

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 19. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/4/ - zamítnutý Senátem
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - druhé čtení
3. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - druhé čtení
4. Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení
16. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení
17. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení
19. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení
21. Návrh poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském

intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

22. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyřky Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - druhé čtení
25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - druhé čtení
26. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - druhé čtení
27. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - první čtení

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/ - první čtení podle § 90 odst. 2
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 374/ - první čtení
34. Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských

států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 366/ - první čtení podle § 90 odst. 2

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - první čtení
45. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - první čtení

46. Návrh poslankyně Ivany Řápkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 272/ - první čtení
47. Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala a Adama Rykaly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 333/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - první čtení
50. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických

povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - první čtení

54. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení
55. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 283/ - první čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 348-E/ - první čtení
57. Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) /kód dokumentu 7263/11, KOM(2011) 121 v konečném znění/. /sněmovní tisk 379-E/
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010 /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině (Managua, 9. června 1993) /sněmovní tisk 257/ - druhé čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách /sněmovní tisk 267/ - druhé čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - druhé čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saudské Arábie dne 22. února 2011 /sněmovní tisk 316/ - první čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 328/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011 /sněmovní tisk 336/ - první čtení

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 358/ - první čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO) přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace /sněmovní tisk 359/ - první čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999 /sněmovní tisk 360/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - třetí čtení
74. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - třetí čtení
75. Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - třetí čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - třetí čtení
78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - třetí čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - třetí čtení

83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - třetí čtení
85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - třetí čtení
86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení
87. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení
88. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - třetí čtení
89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení
90. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - třetí čtení

91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení
92. Návrh poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení
93. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - třetí čtení
94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení
95. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - třetí čtení
96. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - třetí čtení
97. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - třetí čtení
98. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - třetí čtení

99. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
100. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
101. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
102. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
103. Návrh na volbu členů Rady České televize
104. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 294/
105. Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2011 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením zdravotně pojistných plánů, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2011 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 304/
106. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 306/
107. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2010 /sněmovní tisk 309/
108. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 /sněmovní tisk 331/
109. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 /sněmovní tisk 332/
110. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2010 /sněmovní tisk 334/
111. Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 /sněmovní tisk 350/
112. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2010 /sněmovní tisk 354/

113. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
114. Ústní interpelace
115. Návrh Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Nařízení Rady o elektronickém zveřejňování Úředního věstníku Evropské unie /sněmovní tisk 385-E/ - první čtení
117. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/3/ - zamítnutý Senátem
118. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/3/ - vrácený Senátem
119. Návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/2/ - vrácený Senátem
120. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/3/ - vrácený Senátem
121. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/2/ - vrácený Senátem
122. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/3/ - vrácený Senátem
123. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/3/ - vrácený Senátem

124. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/4/ - vrácený Senátem
125. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 326 ve výborech Poslanecké sněmovny
126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - druhé čtení
127. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 319 ve výborech Poslanecké sněmovny
128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ - druhé čtení
129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/ - druhé čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 19. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 7. až 21. června 2011**

Obsah:

Strana:

7. června 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 520).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	69
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	70
Řeč poslance Stanislava Grospiče	71
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	72
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	74
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	75
Řeč poslance Josefa Novotného st.	75

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jana Vidíma	79
--------------------------------	----

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Pavla Drobila	80
Řeč senátorky Marty Bayerové	82
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	83
Řeč poslance Tomáše Úlehly	86
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	86
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	88

Řeč poslance Pavla Drobila	88
----------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 521).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	90
Řeč poslance Jiřího Petru	91

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	95
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	97
Řeč poslankyně Karolíny Peake	99
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	100
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	100
Řeč poslance Jaroslava Krupky	101
Řeč poslance Jana Farského	102

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Antonína Sedi	103
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	104
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	105
Řeč poslance Jiřího Petru	106
Řeč poslance Milana Urbana	106

Usnesení schváleno (č. 522).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	107
--	-----

Řeč poslance Alfréda Michalíka	108
Řeč poslance Vladislava Vilímce	109

Usnesení schváleno (č. 523).

Řeč poslankyně Karolíny Peake	111
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	112
Řeč poslance Pavla Suchánka	113
Řeč poslance Jaroslava Vandase	113
Řeč poslance Jiřího Dolejše	114
Řeč poslankyně Ivany Levé	115
Řeč poslance Antonína Sedi	118
Řeč poslankyně Soni Markové	120
Řeč poslance Michala Doktora	121
Řeč poslance Jiřího Dolejše	124
Řeč poslance Jiřího Krátkého	124
Řeč poslance Michala Haška	125
Řeč poslance Stanislava Polčáka	128
Řeč poslance Stanislava Grospiče	128
Řeč poslance Davida Ratha	130
Řeč poslance Pavla Suchánka	135
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	135
Řeč poslance Pavla Suchánka	136

Usnesení schváleno (č. 524).

Řeč poslankyně Karolíny Peake	137
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	137
Řeč poslankyně Karolíny Peake	137
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	137
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	137
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	138
Řeč poslance Pavla Kováčika	139
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	139

Řeč poslance Pavla Kováčka	139
Řeč poslankyně Karolíny Peake	139

8. června 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jana Husáka	141
Řeč poslance Zbyška Stanjury	142
Řeč poslance Jana Husáka	142

34. Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	143
Řeč poslance Marka Bendy	149
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	150
Řeč poslance Stanislava Grospiče	151
Řeč poslance Stanislava Polčáka	154

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	155
Řeč poslance Stanislava Křečka	158

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jana Chvojky	159
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	160
Řeč poslankyně Karolíny Peake	163
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	163

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	164
Řeč poslance Josefa Novotného st.	166
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	167
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	170
Řeč poslance Jeronýma Tejce	171
Řeč poslance Petra Hulinského	175

Řeč poslance Pavla Staňka	177
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	179
Řeč poslance Davida Šeicha	181
Řeč poslance Jeronýma Tejce	182
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	182
Řeč poslance Marka Bendy	184

Usnesení schváleno (č. 525).

99. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Řeč poslance Jana Vidíma	186
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

100. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Řeč poslance Jana Vidíma	187
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

102. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Jana Vidíma	188
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

103. Návrh na volbu členů Rady České televize

Řeč poslance Jana Vidíma	190
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Vidíma	192
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodů

99. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
100. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
102. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
103. Návrh na volbu členů Rady České televize

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Usnesení schválena (č. 526, č. 527, č. 528, č. 529).

35. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 194

Usnesení schváleno (č. 530 – 1. část).

Řeč poslankyně Karolíny Peake 197
Řeč poslance Jana Chvojky 197
Řeč poslance Stanislava Grospiče 199
Řeč poslankyně Karolíny Peake 200

Usnesení schváleno (č. 530 – 2. část).

36. Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 202
Řeč poslance Marka Bendy 202

Usnesení schváleno (č. 531).

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění

pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 204

Usnesení schváleno (č. 532 – 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy 205

Usnesení schváleno (č. 532 – 2. část).

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 206
Řeč poslankyně Ivany Řápkové 209
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 213
Řeč poslance Romana Sklenáka 216
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 218
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 221
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 221
Řeč poslance Jeronýma Tejce 222
Řeč poslance Miroslava Opálky 223
Řeč poslance Stanislava Grospiče 223
Řeč poslance Ivana Ohlídala 224
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 224
Řeč poslance Františka Bublana 225
Řeč poslance Romana Sklenáka 225
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 226
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 227
Řeč poslance Jiřího Šulce 227
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 227
Řeč poslankyně Ivany Řápkové 228
Řeč poslance Miroslava Opálky 228
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 229

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	230
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	231
Řeč poslankyně Marty Semelové	231
Řeč poslance Antonína Sedi	234
Řeč poslance Josefa Novotného st.	235
Řeč poslance Miroslava Opálky	236
Řeč poslance Romana Sklenáka	237
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	237
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	238

Usnesení schváleno (č. 533).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	239
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	241
Řeč poslance Miroslava Opálky	245
Řeč poslance Ivana Ohlídalů	250
Řeč poslance Stanislava Grospiče	252
Řeč poslance Jiřího Šulce	254
Řeč poslance Pavla Kováčíka	254
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	255
Řeč poslance Jiřího Šulce	255
Řeč poslance Pavla Kováčíka	256
Řeč poslance Miroslava Opálky	256
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	256
Řeč poslance Jiřího Zemánky	257
Řeč poslance Antonína Sedi	258
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	259
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	261

Usnesení schváleno (č. 534).

33. Vládní návrh zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 374/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	262
---	-----

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	264
Řeč poslankyně Milady Emmerové	267

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	271
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	271

Usnesení schváleno (č. 535).

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	272
Řeč poslance Václava Cempírky	273

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	274
Řeč poslance Petra Bendla	274
Řeč poslance Pavla Hojdy	275
Řeč poslance Jana Husáka	276
Řeč poslance Stanislava Humla	276
Řeč poslance Pavla Hojdy	277
Řeč poslance Stanislava Humla	278
Řeč poslance Petra Bendla	278

9. června 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jaroslava Krupky	280
-------------------------------------	-----

Řeč poslance Jana Husáka	280
Řeč poslance Jeronýma Tejce	281
Řeč poslance Jana Vidíma	281
Řeč poslance Petra Gazdíka	281

113. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Miroslava Váni	283
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	291
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	298
Řeč poslance Jana Bauera	299
Řeč poslance Miroslava Váni	300
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	301
Řeč poslankyně Marty Semelové	302
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	302
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	303
Řeč poslance Pavla Kováčika	307
Řeč poslance Jiřího Koskuby	307
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	308

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

104. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 294/

Řeč pana Pavla Varvařovského	310
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	313
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	314
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	314
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	315
Řeč pana Pavla Varvařovského	315

Usnesení schváleno (č. 536).

3. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - druhé čtení

Řeč poslance Petra Gazdíka	317
Řeč poslance Stanislava Křečka	318
Řeč poslankyně Dany Filipi	318
Řeč poslance Pavla Svobody	318
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	319
Řeč poslance Petra Gazdíka	320
Řeč poslance Marka Bendy	321
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	321
Řeč poslankyně Dany Filipi	322
Řeč poslance Stanislava Křečka	322

57. Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) /kód dokumentu 7263/11, KOM(2011) 121 v konečném znění/. /sněmovní tisk 379-E/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	323
Řeč poslance Jana Bauera	324
Řeč poslankyně Dany Váhalové	325
Řeč poslance Michala Doktora	326
Řeč poslance Jiřího Dolejše	328
Řeč poslance Michala Doktora	329
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	330
Řeč poslance Jiřího Dolejše	330
Řeč poslance Jana Bauera	331
Řeč poslankyně Dany Váhalové	332
Řeč poslance Jana Bauera	332

Usnesení schváleno (č. 537).

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	335
Řeč poslance Jana Hamáčka	335

Usnesení schváleno (č. 538).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 358/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	336
Řeč poslance Jana Bauera	337

Usnesení schváleno (č. 539).

71. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO) přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace /sněmovní tisk 359/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	337
Řeč poslance Jana Floriána	338

Usnesení schváleno (č. 540).

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999 /sněmovní tisk 360/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	339
Řeč poslance Jana Floriána	339

Usnesení schváleno (č. 541).

Pokračování v projednávání bodu

103. Návrh na volbu členů Rady České televize

Řeč poslance Jana Vidíma	340
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

114. Ústní interpelace

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	341
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	342

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	344
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	345

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	348
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	348
Řeč poslankyně Dany Váhalové	351
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	351
Řeč poslance Františka Novosada	353
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	354
Řeč poslance Františka Novosada	354
Řeč poslance Ladislava Velebného	355
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	355
Řeč poslance Václava Klučky	358
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	358
Řeč poslance Karla Černého	361
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	362
Řeč poslance Antonína Sedi	364
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	364
Řeč poslankyně Jany Černochové	367
Řeč poslance Petra Hulinského	367
Řeč poslance Ivana Ohlídala	368
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	369
Řeč poslankyně Květy Matušovské	371
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	371
Řeč poslance Václava Neubauera	373
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	374
Řeč poslankyně Ivany Levé	375
Řeč poslankyně Dany Filipi	376

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	376
Řeč poslance Jana Chvojky	378
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	379
Řeč poslance Jiřího Petřů	380
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	381
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	383
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	383
Řeč poslankyně Jany Fischerové	385
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	386
Řeč poslankyně Jany Fischerové	387
Řeč poslankyně Dany Váhalové	388
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	388
Řeč poslankyně Dany Váhalové	389
Řeč poslance Václava Klučky	389
Řeč poslance Jana Čechlovského	390
Řeč poslance Jana Pajera	390
Řeč poslance Davida Kádnera	391
Řeč poslance Jana Klána	392
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	392
Řeč poslance Jana Klána	393
Řeč poslance Jiřího Paroubka	393
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	394
Řeč poslance Jiřího Paroubka	395
Řeč poslance Václava Klučky	395
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	396
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	397
Řeč poslance Davida Kádnera	397
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	398
Řeč poslance Václava Klučky	400
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	400

10. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Vidíma	403
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

103. Návrh na volbu členů Rady České televize

Usnesení schváleno (č. 542).

Řeč poslankyně Dany Filipi	404
----------------------------------	-----

- Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Řeč poslance Petra Tluchoře	405
Řeč poslance Jana Vidíma	405
Řeč poslankyně Karolíny Peake	406
Řeč poslance Viktora Paggia	406
Řeč poslance Jana Klána	407
Řeč poslance Stanislava Grospiče	409
Řeč poslance Jana Husáka	414
Řeč poslance Viktora Paggia	414
Řeč poslance Marka Bendy	415
Řeč poslance Stanislava Grospiče	415
Řeč poslance Pavla Kováčíka	416
Řeč poslankyně Marty Semelové	416
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	417
Řeč poslance Josefa Šenfelda	419
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	419
Řeč poslance Daniela Kortehe	423
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	424
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	425
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	426
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	427
Řeč poslance Miroslava Opálky	427
Řeč poslance Stanislava Humla	429
Řeč poslance Františka Bublana	429

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	430
---	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Stanislava Křečka	431
Řeč poslance Petra Tluchoře	432
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	432
Řeč poslance Petra Gazdika	434
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	434
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	434
Řeč poslance Jeronýma Tejce	435
Řeč poslance Jana Vidíma	436
Řeč poslance Robina Böhnische	436
Řeč poslance Petra Hulinského	437

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Stanislava Humla	438
Řeč poslance Františka Bublana	438
Řeč poslance Marka Bendy	439
Řeč poslance Jana Vidíma	439

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	440
Řeč poslance Borise Štátného	443
Řeč poslance Jiřího Koskuby	444
Řeč poslance Davida Ratha	448
Řeč poslance Borise Štátného	452
Řeč poslance Davida Ratha	453
Řeč poslankyně Soni Markové	453

Řeč poslance Pavla Holíka	459
Řeč poslance Víta Bárty	459
Řeč poslance Davida Ratha	460
Řeč poslance Borise Štátného	464
Řeč poslance Jeronýma Tejce	464
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	465
Řeč poslance Borise Štátného	467
Řeč poslance Jana Vidíma	468
Řeč poslankyně Soni Markové	468
Řeč poslankyně Dany Váhalové	469
Řeč poslance Václava Votavy	469
Řeč poslankyně Soni Markové	470
Řeč poslance Jaroslava Krákory	471

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Lenky Andryšové	472
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	472

Usnesení schváleno (č. 543).

26. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - druhé čtení

Řeč senátora Jana Hajdy	474
Řeč poslance Miroslava Jeníka	474
Řeč poslance Jiřího Papeže	475

54. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení

Řeč senátora Vítězslava Jonáše	476
Řeč poslance Vladislava Vilímce	478
Řeč poslance Stanislava Polčáka	479
Řeč poslance Vladislava Vilímce	480

Řeč poslance Františka Bublana	480
Řeč poslance Pavla Kováčka	481
Řeč poslance Stanislava Polčáka	482
Řeč poslance Petra Braného	482
Řeč poslance Jana Kubaty	483
Řeč poslance Jiřího Šulce	484
Řeč senátora Vítězslava Jonáše	485

Usnesení schváleno (č. 544).

14. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Waltera Bartoše	488
Řeč poslance Petra Gazdíka	489
Řeč poslance Stanislava Polčáka	489
Řeč poslance Petra Bendla	490
Řeč poslance Jana Smutného	491
Řeč poslance Františka Laudáta	491
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	492

125. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 326 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Smutného	494
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 545).

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	495
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	496
Řeč poslankyně Jany Drastichové	497

Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	499
Řeč poslankyně Marty Semelové	501
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	503
Řeč poslankyně Anny Putnové	505
Řeč poslance Waltera Bartoše	506
Řeč poslance Ivana Ohlídala	509
Řeč poslance Jana Čechlovského	510
Řeč poslance Pavla Béma	511
Řeč poslance Pavla Hojdy	515
Řeč poslance Pavla Kováčka	516
Řeč poslance Ladislava Jirků	516
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	517
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	518
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	518

Usnesení schváleno (č. 546).

27. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Horáčka	519
Řeč poslance Jana Bureše	520
Řeč poslance Stanislava Polčáka	520

55. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 283/ - první čtení

Řeč náměstka hejtmána Pardubického kraje Romana Lína	521
--	-----

Usnesení schváleno (č. 547 – 1. část).

Řeč poslance Stanislava Polčáka	523
Řeč poslance Jana Vidíma	523

Usnesení schváleno (č. 547 – 2. část).

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	526
Řeč poslance Marka Šnajdra	527
Řeč poslance Aleše Roztočila	528
Řeč poslance Jiřího Skalického	529
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	530
Řeč poslance Roma Kostřici	530

Usnesení schváleno (č. 548).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

19. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavla Staňka	531
Řeč poslance Marka Bendy	532
Řeč poslankyně Dany Filipi	533
Řeč poslance Antonína Sedi	533
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	534
Řeč poslance Stanislava Křečka	536
Řeč poslankyně Ivany Weberové	536
Řeč poslance Pavla Staňka	537
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	538
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	539
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	540
Řeč poslance Petra Bendla	540
Řeč poslance Jana Čechlovského	541
Řeč poslankyně Jany Suché	541
Řeč poslance Rudolfa Chlada	542

Řeč poslance Stanislava Polčáka	542
Řeč poslance Jiřího Šulce	543
Řeč poslance Stanislava Křečka	544
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	544

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Smutného	546
Řeč poslankyně Ivany Weberové	547

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Jany Suché	548
Řeč poslance Antonína Sedi	548
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	548
Řeč poslance Pavla Staňka	548

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	549
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	552

Usnesení schváleno (č. 549).

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	553
Řeč poslance Josefa Šenfelda	554
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	555

Usnesení schváleno (č. 550).

Pokračování v projednávání bodu (přerušena obecná rozprava na 16. schůzi)

45. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - první čtení

Řeč poslankyně Ivany Weberové	557
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	557
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	558
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	560
Řeč poslance Jeronýma Tejce	561
Řeč poslance Ladislava Šincla	562

Usnesení schváleno (č. 551).

47. Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala a Adama Rykaly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 333/ - první čtení

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	563
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	565
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	566
Řeč poslankyně Marty Semelové	566
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	567
Řeč poslankyně Anny Putnové	568
Řeč poslance Waltera Bartoše	569
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	570

Usnesení schváleno (č. 552).

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	571
Řeč poslance Vladislava Vilímce	572
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	572
Řeč poslance Jeronýma Tejce	573
Řeč poslance Vladislava Vilímce	574

Usnesení schváleno (č. 553).

15. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	575
Řeč poslance Petra Gazdíka	575
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	576
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	576
Řeč poslance Petra Gazdíka	576

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	577
Řeč poslance Pavla Svobody	579
Řeč poslance Jana Farského	580
Řeč poslance Michala Doktora	583

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	586
Řeč poslance Josefa Cogana	587
Řeč poslance Alfréda Michalíka	587
Řeč poslance Josefa Novotného st.	588
Řeč poslance Jana Farského	591
Řeč poslance Pavla Béma	592
Řeč poslance Alfréda Michalíka	597
Řeč poslance Michala Doktora	598
Řeč poslankyně Marty Semelové	598
Řeč poslance Jana Farského	599

Řeč poslance Jana Floriána	599
Řeč poslance Josefa Novotného st.	599
Řeč poslance Františka Sivery	601
 16. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení	
Řeč poslance Jeronýma Tejce	601
Řeč poslance Pavla Svobody	603
 17. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - druhé čtení	
Řeč primátora hl. m. Prahy Bohuslava Svobody	604
Řeč poslance Pavla Svobody	605
Řeč poslance Josefa Novotného st.	605
Řeč poslance Petra Braného	606
Řeč poslance Pavla Svobody	606
 Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
 74. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - třetí čtení	
Řeč poslance Petra Gazdika	607
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	608
Řeč poslance Stanislava Křečka	609
 Usnesení schváleno (č. 554).	
 75. Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunis-	

tického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

Řeč poslance Františka Bublana	612
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	613
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	613
Řeč poslance Jana Vidíma	614
Řeč poslance Petra Hulinského	614
Řeč poslance Robina Böhnische	614
Řeč poslance Jana Vidíma	615

Usnesení schváleno (č. 555).

Řeč poslance Pavla Lukši	618
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	618

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	618
Řeč poslance Jana Látky	621
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	621
Řeč poslance Tomáše Ulehly	623
Řeč poslance Václava Mencla	624
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	624
Řeč poslance Tomáše Ulehly	625
Řeč poslance Milana Šťovíčka	625

Usnesení schváleno (č. 556).

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	626
Řeč poslance Robina Böhnische	627

Usnesení schváleno (č. 557).

80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 558).

81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Bendla

629

Usnesení schváleno (č. 559).

97. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Jeníka

632

Usnesení schváleno (č. 560).

Řeč senátora Jana Hajdy

633

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	633
Řeč poslance Jana Husáka	636

Usnesení schváleno (č. 561).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 348-E/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR

Karla Schwarzenberga

639

Řeč poslance Františka Novosada

640

Řeč poslankyně Dany Váhalové

640

Řeč poslance Jana Bauera

641

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR

Karla Schwarzenberga

643

Řeč poslance Františka Novosada

643

Usnesení schváleno (č. 562).

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 328/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR

Karla Schwarzenberga

644

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné

645

Usnesení schváleno (č. 563).

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a ticho-

mořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 646
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 647

Usnesení schváleno (č. 564).

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 366/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 649
Řeč poslance Vladislava Vilímce 649
Řeč poslance Antonína Sedi 650
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 650
Řeč poslance Miroslava Opálky 651
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 651

Usnesení schváleno (č. 565 – 1. část).

Řeč poslance Vladislava Vilímce 652

Usnesení schváleno (č. 565 – 2. část).

111. Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 /sněmovní tisk 350/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 654
Řeč poslance Pavla Suchánka 654

Usnesení schváleno (č. 566).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 655
Řeč poslance Františka Dědiče 656
Řeč poslance Jiřího Papeže 656
Řeč poslance Ladislava Skopala 657

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 657
Řeč poslance Ladislava Skopala 658
Řeč poslance Jiřího Papeže 659

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 659
Řeč poslance Josefa Cogana 660

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 660
Řeč poslance Jiřího Olivy 661
Řeč poslance Ladislava Skopala 662

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	663
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	663
Řeč poslance Jiřího Petru	663

21. Návrh poslance Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavola Lukši	665
Řeč poslance Jiřího Papeže	665

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	666
Řeč poslankyně Jany Kaslové	666

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	667
Řeč poslance Zdeňka Boháče	667

16. června 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Vidíma	669
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	670

113. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	671
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	673
Řeč poslance Ivana Ohlídala	674
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	678
Řeč poslance Waltera Bartoše	681
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	682
Řeč poslance Waltera Bartoše	683
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	683
Řeč poslance Ivana Ohlídala	684
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	684
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	686
Řeč poslance Pavla Béma	687
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	688
Řeč poslankyně Ivany Levé	689
Řeč poslance Zdeňka Boháče	690

Usnesení schváleno (č. 567).

114. Ústní interpelace

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	693
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	694
Řeč poslance Ladislava Šincla	697
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	697
Řeč poslance Ivana Ohlídala	699
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	700
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	702

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	703
Řeč poslance Jana Bauera	705
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	706
Řeč poslance Antonína Sedi	708
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	709
Řeč poslance Václava Klučky	710
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	711
Řeč poslance Františka Dědiče	713
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	713
Řeč poslance Josefa Tancoše	714
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	715
Řeč poslance Josefa Tancoše	717
Řeč poslankyně Marty Semelové	717
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	717
Řeč poslance Karla Šidla	720
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	720
Řeč poslance Václava Votavy	723
Řeč poslance Ladislava Velebného	724
Řeč poslance Václava Klučky	724
Řeč poslance Robína Böhnische	725
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	725
Řeč poslance Jana Klána	727
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	728
Řeč poslankyně Milady Emmerové	729

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	730
Řeč poslance Jiřího Paroubka	731
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	732
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	733
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	734
Řeč poslance Jana Pajera	736
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	736
Řeč poslance Jana Chvojky	738
Řeč poslance Jana Látky	739
Řeč poslankyně Květy Matušovské	740
Řeč poslankyně Ivany Levé	740
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	741
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	742
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	742

Řeč poslance Jiřího Šulce	744
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	745
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	746
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	747
Řeč poslance Petra Hulinského	748
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	749
Řeč poslance Josefa Tancoše	750
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	750
Řeč poslance Václava Neubauera	751
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	752

17. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Stanislava Polčáka	755
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	755

127. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 319 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Stanislava Polčáka	757
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 570).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	758
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	759

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a

o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 271/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 760
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 761

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 761
Řeč poslance Viktora Paggia 762
Řeč poslance Antonína Sedi 762
Řeč poslance Václava Klučky 763

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 763
Řeč poslance Cyrila Zapletala 764

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 765
Řeč poslankyně Květy Matušovské 765
Řeč poslance Jaroslava Martinů 765

44. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 766
Řeč poslance Cyrila Zapletala 767
Řeč poslance Robina Böhnische 768

Usnesení schváleno (č. 571 – 1. část).

Řeč poslance Jana Látky 769
Řeč poslance Karla Šidla 771
Řeč poslance Václava Zemka 772
Řeč poslance Josefa Novotného st. 773
Řeč poslance Jiřího Papeže 777
Řeč poslance Františka Laudáta 777
Řeč poslance Václava Zemka 778
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 778
Řeč poslance Cyrila Zapletala 780

Usnesení schváleno (č. 571 – 2. část).

50. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 782
Řeč poslance Stanislava Polčáka 783
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 784
Řeč poslankyně Karolíny Peake 785
Řeč poslance Stanislava Polčáka 785

Usnesení schváleno (č. 572).

51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 786
Řeč poslance Stanislava Polčáka 787
Řeč poslance Františka Laudáta 788
Řeč poslance Stanislava Polčáka 789
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 789

Usnesení schváleno (č. 573).

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 791

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Karolíny Peake 794

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Viktora Paggia 794

Řeč poslance Jeronýma Tejce 795

Řeč poslankyně Ivany Weberové 797

Usnesení schváleno (č. 574).

22. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - druhé čtení

Řeč poslance Jaroslava Krupky 799

Řeč poslance Jana Bureše 800

Řeč poslance Stanislava Polčáka 800

Řeč poslance Michala Doktora 801

Řeč poslance Jaroslava Krupky 802

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách /sněmovní tisk 267/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy 805

Řeč poslance Jana Hamáčka 805

Usnesení schváleno (č. 575).

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy 806

Řeč poslance Jana Hamáčka 807

Usnesení schváleno (č. 576).

115. Návrh Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové 808

Usnesení schváleno (č. 577).

116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Nařízení Rady o elektronickém zveřejňování Úředního věstníku Evropské unie /sněmovní tisk 385-E/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho 810

Řeč poslance Františka Novosada 812

Usnesení schváleno (č. 578).

126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	813
Řeč poslance Jana Smutného	814
Řeč poslance Cyrila Zapletala	815
Řeč poslance Jana Smutného	815

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010 /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	816
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	816

Usnesení schváleno (č. 579).

60. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	817
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	818

Usnesení schváleno (č. 580).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině (Managua, 9. června 1993) /sněmovní tisk 257/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	818
Řeč poslance Davida Vodrážky	819

Usnesení schváleno (č. 581).

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a

Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	820
Řeč poslankyně Květy Matušovské	821

Usnesení schváleno (č. 582).

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saudské Arábie dne 22. února 2011 /sněmovní tisk 316/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	822
Řeč poslance Davida Vodrážky	823

Usnesení schváleno (č. 583).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	824
Řeč poslance Václava Kubaty	824

Usnesení schváleno (č. 584).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011 /sněmovní tisk 336/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	825
Řeč poslance Davida Vodrážky	825

Usnesení schváleno (č. 585).

105. Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2011 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením zdravotně pojistných plánů, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2011 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 304/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 826

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Marka Šnajdra 827

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 828

Usnesení schváleno (č. 586).

106. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 306/

Řeč poslance Václava Mencla 828

Usnesení schváleno (č. 587).

107. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2010 /sněmovní tisk 309/

Řeč poslance Václava Kubaty 829

Usnesení schváleno (č. 588).

108. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 /sněmovní tisk 331/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 830

Řeč poslance Jana Babora 831

Usnesení schváleno (č. 589).

109. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 /sněmovní tisk 332/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 832

Řeč poslance Pavla Suchánka 833

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 833

Řeč poslance Pavla Suchánka 834

Usnesení schváleno (č. 590).

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 835

110. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2010 /sněmovní tisk 334/

Řeč poslance Cyrila Zapletala 836

Usnesení schváleno (č. 591).

21. června 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Stanislava Polčáka 838

73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Koskuby 839

Řeč poslance Davida Ratha	840
Řeč poslankyně Soni Markové	845
Řeč poslance Petra Skokana	846
Řeč poslance Antonína Sedi	846
Řeč poslance Pavla Holíka	848
Řeč poslance Jiřího Zemánka	849
Řeč poslance Františka Bublana	850
Řeč poslance Borise Šťastného	852
Řeč poslankyně Soni Markové	855
Řeč poslance Tomáše Úlehly	856
Řeč poslance Ivana Ohlídala	856
Řeč poslance Aleše Roztočila	857
Řeč poslance Ivana Ohlídala	858
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	858
Řeč poslance Borise Šťastného	861
Řeč poslance Jaroslava Krákory	862
Řeč poslankyně Soni Markové	863
Řeč poslance Borise Šťastného	863

Usnesení schváleno (č. 592).

Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	867
---	-----

128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	868
Řeč poslance Jana Látky	869

117. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	870
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	870
Řeč poslankyně Ivany Weberové	872
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	873

Usnesení schváleno (č. 593).

118. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	874
Řeč poslance Alfréda Michalíka	875
Řeč senátora Miloše Malého	875

Usnesení schváleno (č. 594).

119. Návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/2/ - vrácený Senátem

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	877
Řeč senátora Tomáše Kladívka	878

Usnesení schváleno (č. 595).

120. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	880
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	880

Usnesení schváleno (č. 596).

121. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/2/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	882
--	-----

Usnesení schváleno (č. 597).

122. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech,

soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 883

Řeč poslance Marka Bendy 884

Usnesení schváleno (č. 598).

123. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 885

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 886

Řeč senátora Zdeňka Škromacha 887

Řeč poslankyně Milady Emmerové 888

Řeč poslance Miroslava Opálky 889

Usnesení schváleno (č. 599).

124. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 891

Řeč poslance Tomáše Úlehly 892

Řeč senátora Karla Šebka 892

Usnesení schváleno (č. 600).

25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - druhé čtení

Řeč senátora Jiřího Oberfalzera 893

Řeč poslance Waltera Bartoše 894

Řeč poslankyně Ivany Levé 894

Řeč poslance Waltera Bartoše 896

129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Josefa Dobeše 897

Řeč poslance Stanislava Polčáka 898

Řeč poslance Pavla Lukši 898

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Papeže 899

Usnesení schváleno (č. 601).

77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Papeže 901

Usnesení schváleno (č. 602).

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	903
Řeč poslance Josefa Cogana	903

Usnesení schváleno (č. 603).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Olivy	904
Řeč poslance Antonína Sedi	905
Řeč poslance Jiřího Olivy	906

Usnesení schváleno (č. 604).

82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	908
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 605).

83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - třetí čtení

Řeč poslance Milana Urbana	909
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 606).

84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona

č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - třetí čtení

Řeč poslance Viktora Paggia	910
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 607).

85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	912
Řeč poslance Milana Urbana	912

Usnesení schváleno (č. 608).

91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Květy Matušovské	915
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 609).

101. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Jana Vidíma	916
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	917
--	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

101. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Jana Vidíma	919
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 610).

Pokračování v projednávání bodu

86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

Řeč poslance Josefa Novotného st.	920
Řeč poslance Jana Čechlovského	924
Řeč poslankyně Jany Černochové	925
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	925
Řeč poslance Viktora Paggia	926
Řeč poslance Jana Farského	926
Řeč poslance Jiřího Šlégra	928
Řeč poslance Michala Doktora	928
Řeč poslance Petra Braného	931
Řeč poslance Jeronýma Tejce	932
Řeč poslance Pavla Béma	934
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	934
Řeč poslance Pavla Svobody	936
Řeč poslance Petra Braného	938
Řeč poslance Pavla Svobody	938
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	938
Řeč poslance Petra Skokana	939
Řeč poslance Pavla Svobody	939
Řeč poslance Alfréda Michalíka	939
Řeč poslance Pavla Svobody	940
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	940

Řeč poslance Pavla Svobody	940
Řeč poslance Jana Farského	943
Řeč poslance Pavla Svobody	943

Usnesení schváleno (č. 611).

87. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	945
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	945

Usnesení schváleno (č. 612).

89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	946
---	-----

Usnesení schváleno (č. 613).

90. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Staňka	947
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	948
Řeč poslance Stanislava Polčáka	949
Řeč poslankyně Karolíny Peake	949
Řeč poslance Marka Bendy.....	950
Řeč poslance Miroslava Svobody	952

Usnesení schváleno (č. 614).

92. Návrh poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském

intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 615).

93. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyřka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Bureše 954

Řeč poslance Michala Doktora 955

Řeč poslance Jana Bureše 955

Usnesení schváleno (č. 616).

94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Polčáka 957

Usnesení schváleno (č. 617).

95. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - třetí čtení

Řeč poslance Zdeňka Boháče 958

Usnesení schváleno (č. 618).

98. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Bureše 959

Usnesení schváleno (č. 619).

112. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2010 /sněmovní tisk 354/

Řeč poslance Jana Husáka 961

Usnesení schváleno (č. 620).

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

7. června 2011 ve 14.04 hodin

Přítomno: 190 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájila 19. schůzi Poslanecké sněmovny. Všechny vás srdečně vítám.

Oznamuji vám, že organizační výbor Sněmovny stanovil návrh pořadu 19. schůze dne 26. května letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána 27. května v pátek roku 2011.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, a já oznámím, kdo má kartu náhradní, případně mi oznamte i vy další, kteří potřebujete vydání náhradní karty. Pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 4, pan poslanec Radim Fiala náhradní karta číslo 12, pan poslanec Jiří Paroubek náhradní karta číslo 15, pan poslanec Michal Babák náhradní karta číslo 20. Tolik zatím náhradní karty.

Můžeme se zabývat určením dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom ověřovateli této schůze určili pana poslance Jiřího Krátkého a pana poslance Stanislava Polčáka. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby se ověřovateli této schůze stali poslanci Jiří Krátký a Stanislav Polčák. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 150, pro 128, proti 3. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 19. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jiřího Krátkého a poslance Stanislava Polčáka.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Pavel Bém – zahraniční cesta, Michal Hašek do 15 hodin, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, František Laudát – zahraniční cesta, Jana Suchá – zdravotní důvody, Ladislav Šinčl – zahraniční cesta, Jiří Šlégr od 16 hodin – pracovní důvody, Josef Tancoš – rodinné důvody, Dana Váhalová – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Jan Kubice, a to od 15 hodin pro pracovní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny, návrh byl uveden na pozvánce. Nejprve bych vám chtěla sdělit, že Poslanecká sněmovna bude s velkou pravděpodobností jednat i ve variabilním týdnu, to byl i závěr dnešního politického grémia Sněmovny. Prosím tedy, abyste s tím počítali.

Pokud jde o celkový průběh jednání návrhu pořadu schůze, dnešní grémium vyhovělo těmto žádostem:

Za prvé, pan veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský požádal o pevné zařazení bodu 106, je to sněmovní tisk 294, a to na čtvrtek 9. června na 11. hodinu. Bude to tedy první bod po písemných interpelacích tento čtvrtek.

Za druhé, pan senátor Jan Hajda požádal o pevné zařazení bodu číslo 26, sněmovní tisk 211, a bodu 54, sněmovní tisk 209, na pátek 10. června po pevně zařazených bodech.

Za třetí, pan ministr zdravotnictví Leoš Heger požádal o pevné zařazení bodu 53, je to sněmovní tisk 375, na úterý 14. června po již pevně zařazených bodech.

Hejtmán Jihomoravského kraje Michal Hašek požádal o vyřazení bodu 55, sněmovní tisk 223, a bodu 57, sněmovní tisk 292, z návrhu pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny.

Dále grémium navrhuje bod číslo 2 návrhu pořadu, sněmovní tisk 325, přeřadit na úterý 14. června jako první bod, bod 48, sněmovní tisk 340, přeřadit na úterý 14. června jako druhý bod a volební body 101, 102, 104 a 105 návrhu pořadu projednat ve středu 8. června před polední přestávkou – kromě tedy bodu 103.

Pro informaci ještě uvádím, že organizační výbor projedná ve středu 8. června na své schůzi návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání. Tento bod bychom poté zařadili do pořadu schůze, nejspíš tedy na pátek 17. června po bloku třetích čtení, bude ještě upřesněno.

A poslední informace – ta se týká přerušené 18. schůze Poslanecké sněmovny: Na základě dohody na dnešním dopoledním grémiu bychom v této – tedy v 18. schůzi – pokračovali ve čtvrtek 16. června v 11 hodin, a pokud její projednávání neskončí do 13.30, budeme v ní dále pokračovat po skončení ústních interpelací toho dne, tedy po 18. hodině.

To je vše z mé strany a nyní zde mám přihlášky k pořadu schůze od vás, takže nejprve dám slovo těm, kteří se písemně přihlásili. Prosím pana poslance Zbyňka Stanjuru, poté pana poslance Lubomíra Zaorálka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, chtěl bych podle § 53, odst. 1 jednacího řádu jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, navrhnout, aby Sněmovna jednala a hlasovala o návrzích zákona, pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu dnes po 19. i po 21. hodině. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl návrh pana poslance Stanjury. Nyní je zde další návrh pana poslance Lubomíra Zaorálka. Pane místopředsedo, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, přeji vám dobré odpoledne.

Já bych chtěl požádat Sněmovnu o úpravu pořadu schůze, a to, co bych chtěl navrhnout je věc poměrně jednoduchá. Já bych chtěl navrhnout, aby Sněmovna ze svého projednávání vypustila oba dva předkládané kodexy, jak občanský zákoník, tak zákon o obchodních korporacích. A co mě k tomu vede? Nebudu tady říkat dlouze právní výklad o možných výhradách, které lze mít. To asi ani není v této chvíli vhodné, jako že bych těch argumentů nebo témat asi našel hodně. Já se zmíním pouze o jediné výhradě, která mi připadá naprosto zásadní.

Stačí, abyste si našli v důvodové zprávě komentář, který se týká paragrafů 264 až 293. V tomto komentáři je sdělena podstata toho, proč navrhuji stažení těchto dvou kodexů. Je tam napsáno, že původní věcný záměr zpracování zákona o obchodních korporacích byl, že se má akciové vlastnictví učinit průhlednější. To je tedy záměr z roku 2001. Autoři tohoto textu tady ovšem sdělují, že toto zadání bylo časem překonáno, a proto proti věcnému záměru se nezavádí pravidlo, že akcie na majitele mohou být vydány pouze jako zaknihované. Jak se tady říká, důvodem je, že dochází k překonání toho věcného záměru z roku 2001. Je v povaze akciové společnosti coby společnosti soukromé tedy s možností anonymity akcionářů počítat.

Takže tento předkládaný kodex je připravován skutečnými milovníky anonymního vlastnictví, protože tento institut vlastně rozšiřují z akciových společností dokonce i na společnosti s ručením omezeným. A řekl bych, že vláda, která toto předkládá, by se neměla jmenovat vládou pro boj s korupcí, ale spíš vládou, která hodlá vytvářet příznivé prostředí pro korupci, protože to přišel anonymity, které tento kodex navozuje, je opravdu asi ideální, které potřebujeme do prostředí, které už tak je, jak víme, velmi málo transparentní. Takže pokud vláda chce, aby bylo vážně bráno to, co o sobě kdysi říkala, že je vládou boje s korupcí, tak by se podle mě měla rozloučit s touto koncepcí anonymního vlastnictví, která je v zásadním rozporu s tím, co slyšíme z úst politických představitelů vládní koalice. Naposledy jsem to zřetelně slyšel z úst Radka Johna, který to mnohokrát opakoval, že před čtrnácti dny na vaší K9 se údajně dohodlo, že na anonymní akcie, anonymní vlastnictví zásadním způsobem zaútočíte. Já vám sdělují, že si to nedovedu představit, pokud zároveň předkládáte tyto kodexy, které jsou vypracovány opravdovými milovníky anonymního vlastnictví, jako je prof. Dědič. Rozhovor s ním jsem četl v Lidových novinách a on tam řekl doslova zhruba tuto větu. On tam řekl: Já se dívím všem těm, kteří brojí proti anonymnímu vlastnictví. Tak to rovnou zrušme i peníze, ty jsou taky anonymní a taky na doručitele. Takže zhruba tato filozofie, ve které pan profesor říká, že mu to připadá naivní, všechny ty

útoky na anonymní vlastnictví, je to, co vedlo, jak vidíme, autory tohoto kodexu.

Takže já říkám – je třeba se rozhodnout. Buď bude koalice mluvit o tom, že chce s tímto institutem anonymních akcií něco opravdu dělat, ale v tom případě nemůže předkládat kodexy, které představují úplně opačnou filozofii. Já si nedovedu představit, že by sem teď ty kodexy přišly a vy byste tvrdili, že to prostě nějak přepracujeme. Nezlobte se, ale když slyším poslance Radka Johna, jak mluví o tom, že to prostě zaknihujeme, tak mě trochu jímá děs. Snad všichni tuší, že tak jednoduché to není. To není žádná úprava nějaké jedné věty nebo jednoho odstavce, to je úplně jiný přístup. To znamená není možné tvrdit, že tohle platí a my to tady pouze nějak drobně upravíme. V takovéto podobě není možné předkládat kodexy, které mají platit padesát let, s tím, že to tady ve Sněmovně ještě nějak doděláme, protože jsme mezitím řekli něco jiného, než byl úmysl těch, kteří kodexy připravovali.

Já to nechci zdůvodňovat dlouho a nechci mluvit o těch dalších věcech. Říkám to jediné – tyto kodexy jsou v zásadním rozporu ve velmi významném bodu, kterým je otázka anonymního vlastnictví anonymních akcií, s tím, co v poslední době vládní koalice vyhláší. A proto navrhuji, aby byly v této podobě staženy z programu schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, znamená to tedy body 34 a 35, jestli jsem tomu rozuměla dobře, vyřadit z návrhu schůze. Je to sněmovní tisk 362 a 363. Děkuji.

Dámy a pánové, dovolu mi, než dám slovo ještě panu poslanci Grospičovi, abych přivítala na galerii pro hosty delegaci výboru pro státní správu a samosprávu Sejmu Litevské republiky. Vede ji předseda výboru pan Vytautas Kurpuvesas. Vítejte prosím mezi námi. (Potlesk.)

Prosím tedy nyní pana poslance Grospiče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovolu, abych navrhl vyřazení bodu číslo 4 z programu 19. schůze Poslanecké sněmovny – jedná se o poslanecký návrh na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 204 ve druhém čtení – z jednoho důvodu. Tento sněmovní tisk dosud nebyl projednán ústavněprávním výborem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh pana poslance Grospiče. Nyní se hlásí k pořadu schůze pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Kolegové a kolegyně, já bych chtěl nejprve navrhnout, abychom z programu schůze vyřadili body 29, 30, 31, 32 a 33. Chtěl bych požádat, aby se o těchto návrzích hlasovalo jednotlivě. Jsou to návrhy, které znamenají poměrně významné parametrické úpravy klíčových veřejných systémů v naší zemi. Jedná se o návrhy, které upravují systém stavebního spojení, upravují systém daně z přidané hodnoty, zavádějí jednu sazbu daně z přidané hodnoty, upravují systém výplaty sociálních dávek jejich převodem z obcí a měst na úřady práce a upravují také otázku dávek určených pro osoby se zdravotním postižením.

Chtěl bych jasně na tomto místě konstatovat, že tyto návrhy zákonů nebyly předjednány a nebyly ani dohodnuty s parlamentní opozicí, o těchto návrzích zákonů nebylo a neproběhlo žádné jednání s vládními stranami a Českou stranou sociálně demokratickou. My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že takto závažné změny v klíčových veřejných systémech v naší zemi by měly probíhat v diskusi. Měly by probíhat způsobem, který by zajišťoval určitou udržitelnost těchto změn tak, aby se tyto klíčové parametry v daních, v důchodech, v sociálním systému v poskytovaných dávkách a v podmínkách pro život rodin s dětmi nebo zdravotně postižených neměnily po každých volbách do Poslanecké sněmovny.

Je mi velmi líto, že vláda tyto návrhy zásadních a poměrně významných změn předkládá do Poslanecké sněmovny bez toho, aniž by měly širší politickou podporu, předkládá je bez toho, aniž by měly širší společenskou podporu, předkládá je bez toho, aniž by se na nich shodla tripartita, předkládá je v situaci, kdy proti těmto návrhům zákonů protestovalo poměrně nedávno na Václavském náměstí více než 40 tisíc lidí, kteří žádali vládu, aby tyto návrhy zákonů stáhla a do legislativního procesu je nepředkládala.

Já si myslím, že paradoxní také je, že tyto návrhy zákonů předkládá vláda, které důvěřuje rekordně nízký počet občanů naší země. A my jako sociální demokraté jsme přesvědčeni o tom, že tato vláda ztratila morální oprávnění a díky nízké podpoře občanů také legitimitu k tomu, aby prosazovala a předkládala takto zásadní reformní změny. Proto bych chtěl navrhnout vypuštění těchto bodů z programu schůze Poslanecké sněmovny.

Druhý návrh, který bych chtěl předložit, se týká naopak zařazení nového bodu. My jsme v posledních dnech svědky poměrně velkého zmatku na straně vlády ve věci probíhající arbitráže Diag Human. Zaznamenali jsme protichůdná vyjádření ze strany představitelů státu. Přitom v této arbitráži jde o významné finanční prostředky daňových poplatníků. Ta arbitráž představuje riziko pro veřejné rozpočty v řádu miliard korun. My jako sociální demokraté jsme přesvědčeni o tom, že by vláda měla jednoznačně ko-

ordinovat svůj postup v této věci a občané by se měli dočkat jasné odpovědi na otázku, jak si stojí Česká republika v těchto dnech v arbitráži s Diag Human. Chtěl bych proto požádat o to, aby na program dnešní schůze byl pevně zařazen bod Informace premiéra Petra Nečase o aktuálním vývoji v kauze arbitráže Diag Human. A chtěl bych požádat o to, aby tento bod byl pevně zařazen od 17. hodiny dnes odpoledne, tak aby se předseda vlády na podání této informace Poslanecké sněmovně mohl dostatečně připravit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás požádat o to, abychom tuto informaci na program schůze zařadili, protože vláda je odpovědná této Poslanecké sněmovně. Vláda má odpovědnost za vedení tohoto arbitrážního sporu a není možné, aby jednotliví členové vlády se v takto vážné záležitosti vyjadřovali rozporným způsobem. Chtěl bych jenom připomenout výrok ministra zahraničí z nedávných dnů, kde pan ministr Karel Schwarzenberg řekl: Budeme si muset zvykat na to, že soudy v Evropě nerozhodují podle názoru našich ministrů. Když něco šlohneme, musíme to také zaplatit. Po 21 letech si na to budeme muset zvyknout.

Já bych se rád zeptal pana premiéra, co v této arbitráži Česká republika šlohla, že o tom hovoří ministr zahraničí mimo půdu České republiky. Chtěl bych se také zeptat na to, zdali ta arbitráž už byla ukončena, tak jak tvrdí firma Diag Human, anebo zda arbitráž stále pokračuje, tak jak tvrdí zástupci Ministerstva zahraničí, zdravotnictví a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Chtěl bych se také zeptat, zda došlo, či nedošlo k pochybení ze strany České republiky při podání odvolání či opravného prostředku proti rozhodnutí arbitrážního tribunálu, ke kterému došlo v roce 2008. Zdali byl proces ukončen, či ukončen nebyl. Výrok pana ministra Schwarzenberga jako ministra zahraničí pronesený v zahraničí by odpovídal spíše verzi číslo 1, tj. že Česká republika v zásadě se chystá kapitulovat a že snad tento spor je již ukončen. Myslím si, že si poslanci a poslankyně zaslouží jednoznačnou srozumitelnou odpověď ze strany premiéra na tyto klíčové otázky.

Myslím si, že bychom měli také jasně vědět, jakým způsobem se bude případně reagovat na to, že v procesu arbitráže mohlo ze strany České republiky dojít k chybě při podávání odvolání proti rozhodnutí z roku 2008. Chci znovu upozornit na to, že tato vláda má v osobě ministra financí a v osobě předsedy vlády personální kontinuitu s vládou Mirka Topolánka, která zajišťovala vedení arbitráže za Českou republiku v uplynulých letech, a tato vláda prostřednictvím ministrů podnikla několik dalších kroků, které pozici České republiky v arbitráži buď mohly vylepšit, nebo ji mohly zhoršit. Také tento postup by stál za to, aby ho předseda vlády ve své informaci pro Poslaneckou sněmovnu zahrnul.

Proto mi dovolu je ještě jednou požádat o poskytnutí této informace ze strany předsedy vlády. Jde o vážné riziko pro veřejné rozpočty. Je to nejdůležitější rozsahem, pravděpodobně nejvážnější arbitráž, jíž se Česká republika v těchto měsících a letech účastní, a stojí za to, aby Poslanecká sněmovna znala jasné, přesné informace a nebyli jsme pouze odkázáni na spekulace v médiích nebo na zcela protichůdné výroky jednotlivých představitelů vlády. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí o slovo pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já mám zjednodušenou situaci vzhledem k tomu, co řekl můj předřečník. Požaduji také zařadit informaci nikoliv předsedy vlády, ale ministra financí, vzhledem k tomu, že k panu premiérovi nemám přílišnou důvěru, že by nám sdělil skutečné věci o firmě sporu ve věci Diag Human. Takže bych tu informaci chtěl od pana ministra financí, a to tak, že ji nepožaduji na dnešek, ale požádal bych ji nejpozději na páteční ráno, dopoledne vzhledem k tomu, že je potřeba informaci ověřit.

Řeknu, proč o tom hovořím. Část důvodů vysvětluje pan kolega Sobotka a druhá část důvodů tkví v tom, že první informace byla, že česká vláda nemá žádnou informaci o rozhodnutí pařížského soudu ve věci zablokování našeho majetku, nemovitosti, v Paříži, a během hodiny přišla z ČTK druhá informace, že vláda má od pátku rozhodnutí, alespoň v té internetové podobě, z Paříže rozhodnutí soudu a že ho zkoumá. Je tedy s podivem, jakým způsobem prochází informace z vlády České republiky do sdělovacích prostředků, a není mi jasné, jakým způsobem může být náš majetek ochráněn. Předtím přitom zazněla slova ministra zahraničních věcí a místopředsedy vlády o tom, že tento majetek bude označen diplomatickou imunitou, nebo označen tak, aby měl diplomatickou imunitu vzhledem k tomu, že tam je naše konzulární oddělení, a přesto se nic nestalo. V tomto ohledu bych chtěl, aby ministr financí po dohodě s úřadem pro zastupování majetkových práv státu sdělil opravdové věci, které se ochrany našeho majetku v zahraničí týkají.

Jsem téhož názoru, že spor není ukončen. Jsem také toho názoru, že případný prodej pohledávky někomu jinému zpochybňuje i výsledek řízení a evidentně dochází k tomu, že jde o nikoliv vztah mezi tzv. poškozenou firmou a Českou republikou, ale o v podstatě finanční manipulaci s jakousi pohledávkou, která není do této chvíle jasná. Proto bych prosil, už z toho důvodu, že v minulosti jsem podpořil zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny v této záležitosti, aby tato informace byla podána. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní s návrhem pořadu schůze pan ministr Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych si dovolil jen krátkou poznámku k tomu, co tady řekl pan poslanec Sobotka, když navrhl vyřazení bodů 31, 32 a 33. Rád bych některé věci uvedl na pravou míru.

Návrhy vycházejí z dlouhodobých analýz, které započaly už za sociálně demokratické vlády v roce 2004. Po vyhodnocení prvních let fungování systému přenesené působnosti státní správy tenkrát vláda dospěla k názoru, že je potřeba zefektivnit systém výplat sociálních dávek. Je tedy velmi zvláštní, pokud je tady dnes navrhováno vyřazení bodů z jednání schůze, které se tímto tématem zabývají. To téma je staré více než sedm let.

Za druhé bych chtěl upřesnit informaci, která tady padla, že o tom nebylo jednáno. K tomuto tématu proběhlo několik jednání sociálního výboru, členů sociálního výboru, tedy i poslanci z opozičních stran měli plnou možnost do těchto diskusí zasáhnout. Z těchto důvodů, a nejenom z těchto důvodů, považuji návrh na vyřazení bodů 31, 32 a 33 za čistě politickou obstrukci. Nemá naprosto žádný věcný základ. Kromě jiného se jedná i o to, abychom ten systém zefektivnili a například na administrativních nákladech – zdůrazňuji na administrativních nákladech – ušetřili téměř jednu miliardu korun ročně, tedy tak, aby byl zvýšen klientský komfort vůči osobám, které pobírají prostředky ze státní sociální podpory, ze systému hmotné nouze, a osobám se zdravotním postižením zvýšili jejich komfort a na druhé straně významně zefektivnili celý systém a ušetřili na administrativních nákladech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí s návrhem, který by se týkal pořadu schůze. Pan kolega Josef Novotný ze strany Věci veřejné ještě má slovo. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré odpoledne, vážení kolegové. Já bych se přidal k předřečníkům ohledně vyřazení tisků 362 a 363. Jedná se o občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích z pořadu schůze, protože jsem přesvědčen o tom –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte. K návrhům není rozprava. Pouze pokud máte nějaký návrh k pořadu schůze. Pokud zde ten návrh již padl, a nemáte-li jiný, teď se nevede rozprava k těmto návrhům.

Poslanec Josef Novotný st.: Čili vyřadit z pořadu schůze. Souhlasím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, jestli ještě někdo má další návrh k pořadu schůze. Nemá-li, přivolám naše kolegy a budeme hlasovat nejprve o návrzích, které jsem vám přečetla. Jsou to návrhy z grémia.

Jedná se nejprve o pevné zařazení bodu 106 návrhu pořadu, sněmovní tisk 294. Je to zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, a to na čtvrtek 9. června na 11. hodinu, tedy první bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 183, pro 173, proti 1. Toto pevné zařazení tedy Sněmovna schválila.

Druhý je návrh na pevné zařazení bodu 26, sněmovní tisk 211, žádá o to pan senátor Jan Hajda, a to na pátek 10. června po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Kdo je pro toto pevné zařazení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 184, pro 178, proti 1. Tento bod jsme zařadili.

Dále žádá pan senátor Hajda o zařazení bodu 54, sněmovního tisku 209, na pátek 10. června po již schváleném bodu a po bodech, které předcházejí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 184, pro 181, proti 1. Sněmovna s tímto zařazením souhlasí.

Další hlasování se bude týkat návrhu pana ministra Leoše Hegera, pevné zařazení bodu 53 na úterý 14. června po již pevně stanovených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5, přítomno 185, pro 113, proti 25. Tento návrh byl přijat.

Hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek žádá o vyřazení z pořadu schůze bodů 55 a 57. Není-li námitka, budeme hlasovat o obou těchto návrzích jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Kdo souhlasí s vyřazením těchto bodů z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 186, pro 176, proti 4. Návrh byl přijat a tyto body byly staženy z pořadu schůze.

Další návrh je na přeřazení bodu 2, sněmovní tisk 325, a to na úterý 14. června jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 187, pro 112, proti 21. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je přeřazení bodu 48, sněmovního tisku 340, a to na úterý 14. června jako druhý bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8. Kdo souhlasí s tímto návrhem, který – opakuji – vzešel z grémia? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 8, přítomno 188, pro 143, proti 8. Návrh jsme schválili.

Pak je zde návrh k projednání volebních bodů 101, 102, 104 a 105, a to na středu 8. června před polední přestávkou.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 9 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přítomno 189, pro 182, proti 2. Toto zařazení bodů jsme schválili.

Nyní k vašim návrhům. Pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhuje, aby Poslanecká sněmovna jednala a hlasovala o návrzích zákonů, pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu dnes po 19. i po 21. hodině.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10, přítomno 190, pro 113, proti 68. Tento návrh byl přijat.

Pan místopředseda Lubomír Zaorálek navrhuje vyřadit z pořadu schůze body 34, sněmovní tisk 362, a 35, sněmovní tisk 363. Přejete si, pane místopředsedo, jedním hlasováním? Ano.

Zahajuji hlasování číslo 11. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 11. Přítomno 190. Pro 78, proti 104. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Stanislav Grospič navrhuje vyřazení bodu číslo 4, sněmovního tisku 204, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?
Hlasování číslo 12. Přítomno 190, pro 36, proti 123. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka má návrh nejprve na vyřazení bodů a žádá o jednotlivé hlasování. Bude tedy celkem pět návrhů na vyřazení bodů.

První návrh se týká bodu číslo 29, sněmovní tisk 378, vyřadit z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 13. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přítomno 190, pro 74, proti 113. Návrh přijat nebyl.

Další návrh se týká bodu 30, sněmovní tisk 377.

Zahajuji hlasování číslo 14. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přítomno 190, pro 74, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodu 31, sněmovní tisk 371.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z programu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15. Přítomno 190, pro 74, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Dále je to bod 32, sněmovní tisk 373.

Zahajuji hlasování číslo 16. Táží se vás, kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16. Přítomno 190, pro 72, proti 106. Návrh nebyl přijat.

A nyní bod 33, sněmovní tisk 374.

Zahajuji hlasování číslo 17. Táží se vás, kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 17. Přítomno 190, pro 74, proti 113. Návrh nebyl přijat.

To byly návrhy, které se týkaly vyřazování.

Nyní je zde druhý návrh pana poslance Bohuslava Sobotky a ten naopak žádá o zařazení nového bodu s názvem – snad to řeknu dobře – Informace předsedy vlády Petra Nečase o vývoji ve věci arbitráže Diag Human. Je to tak prosím? Ano.

Zahajuji hlasování číslo 18. Táží se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do programu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 18. Přítomno 190, pro 75, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Nyní se budeme věnovat návrhu pana poslance Vojtěcha Filipa, který se týká též sporu ve věci Diag Human, ale žádá informaci ministra financí o stavu ochrany majetku České republiky ve věci sporu České republiky versus Diag Human a žádá zařazení tohoto bodu na pátek 10. 6. ráno nebo dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 19. Přítomno 190, pro 77, proti 90. Návrh přijat nebyl.

To jsou všechny návrhy, které zazněly. Doufám, že jsem na žádný nezapomněla, a budeme moci hlasovat o celém návrhu pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a také upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 20. Táží se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 20. Přítomno 190, pro 114, proti 71. Pořad schůze byl schválen.

Dámy a pánové, než přistoupíme k projednání návrhu zákona zamítnutého Senátem, navrhuji umožnit vystoupení paní senátorky Martě Bajerové v Poslanecké sněmovně. Informace Senátu k uvedenému rozhodnutí vám byly rozděleny do vaší pošty.

Nejprve se tedy zeptám, kdo souhlasí s vystoupením paní senátorky Bajerové, a poté dám slovo panu předsedovi Vidímovi.

Zahajuji hlasování číslo 21. Kdo souhlasí s vystoupením paní senátorky Marty Bajerové? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21. Přítomno 190, pro 172, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl schválen.

A ještě nyní dostane slovo předseda volební komise pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna zařadila na pořad právě probíhající schůze bod Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, vyhlašuji lhůtu pro podávání návrhů na tuto pozici do čtvrtka 9. června do 18. hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo.

Dámy a pánové, jenom bych vás ráda ještě upozornila, že máme trošku nový systém vaší práce. Týká se přihlášek do rozpravy. Jednal o tom organizační výbor, bylo to na žádost několika poslaneckých klubů. V podstatě to znamená, že přihlášky do rozpravy nebudete nosit sem ke stolku řídícího nebo předsedajícího schůze, ale tam, co jsou stolky informatiků. Hned ten první stolek jsou informatici, vedle sedí pracovnice Sněmovny, která bude přijímat vaši přihlášku ať do obecné či podrobné rozpravy a počítačem ji zpracuje tak, aby tyto informace dostupné v tabulích zde v sále, ale i mimo sál. Takže prosím, abyste to vzali v potaz. Dnes si to už vyzkoušíme naživo hned při následujícím bodu.

A já nyní zahajuji projednávání bodu

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 90/5.

Vítám mezi námi paní senátorku Martu Bajerovou a prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil pan poslanec Pavel Drobil. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Drobil: Vážená paní předsedající, vážená vlado, vážené dámy, vážení pánové, Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, a zákon číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Návrh zákona, sněmovní tisk číslo 90, prošel Poslaneckou sněmovnou ve třech čteních, podrobnou rozpravou, a proto vás dnes nechci zdržovat detaily. Pouze připomenu hlavní důvody, které tři poslance vedly k tomu, aby předložili zmíněný návrh zákona.

Poslanecká sněmovna projednala v reakci na smogovou, vážnou smogovou situaci roku 2010 zprávu o způsobech řešení nepříznivé situace z hlediska životního prostředí v Moravskoslezském kraji a přijala doporučení vlády České republiky včetně úkolů v ní obsažených. Tato zpráva byla následně přijata usnesením vlády v dubnu roku 2010 a zavázala Ministerstvo životního prostředí k urychlenému podniknutí kroků,

kteří povedou ke zlepšení této nepříznivé situace. Poslanecká novela, návrh zákona o ochraně ovzduší, proto obsahuje návrhy, které pomohou nepříznivou situaci řešit ještě před přijetím nového zákona o ochraně ovzduší, a tím napomohou zmírnit negativní dopady na lidské zdraví.

Největším současným problémem České republiky, a to nejen v Moravskoslezském kraji, v oblasti životního prostředí jsou vysoké koncentrace jemných prachových částic. Problematickými zdroji jsou zejména průmyslové zdroje a doprava. Navrhovaná právní úprava obsahuje zpřísnění regulace produkce prachu průmyslovými podniky. Na základě novely zákona bude možné stanovit emisní stropy v nejvíce zatížených územích pro skupiny zdrojů, nebo chcete-li kategorie zdrojů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Já chci všechny důrazně požádat, aby respektovali pravidla daná jednacím řádem. Nechcete-li sledovat řečníka, brání-li vám cokoli v tom, abyste ho sledovali, opusťte jednací sál, vyřizujte tyto otázky mimo jednací sál. Všichni, kdo jsou přítomni, budou sledovat toho, komu bylo uděleno slovo. A jediný, komu bylo uděleno slovo, je pan poslanec Drobil.

Poslanec Pavel Drobil: Děkuji. Takže tyto emisní stropy bude pak následně krajský úřad uplatňovat mezi zdroje znečišťování v těchto kategoriích prostřednictvím změn emisních limitů a emisních stropů v tzv. integrovaných povoleních.

V současné době je třeba říci, že Ministerstvo životního prostředí nemá dostatečné kompetence, aby mohlo efektivně řešit znečištění, které pochází z dopravy. Proto jedním z navrhovaných nástrojů této novely pro snížení emisí z dopravy v centrech městech je osvobození vybraných úseků zpoplatněných komunikací od těchto poplatků v době emisních epizod. Cílem tohoto opatření je zejména odvedení dopravy do okrajových částí měst.

Dalším opatřením, které může napomoci snížit emise z dopravy v centrech měst, je zavedení tzv. nízkoe emisních zón. Tyto se např. osvědčily v mnoha státech západní Evropy. Novela dále umožní starostům měst v oblastech s překračovanými imisními limity zavést zónu, která zamezí vjezdu automobilů se špatnými emisními parametry, a to nejen v období tzv. smogové situace, ale natrvalo. Města budou mít možnost připravovat návrhy nízkoe emisních zón již s předstihem, a nebude tedy nutné čekat na přijetí a schválení nového zákona o ochraně ovzduší.

Vážené dámy, vážení pánové, s ohledem na vážnost situace kvality ovzduší nejen v Moravskoslezském kraji, ale v celé České republice vás prosím a žádám jménem předkladatelů ještě jednou o schválení uvedené právní normy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Drobilovi. Zeptám se paní poslankyně Kateřiny Konečné, zda chce jako zpravodajka výboru pro životní prostředí vystoupit nyní, protože je přihlášená do rozpravy. (Nechce.) Jako zpravodajka nikoliv. Takže počkáme na rozpravu. Ale v té dostane jako první slovo paní senátorka Marta Bayerová, poté bude mluvit paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Marta Bayerová: Vážená paní předsedající, členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, rozhodnutím Senátu ze dne 27. dubna 2011 jsem byla pověřena odůvodnit v Poslanecké sněmovně rozhodnutí, kterým Senát na své 8. schůzi dne 27. dubna 2011 rozhodl o zamítnutí citovaného návrhu zákona, kdy v průběhu obecné rozpravy byl dvakrát podán návrh zamítnout a pro tento návrh se v hlasování ze 68 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 35 pro zamítnutí vyslovilo 51, proti byli 2, návrh tedy byl přijat.

Nad rámec informace, která vám byla rozdána do lavic a kterou vypracoval můj kolega, místopředseda výboru pro veřejnou správu, územní rozvoj a životní prostředí senátor Karel Šebek, bych vás chtěla informovat o tom, že váš návrh odůvodnil na jednání garančního výboru v Senátu ředitel ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí Ing. Jan Kužela, když nástupce předkladatelů se na jednání výboru dne 13. dubna nedostavil. Po zevrubné diskusi výbor nepřijal žádné usnesení. Při hlasování o schválení z 8 přítomných senátorů hlasovali 3 pro, žádný proti a 5 senátorů se zdrželo, při hlasování o zamítnutí z 8 přítomných senátorů hlasovali 4 pro, 2 proti a 2 senátoři se zdrželi.

V obecné rozpravě na 8. schůzi Senátu vystoupilo 5 diskutujících. Všechny příspěvky byly v kritickém duchu. Dvakrát zazněl návrh na zamítnutí. Za pozornost jistě stojí, že k návrhu zákona se kriticky vyslovili právě senátoři z imisemi postižených míst – z Moravskoslezského kraje a z lázeňských měst. Přesto byl návrh označen za populistické gesto, které v praxi nepřispěje k žádoucí nápravě daného stavu a naopak může znamenat jen větší náklady a dopravní chaos, jak se už v nedávné historii stalo při pokusu regulovat silniční dopravu za smogového stavu v Praze.

Všichni diskutující se shodli v názoru, že předložená novela zákona obsahuje závažné legislativní nedostatky a vzhledem k tomu, že vláda připravuje komplexní novelu zákona o ochraně ovzduší, stává se tato poslanecká iniciativa do značné míry nadbytečná. O potřebě nalézt komplexní řešení svědčí i vznik svazku obcí postiženého regionu Ostravsko-Karvinska a Třinecka, které si vzalo za úkol vytvořit koncept plánu řešení ovzduší s cílem zpracovat souhrn opatření, která přispějí

k faktickému, a nikoliv jen deklarovanému zlepšení životního prostředí.

Senát v žádném případě nepodceňuje nutnost opatření, která musí účinně přispět ke zlepšení životního prostředí imisemi v kriticky postižených krajích. Domnívám se však, že k tomuto cíli nemohou vést opatření navržená dnes v projednávané novele. Proto si vás dovoluji požádat, abyste uznali argumenty senátorek a senátorů a nehlasovali proti rozhodnutí Senátu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce. Prosím nyní o slovo paní poslankyni Kateřinu Konečnou. Po ní je přihlášen pan ministr Chalupa. Jenom upozorňuji členy vlády, že mají možnost samozřejmě s přednostním právem, když nás upozorní. Beru to tak, že se hlásíte rádně. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já jsem pana ministra vyzývala, že má přednostní právo. On mi dal přednost, já mu za to děkuji, protože otázky budu směřovat i na něj. Určitě bude lepší, že mi odpoví.

Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající, páni ministři, Senát Parlamentu České republiky se prakticky jednomyslně usnesl, že předložený návrh novely zákona o ochraně ovzduší je špatný. Slovo jednomyslně přitom dvakrát podtrhuji. Není jistě bezvýznamné, že pro usnesení zamítnout předložený návrh hlasovali senátoři všech politických stran a senátorských klubů. A najdeme dva – tedy slova dva – kteří návrhu zamítnout tuto poslaneckou novelu řekli ne.

Čím to bude, kolegyně a kolegové? Možná především tím, že se jedná skutečně o zcela zbytečnou novelu, která problém špatného ovzduší nevyřeší a může způsobit celou řadu jiných závažných problémů v naší společnosti.

Senátoři naprosto správně upozorňovali na nedomyšlenost a nedopracovanost celého návrhu. A nepoužijí-li přímo označení legislativní paskvil, které v souvislosti s touto novelou zaznívalo v Senátu poměrně často, musím souhlasit s názorem kolegyně a kolegů senátorů minimálně ve dvou věcech. Návrh je v předložené podobě neúčinný, a tedy naprosto zbytečný. A to druhé a podle mého názoru pro nás jako legislativce velmi podstatné, změny předkládané v této novele nejsou součástí již dlouho připravovaného nového zákona o ochraně ovzduší, což působí minimálně podivně a může nám to způsobit velké komplikace. Na skutečnosti, že předložené změny budou zcela neúčinné, a tedy zbytečné, se shodují nejenom senátorky a senátoři bez rozdílu politické příslušnosti. Na této skutečnosti se shodují také představitelé většiny velkých měst v Moravskoslezském kraji, kteří mají se znečištěním ovzduší praktické, a ni-

koliv pouze teoretické zkušenosti, společně s politickou reprezentací Moravskoslezského kraje.

Proč tedy máme schválit tuto zcela zbytečnou novelu? Proto snad, aby vláda dostala volnou ruku pro stanovování libovольně nízkých emisních stropů pro vybrané zdroje znečištění s tím, že tyto stropy mohou vést a povedou k uzavírání celých provozů a firem, k propouštění stovek zaměstnanců, jak ostatně uvádí důvodová zpráva tohoto sněmovního tisku? Nebo snad pro iluzi teoretické možnosti zavádění nízkoemisních zón, které, přechtete-li si novelu skutečně pozorně, nebudou moci být podle tohoto návrhu nikdy zavedeny? Či snad pro několikadenní zrušení zpoplatnění dálnic a rychlostních silnic v oblastech s trvale zhoršenou kvalitou ovzduší?

Náměstek ministra životního prostředí Ivo Hlaváč nám ostatně koncem minulého roku na jednání výboru pro životní prostředí na mikrofon potvrdil, že vedení Ministerstva životního prostředí jde pouze o jediný ze tří předložených bodů novely, a to konkrétně o již zmíněnou možnost stanovovat přísné, až technicky a ekonomicky neúnosné emisní stropy pro konkrétně vybrané zdroje znečištění. Ptáte se proč? Odpověď je poměrně jednoduchá. Protože si někteří lidé ze současného i bývalého vedení Ministerstva životního prostředí myslí, že takzvaná dohoda s ekonomicky silnými společnostmi bude pro ně osobně ekonomicky zajímavější než málo výnosný tlak na malé firmy a firmičky. A navíc se dá tento nový takzvaný nástroj na ochranu ovzduší použít velice účinně v rámci konkurenčního boje. Stačí, když budou majitelé některých firem znát prostě jen ty správné politiky.

Znova se dostávám k tomu, o čem tady dnes mluvil pan kolega Zaorálek, a to je boj s korupcí, který si tato vláda vytyčila jako jeden ze svých cílů. Toto je tak prokorupční opatření, které si vy jako vládní poslanci chcete schválit, že si troufnu říci, že se vyrovná tak možná akcím na majitele, které jste si tady také schvalovali, ale ničemu jinému. To znamená, dokazujete pravý opak, vážené kolegyně a kolegové, své politiky, kterou tvrdíte voličům, že chcete prosazovat.

Ostatní části této novely, tedy nízkoemisní zóny a zrušení zpoplatnění dálnic v době smogových situací, jsou pouhou kulisou pro hlavní účel, pro který byla tato novela některými lidmi z vedení Ministerstva životního prostředí napsána.

Jsem možná špatný politik nebo špatná politička, když neumím zneužívat trápení lidí, kteří musí dýchat společně se svými blízkými vzduch znečištěný prachovými částicemi, jak o tom mluvil zcela správně kolega Drobil. Neumím to a nechci to umět. Považuji totiž jakékoli zneužívání ekologických témat a témat souvisejících se zdravím obyvatel pro snadné získávání politických bodů, nebo dokonce pro získávání většího politického či ekonomického vlivu za zvlášť zavrženíhodné.

Tato vláda, kolegyně a kolegové, má celou řadu možností, jak rychle a účinně pomoci oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší. První, nejrychlejší a nejučinnější oblast je oblast dopravní infrastruktury. Z dostupných dat víme, že ze tří základních skupin znečištění ovzduší je doprava jedinou skupinou, jejíž objem za posledních 20 let trvale roste. V případě průmyslových zdrojů i domácích topenišť sledujeme za posledních 20 let nejdříve výrazný pokles a v posledních letech stagnaci, nikoli však růst počtu těchto zdrojů nebo růst celkového množství vypouštěných znečišťujících látek. Nemůžeme tedy udělat chybu, pokud vybudováním kvalitní dopravní infrastruktury snížíme dopravní zatížení jednotlivých sídel.

Proto se ptám: Proč jde vláda v oblasti dopravní infrastruktury přesně opačným směrem, a to především ve strukturálně postižených regionech? Proč ruší financování připravovaných dopravních staveb, často obchvatů měst a obcí, bez ohledu na postižení konkrétních regionů znečištěným ovzduším? Proč zavádí zpoplatnění dálnic v úsecích přes sídelní celky a vyhání tak auta z dálnic do center a do pomalu se sunoucích kolon? Za této situace jsou totiž předložené návrhy nerealizovatelných nízkoemisních zón a návrhy na zrušení zpoplatnění části dálnic v době smogových situací nikoli řešením, ale výsměchem všem lidem žijícím v oblastech se zhoršeným stavem ovzduší.

Pokud tedy chceme začít skutečně řešit problémy znečištěného ovzduší, přestaňme předkládat neúčinné novely, prosím, a začněme společně tlačit vládu k činům, které stav ovzduší v těchto nejproblematičtějších regionech alespoň částečně zlepší. Od Ministerstva životního prostředí pak očekávám skutečně systémové změny v podobě nového zákona o ochraně ovzduší, na kterém se Parlament shodne napříč politickým spektrem, nikoli neúčinné novely stávajícího zákona, jejichž cíl je úplně jiný než ochrana obyvatel před znečištěným ovzduším.

A proto mi na závěr dovoluji otázku na pana ministra Chalupu prostřednictvím paní předsedající. Vážený pane ministře, kdy bude předložena velká novela zákona o ovzduší, která by mohla reálně pomoci občanům Moravskoslezského kraje? A prostřednictvím paní předsedající: Vážený pane premiére, kdy mi odpovíte na mou interpelaci týkající se nezpoplatnění dálnice kolem Ostravy? Protože nesouhlas, který vyjádřila tato Sněmovna, již byl před více než 60 dny, a od vás jsem na tento nesouhlas ještě odpověď nedostala. Možná by to totiž bylo jednodušší řešení než přijímání legislativních paskvilů, zaneřádování právního řádu České republiky a nevyřešení vůbec ničeho.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni

Konečné. Faktická poznámka pan poslanec Úlehla? Faktická poznámka, prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Myslím si, že samozřejmě úkolem opozice je být v opozici, ale jako biolog a ekolog a člověk, který se zabývá touto problematikou 20 let, bych naopak chtěl vyjádřit podporu tomu, co přednesl předkladatel a o čem jistě bude hovořit pan ministr. Já si myslím, že každý proces vyžaduje určitý krok, který bude impulsem k tomu, abychom dodělali potom novou legislativní úpravu ochrany ovzduší, a toto opatření je právě jasným signálem, že nám o to ovzduší jde a že půjdeme razantní cestou. A nebavil bych se ani bych neodpoutával pozornost na téma korupce a možnost prokurpčního jednání.

Takže bych tím jenom chtěl fakticky poznamenat, že jako odborník v oblasti životního prostředí plně podporuji to, co předložil pan kolega Drobil s dalšími spolupředkladateli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Úlehlovi. Nyní má slovo pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové, dovolu mi, abych řekl několik vět nejenom k tomu, o čem mluvila paní poslankyně Konečná.

Za prvé, musím podpořit všechny předkladatele v jejich popisu aktuální situace stran životního prostředí a ovzduší, a to nejen v Moravskoslezském kraji, ale možná zejména. Musím říci, že asi není náhodou, že všichni tři předkladatelé pocházejí právě z tohoto regionu a že tuto situaci znají velmi pečlivě. Jsem přesvědčen o tom, že tato vláda pod vedením pana premiéra Nečase a agenda životního prostředí mně svěřená opravdu si je velmi dobře vědoma toho, že problém životního prostředí primárně z hlediska ovzduší a teď aktuálně v posledních letech řešený problém prachových částic PM 10 a PM 2,5 je problém, který Českou republiku skutečně trápí, a nemusíme kvůli tomu čekat na skutečnost, že z důvodu překračování imisních limitů hrozí od Evropské komise již zahájené řízení pro porušení smlouvy Evropské unie. My nepotřebujeme tento argument, být na stole je a funguje.

Já bych hned prosil, já se snažím jezdit po Moravskoslezském kraji velmi pravidelně a slyším místní starosty a místní problémy, které tam jsou. Nepochybně – a tím odpovídám prostřednictvím paní předsedkyně na dotaz paní poslankyně – my jsme připraveni předložit návrh, který teď probíhá připomínkovým řízením. Nový návrh zákona o ovzduší a důvodovou zprávu

budeme předkládat, předpokládám, na podzim. Fakticky řeší základní okruhy: otázku kompenzací vytváření nových zdrojů v místech, kde již k zatížení emisemi dochází; otázku zvýšení nebo stanovení poplatků za znečištění; otázku využití a lokace těchto poplatků; otázku programu a pozic krajů a měst a municipalit, aby to byly obce a města, které mají právo a možnost ovlivňovat ovzduší ve svém místě a činit v té věci reálnou situaci. A také řešit otázku, která z hlediska právního – a v tomto ohledu očekávám velké diskuse na výboru zejména ústavněprávním – otázku, jakým způsobem řešit regulaci vytápění domácností.

Já do jisté míry souhlasím s názory v tom, že stávající situace v oblasti ovzduší nejen v moravskoslezském regionu je způsobena trojicí základních zdrojů: řekněme vytápění domácností, průmysl a doprava. Víme, že v České republice je průmysl z hlediska celkového celostátního průměru velikostně třetí z hlediska poměru. To ovšem neplatí pro moravskoslezský region. Souhlasím s tím, a je pravdou, že podíváme-li se na statistiky sledovaných ukazatelů, což bohužel ve dvacetiletém horizontu nejsou prachové částice, které byly sledovány až v posledním několikaletém období, tak vidíme, že došlo k výraznému poklesu a zlepšení životního prostředí, a to i v regionu moravskoslezském. Nicméně situace v tomto ohledu vážnou zůstává a musím říci, že z tohoto pohledu vnímám jakoukoliv iniciativu, která povede k tomu, že dá možnost alespoň částečnou, byť třeba dílčí, ale alespoň nějakou řešit problematiku ovzduší.

Paní zástupkyně ombudsmana vedla šetření v moravskoslezském regionu a její šetření, jehož výsledky napjatě očekáváme, směřují k té dílčí části, to znamená, jak stát koná, jakým způsobem se dodržuje výkon státní správy, jak se reguluje. Musím říci, že i agenda ministerstva založená třeba na uzavírání dobrovolných dohod s těmi osmi největšími podniky snahou tlačit je k tomu, aby jejich vlastní činnost byla zodpovědnější vůči regionu víc, než stanoví legislativa, protože víme, že technický pokrok bude vždycky před legislativou a stanovení možných technických podmínek, tak je jedna z věcí. A v tomto ohledu tato novela zákona, která se snaží vycházet z principu přibližování se takzvanému BAT, tedy Best Available Technologies, tedy snaže být před zákonem v tom, aby se dosahovalo vztahu, který je technicky dosažitelný. Na druhé straně to samozřejmě nesmí znamenat jít za tento režim, tedy likvidace průmyslu. To si nikdo nepřeje. A víme, že i tento region je sociálně v tomto ohledu velmi citlivý.

Tedy k poznámkám, o kterých mluvila paní kolegyně i předřečníci. Já si nejsem jist, jestli opravdu hrozí tak vysoká rizika, o kterých mluví paní poslankyně, a musím říci, že opravdu připravujeme nový zákon. Vím, že zákon zabere čas. Zákon je velmi podrobný a je dobře, pokud si čas vyžádá. A v tomto ohledu činit kroky třeba napříč a vstříc úpravám je pod-

le mého názoru vždy ku prospěchu věci a budiž i ku prospěchu ovzduší, a to nejenom v moravskoslezském regionu, byť situace tam je nepochybně nejhorší. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Tomáši Chalupovi. S faktickou poznámkou má nyní prostor paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, děkuji panu ministrovi a možná bych mu v tomhle případě popřála hodně štěstí, protože je zhruba šestým ministrem, kterého já si pamatuji a který nám slibuje velký nový zákon o ovzduší. Těch pět před vámi to nedotáhlo. Přála bych vám, abyste to byl vy, který to dotáhnete, protože to je věc, kterou opravdu potřebujeme.

Ale já se chci zeptat i předkladatele, i pana ministra, protože o tom mluvil, že vnímá iniciativu, která povede k tomu, že se něco bude řešit, co tento zákon řeší. Já jsem to v něm opravdu nenašla kromě nástroje na velké znečišťovatele, kromě toho, že místo toho, abyste se tady vládní poslanci postavili a s odpuštěním donutili ministra dopravy a vašeho premiéra k tomu, aby udělal ten banální krok, který nikoho z nás nestojí ani korunu, to znamená zrušil zpoplatnění dálnice kolem Ostravy, a ti lidé mohli jezdit kolem Ostravy a nenutili jsme je jezdit do měst, což je opravdu taková banalita a takový nulový rozpočtový náklad, že pokud tohle vládní poslanci nedokážou, tak už nevím, co po nich tedy vlastně můžeme chtít. Ale zrušit to občas, čekat na to, že lidi se možná naučí jezdit, možná ne, zavádět nízkopodlažní zóny do míst, která to prostě nemůžou zvládnout, protože na to nejsou dopravně přizpůsobena, co řeší tento zákon. Já jsem to v něm prostě nenašla. Rozhodně ne nic, co by nám pomohlo!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nemám tady žádnou další přihlášku do rozpravy, takže je před námi hlasování. Ještě předtím rozpravu tedy končím, přivolávám naše kolegy. Zeptám se ještě na závěrečná slova. Zeptám se pana navrhovatele, zda se závěrečným slovem. Prosím, slovo má pan poslanec Pavel Drobil.

Poslanec Pavel Drobil: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo, vážení kolegové, dámy a pánové, velmi prosím o to, aby novela zákona tak, jak byla předložena, byla schválena, protože jsem přesvědčen o tom, že samozřejmě nemůže tu situaci vyřešit, to je bez jakýchkoliv debat, ale může pomoci ji řešit. Já jsem se od roku 2007 ještě v roli náměstka hejtmana Moravskoslezského kraje snažil velmi silně upozorňovat velké znečišťovatele v Moravskoslezském kraji na situaci

mediálně, verbálně jsem je prosil o to, aby část zisků, a možná z úst poslance ODS to teď bude znít divně, ale aby část zisků, které vyprodukovali v Moravskoslezském kraji, aby je tam nechali v podobě investic do technologií, které budou moderní a které zlepší ovzduší a obecně ochranu životního prostředí v tomto regionu. Já mám pocit, že do určité doby, dokud se k této naší debatě, k těmto výzvám politiků, a musím říci napříč politickým spektrem, nebyla to pouze ODS, ale byla to i například sociální demokracie ústy ostravského primátora pana Kajnara, která se k tomu připojila, tak v jednu chvíli jsme byli vysmíváni, pak jsme začali být chvíli bráni vážně, a poté co se připojila veřejnost, tak začali majitelé těchto továren v Moravskoslezském kraji tuto situaci vnímat. Ale uplynuly minimálně dva tři roky, kdy se nedělo vůbec nic, takže to byla diskuse hluchého se slepým.

Tato novela, její část, svým způsobem reaguje na tuto situaci tím, že se nespolehá pouze na dobrovolnost, nespolehá se pouze na to, že tady je nějaké uvědomění si nějakého korporátního občanství uvnitř komunity, ve které firmy působí, ale ano, zavádí nástroje, kterými je možné firmu donutit k tomu, aby investovala do technologií, které zlepší životní prostředí v tom kterém regionu. Netýká se to pouze Moravskoslezského kraje.

Nevím, jestli jsem v závěrečném slovu přesně odpověděl paní poslankyni Kateřině Konečné na její dotazy, ale věřím tomu, že novela je potřebná, věřím tomu, že pomůže do doby přijetí velké novely, nebo nového zákona o ovzduší situaci nějakým způsobem řešit, a proto vás prosím o její schválení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se ještě paní senátorky, zda hodlá vystoupit se závěrečným slovem. Nehodlá.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101. Potřebné kvorum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 90/4.“

Doufám, že už mohou zahájit hlasování. Zahajují hlasování pořadové číslo 22. Táhne se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 přítomno 187, pro 141, proti 1. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk zprava.)

Děkuji paní senátorce, děkuji panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Tímto bodem je

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, o vaše slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážení paní poslankyně, vážení pání poslanci, jménem vlády vám tady předkládám novelu zákona číslo 137, o veřejných zakázkách. Je to právní úprava, která začala vznikat prakticky ihned po sestavení nové vlády. Práce na této novele byly zahájeny bezprostředně, to znamená v srpnu loňského roku, a pokračovaly za účasti nevládních a neziskových organizací až do této podoby, kterou vám v tuto chvíli předkládáme.

Tato novela je svým způsobem velmi rozsáhlá. Jedná se o skutečně zásadní novelu zákona o veřejných zakázkách, která ve svém důsledku by měla přispět ke transparentnějšímu a efektivnějšímu zadávání veřejných zakázek a stejně tak by měla odstranit některé neduhy, které se v průběhu zadávání veřejných zakázek v minulosti objevovaly.

Z hlavních změn, které se v této novele vyskytují nebo které jsou tam zpracovány, jsou to záležitosti, které se týkají povinného předběžného oznámení, což je součást větší transparentnosti a celého balíčku jednotlivých paragrafů, které přispívají k tomu, že tato novela zákona o veřejných zakázkách přispěje k větší transparentnosti, otevřenosti a k většímu přístupu veřejnosti k informacím z veřejných zadávacích řízení. Dalším významným blokem jednotlivých opatření je oblast omezení ekonomických a technických kvalifikací, které v minulosti často vedly k ušití zakázek na míru jednoho dodavatele. V této novele dochází i k tomu, že zmizí ta populární losovačka, která už nebude možná podle této novely, aby byla uspořádána.

Zavádí se několik dalších, podle mého názoru velmi významných opatření, která se týkají největších významných staveb nebo významných zakázek, tzn. zavádí se statut významné zakázky. To znamená, je to v tuto chvíli navrženo s limitem 300 mil. u zakázek hrazených ze státního

rozpočtu. Na tyto zakázky se budou vztahovat mnohem přísnější pravidla, včetně oponentních posudků, zdůvodnění a samozřejmě i toho, co už bylo zmíněno v minulosti v tisku, že členem hodnotících komisí bude někdo z nově vzniklého panelu expertů. Novela rovněž řeší některé věci, které souvisejí s postupnou elektronizací zadávacích řízení, tzn. dotýká se i oblasti elektronických aukcí.

Domnívám se, že ta novela, tak jak byla na našem ministerstvu připravena ve spolupráci s dalšími nevládními a neziskovými organizacemi, stejně tak za přispění některých resortů, skutečně je novelou, která by mohla poměry v oblasti veřejného zadávání změnit. Nicméně samozřejmě si uvědomujeme, že tato novela může být zpracována několikaletým způsobem. My jsme v průběhu přípravy této novely zaznamenali obrovské množství připomínek, které šly průřezově od velkého zpřísnění až naopak k určitému uvolnění. Velká diskuse se vedla nad snížením limitu u zakázek malého rozsahu a u zjednodušeného podlimitního řízení u stavebních zakázek. Nakonec jsme v tomto návrhu přistoupili k tomu, že hranice zakázek malého rozsahu u stavebních prací sice klesne na milion, ale až od roku 2014, a přechodně od roku 2012 bude tato hranice snížena na 3 miliony, u zjednodušeného podlimitního řízení na 10 milionů.

Já samozřejmě předpokládám a věřím, že budeme mít možnost projednat některé kontroverzní body ve výběrech Poslanecké sněmovny. Jsem připraven se těch jednání zúčastnit osobně a pokusit se u některých kontroverzních bodů najít třeba lepší řešení, lepší formulaci, neboť si uvědomuji, že tato novela se dotýká nejenom státních organizací a příspěvkových organizací, ale dotýká se samozřejmě i měst, obcí, to znamená veřejné správy, protože i tam probíhá velká část výběrových řízení. Určitě bude debata i o tom, jakým způsobem máme omezovat tímto zákonem sektorové dodavatele, protože postavení sektorových zadavatelů je samozřejmě poněkud specifické.

Já bych řekl, že to jsou velmi v kostce takové ty hlavní bloky, které jsou dnes vám předloženy v rámci této novely, a jsem samozřejmě připraven odpovědět na dotazy, které na mě budou vzneseny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní se ujme slova zpravodaj pro první čtení. Tímto zpravodajem je pan poslanec Jiří Petruš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petruš: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 136/2006 Sb., o veřejných zakázkách, prošel poměrně komplikovaným vývojem. Jako zpravodaj si proto dovoluji být poněkud podrobnější a provést vás genezí dosavadního projednávání a zdůraznit základní fakta.

Navrhovaná legislativní opatření obsažená v předloženém vládním návrhu zákona budou mít podle předkladatele podstatný dopad na zadávání veřejných zakázek v ČR. Ve značném rozsahu zpřísňují dosavadní režim zadávání veřejných zakázek s ohledem na větší míru transparentnosti a boj proti korupci.

Nad novou úpravou zadávání veřejných zakázek proběhla poměrně dlouhá diskuse. Od března roku 2010 se oblastí zadávání veřejných zakázek zabývala expertní skupina platformy pro transparentní veřejné zakázky. V rámci této expertní skupiny vzešlo 39 konkrétních návrhů na změny při zadávání veřejných zakázek, ne všechny se však týkaly samotného zákona. Diskuse nad opatřeními posilujícími transparentnost zadávání veřejných zakázek a vynakládáním veřejných finančních prostředků se na odborné úrovni taktéž vedla v Národní ekonomické radě vlády, která přijala na 15 doporučení. Na Ministerstvu pro místní rozvoj dále vznikla pracovní skupina, která se od října 2010 do února letošního podílela na přípravě návrhu zákona, a to za účasti zástupců ministerstev a jiných ústředních orgánů platformy a organizací zabývajících se transparentním zadáváním veřejných zakázek a v neposlední řadě i zástupců parlamentních politických stran.

Ministerstvo po těchto diskusích v únoru 2011 uveřejnilo na internetu návrh zásadních změn připravované novely zákona a umožnilo tak odborné i laické veřejnosti vyjádřit se k těmto změnám. V dubnu pak na stránkách eKLEPU proběhlo meziresortní připomínkové řízení, ve kterém bylo podáno 948 připomínek, z toho zhruba polovinu tvořily připomínky zásadní. V květnu pak vláda schválila návrh zákona s 562 rozporů, tedy neakceptovanými připomínkami.

Na rozdíl od návrhu zákona, sněmovního tisku 326, který taktéž v současné době je projednáván v Poslanecké sněmovně, není primárním účelem této novely zákona o veřejných zakázkách implementace evropských směrnic, ale národní úprava zadávání veřejných zakázek. Ve své podstatě návrh zákona přináší v mnoha oblastech daleko přísnější režim, než který vyžadují evropské zadávací směrnice. Hlavním příkladem může být zrušení možnosti omezení počtu soutěžících, zrušení ekonomické kvalifikace, omezení technické kvalifikace, povinné využívání předběžného oznámení či povinnost zrušit zadávací řízení při méně než třech nabídkách.

Novela obsahuje především věcné změny, na druhou stranu i opatření formální, která mají přispět k odstranění určitých aplikačních problémů současné právní úpravy.

Změny, které přináší novela zákona o veřejných zakázkách, lze rozdělit do pěti skupin.

První skupina je snížení limitu pro veřejné zakázky malého rozsahu a snížení limitu u zjednodušených podlimitních řízení pro veřejné zakázky

na stavební práce. Je navrhováno snížení národních finančních limitů pro veřejné zakázky malého rozsahu ze současných 2 milionů korun pro dodávky a služby a 6 milionů korun pro stavební práce na jejich polovinu, tedy 3 miliony korun od 1. 1. 2012 a na 1 milion korun pro všechny druhy veřejných zakázek od 1. 1. 2014. Tímto krokem by došlo k první fázi přesunu zhruba 20 tisíc veřejných zakázek malého rozsahu do zákonného režimu podlimitních veřejných zakázek. Dál je navrhováno snížení limitu u podlimitních veřejných zakázek na stavební práce v případě zjednodušeného podlimitního řízení, a to ze současných 20 milionů korun na 10 milionů korun. V takovém případě by veřejní zadavatelé u zhruba jednoho tisíce zakázek ročně nemohli již nadále využívat zjednodušené podlimitní řízení s mírnějším režimem zadávání.

Druhá skupina se týká posílení transparentnosti. V této skupině jsou zahrnuty nové povinnosti vyplývající pro zadavatele, které se týkají povinného uveřejňování určitých informací a dokumentů na internetu. Jedná se zejména o povinné předběžné oznámení veřejné zakázky s odůvodněním účelnosti zakázky, ekonomické zdůvodnění zakázky včetně nastavení kvalifikace a hodnocení, uveřejnění textové části zadávací dokumentace, písemné zprávy zadavatele o veřejné zakázce, kterou má již dnes povinnost zadavatel vyhotovit, dále uveřejňování smluv na plnění veřejných zakázek a skutečně uhrazené ceny za zakázku. Návrh zákona také prodlužuje dobu na uchování zadávací dokumentace, ruší ochranu důvěrných informací v rámci zadávacího řízení či upravuje vztah zákona o veřejných zakázkách k zákonu 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Třetí skupina jsou protikorupční opatření. Mezi tato opatření lze zahrnout nový institut tzv. významných veřejných zakázek, které jsou charakterizovány podle výše předpokládané hodnoty u státu, krajů a obcí – od 20 milionů korun u obcí do 25 tisíc obyvatel až po 300 milionů korun u státu. Na tento institut navazuje povinnost obligatorního schvalování ekonomického odůvodnění takových veřejných zakázek příslušnými orgány, například vládou či zastupitelstvem, institut nezávislých hodnotitelů, kteří budou členy hodnotících komisí s právem podání podnětu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a povinnost vyhotovení nezávislého opo-
nentního posudku.

Čtvrtá skupina jsou opatření směřující k posílení soutěže. Návrh zákona posiluje i konstrukci v rámci zadávání řízení. Jedná se zejména o zrušení možnosti omezovat počty dodavatelů v užším řízení a jednacím řízení, s uveřejněním včetně zrušení losování, nemožnost využívat ekonomické kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady spočívající v předložení certifikátu ISO, které byly často zneužívány pro omezení počtu dodavatelů, a povinnost zrušit zadávací řízení, pokud nebude moci zada-

vatel hodnotit alespoň tři nabídky, s výjimkou kdy na trhu neexistuje alespoň pět potenciálních dodavatelů. Pod tuto skupinu opatření se dá zahrnout i omezení možnosti zkrácení lhůt k podání nabídek a naopak prodloužení lhůt v významných veřejných zakázkách. Soutěž by měla být posílena i obligatorním používáním elektronických aukcí u některých druhů zboží.

Poslední, pátou skupinou jsou změny aplikační praxe. Novela dále upravuje některé otázky ještě z praxe zadávání veřejných zakázek, jako například upřesnění některých protokolů, které je zadavatel povinen vyhotovovat v průběhu výběrového řízení, stanovení možnosti odstoupení od smlouvy přímo ze zákona a nemožnosti učinit takzvané podstatné změny smlouvy na plnění veřejné zakázky, zvýšení sankcí ukládaných úřadem na dvojnásobek či stanovení povinnosti postupovat v přísnějším režimu při zadávání zakázek v oblasti vodárenství veřejnými zadavateli, zejména obcemi. V případě veřejných zakázek na stavební práce jsou v novele upraveny nově další náležitosti zadávací dokumentace.

Ze základní kvalifikace v § 53 písmeno 1 zákona se přesouvá do povinných obchodních podmínek požadavek na předložení seznamu akcionářů u dodavatelů, kteří mají formu akciových společností. Takový dodavatel bude nadále povinen předložit seznam akcionářů, kteří drží více jak 10 % akcií. Tento požadavek je v současné době zařazen do základní kvalifikace nesystematicky, jelikož nepodává informace o schopnosti dodavatele vůbec splnit veřejnou zakázku, ale podává pouze informace o vlastnické struktuře dodavatele. Do jisté míry není jeho zařazení do základní kvalifikace ani v souladu s evropským právem. Nově bude také uchazeč předkládat prohlášení, že u dané veřejné zakázky neuzavřel kartelovou dohodu, týkající se nabídek s jinými subjekty.

S těmito změnami zákona o veřejných zakázkách jsou však spojena i negativa. Legislativní opatření týkající se snížení limitu, posílení transparentnosti a protikorupčních opatření budou mít totiž značný finanční dopad na veřejné rozpočty, respektive na všechny zadavatele, z důvodu zvýšení administrativní zátěže při zadávání veřejných zakázek, kdy dojde k nárůstu finančních prostředků potřebných pro realizaci samotných zadávacích řízení. To se týká jak nákladů na povinné uveřejňování, zde jde zhruba o 90 milionů korun, tak i například náklady na personální zajištění činnosti zadavatelů. Předkladatel odhaduje, že jedno zadávací řízení se prodraží až o 50 tisíc korun v závislosti na skutečnosti, zda dojde ke změně režimu zadávání konkrétní zakázky, či nikoliv. Dále například náklady na ekonomické zdůvodnění s oponentními posudky a činnosti nezávislých hodnotitelů se odhadují na několik desítek milionů korun ročně. Snížením limitů dojde také ke značnému nárůstu případů řešených Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, což přináší další

požadavky na finanční zajištění jeho činnosti ve výši kolem 70 milionů korun ročně.

Na závěr si dovoluji doporučit postoupit tento tisk k projednávání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a tolik mé úvodní zpravidajské vystoupení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, otvírám rozpravu a do ní se s právem přednostního vystoupení hlásí paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová, které uděluji slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, jsem velmi ráda i v kontextu dnes dalších projednávaných zákonů, že nyní jednáme o návrhu novely zákona o veřejných zakázkách, a mrzí mě, že se těší takové malé pozornosti a že tady chybí tolik poslanců, protože tato norma má potenciál uspořít státu desítky miliard korun. Je to norma, která výrazně omezí všudypřítomnou korupci a která zvýší průhlednost přidělování zakázek.

Manipulace při rozdělování a realizaci veřejných zakázek jsou dnes natolik rozšířeným jevem, že je i například Transparency International označuje za systémový problém. Mé informace a analýzy ukazují, že tato oblast je dnes klíčovou oblastí české politické a ekonomické korupce. A bohužel v objemu korupce a neprůhlednosti veřejné správy je Česko na úrovni banánových republik typu Zimbabwe.

V rámci veřejných zakázek jsou vynakládány prostředky v rozsahu 17,5 % hrubého domácího produktu, což je 635 miliard korun v roce 2009, z toho z veřejných rozpočtů 14 % HDP, což je 508 miliard korun v roce 2009. David Ondračka z Transparency International odhaduje, že až 90 miliard se v případě veřejných zakázek takzvaně ztratí, ať už kvůli korupci nebo nehospodárnosti. Ekonom Pavel Kohout již dříve poukázal na to, že kdyby nebylo těchto zbytečných výdajů při zadávání státních a veřejných zakázek, nemusel by dokonce existovat schodek státního rozpočtu.

Vidím, že vás to všechny velmi zajímá (s úsměvem), tak jen tak dál.

Sama coby opoziční zastupitelka Prahy 1 vím, jak neuvěřitelné manipulace a plýtvání dnešní stav legislativy umožňuje. Praha 1, nejbohatší, v uvozovkách, obec na počet obyvatel v republice, prohospodařila na neprůhledných a předražených zakázkách téměř všechn svůj majetek. Proto vítám návrh ministra Věcí veřejných Kamila Jankovského a z pohledu komunální politiky oceňuji, že od roku 2014 bude výběrové řízení vypisováno u každé zakázky nad sjednocenou hranici jednoho milionu korun. Zruší se tak nešvar tzv. podlimitních veřejných zakázek, které umožňují obcházet klasické výběrové řízení a klasické standardní výběrové řízení a

kteřé má ráda, nebo oblíbila si nejedna radnice, včetně Magistrátu hlavního města Prahy. Tento snížený limit půjde ruku v ruce s vyšší publicitou veřejných zakázek a výběrových řízení.

Zcela nově budou významné veřejné zakázky s hodnotou od 300 milionů korun podléhat schválení vlády či zastupitelstva a musí k nim být vypracován oponentní posudek.

Novela zavádí elektronická tržiště pro nákup vybraných komodit u zakázek určitého rozsahu. Zde jenom připomínám, že na některých resortech Věcí veřejných, ať už to bylo Ministerstvo dopravy nebo Ministerstvo vnitra ještě za exministra Radka Johna, se už k těmto elektronickým aukcím přistoupilo a ušetřily se tak desítky, ne-li stovky milionů korun.

Každé výběrové řízení bude zveřejněno na internetu. Novela také zdůrazňuje povinnost poskytovat informace v režimu 106/1999 Sb. Občanům by tak neměly být žádné informace odepřeny, jak tomu dnes bývá běžnou praxí.

Mezi nově povinně zveřejňované dokumenty patří konečná cena veřejné zakázky, smlouvy i se změnami a dodatky, obsah smluv s hodnotou od 500 tisíc korun, seznam členů hodnotících komisí a také předběžné oznámení veřejné zakázky měsíc před samotným zahájením.

Novela zavádí informační povinnost o vlastnické struktuře firem ucházejících se o veřejnou zakázku. Akciová společnost musí uvést aktuální seznam vlastníků akcií k datu podání nabídky, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota přesahuje 10 % základního kapitálu. S tím jde ruku v ruce další požadavek Věcí veřejných, o kterém se zde hovořilo ráno při hlasování, resp. ve dvě hodiny při hlasování o pořadu schůze, aby byly pozměňovacím návrhem v občanském zákoníku a v souvisejícím zákonu o obchodních korporacích zrušeny anonymní akcie. Připomínám, že to je forma vlastnictví, kterou kromě České republiky povolují na celém světě už jen dva ostrovní státy.

Veškerou dokumentaci uvedenou v § 155 o veřejných zakázkách bude nutné uchovávat nově po dobu deseti let. V případě, kdy dodavatel v nabídce uvede jakékoli nepravdivé informace, bude podle novely možnost odstoupení od smlouvy daná zákonem.

Jak už uvedl Kamil Jankovský, z výběrového řízení by měly zmizet také nesmyslné kvalifikační požadavky, kvůli kterým jsou potom výběrová řízení diskriminační a lze je šít na míru vybraným uchazečům. Při nedostatečné soutěži novela povinně přikazuje zrušit zadávací řízení, pokud na trhu není dostatečná konkurence a pokud po posouzení nabídek zbudou méně než tři. Novela také ruší losování, které, jak víme, je nejen notoricky známé z případu z Karlových Varů a je ho velmi snadné manipulovat.

Transparentnost, kterou na český trh vnese tato novela, provázela také

celý její vznik. Nejprve na textu pracovala expertní skupina, výsledek její práce Ministerstvo pro místní rozvoj dalo k dispozici široké veřejnosti. Zapracovány byly podněty od organizací jako Transparency International, Americká obchodní komora, Oživení, Otevřete.cz. Oldřicha Kužílka nebo Platforma pro transparentní veřejné zakázky.

Jistě i na této novele přes všechnu přípravu se dají najít nějaké chyby. Velkou roli při jejím zavádění v praxi bude mít navíc také lidský faktor. Přínos novely je však nesrovnatelně vyšší. Věci veřejné nechtějí bojovat proti korupci jen slovy, nechtějí dotovat státní rozpočet jen zvyšováním poplatků, na něž doplatí občané. Tato novela omezí korupční prostředí v Česku a státnímu rozpočtu pomůže desítkami miliard korun ročně. Prosím vás proto, kolegyně a kolegové, abyste tuto novelu podpořili.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále se s právem přednostního vystoupení přihlásil místopředseda pan poslanec Zaorálek, kterému také dávám slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl ujistit paní místopředsedkyni, že jsem poslouchal její vystoupení, pokud si stěžovala, že tady tak vážné věci a tak zásadní novela nevěnujeme patřičnou pozornost. Ještě jednou opakuji, já jsem tomu věnoval značnou pozornost, dokonce jsem se i seznámil s návrhem pana ministra Jankovského. A dovoluji mi, abych tedy trochu mírnil nadšení, se kterým tady vystoupila paní místopředsedkyně.

Tak, jak jsem to vyslechl, to vypadá, že pokud přijmeme tuto novelu, tak máme vystaráno, ušetříme miliardy a korupci pořádně zařízneme krk. Chtěl bych ujistit, že já to vůbec tak jednoduše nevidím. Sice principiálně vítám to, abychom ve Sněmovně se zabývali zákonem o veřejných zakázkách, ale je to teď v prvním čtení a já bych chtěl upozornit na tři okolnosti, které můj optimismus velice brzdí. Za prvé, novela dle mého názoru neřeší úplně základní problém – problém předražených zakázek. To, že nám vstoupí do systému více veřejných řízení, ještě neznamená, že nebudeme mít pouze větší množství pochybných zakázek. Druhý problém je, že neřeší otázku anonymních akcií a anonymních společností. A představa, že to bude řešit někdo jiný – já už jsem tady dneska o tom mluvil, jakým způsobem to řeší ten zákon o obchodních korporacích. Ten naopak anonymitu posiluje. A pokud nevyřešíme problém anonymity, tak bude pokračovat to, co máme v médiích skoro každý den, v Hospodářských novinách a dalších, kde každý den máme společnosti, u kterých neznáme vlastníka. Nedobereme se fyzického vlastníka. A zákon o obchodních korporacích mohl přece být právě tím směrem, který mně by se zamlouval,

aby v této zemi platilo, že kdo chce podnikat, tak se musíme dostat u té společnosti nakonec k fyzickému vlastníkovi. Tím by se stala situace skutečně transparentní. A to se neděje, a když toto se neděje, tak žádný tento typ návrhu zákona situaci nespasí.

Opakuji tedy paní místopředsedkyni: Neřeší se problém předražených zakázek, který je základem problémů s korupcí. To znamená, my tady budeme mít dále předražené zakázky, protože tam podle mě nejsou způsoby, které by tomuhle bránily. Prostě tady od začátku ta zakázka je předražená. A způsob, jak tohle řešit, to si myslím, že si pan ministr ve skutečnosti vážně nepoložil. Neřeší problém anonymity a neřeší ani otázku sankcí. K čemu je mi tady ujišťování, že bude všechno transparentní a všechno se to bude muset vyvěšovat? To už máme často dneska a jak to v realitě vypadá? Copak my nemáme dneska zákon o přístupu k informacím? A mohu vám tady vyjmenovat, já sám jsem tady žádal řadu informací, dokonce i po panu ministru Jankovském jsem chtěl, aby sdělil informace o tendrech, kterých se účastnila jeho rodinná firma Phar Service. Žádal jsem o to ministra zdravotnictví pana Hegera, protože to je v jeho resortu, takže tady bylo možné předvést transparentnost, pokud vám o ni opravdu jde. A jaký byl výsledek? No samozřejmě nula, i když jsou tady veřejná řízení, ve kterých rodinná firma pana ministra, což by z principu mělo být úplně vyloučeno, aby rodinná firma dostala více než za 200 mil. veřejných zakázek, tak tady máme pana ministra, který říká, že to chce změnit. Mně by se líbilo, kdyby to předvedl na sobě, kdyby nám ukázal, jak ty tendry skutečně vypadaly. Z médií se dovídám, že byly vyřazeny zakázky s nižší cenou, je kolem toho plno pochybností, ale ani tuto záležitost pan ministr nebyl ochoten objasnit. Tak jak mám věřit tomu, že teď přijmeme návrh zákona, po kterém bude všechno jinak? Já bych dneska také mohl tvrdit, že na to máme právo, na to, aby ty informace byly zveřejněny. Máme právo dostat informace, jak to vypadá v IKEM, to jsme slyšeli a četli v posledních dnech. Prostě pan ministr od příslušného ředitele nedostane informace o tom, jak ty tendry vypadaly. A pan ministr řekne – co mám dělat, nemůžu odvolat pana ředitele jenom pro nějaké pomluvy.

Takže my dneska před očima máme netransparentnost, na které by bylo možné ukázat názorně, že to myslíme jinak. A tady se nám tvrdí, že od tohoto návrhu zákona bude všechno jinak. Teď už budou všichni dodržovat to, že budou všechno sdělovat, všechno informovat, bude to vyřešeno. Já vám říkám, vím, jak to v praxi vypadá. Nic takového v praxi dnes nefunguje a mohl bych tvrdit, že jsou na to zákony, a nefunguje to!

Takže já se domnívám, že samotný tento návrh zákona, jak je předkládán, tak vůbec není drtičem korupce, jak tady naznačovala paní místopředsedkyně Klasnová. Vůbec to není tak, že tento návrh zákona o-

tevírá cestu k ušetřeným miliardám. Já ve skutečnosti v této fázi příliš poctivosti předkládaného návrhu ani nevěřím právě proto, že mi pan ministr osobně předvádí na svém příkladu své rodinné firmy, jak to s transparentností myslí vážně.

Takže já jsem pro to, abychom se tímto návrhem zabývali, ale přál bych si, abychom si tady teď neslibovali modré z nebe, protože jsme také před českou veřejností, a pokud my tady budeme dneska tvrdit, že tímto zákonem se nám vyjasní v boji s korupcí, ta vláda bude ještě víc zdisgustována, než je dnes, když se po čase zjistí, že je všechno jak bývalo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jsou zde další dvě přihlášky s právem přednosti – paní předsedkyně Karolína Peake a pan ministr. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Karolína Peake: Dámy a pánové, dobrý den. To byla tedy ve vši účtě zase jednou pěkná bramboračka. Já nevím, jestli jsme v bodě interpelace, nebo v bodě projednávání zákona o veřejných zakázkách. To, co tady pan místopředseda Zaorálek před chvilkou říkal, zde několikrát padlo v bodě interpelace, několikrát na to bylo odpovězeno. Jsme zde v projednávání návrhu zákona o veřejných zakázkách, k jehož přípravě byla přizvána i sociální demokracie. Společně s panem ministrem jsme sestavovali pracovní skupinu již na podzim minulého roku, ve které měla sociální demokracie své zástupce. Bylo by asi docela zajímavé se podívat do prezenční listiny této pracovní skupiny, jak moc se zástupci sociální demokracie zúčastňovali. Není to něco, co by tady spadlo z čistého nebe do Sněmovny. Sám pan ministr tady říkal, že bylo i veřejné připomínkové řízení, takže bylo možné o tomto zákoně diskutovat dopředu. Takže opravdu nechápu to překvapení a nechut k tomu zákonu, který je zde předkládán.

A já myslím, že se zde nikdo netváří, že od zítřka nebo od doby, kdy bude přijat tento zákon, veřejné zakázky budou krystalicky čisté a nikdy nebude nic moct být zmanipulováno. Každý takovýto zákon může být pouze zpomalením korupce, pouze vhozením písku do soukolí korupce, vhozením písku do lidské nátury, jejíž součástí je chamtivost. Tady se nikdo netváří, že od září, kdy – doufám – bude tento zákon definitivně přijat, v žádné veřejné zakázce žádná korupce nebude. Bylo zde ale vyvinuto maximální úsilí, aby korupce ve veřejných zakázkách byla omezena, a já bych byla ráda, kdyby to bylo alespoň trochu oceněno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní má slovo pan ministr Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já bych se jenom velice krátce pokusil reagovat na ty tři nejasné body.

Předražení zakázek. Skutečně najít zákon, který by definoval, že je něco předražené nebo že je něco drahé, to si myslím, že neumí nikdo z nás. My umíme tu předraženou zakázku omezit, nebo možnost předražení zakázky omezit tím, že zvýšíme možnost konkurence, a já jsem přesvědčen, že touto novelou se princip zvýšení konkurence a zvýšení transparentnosti výrazně posiluje.

Další věc, evergreen, akcie na majitele. Já už několikrát jsem říkal, už to bylo v souvislosti s malou novelou, kdy jsme upravovali zákaz účasti firem s akciemi na majitele, že to je věc, která ale nepatří do zákona o veřejných zakázkách. Zákon o veřejných zakázkách nemůže řešit, jestli v České republice se budou, nebo nebudou vydávat akcie na majitele.

A bod číslo 3. Já jsem na interpelacích panu místopředsedovi Zaorálkovi odpověděl v rozsahu těch vědomostí, které jsem znal a které jsem mohl mít. A to je vše, co bych k tomu dodal.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi Jankovskému. Slovo dostává pan poslanec Krupka, který je přihlášen. Pan místopředseda Zaorálek si přeje ještě reagovat v rámci faktické poznámky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom se obávám, že ještě zareaguji. Já bych chtěl říct panu ministroví, že není pravda, že odpověděl na moje otázky během interpelace. Já mohu říct, že neodpověděl na žádnou z mých otázek a odpovídal především na věci, na které jsem se neptal, a na to, co jsem se ptal, jsem odpověď nedostal. A především nereagoval na moji výzvu, aby se ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví zveřejnily ty informace o tendrech, které se týkaly jeho rodinné firmy, abychom mohli posoudit, jestli ty spekulace v tisku se zakládají na pravdě, nebo ne. A na to pan ministr v interpelacích nereagoval vůbec.

A co se týče otázky anonymních akcí, já jsem tady řekl, že toto opatření samo o sobě, pokud není tento návrh provázen také nějakým řešením otázky anonymního vlastnictví, nebude efektivní. A zároveň dnes jsme na pořad schůze schválili obchodní zákoník, nebo návrh zákona o obchodních společnostech a občanský zákoník, o kterém už jsem tady mluvil a řekl jsem, že je to cesta k větší anonymitě obchodních společností. Takže když si vezmeme – samotná snaha dát dohromady zákon o veřejných zakázkách a zároveň neřešit, tak jak to ukazují kodexy, otázku anonymity, tak tvrdím, že ty kauzy, které máme dneska v novinách, budou pokračovat, ať bude zákon vypadat jakkoliv. Není možné tvrdit: tohle my si

tady děláme a to další nás nezajímá. Ono to prostě souvisí. Nelze se tvářit, že nám je jedno, jak dopadne otázka anonymních společností. Já prostě mám pocit, že když někdo nedává najevo, že to ví, tak je mi to prostě podezřelé. Takhle skutečné řešení té věci nejde.

A nesouhlasím s vámi, že otázka předražených zakázek nemá žádné řešení. To byste se musel, pane ministře, víc zabývat otázkami kontroly celé věci. Třeba rolí NKÚ a vybavení této instituce také třeba nějakými sankcemi, protože dneska je to všechno naprosto bezzubé. Prostě dneska státní zástupce není schopen řešit to, že je něco předražené, protože vám řekne, že to není trestný čin a nemáme orgán, který by za to někoho potrestal, že je nějaká zakázka předražená. Takže ten systém vůbec není ani vymyšlen. A vy tvrdíte, že tímto zákonem o veřejných zakázkách bojujete s korupcí. A já říkám, že bez těchto komplementů je to pouze honění vody a výsledek bude nulový. To je to, čeho se obávám.

Práce na návrhu zákona se rád zúčastním, protože mě to nesmírně zajímá. Nechci to omezovat pouze na jednání ve Sněmovně, ale dneska tady máme první čtení a já pokládám za svou odpovědnost upozornit na to, že v této podobě, jsem přesvědčen, je to nedostatečné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan poslanec Krupka, který je řádně přihlášen.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se jenom stručně vyjádřil k předloženému materiálu z titulu toho, že jsem byl v podstatě posledním zpravodajem předchozího zákona, který na začátku tohoto volebního období právě řešil zmiňovanou věc, kterou tady před chvílí nějakým způsobem okomentoval pan místopředseda Poslanecké sněmovny. Já jenom chci říct, že je to v programovém prohlášení vlády, že je nutné připravit novelu tohoto zákona. Myslím si, všichni, kteří nějakým způsobem se pohybovali v komunální politice, nebo se pohybují i na sféře podnikatelské, vědí, že tento zákon je poměrně už sám o sobě složitý, a proto se dalo předpokládat, že v rámci přípravy novely tohoto zákona, navíc, když bude umožněno, a beru to jako kladné hodnocení, přistoupení dalších iniciativ vedle odborných kruhů, vedle zástupce jednotlivých resortů i občanských iniciativ, že se otevírá Pandořina skříňka s velkým množstvím připomínek. Koneckonců dokladem toho je i vystoupení pana ministra včetně pana zpravodaje, že připustili a komentovali, že počet připomínek byl v počtu tisíc nevypořádaných, nebo vypořádaných z pohledu nepřijatých zhruba 500.

Z tohoto pohledu se domnívám, že je zcela v souladu s tím, že tento ná-

vrh zákona je zde předložen, doporučuji propuštění do dalšího čtení, nicméně jsem rád, že pan ministr připustil, že v určitých oblastech bude možné nadále diskutovat.

Já bych se jenom zmínil například, a padla tady taky zmínka o roli Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Samozřejmě objem činností, které by měly spadnout na jeho bedra, se výrazně zvětšuje. Je to otázka právě sektorového zadávání zakázek, kdy tato problematika zcela jistě si zaslouží k tomu, abychom se v rámci dalšího projednávání ve výborech anebo případně v nějakých pracovních skupinách k tomuto vrátili, a zcela jistě bych se připojil i k dalším tématům, o kterých se tady zmínil sám pan ministr. Právě proto věřím, že bude dán dostatečný prostor v rámci projednávání jak výboru, tak i případně komunikace přímo s ministerstvem, a to vítám i vůli pana ministra, abychom o těchto věcech mohli dál jednat a abychom případné výhrady, které se tady objevují, mohli přetavit v případné změny, které by se projevíly v pozměňovacích návrzích k tomuto zákonu.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu poslanci Krupkovi a slovo má pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, do prvního čtení byla předložena dlouho očekávaná novela zákona o veřejných zakázkách. Přináší podstatná zlepšení a určitě jde správným směrem. Jen namátkou, a byla tady už několikrát zmíněna témata, která skutečně stojí za pozornost, a to je úprava limitů, kdy z chvostu evropských zemí, kde se umísťujeme s velikostí veřejných zakázek, které jsou soutěženy, se dostáváme ne snad na čelná místa, ale o mnoho míst výše, kdy je zrušeno losování, kdy je návrh rušit zakázky, kterých přijde méně než tři nabídky. Ruší se možnost krácení lhůt, protože docházelo k absurdním hodnocením, kdy hodně zakázek bylo vypsáno přes vánoční svátky a hodně zakázek bylo vypsáno přes svátky na začátku července, a i ty byly započítány do lhůt. Upravuje se bittery rigging (?), který stojí za to, aby právě nebyly vyváděny finance z veřejných rozpočtů. -

Tato novela, jak je předložena, byla výrazně sledována i z pohledu připomínek. Bohužel, připomínka zůstalo hodně nevypořádaných. To je určitě slabinou této novely, ale pevně doufám, že v dalším jednání, které bude nelehké, se je podaří eliminovat. Připomínky zůstaly nevypořádané i přes relativně dlouhou dobu přípravy tohoto zákona. Teď si dovoluji zmínit příklad Slovenska, které, řekl bych, dokonce ambicióznější návrh zákona zvládlo předložit během půl roku, a ten už tam platí a je účinný. Je to škoda, že jsme se do toho nevrhli o trochu rychleji, protože nám utekl rok, a

pokud je výpočet uvedený v důvodové zprávě správný a přesný, tak jsme tím přišli až o 87 mld. Kč.

Ono Slovensko je inspirativní i v dalších bodech, třeba v tom, že mají vázanou účinnost smluv na jejich zveřejnění, což je právě tou sankcí, tou metlou toho, aby se donutilo skutečně fungovat transparentně a otevřeně.

Určitě ale zásadní stanovisko je, že jdeme správným směrem. Zároveň se sluší doplnit, že před námi je ještě moře práce a diskuse. Přesto a právě proto se přimlouvám za to, ať určitě pustíme tento návrh do dalšího čtení, protože stojí za to. Jak už tady bylo zmíněno, určitě není zázračným nástrojem, který svým přijetím a účinností vymýtí korupci v České republice, ale zároveň se sluší říci, že už tak, jak je předložen – a doufám, že i po projednání ve výborech a po dalších pracovních schůzkách – bude tím zákonem, který prostor pro korupční jednání a vyvádění prostředků z veřejných rozpočtů výrazně zúží.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Farskému. Prosím nyní o slovo pana poslance Antonína Sedu.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, předložený návrh zákona má zvýšit transparentnost zadávání veřejných zakázek a posílení možnosti kontroly vynakládání veřejných prostředků. Není se co divit, že se vláda snaží alespoň verbálně bojovat proti korupci. Vždyť v průhlednosti zakázek skončila naše republika za Kosovem a Albánií a dlouhodobě končí na posledních příčkách hodnocení v transparentnosti veřejných zakázek.

Přestože s řadou navrhovaných zpřísnění a opatření souhlasím, osobně si nemyslím, že tento návrh výrazně změní přístup zadavatelů a zvýší veřejnou kontrolu nakládání s veřejnými prostředky.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, většina navrhovaných opatření je spíše technického charakteru, který zejména zvýší výrazně náklady na administraci zadavatelů a zároveň destabilizuje současný systém. Chci se zeptat pana ministra, který odhaduje zvýšené náklady související se snížením limitu pro veřejné zakázky na 1 mil. Kč bez daně od 240 mil. do 1,2 mld. Kč, jak dospěl k výši přímých úspor 5 mld.

Taktéž mám připomínky k důvodové zprávě, protože tento finanční odhad zvýšených nákladů a úspor je jediný v celé řadě opatření navrhovaných změn v zákoně. Přitom sama vláda konstatuje, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže není v současné personální kapacitě schopen rozhodovat ve lhůtách správného řízení. Já se obávám, že vyšší nároky na tento úřad kladené po přijetí tohoto zákona ještě danou situaci zhorší.

Vážený pane předsedo vlády, vážení ministři, pouze čas ukáže, zda vámi navrhovaná opatření dostanou Českou republiku v transparentnosti veřejných zakázek na úroveň vyspělých evropských zemí. Já jsem přesvědčen o tom, že bez důsledné kontroly a zvýšených pravomocí se situace výrazně nezlepší.

Osobně podporuji snahu vlády v boji proti korupci, i když jsem přesvědčen, že tento boj je pouze předstíraný. Proto mi závěrem mého vystoupení dovoluji dát několik rad, které by u nás výrazně snížily korupci.

Za prvé je to dokončení reformy veřejné správy a uvedení v život zákona o státní službě, což by přineslo zejména razantní zvýšení odpovědnosti úředníků.

Za druhé přijetí úpravy trestního zákoníku, který by hleděl na toho, kdo by bezprostředně ohlásil korupci, jako na nevinného. Údajně podobný návrh z dílny Komunistické strany Čech a Moravy vaše vláda měla minulý týden zamítnout, což opravdu nemohu pochopit.

Za třetí je nutné přijmout novelu zákona k financování politických stran a hnutí a výrazně zvýšit kontrolu jejich hospodaření. Určitým opatřením by mohlo být i přijetí stropu nákladů na volební kampaň.

A v neposlední řadě je nutné přijmout podobné povinnosti ve zveřejňování svého hospodaření a dárců pro všechna občanská sdružení, jako je mají v současné době nadace. Pouhá registrace na Ministerstvu vnitra opravdu k transparentnosti jejich činnosti nestačí.

O zrušení akcí na doručitele či o přijetí zákona o přiznání majetku záměrně nehovořím, protože tyto zákony české pravicové strany již několikrát zamítly.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Je zde zatím poslední přihlášený do této rozpravy, a to pan poslanec Josef Novotný mladší. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný ml.: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené poslankyně, poslanci, já mluvím poslední a řada věcí už tady byla sdělena. Přesto mi dovoluji, abych vyslovil svůj názor a některé připomínky k této novele zákona.

Za prvé si myslím, že se tady řeší zejména zakázky týkající se finančních hodnot kolem milionu korun, což znamená, že tady chceme postihnout zejména zakázky, které jsou finančně nízké, ale vůbec tato novela neřeší, jakým způsobem se dostat k zakázkám vyššího finančního objemu a tyto sledovat daleko lépe.

Karlovarský kraj poslal celou řadu připomínek k prvnímu znění. Znovu jsme se podívali na toto druhé znění. Musím zde konstatovat, že řada těch

připomínek nebyla vypořádána a že v této novele je celá řada protichůdných věcí. Například podle § 46 odst. 2 bude možné vyhlásit veřejnou zakázku na zhotovení projektové dokumentace a zároveň navazující realizaci stavebních prací. Z § 9 odst. 1 písm. b) a c) vyplývá, že ano. Z textu § 46 odst. 2 vyplývá, že nikoliv. Takovýchto věcí je tam celá řada a já mám velkou obavu z toho, že pokud bychom nechali znění této novely v této podobě, prakticky znemožníme po určitou dobu vyhlášovat veřejné zakázky, protože nebude celá řada lidí vědět, jak na to.

S ohledem na to, že v návrhu novelizace tohoto zákona má zadavatel povinnost vyzvat k podání všechny zájemce, kteří prokázali splnění kvalifikace, stává se užší řízení obdobou otevřeného řízení, jehož průběh je v tomto zákoně precizněji specifikován. Avšak nevýhodou užšího řízení oproti otevřenému řízení je časová náročnost průběhu zadávacího řízení.

Takovýchto nesrovnalostí je tam celá řada. Proto je tady nebudu všechny číst, ale postoupím je do výboru a byl bych rád, aby se výbory těmito připomínkami zabývaly.

Já osobně jsem tady svůj názor sdělil. Nemyslím si, že tato novela nějakým podstatným způsobem zlepší boj proti korupci. Naopak si myslím, že celý ten proces ztíží, ne-li zneprůhlední. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Josefu Novotnému z poslaneckého klubu ČSSD. Konstatuji, že nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ještě se ujišťuji, zda se někdo hlásí ze svého místa. Písemné přihlášky byly vyčerpány. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Zeptám se na případná závěrečná slova. Nejprve pana ministra.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych na ten závěr jenom reagoval ještě na některé připomínky, které tady zazněly.

To, že se novela nevěnuje velkým zakázkám a věnuje se pouze malým, tak to skutečně není pravda. To snad vyplývá pouze z takového toho medializovaného příběhu o těch limitech pro zakázky malého rozsahu. Tam ten limit se skutečně snižuje. Je potřeba říct, že ten limit máme jeden z nejvyšších v Evropě, a proto se snižuje na ty tři, respektive jeden milion u stavebních prací. Ale velkým zakázkám se věnuje a věnuje se jim velmi právě prostřednictvím omezení technické a ekonomické kvalifikace. Takže jsou tam řešeny.

Užší řízení. Užší řízení – dříve bylo užší řízení, to znamená prekvalifikace a následně řízení, které bylo omezeno, řešeno losovačkou. Losovačku jsme podrobili všichni kritice, a jakékoliv jiné další vymezování, omezování soutěže v tom druhém kole je naprosto nesmyslné. Jestliže někdo splní

kvalifikaci, aby se přihlásil do soutěže, pak ho nemohu dalším dodatečným kritériem znevýhodnit, pokud prošel prekvalifikací. Tahle debata už probíhala, pokud jsem se doslechl, už i v té minulé úpravě, a proto jsme tu losovačku zrušili. A já se nedomnívám, že by to přineslo nějaké potíže do budoucnosti.

Co se týče Úřadu pro hospodářskou soutěž, ano, jsme si tam vědomi toho, že tam ten nárůst administrativy bude. A samozřejmě se to pokusíme společně – vláda i s úřadem – vyřešit tak, aby ta administrace veřejných zakázek od 1. 12., nebo jakmile bude ten zákon schválen, probíhala bez problémů.

Takže já tady děkuji za tu diskusi, která tady byla, a chtěl bych vás požádat o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj má nyní možnost vystoupit se závěrečným slovem. Prosím tedy o slovo pana poslance Jiřího Petru.

Poslanec Jiří Petr: Vážená paní předsedkyně, abych splnil svou zpravodajskou povinnost, budu konstatovat, že nikdo z vystupujících ne navrhl zamítnutí této předlohy, a můžeme tedy přistoupit k hlasování o přikázání k projednání výborům. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo jiný návrh na přikázání? Prosím. Pan kolega Urban, prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, dovoluji, abych navrhl, aby tento tisk, tuto novelu o veřejných zakázkách, přikázala Poslanecká sněmovna k projednání ještě hospodářskému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Jiný návrh na přikázání? Není.

Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu organizačního výboru přikázat tento zákon k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 23. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 23. Přítomno 186, pro 156, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Pan kolega Urban navrhuje přikázat tento návrh zákona výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 24. Táhá se, kdo souhlasí s tímto přikázáním. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 24. Přítomno 184, pro 100, proti 42. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a také výboru hospodářskému. Tím končí projednávání tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Dalším bodem, kterému se budeme věnovat, je

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 378/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale obdržela jsem proti tomuto postupu veto poslaneckého klubu ČSSD.

Nyní prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, Poslanecká sněmovna na sklonku minulého roku v legislativní nouzi přijala novelu zákona o stavebním spoření, kde snížila státní příspěvek za stavební spoření na dva tisíce korun ročně za zákonem ustanovených podmínek a současně souhlasila s uvalením 50% srážkové daně za stavební příspěvek příslušející za rok 2010. Tuto schválenou novelu přezkoumal Ústavní soud na základě žádosti příslušného počtu poslanců a konstatoval, že projednání v legislativní nouzi neodpovídá ústavnímu pořádku, že ústavnímu pořádku neodpovídá ani ona srážková daň. S laskavým dodatkem paní místopředsedkyně Ústavního soudu, že to má precedens pouze v legislativní praxi nacistů.

Proto vázána nálezem Ústavního soudu vláda předkládá tuto novelu

znovu, kde samozřejmě vypouští onu dle devíti ústavních soudců ústavně nekonformní srážkovou 50% daň a znovu opakuje návrh na snížení příspěvku na dva tisíce korun, neboť i onen náleze Ústavního soudu konstatuje, že není protiústavní snižovat státní příspěvek. Z tohoto důvodu vláda předkládá tento návrh znovu již v řádném legislativním projednání. Text je zcela totožný s tím, co už Poslanecká sněmovna schválila ve stavu legislativní nouze. Samozřejmě nejsou tam ona ustanovení týkající se 50% srážkové daně.

Prosím tedy o propuštění do druhého čtení a avizuji, že budu prosit o zkrácení lhůty.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto úvodní slovo panu ministrovi financí Miroslavu Kalouskovi. Prosím nyní dalšího řečníka. Bude jím zpravodaj pro první čtení a tím je pan poslanec Alfréd Michalík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, kolegyně, kolegové, jak už tady bylo řečeno, tato novela je reakcí na náleze Ústavního soudu z letošního roku, kterým byla k 31. 2. 2011 zrušena obdobná vládní novela schválená vloni ve stavu legislativní nouze. Novela opětovně ve vztahu k zákonu o stavebním spoření snižuje výši státní podpory z 15 na 10 % uspořené částky při zachování maximálního limitu základu ve výši 20 000 korun. Opětovně je doplněna i technická změna, která se týká nastavení limitu pro další činnost stavebních spořitelů, kdy dochází k úpravě konstrukce těchto limitů.

Ve vztahu k zákonu o daních z příjmů novela opětovně ruší osvobození příjmů z úroků z vkladů ze stavebního spoření, a to včetně úroků ze státní podpory. Novela již naopak neobsahuje návrh na zavedení zvláštní srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření, neboť toto opatření bylo napadeno Ústavním soudem.

Jinak jak už tady řekl pan ministr, zdůvodněný text je prakticky totožný, kromě dvou změn, a to vypadla ta srážková daň a změnil se termín platnosti k 1. lednu 2012. Takže tento stav, který byl vloni v legislativní nouzi, tehdy prošel, nyní je projednáván znovu v řádném průběhu projednávání.

Já se zároveň hlásím potom v rozpravě k vystoupení, které bude už jako moje osobní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráme nyní obecnou rozpravu, do které máme jednu písemnou přihlášku. Hlásí se ale pan zpravodaj s přednostním právem. Slovo bude mít tedy pan poslanec Alfréd Michalík, poté bude hovořit pan poslanec Vladislav Vilímc.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážení kolegové, kolegyně, tento zákon, jejichž tvorba těchto zákonů už tady byla loni častější a častá, je přesně příklad toho, jakým dnešní koalice přistupuje k řešení tzv. problému schodku v našich rozpočtech. Všichni víme, že schodek 1,5 bil. korun vznikl v oblastech bankovní sféry, úvěrové sféry, v oblasti záruk za převzetí nebo prodej bank, za předražené stavby ve stavebnictví nebo Ministerstva dopravy, za daňové úniky především u benzínu, nafty a olejů, za předražené zakázky na obraně. Čili vznikl v konkrétních úzkých prostorách, resortech, ale řešení tohoto manka, tohoto dluhu, pan ministr Kalousek rozprostřel na každého občana naší republiky. Poslal složenky našim babičkám: Zaplaťte za to, že Kožený, Pitr a spol. mají miliardy na účtech. Ale babičko, ty to budeš platit, protože takhle k tomu přistupuje tato vláda.

Stavební spoření je podobný případ, i když možná s jiným podtextem a s jiným zdůvodněním, ale každopádně řešíme tady úspory v řádu 1, 2, 3 mld., které mají zachránit rozpočet a schodek této republiky. Myslím si, že to je řešení, které je špatné, způsob, který je špatný. A my s tímto postupem samozřejmě nesouhlasíme a uděláme všechno pro to, aby buď nebyl přijat, nebo byl přijat v jiné podobě.

Z tohoto důvodu si myslím, že zákon tak, jak je předložen, je pro sociální demokracii nepřijatelný, a proto podávám návrh na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Michalíkovi. Prosím nyní o slovo pana poslance Vladislava Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, vážené kolegyně a kolegové, u stavebního spoření spojeného s existencí státní podpory je třeba zdůraznit několik skutečností. Především celkový objem státní podpory neúměrně zatěžuje státní rozpočet, všeobecnou pokladni správu. V roce 2009 konkrétně ve výši 13 260 mil. korun, v roce 2010 také zatížení přesahovalo 11 mld. korun. Je evidentní, že při zachování stávajících podmínek by až do roku 2014 celkový objem této podpory přesahoval 10 mld. korun ročně.

Ve vztahu ke stavebnímu spoření je třeba také zdůraznit, že účastníci stavebního spoření mohou využít naspořené prostředky po ukončení tzv. vázací lhůty na cokoliv. Prostředky, které jsou takto naspořeny, jsou samozřejmě stavebními spořitelny využívány k poskytování účelových úvěrů na financování bytových položek. Je ale zajímavé se podívat na čísla z roku 2010. Ke konci roku bylo poskytnuto pouze 293 mld. těchto úvěrů, zatímco systém alokoval 430 mld. vkladů. Počet smluv ve fázi spoření dosáhl 4 850 tis. příjemců. Příjemců úvěrů je pouze necelý 1 mil.

Slyšeli jsme, že nálezem Ústavního soudu ze dne 19. dubna 2011 byl stávající zákon přijatý na konci roku 2010 v legislativní nouzi zrušen. Byl přijatý za účelem snížení vysokého zatížení státního rozpočtu a v souvislosti s poskytováním státní podpory, která stejně plně nevede k podpoře financování bytových potřeb. Tisk 378 je věcně totožný s filozofií onoho zrušeného zákon, s tím rozdílem, jak uvedl pan ministr financí, že již neobsahuje návrh na zavedení srážkové daně ve výši 50 % na státní podporu stavebního spoření. Pokud má dojít ke snížení obrovského zatížení státního rozpočtu k financování této státní podpory, není možné, než přikročit ke snížení výše státní podpory. Tak jak koneckonců předpokládal onen zrušený zákon.

Nechci mluvit obšírně o systému stavebního spoření. Myslím, že je to spíše na debatu ve druhém čtení. Ale je zcela evidentní, že tento krok, tento návrh jde správným směrem, jakkoli se určitě nelíbí účastníkům stavebního spoření, těm necelým 5 mil. účastníkům. Koneckonců i mnozí z nás, včetně mě, jsou účastníci stavebního spoření. Je to však krok logický, který alespoň zčásti odstraňuje jednak vychýlení tohoto spořicího produktu, snižuje zatížení státního rozpočtu. Tady při vší účtě k panu zpravodaji Michalíkovi nemohu souhlasit s jeho propočtem úspor podle koneckonců i podrobné závěrečné zprávy hodnocení dopadů regulace, tzv. RIA. Dopad při konzervativní predikci činí 5 mld. korun. Nikoliv 1, 2 nebo 3 mld., ale 5 mld., plus zdanění úroků z vkladů stavebního spoření 1,5 mld. Při konzervativní predikci tedy 6,5 mld., při optimistické 8,5 mld. korun. Myslím, že stojí za to, aby tento zákon prošel do druhého čtení.

A protože bylo uplatněno veto proti zrychlenému způsobu projednání tohoto zákona podle § 90 odst. 2, dovolte mi, abych navrhl zkrácení lhůty k projednání tohoto návrhu zákona ve výborech ve druhém čtení na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Jsme v obecné rozpravě a já se zeptám, zda se ještě do ní chce někdo přihlásit. Písemné přihlášky byly vyčerpány. Ptám se tedy, zda se někdo z vás hlásí. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím.

Budeme nyní hlasovat nejprve o návrhu, který přednesl pan poslanec Michalík. Je to návrh na zamítnutí. Ale ještě předtím je prostor pro závěrečná slova. Zeptám se tedy pana ministra, zda chce oslovit se závěrečným slovem Sněmovnu. (Nechce.) Pan zpravodaj? (Nechce.) Nikoliv. Budeme tedy hlasovat za malý okamžik, poté co se do Sněmovny dostaví naši kolegové...

Zahajuji hlasování číslo 25. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 25. Přítomno 187, pro 72, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 26. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 26. Přítomno 187, pro 165, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní se rozhodneme o návrhu Vladislava Vilímce, který navrhuje zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 27. Kdo je pro tento návrh na zkrácení lhůty? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 27. Přítomno 187, pro 100, proti 70. Také tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému. Lhůta k jeho projednání ve výborech byla zkrácena na 30 dnů.

Končím tedy projednávání tohoto bodu s poděkováním panu ministru, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme se věnovat bodu dalšímu. Zahajuji projednávání vládního návrhu zákona... Pardon, ještě paní předsedkyně poslaneckého klubu Věci veřejné Karolína Peake. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Omlouvám se, paní předsedkyně, za přerušování. Ráda bych vás požádala o poskytnutí hodinové přestávky na jednání klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V 17 hodin 30 minut bude pokračovat jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, já vás prosím, abyste zasedli do lavic, abychom mohli pokračovat. Takže já ještě zazvoním, protože máme před sebou stále ještě bohatý program.

Dalším bodem našeho jednání by měl být – ale ještě předtím přečtu, že tady mám omluvu, kterou jsem obdržel: z dalšího jednání dnešního se omluvil, nebo od 19. hodiny se omlouvá poslanec Koskuba.

Dalším bodem programu naší schůze je

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 377/ - první čtení

Zákon o dani z přidané hodnoty by měl uvést ministr financí Miroslav Kalousek, takže já bych ho požádal. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, mimo plán legislativních prací vláda předkládá do Poslanecké sněmovny novelu zákona o dani z přidané hodnoty, jejímž cílem je zvýšit inkaso veřejných rozpočtů výlučně pro důchodový účet, a to v souvislosti s prováděnou penzijní reformou.

Novela navrhuje upravit parametry daně z přidané hodnoty ve dvou krocích – k 1. 1. 2012 zvýšit spodní sazbu na 14 % při zachování sazby 20%, a to ve stávající struktuře, nedochází k žádnému přetřezování. K 1. 1. 2013 pak sjednotit sazby na výši 17,5 %.

Daň z přidané hodnoty je daní sdílenou, to znamená centrálně redistribuční daní, kterou si mezi sebou daným koeficientem rozdělují státní rozpočet, krajské rozpočty a rozpočty obcí. Vzhledem k tomu, že zde je jediný účel toho vyššího inkasa, a to je účel důchodového účtu, který je pouze na centrální úrovni, nijak se na něm nepodílejí ani krajské, ani obecní rozpočty, jeho součástí – této novely – je novela zákona o rozpočtovém určení daní, která k 1. 1. 2012 i k 1. 1. 2013 příslušný koeficient sdílené daně přepočítává, pak by ono zvýšené inkaso bylo výlučně ve prospěch důchodového účtu, nikoliv ve prospěch krajských a obecních rozpočtů.

Žádné jiné změny než tyto parametrické, byť samozřejmě chápu, že jsou politicky kontroverzní a výbušné, tato novela neobsahuje, a já tedy prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, Miroslav Kalousek, ministr, poprosil o propuštění a já poprosím nyní zpravodaje Pavla Suchánka, aby přednesl zprávu pro první čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, moje zpráva bude také stručná. Tento zákon těsně souvisí s důchodovou reformou a bez schválení tohoto zákona by bylo těžké dodržet parametry důchodové reformy, a proto jako zpravodaj budu doporučovat Sněmovně, aby tento zákon propustila do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já taky děkuji a pustíme se do rozpravy, kterou otevírá. Mám tady do ní přihlášky, tedy do obecné rozpravy. Takže prosím, nejdříve přihlášený pan poslanec Jaroslav Vandas a další je poslanec Jiří Dolejš. Tak prosím, poslanec Vandas jako první.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, máme před sebou novelu zákona o dani z přidané hodnoty, nevelkou rozsahem, avšak mimořádnou dopadem na životní úroveň občanů České republiky. Pan ministr financí tady před časem prohlásil, že jsme šťastný národ, kde každý má boty. Předkládaný zákon je jedním z kroků, aby tomu tak již v budoucnosti nebylo. Možná že časem ze strany vládní koalice přijde návrh, aby děti chodily v rámci utužení zdraví do školy bosi, tak jako tomu bylo za Rakouska-Uherska.

A tady malá odbočka. Když jsme u těch dětí, bylo pro mě velice tristní zjištění, že v době, kdy blahodárný účinek vládních reforem ještě nepůsobí, nemají často rodiče až poloviny dětí ve třídě na to, aby jejich dítě mohlo jet na školní výlet.

Jak se předpokládaná úprava projeví v kapsách občanů, není potřeba dál rozvíjet. Člověk jenom žasne nad rozboru dopadu zvýšení základní sazby na konečného spotřebitele. Copak jsou tvůrci těchto rozborů tak naivní, že to tak bude a že to nebude zneužito? Je třeba ale podotknout, že se pozitivně projeví i snížení horní sazby daně, asi ne u konečných spotřebitelů, ale například u výrobců a distributorů alkoholu a cigaret.

Vláda při tvorbě pseudoreforem často argumentuje vývojem za 30, 40 či dokonce 50 let, ale lidé žijí tady a teď. Kdybychom se nějakým strojem času mohli vrátit zpět, asi bychom s lehkým úsměškem sledovali jednání rakouské říšské rady v roce 1911, jak se zabývá například situací v roce 1960. Jsme svědky toho, jak vláda šťastných zítřků se snaží učinit nesnesitelnou přítomnost většině našich obyvatel.

Důvod toho, proč vláda tuto změnu DPH navrhuje, je prostý. Jde o zajištění transferu peněz od občanů do kapes správců penzijních fondů. Proto navrhuji v prvním čtení zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Jiří Dolejš je další přihlášený do obecné rozpravy a pak poslankyně Ivana Levá.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásný podvečer, milé kolegyně, vážení kolegové, snad ještě vládnoucí vládo. Dovolte, abych se s vámi podělil o dojem z toho, že se návrhem daně z přidané hodnoty někdo asi zbláznil. Protože tady samozřejmě asi ještě mnohokrát uslyšíme, že tento krok je sociálně necitlivý. A nejspíš z druhé strany uslyšíme, že to přeháníme, ale že nám bude pomozeno a že v těžkých dobách zkrátka se musíme všichni uskrovnit, utáhnout si opasky, překonat to údolí slz, krve a potu, a pak už bude dobře, budou jenom výhody, jistoty a perspektivy. Tuto argumentaci tady extendovat nebudu, protože přenechám pole působnosti svým kolegům. Myslím si také, že tato argumentace je správná. Ale já se chci zamyslet nad pomatením určitých národohospodářských parametrů, který tento materiál přináší a které mi prostě nejdou do hlavy.

Za prvé. Cílem tohoto zvýšení daně z přidané hodnoty je zalátat díru na důchodovém účtu. Ta díra, která už v podstatě narůstá i díky tzv. malé penzijní reformě, se má zvětšit proto, že zavedeme tzv. dobrovolný opt-out. Nebohý občan, potenciální důchodce, nejspíš neví, co je to opt-out, natož dobrovolný. Tak v tomto vládním newspeaku to v podstatě znamená tolik, že z univerzálního pojištění každého občana na důchod, aby se mu dostalo důstojného stáří, tak si ti bohatší vezmou část peněz, přesněji řečeno 3 % onoho odvodu, který odvádíme všichni, aniž by se těch chudých ptali. Logicky ty peníze, byť je to dobrovolné, aspoň u těch lidí, kteří si chtějí zahrát na soukromé pojištění, tak ty peníze tam budou chybět. A může se stát ledacos. Také se stalo, v zahraničí například. A nebyli to levičáci, nebyli to dokonce ani komunisté. Byl to liberální polský premiér Donald Tusk nebo konzervativní maďarský premiér pan Orbán, Viktor Orbán, kteří museli přikročit k tomu, že takto vyvedené peníze raději, aby nedošlo k nejhoršímu, vrátili pod střechu veřejného pojištění, pod tu státní garanci.

Říkáte, že my touto cestou nepůjdeme, že co peklo jednou schvátí, víc už nenavráť a že soukromé pojišťovací fondy budou držet tyto peníze za každou cenu, a že vy byste to dokonce označili za něco, co je v rozporu s naší ústavou. No kdož ví. Ale v každém případě je nelogické brát odněkud peníze a vracet je tam jaksi navíc z vlny, kterou ostříháte z ovcí právě těch chudých. Protože onen zvýšený výnos DPH – a teď jste se sice dohodli na kompromisu, tedy není to oněch 20 % základní sazba, ale pouze 17,5 % – tak má z lidí dostat zhruba těch 22 mld. korun. Ale připomínám, že v roce 2013 bude kromě zvýšené snížené sazby bude snížena ona horní sazba, nebo základní, chcete-li, a to bude vlastně znamenat výpadek příjmů. A jestliže na jednu misku vah dám zvýšený výnos a na druhé straně výpadek, tak musím sledovat, jaký bude konečný výsledek. A on ten celkový efekt bude velmi malý. Dokonce někteří, kteří si hráli s těmi čísly, říkají, že nula od nuly pojde. Takže vy od lidí vyberete dalších 22 mld., tyto peníze skončí v soukromých fondech, ale stát, veřejné finance vlastně nebudou mít nic.

Tak k čemu taková operace je vůbec dobrá? Proč mají dnes ti chudí – i ti chudí – dotovat úspory na stáří těch bohatších? Protože dobrovolný opt-out si nevybere každý občan, ale jenom ti, kteří naleznou odvahu a kteří na to budou mít, to znamená jejich příjmy budou takové, že kromě těch 3 % z veřejného systému tam přihodí i ty nezbytné koruny navíc.

Ty dopady na cenovou hladinu samozřejmě budou velmi nepříjemné a těžko to zastřete poukazováním na to, že je to pár stovek, že když si někdo ušetří pár piv týdně, krabičku cigaret nebo jiné rozmařilosti, tak že je to doma zpátky v kešeni. Protože kromě tohoto zdražení, které vy sice vyjadřujete průměrem vzestupu cenové hladiny zhruba jen 1,5 %, tak se nám zdražují i jiné položky, jsou tady jiné faktory růstu cenové hladiny, a ten souběh růstu cen energií, zdražování z důvodu DPH, zdražování světových cen potravin atd. atd. je tak negativní, že skutečně se jedná o sociálně citlivou operaci, která by se měla dobře zvážít.

Další poznámka, že DPH je sdílená daň. Tedy kromě inkasa do státního rozpočtu, popř. inkasa na důchodový účet nakonec, tak výnos této daně směřuje do rozpočtů územních samospráv. Vy jste se rozhodli z důvodů maximalizace oné částky, kterou chcete darovat systému soukromého spoření, změnit zákon o rozpočtovém určení daní a tu odhadovanou částku prostě obcím a krajům sebrat, odčerpat. Nabízí se ale otázka: co když vaše propočty nárůstu daňového inkasa nevyjdou? Třeba lidi začnou nakupovat raději v cizině, než aby kupovali předražené výrobky doma, a z řady dalších a dalších důvodů – někde se to dá vyřešit přesunem spotřeby k méně kvalitní spotřebě, k méně kvalitním potravinám, ale tam, kde není kde couvnout, budou možná lidi hledat jinou náhradu nebo budou prostě nakupovat míň a to inkaso se naplnit nemusí, ale procento v zákonu o rozpočtovém určení daní už bude stanovené. Takže nakonec dokonce na tom územní rozpočty možná mohou prodělat. A to za situace, kdy jim chybějí peníze, kdy by se naopak mělo přidat, kdy celkový dluh územních samospráv je tuším kolem 100 mld. korun. K tomu je třeba připočíst, že vyšší daně znamenají i vyšší platby institucí, tedy veřejné správy včetně územní samosprávy, a že i obce a kraje platí DPH. Budou to muset platit v oblasti městské hromadné dopravy, bydlení, tepla a všech organizací, které zřizují. A z toho vyplývá, že kraje budou muset, jak se říká lidově, vypláznout cca jednu miliardu navíc, a když posčítáme celý sektor obcí zejména v těch velkých městech, tak ono nám to vyleze do řádu určitě většího než stamiliony korun.

Argumentem této novely je, že dvě sazby jsou vlastně přežitek. Jak tedy vysvětlíte, že většina zemí Evropské unie má dvě sazby, že to vytrvale, navzdory pravdě zjevené naší vládě, argumentuje tím, že to má sociální funkci. Zřejmě asi neví, že podle vašich propočtů je vlastně jedno, že chudý člověk a bohatý člověk má odlišný spotřební koš, že ty rozdíly vah

jednotlivých výdajů ve spotřebním koši jsou tak nepodstatné, že k tomu netřeba přihlížet. Já si myslím, že to je falešný argument, že zkrátka pro chudé rodiny, chudé domácnosti jsou výdaje na zdraví, na stravování daleko podstatnější, že ve struktuře životních nákladů zejména důchodcovských domácností to má daleko větší váhu. Velmi opatrná prognóza odborů např. hovoří o tom, že nikoli o 1,2 % vzrostou životní náklady této kategorie, ale rovnou o celá 4 %, a ten důchodce, který je závislý na svém důchodu, tak ten sakra zvažuje každou stovku, kterou musí vytáhnout z peněženky. A to nemluvím o tom, že mu chystáte další zvyšování zdravotnických poplatků atd. atd.

Další váš argument, proč jsou dvě sazby přežití, je údajně, že chyby v rozlišování těch dvou sazeb jsou takové riziko, že je jednodušší to srazit do jedné sazby, a vyvarujeme se těchto chyb. Opravdu si myslíte, že klíčové úniky v oblasti DPH jsou dány tím, že existují historicky po desítky a desítky let dvě sazby? Že na sociálně citlivé komodity, na komodity, které by i nadále měly mít naši podporu, jako je např. oblast sportu, kultury atd., je snižena sazba? Proč myslíte, že v některých zemích je dokonce sazba nulová? Proto, aby mohli lidé v této oblasti organizovat mohutné daňové úniky? Kdepak! Ty daně unikají někde úplně jinde

Vrchol vašeho uvažování je v oblasti kompenzací. Jestliže zvýšením spodní sazby zvýšíte výnos a snížením základní sazby snížíte, takže nula od nuly pojde, tak protože sáhnete lidem do peněženek, budete muset aspoň nějaké kompenzace přijmout. Minimálně, abyste to naaranžovali tak, že vlastně nejste úplní kruťasové. Jaký účinek těchto kompenzací je a kolik budou stát, se nabízí otázka. Zvažujete nepřímou kompenzaci, tedy prostřednictvím daňových úlev, zvýhodnění na jedno dítě. Nevím, jestli rodinám s dětmi bude stačit těch 150 korun měsíčně, ale v každém případě to bude znamenat výpadek daňového inkasa ze státního rozpočtu u daně z příjmu fyzických osob 4 miliardy. Tak to máme minus. Další položky. Vzhledem k tomu, že budou zasaženi důchodci, porostou jim životní náklady, možná v příštím roce nebude naplněna zákonná podmínka zvyšování valorizace důchodů. Ale pokud si chcete zachovat politickou tvář, tak byste o tom uvažovat měli. A máme tady další miliardy. Minimálně v rozsahu pěti šesti miliard.

Hovoříte také o tom, že by měly být zvýšeny či valorizovány sociální dávky, a to cestou zvýšení životního minima jakožto základu propočtu těchto dávek. To bude zadarmo? Nebude to zadarmo. A pokud si chcete reálně udělat, tak budete muset do rozpočtu samozřejmě nakalkulovat příslušnou položku. Takže jestliže zvýšením DPH v podstatě veřejné finance z toho neuvidí ani korunu, kompenzace nás budou ty peníze stát. Takže jsme vlastně v minusu.

Nabízí se otázka, proč to tedy probíhá děláme, nehledě na to – a teď

musím vzpomenout vaše vlastní sliby, jste pravicová vláda, vláda podnikatelů, a tím teď nenarážím na ono slavné ABL, ale vláda, která vnímá potřebu podnikatelů, tak jste šli do voleb s tím, že celkovou daňovou zátěž lidem nebudete zvyšovat. Dokonce pro rok 2012 ve výhledech bylo řečeno, že by se mohla mírně snížit daňová kvóta. Před volbami, když jsme řešili dopady krize, tuším, že to byl červen 2009, tak nám ještě tehdejší pan ministr Kalousek říkal, že se to zvládne racionalizací a restrukturalizací výdajové strany. Že se zkrátka daně zvyšovat nebudou. Věřili jsme mu, nevěřili. Zajímavé jsou další kroky. A přichází slavný Janotův balíček. V září 2009 byly zvýšeny sazby o jeden procentní bod. Jeden procentní bod, no dobře. Byla krize. Stále ovšem slyšíme, že zvyšovat DPH dál se nebude. V lednu 2010 nám tehdejší ministr financí Eduard Janota říkal, že je pomluva, že by vůbec se uvažovalo na Ministerstvu financí o takovém kroku. A dočkali jsme se!

Jak je to vlastně myšleno nejen s vašimi sliby, ale se schopností kalkulovat, počítat peníze ve státním rozpočtu? Já se obávám, že za tuto práci vám těžko lze vystavit ani výbornou, ani chvalitebnou. Já bych vám vystavil nedostatečnou. Ale řeči nemají cenu. Je třeba taky praktických kroků. Uvidíme, jak vaše řady jsou na tomto nesmyslu směřené.

V každém případě bude druhé a třetí čtení, tak avizuji, že v tomto druhém čtení zkusíme vás oslovit krokem, který by z daňového Absurdistanu nás vrátil do Evropy, vrátil nejenom dvě sazby DPH, ale podobnou míru zdanění u nepřímých daní DPH, a uvidíme, co to udělá. Já to nemyslím jenom jako politické gesto. Já to myslím jako test rozumu. Buď počítat umíte, nebo neumíte. Samozřejmě, že snížení současného DPH by se muselo nějakým způsobem vyvážit. Jak na příjmové, tak na výdajové straně. Ale o těchto otázkách by se mělo diskutovat a nejenom naběhnout si na jednosměrku, kterou jste nám tímto absurdním návrhem vytyčili. My po této jednosměrce odmítáme jet, a co je nejdůležitější, že po ní odmítá jet většina občanů České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další je přihlášená paní poslankyně Ivana Levá a připraví se Antonín Sedla. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte, abych vysvětlila skutečně jen několika slovy, proč nepovažuji zvýšení DPH na knihy za moudré.

Zeptejte se po Vánocích, udělejte si anketu ve školách, kolik dětí dnes dostává knížku pod stromeček. Budete překvapeni. Dávno minuly doby, kdy knihu pod stromečkem našlo každé dítě. Jedním z důvodů, proč dětských knih ubývá je už dnes dost vysoká cena. A číst by děti skutečně

měly. Počítač nepovažuji za plnohodnotnou náhradu. Krásné české knihy s nádhernými ilustracemi a návyk číst se vytváří už v útlém dětství. Celkově se domnívám, že zvyšovat DPH na knihy je krátkozraké, ale v případě knih pro děti je rozhodnutí doslova nebezpečné.

Druhým důvodem je oslabování úlohy veřejných knihoven, které plní svou roli už po generace. Knihovny jsou závislé na financích zřizovatelů. V malých obcích, středních, magistrátu atd. Kolik z nich navýší knihovněm rozpočet, když se samy tyto organizace potýkají s finančními problémy? Troufnu si tvrdit, že jich bude málo. A pokud má knihovna opravdu fungovat, měla by mít možnost rozšiřovat knihovní fond o vše nejlepší, co je vytištěno a pro co si čtenáři chodí.

Třetím důvodem je zhoršení studijních možností vysokoškoláků. Ne všechny tituly a odborná skripta lze najít na internetu. Když si student nemůže dovolit literaturu koupit, a věřte, že ceny některých titulů nestojí jen pár stokorun, jde do knihovny. Vědecké, fakultní, univerzitní knihovny atd. Dosud například kupovaly deset výtisků jedné učebnice a studenti na ni čekali tři měsíce, někdy i déle. Jaká situace nastane, když knihovna koupí výtisků méně? Čekací lhůta se prodlouží a pak se může stát, že student učebnici nedostane za celý semestr. Tohle chceme? Já osobně ne.

Jako učitelka mám zájem, aby kniha byla běžnou součástí našeho života. A k tomu, aby tomu tak skutečně bylo, zvýšení DPH rozhodně nepřispěje. Proto zákon v žádném případě nepodpořím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych pozval pana poslance Antonína Sedu a přepřít se Soňa Marková.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážený členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vláda předkládá návrh na zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty od 1. ledna 2012 z 10 na 14 % a poté k 1. lednu 2013 sjednocení daně z přidané hodnoty na 17,5 %. Nejprve chci upozornit všechny poslankyně a poslance, že v rámci Evropské unie má jednotnou sazbu DPH pouze Dánsko, a to je ve výši 25 %. Ostatní země jsou si vědomy nutnosti zachování snížené sazby daně, zejména na léky, knihy, časopisy, dopravu či potraviny. Dokonce pět zemí Evropské unie má ještě supersníženou daň, například na léky, noviny, časopisy.

Naše vláda, které se chce zbavit – ano, pane předsedo vlády, slyšel jste dobře – zbavit 80 % občanů České republiky, opět hodlá dělat pokusy na našich lidech. Opravdu si, pane premiére a členové vlády, neuvědomujete vaši veskrze špatnou a protilidovou vládní politiku?

Vážené poslankyně, vážení poslanci, sama vláda uvádí, že důvodem vyššího výnosu zvýšené daně je kompenzace související s růstem výdajů

vládního sektoru a posílení finanční stability důchodového systému. Tady chci zdůraznit, že pokud by vláda nezvyšovala daň z přidané hodnoty, pak by neměla jednotlivá ministerstva zvýšené výdaje. Chci se zeptat nepřítomného pana ministra obrany, protože jsem tuto informaci v důvodové zprávě nezískal: kolik bude nárůst výdajů resortu po sjednocení sazby daně z přidané hodnoty?

Pokud by vláda poslechla výhledy zaměstnavatelů, odborů i opozice a nepouštěla se do zbytečného a finančně náročného soukromého důchodového spoření, pak by nemusela zvedat DPH vůbec.

Tady si dovolím ještě jednu poznámku. Namísto toho, aby současná vláda dokončila třetí etapu reformy veřejné správy a zvýšila decentralizaci státních orgánů, opět jde, tak jako v případě vzniku centrálního úřadu práce, opačným směrem, a to směrem k centralizaci.

Tady by měli zpozornět všichni bývalí či současní starostové a hejtmani, protože vláda tímto návrhem snižuje rozpočty územních samosprávných celků. Co se týká rozpočtů obcí, ze současného podílu ve výši 21,4 % na 19,9 % v roce 2013. Co se týká krajských rozpočtů, těm se sníží současný podíl 8,92 % na 8,28 % v roce 2013. Jen pro kraje budou dopady ve výši desítek či stovek milionů korun ročně.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, uvedený návrh bude mít negativní dopady i na podnikatelské prostředí, zejména ve službách a v obchodu s komoditami doposud zařazenými do snížené sazby. To nehovořím o tom, že zvýšením sazby DPH se zdraží učebnice, skripta, knihy, noviny a časopisy. Opravdu krásná ukázka podpory vzdělanosti národa!

Ale nejhorší dopad, a vláda to sama přiznává, bude na nízkopříjmové skupiny obyvatel a na skupiny závislé na sociálním systému. Rodiny s dětmi sice dostanou kompenzaci 150 korun na měsíc a vyživované dítě, ale na starobní důchodce a osoby se zdravotním postižením pobírající invalidní důchod není prozatím pamatováno. Zmínka o tom, že tyto kompenzace bude řešit až zákon z pera ministra Drábka, by se mohla jevit úsměvnou, pokud by situace těchto lidí už dnes nebyla vážná.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, shrnuto a podtrženo, současná vláda hodlá snížit životní úroveň většiny české populace. Útočí na územní samosprávné celky a namísto decentralizace státní správy i v rozporu s principy Evropské unie centralizuje. O tom svědčí i text uvedený v důvodové zprávě. Cituji: Pozitivní fiskální dopad zvýšeného inkasa DPH se projeví výlučně ve státním rozpočtu.

Chtělo by se mi zvolat „prýč s takovou vládou!“, ale prozatím se spokojím pouze s tím, že se připojím k požadavku na zamítnutí tohoto zákona již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal paní poslankyni Soňu Markovou. Připraví se Michal Doktor. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký večer. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych i já přispěla několika argumenty k tomu, proč je potřeba tento zákon zamítnout.

Daň z přidané hodnoty je daní nepřímou a její tíhu nese samozřejmě poplatník. Těmi jsme nejenom my všichni občané, ale také v případě zdravotní péče za nás platí DPH zdravotní pojišťovny. Lze důvodně očekávat, že v důsledku změn DPH naroste celkový účet segmentu zdravotnictví v roce 2012 o více než 5 mld. Kč. I pan ministr zdravotnictví se v médiích, konkrétně v Otázkách Václava Moravce 6. března, přiznal, že zvýšení DPH je pro Ministerstvo zdravotnictví zásah, se kterým se nepočítalo. Stát sice vybere vyšší daň, zároveň ale dojde k vyšším výdajům zdravotních pojišťoven za léky, tedy k výpadku dalších peněz ze systému zdravotnictví. V nákladech za léky a zdravotnické prostředky to znamená o 650 mil. vyšší výdaje pacientů a zhruba o 2 mld. více pro zdravotní pojišťovny v příštím roce, v roce 2013 pak zaplatí pacienti dalších 550 mil. a pojišťovny o 1,5 mld. Kč více.

Navržená cílová výše daně 17,5 % je u léků v zemích Evropské unie zcela neobvyklá. V porovnání s evropským průměrem je více než dvakrát vyšší. Průměr Evropské unie je totiž 8,5 %. Velká Británie, Irsko, Švédsko, Malta mají dokonce nulovou sazbu. Naopak základní sazbou jsou léky zatíženy pouze v Bulharsku, Dánsku, Německu a Norsku. Navíc se léky zařadí v rozporu s většinovým přístupem evropských zemí do základní sazby DPH. V zemích Evropské unie přitom převládá názor, že by měly být léky zařazeny ve snížené sazbě DPH, nebo dokonce být od této daně osvobozeny. Toto opatření by našemu finančně těžce zkoušenému zdravotnictví výrazně prospělo a vláda by se místo vymýšlení takovýchto zákonů, jako je tento, měla zaměřit na vyjednávání této nulové sazby v Evropské unii.

Jen pro zajímavost. Jako reakce na vrcholící krizi byla v Řecku od května 2010 zvýšena daň z přidané hodnoty na léky z 9 na 10 %. Znovu zvýšena byla v červenci 2010 na 11 %, ale v důsledku výkyvů v zásobování léčiv byla od ledna 2011 opět snížena na současných 6,5 %.

Státní rozpočet dostal od zavedení daně z přidané hodnoty na léky v roce 2004 a po jejím zvýšení v letech 2008 a 2010 finanční injekci z účtů zdravotních pojišťoven zhruba 20 mld. Kč. Je to 20 miliard z kapitoly náklady za léky. Opravdu si myslíte, že státní rozpočet má být spasen z rozpočtu zdravotnictví? Kdo bude sanovat rozpočty zdravotních pojišťoven? Budou to opět pacienti, kteří již dnes trpí neúnosnou spoluúčastí, zvlášť některé skupiny občanů? Kdo bude kompenzovat ne-

gativní dopady této zvýšené sazby DPH na jednotlivé obory ve zdravotnictví, na ambulantní lékaře, nemocnice, lékárny či na zdravotnickou záchrannou službu?

Na tyto otázky tento vládní návrh zákona neodpovídá, a proto skutečně nemohu tento zákon podpořit a připojuji se k těm, kteří navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď požádám Michala Doktora. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych uvedl několik poznámek k údajům a kritice, která zaznívá na adresu vládní předlohy, kterou je novelizován zákon o dani z přidané hodnoty. Popravdě řečeno, cítím ve slovech předřečníků mnoho výzev, kterými považují za poctivé a správné se zabývat, protože odpověď na ně dává minimálně jednu poctivou otázku, a sice že do značné míry jsou jejich obavy přehnané a v mnoha případech zcela liché, neb vycházejí ze špatných předpokladů.

Aby tomu nebylo obráceně, vypomohu si čísly oficiálních statistických pracovišť a autorit, které jsou, myslím, nezpochybnitelné, neb možná by se dal očekávat od Michala Doktora pokus o nějaký úhybný manévr, a proto já vždy zásadně uvádím čísla Eurostatu, Ministerstva financí a podobných institucí. Jsem rád, že ta podnětná poznámka zazněla přímo z lavic KSČM, budu se věnovat vystoupení řečníka, který je zde zastupoval.

Já bych jako vládní poslanec a člen koalice dokázal říci zejména k tomu finálnímu modelu daně platné od roku 2013 několik poznámek, kterými bych třeba vyjádřil mírné zklamání nad tím, že formát 17,5 vypadá tak, jak vypadá. Na druhou stranu výnos celého manévru a schopnost vládní koalice, všech stran, které dnes vládní koalici tvoří, schopnost shodnout se na tom, že bude od roku 2013 zavedena jedna jediná sazba, já spatřuji jako zlatý grál. To je Jeruzalém, o který bojuje mnoho vlád v celém světě a v Evropě, která tady byla zmíněna z úst mých předřečníků, jen nemají tu odvahu a schopnost překonat vazby daně v ekonomikách, ty letité propletence souvislostí, a málokterá vláda má v sobě tu odvahu a potenciál zřít se věci, které se, jsou-li zneužívány, stávají pro ekonomiku daných zemí spíše problémem. A Česká republika není žádnou výjimkou.

Je pravdou, že přechod daně z přidané hodnoty mezi léty 2012 a 2013, tedy přechod dvou sazeb roku 2012 na sazbu jedinou v roce 2013, není neutrální. Je z fiskálního hlediska záporný. Záporný ovšem z měření toho, co vybírá stát a co vybírají lidé. Když to přeložíme do lidštiny, stát vybere méně v roce 2013, než z daně z přidané hodnoty vybere v roce 2012.

Je zvláštní, že pan poslanec Dolejš tedy plakal nad osudem kapsy daňového poplatníka, protože je nezpochybnitelnou pravdou – a samozřejmě, že platí jeho úvaha o tom, že s proměnou DPH se výrazně promění spotřebitelské návyky nás všech bez ohledu na to, jaký je náš příjem – ale v základu by nad výsledkem tohoto manévru měl plakat a také pláče především ministr financí, protože jemu v tom dolním intervalu bude zřejmě scházet z roku na rok v pokladně zhruba 5,5 miliardy korun, v tom horším odhadu skoro 7 miliard korun. A plakat budou resortní ministři. Akorát já si myslím, že resortní ministři středoprávní vlády tady nejsou proto, aby radostně rozdávali peníze daňových poplatníků, a středoprávní vláda je ta, která má peníze nechávat v kapsách daňových poplatníků. To, že nad tím pláčou komunisté, to já nedokážu pochopit.

Je asi správné si říci, a o to méně pochopitelné jsou některé nářky a některé obavy, jaký je dnešní účinek těch dvou sazeb dnešních – zdůrazňuji dnešních – 20 a 10 % v ekonomice. A obávám se, že velmi málo kolegů a kolegů ví, jaká je průměrná sazba daně z přidané hodnoty v ekonomice právě teď, nyní. Kéž by to věděli všichni, protože kdybyste znali číslo 15,8 %, pak byste věděli, že od 15,8 do 17,5 není tak dlouhá trať, že šok, který vyvolá, nebo změny, které vyvolají sazby, sjednocení sazeb z pohledu toho finálního tvaru roku 2013 v ekonomice, nebudou tak dramatické, jak předpokládáte, jak se obáváte, jakými strašíte lidi. Že se ekonomika promění, to je jisté. Ale sazby půjdou oběma směry. Ta horní se bude snižovat, ta spodní se zvýší. Ale znovu opakuji, dnešní průměrná sazba, sazba vypočítávaná nikoliv aritmeticky z čísel 20 a 10, ale z toho, jak DPH, daň z přidané hodnoty, účinkuje, do jaké míry zasahuje jednotlivé komponenty ekonomiky, činí 15,8 %.

Za velmi zajímavou považuji zmínku a snad i pokus o kritiku pana kolegy Dolejše týkající se příslibu vlády, že nebude zvyšovat celkovou daňovou zátěž občanů České republiky. Minimálně oba dva víme, že celková daňová zátěž v ekonomice se měří respektovanou veličinou, složenou daňovou kvótou. Složenou daňovou kvótu ve všech zemích světa, především tedy v zemích Evropy, měří také Eurostat a Organizace pro ekonomickou spolupráci v Evropě OECD se sídlem v Paříži a její čísla jsou velmi zajímavá. Velmi zajímavá. Tady dokládají tedy, že se pan poslanec Dolejš plete, neb on podezřívá vládu z toho, že daňovou zátěž lidí zvyšuje, a pravý opak je pravdou.

Česká republika prožila vrchol daňové zátěže v období, kdy by to málokdo z vás čekal. Vládla vláda sociální demokracie, všelidový příslib nekonečného blaha. Kdo by podezřívával takovou vládu z toho, že zvyšuje brutálně daně lidem? Opak je pravdou. Složená daňová kvóta, tedy podíl vybraných daní proti výkonu ekonomiky toho daného roku, činila v roce 2004 37,4 %. Od Německa sousedícího vedle nás jsme se dělili o 1,1,

respektive 1,2 %. Od té doby, vážené dámy a pánové napravo i nalevo – a nalevo, tam to zvýrazňuji obzvláště – složená daňová kvóta v České republice klesá. Rád bych vám řekl, že v roce 2007 při přechodu vlád sociální demokracie – ODS činila 36,9 %. V roce 2008 už činí 36,1 % a v roce 2010 činí 34,8 %. Neboli podíl vybraných daní a výkonu ekonomiky hovoří stále více ve prospěch daňového poplatníka, neb toto výsledné číslo říká: tvá vláda ti bere stále méně peněz oproti tomu, kolik v ekonomice vytváříš zdrojů.

Taková je tedy odpověď na podezření, že vláda sedící za mnou, a jejímž já jsem poslancem, sbírá lidem více peněz na daních. Nebude tomu tak ani po manévru vyjádřeném změnou daně z přidané hodnoty, který je navržen.

A nyní podle mne nejdůležitější věc, a to podezření a problém týkající se každého prostředí, které má více sazeb, i dvě, přestože jsou minimum, sice problém s daňovými úniky. Já bych rád v krátkosti odkázal na poměrně závažné, ve svém významu velmi závažné, i když v tom nominálním vyjádření to nejsou zas až tak velká čísla, ale on ten výzkum byl dělán na poměrně malém vzorku, avšak velmi unikátním vzorku. V oblasti takového toho měkkého zdravotnictví, kterým je lázeňství.

Informační institut provedl šetření spočívající v tom, že fiktivní zákazník obeslal vybraný počet lázeňských zařízení s poptávkou na zorganizování víkendového pobytu. Z objednávky bylo patrné, že klient je fyzická osoba, nemá doporučení lékaře, a že se tedy bude jednat o soukromý relaxační pobyt v lázeňském zařízení.

Z výsledků šetření je patrné, že dochází k naprosto flagrantnímu porušování zákonů, k daňovým únikům na odebraném vzorku v řádu desítek milionů korun, ale obávám se, že ve zdravotnictví a v celém segmentu lázeňství jsou to úniky v řádu stamilionů korun. A vtip spočívá v tom, že lázeňská sazba, respektive lázeňská péče poskytnutá klientovi na základě lékařského doporučení, je zatížená nulovou sazbou daně z přidané hodnoty, ubytování desetiprocentní sazbou a stravování dvacetiprocentní. Skutečný postup většiny dotázaných zařízení spočívá v tom, že klientovi nabízí bez toho, že by měl k dispozici doporučení lékaře, lázeňský pobyt – zdůrazňuji znovu: bez doporučení lékaře – lázeňský pobyt s nulovou sazbou DPH, nezatížený DPH, neúčtuje ani 10 % za ubytování, ani 20 % za stravování. A o léčbu se tedy, prosím, nejedná už vůbec. Jsou to relaxační hotelové pobyty, jimiž jedna malá část zdravotnických zařízení tuneluje a vykrádá systém DPH, korodující právě na hranicích efektu vytvořeného dvojí sazbou daně z přidané hodnoty. Jenom malá ukázka.

Já netvrdím, že všechny nemoci systému daně z přidané hodnoty odstraní zavedení jedné jediné sazby. Ona se také většina Evropy trápí s daňovými úniky DPH v těch zacyklených, záměrně a fiktivně vytvořených

skupinách osob spolupracujících v podstatě jenom na tom, aby okradly ten který daňový domicil na odvodu DPH cestou fiktivního zápočtu. Ale je to evidentně návrh vlády, evidentně jeden z návrhů, a zavedení jedné sazby je jeden z návrhů odstraňujících daňové úniky v ekonomice, napříště odstraňující riziko daňových úniků v prostoru České republiky.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal pana poslance Jiřího Dolejše, který je tady písemně. A pak tedy hned dostane slovo pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Dolejš: Budu stručný. Kolega Doktor z ODS se pokusil otřít naše slzy. Moc se mu to nepodařilo z toho prostého důvodu, že mi vlastně potvrdil, že celá ta operace má záporný efekt. Soukromým fondům dáme přes 20 miliard, ve státním rozpočtu nebudeme mít nic – a máme se z toho radovat. Já se z tohohle tedy radovat nedokážu.

Pokud jde o to, že si chválíte váš svatý grál, tedy vládní shodu, neboli že vládnete dál, ať si to posoudí Věci veřejné, co je stálo obětovat volební slib, že nebudou zvyšovat sazby DPH. Koneckonců účet jim vystaví volič.

Komunisté prostě říkají, že nemá cenu reformu pro bohaté platit z peněz pro chudé. Nic víc, nic míň.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana poslance Krátkého.

Poslanec Jiří Krátký: Pane předsedajícím, kolegyně, kolegové, již před časem jsem se pana Doktora prostřednictvím pana předsedajícího ptal, jak je to opravdu s tím dnem daňové svobody. Opravdu dneska ta vláda nám tak ubírá na daních, že nám ten den daňové svobody vylezl pomalu o týden výš, než jsme měli před časem. Prosím vás, já tomu fakt nerozumím.

Takže to je jedna otázka, pane Doktore. Zkuste mi už konečně odpovědět, protože váš institut, Liberální institut vedený panem Ševčíkem, expertem na všechno možné a hlavně na makroekonomii, nám prostě tuto informaci poskytl. A myslím, že velice rychle by to šlo najít.

A pokud jde o to, zdůvodnit zdražení všeho základního tím, že nějaká lázeňská organizace si chtěla pomoci – prosím vás, jak to, že tam ještě není finanční úřad a neřadí tam jak černá ruka? (Silným hlasem:) Jak to je možné, že takové věci někdo dopustil a nedal trestní oznámení! Pro boha věčného, kvůli tomu chceme zase trestat všechny ostatní, když si neplníte povinnosti! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byly faktické poznámky.

Teď bych požádal Michala Haška, který je přihlášen řádně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážená vládo, kolegyně, kolegové, pokusím se poněkud ztlumit decibely.

V naprosté většině civilizovaných zemí je cílem každé demokraticky zvolené vlády zlepšování podmínek obyvatel a podpora růstu ekonomiky země. Bohužel i v souvislosti s projednáváním právě předloženého tisku, návrhu novely zákona o dani z přidané hodnoty, jsem stále více přesvědčen, že současná vláda premiéra Nečase si vytkla přesně opačný cíl. Kromě toho, že v oblasti politické kultury dochází k její naprosté devastaci a důvěra lidí v politiku a politický systém se díky ODS, TOP 09 a Věcem veřejným bohužel neustále snižuje, i tímto návrhem změny DPH vláda přenáší Českou republiku mimo střední Evropu.

Myslím si, že nejkřiklavěji tuto strategii vidíme právě na daňové politice vlády a na dnešním návrhu novely daně z přidané hodnoty. Všechny strany vládní koalice zapoměly na vlastní předvolební sliby o nezvyšování daní a plošným zvýšením DPH útočí na základní potřeby 90 % obyvatel České republiky. Ne náhodou sami úředníci Ministerstva financí spočítali, že největší dopad bude mít zvýšení DPH na důchodce a na nízkopříjmové domácnosti. Kompenzace, které slibuje vláda, růst cen nákladů nevyrovnej. Navíc připomínám, že důchodci daně neplatí, takže jim žádný bonus nepomůže a v uvozovkách na vládní kompenzaci si možná přijdou až s ročním zpožděním v rámci valorizace penzí, pokud vůbec nějakou valorizaci tato vláda uskuteční.

Zdravotnictví, vzdělávání, sociální služby a bohužel řada dalších oblastí bude tímto nesmyslným krokem také postižena, a tak bude dále omezována dostupnost těchto základních veřejných služeb pro většinu obyvatel České republiky. Zatímco prakticky v celé vyspělé Evropě jsou dvě, někde dokonce tři sazby naprosto běžné a základní potraviny, léky nebo knihy jsou ve zvýhodněné nebo nulové sazbě, u nás současná vláda navrhuje dramaticky odlišná pravda. Budeme tak zřejmě jedinou zemí Evropské unie, která bude mít skutečně jedno daňové pásmo DPH. Připomenu, že kromě České republiky má jednotnou sazbu také Dánsko, ale tam některé položky v nulové sazbě zařazeny jsou.

Tato vláda navíc dopady svých rozhodnutí netlumí adekvátními opatřeními, ale naopak negativní efekty multiplikuje. Ve zdravotnictví se proto nejenom zvýší ceny léků s růstem DPH, ale díky rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví přestávají pojišťovny proplácet některé léky a pacienti budou muset léky do 50 korun hradit sami. K nákladům na zvýšení DPH si tak nemocní budou muset připočítat další stovky milionů korun,

kteřé zaplatí ze svého v lékárnách bez jakékoliv kompenzace ze strany vlády.

Změna sazby DPH společně s připravovaným zvýšením regulačních poplatků ve zdravotnictví dále zpochybňuje základní nárok občana, který je dán ústavou, respektive Listinou základních práv a svobod, na dostupnou a stejně kvalitní zdravotní péči. A až definitivně uzákoníte, dámy a pánové z vládní koalice, takzvaný standard a nadstandard, tak se ocitneme v zemi, kde kvalitní zdravotnictví už bude pouze pro vyvolené, pro bohaté.

Stejně tak vláda bez jakýchkoliv rozpaků pošlapává své sliby o vzdělanostní společnosti a podpoře dostupnosti vzdělanosti a vzdělávání všem. Civilizované země mají knihy a učebnice ve zvýhodněné nebo nulové sazbě DPH. Tato vláda prodej knih, učebnic, ale i kulturní akce zdaní rovnou sazbou. A i zde vláda dodržuje svoji zásadu, že nemůže být tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř. U studentů ke zvýšenému DPH může do budoucna přibýt rovnou i školné. Zřejmě proto, aby se vzdělání zase stalo výsadou pouze pro někoho, nikoliv právem těch, kteří o něj mají zájem a kteří mají ke vzdělání také schopnosti.

Zcela samostatnou kapitolou je dopad zvýšení sazby DPH na kraje, města a obce. Jak už tady řekl ministr financí, tímto zákonem dochází také k novele zákona o rozpočtovém určení daní a jsou snižovány koeficienty rozdělování daňových výnosů pro kraje, města a obce. Takže fakticky to budou kraje, města a obce, které budou doplácet na toto rozhodnutí vlády.

Já jsem jménem všech hejtmánů České republiky učinil písemný dotaz na předsedu vlády a požádal jsem ho o analýzu dopadů této daňové změny na poskytování veřejných služeb v České republice na úrovni krajů, měst a obcí. Dámy a pánové, řečnická otázka: Hádejte, co mi pan premiér odpověděl. Napsal mi ve svém dopise, že vláda nemá žádnou představu o tom, jakým způsobem se zvýšení DPH projeví v hospodaření měst a obcí. Údajně na to vláda nemá dostatek informací, aby vůbec takovou analýzu mohla zpracovat. Ale přitom v důvodové zprávě se dočteme povinnou formulku, že tato právní úprava nijak negativně neovlivní hospodaření veřejných rozpočtů.

Kdybych měl hledat výraz, jak vlastně nazvat tuto odpověď, že vláda nechce – ne že neumí, nechce analyzovat dopady na poskytování veřejných služeb – budu muset dnes zajít poněkud dál, než jsem obvykle zvyklý ve svém řečnickém repertoáru. Dlouho jsem hledal marně výraz, který by to popsal. Dámy a pánové, vám všem se omlouvám, ale budu vám to muset usnadnit: Bude to průser! Bude to průser pro kraje, města i obce, pro všechny občany České republiky. Po plánech pana ministra financí na omezení regionální dopravy je zvýšení DPH další ranou, kterou pravicová vláda dává krajům, městům a obcím.

Uvedu několik jednoduchých příkladů, které jsme si na rozdíl od vlády na úrovni krajů, měst a obcí propočítali. Například krajský rozpočet na jižní Moravě v příštím roce, roce 2012, bude zatížen více než 80 mil. korun dodatečných výdajů v případě schválení této novely. V roce 2013 už to bude více než 160 mil. korun. To jsou čísla pouze jednoho ze 14 krajů České republiky, a můžu pokračovat dál velkými městy: Brno – minimálně 65 mil., Ostrava – minimálně 47 mil. korun, a to nehovořím o tom, že pan ministr Kalousek přijde s novelou, která velkým městům vezme peníze a v rámci rozpočtového určení daní je přerozdělí jinam. Koneckonců možná to byl důvod, proč v opakované volbě potom pan Gazdík získal předsednické křeslo, nebo byl potvrzen ve funkci hnutí Starostové a nezávislí, když v tajném hlasování se to jaksi nepovedlo.

Dámy a pánové, vyčíslené dopady změny DPH v jednotlivých krajích jednoznačně dokazují, že tato změna zatíží rozpočty krajů dalšími dodatečnými náklady bez jakékoliv kompenzace ze strany státu. Jsou to prostředky, které se samozřejmě budou muset někde vzít v rámci krajských rozpočtů, protože naší politikou není zavírání nemocnic, zavírání sociálních ústavů nebo zavírání škol a propouštění lidí, kteří pracují často za minimální mzdu při poskytování veřejných služeb.

Stejně tak dojde k podstatnému snížení rozpočtu v rámci příspěvkových organizací, kterým tato vláda ve své politice tupých účetních škrtů už tak dost komplikuje život. Nejenom že jsou nemocnicím, sociálním ústavům a řadě dalších institucí snižovány rozpočty, ale tím, že bude zvýšena DPH, bude jejich napjatý rozpočet samozřejmě vystaven dalšímu novému tlaku.

Jsem přesvědčen, že jednotná sazba DPH je bezprecedentní a z tohoto pohledu poněkud hloupý, nešťastný krok, kterým tato vláda jenom potvrzuje názor 90 % občanů ČR o tom, že by měla skončit. Myslím si, že bohužel tento zákon se řadí do série destruktivních kroků vlády směrem k fiskální a hospodářské politice. Už dnes nejsou prostředky na policii, už dnes nejsou prostředky na hasiče, nejsou prostředky na opravy silnic, už vůbec ne samozřejmě na nějakou jejich další výstavbu. Omezují se prostředky na zdravotnictví a sociální služby. Vláda bere peníze nízkopříjmovým skupinám občanů, bere peníze rodinám s dětmi a bohužel lidé se po pěti letech pravicových vlád nemají lépe, jak se tady možná snažil dokázat pan kolega Doktor, můj předřečník, ale my máme pocit, že se bohužel mají hůře!

A já se proto musím zeptat, proč nejdeme stejnou cestou, jako jde vyspělá Evropa? Proč odmítáte ve vládě progresivní zdanění, ať už u fyzických osob, anebo zvýšení zdanění u firem, které je naprosto standardní ve většině států EU? Proč namísto tupého účetního škrtání, kterým podvazujete růst české ekonomiky, nepřijímáte naopak opatření, která by podpořila růst české ekonomiky? Proč namísto snižování prostředků na

zdravotnictví, na sociální služby a na dopravní obslužnost, které vymýšlíte, se raději nezabýváte čerpáním evropských fondů? Tam máme problémy v řádu desítek, možná stovek miliard korun, které zatím na centrální úrovni vyčerpány nejsou a hrozí, že o ně ČR přijde!

Dámy a pánové, proč namísto handrkování o křesla ve vládě a neustálého zachraňování vaší kolabující koalice už konečně nezačnete něco dělat pro Českou republiku!? Děkuji za pozornost. (Potlesk. ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Fakticky chce reagovat pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedající. Já se nechci příliš vyjadřovat k obsahu vyjádření mého předřečníka, snad pouze vašim prostřednictvím – nezaznamenal jsem tedy na sněmu Starostů a nezávislých, že by po tomto sněmu někdo vystoupil a říkal, že za hlas pro pana předsedu Gazdíkmu bylo nabízeno 50 tisíc, jako bylo v případě vaší volby, pane místopředsedo Hašku. Děkuji. (Projevy nesouhlasu zleva, potlesk poslanců TOP 09 a Starostů.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, tady bylo k předloženému návrhu zákona o zvýšení DPH řečeno už ledacos. Možná by bylo dobré připomenout si samotnou důvodovou zprávu tohoto zákona, kde i vláda říká jednoznačně tu skrytou podstatu, kterou si od uvedeného návrhu zákona slibuje. V pozadí je možná 22,5 mld. korun, které mají být vytaženy z kapes daňových poplatníků, tedy velké většiny občanů ČR k tomu, aby zaplatili důchodovou reformu, kterou vláda chystá občanům, a zejména i dopady, které se dramaticky zhoršily po přijetí tzv. malé důchodové reformy.

V důvodové zprávě se říká, že navrhovaná úprava bude mít pozitivní vliv na výnos DPH, a tady asi vládní logika vychází jednoznačně z logiky celé praxe v ČR, že je mnohem snazší tahat po haléřích peníze z kapes všech občanů, než se odhodlat a jít daňovou progresí, která by zdanila ony vysoké příjmy, které někteří lidé, některé firmy a zejména banky v ČR mají, hospodářskou krizi nevyjímaje. Možná že by v této souvislosti bylo dobré použít onen průměr generálního ředitele Sazky a jeho příjmy a jeho daňový podíl ve vztahu k člověku, který pracuje za minimální mzdu a občas mu něco jeho zaměstnavatel dá bokem cash, aby si přilepšil.

Postupná změna v sazbách DPH bude sociálně citlivější, než kdyby došlo ke skokovému zavedení jedné sazby, říká se v důvodové zprávě.

Myslím si, že i tady je logika pravice velice otevřená, potažmo i vlády, protože sociální pnutí, které dokázala tato vláda tří politických stran – ODS, TOP 09 a Věcí veřejných – způsobit bezprostředně po svém nástupu, kdy vyhnala zaměstnance veřejného sektoru do ulic a pokračuje zarputile v této politice, také říká, že bude-li daňovou zátěž dávkovat postupně celé společnosti, nebude to zase tak nepřijatelné a lidé si zvyknou. Možná že logika je v předobrazu toho, co kdysi provedla Fischerova vláda za podpory všech politických stran v Poslanecké sněmovně, kromě Komunistické strany Čech a Moravy, když také v rámci Janotova balíčku navrhla zvýšení snížené sazby DPH z 9 na 10 % s tím, že to lidé ani nepoznají a nepocítí a je to nutné pro zachránění státního rozpočtu a snížení veřejného dluhu. Dluh v ČR nebyl snížen a státní rozpočet rovněž nebyl zachráněn!

Je potřeba v této souvislosti také poukázat na jiný moment, který vláda sama v důvodové zprávě přiznává. Někdy jsou věci více než pravdivé od samotných navrhovatelů. Je zřejmé, říká se v důvodové zprávě, že navržená změna dopadne na nízkopříjmové skupiny obyvatelstva a na skupiny závislé na sociálním systému. Jednou z těchto skupin jsou lidé pobírající důchodové dávky, a to nikoliv pouze dávky starobního důchodu, ale nalezneme zde například i osoby se zdravotním postižením pobírající invalidní důchod pro invaliditu 1., 2. a 3. stupně, a tento zákon neobsahuje kromě úprav daňového zvýhodnění na vyživované dítě kompenzační mechanismus. Kompenzace bude předmětem právní úpravy navržené ministrem práce a sociálních věcí. Nevím, jestli vláda poslouchala v polovině května demonstrující zaměstnance na Václavském náměstí. Asi ne! Podle jejího vyjádření a řady vyjádření představitelů vládní koalice šlo o lůzu. Možná že i vystoupení, které zde zaznělo z úst pana poslance Michala Doktora, tomu také odpovídá. Nevím, jestli zaměstnanci a občané ČR, kteří si dovolí projevit nesouhlas s vládou, jsou lůzou. Byl bych dalek takovýchto soudů. Spíš si myslím, že oni vyjadřují pouze to, co cítí a jak na ně dopadají navrhované reformy současné vlády.

Katastrofa, která se připravuje tímto zákonem, bude mít praktické konsekvence. Ze 4,1 mil. zaměstnanců v ČR, a nehovořím o více jak 2 mil. důchodců, nedosahují dvě třetiny lidí zhruba průměrného příjmu 25 803 Kč. Jestliže si vláda představuje, že bude zvýšení daně DPH kompenzovat zrušením tzv. superhrubého zdanění mzdy, ale vzápětí s tím chce zvýšit odvody do pojistných systémů, zejména sociálního zabezpečení, takže v konečném součtu lidé budou na celé transakci trtit, vedle toho přiznává, že dojde ke zvýšení právě základních životních nákladů, jako jsou potraviny, jako jsou léky, jako jsou energie a nájmy, jestliže tyto věci, tyto zcela zřejmé věci, které lidé potřebují k přežití, přirovnává k nadstandardním hotelovým službám, pak si musíme jenom říci, že tato vláda, která již téměř rok udržuje velice úspěšně více jak půlmilionovou nezaměstnanost v ČR,

také vykročila cestou udržet nejen onu osmisetisícovou armádu velice chudých občanů v ČR, ale podstatně ji rozšířit.

I to je pádný důvod pro to, proč Komunistická strana Čech a Moravy nemůže předložený návrh zákona podpořit. A proto se připojuji k návrhu na jeho zamítnutí. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se mi tady hlásil pan poslanec David Rath do rozpravy, protože přihlášky jsme už vyčerpali. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, pan ministr zahraničí za mými zády, když jsem sem přicházel, řekl: To bude sranda. Možná že se teď i zasmějeme, ale myslím, že s těmi opatřeními, se kterými přichází tato vláda, většinu lidí v naší zemi legrace přejde. Možná nepřejde ta legrace různé knížepány a tak, ale určitě přejde většinu lidí. Protože to pro ně znamená další zdražení.

Já bych se podíval trochu do historie. On totiž s tímhle nápadem už přišel svého času přece pan Topolánek. Přišel s nápadem zvýšit nižší sazby DPH, resp. dokonce pak koketoval s tím, že bude jedna. A vlastně s takovou tou logikou, já bych to připomněl, on to tehdy nazýval nalij-vylij. Nějaké daně se sníží těm nejbohatším a firmám. Tím jsme přišli o nějakých tehdy, jestli si to dobře pamatuji, 80 mld. Dnes samozřejmě scházejí a vláda zase kňourá, doslova kňourá, že deficit furt není menší a menší. No, dámy a pánové, bodejť by byl, když jste si před lety tak nadšeně stachanovsky, pravicově stachanovsky, podřízli daňové příjmy. A teď zase lidem říkáte: My musíme bojovat s tím deficitem. Vy s ním bojujete tak, že je čím dál tím větší. To je zajímavý boj.

Takže tehdy jste udělali první krok – v podstatě zvýšili jste nízkou DPH na dnešní úroveň. Takže lidi museli zaplatit za podstatnou část zboží víc.

Mně to tak připadá, že pravicoví politici, v tomto případě pan Kalousek, protože Topolánek už je zjevně v propadlišti dějin, tak pan Kalousek se ráno probudí a řekne si: Čím bychom ještě většinu těch občanů České republiky potrápili? Nějak si moc vyskakují, pořád chodí do obchodů, něco nakupují, mají boty, mají co jíst – jak jsem se dočetl, že pan Kalousek říkal – tudíž jsou bohatí, protože chudí by byli tehdy, kdyby neměli na boty, oblečení a byli hladoví. To je asi to kritérium. Čili pro pana ministra financí Kalouska je drtivá většina českých občanů bohatá, protože si může dovolit sem tam koupit nějaké boty, nějaké to oblečení, a světe div se!, nehladoví. Možná pan Kalousek začne uvažovat o nějakých sociálních opatřeních, až lidé budou chodit bosi, budou mít bederní zástěrku a budou hladovět. Pak možná to s ním trochu pohne, protože jeho oku estéta to bude vadit, že budou ulice plné podobných pobudů.

Dámy a pánové, ono to zní legračně, ale to jsou skutečně slova našeho ministra financí, který místo toho, aby dával na odiv to, jak drtivá většina občanů České republiky bohatne, daří se jim lépe, tak má až snad zvrhlou radost z toho, že se mají čím dál tím hůře. A všechna tato opatření tady zažíváme od dob Topolánkovy vlády. A tato vláda v tom jednoznačně pokračuje, v tom jasném směru snižování životní úrovně podstatné části lidí v České republice, tedy v trendu chudnutí celé České republiky.

Pro mě je to nepochopitelné. Já si myslím, že každý politik vyspělé země by měl chtít, aby ta země prosperovala. Ale prosperita země se přece odvíjí od prosperity většiny občanů. Ne od prosperity nějakého 1 %, 5 % nebo 10 % v maximu. I když u nás se prosperita spíše týká několika málo procent z celé společnosti. Přece jde o to, aby prosperovala drtivá většina lidí. Prostě aby si slušně vydělali. Peníze, které si slušně vydělají, utratili za slušné služby a slušné zboží, a tím se otáčela celá ekonomika. My se snažíme prošetřit k naprosté chudobě. To znamená, aby lidi nic nekupovali, neutráceli. Mají jedny boty? No, vydrží jim třeba na celý život. Mě by zajímalo, jestli pan Kalousek má jedny boty na celý život, nebo jestli si občas dopřeje luxusu a koupí si třeba nějaké nové. Nebo jestli pan Kalousek občas hladoví, že má pocit, že ta veřejnost si takhle žije nad poměry.

Dámy a pánové, přece to by měl být cíl každé vlády. Cílem každé vlády by mělo být hledat opatření, jak zvyšujeme životní úroveň většiny obyvatel. A tady posledních šest let zažíváme jediné a jediné opatření a kroky, které vedou ke snižování životní úrovně většiny lidí. Tu zasáhnete státní zaměstnance, tu zasáhnete důchodce, tu zasáhnete rodiny s dětmi. Všechno jim činíte čím dál tím méně dostupné.

Už první Topolánkovo zvýšení DPH znamenalo samozřejmě zdražení takových věcí, vedle léků, potravin a dalších, které se omílají, i takových věcí, jako je bydlení – byty, domy. Teď půjde druhá vlna. Opět těm mladým rodinám, mladým lidem učiníte naprosto nedostupné bydlení. Protože oni, aby si to mohli pořádit, tak samozřejmě musí mít nějaký příjem a musí ta cena bytu nebo domu být reálná ku penězům, které vydělají. Vy prostě čím dál tím víc rozevíráte nůžky mezi tím, co si lidé vydělají. Zvyšujete jim v podstatě jejich povinné životní náklady a současně některé zásadní druhy zboží, jako jsou např. byty a domy, činíte čím dál tím méně dostupnými. To je cesta? Vždyť se podívejte, co to dělá s čísly, jak vypadá bytová výstavba, výstavba domů. To všechno jste zmrazili.

Za vlád sociální demokracie okolo Prahy v našem kraji rostly nové domy a nové byty jak houby po dešti. Běžte se podívat. To jsou výstavby celých satelitních měst, nových měst. Dobře, někde to radnice nezvládly, někde ten vývoj byl příliš rychlý, rychlejší než třeba infrastruktura. Ale stovky tisíce lidí si díky dostupným hypotékám, slušným platům a

relativně příznivým daním třeba na byty a domy pořizovali své vlastní bydlení.

Podívejte se dnes, pane ministře. Vytáhl jste vůbec paty z Prahy a po-
díval se, kolik se domů a bytů dnes staví v okolí? Je to zlomeček toho, co
se ještě stavělo v době, kdy tady vládla sociální demokracie. Vy prostě tu
zemi ženete skutečně do chudoby. Je to vaše zvrácená úchylná radost.
Možná proto, že máte radost, když ti lidé budou chudí, bez těch bot, bez
těch šatů a hladoví, tak o to víc vy vyniknete ve svém bohatství. Někomu to
přijde možná zvláštní, ale psychologicky je to pochopitelné. Psychologicky
je to docela i popsané. Lidská psychika vnímá hlavně rozdíly. Spousta lidí
má radost, když je na tom mnohem lépe než všichni ostatní. Jedna mo-
žnost je, když se ostatní mají dobře, že se snažím svou aktivitou se mít ještě
lépe. To vám nestačí. Vy potřebujete tu společnost tlačit ještě dolů, aby na
tom ti lidé byli hůř. Aby si nemohli dovolit dům, aby si nemohli dovolit byt,
že to je přece luxus. Konečně do toho bytu se jich může třeba narvat de-
set. Když mají na ty boty, šaty a jídlo, tak přece žijí v bohatství.

Prostě jak vám většina občanů ublížila v minulosti, dámy a pánové z
vlády, že se jim takto mstíte? Co vám naše země udělala, že jí takto škodíte
a ženete do bídy a chudoby? A to není chudoba jen nějakých řekneme
těch, jak vy se snažíte prezentovat, co nechtějí pracovat nebo žijí ze soci-
álních dávek.

Dneska se to reálně týká většiny společnosti. Vysokoškoláků,
středoškoláků, učitelů, vědců, lékařů, zdravotních sester. To jsou všechno
vaši úhlavní nepřátelé, kterým vy vymýšlíte ve své zvrácené radosti, jak jim
prostě život ztrpčíte, zhoršíte. Samozřejmě, ono by to vypadalo mediálně
hloupě, když ta média přese všechno vám jdou na ruku a papouškují ta kli-
šé, jak jste vlastně vláda rozpočtové zodpovědnosti, která se projevuje tím,
že budete přeborník ve státním dluhu. Vy jednou budete mít pomník, pane
ministře financí prostřednictvím – vlastně vás můžu oslovovat přímo – čili
pane ministře financí, vy jednou budete mít pomník jako největší zadlužo-
vatel této země.

Čili, dámy a pánové, co skutečně většina občanů udělala tak zlého
členům této vlády, že jim takto promyšleně trvale a dlouhodobě škodíte? Vy
skutečně musíte nenávidět většinu lidí v naší zemi. Protože jinak si to nelze
vysvětlit. Vy to samozřejmě halíte. Například toto zvýšení DPH, tedy zdra-
žení všech komodit, o kterých se tady mluvilo, léků, bydlení, potravin, řady
dalších věcí, knih, časopisů, novin, halíte do toho – přece důchodová re-
forma. Prosím, ale co je vaše důchodová reforma? Vaše důchodová refor-
ma není nic jiného než lumpárna, loupež za bílého dne!

Co vy chcete udělat? Vy chcete udělat to, že lidem nabulíkujete, že
když si budou pěkně spořit na stáří, u soukromých fondů nejlépe, 20, 30
let, tak že za těch 20, 30 let ty soukromé úžasné fondy, které jim určitě

ty peníze zmnohonásobí, jim pak dají velký balík. A abyste vůbec
někoho na to nalákali, tak jim dáte možnost takzvaně vystoupit částečně
z průběžného systému, tedy platit méně. Tím, že budou platit méně do
důchodového pojištění, vám tam vznikne deficit a ten deficit se vy bu-
dete snažit pokrýt touto navýšenou DPH. To je celá tato účetní operace.

Vy fakt musíte mít pocit, že vládnete národu hlupáků. Protože si myslíte,
že fakt vám to někdo baští? Baští tyhle pohádky? Prosím, pane ministře fi-
nancí, já moc prosím, jestli zavedete tento systém důchodového spoření,
tak já moc prosím, já chci mít soukromý důchodový fond. To je ráj! Dámy
a pánové, to je ten nejlepší erotický sen pro všechny finančníky. Možná se
vám o tom, pane ministře, v noci zdá, že takový fond máte. Protože není nic
lepšího. To je státem řízené a garantované finanční letadlo. Vy si pěkně
sednete a jenom investujete velké peníze do reklamy: Zabezpeč se na své
stáří! Mysli na zadní vrátka! Nebuď lehkomyšlný! Samozřejmě to všechno
podbarvíte úžasnými klipy spokojených důchodců, kteří v hotelu Hilton se
svou o 30 let mladší partnerkou večeří, pijí dobré francouzské víno – po
kterém Vít Bárta říká nesmysly, důchodce nikoliv –, protože on si to může
dovolit ze svého důchodového spoření, které škudlil 30 let. Proč by si ne-
mohl dovolit pozvat o 30 let mladší partnerku do hotelu Hilton? Takže ta-
kové reklamy pěkně natočíte, pustíte je všude a samozřejmě, bohužel to
tak je, vždycky v každé společnosti se část lidí chytí. Ti lidé s naivní
představou, že za těch 30 let budou moci svoji družku či manželku vyměnit
za někoho o 30 let mladšího, že budou mít tolik, že si budou moci běžně
chodit do hotelu Hilton na večeři a na francouzské víno, podlehnou tomu a
samozřejmě poběží do těch fondů jim svěřovat své peníze, protože stát jim
to umožní, stát jim o to sníží sociální pojištění a bude do jejich hlav tlouci,
že je to ještě strašně výhodné. Navíc vám hraje do ruky, že většina českých
občanů je skutečně zodpovědných. My skutečně žijeme v zemi, kde hodně
lidí spoří, hodně lidí myslí na zadní vrátka. Konečně je to vyjádřeno tím, že
úspory českých obyvatel jsou enormní. Prostě my Češi jsme taková trochu
spořilci. Čili na to samozřejmě vy taky budete hrát, že přece ti lidé budou
myslet, že si to spoří jako na vkladní knížku, že jednou tam ty peníze
najdou.

A teď k tomu snu. Takže soukromý fond udělá pár takovýchle úžasných
reklam a pak už jen 30 let melete palci. Padají vám peníze – to je mlyn na
peníze. Padají vám takhle peníze každý rok, každý měsíc, vy utrácíte v
podstatě výhradně jenom za reklamu, která vám žene další a další klienty.
A co se za těch 30 let stane?

Dámy a pánové, zvlášť pravice by se měla povinně chodit dívat do kina
film Wall Street 2. A měli byste ho vidět dvakrát, třikrát, čtyřikrát. Protože
pak možná pochopíte, o čem je finanční sektor, o čem jsou fondy, o čem
jsou investiční fondy a o čem třeba byly americké důchodové fondy. Co?

No tak investujete, samozřejmě jako ten fond investujete, peníze těch střadatelů. A samozřejmě investujete do finančních bublin. A nedělejme si iluze. Tím, že byla jedna finanční bublina obrovská, která skoro zlikvidovala světovou ekonomiku, a kdo ji zachránil? Samozřejmě americká vláda. Co udělala americká vláda? Vytiskla peníze, narvala do soukromých bank stovky miliard. Bublina maličko splaskla a už zase roste. Banky, investiční fondy opět zase kupují pochybné a další různé dluhopisy a bondy a nevím co všechno, které nejsou kryty ničím. Jsou kryty možná sladkými sny, jako jsou kryty těmi sny důchodové fondy, které tady chcete založit.

Čili co s velkou pravděpodobností nastane za těch 20 let? Důchodce, který si takto spořil, nebude čekat žádná růžová budoucnost. Prostě dopadne jako mnoho důchodců ve Spojených státech. Fondy, kterým svěřoval své peníze, prostě dopadnou špatně. A co se jim řekne? Pokrčí se rameny a řekne se: Sorry, nevyšel nám podnikatelský záměr. Mysleli jsme to dobře, investovali jsme obezřetně – co my za to můžeme, že to byla bublina, která splaskla? Bohužel, sorry. Peníze nejsou, došly. V horším případě pak nenastane nic, v lepším případě příští vláda České republiky, která tady bude za těch 20, 30 let, se zachová stejně jako ta americká vláda. To znamená, pokrčí rameny, řekne, co nám zbývá, přece ty lidi nenecháme umřít hladu, tak to nějak zachráníme.

A tenhle příběh není pohádka. Pane ministře financí, jestli to nevíte při vašem vzdělání chemika, tak si to aspoň někde přečtěte, jak dopadaly americké důchodové fondy ještě před pár měsíci. Nebo jste takový ignorant, že vás to nezajímá? Nebo si myslíte, že tohle se nás netýká? Že my jsme lepší než Američani a budeme mít lepší důchodové fondy a chytřejší správce důchodových fondů a chytřejší bankéře, kteří se o peníze budou starat? Já vám řeknu, jaká je pravda: budeme mít v lepším případě alespoň stejné – to znamená mizerné. Respektive, oni nejsou mizerní, oni jsou chytří pro sebe. Čistě pro sebe a myslí jen na sebe. Samozřejmě v té reklamě se tváří stejně, jako se tváříte vy, že myslíte na blaho lidí od rána do večera. Jediné, na co myslíte, je vaše vlastní kapsa. Váš vlastní prospěch. Nic jiného vás nezajímá! Vy prostě se chováte, že tu zemi chcete vyždímat jak citron a pak hodit do koše! A je vám úplně jedno, že v tom koši s tím zůstane většina lidí. Vy si půjdte klidně o dům dál se svým panem Šťávou... pít někam šťávu, protože už abstinujete. Prý...

Čili dámy a pánové, bohužel plán této vlády je velice nebezpečný. Velice nebezpečný nejen pro tuto chvíli, pro příští rok, kdy lidem zdraží díky zvýšenému DPH spoustu věcí, ale je to nebezpečné do budoucna. A pokud jste se nebyli schopni poučit z toho, co proběhlo nedávno jako světová finanční krize, kde klekaly různé důchodové fondy, která byla jednoznačně způsobena důsledkem toho, co udělaly podobné vlády v těch zemích, co plánujete vy dnes, tak třeba říci, když udělá někdo chybu

jednou, to se může stát. Mýlíme se každý. Já i věřím, že někdy můžeme mít dobré úmysly, které dopadnou špatně. To se občas stává. Lidská společnost není exaktní laboratoř, kde jde něco vyzkoušet a kde si to můžeme vyzkoušet nanečisto. To je pravda. Ale my tady máme konkrétní zkušenost.

Dámy a pánové, pokud nechcete číst o tom odborné články a složité knihy a učebnice, což chápu, je někdy složité, u premiéra možná dokonce i nad jeho schopnosti, tak se aspoň podívejte na to, co je docela zábavné. A to je právě ten film Wall Street 2. Já myslím, že ministr financí by se na to měl dívat ráno, v poledne a večer. Možná pak by pochopil, kam žene svými šílenými návrhy tuto zemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo poslední vystoupení. Prosím, ano, ještě jsem zapomněl Pavla Suchánka, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych v rámci rozpravy chtěl navrhnout – pokud neprojde návrh na zamítnutí – zkrácení lhůty na projednávání ve výběrech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, ano. Takže budeme gongovat, jak vidím, protože zřejmě to bylo úplně poslední vystoupení přednesené ještě v rámci rozpravy. A pokud se už nikdo nehlásí, tak bych rozpravu ukončil.

Jenom bych požádal zpravodaje o kontrolu. Pokud jsem tedy správně sledoval, tak v rozpravě byl přednesen návrh – můžete možná říci poslancům, co bylo. (Ministr financí Kalousek jde k řečníšti: Závěrečné vystoupení.) Ano to samozřejmě můžeme. Takže ještě závěrečné vystoupení pana ministra Kalouska. Nicméně nevádí, že jsem zagongoval, všichni si ho vyslechnou. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, já budu opravdu velmi stručný. Chci jenom poděkovat za velmi podnětnou, někdy dokonce až štěpnou diskusi.

Protože velmi často byla dávana za příklad Evropská unie, tak bych jenom rád podotkl, že shodou okolností dnes ten zákon projednáváme v tom dni, kdy bylo zveřejněno hodnocení Evropské komise naší hospodářské politiky, kde jsme podrobeni kritice za to, že příliš pomalu zvyšujeme odchod do důchodu, a jsme nabádáni, abychom toto zvyšování urychlili, a rovněž jsme nabádáni, že bychom měli o něco více zvednout daň z přidané hodnoty. Já si myslím, že na té kritice něco je, že oba dva kroky by

byly kroky správným směrem. Ale všechno má holt své politické limity. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A nyní požádám zpravodaje.

Poslanec Pavel Suchánek: Tak v rozpravě vystoupilo 12 poslanců, třikrát zazněl návrh na zamítnutí a jeden návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů na projednání ve výborech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na 30 dní tedy. Ano. Takže samozřejmě budeme nejdřív hlasovat k těm návrhům na zamítnutí. Doufám, že všichni, kdo chtěli hlasovat, se už přihnali do sněmovny, a my budeme tedy hlasovat třikrát v rozpravě se opakující návrh na zamítnutí. Takže můžeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 28, přihlášeno 187, pro hlasovalo 71, proti 105, takže zamítnutí bylo zamítnuto.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo ještě jiný návrh kromě rozpočtového výboru? Ne, tak budeme hlasovat pouze rozpočtový výbor.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno 188, pro hlasovalo 175, proti 2, přikázání bylo provedeno.

A teď tedy to zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů. Zahajují hlasování, kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30, přihlášeno je 188, pro hlasovalo 106, proti 69, takže to zkrácení lhůty projednávání bylo přijato také.

A to bylo tedy zřejmě poslední hlasování v tomto bodu, který tím pádem můžeme ukončit.

Hlásí se paní poslankyně Karolína Peake, to mi zcela uniklo. Prosím – ano, máte slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych poprosila jménem Věcí veřejných o pauzu na poslanecké kluby. V rámci této pauzy se sejde také ústavněprávní výbor a prosím o pauzu na hodinu a půl. Děkuji a prosím ústavněprávní výbor do výborové místnosti. (Značný neklid v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. (Hlásí se poslanec Sobotka a přichází k řečníšti.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, já myslím, že kdyby něco takového učinila sociální demokracie, tak už je to nazváno obstrukcí a je mimořádná tisková konference, kde nás pan premiér a celá koalice obviní z toho, že zdržujeme jednání.

Já bych rád požádal, aby strany vládní koalice se nějak dohodly na distribuci času pro přestávku na jednání klubu. V této Sněmovně je obvyklé, že klub bez ohledu na velikost, nechci nijak křivdit straně Věci veřejné, bez ohledu na velikost má právo během jednacího dne na dvě hodiny pauzy na jednání klubu, a to už bylo požadavkem paní poslankyně překročeno. Čili jenom pro pořádek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já doufám, že se dohodneme. Poslanec Stanjura byl další, kdo se hlásil. (Hlásí se i poslankyně Peake.) Vidíte, dohodněte se. (Poslanec Stanjura dává své kolegyni přednost.)

Poslankyně Karolína Peake: Já se omlouvám, kolegové, děkuji za poučení. My si vezmeme pouze hodinu, potřebujeme projednat na ústavněprávním výboru zákon o třetím odboji, který je na tomto plénu zařazen. Omlouvám se za tento problém a prosím kolegy, aby prodloužili lhůtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak náš klub dneska ještě nečerpal přestávku, tak já žádám o přestávku 30 minut poté, co uplyne 60 minut přestávky klubu Věcí veřejných. Děkuji. (Smích a potlesk poslanců Věci veřejné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy dám ještě slovo panu poslanci Sobotkovi.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já

vím, že vládní koalice je ve stavu rozkladu a rozpadu, už dneska mezitím se zdálo, že bude konec, ještě tedy to zombie tady nějakou chvíli – koaliční zombie – ještě nějakou chvíli bude pobíhat, než mu tedy někdo rozdrť lebku (smích poslanců ČSSD). Chtěl bych se ale zeptat na jednu věc, která nám v opozici není úplně jasná: Proč zde na začátku ve 14 hodin byl návrh na to, abychom dnes jednali do půlnoci, a přitom jsou to pouze koaliční poslanci, kteří si tady neustále berou přestávky na klub? A když to shrnu, tak už dvě a půl hodiny jsme vlastně dnes nedělali vůbec nic, protože tady byly přestávky na klub. Já myslím, že přece je úplně nesmyslné, aby výbory zasedaly během pléna a zdržovaly jednání pléna Poslanecké sněmovny, když je možné, aby výbory jednaly po skončení pléna, ale to samozřejmě není možné, protože vy jste si odhlasovali permanentní jednání pléna Poslanecké sněmovny. Ale pak je možné, aby se výbor sešel ráno, například v sedm hodin nebo v půl osmé, a vůbec by se to jednání pléna Poslanecké sněmovny nemuselo zdržovat.

Já nevím, jestli dává úplně smysl, abychom se tady za hodinu a půl sešli, abych sem přišel jako předseda poslaneckého klubu sociální demokracie a požádal o dvě hodiny přestávky na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie. Určitě mi kolegové potvrdí, že bychom si řadu věcí dnes večer ještě mohli prodiskutovat, a možná nám ani ty dvě hodiny na to nebudou úplně stačit.

Takže já se ptám, jaký má smysl navrhovat jednání do nočních hodin a potom plýtvat produktivním časem vpoledvečer, kdy je ještě pozornost koncentrovaná, kdy lidé jsou schopni vnímat vystoupení tady v Poslanecké sněmovně, na to, aby se braly přestávky na klub koaličních stran a aby se braly hodinu a půl pauzy na jednání výboru, které podle mého názoru bez problému může počkat do zítřka. Jaký to má význam?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ještě dám slovo panu poslanci Stanjurovi, abychom to pochopili. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už asi osm minut debatujeme o tom, o čem mě poučoval celých dvanáct měsíců pan předseda Sobotka, o tom, že každý klub má nárok na dvě hodiny denně a že to je zvykové právo a nedej bože, aby ho někdo porušil. My jsme se o to řádně podělili. Tak přistě, až budete chtít přestávku vy, tak si tu přestávku vezmete, vzpomeňte na vaše dnešní slova. Začali jsme ve 14 hodin, do 24 hodin je 10 hodin, bez 2,5 je 7,5 hodiny, což je zcela běžná pracovní doba občanů této země. Má to význam. Přijďte za hodinu a půl. Pokud si vezmete přestávku dvě hodiny, nám nezbude, než to respektovat jako zvykové právo, které tady platí. Nic víc, nic míň. Myslím si, že pravidla by měla být stejná i pro koalici i pro opozici.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já myslím, že už... Dobrá, ještě bych dal podle pravidla slovo panu poslanci Kováčikovi jako předsedovi klubu. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní kolegyně, páni kolegové, přeji dobrý večer. My jsme jako komunistický klub ráno, resp. odpoledne při zahájení této schůze nehlasovali pro večerní a noční směnu přesně proto, že jsme předpokládali, jak to dopadne. Že ačkoli vládní koalice dává najevo, že chce pracovat i v noci, že chce být konečně efektivní – navenek to tak mělo vypadat – tak ve skutečnosti jsou to právě kluby vládní koalice, které neustálými pauzami samy sobě tu schůzi při svých vlastních návrzích obstruují.

Já tedy dávám najevo, že pokud pan předseda klubu sociální demokracie chce pauzu pro klub sociální demokracie navazovat o půl deváté, že požádám poté, co skončí pauza sociální demokracie, o dvě hodiny pauzy pro KSČM. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Já tedy klidně udělám to, o co jsem byl požádán, a přeruším jednání Sněmovny. Začneme ve 21.45.

Pan poslanec Sobotka chce sdělit, že si vezme...

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já myslím, že to bude ohleduplné vůči kolegům z vládní koalice, jestliže už teď upozorním na to, že poslanecký klub požádá o to, aby se mohl na dvě hodiny věnovat svým interním záležitostem. To znamená poté kdy skončí přestávka vyhlášená koalici, požádal bych o to, aby následovala dvouhodinová přestávka poslaneckého klubu ČSSD.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na to by plynule navázal pan poslanec Kováčik, který zřejmě také... (Ohlas v sále)

Poslanec Pavel Kováčik: Já tedy, pane předsedající, plynule navazuji žádostí o dvě hodiny pro poslanecký klub KSČM, poté co skončí přestávka pro klub sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dovolte mi, abych si za těchto podmínek dovolil – snad toho tolik neučiním, když řeknu, že by bylo dobré ukončit dnešní jednání Sněmovny, protože žádné jiné řešení nevidím. Prosím, ještě paní poslankyně Karolína Peake.

Poslankyně Karolína Peake: To jsem zase jednou omylem řekla

pravdu, proč se chceme sejít jako poslanecký klub, proč chceme jako poslanecký klub pauzu. Všichni včetně členů ústavněprávního výboru za sociální demokracii, všichni vědí, že nás tlačí čas v zákoně o třetím odboji.

Nebudu to už rozmazávat. Beru zpět svou žádost, беру zpět svou žádost o pauzu na kluby. Nebude tedy zasedat ústavněprávní výbor. Odešlu všechny, kteří na tento výbor byli pozváni, zpět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že to snad..... Podívejte, já ukončuji jednání Sněmovny na své riziko. Já v tom nevidím žádné řešení. Tady jsou hodinové přestávky, to je absurdní! Já bych apeloval na předsedy poslaneckých klubů, aby se příště lépe dohodli. V tomto chaosu končím jednání Sněmovny, pokračujeme zítra v 9 hodin ráno. (Potlesk i výkřiky.)

(Jednání skončilo v 19.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. června 2011 v 9.04 hodin
Přítomno: 174 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Přečtu vám omluvy neúčasti z dnešního jednání. O omluvy požádali ti-to poslanci a poslankyně: Adam Vojtěch – zdravotní důvody, Bém Pavel – zahraniční cesta, Farský Jan do 13 hodin – pracovní důvody, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Laudát František – zahraniční cesta, Lesenská Vladimíra z dopoledního jednání – bez udání důvodu, Suchá Jana – zdravotní důvody, Šincl Ladislav – zahraniční cesta, Úlehla Tomáš – pracovní důvody, Váhalová Dana – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá Drábek Jaromír z dopoledního jednání – pracovní důvody, Chalupa Tomáš též z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Kubice Jan – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – odpolední jednání, pracovní důvody, Vondra Alexander – zahraniční cesta.

Na dnešní jednací den máme pevně zařazené body 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 9 a 10. Poté budeme pokračovat dalšími body z bloku zákony – druhé čtení.

Ještě připomínám, že před polední přestávkou se budeme věnovat volebním bodům. Ty mají čísla 99, 100, 102 a 103.

Nyní je prostor pro vaše eventuální přihlášky. První písemná přihláška byla pana místopředsedy poslaneckého klubu Jana Husáka, pokud se pan předseda ODS nehlásí s přednostním právem. Pánové se dohodli a pan poslanec Husák má slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jan Husák: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci požádat o pevné zařazení bodů 31, 32, 33, sněmovní tisky 372, 373, 374, na dnešní odpoledne jako první pevné body, a to z důvodu účasti pana ministra v Senátu v čase, kdy měly být zařazeny podle programu ze včerejšího dne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ještě než dám slovo dalšímu přihlášenému, znovu vás chci požádat, jednak abyste se pokud možno alespoň částečně ztišili a také abyste se přihlásili hlasovacími kartami. Pouhým okem je zjevné, že je nás zde víc, než ukazuje tabule.

Prosím, pan předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Podle paragrafu 53 odstavce 1 jednacího řádu jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09 navrhuji, aby Sněmovna jednala a hlasovala o návrzích zákonů, pozměňujících návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu dnes po 19. i po 21. hodině. Děkuji. (Smích a potlesk v lavicích nalevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Návrh jsem zaznamenala. Ptám se, kdo se další hlásí.

Mezi tím vás seznámím s další došlou omluvou. Omlouvá se pan poslanec Rykala z jednání dnešní sněmovny, kromě toho z jednání i ve dnech – já to tu nemohu přijmout, tak jak mi to bylo doručeno. Prosím toho, kdo mi to doručil, aby se pro tuto omluvku dostavil. Nesouhlasí tady s prominutím vůbec nic, jsou tady chybná data všechna tři. Prosím.

Kdo se ještě hlásí? Pokud nikdo, tak vás ještě jednou žádám, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, a budeme hlasovat o návrzích tak, jak byly předneseny.

Ještě jednou se hlásí pan poslanec Husák.

Já tedy přečtu omluvu, kterou jsem už zde začala a byly v ní opraveny údaje. Pan poslanec Rykala se omlouvá z vážných osobních důvodů na dny 8., 9. a 10. 6. letošního roku. Děkuji.

Pan poslanec Husák má slovo.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, po konzultacích s klubem ODS prosím zařazení těch bodů, které jsem načítal, na 11. hodinu a následující čas. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na dnešní den na 11. hodinu. O takto upraveném návrhu budeme hlasovat v případě, že ještě někdo jiný nechce přednést jiný návrh. Přivolám ještě naše kolegy z předsálí. Předpokládám, že všichni jsou již přihlášení.

Paní poslankyně Bohdalová se hlásí? Nikoliv.

Budeme hlasovat o prvním návrhu, který přednesl pan poslanec Jan Husák. Jedná se o návrh, aby body číslo 31, 32, 33, to jsou tisky 372, 373 a 374, byly zařazeny jako pevné body dnes dopoledne v 11 hodin. Důvodem je, že předkladatel pan ministr Drábek je právě teď v Senátu. Dávám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 31. Z přihlášených 148 poslanců pro 93, proti 32. Návrh byl přijat.

Další návrh přednesl předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Navrhl, abychom dnes jednali a hlasovali i po 19. i po 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32, z přihlášených 149 poslanců pro 89, proti 56. Tento návrh byl přijat.

Je zde ještě jedna omluva, a to pana poslance Paroubka, který se omlouvá z dnešního jednání od 9 hodin bez udání důvodu.

Pokud již nikdo nechce vystoupit, náhradní kartu dnes také nikdo nemá, přistoupíme k prvnímu bodu dnešního jednání. Tím je

34.

Vládní návrh občanského zákoníku /sněmovní tisk 362/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji za udělené slovo. Vzhledem ke změně programu u sebe bohužel nemám podklady. O to stručněji možná odůvodním tento návrh zákona, nebo naopak, o to možná podrobněji. Nicméně to bude od srdce, jak já vnímám návrh tohoto zákona.

V životě ministra spravedlnosti je jen málo tak významných okamžiků jako moment, kdy může Poslanecké sněmovně předložit nový návrh klíčového zákona, a mezi klíčové zákony v každém případě řadíme kodexy. Nejklíčovějším kodexem pak v každém případě je občanský zákoník. I když to, dámy a pánové, podle atmosféry ve sněmovně tak nevypadá, já jsem hluboce přesvědčen, že dnes projednáváme zcela klíčový zákon, který, pokud se jej podaří schválit, pak vězte, že ovlivní život nás všech, život všech občanů na desítky let do budoucna.

Občanský zákoník v každé civilizované zemi je vedle ústavy základním zákonem země, který upravuje v zásadě veškeré občanské vztahy, resp. veškerá právní jednání, která každý občan dnes a denně uzavírá. Je jedno, zda se jedná o bohatého, chudého, starého, mladého, chytrého či hloupého občana, byť já neznám hloupé občany. Nicméně každý z nás dnes a denně, ač si to neuvědomuje, využíváme občanského práva a vstupujeme do právních jednání, která právě tento zákon upravuje.

Je to dnes opravdu historická chvíle, a to z toho důvodu, že začínáme projednávat návrh zákona, který tým expertů z různých právnických fakult

připravoval přes deset let. Žádný zákon v této zemi nebyl tak dlouho připravován jako tento. Zadán byl v roce 2001 za vlády sociální demokracie, za vlády Miloše Zemana, kdy tehdejší ministr Otakar Motejl správně rozhodl, že je třeba, aby Česká republika stejně jako jiné postkomunistické transformující se země vedle ekonomické transformace provedla též transformaci právního řádu a přijala nové klíčové kodexy. Deset let se na těchto zákonech více či méně intenzivně pracovalo a je třeba říci, že práce nabrala tempa zvláště za vlády premiéra Topolánka, kdy se práce dokončily. Jak víte, již v minulém volebním období měla Poslanecká sněmovna šanci se s návrhem občanského zákoníku seznámit. Bohužel kvůli pádu Topolánkovy vlády tento návrh zde na půdě Sněmovny nebyl projednáván, zůstal zde takzvaně zaparkován, a my se k jeho projednání dostáváme až nyní, po dvou letech. I ty dva roky, kdy se protáhl celý legislativní proces, byly využity ku prospěchu návrhu.

Jak jsem řekl, v dějinách českého státu žádný zákon nebyl připravován a projednáván v připomínkových a odborných kruzích více než deset let. První verze zákona byla napsána již v roce 2005. Proběhlo připomínkové řízení, proběhlo několik různých odborných diskusí a jednání s experty z řad advokacie, z řad justice, z řad řekněme právní praxe, a všechny tyto připomínky, které byly probírány na přelomu roku 2007 a 2008, byly zapracovány. Reaguji tak na častou námitku, že se jedná v zásadě o akademické dílo, připravené akademiky, kteří nevědí, jak právní život funguje a jaké potřeby má právní praxe. Tento zákon byl pět let připravován akademiky a pět let podrobně diskutován praktiky z České advokátní komory, z Notářské komory, z Exekutorské komory, z řad řekněme Soudcovské unie atd.

Jsem přesvědčen, že při projednávání tohoto návrhu zákona určitě otevřeme různá témata a určitě různé otázky vyvolají zásadní a vášnivou diskusi. Ostatně včera jsme byli svědky toho, kdy zde jeden z poslanců navrhoval vyřazení tohoto návrhu zákona z projednávání právě z důvodu takzvaných anonymních akcí. Na určité instituty lze mít zkrátka různý názor. A já předpokládám, že právě zde, na půdě Poslanecké sněmovny, se povede velmi věcná, ale i politická debata nad tím, jakou konkrétní podobu ono občanské právo má mít, protože jak jsem již naznačil, určité instituty, viz například cenné papíry, mohou být upraveny různým způsobem a nelze říci, že nějaký způsob je více, či méně správný. Je to v zásadě o politickém rozhodnutí. Předpokládám tedy, že takto to zde budeme debatovat.

Nicméně i při takto rozsáhlém díle, které má přes dva tisíce paragrafů, určitě každý z nás v zákoně najde pasáže, které více či méně by třeba upravil jiným způsobem. To je zkrátka věc, která je přirozená. Je to dáno tím, že se jedná o lidský, nikoliv božský výtvar a samozřejmě mnoho věcí lze vůči němu namítat.

Já vás však moc prosím, vážené kolegyně a kolegové, abychom k tomuto návrhu přes analýzu a diskusi nad dílčími problémy přistupovali jako ke komplexu, jako k celku. Zkrátka a dobře, Česká republika si zaslouží, aby měla moderní evropský liberální občanský zákoník. Česká republika si zaslouží, aby současná právní úprava, přijatá v roce 1964, přes změny a novely, které byly přijaty na počátku devadesátých let, byla nahrazena komplexní hodnotou, úpravou občanských vztahů, civilního práva.

Je třeba se podívat na to, že jsme dnes už jednou z mála zemí postkomunistické Evropy, která dosud nemá nový občanský zákoník. Jsme to my, je to Polsko a Slovensko, s tím, že v Polsku a na Slovensku také finišuje úprava nového civilního práva a lze předpokládat, že v brzké době tam budou také projednávány nové občanské zákoníky. Jinými slovy, není postkomunistická země v Evropě, která by řekla: náš komunistický občanský zákoník je správný, my si ho chceme nechat, my ho považujeme za ideální právní předpis a neuvažujeme o novém občanském zákoníku.

Pokud by Česká republika šla tímto směrem, pak zde varuji a upozorňuji, že bychom opravdu byli jakýmsi skanzenem práva v Evropě a opravdu bychom byli jistou raritou a výjimkou. Asi vám jako zkušeným politikům nemusím předjímat a říkat, jaký vliv by taková nekvalitní úprava civilního práva měla například na důvěru zahraničních investorů v Českou republiku, jaký dlouhodobý vliv by tato nekvalitní právní úprava měla na stabilitu soudní judikatury, na efektivitu a rychlost rozhodování české justice.

Jinými slovy, já se vám zde snažím odůvodnit, že to, že projednáváme občanský zákoník, není jakási manýra akademiků, kteří si napsali nový zákon, aby se zviditelnil a zapsali se do dějin. Je to v zásadě podle mého hlubokého přesvědčení nutnost přijmout novou právní úpravu občanského práva. Jakou má mít konkrétní podobu, o tom zde v následujících týdnech povedeme diskusi.

Mohu zde jmenovat jednoznačné, jasné přínosy a výhody a důvody, proč je třeba nový občanský zákoník. Nebudu zde všechny uvádět, uvedu aspoň některé.

Nový zákoník upravuje komplexní úpravu civilního práva. Upravuje věci, které bohužel ten rudiment z roku 1964 doplněný novelami neobsahuje. Upravuje celou řadu věcí, které dnes chybějí českým občanům. Upravuje novou úpravu dědického práva, které je v zásadě velmi nedokonalé, velmi omezené a neumožňuje českým občanům dostatečně nakládat se svým majetkem v případě, že uzavírají závěti a chtějí řešit své majetkové situace pro případ smrti. Není dostatečně upravena náhrada škody. Otázka náhrady škody v českém právu je opravdu hanebná. Podíváte-li se na výši a formy náhrady, pak jsme opravdu na chvostu Evropy a nemůžeme se srovnávat se západní Evropou. Podíváte-li se na to, jaká odškodnění se posky-

tují za poškození zdraví, za smrt a i za jiné, v zásadě banálnější záležitosti, pak opravdu je zde velký předěl mezi světem západní Evropy a námi. Stále nás občanský zákoník a filozofie občanského práva řadí do totalitních režimů, nikoliv tam, kam bychom chtěli.

Mohl bych takto uvádět desítky institutů, které současné civilní právo nezná, ovšem znají je západní země a my je chceme do českého práva přivést. Mohu zmínit novou právní úpravu ve způsobilosti k právním úkonům, kdy do budoucna by nemělo dojít k absolutnímu vyloučení způsobilosti občana k právním úkonům. Opět, Česká republika je skanzenem a je výjimkou. V České republice máme přes třicet tisíc osob, které jsou úplně zbaveny způsobilosti k právním úkonům. Jsme v Evropě v této oblasti raritou. Musíme přijmout právní úpravu, která bude chránit práva osob, které jsou nějakým způsobem postižené, a která jim umožní důstojné fungování ve společnosti a nebude z nich dělat občany druhé kategorie. A o tom všem je nové civilní právo – doplňuje ty oblasti, které chybějí. To je první důvod.

Druhý důvod: řeší systémové problémy, které bohužel současný stav přináší. Uvedu jeden příklad. Smluvní právo dnes je upraveno ve dvou základních zákonech, v občanském zákoníku a samostatně v obchodním zákoníku, s tím, že na právní vztah mezi podnikateli se má aplikovat obchodní právo, respektive úprava závazku podle obchodního zákona. V praxi to způsobuje celou řadu problémů. Jiná úprava promlčení je v občanském zákoníku, jiná právní úprava promlčení je v obchodním zákoníku. A takhle bych mohl jmenovat příklady, kdy dvojkolejnost civilního práva jednoznačně zvyšuje právní nejistotu a poškozuje naše občany a jejich zájmy. Bude-li zde jedna úprava závazkového práva, jak to předpokládá občanský zákoník, výrazně se zvýší právní jistota občanů.

Proti návrhu zákona slyším dnes a denně celou řadu, připomínek a slyším kritiku. Já jsem velmi rád, že se o občanském zákoníku v poslední době vede široká diskuse. Ne na akademické půdě, kde ta diskuse občas bývá zatížena osobními vztahy, historickými vztahy a tím, že zkrátka někdo měl to štěstí, že psal občanský zákoník, a někdo holt měl tu smůlu, že ho psát nemohl a nebo mu to nebylo dáno. Jsem rád, že ta debata se nevede jenom v té úzké akademické úrovni, ale vede se též na stránkách tisku a dnes a denně se k ní vyjadřují nejen odborníci, právníci, ale též občané, pro které je tento zákon primárně určen.

Jsme připraveni se bavit o celé řadě změn a možných úprav, které by v zákoně mohly být změněny a doplněny, už jsem to také v úvodu řekl. Nicméně konstatuji, že některé ty námitky považuji za liché, zvláště jedná-li se o obecné paušální námitky, nikoliv konkrétní.

Rozsah zákona – kritika, že zákon je příliš rozsáhlý. Podíváte-li se, dámy

a pánové, na jiné evropské, opravdu evropské občanské zákoníky, zmíním alespoň jeden, který platil na tomto území 150 let a v těchto dnech se oslavuje 200 let jeho účinnosti a je už považován za součást jakéhosi evropského kulturního právního dědictví, mám na mysli rakouský všeobecný občanský zákoník z roku 1811, tak tento zákon, který my dnes projednáváme, je v zásadě obdobně rozsáhlý jako všeobecný občanský zákoník, který zde platil 150 let a který je vedle jiných moderních evropských zákoníků inspiračním zdrojem návrhu, který zde dnes projednáváme. Tedy dílo, které má přes dva tisíce paragrafů v komparaci s evropskými občanskými zákoníky není nikterak rozsáhlé. Zkrátka a dobře, chceme-li našim občanům umožnit celou řadu různých úkonů a jednání, které dosud občanské právo neupravovalo, tak se nemůžeme divit, že nový zákon bude rozsáhlejší. Je rozsáhlejší a já jsem přesvědčen, že ku prospěchu občanů, protože umožňuje řešit situace, které dosud civilní české právo neřešilo, nemělo na ně úpravu a neříkalo, jak postupovat. Například před třemi dny jsem řešil ve své poslanecké kanceláři dědické smlouvy, které podle současného práva v zásadě nejsou upravené. Nový zákon to umožňuje.

Složitost návrhu. My jsme záměrně po kritice, že návrh je archaický, jazykově složitý a nepřehledný, požádali Akademii věd, konkrétně Ústav pro jazyk český, o analýzu textu tohoto návrhu zákona. Konstatuji, že analýza bude k dispozici v dalším projednávání, nabízím ji samozřejmě při případném projednávání na výborové úrovni. Ta analýza jasně říká, že návrh zákona je psán srozumitelnou, zřetelnou, přehlednou češtinou, která bude přístupná i laikům, tedy nejen právníkům. Jsem přesvědčen, že kdyby každý zákon byl psán takovouto logickou a přehlednou češtinou, jako je občanský zákoník, pak by celková kvalita českého právního řádu byla určitě vyšší než u mnohých zákonů, které zde, na půdě Parlamentu, projednáváme. Chci tedy říci, že obecné paušální argumenty o rozsahu, délce, archaičnosti, zbytečnosti, jazykové složitosti, občanského zákoníku neobstojí.

Já si netroufám říci, že v občanském zákoníku nemá být upraven určitý institut. Má tam být pacht, nemá tam být? To jsou věci, kdy jsem přesvědčen, že pouze praxe může ukázat, zda určité instituty civilního práva jsou přežitě, nebo nejsou přežitě. To, že v době socialistické společnosti se zkrátka určité instituty civilního práva nepotřebovaly, např. ochrana věcných práv, na prvním místě vlastnického práva nebo třeba služebnosti, reálného břemene atd., to přece není měřítkem toho, že by ve svobodné moderní společnosti tyto instituty neměly být. Mimo jiné si uvědomme, že právě třeba vlastnictví, věcná práva, institut služebnosti, reálná břemena jsou instituty, které pocházejí ze starého římského práva. Platí v Evropě přes 2000 let. Ve svobodných společnostech, kdy občané mohli uzavírat právní vztahy, jaké

chtěli, a mohli svobodně vlastnit, se vždycky tyto instituty užívaly. Není tedy důvod, aby se do českého práva v plném rozsahu nevrátily. Nechme na našich občanech, aby sami řekli, zda tyto instituty a v jakém rozsahu chtějí, či nechtějí využívat.

Dámy a pánové, když dovolíte, já se ve svém úvodním slově pomalu budu chýlit ke konci. Mám ho záměrně kratší díky tomu, že se přeskupilo jednání a nemám tady u sebe úvodní slovo. Ale já si myslím, že do úplného úvodu pro představení tohoto tisku postačí.

Co říci závěrem úvodního slova navrhovatele. Jsem přesvědčen, že je legitimní vést na půdě Parlamentu velmi tvrdou věcnou debatu o tom, jak má vypadat nové občanské právo v této zemi. Jsme připraveni bavit se o každém paragrafu, každém institutu, dokazovat na komparacích, na judikatuře, proč ta či ona věta má být v občanském zákoníku. Nicméně prosím všechny, aby si uvědomili, že Česká republika opravdu nutně potřebuje nový občanský zákoník. Pokud promarníme tuto šanci, pokud tento zákon odmítneme, pak avizuji ze své zkušenosti, že příprava nového zákoníku zabere opět několik let. Garantuji jako člověk, který ví leccos o české právní vědě a české právní akademické sféře, že zde není v uvozovkách geniální tým akademiků, kteří by napsali úplně jiný, lepší občanský zákoník v krátké době. Takoví lidé v České republice bohužel – bohudík, to nechám na vás – nejsou. Na tomto zákoně se deset let intenzivně pracovalo, podíleli se na něm všichni, kdo o civilním právu v České republice něco vědí, ať jsou to akademici nebo praktici. Pokud tento návrh zamítneme a začneme pracovat na úplně novém, pak avizuji, že to zabere opět pět až deset let.

Kladu si otázku: Může si Česká republika dovolit současné provizorium komunistického občanského zákoníku, může si dovolit přepych dalšího posunu a odsunu přijetí nového zákona? Vždyť už v tuto chvíli je zřejmé, že to, že přijímáme nový občanský zákoník 20 let po změně společenských poměrů, kdy zde rozhodujeme, soudíme, aplikujeme v zásadě jakési právní provizorium, tak toto už bude mít obrovské důsledky při aplikaci nového zákona.

Já vás moc prosím, dámy a pánové, abyste při projednávání tohoto návrhu zákona pozapomněli na stranické pohledy, na případné pouze politické pohledy a vnímali to, že nový občanský zákoník je objektivní potřebou této země a že jakákoliv jiná varianta než přijetí tohoto – byť opraveného a pozmeněného – návrhu zákona bude z pohledu zájmu občanů České republiky vždycky variantou a alternativou horší.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, dobré dopoledne přeji vám všem a pokusím se navázat tam, kde ministr spravedlnosti skončil.

Já pokládám návrh nového občanského zákoníku také opravdu za výjimečné dílo, které si zaslouží výjimečnou pozornost Poslanecké sněmovny a zasloužilo by si možná i lepší a klidnější atmosféru, než zažíváme doposud. Jestli jsme tady za poslední roky měli opravdu nějaké důležité zákony, tak je to největší změna českého právního řádu od přijetí Listiny základních práv a svobod a od koncipování nového pořádku v této zemi, který byl založen na svobodě a úctě k jednotlivci.

Tento zákon přichází s takto zásadně rozsáhlou změnou, která se samozřejmě promítá v celé řadě oblastí soukromého práva, která bude naprosto zásadního charakteru, bude potřeba se na ni připravit, ale znamená rozchod s komunistickým právem, které, vím, jsme 20 let opravovali, ale v mnoha základních institutech dodnes neopravili. Dodnes se vychází v podstatě z formálního pojetí právních aktů místo toho, aby se zkoumala vůle. Dodnes máme v občanském zákoníku absolutní neplatnosti smluv na základě formálních ukazatelů bez toho, abychom připouštěli a uvědomovali si, že důležitá je vůle smluvních stran, co chtěly ujednat, a ne skutečnost, jestli je to napsáno na tom či onom kvalitním nebo méně kvalitním papíře nebo formuláři. To jsou ty podstatné věci, který nový občanský zákoník přináší. Navíc si myslím, že přináší dramatické zjednodušení právního řádu, přes všechny kritiky, které jsou mu vyčítány. Když se podíváte na zrušovací ustanovení, ruší se 231 právních předpisů, některé částečně, některé více, ale 231 právních předpisů tímto návrhem, který je nám sem přinášén. To přece znamená výrazné zjednodušení právního řádu, po kterém všichni a tak často voláme, a v okamžiku, kdy přijde, z něj najednou začínáme mít strach.

Druhá věc je obecný princip projednávání kodexu v této Sněmovně, protože už jsem tady byl přítomen toho, kdy se se stejným ministrem spravedlnosti, ale i s jeho předchůdci už předjednával trestní zákoník. Je důležité najít tady shodu na tom, že potřebujeme novou úpravu, potřebujeme její základní principy a některé dílčí otázky necháme nevyřešené, necháme otevřené a budeme je řešit v následujících letech, protože potřebujeme tu základní kostru. Kdyby bylo na mně, tak já přicházím ze zásadním požadavkem, aby součástí občanského zákoníku tak jako ve většině civilizovaných zemí bylo samozřejmě také pracovní právo, byla také pracovní smlouva. Ale protože vím, že by to vyvolalo takovou kontroverzi a takovou komplikaci, tak říkám ano, ponecháme pracovní právo v socialistickém duchu jako zvláštní právní institut, necháme ho bokem. Pro mě je důležitější, aby byl přijat kodex jako takový, a můžeme

se někdy v budoucnosti přít o tom, jestli do něj má být ještě zařazena, nebo nemá být zařazena pracovní smlouva.

A druhá poznámka, která navazuje na to, co říkal pan ministr Pospíšil. Pokud dojde k situaci, že tento nový občanský zákoník odmítneme, buďte si zcela jisti, že nějaká příští vláda ho přinese znovu. Stane se tak, protože nikdo jiný nenapiše – všichni ti odpůrci z akademických a jiných kruhů nemají žádnou svoji verzi a tezi toho, že má být jiný občanský zákoník, ale prostě chtějí ponechání stávajícího platného stavu, protože jim z mnoha důvodů, a mohl bych je vypočítávat, od toho, že na tom mají napsané desítky knih judikatury, až po to, že se nechtějí učit nové paragrafy a nové instituty, protože jim prostě vyhovuje. Nikdo jiný v této zemi žádný civilní kodex nezpracuje, tím jsem si zcela jist, a jediné, co bude, že budeme dále lepit – se všemi problémy, které tady zmiňoval pan ministr spravedlnosti v úvodní řeči, a myslím, že jich vypočítal jenom část a že bychom jich mohli vypočítávat desítky dalších – budeme dále lepit zákoník z roku 1964, budeme na něj dále navazovat další a další novely. Já bych to pokládal za velkou škodu.

Myslím, že je správné zákoník propustit do čtení ve výběrech. Že je třeba si stanovit nějaký harmonogram jeho projednávání, kdy si řekneme, jakým způsobem dáme připomínky zvenčí, kdy je projednáme, že není třeba to nějak strašlivě uspěchávat, a víme všichni, že máme před sebou velký kodex. Ale ta základní teze: problematické věci nechme raději stát bokem, abychom jimi neztížili přijetí, a současně se domluvíme na tom, že potřebujeme nové občanské právo a že žádné jiné tady v nejbližších letech, ale možná v žádných letech nebude. A ti, kdo ho dnes zamítnou, pokud by se tak stalo, a byli by v příští vládě, přinesou ten samý kodex, možná trošičku okopaný z jiné strany a jinými právníky. Já bych byl rád, abychom si toto všichni uvědomovali a spíš se pokusili ve společné spolupráci návrh zákona když tak upravit tak, jak si jednotlivé politické strany a kluby sedící v této Sněmovně přejí, ale současně hledat cestu k tomu, abychom se na něm shodli, protože ho pokládám za nejvýznamnější, jak jsem řekl, nejvýznamnější právní dílo od přijetí Listiny základních práv a svobod.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní otevírám obecnou rozpravu. Do ní je zatím devět přihlášených a předtím se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, dámy a pánové, já bych opravdu klidně bez ideologického trička diskutoval na téma občanský zákoník, ale to by to úvodní slovo a slovo

zpravodaje nemohlo být ideologické. Protože my jsme tu neslyšeli nic jiného než ideologické zdůvodnění novely. Po 50 letech nikdo nezpochybňuje, že je potřeba rekodifikace. Nikdo to nezpochybnil, ale prosím vás, jestli ministr spravedlnosti řekne, že není jiná cesta, tak i Švejk měl dvě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka. Nyní zvu pana poslance Grospiče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, když jsem poslouchal úvodní vystoupení pana ministra spravedlnosti i pana zpravodaje, tak jsem si pro to udělal dva základní závěry.

Tím hlavním motem, které z těch obou úvodních vystoupení, proč se předkládá nový občanský zákoník, vyplývá, je potřeba napravit pokřivené právní vědomí a právní řád občanským zákoníkem z roku 1960, který byl zákoníkem přijatým v období socialismu, tedy jak se uvádí komunistický, a to základní klíše je tedy vpravdě ideologické.

Tím druhým momentem, který jsem z té rozpravy nabyt, a domnívám se, že tomu tak i je, je důvod, že vlastně nový občanský zákoník přináší obrovské penzum problémů. My bychom jej tady měli teď tvůrčím způsobem – a možná, že to i vláda navrhne ve zkráceném řízení – přetvořit ku prospěchu politických stran a vizí politických stran, které se dohodnou na jeho podpoře, ale odložit problémy a co nejrychleji jej přijmout, protože pak konečně bude právní řád mít ten základní stavební kámen takový, jaký měl a jaký se nepodařilo vytvořit ani těmi nesčítnými desítkami novelizací za uplynulých dvacet let.

Je zajímavé – a ono to bylo patrné i při návrhu trestního zákona, který v minulém volebním období předkládal také pan ministr Pospíšil – že zejména odůvodnění navrhované právní úpravy, navrhovaného právního kodexu, se nese především na vlně ideologických klíšé, ale postrádá onu věcnost a rozumnost i onen cit pro současné společenské vztahy.

Myslím si, že zcela určitě změnami v české společnosti došlo k změně řady společenských vztahů. Nemyslím si, že je situace natolik vyostřená, že teď máme na vybranou pouze přijmout občanský zákoník, anebo na dlouhou dobu souhlasit s tím, že zde bude působit takzvané komunistické právo z období před rokem 1989. Občanský zákoník se všem polistopadovým vládám podařilo výrazně natolik změnit, že si myslím, že dostatečně odráží změny společenských vztahů ve společnosti.

Problém však spočívá v tom, že tato právní úprava je roztržistěná a je soustředěna do celé řady právních předpisů. Nemyslím si však, že tak mocný cíl protlačit za využití 118 hlasů zde v Poslanecké sněmovně nový

občanský kodex, který má 3046 paragrafů a téměř oněch 231 právních předpisů ruší, přinese stabilitu právního řádu v České republice.

Chtěl bych připomenout jedno srovnání. Když se projednával trestní zákoník, který byl schválen Sněmovnou až na několikátý pokus, tak také byla stanovena určitá doba k jeho promítnutí do právní praxe, tzv. legisvakanční doba, a byli jsme ujišťováni o jeho stabilitě. Ještě v době, než tento trestní zákon nabyl účinnosti, byl novelizován touto Poslaneckou sněmovnou, dnes je těhotný celou řadou problémů, nenaplněných institutů a nepřináší žádnou hmatatelnou úlevu ani soudní praxi, ani posílení právního vědomí v české společnosti.

Občanský zákoník, který máme dnes na stole, je plný závažných problémů a rozporů. Nejde možná ani o to, že zavádí do našeho právního řádu anachronismy, nejde možná ani o to, že je takovým vykrášeným uměleckým dílem těch, kteří delší dobu psali nový občanský kodex a pokoušeli se jej předložit do Poslanecké sněmovny již v minulém volebním období. Jde o výrazný praktický dopad, který zpřetrhá i společenské vztahy, tak jak se vyvinuly v oněch posledních dvaceti letech v české společnosti, přinese obrovské období právní nejistoty, především svou neprovázaností do ostatních právních odvětví, a právní nestabilitu.

Dovedl bych zde polemizovat právě s onou legisvakanční dobou, která je určena k promítnutí a seznámení jak občanské, tak především právnícké veřejnosti, zda je vůbec v tomto horizontu dostatečná. Zda nás nebude čekat příští rok období nikoli právnícké dvouletky, ale jednoletky, zbesílé normotvorné činnosti, která bude postrádat logiku a provázanost.

Nemluvím teď ani o nových institutech, které se do tohoto právního řádu dostávají, ale přece bych chtěl zmínit alespoň dva momenty. Nový občanský zákoník by měl přinést výraznou změnu v řadě občanských institutů a také třeba v oblasti bydlení. Výpovědní lhůta z bytu by měla být tříměsíční, pokud ji majitel z důvodu, že potřebuje byt pro sebe nebo pro příbuzného, a přestože byt zůstane prázdný, bude muset vzít nájemníka zpět a nebo mu zaplatit škodu, majitel bude moci dát výpověď nájemníkovi, který se vůči majiteli dopustí trestného činu, zdravotně postižený nájemník bude moci chtít po majiteli, aby mu přestavěl byt na bezbariérový, ovšem předem by musel mít pojištěno, že majitel nenajde nějakou obezličku, kterou se ho z bytu bude chtít zbavit, podle mého názoru by se také mohl podíl majitele bytu na společných prostorách domu počítat podle hodnoty bytu. Bývá častá praxe, vnuk se naoko přihlásí k babičce do obecního bytu a po její smrti na něj přejde smlouva k užívání tohoto bytu. Napříště by bylo možné v bytě zůstat maximálně po dva roky.

My se otázkou bydlení v Poslanecké sněmovně zabýváme poměrně dlouhodobě. Je to dlouhodobý spor postavení nájemníků a vlastníků bytů. Tento občanský zákoník, tak jak je nastaven, neřeší problémy, které tady

projednáváme, neřeší problémy lidí z nájemního bydlení, ale jednostranně straní vlastníkům bytů v jejich výrazně silnějším postavení vůči nájemníkům. Ale tím je motivován celý občanský zákoník. Zobecňuje pouze základní principy nedotknutelnosti vlastnictví, jednostranné výhody osob, které se domáhají takzvaně svých vlastnických práv, a na druhou stranu zcela očividně říká, že patří-li člověk k občanům, kteří jsou svými příjmy situováni do kategorie chudých, nízkopříjmových či středněpříjmových, nebudou-li se moci domoci zaplacení si svého práva, pak ono formální hledisko dostupnosti práva u nich bude výrazně revidováno a občanský zákoník bude vždy uplatňovat ty, kteří budou movitější a budou schopni řešit svoje právní problémy příslušnou ekonomickou stránkou.

Chtěl bych také upozornit na jiný moment. Občanský zákoník slibuje svéprávnost již šestnáctiletým osobám. My jsme si prošli v souvislosti s trestním zákonem poměrně bohatou diskusí o snížení věku trestní odpovědnosti. Chtěl bych říci, že se nechci dočkat situace, kdy tady na základě občanského zákoníku budeme výrazně posouvat úpravu pracovního práva, a vnímám to, co tady řekl zpravodaj, že v jeho představách je pracovní právo relikv socializmu, s tím, že se bude také posouvat hranice pro práci mladistvých, bude se posouvat otázka zapojení osob do pracovního procesu, protože byť tyto věci občanský zákoník bezprostředně neřeší, stanovuje obecné parametry, které se budou muset promítnout do řady dalších pracovních předpisů. V této souvislosti vyjadřuji velké obavy o to, že onen posun zletilosti, uvolnění této hranice bude mít své konsekvence i do pracovního procesu. Koneckonců občanský zákoník také hovoří o tom, že takovýto člověk musí být ekonomicky samostatný. A v tento moment si myslím, že se snižuje standard životní úrovně péče o děti i mladistvé v celé České republice.

Možná, že by stálo za připomínku ještě tady zmínit další stanovisko, které je formulováno odbory, které mají velkou výhradu k navrženému občanskému zákoníku, kdy se v samotném stanovisku odborů hovoří o tom, že podle téměř všeobecně přijímaného názoru musí být na pracovněprávní vztahy civilní kodex subsidiárně, tedy podpůrně, aplikován. To znamená, že tam, kde zákoník práce nestanoví zvláštní pravidlo, použije se normy obecné, obecně obsažené v občanském zákoníku. A právě proto je z hlediska zaměstnanců a i odborů především významné, jakým způsobem dojde k provázání občanského zákoníku s pracovněprávním kodexem, tedy nakolik zákoník práce obhájí existenci zvláštních pravidel mající přednost před občanským zákoníkem. Způsob provedení tohoto navázání nového civilního kodexu na kodex pracovní však nelze posoudit.

Ano, předložený navržený občanský zákoník je možná dílem úctyhodným, dílem, které si zaslouží, když nic jiného, pozornost vůči svým

zpracovatelům. Je to norma, která míjí realitu v České republice, norma, která výrazně ztěžuje situaci velké části obyvatel v České republice, norma, která možná má usnadnit další útok na pracovní právo, na takzvaný relikt socialismu, jak zde řekl pan poslanec Marek Benda. Nesdílím tento názor. Myslím si, že občanský zákoník v této rovině, jak je zpracován a navržen, by měl být vypracován znovu. Domnívám se, že v této souvislosti právě občanský zákoník, jak je navržen a předložen do Poslanecké sněmovny, i způsobem nedostatečného času na seznámení se s touto materií, na doložení, jak si vláda představuje promítnutí občanského zákoníku do celé řady dalších oblastí správního práva, pracovního práva, rodinného práva, jak si vláda představuje řešit v té velice krátké době seznámení právnícké veřejnosti, kvalifikované proškolení soudců k přípravě tohoto občanského zákoníku, mě vede k jedné skutečnosti. Tak jako tento občanský zákoník, tak zákony, které budeme projednávat po něm, si, myslím, v současné době a současném momentu nezaslouží nic jiného, než je navrhnout k zamítnutí.

Dovolte, abych tedy navrhl zamítnutí předloženého občanského zákoníku, pokud neprojde toto zamítnutí, podmíněně navrhl jeho vrácení předkladateli k přepracování a vyjádřil přesvědčení, že tyto důvody, které jsem zde řekl, byť v obecné rovině, ale myslím si v dostatečně hlubší rovině, než odůvodnili nutnost nového občanského zákoníku jak pan ministr, tak pan zpravodaj, budou přijaty alespoň v jedné variantě Poslaneckou sněmovnou. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, já bych pouze fakticky poznamenal k návrhu, který zazněl na zamítnutí textu, že si rozhodně nemyslím, že úprava je bez chyb. To ostatně řekl i pan ministr, že dozná určitých změn, a vzhledem k tomu, jak je úprava rozsáhlá, že je to přes tři tisíce paragrafů, tak tomu bude asi odpovídat určitý zvýšený počet připomínek k návrhu. Nicméně dílo jako takové je bezesporu způsobilé být propuštěno do druhého čtení.

Ale pokud se argumentuje tedy prizmatem nové úpravy podmínek nabývání zletilosti s tím, že mají negativní dopad do pracovního práva, tak já chci upozornit na to, že dnes hranice 18 let není bezvýjimečná a sňatkem lze zletilosti nabýt dříve než v 18 letech. A ani tato úprava, která už dnes platí, nemá negativní vliv do pracovního práva. Takže rozporovat kodex nového občanského zákoníku s tím, že se stanoví nové úpravy podmínky zletilosti, je poněkud nepřiléhavé, pokud již dnes podmínky nejsou stanoveny tak, jak o nich hovořil můj předřečník. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Polčáka. Nyní s přednostním právem dostane slovo místopředsedkyně Sněmovny Vlasta Parkanová. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, máme před sebou velmi ambiciózní návrh zákona nového kodexu občanského práva, který se s dosavadní právní úpravou rozchází jak hodnotově, tak koncepčně. Návrh občanského zákoníku se rozchází s právní tradicí totalitarismu, a proto se hlásí k diskontinuitě vůči socialistickým občanským zákoníkům z let 1950 a 1964. Tvůrci zákoníku chtějí naopak navázat na tradici prvorepublikovou, která kontinuálně vycházela z rakouského a středoevropského právního myšlení. Ideovým zdrojem rekodifikace jím proto byl občanský zákoník, respektive jeho návrh z roku 1937, který byl revidován jak z hlediska vývoje občanského a soukromého práva na našem území, tak s ohledem na vývoj evropských občanských kodexů a samozřejmě i s ohledem na příslušné směrnice a nařízení Evropské unie.

Uvedená východiska a principy, kterými se tvůrci návrhu nového občanského kodexu řídili, se odrazila i v užitém názvosloví, které mnohdy působí archaicky. A já musím říci, že mně zní sympaticky a zajímavě. Co je ale dle mého soudu podstatnější, v některých případech se návrh kodexu terminologicky míjí s úpravami, které na soukromoprávní úpravu navazují v oblasti veřejnoprávních vztahů. Já zde nechci z tohoto pohledu rozebírat celý návrh zákona, ale chci se zastavit u problematiky, která je mi velmi blízká a která se týká pojetí zvířat v novém občanském zákoníku.

Podle předkladatelů má mít soukromé právo pro své účely svoji kategorizaci zvířat, která sleduje účel ve vazbě na základní soukromoprávní instituty zejména spojené s existencí, vznikem a zánikem vlastnického práva ke zvířeti a otázky spojené s povinností nahradit škodu způsobenou zvířetem. Předkladatelé se sice odvolávají na skutečnost, že rozdělení zvířat, které pro občanský zákoník zvolili, zná i veřejné právo, poukazují však přitom na právní předpisy, které jsou z hlediska postavení zvířat v právním řádu zcela marginální nebo o zvířatech obsahují jediné ustanovení s nevhodnou terminologií. Jako příklad mohu uvést zákon o krmivech, o pozemních komunikacích, či dokonce sdělení Českého statistického úřadu. Naproti tomu předkladatelé zcela ignorovali kategorizaci zvířat ze zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, který je jediným právním předpisem zabývajícím se v České republice otázkami zvířat komplexně.

Nejasné tak zůstává, proč máme namísto pojmu volně žijící zvíře definovaného tímto zákonem v občanském zákoníku užívat pojem divoké zvíře nebo proč namísto zavedených pojmů zvíře v zájmovém chovu nebo

hospodářské zvíře máme užívat pojem domácí zvíře atd. Speciální kategorizace zvířat pro účely soukromého práva může být jistě praktická na poli soukromoprávních vztahů. Terminologická dvojkolejnost soukromého a veřejného práva však může do budoucna vyvolat v praxi řadu výkladových problémů a nejasností, neboť aplikaci soukromého a veřejného práva nelze v těchto případech vždy zcela oddělit. Je proto otázkou, nakolik je zavádění nových či staronových pojmů vždy opravdu účelné a zda to v některých případech není určitý právní manýrismus, který spíše než z domácí praxe čerpá se zahraničních úprav. Z důvodové zprávy můžeme vyčíst, že se autoři inspirovali v německém, švýcarském, španělském a v dalších občanských kodexech. Co však chybí, je srozumitelná argumentace na téma, proč u nás nemáme vycházet z pojmosloví, které je u nás zavedené a občanům srozumitelné. Tolik má výhrada ke zvolené terminologii.

A nyní mi dovolu věnovat se tématu ve vztahu ke zvířatům možná ještě důležitějšímu, a to samotnému pojetí zvířete v novém občanském zákoníku. V § 487 navrhovaného občanského zákoníku se konstatuje – cituji: „Živé zvíře není věc.“ Podle důvodové zprávy se pak po vzoru dalších evropských úprav vymaňujeme z dogmatu římského práva pojetí zvířete jako věci v právním smyslu. Já takový přístup jednoznačně vítám. Kladu si ale otázku, zda je to postup dostatečný. Hned následující věta totiž zní – cituji: „Ustanovení o věcech se na zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze živého tvora.“

A zde si dovolím malou odbočku. Z hlediska platného občanského zákoníku není zvíře definováno. Dosud platný zákon tedy neříká, že zvíře je věc, jak je poměrně často, ale mylně uváděno. Skutečnost je taková, že právní teorie považuje zvířata za věci v právním smyslu, protože právní ustanovení o věcech se na ně přiměřeně aplikují všude tam, kde to není v rozporu se zvláštními zákony na ochranu zvířat, veterinárním zákonem, trestním zákoníkem a dalšími předpisy. Pokud nově navrhovaný občanský zákoník tuto skutečnost explicitně vyjadřuje, nepřináší ve skutečnosti nic nového oproti stávajícímu stavu. Toto ustanovení má samo o sobě spíše symbolický než právní význam, věcně přístup ke zvířatům nijak nemění. Negativní vymezení pojmu zvířete nastoluje otázku, čím zvíře vlastně je. Obdobné použití ustanovení o věcech na zvířata zase přinese v praxi řadu problémů souvisejících s výkladem, která ustanovení se na zvířata vztahují a která už nikoliv. Možná je to nadšázka, ale chce se mi říci, že zvolený postup je spíše vějičkou, vábníčkou, jejímž smyslem je umlčet ochránce zvířat, aniž by bylo nutné se věcí samou příliš zabývat.

Potřebu samostatného právního režimu pro zvířata lze nejlépe dokumentovat na té části občanského zákoníku, která se týká přivlastnění a

nálezu, kde se míchají movité a nemovité věci se zvířaty, přičemž je zřejmé, že odlišnost zacházení se zvířaty v těchto situacích je zohledněna jen velmi nedostatečně.

Skutečností je, že právní režim pro zvířata musí být do určité míry stejný jako pro věci. Zvířata nejsou subjektem práv a povinností, jsou předmětem vlastnického práva, mají svou hodnotu vyjádřenou v penězích, můžeme je nabývat na základě smlouvy atd. Existují však i případy, kdy o právní režim být stejným nemůže a nemá. Okruh těchto situací by však měl být vymezen pozitivně, tedy tak, že tyto situace byly identifikovány a byl pro ně zaveden zvláštní právní režim. Namísto konstatování, že – cituji – „zvíře není věc a ustanovení o věcech se na ně použijí přiměřeně“, což je citace z návrhu, by mnohem spíše mělo být řečeno, že živé zvíře je živý tvor, právně věc zvláštního druhu, a ustanovení o věcech se na zvíře použijí pouze v případech, ve kterých pro zvíře neplatí odchylná právní úprava a neodporuje to jeho povaze živého tvora. A teprve v tomto případě by bylo možno konstatovat, že zvíře je samostatnou právní kategorií, a nikoliv jen věcí sui generis, tedy věcí svého druhu, jak předpokládá návrh zákona.

A obloukem se tedy vracím na začátek, kde jsem ke zvolené terminologii citovala důvodovou zprávu, podle které „kategorizace a zvolené pojmosloví zvířat sleduje účel ve vazbě na základní soukromoprávní instituty, zejména spojené s existencí, vznikem a zánikem vlastnického práva ke zvířeti, a otázky spojené s povinností nahradit škodu způsobenou zvířetem“ – to byla citace. A touto větou, kterou jsem citovala, je více než kde jinde deklarováno hodnotové východisko tohoto občanského zákoníku ve vztahu ke zvířatům. Tento návrh sice konstatuje, že zvíře není věc, ale i nadále se na něj dívá především z pohledu vlastnického práva a ochrany vlastnického práva, a nikoliv z pohledu ochrany samotných zvířat. Tento přístup se pak bohužel promítá i do jednotlivých ustanovení, kde je režim nakládání se zvířaty upravován odlišně od nakládání s věcmi. Pravda je, že v těchto ustanoveních se řeší celá řada praktických otázek a situací, ale vždy je to řešení, které sleduje pohled majitele, a nikoliv zájem samotných zvířat a jejich potřeb.

Přes vše uvedené chci samozřejmě říci, že podporuji návrh občanského zákoníku k tomu, aby postoupil do druhého čtení. Věřím, že to, co v mých očích jsou nedostatky, jsou věci, které předkladatelé budou ochotni a schopni přijatelně upravit, resp. odstranit. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni Vlastně Parkanové. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, souhlasím s těmi předřečníky, kteří říkali, že to, co dnes projednáváme, je záležitost zcela mimořádná. A já bych to rozšířil – sto let žádná zákonodárná sněmovna jakéhokoli českého státu neprojednávala tak závažný a zejména rozsáhlý projekt. Obávám se, že tomu příliš neodpovídá nejen zájem Sněmovny, což celkem lze pochopit z té obsáhlé materie.

Velmi jsem uvítal slova pana předkladatele, že budeme muset vymyslet zvláštní režim projednávání této věci. Jsem trochu znepokojen tím, že bychom to měli dneska dát do druhého čtení, po prázdninách schválit a od příštího ledna už by to mělo platit. Obávám se, že to je trochu divoká představa s ohledem na tu rozsáhlou materii.

Veřejnost se s tím postupně seznamuje, už dnes jsme zavaleni, alespoň mnozí z nás, nejrůznějšími návrhy změn občanského zákoníku z nejrůznějších situací. Paní kolegyně Parkanová tady hovořila o zvířatech, měla obsáhlý návrh různých organizací na ochranu zvířat, jak by se to mělo řešit. Já se obávám, že ustanovení o zvířeti je trochu použití teorie bílého psíčka, že se prostě hodí, že zvíře není věc, a teď se na to všichni vrhnou a zapomene se na ostatní ustanovení. Že to nějakou úpravu potřebuje, vidíme z té zajímavé situace, že si nikdo nepoloží otázku, komu vlastně patří zvíře, které se zaběhlo, které dobří lidé dají do útulku, a tento útulek pak toto zvíře věnuje někomu dalšímu, aniž by se někdo staral o to, komu to vlastně patří a jak je to s vlastnickým právem u tohoto zvířete.

Takže asi nějaké změny budou, ovšem u takovýchto kodexů je to velmi problematické. Měnit jednotlivá ustanovení podle okamžitých nápadů je samozřejmě velmi, velmi problematické, protože provázanost je nezbytná. A jak se vyrovnáváme s těmi návrhy tak, aby veřejnost neměla dojem, že sice byla vyzvána k obsáhlé diskusi, ale nakonec z toho nic nebylo, bude jistě velmi obtížné.

Probírat zde jednotlivá ustanovení nemá smysl, ale já chci říci něco mnohem závažnějšího, co mi více leží na srdci. A to je, dámy a pánové, to, že my tady máme před sebou nikoliv původní text občanského zákoníku, který připravila expertní skupina vedená profesorem Eliášem. My máme před sebou text, který byl velmi významně pozměněn touto vládní většinou a ještě na poslední schůzi vlády, která schvalovala tento občanský zákoník, vláda vypustila jedno důležité ustanovení. Já nechci říci, jestli je to dobře, nebo špatně, nechci to v této chvíli hodnotit. Ale důležité je jedno: Jestliže tedy jedna vláda má možnost zasahovat do takového textu, no tak potom to má každá vláda. A potom měníme občanský zákoník v obyčejný zákon, který se bude měnit po každých volbách. A to já vidím jako velike nebezpečí projednávání tohoto kodexu.

To, co připravila expertní skupina, bylo významně pozměněno už zákonem 132 z letošního roku, velmi významně, obsáhle jsme o tom hovořili, je

to úplně něco jiného než původně v občanském zákoníku bylo, dneska je to taky něco jiného, týká se problematiky bydlení. Další změny samozřejmě už byly provedeny.

Takže vraťme se, chceme-li seriózní diskusi, k původnímu textu, který vycházel z prvorepublikánské tradice, kdy tyto věci byly na zcela jiné úrovni. Ale znovu říkám: Pokud přijmeme toto, bude to každá vláda měnit po každých volbách a to je nejhorší, co by se tomuto textu mohlo stát. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dalším, kdo vystoupí v rozpravě, je pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ve svém projevu se nechci věnovat některým jednotlivým ustanovením nyní projednávaného návrhu občanského zákoníku, ale spíše se chci dotknout v důvodové zprávě zmíněné představy o tom, že nový občanský zákoník má představovat opuštění starého občanského zákoníku poznamenaného totalitní ideologií. K mému projevu mě inspiroval text pana Davida Uhlíře, který je členem představenstva České advokátní komory a který článek Proč neschválit nový občanský zákoník publikoval v únoru v Lidových novinách.

Od listopadu roku 1989 žijeme v demokratické společnosti a soudy našeho státu podle zákona č. 40/1964 Sb. nejen soudí, ale též ho svou judikaturou dotvářejí. Zásadní omezení vlastnických práv občana, které bylo jádrem totalitní ideologie, nyní účinný občanský zákoník neobsahuje. Samozřejmě je možné rozšířit okruh zákonných dědiců a omezit tak množství majetku připadající jako odúmrť státu či rozšířit smluvní svobodu. K tomu ale není dle mého potřeba přijímat zcela nový občanský zákoník.

Dosavadní občanský zákoník je nepochybně značně neelegantní. Díra mezi § 180 a § 415 vypadá obludně. Vycpávání textů, paragrafy, na které nestačí čísla, a jsou proto označeny písmeny, jsou nepřehledné. Přesto je občanský zákoník právním předpisem, vůči jehož věcnému obsahu je dnes po 21 letech probíhajících novelizací minimum námitek. Při všech veřejných stížnostech na právní systém České republiky a jeho fungování je těžké zaznamenat, že by někdo přičítal nespravedlnost, která se mu stala, za vinu zrovna nyní účinnému občanskému zákoníku.

Právní předpis, který věcně funguje, se má uvážlivě upravovat, nikoliv revolučně nahrazovat předpisem novým. Trvá roky, než judikatura některé otázky vysvětlí, a trvá generace, než se podstatné instituty práva stanou obecně známými a zažitými.

Na znovuzavedení smének do obchodních vztahů po roce 1989 je jasně vidět, jak dlouho trvá, než se takový právní institut vypracuje do pou-

žitelné podoby. Je jen dobře, že zákon směnečný a šekový z totalitního roku 1950 nebyl po roce 1989 nijak vylepšován.

Se současným občanským zákoníkem a obchodním zákoníkem bychom to jistě ještě vydrželi, jak právníci, tak veřejnost. Pokud má být přece jen dosavadní občanský zákoník nahrazen novým, tak to musí být předpis moderní a srozumitelný. Měl by překonat nedostatky současné úpravy a hledět dopředu. Nejen já jsem toho názoru, že zde navrhovaný nový občanský zákoník moderním a srozumitelným není.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu poslanci a nyní zvu paní poslankyni Lenku Kohoutovou. Pardon, zapomněla jsem, předtím mě žádal s přednostním právem o vystoupení pan ministr Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já se omlouvám, paní předsedající, ale vzhledem k tomu, že může případně nastat přestávka či jiný posun, považoval bych za vhodné, abych reagoval za předkladatele na některé námitky, aby nezapadly. Je to příliš důležitý zákon na to, aby námitky nebyly zde vysvětleny nebo na ně nebylo reagováno. Chci jenom stručně reagovat na své předřečníky, na několik věcí, které zde byly zmíněny.

Pan poslanec Grospič zde konstatoval, že já jako předkladatel společně s panem zpravodajem se uchylujeme k ideologickým klišé. To musím zásadně odmítnout. Je jasným faktem, který já umím prokázat na srovnání původního občanského zákoníku z roku 1811 a zákonů z roku 1950 a 1964, jak tehdejší režim zatočil s občanským právem a co z něj vypustil. To lze exaktně dokázat při srovnání jednotlivých institutů občanského práva. To není ideologické klišé, to je realita. To znamená, pokud my dneska vracíme některé věci, které mají všechny vyspělé evropské státy, protože to v posledních 50 letech u nás nebylo, pak to není nějaký ideologický boj, ale je to proto, že pokud například služebnosti nebo reálná břemena zná evropské právo více než 2000 let, tak jedna totalitní doba dlouhá 50 let to nemůže z české, resp. z české pomlčka evropské právní tradice vymazat. To je ta úvaha, to je ten důvod.

Mně se trochu nelíbí, že zde říkáme nepoměrné věci. My chceme mít takové civilní právo, jaké ho mají jiné evropské země, které jsou demokratické, které jsou svobodné a které vycházejí ze svých tradic a vycházejí z římského práva. To možná někdo vnímá jako ideologické klišé, nicméně je to realita. A já panu poslanci rád ukáži na ústavněprávním výboru jednotlivé paragrafy, které občanský zákoník z roku 1964 úmyslně ignoroval a zrušil je, byť na území Československa a předtím řečneme Českého království platily více než 150 let, od roku 1811. Velmi úspěšně.

A jenom jednu informaci dodám: Rakušané v tomto roce oslavují 200 let svého občanského zákoníku. Jsou to velké oslavy skrze různé vědecké konference, různá setkání. Sám jsem se některých účastnil a mohu říci, že Rakušané se ke svému občanskému zákoníku hrdě hlásí a považují tento zákon, který platí právě 200 let, za jeden ze základních důvodů a podmínek stability rakouské judikatury, stability rozhodování rakouských soudů a v zásadě toho, že z hlediska budování právního státu jsou na tom Rakušané dále než my.

Úvaha, která zde byla zmiňována ve vztahu k trestnímu zákoníku ze strany pana poslance Grospiče, podle mého názoru nemá oporu ve faktech. Konstatovat, že se nepovedlo přijetí nové trestní úpravy, že nový trestní zákoník v praxi není úspěšně aplikován, je nepravda – použijí tento eufemismus. Nevím, z jakých faktů je zde vycházeno. Já mohu opět na ústavněprávním výboru, pokud to bude výbor zajímat, předložit statistiky, výsledky, jak se zrychluje soudní rozhodování v trestních věcech, jak je nový trestní zákoník aplikován, jak postupně narůstá počet osob v domácím vězení u alternativního trestu, jak se využívají jednotlivá nová ustanovení. Naopak, trestní zákoník je důkazem toho, byť se strašilo s novou kodifikací a s novou právní úpravou, jaké přinese problémy, nový trestní zákoník začal fungovat a nikdo žádné významné problémy nezaznamenal. To, že se zde udělaly dvě drobné novely, z nichž jedna se týkala vysloveně politického tématu, to znamená věku hranice trestní odpovědnosti, to je jiná věc, ale ten zákon bez velkých změn v praxi úspěšně funguje. Jsem přesvědčen, že pokud prosadíme občanský zákoník, bude aplikace podobná. Že v tuto chvíli se spíš strašíme, než mluvíme o konkrétních faktech.

Opět mohu na ústavněprávní výbor, projde-li do druhého čtení tento návrh, přinést fakta, jak jiné země se připravovaly na aplikaci nového občanského zákoníku, co to pro ně v praxi znamenalo, jak to zatížilo jejich právní systémy. Prosím, udělejme si konkrétní komparaci, udělejme si konkrétní srovnání a nestrašme se ničím, co jaksi cucáme z rukávu a nemáme k tomu jasná fakta.

Úvaha, která zde byla řečena, že na zákoníku prodělávají zvláště chudí lidé, je absolutně mylná! Jsem překvapen, že zde ze strany levicových poslanců zaznívá kritika tohoto zákona. Vždyť tento zákon právě na rozdíl od současné kusé právní úpravy lépe chrání zdravotně postižené, poškozené, lidi, kteří trpí duševními nemocemi. Dokáží na konkrétních faktech buď tady v debatě, nebo na ústavněprávním výboru, jak je tento zákon vůči slabším v této společnosti mnohem citlivější než současná právní úprava. To lze jasně doložit. To znamená, co do sociální citlivosti je tento návrh jasným posunem.

Vedle tohoto zákona bude platit, pokud tato vláda bude mít prostor, nový zákon o bezplatné právní pomoci, který umožní těm, kteří nejsou

ekonomicky dobře situováni, aby dostatečně ochránili svá práva před soudy. Jenom jednu poznámku na okraj. Tato vláda vydává na bezplatnou právní pomoc čtyřnásobně více peněz například než srovnatelně velký stát, jako je Maďarsko. Tato vláda je si vědoma potřeby podpory právní pomoci pro sociálně chudé a výrazně to činí. Opět to mohu na základě faktů dokázat, pokud o to bude zájem, například na ústavněprávním výboru. Srovnáte-li čísla, kolik vydává ČR na bezplatnou právní pomoc, tak ve srovnání s Maďarskem, Slovenskem a Polskem při počtu obyvatel jsme jednoznačně nejvíce štědrá země.

Jsem alespoň rád, že pan poslanec Grospič konstatoval, že se jedná o uctyhodné dílo, že aspoň v této oblasti byl tento návrh pochválen.

Dovolím si ještě se vyjádřit stručně k paní kolegyni, místopředsedkyni Sněmovny Vlastě Parkanové. Já si velmi vážím toho, že zde věcně diskutujeme o jednotlivých ustanoveních, bohužel se domnívám, že paní místopředsedkyně Sněmovny Vlasta Parkanová nemá v hodnocení úpravy zvířat pravdu. A opět, buď to můžeme rozebírat zde na plénu, nebo navrhuji, aby tyto nuance byly diskutovány v ústavněprávním výboru, nebo nabízím těm poslancům, kteří nejsou členy ústavněprávního výboru anebo jim ústavní funkce nedovolí se toho jednání účastnit, individuální konzultaci a vysvětlení těchto věcí s mymi experty.

Zkrátka a dobře, srovnávat veřejnoprávní pojmy a soukromoprávní pojmy lze jen do určité míry. Já konstatuji, že termín „divoké zvíře“ nerovná se obsahem „volně žijící zvíře“. Termín „domácí zvíře“ nerovná se svým obsahem „hospodářské zvíře“. Čili rozlišení na soukromoprávní pojmy a veřejnoprávní pojmy má svůj smysl. Pojďme se o konkrétních ustanoveních, a já to nabízím u zvířat, bavit, zda zde to smysl má, či nikoliv. Jsme přesvědčeni, že ano, ale nabízím k tomuto seriózní setkání a debatu.

Stejně tak ta úprava, která byla zvolena, v zásadě přiměřené užití o věcech na zvířata nám připadá elegantní a správná a bude záležet na praxi a na soudech, aby vyložily, která ustanovení se užijí a která ne. Pokud bychom takovýto systém obecné aplikace některých ustanovení odmítli, pak bychom museli napsat samostatnou část občanského zákona, která jasně bude říkat, co se na zvířata použije a co ne, a udělat úplně samostatnou úpravu pro zvířata. A to snad nemá žádná země v rámci Evropy. Protože i úvaha, kterou zde zmiňovala paní místopředsedkyně, že by to bylo postaveno na principu, že se použijí ta ustanovení, která neodporují povaze živého tvora, tak to je podobné jako přiměřené užití. V zásadě to samé jinými slovy. Opět to bude záležet na konkrétním posouzení, co se použije a co nikoliv.

Dámy a pánové, já se omlouvám, že jsem takto do toho vstoupil, ale kdyby náhodou debata byla přerušena kvůli bodům pana ministra práce a

sociálních věcí, nerad bych, aby to zapadlo. Proto jsem považoval za nutné do této debaty takto vstoupit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. S přednostním právem se hlásí paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Karolína Peake. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážená vládo, pan ministr zde správně řekl, že předložení nového občanského zákoníku je skutečně historická chvíle. Toto dílo vyvolává živou diskusi nejen mezi odbornou právníckou veřejností, ale i mezi těmi, jichž se konkrétní úprava v občanském zákoníku přímo týká. Jako předsedkyně ústavněprávního výboru považuji za nutné zde jasně deklarovat, že vnímám nejen kvalitní PR Ministerstva spravedlnosti, které toto dílo předkládá, ale i hlasy kritické, a chci také jasně říci, že výbor poskytne dostatek času k projednání kodexu, k dostatečnému prodiskutování nejen koncepčních, ale i konkrétních připomínek. Zároveň ale doufám, že se nám podaří postupovat skutečně odpovědně a systematicky tak, aby výsledkem byl skutečně občanský zákoník, a nikoliv trhací kalendář. Spolu se zpravodajem a předkladatelem si dovolím připravit takový harmonogram projednání občanského zákoníku na půdě ústavněprávního výboru, na kterém bude moci proběhnout skutečně odpovědná a široká diskuse, a budu ráda, když se jí zúčastní i jiní zástupci poslaneckých klubů než členové ústavněprávního výboru.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní předsedkyni a další předností právo – pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já bych rád požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie, a to v délce 60 minut. Současně bych rád požádal poslanecký klub, aby se sešel po vyhlášení přestávky v prostorách poslaneckého klubu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče a předsedo Sobotko, já vás velmi prosím, velmi se omlouvám, ale oba místopředsedové, jak Parkanová, tak Zaorálek, teď nedávali pozor a řešili něco jiného, velmi se omlouvám, prosím, zopakujte mi návrh.

Poslanec Bohuslav Sobotka: (S úsměvem:) Tak to je mi líto, že došlo k takovému incidentu ve vedení Poslanecké sněmovny. Pokusím se to

tady zhojit tím, že ten návrh přednesu ještě jednou. Chtěl bych požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie, a to v délce 60 minut. A současně ještě tady mám příležitost zopakovat pozvánku pro své kolegy, aby se sešli v prostorách poslaneckého klubu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ještě jednou se omlouvám a vyhláším přestávku. Budeme pokračovat v 11.30.

(Jednání přerušeno v 11.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně a vážení kolegové, dovoluji, abych vám popřála dobré dopoledne a požádala vás o chvilku trpělivosti a pozornosti.

Na 11. hodinu jsme zařadili tři body, které se týkají agendy pana ministra práce a sociálních věcí Drábka, který stále ještě dle informací, které mám, je v Senátu a tam obhájí své zákony, tedy v horní komoře. Já bych vám chtěla navrhnout následující postup, abychom se nyní, nebude-li tedy námitka, věnovali pokračování projednávání občanského zákoníku, který byl přerušen před přestávkou. Ten bychom projednávali do doby, než by byly vyčerpány všechny přihlášky, případně do doby, než bude zahájen blok volební, který máme ohlášen na dnešek před polední přestávkou. To je můj návrh.

Táži se, zda má někdo něco proti tomu, abychom takto postupovali. Nemá nikdo nic. Budeme tedy pokračovat v projednávání vládního návrhu občanského zákoníku. Prosim ale, aby bylo dáno avizo všem poslancům přihlášeným do rozpravy a také panu ministrovi Pospíšilovi, který by tady jistě měl být.

Pan zpravodaj Marek Benda je zde přítomen. Prosim tedy pana zpravodaje Marka Bendu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Budeme pokračovat v občanském zákoníku.

Požádám o slovo nyní další přihlášenou a tou je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Připraví se pan poslanec Josef Novotný, zástupce strany Věci veřejné. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ráda bych zde řekla pár slov k paragrafům občanského zákoníku, které se týkají veřejné prospěšnosti. Tato část přináší podle mého názoru pozitivní změny pro neziskový sektor. Již dlouho volám já a se mnou i mno-

zí kolegové z neziskového sektoru právě po statutu veřejné prospěšnosti, která ostatně funguje i jinde ve světě mimo naši republiku.

Část občanského zákoníku, která se týká veřejné prospěšnosti, by měla pomoci vytvořit základ pro transparentní prostředí pro poskytování veřejné prospěšných služeb a aktivit v České republice. Mnoho let zde diskutujeme o možnosti vzniku zákona o veřejné prospěšnosti, mnoho let se vytvářejí podklady k této legislativní úpravě – a nic.

V občanském zákoníku základ veřejné prospěšnosti stanovují paragrafy 146 až 152. Na základě těchto paragrafů budou moci organizace při splnění zákonem daných podmínek dobrovolně zažádat o udělení právě statutu veřejné prospěšnosti. Pokud pak tento statut získají, budou mít možnost využít i určitých daňových výhod, což je samozřejmě pro tyto organizace velmi pozitivní. Finanční prostředky budou muset vynakládat účtelně, investovat do veřejné prospěšnosti, pro kterou byly založeny, a hospodaření bude lépe a více transparentní.

Jde o legislativní základ, chcete-li moderně, o jistý pilíř, na němž je třeba dále stavět a začít pracovat na vzniku zákona právě o veřejné prospěšnosti. Jde zde o první zásadní krok, který pomůže nastavit spravedlivé principy pro poskytování státní podpory, pro průhlednost pro získávání soukromých finančních prostředků a pro transparentnost právě neziskových organizací.

Jsem zároveň přesvědčena, že možnost získat statut veřejné prospěšnosti organizace, a tím přístup k výhodám pomůže zvýšit právě důvěryhodnost, o které jsem v předchozí době mluvila. Všichni víme, že pověst neziskových organizací lehce poškodí každá mediální kauza spojená s neprůhledným financováním nebo s problémy s nimi spojenými. Pokud si organizace požádá o statut veřejné prospěšnosti, jasně tím dává najevo, že chce být otevřená a fungovat transparentně. Ve výsledku je tak předkládaná právní úprava i v zájmu dárců a rozvoje dárcovství v České republice. Vyřeší se tím částečně i nedostatky v zákoně o sdružování, který upravuje občanská sdružení, která povinnost zveřejňovat data o své činnosti doposud nemají. Je dobré si říci, že občanské sdružení doposud nemusí například vydávat výroční zprávu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Já bych chtěla zjednat klid pro vaše vystoupení. Žádám všechny kolegy, aby věnovali pozornost paní poslankyni Kohoutové. V případě, že tak nehodlají učinit, aby opustili jednací síň. Děkuji.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Lidé v neziskovém sektoru jsou profesionální a v některých oblastech, zejména v sociální, jsou pro nás nezastupitelní. Zaslouží si tedy naši pozornost, ocenění a podporu státu, který

by jim měl zajistit pro jejich práci dobré podmínky. Plně proto stávající znění o statutu veřejné prospěšnosti v občanském zákoníku podporuji a doufám, že jeho přijetí bude impulsem k rychlému dokončení příprav zákona o statutu veřejné prospěšnosti a dalších příslušných zákonných úprav.

Dobré je ještě říct, že dobrá správa věcí veřejných – se všemi malými vě –, tedy veřejná správa, nikdy nebude dobře fungovat, pokud jí nebudou pomáhat právě občanská sdružení. Proto je pro mě tak důležitá veřejná prospěšnost.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Lence Kohoutové. Prosím nyní o slovo pana poslance Josefa Novotného z Věcí veřejných.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, vážení kolegové, občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích, který navazuje – mluvím k oběma normám –, je nezpochybnitelně norma nebo soubor norem, které jsou tady nutné, a změna se připravuje velice dlouho. Je vidět, že na tom legislativci odpracovali velké množství práce.

Já navážu na to, jak pan ministr mluvil v úvodu o tom, že je tady odkaz na staré právní normy až někdy z antiky, kdy ty první kodexy právní byly právě zásadně založeny na zprůhlednění vlastnictví, kdy bylo dohledatelné, co komu patří a kdo je za majetkem, kdo je za něj odpovědný.

Bohužel mám dojem, že v České republice jdeme opačným trendem. V roce 2001 byl vypracován věcný záměr zákona ještě tehdejšími doktorem Motejlem a od tohoto záměru se bohužel zpracovatelé během těch mnoha let, deseti let, značným způsobem odchýlili. A mě by zajímalo, kdo provedl tu změnu v neprůhlednosti akcií, která byla ve věcném záměru deklarována jako jedna z nutných změn, které je potřeba udělat. Právě důkaz toho, že situace je teď horší, než byla před těmi deseti lety, je v tom, že někdo ten záměr změnil a zákon se zpracoval s tím, že je tam zachováno anonymní vlastnictví akcií, a to je spojeno s neodpovědností, s tunely, s korupcí a s těmi jevy, s kterými se snaží tato koalice něco dělat. Nestačí jenom zaknihovat, ale je potřeba zajistit dohledatelnost, protože zaknihovat, že akcie vlastní nějaké „eseróčko“, které má sídlo v daňovém ráji, tak to nikomu nic neřekne. Je třeba dohledat ty fyzické osoby, které za tím stojí a které můžou být spojeny s tím procesem uvolňování zejména veřejných peněz.

Veřejná dostupnost a provázanost s odpovídajícími rejstříky mi v tomto zákoně chybí. My jdeme opačným směrem než svět. Ve vyspělém světě jdou dokonce tak daleko, že se připravují nebo už jsou v platnosti majetková priznání všech občanů. To je něco, co je v České republice

naprosto nepředstavitelné. U nás se dokonce uvažuje o zrušení rodných čísel v obchodním rejstříku. Takové úvahy jsem zaslechl.

Věci veřejné mají majetkovou průhlednost ve svém programu a věřím, že se nám podaří, aspoň mě o tom kolegové přesvědčují, napravit chyby v akciové neprůhlednosti v obou normách ve schvalovacím procesu. Já o tom spíše pochybuji, protože se do toho musí zapojit ministerstvo. Budu rád, když mi v tomto duchu odpoví pan ministr, jak by se nějakým takovým komplexním – a jestli je vůbec vůle tuto změnu provést.

Zaknihování bych si představoval, že bude podobným způsobem jako na katastru, zprůhlednění, a teprve zveřejněním bude právně uznán převod akcií. Myslím si, že pokud by k tomu nedošlo, tak pro Věci veřejné je to destrukce jejich volebního programu. Doufám, že se nám společně s kolegy z koalice podaří v několikaměsíční bitvě o občanský zákoník tyto chyby napravit a to, co bylo nedávno deklarováno i panem premiérem, že neprůhlednost akciových vlastnictví bude prioritou koalice, se podaří vyřešit už v této normě a pak samozřejmě v návazných normách, které budou muset být následně novelizovány.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému. Požádám nyní o slovo dalšího z přihlášených. Je to pan poslanec Jeroným Tejc. Pan místopředseda se hlásí s přednostním právem? Ano, s přednostním právem pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli dovolíte, paní předsedkyně, rád bych reagoval na vystoupení pana poslance Novotného z Věcí veřejných, protože mi to připadá tak, že řeči se vedou a voda plyne, ale přitom není jasné, jestli neuniká podstata věci. Zajímalo by mě, jestli pan poslanec Novotný četl důvodovou zprávu onoho zákona o obchodních společnostech, o kterém tady začal mluvit.

Já jsem si vědom toho, že mluvíme o občanském zákoníku, ale pan poslanec Novotný mluvil o zákonu o obchodních korporacích, takže na to reaguji. Snad i pan ministr připustí, že tam určitá souvislost je, protože i občanský zákoník má pasáže, které se týkají cenných papírů, to znamená, že vazba mezi úpravou, která se týká obchodního práva a občanského práva, existuje. V tom smyslu se mi zdá, že pan poslanec Novotný se nedopustil takového faux pas, pokud začal mluvit o druhém kodexu, který ale v těchto věcech skutečně dost těsně souvisí s tím prvním. Myslím si, že snad je na místě, že na to reaguji v této chvíli.

Já jsem se ho chtěl zeptat, jestli skutečně četl poměrně obsáhlou důvodovou zprávu ke kodexu obchodního práva, protože tam by si přečetl, že oproti tomu, co on tady říkal o bitvě, kterou svádí koalice s anonymními ak-

ciemi, tak v této důvodové zprávě je úplně opačný přístup. Tam je dokonce napsáno, což mi připadá úžasné – snaha bránit umístování prostředků do anonymních struktur je snahou chybnou. Rozumíte? Tady je napsáno, že vůbec snaha bránit tomu, aby se prostředky takto vlastnický umístovaly, je snahou chybnou, protože by se muselo bránit investicím do čehokoliv cenného, u čeho není na první pohled znám vlastník. Dokonce se tady říká, že zaknihování cenného papíru dohledatelnost vlastníka neřeší, pouze komplikuje.

Takže profesori práva, kteří psali tento kodex obchodních korporací, uvažovali úplně opačně. Otázka je, kdo má tedy pravdu. Mají pravdu ti profesori práva, kteří tvrdí, že to je něco zaostalého a my se musíme naopak anonymním akcím otevřít, nebo – tady bych mohl citovat ze zprávy OECD, z textu Cooperation z roku 2010, ve které se říká, že vedle tichomořských Marshallových ostrovů a Nauru s 10 tisíci obyvateli patří do této kategorie jenom jediná větší země, Česká republika, kde se podporují naprosto anonymní akcie, řekl bych zjednodušeně, v takové úplně nejuvolnější podobě.

Tady máme na jedné straně kodex, který říká, že se nemáme obávat anonymity a neprůhlednosti. Já už jsem tady včera řekl, že v zadání pro obchodní kodex z roku 2001 bylo napsáno, že má být cílem také zprůhlednění vlastnictví akciových společností. Potom je tam napsáno, jak už jsem tady také říkal, že tento názor byl ovšem překonán. Tady je napsáno – nacházíme důvod v překonání věcného záměru z roku 2001, totiž v tom, že by se mělo zprůhledňovat. A naopak říkají, že vůbec není žádoucí se anonymitě bránit.

Já vám teď mohu číst tu zprávu OECD tax Co-operation, která nás naopak informuje o tom, že v současné době je trend anonymní akcie v jednotlivých zemích rušit, případně se nabízí jejich registrace, nebo se s nimi vůbec zakazuje obchodovat. Toto je zpráva OECD proti naší důvodové zprávě, že trend ve světě je naopak anonymní akcie rušit. Středoevropská Guatemala je zrušila úplně novým zákonem v rámci tažení proti organizovanému zločinu. Zákon zasahuje proti obchodu s drogami a reguluje povinnosti právnických a fyzických osob. Takže to je Guatemala, abychom věděli, kde jsme. Tam se rozhodli, že je třeba zakroutit anonymním akcím krkem. Karibský ostrov Anguilla se omezil na to, že se majitelé anonymních akcí musejí přihlásit u státem jmenovaných správců. Jedna firma může mít nanejvýš jednoho vlastníka.

Já vám tady mohu dát doklady, že ve světě – tady máme reprezentativní zprávu – naopak anonymní akcie v různých formách, které jsou, jsou, řekněme, omezovány, nebo je celý ten proces vlastnictví zprůhledňován. Opakuji: tady máme kodex, který říká, že to je naopak. Já se ptám, kdo má pravdu. Mají pravdu autoři tohoto kodexu, kteří říkají jen houšť, a ti mi-

lovníci anonymního vlastnictví, nebo mají pravdu tyto mezinárodní zprávy? Já myslím, že nemůže platit oboje. Není možné vyrazit obojím směrem.

Vážné je to, že já nevěřím tomu, že tady v kodexu něco přijmeme nebo to jenom tak předěláme. V kodexu přece nemůžeme teď začít ve Sněmovně jako poslanci pracovat a dělat úpravy. Tato věc se nedá vyřešit nějakým jedním řádkem. Představy, že tam dáme zaknihování a budeme mít vymalováno, jsou nesmyslné. Tak jednoduché to není. To, co je celkovým přístupem, se nedá nahradit nějakými úpravami tady ve Sněmovně. A hlavně, pokud je to takto koncipováno v základním kodexu, který má být na padesát let, nedovedu si prostě představit, že bude dodatečně dělán nějaký zákon, který bude korigovat to, co je tady základní filozofií. Já si myslím, že takto pracovat nelze. To mělo být zásadně rozhodnuto, pokud se jedná o tak zásadní normy, jako jsou kodexy, kterým směrem jdeme.

Já tady rovnou říkám, že nesouhlasím s názorem pánů profesorů Dědiče a dalších, že se nemáme anonymního vlastnictví bát, protože – jak už jsem tady citoval jeho výrok – to potom zrušíme i peníze, ty jsou také anonymní a také na doručitele. Já to tady opakuji, jako že to je poměrně docela úžasná věc, jaká filozofie je podkladem tohoto zákona o obchodních korporacích, se kterou naprosto nesouhlasím. A tvrdím, že není možné dnes říkat, že toto se prostě přijme nebo nějakým způsobem upraví, a pak budeme bojovat s anonymním vlastnictvím. Já si myslím, že to je neproveditelné. To nikdo nemyslí vážně, protože pokud by to skutečně bylo tak, jak říká pan poslanec, že jdeme do boje s anonymním vlastnictvím, museli bychom se poměrně velmi přesně rozhodnout, že jednak na tom postavíme základní půdorys, kodex, a pak budeme dělat takové věci, jako je přiznání majetku a další veřejné zakázky, a prostě všechno to musí být podrobeno základnímu záměru, ve kterém chceme anonymní akcie v duchu toho, co se dnes ve světě děje, skutečně omezit. Ale nelze postupovat tak, že tady teď schválíme ten základní půdorys v podobě vypracovaný lidmi, kteří jsou milovníky anonymního vlastnictví, a pak se budeme snažit s tím něco dělat.

Já si myslím, že ten, kdo si myslí, že to vážně lze, tak to ve skutečnosti vážně nemyslí. Proto jsem tady navrhoval, abychom stáhli tyto normy v této podobě, pokud je pravda, že se koalice dohodla, že chce s anonymními akciami něco dělat a řekněme tu současnou podobu nahradit nějakou, která je restriktivnější a která je transparentnější.

Nechci vás navozovat tím, že bych vám vyjmenovával, kolik zemí je dneska v jaké škatuli nebo v jaké kategorii z hlediska zacházení s anonymním vlastnictvím, ale opakuji, Česká republika dnes podle zprávy OECD, kterou jsem vám četl, je mezi třemi, ty dvě jsou poměrně malé země, mezi zeměmi, kde má celou tu situaci nejméně upravenou a ta volnost je tady největší. A

tímto kodexem – tímto kodexem, a ono je to tady i zdůvodněno v té zprávě, vlastně nejen že tuto tendenci potvrzujeme, ale dokonce ji ještě posilujeme. Já bych byl rád, kdyby si v tomto vládní koalici uvědomila, že nelze říkat dvě věci jedním hlasem. A poslanci vládní koalice nemohou tady zároveň s tímto kodexem tvrdit, že se do toho boje chystají. To prostě nelze a já to tady budu – a dokonce ani není možné to, co říkáte, že se tedy máme zúčastnit práce na tom kodexu a že to máme nějak upravit. Rozumíte, z toho, co říkám, přece plyne, že to ani není možné. Přece my tady teď budeme kooperovat a na tom obchodním kodexu tu obrácenou filozofii budeme nějakým způsobem měnit? Já si myslím, že to není proveditelné. Já vůbec nejsem příznivcem toho, aby poslanci psali ve velkých zákony. A v případě něčeho takového, jako je kodex obchodního práva, občanský zákoník, to je prostě už přece úplně nemožné. Tady je potřeba se rozhodnout, kterým směrem jdeme, a ne se tvářit, že lze stihnout oboje zároveň.

Děkuji za pozornost. (Ojedinelý potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan místopředseda sněmovny Lubomír Zaorálek. S přednostním právem chce reagovat na to vystoupení ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Pane ministře, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi, abych velmi stručně reagoval na vystoupení pana místopředsedy Zaorálka, který se dopustil mnoha nepřesností. Omlouvá ho to, že není právník. Já se to tady pokusím vysvětlit a zopakovat to, co jsem říkal.

Já jsem řekl, že zde návrh zákona byl zpracován po deseti letech týmem předních českých expertů. Teď to přichází na půdu Poslanecké sněmovny, my politici, zástupci lidu, s tím budeme pracovat a budeme to pozměňovat, doplňovat a upravovat. Není tedy žádný problém s tím změnit podobu, druhy a formy nakládání s cennými papíry z pohledu velikosti toho díla, byť chápu, že ne z pohledu politika, ale z pohledu právníka se jedná v zásadě o marginální věc, která je jednoduše upravitelná, pokud na tom zde bude politická shoda. Mohu dokonce konstatovat, že my to v alternativě napsané máme, to znamená – reagují na pana poslance Novotného – bude-li politická vůle, jako že je, že toto lehce oprávníme.

Prosím, stahovat kvůli této z pohledu rozsahu a velikosti celého kodexu drobnosti celý návrh zákona, respektive oba návrhy zákona, je opravdu pouze účelová snaha zablokovat projednávání zákona. Tedy zopakují, bude-li zde politická vůle, není žádný problém tuto z hlediska rozsahu drobnou pasáž nahradit a upravit v duchu odstranění anonymních akcí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Nyní se vracíme k řádným přihláškám. Prosím o slovo pana poslance Jeronýma Tejce. Dalším přihlášeným je pan poslanec Petr Hulinský.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, pan ministr spravedlnosti tady před několika minutami řekl, že v životě ministra spravedlnosti je málo tak významných okamžiků jako tento, kdy předkládá do Sněmovny nový kodex. Já s ním souhlasím, ale také si myslím, že není cílem Sněmovny, aby umožňovala bez ohledu na kvalitu takovýchto kodexů to, aby ministři spravedlnosti měli dobrý pocit ze své vykonané práce, ale jsme tady proto, abychom hájili práva občanů a aby se v této zemi žilo lépe.

Pan ministr dlouhou dobu volal po tom, aby ta debata nebyla ideologická, aby byla věcná. Sám několikrát prokázal ve svém vystoupení, že tu ideologickou notu zvolil on sám. Já se budu snažit držet spíše věcných stránek. Nebudu zabíhat do detailů. Myslím, že k tomu dnešní plénum sloužit nemá a je to skutečně věcí výborů, aby se vydiskutovaly jednotlivé nuance zákona. Nicméně jsem přesvědčen, že tento kodex vůbec neměl přijít do této Sněmovny bez toho, aniž by byl podložen základní analýzou. Pokud chceme něco tak zásadního jako občanské právo nebo jakoukoliv jinou oblast práva měnit, tak bychom měli vědět proč. Měli bychom jasně vědět, co funguje, to bychom měli ponechat a měli bychom si zjistit a dokázat, co nefunguje, a nahradit to něčím, o čem budeme přesvědčeni, že bude fungovat lépe. Podle mého názoru to se v tomto případě nestalo.

Ten nový zákon mnoho pojmů mění, aniž je to nutné, a myslím, že není žádný důvod k tomu, aby se veřejnost, která získává postupně právní povědomí o tom, jak fungují vztahy, a těch, které reguluje občanský zákoník nebo je upravuje, je skutečně mnoho v tom každodenním životě, aby se tato veřejnost musela seznamovat s tímto zákonem, aby si na každou drobnost musela najímat advokáta, který ten zákon bude umět. Ten zákon má přes tři tisíce paragrafů. Já prostě nevěřím tomu, že kdokoliv, kdo není právník, ho bude číst, bude se snažit proniknout do tohoto zákona a že mu bude ten zákon srozumitelný. Těm lidem jsou srozumitelné pojmy, které používají deset, dvacet, třicet nebo čtyřicet let. Není absolutně žádný důvod přejmenovávat způsoblost k právním úkonům na svéprávnost. Není absolutně žádný důvod k diskontinuitě, k tomu, že v mnoha ohledech děláme tlustou čáru mezi pojmy, pojmoslovím, ale také instituty, na které jsou lidé zvyklí, když tyto instituty se osvědčily. Chápu, že v některých případech k tomu můžeme přistoupit, ale mělo by jich být určitě méně než tak, jak je to v tomto návrhu zákona.

Ten největší problém, který bude v případě přijetí tohoto občanského

zákoníku provázet příští generace nejen právníků, je, že v nejbližších deseti, možná dvaceti letech nebude předvídatelné rozhodnutí soudu. V tuto chvíli máme občanské právo, které je do značné míry obecné, nicméně soudy dokázaly, a já jsem vděčný také Nejvyššímu soudu, že v posledních letech se mu podařilo výraznějším způsobem sjednocovat judikaturu, a z praxe advokáta skutečně dnes vnímám výrazný posun v aplikaci práva jako takového a předvídatelnosti jednotlivých rozhodnutí. Ten zákon, který je tady předložen, byl je velmi kazuistický, byl upravuje mnohdy až do detailu případy, které upravovat by mohl možná v obecnější rovině, ale stejně nedává záruku toho, že nebudou muset tato rozhodnutí být posuzována individuálně jednotlivými soudy. Až na základě těchto rozhodnutí bude jasné, jak to právo bude fungovat. Jednoduše řečeno, pokud tyto instituty změníme, pokud přijdeme zbytečně k nové úpravě v mnoha ohledech, tak se dostaneme do situace, že ten, který bude žalovat nebo bude žalován v občanskoprávním řízení, tak nebude vědět, jak dopadne jeho spor. Mnohdy ten spor v Plzni a v Brně bude dopadat jinak, budou rozhodovat jinak okresní soudy, budou rozhodovat jinak krajské soudy a až ten Nejvyšší soud, ke kterému se to dostane možná za pět nebo deset let, může vynést sjednocující stanovisko. A to skutečně není jen tak. Tato námitka je podle mého názoru skutečně zásadní, a pokud ta analýza, která jasně říká, že některé věci je potřeba měnit a jiné naopak ne, tady neleží na stole, tak myslím, že to je špatně.

Já odmítám myšlenku, že potřebujeme nějakou zásadní diskontinuitu, že potřebujeme odříznout to staré právo a teď vytvořit nové. Já si myslím, že můžeme diskutovat o změnách v oblasti dědictví, možná věcných práv a řadě oblastí, ale není podle mého názoru důvod k tomu, abychom se tady zaklínali nějakými slovy o komunistickém zákonu ze 60. let. Já myslím, že ty zákony, které tady byly připraveny v 60. letech a byly upraveny výrazným způsobem v letech devadesátých, se osvědčily co do kvality zákonodárců. Myslím, že ty zákony byly po technické stránce napsány velmi dobře a nebylo potřeba je měnit v jejich technice, ale častokrát v obsahu, a to se v případě občanského zákoníku stalo. V roce 1991 byla přijata velká novela a byl připraven zcela nový obchodní zákoník, takže my jsme tady těch dvacet let nežili v nějakém komunistickém systému nebo podle nějakého komunistického zákoníku. Ty zákony tady byly nové, byly upravené a možná mělo dojít, a s tím souhlasím a pan ministr to také říkal, k nějaké rekodifikaci. K rekodifikaci, která skutečně některé už nevyužívané instituty ze zákona odstraní, na jiné naopak bude nově pamatovat.

Tento zákon ale není moderní. Tento zákon především se zabývá minulostí. Nereaguje tolik na elektronickou komunikaci jako na právo pastvy a průhonu nečistého dobytka. A myslím, že to je také chybou tohoto

zákona, byť mnohé nedostatky v této oblasti byly odstraněny při diskusích v minulém roce.

Já bych rozhodně nesouhlasil s tím, co říkal pan ministr, že současný stav, současně občanské právo a obchodní právo, poškozuje zájmy lidí v této zemi. Já myslím, že daleko víc by je poškodila revoluce v právu, která bude mít nedozírné následky a také náklady jak pro stát na straně jedné, tak i pro ostatní, pro všechny, kteří se budou chtít svého práva domoci.

Dovolil bych si ocitovat v této souvislosti několik vět, které napsal pan dr. Cvrček z Ústavu státu a práva Akademie věd České republiky: „Tento zákon rozhodně nebudí dojem moderního zákoníku, spíše hledí do minulosti a vrací se k právním institutům již dávno opuštěným a o smyslu jejich zpětného zavádění do našeho právního řádu lze důvodně pochybovat. Nový občanský zákoník představuje zjevně revoluční změnu v našem soukromém právu. Je však všeobecně známo, že revoluce jsou obvykle v právu nejnákladnější a nejpomalejší formou změny. V situaci, kdy náš právní řád se topí v neustálých novelizacích, kdy se chystají reformy důchodového systému, zdravotního systému, daňového systému atd., provést současně revoluci v soukromém právu s tvrzením, že tato revoluce nebude mít žádné náklady, už nebudí ani úsměv, ale důvodné pochybnosti o odpovědnosti navrhovatele. Takto široce pojatý občanský zákoník, pokud se nemá stát terčem smřště následných novelizací, musí být přijat za všeobecného konsenzu právnícké komunity, politických struktur a ostatní veřejnosti. Dosavadní průběh diskusí ukazuje, že tomu tak zdaleka není. Bylo již konstatováno, že námi použité metody, tedy metody Akademie věd, jsou značně hrubé a nemohou zdaleka popsat jemné problémy právních konstrukcí. Jestliže se však již na takto hrubé úrovni ukazují zjevné problémy, jak tomu asi bude na úrovních jemnějších? Zejména soudci musí být tímto návrhem více než znepokojeni. Oni přece ponesou hlavní důsledky předkládaného návrhu. Pokud se soudci vnitřně neztotožní s návrhem, povede to k chaosu a zvýšení právní nejistoty, která už dnes je na velmi nízké úrovni. Občanský zákoník není privátně politickou normou. Jistě jej lze prosadit politickou většinou v Parlamentu, ale cena bude příliš vysoká. Jde o zákon, který by měl platit mnoho let do budoucna a pokud možno bez zásadních novelizací. Politické řešení zde proto není na místě.“ Tolik ona citace.

Myslím, že přesně vystihuje naše připomínky k tomuto návrhu.

Všeobecný občanský zákoník, který byl přijat v roce 1811 měl 1500 paragrafů. Ten nový má 3020. Můžeme se přit, jestli je to málo, nebo mnoho, jestli je tolik nových věcí, na které musíme reagovat, a nepochybně je, že zákoník nový by měl být rozsáhlejší. Jenže ten rozsah naráží na realitu. Myslím, že není možné, aby se právnícká veřejnost a veřejnost jako celek s tímto zákonem seznámila po jeho platnosti a ten nabyl účinnosti za

několik měsíců nebo málo let. Myslím, že není možné, aby lhůta mezi platností a účinností byla kratší než čtyři nebo pět let. Musím říct, že mě velmi zaskočil výrok pana ministra spravedlnosti, když budu citovat Aktuálně.cz z 15. května 2011, kdy ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil nad obavami soudců kroužil hlavou. Citace: „Studenti se občanské právo musejí naučit za dva měsíce a soudcům k tomu nestačí 12 měsíců? Odkládání celé věci neprospěje. Rok lhůta se použila v ostatních zemích, kde nový občanský zákoník schvalovali.“

Já nevím, jak dlouho se učí občanské právo na plzeňské právnické fakultě, ale na brněnské, kterou jsem absolvoval, se učí několik let a z mé praxe, tak jak jsem ji zažil v advokátní kanceláři a poté, mohu říct, že stále ještě se necítím znalcem občanského práva. A pokud někdo má kvalifikovaně odpovídat za rozhodnutí, tak skutečně potřebuje více než rok na to, aby se s tak rozsáhlou materií ztotožnil.

Myslím tedy, že je naprosto nutné, aby tento zákon byl znovu přepracován. Nevím, jestli to navrhl někdo z mých předřečníků, nicméně já se domnívám, že jsou dvě možnosti. Buď aby ten zákon byl vrácen k dopracování, potom jistě, pokud to někdo navrhne, budeme moci hlasovat na konci prvního čtení tak, aby vláda ještě zapracovala ony připomínky, které zapracovány nebyly. Pan ministr hovořil o tom, že proběhla řada diskusí. S tím já souhlasím. Proběhla řada diskusí s odbornou veřejností, ale většinou končily s tím, že autor prof. Eliáš velkou část, možná drtivou část jakýchkoliv připomínek odmítl zapracovat do tohoto návrhu, a myslím, že ani odborná veřejnost se rozhodně s tímto návrhem neztotožňuje.

Abych nebyl jen negativistický. Já myslím, že je dobře, že zákon ministerstvo připravovalo. Je dobře, že se uvažuje o sloučení a návaznosti obchodního práva na právo občanské, a je dobře, když rekonstrukci v této Sněmovně občanského práva přijmeme. Myslím ale, že to není tato cesta. Ta cesta, která byla zvolena, podle mého názoru nerespektuje to, že takovýto zákon by měl být schválen skutečně širokým konsenzem, aby měl podporu nejen politické reprezentace, ale i reprezentace odborné veřejnosti.

My jako sociální demokraté jsme v minulém období pomohli schválit trestní zákon právě s vědomím odpovědnosti toho, že není dobře, aby kódexy byly schvalovány jen těsnou většinou 101 hlasů v této Sněmovně. Ta situace byla ale zcela jiná. Zákon byl vydiskutován a tam platila ona věta, kterou tady řekl pan poslanec Benda na margo tohoto zákona, že každá vláda, pokud by se vrátil tento zákon k dopracování, by jej předložila v obdobné podobě.

Já jsem přesvědčen, že v tomto případě není možné upravovat tento návrh ve výborech, že bude potřeba ještě hlubší diskuse, která by v této věci proběhla na půdě Ministerstva spravedlnosti, a dovoluji si navrhnout,

abychom hlasovali o přerušení projednávání tohoto bodu na 120 dní s tím, že mezitím by ministr spravedlnosti pozval zástupce politických stran a dohodli bychom se na dalším postupu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jedná se tedy o procedurální návrh. Mám tomu rozumět tak. O tomto návrhu budeme rozhodovat bezprostředně, ovšem s tím, že ještě přivolám naše kolegy, abychom mohli v plné sestavě... Chtěl jste nyní o tom, pane kolego, nechat hlasovat? (Souhlas.) Takže vás všechny poprosím o chvíli trpělivosti, abychom mohli přivolat do jednacího sálu všechny kolegyně a kolegy.

Mám tady žádost o vaše odhlášení, takže prosím všechny, abyste se opět přihlásili. Ještě mám avízo, že kolegové teprve přicházejí, takže prosím, vydržme ještě. Pro příchodí zopakují, že pan poslanec Jeroným Tejce dal procedurální návrh, a to na přerušení projednávání bodu, tedy vládního návrhu občanského zákoníku, na 120 dnů. Říkám to dobře, pane kolego? – Přerušení projednávání na dobu 120 dnů.

Myslím, že všichni, kteří mohli přijít, jsou už v jednacím sále, takže budu moci zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 33 a táži se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem pana poslance Tejce na přerušení projednávání bodu občanský zákoník na dobu 120 dnů. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 33 – přítomno 161, pro 70, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Slovo v této rozpravě dostane nyní pan poslanec Petr Hulinský a po něm je přihlášen pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Petr Hulinský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, sociální demokracie velmi bedlivě sleduje legislativní činnost vlády, pokud jde o postavení nájemců, družstevníků a vlastníků bytů. Jde nám o to, aby bytová politika byla vyvážená, aby lidé mohli realizovat své právo na bydlení a bez strachu o budoucnost své rodiny. Z tohoto hlediska sleduji s obavami přípravu nového občanského zákoníku, který nyní je předkládán nám všem v prvním čtení.

Na straně jedné přináší text nového občanského zákoníku, který vychází z prvorepublikové tradice, i něco pozitivního, jako je právo nájemce přijmout do části bytu podnájemníka bez souhlasu pronajímatele, projednání výpovědi z nájmu bytu soudem, zákaz takových ujednání, která poškozují nebo omezují práva nájemců, a možnost zvyšování

nájmů z bytů na základě zákona. Zákona, který bude muset být nejprve přijat. Na druhé straně jsem ale velmi znepokojen snahou vládní většiny v Poslanecké sněmovně pozměnit tato přijatelná ustanovení, a to z pouhých ideologických důvodů, a to bez souhlasu expertní komise odborníků, která text nového občanského zákoníku připravovala. Ještě na své schůzi, na které vláda schválila nový občanský zákoník, zasáhla vláda do jeho textu a vypustila ustanovení o tom, že nájem může být v průběhu dvou let navýšen maximálně o 30 procent.

Chtěl bych říci, že nepřipustíme změny v pozitivních ustanoveních nového občanského zákoníku, a pokud se nám nepodaří s ohledem na současné složení Poslanecké sněmovny, tak pozměníme tato zákonná ustanovení, až se ujme vláda odpovědnosti.

Občanský zákoník v podstatě upravuje například institut vlastnictví bytů, a to velmi sporným způsobem. Dosavadní zákon vycházel z pojetí odlišných, spoluvlastnictví budovy a vlastnictví bytu jako prostorově omezené části budovy. Vycházel z dualistické koncepce celistvosti reálného vlastnictví bytu a spoluvlastnického podílu na společných částech domu. Celá osnova zákona preferovala vlastnictví jednotky jako hlavní a spoluvlastnictví společných částí domu a pozemku, jako by § 1 zákona o vlastnictví bytů nasvědčoval opaku. Ze spoluvlastnictví domu pak plyne, že spoluvlastnické podíly na společných částech domu a pozemku sledují neoddělitelný právní osud jednotky ve vlastnictví.

Zavedení nového pojetí, tak jak by nám vládní koalice chtěla předložit, nabízí jako možný výklad odklon od čistě dualistické koncepce a přiklání se ke koncepci dualisticko-monistické, podle které vlastnictví bytu i spoluvlastnictví domu tvoří jediné nedělitelné vlastnické právo. To plyne ostatně i z důvodové zprávy. Zdá se, že celá koncepce vychází z toho, že nejde o zvláštní vlastnictví bytu, nýbrž o spoluvlastnictví celého domu a pozemku, které je však vyjádřené reálnými podíly na jednotlivém spoluvlastnictví, a k tomu směřuje i myšlenkové vyjádření, varianta 1, že podíl lze takto určit vlastníku nemovitosti stejně nebo subjektivně podle polohy bytu, přidělení vlastnického práva k nemovitostem, vlastnické právo k jednotlivým jednotkám.

Je třeba si uvědomit, že praktické důsledky této změny nemůžeme nyní předvídat, ale klademe si otázku, zda vytváření dvojího režimu jednotky je potřebné, neboť obojí přijetí spoluvlastnického práva je nepochybně v rovině technické zcela přijatelné. Pokud jsou důvody pro toto řešení v rovině akademické, navrhuji jednoznačně zvážit tyto změny.

Chtěl bych apelovat na vládní koalici, aby v tomto případě nezneužila své většiny a umožnila opravdu odpovědné projednání předlohy, včetně dostatečných lhůt pro druhé čtení. Navrhuji, aby Sněmovna také doprodila posunutí do druhého čtení usnesením zavazujícím předkladatele k

uskutečnění semináře či seminářů k pochopení nutnosti a rozsahu navrhovaných změn jak pro poslance, tak ještě i pro odbornou veřejnost.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petru Hulinskému. Nyní je přihlášen do rozpravy pan kolega Pavel Staněk. Po něm bude hovořit paní poslankyně Nedvěďová.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci se také věnovat jednotlivostem a podrobnostem tohoto obsáhlého a usilovného díla, jak zde dnes bylo zmíněno, protože jsem měl možnost se na ně podívat už v Legislativní radě vlády a jsem velmi rád, že po dlouhém období tento návrh doputoval až k nám do Sněmovny před to první čtení.

Předkládaný návrh občanského zákoníku je výsledkem jedenácti let prací komise Ministerstva spravedlnosti, která byla ustavena v lednu 2000, to znamená více než před jedenácti lety. Opravdu je to práce, která byla nastartována už 18. dubna v roce 2001, kdy byl schválen věcný záměr občanského zákoníku. Uvádím vládní č. usnesení 345. Uvědomuji si tedy, že to je opravdu materie, která nemá v tuto chvíli obdoby a které je třeba věnovat velkou pozornost.

Nový občanský zákoník tvoří spolu s hlavním zákonem o obchodních společnostech a družstvech a zákonem o mezinárodním právu soukromém rekodifikaci soukromého práva v České republice. Cílem této rekodifikace je vytvořit komplexní právní úpravu soukromoprávních vztahů s tím, že občanský zákoník bude obsahovat úpravu statusových práv osob, osobností a svéprávnosti rodinněprávních vztahů, absolutních majetkových práv a relativních práv majetkových. Otázky spojené s obchodními korporacemi budou upraveny zvlášť v zákoně o obchodních společnostech a družstvech.

Základním zákonem současně právní úpravy, kde se upravují soukromoprávní vztahy, je nyní podle platného práva právě občanský zákoník, tedy zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle data vyhlášení občanského zákoníku lze dovodit, že jde o normu v mnohém poplatnou své době, a to i přes četné novelizace provedené po roce 1989. Těch novelizací, dámy a pánové, bylo 40.

Jednoznačně se nyní dospělo k závěru a k názoru, že platná právní úprava, v tuto chvíli platná, už našim poměrům nevyhovuje. Jako příklady nevyhovujících institutů se dají uvést úpravy absolutní neplatnosti právních úkonů, která stíhá jednání osob pro velmi široce formulované důvody, aniž by bylo přihlédnuto k vůli jednajících, preference státního, dříve socialistického vlastnictví či fatální podceňování osobních a osobnostních práv.

Platný občanský zákoník rovněž není zákonem upravujícím soukromoprávní vztahy v jejich souhrnu, jak by bylo možné předpokládat, ale zaměřuje se především na vztahy majetkové. Právní úprava práv dalších institutů rodinněprávních vztahů byla zařazena do zvláštního zákona, zákona o rodině, pojištění bylo z velké části vyčleněno do zvláštního zákona o pojistné smlouvě, obchodní, právní a závazkové vztahy se jaksi hybridně spravují obchodním zákoníkem a občanským zákoníkem. I toto jsou důvody, kdy si myslím, že je rekodifikace v tuto chvíli na místě.

Smysl navrhovaných změn, tak jak jsou nám předkládány, je větší dispozitivnost, komplexnost a systematičnost úpravy soukromoprávních vztahů, jejich zjednodušení a zpřesnění. Oproti verzi návrhu nového občanského zákoníku z roku 2009 obsahuje nyní nově vládní návrh zákona pod sněmovním tiskem 362 úpravu bytového spoluvlastnictví, která nahrazuje dosavadní zákon č. 72/1994 o vlastnictví bytů.

Mám za to, že nový kodex, ač je to dílo opravdu veliké a rozsáhlé, dbá na svoji přehlednost tak, aby byl zákoník pro uživatele co nejpohodlnější a taky nejstravitelnější. Snahu o to vyjádřit čistotu i jazykovou potvrdil i kladný posudek Ústavu pro jazyk český. Nově se používají termíny, které se nám zdají možná archaické z pohledu dnešního vnímání, nicméně vracejí se sem pojmy, které jsou běžně užívány uživateli a běžně užívány veřejností, aniž bychom si to uvědomovali. Jako příklad mohu uvést třeba pojem „svéprávnost“ oproti stávajícímu užívanému zažitému pojmu „způsobilost k právním úkonům“. Čili je to i zjednodušení a přiblížení právě uživatelům.

Nelze opomenout ani to, že návrh občanského zákoníku reflektuje skutečnost, že Česká republika je již téměř sedm let členem Evropské unie a z tohoto postavení pro ni vyplývají závazky, zejména povinnost dostatečně transponovat příslušné směrnice práva Evropské unie a nutnost upravit český právní řád tak, aby jeho normy nebyly v rozporu s evropskými nařízeními. Nový občanský zákoník též respektuje závazky vyplývající z mezinárodních smluv.

Je tedy, dámy a pánové, řada důvodů, pro které tento návrh zákona, tento komplexní návrh občanských práv a občanských povinností, je třeba podpořit a posunout jej do dalšího čtení. Předpokládám, že věcná diskuse, protože nyní se pohybujeme v obecné rozpravě v prvním čtení, detailní diskuse by se měla odehrávat na ústavněprávním výboru, případně v dalších výborech a komisích, které si o to řeknou, případně, kam to bude postoupeno Sněmovnou.

Velmi bych prosil i za předkladatele, i za člověka, který se svým způsobem jako bývalý náměstek ministra spravedlnosti na přípravě takového kodexu podílel, aby tento váš kodex, tento náš společný kodex, byl podpořen a posunut se do dalšího čtení, a kéž by prošel i

Sněmovnou v posledním čtení a nabyl účinnosti v co možná dohledné době.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Staňkovi. Prosím nyní o slovo paní poslankyni Marii Nedvědovou, dále je přihlášen pan poslanec David Šeich.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, návrh nového občanského zákoníku, který je výsledkem dlouholeté práce některých odborníků, je skutečně spíše uměleckým dílem než právní normou. Jde o velice rozsáhlý, více než tři tisíce paragrafů čítající právní předpis, jenž právě s ohledem na svůj rozsah je značně nepřehledný, přičemž používá mnohdy slovník období první republiky, či dokonce Rakouska-Uherska. Například slova pacht, beneficent, výměnky a další. Na druhou stranu vytváří nové, dosud neznámé pojmy a složené termíny, které mohou činit v právní praxi dost závažné problémy a mohou zasahovat i do dalších právních předpisů. Navíc jde mnohdy o pojmy neurčitě, které bude nutno vykládat buď přímo právní praxí, či doktrinálním výkladem, tedy v rámci judikatury a různých komentářů. Aniž by bylo na místě snižovat autoritu tvůrců návrhu či jejich odbornost, jde o jejich představu, která však neodpovídá současným poměrům a může vést ke zvýšení právní nejistoty. O důvodnosti použití těchto pojmů mě nepřesvědčilo ani vysvětlení pana ministra, že se k tomuto vyjádřil bez připomínek Ústav pro jazyk český.

Některé části občanského zákoníku jsou přitom natolik obecné, že je možno je považovat za zcela zbytečné. Například základní ustanovení mají prakticky nulovou informační hodnotu a mnohdy není zřejmé, proč vůbec jsou do zákoníku pojata a jaký je jejich význam. Některé změny přitom nejsou zcela jasné a pochopitelné. Například nahrazení pojmu „právní úkon“, který je podle mě zcela jasný a již zažitý pojem, „právním jednáním“, a tak by se dalo pokračovat, ale to bychom sklouzli do příliš odborné debaty. Na druhé straně pak vůbec nezahrnuje úpravu vztahů vznikajících v dnešní moderní společnosti, používání internetu či jiných moderních komunikačních prostředků a technologií, na které je velice obtížné ustanovení předkládaného zákoníku aplikovat a které se dotýkají nejen osobnostních práv.

Celý zákoník je i s ohledem na svůj rozsah a obecnost včetně použitého jazyka neodpovídajícího 21. století a existujícím informačním technologiím značně nepřehledný a vůbec není jasné, v čem by měl být jeho přínos oproti stávajícím právním předpisům, které má rušit. V některých případech podle zjištění odborníků mají být navíc rušeny již zru-

šené právní předpisy. Na jednu stranu je to pochopitelná chyba s ohledem na počet právních předpisů v České republice a jejich neustálou novelizaci, na druhou stranu právě s ohledem na rozsah navrhovaných změn právních termínů v návrhu občanského zákoníku by mělo zákonitě dojít k další, postupné, a to podstatně rozsáhlejší derogaci, tedy změnám dalších právních předpisů, a to například s ohledem na uvedený pojem „právní jednání“ na místo „právního úkonu“, ale i další novotvary a změny uvedené v návrhu.

Za tohoto stavu tvrzení, že by přijetí návrhu nového občanského zákoníku nemělo mít žádné finanční dopady na náš státní rozpočet, je mírně řečeno klamavé a neodpovídající skutečnosti. Vždyť jen uvedení dalších právních předpisů do souladu s novým občanským zákoníkem bude trvat několik let, a to nemluvím o nezbytné přípravě soudů a dalších orgánů na jeho aplikaci do života, která rozhodně nemůže trvat několik měsíců či jeden rok, ale u takového zákoníku, u takovýchto závažných změn je nutno počítat i s několikaletou lhůtou k přípravě, neboť očekávané změny zasáhnou nejen soudy, ale i celou podnikatelskou sféru a všechny občany naší země. Řadu těchto nedostatků patrně bude možno napravit, zejména ujednotit právní terminologii či vyčíslit náklady na uvedení tohoto zákoníku do života. Pokud však bude tento zákoník přijat, tak se domnívám, že soudy by měly vycházet ze zásady, že neznalost zákona omlouvá, a nikoliv že neznalost zákona neomlouvá, neboť, jak jsem již uvedla, nastudování tohoto zákona odborníky bude více než náročné, avšak pro laika téměř nemožné. Navíc se obávám, že aby se soudci mohli s tímto zákoníkem seznámit, budou muset omezit svoji činnost, čímž se prodlouží již tak dlouhé lhůty pro rozhodování ve věci.

Na rozdíl od pana ministra já sdílím obavu, aby to s novým občanským zákoníkem nedopadlo jako s trestním zákoníkem. Byť pan ministr uvedl, že změny trestního zákoníku byly jen nepatrné, zřejmě zapomněl, kolik novel a v jakém rozsahu bylo projednáváno touto Sněmovnou jenom v letošním roce, přičemž předkladatelem bylo samo ministerstvo. Nevím, z čeho vychází přesvědčení pana ministra o úspěšném fungování trestního zákoníku. Já mám poznatky spíše opačné, např. s ustanovením týkajícím se recidivy u přečinu krádeže.

Pan ministr nám tady pouze obecně sděluje, jak je nový zákoník sociální, ale už neuvádí konkrétní skutečnosti, v čem je lepší a ochraňuje sociálně slabé občany. Já se omlouvám, ale já jsem v něm takovéto ustanovení ne našla.

Já se tedy připojuji k návrhu, aby Sněmovna rozhodla o zamítnutí tohoto zákona. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni

Nedvědové. Nyní je zde přihláška pana poslance Davida Šeicha. Prosím, pane kolego.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, pokud bychom se rozhodli hlasovat ještě před volbou, tak jsem připraven stáhnout svůj příspěvek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jste posledním přihlášeným do rozpravy, takže pokud se nikdo další nehlásí, tak si myslím, že před volbou bychom ještě stihli dokončit tento bod. Ptala jsem se předsedy volební komise, říká, že ten interval časový potřebujeme tak zhruba za patnáct minut, možná za deset. Takže se závěrečným slovem pana ministra a s hlasováním, kdybyste nám vyšel vstříc, tak bychom vám byli vděční.

Poslanec David Šeich: V tomto případě ten čas určitě nepřekročíme.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si myslím, že není možné předstírat, že je to zcela triviální projednávání nějakého tisku typu zákona o lékařské péči či dalších množství směrnic, které tu přijímáme. Je to skutečně kodex, který podle mě přijímá Poslanecká sněmovna jednou ve své historii za dlouhou dobu. A je to kodex, který podle mě přesahuje také jednu generaci politiků. Takže určitě diskuse o tom, jestli česká politická kultura má směřovat spíše k diskusi mezi opozicí, koalicí, vytváření nějakých pozic, které jsou spíše ku prospěchu českých občanů a nejsou předmětem jen politického handrkování a hašteření, tak tento kodex odpovídá bych řekl zcela vyčerpávajícím způsobem. A já myslím, že pan ministr Pospíšil svou osobností, svou profesní charakteristikou i atmosférou, která kolem něj panuje (šum mezi poslanci sociální demokracie)... v ústavněprávním výboru této Poslanecké sněmovny, je tento kodex právě příkladem toho, kde se může takový konsenzus mezi opozicí a koalicí vytvářet. A já si myslím, že není možné říci, že tu vytváříme občanský zákoník podle koalice ODS, TOP 09 a VV, ale je to samozřejmě kodex, který byl vytvořen za pracovních komisí několika ministrů různých politických vlád. A je to přesně příklad, kde musí existovat shoda. Já myslím, že tam možnou diskusi na řadě seminářů, na konferencích, kterých i já jsem byl přítomen, nebo dokonce i organizátorem, byla možnost vydiskutovat si z pozice různých skupin české společnosti, jaký pohled na tento kodex je. Ústavněprávní výbor je také nepochybně touto platformou a já myslím, že není možné předstírat, že tento návrh je překvapením, že v Poslanecké sněmovně ho vidíme poprvé a že dnes se s ním seznamujeme jako se zcela nepřipraveným textem. Já si myslím, že opravdu je to příklad, kde by se měla hledat shoda na změnách, které vyhovují jak opozici, tak koalici, ale je to kodex, který velkou měrou přispěje k modernímu českému právu.

Já musím říct z pozice předsedy Unie malých a středních podniků, ve kterémžto bodu se můžu vyznačovat určitým střetem zájmů, mnohdy je to významný nástroj moderního českého práva, práva jak soukromého, tak korporátního, je to nástroj možnosti posílení konkurenceschopnosti České republiky plně v souladu se zájmy hospodářské sféry, plně se zájmy strategií České republiky v konkurenceschopnosti tak, jak se Česká republika v následujících letech a desítkách let chce ubírat. A v různých dokumentech vytyčených ekonomickou skupinou, ne pozičními dokumenty vlády, je to nástroj, který posílí konkurenceschopnost českých podniků. A myslím si, že ta flexibilita, nový, moderní právní řád, který v tomto je inkorporován, možnost větší smluvní svobody, větší dohody stran, nejen rigidní diktát státu, je v tomto textu velmi zřejmý. Takže si myslím, že je to zákon, který si zaslouží podporu Poslanecké sněmovny a neměl by být předem jen politického handrkování.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šeichovi. To byl tedy poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pan kolega Jeroným Tejce se hlásí.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedkyně, nebudu dlouho zdržovat. Nicméně k technice. Pro jistotu podávám tento návrh nyní, bude-li třeba, podám ho i později po hlasování. Nicméně v případě, že by nebylo vyhověno návrhům na zamítnutí a vrácení k dopracování, tak bych požádal, aby bylo hlasováno o prodloužení lhůty k projednávání na 120 dnů, je-li to možné. Nebude-li to možné, alespoň na dnů 90.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Lhůty na 120 dnů a druhá možnost je na... ? (Z řad sociální demokracie: 90) 90. Takže končím obecnou rozpravu, jsou před námi závěrečná slova. Prosím nejprve navrhovatele pana ministra spravedlnosti o závěrečné slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, chci být velmi stručný. Jenom ještě několik poznámek. Už jsem jednou vystupoval v rámci diskuse, reagoval jsem na některé připomínky. Dovolte mi pár věcí k panu kolegovi Tejcevi.

Já plně respektuji pohled opozice na danou věc. Ale musím upozornit, a teď to říkám v dobrém, v zásadě přátelsky, na určité rozpory v jeho vystoupení. Na jedné straně odmítání nového občanského zákoníku jako principu, mám-li zde úpravu z 90. let, podle jeho názoru je to v pořádku, stačí to, a na druhé straně zde konstatuje věty, že je dobré přijmout kodifikaci, resp. je dobré přijmout nějakou novou právní úpravu. Bylo by te-

dy dobré, aby si sociální demokraté sami vyjasnili, jestli současný právní stav, který objektivně není dobrý, délka soudního řízení, kvalita rozhodování, předvídatelnost soudních rozsudků, jsou zkrátka v České republice problémem. To je realita. Tak jestli pro sociální demokracii je ten právní stav v pořádku, nebo je zde pouze problém s konkrétním návrhem, s konkrétní podobou této kodifikace.

Nicméně i přes ten razantní nesouhlas ze strany představitelů sociální demokracie jsem naplněn optimismem, že v dalších týdnech budeme nad návrhem věcně jednat. Neboli slova pana kolegy Tejce, že minimálně v oblasti dědictví a věcných práv jsou třeba změny. To jsou dvě stěžejní části občanského práva. A přidává-li k tomu ze strany expertů obecně kritizovanou dvojkolejnost obligačního práva, tak už jsme v oblasti víceméně majority nebo té většiny masy, kterou nazýváme občanské právo. To znamená, povedeme-li aspoň debatu s opozicí u dědictví, věcných práv, já předpokládám, že ani s dvojkolejností obligačního práva nemohou kolegové z opozičních lavic souhlasit, tak se víceméně vyčerpá celá masa občanského zákoníku. A už je jedno, jestli to bude ve formě nového kodexu, nebo ve formě řekněme nějakých novel. Já jsem přesvědčený, že to má být nový kodex, a to je ten základní rozdíl.

K citaci pana dr. Cvrčka. No, pan dr. Cvrček není civilista, to si zde korektně řekněme. To je právní informatik, který se civilnímu právu nevěnoval, nikdy v té věci nic nepublikoval. Chcete-li zde, kolegové, citovat Ústav státu a práva, pak upozorňuji, že vedoucím vědeckým pracovníkem za civilní právo Ústavu státu a práva je právě prof. Eliáš, autor tohoto návrhu zákona. Tedy Ústav státu a práva v civilu je prof. Eliáš, to je ten, který by za tento ústav měl dávat věrohodná stanoviska a měl by za něj re-agovat.

K paní poslankyni Nedvědové. Já jsem většinu těch věcí tady již vrátil. Jsou tam zbytečné pasáže, o tom se bavme na ústavněprávním výboru... Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Náklady, transformační náklady, míra právní nejistoty, časté téma, o tom se bavme. Já připravím na ústavněprávní výbor situace z jiných zemí, kde přijímali nový občanský zákoník. Předložím vám informace, jak dlouho se stabilizovala nová právní úprava civilního práva v jiných zemích, typu provincie Québec, typu Holandsko atd. Bavme se o tom. Zatím jsou to obavy, které nejsou podložené fakty. Chce to komparaci s jinými zeměmi, které byly v podobné situaci. Nicméně ten krok čím dříve uděláme, čím dříve ten krok uděláme, tím transformační náklady a míra právní nejistoty bude kratší.

Srovnání s trestním zákoníkem ze strany paní poslankyně Nedvědové, musím říci, mě tedy trochu mrzí, protože paní poslankyně beru jako odborníci. Ale její reakce, že trestní zákoník je nekvalitní a projevuje se to v novelách, nebyla korektní. Byla politická, to tady říkám, a to z jednoho

prostého důvodu: Všechny novely trestní legislativy, které byly v posledním roce, buď se týkaly trestního řádu, nikoliv trestního zákoníku, anebo se týkaly trestního zákoníku, ale šlo o implementace evropského práva, které postupně vzniká. S kvalitou nového trestního zákoníku nemá nic společného. A kvalita trestního zákoníku také není o tom, když skupinka poslanců nebo konkrétní poslanci se rozhodnou, že určité jednání má být trestným činem, a že tedy navrhnou svou poslaneckou iniciativu. Mají na to poslanci právo, já to respektuji, ale to prosím není o kvalitě nového trestního zákoníku. Tady musím odmítnout razantně, že by se nový trestní zákoník neosvědčil a v praxi byl nekvalitní.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že po debatě, která zde proběhla, je jednoznačné, že ten zákon, podle mého názoru, může projít do dalšího čtení, měl by být připuštěn k debatě v ústavněprávním výboru, měl by zde být podrobně prodiskutován. My jsme připraveni na semináře, na diskusi, na individuální setkání s jednotlivými poslanci, kteří třeba nejsou členy ústavněprávního výboru. Jsme připraveni rozptýlit obavy, vysvětlit, vyargumentovat, ale jsme také připraveni určité pasáže klidně pozměnit a doplnit, viz diskuse nad anonymními akcemi. Tu jsem tady víceméně přislíbil a je to jaksi naše pozice i stranická, nejen za předkladatele.

Dámy a pánové, já vás tedy prosím, rozhodujeme racionálně a pusťme zákon do dalšího čtení. Odmítněme návrhy na zamítnutí. Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se pana zpravodaje na shrnutí proběhlé rozpravy, a prosím tedy o návrhy, které zazněly.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, paní předsedkyně, já si nechám svoje projevy do dalších fází, takže můžu jenom konstatovat, že zazněl návrh na zamítnutí od pana poslance Grospiče podpořený dále paní poslankyní Nedvědovou, a pokud tento návrh nebude přijat, podmíněný návrh na vrácení k přepracování. Takže bychom asi nejprve měli hlasovat o návrhu pana poslance Grospiče na zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže nejprve byl pan poslanec Grospič, dává návrh na zamítnutí. Nebude-li přijat tento návrh – kontroluje mě pan poslanec Grospič? – budeme hlasovat o druhém návrhu, tedy o návrhu vrácení k dopracování. Je tomu tak?

Já jsem přivolávala naše kolegy, doufám, že už jsou všichni na svých místech a budeme moci zahájit hlasování o těch návrzích, které teď zopakoval pan zpravodaj, pan poslanec Marek Benda.

První návrh tedy zní: Poslanecká sněmovna zamítá předložený návrh. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 34. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 34. Přítomno 166, pro 67, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh je na vrácení navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 35. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35. Přítomno 168, pro 68, proti 96. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 36. Kdo souhlasí s přikázáním výboru ústavněprávnímu? Kdo je pro? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 36. Přítomno 171, pro 167, proti 2.

Nyní je zde návrh pana poslance Tejce na prodloužení lhůty k projednání nejprve na 120 dnů, poté na 90 dnů. Upozorňuji, že podle § 91 odst. 3 je třeba souhlasu navrhovatele s prodloužením o více než 20 dnů. Táži se tedy na souhlas navrhovatele. (Ministr Pospíšil: Souhlasím s variantou na 90 dnů.)

Čili budu se ptát pana poslance Tejce, zda souhlasí s tím, že je jediná možnost hlasovat o tomto návrhu na 90 dnů. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 37 a táži se, kdo souhlasí s prodloužením projednání ve výborech na 90 dnů. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37. Přítomno 173, pro 172, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a lhůta k jeho projednání byla prodloužena na 90 dní.

Tím končí projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu č. 34.

Dostáváme se, dámy a pánové, k volebním bodům. Prosím, abyste zůstali ve svých lavicích.

Zahajuji projednávání bodu číslo

99.

**Návrh na volbu členů Dozorčí rady
Státního fondu dopravní infrastruktury**

Prosím o slovo předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně, paní a pánové. Především bych chtěl vážené poslankyně a vážené poslance požádat, aby ještě neopouštěli jednací sál, protože v případě dvou voleb do Rady Českého rozhlasu a České televize volební procedura není úplně triviální a byl bych rád, abyste ji slyšeli. Takže moc vás chci požádat, abyste ještě ze sálu neodcházeli.

V tuto chvíli však projednáváme návrh na volbu dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Dne 21. března letošního roku skončilo funkční období člena dozorčí rady SFDI panu Pavlu Hojdovi a paní Věře Jakubkové a 23. března letošního roku Poslanecká sněmovna odvolala z funkce člena této rady pana Jiřího Carbola. K dnešnímu dni jsou tedy tři volná místa v dozorčí radě. (Hluk v sále, poslanci nevěnují řečníkovi pozornost.)

Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě...

Můžu vás, paní předsedkyně, poprosit...?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane předsedo. Dámy a pánové, probíhá volební blok. Prosím, abyste všichni seděli ve svých lavicích, věnovali pozornost panu poslanci Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Čili komise obdržela tři návrhy: Pavel Hojda, Jiří Rusnok, Bořivoj Šarapatka. Tyto návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, leč dosud jsme vždy tento orgán volili tajně, proto také volební komise navrhuje volbu tajnou.

Nově zvoleným členům započne jejich čtyřleté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, otvírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Písemnou přihlášku nemám, z místa se nehlásí nikdo, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Protože nezazněl žádný jiný návrh na způsob volby, poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste dala hlasovat o tom, že tato volba proběhne tajným hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 38. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby volba členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury proběhla tajně. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 38. Přítomno 169, pro 146, proti 1. Způsob volby jsme tedy schválili.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tím, že jsme schválili způsob volby, tento bod, bych vás poprosil, paní předsedkyně, abyste přerušila a zahájila bod následující.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu 99. Zahajuji projednávání bodu číslo

100.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Pane předsedo, slovo máte vy.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, tato rada je k dnešnímu dni zcela neobsazena. K 1. listopadu loňského roku rezignoval na funkci člena dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení pan Evžen Snitilý a 8. listopadu loňského roku skončilo funkční období paní a pánů Zdeňka Horníkové, Františka Benešovi a Petru Bratskému. Konečně pak 12. prosince loňského roku skončilo funkční období i panu Tomáši Kvapilovi.

Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě tyto návrhy – bez titulů: Lenka Andrýsová, Jan Babor, František Beneš, Václav Horáček, Zdeňka Horníková. Návrhy byly postoupeny všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, dosud jsme však vždy tento orgán obsazovali volbou tajnou, proto také volební komise tuto navrhuje.

Nově zvoleným členům započne jejich čtyřleté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Není tomu tak, proto rozpravu mohu ukončit. Slovo má opět předseda volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Poprosil bych vás, paní předsed-

kyně, abyste dala hlasovat o tom, že tato volba proběhne tajným hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 39. Táží se, kdo souhlasí se způsobem volby, tedy aby proběhla tajně. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 39. Přítomno 169, pro 143, proti 1. Způsob volby jsme schválili.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Po schválení způsobu volby bych vás poprosil, paní předsedkyně, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a abychom přistoupili k bodu 102.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu 100. Zahajuji projednávání bodu 102. Je to

102.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Na lavici vám bylo rozdáno usnesení volebního výboru číslo 53 z jeho 10. schůze ze dne 26. května tohoto roku. Slovo opět nyní bude patřit předsedovi volební komise panu poslanci Janu Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, v této radě jsou dlouhodobě neobsazená tři místa a dne 23. března letošního roku zemřel člen Rady Českého rozhlasu pan Ladislav Jíša. Čest jeho památce. To znamená, že se dnes jedná o volbu čtyř členů Rady Českého rozhlasu.

Volební výbor v souladu s ustanovením § 46a jednacího řádu provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku obsazovaných míst v této radě. Jedná se tedy o čtyři členy, znamená to, že máme kandidátku se 12 jmény v abecedním pořadí. Máte, jak už zmiňuje paní předsedkyně, na stole usnesení volebního výboru číslo 53, která tuto kandidátku obsahuje.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Dosud tato rada bývala obvykle obsazována volbou tajnou, a proto volební komise také Poslanecká sněmovně tuto volbu doporučuje a navrhuje volbu tajnou.

Ještě ovšem zde máme jednu komplikaci. A nyní bych vás velmi poprosil, abyste dávali bedlivý pozor. Pro tuto volbu jsou pro tajnou volbu vyhotoveny dva hlasovací lístky, a to dva jak pro první, tak dva pro druhé kolo. Oba hlasovací lístky obsahují všech 12 vybraných kandidátů v uvedeném

abecedním pořádku. Na jednom z těchto hlasovacích lístků je uvedeno, že se volí jeden kandidát, jehož funkční období skončí dnem 15. 3. 2012. Je to tedy ten, který nahradí zemřelého pana Ladislava Jíšu. Nahradí ho po dobu ukončení jeho mandátu. Je to kratší mandát. Na druhém hlasovacím lístku je pak uvedeno, že se volí tři kandidáti na šestileté volební období.

Byl bych velice rád, abyste si toto uvědomili ve chvíli, kdy budete vstupovat za zástěnu, tedy za plentu. Budete mít dva lístky se stejnými jmény, ale s různým záhlavím hlasovacího lístku. V případě hlasovacího lístku, na kterém budete volit pouze jednoho kandidáta, pak takovýto hlasovací lístek označíte tím způsobem, že zakroužkujete pořadové číslo nejvýše jednoho kandidáta a přeškrtnete velkým tiskacím X všechna ostatní pořadová čísla zbývajících kandidátů. V případě onoho druhého hlasovacího lístku, na kterém můžete zvolit až tři kandidáty na šestileté funkční období, opět zakroužkujete nejvýše tři pořadová čísla a všechna ostatní pořadová čísla přeškrtnete velkým tiskacím X.

Tedy kandidát, který bude zvolen na kratší volební období, a pokud by současně byl úspěšný ve volbě na šestileté volební období, bude automaticky z této volby vyřazen a na jeho místo postoupí další kandidát v pořadí.

Všem čtyřem nově zvoleným členům započne jejich šestileté funkční období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby, a to nejenom k tomu, zda se zde bude hledat jiný způsob volby než volba tajná, ale zda má někdo dotaz k oné volební technologii.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji za toto obšírné vysvětlení. Otvírám rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste umožnila hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna provede tuto volbu tajným hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 40. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby volba proběhla tajně. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 40. Přítomno 172, pro 146, proti 1. Způsob volby jsme tedy schválili.

Přerušuji projednávání tohoto bodu, tedy bodu číslo 102. Zahajuji projednávání bodu číslo 103. Je to

103.
Návrh na volbu členů Rady České televize

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volebního výboru číslo 54 z jeho 10. schůze ze dne 26. května tohoto roku. Pan poslanec Jan Vidím, předseda volební komise, má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni je dlouhodobě neobsazeno jedno místo člena Rady České televize. Ono uvolnění vzniklo rezignací pana Jana Jařaba. A dne 29. června, tedy tuším za tři týdny, skončí funkční období třem členům této rady, a to panu Jiřímu Baumrukovi, Heleně Fibingerové a Aleně Svobodové. Znamená to tedy, že dnes budeme volit čtyři členy Rady České televize.

Volební výbor provedl výběr kandidátů, tak jak bylo jeho povinností, a to v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu obsazovaných pozic. Tedy máme v tuto chvíli kandidátku se dvanácti kandidáty na čtyři obsazovaná místa. Máte na lavicích usnesení volebního výboru, které tuto kandidátku obsahuje.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební výbor navrhuje – a stejně tak i volební komise – Poslanecké sněmovně způsob volby tajnou volbou, tak jak bylo zde obvyklé.

I v tomto případě máme rozdílnou délku výkonu mandátu. Jeden z kandidátů bude zvolen do 19. března 2014, zatímco v případě těch zbývajících tří zvolených kandidátů se jedná o šestiletý volební mandát. Čili je to podobný příběh jako v případě volby Rady Českého rozhlasu. Opět dostanete dva hlasovací lístky se stejnou kandidátkou, ale s různým záhlavím. Na jednom z těch hlasovacích lístků bude uvedeno, že se volí na něm jeden kandidát, jehož funkční období skončí dnem 19. března 2014, a druhý hlasovací lístek s toutéž kandidátkou, v záhlaví bude mít uvedeno, že se volí tři kandidáti na šestileté funkční období.

Kandidát, který bude zvolen na kratší volební období a bude současně úspěšný i ve volbě na šestileté volební období, bude z této volby automaticky vyřazen, a na jeho místo postoupí další kandidát v pořadí.

Nově zvolenému členu – a zde je ještě rozdíl oproti volbě Rady Českého rozhlasu – nově zvolenému členu s mandátem do 19. 3. 2014, zjednodušeně řečeno s tím kratším mandátem, započne jeho volební období dnem zvolení, zatímco oněm třem kandidátům zvoleným na šestileté funkční období započne toto volební období až dnem 30. 6., tedy dnem následujícím po ukončení volebního období oněch tří jmenovaných na úvod mého vystoupení, kterým končí období 29. 6. 2011.

Chci vás poprosit, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Budeme hlasovat o způsobu volby. Je to tak, pane předsedo?

Poslanec Jan Vidím: Ano. V tuto chvíli bych vás poprosil, abychom rozhodli hlasováním o způsobu volby, o tajné volbě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 41. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby tato volba proběhla tajně. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 41. Přítomno 171, pro 144, proti 1. Způsob volby jsme schválili. Přerušuji projednávání bodu 103.

Slovo ještě patří předsedovi volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, nyní bych vás poprosil, abyste přerušila jednání Poslanecké sněmovny s tím, že do 13.10 hodin budou vydávány hlasovací lístky a výsledek hlasování Poslanecké sněmovně oznámím po zahájení odpolední části jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zároveň oznamuji, že organizační výbor se sejde ve 13.15 hodin. Prosím proto všechny kolegy, aby umožnili členům organizačního výboru přednostní volbu tak, aby ve 13.15 mohl organizační výbor zasednout. Děkuji.

Odpolední jednání začne ve 14.30 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání. Nejprve vám přečtu další omluvy, které mi dorazily. Dnes od 15.30 hodin se omlouvá pan poslanec Šlégr z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Šťovíček z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, dále pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa z odpolední části jednání z důvodu účasti na jednání 9. schůze Senátu, paní poslankyně Anna Putnová z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 16.30 hodin z pracovních důvodů a dále pan poslanec Josef Novotný od 15.30 hodin z důvodu pracovního programu mimo Prahu.

Budeme pokračovat pevně zařazenými body, a to v pořadí body 35, 36, 37, 31, 32, 33, 9 a 10. Nyní nejprve prosím předsedu volební komise po-

slance Jana Vidíma, aby vyhlásil výsledky voleb, které proběhly dnes před polední přestávkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní předsedající. Konstatuji, že se jednalo o nejsložitější volbu, která postihla Poslaneckou sněmovnu od jejího vzniku.

99.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Seznámím vás s volbou členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury, kde bylo vydáno 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 170 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Pavla Hojdu 149 hlasů, pro Jiřího Rusnoka 129 hlasů, pro Bořivoje Šarapatku 131 hlas.

Konstatuji, že v prvním kole byli zvoleni všichni tři kandidáti. (Potlesk.)

100.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Dále vás seznámím s výsledky volby členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení.

Bylo vydáno 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 170 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy rozděleny takto: pro Lenku Andryšovou 126 hlasů, pro Jana Babora 143 hlasů, pro Františka Beneše 144 hlasů, pro Václava Horáčka 134 hlasy a pro Zdeňku Horníkovou 133 hlasy.

Konstatuji, že všichni kandidáti byli zvoleni. (Potlesk.)

102.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Nyní mi dovolu, abych vás seznámil s výsledkem volby jednoho člena Rady Českého rozhlasu, kterému funkční období skončí 15. 3. 2012.

Vydáno bylo 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 168 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto – bez křestních jmen a titulů: pro pana Beera 3 hlasy, pro pana Floriana žádný hlas, pro pana Hazuku 1 hlas, pro pana Křivana 1 hlas, pro

pana Matějku 3 hlasy, pro pana Milera 21 hlas, pro pana Stehlíka 2 hlasy, pro pana Šafaříka 92 hlasy, pro pana Tesaře 2 hlasy, pro paní Vučkovou žádný hlas a pro paní Žantovskou také žádný hlas.

Konstatuji, že v prvním kole byl zvolen Petr Šafařík členem Rady Českého rozhlasu, kterému funkční období skončí 15. 3. 2012.

Nyní mi dovolu, abych vás seznámil s volbou tří členů Rady Českého rozhlasu, kteří budou tuto pozici obsazovat na šestileté volební období.

Vydáno bylo 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 168 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto – bez křestních jmen a titulů: pro pana Beera 11 hlasů, pro pana Floriana 4 hlasy, pro pana Křivana 2 hlasy, pro pana Kukuczku 86 hlasů, pro pana Matějku 3 hlasy, pro pana Milera 23 hlasy, pro pana Stehlíka 88 hlasů, pro pana Šafaříka 20 hlasů, pro pana Tesaře 87 hlasů, pro paní Vučkovou žádný hlas a pro paní Žantovskou 6 hlasů.

Nadpoloviční většinu tvoří 86 hlasů, zvoleni byli pan Ervín Kukuczka, Ivan Tesař a Michal Stehlík na šestileté volební období za členy Rady Českého rozhlasu.

103.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Seznámím vás s výsledkem volby jednoho člena Rady České televize, kterému končí funkční období dne 19. března 2014.

Bylo vydáno 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 166 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto – bez křestních jmen a titulů: pro pana Bajaju 92 hlasy, pro pana Bohdala 1 hlas, pro paní Gellovou žádný hlas, pro pana Jankovce žádný hlas, pro pana Kühna 9 hlasů, pro paní Mackovou 1 hlas, pro pana Motla žádný hlas, pro pana Nováka 21 hlas a pro pana Ostrého, Smutného, Tarabu a Závozdu pro každého 1 hlas.

Konstatuji, že členem Rady České televize, kterému končí funkční období dnem 19. 3. 2014 se stal Antonín Bajaja.

Konečně mi dovolu, abych vás seznámil s výsledkem volby tří členů Rady České televize na šestileté volební období.

Bylo vydáno 171 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 168 hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro pana Bajaju 17 hlasů, pro pana Bohdala 1 hlas, pro paní Gellovou žádný hlas, pro pana Jankovce 81 hlas, pro pana Kühna 98 hlasů, pro paní Mackovou žádný hlas, pro pana Motla 3 hlasy, pro pana Nováka 23 hla-

sy, pro pana Ostrého 8 hlasů, pro pana Smutného 1 hlas, pro pana Tarabu 2 hlasy a konečně pro pana Závozdu 82 hlasy.

Konstatuji, že na šestileté volební období byl zvolen členem Rady České televize pan René Kühn a do druhého kola této volby pak postupují pánové Jiří Závozda, Michal Jankovec, Daniel Novák a Jaromír Ostrý.

Chci požádat Poslaneckou sněmovnu, aby druhé kolo volby členů Rady České televize na šestileté volební období proběhlo zítra ve 12.30 hodin, byť volební komise diskutovala i možnost hlasovat až současně se jmenováním člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, toto však proběhne nejdříve za 14 dní. Domnívám se, že by bylo nevhodné, aby zvolení členů Rady České televize mělo tak dlouhý časový odstup. Proto doporučuji Poslanecké sněmovně, aby druhé kolo proběhlo zítra ve 12.30.

Současně chci požádat všechny poslankyně a poslance, aby věnovali pozornost té volební technologii, protože tentokrát – obvykle se pohybujeme někde mezi 8 a 10 % neplatných hlasovacích lístků – tentokrát to byla více než třetina. Čili moc pěkně prosím, zkuste se věnovat pečlivě onomu kroužkování a psaní velkých tiskacích písmen X. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji předsedovi volební komise. Nyní můžeme přistoupit k pevně zařazeným bodům. Nejprve bod

35.

Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - první čtení

Z pověření vlády přeložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, u tohoto bodu budu stručnější, protože tento návrh zákona víceméně navazuje na návrh nového občanského zákoníku a doplňuje tu část současného – upravuje nově tu část materie obchodního zákoníku, která zbude poté, co nemalá část současného obchodního zákoníku bude nově upravena v novém občanském zákoníku. Jinými slovy, podíváte-li se na obchodní právo velmi zjednodušeně, abych to trochu didakticky přiblížil, pak obchodní právo v zásadě má dva velké celky, uvedu-li takové věci, jako je úprava obchodního rejstříku atd., a to na jedné straně tzv. korporátní právo, které upravuje jednotlivé typy obchodních společností, jejich struk-

туру, orgány, jednání, formu činnosti těchto orgánů, a pak závazkové právo.

Upravují se jednotlivé smluvní typy. Jak jsem již naznačil při projednávání občanského zákoníku, velkým problémem současné právní úpravy je to, že máme jednotlivé typy závazků, jednotlivé typy smluv upravené jak v obchodním zákoníku, tak v občanském zákoníku, byť se jedná o stejné smluvní typy. Problém pak nastává v tom, kdy v určitých nuancích, určitých jednotlivých detailech, jsou tyto smluvní typy upraveny rozdílně, a vzniká také debata, kdy má být aplikováno obchodní právo a kdy má být aplikováno občanské právo. Jinými slovy, v praxi pak může vznikat problém, kdy má být například aplikována právní úprava kupní smlouvy podle obchodního zákoníku a kdy má být aplikována úprava kupní smlouvy podle občanského zákoníku. To rozlišení je dáno v subjektech, podle toho, zda se jedná o podnikatele, či nikoliv, nicméně vzniká celá řada nejasností a problémů, které jsou postupně odstraňovány judikaturou. Výhodou tohoto nového balíku zákonů je to, že bude jenom jedno závazkové právo a to bude obsaženo právě v občanském zákoníku a bude se vztahovat jak na soukromé – v uvozovkách – fyzické osoby, tak řekněme na právnické osoby, tak také na právnické osoby, které mají zvláštní statut právě daný jejich činností, to znamená na takzvané podnikatele.

Zbude nám tedy z obchodního práva korporátní právo, které upravuje obchodní společnosti, a právě toto korporátní právo bude nově upraveno, nebo je navrženo, aby nově bylo upraveno v zákoně, který nyní projednáváme. Nechci vás obtěžovat s detaily, protože se jedná o relativně technickou a složitou materii, ke které právo obchodních společností přirozeně patří. Budu tedy pouze obecně konstatovat, že autoři tohoto návrhu, kteří jsou analogičtí s autory, kteří připravovali insolvenční zákon a nebo také novelu o obchodních rejstřících, to znamená jsou to zkušení autoři v čele s doc. Havlem, se snažili zkomparovat jednotlivé evropské úpravy obchodního korporátního práva, snažili se zaznamenat poslední trendy na úrovni Evropské unie ve vztahu k obchodnímu právu a snažili se tyto trendy společně se zkušeností delší než deset let s aplikací našeho obchodního zákoníku promítnout do daného návrhu.

Jedná se tak podle mého názoru o úpravu, která na jedné straně lépe liberalizuje nebo rozvolňuje pravidla při zakládání například obchodních společností, zjednodušuje tyto procesy tak, aby podnikatelé mohli jednodušeji a lépe zakládat obchodní společnosti. Je to třeba vidět v jednom detailu, kdy se v zásadě stává symbolickým takzvané základní jmění u společnosti s ručením omezeným. Základní jmění bude mít pouze výši jednu korunu, protože v praxi se jasně ukazuje, že se jedná o věc, která nijak nezvyšuje záruky vůči osobám, vůči třetím osobám, a že víceméně je to administrativní věc, která spíše komplikuje život podnikatelům, než aby zvýši-

la záruky třetím osobám, které vstupují do právních vztahů s takovou společností s ručením omezeným. Příkladem té liberalizace je například právě zavedení v zásadě symbolického základního jmění.

Na druhé straně se však zpřísňují pravidla, a to je třeba si uvědomit, že zákon pouze neliberalizuje, ale zpřísňuje pravidla a zvyšuje odpovědnost osob, které jsou ve statutárních orgánech obchodních společností. Do budoucna, a to je dobré tady zdůraznit, například u společnosti s ručením omezeným budou moci členové statutárních orgánů – budou zkrátka členové statutárních orgánů mnohem více odpovědní za důsledky své činnosti než dosud. Budou v zásadě ručit celým svým majetkem za poškození společnosti, pokud se prokáže, že měli vliv na takovéto rozhodování. Avizuji, že zde si autoři zákona vzali inspiraci ve Velké Británii, která již několik let má tuto právní úpravu – velmi tvrdou, ale jasnou odpovědnost statutářů za výsledky činnosti obchodní společnosti a případně za poškození, které zavíní. To je myslím jednoznačně pozitivní trend, povede to k tomu, že statutární orgány budou mnohem odpovědněji přistupovat ke své činnosti a postupovat možná do budoucna více s péčí řádného hospodáře, což je termín, s kterým jak občanský zákoník, tak obchodní zákoník počítá.

Nově se upravují otázky podílů ve společnosti s ručením omezeným. Vzniká mnohem větší možnost nakládat s obchodním podílem, vzniká možnost, kdy jedna osoba, jeden společník, bude moci držet různé podíly, různé typy podílů v jedné obchodní společnosti. Tedy pro samotné podnikatele se rozšiřuje možnost, jak víceméně upravit své podnikání, jak upravit svůj vztah k obchodní společnosti. (V sále je hluchno.)

Zmíním ještě alespoň jednu symbolickou věc, kdy u akciových společností se zavádí možnost vybrat si orgány, které mají takovou společnost řídit. Počítáme s tím, že na jedné straně bude zachována současná právní úprava, to znamená dozorčí rada a představenstvo, ale vedle toho bude dáno, zvláště třeba u menších akciových společností, mít pouze jeden orgán, který bude celou společnost řídit, mít pouze správní radu. Bude záležet na zakladatelích akciové společnosti, jakou strukturu orgánů zvolí, jak si toto upraví. To je také posun oproti současné úpravě.

Dámy a pánové, já se pokusím velmi stručně nastínit spíš filozofii, trendy, kterými tento návrh se ubírá. Myslím si, že tento návrh doplňuje velmi dobře v prvním čtení projednaný návrh občanského zákoníku. Pokud návrh přijmeme, jsem přesvědčen, že budeme mít v České republice velmi moderní a kvalitní obchodní právo, které bude zcela srovnatelné s jinými zeměmi Evropské unie, což jak pro české podnikatele, tak pro zahraniční investory by byla určitě dobrá zpráva.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, když chvilku dovolíte. Dámy a pánové, moc vás prosím o klid, abychom slyše-

li, co tady pan ministr říká. Pokud si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do kuloárů. Děkuji vám.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Proto vás prosím o podporu tohoto návrhu zákona a jeho propuštění do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, koukám, že jsem vás přerušila až téměř v závěru (smích).

Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro prvé čtení, tou byla původně paní poslankyně Jana Suchá, která je omluvena, proto nyní vystoupí Karolína Peake. Ale jedná se o prvé čtení, takže já o změně zpravodaje nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje, resp. zpravodajky? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 42, z přihlášených 167 pro 103, proti 2, zdržel se 1, tento návrh byl přijat a já předávám slovo paní zpravodajce. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Vážený pane ministře, vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, leží před námi v tuto chvíli druhá zásadní norma z dílny Ministerstva spravedlnosti. Pan ministr ji obsahově již shrnul. Nebudu tedy opakovat to, co zde již zaznělo.

Ráda bych zde jen zdůraznila, že nesmíme podceňovat zásadnost této normy. Samozřejmě, že by se mohlo lehce stát, že návrh zákona o obchodních korporacích se dostane do stínu občanského zákoníku, nicméně zásadnost i tohoto předkladu si všichni určitě dobře uvědomujeme, minimálně členové ústavněprávního výboru, kteří se, doufám, budou touto normou podrobně zabývat. I zde organizační výbor doporučuje přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru, kde bude opět poskytnut dostatečný prostor pro prodiskutování všech připomínek, aby byla konečná podoba zákona pokud možno perfektní.

Doporučuji propustit tuto normu do druhého čtení a do doporučeného výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní otevíráme obecnou rozpravu. Jsou tady dvě písemné přihlášky. Prosím pana poslance Jana Chvojku a poté se připraví pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych zde vyslovil několik námitek proti návrhu zákona

o obchodních korporacích. Na úvod musím říci, že nejde jenom o námitky moje, ale též a hlavně o námitky respektovaných osobností české právnické obce. V této chvíli zde předkládaný návrh zákona o obchodních korporacích nemůže nechat klidným nikoho, kdo s obchodním právem pracuje – právníky, ekonomy, i obchodní společnosti, na něž nová právní úprava dopadne.

Nyní účinný obchodní zákoník není ideální. To ostatně není žádný zákon. S řadou judikátních výkladů je ovšem stávající obchodní zákoník pro praxi ideální. Po dvaceti letech účinnosti si na něj uživatelé zvykli, porozuměli mu a naučili se s ním pracovat. Dnešní vědomost o tom, co se smí a co ne, je neporovnatelná se všeobecným tápáním typickým pro devadesátá léta minulého století. Nyní předkládaný návrh zákona, který by měl vystřídat ta ustanovení obchodního zákoníku, která se věnují obchodním společnostem, napovídá, že s právní jistotou se můžeme zase na několik dlouhých let rozloučit. Přeměna ani snad nemohla být větší. Změnit se má úplně vše. Koncepty počínaje, terminologií konče.

Co se týče terminologie, předkladatelé přeformulovali i ta dnešní ustanovení, jejichž věcný obsah zamýšlejí zachovat a aplikace nečinila potíže. Právníci se budou ptát, zda nově použité slovo či odlišný obrat znamená, že zákonodárce chtěl něco změnit, nebo nechtěl přeformulovat stávající. Je jisté, že přijdou advokáti, kteří se pouze na odlišnosti textu zákona pokusí vystavit své případy. Potrvá mnoho let, než se výklad znovu ustálí. Legislativní kvalita předlohy přitom úrovně obchodního zákoníku dle mého názoru zdaleka nedosahuje.

Konceptní změny jsou dle mého názoru rovněž velice problematické. Týká se to například úpravy koncernového práva. Zavádí se koncept vlivné a ovlivněné osoby, kdy každý, kdo ovlivní chování korporace, odpovídá za újmu, která tím vznikne. To je ale příliš široká definice, protože zahrnuje i každého minoritního akcionáře, který zvedne ruku na valné hromadě a potvrdí nějaké rozhodnutí. Už teď je jasné, že se postupem času dospěje k použití kvalifikovaného ovlivnění, protože by to jinak mohlo odhánět zahraniční investory.

Ruka zpracovatelů se rozmáhá vskutku doširoka, bez citu pro detail, úspornost i vnitřní souvislost textu, ale též bez respektu ke kontinuitě a tím i k právní jistotě. Návrh nás vrací zpět do roku 1991, to znamená znovu na začátek tápání.

S ohledem na výše uvedené překvapí zjištění, že Ministerstvo spravedlnosti v důvodové zprávě výslovně uvádí, že nepředpokládá – cituji – „přímý ani nepřímý finanční dopad návrhu na hospodářské subjekty“. Ba i přiznává, že ani neprovádí analýzu dopadů, která se obvykle provádí před přijetím nové regulace. Bez nějaké analýzy je tak zřejmé, že tak zásadní posun v právu vyvolá miliardové náklady potřebné na zohlednění a zave-

dení do praxe. Čím radikálnější změna a horší kvalita předlohy, tím vyšší bude tento náklad — jak mikroekonomicky, tak celospolečensky.

Ke konci roku 2010 existuje v tuzemsku bezmála 350 tisíc společností, jichž se nový zákon bezprostředně dotkne. I kdyby každá vynaložila v průměru jen 10 tisíc korun, činní přímý dopad reformy 3,5 miliardy korun. Ve skutečnosti budou ovšem tyto náklady podstatně vyšší, a to zvláště u větších subjektů. V renomovaných právních kancelářích již analýze návrhu a jeho četných úskalí dosud věnovali desítky hodin a stovky dalších budou nezbytné, bude-li přijat. Hodnota v uvozovkách ušlé příležitosti se tak i u nás počítá na stovky tisíc korun – na stovky milionů korun. Totéž se děje v právních odděleních všech ostatních společností. Tedy, že návrh nebude znamenat žádné náklady, tak svědčí buď o naivitě předkladatelů, nebo o jejich přezíravosti k postavení budoucích uživatelů. Bohužel z obsahu návrhu nakonec číší oboje.

Důležitou otázkou, která by zde měla být nastolena, je také otázka souvisejících právních předpisů. Má například vzniknout zákon upravující obchodní rejstřík, jenže v současnosti vůbec nevíme, jak bude rejstřík vypadat. Jak je potom třeba upravit zvýšení základního kapitálu a určit ho v zákonu o obchodních korporacích, když netušíme, jak budou koncipována rejstříková řízení? Je zřejmé, že až se začnou tvořit navazující předpisy, tak se otevře otázka novelizace zákona o obchodních korporacích ještě předtím, než sám zákon nabude účinnosti. Myslím si, že se to bude masivně dít zejména v prvních letech po účinnosti nové úpravy.

Dámy a pánové, v předkládaném zákoně je určitě potřeba posuzovat důkladně, zda nebude docházet k obcházení standardů zabraňujících korupci, a proto je potřeba věnovat pozornost ve výboru, a v zásadě ten zákon podpoříme do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A dalším přihlášeným je pan poslanec Stanislav Grospič, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych velice stručně řekl jenom základní principy a stanoviska Komunistické strany Čech a Moravy k návrhu zákona o obchodních korporacích.

Myslím si, že většinu argumentů, která nás vedla k tomu, že jsme navrhli zamítnutí nebo vrácení k přepracování návrhu občanského zákoníku, lze plně vztáhnout na návrh zákona o obchodních korporacích. Dovedu pochopit onu potřebu v momentě, kdy prošel do druhého čtení návrh občanského zákoníku, souběžně s tím řešit také otázku obchodního práva, obchodního zákoníku i snahu, kterou měli předkladatelé v souvislosti s návrhem tohoto

zákona, to znamená svěřit převážnou část materie obchodního práva zpátky do občanského zákoníku a pouze speciálně upravit vznik a fungování struktury obchodních společností v České republice.

Chtěl bych však poukázat na to, že právní úprava, tak jak je navrhována v zákoně o obchodních korporacích, se dostává do určitého střetu i s právní úpravou, tak jak je předložena v návrhu občanského zákoníku. A v druhém momentě si myslím, že určité principy, na kterých je postaven zákon o obchodních korporacích, jsou vedeny skutečně myšlenkou co nejširšího liberalismu v právním řádu České republiky, který není úplně v kontextu se současnými problémy. A to nejde jen o období dvaceti let, kdy si zvykla obchodní veřejnost na fungování určitých nových principů ve vztahu k obchodním společnostem, zejména k obchodním společnostem s ručením omezeným nebo akciovým společnostem, a zejména také ve vztahu k určitým právním jistotám a předvídatelnosti práva.

V této souvislosti se domnívám, že několikrát byla v Poslanecké sněmovně citována a zmiňována potřeba vytvoření prostředí, které zavadá co nejmenší míru korupci a omezí potenciálně páčání trestné činnosti na půdě právnických osob. V této souvislosti si myslím, že předložený návrh zákona o obchodních korporacích však vytváří potenciálně větší prostředí pro ještě větší možnost korupce a problémových vztahů.

Pomíjím teď otázku, která zde byla již také zmíněna, otázku legisvakanční doby a otázku samotného způsobu úpravy tohoto zákona, který musí být zde projednáván právě ve vztahu s potenciálními úpravami, tak jak bylo předmětem jednání ve vztahu k novému občanskému zákoníku.

Myslím si v této souvislosti, že by tento zákon neměl být v současné době projednáván, a proto navrhuji jeho vrácení zpět k předkladateli.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se chci zeptat, protože jsem chvíli neposlouchala, jestli padl nějaký návrh. Jestli může zpravodajka...?

Poslankyně Karolína Peake: Já využiji svého slova, abych navrhla prodloužení lhůty k projednání na 90 dnů, abychom to zkoordinovali společně s občanským zákoníkem.

Jinak musím říct, že jsem nezaregistrovala návrh – já nevím, jestli pan poslanec Grospič, jestli to mám chápat tak, že navrhuje vrácení zpět? Vrácení zpět k dopracování. Tedy zazněl zde návrh na vrácení zpět k dopracování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli neregistruji

už žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Táhá se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Privolám kolegy z předsálí. Padl zde návrh na vrácení k dopracování. Poprosím chvíli o strpení, než kolegové přijdou z předsálí, a budeme hlasovat o návrhu. Vidím, že už jsme tady téměř všichni.

Znovu tedy opakuji návrh. Padl návrh na vrácení navrhovateli k dopracování.

Zahájím hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, z přihlášených 173 pro 55, proti 86. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak. Nechám tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 44, z přihlášených 174 pro 143, proti 1.

Tento návrh byl přijat a konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Dále zde padl návrh na prodloužení lhůty na 90 dní a zde se musím podle jednacího řádu zeptat pana ministra, zda souhlasí. Souhlasí. Pokyvuje zřetelně hlavou.

Takže zahájím hlasování i o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 45, z přihlášených 174 pro 146, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi a děkuji paní zpravodajce.

Dříve než přistoupíme k projednávání bodu číslo 36, dorazila mi sem další omluva pana ministra zemědělství Ivana Fuksy dnes od 16 hodin.

A nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 36, kterým je

36.

Vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 364/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří

Pospíšil. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova. Dámy a pánové, poprosím vás o klid. Začneme probírat další tisk.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jenom velmi stručně odůvodním tento návrh zákona o mezinárodním právu soukromém. Jedná se z hlediska právního o mimořádně složitou technickou materii, která počítá s tím, že bude nahrazen zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním, který byl myslím přijat v roce 1963.

Je asi dobré říci, co takovýto zákon upravuje. Takovýto zákon stanovuje pravidla pro případy, soudní spory anebo jiná právní řešení, kdy v takovémto sporu či takovéto kauze je nějaký určitý přeshraniční prvek a je nutné tak mít pravidla, aby se určilo, podle jakého práva kterého státu se daná věc bude posuzovat, a dále bude nutné též určit, jaké orgány, které země v dané věci budou rozhodovat.

Protože dosud u nás platí zákon z roku 1963, byť se jednalo ve své době o velmi moderní a kvalitní normu na rozdíl od občanského zákoníku, je třeba reflektovat to, že doba se mění a že po 50 letech je celková úroveň mezinárodní spolupráce jinde než před téměř 50 lety. Proto v rámci rekonstrukce soukromého práva navrhujeme také změnit tento zákon, který nově upravuje a nově, moderně řeší situace, případy s mezinárodním prvkem, a přináší novou úpravu tzv. kolizních norem. To jsou normy, které právě mají určit, jaké právo se volí, jaký orgán rozhoduje atd.

Já v tuto chvíli to považuji za dostatečné z hlediska prezentace a představení tohoto návrhu. Jak jsem řekl, jedná se o velmi složitou a odbornou materii. Nicméně jsem připraven samozřejmě v debatě reagovat na případné podněty.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, na rozdíl od zákona, který jsem zpravodajoval během dopoledne, kde jsem říkal, že je nejdůležitější právní normou, tak teď bych si dovolil tvrdit a vsadit se, že v rozpravě nevystoupí nikdo, protože tohle je nejsložitější právní norma, kterou jsme tady kdy měli, které v celé zemi rozumí jenom pár lidí, a já jim plně důvěřuji v tomto směru, že všechny možné složitosti úpravy vztahů s mezinárodním prvkem, ať už se jedná o rodinné právo, obchodní právo a všechny další upravili a připravili tak, aby to v České republice mohlo fungovat.

Takže doporučuji, abychom stejně jako všechny ostatní body propustili do druhého čtení, přikázali ústavněprávnímu výboru a v podstatě této věci fakt důvěřovali odborníkům.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádné písemné přihlášky, takže se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku neregistruji, končím obecnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chce mít pan navrhovatel nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám. Měl jsem pocit, že otevřete podrobnou rozpravu, když jste řekla předtím obecnou. Já bych chtěl jenom navrhnout, abychom stejně jako v předchozích dvou bodech prodloužili lhůtu na 90 dnů, protože nemá smysl to projednávat odděleně. Je rozumné, aby celý ten blok zákonů přišel do Sněmovny v jednu chvíli.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Podrobnou jsem nemohla otevřít, neb se nacházíme v prvním čtení, ale váš požadavek registruji.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Tedy nechám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 46. Z přihlášených 172 pro 117, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Dále zazněl návrh pana zpravodaje na prodloužení lhůty na 90 dnů. Opět dle jednacího řádu se musím zeptat pana ministra, zda souhlasí. Ano, souhlasí. Nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 47. Z přihlášených 172 pro 121, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto tisku. Děkuji panu zpravodaji i panu ministroví.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb.,
o přeměnách obchodních společností a družstev,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 365/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, máte opět slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedající. Tím dalším zákonem, který v zásadě navazuje na občanský zákoník, v tuto chvíli stále ještě obchodní zákoník, je speciální úprava takzvaných přeměn obchodních společností a družstev, což je mimořádně složitá záležitost, která fakticky upravuje různé transformační změny v oblasti korporátního práva. Protože šlo o velmi složitou záležitost, tak zákonodárce před třemi lety zvolil cestu samostatné právní úpravy, tak aby se nezapleveloval tehdejší obchodní zákoník.

My při celkové změně soukromého práva v České republice respektujeme to, že přeměny obchodních společností jsou téma, které je mimořádně dynamické, kde je ročně několik směrnic, které musíme transformovat do našeho právního řádu, a proto se nakonec předkladatelé rozhodli, že otázku přeměn obchodních společností nebudou inkorporovat do zákona o obchodních korporacích, o kterých jsme před chvílí hovořili, ale že nechají tento zákon z roku 2008, pouze ho upraví a pozmění tak, aby odpovídal filozofii a obsahu předchozích zákonů, které v celku vytvářejí balík nového soukromého práva.

Tedy to, co projednáváme, je čtvrtý návrh zákona v rámci řekněme celkové změny soukromého práva v České republice. Jedinou výjimkou z hlediska struktury je to, že nejde o úplně nový zákon, protože ten předchozí byl přijat v roce 2008, ale o rozsáhlou komplexní novelu, která má právě reflektovat to, že bude zde případně účinný nový občanský zákoník a nový zákoník o obchodních korporacích.

Chci k danému návrhu konstatovat, že tento návrh byl ještě doplněn o poslední evropskou právní úpravu a změny v oblasti takzvaných přeshraničních fúzí kapitálových společností. Toto bylo do návrhu také zapracováno.

Domnívám se tedy, že pokud bude přijat nový občanský zákoník, nový zákon o obchodních korporacích, je nutné, abychom i téma přeměny obchodních společností, to znamená různé fúze, často i s přeshraničním prvkem, také dopracovali a připravili ho na to, že musí navazovat na nový občanský zákoník a nový zákon o obchodních korporacích. Z hlediska to-

ho se jedná v zásadě o velmi technicistní normu, ještě více technicistní, než je zákon o obchodních korporacích.

Myslím, že na představení tohoto návrhu to v tuto chvíli stačí. Budou-li nějaké dotazy, samozřejmě pokusím se v rozpravě na ně odpovědět.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Byla určena zpravodajka pro první čtení. Tou se stala paní poslankyně Jana Suchá, která je omluvená. Role zpravodajky by se tedy ujala Karolína Peake, tak jak se to stalo už u předcházejícího tisku. (Poslanci v lavicích reagují posunky – ukazují na poslance Marka Bendu.) Pardon, omlouvám se. Tak pan zpravodaj Marek Benda. Přesto je to změna – změna zpravodaje, o které nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48. Z přihlášených 171 pro 105, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já předávám slovo zpravodaji pro první čtení panu poslanci Marku Bendovi.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím po ministrovi také být stručný, i když se domnívám, že v tomto případě Ministerstvo spravedlnosti nás malilinko šidí a přisouvá do balíku občanského a obchodního zákoníku jednu normu, kterou reálně nechce projednávat ve stejném režimu jako obchodní zákoník a občanský zákoník, protože například v návrhu, který jsme dostali, je navržena účinnost dnem 1. července 2011 na rozdíl od všech ostatních zákonů, které navrhuje, aby účinnost byla od 1. 1. 2013. To samozřejmě budeme muset posunout, ale je dokonce s otazníkem, jestli ji budeme posouvat až na ten rok 2013.

Toto je norma, která sice souvisí s občanským a obchodním právem, ale ve svém reálu je promítáním evropských směrnic, které v podstatě každý rok přinášejí několik nových změn v transformaci, respektive v přeměnách obchodních společností. Proto jsme také před dvěma lety vyňali právě přeměny obchodních společností z obecného obchodního zákoníku a nechali ho jako zvláštní normu, protože je poměrně jasné, že větší část této oblasti se už dneska bude řídit směrnicemi a že tam vlastně naše míra volnosti a možnosti rozhodování výrazně klesá.

Proto doporučuji, abychom návrh zákona přikázali ústavněprávnímu výboru, i když budeme ve větší části dělat jenom sledování, zda se jedná opravdu jen o transpozici, nebo je tam ještě něco navíc. Není to norma, kterou bychom si vymýšleli my sami tady v České republice, ale jedná se opravdu v 90 % o transpozici evropských směrnic.

Myslím, že můžeme také prodloužit lhůtu na 90 dní, abychom ten blok měli jednotný. A je dost pravděpodobné, že navrhovaná účinnost tohoto zákona bude rychlejší než toho bloku občanského a obchodního zákoníku a mezinárodního práva soukromého právě proto, že potřebujeme, abychom splnili své závazky vůči Evropské unii.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, zda chce mít zpravodaj nebo navrhovatel ještě závěrečné slovo. Nechtějí.

Nyní se tedy můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání ústavně právnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49. Z přihlášených 172 pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále byl zaznamenán návrh na prodloužení lhůty na 90 dní. Pan ministr? (Hovoří se zpravodajem.) Je třeba se otázat pana ministra, zda souhlasí. Nesouhlasí. Dobře, tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji.

Přistoupíme k bodu číslo

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 372/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uveden ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo,

paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh, který se v tuto chvíli dostává do prvního čtení, je součástí balíku tří bodů, tedy bodu 31, 32 a 33, který zkráceně nazýváme první část sociální reformy. Jeho základním cílem je zefektivnit systém sociální pomoci občanům, kteří tuto pomoc potřebují, ať už v systému státní sociální podpory nebo v systému hmotné nouze nebo v systému pomoci osobám se zdravotním postižením.

Na základě dlouhodobých analýz, a musím říct, že skutečně dlouhých analýz, které započaly už dva roky po zavedení systému přenesené působnosti státní správy, tzn. už někdy v letech 2003 a 2004, se navrhuje sjednotit výplatu nepojistných sociálních dávek na jedno výplatní místo, kterým má být Úřad práce České republiky. Tuto agendu má vykonávat všech jeho 409 poboček. Tedy hned na začátku chci vyvrátit jeden mýtus, který říká, že touto úpravou bychom mohli vzdát občanům službu, kterou jim stát poskytuje. Je tomu přesně naopak. Protože dnes občan, pokud se pokusí získat od státu nějakou podporu, musí navštívit při jednotlivých agendách tři různé typy úřadů, pověřené obce, pověřené obce s rozšířenou působností a úřady práce. Pověřených obcí s rozšířenou působností je v tuto chvíli 227, jak už jsem uvedl, kontaktních míst Úřadu práce České republiky je v tuto chvíli 409, takže to porovnání čísel je naprosto jednoznačné.

Další změny, které se navrhuje, jsou především ke zvýšení komfortu klienta. Kromě toho, že klient bude moci vyřídit všechny potřebné záležitosti na jednom místě, tak se navrhuje zavést úpravy, které směřují ke zjednodušení řízení o dávkách v hmotné nouzi. Upravují se činnosti, které souvisejí se sociální prací s dlouhodobě setrvávajícími v situaci hmotné nouze.

Zároveň s tím se navrhuje změnit způsob posuzování stupně závislosti pro účely příspěvku na péči, kde se dnes posuzuje 36 úkonů ve více než 230 položkách. Na základě doporučení Mezinárodní zdravotnické organizace, které je respektováno v řadě zemí, z okolních zemí např. v Německu a v Rakousku, se navrhuje posuzovat schopnost zvládat základní životní situace v deseti oblastech a v návaznosti na to také se vymezují jednotlivé stupně závislosti. To má jeden významný účel, a to sjednotit dnes tři různá posudková schémata. Dnes stát platí lékařské posudkové služby tři různá posudková schémata. Tedy v řadě případů pro jednoho občana jsou vytvářeny tři různé lékařské posudky, které platí stát.

Dále se navrhuje v zákoně o státní sociální podpoře omezit dobu pobírání příspěvku na bydlení, a to maximálně na sedm let v průběhu desetiletého období, tak aby byla zvýrazněna motivace přizpůsobit svoje bydlení příjmové situaci domácnosti.

Dále se navrhuje rozšířit možnost volby délky pobírání rodičovského

příspěvku a jeho výše. Na rozdíl od stávající situace bude možné volit výši měsíčního rodičovského příspěvku s jediným limitem, když to řeknu velmi zjednodušeně, aby příjem z rodičovského příspěvku nebyl vyšší, než byl příjem z předchozí pracovní činnosti, i když to platí s určitými výjimkami, tak aby byl motivován každý občan si vydělávat před rodičovskou dovolenou prací.

Zároveň s tím – a to je velmi důležitá položka – se rozvolňuje podmínka pro čerpání rodičovského příspěvku, kdy od věku dvou let dítěte se již nebude požadovat, aby nastala podmínka celodenní péče o dítě. Je to z toho důvodu, že pracovní trh je velmi negativně ovlivněn tím, že přetržení kariéry pro ženy, protože z 97 % čerpají rodičovský příspěvek ženy, pro ženy, které čerpají rodičovský příspěvek tři nebo čtyři roky, to přetržení kariéry je velmi dlouhé. Zásadním způsobem znesnadňuje zpětné uplatnění na trhu práce. Chceme tím umožnit a podpořit mnohem vyšší využití částečných úvazků. Všichni dobře víme, že míra využívání částečných úvazků je v České republice na jedné z nejnižších úrovní v Evropě. Je to způsobeno právě tím, že v současné době si musí rodič, který pobírá rodičovský příspěvek, zvolit buď, a nebo. Buď bere rodičovský příspěvek, nebo má ekonomickou aktivitu – to nebo je s čárkou, tzn. nemůže volit pružně souběh ekonomické aktivity s péčí o dítě. A tento nepříznivý stav by měl návrh odstranit.

Dále jsou do návrhu zapracovány některé důležité momenty, které mají přispět k vyšší motivaci hledání zaměstnání a také k vyšší motivaci k pracovnímu uplatnění. Zavádí se povinnost odpracovat ve veřejné službě 20 hodin týdně pro ty, kteří požadují finanční pomoc od státu a nemají jiný způsob ekonomické aktivity. Dále se zpřísňují některé podmínky pro vybírání přeplatků v systému hmotné nouze. Dále se upřesňuje rozsah sociální práce ve vztahu k obcím, a to i na základě jednání s dotčenými organizacemi. Zjednodušuje se řada dalších podmínek. Upřesňuje se v příspěvku na péči způsob prokazování použití příspěvku na péči na stanovený účel. Taktéž to vychází z jednání s dotčenými organizacemi.

Souhrnně bych chtěl říci, že všechna opatření, která jsou navrhována, jsou navrhována k lepšímu zacílení státní pomoci, ať už v oblasti hmotné nouze, tak v oblastech ostatních.

Samozřejmě o návrhu proběhla – a tím navazují na včerejší diskusi o programu schůze – velmi detailní jednání jak se sociálními partnery, tak s dotčenými organizacemi. Velmi detailně jsme o návrzích jednali se Svazem měst a obcí, kde jsme se dohodli na kompromisních formulacích, které lépe vymezují sociální práci v obcích, lépe vymezují spolupráci mezi sociální prací a sociálním šetřením. Dále bych chtěl také zdůraznit to, že tento návrh byl konzultován, projednáván, s Národní radou osob se zdravotním postižením, kde jsme se také dohodli na kompromisních formulacích, které

jsou akceptovatelné jak pro předkladatele, tak pro Národní radu osob se zdravotním postižením.

Určitě se v diskusi dostaneme k jednotlivým tématům. Já velmi rád, pokud bude potřeba, vysvětlím jednotlivé úpravy do hloubky. Nicméně ta úprava je tak komplexní, že pokud bych chtěl probírat bod po bodu, tak bychom tu mohli strávit několik hodin. Jsem připraven na pokračování diskuze. Diskuse už probíhala neformálně ještě před prvním čtením na půdě sociálního výboru a já věřím, že bude pokračovat i po prvním čtení. Proto prosím o podporu tohoto návrhu v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Ivana Řápková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji si shrnout předkládaný vládní návrh z pozice zpravodaje.

Vláda předložila Sněmovně tento návrh zákona 25. května 2011. Návrh zákona byl poslancům rozeslán 27. května t. r. jako sněmovní tisk č. 372. Organizační výbor projednání tohoto návrhu zákona doporučil dne 26. května 2011. Dále určil mne jako zpravodaje a navrhl přikázat jej k projednání výboru pro sociální politiku.

Pan ministr Drábek přednesl, čeho se předkládaná novela týká. Vládní návrh zákona je plně v souladu s právním pořádkem České republiky, právem Evropského společenství a koaliční smlouvou.

Mé stanovisko zpravodaje je propustit tento vládní návrh zákona do druhého čtení, nicméně jsem přesvědčena, že je potřeba se shodnout na dalších změnách předložené novelizace. Domnívám se, že aby mohla být novela schválena, je nutné ve výborech či výboru diskutovat o konkrétních návrzích tak, aby byly zohledněny připomínky z řad odborné veřejnosti a územních samospráv. Z tohoto důvodu vystoupím v obecné rozpravě a tímto se rovnou do obecné rozpravy hlásím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, máte přednost jako zpravodajka. Takže otevírám obecnou rozpravu a dávám vám slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Připomínky k předkládané novele, na které si dovoluji upozornit a o kterých navrhuji diskutovat, se týkají konkrétně zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Dále se týkají zákona č. 108 o sociálních službách a zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky.

Nejprve bych se věnovala zákonu o pomoci v hmotné nouzi. Obsahem novely je sjednocení výplatního místa všech nepojistných dávek na jeden správní orgán, to znamená úřady práce, a převod kompetencí v rozhodování o výplatě dávek na úřady práce. Problém je především v převodu kompetencí v rozhodování o výplatě dávek na úřadě práce. Přechodem této kompetence nebudou města a obce dále provádět tu část sociální práce, která výplatu sociálních dávek doprovází. Převodem dojde k centralizaci a zároveň k popření jednoho z hlavních smyslů sociální práce. Tímto smyslem je blízkost ke klientovi a získání jeho důvěry. Domnívám se, že tato připomínka je zásadní a je nutné ji detailně prodiskutovat. Navrhuji tedy buď ponechat kompetence posuzování, rozhodování a kontrolní mechanismy i nadále na obcích, pokud by ale kompetence byly převedeny, měly by být úřady práce schopny zajistit kvalitní sociální práci minimálně v takovém rozsahu, jaký dosud zajišťovaly obce.

Ostatní návrhy, ke kterým se chci vyjádřit a týkají se hmotné nouze, mají spíše doporučující charakter a měly by zmírnit zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi. Návrh například neřeší situace, kdy dochází ke zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi. Pokud dnes dojde k prokázání zneužívání, nemá toto na příjemce v podstatě žádný vliv, resp. nic se nestane. Příjemci dávky může být odebrána pouze ta konkrétní dávka, ale vzhledem k tomu, že není uzákoněna následná sankční doba, po které by klient nemohl dávky pobírat, může si další měsíc požádat o tuto dávku znovu. Proto si myslím, že by bylo dobré tuto sankční dobu uzákonit.

Další mé doporučení se váže k přesunutí institutu veřejné služby z obce na stát. Tím, že se veřejná služba převede na úřady práce, rozšíří se možnosti pro zajištění výkonu veřejné služby. Z tohoto důvodu by pak v předkládané novele mohlo být zapracováno ustanovení, že pokud žadatel o dávku pomoci v hmotné nouzi odmítne nebo zmaří vykonání veřejné služby, nebude považován za osobu v hmotné nouzi.

Nyní bych se věnovala připomínkám k zákonu o sociálních službách. Obsahem novely je tedy opět převod kompetencí v rozhodování o výplatě dávek na úřady práce. Zde, jak jsem již přednesla, bychom tedy měli diskutovat převod kompetencí, které by buď měly zůstat na obcích, nebo pokud budou převedeny na úřady práce, měly by tyto úřady zajistit kvalitní sociální práci s dostatkem terénních sociálních pracovníků.

Dále je obsahem novely změna vymezení nároku, účelu a způsobu použití příspěvku na péči. Hlavním posláním tohoto zákona je chránit práva a oprávněné zájmy lidí, kteří jsou oslabeni v jejich prosazování, a to z různých důvodů – ať je to věk, zdravotní postižení nebo nedostatečně podnětné sociální prostředí, krizová životní situace a mnoho dalších

příčin. Tento zákon ale vytváří právní rámec pro nesčetné množství vztahů mezi osobami a institucemi v případech, kdy je nezbytné zabezpečit podporu a pomoc lidem, kteří se ocitnou v nepříznivé sociální situaci. Zavedení karty sociálních systémů se ale nezdá zcela vhodné pro tyto osoby. Mluvím například o starých lidech, kteří nebudou umět s kartou zacházet. To myslím, že je také téma k diskusi. A je také určité k diskusi to, že pokud stát chce mít kontrolu využívání příspěvku na péči přes kartu, zda by tato neměla být povinná, což z novely nevyplývá, neboť výplata příspěvku na péči bude třemi způsoby. Každý klient si bude moci vybrat, jestli v hotovosti, na účet nebo kartou.

Dále je obsahem novely změna posuzování stupně závislosti osob na pomoci jiné osoby, to jest optimalizace lékařské posudkové služby. Posuzování stupně závislosti je v novele velmi obecné. Bližší vymezení a způsob hodnocení by měl stanovit, jak je v novele uvedeno, prováděcí právní předpis, respektive vyhláška. To tedy znamená, že je nutné dopracovat posuzování závislosti a v rámci tohoto dopracování změnit systém posudkového lékařství nejen v rámci změny posuzování, ale i jako celku. Díky tomu tedy stojí za zvážení, zda neodložit tento nový systém o rok, a tedy jej spustit až od roku 2013. V průběhu tohoto roku pak zajistit pilotní ověření funkčnosti a provázanosti.

Dále je obsahem novely zavedení institutu asistenta sociální péče. To je tedy posílení podpory péče například o seniory. Asistent sociální péče v podstatě nahrazuje pojem fyzická osoba ve stávající platné verzi zákona, ale také rozšiřuje povinnosti. Asistent musí mít s klientem uzavřenu smlouvu, nemusí mít registraci, ale také nemusí prokazovat vzdělání, zda je tedy vůbec schopen pečovat. Z novely není patrné, jak se asistenti dostanou do informačního systému. Domnívám se, že pokud stát hradí činnost asistentů sociální péče, měla by být stanovena povinnost registrace těchto asistentů i jejich odborná fundovanost alespoň elementárním vzděláním v sociálním směru. Stát by měl mít určitě přehled o tom, kolik asistentů poskytuje sociální služby a jakým způsobem. Stojí také za zvážení, zda v navrhované novele zakotvit přesnější vymezení, jakým způsobem prokázat, že byl příspěvek využit k zajištění pomoci.

Dále je obsahem novely prodloužení doby poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu a územních rozpočtů na zajištění základních činností při poskytování sociálních služeb do roku 2013. Jedná se tedy o dotace. Toto již je poněkoličtější odloženo. V současné době se odložila účinnost od 1. 1. 2014. Není ale jednoznačně patrný systém financování ve smyslu poskytované státní dotace prostřednictvím kraje. Pokud by byl systém dotací snížen nebo zrušen, ohrozilo by to obecně financování mnoha služeb včetně pobytových, kde jsou výhradně bezmocné osoby.

Dále novela obsahuje upřesnění způsobu zajištění kvalifikačního a dalšího vzdělávání sociálních pracovníků a pracovníků v sociálních službách. Novela zákona předpokládá zaměstnávat vysoce kvalifikované kategorie sociálních pracovníků a pracovníků v sociálních službách včetně jejich dalšího vzdělávání. Změny v tomto návrhu jsou vítány, pouze dávám k úvaze, zda je potřeba další vzdělávání v tomto rozsahu u pracovníků v sociálních službách, pokud se jedná o pracovníky v přímé obslužné péči, pečovatelky či pracovníky pod dohledem sociálního pracovníka. V návrhu také není adekvátně zohledněna dosavadní praxe u obou kategorií, to tedy znamená u sociálního pracovníka a pracovníka v sociálních službách.

Poslední zákon, který si z tohoto místa dovoluji připomínkovat, je zákon o Úřadu práce České republiky, kdy obsahem novely je mimo jiné zavedení systému auditovatelného sledování účelovosti čerpání dávek, takzvaný jednotný informační systém práce a sociálních věcí, jehož součástí budou takzvané karty sociálních systémů. Domnívám se, že tato karta by měla být předmětem diskuse ve výboru. Informace o kartě by pak měly být zpracovány uceleně, aby bylo jednoznačně zřejmé její fungování. Například je vhodné se zabývat i problémem, který v praxi může nastat, neboť dnes například dávka mimořádné okamžité pomoci, která se klientovi vyplácí téměř ihned a v hotovosti, by po zavedení karty takto vyplacena být nemohla. Došlo by tam k určitému prodloužení. A samozřejmě je otázka i pokladen. Ale to jsou spíše věci technické, ale myslím si, že bychom na ně neměli zapomenout.

Závěrem bych si ještě dovolila upozornit na problém, který by bylo vhodné řešit v první fázi sociální reformy. Je jím vyjasnění kompetencí sociálních pracovníků, a to ať už na úřadech práce, nebo na územních samosprávných celcích. Vyjasnění těchto kompetencí má dopad na počty zaměstnanců na jednotlivých sociálních odborech. Už dnes z diskusí, které jsou vedeny mezi obecními úřady a úřady práce, vyplývá, že nepřejdou všichni zaměstnanci. Je nutné vzít v úvahu, že při případném snižování počtu zaměstnanců města a obce musí vyplácet odstupné. Při výplatě odstupného se však nepostupuje pouze podle zákoníku práce, ale současně i podle zákona o úřednících, což má ve svém důsledku zásadní dopady do rozpočtu obcí. Náklady na odstupné tak mohou být až dvojnásobné oproti situacím, kdy se postupuje pouze podle zákoníku práce.

Výhodou současných změn je, že při splnění podmínky, že bude sociální práce zachována minimálně v takovém rozsahu, jak ji dnes poskytují obce, pak občan bude žádat o všechny dávky na jednom místě a sjednotí se informační systém. Ale to může nastat až poté, kdy si úřady práce najdou prostory pro vykonávání všech změn, které se týkají sociál-

ní reformy. Za úvahu stojí tedy účinnost zákona, neboť musí být dostatek času na zavedení připravovaných změn. Jinak by se totiž mohlo stát, že zavedený systém bude pro občany velmi zmatečný a oni pak nebudou vědět, kde vůbec a u koho o dávky žádat.

Při diskusi o převodu kompetencí bychom určitě měli vzít v úvahu, že obce znají nejlépe své místní prostředí a umějí prosazovat své sociální záměry. Sociální reformou, tak jak je nyní předložena, by přišly o nejfunkčnější a nejdůležitější část sociální práce bez zajištění odpovídající alternativy. Ve městech, ve kterých je nepříznivá sociální situace, respektive tam, kde jsou dnes sociálně vyloučené lokality, by se odtržením sociální práce od rozhodování o dávkách situace ještě zhoršila.

Také dávám k úvaze, že v programovém prohlášení vlády České republiky je uvedeno, že vláda bude usilovat o to, aby obce nadále a důsledněji prováděly terénní šetření v domácnostech pobírajících podporu a ověřovaly pravdivost údajů v žádostech příjemců dávek, aby pak mohly využívat část prostředků z odejmutých nebo nevyplacených dávek na mimořádnou sociální pomoc pro potřebné. Není tady však nic o převodu kompetencí. I z tohoto důvodu myslím, že bude vhodné, abychom se tomuto tématu věnovali právě ve výborech a prodiskutovali ho co nejlépe.

Hlavním naším cílem je nastavit adresný a přehledný sociální systém, který by měl pomoci těm, kteří pomoc skutečně potřebují. Navrhují proto, aby tento zákon byl postoupen do druhého čtení, abychom mohli všechny důležité připomínky vypořádat v rámci pozměňovacích návrhů tak, aby zákon mohl být schválen. Navrhují tuto novelu přikázat k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji zpravodajce pro prvé čtení. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenou první paní poslankyni Lenku Kohoutovou, které udělím slovo. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, sociální politika se dotýká v podstatě každého člověka. Zasahuje více či méně každou rodinu v naší zemi. Nedotýká se tedy pouze osob se zdravotním postižením nebo pouze seniorů. V jakékoliv diskusi na téma sociální politiky bychom se měli zamýšlet nad tím, zda systém člověku umožní být součástí společnosti, vzdělávat se, pracovat nebo vést svůj život k ekonomické nezávislosti. To vše i s možnou krátko- či dlouhodobou pomocí státu v případě jeho potřeby. V kontextu, že k výše uvedeným bodům hovoříme tedy obecně o jakési dostupnosti ke všemu, co souvisí s důstojným životem odpovědného člověka, který se chce zapojit do společnosti, který chce být jeho součástí.

Diskuse na téma sociální politiky není možné vést pouze o jedné skupině osob, která zrovna potřebuje danou pomoc, ale musíme se dívat na skladbu obyvatelstva jako na celek, který se vyvíjí a je přímo úměrný porodnosti, ekonomické prosperitě, vývoji zdravotní péče. Pokud tedy hovoříme na téma sociální politiky, hovoříme o dětech, studentech, lidech v produktivním věku, o seniorech, hovoříme o lidech, kteří mohou být osobami se zdravotním postižením. Hovoříme o lidech, kteří se mohou dostat z nejrůznějších důvodů na sociální dno. Hovoříme také o lidech mimo produktivní věk, hovoříme také o lidech, kteří péči o jednotlivé skupiny posuzují a nebo o tyto skupiny pečují či péči zajišťují.

V plánování sociální politiky bychom měli v základě hovořit o zjednodušení administrativy, provázanosti a adresnosti. Pravicová politika nikdy neslibuje a nikdy nebude slibovat sociální stát. Nikdy neslibíme plošné rozdávat čehokoliv bez ohledu na dopad na člověka. Čeho však dlouhodobě chceme dosáhnout, je ale zmíněná adresnost a provázanost. Chceme pomáhat těm, kteří pomoc skutečně potřebují. Klademe důraz na pomoc skutečně potřebným, klademe důraz na ukončení plošného zneužívání systému.

Změnu sociálního systému považuji za nezbytnou. Považuji ji za velmi důležitou. Stávající fungování sociálního systému je dlouhodobě finančně neudržitelné. Nejde o to, finanční prostředky zkracovat, ale v sociální politice udělat takový pořádek a pomoci k vyřazení jakýchsi surfařů na štědré vlně sociálních dávek. Jde o to, umět pomoci potřebným. Myslím tím tedy ale skutečně potřebným. Systém je však zapotřebí nastavit tak, aby ti, kteří nechtějí pracovat a práci odmítají, měli problém se získáním právě sociálních dávek. Těm, kteří jsou odkázáni pouze na naši pomoc, máme zajistit možnosti důstojného života.

V rámci zmíněné sociální reformy bych ráda přivítala ještě diskusi nad některými tématy, zejména pak u změny systému posudkového lékařství a jeho profesionalizace. V současné době určité diagnózy posuzují lékaři, kteří v této odbornosti nemají velké zkušenosti. Například psychiatrické diagnózy posuzují internisté. Stejně tak nemáme posudkové lékaře dobře zasíťované, a to v tom ohledu, že jejich věková hranice je plus 60, to za prvé. Za druhé máme velký problém s komunikací s lidmi se zdravotním postižením. A potom jejich rutinní práce často lidsky dělá problém právě lidem, které posuzují.

Dále bych uvítala ještě diskusi a zpřesnění jakýchsi nuancí u mezinárodní klasifikace ICF, kterou budeme postupně zavádět. Jde o krok velmi dobrým směrem, akorát se musíme zamyslet nad některými otázkami, které se týkají právě již zmíněných psychiatrických diagnóz, anebo například přímo, když budu konkrétní, dětí s autismem. Mezinárodní klasifikaci ICF nikdy nemůžeme nastavit přímo teď hned od

zítky nebo ani od 1. 1. 2012. Je zapotřebí proškolení pracovníky, kteří toto budou dělat, a je zapotřebí pilotně vyzkoušet a udělat jako posouzení stávajících diagnóz postaru i ponovu – právě abychom si ověřili, že průřezem diagnóz nebo průřezem zdravotního postižení nikomu neublížíme.

Změna systému sociální péče. O té bych ráda diskutovala, a to v tom směru, že musíme prosadit systém práce, který bude upřednostňovat práci v terénu přímo u klienta, a systém, který bude jakousi sítí podle potřebnosti v dané oblasti. Přiznejme si, že každá oblast v ČR potřebuje něco málo jiného. Změny v sociálních podporách a příspěvcích, které se provedou na základě lékařského a sociálního šetření, musí vést ke skutečné adresnosti. V tomto ohledu bych ráda řekla, že zcela nesouhlasím já osobně s tím, aby příspěvek na péči byl opět rozdáván pouze osobám se zdravotním postižením. Příspěvek na péči, jak sám název říká, je příspěvek na to, aby zaplatil jakousi sociální péči pro osobu se zdravotním postižením. Nelze tedy pouze rozdávat a nekontrolovat, na co jsme tyto finanční prostředky rozdali. Dále bych ještě přivítala diskusi například nad kontrolními mechanismy, které mj. souhlasí i s příspěvkem na péči.

Finanční zátěž, která nás čeká v případě přeměny sociální péče z obcí na úřady práce, už tady byla zmíněna kolegyní Řápkovou. V této oblasti bych pouze řekla, že pokud zůstane na obcích pouze posuzování a ne rozhodování, tak je to tak, jako by lékař stanovil diagnózu a nemohl léčit. Je zapotřebí, aby obec uměla také říci, co daná rodina, co daný člověk potřebuje. Samozřejmě, že souhlasím a velmi vítám jedno výplatní místo, jeden mechanismus, kde se budou scházet všechny informace o vyplacených dávkách. To je něco, po čem dlouho voláme. To je správná cesta. Jen bych ještě chtěla zvážit a diskutovat nad tím, kdo bude vlastně rozhodovat.

Dále bych ráda diskutovala parametry střednědobého plánování sociálních služeb krajů – velmi diskutované téma a stálý evergreen v sociální politice. Jde o to, že neexistuje jednotný systém tohoto plánování, stejně tak neexistuje jakési mapování potřebnosti daného kraje. Již jsem tady mluvila, že kraj od kraje má jinou potřebnost v dané sociální službě. Pokud budeme pouze odkládat datum platnosti převodu financování ze státu na kraje, pouze budeme prohlubovat nestabilní systém. A my říkáme, že chceme udělat reformu sociální politiky. Proto se těším na tuto diskusi, že toto téma zpřesníme.

V souvislosti se zpřesněním poskytování některých příspěvků na bydlení v rámci zákona o hmotné nouzi je zapotřebí diskutovat nad vznikem zákona o sociálním bydlení a zabývat se otázkami, které se týkají bezdomovectví, ale ne bezdomovectví jako takového, ale prevence bezdomovectví. To je velmi důležité. V kontextu veřejné služby bych ráda diskutovala, jak máme nastavit taková pravidla, aby se pracovat skutečně vyplatilo

lo a nevyplatilo se být na sociálních dávkách. Je velmi důležité, abychom sblížili zákon o zaměstnanosti se zákonem o hmotné nouzi týkajícím se otázek právě veřejné služby.

Dámy a pánové, věřím, že nám bude umožněno nad navrženými novelami podrobně diskutovat v dotčených výborech, v tomto případě ve výboru pro sociální politiku. Rozhodně budu hlasovat pro to, abychom dostali do druhého čtení sociální reformu, i když uznávám, že máme ještě diskutovat o čem.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Sklenák, kterému uděluji slovo. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, jak již pan ministr řekl, projednávaný tisk je první částí sociální reformy, kterou vláda předkládá Sněmovně. Vláda přichází s takto rozsáhlými a zásadními změnami v situaci, kdy jsou zjevně nedostatečně prodiskutovány a reformu v navržené podobě odmítá nejen opozice, ale jak vidíme, i někteří poslanci a poslankyně vládní koalice, rovněž tak obce, kraje, Svaz měst a obcí, Unie zaměstnavatelských svazů a další přímo zainteresované instituce, poskytovatelé i příjemci sociálních služeb, odborná i laická veřejnost, odbory i další organizace. Je zřejmé, že bez alespoň částečné shody těchto subjektů reforma nemůže být dlouhodobě udržitelná. Dovolím si tedy uvést alespoň několik kritických poznámek k tomuto návrhu.

Snad nejzásadnější je ta, že vláda navrhuje zrušit po deset let existující a naprosto funkční systém a nahradit ho systémem centralizovaným. Jedná se o nesystémové vytržení části státní správy ze smíšeného modelu veřejné správy. Konkrétně obcím přináší tento návrh významné riziko zhoršení sociální práce na jejich území, neboť bez odebraných kompetencí ji nemohou smysluplně vykonávat. Obce přestanou být v sociální oblasti úrovní, která má být občanům nejbližší, čímž stát oslabuje jednu z jejich základních úloh. Zanikne systém, na který jsou občané léta zvyklí, a dojde ke zhoršení dostupnosti služeb. Nehledě na to, že z úřadů práce se stanou jakási výplatní místa sociálních dávek na úkor toho, aby úřady práce aktivně podporovaly zaměstnanost občanů, což je jejich základní funkce.

Je zjevné, že hlavním cílem není prospět občanovi, ale ušetřit. Je však více než sporné, zda změna systému a s ní spojené náročné a složité procesy a vložené investice povedou k efektivnějšímu fungování systému. Velká část nákladů bude převedena na klienty a poskytovatele sociálních služeb. Úspory v rámci nepojistných dávek může ovlivnit ze-

jména sociální práce s klientem, kterou budou vykonávat kvalifikovaní pracovníci se vzděláním a zkušenostmi, kteří splňují kvalifikaci požadovanou zákonem o sociálních službách a mají vykonanou zkoušku odborné způsobilosti.

V návrhu se dále uměle konstruuje nové důvody ke snížení částky živobytí na úroveň existenčního minima, mj. se navrhuje vypuštění úhrady nákladů na základní vybavení domácnosti, vznášejí se požadavky na rychlejší prodej movitého majetku a zpřísňují se podmínky pro uznání snahy o zvýšení příjmů vlastní prací. Dle nového zákona by podmínkou nároku na doplatek na bydlení bylo získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení by se poskytoval nejdéle na dobu 84 měsíců během posledních deseti let, přičemž doby pobírání se v období těchto deseti let sčítají. Toto ustanovení znamená, že po uplynutí příslušných období bude občan bez nároku na jakoukoliv podporu bydlení, protože souběžně se navrhuje časově omezit také poskytování příspěvku na bydlení. Stát tedy svou politikou bude podporovat vznik bezdomovectví, což je v moderním evropském sociálním státě věc naprosto neslýchaná!

Návrh také nutí rodiče zneužívat pro vlastní potřebu majetek nezletilých dětí, což odporuje obecným zásadám morálky a narušuje rodinné vztahy. Navíc dochází ke kolizi s ustanoveními občanského a rodinného práva, která právě takovému jednání rodičů vůči nezletilým zamezují.

Také si dovoluji zmínit skutečnost, že ve České republice existuje vinou nedostatečné sociální sítě rozsáhlá skupina osob bez bydliště, které se zpravidla nacházejí v situaci sociální potřebnosti. Již dnešní úprava bezdůvodně znemožňuje čerpat dávky na podporu bydlení osobám bez trvalého pobytu, i když jde o české občany. Stanovení dalších omezení znamená vyloučení dalších skupin z poskytování nejzákladnější pomoci. Nárok na pomoc by měl být přiznán bez dalšího všem českým občanům, pokud jinak splňují podmínky zákona a nemají nárok na dávky v zahraničí.

Je nutné také konstatovat nesoulad části návrhu s ústavním pořádkem České republiky. Jedná se o časově omezení poskytování doplatku na bydlení a rozšíření veřejné služby. Zákon o pomoci v hmotné nouzi totiž představuje naplnění ustanovení článku 30 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod, tedy že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek. Pokud je tedy k zajištění těchto podmínek nezbytné poskytovat doplatek na bydlení, pak jeho odejmutí za jinak nezměněných podmínek znamená, že nejsou zajištěny. Listina základních práv a svobod přitom povinnost státu zajišťovat tyto podmínky neomezuje uplynutím časového období.

Kromě toho Listina základních práv a svobod stanovuje v článku 28 právo na spravedlivou odměnu za práci. Pokud návrh předpokládá vznik situace, kdy stát nebude osobám vykonávajícím veřejnou službu platit

odměnu za práci v rozsahu, jak řekl pan ministr až 20 hodin týdně, dochází ke kolizi s uvedeným článkem Listiny základních práv a svobod. Návrh tedy kromě narušení společenských poměrů porušuje ústavně garantovaná práva občanů.

To jsou argumenty, které vy, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci vládní koalice, přehlížíte. Takže pokud bude novela zákona o pomoci v hmotné nouzi přijata, budou sociálně potřební občané připraveni o veškerý majetek, včetně majetku nezletilých dětí, budou zneužíváni jako neplacená pracovní síla živěná dávkami pod úroveň potřebnou k důstojné existenci a po několika letech také připraveni o bydlení. Hrozí tak prohloubení již existujících sociálních problémů a zvýšení společensko-patologických jevů.

Závěrem navrhuji zamítnutí tohoto návrhu a dovolím si upozornit všechny poslankyně a poslance, kteří hodlají tuto novelu podpořit, že svým postojem budou zodpovědní za prohloubení sociálních nerovností v naší společnosti.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní se přihlásil s přednostním právem pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Tomu dávám slovo. Prosim, pane poslanče.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne a dovoluji mi, abych se také vyjádřil k tomu předloženému návrhu zákona, protože i když tedy nejsem členem sociálního výboru, tak mě situace, na kterou jsem byl upozorněn v regionu, ve kterém žiji, přinutila, abych navštívil některé úřady práce a sociální pracoviště některých obcí a abych se informoval, jak ta situace vypadá. A samozřejmě tento návrh zákona vlastně navazuje na to a na ty kroky, které už se tady udělaly dříve. Já bych vám rád řekl, že to, co jsem našel na těchto pracovištích, bych nejlépe charakterizoval slovem rozvrat. To je to, co způsobila politika pana ministra Drábka v sociální oblasti. Já vám to řeknu jako člověk, který není specialista, jakou situaci jste vytvořili.

Vy jste udělali to, že jste řekli, že ta práce, ta sociální pomoc, podpora, přejde na úřady práce. Ale ukázalo se, že to není tak, že byste veškerou tu práci, kterou dělaly obce, řekněme obce s rozšířenou působností, převedli na úřady práce. Vy jste se tam rozhodli převést nakonec jenom samotné výplaty těch dávek, nicméně ty obce jste ponechali v naprosté nejistotě, co mají tedy dělat, když vlastně to vypadá tak, že protože ty úřady práce tu sociální práci nebudou dělat, budou jenom vyplácet ty peníze takovým velmi technokratickým způsobem, takový že z toho děláte průmysl, tak ty obce jsou ponechány v otázce, co si teď počnou s těmi, kterým by měly po-

skytovat sociální pomoc, poradenství a podobně. Protože tam je celá řada otázek. Kolik lidí za nimi skutečně přijde. Protože přece mělo hlubokou logiku, jestliže obce to měly celé na starosti, vyplácely prostředky, tak řešily i problémy těch občanů, které s tím často souvisí, mají třeba vyplácet dávky, zjistí, že ten občan je zadlužený, tak se prostě řešila otázka, co si s tím počít, a prostě ty peníze se řešily ve vazbě i na ty ostatní skutečnosti. A to mělo přece naprostou jasnou logiku, že to sjednocení těchto činností mělo smysl. Vy jste to prostě rozdělili, takže máme sociální práci dneska pravděpodobně – on to nikdo přesně neví – sociální práci v nějakém rozsahu jste nechali na obcích, úřady práce se tedy ujaly a ujmou toho vyplácení a pro obce je dneska veliký otazník, co je vlastně čeká. Kolik těch lidí si na to mají nechat? Jak je budou platit? Kdo je bude platit? Já vám to říkám, jako vám tlumočím otázky, které na těch obcích jsou a na které tam nikdo nezná odpověď. To je ten rozvrat, o kterém mluvím.

Navíc, když jsem mluvil s těmi sociálními pracovníky, kteří tu práci dělají – což bych vám, pane ministře, vřele doporučil, protože to je pravděpodobně to nejefektivnější – tak mi bylo řečeno, že si vůbec nedovedou představit, jak to může fungovat po tomto rozdělení. Protože člověk, který k nim chodil pro dávky, tak jak jsem řekl, tak s ním řešili ten balík problémů, které s tím souvisely. Oni mají často pochybnosti, že ti lidé k nim vůbec dojdou. To prostě se omezí jenom na vyplácení těch dávek a sociální pomoc, která do té doby fungovala, než jste vy to rozbili, tak ta pravděpodobně se už ani vůbec konat nebude. Řada těch lidí zřejmě do těch obcí ani nedorazí. Vy jste prostě systém, který poměrně nějakým způsobem logicky fungoval, vy jste ho z důvodů, o kterých se můžeme jenom dohadovat, prostě a jednoduše rozbili, tu úroveň celé té sociální práce jste opravdu – vy ji prostě dramaticky snižujete. To je podle mě fakt, kdo si tam zajde, podívá se na to, tak to prostě musí vidět. A teď do toho ještě přicházíte s touto znamenitou věcí, to je ta novela zákona o pomoci v hmotné nouzi. Ono opravdu platí, co řekla paní poslankyně přede mnou, když řekla: my tedy tady sociální stát rozhodně zavádět nebudeme. My se opravdu mazlit s nikým nebudeme. A já z vystoupení paní poslankyně Kohoutové o tom opravdu nepochybuji! Pan ministr Drábek i paní poslankyně, včetně paní poslankyně Řápkové, jsou pro mě symbolem lidí, kteří se opravdu s nikým mazlit nebudou! A nahlédnutí to vaší novely zákona o hmotné nouzi, to mě ubezpečilo o tom, že ty lidi dneska opravdu nic dobrého nečeká!

Já nevím, jestli jste si všimli například stanovisek pana Varvařovského, veřejného ochránce práv, který – a řekněme, je to určitě člověk, který se v tom orientuje lépe než já – který upozorňuje na to, že ta vaše dosavadní opatření, která jste zavedli v roce 2009, zákon o veřejné službě, jsou porušováním základních principů ústavněprávních. Je tam takový zajímavý pro-

blém, vy to samozřejmě dobře znáte: Zákon ukládá občanovi v hmotné nouzi povinnost zadarmo odpracovat měsíčně 20 hodin veřejné služby, aby získal nárok na částku nedosahující ani životního minima 3 126, ale pokud těch zmíněných 20 hodin neodpracuje, například proto, že ta práce není, a zákon neukládá obcím povinnost tu veřejnou službu poskytnout, tak dostanou občané jen existenční minimum těch 2 020 korun. Takže ten občan k tomu přijde jako slepý k houslím. Prostě ona práce pro něho není, on za to dostane méně peněz. Toto, co vám říkám, pouze opakuji stanovisko ochránce práv, veřejného ochránce práv, a ptám se, co s tím budete dělat. Mně připadá stanovisko veřejného ochránce práv jako koncizní, srozumitelné. Připadá mi, že evidentně ti lidé na to nemohou sami reagovat. Když říkáte, že ti lidé mají v té studené vodě sami plavat, tak vám říkám, oni žádné moc možnosti plavat nemají. Vy jim to prostě seberete, protože jim nikdo tu práci nenabídne.

Takže já se ptám, jak budete reagovat na důsledky toho, co jste už zavedli. A to ještě nemáme důsledky toho nového zákona, který předkládáte, o kterém tady jistě jiní jsou schopni mluvit kompetentněji než já, ale minimálně mi připadá, že to, co jsem tam našel, třeba ono opatření, že dle nového zákona by podmínkou nároku na doplatek bydlení bylo získání nároku na příspěvek k živobytí, takže doplatek na bydlení by se poskytoval nejdéle na dobu 84 měsíců během posledních deseti let... No připadá mi, že takhle budete vyrábět bezdomovce – poměrně úspěšně, ve velkém.

Takže ta sociální tenze díky podobným typům opatření poroste. Myslím, že nemá cenu vysvětlovat, když vy tady vytváříte situaci, kdy ti lidé moc nebudou mít šanci si pomoci. Vytváříte atmosféru, že ti lidé snad všichni zneužívají ty peníze, takže je hodíte do té studené vody. Ale výsledek bude, a to já v regionu vidím, je celá řada lidí, kteří za mnou dneska chodí a ptají se mě, jak za těchto podmínek mohou vyjít a existovat.

Já si prostě myslím, že tohle, co vytváříte, je rozdělování společnosti. Vy ji prostě štěpíte a vytváříte tady lidi jako odpad, jako plebs, který se má o sebe postarat sám a ve kterém se vlastně nikdo nemůže dopočítat toho, jakým způsobem ti lidé mají do budoucna uhájit holé živobytí. Mně to připadá často velice surové a brutální – jako to, co jsem v tom návrhu našel. A to opakuji, vstupuji do situace, kterou jste vytvořili, a která mně mezi těmi úřady práce a těmi sociálními pracovišti obcí připadá už dnes jako rozvrat a krize, kterou jste vyvolali. Tento zákon tu krizi prostě opravdu prohloubí!

A já tady potvrzuji, že je naprostá pravda, co řekla paní poslankyně Kohoutová: Na žádnou sociální pomoc ať se nikdo netěší. Ještě pár takových zákonů, a bude tady velká část lidí muset plavat ve studené vodě a snažit se poradit si sami. Poroste kriminalita a bude to mít důsledky, se

kterými se obce budou podle mě těžce vyrovnávat! (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní byla přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Kohoutová, poté pan poslanec Stanjura s přednostním právem.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Nevím, odkud začít. Tak nejdříve snad tím, že sociální stát si může dovolit jen velmi bohatá země (ohlas v sále) a asi socialistická země.

Když budu mluvit, tak jak jsem si udělala body, to, co tady na nás nahučel pan místopředseda Zaorálek, tak bych chtěla říct jednu věc. Kdyby mě dobře poslouchal, tak jsem hovořila o tom, že veřejná služba je zapotřebí – za prvé ji diskutovat, za prvé ji zajistit, a o tom mluvila i paní kolegyně Řápková, tak, aby veřejná služba nebyla organizována jenom obcemi, aby veřejné služby bylo dost. Aby skutečně ti, kteří nechtějí pracovat, tak museli pracovat tolik na veřejné službě, aby se jim nevyplatilo neshánět si práci. Protože nepracovat se skutečně nesmí vyplatit.

Co se týká hmotné nouze jako takové, tak ta souvisí například s tou veřejnou službou. Nemůžeme lidem, kteří se nechtějí zapojit do společnosti, a o těch je tady řeč – my nemluvíme o seniorech, my nemluvíme o mámách s dětmi, kterým chceme pomoci, my nemluvíme o lidech se zdravotním postižením. Naopak jsem tady vyzývala k tomu, že to je sociální politika, kterou my chceme dělat, a my se chceme postavit k tomu, že budeme pomáhat těm lidem, kteří skutečně pomoc potřebují. O tom je pravicová politika a o tom je naše politika sociálního systému.

Je zapotřebí si ještě říci například u příspěvku na bydlení, že jsem tady také vyzývala k tomu, že v tomto ohledu je zapotřebí velmi rychle začít diskutovat například o zákoně o sociálním bydlení. Také jsem tady říkala v kontextu se sociální prací, že je zapotřebí velmi rychle začít pracovat na prohlubování a na systému sociální práce jako takové a na tvoření prevence např. bezdomovectví. Takže kdyby mě pan místopředseda dobře poslouchal, tak by mi musel dát za pravdu. Je třeba dobře poslouchat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, váš čas, omlouvám se, měla byste už končit svůj příspěvek, měla jste faktickou poznámku.

Dalším přihlášeným s přednostním právem byl pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Souhlasím s paní kolegyní Kohoutovou, že

veřejnou službu nemají organizovat pouze obce. Ale pan místopředseda Zaorálek má obavu, že bude málo veřejné služby, tedy i obce. Bohužel, neznám město či obec, které by nepotřebovaly pomoc na úseku čistoty města. Tam té práce je dost. Osvícený starosta a osvědčené zastupitelstvo veřejnou službu dá všem, kteří o ni projeví zájem. Pokud znáte tak čisté město, kde by to bylo zbytečné, tak čistou obec, rád se tam půjdu podívat a budu závidět tomuto městu či obci.

Když jsem tady před pár týdny říkal, že sociální politika je výsostně pravicové téma, tak kolegové z této části sněmovny se usmívali a smáli a dneska to opět dokazují, že je to pravda. Rozdíl mezi sociální politikou v podání vládní koalice, která říká, že chceme pomáhat potřebným a ze systému vyloučit ty černé pasažéry a ty, kteří se smějí všem těm potřebným, i těm, kteří řádně pracují, to je velký rozdíl proti socialistické politice, která říká: dáme všem, kteří chtějí. A my říkáme, dáme těm, kteří potřebují. A to je sociální politika! Takže prosím nestrašete tím, že je zde nějaký rozvrat. Naopak. My chceme podporovat ty, kteří si tu podporu zaslouží, kteří za to nemohou a kterým se ti ostatní, ti černí pasažéři, ve skutečnosti smějí za to, že žijí poctivě a shánějí práci. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Já bych si dovilil okomentovat vystoupení svých dvou předřečníků. Musím říct, že to ukazujete v praxi, tato vláda, jak dokáže pomáhat těm slabším a posvítí si na ty příživníky. Myslím, že je příklad, kdy pravděpodobně pan Fejk, dosazený touto vládou na pozici ombudsmana Českých drah, bere 250 tisíc korun měsíčně, zatímco ti černí pasažéři, ty je potřeba potrestat. Ti zaměstnanci veřejného sektoru, kterým snižujete každoročně platy o několik procent, to je přesná ukázka práce této vlády.

Ale k tomu, co říkala paní poslankyně Kohoutová. My jsme tady z jejích úst slyšeli, a já myslím, že by to nemělo zapadnout, že sociální stát si mohou dovolit jen ty bohaté země. Já bych chtěl upozornit na to, že Česká republika je bohatou zemí. My jsme pravidelně někde mezi 35. a 37. místem ze 176 zemí. Já myslím, že jsme dost bohatí na to, abychom se dokázali postarat o ty potřebné. Já si myslím, že jsme dost bohatí na to, abych já, když jdu se svou osmiletou dcerou po Praze, po Brně, jí nemusel vysvětlovat, proč přibývá těch lidí, kteří nemají domov, kteří přespávají v parcích jenom proto, že nebyli schopni platit nájem. Já myslím, že jsme dost bohatou zemí, abychom toto svým dětem vysvětlovat nemuseli.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Opálka. Poté pan poslanec Stanislav Grospič, pan poslanec Ivan Ohlídal a znovu paní poslankyně Lenka Kohoutová, v tomto pořadí. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené paní kolegyně, kolegové, vážený pane ministře. Já bych rád zareagoval na dvě věci. Jednak, zda je sociální politika výsostným postavením pravice. Víte, on je jiný přístup levice a pravice k sociální politice. Jestliže poslanecký klub KSČM prosazuje, aby lidé měli práci a dostatečnou mzdu a z toho i dostatečné důchody, tak to je naše sociální politika. Vaše sociální politika – odřít lidi, dát jim charitu a ze sociálních organizací, které provádějí sociální činnost, udělat kšeft.

A co se týká záležitosti, jestli je vinou každého, že nemá práci, z těch, co nejsou zaměstnaní. Dnes vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí tiskovou zprávu o nezaměstnanosti – dokonce se dopustilo chyby, protože ještě nezaregistrovali pracovníci, že máme jeden úřad práce, a ne úřady práce – a tam je uvedeno, že nezaměstnanost třeba v Mostě je 16 %. v Bruntále 15 %, v Jeseníku 14,6 %, ale v Praze-východ 3,6 %, v Praze-západ 3,8 %. Chcete mi říci, že v těch okresech, které jsou mimo Prahu, jsou jenom ti flákači?

Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte, abych vaším prostřednictvím svým předřečníkům, zejména paní poslankyni Kohoutové, řekl, že ta otázka tak nestojí, že sociální politika a myšlenky sociálního státu nebo sociální spravedlnosti jsou výsadou levice. Ale je potřeba podívat se na praktické dopady pěti let vlády pravicových koalic v České republice.

Ono ve své době, když začínala hospodářská krize, tak tady tehdejší i současný ministr financí pan Kalousek řekl, že v podstatě nemůže stát a nemusí na nic reagovat, protože samotný kapitalistický systém se vypořádá s touto hospodářskou krizí sám od sebe a po té vlně krize zase přijde konjunktura a zase bude lidem postupně dobře a lépe.

Takže kdyby možná pravice v sobě našla skutečnou odpovědnost k státním rozpočtům a nesnažila se řešit tyto věci na úkor velké části občanů v České republice, kdyby přistoupila k aktivní politice zaměstnanosti a nikoliv k restrikcím, které nám bude za chvíli nabízet v dalším návrhu zákona

o zaměstnanosti, pak by ta dnešní situace mohla vypadat úplně jinak. Pokud jí projde tento návrh zákona, který teď projednáváme, vážené kolegyně a kolegové, vážení poslanci vládní koalice, potom se jenom rozšíří to spektrum chudoby v České republice a vy možná zachráníte zisky pro banky, velké firmy, ale vytvoříte tady podstatně větší sociální pnutí. Možná, že by chtělo trochu přece jenom úcty a zaposlouchání se k hlasu oněch pracujících a zaměstnanců, kteří se třeba před 14 dny sešli na Václavském náměstí a někteří z vás nazvali lůzou a spodinou.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: K další faktické poznámce pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní místopředsdkyně. Já bych si dovolil reagovat na pana kolegu Stanjuru. Pokud chce argumentovat proti levicovým poslancům, tak ty argumenty by měly být pravdivé. Já ho mohu třeba zavést do mnoha obcí Jihomoravského kraje, kde mu starostové vysvětlí, že prostředky na veřejně prospěšné práce ze státního rozpočtu se výrazně snížily. Takže nemohou zaměstnávat v rámci veřejně prospěšných prací všechny uchazeče, kteří se o práci zajímají, pane poslanče Stanjuro prostřednictvím paní místopředsdkyně. Já si myslím, že je nutné situaci posuzovat střizlivě a ne z ideologického hlediska, jak to předvedl například pan poslanec Stanjura.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za časově úspornou faktickou poznámku a dávám slovo další faktické poznámce paní poslankyně Lence Kohoutové. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Nejprve k poslednímu předřečníkovi prostřednictvím paní předsedající. Nemluvili jsme tady o veřejně prospěšné práci, ale o veřejných službách.

Prostřednictvím paní předsedající k ostatním předřečníkům bych ráda řekla. Hovoříme tady o restrikcích. Ano, o nich hovoříme, ale my hovoříme o restrikcích pro ty lidi, kteří se vyhýbají práci, pro ty lidi, kteří neplatí své dluhy, kteří se s nimi nechtějí vyrovnat. A jestliže někdo nechce pracovat a může, tak pak samozřejmě tento člověk asi nemá mít to, co ten člověk, který je sice třeba zdravotně postižený, pracuje nebo jakýmsi způsobem mu cosi dorovnáváme. My se tady bavíme o lidech, kteří se sami vyřazují ze společnosti, protože nechtějí. Oni cosi nechtějí.

Dál bych tady řekla jednu věc. Dotýkáme se tady bezdomovců. Prostřednictvím paní předsedající vážení kolegové, kdo jste kdy mezi bezdomovcema byl? Řekněte mi, kdo mezi ně chodíte? Řekněte mi, kdo znáte

jejich práci? Já jo! Já mezi ně chodím každý měsíc na brigádu. Chodím mezi ně a dělám tam jednak sociální službu, dělám tam zadarmo proto, protože chci tento systém poznat. Chci těm lidem umět pomáhat. A můžu vám říct, že polovina těch lidí skutečně chce se sebou něco dělat, chce z toho systému vybědnout. A my tady mluvíme o tom, že chceme dělat prevenci bezdomovectví, my tady říkáme, že musíme diskutovat a prohloubit ten systém tak, abychom ty lidi do bezdomovectví nedostávali! Proto jsem tady hovořila například o zákonu o sociálních službách. Tak nejdřív, než kdokoliv z vás tady začnete házet špínu na Lenku Kohoutovou, tak vám doporučuji: jděte mezi zdravotně postižené, jděte pro ně něco udělat, jděte mezi bezdomovce a koukněte se na to, co pro ně můžeme udělat, co chtějí a co skutečně potřebují!

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec František Bublan. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo, paní místopředsdkyně. My zde mluvíme o veřejně prospěšných pracích nebo veřejných službách, jak bylo řečeno, tak si pod tím představíme jednoduchou činnost a to je zametání ulic. Přiznejme si to, že žádnou jinou veřejnou službu zatím neumíme aplikovat. A já vám řeknu jeden příklad z Brna. Je to konkrétní příklad. Je to učitelka, která učila celý život, v 55 letech přišla o práci, pokoušela se najít novou, nepodařilo se jí to a ocitla se v této pasti, a aby dostala aspoň životní minimum nebo příspěvek, tak musela odpracovat 20 hodin týdně. Dělala to týden. Týden dělala to, že v té vestě zametala ulice a kolem ní chodily děti, které ještě nedávno učila. Po tom týdnu se psychicky zhroutila, protože si umíte představit, jak se ty děti k ní chovaly, a raději živoří, než aby podstoupila tuto službu.

Já nechci být nějak zlomyslný, nechci nikomu přát nic zlého, ale možná některým předřečníkům bych přál, aby se ocitli v tomto stavu a možná by přistupovali k tomu problému trochu jinak.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: S další faktickou je přihlášen pan poslanec Roman Sklenák. Tak mu uděluji slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Pan kolega Bublan mi to trochu vzal z úst. Já jsem chtěl jen upozornit na tu starou dobrou taktiku, co tady pravice používá, že se vždycky, když dojde k těmto diskusím, začne mluvit o nepřizpůsobivých, o těch, co nechtějí pracovat, a navodit ten dojem, že

vlastně se bavíme o pomoci lidem, kteří si to nezaslouží. Skutečně, podívejme se, co v těch návrzích je, jaká konkrétní opatření se tam navrhuji a koho všeho se to dotýká. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S přednostním právem vystoupí nejprve pan místopředseda Zaorálek, poté paní zpravodajka Řápková, paní poslankyně Řápková. Pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za slovo. Teda mně je to strašně líto, kolegové, ale to je zvláštní. Já jsem čekal, že mi někdo odpoví na to, co jsem tady říkal, a připadá mi, promiňte, je opravdu překvapující, že paní třeba poslankyně Kohoutová, která říká, že v tom pracuje, jako kdyby ty otázky nevnímala.

Já jsem se ptal velice přesně. Já jsem říkal, jak si to vezmou a jak to vyhodnotí, když je tady ta stříznost, že máme ženu, kterou jsem poznal, která prostě díky tomu, že jí úřad, obec nejsou schopny dát práci, tak se jí sníží to, co bere z existenčního minima, a to životní, na 2 020 korun. A ptal jsem se: tohle je systém, který jste vytvořili a je to podle vás v pořádku? Protože přece je evidentní, že ta žena si tu práci sama nesežene a ten váš systém ji prostě o ty peníze takto připraví. Ona je v tom úplně nevinně. A ponechme stranou teď i to, s čím jsem se také setkal, že to je třeba žena, která učila literaturu a dneska má zametat na ulici. No, vy pravděpodobně jako tvrdí správně říkáte: nebudeme se s těmi lidmi mazlit, jen ať si to zkusí na stará kolena. Nezlobte se, já nechci být zlomyslný, ale přál bych vám možná v tom případě to zkusit. Jaké to bude, když na stará kolena budete zametat ulice ve městě, ve kterém žijete. Bude vám to všem tak vyhovovat, že to dnes tak klidně všem doporučujete?

A druhá věc. Já jsem se ptal – já samozřejmě to cením, pokud poslanec je schopen zajít mezi bezdomovce a bavit se s nimi, tak to je věc, ke které mám respekt, to je člověk, který koná svou práci. Ale pak se divím, že paní poslankyně nereaguje na to druhé, co jsem řekl. Podle toho, co jsem řekl, tak tímhle zákonem o pomoci v hmotné nouzi vám ten počet lidí, mezi které budete chodit, bude velice utěšeně růst! Protože jestli bude platit, jak jsem se tady zmínil, že budete poskytovat doplatek na bydlení nejdéle na dobu 84 měsíců během posledních deseti let a s tím, že tady je taky, že po uplynutí příslušných období bude občan bez nároku na jakoukoliv podporu bydlení, protože souběžně se navrhuje časově omezit také poskytování příspěvku na bydlení, takže těch lidí bez toho bytu tady nám poměrně výrazně přibude – a to snad jako vy budete mít radost z toho, když tam budete mít tu klientelu dvakrát tak velkou, jako je dnes? To je snad cíl sociální politiky?

Takže já vám říkám: proti tomuto opatření, které máte v této novele, co jste schopni tady říci na to, abyste to hájili? Když já si nedovedu představit, jak lidé budou tu situaci řešit, když vy jim tady dokonce sérií opatření tu situaci tak zkomplikujete. Takže já vám říkám, těch bezdomovců přibude. Je to dobré, že mezi ně chodíte, ale mělo by vám vadit, že jich bude třikrát víc než tolik. (Hlas z lavice: Než dnes. – Tleská skupina poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak děkuji. Mám tady další faktickou – paní poslankyni Lenku Kohoutovou. Faktická má přednost, tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Prostřednictvím paní předsedající pane místopředsedo, vámi se nenechám úkolovat! To za prvé.

Za druhé jste se dopustil několika nepřesností, a pokud budete chtít, tak vám je soukromě všechny vysvětlím a na otázky ráda odpovím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další faktická – pan poslanec Jiří Šulc, poté pan ministr Kalousek, pak pan místopředseda Zaorálek.

Poslanec Jiří Šulc: Paní místopředsedkyně, já bych prostřednictvím vaší osoby panu poslanci Zaorálkovi rád vzkázal, aby neurážel naše poslankyně, obě dvě, protože ony mají na rozdíl od něj spoustu zkušeností s těmi lidmi. Pan Zaorálek, tuším, nikdy neseseděl na radnici ani nedělal přímo v té sociální sféře. Takže on bydlí tady několik let a vůbec neví, o čem je život.

A prostřednictvím předsedající ještě panu kolegovi Tejcovi bych vyřídil, že sociální stát, tak jak byl nastaven v Evropě po druhé světové válce, je překonán. Všechny západoevropské země se snaží ho předělat, protože je neufinancovatelný. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Faktická pana ministra Kalouska má přednost, takže vás prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já mám stručné reakce také na pana místopředsedu Zaorálka. Není to poprvé, co při diskusích na této téma slyším, jako kdyby byla ostuda zametat. Jako kdyby byla nějaká podřadná a nějaká lepší práce. Já jsem přesvědčen, že neexistuje žádná podřadná práce, za kterou by se člověk musel stydět. Je jenom špatně vykonávaná práce. Ale určitě není žádná práce podřadná. Ani na mladá, ani na stará kolena bych se nestyděl dobře zametat chodník

svým sousedům, kteří mi vydělávají na podporu. Na tom opravdu není nic ostudného. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní zpravodajka mě ujistila, že se hlásí s faktickou, takže dávám přednost paní zpravodajce. Paní poslankyně Řápková, a poté vystoupí pan poslanec Zaorálek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Řápková: Já bych si jenom dovolila to vše shrnout. My chceme vytvořit systém pro skutečně potřebné. Dnes je takový úzus, že dochází ke zneužívání dávek, a někteří potřební, kteří se opravdu dostanou do svízelné situace, se díky tomu stydí se zapojit do sociálního systému. Stydí se vůbec o ty dávky požádat. Na druhou stranu tady máme skupinu lidí, kteří celý život žijí ze sociálních dávek. A proč žijí ze sociálních dávek? Oni jsou v podstatě doma, mají peníze, mají spoustu volného času a nemají žádné povinnosti. Navíc k tomu, pokud si udělají jakékoli dluhy, tak právě proto, že žijí ze sociálních dávek, tedy respektive z dávek hmotné nouze, jsou tyto dluhy absolutně nevymahatelné. Nic je tedy nenutí k tomu, aby tento zažitý systém jakkoliv změnili. Není tady žádná motivace. A právě ta opatření, která se předkládají v novele, tak ta je skutečně motivovat budou.

Taková skutečnost, co se týká veřejné služby, je to, že co se zavedla veřejná služba, tak někteří lidé poprvé ve svém životě museli pracovat. Jděte se zeptat – někteří z vás řekli, že si zjišťovali skutečnosti na úřadech, jděte se zeptat sociálních pracovníků, kolik lidí v hmotné nouzi poprvé pracovalo od doby, kdy byla zavedena veřejná služba.

A pokud se někdo dostane do situace, že přijde o práci, tak právě díky veřejné službě si zachová pracovní návyky. A vy když tady vytrháváte z kontextu, nebo respektive uvádíte úmyslně, že musí zametat ulice, jak už tady bylo řečeno – za prvé to není podřadná práce a za druhé to není jediná práce, která se v rámci veřejné služby nabízí. Takže by bylo vhodné, abyste se o tomto informovali.

Naším cílem je opravdu zavést systém pro potřebné, pro ty, kteří ho potřebují, a ne pro ty, kteří ho zneužívají. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. V žádném případě nejsem obhájce zneužívání jakéhokoli systému, ale začíná mi tady tvrdě vadit, že se díváme jenom na jednu skupinu. Prosím vás, podívejte se taky na sebe. Kolik z vás bylo nemocných, hlídalo děti, vzalo si nemocenskou, vzalo si paragraf? Kolik z vás využije všechny přídatky, které dostane na benzin, na stravu? Tak si

rozhodněme, že budeme brát talony na benzin, že budeme brát stravenky nebo budeme chodit stejně do závodky a razítkovat si tam objednávky jako občané. Podívejme se na osoby samostatně výdělečně činné, jak mají vysoké paušály. Podívejme se na jiné živnostníky, kteří dokonce toaletní papír do rodiny si dají do účetnictví. To je opravdu nehoráznost!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak to byla faktická poznámka. A nyní zvu k mikrofonu pana místopředsedu Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych jenom rád vysvětlil, že ty příklady, které jsem tady užil na začátku, ten důvod, proč jsem o tom začal mluvit, třeba o té záležitosti, která se týká těch dvaceti dnů nebo toho, že když člověk neodpracuje těch dvacet dní, a přitom to není jeho vina, že je to nespravedlivé, pokud díky tomu má srážené ty dávky – já jsem o tom začal mluvit proto, protože jsem vycházel z toho, že ani pravicová strana se neliší od té sociální demokracie v tom, že i ona, pokud vidí, že je něco takto očividně nespravedlivé, no tak to prostě uzná a řekne, že tohle se nedá hájit a že se z toho něco vyvodí. Mně to připadá, že přece pravice neznamena, že se vůči lidem budete chovat nespravedlivě, neférově.

Tady pan Šulc, který řekl, že jediný opravdový život je na radnici, tak bych ho rád ujistil, že jsem strávil na ostravské radnici šest let. Ale to není důležité. On tady začal mluvit o zahraničí a Evropě. Já bych vás chtěl ujistit, že kdyby poslanec, kterýkoliv poslanec pravice v Německu, Francii, Dánsku i jinde, řekl větu, že sociální stát začíná až tam, kde je společnost bohatá, tak by ho všechny tyhle pravicové strany vypískaly. Tohle neprojde ani v Portugalsku u pravicové strany, ani ve Francii, prostě téměř nikde. Mě překvapuje – chápete? Tady nejde o ty konkrétní. Tady jde o ideologii, kterou tady hlásáte. Ta je prostě scestná. Já jsem to otevřel proto, protože jsem si myslel, že i vy víte, že jsou určitá pravidla a hranice, za které nejde jít. Ale vy chcete snad hájit i to, co je očividnou nespravedlností na těch lidech? Kdy vlastně já vám říkám, že jim nedáváte šanci? Já jsem si myslel, že normální pravicová strana uznává to, že jsou lidé, kteří si prostě pomoci nedokážou. Nejsou pouze zneužitelé dávek. Jde o to, aby bylo více lidí, kteří mají šanci slušně žít. Ale rozumíte, přece není to, že tyhle vaše zákony zvětšují to množství, kteří dostávají šanci. Je to pravý opak! Vy je prostě hážete do studené vody. A nemůžete to nevědět. Jste přece poslanci, máte kanceláře, ti lidé vám tam chodí. To přece není možné, že vám tam chodí jiní lidé než my. Nebo než nám. (Smích v lavicích.)

Takže rozumíte? Tady přece nešlo o to, se bavit jenom o těch detailech. Tady šlo o to, ujasnit si i to, co to je pravicová politika. A já jsem si myslel, že tady najdeme něco, na čem se shodneme. Že i vy uznáváte, že některé věci jsou příliš! Že třeba ten soudce Varvařovský má pravdu! Že tohle je

třeba napravit! A já jsem se ptal: Napravíte to, nebo ne?! A vy říkáte: Asi, nám je to jedno. My jsme pravice nejpravivější ze všech možná v Evropě vůbec. Jako jsme byli kdysi socialistický stát, který byl papežštější než papež! My jsme tady budovali takové komuny a takové zespolečenštění, že to nemělo ani Polsko, Maďarsko, nikdo! My jsme byli nejlepší! Vy jste dneska ta nejpravivější pravice v Evropě! Vy to dneska děláte – ať se to týká anonymních akcí, tam prostě máme tak anonymní jako nikde. A dokonce i v sociální politice vy předvedete, že lidé vydrží víc než ve Španělsku! Víc než v Portugalsku! Vy jste tady Čech, když se mu dá příležitost, tak se užijí i bez peněz!

A to já pokládám za scestné. Tady jde přece ne o to, abychom se navzájem přetlačovali, ale abychom hledali nějaký průsečík. A já jsem ta témata zvedl proto, že jsem čekal, že česká pravice má nějaké pochopení pro spravedlnost. Místo toho jsem se dověděl, že sociální stát začíná tam, kde je společnost bohatá. Já jsem přesvědčen, že česká společnost je dnes, dokonce i uprostřed krize, dost bohatá na to, aby se vůči lidem chovala férově. Aby se snažila pomoci těm, kteří jsou tady slabší. A kteří i v krizi možná právě proto potřebují pomoci. Ti bohatí, těm je i v krizi lépe. Dneska jsou ty nároky větší. Já jsem z regionu, kde je 16procentní nezaměstnanost. Tam radit lidem, ať si najdou práci, tak si budou myslet, že jsem k nim arogantní. Ti lidé leští kliky!

Takže já si myslím, že to, co ušetříte zákonem, je minimum. Ale ti lidé budou prostě plavat v té studené vodě ve stále větším množství. Já tvrdím, že to je neefektivní pro stát. To sociální napětí poroste a vy nevytváříte společnost, která bude držet pohromadě. A já to neříkám proto, že vás tady chci obviňovat, ale protože přece šlo o to se dohodnout, že ta krize se musí zvládnout tak, aby co nejmíň lidí bylo ztraceno, manželství rozvráceno, protože ty rodiny nevydrží bez té práce apod. A my jsme jim měli pomoci, aby tu krizi přestáli. Místo toho vy jste zvolili cestu – zachránit se jenom někteří. A to je podle mě špatně! (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak a nyní vystoupí pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl vystoupit jako předkladatel až na závěr diskuse, nicméně pravděpodobně to není možné.

Pokud tady pan místopředseda Zaorálek tvrdí, že my rozdělujeme společnost, tak mým pevným přesvědčením je, že je to přesně naopak. Pokud totiž používá takové zásadní pravdy, jako že reorganizace úřadů práce způsobila rozvrat sociální práce na obcích, tak to je přesně to roze-

štvávání společnosti – použití naprosto nepravdivých argumentů. Přece to, že jsem zreorganizoval strukturu úřadu práce, vůbec nemůže mít vliv na stávající sociální práci obcí. To jsou dvě entity, které jsou naprosto odděleny a vůbec to nemá nic společného. To, že následující kroky předpokládají sjednocení výplatního místa, a tím úsporu přibližně miliardy korun ročně, ano, to je pravda. To je věc, o které je možné diskutovat. Ale pokud tady padají takové zavádějící informace, jako např. to, že když po sloučení výplatního místa nebude 227 obcí třetího typu poskytovat sociální dávky, tak to znamená, že se tím naruší sociální práce v 6 500 obcích? To je přece úplně nesmyslný argument. To je něco, co je jenom vytaženo proto, aby to skutečně rozeštvávalo společnost.

Znovu opakuji: Cílem je lépe směřovat pomoc na ty, kteří ji skutečně potřebují. Nesnižovat celkový objem sociální pomoci, ale lépe ho zacílit. To znamená těm, kteří tu pomoc skutečně potřebují, dát víc a vyloučit z toho systému ty, kteří tu pomoc nepotřebují a kteří systém zneužívají. A pokud v mém volebním Ústeckém kraji hned po nezaměstnanosti, o které tady mluvil místopředseda Zaorálek, hned druhým největším problémem je zneužívání sociálního systému, tak na tom vnímání občanů asi nejspíš něco bude.

Děkuji za pozornost. (Výrazný potlesk z pravé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu ministroví. Hlásí se paní zpravodajka? Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Řápková: Já jenom pro pana místopředsedu, aby se nemusel rozčilovat, tak mu odpovím na jeho otázku. Pokud není nabídnuta veřejná služba, tak k tomu nelze přistupovat sankčně. To znamená, že nelze příspěvek na živobytí snížit na existenční minimum. Já myslím, že takhle to stačí, abychom se veřejné službě už nemuseli věnovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní dostane slovo paní poslankyně Marta Semelová. (Šum v pravé části sálu.)

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych jenom chtěla odpovědět paní poslankyni Kohoutové prostřednictvím předsedající. Vy jste se ptala, jestli někdo byl mezi bezdomovci. Ano, paní kolegyně, já tam docházím. A docházím tam opakovaně. A můžu říci, že skutečně mnozí se tam dostali na ulici – teď myslím ne vlastní vinou, že prostě přišli o práci. Tím pádem se dostali do dluhových pastí, ztráceli možnost vůbec splácet nájmy, hypotéky atd. atd. a dostali se na ulici. A všechny ty návrhy, které vy tady předkládáte jako pravice, k této situaci ještě přispívají.

Ať už je to zdražování zdravotnictví, zdražování prostřednictvím DPH, těchto sociálních reforem atd. atd.

Ono cílem každé reformy by mělo být zlepšení systému života občanů. To se však o předloženém návrhu říct nedá. Hlavním cílem vládní představy sociální reformy, jejíž součástí je předložený návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi, je úspora veřejných prostředků za každou cenu. Nic proti úsporám, ovšem nesmí se tak dít bezohledně, krátkozrace, na úkor těch, kteří dávky v hmotné nouzi, ale i další sociální dávky a příspěvky potřebují. Není přece možné trestat lidi, v momentě, kdy se v naprosté většině, jak už jsem řekla, ne vlastní vinou dostanou do situace, kdy nemají na živobytí pro sebe, příp. pro své děti. Není možné zavírat oči před sociálními dopady, které se ve své podstatě odrazí nejen v životě jedinců samých, ale i v celé společnosti. Na tyto dopady dlouhodobě upozorňujeme nejen my poslanci za KSČM, ale také odbory, Svaz měst a obcí, krajů, zaměstnavatelů, protest proti zákonu vyjádřil i Akční spolek nezaměstnaných a další instituce.

Namísto toho, aby byl nejdříve zpracován podrobný rozbor současného stavu, tzn. co vyhovuje, co se osvědčilo a co je třeba změnit, střílí Ministerstvo práce a sociálních věcí od boku na základě odhadu, jak konečně samo přiznává i v důvodové zprávě. Nejsou zpracovány analýzy dopadů na občany a sociální skupiny v jednotlivých regionech se zohledněním místních podmínek v souvislosti s nezaměstnaností, dopravou, vzdělaností, možnostmi uplatnění apod. Nebyly vytipovány kritické oblasti, chybí zodpovědné posouzení situace poskytovatelů sociálních služeb a těch, kteří je potřebují.

Přitom návrh zákona obsahuje velice závažné změny ve výši a podmínkách poskytovaných dávek. Mezi tyto změny patří i zúžení okruhu osob, které budou mít nárok na životní minimum. To je v zákoně definováno jako minimální společensky uznaná hranice peněžních příjmů k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb. V současné době činí měsíční životní minimum pro jednotlivce 3 126 korun. Pro první dospělou osobu v domácnosti 2 880 korun, pro druhou a další 2 600 korun. Pro nezaopatřené dítě ve věku do 6 let je to částka 1 600 korun, pro dítě ve věku od 6 do 15 let jde o částku 1 960 korun. Částka, kterou občané dostávají, však obvykle nedosahuje ani životního minima a v mnoha situacích se omezuje na existenční minimum, které je minimální hranicí peněžních příjmů, jež se považuje za nezbytnou k zajištění výživy a ostatních základních životních potřeb na úrovni umožňující přežití. V současné době činí měsíčně 2 020 korun.

Návrh obsahuje novou úpravu výše částky na živobytí a je velmi nepřehledný, takže občané ani nebudou vědět, na co vlastně mají nárok. Doposud platí, že pokud osoba v hmotné nouzi odpracuje zadarmo 20 hodin

v rámci veřejné služby, má nárok na minimum, tzn. na částku 3 126 korun, místo existenčního minima, které už jsem uvedla, 2 020 korun. Nově bude muset odpracovat zadarmo 30 hodin a dostane jen poměrnou část rozdílu mezi životním a existenčním minimem. Navíc zákon zahrnuje nové důvody ke snížení částky na živobytí na úroveň existenčního minima.

Souhlasit nelze také s návrhy směřujícími k vypuštění úhrady nákladů na základní vybavení domácnosti vznášející požadavky na rychlejší prodej movitého majetku a zpřísnující podmínky pro uznání snahy o zvýšení příjmu vlastní prací. Dojít má také k časovému omezení vyplácení doplateků na bydlení. Nově by pod podmínkou nároku na doplatek na bydlení mělo být získání nároku na příspěvek na živobytí.

Doplatek na bydlení by se poskytoval nejdéle na dobu 84 měsíců během posledních deseti let, přičemž doby pobírání se v období těchto deseti let počítají, takže po uplynutí příslušných období bude občan bez nároku na jakoukoli podporu bydlení, protože souběžně se navrhuje časově omezit také poskytování příspěvku na bydlení. Co bude následovat, je, myslím, víc než jasné. A bylo to tady řečeno před chvílí ze slov mnoha předřečníků. Vzroste počet lidí bez přístřeší a těch, kteří budou propadat v sociální síti do chudoby.

Jednou z podmínek pro nárok na příspěvek na živobytí má být tzv. bydliště na území České republiky. V České republice však existuje poměrně rozsáhlá skupina osob bez bydliště, které se nacházejí zpravidla v situaci sociální potřebnosti. Stanovení tohoto omezení znamená jejich vyloučení z poskytování nejzákladnější pomoci. Nárok na pomoc by měl být přiznán všem českým občanům, pokud jinak splňují podmínky zákona.

Jedním z cílů předloženého zákona má být podpora odpovědnosti osob v rámci rodiny a motivace k aktivnímu řešení nepříznivé situace. Zároveň je úprava zaměřena na zpřísnění podmínek pro osoby, které se vědomě vyhýbají práci. Já v žádném případě nejsem zastáncem těch, komu se nechce pracovat. Ale nejdřív tu práci musí každý dostat. A nejen to. Musí za ni dostat mzdu, která mu náleží. V momentě, kdy na jedno pracovní místo čeká x lidí, kdy mnozí uchazeči bývají odmítáni, protože se prostě zaměstnavateli nelíbí, kdy jsou tu desetitisíce nezaměstnaných absolventů škol, kdy jsou vylepšovány statistiky počtu nezaměstnaných tím, že jsou vyřazováni z evidence, je to s tou motivací mírně řečeno postavené na hlavu.

K organizaci veřejné služby. Úprava předpokládá převedení organizace veřejné služby na Úřad práce České republiky. Celkové náklady na toto převedení vycházejí za rok zhruba na 70 mil. korun. Tyto prostředky mají jít z kapitoly Úřadu práce z prostředků na politiku zaměstnanosti. Myslím, že tyto peníze by mohly být vynaloženy mnohem účelněji. Kromě toho odebrání kompetencí obcím zvyšuje nebezpečí zho-

ršení nabídky sociální práce na jejich území a vzdálení se svým občanům. Odhadované úspory, kterými ministerstvo argumentuje, jsou navíc velice sporné, neboť velká část nákladů bude převedena na občany a poskytovatele těchto služeb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí při prosazování navrhovaných změn opakovaně argumentuje zneužíváním dávek a rostoucími nároky na dávky hmotné nouze. Tento nárůst však není způsoben tím, že by se lidem nechtělo dělat. Takových je výrazná menšina. Příčiny jsou někde jinde. Ve vysoké nezaměstnanosti, v poklesu příjmů v důsledku ekonomické krize, ale také proto, aby bylo na příjmy pro ty nejbohatší, v neustálém zdražování a konečně v důsledku toho, že se nevalorizuje minimální mzda. K nárůstu žadatelů výrazně přispívá také snížení dávek nemocenského pojištění a státní sociální podpory.

Redukce a zpřísňování dávek v hmotné nouzi v kombinaci s vysokou mírou nezaměstnanosti, kterou jsou postiženy zejména nízkopříjmové skupiny, povede k nárůstu chudoby ve společnosti se všemi důsledky z toho plynoucími. Proto předložený vládní návrh nemohu podpořit a přikláním se k návrhu na jeho zamítnutí.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM)

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní vystoupí se svým proslovem pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi má tři rozměry. Tím prvním jsou opatření, která zužují okruh osob a zpřísňují nároky na pomoc v hmotné nouzi. Jedná se nejen o zúžení okruhu osob, které budou mít nárok na životní minimum, ale i vypuštění úhrad nákladů na základní vybavení domácnosti, požadavky na rychlejší prodej movitého majetku či zpřísnění podmínek o uznání snahy o zvýšení příjmů vlastní prací. Velmi problematický je návrh na časové omezení vyplácení doplatku na bydlení, čímž stát svou politikou spíše začne podporovat bezdomovectví, protože v naší zemi schází legislativa vymezující sociální byty. Nové ustanovení, které nutí rodiče zneužívat pro vlastní potřebu majetek nezletilých dětí, odporuje nejen obecným zásadám morálky, ale zejména je v rozporu s právy dítěte.

Druhým rozměrem je změna způsobu výplaty dávek v hmotné nouzi, kdy namísto obce bude o dávkách rozhodovat krajská pobočka úřadu práce. Tato centralizace bude pro občany v hmotné nouzi diskriminační a stane se méně dostupnou. Svaz měst a obcí České republiky kritizuje tuto změnu, která bude mít negativní dopady na obecní rozpočty, ale zejména se bude rozhodovat bez místní a konkrétní znalosti situace žada-

tele o dávky. Zároveň se z úřadu práce stane úřad pro poskytování dávek namísto toho, aby prováděl opatření aktivní politiky zaměstnanosti.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, třetím rozměrem – a z mého pohledu nejhorším a už tady byla o tom řeč – je demontáž sociálního státu. Pokud bude novela zákona o pomoci v hmotné nouzi přijata, budou sociálně potřební občané připraveni o veškerý majetek včetně majetku nezletilých dětí, budou zneužíváni jako neplacená pracovní síla živená dávkami pod úrovní potřebnou k důstojné existenci a po několika letech také připraveni o bydlení. Hrozí tak prohloubení již existujících sociálních problémů a zvýšení společenskopatologických jevů.

Je nutno také konstatovat nesoulad části návrhu s ústavním pořádkem České republiky. Návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi totiž představuje (?) naplnění ustanovení článku 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Kromě toho Listina základních práv a svobod stanovuje v článku 28 právo na spravedlivou odměnu za práci. Návrh tedy kromě narušení společenských poměrů porušuje ústavně garantovaná práva občanů.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, závěrem svého vystoupení si dovoluji citovat ze zprávy 2010 Social Watch, která charakterizovala rok 2009 pokusem o destrukci sociálního státu. Cituji: „Největší hrozbou pro občany České republiky je počínání jejich vlády. Pravicové strany zneužívají krize k další destrukci sociálního státu, která má za následek pokles spotřeby domácností a přispívá tak k roztáčení krizové spirály. K překonání krize mají sloužit především úspory v sociálním systému.“

Osobně se s tímto názorem ztotožňuji a připojuji se k návrhu na zamítnutí návrhu zákona již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Posledním přihlášeným dosud je pan poslanec Josef Novotný starší. Já mu dávám slovo. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Ještě jednou dobrý podvečer, paní předsedající, vážená vlado, kolegové. Já jsem tady chtěl vzpomenout věc, která má souvislost s tím, proč tady vlastně nad sociálním zákonem nebo nad problematikou nedostatku peněz do sociální oblasti vůbec mudrujeme.

Naše republika díky zejména levicové politice a populistické politice pravice je v situaci, kdy máme 1,4 bilionu státního dluhu, k tomu další bilion a něco státního nebo veřejného dluhu, který je někde poschováván, abychom unikli statistikám Eurostatu. A současná vláda dělá jenom to, že se snaží brzdit sešup z kopce, ve kterém jedeme. A nás to vůbec netěší. A musíme dělat opatření, která jsou nepopulární, která vedou k tomu, a-

bychom zabránili zneužívání sociálních dávek, abychom ušetřili na tom systému, bereme na platech. Netěší nás to, řezeme si sami pod sebou větev, nicméně děláme to taky kvůli vám, kvůli tomu, že jste celou tu dobu rozdávali. Já osobně jsem sedm let v Parlamentu. Taky cítím jakousi vinu a když se podíváte na moje vystoupení, která jsem vedl v Senátu od počátku, tak jsem na tuto situaci upozorňoval, snažil jsem se, abychom tyto věci nedělali, a až jsem se zařekl, že ve Sněmovně kolem těch dluhů vystupovat nebudu. Ale musím, protože když slyším tady tu populistiku a slyším výzvy od lidí, které bych nazval – například kolega z KSČM, který je největší pilot ve Sněmovně, který prolítá do Ostravy statisíce navíc z peněz Poslanecké sněmovny na úkor dávek pro potřebné, tak tenhle člověk nám říká: Zamyslete se nad sebou!

Já jsem se nad tím zamýšlel, než jsem nastoupil do Senátu. Já jsem inicioval úpravu, abychom nezdaněné dopravy prostě neměli, abychom nelétali zadarmo. Když se nám to nepovedlo prosadit, tak jsem z toho pro sebe vyvodil závěr, že jsem tuto výhodu nikdy nečerpal. Já jsem skutečně nikdy nejel veřejným prostředkem těch sedm let zadarmo, protože jsem to považoval za nemravné. Ale lidi, kteří to používali, utratili statisíce, nás tady teď budou kárat!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Miroslav Opálka a po něm další faktická pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vaším prostřednictvím se chci omluvit panu kolegovi, který přede mnou hovořil, chci se omluvit i těm občanům České republiky, které to uráží, ale musím se omluvit i těm občanům, kteří za mnou chodí do poslanecké kanceláře a byli zvyklí, že jsem byl celé pondělí přítomen a že se dnes nemůžu zúčastňovat všech akcí, kterých jsem se v minulosti zúčastňoval.

Vážený pane kolego prostřednictvím předsedající, já jsem nezneužíval systém, já jsem využíval to, co využívali i jiní poslanci z Moravskoslezského a Zlínského kraje, a jestli to kohokoliv urazilo, tak se mu moc omlouvám, ale bohužel vzdálenostní diskriminace, která mezi námi je, ta se vyřešila jenom jednostranně. Co kdybyste se zamyslel taky, kolik tedy berete vy a kolik bere Pražák a jak jsou spravedlivě rozděleny tyto náhrady? Já se k vám rád přidám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následuje další faktická a poté pravděpodobně konec rozpravy a závěrečná slova. Prosím, pane poslanče Sklenáku.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já také musím zareagovat na vystoupení kolegy Novotného, na jeho slova o tom, že ten dluh, který zde dnes je, je díky tomu, jaké byly sociální výdaje. Prosím vás, to už si nepamatujeme, jakým způsobem se tady transformovala ekonomika, jak se tady privatizoval, či spíše rozkrádal majetek, jaké byly náklady na sanaci bankovního sektoru, náklady na arbitráže ze CME? Další arbitráž máme zřejmě za dveřmi. A pokud už jsme teď v této situaci, řešíte to zase jenom na těch nepotřebnějších. Proč tedy nejdete na ten náš návrh, který jsme předkládali už opakovaně několikrát, na zvýšení daně pro nejvyšší příjmy, které jsou všude obvyklé? Čili tady vždycky, když je potřeba hledat peníze, tak vy se díváte na ty nepotřebnější.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud se již nikdo nehlásí, nemám zde žádnou přihlášku do rozpravy, a tuto rozpravu ukončuji. Ptám se pana ministra. Přeje si vystoupit se závěrečným slovem. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom opravdu stručně, protože částečně už jsem se vyjádřil. Chci tady podotknout jednu věc, která nepadla při vášnivých diskusích o časovém omezení příplatku na bydlení a doplatku na bydlení, že toto časové omezení se nenavrhne vztahovat jak na osoby se zdravotním postižením, tak na osoby od určitého věku. To je sociální pojistka, která je férová. Nicméně ekonomicky aktivní kategorie obyvatel by skutečně měla v přechodném sedmiletém období přizpůsobit svoje bydlení svým životním nákladům.

Co se týká silných vyjádření o tom, že návrh není v souladu s ústavním pořádkem a s Listinou základních práv a svobod, tak se odvolám na to, že Legislativní rada vlády samozřejmě posuzovala soulad návrhu s ústavním pořádkem. Neshledala v tomto ohledu žádné závady. Nicméně tím základním arbitrem, kdo v tomto ohledu může rozhodovat, je pouze Ústavní soud. Samozřejmě, že všechna ta opatření jsou navrhována tak, aby byla v souladu s ústavním pořádkem České republiky. To se týká i takových vyjádření, jako že má dojít ke zneužití majetku nezletilých. Takováto silná slova jsou samozřejmě naprostým nesmyslem.

Poslední poznámka, kterou si nemohu odpustit. Já skutečně nevnímám veřejnou službu jako ponížení. Pokud někdo z nás prostě nemůže najít v tu chvíli vhodné uplatnění na trhu práce, tak považuji za naprosto normální, že svým spoluobčanům alespoň částečně přispěje na to, že se na něj skládají, tím, že se snaží odvést nějakou práci, která má svůj smysl a která má nějaký přímý dosah na své spoluobčany. Já nevidím s dovolením ani při

svém vzdělání nic ponižujícího na tom pomoci svým spoluobčanům například k tomu, aby byly čisté ulice nebo chodníky. Opravdu na tom nespátříji nic ponižujícího.

Na závěr mi dovolu zнову požádat o podporu při propuštění do druhého čtení tohoto návrhu zákona. Já to považuji za významný krok k mnohem systémovější úpravě pomoci těm spoluobčanům, kteří pomoc státu, tedy nás všech, skutečně potřebují. Ten krok je navržen jako systémový v řadě oblastí a já ho považuji za velmi potřebný.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Pokud si paní zpravodajka již nepřeje vystoupit? Vidím, že si přeje, prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Já bych si jen dovolila upozornit, že byl předložen návrh na zamítnutí, o kterém bychom měli hlasovat. A samozřejmě budeme hlasovat o postoupení výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Je zde návrh na zamítnutí. Podal ho pan poslanec Sklenák, připojili se poslanci Semelová a Sedla. O tomto návrhu budeme hlasovat. Já vás nejdřív všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkám, až se ustálí počet a můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje návrh na zamítnutí této předlohy, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 50 z přihlášených 148 poslanců pro 49, proti 97. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku a já se ptám, zda někdo navrhuje přikázání ještě některému dalšímu výboru. Není tomu tak. Přistoupíme proto k hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti, stiskněte, prosím, tlačítko ne.

V hlasování pořadové číslo 51 z přihlášených 150 poslanců pro 149, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji panu ministrovi, paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu a tím je

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 373/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek a já mu uděluji slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že tento návrh zákona navazuje na předchozí projednávaný bod, tak já už si odpustím obecný úvod a budu se věnovat pouze jednotlivým konkrétním úpravám a shrnu tady ty nejdůležitější.

Samozřejmě navržených úprav je celá řada. Z těch stěžejních bych ale chtěl zdůraznit to, že se navrhuje v zákoně o zaměstnanosti změna právní úpravy definice nelegální práce tak, aby případy nelegální práce byly lépe prokazatelné a aby bylo lépe možné odhalovat práce fyzickou osobou vykonávané mimo pracovněprávní vztahy, ačkoliv z charakteru vykonávané práce je zřejmé, že je konána závislá práce.

Dále se navrhuje transformace kategorie osob zdravotně znevýhodněných, a tedy sloučení osob zdravotně postižených a osob zdravotně znevýhodněných do jedné skupiny, protože to umělé rozdělení mezi osoby zdravotně postižené a osoby zdravotně znevýhodněné už je překonáno. Samozřejmě úprava je navrhována s dlouhým přechodným obdobím, aby byl dostatek času na sloučení těchto dvou kategorií.

Dále se navrhuje úpravy podpory chráněných pracovních dílen a chráněných pracovních míst, taktéž s cílem zjednodušit, zpřehlednit tuto úpravu a zároveň ji zacílit tak, že bude nižší administrativní náročnost při zpracování a obsluze této podpory. Tedy transformace kategorie chráněných pracovních dílen umožní mnohem cílenější a adresnější podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Cílem je, aby zaměstnávání osob se zdravotním postižením bylo mnohem lépe uskutečnitelné a lépe propracované.

Dále návrh zákona obsahuje i opatření v tzv. náhradním plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením, kde se zavádí horní limit pro náhradní plnění vztažené na jedno pracovní místo obsazené osobou se zdravotním postižením, abychom tak lépe cílili podporu a zamezili zneu-

žívání této dosavadní právní úpravy při poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání těchto osob.

Dále se navrhuje zavést možnost sdíleného zprostředkování zaměstnání, kde by byla dána možnost pro pobočky úřadu práce využít pružněji spolupráci s agenturami práce. Mělo by to zvýšit efektivitu zprostředkování.

Dále, pro zvýšení motivace uchazečů o zaměstnání je navrhováno posílení flexibility při výběru vhodné rekvalifikace, rekvalifikačního zaměstnání tak, aby si uchazeč o zaměstnání v případě, že mu úřad práce nenalezne vhodnou rekvalifikaci, aby si takovou rekvalifikaci mohl vybrat a zvolit sám a úřad práce potom mu na takovou rekvalifikaci přispěje.

Dále se v návrhu řeší oblast zaměstnávání cizinců prostřednictvím agentur práce, kde je naprosto jednoznačné, že tento způsob zaměstnávání cizinců není v souladu s účelem pracovního povolení pro cizince, protože takové pracovní povolení pro cizince je vždy specifikováno na konkrétní pracovní místo, takže nadále se předpokládá využití agenturního zaměstnávání pouze pro tuzemce a samozřejmě občany EU, kteří mají postavení na trhu práce stejné jako občané ČR.

Dále se v návrhu zákona odstraňuje nesystémovost dosavadní právní úpravy, která spočívá v tom, že fyzická osoba, která pracuje a zároveň studuje formou prezenčního vysokoškolského studia, nemůže být v případě zaměstnání evidována jako uchazeč o zaměstnání, což je velmi nepatřičné opatření, které těm, kteří se snaží si zvyšovat svoji kvalifikaci, v podstatě neumožňuje při ztrátě zaměstnání řešit svoji situaci standardním způsobem, to znamená, znevýhodňuje ty, kteří usilují o zvýšení kvalifikace, oproti těm, kteří o zvýšení kvalifikace neusilují.

Z důvodu snížení administrativní zátěže se navrhuje také zrušit povinnost zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa povinně úřadu práce. Tato povinnost je již přežitá a nesplňuje svůj účel. Je to významný příspěvek ke snížení administrativní zátěže a na druhou stranu k posílení motivace jak úřadů práce, tak zaměstnavatelů při hledání vhodných uchazečů o pracovní místo.

Tolik k základním principům. Stejně jako v minulém návrhu zákona jde především o naplnění cíle zvýšit efektivitu všech činností, které jsou upraveny zákonem o zaměstnanosti, významně posílit možnosti boje proti nelegálnímu zaměstnávání, což je fenomén, který ubírá významné prostředky jak sociálnímu systému, tak zdravotnímu systému, tak samozřejmě systému daní, který přivádí prostředky do státního rozpočtu, na druhé straně přehodnotit všechny možné povinnosti a podmínky jak při zprostředkování zaměstnávání, tak při různých podporách poskytovaných v rámci aktivní politiky zaměstnanosti tak, aby byly co nejlépe cíleny a co nejvíce efektivní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Chci vás seznámit s omluvou. Omlouvá se od 17 hodin ze zdravotních důvodů paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová.

A nyní požádám paní zpravodajku poslankyni Lenku Kohoutovou, aby se ujala své úlohy.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, milá vládo, dámy a pánové, dovoluji mi seznámit vás s nejdůležitějšími body novely zákona o zaměstnanosti 435/2004 Sb., sněmovní tisk 373, který je v platnosti od roku 2004. Od té doby prošel zhruba 20 změnami, především pak v oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením a agenturního zaměstnávání.

Cílem předkládaného návrhu změny zákona o zaměstnanosti a dalších souvisejících zákonů je změnit především nelegální práci, definici a kontrolu. Navrhovaná změna upravuje definici nelegální práce a omezuje praxi, kdy fyzické osoby vykonávají práci pro jinou fyzickou osobu nebo právnickou osobu mimo pracovněprávní vztahy, to znamená zabránit obcházení zaměstnání formou výkonu samostatné výdělečné činnosti nebo na základě občanskoprávních smluv. Změna usiluje také o dosažení účinné kontroly nelegální práce, jakož i zjednodušení a zkrácení kontrolního procesu. Novela nastavuje pořádkové pokuty za porušení zákona o zaměstnanosti.

Zprostředkování zaměstnání. Cílem návrhu je zvýšit účinnost zprostředkování a umožnit efektivnější využití různých forem zprostředkování uchazečům o zaměstnání, kteří sami aktivně práci hledají.

Pak se zde jedná o úpravy agenturního zaměstnávání cizinců. Jde o regulaci pracovního trhu ve vztahu k zaměstnávání cizinců mimo EU, čili lidí, kteří nejsou občany EU a chtějí u nás pracovat.

Evidence uchazečů, kteří sami ukončili zaměstnání. Současná právní úprava umožňuje, aby se uchazeči o zaměstnání, kteří nastoupili do zaměstnání zprostředkovaného úřadem práce a po krátké době jej bezdůvodně ukončili, mohli ihned opětovně evidovat jako uchazeči o zaměstnání. Ve většině případů se jedná o uchazeče o zaměstnání bez nároku na podporu v nezaměstnanosti. Toto chování bohužel nelze postihnout, ačkoliv se zprostředkováním zaměstnání a se zaškolením zaměstnance jsou ze strany úřadu práce i zaměstnavatele spojeny nemalé náklady.

Úprava veřejně prospěšných prací a veřejné služby. Nabídky na přijetí veřejně prospěšných prací a veřejné služby by měly být více provázány na zprostředkování zaměstnání a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Zákon o zaměstnanosti stanoví, co se rozumí vhodným zaměstnáním.

Zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Toto opatření umožní

státu prostřednictvím úřadu práce podporovat ve větší míře zaměstnávání těch osob se zdravotním postižením, které toto skutečně potřebují, po přechodné období i těch, které o statut invalidity přijdou. Do budoucna se nepočítá, ale až po dvou letech, s podporou lidí se zdravotním znevýhodněním.

Mění se statut chráněných pracovních dílen na chráněná pracovní místa, což umožní cílené financování jednotlivého zaměstnance. Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti, podpora zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají více jak 50 % osob se zdravotním postižením, bude snížen na 6 000 Kč s tím, že zaměstnavatel bude muset prokázat, že toto je minimálně 75 % nákladů na jeho mzdu. Stejně tak se § 78 rozšiřuje, a to o příspěvek na chráněné pracovní místo, který může být po doložení nákladů až ve výši 4 000 Kč.

Oblast rekvalifikace. Jde o zajištění vyšší flexibility uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání při výběru vhodné rekvalifikace nebo rekvalifikačního zařízení.

Nástroje aktivní politiky zaměstnanosti. Praxe ukazuje, že je potřeba mít k dispozici takovou právní úpravu, na jejímž základě by mohl stát okamžitě reagovat a finančně podporovat zaměstnávání nejohroženějších skupin uchazečů o zaměstnání i po dobu delší, než je šest měsíců. Cílem je tedy nastavit flexibilnější prostředí pro použití nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti.

Dále zde máme snižování administrativní zátěže. Zákon ruší nejrůznější hlášení a dodávání nejrůznějších potvrzení či výpisů, které si může úřad zajistit sám a bez problémů. Je to samozřejmě cesta správným směrem.

Dámy a pánové, tímto považuji svůj exkurz do návrhu na změnu zákona o zaměstnanosti za úplný. Věřím, že dáte prostor k podrobné diskuzi na výboru pro sociální politiku, a tedy pošlete tuto novelu i do druhého čtení. Tímto se hlásím samozřejmě do obecné rozpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu, a pokud si přejete, můžete vystoupit jako první.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, milá vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi vystoupit ještě jednou v obecné rozpravě k novele zákona o zaměstnanosti 435/2004, v pozdějších novelách. Jde o zákon, který se dotýká mnoha oblastí, které jsou mi velmi blízké, znám je z osobní zkušenosti, protože mnoho let jsem byla sama zaměstnavatelem osob se zdravotním postižením a vím, jak toto téma není lehké, vím, jak nám kazí morálku právě lidé, kvůli kterým se tento zákon

tolikrát měnil, a to proto, protože jsou špatným příkladem dobrého zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Od zákona o zaměstnanosti jsem očekávala a očekávám, že v diskusi ještě budeme diskutovat o možných změnách v této novele, a to konkrétně o provázanosti veřejné služby se zákonem o hmotné nouzi. To jsem tady říkala už v předešlém svém vstupu, když se jednalo právě o hmotnou nouzi.

Dále bych ráda diskutovala ještě o agenturách práce. Agentury práce nejsou špatné jako celek, to v žádném případě. Fungují v podstatě na celém světě. Ale agentury chceme využít ve spolupráci s úřady práce, chceme však zamezit kšeftování s lidskými silami v nelidských podmínkách. A to je velmi důležité. Stejně tak chceme, aby se dále nekšeftovalo s lidmi se zdravotním postižením.

Oblast zaměstnávání osob ohrožených sociálními exkluzí. Neřešíme komplexně všechny tyto skupiny a to je špatně. Měli bychom do budoucna diskutovat o všech skupinách, které jsou ohroženy sociální exkluzí. Pokud víte, kdo všechno patří mezi tyto lidi, tak jsou to lidé například, kteří jsou navrátilci po léčbách z návyků, jsou to lidi bez domova, kteří se snaží najít práci, a protože mají záznam v rejstříku trestů, dlouhodobě nemohou najít práci. Jsou to lidé, kteří se vrací z vězení. Pro tyto lidi není ve většině případů možné jakékoliv řešení při pracovním začleňování. V tomto ohledu jsou tyto osoby dlouhodobou, někdy trvalou zátěží systému sociální podpory a pomoci, místo toho, abychom těmto osobám pomohli řešit jejich situaci například cestou sociálních firem. Podotýkám, že náš zákon nezná sociální firmy, přitom v Evropě je sociální firma velmi dobrým a velmi účinným nástrojem při zaměstnávání právě osob, které jsou ohroženy sociální exkluzí.

Do romské problematiky dáváme mnoho finančních prostředků, ale pracovní oblast dlouhodobě neumíme u těchto lidí řešit. Koncept sociálních firem by toto opět pomohl řešit. Veřejné služby na toto nestačí a stačit nebudou. S tímto problémem by za určité podpory věděl velmi dobře pomoci a věděl by si velmi dobře rady například neziskový sektor, který však nemá dostatečný nástroj a podporu státu. V této oblasti volám po možnostech, jak občanům se ztíženým vstupem na trh práce pomoci. Stát podporou podobného institutu rozhodně ušetří v oblasti sociálních podpor.

Osoby se zdravotním postižením a jejich zaměstnání musí jít cestou, podle mého názoru, sociálního podnikání, a ne hraní si na práci. Rozlišujeme a uvědomme si, že zaměstnávání osob se zdravotním postižením je úplně něco než například sociálně terapeutická dílna. Ta je hrazena z jiných zdrojů. Není možné, aby více jak 50 % všech nákladů řešil stát, a ne zakázky firem. Tady ale je velmi nutná propracovanost systému, který bude řešit to, že pokud obec má takovou firmu na svém území, měla by jí například pomáhat se zakázkami. Je to skutečně věc na dlouhou diskuzi.

Potřebujeme obecně prohloubit povědomí o tom, jak vypadá korektní zaměstnávání osob se zdravotním postižením, potřebujeme více vzdělávat jak zaměstnavatele, tak zaměstnance z řad osob se zdravotním postižením o tom, že mohou pracovat, dokonce mají pracovat. Máme všechny sociálně slabé skupiny učit, že pracovat a nebýt závislý na společnosti je vlastně slušností.

Problematika osob zdravotně znevýhodněných. Už dávno není pravdou, že tito lidé jsou ze skupiny takzvaných bolavých zad nebo lidí s brýlemi. Díky změně zákona, který se týká posudkové služby a který praktikujeme zhruba dva roky, je zřejmé, že stále více lidí, kteří dříve byli osobami s těžkým nebo lehčím zdravotním postižením, padají do skupiny osob zdravotně znevýhodněných. Říkám, že zhruba v době do tří let můžeme mít mnoho lidí, kteří přijdou z režimu zdravotního postižení do zdravotního znevýhodnění. A tady říkám, že to budou dlouhodobě nezaměstnatelné skupiny lidí, a my bychom měli diskutovat, jakým způsobem se o tyto skupiny obyvatel nebo skupiny lidí postaráme.

Věřím, že budeme mít možnost ve výboru pro sociální politiku diskutovat další možnosti změny zákona o zaměstnanosti, například zda příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením je v adekvátní výši, jak zprůhlednit institut například náhradního plnění a jakým způsobem zatočit s takzvanými přefakturacemi. Dále se domnívám, že bychom měli diskutovat, jakým způsobem budeme podporovat zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním, o kterém jsem před chvílí mluvila. Jak vyloučíme z podpory v zaměstnávání osob se zdravotním postižením spekulanty, kterých zde není málo, kteří zaměstnávají mnoho osob bez zadané práce na domácích pracích a firmu mají pouze na institut přefakturací.

Dalšími stále nezodpovězenými otázkami je, jak zakotvíme do zákona o zaměstnanosti podporu institutu podporovaného zaměstnávání, které umožňuje vstup lidem se zdravotním postižením na běžný trh práce, protože pokud se bavíme o podporách na jakýsi provoz chráněného pracovního místa, tak se bavíme o takzvaném režimu chráněného, takzvané chráněné práce pro osoby se zdravotním postižením, o režimu takzvaného chráněného prostředí, ale především nám má jít o to, aby se lidé se zdravotním postižením dostávali na běžný trh práce, a toto pomáhá zajišťovat institut právě podporovaného zaměstnávání.

Dámy a pánové, zákon o zaměstnanosti má pomáhat lidem směrem na pracovní trh. Věřím, že se nám podaří eliminovat spekulanty, věřím, že se nám podaří eliminovat lidi, kteří se práci vyhýbají. Věřte mi, potřebujeme to.

V rámci diskuze ve výboru pro sociální politiku budu diskutovat možnosti doplnění této novely.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, vládou předložený návrh novely zákona o zaměstnanosti a souvisejících zákonů byl připravován v době, kdy ještě nebyl dokončen legislativní proces novel některých zákonů v souvislosti s transformací úřadů práce. Přesto k němu probíhala nebyvalá odborná i veřejná diskuse. V něčem byl návrh korigován, ale podstata zůstala stejná. Ač se často prezentuje jako zásadní, jde jen o jeden korálek na šňůře reformních změn na úseku zaměstnanosti.

Zvláštní je, že při všech třech reformních sociálních zákonech si koalice rozděbila zpravodajství a v podstatě i předkladatelství. Není zcela běžné v našem výboru pro sociální politiku, aby zpravodajem vládních předloh byl koaliční poslanec. O to složitější je, když tato změna je provedena mimo vedení výboru na organizačním výboru. Já si myslím, že do jisté míry to signalizuje i určitý rozpor ve vidění mezi TOP 09 a ODS, a ODS chce prostřednictvím svých zpravodajů některé své představy prosadit. Pokud budou i pro nás stravitelné, tak samozřejmě jsme připraveni se na změnách, pokud to tak bude, i spolupodílet.

Osobně bych tento návrh rozdělil do tří celků.

Za první. Jde o opravu chyb, na které bylo poukazováno již v legislativním procesu schvalování zákona o zřízení centrálního Úřadu práce České republiky. Tenkrát jsem z tohoto místa upozorňoval, že nebude dlouho trvat a my se s opravou některých nedodělků brzy setkáme. Neuplynulo ani čtvrt roku a máme to zde. O které paragrafy se jedná, najdete až ve zvláštní části důvodové zprávy se zdůvodněním jako legislativně technické zpřesnění či jen jako oprava u řady bodů. Dokládá to, jak účelové bylo tehdy zatloukání. Opozice ani Senát prostě nesměly mít přiznanou pravdu. Proto koalice držela šik za každou cenu.

Za druhé. Jsou předloženy některé návrhy, které jsou podporyhodné, neboť mají za cíl, zejména v oblasti nelegálního zaměstnávání a vykazované práce tzv. černých duší, zlepšit kontrolní činnost a podmínky pro kontrolu, snížit možnosti spekulací a navýšit sankční pokuty. Prostě hledat nástroje na potlačení nelegální práce. To samozřejmě vítám.

Za třetí. Nepřijatelná je však pro poslanecký klub KSČM většina dalších návrhů. K těm se posléze vyjádřím.

Navrhovaná účinnost zákona je nezvykle pestrá. Od platnosti dosavadní právní úpravy či platnosti ode dne nabytí účinnosti navrženého zákona přes dokončení pravomocně neskončených řízení dle původního právního stavu až po účinnost v dalším novém čtvrtletí po nabytí účinnosti tohoto zákona. Ale

hlavní termín změn je 1. leden 2012, ale také 1. leden 2014. Prostě pro praxi značně nepřehledný právní stav.

Zajímavé je i vyčíslení předpokládaných úspor a nákladů. Státní rozpočet má ušetřit 187 milionů korun za snížení nákladů v souvislosti se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením. Ušetřit se má tady na potřebných. Na druhé straně má stát rozpočtem vynaložit ve prospěch soukromých agentur práce navíc 180 milionů korun za odhadovaných 90 tisíc plánovaných obslužených nezaměstnaných v rámci nově zavedeného programu – takzvané sdílení zprostředkování práce neboli převedení z výkonu Úřadu práce na pracovní agentury. A dále také vyšší bude výdaj 2 miliony korun za změnu při zavedení nově dobrovolného systému vykazování volných pracovních míst, takzvaná administrativní zátěž. Celková vyčíslená úspora za tak velkou změnu je pouhých 5 milionů korun. Úspory jsou však avizovány z důvodu dotace na straně jednotlivých agentur a rovněž se předpokládají úspory na straně zaměstnavatelů či na výběru daní a pojistného.

Možná je vhodné v této chvíli vzpomenout, že nový Úřad práce České republiky, aby byl splněn avizovaný závazek ušetření, má propustit letos 1500 zaměstnanců. Z toho asi 400 má přejít pod Státní úřad inspekce práce a jeho oblastní inspektoráty. Lze tedy odhadnout, že ve čtvrtém kvartálu tohoto roku budou stavy zaměstnanců na kontaktních pracovištích poddimenzovány. Jak se to projeví v praxi, uvidíme. Pocítí to zřejmě klienti-nezaměstnaní. A v příštím roce má pak Úřad práce v souvislosti s dalšími reformami nabírat nové zaměstnance z krajských úřadů a obcí. Již dnes jsou s tím spojeny nemalé problémy, a to s jejich výběrem, s místem i s technikou. A pak, až se vše provede, již se nikdo nedopočítá žádného srovnání, protože srovnání nebude adekvátní.

Úřad práce se zřejmě stane především transferovou státní organizací k převodům peněz prostřednictvím bankovní instituce jednotlivým klientům, ale i agenturám, obcím, rekvalifikačním, sociálním a dalším organizacím, a účast státní správy na úseku aktivní politiky zaměstnanosti se, žel, upozaďí.

Musím však upozornit, že právě co největší a kvalitní zaměstnanost je jedním z rozhodujících kritérií pro posuzování úrovně ekonomické a sociální politiky státu. A je to taky cesta, jak snižovat sociální výdaje. Ale náš stát z této oblasti reálně vycouvává, i když verbální projevy politiků zní trošičku jinak.

A nyní několik avizovaných poznámek k oněm problémům ve vládním návrhu.

Sdílení zprostředkování zaměstnání agenturám práce. Dochází zde k dalšímu převádění činnosti vyhrazené státu na soukromé subjekty zaměřené i na zisk. Nejde jen o to, že je tento systém nákladnější, ale i o

princip. Možná s tím mají někde v zahraničí dobrou zkušenost, ale v České republice jsou všechny veřejné zakázky financované z veřejných rozpočtů značný problém. Kolik bude ještě třeba těch odvážných, kteří se dle regulace zákona vzeprou požadavkům vedení ministerstva či instituce na zúřadování konkrétní zakázky a za tento svůj postoj budou takzvané odejiti? Ale to si nechám až na interpelace.

Na toto riziko jsem již upozorňoval při projednávání návrhu na zřízení centrálního Úřadu práce České republiky. Jde tedy především o přelívání financí do soukromých rukou. Argumentuje-li vláda v předloze, že půjde především o prostředky z Evropského sociálního fondu, pak musím konstatovat, že tyto prostředky by měly být použity zejména na rekvalifikace nezaměstnaných. Navíc agentura má dostat nejen příspěvek na hlavu, ale i bonifikaci dle úspěchu. Tyto bonifikace však ve státní správě dlouhodobě postrádáme. Proč tedy nejde finančně motivovat za výsledky i státní úředníky? Proč musíme privatizovat systém, aby to šlo jinak?

Dále – zaměstnávání osob se zdravotním postižením. V této oblasti se předem a rozhodně angažovala i veřejnost. Intenzivně jednala Národní rada osob se zdravotním postižením, Asociace zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením, ale i odborové svazy a další občanské organizace.

Já chci k této tematice podotknout, že hledat úspory, a přitom jednotlivé podvody využít k uplatnění takzvané kolektivní viny, je dle mého vidění nemravný přístup. Je potřebné řešit příčiny, a nikoliv následky špatných koncepčních rozhodnutí, ať už je přijal kdokoliv. Nemohu proto souhlasit s plošným snižováním pobídek a oslabováním role státu při integraci hendikepovaných do společnosti. Jde například o zrušení institutu chráněných dílen bez toho, aby byl přijat samostatný zákon o pracovní rehabilitaci. Paní zpravodajka už o tom hovořila, myslím, že na výboru bude k tomu ještě prostor. Převod chráněných dílen do režimu chráněných pracovních míst je ošetřen dle mého mínění nejasně. Bude se například dvanáctiměsíční čekací lhůta pro nárok na zvýšení příspěvku týkat i již zavedených chráněných dílen? Nebo si budou muset těch dvanáct měsíců odsloužit znova?

Dále jde o zrušení institutu osoby se zdravotním znevýhodněním, zrušení povinného hlášení a vedení evidence nezaměstnaných osob se zdravotním postižením. Snížení příspěvku na částečnou úhradu provozních nákladů zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením činí v návrhu 50 %. Snížení příspěvku zaměstnavatelům na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením činí v návrhu 25 %. Za varující pokládám zrušení zákazu plnit kvótu zaměstnávání osob se zdravotním postižením třetí formou, to je odvodem do státního rozpočtu u organizačních složek státu. Vždyť právě stát a státní organizace by měly

jít příkladem ve vytváření podmínek pro zaměstnávání těchto osob i přes různé překážky.

A ještě poznámka k druhé formě plnění, to je náhradnímu plnění čili odběru zboží či služeb, které odolalo pokusům o zrušení. Dle mého hodnocení zůstal v návrhu docela štědrý parametr. Myslím, že oněch 36 % násobku mohlo být stanoveno klidně na třicetinasobek.

Jsem přesvědčen, že problematiku zaměstnávání osob se zdravotním postižením by mohl řešit třeba nově zvláštní režim takzvaného sociálního podnikání pod gescí třeba Hospodářské komory, která by mohla udělovat patřičné licence. Ale i to je možno rozebrat na výboru.

Dále – rozšiřování veřejné služby a veřejně prospěšné práce. Zdá se mi, že ministerstvo má velké oči, neboť technické, finanční i personální kapacity, jakož i možnosti práce jsou omezeny, pokud však do budoucna není předpokládáno, že půjde o levnou, státem dotovanou, tedy bezplatnou pracovní sílu pro různé komerční využití. Ne tedy jenom k zametání obce. Pak však každý zaměstnavatel, místo aby držel své kmenové zaměstnance, sáhne po této volné kapacitě. No, raději nedomyšlet.

Novela zvyšuje čtyřikrát požadavek počtu odpracovaných hodin, a to i v době pobírání podpory v nezaměstnanosti, kdy se předpokládá, že čerstvě nezaměstnaný bude hledat právě volné pracovní místo. Bude hledat těžce, neboť například v květnu na jedno volné pracovní místo bylo patnáct nezaměstnaných.

Dále – vytvoření nových překážek pro zařazení a vedení v evidenci úřadu práce, a to například v případě, že občan sám či dohodou ukončí pracovní poměr, který mu zprostředkoval úřad práce, bez zkoumání důvodu. Pikantní je, že osobně jsem předložil v minulém volebním období pozměňovací návrh, který by zamezil některým vychytralým jedincům zneužívání systému s tím, že do práce občas nastoupí jen na pár dnů, a pak se znova ocitnou v sociální síti. Tenkrát jsem byl ve výboru svým způsobem obžalován. Nezáskal jsem podporu tehdejšího ministra, dnešního premiéra Petra Nečase s poznámkou, že jde o moc pravicový návrh. Paradox, ne? Tentokrát je však předkládán návrh daleko tvrdší. Plošný a bez možnosti individuálního posouzení. A tak se jednou ze sankcí má stát další překážka ve vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Proto se počet osob bez práce, ale mimo evidenci úřadu práce, bude tímto zvyšovat. Vylepší se pak jen pro oko některé statistiky.

Dále – zhoršení podmínek pro přiznání nároku na podporu v nezaměstnanosti. Zkracuje se potřebná doba k odpracování minimálně dvanácti měsíců pro získání nároku na podporu v nezaměstnanosti ze tří na dva roky. U absolventů, a nejen v případě pedagogického směru, docela problém. Uvedu příklad. Absolvent nastoupí do školy koncem srpna,

smlouvu má do 30. 6. Odpracuje deset měsíců a nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti. Poměr mezi registrovanými uchazeči o zaměstnání a těmi, kteří budou mít nárok na podporu, se bude tedy dále zvětšovat.

Dále – zrušení povinnosti zaměstnavatele hlásit volná pracovní místa. Myslím si, že tady zcela programově se zamlží statistika a údaje a kontaktní pracoviště Úřadu práce ztratí přehledy o situaci na trhu práce ve svých regionech. Ztíží se tím podmínky pro racionální formulování řízení a hodnocení politiky zaměstnanosti. Nebude přehled, kolik uchazečů o zaměstnání je kde na jedno volné pracovní místo. Já už jsem uvedl, že dnes je to v České republice patnáct lidí na jedno volné pracovní místo. A toto je zřejmě hlavní důvod navržené změny. Jde přece o to, dokázat, že všichni nezaměstnaní jsou lenoši, kteří nechťejí pracovat, a kdyby chtěli, pracovní místo najdou. Ale změna se jen líbivě zabalí do fráze o dalším snižování povinné administrativy pro zaměstnavatele, a je to.

Dále – dvojediné postavení studentů. Rozumím tomu, že je to citlivý problém. Ale jsem přesvědčen, že je problematičtější, aby student denního studia vysoké školy byl považován i za řádného zaměstnance a mohl být v případě ztráty souběžného zaměstnání v evidenci uchazečů o zaměstnání a pobírat v případě, že splní oněch dvanáct měsíců během dvaceti čtyř měsíců, i státní podporu v nezaměstnanosti. Toť k zamyšlení.

Dále – rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání. Rozumím tomu, že to může být i určitá pobídka, ale myslím si, že ještě ne dost dobře domyšlená. Nedovedu si představit, jak budou bez problémů řešeny všechny možné a dnes nepředvídané varianty. Kdo například finančně založí absolventa, který si sice svobodně vybral obor svého studia, ale žel školu, po které není poptávka? Budou to rodiče? Kdo uhradí případně neúspěšnou či ze zdravotních důvodů přerušenu rekvalifikaci? A kdy se bude rekvalifikace vlastně hradit – na začátku, postupně a průběžně, či až na konci? To je totiž důležité, protože úřad práce může poskytnout podle návrhu zákona plnění – a to je ještě v jeho vůli jaké – až po úspěšné rekvalifikaci.

Dále – zrušení seznamu osob, kterým se věnuje zvýšená péče při zprostředkování zaměstnání. Odstranění výčtu skupin vyžadujících zvláštní pozornost úřadu práce se jeví jako arogantní a každé zdůvodnění vidím nepatřičné. Jde totiž nejen o individuální pomoc státu nejslabším, ale i o určitou symboliku k postojům a o principy. Pro vaši představu, jedná se o tyto skupiny spoluobčanů: se zdravotním postižením, do 20 let věku, těhotné ženy a matky krátce po porodu, fyzické osoby pečující o děti do 15 let věku, seniory, občany starší 50 let, osoby vedené déle než pět měsíců jako uchazeči o zaměstnání a o fyzické osoby, které potřebují zvláštní pomoc. Ti nám ze statistiky vypadnou.

Vážené kolegyně, kolegové, tolik stručně hodnocení vládní předlohy z

pohledu poslaneckého klubu KSČM. Máme jiné vidění priorit na úseku politiky zaměstnanosti. V aktivní politice nám nejde jen o nástroje, které limituje zákon o zaměstnanosti. Jde nám především o dlouhodobou a efektivní hospodářskou politiku, a to komplexní, včetně odpovídající struktury vzdělávacích programů a úspěšného zahraničního obchodu. U pasivní politiky zaměstnanosti nám jde o zabezpečení spoluobčanů na úrovni 21. století v rámci evropských standardů.

Návrh, který zpracovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí a vláda předložila v rámci svých reforem jako sněmovní tisk číslo 373, navrhuji tedy zamítnout již v tomto prvním čtení, neboť je nevyrovnaný a nespravedlivý. Navíc návrh zákona předpokládá velké pravomoci podzákonných norem, tedy Ministerstva práce a sociálních věcí, což není v této chvíli například dostatečně transparentní. A pokud nám hodlají koaliční poslanci dopracovat návrh ještě v nějaké pracovní skupině mimo výbor pro sociální politiku, jak avizovala včera na tiskové konferenci paní zpravodajka, pak konstatuji, že jde o legislativně nestandardní postup docela mimo jednací řád Poslanecké sněmovny, ale nechť. A snad i proto je zamítnutí na místě. Třeba tato pracovní skupina spolu s ministerstvem vyprodukuje novou a lepší předlohu. Dejme jí tedy šanci. Dejme i naději našim spoluobčanům, že nový návrh bude sociálně citlivější.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji panu poslanci Opálkovi. Seznámím vás se dvěma došlými omluvami – pan poslanec Jiří Koskuba se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin z dlouhodobých rodinných důvodů a pan poslanec Václav Zemek se omlouvá od 19 hodin, účastní se jednání s velvyslancem Alžírsko.

A nyní prosím, aby se slova ujal pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, předložená novela zákona o zaměstnanosti vyvolala velkou nevoli a mnoho kritických připomínek ze strany nezaměstnaných reprezentovaných Akčním spolkem nezaměstnaných, ze strany různých institucí, jako např. Evropského institutu pro veřejné otázky, a i ze strany odborníků zabývajících se aktivní politikou zaměstnanosti. Jejich některé kritické připomínky považuji za velmi zásadní, a proto si je zde dovoluji prezentovat.

První z těch připomínek se týká zavedení tzv. sdíleného zprostředkování zaměstnání, kdy do zaměstnavatelského nebo pracovního procesu budou obtížně umístitelní nezaměstnaní převáděni pomocí jakýchkoli agentur práce. Na každého uchazeče by agentura dostávala finanční prostředky z Evropského sociálního fondu, a pokud by umístila

nezaměstnaného do pracovního procesu, obdržela by jakýsi finanční bonus. Agentury práce jsou soukromé společnosti zaměřené na zisk. Navíc již v současné době mají se svými službami nezanedbatelné problémy a potíže. Proto se dá předpokládat, že velmi obtížně budou poskytovat kvalitní služby pro nezaměstnané vzhledem k právě uvedeným skutečnostem.

Za druhé. Novela navrhuje zpřísnění podmínek pro nárok na podporu v nezaměstnanosti. Podle současného zákona má na podporu v nezaměstnanosti nárok ten občan, který v posledních třech letech odpracoval alespoň 12 měsíců. Podle navrhované novely se tato lhůta snižuje ze tří na dva roky, což samozřejmě je velmi nevýhodné z hlediska dlouhodobě nezaměstnaných, zvláště v oblastech, kde tato nezaměstnanost je vysoká – mám na mysli severní Čechy a severní Moravu především.

Za třetí. Novela zavádí zavedení finanční spoluúčasti nezaměstnaných na rekvalifikačních kurzech. Doposud úřady práce hradily 100procentní náklady týkající se rekvalifikačního kurzu. Novela navrhuje 10procentní spoluúčast nezaměstnaného na celkové ceně kurzu. Samozřejmě pro nezaměstnané, zvláště dlouhodobě nezaměstnané, je to velmi nepříjemná záležitost. Nepříjemná novinka, protože jistě se mnou budete souhlasit, když řeknu, že většina dlouhodobě nezaměstnaných má značné finanční problémy a tady tato novinka může způsobit, že právě ta 10procentní spoluúčast může být nepřekonatelnou mezí pro nezaměstnaného, aby se účastnil nějakého toho rekvalifikačního kurzu.

Za čtvrté. Novela ruší povinnosti zaměstnavatelů hlásit úřadu práce volná pracovní místa, což je velmi špatné podle mého názoru, protože bez informací o volných místech, které shromažďovaly úřady práce, nebude mít vláda ani veřejnost přehled a informace o potřebách trhu práce a o volných místech, o které se mohou nezaměstnaní ucházet.

Za páté. Novela zavádí možnost úřadu práce rozhodnout, v jaké formě bude vyplacena podpora v nezaměstnanosti, jestli v hotovostní výplatě, nebo jiným způsobem. Nezaměstnaní by tím ztratili nárok na hotovostní výplatu dávky a byli by diskriminováni před příjemci jiných dávek, které vyplácí stát a kde sami rozhodují o způsobu výplaty dávek.

Existují ještě další kritické připomínky k této novele, ze kterých vyplývá, že novela obsahuje zásadní nedostatky. Proto si myslím, že by bylo rozumné, pokud ne ji úplně zamítnout v prvním čtení, tak alespoň vrátit předkladatelům k přepracování. A právě to vrácení k přepracování je mým návrhem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a nyní má slovo pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, máme tady před sebou další reformní zákon, tentokrát v oblasti nejen sociální, ale vlastně i z části pracovního zákonodárství.

Chtěl bych říci, že když byl zákon o zaměstnanosti schvalován v roce 2004, tak na svou dobu a v mezích možností znamenal výrazný pokrok oproti stavu, který byl před tímto rokem. Prodloužil podporu v nezaměstnanosti, výrazně ji zvýšil a reagoval na nejpálčivější problémy naší společnosti. Nebylo vinou Komunistické strany Čech a Moravy a jejích poslanců, že hned vzápětí po roce 2006, kdy politickou mapu změnila pravicová koalice tehdy Občanské demokratické strany, KDU-ČSL a Strany zelených, byl právě tento zákon výrazně novelizován a postupně byla snižována ochrana a podpora v nezaměstnanosti.

Dnes máme před sebou novelu tohoto zákona, která je vydávána z velké části za technickou.

Chtěl bych jenom připomenout, že v souvislosti s touto novelou právě zejména odborové organizace vyjádřily své rozhořčení, jak je s nimi jednáno v rámci tripartity. Jak vláda na jednu stranu zve odbory na společné jednání a na druhou stranu nechce zúročovat žádné připomínky a předkládá si vědomě své návrhy sem do Poslanecké sněmovny.

Když tento zákon vidím v souvislosti s jinými sociálními zákony i například s kodexy soukromého práva, které jsme dnes projednávali v prvním čtení v Poslanecké sněmovně, nebo se zákonem o zvýšení daně z přidané hodnoty, anebo dokonce i v souvislosti s malou a připravovanou velkou důchodovou reformou, pak se mi nabízí takové srovnání, které ale možná jenom vládě podsouvám. Nicméně, byl bych rád, kdyby mi bylo vyvráceno. Na nezaměstnané se pohlíží jako na další potenciální zdroj příjmů pro stát a zejména pro soukromé firmy. Je třeba promyslet, jak z nezaměstnaných vytáhnout ještě tu zbývající část finančních prostředků, která jim zbývá, aniž jim adekvátně nabídneme možnost zaměstnání. A pokud jim tuto možnost zaměstnání nabídneme, tak jenom za úplatu s tím, že se do budoucna zadluží a slíbí, že tuto službu, kterou za stát zprostředkují tentokrát zejména soukromé agentury, si budou tito lidé dlouhodobě splácet. To je základní premisa, která je pro Komunistickou stranu Čech a Moravy i náš poslanecký klub naprosto nepřijatelná.

Chtěl bych tady říci, že vážným faktem v tento moment je i statistika o registrované míře nezaměstnanosti. Dnes byly zveřejněny nové údaje. Nezaměstnanost klesla na 8,2 % z dubnových 8,6. Halasně sdělovací prostředky přinesly zprávu, že klesla pod půl milionu registrovaných nezaměstnaných. Ve skutečnosti je nezaměstnaných v České republice stále více než přes 700 tisíc. Navrhovaná novela zákona o nezaměstnanosti si pohrává s parametry posuzování nezaměstnanosti, zpříšňuje podmínky pro zařazení do systému evidence nezaměstnaných, a

bude-li přijata, tak například v kontextu s těmito údaji bude znamenat statistické snížení nezaměstnaných. Ale nebude znamenat vyřešení problémů lidí bez práce, nesežene lidem práci a nesníží ani míru chudoby v České republice.

Chtěl bych podotknout, že v řadě okresů, například Most, Bruntál, Jeseník, Děčín, Karviná, je nezaměstnanost tradičně vysoká, přesahuje více než 15 % registrovaných praceschopného obyvatelstva. V této souvislosti bych chtěl říci, že navrhované změny znamenají opuštění koncepce služeb zaměstnanosti a politiky zaměstnanosti, která je dlouhodobě zažitá a odpovídá systémům používaným v ostatních vyspělých zemích. Novelizací zákona právě o hmotné nouzi, novelizací zákona o státní sociální podpoře dochází k dalšímu nahlodávání pilíře této politiky státu, a tak se stát, aniž chce reálně řešit aktivní politiku zaměstnanosti svými pobídkami a podporou ekonomiky České republiky, snaží restrikcemi a sankcemi donutit lidi, aby dobrovolně z tohoto systému evidence vystoupili bez ohledu na to, jestli práci mají, nebo ne.

Některá konkrétní ustanovení návrhů se tak jeví čistě protismyslná a mají pro občany likvidační následky. Chtěl bych v této souvislosti říci, že se jedná o řadu problematických návrhů, ať už jde o sdílené zprostředkování zaměstnání agenturami práce, rozšíření veřejné služby, veřejně prospěšné práce, vytváření nových překážek pro zařazení a evidenci v úřadu práce, zejména ono ztížení registrace, kdy novela zákona obsahuje ustanovení, že překážkou pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je skutečnost, že občan ukončí sám nebo dohodou se zaměstnavatelem zaměstnání zprostředkované úřadem práce. Takový občan bude moci být znovu zařazen do evidence až po šesti měsících ode dne sjednaného nástupu do zaměstnání. Jedná se o opatření ryze diskriminační a možná, že je v kontextu připravované velké novely zákoníku práce a právě v kontextu i s občanským právem, kde se otvírají předpoklady pro to, aby takovíto lidé, kteří se dobrovolně rozhodnou z nějakých důvodů pod vnějším tlakem opustit zaměstnání, byli z tohoto systému vyřazováni. Chci jenom podotknout, že je v České republice velice běžná praxe, že jsou lidé stavěni před otázku, zda dobrovolně odejdou, anebo na ně bude vytvářen takový nátlak, že budou donuceni odejít, aniž dostanou výpověď z pracovního poměru. Řada lidí pod ekonomickým nátlakem ze strany svého zaměstnavatele přijme mnohem horší podmínky s určitou vidinou třeba dalšího odstupného platu, ale také s vidinou, že dlouhodobě nebude schopna najít uplatnění na trhu práce.

Ale věci jsou další. Například zhoršení podmínek pro přiznání nároku na podporu v nezaměstnanosti, kdy nově má být přiznávána podpora v nezaměstnanosti jen uchazečům, kteří odpracovali 12 měsíců nikoli za dva poslední roky, ale v posledních třech letech. Jde o výrazné diskriminační

opatření, protože problém České republiky je zejména dlouhodobá nezaměstnanost a na druhé straně vláda vytváří všemi prostředky podporu lidem, kteří budou volit krátkodobá zaměstnání, zaměstnání na dobu určitou, jiné formy pracovního poměru než hlavní pracovní poměr. Tito lidé budou napříště ad hoc vyloučeni ze systému podpory v nezaměstnanosti.

Zrušení povinnosti pro zaměstnavatele hlásit volná pracovní místa nebo zavedení sociálních karet a ztráta možnosti obdržet podporu v nezaměstnanosti. Nehovořím tady již o vykonávání veřejně prospěšných prací, kdy se povinnost odpracovat 20 hodin bezplatně bude dostávat z jednoho měsíce kalendářního současně na kalendářní týden, nebo o možnosti nastoupit do skutečného zaměstnání kvůli výkonu veřejně prospěšných prací. Anebo dokonce o zaplacení si rekvalifikací.

Domnívám se, kolegyně a kolegové, že to jsou všechno vysoce hodnotné argumenty, že jsou oprávněné ze strany jak zaměstnanců, tak i odborových organizací. A protože Komunistická strana Čech a Moravy ctí tyto návrhy a je pro nás prioritou ochrana lidí, kteří jsou v zaměstnaneckém poměru, nemůžeme souhlasit s předloženou novelou. Proto se připojuji k návrhu na její zamítnutí a podmíněně na její vrácení předkladateli. (Potlesk poslanců KSČM)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jiří Šulc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji, paní předsedající, vaším prostřednictvím bych pana kolegu Grospiče, který teď nedává pozor, upozornil a přiměl bych ho k pozornosti konstatováním následujícím: On říká, že je tragické, když na okrese Most je nezaměstnanost dnes 16 %. V době, když jsem byl hejtmanem Ústeckého kraje, byla nezaměstnanost v Mostecku 20 %. Bylo to za vlád sociální demokracie, kterou podporovala KSČM. Děkuji. (Potlesk z řad pravicových poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní dostává slovo pan poslanec Jiří Zemánek. – Neviděla jsem, pane předsedo. (K posl. Kováčikovi.) S faktickou, nebo s přednostním? S přednostním. Pan poslanec Zemánek ještě počká, slovo má pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové. Vaším prostřednictvím, paní předsedající, k panu kolegovi Šulcovi. On přece dobře ví, že všechny tyto jevy, jako je nezaměstnanost, jako jsou sociální problémy, jako jsou ekonomické problémy, nenastávají ihned, když se něco s odpuštěním zorá v řízení státu či ekonomiky, ale že mají určitou

prodlevu. A vysoká nezaměstnanost nejen na Mostecku, ale i na severní Moravě, v některých regionech Vysočiny, v některých regionech Zlínského kraje, ale i zde v některých regionech například Plzeňského kraje nebo kdekoli jinde v republice je především dopadem toho, jak špatná politika se zde dělala zejména v první polovině 90. let, a to tady ani s podporou, ani bez podpory KSČM nevládla žádná sociální demokracie, pokud mě paměť neklame. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem říkal s přednostním právem, paní předsedající. (Ano, máte pravdu.)

Tehdy téměř s neotřesitelným postavením vládla ODS. Takže vysoká čísla nezaměstnanosti, vysoké sociální problémy, to jsou dopady zpackané privatizace, špatné privatizace, to jsou dopady rozkrádání národního majetku, který tady byl bez ohledu na to, jestli to zasáhne, nebo nezasáhne pracovní místa.

Pane kolego, bývalý hejtman Ústeckého kraje, prostřednictvím předsedající, zkuste být doopravdy trochu objektivnější a přijmout i vlastní odpovědnost, kterou bezesporu nesete. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Máme zde dvě faktické poznámky v pořadí Vojtěch Filip, Jiří Šulc. Vojtěch Filip a jeho dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající, já je nevyčerpám. Jenom vašim prostřednictvím kolegovi Šulcovi. Vláda byla složená – Česká strana sociálně demokratická, KDU-ČSL a Unie svobody, nebyla s podporou KSČM. Prosím, nepřekrucujte minulost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vyřizují vzkaz a udělují dvě minuty panu Jiřímu Šulcovi.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji. Já mám oba dva kolegy opravdu rád. Já bych vám prostřednictvím paní předsedající vzkázal, že s panem prvním předřečníkem samozřejmě souhlasím, akorát on se trochu spletl. Za problém nezaměstnanosti v severních Čechách může Komunistická strana Československa, která například zbourala celé město Most a spolu s ním zmizelo sto obcí a měst v Ústeckém kraji a všechny nahnala do paneláků a do chemického a těžebního průmyslu. Takže to je ten prapůvod sociálních problémů v severních Čechách a měli byste si to, pánové, uvědomit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: I tento vzkaz vyřizují a dávám slovo panu předsedovi Kováčikovi.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, před několika málo hodinami jsme tady u jiného tématu hovořili o problémech, které řada občanů má s bydlením. A jsou to problémy totální, jsou to problémy velmi zoufalé, kdy lidé prostě nemají na to, aby si pořídili vlastní bydlení, a nájemní bydlení je buď tak drahé, že na to rovněž nemají, a nebo prostě není k dispozici. Kéž by, kéž by, si mnozí říkají, byly k dispozici alespoň ty paneláky, které se tehdy stavěly, a pokud mě paměť neklame, jestliže se za té oné kritizované doby stavělo v řádech desítek tisíc až statisíc bytů ročně, tak dneska máme velký problém ve statistice s tím, aby se vykazala alespoň rozestavenost v řádu 20, 30 tisíc. Jestli se o řád pletu, tak mi to promiňte, ale srovnání si myslím příliš nekulhá. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka pánové Miroslav Opálka a Vojtěch Filip. Miroslav Opálka a jeho dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já taky nebudu potřebovat tolik času. Ono se nejlíp argumentuje na faktech, takže pokud za nezaměstnanost u nás můžou komunisté a je tu nižší nezaměstnanost než ve Španělsku – 21,3 %, v Irsku 14,8, v Portugalsku 12,5, a tam komunisté nevládli, tak jak je to možné? (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Ještě jednou právě proto, že jde o Ústí nad Labem. Váženému panu kolegovi Šulcovi bych chtěl vašim prostřednictvím, paní předsedající, sdělit, že například rozhodnutí o stanovení limitů těžby v severočeské uhelné pánvi bylo učiněno ve dvou krocích v letech 1984 a 1988 a vláda České republiky to pod vedením Petra Pitharta v roce 1991 převzala. Dnes vaše vláda rozhoduje o jejím prolomení. Ale to rozhodnutí z roku 1988 znamenalo, že kromě zastavení těžby se převáděli lidé do náhradních programů. V roce 1991 žádné převzetí do náhradních programů nebylo, takže jestli to někdo udělal špatně, tak to nebyla vláda bývalé KSČ, ale současné vlády od roku 1991 až po dnešek. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Z faktických poznámek se vrátíme do rozpravy a prosím pana poslance Jiřího Zemánka, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, navrhovaný zákon je součástí takzvané sociální reformy a zaměřuje se na oblast zaměstnanosti. Navazuje na zákon o Úřadu práce České republiky, který zásadním způsobem reorganizuje tuto instituci, a tím přispěje ke zmenšení role státu v aktivní politice zaměstnanosti. Navrhovaná novela zákona tento trend dále posiluje, zejména zavedením principu takzvaného sdíleného zprostředkování zaměstnanosti. Dle tohoto návrhu se zavádí možnost převést zprostředkování zaměstnání z úřadů práce na pracovní agentury.

Touto záležitostí se zabývala speciálně hlava V – sdílené zprostředkování zaměstnání. Krajská pobočka úřadu práce může zprostředkovávat zaměstnání uchazečům o zaměstnání prostřednictvím agentury práce. Podle tohoto návrhu úřad práce uzavře s agenturou práce písemnou dohodu o sdíleném zprostředkování zaměstnání. Na jejím základě může agentura práce poskytnout příspěvek ve výši 5 tisíc korun na každého uchazeče o zaměstnání, kterému bude tato agentura zprostředkovávat zaměstnání. Za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou dostane příspěvek ve výši 1 250 korun. Pokud tento uchazeč setrvá v pracovním poměru na dobu neurčitou po dobu nejméně šesti měsíců, dostane dalších 500 korun. Jedná se tedy v podstatě o plíživou privatizaci funkcí úřadů práce, která zatíží ve svém důsledku státní rozpočet.

V důvodové zprávě je uvedeno: V návaznosti na zvýšení spolupráce s agenturami práce lze očekávat náklady na toto nové opatření aktivní politiky zaměstnanosti při zprostředkování práce 90 tisíc osob ve výši 180 mil. korun. Problematiku nezaměstnanosti tato novela v podstatě navrhuje řešit na základě tržních mechanismů a snižuje faktickou roli státu v aktivní politice zaměstnanosti. Přitom je možno očekávat růst nákladů od pracovních agentur. Dále novela odstraňuje výčet skupin vyžadujících zvláštní pozornost úřadů práce. Paragraf 33 – odstraňuje se povinnost zaměstnavatelů hlásit úřadu práce volná pracovní místa. Problematiku nezaměstnanosti tato novela ve své podstatě navrhuje řešit na základě tržních mechanismů a snižuje roli státu v provádění efektivní aktivní politiky zaměstnanosti. Novela dále vychází z koncepce všechna opatření sociálních systémů mají být založena na tom, aby se jednotlivci v tíživé sociální situaci sami snažili zlepšit svůj sociální status, vytváří tlak na zaměstnance a nezaměstnané v podobě snižování jejich sociální ochrany.

Zkracuje rozhodné období pro splnění podmínek pro získání nároku na podporu v nezaměstnanosti ze tří na dva roky. Podpora v nezaměstnanosti se bude vyplácet pouze převodem na účet nebo tzv. sociální kartou. Výrazným způsobem se tedy zpřísňuje zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání.

Na základě těchto navržených opatření je třeba tuto novelu zákona důrazně odmítnout jako celek.

Tato novela zákona dále zhorší zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Navrhuje se například transformovat institut chráněné pracovní dílny do institutu chráněného pracovního místa. Tímto se má podporovat začlenění zdravotně postižených osob na volný pracovní trh. Zároveň se snižuje příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením z 8 na 6 tisíc korun na osobu. Podle navrhovatele tedy úprava má vést k omezení zneužívání poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Otázkou však je, zdali by nebylo lepší zvýšit kontrolu dosavadního systému a zachovat jeho fungující části. Všechny tyto návrhy totiž mohou zhoršit zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Na základě uvedených zkušeností navrhuji hlasovat proti přijetí tohoto zákona, který vede k faktické privatizaci politiky zaměstnanosti a zhorší postavení nezaměstnaných. Navíc spolupráce úřadů práce s pracovními agenturami může navýšit výdaje státního rozpočtu bez faktické kontroly. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Jenom na vysvětlenou. To, co jsme viděli na světelných tabulích, byla chyba elektronického zařízení. Skutečnost je taková, že máme posledního přihlášeného do rozpravy, kterým je pan poslanec Sedľa. Pokud nedojde k dalším přihláškám, bude rozprava ukončena, což je můj vzkaz zejména našim kolegům, kteří nás sledují mimo tento sál.

Prosím, pane poslane.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona o zaměstnanosti počítá s výkonem veřejně prospěšných prací či veřejné služby, a to v rozsahu až 20 hodin týdně. A pokud uchazeč takovou nabídku zaměstnání bez vážných důvodů odmítne, bude z evidence úřadu práce vyřazen. Osobně podporuji institut veřejných prací, ovšem za podmínky zajištění dostatečné dostupnosti, kvality a ocenění těchto veřejně prospěšných prací či služeb. O tom v návrhu zákona zmínka není.

Z novely zákona vyplývá zpřísnění pravidel pro nárok na podporu v nezaměstnanosti. Oproti současné situaci, kdy je tato příznána lidem, kteří v posledních třech letech odpracovali nejméně 12 měsíců, budou nově nuceni stejnou dobu odpracovat během dvou let. Jsem přesvědčen, že tímto opatřením hodlá vláda administrativně snížit současný vysoký počet evidovaných mladých lidí bez práce namísto toho, aby jim vláda pomohla svou aktivní politikou najít zaměstnání.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, problematičtým se jeví převod

zprostředkování zaměstnání z krajských poboček úřadů práce na pracovní agentury. Celý institut tzv. sdíleného zprostředkovávání zaměstnání má velmi zásadní postavení. Agentury podle důvodové zprávy by měly dostat na každého uchazeče o zaměstnání, kterému bude agentura práce zprostředkovávat zaměstnání, příspěvek ve výši 5 tisíc korun, za umístění uchazeče do pracovního poměru na dobu neurčitou 1 250 korun a za jeho setrvání v takovém pracovním poměru po dobu nejméně 6 měsíců dalších 500 korun. Odhad Ministerstva práce a sociálních věcí nákladů spojených se sdíleným zprostředkováním zaměstnání hovoří o výši až 180 milionů korun při 90 tisících takto zaměstnaných osob.

Já osobně nebudu podporovat systém, ve kterém bude velmi těžké ze strany státu kontrolovat oprávněnost požadovaných finančních prostředků. Předložená novela nijak nespecifikuje, jakou cestou by měly být agentury práce vybírány, případně zda se nebude jednat o jednu agenturu či o omezený okruh agentur v rámci ČR. Je otázkou, zda se tímto neotevírá prostor pro možné korupční jednání, které by směřovalo k ovlivňování výběru té či oné agentury. Stejně problematičtým se zdá být poukazování příspěvků za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou. V tomto případě je nebezpečí skryto v možnosti zcela účelového uzavírání pracovních poměrů na dobu neurčitou, které by byly po poskytnutí příspěvku zrušeny ještě ve zkušebním období.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, a pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, tak tuto rozpravu uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem. Je tomu tak. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, děkuji. Skutečně jenom velmi stručně tři poznámky. Jinak bych chtěl říci, že vítám samozřejmě ještě všechny náměty na zlepšení úprav nad rámec toho, co navrhuje Ministerstvo práce a sociálních věcí a předkládá vláda.

První poznámka je, že skutečně v některých ohledech je to ideový spor. A já to ukážu na jednom konkrétním případě, který tady byl zmíněn. Pokud někdo dostane nabídku místa od úřadu práce, na to místo nastoupí a po týdnu z toho místa odejde sám dobrovolně ve zkušební době, tak můj pohled je naprosto jednoznačný: u takového člověka samozřejmě je zbytečné, aby dostával další nabídku od úřadu práce. Takový člověk prostě musí být vyřazen, protože jinak ten systém motivuje k nekalému jednání. To je ale skutečně ideový pohled a já rozumím tomu, že z jiné strany politického spektra může být pohled jiný. Já si myslím, že je potřeba, aby

ten systém byl funkční v tom smyslu, aby nenaváděl ke zneužívání systému.

Druhá poznámka. Co se týká napadaného zrušení povinnosti informovat o volných pracovních místech ze strany zaměstnavatele. Existuje paralelní způsob výběrových šetření, kdy výběrová šetření zkoumají stejnou oblast, a musím říci na základě svých zkušeností ze statistiky, výběrová šetření jsou mnohem přesnější než evidenční údaje o volných pracovních místech ze strany zaměstnavatelů, protože bohužel musím konstatovat, že výběrová šetření jsou průkaznější v tom smyslu, že v nich obvykle respondenti uvádějí pravdu, a nikoliv to, co si přejí, aby bylo zveřejněno, protože výběrová šetření nejsou zveřejněna, co se týká individuální response, na rozdíl od toho samozřejmě povinnost hlásit volné pracovní místo je principiálně veřejná informace. Tedy ta změna nebude k lepšímu, bude k lepšímu, protože informace z výběrového šetření jsou přesnější než informace z evidence úřadů práce.

Třetí poznámka. Podpora v nezaměstnanosti a nutné splnění odpracované doby. Tady se zase naprosto zásadně lišíme pravděpodobně v pohledu nebo v nepochopení účelu podpory v nezaměstnanosti. Podpora v nezaměstnanosti na rozdíl od dávek sociálního systému má za cíl vyrovnat krátkodobý nedostatek finančních prostředků při přechodu z příjmu ze zaměstnání do případného zachycení sociální sítě. To je krátkodobé vyrovnání rozdílu mezi příjmem z pracovní aktivity a příjmem ze sociální sítě. A pokud v dnešním systému pro vznik podpory v nezaměstnanosti stačí odpracovat jeden rok ze tří, tak ten systém neplní svoji funkci, protože pokud někdo má třetinu období nějaký příjem, tak potom se nejedná o žádné vyrovnávání, ale prostě o další část příjmu, který ten systém vytváří. A je potřeba se také podívat do okolních zemí, kde i navrhovaný systém – jeden rok ze dvou, to znamená povinnost odpracovat jeden rok ze dvou posledních let tak, aby vznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti – tak i tento nový systém je jedním z nejkomfortnějších z evropských zemí. Systém jedna ze tří, tedy stačí odpracovat jeden rok ze tří posledních let pro vznik nároku podpory v nezaměstnanosti, ten nemá v Evropě obdobu a je potřeba ho změnit, protože je prostě nesprávně nastaven. A znovu zdůrazňuji, že není řeč o sociální síti. Je řeč o podpoře v nezaměstnanosti jako krátkodobém, několikaměsíčním přidělení prostředků na překlenutí doby, kdy člověk ztratí plný pracovní příjem a ještě neupravil svoje výdaje tomu, že například můžou jeho příjmy být pouze ze sociální sítě.

Tolik k jednotlivým bodům. Samozřejmě detailně se k té diskuzi dostaneme, doufám, při projednávání ve výboru. Tedy prosím o podporu toho, aby tento návrh mohl projít do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ptám se paní zpravodaj-

ky...? Též si přeje vystoupit se závěrečným slovem. Já ještě jednou přivolám ostatní naše kolegy z předsálí. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Já budu mít jenom malé doplnění, které se týká chráněných pracovních dílen. Chráněné pracovní dílny se ruší, ale bude tady místo nich chráněného pracovního místa. A byly tady poznámky, které se týkaly vymezení chráněného pracovního místa. Vymezené chráněné pracovní místo bude mít stejné požadavky a nároky, jako mělo doposud. A co se týká režimu automatického převodu, to znamená, že stávající zaměstnavatel, který je chráněnou pracovní dílnou, bude automaticky převeden do režimu chráněného pracovního místa. Stejně tak zaměstnavatel, stejně tak je to i s podporami, čili žádný rok nebude čekat, a stejně tak je to i u § 78 a to je příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Co se týká diskuze s Národní radou osob se zdravotním postižením nebo Asociací zaměstnavatelů zdravotně postižených, tak samozřejmě s těmi od počátku bylo diskutováno. Jako jediný poslanec jsem se účastnila jednání nejenom při tom vyjednávání, ale i v rámci vypořádání připomínek, dokonce jsem jednala i s odboráři, a v tomto ohledu musím říct, že Národní rada a Asociace zaměstnavatelů souhlasily. Souhlasily a neměly výhrad proto, protože se samy podílely na připomínkování a připomínky byly pozitivně vyřešeny.

Vážená paní předsedající, ráda bych řekla, že zde padl návrh na zamítnutí v prvním čtení a dále zde padl návrh na vrácení k přepracování. Čili asi bychom měli hlasovat nejprve o těchto bodech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích. Já vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Ve smyslu § 90 sedmého odstavce jednacího řádu budeme postupovat tak, že nejprve budeme hlasovat návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování – je to návrh, který přednesl pan poslanec Ohlídal a sekundoval ho též pan poslanec Grospič.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, z přihlášených 144 poslanců pro 53, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Opálka a k němu se připojil pan poslanec Grospič – přednesli návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 53, z přihlášených 144 pro 53, proti 89. I tento návrh byl zamítnut.

Můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výboru navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se ptám, zda někdo z poslanců a poslankyň navrhuje i jiný výbor. Nikoho nevidím. Přistoupíme k hlasování o návrhu tak, jak jsem jej přednesla.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Prosím, zvedněte ruku, stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 54, přihlášených 144 poslanců pro 143, proti žádný, návrh byl přijat. Mohu tedy konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji jak panu ministrovi, tak paní zpravodajce a končím projednávání tohoto návrhu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

33.

Vládní návrh zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 374/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek a já mu dávám slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Tato třetí položka z toho balíku návrhu zákonů bude na uvedení mnohem jednodušší, protože se týká jenom poměrně úzké věcné oblasti. A předtím, než se dostanu ke konkrétním položkám, tak bych chtěl v tomto bodě zdůraznit, že ten návrh je předkládán po dlouhých diskuzích, zejména s Národní radou osob se zdravotním postižením, samozřejmě i s dalšími organizacemi, a ten návrh je výsledkem konsenzu. I v těch předchozích dvou materiálech jsem tady slyšel různé náměty na vylepšení, které ale směřují vlastně proti něčemu, co bylo dohodnuto na různých jednáních s dotčenými organizacemi, tedy proto tady upozorňuji výslovně na to, že to, co je předkládáno, je výsledkem konsenzu, výsledkem celkem dlouhých a náročných vyjednávání.

Obecně jde o opět o to, aby se zvýšila adresnost a efektivita vyplácení dávek osobám se zdravotním postižením. Smysl těch úprav je také v tom,

aby finanční pomoc byla zacílena k okruhu osob, které pomoc potřebují, protože zdravotní hendikep jako takový – z mého pohledu – sám o sobě není důvodem pro to, aby stát poskytoval nějakou finanční kompenzaci. Důvodem pro poskytnutí finanční kompenzace je ztížené uplatnění toho člověka, ztížené sociální zařazení, ztížené pracovní uplatnění. Pokud někdo je schopen výborného pracovního uplatnění, přestože má nějaký zdravotní hendikep, tak samozřejmě potřebuje pomoc od státu, nikoliv však ve finanční oblasti.

Zároveň s tím je účelem toho návrhu, velmi výrazně zagregovat dnešní rozsáhlý systém dávek, protože dnes například je situace taková, že je poskytováno pět různých dávek na mobilitu. Tedy všechny ty dávky, které jsou poskytovány osobám se zdravotním postižením, mají být principiálně zagregovány do dvou dávek – jedna dávka pravidelně se měsíčně opakuje a druhá dávka jednorázová.

Konkrétně tedy v té pravidelné měsíční dávce, jejíž název má znít příspěvek na mobilitu, tak má shrnout všechny ty dnes používané dávky do jedné a na základě dohody s Národní radou osob se zdravotním postižením, resp. na základě jejich návrhu, ten konečný návrh zní tak, aby ta měsíční dávka byla ve výši 600 korun pro osoby, které jsou vlastníky nebo provozovateli motorového vozidla, a 200 korun měsíčně v ostatních případech.

Druhou základní dávkou má být jednorázový příspěvek na zvláštní pomůcku, tak se ta dávka má jmenovat, a je to jednorázová dávka určená osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkým sluchovým nebo zrakovým postižením. Dávka zahrnuje i dnešní dávku s názvem příspěvek na pořízení motorového vozidla. Je tam to zacílení, o kterém jsem mluvil, to znamená, pokud má někdo příjmy vyšší, než je osminásobek životního minima, na pomůcky, které mají cenu nižší než 24 tisíc korun, příspěvek neobdrží, protože je to jaksi v rámci jeho běžných finančních možností. Upozorňuji na to, že osminásobek životního minima je výše, kde pokud někdo přesahuje tuto hranici, tak patří ke čtvrtině nejbohatších občanů České republiky, a tedy skutečně potom takové ty běžné kompenzační pomůcky si může hradit sám a není třeba, aby mu s jejich hrazením vypomáhal stát. O to více samozřejmě zbude peněz na ty, kteří tu pomoc opravdu potřebují a nemohou si ji dovolit platit ze svého.

Zároveň s tím je stanovena standardní spoluúčast. Dnes žádná standardní spoluúčast není, rozhoduje se o konkrétní částce v ad hoc případech. Je stanovena standardní spoluúčast ve výši 10 % z ceny a samozřejmě je tam obsaženo tzv. tvrdostní ustanovení, že rozhodnutím příslušného úřadu může být ta spoluúčast zrušena či snížena.

Třetí kategorií, kterou jsme řešili v návrhu, je přidělování zvláštních pomůcek, které mají velmi vysokou cenu. To jsou například zvedací systé-

my, schodišťové plošiny, kde se ta investice pohybuje v řádu stovek tisíc korun. Tam já považuji za nesprávné, aby pokračoval dosavadní přístup, kdy se například taková schodišťová plošina stává majetkem té zdravotně postižené osoby, a pokud ta zdravotně postižená osoba potom například nechce, aby schodišťovou plošinu používal někdo jiný, jiná zdravotně postižená osoba, bohužel i takové případy se stávají, dochází k nepřiměřeným situacím, a zároveň považuji za nevhodné, aby takto drahou pomůcku měl ten člověk ve vlastnictví, aby mu byla darována ze strany státu, protože ve chvíli, kdy z nějakého důvodu plošinu už potřebovat nebude, tak je možné ji samozřejmě poskytnout někomu jinému a někomu jinému může ta plošina pomoci. Tedy navrhuje se, aby u takto drahých pomůcek byly ty pomůcky zapůjčovány, nikoliv převáděny do vlastnictví té osoby.

Tolik k zásadním momentům tohoto návrhu. Chci na závěr zdůraznit, že různé mediální fámy o tom, že se mají zrušit výhody osob se zdravotním postižením například na volná parkovací místa nebo na dopravu veřejnými prostředky zdarma, nejsou pravdivé. Žádné takové omezení tento návrh nepředpokládá, naopak ty výhody převádí z dnešní podzákoné normy, která je na hraně ústavnosti, přímo do zákona, takže zvyšuje sílu právního předpisu, kterými jsou tyto výhody zajištěny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře, a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi seznámit vás s nejdůležitějšími body návrhu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů. Návrh zákona je uveden ve sněmovním tisku číslo 374, který dnes máme před sebou a který de facto novelizuje neboli modernizuje nevyhovující vyhlášku 182/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 26. dubna 1991, kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení a také zákon číslo 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

Cílem předloženého návrhu je zefektivnit administraci dávkové pomoci, a to snížením počtu existujících dávek a jejich poskytování jedním orgánem, tedy úřadem práce. Snížit počet posudkových schémat. Čili základním cílem je zvýšení adresnosti a efektivnosti dávek a zvýšení komfortu pro uživatele dávkového systému.

Zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením upravuje poskytování dvou dávek, příspěvku na mobilitu a příspěvku na zvláštní

pomůcky, a také mimořádné výhody vyplývající z průkazu TP, ZTP a ZTP/P. Navrhovaná změna zjednodušuje do této doby složitý a pouze vyhláškou stanovený dávkový systém pro osoby se zdravotním postižením obsahující celkem sedm druhů různých dávek, které slučuje do dvou základních příspěvků, které ale jednotlivě na jednotlivé dávky a na jednotlivá témata budou přičleňovány.

Příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní pomůcku. Příspěvek na mobilitu je ve dvou rovinách, 600 a 250 korun za měsíc, a bude nahrazovat stávající příspěvky. V předloze se navrhuje, aby posouzení, které je platné pro uznání příspěvku na péči, bylo zároveň možné použít i pro získání uvedených příspěvků. V novele zákona o sociálních službách se v tomto ohledu počítá se změnou posuzování a získání nároků na jednotlivé příspěvky podle mezinárodní klasifikace ICF, o kterých jsme tady mluvili v předchozích sněmovních tiscích, které jsme projednávali. Toto souvisí dohromady vše spolu. V novele se počítá s tím, že posudek vytvoří sociální pracovník na obci, avšak rozhodnutí a výplata přiznané částky je na úřadech práce.

Dámy a pánové, tímto považuji seznámení vás s návrhem daného zákona za úplné a věřím, že dáte prostor k podrobné diskusi o zákoně o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů na výboru pro sociální politiku, a tedy propustíte tuto novelu do druhého čtení. Zároveň se hlásím do obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Dříve než otevřu obecnou rozpravu, tak vás seznámím s omluvou. Z dnešního našeho dalšího jednání se omlouvá pan poslanec Jan Chvojka.

V tuto chvíli otevírá obecnou rozpravu a uděluji slovo paní zpravodajce, nyní vystupující jako poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, milá vládo, kolegyně a kolegové, změna sociálního systému, jak už jsme tady několikrát dnes říkali, alespoň kolegové po pravici i já sama, je nezbytná, potřebná a velmi důležitá. Celý systém vyžaduje nikoliv jednotlivé nepatrné novelizace, ale změny plánované v několika etapách. Změny, které povedou k transformaci celého systému, který bude chápán jako pomoc skutečně potřebným, tak aby se lidé s hendikepem mohli opětovně začlenit do společnosti, tak abychom například umožnili osobám se zdravotním postižením dostat se k potřebným pomůckám, které jsou v souvislosti s jejich postižením velmi důležité pro jejich život.

Zdravotní postižení se velmi těžko specifikuje. Někdo je na vozíku, na někom nepoznáte, že mu cokoliv je, protože jeho postižení se týká vnitřních orgánů nebo například onkologických onemocnění. Žijí mezi

námi lidé, kteří mají svůj svět díky svému mentálnímu postižení. Podobných bych mohla jmenovat mnoho. Nicméně bych zde ráda citovala z dopisu Svazu paraplegiků, který mi zaslala paní ředitelka svazu Alena Jančíková. Čítuji: Člověk ochrnutý po poškození míchy, vozíčkář, má ve vteřině změněný život. Má spoustu problémů k řešení. Potřebuje upravit bydlení, koupit automobil a upravit jej včetně ručního řízení. Potřebuje specifické kompenzační pomůcky pro intenzivní rehabilitaci. Takový člověk hledá možnosti, jak se vrátit ke studiu, nastoupit do zaměstnání, vrátit se ke sportu a jiným oblíbeným koníčkům. Na vozíku život nekončí, jen pokračuje dál, ale jinak. A na start do nového života vozíčkář potřebuje intenzivní počáteční podporu. – To je právě ten koloběh, o kterém jsem tady dnes mnohokrát mluvila, že máme umět velmi účinně a adresně pomáhat skutečně potřebným.

Někdo se se svým těžkým údělem nemoci narodí, jiný jej získá. Naší úlohou by v tomto případě mělo být těmto lidem pomáhat při jejich začlenění do společnosti, do běžného života. Pak ale máme chtít samozřejmě odpovědný přístup k životu, tedy pomoci i v uplatnění se při vzdělávání a následném uplatnění na trhu práce. Těm, kteří jsou odkázáni pouze na naši pomoc, máme zajistit možnost důstojného života.

V předložené novele mám několik nejasností, které bych ráda ještě diskutovala, a doufám, že nám to na výboru pro sociální politiku bude umožněno. Například k převodu kompetencí v rozhodování stupně závislosti na Úřadu práce. Už jsem tady dnes jednou říkala, že posouzení znamená pouze posouzení. Je to to samé, jako kdyby lékař stanovil diagnózu, ale nemohl dále léčit. Samozřejmě že souhlasím s tím, aby vyplácení bylo na jednom místě, čili na úřadech práce. Výplatu příspěvku na mobilitu jedenkrát měsíčně vidím jako zbytečnou administrativu a měli bychom diskutovat o frekvencích výplaty. Ve výši příspěvku na mobilitu 250 korun u osob, které získaly příspěvek na pořízení motorového vozidla, je do určité míry nepodloženým vyčleněním z příspěvku. Ano, dáváme sice na zakoupení vozidla některým osobám, ale pouze těm, předpokládám, které to skutečně potřebují. K příspěvku na zvláštní pomůcku, kde je výjimka u motorového vozidla, místo 350 tisíc maximálně 100 tisíc korun, bych ráda ještě ve výboru pro sociální politiku diskutovala možnost prodloužení doby účinnosti, čili na deset let, ale větší příspěvek.

V tomto ohledu tedy říkám, že na výboru pro sociální politiku navrhuji diskusi nad ponecháním kompetencí, posuzování a rozhodování na obcích. Znovu opakuji, že výplata na jednom místě je správným směrem. Nad výplatou příspěvku na mobilitu jedenkrát ročně tak, abychom nezvyšovali administrativu, nebo třeba pololetně. Ráda bych dále diskutovala příspěvek na zakoupení motorového vozidla, tak jak jsem zde již přednesla. A ráda bych podpořila diskusi nad projekty, které se specializují

na zapůjčení kompenzačních pomůcek, a to v tom ohledu, že zákon neřeší, či pomůcky jsou, kdo je bude půjčovat a kdo je bude kam vracet. Toto je zapotřebí vydiskutovat a já věřím, že to ministerstvo v příslušných vyhláškách už připraveno má, jenom jsme to neměli možnost rychle nastudovat.

Dále bych také v souvislosti s novým posuzováním a vznikem nových zákonů či jejich novel upozornila na problém, který se týká osob s psychickými poruchami nebo psychiatrickými diagnózami. Například autisté, lidé s poruchami chování nemají nárok na příspěvek na motorové vozidlo. Zároveň ale někteří nejsou schopni využívat veřejné hromadné dopravy a mají velký problém pohybovat se v neznámém prostředí. Přitom ale jsou schopni školní docházky a mohou navštěvovat základní školu. Čili my je nemáme jak dostat do školy či do mateřské školy. Tady v tomto ohledu bych ještě ráda diskutovala, abychom zvážili možnosti, zda podobným případům na příspěvek nepřispívat.

Vážení kolegové, máme před sebou opět velmi citlivé téma, které je zapotřebí projednat bez ohledu na stranické příslušnosti, bez ohledu na vzájemné sympatie či asympatie. Jednáme o zákonech, které se týkají lidí se zdravotním postižením, lidí, kteří potřebují a vždy budou potřebovat svým dílem naši pomoc. Prosím, neberme tento zákon po politické rovině, ale diskutujme velmi aktivně a dopodrobna tento problém. Nenapadejme se za jednotlivé návrhy, pojďme diskutovat obsah, který má umět pomáhat zcela adresně lidem, kteří potřebují naši pomoc. Mluvíme zde o lidech se zdravotním postižením. Mluvíme o tom, že tyto lidi potřebujeme mít uvnitř společnosti, ne mimo ni.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. V rozpravě dále vystoupí paní poslankyně Milada Emmerová. Další přihlášku neeviduji. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení přítomní, tři sněmovní tisky, které jsou vydávány za první etapu sociální reformy, jsou založeny většinou na revizi dosavadních zákonů a podzákonných norem, ale především na restrikci. Zabývají se občany, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením, tedy těch, kteří patří k chudšímu segmentu naší společnosti. (V sále je velký hluk. Poslankyně se odmlčela a obrací se mlčky k předsedající.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jak vidíte, paní poslankyně, stačilo, abyste se ohlédla a sněmovna se ztišila.

Poslankyně Milada Emmerová: Už z tohoto pohledu jsou návrhy těchto norem velmi choulostivé a jejich bezvýhradné přijetí dokonce ohrožuje sociální smír. Tento potenciální dopad na život naší společnosti by měl vést jejich předkladatele k vážnému zamyšlení, zda by nebylo správné je stáhnout a přepracovat. Chci vyjádřit nejen obavu z nepokojů a stávek, ale jde mi především o to, že odpor velké části naší společnosti je do jisté míry oprávněný.

Jsou zahrnuty do kategorie zákonů, které by měly přinést finanční stabilizaci, tj. jejich, předpokládám, pozitivní dopad na státní rozpočet, což se však jeví jako sporné a nejisté.

Důležitým hlediskem však má být jejich fatální dopad na životní úroveň těch občanů, kteří se zahrnují do kategorie občanů s hrozbou sociálního vyloučení. Z těch jsou v nejhorší situaci takzvaně zdravotně postižení. Ti také cítí největší nespravedlnost už jenom v tom, že jsou znovu revidováni a nově posuzováni s cílem, zda je skutečně nezpochybnitelně zdravotně postižení. U nich jde většinou o poruchy trvalého charakteru, které s přibýváním let postiženého jedince většinou progredují. V tom je tedy zásadní rozdíl, který tuto skupinu občanů odlišuje od ostatních segmentů ohrožených sociálním vyloučením. Jejich hendikep nemá být a není klíčem k pobírání finančních příspěvků ze strany státu, a proto by měli být všichni, kteří mají jiné přístupy a chtějí dělat změny, velice šetrní.

O situaci zdravotně postižených vypovídá dopis... (Opět se odmlčuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já se pokusím zjednat vám větší klid v sále. Zejména poprosím vaše kolegy, aby vám dali důstojný akustický prostor. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: O jejich situaci vypovídá dopis předsedkyně Sdružení zdravotně postižených v České republice paní Jaroslavy Petrusové, který jsem obdržela minulý týden, to znamená po ukončení jednání představitelů zdravotně postižených s vedením Ministerstva práce a sociálních věcí. Dovolte mi, abych vás s tímto dopisem částečně seznámila, poněvadž lépe bych jejich problematiku nevystihla, byť jsem celý profesní život mezi těmito lidmi prožila. Kdo však dosud žádnou poruchou zdraví netrpí, nedokáže se často vžít do jejich situace.

Tak tedy část dopisu od paní Petrusové: Vážená paní poslankyně, obracíme se na vás s prosbou o pomoc, protože jsme již vyčerpali všechny možnosti provedení změn či zastavení – asi jde o nastavení – sociální reformy, která vám v nejbližších dnech bude předložena k projednání. Upozorňovali jsme opakovaně ministra práce a sociálních věcí i předsedu vlády, že v případě realizace Ministerstvem práce a sociálních věcí zpra-

covaných návrhů reformy by došlo ke snížení životní úrovně všech osob se zdravotním postižením v České republice, k podstatnému zhoršení jejich mobility, možnosti pracovního uplatnění i možnosti zapojení do aktivního života. Bohužel reakce na naši snahu byla nulová. Ministr Drábek ve veřejných sdělovacích prostředcích na setkáních se zdravotně postiženými občany ujišťoval všechny, že k jakémukoli zhoršení situace zdravotně postižených občanů nedojde, protože se jedná pouze o zjednodušení administrativní agendy, které nebude mít vliv na sociální dávky a služby.

Dále jsou v tomto dopise rozebírány některé konkrétní nedostatky, které vedly k napsání tohoto dopisu.

Pro vaši lepší představu vám ještě řeknu něco o Sdružení zdravotně postižených v České republice. Je to občanské sdružení, jehož kolektivními členy jsou občanská sdružení s celorepublikovou působností, Svaz tělesně postižených v České republice – 45 tisíc členů, Svaz postižených civilizačními chorobami v ČR – 55 tisíc členů, Svaz neslyšících a nedoslýchavých – 5 500 členů, Společnost pro podporu lidí s mentálním postižením v České republice – 8 500 členů a Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí – 6 250 členů. Dohromady tedy zastupují zájmy 120 250 členů těchto sdružení.

To je tedy část dopisu, kde jsou – pouze to, co jsem vám citovala – naznačeny některé problémy. A opakuji, že konkrétní jejich rozbor následuje v dalších partiích tohoto dopisu, který si opravdu netroufám v této vzrušené a hluché atmosféře celý citovat.

Zdravotně postižení jsou tedy lidé, které do jisté míry den co den zaměstnává porucha některé důležité funkce, se kterou se musí potýkat, aby mohla zvítězit jejich snaha po uplatnění ve společnosti a po získání občivky pro sebe a svoji rodinu. Jsou to lidé, kteří jsou posuzováni několika odborníky, kteří je na základě objektivních medicínských a sociálních parametrů zařadili do kategorie zdravotně postižených.

Jestliže má někdo obavy, že jde o korupční prostředí, pak jej musím vyvést z omylu. Tito lidé nemají zpravidla žádný nadbytek ničeho a považují roli lékaře, který je má v péči a který je posuzuje, za tak delikátní, že jej nějakými úplatky nemíní dehonestovat. Tyto neduhy naší společnosti se vyskytují úplně jinde, a nikoliv tam, kde by měl být přítomen prostý lidský soucit, solidarita a vžívání se do situace toho člověka, kterého mám svěřeného. Je pravda, že z našeho života se tyto pozitivní vlastnosti tak nějak vytrácejí. Ale musím se zastat těch aktivních zdravotníků a sociálních pracovníků, že dokonalý výkon jejich profese by nebyl vůbec možný, pokud by tímto lidským kapitálem nevládli. I proto je nutné se s těmito odborníky radit, pokud chce vláda i Parlament cokoli měnit včetně tvorby nových zákonů. Jde o konzultaci s lidmi, kteří vykazují dokonalou znalost

prostředí díky tomu, že se s nemocnými dnes a denně vyskytují v různých rolích.

Abych pravdu řekla, i na našem výboru byly některé záměry Ministerstva práce a sociálních věcí předkládány. Byly však většinou předloženy jako hotová věc, neboť jakékoli připomínky nebo podněty ze strany zkušených poslanců nebyly většinou přijímány. Bohužel z těchto norem vždy vyčouhovaly jako sláma z bot finance a podezření, čeho by mohlo být zneužíváno, kdyby – pár teček. To znamená, že stále existuje jistá nedůvěra vůči občanům se zdravotním postižením nebo s postupující poruchou soběstačnosti v seniorském věku. (Trvalý šum v sále)

Nyní bych chtěla hovořit o tzv. sociální kartě, která byla po připomínkách zdravotně postižených přejmenována na kartu sociálních systémů, ale velmi to zestručním, protože ta pozornost se tady už neudrží a nedovedu si představit jednání tohoto řekněme kolektivu po 19. hodině a uvědomělé hlasování. To si neumím představit. Takže prosila bych příště, aby naši kolegové tyto prodloužené lhůty prostě nenavrhovali, protože to odporuje životnímu stylu nás všech, a dokonce i někdy ohrožuje na zdraví. To, co tady teď poslouchám, ten neklid, tak to je projev jisté neurózy, nekázně atd. a samozřejmě to nepřispívá ničemu. Dokonce bych řekla, že zdravotně postižení si musí myslet, pokud to uslyší, že prostě nikoho nezajímají, zvláště ne toto fórum.

Já už o té kartě dál mluvit nebudu, bude to zřejmě předmětem dalších připomínek a změn. A jenom chci tedy podotknout, že se sociální reformou nesouhlasí většina občanů v České republice. Svědčí o tom závěry jak představitelů jistého městského úřadu, který rozeslal tuto informaci, ale představitelů i sociální komise Asociace krajů. Chtějí tyto zákony vrátit k přepracování a k podrobné diskusi nad účelností jednotlivých navrhovaných norem.

Chtěla bych tedy říct, že bychom měli budovat společnost, která má za cíl ulehčovat životům hendikepovaných. Naopak chci říct, že ve zdravotně postižených, se kterými jsem se opakovaně setkávala, jsem spatřovala jistý vzor, jak lze překonávat těžkosti přesto, že jde o závažný hendikep.

Chtěla bych doporučit vrátit tento zákon k přepracování na základě široké diskuse, zejména s těmi, kterých se to týká a kteří o tom vědí víc než předkladatelé. Děkuji za pozor... – za nepozornost. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Miladě Emmerové. Je otevřená rozprava, do které nemám žádného dalšího přihlášeného. Ptám se tedy, zda se někdo ještě chce do rozpravy přihlásit. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a budeme se věnovat návrhům,

které zde zazněly. Ale se závěrečným slovem má ještě prostor pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Pane ministře, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl reagovat jenom jednou velmi krátkou poznámkou na ten dopis, který tady byl čten.

Pokud se té navrhované úpravě vyčítá, že sníží životní úroveň všech osob se zdravotním postižením, tak to musím naprosto jednoznačně odmítnout a tady na místě prokázat, že to není možné. Není to možné proto, že objem prostředků, který jde do pomoci osobám se zdravotním postižením, se nebude snižovat, naopak se mírně zvýší. K čemu ale dojde, je adresnější podpora, cílenější podpora. Tedy mělo by to vést k tomu, že se životní úroveň osob se zdravotním postižením zvýší. V žádném případě nemůže dojít k jejímu snížení, to prostě není možné a vyplývá to z prostých čísel, která máte uvedena v důvodové zprávě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Se závěrečným slovem má také prostor paní zpravodajka paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně, kolegové, v závěrečné řeči bych ráda řekla, že věřím, že právě toto sledují osoby se zdravotním postižením. Že po celou dobu, protože s mnohými jsem byla v kontaktu, sledovaly, kdo právě z nás zákonodárců s nimi byl, vyjednával a kdo se účastnil všech diskusí, kdo se účastnil připomínkového řízení a vypořádání a kdo z nás zákonodárců si dal práci s tím, že vysvětloval, scházel se a prosazoval jakési změny. Za sebe a za mnoho kolegů z ODS, kteří jsme se na tom podíleli, musím říct, že naše hlasy byly vyslyšeny a mnohé jsme v tomto zákoně už změnili při jeho vzniku. Už jsme vydiskutovali mnoho věcí při jeho vzniku právě na podněty lidí se zdravotním postižením.

Ráda bych v tomto ohledu poděkovala panu ministrovi Drábkovi, že s námi tak diskutoval a že s námi strávil tolik času, že jsme mohli mnohé věci změnit. V tomto ohledu bych ráda řekla, že třetí zákon nebo třetí sněmovní tisk v rámci sociální reformy římská jedna máme u konce.

Ráda bych připomněla to, co jsem řekla na počátku a znovu to zopakuji: Vážení kolegové, máme před sebou velmi citlivé téma, které je zapotřebí projednat bez ohledu na stranické příslušnosti. V tomto ohledu myslíme na lidi se zdravotním postižením a pojďme dát dohromady takový systém, který tady bude moct fungovat mnoho let. Tento zákon je ze všech zákonů nejméně kontroverzní, protože říká, že budeme adresní. Na základě mezinárodní klasifikace ICF, kterou dopracujeme, kterou

zprecísíme v rámci dalších jednání, tady nastavíme systém, který bude pomáhat lidem do života, do společnosti. To potřebujeme.

Děkuji vám za pozornost.

Paní předsedkyně, ráda bych připomněla, že zde zazněl návrh vrácení k přepracování zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji paní zpravodajce a budeme se věnovat návrhu, který předložila paní poslankyně Milada Emmerová. Zní: vrácení návrhu navrhovateli k dopracování. Přivolávám naše kolegy, abychom mohli hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 55. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem, tedy s návrhem na vrácení k dopracování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 55. Přítomno 140, pro 50, proti 84. Návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 56. Kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 56. Přítomno 140, pro 135, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Tím končí projednávání bodu číslo 33, sněmovního tisku 374. Děkuji panu ministroví, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Jenom oznamuji, že se z dalšího jednání dnes omlouvá paní poslankyně Lenka Andrášová.

Slovo má ministr dopravy Radek Šmerda.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedkyně, váže-

né poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi pouze opravdu stručně představit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě. Tento předložený návrh převážně zpracoval několik směrnic Evropské unie tvořících tzv. třetí námořní balíček.

Co se týká konkrétních změn, tyto změny se dotýkají oblasti schvalování technické způsobilosti lodí a jachet v oblasti námořní plavby a v návaznosti na výsledky i veřejné debaty se v rámci této novely navrhuje zrušení samostatné kategorie rekreačních jachet, neboť se neužívá. Tento krok byl diskutován na hospodářském výboru a já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 291/1. Požádám nyní o slovo zpravodajce výboru pana poslance Václava Cempířka.

Poslanec Václav Cempířek: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Hospodářský výbor se na své 13. schůzi 25. května zabýval novelou zákona 61 o námořní plavbě. Já jsem byl určen zpravodajem. Se zákonem jsem se podrobně seznámil, seznámil jsem se i se zákonem o námořní plavbě Německé spolkové republiky a se zákonem o námořní plavbě Rakouska. Zákony jsou podobné a musím konstatovat, že jsou přísnější než náš zákon o námořní plavbě, takže některé obavy o tom, že se sjednocuje jedna kategorie plavidel na námořní jachtu, je v pořádku, a za další, i to, že ten zákon se vztahuje na jachty velikosti od 2,5 metru do 24 metrů. Jsou to lodě s maximálním výtlačkem 300 brutto registrovaných tun.

Já jsem neshledal žádné nedostatky v předloženém návrhu Ministerstva dopravy a doporučuji Poslanecké sněmovně tento sněmovní tisk přijmout. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Žádám tedy, zda se někdo hlásí. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás vyzývám k případné přihlášce do podrobné rozpravy, ale nehlásí se nikdo, končím též podrobnou rozpravu. A končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, bodu číslo 9, sněmovního tisku 291. Děkuji jak panu ministrovi, tak též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 300/ - druhé čtení**

Opět požádám ministra dopravy Radka Šmerdu, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, velmi stručně. Cílem tohoto návrhu je zapracovat do právního řádu České republiky novou směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/126 o řidičských průkazech. Tento návrh se soustředí zejména na zamezení účelového získávání řidičských průkazů cizinci na našem území, nové vymezení skupin vozidel pro účely udělování řidičského oprávnění a opatření k zajištění efektivnější kontroly zdravotní způsobilosti řidičů.

Jedná se v podstatě o transpoziční návrh. Ačkoli valná většina této úpravy nové směrnice bude členskými státy používána až od ledna roku 2013, lhůta pro její zapracování již uplynula. Chtěl bych vás proto požádat o rychlé pojednání tohoto návrhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru a usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 300/1. Prosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Petra Bendla o jeho zprávu.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, hospodářský výbor projednal na své 13. schůzi 25. května tento materiál a doporučil jej k přijetí s pozměňovacími návrhy, které máte ve sněmovním tisku 300/1. Tak jak říkal pan ministr, jsme pod jistým tlakem termínů, ke kterým se zavázala Evropská unie Česká republika, a je třeba je naplnit.

Zajímavostí možná pro ty z vás, kteří vlastníte řidičský průkaz, a pro veřejnost je zcela bezpečně fakt, že tento návrh zákona posiluje bezpečnost na silnicích, a to zejména tím, že navrhuje, aby silné motorky měli lidé až od 24 let, stejně tak oprávnění řidičského průkazu k autobusům a silným nákladním vozům. To jsou asi nejviditelnější změny, které tento ná-

vrh zákona přináší. Jinak jej samozřejmě doporučuji k propuštění do třetího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen pan poslanec Pavel Hojda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem se přihlásil do obecné rozpravy z toho důvodu, že nemám vážné připomínky k tomuto navrhovanému návrhu zákona, protože je doopravdy nutnou transpozicí v oblasti přidělování řidičských průkazů a stanovení propozic, za jakých se přidělují. Mám ale určitou připomínku – nepodařilo se mi prosadit na hospodářském výboru otázku povinných lékařských prohlídek. (V sále je rušno.)

Vzhledem k tomu, že v tomto návrhu zákona se novelizuje oblast, ve které se ukládá těm lékařům, kteří zjistí lékařskou změnu v možnostech řízení řidiče a jejich povinnost to nahlásit obecnímu úřadu, tak aby obecní úřad buď odebral řidičské oprávnění, anebo stanovil podmínky, za jakých je možno řídit, tomuto řidiči, tak se domnívám – a ještě vzhledem k tomu, že u profesionálních řidičů je stanovena lékařská prohlídka již od 50 let a jsou tam stanoveny přesně lhůty, jak mají chodit k lékařské prohlídce. U neprofesionálních řidičů to bylo zatím stanoveno na 60 let. Já se domnívám, že když tato společnost říká, že se dožíváme vyššího věku, že je tedy možné chodit i později do –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já bych vám chtěla také zjednat prostor k tomu, abyste mohl řádně pronést svůj příspěvek do obecné rozpravy. Prosím všechny kolegy o pozornost.

Poslanec Pavel Hojda: Ještě jednou. Říkáme a v zákonech navrhuje, že budou lidé postupně odcházet později do důchodu. Konstatuje se, že se dožíváme vyššího věku, a můžeme tedy déle pracovat. A jestliže můžeme déle pracovat, tak bychom měli i umožnit řidičům neprofesionálům, aby nemuseli povinně absolvovat první lékařskou prohlídku už v 60 letech.

Znovu opakuji: Je to zajištěno tím, že lékař má povinnost v případě, že zjistí změněný zdravotní stav, sníženou možnost pro řízení, toto ohlásit příslušnému obecnímu úřadu, tak navrhuji a budu navrhovat v podrobné rozpravě, aby se tato povinnost posunula stejně s odchodem do důchodu, s řádným odchodem. Mám to tam formulováno tak, že by byla povinnost u neprofesionálního řidiče, aby absolvoval lékařskou prohlídku nejpozději půl roku před řádným odchodem do důchodu. Víme, že se bude věk odchodu

do důchodu neustále zvyšovat, tak aby nebylo nutné neustále měnit tento termín, tak je to tam formulováno takovýmto způsobem.

Svůj pozměňovací návrh jsem předložil, máte ho v lavicích a přihlásím se k němu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdovi. Dalším přihlášeným je pan kolega Huml, ale s faktickou poznámkou bude mít nyní slovo pan poslanec Jan Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, já se pokusím jenom krátce reagovat na slova svého předřečníka. Myslím, že nelze posuzovat obě dvě situace, to je odchod do důchodu a způsobilost k řízení stejným měřítkem. (Potlesk z řad poslanců KSČM.) Způsobilost pro řízení vozidla je úplně jiná kategorie, a proto si myslím, že tak jak ta úprava zní, je v pořádku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška. – Faktická poznámka pan poslanec Hojda? Řádná? Takže před vámi ještě bude mluvit pan poslanec Stanislav Huml. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, nebudu zdržovat. Já jsem jenom chtěl upozornit, že v usnesení hospodářského výboru je velmi důležitá věc, a sice je to vypořádání se s osobou blízkou. Já jsem na návrh reagoval a předkládám pozměňovací návrh. Rád bych ho teď trochu odůvodnil.

V usnesení hospodářského výboru je lhůta pro to, abyste dostali předvolání a byli povinováni zaplatit pokutu jako provozovatelé vozidla bezodkladně. Je to trochu vágní problém a já si myslím, že by to mělo být stanoveno pevně danou časovou lhůtou, nikoliv bezodkladně. Pak by se mohlo stát, že to bude za měsíc, a pak si nikdo nebude pamatovat, kdo to auto řídil.

Myslím si, že bychom neměli být obviňováni z toho, že jsme lobbisti nějakých radarových firem, a proto si myslím, že zařízení, která budou elektronická a která budou přestupky dokumentovat, by měla být v majetku obce nebo státu.

A třetí premisa, kterou jsem se tam pokusil dopravit, je ta, že obec, která investuje do radaru, zařízení, které bude sledovat jízdu na červenou, zkrátka investuje do bezpečnosti silničního provozu, tak by měla mít taky možnost z těch pokut nějaké peníze dostat. Takže jsem tam trochu přerozdělil výnos z pokut nejenom pro pověřenou obec, která dělá správné řízení, ale i pro tu, která investuje do bezpečnosti.

Hlásím se ještě do podrobné rozpravy a tam se přihlásím k pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se ještě, do řádné rozpravy pan poslanec Pavel Hojda. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Dostali jsme informaci, že se máme hlásit do rozpravy prostřednictvím lístků, ale že je možné se samozřejmě hlásit i z místa do obecné i podrobné rozpravy, takže jsem se hlásil samozřejmě částečně i v reakci na vystoupení mého předpředřečníka.

Já znovu chci zdůraznit: Samozřejmě v případě, že dojde ke změně, a to musí vždycky zjistit příslušný lékař, v možnostech řízení motorového vozidla, teď nehovořím o profesionálních řidičích, musí zasáhnout obecní úřad. My jsme před nějakým časem zde horovali pro to, jak chceme snižovat administrativu a veškeré vyplňování formulářů, a tady to je jedna z možností, jak právě tu administrativu snížit, abychom nehonili řidiče tam a zpátky, když k tomu není odůvodnění. Víme přece, že jsou i osmdesátiletí řidiči, kteří řídí, i když mají určité omezení, musí třeba mít brýle a tak dále, ale řídí a je to v pořádku. Takže nevím, proč bychom měli nutit šedesátileté řidiče, aby šli na povinnou prohlídku, když budou zdraví, když nebude od obvodního nebo příslušného lékaře žádné omezení. Proč to nelze spojit, jak navrhuji, právě s řádným odchodem do důchodu. Myslím si, že na tom nic není. A jestliže někdo hovoří, že dochází k takovým změnám, tak by mohl říci, že když dochází k takovým změnám po 60. roku věku, tak proč tedy souhlasíme s tím – i když já s tím nesouhlasím – aby se neustále zvyšoval věk odchodu do důchodu. To je naprosto nesouměřitelné a já si myslím, že bychom si tohle mohli uvědomit, a zejména ti, kteří jsou zdraví třeba i v těch 65, tak si myslím, že by nebylo nutné, aby povinně chodili na lékařskou prohlídku, když to není nutné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Pavel Hojda. Někdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Pokud ne, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Mám do ní dvě přihlášky, první dostane slovo pan poslanec Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl rozdán včera do vašich lavic. Týká se právě odchodu do důchodu a zejména tedy lékařských prohlídek a termínu první povinné lékařské prohlídky u neprofesionálních řidičů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Stanislav Huml. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den ještě jednou, já to mám úplně stejné, v lavicích máte můj pozměňovací návrh. Já tam jenom opravuji: v bodu 14 § 125h odstavec 1 se mění slovo „bezodkladně“ na text „do dvou pracovních dní“. Je to tisková chyba. Chtěl bych tam mít do pěti pracovních dní a jinak text je všechn v lavicích. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nyní pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, já bych se chtěl jen formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který vám byl také rozdán včera do lavic, který podal pan kolega Baštýř, který je z pracovních důvodů na dnešek omluven.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím. Končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, bodu 10, sněmovního tisku 300.

Dámy a pánové, tím jsme projednali náš dnešní program. Přeji vám příjemný večer, zítra zahájíme naše jednání v 9 hodin ráno, a to odpověďmi na písemné interpelace.

(Jednání skončilo v 19.28 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. června 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 125 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 4.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti mě zatím nikdo nepožádal. Očekávám, že se mi tady nakupí omluvenky.

Dnešní jednání zahájíme bodem 113, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Připomínám, že od 11 hodin máme již pevně zařazené body – sněmovní tisk 294, bod 104, zpráva veřejného ochránce práv, bod 57, sněmovní tisk 379, záležitosti Evropské unie, bod 69, 70, 71, 72, sněmovní tisky 357, 358, 359, 360. Případně bychom pokračovali dalšími body z bloku smlouvy prvního a druhého čtení.

Na žádost předsedy volební komise navrhuji pevně zařadit na 12.30 bod číslo 103, což je návrh na volbu členů Rady České televize, druhé kolo.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

V tuto chvíli mi již dorazily omluvy z dnešního jednání Poslanecké sněmovny, a já tedy přečtu omluvené poslance a členy vlády.

Pan poslanec Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Bém z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Bureš z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec František Dědič z rodinných důvodů, Milada Emmerová z pracovních důvodů, pan poslanec Michal Hašek od 14 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Pavel Hojda z důvodu zahraniční cesty, Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, pan poslanec Radek John bez udání důvodu, paní poslankyně Kristýna Kočí z odpoledního jednání z osobních důvodů, pan poslanec Jan Látko z pracovních důvodů, pan poslanec František Laudát z důvodu zahraniční cesty, poslanec Vít Němeček bez udání důvodu, pan poslanec Josef Novotný mladší z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Paroubek od 11 hodin bez udání důvodu, paní poslankyně Anna Putnová z osobních důvodů, pan poslanec Aleš Roztočil od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Adam Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Jan Smutný z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, poslanec Karel Šidlo z pracovních důvodů, poslanec Ladislav Šinci z důvodu zahraniční cesty, poslanec Jaroslav Škárka z důvodu zahraniční cesty, poslanec Jiří Šlégr z pracovních

důvodů, poslanec Tomáš Úlehla z pracovních důvodů, poslanec Jaroslav Vandas z osobních důvodů, poslanec Vladislav Vilímec z pracovních důvodů, poslanec Václav Votava z osobních důvodů, poslankyně Jaroslava Wenigerová z pracovních důvodů.

Z dnešního jednacího dne se omluvili tito členové vlády: pan ministr Josef Dobeš od 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Leoš Heger z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Tomáš Chalupa po dobu písemných a ústních interpelací z pracovních důvodů, pan ministr Kamil Jankovský z odpoledního jednání z pracovních důvodů, ministr Miroslav Kalousek z dopoledního jednání z pracovních důvodů, ministr Martin Kocourek od 12 do 16 hodin z pracovních důvodů, dále pan ministr Jan Kubice z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Pospíšil z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty, ministr Radek Šmerda od 13 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Alexandr Vondra od 16 hodin z důvodu zahraniční cesty.

Nyní tady mám přihlášky k návrhům na změny schváleného pořadu – pan poslanec Jaroslav Krupka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, z důvodu řádně omluvené nepřítomnosti ministra vnitra bych chtěl požádat o pevné zařazení bodu číslo 22, který se týká elektronizace veřejné správy, a to na úterý po již pevně zařazených bodech, čili druhé čtení zařadit na úterý po pevně zařazených bodech, s tím, že pokud bude splněna lhůta, tak bych požádal, aby třetí čtení bylo zařazeno na pátek, následující pátek, čili při zkrácení lhůty o 48 hodin jako bod na jednání třetích čtení v pátek.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášek k návrhu na změnu schváleného pořadu pan poslanec Jan Husák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Husák: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové. Žádám o pevné zařazení bodu 42, sněmovního tisku 347, návrh zákona o elektronických komunikacích a změně dalších zákonů, na středu 15. 6. jako první bod za blokem prvních čtení.

Důvodem je účast pana ministra. Dalším důvodem je možnost projednání tohoto tisku na hospodářském výboru, který se uskuteční hned ten den, ve středu, kde jsme stanovili harmonogram, protože jde o materii, která je poměrně obsažná. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dále k návrhům na změnu schváleného pořadu vystoupí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout pevné zařazení bodu, a to na dnešní den, po bodu 104, sněmovní tisk 294, tedy zprávě veřejného ochránce práv, zařadit bod číslo 3, sněmovní tisk 247. Je to poslanecký návrh změny zákona o jednacím řádu Sněmovny, druhé čtení. Domnívám se, že je možné jej absolvovat během několika minut, a tudíž by mohl být projednán v tomto termínu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dále zde mám přihlášku pana poslance Jana Vidíma k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení bodu 4 našeho pořadu, kterým je poslanecký návrh o účastnících protikomunistického odboje. Chtěl bych požádat, aby tento bod byl projednáván ve svém druhém čtení zítra jako první bod jednacího dne.

Důvod je ten, že zástupci Konfederace politických vězňů mě požádali, aby věděli, kdy bude termín projednávání, aby se jej mohli zúčastnit. Čili opakují, bod 4, sněmovní tisk 204, zítra jako první bod jednacího dne.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Zdá se, že jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu pořadu schůze. Ještě zagonguji, zkusím přivolat kolegy, než nechám hlasovat o přednesených návrzích. (Krátká pauza.)

Nejprve zde zazněl návrh pana poslance – pardon, pan poslanec Gazdík. Máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si navrhnout předřazení novely zákona číslo 48 o veřejném zdravotním pojištění jako první bod zítra na ráno, pevně zařazený. (Hlasy z lavic.) Pardon, po odboji, po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budeme hlasovat v takovém pořadí, v jakém jsem dostala návrhy.

Pan poslanec Jaroslav Krupka navrhl předřazení bodu číslo 22, návrh

pana poslance Krupky, aby byl zařazen na úterý 14. 6. po již zařazených bodech. Dále podal ještě návrh, aby pokud bude zkrácena lhůta, byl tento bod zařazen do třetích čtení v pátek jako první bod. Já tedy zahájím hlasování o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57. Z přihlášených 84 pro 81, proti 1. Tento návrh na změnu pořadu byl přijat.

Dále zazněl návrh od pana poslance Jana Husáka, a to návrh na zařazení bodu číslo 42, sněmovní tisk 347, na středu 15. 6. jako první pevně zařazený bod za již zařazené body.

O tomto návrhu zahájím hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Z přihlášených 85 pro 82, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Tejc navrhl pevně dnes po bodu 104 zařadit 3. bod, sněmovní tisk 247, je to tisk o jednacím řádu, druhé čtení.

Zahájím hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59. Z přihlášených 90, pro 87, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Vidím navrhl zařadit bod číslo 4 na zítřek jako první bod – pardon, za pevně zařazené body. Je to tak, pane poslanče? Jako první bod? Říkám to tedy správně. Jako první bod, je to sněmovní tisk číslo 204.

O tomto návrhu zahájím hlasování. Kdo je pro? (Hlasy z lavic: To nejde.) Takže už to jde. Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 60. Z přihlášených 89 pro 70, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Gazdík navrhl, aby bod číslo 48 byl zařazen jako druhý bod na zítra ráno. (Hlas z lavic.) Pardon. Pane Gazdíku, byl byste tak laskavý a mohl byste upřesnit ještě svůj návrh, abychom věděli, o čem budeme hlasovat?

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se omlouvám. Je to zákon číslo 48 o veřejném zdravotním pojištění. Je to bod 2 na zítřek po odboji, jako druhý bod.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, jako druhý bod zítra ráno zákon číslo 48. Rozumíme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61. Z přihlášených 92 pro 58, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Dále na žádost předsedy volební komise navrhuji pevně zařadit na 12.30 hodin bod číslo 103, což je návrh na volbu členů Rady České televize, druhé kolo. Také o tomto návrhu musíme nyní hlasovat.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62. Z přihlášených 92 pro 88, pro nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní můžeme přistoupit k písemným interpelacím, se kterými vyslovili poslanci nesouhlas, a byly proto zařazeny na pořad 19. schůze Poslanecké sněmovny.

113.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 19. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem osm odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odstavec 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se k odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace.

Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Váni ve věci státního rozpočtu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 338. Otevírám rozpravu. Pan poslanec Miroslav Váňa dostane slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den, vážená paní předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové.

Vážený pane premiére, dovolu mi, abych vyslovil nesouhlas s vaší odpovědí na moji písemnou interpelaci, a to na téma procedury projednávání státního rozpočtu na sklonku roku minulého tady na půdě Poslanecké sněmovny a souběžně na téma dopadů neuvážených – a to je velmi slušně a kulantně řečeno – vládních rozpočtových výdajových škrťů.

Vážený pane premiére, na ten samotný vstup si nemohu odpustit zde veřejný povzdech a konstatovat veřejnou lítost nad úrovní práce vašich nejbližších, nad úrovní práce vaší vládní agendy, vládní administrativy.

Proč to, pane premiére, zde dnes tady říkám? Říkám to proto, jelikož jsem svoji interpelaci zaslal v souladu s jednacím řádem naší Poslanecké sněmovny, který jsme si tady všichni odsouhlasili, pane premiére, prosím, 15. listopadu roku 2010. Dnes, tuším, je rok 2011, a nemýlím-li se, je měsíc červen a jsme v půli tohoto měsíce. Já si nechci připisovat nějakou velkou důležitost, určitě bych si nemyslel, že se poslanci, jednomu z řady, bude vládní agenda věnovat hned. Vidíte, už mi z toho i ten hlas přeskakuje, jak je mi to líto. Ale přece jenom si myslím, že půl roku je tak trochu až příliš dlouhá doba. A tak si musím sobě položit otázku: Když taková prkotina, jako je odpověď premiéra, předsedy vlády České republiky, jednomu bezvýznamnému zraněnému poslanci (poslanec Váňa má levou ruku v sádře), a trvá to půl roku, jak pan premiér se chce popasovat s tak důležitými problémy, jako je reforma této země? Otázka zůstane nezodpovězena.

Pane premiére, já jsem se nenechal odradit a 7. února jsem sedl a interpelaci jsem vám poslal. A proto zde se svojí nespokojeností stojím před kolegyněmi a před vámi samotným.

Pane premiére, ve své interpelaci se vás skromně táží, proč jste zvolil proceduru projednávání státního rozpočtu tady na půdě Poslanecké sněmovny v tak obrovském kvapíku, proč jste zvolil proceduru projednávání státního rozpočtu ve stavu legislativní nouze. Všichni poučení i nepoučení ví, že to byl frčák, kterým prolítl státní rozpočet tady Sněmovnou. Všichni zasvěcení i nezasvěcení ví, že to byl prosím naschvál. Že to byl naschvál, aby opozice byla vyfaulována, aby byla vyřazena, aby byla vyautována. Prosím v nadneseném příměru řečeno, pane premiére, vy jste opozici zalepili páskou ústa, vy jste opozici svázali do kozelce a hodili do hluboké rokle mlčení. Vy jste nás buldozerem odhrnuli, aby opozice šla z cesty, aby vám nekladla žádné otázky. A tak jste si sami bez nás státní rozpočet projednali.

Víte, vaše vláda, pane premiére, argumentuje tím, že plošné škrtky ve výdajích jsou nutné a že jsou nutné proto, že chcete snížit zadluženost země tímto opatřením. Zprvu by se to mohlo zdát i logické, ale proto já si musím nutně klást otázku, proč to byla vaše předchůdkyně, vláda obou Mirků, Mirka Topolánka a Mirka Kalouska, která svými rozpočtovými opatřeními přivedla zemi k historicky největšímu schodku. Připravila státní rozpočet, který měl schodek 224 mld. Byla to právě vaše předchůdkyně, vláda obou Mirků, která výrazným snížením daní, výrazným snížením příjmů státního rozpočtu, vyrobila pokles ročně v příjmech státního rozpočtu, a to o 90 mld. korun. No, je přece jasné, že těch malých skromných 90 mld., které se rozkutálelo jako náhodou do kapes těch nejbohatších, je z nějakých kapes zapotřebí vytahat. A tak proto teď tato vláda a tato vládní koalice přichází s lékem, který se jmenuje plošné výdajové škrtky.

Víte, pane premiére, strašení vaší vlády, strašení vaší ODS, že to byly

vlády sociálních demokratů, které zemi zadlužily, to už dneska nikdo nebere vážně. Všichni ví, že to je odvádění od pravdy někam do cesty blábolů, do cesty bludů. Proto si pojdme prosím udělat kratičký výlet do nedávné krátké historie po roku 1989. Tehdy byl dán majetek do transformace v rozsahu přes 1 bil. korun. Přes 1 bil. korun, to je, nemýlím-li se, více jak tisíc miliard. A tak se privatizovalo, privatizovalo a privatizovalo, až se zase ty miliardy jaksi rozkutálely, rozutekly, kamsi ztratily a efektivnost, pane premiére, když tak mě opravte, zdali se mylím, celé privatizace byla taková, že dvě třetiny transformovaného privatizovaného majetku se rozkutálelo a ztratilo, když nechci říct ukradlo, proto budu říkat ztratilo. Dvě třetiny majetku se zkrátka ztratilo.

Přichází rok 1997, přichází ekonomická krize za doby Václava Klause. Přichází rok 1998 a s tím přichází první sociálně demokratická vláda Miloše Zemana a ta řeší první ránu. Ránu 300 mld. nedobytných rozkradených úvěrů, které končí v České konsolidační bance, později v České konsolidační agentuře, protože to byly úvěry, kde ti, kteří si je brali, dopředu vědí, že je nikdy nevrátí. A ti, kteří jim je dávali, velmi dobře tušili, že ty peníze stát nikdy neuvidí. A tak to byl první problém, který řeší vláda sociálních demokratů. Žádná vláda není originální, žádný člověk není bez chyby, žádná vláda není bez chyby. Ani tato ani další vlády sociálních demokratů nebyly bez chyby. Ale pozor. Nikdo vládám sociálních demokratů nemůže upřít jedno – byly to ony, vlády sociálních demokratů, které nastartovaly růst ekonomiky země. A není-li to tak, tak to prosím doložte na číslech. Nedoložte to, protože je to tak.

Byly to vlády sociálních demokratů, které nastartovaly růst koupěschopné poptávky občanů, přeloženo do češtiny znamená to, že lidé z toho, že rostla ekonomika země, čili hrubý domácí produkt, měli něco i ve své peněžence, protože jim rostly jejich korunky, jejich příjmy, jejich důchody, jejich mzdy. Vlády sociálních demokratů rodinám zvyšovaly nominální i reálné mzdy, vlády sociálních demokratů zvyšovaly rodinám rodičovské příspěvky, dětské přídatky, porodné, dávky pro sociálně potřebné. A tak s vládami sociálních demokratů lidé pochopili, že široké masy veřejnosti nemají jenom něco z toho, že si to přečtou v novinách, že roste ekonomika země, ale, jak jsem již řekl, cítí to ve své výplatní pásce, ve své vlastní domácí peněžence, ve svém vlastním rozpočtu.

Bác! Přichází rok 2006. Bác! A je tady vláda obou Mirků. Mirka Topolánka, Mirka Kalouska. Přichází smlouva ODS s občany. Přichází smlouva s voliči. ODS slíbila, že daně klesnou všem, ne jenom nejbohatším. ODS slíbila, že všem porostou jejich příjmy. Že firmám porostou zisky. ODS slíbila, že úprava daně z přidané hodnoty, čili růst nepřímých daní, nebude tak bolet, že to nebude tak vážné, a dokonce slíbila, že u 70 % zboží růstem nepřímých daní ceny spadnou. Někteří tomu i uvěřili. ODS slíbila

důchodcům, že jim přidá tisícikorunu k jejich důchodům, aby kompenzovala růst cen. ODS slíbila že nezavede školné, že zastaví propad snižování životní úrovně rodin, že zvýší životní úroveň pracujících, že všichni se budou mít líp. To všechno ODS slibovala.

První kabinet Mirka Topolánka byl kabinet bez důvěry. Druhý kabinet, který Mirek Topolánek sestavil, byl kabinet, který zde pracoval, ale dlužno říci, byl postaven na zradě, na lži, na korupci, na podvodu. To nebylo hezké a viděla to a cítila to celá společnost.

Víte, já si pamatuji, jak celá země byla poseta velkými modrými bodrými billboardáky, těmi nažehlenými, vyretušovanými, opálenými důchodci s bílými zuby, kteří se smáli na ty naše utrápené důchodce a slibovali jim růst důchodů, lepší prosperitu, zahraniční dovolené, slibovali růst blaha. Ale je logické, že ti utrápení důchodci v terénu, na chodnících, v té životní praxi tomu nevěřili, protože oni dennodenně byli konfrontováni s úplně jinou realitou. A tak pro sliby ODS si lidé přiřadili ke značce ODS značku sliby-chyby. ODS rovná se sliby-chyby.

V polovině roku 2007 přichází vláda Mirka Topolánka s děravým batohem reformních zákonů sem do Poslanecké sněmovny. Zavádí, když obrací tento batůžek, tak zavádí a z batůžku padá rovná daň. Z batůžku padá snižování přímých daní, čili výhodné pouze pro ty nejbohatší, pro finanční elity. Z batůžku padá snižování daní právníckým a fyzickým osobám. A tak se tady jako náhodou dělá daňový ráj pro ty nejbohatší. Ale z batůžku taky padá to B, to, co už tak příliš optimistické není, a to padá na široké masy, a to je daňová zátěž čili růst nepřímých daní. A to dopadá na záda a na bedra širokých mas celé veřejnosti.

Tehdy vláda Mirka Topolánka pracovala tak rychle, tak rychle, taky volila takový kvapík, že zapomněla ten svůj reformní batoh projednat i se svými vlastními a skoro se z toho někteří poslanci utopili i ve vířivce. Protože nic nevěděli, nevěděli, jaký je reformní batoh zákonů. Tato vláda tehdy, a to si pamatuji, ten reformní batoh zákonů zapomněla projednat i se svými koaličními partnery.

A tak, pane premiére, předchůdkyně, vláda Mirka Topolánka, je tolik totožná – děkuji, kolego, položte to sem, děkuji za vaši vstřícnost, děkuji (kolega poslanec donesl poslanci Váňovi k pultíku podložku pro zraněnou ruku) – je tolik totožná, tak vám příbuzná a tak blízká vaší vládě, a ta vaše vláda z naprosto nepochopitelných důvodů na nemoc zadluženosti země, poučena předchozí vaší vládou ODS, přichází a opakuje stejnou chybu. Přichází se zázračným lékem a to je lék vypustit příjmy státního rozpočtu, snížit příjmy státního rozpočtu, nacpat a napéčovat kapsy nejbohatším a korunku ke korunce vytahat z rozpočtů širokých mas, rodin, mladých manželství, seniorů, širokých vrstev.

Vážený pane premiére, celá politika, kterou volila předchozí vláda, tak

je velmi nespravedlivá. Víte, já o tom nehovořím proto, abych marnil váš drahocenný čas, ale hovořím o tom proto zcela záměrně, že se nedá pochopit filozofie a počínání vaší vlády, že se nedají pochopit reformní kroky vaší vlády, aniž bychom nevzpomněli na to, co dělala předchozí vláda. Protože, a tím nechci vaši vládu ospravedlňovat, ale ona zapříčinila i to, že vy se chováte tak, jak se chováte. Ona vám vtiskla punc toho, že vy se dnes chováte, jak se chováte. Když vypustí rybník příjmů o 100 miliard korun ročně, no to si moc dnes vy vyskakovat nemůžete. To je jasné. A proto já o tom tady hovořím.

Jenom připomenu, že tehdy na zázračné reformě vydělali opravdu ti nejbohatší. Na reformě Mirka Topolánka vydělali všichni ti, kteří měli více než 40 tisíc za měsíc. Ti na ní vydělali. Vydělaly na ní rodiny, kde oba dva kupříkladu podnikali – to je ze statistických údajů, to není vybájené a vysněné – a jejich příjem měsíčně činil 200 tisíc korun. To nejsou špatné peníze. A představte si, na reformě vydělali plus 32 tisíc. Opak, kde rodina, kde jeden pracoval za 20 tisíc a druhý či druhá byla na mateřské a bylo tam dítě 3,5 roku, tak ti na reformě prodělali 4,5 tisíce za měsíc. Opět statistické údaje, ne vybájeno.

A škrtem pera k 1. 1. 2008, čili razantním snížením daní nejbohatším, vláda Mirka Topolánka, vaše předchůdkyně, posílá do kapes sedmi manažerům z ČEZu plus 300 milionů korun navíc. Plus 300 milionů korun navíc je, že tito manažeri ČEZu škrtem pera formou snížení daní do svých rachitických vyhublých příjmů rodinných rozpočtů dostávají korunku ke korunce plus 300 milionů. A já si nejsem tak úplně jistý, zdali to potřebují. Já si vážně nejsem jistý, jsem skoro na pochybách. Tak taková je spravedlnost politiky vlády předchůdkyně ODS. Ale i tato vláda jde věrně v jejich šlépějích.

Pane premiére, pojďme se podívat, kdo vážně zemi zadlužuje. Vlády sociálních demokratů předaly zemi s veřejným dluhem z hrubého domácího produktu 29 %. Vláda ODS Mirka Topolánka předala zemi s veřejným dluhem přes 40 %. Roční deficit rozpočtu sociálně demokratické vlády představoval částku 2,9 % z hrubého domácího produktu, kdežto roční deficit rozpočtu Topolánkovy vlády představoval 7 % z hrubého domácího produktu. Za vlád sociálních demokratů rostla dynamika ekonomiky. Hrubý domácí produkt přesahoval plus 4 %, za vlád pravicových tomu byl pravý opak.

Vážený pane premiére, vaše současná vláda připravovanými plošnými vládními škrti je připravena opravdu ztížit pozici a postavení statisícům českých, moravských a slezských rodin. Viděno optikou této vlády, stát je zázračný lékař. Proč to říkám? Na sklonku minulého roku, roku 2010, kdy začala působit nová vyhláška, tak se nám uzdravil každý desátý důchodce, který pobíral částečný a invalidní důchod.

Ano, každý desátý důchodce odcházel od lékaře s razítkem schopen. To nebylo zázrakem, to bylo jenom, pane premiére, jiným úhlem pohledu. Prostě se napsala nová vyhláška, důchodci odhodili berličky, vzali si tretry a vyběhli na tartar. Byli zdraví jak čamrdy. To víte, že to tak nebylo. Právý opak. Ti nemocní invalidní důchodci byli dále nemocní, ale akorát byli přinuceni zapojit se na stará kolena s berličkami a holemi pěkně do pracovního procesu. Co se stalo? Dotklo se to 53 tisíc invalidů. To není tak málo, že? 53 tisíc invalidů. A co se stalo dál? No, taková maličkost, jako že jim vyhubly jejich příjmy, česky řečeno snížily se jim příjmy, na úrovni pod 50 %. Koho by to zajímalo, že? Koho zajímají invalidé? (Poslankyně Kohoutová reaguje z lavice.) Mě zajímají. Mě zajímají – vás taky! Tak paní kolegyni taky, tak už jsme dva. Mě zajímají.

Takže, vážený pane premiére, to chování je chování, které je necitlivé. To chování je chování, které je necitlivé. Když nutíme invalidy, kteří dříve pobírali své částečné či plné invalidní důchody, aby žili za plat, který nedosahuje ani 50 %, tak to není humánní a není to hezké. A co to vyvolalo? Tragédie. Vraždy. Sebevraždy. Růst kriminality. Spousta lidí přišla o střechu nad hlavou. A když jsme si tady včera povídali o těch bezdomovcích, já jsem se zájmem tu rozpravu sledoval, tak mnoho lidí do této skupiny tímto opatřením právě spadlo. Prostě to je realita! To není z říše snů, to je re-a-lita. Tak to zkrátka bylo!

Současná vláda si proti sobě právě tím, jak jsme se zachovali při projednávání státního rozpočtu, postavila armádu 40 tisíc zaměstnanců, kteří státu slouží v tom dobrém slova smyslu, kteří pečují o chod státu. 40 tisíc zaměstnanců si vláda postavila proti sobě. A proč? Protože se k nim chová jako macecha. (Veselost v řadách poslanců ČSSD.) Jako macecha. Chová se k nim zle, ošklivě, macešsky. A lidé si toho všimnou a je jim to líto a líto a potom budou demonstrovat a demonstrovat. Takže to není hezké od vlády, když k těm, kteří pro ni slouží, pracují na chodu státu, že se k nim takto macešsky vláda chová.

Vážený pane premiére, já se ptám, proč chce tato vláda tahat miliardy z peněženek, které chybí ve státním rozpočtu u středních vrstev. Proč chcete tahat korunku ke korunce z rodinných rozpočtů mladých začínajících rodin? Proč chcete snižovat příjmy pracovníků státu? Proč snižujete a saháte na platy policistů? Proč chcete snižovat platy hasičů? Proč chcete snižovat platy zdravotníků? Proč jste připraveni snižovat platy záchranářů, platy celníků, platy daňových úředníků? A teď bych mohl jmenovat všechny profese, které vytváří obrovskou čtyřicetitisícovou armádu.

Pane premiére, smutné je to, že vaše předchůdkyně vyrobila průvan v peněženke státu, čili snížila příjmy státního rozpočtu o 90 mld., a teď tam ty peníze chce přivést z kapes, z rozpočtů, z peněženek širokých mas, široké veřejnosti, lidí práce, a teď chce trestat ty, kteří to vůbec nezavinili.

A proto je vláda připravena dělat velmi tvrdé a kruté škrty ve výdajích státního rozpočtu. Proto vláda je připravena privatizovat peníze, privatizovat zdravotnictví, privatizovat školství, privatizovat veřejné služby. Plošné škrty ve výdajích prostě rabují peněženky, lidí. Rabují peněženky lidí! Dusí výdaje rozpočtů rodin.

Vy prostě, tato vláda, ubližujete vícepočetným rodinám. Vy ubližujete maminkám s dětmi. Ubližujete. Protože většina rodin žije v takové situaci, nejen že počítá korunu ke koruně, nejen že žije od výplaty k výplatě, ale nějaké takové vábení na krásné zahraniční dovolené u moře, tak na to už mnoho maminek slyšet nemůže. Prostě nemůže, jelikož na to nemá. A víte, jaký je pocit mnoha maminek? Ono se teď může zdát, že hraji na city, ale to je životní realita, to je realita obyčejného, tvrdého, všedního dne. Když se maminka kouká do kočárku svému miminku do tváře, a tak si v duchu říká: Safra, co mě čeká zítra, pozítří? Budu mít na to, abych udržela zdraví svého dítěte, malého svého budulínka? Budu mít na to, abych mu zaplatila zdravotní péči? Abych mu koupila botičky? Jednou abych mu zaplatila dovolenou? Budu mít na to, abych mu dala vzdělání? A co když se něco se mnou stane? To jsou otázky, které si naše maminky kladou. Tyto otázky si kladou. Celá řada rodičů se takto sebe sama ptá, protože žijeme ve společnosti strachu. Lidé mají strach z toho, co bude zítra. (Poslankyně Kohoutová reaguje z lavice.)

Paní předsedající, neposlušné paní kolegyni, která nemá strach z ničeho, já si dovoluji vzkázat, že bych chtěl mít její klidnou duši. No, celá řada lidí to štěstí holt nemá. Nemá! Nemá!

Takže taková je tvrdá životní realita. A tak se vláda vyznačuje velkou dávkou nedůvěry. Lidé už od vlády utíkají. Lidé jí nevěří. Lidé se za chvíli vlády začnou bát. Lidé už pochopili, že vláda nepracuje pro ně, že nepracuje pro širokou veřejnost, ale že pracuje pro úzké elity. Lidé pochopili, že celá reforma se scvrkla na pouhopouhé škrty pera ve výdajích státního rozpočtu. A ten státní rozpočet povede k růstu armády nezaměstnaných, k celému růstu řady bezdomovců. Ten rozpočet povede k tomu, že se budou rušit další pracovní místa, že bude velmi vážně omezovaná ekonomická stabilita našich rodin.

Vláda se také vyznačuje tím, a to zde nebylo, že, co řekne v pondělí, neplatí v úterý, ve středu to zapomene a v pátek napíše úplně nový příběh. No a ten druhý týden, když to takhle jde týden od týdne, tak už se v tom ty rodiny těžko orientují. Oni už si to ani nestačí do toho poznámkového bloku všechno zapsat, jak se to všechno mění ze dne na den. Takže to je potom těžké a těžko můžeme po lidech chtít, aby měli něco, čemu se říká sociální klid, aby měli něco, čemu se říká sociální jistota. Takže je to doba, která není lehká.

Vláda také ve svém rozpočtu nezahrnula ani jedno prorodinné

opatření, vláda prostě nepodporuje vícepočetné rodiny. Vláda nevytváří prostor, aby v našich rodinách rodilo se více dětí. Nevytváří myslím ekonomický prostor, že. Takže ekonomický prostor vláda nevytváří. Vláda odvádí pozornost od pravé příčiny, a to, že ona sama skutečně, jak jsem již řekl, pracuje pro ty nejbohatší. Vláda vytvořila daňový ráj v České republice pro nejbohatší.

Pojďme se podívat, jaké je daňové zatížení v ostatních státech – velmi stručně. Zdanění ve Velké Británii – 40 %, Norsko – 40 %, Švýcarsko – 43 %, Španělsko – 43 %, Německo – 48 %, Rakousko – 50 %, Dánsko – 50 %, Finsko – 54 %, Belgie – 54 %, Švédsko – 61 %, Česko – daňový ráj, daňový ráj pro nejbohatší. Pojďme se jenom podívat na veřejný dluh v zemích Evropské unie. Finsko – 33 %, Švédsko – 38 %, Polsko – 47 %, Rakousko – 63 %, Německo – 66 %, Francie – 68 %, Belgie – 90 %. Čili já nikoho nechlácholím, ale chci jenom těmito čísly deklarovat, demonstrovat a ukázat, že není důvod k poplachu. Je důvod k rozumné ekonomické politice. Ale rozumná ekonomická politika neznamená ostrou tužku a škrtý vůči těm, kteří to nejméně potřebují. A cpaní do kapes těm, kteří to nejméně potřebují.

Je už dost toho, abychom dál budovali společnost strachu. Společnost, kde lidé mají strach zestárnout. Společnost, kde lidé mají strach onemocnět. Společnost, kde lidé mají strach o ztrátu svého zaměstnání. Stále více lidí má strach z chudoby. Prostě mají strach, co s nimi bude. Čtyřicet procent lidí mladších 30 let se vážně obává chudoby. A já se ptám – je to normální? Má nás to všechny nechat klidnými? Čtyřicet procent lidí do 30 let se bojí, co s nimi bude. Třicet procent lidí starších nad 30 let se bojí stárí a bojí se chudoby. Bojí se, jak to v jejich rodině bude vypadat.

A to je důvod, který mě, pane premiére, vede k závěru, že opatření, která dělá tato vláda, nejsou opatření pro lidi. Že jsou to naopak opatření, která rozevírají nůžky mezi příjmy těch nejbohatších, mezi příjmy středních vrstev, mezi příjmy té nízkohladinové skupiny obyvatel. A to není dobře, protože to vyvolává zákonitě sociální napětí. Tato vláda pracuje v žoldu pěti procent těch nejbohatších, devadesát pět procent lidí na tuto vládu, na její ekonomickou politiku, doplácí proto, aby ti nejbohatší bezstarostně a bezpracně mohli bohatnout. A tak důsledek a výslednice vládní politiky, která se promítá zákonitě do koncepce státního rozpočtu, je to, že státní rozpočet je krutý ke středněpříjmovým vrstvám, že státní rozpočet je krutý k nízkopříjmovým skupinám, že státní rozpočet je krutý k lidem práce, k lidem, kterým jsou doslova za pochodu obráceny kapsy naruby. Nejvíc výdajové škrtý odskáčí senioři, vícepočetné rodiny, mladá manželství. A nemocní, postižení, bezmocní, ti jsou odsunováni na pokraj společnosti. Ti jsou z té společnosti jaksi vystrnaděni. Jim se velmi výrazně snižují příjmy. Do rozpočtů obyčejných lidí prostě je krvavě zatnuta sekera v podobě

růstu daní z přidané hodnoty. Tyto daně jsou opravdu zavrtány jako červotočové do ceny každého zboží, každé služby, takže propočty jednoznačně vypovídají o tom, jak klesne životní úroveň rodinám, až na jejich bedra dopadne růst sazeb daně z přidané hodnoty, protože tím se lidem zdraží ale úplně, úplně všechno.

Pane premiére, v závěru je mi smutno a musím říct, že vytváříte na-prosto jiné šance. Jiné šance pro bohaté, jiné šance pro chudé. A tak mnoho lidí má oprávněný pocit, že si z nich tato vláda dělá dobrý den, že si z nich tato vláda dělá srandu a legraci. Běžte se zeptat řady důchodců, kteří bydlí v nájemních bytech a ze svého důchodu, když zaplatí nájem, tak ne že by jim vůbec nic nezbylo, ale zbude jim opravdu na tu nejnужnější obživu. A není to vůbec na žádné vyskakování. Vůbec ne! Prostě to je realita a důsledek vládní politiky.

Pane premiére, já vám děkuji za to, že jste mne vyslechl. Přesto musím konstatovat, že nejsem spokojen s vaší odpovědí na moji písemnou interpelaci, protože jste mi ve své odpovědi nedokázal na mé otázky zareagovat, a proto tedy navrhuji tu vaši odpověď k zamítnutí. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan premiér Petr Nečas bude chtít reagovat. Prosím, pane premiére, máte prostor.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, a chce se mi také prostřednictvím paní předsedající říct i vážený pane zraněný poslanče Váňo. Chci vám v první řadě prostřednictvím paní předsedající popřát brzké uzdravení z vašeho zranění. Pevně doufám, že poškozena je pouze ruka, že ten pád byl pouze na ruku, i když z obsahu vaší řeči si úplně jist nejsem. Ale vycházím vždy z té lepší varianty. (Veselost a potlesk přítomných poslanců.)

Velmi pateticky jste tady mluvil o vaší interpelaci z 15. listopadu 2010. To je, dámy a pánové, zajímavý příběh. Pan poslanec Váňo již podruhé mluví o této interpelaci a stěžuje si, že odpověď na ni je vlastně projednávána teprve teď. Jaká jsou, dámy a pánové, fakta o této interpelaci z 15. listopadu 2010?

Na Úřadu vlády – a dá se to dokázat na evidenci – není žádný údaj o tom, že by tato interpelace na Úřad vlády byla kdy doručena. Samozřejmě, může to být šotek záškodník, který interpelaci pana poslance Váni zlovlně ztratil a který je součástí samozřejmě protiváňovské politiky této vlády v čele s premiérem Nečasem. Ano, byla by to relevantní hypotéza, kdybychom se nepodívali také na evidenci v Poslanecké sněmovně. A tady se nám to skutečně zamotává, dámy a pánové. Ani Poslanecká sněmovna nemá zaevidovanou žádnou interpelaci pana poslance Váni z 15. listopadu

2010. Máme tady interpelaci fantoma. Je to poprvé v dějinách Poslanecké sněmovny, co projednáváme interpelaci fantoma. Interpelaci, která není zaregistrována.

Kdepak byl ten šotek záškodník? Není náhodou někde přímo u pana poslance Váni? Myslím si, že by na tuto mou interpelaci měl pan poslanec Váňa odpovědět velmi rychle a šotka záškodníka ze svého okolí vyhnat, protože to by se nám věru špatně komunikovalo, kdybychom komunikovali na základě interpelací, které jsou v podstatě fantomem.

Takže tolik na margo údajné interpelace z 15. listopadu.

Pak ale samozřejmě je tady interpelace ze 7. února 2011. Ta již skutečně reálně existuje, i když obsahem se od toho fantoma vůbec nijak neliší.

Zazněla tady celá řada postřehů a věcí. Já musím konstatovat, prostřednictvím paní předsedající pane poslance Váňo, že skutečně nesdílím vaši bohorovnost, kterou jste tady několikrát vyjádřil, například že se vlastně s výší veřejného dluhu nic neděje, protože třeba Belgie má 90 % hrubého domácího produktu, a že je to zbytečná panika, proč vláda šetří a podobně. Musím říci, že ten důvod je poměrně jednoduchý, a já ho uvedu na několika konkrétních číslech.

Nárůst rizikové přírážky za český státní dluhopis, kterou platí ČR, o 0,1 procenta znamená zvýšení dluhové služby o 1,5 mld. Kč., dluhové služby jako součásti výdajů státního rozpočtu. Demonstroval bych to na konkrétním propočtu. Jestliže se podíváme na server agentury Bloomberg, kde jsou výše úroků, za které jsou obchodovány státní dluhopisy jednotlivých zemí, a vybereme srovnatelný produkt, v tomto případě desetiletý státní dluhopis, například náš a nedalekého a spřáteleného Maďarska, zjistíme, že český státní dluhopis v okamžiku, který si zvolíme jako referenční datum, byl obchodován za 4,1 procentního bodu jako úroku, maďarský státní dluhopis ve stejné době byl obchodován za 7,1 % úroku. To znamená rozdíl tří procentních bodů! Pokud použijeme ono číslo, o kterém jsem mluvil, to je jednoduchá trojčlenka, tak dojdeme jednoznačně k závěru, že kdyby ČR obchodovala své dluhopisy za stejný úrok jako Maďarsko, tak bychom na dluhovou službu potřebovali o 45 mld. korun více. O 45 miliard korun více! To je rozdíl v úrocích. Má tedy význam mít kredibilitu na mezinárodních trzích? Má význam provádět úspornou, racionální, reformní a modernizační politiku? Jednoznačně má! Protože každý takový krok se okamžitě odrazí a odrazí se samozřejmě buďto negativně v podobě zvýšení výdajů státního rozpočtu nárůstem dluhové služby, anebo naopak. A vláda ČR pod mým vedením se jednoznačně rozhodla jít cestou, že nechceme zvyšovat výdaje státního rozpočtu, že zodpovědnou úspornou rozpočtovou politikou, politikou modernizačních reforem chceme, abychom naopak dluhovou službu snižovali.

Mnohokrát tady zaznělo a je to opakovaná lež, která naštěstí se nestává pravdou, že daňové reformy, které byly provedeny, jsou daňové reformy, které slouží pouze bohatým. Já chci pozornosti nejenom pana poslance Váni, ale i dalších poslankyň a poslanců z řad sociální demokracie doporučit materiál Českého statistického úřadu Vývoj příjmů českých rodin v letech 2005 až 2009, kde najdou jednoznačná fakta, která vyvracejí tuto jejich stokrát, tisíckrát, milionkrát omílanou tezi. Vyvracejí ji jednoznačně buďto jako lež, nebo jako neznalost, anebo jako kombinaci obojího. Každý nechť si vybere, co z toho pro kterého sociálního demokrata platí. Je tam jednoznačně napsána teze, a nyní cituji z této studie Českého statistického úřadu Vývoj příjmů českých rodin v letech 2005 až 2009: „Největší prospěch z daňových reforem měly domácnosti s nízkými příjmy, zejména domácnosti s nezaopatřenými dětmi.“ Znovu to opakuji, aby to skutečně dolehlo až do sociálně demokratických lavic, až k uším i pana poslance Váni: Největší prospěch z daňových reforem měly domácnosti s nízkými příjmy, zejména domácnosti s nezaopatřenými dětmi. Aby také ne! Daňový systém nastavený tak, že poplatník s jedním dítětem neplatí ani korunu daně z příjmů – ani korunu daně z příjmů! – až do výše své hrubé mzdy 14 700 Kč, a pokud má dvě děti, až do výše hrubé mzdy 19 000 Kč nezaplatí ani korunu, ani korunu daně z příjmů, kdy jedna třetina rodin s dětmi dosáhne na tzv. daňový bonus, čili i když uplatní všechny daňové odpočty a slevy na dani, tak dostane ještě bonus od státu, tak aby ne! Realitou potom je, že v roce 2008 reálně čisté příjmy rodin s dětmi vzrostly o 4 %, o rok později o 2 % a v roce 2010 opět o další 2 %. Musím říci, že mluvím o reálných čistých příjmech rodin s dětmi. Čili tato teze prostě není pravdivá. Tuto tezi může hlásat opravdu jenom ten, kdo nezná fakta, anebo kdo vědomě říká nepravdu.

Je to také zdokumentovatelné i tam, kde se podíváme na statistiku rodinných účtů, kde se jednoznačně ukazuje, jak se změnila v roce 2007, čili před reformou, a v roce 2009, čili po reformě, příjmová situace českých rodin. Příjem alespoň 10 tis. na hlavu v roce 2007 před těmito reformními změnami mělo 41 % českých rodin. Po těchto reformních změnách, označovaných českou levicí jako asociální, protilidové, zaměřené proti středním vrstvám, proti lidem s nízkými příjmy, mělo tento příjem na hlavu 60 % českých rodin. Čili během dvou let po provedení těchto reformních kroků vzrostl počet českých rodin s minimálním příjmem 10 tis. na hlavu ze 41 % skokově v podstatě na tři pětiny, na 60 %. Opět jednoznačný, faktický, nezpochybnitelný, evidentní důkaz nepravdivosti této teze, tedy že reformy byly dělány pro bohaté. Naopak, na těchto číslech se jednoznačně prokazuje, že nejvíce na tom vydělaly právě střední a nízkopříjmové vrstvy.

Mimo jiné právě odstranění stávajícího daňového systému v podobě rovné daně s nastavenými slevami by mělo největší negativní dopad právě

na středněpříjmové a nízkopříjmové rodiny s dětmi. Jako důkaz opět může posloužit sousední Slovensko, kde sociálně demokratický premiér Fico ani omylem nesáhl na tento systém rovné daně, protože moc dobře věděl, že by poškodil občany Slovenské republiky. Že dštil oheň a síru na tento systém před volbami, to je jedna věc. Po volbách tento systém ponechal a já jsem přesvědčen, že takto rozumně se zachová i sociální demokracie.

Bylo tady mnohokrát opakováno, a pan poslanec Váňa se vydal hluboko do historie, což já беру – mimochodem je to výhoda etablovaných politických stran, jako je Občanská demokratická strana, že se dá poukázat na její historii, na pozitiva a negativa toho, co dělaly před deset lety, před patnácti lety, podobně jako jiná etablovaná politická strana, Česká strana sociálně demokratická. Já si naopak myslím, že je to pozitivum, že si můžeme vzájemně vyčítat, co kdo z nás udělal špatného před deseti nebo před patnácti lety, protože to ukazuje ukotvenost takových etablovaných politických stran v českém politickém systému, zvyšuje to jeho přehlednost a stabilitu.

Musím také říci, že samozřejmě teze, že vlády sociální demokracie nastartovaly růst, je teze úsměvná, kterou nesdílí žádný renomovaný ekonom. Česká ekonomika založená jako ekonomika malého státu na své otevřenosti a na své proexportní orientaci je samozřejmě primárně tažena průmyslem, sekundárním sektorem, který tvoří 40 % HDP, a je samozřejmě primárně tažena exportem, tak jako byla tažena v roce 1998, tak jako byla tažena v roce 2002, tak jako byla tažena v roce 2006 a tak jako koneckonců je tažena i v roce 2011. Čili byl to především vliv vnější poptávky po českých produktech, po českém zboží, po českých službách, byl to především vliv prostoru EU, který vedl ke zvýšení této poptávky, ke zvýšení exportu, a to byl skutečný a reálný akcelerační ekonomického růstu.

Nicméně ekonomický růst, kterým se tady chlubil pan poslanec Váňa, měl celou řadu negativ z hlediska národohospodářského i sociálního. Tento ekonomický růst byl totiž po celou dobu doprovázen vysokými deficity veřejných financí, protože dosáhnout stomiliardového deficitu státního rozpočtu jako v roce 2006 za situace, kdy byl šestiprocentní růst HDP díky konjunktuře především v Německu a v západní Evropě, tomu říkáme skutečný ekonomický horor! To bylo první negativum.

Druhé negativum byly špatně nastavené sociální systémy, protože prakticky po celou dobu vlád sociální demokracie se pohybovala Česká republika mírou své nezaměstnanosti nad úrovní půl milionu osob, a já bych chtěl připomenout, že v nejkřizovějších letech této ekonomické krize, kdy byl například v roce 2009 čtyřprocentní pokles ekonomického růstu, se nezaměstnanost, která vyběhla asi v důsledku ekonomické krize nahoru, v podstatě dotkla průměrných čísel nezaměstnanosti z období vlády sociální demokracie. V době hluboké ekonomické krize! Takže tady se

jednoznačně ukazuje, že toto byly špatně nastavené ekonomické, sociální a daňové systémy za vlád sociální demokracie, které se vyznačovaly obrovským množstvím dlouhodobě nezaměstnaných, až 50 % všech nezaměstnaných byli dlouhodobě nezaměstnaní, to znamená nezaměstnaní, kteří byli v evidenci déle než jeden rok. Česká republika v období vlád sociální demokracie měla v průměru sedmnáctou nejvyšší nezaměstnanost v rámci Evropské unie. Sedmnáctou. (V sále je rušno.)

Co se změnilo po reformách z let 2006 až 2008? No velmi mnoho. Za prvé, dokumentoval jsem to tady v příjmové situaci rodin, především středněpříjmových a nízkopříjmových, především rodin s nezaopatřenými dětmi, dokumentovat se to dá mimo jiné právě na vývoji nezaměstnanosti, kde díky reformním krokům –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane premiére, já vás na chvíli přeruším. Dámy a pánové, já vás prosím o klid, abychom slyšeli pana premiéra. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Děkuji, paní předsedající. Mně to nevadí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Mně jo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: (Směje se.) Tak samozřejmě vy máte pravdu. Vyšší bere.

Vyznačovalo se to mimo jiné i tím, že nezaměstnanost dlouhodobého typu poklesla o 40 %, že nezaměstnanost v České republice začala velmi výrazně klesat, přestože klesalo tempo ekonomického růstu, to je třeba si objektivně říci, a Česká republika se díky těmto reformám z let 2007 až 2008 dlouhodobě, i v období největší ekonomické krize, pohybuje v úrovni nezaměstnanosti kolem 6. a 7. místa v rámci celé Evropské unie. Čili my máme šestou až sedmou nejnižší nezaměstnanost, odspodu, v rámci celé Evropské unie. Ekonomický růst, který je nyní nižší, generuje zdravější ekonomické a sociální prostředí díky reformám, díky novému nastavení ekonomických a sociálních systémů.

Jednoznačně se na srovnání těchto čísel ukazuje – znovu opakuji: V období vlád sociální demokracie jsme byli na 17. místě z hlediska nezaměstnanosti v rámci EU. V době vlád, ve kterých byla ODS, a je to i dnes, je to po celou dobu v průměru 6. místo odspodu, takže se jednoznačně ukazuje, že tato politika byla správná.

Pan poslanec Váňa tady mluvil o důchodcích. Opět jenom pro srovnání dvě čísla. Když odcházela v roce 2006 od moci vláda vedená sociální demokracií, tvořil průměrný důchod svou reálnou hodnotou přepočtenou na

rok 1989, na průměrný důchod z té doby, 103 %, čili byl o 3 % vyšší po osmi letech vlád sociální demokracie svou reálnou hodnotou než průměrný důchod v roce 1989. Když po dvou a půl letech odcházela od moci ODS – musím říci jako její tehdejší ministr práce a sociálních věcí – tvořil průměrný důchod v relaci k roku 1989 113 %. Byl to absolutně největší nárůst reálné hodnoty starobních důchodů za celé dvacetileté období od roku 1989. Znovu opakuji: ze 103 % během tří let na 113 % průměrného reálného starobního důchodu z roku 1989.

Takže velmi prosím pana poslance Váňu prostřednictvím paní předsedající, aby si opět položil na stůl reálná fakta, seznámil se s nimi a pak mluvil se znalostí věci. Aby tedy nemluvil bez znalosti věci, protože pokud tato fakta zná, tak prostě neříká pravdu. A je to již dnes asi čtvrté upozornění, že fakta jsou někde jinde než tam, kde si myslí, že jsou, pan poslanec Váňa.

Co se týče daně z přidané hodnoty, ano, je skutečností, že nárůst snížené sazby daně z přidané hodnoty má vliv na cenovou hladinu. Ano, nikdy jsme to nepopírali, tento vliv tady nade vši pochybnost je. Jestliže se k 1. lednu roku 2008 zvýšila snížená sazba daně z přidané hodnoty z 5 procentních bodů na 9 procentních bodů, bezesporu to mělo vliv na cenovou hladinu. Český statistický úřad, Ministerstvo financí i Česká národní banka tato čísla přesně spočítaly a dnes je jednoznačně dokumentovatelné, že tento čtyřprocentní nárůst snížené sazby daně z přidané hodnoty způsobil nárůst cen o 0,6 procentního bodu. Čili inflační vliv tady byl, ale byl pod jedním procentním bodem. Čili byl velmi marginální. Strašit tedy obrovským inflačním impulsem, když se v příštím roce bude pouze opakovat podobný manévr, to znamená, že snížená sazba daně z přidané hodnoty vzroste o 4 procentní body, z 10 % na 14 %, znamená opět mluvit bez konkrétních údajů a spíše na základě dojmologie než na základě konkrétních faktů.

Mimochodem, i pan poslanec Váňa prostřednictvím paní předsedající by si měl vzpomenout, kdy vlastně došlo k největšímu nárůstu daně z přidané hodnoty. Je to kontrolní otázka na pana poslance Váňu prostřednictvím paní předsedající, zda ví, kdy došlo k největšímu nárůstu daně z přidané hodnoty. Nebylo to za vlád vedených Občanskou demokratickou stranou. Bylo to za vlád sociální demokracie, bylo to za vlády, kdy byl ministrem financí stávající šéf sociální demokracie pan Bohuslav Sobotka. A stalo se to zákonem z roku 2003, kterým se od 1. května 2004 přesunula drtivá většina položek zboží a služeb ze snížené sazby daně z přidané hodnoty z pětiprocentní sazby do základní sazby 19 %.

Mimochodem, tuší pan poslanec Váňa, o kolik se tehdy zvýšilo zdanění občanů České republiky? O 60 mld. korun! O 60 mld. korun byl nárůst daně z přidané hodnoty.

Jestliže vyjdeme z toho, že příští rok dojde ke zvýšení snížené sazby

DPH o 4 procentní body, tak se jedná o částku zhruba okolo 25 mld. korun, čili o částku, která je v podstatě pod 50 procenty tehdejšího zvýšení daně z přidané hodnoty. Čili to absolutně největší a nejdramatičtější zvýšení DPH v této zemi, které dramaticky, více než dvojnásobně, přesahuje jakékoliv zvýšení DPH, které udělala ODS, udělala sociální demokracie. Udělala ho v roce 2004. To byl ten dramatický zásah do systému DPH, který daleko přesahoval zásahy, které děláme teď, a měl dramaticky vyšší dopad do peněženek občanů.

Ano, je tady legitimní námitka, že řada těch kroků byla vynucena vstupem do Evropské unie, jinými slovy, že jsme museli provést tuto harmonizaci na základě vstupu do EU, ale já bych chtěl připomenout, že významná část těchto daňových změn byla dělána navíc. Byly tam přesunuty i velmi významné položky, které přesunuty být nemusely. Kdyby například tehdejší vláda sociální demokracie lépe vyjednávala s EU vstupní smlouvu, nemuselo dojít k tak dramatickému nárůstu daně z přidané hodnoty.

Co se týče dalších věcí, o kterých tady mluvil pan poslanec Váňa, mluvil tady například – když vidím paní poslankyni Kohoutovou, kterou velmi srdečně zdravím – o invalidech a o příslušných vyhláškách. Zaznělo to velmi dramaticky, ale zaznělo to opět bez znalosti věci. Řekl bych, že to byla taková typická váňovština.

Ano, byla to vyhláška, ale vyhláška, která reagovala na vývoj medicíny, protože tato vyhláška nebyla novelizována dvacet let. Kdo se podívá na vývoj farmakologie a medicínských technologií někdy na počátku devadesátých let a po dvaceti letech a chce posuzovat například míru invalidity prováděnou například invazivními chirurgickými postupy na přelomu osmdesátých a devadesátých let a porovnat to třeba s laparoskopickými operacemi posledního desetiletí, tak vůbec neví, o čem mluví. To jsou samozřejmě dramaticky rozdílné podmínky. Dramaticky rozdílné podmínky v lékové politice a s jejich vedlejšími dopady při některých onemocněních. Možnost lepšího léčení některých úrazů, dostupnější a kvalitnější lékařské péče.

Tato vyhláška – je spíše na podiv, že byla vydána až tak pozdě! Že dvacet let nereagovala na vývoj medicíny, že zakonzervovala pohled na medicínu, který odpovídal první polovině devadesátých let. Čili přesně naopak – jak to, že tato vyhláška byla vydána až tak pozdě? Proč nebyla vydána dřív?

A já musím říci, že na této vyhlášce bylo důležité především to, že nebyla psána úředníky. Nebyla psána v úředních Ministerstva práce a sociálních věcí nebo Ministerstva zdravotnictví. Byla důsledně od počátku zpracovávána odbornými společnostmi České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, čili v sobě zahrnovala pokrok medicíny, ale také fundovaný pohled. Ne úřednický byrokratický pohled, ale fundovaný pohled

špičkových českých medicínských kapacit, který dokázal posoudit tento vývoj medicíny, technologický pokrok medicíny a také ve farmakologii a odrazit ho do podoby této nesmírně moderní a kvalitní vyhlášky.

Takže je to přesně naopak. Já jsem přesvědčen, že za tuto vyhlášku by česká státní správa, i za způsob její přípravy v nehlubším kontaktu s odbornou veřejností, měla být česká státní správa spíše pochválena než kritizována.

Co se týče platových záležitostí, o kterých tady mluvil poměrně pateticky pan poslanec Váňa, já bych chtěl jenom připomenout, že vláda zvýšila platy pedagogických pracovníků v regionálním školství, že všechny kroky, které vláda dělá a hodlá dělat v oblasti změn ve zdravotnické reformě, jsou mimo jiné silně motivovány tím, aby mohlo dojít k navýšení mzdové úrovně nejenom lékařského personálu, ale i nelékařského zdravotnického personálu a ostatních pracovníků ve zdravotnictví. To je jeden z hybných momentů a klíčových momentů reformy zdravotnictví, na které vláda a pan ministr zdravotnictví velmi intenzivně pracují.

Zrovna tak jsme přesvědčeni, že českému veřejnému sektoru prospívá politika mít o něco méně, ale o to lépe placených lidí ve veřejném sektoru. Já považuji mimochodem za zdravé, že poprvé se ve státní správě za posledních dvacet let snížil počet pracovníků. Nikoliv zvýšil, ale snížil reálně. Já považuji za správné, jestliže podporujeme výkonové principy i ve veřejném sektoru. A mimochodem považuji za ekonomicky nesmírně zdravé, že poprvé po dlouhých letech předstihla průměrná mzda v podnikatelském sektoru průměrnou mzdu ve veřejném sektoru. Protože dlouhodobě nastavený systém, že průměrný plat ve veřejném sektoru byl vyšší než v podnikatelském sektoru, nebo chcete-li než v soukromé sféře, já jsem prostě nikdy nepovažoval za zdravý.

Takže je tady určitě celá řada věcí, o kterých lze diskutovat. Chtěl bych ale velmi poprosit, abychom o nich nediskutovali ideologicky, bez faktů a na základě dojmů, ale naopak, abychom pracovali s reálnými argumenty, s reálnými čísly, se skutečnostmi, nikoli s fikcí.

Dámy a pánové, parlamentní rozprava by neměla být unscience fiction. Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Lenka Kohoutová. (Reakce ze sálu.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, milá vládo – prostřednictvím paní předsedající, jsem ráda, že jste čekali moji reakci, kolegové.

Já jenom zopakuji to, co řekl pan premiér. Když jsem se hlásila,

nevěděla jsem, že to tak dobře vysvětlí. Ostatně od našeho pana premiéra můžeme čekat pouze profesionální vysvětlení.

Chtěla bych říct, že změna posuzování, která se týká lidí se zdravotním postižením, po té jsme volali mnoho let. A právě proto, co řekl tady pan premiér. Medicína se nám posunula. Posunula se nám k lepšímu, posunula se nám například v pohledu léčby onkologických onemocnění, kdy dnes umíme léčit některé typy rakoviny a lidi posílat zpátky do zaměstnání. Umíme si lépe poradit například s lidmi s roztroušenou sklerózou. A v tomto ohledu je tento systém správně. A my jdeme ještě dál. My ho dneska dopracováváme tak, že v novele sociální reformy číslo římská jedna je to tak, že chceme nároky na příspěvky posuzovat podle mezinárodní klasifikace ICF, kterou mimo Afriky, dámy a pánové, přijal celý svět. A toto posuzování jde přímo za člověkem, jde do jeho prostředí a posuzuje osobu se zdravotním postižením přímo v prostředí, kde žije, aby bylo co nejpřesnější a umělo přímo zacílit podpory, sociální podpory, které potřebuje.

A mě moc mrzí, že kolega Váňa toto neví, protože kdyby to věděl, tak měl možnost se včera přihlásit do diskusí, které tady panovaly v průběhu diskuse nad sociální reformou římská jedna. Ale já jsem se koukala, jak pan poslanec Váňa vystupuje, a pokud neinterpeluje, tak naposledy vystupoval v Poslanecké sněmovně 15. 3. 2011 a to bylo pouze zpochybnění jeho hlasování. Čili čekala bych více profesionality a aktivit právě od pana poslance Váni.

Děkuji za pozornost. (Z poslaneckých lavic ČSSD se ozývají výkřiky.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, milé dámy a pánové, každopádně se podle mého názoru v Poslanecké sněmovně České republiky blýská na lepší časy, protože interpelace a čas interpelací je všude ve světě exponovaná záležitost, což bohužel není v České republice. A když jsem si dnes vyslechl projev pana premiéra, tak si myslím, že se skutečně blýská na lepší časy, protože to je kultivované a odborné vystupování na velice závažné téma.

Na druhou stranu, a to je ta moje krátká poznámka, když už jsem tady seděl, tak jsem také pozorně poslouchal projev a interpelaci pana kolegy Váni, což samo o sobě znamená notnou dávku odvahy a statečnosti, a mám bohužel pro pana kolegu Váňu smutné konstatování prostřednictvím paní předsedající. Jak znám, a moje životní zkušenosti mi velí nejlépe na vaše projevy nereagovat, nicméně sleduji je dlouhou dobu a musím smutně konstatovat, že vaše projevy v minulosti byly vždycky nebo často dlouhé, hloupé, někdy byly trapné, ale to, co jsem opravdu oceňoval, že

často byly vtipné. Ten dnešní projev, možná i ty poslední dobou přednesené projevy jsou jako vždy dlouhé, jsou někdy trapné, někdy hloupé, ale bohužel už nejsou vtipné, což mě velice mrzí. A musím bohužel konstatovat, že to je smutný posun ve vaší politické kariéře.

Děkuji. (Potlesk z lavic napravo.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Váňa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Já si myslím, že to, jakou reakci vyvolal můj projev u pravicové části spektra, tak to je to vono. To je to správné. Já bych byl zneklidněn, kdyby pravicoví poslanci můj projev a mé vystoupení chválili a kvitovali. To mě, paní kolegyně a pane kolego, z míry nevyvádí. Já skutečně vystupuji zejména a toliko v rámci interpelací, protože já věnuji svoji pozornost panu premiéroví. On si to zaslouží. A já se mu tak tu dobu, pokud tady pan premiér bude, tak se mu budu věnovat, protože si to zaslouží. (Se smíchem.) Jemu se to líbí.

Takže mě prosím nekádrujte, paní kolegyně, kdy a jak vystupuji. Víte, někdy tady, paní kolegyně a pánové kolegové, musím říct – a já si myslím, že máte stejný pocit, když už se bavíme o trapnosti, netrapnosti, o hlouposti. Pane kolego prostřednictvím paní předsedající, o některých vystoupeních, nebo konkrétně vy o kvalitě mého vystoupení, tak já taky skromně, trpělivě naslouchám vystoupení každyčké kolegyně a každyčkého kolegy a taky si ledacos o tom či onom vystoupení mohu myslet. Ale přes paní předsedající pane kolego, já se na vás nezlobím, vy jste vcelku hodný, hezký člověk (smích v sále). Nikdy bych se neodvážil, abych tady na parlamentní půdě o někom řekl to, co vy jste řekl o mně.

Těší mě vcelku, že pan premiér má starost o moji hlavu (premiér mimo mikrofon cosi namítá). Hlava je v pořádku, je to zdokumentováno vyšetřením (úsměvy v sále). Ale co mě netěší, že pan premiér už nemá starost o hlavu a o bříska celé řady našich lidí. To neřeší, jestli bříska jsou prázdná, nebo nejsou prázdná. A když pan premiér tady předvedl to své vystoupení, které bylo korektní, já s celou řadou věcí jako opoziční politik musím souhlasit, tak už se těším na to, že zítra, v pátek, si otevřu noviny a tam se dočtu, že vládě už důvěřuje 90 % lidí, tam se dočtu, že už nikdo nebude chodit stávkovat, že už bude fronta před Úřadem vlády a panu premiéroví tam davy budou nosit dary za to, jak to dělá dobře. Fakt se na to těším. (Potlesk a veselost poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl pochválit pana kolegu Váňu. Před chvílí si stěžoval a očekával, že ho nepochválíme. Já bych ho chtěl pochválit, že takhle veřejně se těší na návrat dob komunismu. V té době podporovalo vládu tak 99 %, a ne 90 %, chodily davy pracujících a dávaly dary svým vládcům apod. To jenom reakce na to poslední, protože žertovat bychom tady asi neměli, takže jak jsem koupil, tak prodávám.

Nicméně chtěl bych ho pochválit za to, že každý si může porovnat úroveň těch projevů bez toho, abychom hodnotili my. A může srovnat jeho vystoupení a hledat v něm nějaká fakta. Kromě toho, že dobře řekl, kdy vládla ODS, v kterých letech – to bych nezpochybnil. Jinak to byly pojmy, dojmy, tvrzení, čísla jsem tam neviděl, nenašel.

A zkusme si trochu vždycky říct, že pokud jsou dvě tvrzení a podporují obě, tak že by si neměla odporovat. Na jedné straně říkáte, že chcete podporovat rodiny s dětmi. Na takové obecné proklamaci se shodnou všichni v této Sněmovně. Vždycky je důležité, jak, jaké nástroje se zvolí a zda ty nástroje fungují a rodiny se podporují. Pan premiér vám citoval jasná fakta o tom, jak se zvyšovaly příjmy rodin s dětmi, o tom, kdo vydělal na daňových reformách. Nechci vás zkoušet, není to mým úkolem. Ale pokud jeden z rodičů bere 30 000 hrubého měsíčně, což je jistě velmi nadprůměrný plat, je to ročně 360 000 korun hrubého, a pokud druhý z rodičů je doma a nepracuje a mají dvě nezaopatřené děti, kolik si myslíte, že tato rodina zaplatí na dani z příjmů? (Z řad sociální demokracie se ozývá: Nic.) Správně. Nic. Dostane necelých 600 korun daňový bonus od státu. Tak neříkejte – nebo říkejte a dejte k tomu nějaká čísla, jak na tyto rodiny dopadá daňová reforma a jak je to horší, než to bylo. Při 30 000 hrubého tato rodina dostává 600 korun daňový bonus ročně a daně z příjmů neplatí ani jednu korunu.

Současně jste kritizoval, že se snižuje objem mezd pro pracovníky ve veřejné sféře. Já myslím, že to je férové, protože pokud si porovnáte, jak se snižovaly objemy mezd a průměrné mzdy v soukromé sféře, tak jediný sektor, který na to reagoval až v roce 2011, byl sektor veřejné sféry. Do té doby do této oblasti nedolehla krize a nesli to na svých bedrech především zaměstnanci v privátní sféře.

Když se bavíme o tarifních platech a my jako pravice navrhujeme uvolnění tarifních platů ve veřejné sféře, protože je to evidentně opatření ve prospěch mladých pracovníků a ve prospěch lidí s malými dětmi, tak jste proti. Mladý člověk, který má děti, nezaopatřené děti, a chce pracovat ve veřejné sféře, je z titulu systému hodnocení na tom mnohem hůř než ti, kteří už ty malé děti nemají. Takže chceme podporovat rodiny s malými dětmi, nebo nechceme? Pokud chceme, tak uvolníme platy i ve veřejné sféře a dejme šanci, aby mladí lidé pracovali v této sféře a měli šanci tam získat dobré ocenění. A ne: počkejte si 20 let, však budete ve vyšším platovém

stupni – a pak už ty nezaopatřené děti jsou zaopatřené a ta potřeba není taková. Podle mě si musíme vybrat. Buď ty rodiny s dětmi chceme podpořovat, a potom volme taková opatření, které jim reálně zvyšují příjmy, nebo o tom jenom budeme mluvit, ale při reálných hlasováních, skutečně hlasováních, neuděláme nic pro to, abychom těmto lidem pomohli.

Chtěl bych pochválit pana poslance Váňu za to, že si aktivně čte volební programy ODS. To je chvályhodné. Na druhé straně musím říct, že by je měl číst přesně. Pokud tady říká, že ODS slibovala podnikatelům vyšší zisky, tak evidentně lže. Pokud najde někde takový slib, že ODS slibovala vyšší zisky podnikatelům, tak se vám, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, omluvím. Neříkejte věci, které nejsou pravda. My vždycky říkáme, že chceme zlepšit podnikatelské prostředí. To je úplně něco jiného než slibovat někomu vyšší zisky. Takže poprosím vás, až si příště budete stěžovat na odpověď na některou z interpelací, abyste pokud možno nám k těm svým tvrzením dodal nějaká fakta, protože pak můžeme vést racionální debatu a říct: Ano, pan kolega poslanec Váňa má pravdu, tady nám to dokázal na těchto číslech, na těchto trendech. A zkusme se zamyslet nad tím, jak to zlepšit, jak ty negativní trendy, pokud existují, otočit, jaká přijmout opatření k tomu, aby se život třeba rodin s nezaopatřenými dětmi zlepšil.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré dopoledne. Já bych chtěla prostřednictvím paní předsedající poučit pana Stanjuru, předsedu klubu ODS. Když tady mluvil o tom návratu komunismu, tak že tady žádný komunismus ještě nebyl. Bylo tady období socialismu, to za prvé. A za druhé bych chtěla říci, že oceňuji, pane Stanjuro prostřednictvím paní předsedající, že i vy jste uznal, že za komunismu tady budou lidi spokojeni, protože budou mít práci, budou tady mít zdravotnictví bezplatné, střechu nad hlavou a sociální jistoty. Děkuji. (Potlesk poslanců z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, v té češtině ty uvozovky nejsou často slyšet, takže asi můj projev nebyl dostatečně jasný. Tam byly uvozovky dole, pak ta věta, uvozovky nahoře. Já jsem se z toho neradoval,

já jsem nic neuznal. Já jsem pochválil pana kolegu za to, že to říká veřejně. Není to můj názor, naopak. Velmi často jsem označován za antikomunistu, já se za to nestydím, je to pravda. Nevkládejte mi do úst něco, co jsem neřekl, protože já jsem reagoval na ta čísla, které známe z komunistických statistik. Když byly volby třeba komunální nebo jak se tomu v té době říkalo, tak kandidáti Národní fronty získali 99,93 % hlasů, a to jenom proto, že těch 7 promile občanů se nepodařilo dohnat volebním komisařům, kteří chodili po té vesnici, zvonili a říkali: Soudruhu, vy jste ještě nehlasoval. Pojdte, nebo budete mít průšvih. Takže nic takového jsem neuznal, pravý opak je pravdou.

Doufám, že zítra, až budeme projednávat otázku třetího odboje, se v hlasování jasně ukáže, kdo a jak vzpomíná na období komunismu a jestli to byl socialismus, nebo komunismus. Vládla tady komunistická strana, měla svou vedoucí úlohu zakotvenou v ústavě. Já takové ty drobné ideologické spory mezi starokomunisty a mladokomunisty a podobně neuznávám, pro mě to jsou všechno komunisté.

Vy se přete mezi sebou na svých stranických ideologiích, zda už komunismus nastal, nebo nenastal. My ostatní věříme, že nikdy nenastane. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále jsem zaregistrovala dvě přihlášky s přednostním právem. Pana poslance Sobotku jsem viděla prvního, poté pan premiér. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se omlouvám, také bych využil možnosti reagovat na paní poslankyni Semelovou, která zde mluvila o tom, kam jsme pokročili v budování komunismu. Budování komunismu přerušil rok 1989. Máme ve světě příklady některých zemí, kde budování komunismu zdárně pokračuje, to je třeba Severní Korea. Já nevím, jestli máme být smutní z toho, že tady k té přetržce v roce 1989 došlo. Já myslím, že skoro ne. (Potlesk z pravé části sálu.) Patřím k té části národa, která si myslí, že to bylo dobře, co se v roce 1989 v naší společnosti stalo. Byť ne všechno potom už bylo takové, jak si lidé vysnili, když snili o pádu komunismu.

Já bych rád využil té příležitosti, protože pan premiér dnes projevil mimořádnou odvahu ve svém vystoupení. Velmi odvážně vystoupil směrem k poslanci opoziční sociální demokracie kolegovi Váňovi, který je navíc, jak všichni vidíme, zdravotně indisponován. Oceňuji, že pan premiér mu popřál brzké uzdravení, to nepochybnělepší vztahy mezi vládou a opozicí v této Poslanecké sněmovně, které jsou jinak velmi špatné. Ale já bych chtěl využít toho, že se možná pan premiér nachází ve svém odvážném ob-

dobí, a chtěl bych mu poskytnout několik dalších námětů na to, aby svoji odvahu mohl projevit. Protože já si myslím, že lidé čekají, že premiér bude razantní, že bude věci řešit a že skutečně vládu povede. Takže mi dovolu, pane premiére, několik námětů, které si myslím, že by stálo za to, abyste ve své náročné agendě zohlednil.

První věc se týká mladého nadějného člověka, o kterém zde hovořil předseda poslaneckého klubu ODS. Souhlasím s tím, že mladí lidé by měli dostávat prostor, že skutečně tarify někdy mohou působit omezujícím způsobem, a myslím si, že v případě pana Fejka, to je člověk, který se nepochybně osvědčil, je talentovaný a dostal příležitost. Jenom nevím, jestli plat 250 tisíc korun měsíčně, který byl v posledních dnech zveřejněn, úplně odpovídá jeho pracovní agendě. Pan Fejk se pochlubil, že musí velmi často vyřídit až 15 stížností denně, které na něj přecházejí jako na ombudsmana Českých drah, a že vlastně ani neví, jestli ho ta práce baví, vyřizovat těch 15 stížností denně. To jsou výroky pana Fejka, který je zaměstnancem Českých drah.

Chci panu premiérovi připomenout, že České dráhy jsou stoprocentně vlastněná společnost, že pro řízení Českých drah existuje řídicí výbor, který je přímo kontrolován vládou, a že samozřejmě České dráhy nejsou svazovány těmi odpornými tarify, o kterých se ODS domnívá, že by měly být zrušeny, a proto jsou tam smluvní platy.

Ale nevím, jestli je na místě, aby pan Fejk jako ombudsman Českých drah měl více než dvakrát vyšší plat, než má ombudsman České republiky volený touto Poslaneckou sněmovnou. Nevím, jestli by pan Fejk měl mít v této pozici pětikrát vyšší plat, než měl jako ředitel pražské zoologické zahrady. Já nevím, proč by měl být pan Fejk placen lépe než guvernér České národní banky, který přece jenom možná nese o něco málo větší odpovědnost než ombudsman Českých drah. Myslím, že ty nuance tady všichni cítíme. Existují zde drobné nuance mezi odpovědností premiéra, guvernéra České národní banky, prezidenta, ombudsmana a ombudsmana Českých drah. A já mám pocit, že lidé ty nuance cítí taky.

V situaci, kdy tato vláda snižuje platy zaměstnanců veřejného sektoru, v situaci, kdy snižuje platy policistů, hasičů, když stagnují platy zaměstnanců ve školství, nepedagogickým pracovníkům klesají o 10 až 20 %, tak vláda má ovšem dostatek peněz na to, aby zajistila dobré teplé protekční místo panu Fejkovi. A tady je příležitost pro odvahu předsedy vlády. Chtěl bych vyzvat pana premiéra, aby zasáhl, aby byl plat pana Fejka redukován na úroveň, která odpovídá jeho pracovní náplni, a tyto finanční prostředky nebyly vyhazovány zbytečně. 250 tisíc korun pro ombudsmana Českých drah je výsměch nejenom zaměstnancům Českých drah, ale je to výsměch celé české veřejnosti,

která je stejnou vládou přesvědčována o tom, že si má utáhnout opasky v zájmu lepší budoucnosti.

No, kdyby České dráhy nebyly dotovány jedinou korunou ze státního rozpočtu, z rozpočtu krajů a obcí, tak by to zřejmě byla jejich věc. Ale taková situace tady dnes není. České dráhy jsou dotovány z veřejných rozpočtů a z těch dotací, na které se skládají všichni daňoví poplatníci, má pan Fejk plat 250 tisíc měsíčně! Tady je, pane premiére, prostor pro vaši odvahu!

A další námět: kauza pana Wolfa. My jsme se dozvěděli, že pan Wolf, vůči kterému Ministerstvo životního prostředí zahájilo řízení kvůli zpronevěře dotačních prostředků, tak najednou s panem Wolfem, poté, kdy se stal přítelem minulé vlády Mirka Topolánka, kdy se z opozičního poslance stal přítel vlády Mirka Topolánka, ve které seděl jako ministr práce a sociálních věcí současný pan premiér Nečas, tak vzápětí poté, kdy pan Wolf v sobě objevil náklonnost k Topolánkově vládě, tak s ním byla uzavřena dohoda o narovnání mezi Ministerstvem životního prostředí a firmou, kterou vlastnila rodina pana Wolfa. Podle toho, co uvedla média, je takový způsob řešení vymáhání původně zpronevěřené dotace zcela unikátní. K takovýmto dohodám o narovnání běžně nedochází ve státní správě. Ale tím, že k této dohodě došlo, finanční úřad tím pádem nemohl po firmě pana Wolfa vymáhat vrácení dotace, kterou podle tvrzení tehdejšího ministra životního prostředí pan Wolf zpronevěřil. Chci připomenout výroky ministra Bursíka, který hovořil o tom, že to byl fiktivní projekt, že to byla rodinná firma, že to byla rodinná malá domů.

Jak je možné, že Ministerstvo životního prostředí uzavřelo tuto dohodu o narovnání? Není možné se tvářit, že je to v pořádku, že politická korupce je něco, co je běžné. Pan Wolf podpořil vládu a vláda mu to oplatí tím, že po něm nebude chtít žádné peníze. Tady je prostor pro odvahu pana premiéra. Vždyť pan ministr Chalupa koneckonců je také z ODS, je v čele Ministerstva životního prostředí, je na místě audit. Pan ministr Chalupa by měl prověřit postup úředníků na Ministerstvu životního prostředí a měl by nám sdělit, kolik takových dohod o narovnání v případě podezření ze zneužití státní dotace bylo od roku 1989 na Ministerstvu životního prostředí uzavřeno. Abychom věděli, jaká je četnost tohoto milosrdenství ze strany státní správy, ke kterému došlo směrem k poslanci Wolfovi, ale až poté, kdy v sobě objevil náklonnost k vládě Mirka Topolánka a velmi soustavně a dlouhodobě ji podporoval.

Další místo pro odvahu, a to je námět, který bych rád dal panu premiérovi, se týká pana ministra zahraničí Schwarzenberga. Vláda tvrdí, že má kauzu Diag Human pevně v ruce. Vláda tvrdí, že se nic zlého nemůže stát. Že se právoplatně odvolala a že koneckonců to, že je nám zabavo-

ván majetek v zahraničí, je jenom jakési hloupé nedorozumění. Proč tedy pan ministr Schwarzenberg vydává defetistická prohlášení, která v zásadě argumentačně jdou zcela na ruku protistraně, kterou proti sobě má Česká republika v této věci? Jak je možné, že pan premiér nezasáhl? Jak je možné, že má ve vládě zcela neinformovaného ministra zahraničí, který, ačkoliv je nám zabavován majetek v zahraničí, tak neví, jaká je podstata kauzy Diag Human a v jaké fázi se tento spor nachází? To je přece vážný problém.

Další námět k odvaze se týká ředitele Národního parku Šumava. Já tady nechci mluvit o tom, že to je nekompetentní člověk na tomto místě. Ale chci mluvit o tom, že se pan Stráský v době, kdy byl ministrem zdravotnictví v roce 1996, velmi pochybně zapsal do historie kauzy Diag Human. Byl to on, kdo jako ministr zdravotnictví za ODS podepsal rozhodnutí o tom, že tento spor nebude řešen soudně, ale bude řešen formou arbitráže. To se dnes ukazuje jako velmi nešťastné rozhodnutí.

Já myslím, že není možné, aby státní úředník, ministr, který se dopustil evidentní chyby v této věci, který se nechal přesvědčit tehdy svým náměstkem, zřejmě panem Dvouletým, nebo kdo to tehdy byl, aby podepsal něco takového. Ačkoliv v té době Ministerstvo financí, které bylo vedeno ODS, touže politickou stranou, se stavělo proti tomu, aby Ministerstvo zdravotnictví podepsalo rozhodčí doložku, tak navzdory negativnímu stanovisku Ministerstva financí z té doby pan Stráský podepsal rozhodčí doložku a spor Diag Human se začal vyvíjet cestou, která se ukazuje jako nepříliš šťastná pro vládu. Jak je možné, že vláda zaměstnává na velmi dobře placeném místě ředitele Národního parku Šumava, bývalého ministra zdravotnictví, který takovýmto způsobem postupoval v kauze Diag Human? Tady by měl pan premiér projevít odvahu, tady by měl personálně zasáhnout a vynutit si odchod pana Stráského z této pozice.

A poslední věc. Rád bych se zeptal pana premiéra, protože já jsem včera zaznamenal v médiích informace o tom, že se stát tedy připravuje na velkou vlnu solárních arbitráží, že Ministerstvo financí navrhuje postup, jak se bránit – to je jistě v pořádku, že se vláda připravuje – ale že je snad navrženo, aby se při výběru právního zastoupení České republiky v těchto arbitrážích nevyužilo výběrové řízení. Chci se zeptat, zda je to pravda. A jak včera vláda rozhodla. Jestli rozhodla tak, že se půjde cestou, že se advokáti státu vyberou bez výběrového řízení. To je přece věc, která by byla reputačně pro vládu, která chce bojovat proti korupci, podle mého názoru nepřijatelná. Ministerstvo financí mělo dost času na to, aby se na tyto arbitráže připravilo, protože o tom, že mohou přijít, se spekuluje řadu měsíců a není přece možné, aby se právní zastoupení vybíralo bez výběrového řízení. Čili bych se rád zeptal pana premiéra, zda včera proje-

vil odvahu a zasáhl proti návrhu ministra financí na to, aby se výběrové řízení v této věci nekonalo.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pouze mi dovolu, dámy a pánové, abych připomněla téma interpelace. Je to interpelace pana Miroslava Váni ve věci státního rozpočtu. Pan poslanec Kováčik se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, pane premiére, vážená vládo, paní a pánové, přeji vám dobrý den.

Dovolte mi jenom několik málo stručných glos k probíhající rozpravě. Předně chci požádat jak sociální demokracii, tak ODS, aby ze hry, kterou tady hrají, hry na spor, vynechaly komunisty. My v té hře skutečně nehrajeme, ani hrát nechceme. A proto tvrdím, že je zcela marné vyvracet všeobecně rozšířenou mystifikaci, nebo omyl, že tady byl komunismus. To ne, to skutečně nechceme hrát. Jen chci připomenout, že zatímco nám se hází za krk, že hrajeme mezi sebou jakýsi spor o to, jestli byl komunismus, nebo socialismus, tak to pořád je ještě lepší než vy mnozí, kteří mezi sebou hrajete spor o to, kdo měl pobrat nebo pobral větší provizi z jakého kšeftu. A to si myslím, že je rozhodující. Tužby občanů jsou úplně jiné než ty, o kterých tady hovoříme. Mnohých občanů! Tužby po práci, po práci, která by byla alespoň trochu slušně zaplacená, tužby po slušném bydlení, tužby po tom, aby unesli náklady na vzdělání dětí, a tak dále, a tak dále.

A poslední poznámka, abych dodržel čas. Nedá mi na konto diskuse, která se tady vede o panu Fejkovi a mnohých dalších a jejich příjmech a platech, platech manažerů státních a polostátních firem, platech vrcholových či středních úředníků státní správy. Já bych chtěl požádat pana premiéra, aby se zasadil o to, aby tyto příjmy a tyto platy byly – a teď kladu uvozovky dolů – zvýšeny – uvozovky nahoru – na úroveň platů poslanceckých. Tak by to bylo správně. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Než dám slovo panu premiérovi, ještě jedna faktická poznámka pana poslance Jiřího Koskuby.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedající, dámy a pánové, omlouvám se, že pana premiéra ještě krátce zdržím, ale nedalo mi, abych vystoupil se třemi poznámkami zvláště k opakovaným projevům nového předsedy poslanceckého klubu ODS.

Tak prosím vás, já chápu, a jak jste zjistil, vím, že lidé s třicetitisícovým

celkovým příjmem již velké daně neplatí, nicméně s veškerou úctou, v myšlenkách, že pro třeba čtyřčlennou rodinu žijící v Praze je třicetitisícový hrubý příjem zrovna velká sláva, tak to svědčí o tom, že o životě lidu prostého víte málo. Zřejmě i proto zvyšujete daně nepřímé, aby rodina, která tedy neplatí z 30 tisíc už daně, aby platila alespoň zvýšenou DPH. A to je třeba věc, která mně se nelíbí, a proto budu proti tomu hlasovat.

Bod druhý – tarifní mzdy. Prostřednictvím paní předsedající pane kolego, já jsem, byl jsem a doufám, že mi bude umožněno, abych do své penze byl lékařem. A je zvláštní, že když pomineme špičkové manažery, tak k nám zatím do státní nemocnice spíše přicházely jak sestry, tak kolegové z nemocnic, které nejsou státní, a přivítali alespoň tarifní plat. To je opět ze života prostého lidu, že tarifní plat je prostě lepší než v akciovkách. Pominuli manažery těchto akciověk.

A třetí, poslední věc. Prosím vás, my se tady snad nebudeme dohadovat, zdali jsme byli v socialismu, nebo v komunismu. Já jsem opravdu rád, že je to za námi, i když to byl socialismus, byl to i socialismus údajně s lidskou tváří. Nicméně opět prostřednictvím paní předsedající poprosím předsedu poslaneckého klubu ODS –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás musím upozornit, že vypršel váš limit určený na faktickou poznámku.

Poslanec Jiří Koskuba: Omlouvám se, chtěl jsem říct, že noční jednání je přežitkem socialismu, které opakovaně navrhuje. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, děkuji za osvěžující debatu. Myslím si, že interpelace začnou být docela zajímavé, zcela zjevně z minulé schůze Sněmovny i z této schůze Sněmovny plyne, že dvojice Váňa – Nečas se stává stálíci této části programu schůze.

Já chci jenom říci, že přání k uzdravení pana poslance Váni jsem skutečně myslel vážně, protože vím, jaký je problém se zdravotním hendikepem, když člověk musí absolvovat schůzi. V žádném případě jsem nenarážel na to, že by vedle ruky spadl na hlavu. To je jeho interpretace. Já jsem měl na mysli mimochodem úplně jinou část těla. (Veselost zprava.) Ano, je to subjektivní dojem, protože já zpravidla pana poslance Váňu vidím zblízka, jenom když sedím tady a on stojí zády ke mně, a z toho plyne

subjektivní dojem, že osobnosti pana Váni dominuje jiná část těla než zrovna hlava. (Potlesk zprava.)

Jsem také velice rád, že jsme se od kolegů poslanců, paní poslankyně Semelové a pana poslance Kováčika, dozvěděli, že opravdu to byl socialismus a že ke komunismu jsme teprve směřovali, jinými slovy, že před listopadem 1989 jsme se měli ještě na co těšit, a docela se nám tedy ulevilo, a jsem rád, že to tady řekl pan předseda Sobotka za nás všechny, že na toto těšení nedošlo.

Poslední věc, kterou jsem chtěl říci. Ano, já jsem se také z tisku dozvěděl o platu ombudsmana Českých drah. Samozřejmě, že tuto věc budu řešit. Já teď nechci porovnávat plat ředitele pražské zoo a pětinasobně vysoký plat v Českých drahách, zda to například plyne z toho, že v zoo pan Fejk pracoval se zvířaty, kdežto v Českých drahách jako ombudsman s lidmi. To opravdu teď nechci spekulovat, ale opravdu je to věc, kterou se určitě pan ministr dopravy bude muset minimálně na můj pokyn zabývat.

A poslední věc. Opravdu si neodpustím, že děkuji panu poslanci Sobotkovi prostřednictvím paní předsedající, že mě z tohoto místa statečně vyzýval k odvaze. Zrovna od něho to sedí a zrovna od něho to беру. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli již ne-registruji žádnou přihlášku do rozpravy, takže se ptám, jestli se někdo do rozpravy hlásí. Není tomu tak, rozpravu končím.

Pan poslanec Miroslav Váňa navrhl vyslovit nesouhlas s odpovědí na interpelaci, takže ještě přivolám kolegy a nechám o tom hlasovat.

Ještě než budeme hlasovat, chtěla bych ještě přečíst nějaké omluvy. Pan poslanec Smutný prosí omluvit – omluvu jsem vám nepřečetla, omlouvá se dnes až od 16. hodiny. Pan ministr Alexandr Vondra také se omluvil, mám tu od něj omluvu – původně se omluvil do 16 hodin, ale bude nepřítomen celý den, účastní se schůze ministrů obrany zemí NATO v Bruselu. Tolik omluvy.

Zahajuji hlasování o navrženém usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 z přítomných 125 pro 48, proti 58. Tento návrh byl zamítnut a já končím projednávání tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budeme pokračovat v našem dnešním programu a pevně jsme zařadili na tuto chvíli, na 11. hodinu, bod

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 **/sněmovní tisk 294/**

Požádám o informaci veřejného ochránce práv, který již přichází. Vítám tedy mezi námi pana JUDr. Pavla Varvařovského, veřejného ochránce práv, a zároveň vás, vážený pane doktore požádám, abyste se nyní ujal slova a uvedl Zprávu, která nám byla předložena v písemné podobě. Prosím.

Pan Pavel Varvařovský: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, když jsem sem vešel asi před čtvrt hodinou, tak jsem u dveří uslyšel, že řešíte plat ombudsmana, takže jsem se zarazil (veselost a potlesk v sále). Pak jsem zjistil, že to není o mně, čemuž jsem rád, a dovolím si tedy přistoupit ke své zprávě.

Jak jistě víte, byl jsem tady nepříliš dávno, komentoval jsem tehdy zprávu za rok 2009 svého předchůdce pana doktora Motejla. Tentokrát ta zpráva je již zčásti moje. Rok 2010 byl pro Kancelář veřejného ochránce práv zvláštní v tom, že zhruba třetinu roku velel ještě tomu právnickému spolku pan doktor Motejl, třetinu roku moje zástupkyně paní doktorka Seitlová a já jsem se té funkce ujal poté, co jste mě zvolili v září loňského roku. (Hluk v sále.)

Takže ač se mi to nezdá, jsem v té funkci již tři čtvrti roku a troufám si říct, že již trochu, nebo dost rozumím tomu, co ombudsman dělá a co nedělá, že se svou funkcí snažím vykonávat tak, jak jsem byl paní předsedkyni slíbil – podle svého nejlepšího vědomí a svědomí –, a musím vás ujistit, že oproti tomu, když jsem byl deset let ústavním soudcem, mě tato funkce bere více času, energie a nervů, než když jsem soudcoval. Je to svým způsobem funkce nevděčná. Vždycky si vzpomenu na staré české rčení, že není člověk ten, aby se zachoval lidem všem.

Zpráva, kterou jste všichni dostali, má celkem šest kapitol.

V té první se dočtete, jak jsme hospodařili. Jsme patrně jediná státní instituce, která svůj rozpočet vyčerpala toliko z 80 %, a já pevně věřím, že se to negativně neodrazí, až nám Ministerstvo financí bude dělat rozpočet na další rok. Prostě jsme uspořili, jsme skromný úřad.

Dál je tam část, která pojednává o vztahu veřejného ochránce práv a... (Řečník se obrací k předsedkyni s prosbou o zjednání klidu v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, promiňte mi, prosím, to je moje opomenutí.

Já žádám všechny kolegyně a všechny kolegy, aby věnovali pozornost tomu tématu, které je nyní projednáváno, tedy panu doktoru Varvařovskému.

Pan Pavel Varvařovský: Děkuji, já přece jen z té své přednáškové činnosti ve škole jsem zvyklý, že mě žáci jakž takž poslouchají.

Takže pokud jde o vztah k jiným ústavním orgánům, jsem nejčastěji účastníkem řízení před Ústavním soudem, pokud jde o vyhlášky obcí. Chtěl bych říci, že mě těší, že se Ústavní soud ve své judikatuře posunul řekl bych směrem k posílení postavení samosprávy. Naposledy vyhověl naší argumentaci a argumentaci města Břeclav, v úterý příští týden se budu účastnit jednání na straně obce nebo města Chrástava, kde jde o ten evergreen výherní videoterminály, zda do toho obec má, nebo nemá mluvit. Doufám, že i tam budeme úspěšní.

Třetí část pojednává o jednotlivých typech stížností, které nám chodí. Já nemám příliš rád statistiku, ono to není vypovídající. Stížností nebo podnětů v loňském roce bylo o něco méně, asi 6 300. A zdá se, že si už občané – a nejen občané – České republiky, kteří se na nás obracejí, trochu ujasnili, co veřejný ochránce práv dělá a co nikoliv, takže vzrůstá počet podání, která jsou v naší kompetenci, a mírně klesá počet podání, která jsou mimo.

K těm podáním, která jsou mimo, bych řekl rád, že to neznamená, že my lidi, kteří se na nás obracejí, odbudeme nějakým strohým dopisem na pěti řádcích. My jim poskytneme právní informace, co mohou dělat, na koho se mohou obrátit, ale samozřejmě v trestním řízení, v soukromoprávních sporech my, nebo já žádnou kompetenci nemám.

A konečně pak kapitoly čtvrtá a pátá jsou o agendách, o kterých se málo mluví, ale veřejný ochránce práv je, řekl bych, vyfasoval v průběhu své existence, a to je dohled nad místy – preventivní dohled nad místy – kde jsou lidé zbaveni osobní svobody. V minulém roce se naši kolegové zaměřili na policejní cely, na ženské věznice, na místa, kde se vykonává trest odnětí svobody mladistvých, a musím říci, že zejména u těch policejních cel zjištění nebyla příliš povzbudivá. Učinili jsme doporučení těm příslušným policejním místům a doufám, že to příště bude lepší.

Poslední pak část je agenda diskriminace, kde jsme takoví bezzubí, nebo nejvíce bezzubí, poněvadž jste nám dali do zákona, že v této oblasti veřejný ochránce práv poskytuje obětem diskriminace metodickou pomoc a provádí výzkum. Takže obdrželi jsme asi 180 podnětů, diskriminaci jsme konstatovali zhruba u 27 případů, ale samozřejmě končí to tím, že těm lidem píšeme: takže byste mohli do toho jít, my si myslíme, že jste v právu, ale musíte k soudu a my vás zastupovat nemůžeme – což oni obvykle očekávají, že ano. Takže možná tam trochu také chybí zákon o bezplatné právní pomoci, resp. nějaký posun k bezplatné právní pomoci.

K diskriminaci bych chtěl ještě říci, poněvadž je to velmi frekventované, že nejvíce podnětů se týká oblasti pracovněprávní, tedy zaměstnávání, a pokud jde o důvody diskriminace, nejde tam o žádné, řekl bych, rasové předsudky, nedominují, nebo o pohlaví, ale nejčastějším

tvrzeným diskriminačním důvodem je věk, zejména věk vyšší u uchazečů o zaměstnání. Takže tolik k prvním pěti kapitolám.

A konečně poslední kapitola je, tak jak byla vždycky, legislativní doporučení. Možná jste si všimli, a já už jsem to prezentoval na veřejnosti, že zatímco můj předchůdce vám dával a vládě dával okolo 20 i více doporučení, já jsem tentokrát se omezil na osm, ale tam bych byl velmi rád, kdyby tato redukce na skutečně to, co považujeme za nejbolavější, přispěla k tomu, že alespoň zčásti budou tyto návrhy vyslyšeny, poněvadž v civilizovaných zemích to funguje tak, že když už ombudsmana máme, tak je naší povinností mu také občas vyhovět. Tady musím říci, že jakýsi dobrý signál vidím v tom, že jedno z osmi doporučení, tj. moje výhrady, aby nebyla odsouvána podpora v nezaměstnanosti u lidí, kterým tzv. přísluší odstupné, ale nikdy žádné nedostali a ani nedostanou, aby se to změnilo. A tady musím říct, že ve výboru pro sociální politiku a i díky tomu, že změnilo názor Ministerstvo práce a sociálních věcí, že tady už je na cestě do Sněmovny změna zákona o zaměstnanosti, za což děkuji, resp. děkuji za ty, které to postihlo a ještě do doby, než tato změna nabude účinnosti, nepochybně postihne. Stejně tak jsem byl panem ministrem práce a sociálních věcí ujištěn, že do konce roku by nějakým způsobem měla být dořešena i ta pět let se vlekoucí problematika přiznání jakési náhradní dávky, chcete-li kvazisirotčího důchodu, lidem nebo dětem, které měly tu smůlu, že jejich rodič si dostatečně dlouhou dobu – ať už vinně, nebo nevěnně – neplatil pojištění. A tam je samozřejmě zpochybněno ústavní právo zaručené Listinou, že každý má v případě ztráty živitele právo na přiměřené hmotné zabezpečení.

Takže pokud jde o legislativní doporučení, budu velmi rád, až tu budu stát za rok, dá-li mi pánbůh zdraví, řeknu, že z těch osmi jste mi vyhověli většinou, nebo alespoň z poloviny.

Jinak bych ještě chtěl poděkovat panu premiérovi, poněvadž já mám poslední šanci, než něco dám médiím, obrátit se na vládu, aby něco řešila jak po legislativní, tak nelegislativní linii. Chtěl bych říci, že to se dělo, ale nebyl na to, abych tak řekl, jízdní řád, nebylo to ošetřeno nějakou kancelářskou technikou. Obrátili jsme se na pana předsedu vlády a musím říci, že od doby, co jsme to předložili, jsme snad do deseti dnů měli od Úřadu vlády jasnou instrukci, prakticky náš návrh byl, řekl bych, s kosmetickými úpravami akceptován, takže máme s vládou vyříkáno, jak se na ni mohu obracet, a už jsem také tak jednou učinil, i když lidsky mi bylo trochu líto, že to nebylo moc o právu, ale bylo to o informačních technologiích, takže jsem tam trochu byl jako nahý v trní, ale bylo uloženo Ministerstvu vnitra, aby v evidenci obyvatelstva byla červená vlaječka tam, kde údaje nejsou, abych tak řekl, zcela sichr. Nám se stalo, že byl osloven jako kontaktní osoba při zjišťování pobytu syn toho pána, který ovšem netušil, že je synem

toho pána, poněvadž byl osvojen ve velmi raném věku, ale zde bylo pořád to pokrevní příbuzenství.

Takže děkuji všem, kteří ombudsmana vyslyšeli, a nikoliv oslyšeli, a vyjadřuji naději, jak jsem řekl, že až budu psát zprávu za rok 2011, že bude na konci taková, že poděkuji za víc, než mám příležitost teď. Ale i tak vám děkuji. Jednak za pozornost, a jednak těm, co mi v něčem vyhověli, za to, že mi vyhověli.

Děkuji. (Potlesk v celém sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, vážený pane doktore, a oznamuji, že tisk projednal petiční výbor. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 294/1. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosim tedy, aby se ujala slova, informovala nás o jednání výboru a přednesla též návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Ještě oznamuji, že pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 10.

Prosim, paní poslankyně Lenka Kohoutová má slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, ráda bych vás seznámila s usnesením číslo 49 petičního výboru ze 7. schůze dne 24. května 2001 k bodu Projednání souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010, sněmovní tisk číslo 294. Petiční výbor:

I. projednal souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu:

1. bere na vědomí souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 dle sněmovního tisku č. 294;

2. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v závěru souhrnné zprávy, části VI. Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně a předložila Poslanecké sněmovně zprávu o využití těchto podnětů v termínu do 30. září 2011.“

III. pověřuje místopředsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu – což se stalo.

IV. Zmocňuje poslankyni Lenku Kohoutovou, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o projednání souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010.

V tomto ohledu bych ráda doplnila, že souhrnná zpráva, část VI, se nazývá Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně. Tato část má dva oddíly. Za prvé, nelegislativní doporučení ochránce. A za druhé, legislativní doporučení ochránce. Oddíl jedna se zabývá postupem ministerstev při vyřizování žádostí o odškodnění za nezákonné rozhodnutí

nebo za nesprávné úřední postupy. Oddíl dvě se zabývá legislativními doporučeními, která se týkají především sirotčích důchodů nebo změnou zákona o zaměstnanosti v souvislosti s nevyplacením odstupného zaměstnavatelem a nárokem na příspěvek v nezaměstnanosti. V tomto ohledu bych ráda řekla, že výbor pro sociální politiku již projednal některé body, panu ombudsmanovi jsme dali za pravdu a v této chvíli je připraven dodatek, který se právě týká zákona o zaměstnanosti a žádosti pana ombudsmana.

To je vše, paní předsedkyně. Doporučuji, abychom hlasovali o usnesení, a to o všech bodech najednou. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce a zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní ovšem žádnou přihlášku, proto vyzývám kolegyně a kolegy, aby se přihlásili nyní. Paní poslankyně Hana Orgoníková se hlásí jako první. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové a v neposlední řadě vážený pane veřejný ochránce práv, jsem velmi ráda, že pan veřejný ochránce práv předložil zprávu tak, jak ji koncipoval. Myslím si, že je velmi obsáhlá s velmi zásadními připomínkami, co se týče jednotlivých ať již legislativních či nelegislativních závěrů. Já si myslím, že by bylo velmi dobré, kdybychom i formou interpelací, poněvadž se může stát, že vláda nebo předseda vlády i pozapomene, že by se měl něčím zabývat, kdybychom i formou interpelací žádali vládu o to, jakou formou přistupuje k připomínkám veřejného ochránce práv. Není to proto, že bychom chtěli vládu v této fázi kritizovat, ale abychom napomohli závazkům, které jsou vůči veřejnému ochránci práv. Tak jak funguje veřejný ochránce práv v cizině, tak on vysloví přání nebo zjištění a ministerstva, resp. celá vláda, se snaží, aby mu bylo vyhověno. Byla bych ráda, kdyby tomu tak bylo i tady, a pokud se blýská na lepší časy, co se týče Ministerstva práce a sociálních věcí, je to jediné dobře.

Pane veřejný ochránce práv, děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Orgoníkové. Nyní je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, předloni v létě jsme byli při prvním kole volby ombudsmana po zemřelém panu dr. Motejlovi. Zopakují svá slova z té doby. Říkala jsem, že se může stát, že vláda i v dobré víře může přijímat zákony,

jejichž dopady se projeví až v terénu později a je potřeba je vyhodnotit, reagovat, event. změnit. A toto se skutečně děje.

Takže já bych chtěla poděkovat panu dr. Varvařovskému a celé kanceláři ombudsmana za spolupráci, která se již prakticky projevuje v činnosti výboru pro sociální politiku. Jak již bylo sděleno, reagovali jsme na změnu zákona o zaměstnanosti a přineseme ve druhém čtení tento pozměňovací návrh z výboru pro sociální politiku. Současně již byla otevřena diskuse o problematice sirotčích, nebo chcete-li kvazisirotčích důchodů a také bylo přislíbeno panem ministrem, že řešení bude nalezeno a budeme s ním seznámeni do konce června tohoto roku.

Děkuji za spolupráci a přeji, ať se daří i nadále.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Zeptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Je před námi rozprava podrobná. Požádám paní zpravodajku, aby odkázala na usnesení, které máme předložené v písemné podobě, a v úvodu projednávání tohoto bodu nás s ním seznámila.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, ráda bych odkázala na sněmovní tisk 294/1, usnesení petičního výboru č. 49.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Kohoutové, zpravodajce k tomuto tisku. Pokud se již nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu.

Zeptám se, zda chce ještě pan dr. Varvařovský vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, teď je ten správný prostor.

Pan Pavel Varvařovský: Já vám děkuji, resp. děkuji těm, kteří vyslovili názor, že naše kancelář není trafikou a že máme co dělat a děláme, co můžeme.

Spíše bych doplnil, co jsem měl říci, než jsem skončil. Z nelegislativních opatření tam je agenda odškodňování lidí, kteří byli poškozeni nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím. Byla to akce, která byla z naší vlastní iniciativy. Já schválně užívám plurál, protože veřejný ochránce práv je sice monokratický orgán, ale musím říci, že kdybych neměl kvalifikované kolegyně a kolegyně, musel bych se asi jako čestný muž zastřelit, poněvadž nejde vyřizovat ta kvanta, která tam chodí. Myslím si, že dr. Motejl vybral lidi vzdělané, kvalifikované a především mladé, takže oni na to mají více elánu a energie nežli já a jsou dobří.

Chtěl jsem říci, že jsme objeli takřka všechna ministerstva, a co nás překvapilo, je to, že si asi řeknete, že těch nepovedených rozhodnutí nebu-

de tak málo, a to je pravda, tak byste čekali, že v rozumném a civilizovaném státě, když se lidé obrátí, že jim exekuci na důchod vedli tak dlouho, až jim srazili třikrát tolik, než byla vymáhaná částka, že je sice možné to chápat tak, že jim vlastně uspořili, protože oni by to v mezidobí utratili, nicméně když ti lidé chtějí tu tři, tu čtyři tisíce, že si museli vzít úvěr, já bych očekával, že takováto žádost bude uspokojena dobrovolně, a nikoliv že jsou ministerstva, která nikomu dobrovolně nedala ani korunu, o tyto směšné částky vedla a vedou soudní spory, a to ještě mnohdy tak, že se, ač mají nepochybně v těch velkých budovách dosti lidí s právnickým vzděláním, nechají zastupovat advokátní kanceláři za nemalý peníz. Ta to pak prohraje, protože to ani vyhrát nejde, když se na to někdo podívá na začátku a má vzdělání, tak by měl říci: zaplaťme to, šance jsou pramalé. A pak samozřejmě ze tří tisíc, které ten člověk mohl dostat, jak se říká, smírně, je 13, 14, 15 tisíc se soudními náklady.

To je mé závěrečné slovo, a předpokládám k tomu, co jsem měl říci předtím, než jsem vám poděkoval za pozornost. Jinak děkuji těm, co nám fandí. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane doktore. Návrh usnesení jsme slyšeli. Já jsem mezitím přivolávala naše kolegy, takže se domnívám, že můžeme hned zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 64 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, který nám byl předložen v písemné podobě a také zde byl přečten. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64, přítomno 133, pro 103, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Poděkuji panu dr. Varvařovskému, poděkuji též paní zpravodajce. Tím končí projednávání bodu 104, sněmovního tisku 294.

Dámy a pánové, ráno bylo rozhodnuto o pevném zařazení dalšího bodu, jehož projednávání zahajuji. Jedná se o

3.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - druhé čtení

Požádám, aby tento návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovoluji si vám jménem navrhovatelů krátce uvést sněmovní tisk 247 ve druhém čtení. Jedná se o návrh na změnu zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, týkající se elektronické verze sněmovních tisků. Tento návrh byl podrobně uveden v rámci prvního čtení zde v Poslanecké sněmovně a poté projednán i v rámci jednotlivých orgánů Poslanecké sněmovny, kterým byl přikázán. Jednalo se o ústavněprávní výbor, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stálou komisi pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Z vlastní iniciativy projednal návrh i rozpočtový výbor. Chtěl bych poděkovat všem poslancům za velice podrobné projednání tohoto tisku.

Pokud jde o jednotlivé pozměňovací návrhy, tak se k nim samozřejmě vyjádřím při hlasování ve třetím čtení. Pouze bych krátce zmínil, že souhlasím s pozměňovacími návrhy reagujícími na připomínky vlády k tomuto tisku.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, závěrem svého vystoupení bych vám chtěl poděkovat za pozornost a věřím, že tento návrh propustíte do třetího čtení. Zároveň bych chtěl poprosit, abyste v rámci podrobné rozpravy své případné pozměňovací návrhy směřovali především k problematice elektronické verze sněmovních tisků. Na rozsáhlé novele jednacím řádu se totiž v současnosti pracuje v podvýboru organizačního výboru, a proto by bylo vhodnější případné jiné náměty směřovat tímto směrem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Gazdíkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, stálé komisi Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře PSP a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jak již bylo řečeno, návrh iniciativně projednal také rozpočtový výbor. Usnesení výborů a komise byla rozdána jako sněmovní tisky 247/2 až 5.

Prosím nyní, aby se slova postupně ujímali zpravodajové jednotlivých

výborů a komise, informovali nás o jejich jednání. Nejprve dostane slovo pan poslanec Stanislav Křeček, který je zpravodajem výboru ústavněprávního, a mohu-li to tak říci, je hlavním zpravodajem k tomuto tisku. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, ústavněprávní výbor projednal tento zákon na své schůzi. Usnesení vám bylo rozdáno, jak již tady paní předsedkyně řekla. Ústavněprávním výborem bylo doporučeno Poslanecké sněmovně, aby tento zákon byl přijat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanislavu Křečkovi. Prosím nyní paní poslankyni Danu Filipi, která zde zastupuje jak sněmovní komisi, tak také výbor pro – abych to řekla dobře – stálou komisi Poslanecké sněmovny pro práci kanceláře a také zde máme usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Dana Filipi: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, stálá komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny tisk 247, návrh novely zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, projednala na své 5. schůzi dne 12. května 2011 a přijala usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tento návrh schválila.

Rovněž výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tento tisk projednal na své 12. schůzi 18. května 2011 a taktéž doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk projednat a schválit s pozměňovacími návrhy, které vám byly rozdány jako sněmovní tisk číslo 247/3. Ráda bych upozornila na skutečnost, že pozměňovací návrhy výboru pro veřejnou správu byly přijaty i ústavněprávním výborem a jsou součástí jeho usnesení pro Sněmovnu. Pozměňovací návrhy reagují na připomínky vlády.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Filipi. Za rozpočtový výbor vystoupí místo zpravodaje, kterým byl pan poslanec Pavel Suchánek, pan kolega Pavel Svoboda. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji, paní předsedající. Rozpočtový výbor na své 15. schůzi dne 18. května přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se

mění zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, schválila bez připomínek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Svobodovi. To byla tedy úvodní vystoupení zpravodajů jednotlivých výborů a též komise. Otvírám obecnou rozpravu. Vidím – pan poslanec Marek Benda. (Z místa: Do podrobné.) Tak prosím, pan poslanec Marek Benda se nehlásí.

Paní poslankyně Konečná se hlásí. Prosím. Jsme v obecné rozpravě, paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, já načtu v podrobné rozpravě svůj pozměňující návrh, který vám byl včera rozdán na lavice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, jsme v obecné rozpravě.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já o tom vím, já ho chci zdůvodnit, a bych se právě nemusela v podrobné rozpravě tady dlouho rozvykládat.

K tomuto návrhu načtu tedy ještě jeden pozměňující návrh, nicméně dovoluji mi zdůvodnění. My jsme tady dneska, a paní místopředsedkyně Klasnová, všichni, co jste tady dopoledne seděli, jste tomu byli přítomni, opět slyšeli několik omluv ministrů, podle mne z velmi nepodstatných důvodů na to, že Ústava České republiky ministrům a jednací řád Poslanecké sněmovny ministrům říká, že by na interpelacích měli být přítomni. Je evidentní, že páni ministři toto své právo neplní, a já proto ve svém pozměňovacím návrhu budu chtít, aby ministři byli přítomni, pokud nebudou samozřejmě omluveni z důvodu zahraniční služební cesty. Chápu, že když má premiér jednání v Bruselu, že je to důležité jednání pro Českou republiku, respektive když je ministr nemocný nebo je v nemocnici, tak že se nemůže dostavit. Ale jakékoliv jiné důvody aby nebyly omlouvány a aby ministři byli sankcionováni za to, že se interpelací nebudou účastnit.

Přiznám se, že jsem poměrně dlouho nad těmi sankcemi přemýšlela. A protože samozřejmě nechci, aby ministři nám zůstali bez výplaty, chápu, že mají své rodiny a musí je živit, tak jsme se rozhodli společně s kolegy, že ideální varianta by byla 10 000 korun za to, že nebudou přítomni na interpelacích, protože interpelace můžou být maximálně třikrát měsíčně a pánům ministrům bezpochyby zůstane hodně peněz na to, aby ty své rodiny mohli živit, i kdyby tyto sankce museli zaplatit. A když jsme se rozhodli, komu ty peníze dát, tak po vzoru pravicové vlády a toho, co nám

tady předvádí v podobě reforem, to znamená občané potřebují chléb a hry, dovolte mi, když jim berete ten chléb, tak my bychom jim rádi přidali alespoň na ty hry, tak tyto prostředky by musely být odváděny do Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Pevně věřím, že minimálně filmaři poté ocení nepřítomnost ministrů na interpelacích. A dovolte mi pouze dodat, když jsem se včera o tom bavila s některými z vašich kolegů, kteří říkali, že by možná bylo fajn, abychom naopak oceňovali ministry za to, že jsou přítomni na interpelacích, tak že na toto opravdu nepřistoupím, protože podle jednacího řádu a Ústavy České republiky zde přítomni musí být. A pokud to berou jako nějaký nadstandard své práce, tak já nebudu ta, která je za to bude platit, protože si myslím, že jsou tady pro nás a pro občany České republiky.

Takže pevně věřím, a proto jsem se přihlásila do obecné rozpravy, že tento můj návrh podpoříte, protože věřte tomu, že nebudete podporovat jenom to, abyste dostávali i vy vládní poslanci i my opoziční odpovědi na své interpelace, ale především při nevelké účasti ministrů, která je tady poměrně tradiční na interpelacích, že podpoříme kulturu v České republice.

Pane premiére, dovolte mi, opravdu nebudu chtít, aby když přijdou, dostávali deset tisíc, protože se domnívám, že to je jejich ústavní povinnost. A já si hlavně myslím, že pány ministry by ani toto nemotivovalo k tomu, aby chodili, protože oni nám na naše otázky nechtějí odpovídat. A já bych vás požádala, protože jsem přesvědčená o tom, že – sice chápu i vás jako kolegy – že určitě budete rádi, když to tu bude přijato. Ale kdyby to náhodou, pane premiére prostřednictvím paní předsedající, přijato nebylo, prosím, udělejte si pořádek, protože počet omluv ministrů například na dnešní odpoledne je už opravdu nehorázností a pohrdáním Poslaneckou sněmovnou České republiky. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla paní poslankyně Kateřina Konečná. Faktická poznámka pan poslanec Petr Gazdík. Poté je přihlášen pan poslanec Benda.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já souhlasím s paní poslankyní Konečnou, že by se ministři rozhodně měli zúčastňovat interpelací. Na druhou stranu bych jí chtěl poděkovat za tu její starost o českou kulturu a to, že případný výtěžek chce směřovat do českého filmu. Jenom bych chtěl poprosit, aby také kulturní a herecké výkony interpelujících poslanců jaksí povznášeli tady politickou kulturu. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznám-

ka pana poslance Gazdíka. Hlásí se někdo, prosím, dál do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu.

Jsmo v rozpravě podrobně. Pan poslanec Marek Benda má slovo, poté paní poslankyně Konečná.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážení ministři, vážené dámy, vážení pánové, já se moc omlouvám – ministře, pardon – já se moc omlouvám, že zdržuji, ale netušil jsem, že bude zařazeno už dnes, a přišly nějaké drobné pozměňovací návrhy ze senátní legislativy, respektive po dohodě se senátní legislativou, které mají nějakým způsobem ošetřit komunikaci mezi naší kanceláří a kanceláří Senátu, a je mou povinností je tady načíst, protože jsem nestihl je rozdat.

Takže pozměňovací návrhy jsou čtyři.

První je: V čl. I za bod 12 vložit nový bod 13, který zní: „13. V § 97 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ve třech stejnopisech v listinné podobě a stejnopisu v elektronické podobě“. Následující body přečíslovat.

Druhý pozměňovací návrh: V čl. I za dosavadní bod 13 vložit nový bod 14, který zní: „14. V § 98 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova ‘ve třech stejnopisech v listinné podobě’“. Následující body přečíslovat.

Bod třetí. V čl. I dosavadním bodu 20 v § 120c odst. 3 text věty za středníkem se nahrazuje textem: „předseda Sněmovny vyzve navrhovatele k odstranění zjištěných nedostatků do 5 pracovních dnů ode dne jeho předložení“.

A bod čtvrtý: V článku I dosavadním bodu 20 v § 120a odstavec 4 se za slova „mezi zněním stejnopisu“ vkládají slova „sněmovního tisku“.

Jsou to, prosím vás, technické změny, ale bylo potřeba je přečíst ve druhém čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, takže tak jak jsem v obecné rozpravě zdůvodňovala svůj návrh, který vám byl včera rozdán na lavice s mým podpisem, dovolte mi, abych k tomu doplnila ještě jeden pozměňující návrh. A to v § 112 se zařazuje nový odstavec 7, který zní: „Pokud při projednávání bodu ‘pisemné interpelace’ není interpelovaný přítomen a interpelující o to požádá, je projednávání odročeno.“

Je to z důvodu praxe, kterou tady také máme, a myslíme si, že je důležité, abychom toto do jednacího řádu dostali. Protože u písemných interpelací uvedené ustanovení zabrání v plýtvání, protože prozatímní praxe

byla, že vládní koalice zamítla žádost o přerušení, interpelující poslanec tedy podal znovu nesouhlas s písemnou interpelací a ta byla znovu rozmnožena pod novým číslem. Protože vítám snahu paní předsedkyně i ostatních kolegů předkladatelů právě o to, aby se nám tady nemnožily zbytečné tisky a abychom se nezavalovali papíry, myslím si, že toto ustanovení jde právě v souladu a v duchu navrhovaných změn jednacího řádu. Doufám, že jej podpoříte.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla paní poslankyně Konečná. Nyní paní poslankyně Filipi ještě do podrobné rozpravy.

Poslankyně Dana Filipi: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se jenom chtěla jako zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj přihlásit k těm zmiňovaným pozměňovacím návrhům, které jsme přijali. Já je zde nebudu číst, protože jak jsem řekla ve svém úvodním vystoupení, všichni jste je dostali na stůl jako tisk 247/3. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. A nyní pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Jen abych splnil náležitosti, formálně se přihlašuji k pozměňovacím návrhům ústavněprávního výboru, které byly rozdány. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li žádná, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrh zákona. Děkuji jak panu navrhovateli, tak všem zpravodajům. Končí tím projednávání bodu číslo 3, sněmovního tisku 247 ve druhém čtení.

Přišla mi zatím další omluva. Omlouvá se z dnešního jednání pan poslanec Jan Farský, a to od 9 do 13 hodin ze zdravotních důvodů.

A máme zde možnost věnovat se dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

57.

Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

**/kód dokumentu 7263/11, KOM(2011) 121 v konečném znění/
/sněmovní tisk 379-E/**

Tento návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem. A návrh uvede pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré poledne, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob je v současné době hlavním bodem politiky Evropské komise v oblasti přímých daní. Společný a konsolidovaný základ daně je Evropskou komisí prezentován jako hlavní nástroj k odstranění překážek k jednotnému trhu v oblasti zdanění příjmů právnických osob, které vznikají v důsledku existence 27 různých daňových systémů, definujících různým způsobem základ daně z příjmů právnických osob. Základními znaky tohoto projektu je tedy vytvoření společných pravidel pro stanovení základu daně společností členských států, a tím nahrazení těchto 27 různých systémů a dále umožnění konsolidace zisku a ztrát v rámci skupiny kapitálově spojených společností, a to nejen uvnitř členských států, ale i přes jejich hranice.

Zavedení společného základu daně má podle Komise kromě administrativního zjednodušení a snížení nákladů pro podniky přispět k transparentnosti daňových systémů v Evropě, neboť rozdíl v daňovém zatížení společností v jednotlivých členských státech by byl zcela zřejmý již z porovnání statutárních sazeb daně, jejichž stanovení by mělo zůstat plně v kompetenci členských států. Společný konsolidovaný základ by v důsledku možnosti přeshraniční i vnitrostátní kompenzace daňových ztrát v rámci skupiny společností odstranil problém transferových cen a zamezil některým případům mezinárodního dvojího zdanění.

Ministerstvem financí byl vypracován návrh rámcové pozice České republiky k návrhu směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob, který vedle hlavního záměru navrhnout postoj České republiky k jednotlivým oblastem projektu a také k návrhu směrnice jako celku shrnuje i nejdůležitější informace o projektu. Ve srovnání s prvotní pozicí z roku 2007, kdy Česká republika uplatnila výhrady zejména k procesu konsolidace, k navrženým kritériím rozdělení základu daně, a to zejména z fiskálních důvodů, dochází k posunu vnímání dopadu navrhovaného společného základu daně i jako kroku harmonizačního,

který omezuje možnost jednotlivých států operativním a vhodným způsobem reagovat na potřeby individuálních úprav daňového systému vyvolaných objektivními příčinami.

Zdůrazňuji, že rámcová pozice zcela jasně odmítá myšlenku konsolidace základu daně a variantu volitelnosti přistoupení k projektu ze strany společností, nebrání se však technické expertní diskusi k jednotlivým parametrům myšlenky společných pravidel pro stanovení jednotného základu daně, která byla po zveřejnění návrhu Evropské komise zahájena v pracovních skupinách Rady. V návaznosti na to si Česká republika vyhrazuje v navrhované rámcové pozici právo také tuto část návrhu směrnice po pečlivém vyhodnocení detailní expertní diskuse případně odmítnout.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Rady projednal. Usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 379-E. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jan Bauer. Prosím též, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl i příslušný návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, pane ministře, vážené dámy a pánové, jak již v posledních několika měsících je zvykem, tak ve čtvrtek dopoledne zahajujeme tzv. evropské okénko, jak jízlivě někteří kolegové nazývají tento blok. Nicméně to je asi to poslední veselé, co řeknu, protože předložený materiál je natolik závažný, že si nedovoluji dál o něm vtipkovat.

Myslím, že základní věci a parametry tady zazněly z úst pana ministra. Já bych vás skutečně chtěl upozornit, minimálně ty z vás, kteří se dlouhodobě věnujete daňové politice, na tuto směrnici. Chtěl bych vás požádat, abyste rozeznávali důležitou diskusi, která se vede v rámci konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, což je jeden velký okruh otázek a otázek. Úplně jiné téma je diskuse nad základem daně z příjmů právnických osob a úplně jiné téma, které není obsahem této směrnice, je diskuse, které, věřím, že se do budoucna na půdě této velectěné Sněmovny nedočkáme, tj. diskuse nad samotným daňovým základem pro daň z příjmů právnických osob.

Také bych vás chtěl požádat, abychom byli schopni jako Česká republika, jako Poslanecká sněmovna, rozeznávat v tomto prvním balonku ty podprahové věci, schopnost číst mezi řádky, protože to je nesporně první vypuštěný balonek, který někam směřuje. Jestli směřuje k budoucí harmonizaci daňové sazby, jestli tento první vystřelený balonek směřuje k

budoucí politické, ale i měnové unii, která nás doufám nebude čekat, jestli je to první informace o tom, že se členské státy budou, ať již dobrovolně, nebo nedobrovolně, ochotny zřít samostatné daňové politiky státu. A v neposlední řadě je to první nástřel toho, že někomu možná vadí, někomu méně vyhovuje současná sedmadvacítká, která se skládá z rozdílných 27 daňových sazeb, a to, co by mělo být schváleno, v podstatě přináší na půdu Evropské unie novou, 28. daňovou soustavu.

My jsme se velice podrobně za účasti odborníků Ministerstva financí zabývali touto směrnicí a já si dovoluji Poslaneckou sněmovnu seznámit s návrhem usnesení, které doporučujeme Poslanecké sněmovně a které zní následujícím způsobem: Poslanecká sněmovna za prvé bere na vědomí návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmu právnických osob. Dále, Poslanecká sněmovna za druhé považuje za vhodné, aby vláda České republiky při projednávání návrhu této směrnice v orgánech Rady prezentovala nepřijatelnost společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob pro Českou republiku. Za třetí, Poslanecká sněmovna bere na vědomí rámcovou pozici vlády České republiky ze dne 27. dubna letošního roku. A za čtvrté, Poslanecká sněmovna doporučuje vládě České republiky nepodporovat kroky, které by vedly k harmonizaci v oblasti výpočtu daně z příjmu právnických osob. A konečně za páté, Poslanecká sněmovna je názoru, že předložený návrh směrnice je v rozporu s principem subsidiarity.

Takže tolik krátká zpravodajská zpráva za výbor pro evropské záležitosti. Já se tímto taktéž přihlašuji do podrobné rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Hlásíte se do podrobné rozpravy, pane zpravodaji? Ano. Nyní zahajují obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášky zatím tři. Nejprve paní poslankyně Dana Váhalová, po ní je přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, dobré téměř dopoledne.

Z pohledu Evropské komise je jednotný trh Evropské unie jedním z nejdůležitějších výdobytků Evropské unie. Je bezesporu také základem měnové unie. Jeho nesprávné fungování může výrazně ohrozit efektivní fungování měnové unie. To je také jeden z důvodů, proč Evropská komise navrhla akt o jednotném trhu.

Jednou z překážek budování jednotného trhu je jeho fragmentace v oblasti daní. V současné chvíli existuje v Evropské unii 27 daňových systémů, což z pohledu Evropské komise vytváří překážky přeshraničnímu obchodu a činí ho finančně a administrativně náročným. V této souvislosti Evropská

komise navrhla společný systém pro výpočet základu daně podniků provozujících činnost v Evropské unii. Cílem tohoto návrhu je snížit administrativní zátěž, náklady na dosažení souladu s předpisy, jimž jsou podniky v Evropské unii v současné době vystaveny s ohledem na 27 různých vnitrostátních daňových systémů. Společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob by firmám vytvořil podmínky pro podání jednoho daňového přiznání a konsolidaci všech zisků a ztrát, které jim vzniknou v rámci Evropské unie. Daň by se rozdělovala mezi členskými státy podle pravidel určených ve směrnici.

Podle návrhu by si členské státy zachovaly své právo stanovit vlastní sazbu daně z příjmu právnických osob. Jednalo by se tedy o podniky, které mají své dceřiné společnosti v jiných zemích Evropské unie a dostaly by možnost si zvolit, zda budou využívat vnitrostátní systém, nebo ten nový evropský systém společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob.

Přestože podporuji zahájení prací na vytvoření pravidel harmonizovaného základu daně, když s tímto postupem Česká republika vyslovila souhlas už v roce 2004, je však třeba v této souvislosti pečlivě zvažovat rozpočtové dopady. Obávám se, že zavedení tohoto konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob by mohlo mít výrazně negativní dopady na příjmovou stránku českého rozpočtu. V rámcové pozici České republiky je uvedeno – cituji: „Jako nejhorší vycházela varianta se zahrnutím celkových aktiv, čímž uplatnění by mohlo dojít k výpadku na úrovni 20 % daňových příjmů právnických osob.“

Současně však mám výhrady vůči politice daňové soutěže mezi členskými státy Evropské unie, kterou tak naše současná vláda brání. Domnívám se, že budování jednotného trhu Evropské unie a jednotné měny euro bude vyžadovat do budoucna i postupnou harmonizaci daňových pravidel.

Děkuji za pozornost, a potom bych si v rámci podrobné diskuse dovolila navrhnout usnesení, a to jak tady pan předseda výboru pro evropské záležitosti navrhoval usnesení, chtěla bych o nich nechat hlasovat zvlášť. Takže rozdělit jednotlivá a pak bych ještě navrhla jedno nové.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nyní je dále přihlášen pan poslanec Michal Doktor do obecné rozpravy.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo, vážená paní předsedkyně. Pane ministře, kolegyně a kolegové. Křižoval jsem se v lavici při slovech paní předřečnice, neb vyjadřuji naději, že snad ani neví, o čem mluví. Vyjadřuji hlubokou naději, že ani neví, jaké fatální důsledky

může mít konsolidovaný základ daně pro státní suverenitu České republiky, jaké nedozírné a nedopodíratelné následky může mít pro suverénní fiskální politiku schopnost nadnárodních firem optimalizovat si daňový základ v českém daňovém prostředí.

Víte, koncept konsolidovaného daňového základu je totiž pastí. Pastí, do které mají být národní parlamenty vylákány poté, co v evropském prostoru naprosto selhala, zkolabovala a zemřela, zdůrazňuji naštěstí, debata a pokus o debatu o sjednocení daní, o sjednocení sazby. A probůh, snad všichni víme, že bude-li existovat koncept bruselských úředníků nebo nějaké fiktivní bruselské vlády, kterou si nikdo z nás nevolí, kteří nadelegují, nadefinují konsolidovaný sjednocovaný daňový základ napříč celou Evropou, pak je v každé zemi debata o jakékoli sazbě naprosto zbytečná a triviální. Protože základ toho, co bude zdaňováno, bude určovat někdo úplně jiný.

Pokud tohle nechápeme, tak nemůžeme ani vědět, že tento koncept, koncept, který právě projednáme – a já tedy s hlubokým souhlasem a s prosbou o zvýšení apelačního tónu a hluboké vnímání toho, co tady sdělil předřečník pan předseda výboru pro evropské záležitosti pan kolega Jan Bauer, prosím o to, abyste přemýšleli, co v konečném důsledku znamená mechanismus, díky kterému někdo někde řekne, co si mohou firmy působící na nadnárodní úrovni započítat jako daňový základ, respektive uplatnit jako položky snižující základ daně. Zkrátka někdo v Bruselu řekne, co všechno jsou ve firmách náklady, pak jim navíc ještě dovolí mechanismus, skrze který si na základě výkonů těch dceřiných firem může matka nadefinovat, jaké výdaje v jaké velikosti uplatní v té které zemi, a dokonce může na základě tohoto konceptu přesunout realizovanou ztrátu z jedné strany země do druhé. To všechno dovoluje konsolidovaný základ daně! To všechno dovoluje tento koncept.

Ztráta realizovaná v Tramtárii – odpusťte mi ten výraz, říkám to jen proto, abych neurazil tu kterou zemi – ztráta realizovaná v Tramtárii jako členské zemi Evropské unie bude přesunuta do daňového prostoru České republiky a firma tady nevyplatí žádné daně, protože její základ daně se zvýší tak, že dosáhne ztráty. Pak se tedy, vážené kolegyně a kolegové, můžeme o sazbách – tu se přeme, jestli to má být 19, tu jestli 21, zdůrazňuji, mluvíme o sazbách daně z příjmu právnických osob – můžeme přit donekonečna 24 hodin denně! Bude to úplně zbytečné, protože to, jestli se tady daně platí budou nebo nebudou, rozhodne někdo v Bruselu. Prosím vás, přemýšlejte a mějte nohy v chladné, hodně chladné vodě! (Potlesk z pravé části sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Nyní je přihlášen pan kolega Jiří Dolejš do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Věřím, že nejenom nohy, ale i hlavu mám chladnou, a právě proto mnou necloumají takové vášně jako s předřečníkem kolegou Doktorem, který se křížuje nad tímto návrhem Evropské unie a nad tím, že snad někdo by mohl České republice naslouchat.

Já se obávám, že praxe daňové a nejenom daňové optimalizace transnacionálních korporací je praxí tohoto světa a že i sebeuhlíštější víra nás nevrátí do idylky, kdy národní rámec ekonomik rozhodoval, byl prakticky klíčový a jedinečný. Nežijeme ve starém mocnářství, žijeme v 21. století, kdy ekonomika je velmi, velmi zmezinárodnělá, a tudíž problém transferů, vztahů překračujících hranice, je klíčový. A byla to právě pravice, která z velké části českou ekonomiku v důvěře v alokační efektivitu zahraničních investorů tento majetek do jejich rukou převedla. Takže se nedivme, že tyto optimalizační, jak se eufemisticky říká, praktiky tady máme.

Co můžeme vůbec reálně dělat? Fungujeme v Evropské unii. Evropská unie je nejenom podle slova unií, ale chce být také hospodářskou unií. Hospodářská unie znamená, že sjednocujeme pravidla v tomto hospodářském prostoru, a tudíž harmonizace firemních daní je prostě cesta, jak se v hospodářském prostoru Evropské unie bránit některým věcem, které se nám nelíbí. Například bránit tomu, že se až za hranici rozumu snižují firemní daně z důvodů přeexponované daňové konkurence, která logicky pak oslabuje příjmovou stránku veřejných rozpočtů.

Tento návrh má také jedno poslání, bylo zmíněno, a to že umožňuje jednodušší vyjádření efektivní daňové zátěže, a tím i příspěv k racionálnějšímu evropskému rozpočtovému a daňovému plánování. V materiálu je zmínka například společnosti Deloitte, která předpokládá realizaci těchto záměrů úsporu času i nákladů. Prostě dnes národní daňové autority nejsou už schopny svými bohužel nekoordinovanými opatřeními komplexně vyřešit rozdíly v právní, zejména procesní úpravě základu korporátní daně.

Copak umíme vyřešit tak obrovský problém, jako je třeba transfer pricing? Neumíme. Takže je to námět podle mého názoru rozumným směrem a myslím si, že to, že byl předložen, můžeme vzít na vědomí, to je ta první část citovaného usnesení, ale s těmi dalšími částmi usnesení už mám zásadní problém, i když chápu, že ony obavy, že nemáme dostatečně zanalyzované možné výpadky rozpočtových příjmů, tak ten je na místě, a takto i chápu pozici Senátu, kde tento materiál již byl projednán a jehož usnesení je tak trochu v pozici chytré horákyně, ani oblečený, ani svlečený, ale já z toho přece jenom vybírám ten akcent na to, že nalezení jednotného celoevropského přístupu k výpočtu daňového základu právnických osob vychází jak z odborné debaty, tak má i užitečné a praktické konsekvence.

Co je výrazem určitého ideologického přesvědčení, a ideologické přesvědčení, jeho hluboký světónázor, nikomu neberu, je, že se tvrdí, jaký je tady zásadní střet s principem subsidiarity. Přitom právě důvodová materie k této evropské směrnicí tvrdí opak, to znamená, že je to v zásadě v souladu s principy subsidiarity, protože právě do pasáží, které jsou výhradně dány jaksi daňovým národním autoritám, tak tam se nevlamujeme.

Čili když to shrnu, já se domnívám, že podpořit českou pozici, která nám uzavírá prakticky cestu nejenom k naplnění, ale vůbec k debatě o těchto věcech, by bylo velmi nešťastné, a podporuji stanovisko kolegyně Váhalové, která v podstatě upozornila na to, že pro toto usnesení bychom hlasovat neměli. Nemám k tomu nějaké pouze mechanické opoziční důvody, ale jsou to ty důvody, s kterými jsem si dovolil Sněmovnu seznámit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka. Pan poslanec Michal Doktor, poté přihláška pana poslance Zbyňka Stanjury, do obecné rozpravy ještě pan kolega Bauer. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já s překvapením zjišťuji, že eurohujerstvím tentokrát onemocněla KSČM. To je pro mě naprosto překvapivý objev, jsem z toho konsternován, ale třeba se to časem nějak vyjasní a vyléčí.

Já chápu výtku k mému vystoupení pana kolegy Jiřího Dolejše v zásadě v tom, že on namítá, že zatímco můj apel varuje před schopností harmonizovat, respektive optimalizovat, tak on říká, že velké firmy skrze svou autoritu si to zařídí již dnes. Jenže rozdíl mezi tím stavem, na který upozorňuje pan kolega z KSČM, spočívá v tom, že bude-li přijat tento návrh konsolidovaného základu daně, pak ztratí finanční úřady České republiky právní rámec spočívající v tom, že je to právě finanční úřad a napříště specializovaný finanční úřad České republiky, který bude schopen vést kvalifikovanou a velmi tvrdou debatu s dceřinými společnostmi a vůbec s právními subjekty působícími v ekonomickém prostoru České republiky o tom, co ještě je a co už není možné zahrnout do základu daně, respektive o které položky se základ daně zvyšuje a snižuje, co ještě náklady jsou a nejsou oprávněné, protože po aplikaci tohoto mechanismu to prostě dostaneme nadelegováno. Ta společnost se odvolá na tento institut a veškeré vícenáklady si přenesou z nákladového prostředí jiné ekonomiky do České republiky a finanční úřad České republiky, ten či onen, se na to bude už moci jenom dívat.

V tom je základ mého apelu, a to je důvod, proč odmítám tento návrh a zcela sdílím text usnesení výboru, který tady zazněl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci podpořit návrh usnesení z výboru pro evropské záležitosti a věřím, že my, kteří nepodporujeme centrální ekonomiku a centrální plánování, toto usnesení podpoříme, protože tohle je mnohem závažnější než debata o sazbě. To je mnohem závažnější problém. V okamžiku, kdy by se toto schválilo, tak v zásadě, jak říkal pan kolega Doktor, debata o sazbě je spíše úsměvná a téměř zbytečná. Přestaneme mít šanci ovlivňovat výše příjmů státního rozpočtu u daně z příjmu právnických osob. Každý ministr financí, který bude po případném přijetí takové normy předkládat rozpočet, vůbec nebude mít šanci odhadnout, co udělá daň z příjmu právnických osob. A to navržené řešení, i když říkám, že dneska je to už špatné a udělaly se kroky a globalizovaná ekonomika, ale navržené řešení toto ještě zhoršuje, a ne vylepšuje, nebo aspoň konzervuje stávající stav.

Takže věřím, že najdeme dostatek hlasů pro to, aby se vláda České republiky mohla opřít o jasné stanovisko Poslanecké sněmovny a odmítnout to v samém začátku. Přece nevěříme tomu, že to je konec. To je takový nenápadný začátek a budou tady sedět jiné reprezentace za osm, dvanáct, šestnáct let a budou říkat: co to naši předchůdci dovolili, kam jsme Českou republiku a její ekonomiku dostali, jak vůbec můžeme odhadovat parametry státního rozpočtu, když to vůbec nemáme v rukou.

Takže podle mého názoru to musíme zarazit hned na začátku a ne říkat: teď to pustíme a v debatách se uvidí. Toto je přece oblíbený manévř bruselských úředníků. Teď to podpořte, je to jenom takový základní materiál, a teď o tom budeme vyjednávat rok, dva, tři, čtyři, pět, až nás umoří, až si toho nevšimneme, nebo když si toho všimneme, už bude pozdě. Takže bych prosil o podporu tohoto jasného stanoviska, abychom mohli vést debatu tady na této půdě o tom, jaké mají být daně, zejména přímé daně v České republice. Když to pustíme do Bruselu, tak debatu si z našeho prostředí můžeme úplně vypustit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Předřečník potvrdil pouze to, co se domnívám, že jde o ideový střet, ale bohužel přehlíží praktickou rovinu tohoto ideového střetu. Já nepotřebuji stavět hráz proti soudruhům v Bruselu už jenom proto, že je za soudruhy nepovažuji, ale domnívám se, že společná pravidla jsou lepší než to současné české šlamperaj a že si myslím, že i v této oblasti by měla pravidla sloužit určité hospodářské koncepci. To, že

pravice chce minimalizovat, ne-li přímo odstranit přímé daně, je pravda, že je odmítá používat jako aktivní daňový nástroj, to je také pravda, ale chtít může, ale to ještě neznamená, že to tak je a že má patent na pravdu. Prostě opozice, a nejenom opozice, ale i řada ekonomů si myslí něco jiného.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Dolejše. Pan kolega Jan Bauer v rámci obecné rozpravy dostává slovo nyní.

Poslanec Jan Bauer: Vážené kolegyně a kolegové, možná na úplný samotný závěr obecné rozpravy mi dovoluňte čtyři spíše odborné, méně politické důvody, proč si myslím, že skutečně Česká republika má mít prostřednictvím Poslanecké sněmovny silný názor a silné stanovisko na tuto směrnici.

Za prvé, pro Českou republiku je nevýhodný, skutečně nevýhodný samotný princip konsolidace, to bych tady chtěl zdůraznit, společného základu daně, jelikož by skutečně znamenal citelný výpadek příjmů do státního rozpočtu, případně přesun těchto finančních prostředků do jiných států, členských států Evropské unie. Navíc je pravděpodobné, že v delším horizontu by tento společný konsolidovaný základ postupně vedl i k harmonizaci samotných daňových sazeb v Evropské unii, což já osobně nedoporučuji a ani bych si nepřál.

Za druhé. Pokud bude systém pro podniky dobrovolný – to jsou ty dvě varianty, o kterých jsme tady hovořili – povede to jen k další administrativní zátěži jak pro firmy, které by sice nebyly povinny se společného systému účastnit, nicméně by jeho fungování musely neustále vyhodnocovat také pro všechny ostatní daňové správy, které by se musely administrovat a sledovat oba dva systémy současně.

Za třetí. S ohledem výše vyřčené lze důvodně předpokládat, že návrh nepovede k dosažení svých deklarovaných cílů, ale jeho výsledné dopady budou pravděpodobně přesně opačné, a z toho důvodu si myslím, že je v rozporu s principem subsidiarity.

A konečně za čtvrté. Nelze podpořit ani variantu zavedení pouhého společného základu bez konsolidace, to je tzv. CCTB, která by mohla být – a tady příznávám, je to jako kompromis – možná neutrální pro rozpočtové dopady, nicméně na druhou stranu v případě harmonizace pravidel pro výpočet základu daně se stát zříká, a to je to, co mě nejvíce mrzí, jedné ze dvou cest, jak řídit daňovou politiku. Do budoucna by mu tak zbyla pouze možnost upravovat daňové sazby, šíří základu by již ovlivňovat nemohl.

To jsou tedy čtyři podle mého názoru velice důležité důvody, proč mít silné stanovisko.

V neposlední řadě bych chtěl informovat vás, kolegyně a kolegy, že podle předběžných propočtů komise, která se zabývala všemi variantami, by v případě zavedení tzv. společného konsolidovaného základu bylo možno očekávat pokles hrubého domácího produktu v České republice až o 0,5 procentního bodu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nevidím žádnou takovou přihlášku, proto končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. První dostane slovo paní poslankyně Dana Váhalová, prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych v první řadě chtěla navrhnout oddělené hlasování o usnesení, které předložil pan předseda výboru pro evropské záležitosti.

A dále bych pak navrhovala další, nové usnesení, a to: „Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby ji informovala o dalším průběhu projednávání návrhu této směrnice v orgánech Rady.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, abyste tento návrh usnesení předala panu zpravodaji, aby na něj mohl poté, až budeme hlasovat o těch návrzích, odkázat.

Děkuji. Zeptám se pana poslance Jana Bauera, zda nyní vystoupí v podrobné rozpravě. (Ano.)

Poslanec Jan Bauer: Já se samozřejmě hlásím k tomu návrhu, který jsem tady přečetl na začátku a který vychází z usnesení výboru pro evropské záležitosti. A samozřejmě na žádost paní poslankyně Váhalové poté, co bude ukončena podrobná rozprava, nechám hlasovat odděleně, nebo navrhuji hlasovat odděleně, samozřejmě i s tím, že se bude hlasovat o tom novém návrhu, který tady před malou chvílí přednesla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Dále prosím přihlášky do podrobné rozpravy. Nejsou-li, končím podrobnou rozpravu.

Je zde prostor pro závěrečná slova. Zeptám se pana ministra, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. (Nechce.) Ani pan zpravodaj nemínil využít této příležitosti. Budeme se tedy věnovat návrhu na usnesení.

Ještě přivolám naše kolegy a mezitím požádám pana zpravodaje, aby zrekapituloval průběh rozpravy a oznámil nám pořadí, v němž budeme o jednotlivých návrzích hlasovat.

Poslanec Jan Bauer: Takže, vážená paní předsedkyně, máme tu dohromady dva návrhy na usnesení. Jeden vychází z návrhu, tak jak jsem již řekl, usnesení výboru pro evropské záležitosti, který obsahuje celkově pět podnávrhů. A dále tu máme návrh paní poslankyně Váhalové, který mimo jiné zní, že Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby ji informovala o dalším průběhu projednávání návrhu této směrnice v orgánech Rady. Chtěl bych říci, a nechci předjímat samotné hlasování, že návrh paní poslankyně Váhalové je velice běžný, že se s ním setkáváme na půdě výboru pro evropské záležitosti, a proto dopředu avizuji, že já osobně s tímto doplňujícím návrhem nemám problém.

Navrhuji, abychom hlasovali nejprve odděleně o všech pěti bodech návrhu, který vychází z výboru pro evropské záležitosti, a na posledním místě bychom hlasovali o návrhu paní poslankyně Váhalové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je souhlas s takovýmto postupem? Nevidím námitku, budeme se tedy tímto návrhem řídit. Byla jsem ještě požádána o to, abych vás odhlásila, prosím, tedy, abyste se všichni znovu přihlásili, abychom mohli projít tímto hlasováním.

Prosím o první návrh pana zpravodaje.

Poslanec Jan Bauer: Poslanecká sněmovna za prvé bere na vědomí návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Požádám o stanoviska. (Stanoviska ministra i zpravodaje byla doporučující.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 65 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 přítomno 122, pro 117, proti 2, návrh byl přijat. Prosím další.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Za druhé – Poslanecká sněmovna považuje za vhodné, aby vláda České republiky při projednávání návrhu o konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob v orgánech Rady prezentovala nepřijatelnost společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob pro Českou republiku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 66 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 66 přítomno 122, pro 70, proti 28, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Za třetí – Poslanecká sněmovna bere na vědomí rámcovou pozici vlády ze dne 27. dubna roku 2011 – atd., viz samotný návrh této směrnice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 67. Prosím, kdo je pro? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 67 přítomno 125, pro 102, proti nikdo, návrh byl tedy přijat.

Poslanec Jan Bauer: Čtvrtým návrhem je tento: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě České republiky nepodporovat kroky, které by vedly k harmonizaci v oblasti výpočtu daně z příjmů právnických osob.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 68, táži se, prosím, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 68 přítomno 124, pro 73, proti 27, návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Posledním návrhem vycházejícím z návrhu a doporučení výboru pro evropské záležitosti je bod č. 5, který zní, že Poslanecká sněmovna je názoru, že předložený návrh směrnice je v rozporu s principem subsidiarity.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 69. Ptám se na souhlas Sněmovny – kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 69 přítomno 124, pro 66, proti 10, návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji vám. Paní předsedkyně, posledním návrhem, o kterém byste měla nechat hlasovat, je návrh ze strany paní kolegyně Váhalové, který zní: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby informovala o dalším průběhu projednávání návrhu této směrnice v orgánech Rady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování pořadové číslo 70. Kdo souhlasí s tímto návrhem paní poslankyně Váhalové? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70, přítomno 125, pro 113, proti 2. Také tento návrh byl přijat.

Tím jsme probrali všechny návrhy usnesení, všechny, tak jak byly Sněmovně navrženy, byly přijaty, a tím jsme se také vypořádali s tímto

bodem. Končím projednávání bodu číslo 57. Děkuji panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

69.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o polečném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo pana ministra dopravy Radka Šmerdu.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážení paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný materiál obsahuje text letecké dohody vyjednaný a podepsaný zástupci EU a členských států na straně jedné a zástupci Gruzie na straně druhé. Tato jednotná dohoda nahradí po svém vstupu v platnost všechny dvoustranné letecké dohody mezi jednotlivými členskými státy a Gruzii.

Cílem této dohody je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro letecký provoz. Přínosem bude například vytvoření společného rámce pro obchodní aktivity, ochranu spotřebitelů, sjednocení právních předpisů v oblasti provozní bezpečnosti a rovněž tak ochrany před protiprávními činy. Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem, její sjednání nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací předložené dohody. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Hamáčka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Hamáček: Vážení paní předsedkyně, vládo, dámy a pánové, toto je standardní smlouva. Není rozhodně první v této oblasti, kterou Poslanecká sněmovna projednává. Pan ministr ji podle mého názoru velmi podrobně a dostatečně odůvodnil, tudíž já bych pouze doporučil, aby tato smlouva byla přikázána zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné písemné přihlášky. Prosím o

vaše přihlášky z místa. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 71. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 71, přítomno 123, pro 111, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, a tím jsme se vypořádali s prvním čtením bodu 69, sněmovním tiskem 357.

Zahajuji projednávání bodu číslo

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká
dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé
/sněmovní tisk 358/ - první čtení**

Pana ministra dopravy Radka Šmerdu požádám opět o úvodní slovo.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, také tento předložený materiál obsahuje text jednotné letecké dohody, tentokrát mezi EU a členskými státy na straně jedné a Jordánskem na straně druhé. Tato dohoda je dalším konkrétním projektem v procesu vytváření společného leteckého prostoru se zeměmi na jižní a východní hranici EU. Po svém vstupu v platnost nahradí příslušná ustanovení všech stávajících dvoustranných leteckých dohod.

Cílem této dohody je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro letecký provoz mezi oběma stranami, což může nepochybně přispět nejen k rozvoji letecké přepravy, ale i k rozvoji vzájemných vztahů v jiných oblastech.

Musím konstatovat, že tato dohoda je rovněž v souladu s ústavním pořádkem, její sjednání nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít ani dopad na výdaje státního rozpočtu.

Tímto si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych konstatoval, že z úst pana ministra zazněly všechny podstatné věci. Já bych vás tímto chtěl požádat, abychom propustili tento materiál do druhého čtení a přikázali ho zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Žádám o vaše přihlášky z místa. Není žádná. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 72. Kdo prosím souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přítomno 124, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme projednali bod 70, sněmovní tisk 358, s poděkováním jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

71.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní
družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO)
přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace
/sněmovní tisk 359/ - první čtení**

Pan ministr dopravy Radek Šmerda má slovo do třetice i nyní.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, usnesením vlády ČR č. 271 ze dne 13. dubna letošního roku bylo ministru dopravy uloženo odůvodnit v Parlamentu přijetí změn Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby přijaté na 20. zasedání shromáždění této organizace. Důvod ratifikace těchto změn vyplývá z povinnosti členství ČR v Mezinárodní družicové organizaci pro pohyblivé služby.

Všechny změny úmluvy jsou v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Ratifikace změn úmluvy nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Floriána.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan ministr výstižně představil změny v úmluvě, já proto jen připomenu, že změna úmluvy umožňuje poskytování radiokomunikačních služeb v systému více operátorům, a tím otevírá konkurenční tržní prostředí. Zajišťuje tak vyšší provozní spolehlivost v důsledku možností zálohování radiokomunikační infrastruktury.

Vážené kolegyně a kolegové, v tuto chvíli nezbývá nic jiného, než doporučit přikázání tohoto tisku k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 73. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přítomno 125, pro 114, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme projednali bod 71, sněmovní tisk 359. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999 /sněmovní tisk 360/ - první čtení

Pan ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, na závěr tohoto bloku – to je věc související s tou předcházející – mi bylo uloženo usnesením vlády číslo 270 ze dne 13. dubna 2011 odůvodnit v Parlamentu přístup k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby, ve znění z roku 1999. Důvod přístupu k tomuto protokolu spočívá v plnění závazků členského státu vůči této mezinárodní organizaci.

Revidovaný protokol je v souladu s ústavním pořádkem a rovněž tak s ostatními součástmi právního řádu. Přistoupení k revidovanému protokolu nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Jan Florián je i u tohoto bodu zpravodajem v prvním čtení. Prosím vás o slovo.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, pan ministr shrnul všechny podstatné věci, které obsahuje tento vládní návrh. Je zřejmé, že provádění protokolu nebude mít žádný dopad na schválené výdajové limity příslušných rozpočtových kapitol státního rozpočtu. Je možné očekávat jen nevýznamný dopad na příjmovou stránku státního rozpočtu způsobený přijetím daňových výtětí specifikovaných v tomto protokolu.

Prosím bych, aby tento materiál byl projednán v zahraničním výboru. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím tedy obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání.

Nemá-li, zahajují hlasování pořadové číslo 74. Kdo je příkazán výboru zahraničnímu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 74, přítomno 126, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl příkázán výboru zahraničnímu.

Tím skončilo projednávání bodu 72, sněmovního tisku 360. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, budeme se nyní věnovat volebnímu bodu. Zahajují projednávání bodu

103.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Požádám nejprve o slovo předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma, aby zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně, vážená paní předsedkyně. Paní a pánové, čeká nás druhé prvé volby tří členů Rady České televize volených na šestileté volební období. Jistě si vzpomenete, včera jsme zvolili jednoho z těchto tří členů, zbývá nám tedy dovolit členy na dvě obsazovaná místa. Kandidáty jsou Jiří Závozda, Michal Jankovec, Daniel Novák a Jaromír Ostrý.

Ačkoliv se jedná o nepoměrně jednodušší volbu, než byla ta, která proběhla včera, která byla opravdu nejtěžší volbou, kterou dosud Sněmovně po roce 1990 realizovala, svědčil o tom i počet neplatných hlasovacích lístků, tak přesto si dovolím zopakovat technologii hlasování. Platný je takový hlasovací lístek, na kterém jsou zakroužkována nejvýše dvě pořadová čísla a všechna ostatní pořadová čísla jsou přeškrtnuta velkými tiskacími X. Omlouvám se těm, kterým to připadá zbytečné zdůrazňovat. Říkám to těm, kteří to stále neumějí.

Volba je technicky připravena, může být zahájena. Vydávání hlasovacích lístků bude skončeno ve 12.50 hodin. Volba může začít.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi volební komise. Dámy a pánové, jenom vám připomenu, že touto volbou končí náš dnešní dopolední program. K odpolednímu programu, tedy k ústním interpelacím na předsedu vlády, se sejdeme odpoledne. Ty začínají ve 14.30. Následovat od 16 hodin budou interpelace ústní na členy vlády.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.34 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, je 14 hodin 30 minut, tak mi dovolu, abych zahájil další bod jednání Sněmovny.

114.

Ústní interpelace

Měly by to být interpelace určené předsedovi vlády České republiky a později pak ostatním členům vlády. Nyní ve 14.30 by měly začít interpelace na předsedu vlády pana Petra Nečase, interpelace by měly trvat do 16. hodiny a pak by začaly interpelace na členy vlády, které by měly trvat od 16. do 18. hodiny.

Víte, že bylo provedeno vylosování poslanců podle toho, jak si podali návrhy interpelací. Seznamy byste měli mít v lavicích, takže pořadí je nám známo a můžeme se pustit do první interpelace, kterou si jako první vylosoval poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Hezké odpoledne.

Vážený pane premiére, rád bych se na vás obrátil s interpelací ve věci mzdové politiky vaší vlády. Vaše vláda se rozhodla snížit objem mzdových prostředků pro zaměstnance veřejného sektoru o 10 %. To vedlo k tomu, že se snižují reálné platy v této oblasti. Řada lidí přichází o práci pro nadbytečnost, nebo takzvanou nadbytečnost, aby zbylo více peněz na ty ostatní. A současně vaše vláda řeší aféry, které jsou spojeny se skutečně nezřízenou mzdovou politikou. Chci připomenout ministra Johna, který vyplatil 2,4 milionu korun deseti vysoce postaveným úředníkům na Ministerstva vnitra. Chci připomenout ministra školství Dobeše, který také proslul svou štedrostí, zejména vůči některým zaměstnankyním Ministerstva školství, a chci také připomenout pana Fejka, který získal za ministra Bárty velmi lukrativní místo ombudsmana Českých drah, které bylo tedy nově vytvořeno, s platem, který zatím České dráhy nepopřely a o kterém se spekuluje ve výši 250, či snad dokonce 270 tisíc korun měsíčně.

Já se domnívám, že tyto excesy na úřadech nebo v rámci úřadů, které vedou vaši ministři, či které vedli, ukazují, že vláda nemá úplně jasno v koncepci mzdové politiky. A určitě by bylo dobře, kdybyste jako předseda vlády vysvětlil všem těm zaměstnancům veřejného sektoru, kterým vláda platy snižuje, jak je možné, že pro malé skupiny oblíbenců, či dokonce pro některé jednotlivce má vláda bez problémů k dispozici stovky tisíc korun, ačkoliv to absolutně neodpovídá práci nebo významu jejich práce pro naši zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím pana premiéra, aby na tuto první interpelaci reagoval v čase, který má k dispozici, a to je tuším pět minut. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se trochu domnívám, že v interpelaci pana poslance Sobotky byla smíchána jablka s hruškami, protože samozřejmě jedna věc je státní správa a druhá věc jsou firmy, které jsou ve vlastnictví státu, nicméně jsou to firmy, které mají obchodní charakter, mají charakter podnikatelského subjektu. Takže házet tyto věci dohromady samozřejmě není úplně možné. Ale o tom jsme se bavili mimochodem již v dopolední části interpelací, které byly písemné, že například otázka ombudsmana Českých drah pana Fejka je samozřejmě věcí, která je hodná přezkoumání. Já jsem již mluvil s panem ministrem dopravy na toto téma. Ten jednoznačně má stejný názor jako já a bude tuto záležitost řešit.

Na druhé straně i vy víte, protože máte ve svém okruhu blízkých spolupracovníků některé vysoce postavené manažery Českých drah, jako je například bývalý šéf SFDI pan Švagr, personální to ředitel Českých drah a člověk stojící mimo představenstvo Českých drah. Nicméně určitě se ho můžete zeptat na to, jaký plat má, a zjistíte, že například tento plat je, přestože není člen představenstva, výrazně vyšší než plat, který probíráme v tuto chvíli. Takže určitě ty informace budete mít poměrně podrobné i ze svého okolí blízkých spolupracovníků.

Co se týče státní správy, vláda České republiky je skutečně přesvědčena, že i veřejný sektor musí projít zefektivněním úplně stejně, jako jím prochází soukromý sektor. Koneckonců kdo se podívá na údaje z let 2009 a částečně i za rok 2010, zjistí, že v podnikatelském sektoru došlo k velmi výraznému poklesu zaměstnanosti, že během roku 2009 odešlo více než sto tisíc osob. Došlo k poklesu mezd s tím, že u veřejného sektoru i v tomto krizovém roce, kdy bylo dosaženo čtyřprocentního poklesu hrubého domácího produktu, došlo k nárůstu počtu zaměstnaných osob a došlo také k nárůstu průměrného platu, což šlo přímo proti logice ekonomiky.

Vláda České republiky neříká nic jiného, než že i veřejný sektor musí dýchat s vývojem ekonomiky, s vývojem ekonomického cyklu. Vláda České republiky neříká nic jiného, než že i veřejný sektor musí být podroben pravidlům efektivity a snižování počtu osob, které jsou tam zaměstnány. To, že vlastně ve veřejném sektoru prakticky nepřetržitě za posledních dvacet let dochází k nárůstu počtu zaměstnaných osob, je určitě něco, co by nás mělo minimálně zaujmout, ne-li varovat. Co by nás ale mělo varovat v každém případě, je dlouhodobý stav, kdy průměrná mzda ve veřejném sektoru je vyšší než průměrná mzda v podnikatelském sektoru.

Ano, je tady relevantní námitka, že ve veřejném sektoru je jiná vzdělanostní a kvalifikační struktura s jiným počtem středoškolsky a vysokoškolsky placených osob. Na druhé straně jsem hluboce přesvědčen o tom, že má-li trh práce fungovat zdravě, musí být průměrná mzda v podnikatelském sektoru konkurenceschopná veřejnému sektoru. Protože mimochodem když se podíváme do některých zemí, které právě v těchto měsících, týdnech a dnech bojují s dluhovou krizí, která je ale důsledkem především jejich dlouhodobé nekonkurenceschopnosti, nejenom nezodpovědného hospodaření, ať už v oblasti veřejných, nebo soukromých dluhů, zjistíme, že jeden z důvodů, proč tyto země jsou nekonkurenceschopné, a jeden z markantních znaků těchto zemí, který je společný pro ně, je mimo jiné to, že jsou tam výrazně vyšší platy ve veřejném sektoru než v sektoru soukromém. Jinými slovy, motivace na trhu práce, motivace k tomu, být v podnikatelském sektoru, prosazovat se, procházet hospodářskou soutěží, je zde výrazně nižší. Naopak motivace získat trvale dobře placené místo s celou řadou dalších benefitů apod. ve veřejném sektoru v podstatě umrtvuje konkurenceschopnost těchto zemí. A tomu bychom se měli vyhnout. A vláda se této pasti vyhnout chce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Sobotku, jestli chce doplnit.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane premiére. České dráhy jsou stoprocentně vlastněny státem a žijí ze státních dotací. Já si myslím, že neobstojí dnešní tvrzení ministra dopravy, které jsme si mohli všichni přečíst v novinách na internetu, že nechce do odměňování v Českých drahách zasahovat. Já si myslím, že takový postoj je nepřijatelný.

A já bych vás rád požádal, abyste redukoval ten plat u ombudsmana Českých drah, protože to je skutečně výsměch a velká provokace vůči všem hasičům, policistům a dalším zaměstnancům veřejného sektoru, kteří musí vystačit s mnohem nižším platem, ačkoliv možná dělají mnohem odpovědnější práci, než v tuto chvíli vykonává pan Fejk, který se koneckonců v novinách pochlubil, že vlastně ani neví, jestli ho ta práce za 250 tisíc měsíčně baví a že má k vyřízení asi 15 stížností denně. Čili je otázka přiměřenosti platu. A možná by bylo dobře, kdybyste o těch deset procent snížili odměny managementu všech polostátních firem. Pokud jste to udělali pro státní zaměstnance, není žádný problém, abyste to provedli i v podnicích.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, požádám ještě jednou pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já tady již vlastně dnes potřetí z tohoto místa opakuji, že opravdu případ ombudsmana Českých drah považuji za křiklavý případ, případ, který je těžko obhajitelný, těžko zdůvodnitelný. Řeknu velmi otevřeně, že nevím, co údajně měl říci pan ministr dopravy, co vy citujete. Já považuji za rozhodující to, co jsme si řekli v našem osobním rozhovoru já a pan ministr dopravy. Pan ministr dopravy vnímá tento problém velmi podobně nebo stejně jako já. Tato záležitost se bude řešit, protože tady opravdu míra zodpovědnosti podle mého názoru neodpovídá výši platu v této státní firmě. Čili o to se přit nemusíme a je úkolem pana ministra dopravy, aby tuto záležitost vyřešil.

Na druhé straně, mluví-li se tady trošku populisticky o platech ve státních podnicích nebo podnicích se státní účastí, pak je třeba se tázat, zda tato mzdová opatření, která jsou vyžadována v tuto chvíli panem předsedou Sobotkou, byla uplatňována v době, kdy on sám mohl tyto věci ovlivnit jako ministr financí v době, kdy Ministerstvo financí mělo zřizovatelské funkce v celé řadě firem. Když si vezmu namátkou jeden příklad, a to je vysoce postavený a tradiční sociální demokrat Jaroslav Tvrdík jako prezident Českých aerolinií a celá ta parta managementu Českých aerolinií, a podíváme se na odměny a platy, které brali v době, kdy byl ministrem financí a prvním místopředsedou vlády pan Bohuslav Sobotka, a především co s touto firmou udělali, že ji v podstatě pohřbili svou nekompetentností a neschopností, tak si myslím, že by si v první řadě měl pan poslanec Sobotka zamést před svým tvrdíkovským prahem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme u druhé interpelace. Ta byla vylosována ve prospěch pana místopředsedy Lubomíra Zaorálka, který interpeluje předsedu vlády Petra Nečase ve věci výroku ministra ke kauze Diag Human.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně. Pane premiére, já mám další křiklavý případ z posledních dnů. Já bych vám rád citoval slova, která v Houstonu 30. května řekl váš ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Týkalo se to kauzy mezi českým státem a společností Diag Human a zabavování českého majetku ve Vídni a možná i v dalších městech Evropy. Pan ministr řekl: „Budeme si muset zvykat na to, že soudy v Evropě nerozhodují podle názoru našich ministrů. Když něco prohrájeme, když něco šlohneme, musíme to také zaplatit.“

Tenhle výrok pana ministra zahraničí není moc v souvislosti s tím, co zaznělo z úst právních zástupců státu a Ministerstva zdravotnictví. Ti, pokud jsem to správně četl, sdělili, že Česká republika nepovažuje arbitráž se

společností Diag Human za pravomocně ukončenou a proti rozhodčímu nálezu ze srpna 2008 se česká strana odvolala a vyvolala přezkumné řízení.

Pro mě se teď samozřejmě nabízí otázka, v jaké souvislosti a vazbě je tento výrok pana ministra Schwarzenberga s tou pozicí prezentovanou právními experty za Českou republiku, jak je možné, že dochází ve výstupu k tak zásadní diferenci. Já vás ujišťuji, že kdyby tady dnes přítomen ministr Schwarzenberg, tak bych ho interpeloval osobně, nicméně vy jste premiér vlády a nesete za ni odpovědnost jako za celek, i za to, že v případě obhajoby státního zájmu mluví jedním hlasem.

Já se vás ptám, jak je možné, že muž na klíčovém postu takovýmto způsobem zpochybňuje pozici, která byla právně formulována ministry a právními experty.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace pana místopředsedy Zaorálka. Prosím pana předsedu vlády Petra Nečase o odpověď na ni.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych v první řadě chtěl vyjádřit přesvědčení, že výrok pana místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Schwarzenberga nebude mít žádný vliv na projednávání celé kauzy. Já ho považuji za výrok obecného charakteru, který se obecně týká rozhodování zahraničních soudů. Jsem přesvědčen, že se nevztahoval, protože byl pronesen během jeho služební cesty ve Spojených státech, na konkrétní kauzu.

Přesto mi ale dovoluji z tohoto místa pronést jeden apel, a to nejenom apel na členy vlády, ale i na členy obou komor Parlamentu a především na opoziční poslance, kteří jsou vedeni nutkavou touhou za každou cenu za určitých okolností mlátit vládu v obrazném slova smyslu po hlavě.

Všichni víme, že tato záležitost je starší, že prošla většinou devadesátých let i posledním desetiletím bez ohledu na to, která vláda byla zrovna u moci, zda to byla vláda ODS, nebo ČSSD, že je to velmi zapeklitá věc. Ano, můžeme se bavit o tom, zda v polovině devadesátých let bylo správné to, že místo soudního řízení bylo zvoleno rozhodčí řízení, nicméně tehdy stál jeden právní názor proti druhému. Chci připomenout, že dokonce tato kauza je starší, než je Česká republika. A právě v souvislosti s těmi výroky, o kterých jsem tady mluvil – protože víme, že je založena na několika výrocích, na několika větech v konkrétním dopise tehdejšího ministra zdravotnictví Bojara – bych chtěl velmi apelovat na to, abychom se všichni vyjadřovali veřejně k této kauze nesmírně zdrženlivě. Je skuteností, že jakýkoliv silný nebo silácký výrok může být teoreticky

použit v dalším právním sporu proti České republice, zazní-li z úst ústavního činitele, a řeknu to velmi otevřeně, například i místopředseda Poslanecké sněmovny je vysoce postavený ústavní činitel, nejenom člen vlády. Je jím i místopředseda Poslanecké sněmovny.

Mimochodem, to je i jeden z důvodů, proč považuji za velmi nevhodné, aby tuto kauzu, je-li právně živá, jestliže se tam stále rozhoduje, jestliže se v podstatě rozhoduje o nějakých slovech, která padla před více než dvaceti lety, aby ji projednávala ta nebo ona komora Parlamentu. To bych považoval pro naše zájmy za velmi nebezpečné, protože mohou zaznít některé informace, které mohou být použity proti České republice, protože pokud vláda sdělí například některé své právní pozice, je to věc, která může být velmi výhodně použita proti České republice. Zrovna tak výrok ústavního činitele na toto téma, který je třeba nepromyšlený, nevhodný, může teoreticky nepříznivým způsobem ovlivnit právní situaci České republiky v této kauze.

Chtěl bych velmi požádat a apelovat na všechny poslance, poslankyně, senátory, senátorky, ministra, aby se vyjadřovali velmi uměřeně. Jsem přesvědčen, že u těchto dvou případů, kdy nám bylo doručeno rozhodnutí zahraničního soudu, jde vždy o rozsudek v první instanci, proti němuž je přípustné odvolání. Tato odvolání připravuje Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových a budou namířena jak proti rozhodnutí soudu ve věci vykonatelnosti arbitrážního nálezu, tak proti rozhodnutí o exekuci. Věřím, že máme dostatečné argumenty, aby tato odvolání byla úspěšná.

Musíme si uvědomit, že v případě exekucí soudy rozhodují bez stanoviska žalované strany. Ta pak má právo své důkazy předložit v rámci odvolání. Čili z tohoto pohledu česká strana nic nezanedbala. A já jsem přesvědčený, že všechny nezbytné instituce činí správné a všechny nezbytné kroky, které jsou v této věci nutné. Jsem také přesvědčený, že v této věci je společným zájmem české politické reprezentace napříč politickým spektrem bez ohledu na to, zda je tato politická reprezentace momentálně ve vládě, nebo v opozici, aby tento právní spor dopadl ku prospěchu České republiky a ku prospěchu českých daňových poplatníků. A velmi prosím, abychom své chování tomuto zájmu, společnému zájmu, o kterém nepochybují, podřídili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi. Místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek má možnost pro doplňující dotaz. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nezlobte se, pane premiére, ale to bylo opravdu zábavné. Podstata mé interpelace byla, že jsem na vás

apeloval, abyste si pohlídal ministry vlády, kteří si přece nemohou dovolit říkat nesmysly, protože to může poškodit zájem státu. A ministr zahraničí, snad pokud není kompetentní a není schopen respektovat to, co je zájem státu, tak ve své funkci nemá co dělat. A vy mi na to odpovíte tím, že apelujete na všechny poslance, aby si oni hlídali pusy. To přece nemá logiku! Já jsem vás tady přece upozornil na to, že ministr zahraničí poškodil zájem státu. Ne já jako místopředseda ani žádný poslanec! To učinil on! A vy na-prosto nemáte pravdu, že to říkal obecně. Vždyť přece vám mohu doložit, že reagoval konkrétně na kauzu Diag Human. Tak se prostě podívejte pravdě do očí. Váš ministr v téhle věci selhal. A netvařte se, že se tady chystáme selhat všichni my, poslanci. A to tady nemluvím o takových věcech, jako jsou vazby mezi panem Šťávou, Kalouskem a pak tedy možná i panem Schwarzenbergem. Tak nám tady nelakujte růžové nesmysly! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas. Zeptám se pana předsedy vlády, zda chce využít možnost odpovědět na tento doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem tady jednoznačně řekl, že si této věci máme všichni, když použiji slova pana kolegy Zaorálka, dát pozor na pusy. To znamená jak členové Poslanecké sněmovny, tak Senátu, tak členové vlády. Jedná se tady o právní pozici. Je to spor založený na slovech. Je to spor založený na výrocích. Je to spor, který byl dán právě tím, že něco bylo řečeno, ne že něco bylo uděláno. A právě proto je velmi důležité, aby vyjadřování nás všech bylo velmi uměřené, velmi racionální a velmi beroucí v úvahu to, že každý krok, který máme učinit, má být učiněn ku prospěchu posílení právní pozice České republiky v této kauze.

Znovu opakuji, já jsem přesvědčen, že pan ministr zahraničí měl na mysli obecné tvrzení, které reflektovalo právě to, že tady rozhodovaly soudy v první instanci, rozhodovaly bez stanoviska české strany. Rozhodovaly tak, že Česká republika samozřejmě tuto věc napadne v rámci odvolacího řízení. A jak jsem již řekl, informace odborníků, kteří se touto záležitostí zabývají v české veřejné správě, plus těch, kteří jsou najati jako právní odborníci, je taková, že považují argumenty České republiky v této kauze za velmi silné. A to já považuji za rozhodující.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Již jako předsedající.) Ano, děkuji panu premiérovi. A pustíme se do další interpelace. To je interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné, která chce interpelovat premiéra ve věci války v Libyi. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, páni ministři, kolegyně a kolegové, již téměř 90 dní trvají nálety NATO na Libyi a vedení Aliance prodloužilo tuto vražednou misi o další tři měsíce. Absurdní politika prosazování míru prostřednictvím bombardování a násilného strhávání režimu pomocí intervencí má jen v této zemi již stovky, možná tisíce nevinných obětí. Mandát rezoluce Rady bezpečnosti OSN číslo 1973 byl již dávno překročen. Opět jsme se nechali zatáhnout do válečného konfliktu, který vůbec nesouvisí s našimi národními zájmy, ba je přímo v protikladu s nimi, mj. proto, že NATO zjevně porušuje mezinárodní právo.

Obracím se proto na vás s několika dotazy, vážený pane premiére. Protože Česká republika je členem NATO, jistě byla vyzvána k zaujetí stanoviska k této vojenské akci. Můžete Poslanecké sněmovně a veřejnosti sdělit, zda tuto problematiku projednávala vláda, kdy a s jakým výsledkem? Jaké bylo případné zdůvodnění toho, že jsme se svým souhlasem s intervencí Aliance de facto zapojili do války proti suverénní zemi? A byl o postoji české vlády informován velvyslanec Velké libyjské arabské lidové socialistické džamáhírije, s jehož územím stále udržujeme diplomatické styky? Co Česká republika činí pro to, aby byl válečný konflikt v Libyi ukončen?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A opět požádám premiéra, aby odpověděl na tuto interpelaci v onom čase stanoveném. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pozice České republiky k vojenské akci NATO v Libyi vychází ze základního předpokladu, že Kaddáfího režim svým tvrdým postupem vůči demokratickým aspiracím libyjského lidu ztratil jakoukoli legitimitu. Svou reakcí na protestní akce obyvatel své země se diskvalifikoval z pozice partnera demokratických a svobodných zemí. Použití brutální síly proti vlastnímu obyvatelstvu a represe jsou pro nás nepřijatelné a Česká republika je několikrát odsoudila.

Česká republika přivítala přijetí rezolucí Rady bezpečnosti OSN číslo 1970/2001 a 1973/2011, jejichž cílem je ochrana civilního obyvatelstva a jím obývaných oblastí, ustavení bezletové zóny a vynucení dodržování zbrojního embarga. Rezoluce pro nás znamenají dobrý právní základ pro zásah mezinárodního společenství, který v konečném důsledku povede k odstranění nebezpečí, jež pro obyvatele Libye představují brutální Kaddáfího jednotky a samozřejmě celý Kaddáfího režim. Z tohoto důvodu jsme politicky podpořili vyhlášení bezletové zóny za podmínek uvedených

v rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1973 i převzetí velení vojenských operací NATO. Právě tyto rezoluce Rady bezpečnosti tvoří mezinárodně právní základ, který opravňuje tuto vojenskou akci.

Operace NATO vedou k postupnému vojenskému oslabování režimu, který ale nadále ovládá západní část země. Podle dostupných zpráv se na územích pod kontrolou režimu začíná projevovat nedostatek pohonných hmot a potravin. Poměr sil se díky značné mezinárodní podpoře i pod tlakem vojenských operací NATO pomalu přesouvá ve prospěch povstalců. Libye ale prozatím zůstává de facto rozdělena na dvě části – západní Kaddáfího a východní povstaleckou. Je proto třeba dále pokračovat jak ve vojenském tlaku, tak i v politické a ekonomické izolaci Kaddáfího režimu.

Česká republika plně podporuje přijaté ekonomické sankce proti lidem a firmám spjatým s Kaddáfího diktaturou. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu vydal zatykač na Muammara Kaddáfího, jeho syna Sajf al-Isláma a šéfa rozvědky Abdalláha Sanúsiho pro podezření ze spáchání zločinu proti lidskosti. Proto mě poněkud mate a znepokojuje, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, že trochu vyvoláváte dojem, že se Kaddáfího režimu zastáváte.

Česká republika vítá a podporuje to, že zločiny režimu proti lidskosti začal Mezinárodní soudní dvůr vyšetřovat. Podporujeme rovněž použití nástrojů společné bezpečnostní a obranné politiky Evropské unie pro humanitární účely, jak vyplynulo ze závěru mimořádné Evropské rady dne 1. dubna letošního roku.

O způsobu našeho případného zapojení nebylo prozatím rozhodnuto. Česká republika je ale připravena poskytnout naši pomoc. Česká republika prozatím nerozhodla o případném uznání Přečodné národní rady v Bengházi jako jediného oficiálního představitele Libye. V situaci, kdy se posiluje postavení Přečodné národní rady jako přijatelného politického partnera pro mezinárodní společenství, tady chci připomenout, že tato rada byla uznána za jediného představitele Libye zatím třemi členskými státy Evropské unie, Francií, Itálií a velmi čerstvě také Španělskem, a Evropská unie otevřela v Bengházi styčný úřad. Zvažujeme ale kroky k navázání prvních kontaktů s představiteli rady v Bengházi primárně za účelem poskytnutí humanitární pomoci Libyjcům postiženým probíhajícím konfliktem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď paní poslankyně může doplnit.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane premiére. Musím ocenit vaši přípravu. Bylo to tiskové prohlášení, akorát vám tam ještě minutu ubrali vaši kolegové, kteří vám ho psali. Ale já jsem po vás nechtěla tiskové prohlášení ani zkonstatování faktu. Já jsem chtěla vědět, zda vláda České re-

publiky rozhodovala, kdy rozhodovala a s jakým výsledkem o našem zapojení do akce v Libyi. Já jsem po vás chtěla vědět, s jakým mandátem jsme o tom rozhodovali. Já vás tady nechci poučovat o tom, že mandát rezoluce Rady bezpečnosti byl dávno překročen, ale každopádně bych vám hlavně chtěla říci, že se nezastávám vůbec žádného diktátorského režimu. Já se kloním na stranu Africké unie, ale dneska už třeba i Německo a Polsko, které včera vyjádřilo jasný nesouhlas ústy ministra obrany k tomu, jak se v Libyi postupuje.

A náš ministr obrany na setkání ministrů obrany NATO byl a já se ptám, s jakým mandátem tam vystupoval. Kdo mu tedy mandát dal a zda prostě úplně jednoduše – řekněte nám: Ano, jednali jsme, ano, souhlasíme, ano, tato vojenská akce je pod naší kontrolou, a mně to bude stačit. Ale v tuhle chvíli vy jste mi přečetl tiskové prohlášení, které nic neříká, říkáte tam slova jako Česká republika, ale já se ptám, kdo za tu Českou republiku vystupuje a kdo má na to právo a jakým právem se tedy do této akce zapojujeme ve chvíli, kdy jsme plátcí rozpočtů NATO, a to znamená válka v Libyi je placena i z daní lidí této země.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím pana premiéra, aby i na tohle reagoval.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já musím v prvé řadě zdůraznit, že Česká republika se neúčastní těchto akcí. To jsou slova, která řekla paní poslankyně ne zcela v souladu s pravdou. Žádné české vojenské kapacity nejsou v jakékoli podobě zapojeny do této vojenské operace, takže velmi prosím, aby nebyla mystifikována česká veřejnost. S výjimkou dvou příslušníků posádek letounů včasné výstrahy AVAX, který je provozován Severoatlantickou aliancí jako celkem, není provozován na národní úrovni, vůbec žádný voják Armády České republiky se na jakékoli podobě, ať již přímo, nebo nepřímo, této operace nezúčastňuje.

Co se týče rozhodovací procedury, ta běží na základě rozhodování Severoatlantické rady, která, jak známo, rozhoduje konsenzuálně, nerozhoduje nějakým hlasováním nebo většinovým postojem. Náš velvyslanec v radě Severoatlantické aliance rozhodoval s plným mandátem, který je tradičně tvořen především na úrovni pozice Ministerstva zahraničí, Ministerstva obrany, předsedy vlády a v klíčových otázkách také prezidenta republiky. Úplně něco jiného by bylo zapojení České republiky do těchto vojenských operací nebo podpora těchto vojenských operací, ale Česká republika se těchto vojenských operací nezúčastňuje v žádné podobě. My jsme pouze případně připraveni diskutovat o tom, že určité síly musí zajistit území, které je dneska osvobozeno od Kaddáfího režimu. Musí tam být

zajištěna základní humanitární pomoc a zapojení do této humanitární pomoci Česká republika nevyloučila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, musíme ukončit tuto interpelaci. Máme tu další. Paní poslankyně Dana Váhalová bude interpelovat o věci úmluvy o prevenci a boji proti násilí na ženách. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, 7. dubna 2011 výbor ministrů členských zemí Rady Evropy přijal velmi důležitou a přelomovou Úmluvu o prevenci a boji proti násilí na ženách a domácímu násilí. Tato úmluva vytváří ucelený právní rámec pro předcházení násilí, ochranu obětí a má ukončit beztrestnost pachatelů. Definuje trestný čin a různé formy násilí na ženách. Počítá také se zřízením mezinárodní skupiny nezávislých odborníků, kteří budou sledovat její provádění na vnitrostátní úrovni. Úmluva byla otevřena k podpisu v Istanbulu dne 11. května 2011 a byla již podepsána představiteli 13 zemí. Jedná se o 11 členských zemí Evropské unie, například Francie, Německo, Slovensko, Rakousko, dále Černou Horu a Turecko.

V této souvislosti je mi velmi líto, že mezi signatáři této úmluvy není Česká republika. Chtěla bych se, pane premiére, proto zeptat, proč je tomu tak a zda Česká republika tuto důležitou úmluvu podepíše.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, pane premiére, abyste odpověděl na interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Úmluva Rady Evropy proti násilí na ženách a domácímu násilí byla otevřena k podpisu na konferenci výboru ministrů členských států Rady Evropy v květnu letošního roku v Istanbulu při příležitosti ukončení předsednictví Turecka výboru ministrů Rady Evropy. Úmluva je první ucelenou mezinárodní právní úpravou ochrany proti násilí na ženách a domácímu násilí. Její široký věcný záběr pokrývá od fyzického násilí přes problematiku nucených sňatků, boj proti mrzačení ženských genitálií až po nezákonné sterilizace. Zakotvuje povinnosti států v oblasti prevence, ochrany a pomoci obětem násilí na ženách a domácího násilí. Úmluva také počítá s vytvořením národního koordinačního orgánu, s jeho zapojením do mezinárodní sítě a jeho spoluprací v rámci této sítě. Konečně úmluva zakládá mezinárodní monitorovací mechanismus, skupinu expertů, která bude dohlížet na implementaci závazků vyplýva-

jících z úmluvy. Úmluva dává možnost členským státům implementovat ustanovení pouze ve vztahu k ženám, jiné státy ji budou aplikovat na všechny oběti domácího násilí.

Česká republika se sjednávání úmluvy aktivně účastnila. Jednání se zúčastnili zástupci Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra. Na základě schválené instrukce pro jednání a obecné shody všech zainteresovaných resortů zástupci České republiky prosazovali taková opatření, která by bylo možné aplikovat nejen na ochranu a pomoc obětem násilí na ženách, ale také na všechny ostatní specifické skupiny obětí domácího násilí, tedy i na muže, seniory a děti.

Tento problém mezi dvěma tábory byl zřejmý během celého dvouletého jednání. Jedna část delegací, vedená Tureckem a Španělskem, prosazovala úmluvu, která by chránila pouze ženy, druhá část, vedená Českou republikou a Nizozemskem, prosazovala neutrální, genderově vyváženou úmluvu. Problém byl způsoben nejasným zadáním výboru ministrů, kteří dali na výběr mezi úmluvou proti domácímu násilí a úmluvou proti násilí na ženách včetně domácího násilí. Úmluva nyní dává možnost implementovat závazky vyplývající z ustanovení úmluvy nejen v oblasti ochrany žen, ale také obecně všech obětí domácího násilí.

Česká republika v nejbližší době neplánuje přistoupení k úmluvě, neboť musí být nejprve provedena analýza dopadu jednotlivých ustanovení na vnitrostátní právní řád ze strany jednotlivých resortů. Například musí být vyřešeny některé otázky ohledně kapitoly migrace, státem zřízené 24hodinové nonstop bezplatné linky pro oběti a jiné záležitosti. Většina požadavků, zejména v oblasti trestního práva, je již v českém právním řádu zakotvena. Česká republika například může postihovat i takzvanou ženskou obřízku bez zavedení specifického trestného činu v případě, že by se taková praxe u nás objevila. Předpokládáme, že po vyřešení těchto dílčích problémů Česká republika nebude mít problém k této úmluvě přistoupit.

Chci tady jenom připomenout, že dle článku 1 odst. 2 ústavy dodržuje Česká republika závazky vyplývající pro ni z mezinárodních smluv. Tato úmluva Rady Evropy není takzvaná self-executing, jejíž ustanovení musí být implementováno ve vnitrostátním právním předpisu. Proto může Česká republika přistoupit k ratifikaci pouze poté, co bude mít vnitrostátně upraveny všechny požadavky úmluvy. Česká republika by poté aplikovala ustanovení na všechny oběti násilí, nejen na ženy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, paní poslankyně může doplnit.

Poslankyně Dana Váhalová: Já děkuji, pane premiére, za odpověď.

Vzhledem k tomu, že vláda 15. dubna schválila Národní akční plán prevence domácího násilí na léta 2011 až 2014, mi připadá trochu škoda, že jsme nebyli mezi signatáři úmluvy hned na počátku. Navíc jsem byla dotazována jako členka výboru pro rovné příležitosti Rady Evropy včera v Paříži právě svými zahraničními kolegy, proč naše Česká republika úmluvu nepodepsala. Proto tento můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan premiér ještě bude reagovat.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rozumím této otázce paní poslankyně. Pak je nezbytné při argumentaci říci, že Česká republika v tomto případě postupuje naprosto analogicky jako u jiných mezinárodních smluv tohoto typu v souladu s naším ústavním pořádkem. Ústavní pořádek se v některých zemích může lišit, proto tyto země mohou přistoupit k této smlouvě rychleji než Česká republika. Česká republika právě ale podle onoho citovaného článku 1 odst. 2 Ústavy České republiky musí prvně této smlouvě jako jiné mezinárodní smlouvě tohoto typu přizpůsobit svůj vnitrostátní právní řád, to znamená uvést do souladu všechny závazky, a teprve poté, co všechno toto bude splněno, se přistupuje ke smlouvě. Ano, jsou státy, kde jejich vnitrostátní právní řád a ústavní pořádek umožňuje jiný postup přistoupení ke smlouvě a teprve dodatečné plnění požadavků této smlouvy, na druhé straně musím říci i z hlediska praktické vymahatelnosti a plnění závazků této smlouvy, že považuji náš postup za vhodnější, to znamená prvně naplnit všechny mezinárodní smlouvy tím, že vnitrostátně upravíme právní řád do souladu s touto smlouvou, a ve chvíli, kdy máme garantováno, že podle našeho vnitrostátního právního řádu jsme schopni zajistit vymáhání této smlouvy, teprve k této smlouvě přistoupit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, končím interpelaci paní poslankyně Váhalové. Další je pan poslanec František Novosad, který bude interpelovat ve věci komunikace Vsetín – Valašské Meziříčí.

Poslanec František Novosad: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, kandidoval jste tak jako já za Zlínský kraj, za okres Vsetín. Dlouhodobě diskutovaná problematika komunikace Vsetín – Valašské Meziříčí a s tím spojený obchvat Valašské Meziříčí je vám velmi dobře známá. Tato velmi využívaná komunikace je již dlouhodobě zmiňovaná jako nevyhovující a vy jste ve svých předvolebních slibech občanům slíbil její řešení. Představitelé obcí, kterých se to týká, mi neustále pokládají otázku, kdy bude řešena.

Ptám se vás, pane premiére, už jste zapomněl na své sliby občanům před volbami? Kdo jiný než premiér, který za tento okres kandidoval, by měl problém řešit? A to obzvlášť podtrhuji. Děkuji za odpověď. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím nyní pana premiéra, aby odpověděl. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, silnice I/57 v úseku Vsetín – Valašské Meziříčí bude postupně přeložena mimo zastavěné území. Chtěl bych připomenout, že od června 2009 je v provozu část Semetín – Bystřička, první stavba. Akce byla spolufinancovaná z prostředků operačního programu Doprava. Na část Semetín – Bystřička, druhá stavba, je vydáno územní rozhodnutí. Tady je ovšem nezbytné říci, že je to samozřejmě vázáno na objem finančních prostředků, které musí být poskytnuty zejména na majetkoprávní vypořádání. Pak by mohlo být o stavební povolení požádáno ve druhém pololetí roku 2012. Na další části ve směru na Valašské Meziříčí jsou zatím zpracovány studie.

V současné době nejsou na jmenovité akce na silnici I/57 v úseku Vsetín – Valašské Meziříčí vyčleněny ve schváleném rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na letošní rok finanční prostředky, nicméně musím konstatovat, že to se týká podstatně většího množství staveb tohoto typu.

Musím říci, že samozřejmě svůj závazek vůči občanům těchto obcí беру vážně. Je zájem nás všech, aby tato silnice byla postavena. Na druhou stranu velmi otevřeně říkám, že představa, že předseda vlády bude nějakým způsobem zvýhodňovat tu nebo onu část země jenom proto, že odtamtud pochází, by asi nebyla správná a nebyla by přiměřená chování předsedy vlády. Čili my samozřejmě budeme usilovat i v rámci úsporných opatření, která máme ve vztahu k výdajové straně státního rozpočtu, o nalezení vhodného množství prostředků na pokračování této stavby, ale jak jsem již řekl, tento problém se týká většího množství klíčových dopravních staveb a v tomto kontextu vnímám tento problém i já.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím ještě pana poslance Novosada.

Poslanec František Novosad: Pane premiére, byla to krásná odpověď. Já tomu věřím. Víte, ale situace je trochu jiná. Vy jste to nádherně řekl a zdůvodnil. Co mám zdůvodnit starostům a místostarostům? Já bych byl rád, kdybyste přijel do našeho okresu, za který jste kandidoval, já taky. Někdy spolu stříháme pásku u různých akcí a věřím, že v tomto volebním

období pásku ještě stříhat budeme, tak to bych rád, abychom opravdu uskutečnili. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a nyní přejdeme k další interpelaci. To je interpelace pana poslance Ladislava Velebného ve věci fondů Evropské unie. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, obracím se na váženého pana premiéra se žádostí o sdělení, jaké priority a jakou strategii bude Česká republika zastávat z pohledu fondů EU. Proto bych vás chtěl touto cestou požádat, pane premiére, o odpověď na následující otázky.

Jaké konkrétní opatření má vláda České republiky připravena k tomu, aby Evropská komise opětovně spustila již pozastavené operační programy? Jakou částku je vláda Česká republika schopna přelokovat z neúspěšných operačních programů, jako jsou například operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost nebo operační program Výzkum a vývoj pro inovace, ve prospěch úspěšných operačních programů? Dle vyjádření pracovníků Evropské komise bez tohoto převodu hrozí České republice velké škody v řádech miliard korun, které propadnou zpět do rozpočtu Evropské komise a budou přiděleny jiným, úspěšným zemím. A v neposlední řadě se chci zeptat, jaké priority a jakou strategii bude Česká republika zastávat z pohledu fondů Evropské unie pro finanční období 2014 a dále.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v poslední době Česká republika zaznamenala zvýšenou pozornost ze strany Evropské komise týkající se nakládání s prostředky plynoucími do České republiky v rámci některých operačních programů. Česká republika obdržela v této souvislosti začátkem dubna tohoto roku dopis, ve kterém Evropská komise upozornila Českou republiku na nedostatky v některých operačních programech. Konkrétně jde o operační programy Životní prostředí, Výzkum a vývoj pro inovace, Doprava, Podnikání a inovace a konečně o regionální operační program Severozápad. Jde o standardní postup, který Komise uplatňuje v případě podezření na větší nedostatky vůči všem členským státům Evropské unie.

Evropská komise mimo jiné poukazuje na možná pochybení a také zmiňuje možnost pozastavení lhůty pro proplácení průběžných plateb.

Připomínám, že pozastavení proplácení je možné na evropské i národní úrovni, ze strany Ministerstva financí takzvaným zastavením certifikace. Žádné z těchto opatření však nemá dopady na příjemce, jedná se pouze o opatření ve vztahu Evropská komise – Ministerstvo financí nebo ve vztahu Ministerstvo financí – řídicí orgán daného programu. Varoval bych proto před oběma extrémami, jak před bagatelizací tohoto problému, tak před přečeňováním této otázky. Zdůrazňuji, že se nyní nacházíme ve fázi intenzivního vyjednávání s Evropskou komisí s cílem rozptýlit pochybnosti obsažené ve zmíněném dopise. Tato jednání jsou čistě technická a věcná a jsou do nich zapojeny všechny relevantní orgány. Jakákoliv politizace rozhodně řešení problému nepřispěje.

Ministerstvo pro místní rozvoj jako národní orgán pro koordinaci situaci monitoruje a úzce spolupracuje s jednotlivými řídicími orgány na řešení problémových programů. Výsledkem jednání bude odstranění neopodstatněných zjištění ze strany Komise, u identifikovaných opodstatněných zjištění pak přijetí nápravných opatření, která umožní plynulou implementaci dotčených programů na straně naší země. Vláda v současné době věnuje mimořádnou pozornost precizní přípravě na budoucí programové období a aktuální vývoj v tomto kontextu zohlední.

U některých programů se pozastavení plateb shoduje s pozastavením certifikace, které předcházelo tomuto rozhodnutí. U těchto programů Česká republika sama eviduje a řeší dané problémy. V této chvíli požadujeme i od Komise upřesnění důvodů, o něž se opírá při svých zjištěních. Lze se domnívat, že se bude jednat o předběžné auditní zprávy Evropské komise či Evropského soudního dvora, ke kterým se dosud Česká republika neměla možnost vyjádřit, a lze očekávat dle zkušeností z minulých programových období, že část nálezů bude odstraněna jako neopodstatněná a u zbývajících se bude jednat o individuální případy nesrovnalostí, které je možné řešit zcela standardně nastaveným postupem vymáhání prostředků. Nelze však v tuto chvíli vyloučit, že z kontrol vyplyne systémový charakter pochybení, který by mohl vést ke korekcím.

Co se týče některých konkrétních dotčených operačních programů, v případě operačního programu Životní prostředí byla certifikace pozastavena z národní iniciativy a v současnosti je technicky ověřován systém kontrol zprostředkujícího subjektu, tedy Státního fondu životního prostředí. O tomto postupu jsme informovali na bilaterálním jednání také Evropskou komisí a deklarovali jsme připravenost nedostatky řešit na národní úrovni. Co se týče operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, certifikace byla pozastavena také z národní iniciativy jako reakce na národní auditní zprávu. Co se týče operačního programu Doprava, u tohoto operačního programu nebyla certifikace pozastavena a u regionálního operačního programu Severozápad byla certifikace pozastavena z národní iniciativy, a to

nejprve na část programu na zdravotnické přístroje, poté na celý program v důsledku zahájení šetření, které provádí Policie České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím pana poslance Velebného.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane premiére, děkuji za odpověď, ale nepotěšil jste mě. Vy jste mi neřekl, jaké priority a jakou strategii bude Česká republika zastávat dále v dalším programovacím období, od roku 2014. Jen si myslím, že by bylo vhodné citovat vaše prohlášení vlády. Vy jste řekli, že zefektivníte čerpání peněz z EU. Efektivní využití peněz z EU je vašim klíčovým předpokladem pro naplnění cílů, aby se rovnoměrně regiony rozvíjely. A já se nedomnívám, že takto postupujete. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bude ještě reagovat premiér? (Ano.) Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, páni poslanci, je samozřejmě evidentní, že musíme při přípravě nového programovacího období vycházet ze zkušeností, které máme ze stávajícího programovacího období, a samozřejmě i z toho minulého od roku 2004. Jsem přesvědčen, že z těch zkušeností, jakýchsi lekcí, které jsme obdrželi – nechci říci zadarmo, protože někdy stály opravdu hodně peněz –, lze mít několik závěrů.

Jedním z těchto závěrů bezesporu je, že máme nesmírně komplikovanou strukturu operačních programů. Zopakovat situaci, kdy budeme vytvářet komplikovanou strukturu s více než dvaceti operačními programy, kde se někdy velmi těžko dokážou naleznout rozličnosti mezi jednotlivými operačními programy, tuto situaci nesmíme zopakovat, protože velmi často se až v průběhu implementace těchto operačních programů vyjasňovaly rozdíly mezi jednotlivými operačními programy operovanými pod Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a pod Ministerstvem průmyslu a obchodu, které se týkaly například podpory vědy a výzkumu, nebo mezi operačními programy, které se týkaly Evropského sociálního fondu, z nichž jeden, Vzdělávání pro konkurenceschopnost, byl provozován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, a další, Lidské zdroje a zaměstnanost, spadl pod Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Dalším určitě zobecňujícím opatřením je zjednodušit celkovou implementační strukturu. My jsme velmi často postupovali podle zásady poturčenec horší Turka, to znamená zbytečnými administrativními bariérami jsme vytvářeli komplikovaný, administrativně nesmírně náročný systém, který ztěžoval čerpání těchto evropských prostředků. Čili určitě

minimálně tato dvě opatření, to znamená snížení počtu operačních programů a zjednodušení implementační struktury, musíme provést při přípravě nového programovacího období.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Končíme tuto interpelaci a posuneme se k další, to je sedmá interpelace poslance Václava Klučky ve věci Diag Human. Prosím pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, tu situaci mám jednoduchou, protože Lubomír Zaorálek už o problému Diag Human tady hovořil. Já se pokusím to vzít trochu z jiného konce, možná na tuhle tu otázku jste nebyl připraven.

Musím především říci, že jsem člověkem podjatým. Mám za sebou 120 odběrů, čestných odběrů krve a plazmy. Myslím, že nejsem jediný v této Sněmovně, který krev a plazmu dává.

Prosím pěkně, může někdo vysvětlit dneska, s odstupem času skoro dvaceti let, jak je možné, že s tímto dárcovstvím, bezplatným materiálem, který dáváme, se takhle hazarduje? Jak je možné, že po dvaceti letech není vyřešena arbitráž s firmou, která zpracovává plazmu, zpracovává na nějaké obchodní produkty? Jak je možné, že ten dárci, který tohle to dává, neví o tom, že v období, kdy to dá, se stane plazma a krev zbožím? Tohle to jsou velmi vážné otázky.

Pane premiére, já bych se chtěl jenom zeptat, jestli se míníte touhle tou situací zabývat. Mně nevadí, když zdravotní pojišťovny mezi sebou soutěží. Tyto produkty prodávají vzájemně. Mně to nevadí, jsou to české zdravotní pojišťovny. Mně vadí, když ten problém se dostává přes hranice tohoto státu. Prosím pěkně, zkuste mi na to odpovědět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já samozřejmě rozumím onomu osobnímu prvku v dotazu pana poslance Klučky, jak je možné, že v tomto případě, kdy se vychází z dobrovolného dárcovství krve, se vlastně jednalo o komerční případ. Ten dotaz je správný, jen si nejsem jist, zda je pokládán správněmu člověku, protože by měl být správně předkládán předsedovi vlády v době, kdy tento záměr vznikl, kdy vlastně vznikla celá kauza Diag Human, což bylo v roce 1991. A musím říci, že na mém místě by měl tedy s touto odpovědí stát, když už by to bylo na předsedu vlády, tehdejšího premiéra České republiky Petra Pitharta. Takže tam bych prosil – je stále politicky aktivní – směřovat dotaz, jak to tehdy bylo myšleno.

Ale já mohu říci, že mezi společností Diag Human a Českou republikou je opravdu veden tento mnohaletý spor o náhradu škody, ve kterém byl dne 4. srpna vydán rozhodčí nález. O věci rozhodli tři rozhodci ustavení ad hoc. Rozhodčí nález byl vydán v Praze a byl vydán podle českých právních předpisů. V souladu s rozhodčí smlouvou, která byla mezi stranami uzavřena již v roce 1996, bylo oběma stranami sporu zahájeno řízení o přezkoumání konečného rozhodčího nálezu. Toto řízení je vedeno téměř tři roky a doposud nebylo ukončeno. Označení rozhodčího nálezu jako konečného neznámá, že by proti němu nebyly přípustné opravné prostředky. Pouze se takto odlišuje od nálezu mezitímního a částečného.

Rakouské justiční orgány, bavíme-li se o těch konkrétních rozhodnutích soudu, realizovaly soupis majetku České republiky, a to tří uměleckých děl vystavených ve vídeňské galerii Belveder. Soupis českého majetku souvisí s rozhodčím řízením Diag Human proti České republice, ve kterém za stát vystupuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Stát vystavil plnou advokátní moc příslušným advokátům v Rakousku, kteří do soudního spisu nahlédli a pořídili fotokopie listin. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky v této věci obdrželo oficiální notu od rakouského velvyslance až o týden později, v pátek 3. června letošního roku. Na to je nutné uvést, že ve věci také rozhodoval pařížský soud ve Francii, který konstatoval vykonatelnost předmětného rozhodčího nálezu. Jeho rozhodnutí bylo doručeno dne 3. 6. letošního roku. Tento soud nevymezil ve svém rozhodnutí konkrétní majetek České republiky, který by měl být deponován pro případné uspokojení v exekuci.

V obou případech dospělo Ministerstvo zdravotnictví po konzultaci s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových k závěru, že je nutné, aby plnou moc k zastupování České republiky před zahraničními soudy udělilo samo, a to výkladem zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. V této souvislosti probíhají rychlé kroky ke zplnomocnění zkušených advokátů jak ve Vídni, tak v Paříži, aby v příslušných zákonných lhůtách daných právními předpisy těchto států Česká republika bezodkladně realizovala prostřednictvím těchto svých právních zástupců všechny nezbytné kroky k ochraně svých zájmů, a to formou opravných prostředků proti soudním rozhodnutím. Zplnomocnění právní zástupci vyvinou u zahraničních soudů úsilí prokázat, že Diag Human nedisponuje vykonatelným rozhodnutím vzešlým z rozhodčího řízení a dosavadní výroky francouzského a rakouského soudu vycházely z neúplně popsaného skutkového stavu věci, a neodpovídají tedy realitě.

Dále je nutné sdělit, že je nutné v zákonných lhůtách dle právních předpisů Francie a Rakouska doložit, že rozhodčí nález není vykonatelný vzhledem k tomu, že postrádá základní podmínku, kterou je doložka práv-

ní moci. Bez této doložky není dle názoru Ministerstva zdravotnictví možné vést exekuční řízení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Václav Klučka ještě vystoupí.

Poslanec Václav Klučka: Já bych chtěl poděkovat panu premiérovi za docela podrobný exkurz situace, která vzniká v arbitráži s patrně velmi velkým potenciálním dopadem do veřejných rozpočtů tohoto státu. A proto jsem, pane premiére, to prostě uváděl teď, protože v roce 1991 jsem tady v této Sněmovně nebyl.

Ale já opakuji, to není jenom nebezpečí potenciálního dopadu do veřejných rozpočtů. Pokud nevyřešíme tyto záležitosti týkající se krve a plazmy, bude to mít obrovský dopad do celé sféry bezplatného, bezpříspěvkového dárcovství krve. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, nevím, jestli ještě pan premiér bude reagovat? Ano.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já chci zdůraznit, že skutečně tuto věc v žádném případě nesmíme bagatelizovat, že je to závažná záležitost, a vůbec se nedivím panu poslanci, že v této věci naprosto logicky podává interpelaci.

Já bych chtěl říci, že zásadním faktem je to, že v případě řízení ve Francii a Rakousku se nejedná o přenesení sporu do zahraničí, ale pouze o pokusy Diag Human realizovat prostřednictvím zahraničních soudů exekuční řízení. To vše za situace, kdy v České republice ještě neskončilo samotné rozhodčí řízení, jelikož dosud nebylo provedeno přezkumné rozhodčí řízení. Diag Human nemá vykonatelný právní podklad, který by byl uznatelný v zahraničí, kroky zahraničních soudů vycházejí z nedostatečného informování zahraničních soudů právními zástupci firmy Diag Human.

U českých soudů probíhá standardní řízení směřující k řádnému ustavení přezkumného rozhodčího senátu, který má prozatím jednoho řádného člena, dále bude Městský soud v Praze jednat v září o ustanovení dalšího člena a jako třetí člen bude navržen Českou republikou, resp. Ministerstvem zdravotnictví, další člen tohoto rozhodčího senátu. Celou záležitost intenzivně řeší Ministerstvo zdravotnictví, podklady pro něj připravuje a v úzké součinnosti pracuje také Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, který také vede příslušný spis. V působnosti Ministerstva zahraničních věcí jsou také otázky ohledně praxe a aplikace

Newyorské úmluvy o výkonu rozhodčích nálezů, které jsou tedy řešeny v působnosti Ministerstva zahraničních věcí.

Chci ujistit, že vláda České republiky věnuje tomuto problému mimořádnou pozornost. Včera ho měla zařazen jako zvláštní informativní bod (upozornění na čas) a skutečně jsme přesvědčeni, že pozice České republiky je v tomto jednoznačná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Teď bych prosím požádal poslance Karla Černého, který bude interpelovat ve věci válečných hrobů. Prosím, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, veřejnost v poslední době nejednou zaznamenala činnost našich úřadů ve vztahu k nalezeným ostatkům německých občanů, aktérů válečných a poválečných událostí v období před více než 65 lety. V těchto případech se jedná o exhumaci a následné důstojné pohřbení ostatků. To platí pro civilisty i vojáky wehrmachtu či zbraní SS, kteří jsou pohřbeni na vojenských německých hřbitovech na našem území.

Jsem přesvědčen, že na vojenských hřbitovech se standardními náhrobky by měli být pohřbeni i všichni naši vojáci a letci, kteří padli v zahraničí.

Vážený pane premiére, před 70 lety, 23. června 1941, došlo nad územím Holandska k sestřelení bombardéru Wellington T2990 311. československé bombardovací perutě RAF s označením KX-T. Jeho kapitál Vilém Bufka se jako jediný zachránil na padáku, zbylých 5 československých letců bylo prohlášeno za nezvěstné a jejich jména jsou vytesána na panelech č. 33, 36 a 37 památníku nezvěstných letců RAF v britském Runnymede. Skutečnost je však taková, že místo havárie československého bombardéru s ostatky našich letců je známo, je označeno křížem a udržováno místními obyvateli. Přes kladný postoj nizozemské strany by pro uložení ostatních našich občanů a současně příslušníků britského královského letectva měly platit postupy jako v ostatních případech.

Vážený pane premiére, podniknete kroky k tomu, aby ostatky našich letců byly po 70 letech vyzdvíženy z jejich letounu, důstojně pohřbeny a hroby našich letců byly označeny standardními československými náhrobky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla tedy interpelace pana poslance Černého. Teď žádám pana premiéra, aby na ni v pěti minutách maximálně reagoval. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi poděkovat panu poslanci za tuto interpelaci, protože já ji opravdu považuji za důležitou. Musím říci, že o této konkrétní věci jsem nebyl informován, to znamená, že je známo místo smrti těchto československých vojáků.

Každý, kdo se trochu zajímá o dějiny naší země, ví, jak zásadní byl podíl československých vojáků, kteří vstoupili do Royal Air Force v letech 1940 až 1945, že to byla poměrně významná bojová síla sestávající ze tří stíhacích perutí: 310., 312. a 313. stíhací perutě, že vedle toho působila ještě 311. bombardovací peruť a vedle toho ještě jedna polovina 68. noční stíhací letky Royal Air Force byla také složena z československých pilotů, nemluvě o mnoha dalších pilotech, kteří bojovali v jednotkách svobodných Francouzů, v polských jednotkách, jako například nejlepší český stíhač bitvy o Velkou Británii Josef František v rámci 303. polské stíhací perutě, ale i v dalších britských jednotkách.

Je také skutečností, že této věci především v období po druhé světové válce, po roce 1948, nebyla věnována pozornost, protože piloti, kteří přišli ze Západu, skončili vlastně z drtivé většiny jako politicky perzekvovaní občané tehdejšího Československa.

Dovolte mi, abych také při této příležitosti, a určité je to náš společný zájem, tady přečetl jména těch pěti členů posádky bombardéru Wellington, kteří se bohužel nestačili zachránit, a z šestičlenné posádky tedy pět lidí zahynulo: Vilém Konštatský, Leonard Smrček, Jan Hejna, Alois Rozum, Karel Valach. Pět československých vojáků, kteří zahynuli. A já jsem přesvědčen, že názor, který jste tady vznesl, to znamená udělat všechno pro to, aby s jejich ostatky bylo naloženo standardním způsobem, to znamená, že mají právo na to, aby byly uloženy na vojenském hřbitově, že tento názor je správný.

Je skutečností, že jsou známa nejenom jména těchto pilotů, je známo také konkrétní místo, včetně pietního místa, které je asi 300 metrů od lokality, kde se tento letoun zřítil za budovami jistého statku do místních bažin. To místo je opatřeno křížem. Před statkem je umístěna informační tabule v holandštině a podle dostupných zdrojů tedy nadále ostatky těchto československých vojáků jsou někde v místě dopadu letounu. Ta jména, jak jste uvedl, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, jsou uvedena na pomníku v britském Runnymede, kde jsou také připomenuti padlí příslušníci Royal Air Force v boji o Británii, kteří nemají známý hrob. Jedná se o zavedenou praxi britské komise pro péči o válečné hroby, která na tomto místě připomíná 20 tisíc těchto obětí.

Je skutečností, že případná exhumace těchto vojáků by musela být projednána s nizozemskou a britskou stranou a zcela jistě by si samozřejmě vyžádala i jisté náklady i vzhledem k tomu, že se jedná o bažinaté a špatné

dostupné místo. Nicméně jsem toho názoru, že je naší povinností o tento krok usilovat. Já se v této věci obrátím na Ministerstvo obrany, protože považuji péči o válečné hroby jak z první světové války v případě našich legionářů, tak v případě druhé světové války za naši zásadní morální povinnost a jsem přesvědčen, že v této věci máme společně usilovat o to, aby těchto pět statečných československých vojáků spočinulo na vojenském hřbitově tak, jak si zaslouží. Čest jejich památce!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Pan poslanec Černý ještě? (Ano.)

Poslanec Karel Černý: Vážený pane premiére, děkuji vám za vaše slova. Pouze doufám, že tento případ bude dotažen do konce a nedopadne jako moje interpelace z minulého volebního období, která se týkala nedůstojného pohřbení československých parašutistů ze skupin Iridium a Bronze, pohřbených v Bavorsku v Mnichově. Tyto skupiny byly sestřeleny v roce 1943 ve dvou letounech typu Halifax. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan premiér ještě bude reagovat.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je důležité připomenout, že za druhé světové války zahynulo více než 500 československých letců. Je to opravdu značné číslo. Tam, kde známe místo, kde zahynuli, je podle mého názoru naší společnou povinností se pokusit naplnit to, aby skutečně spočinuli na vojenském hřbitově. Samozřejmě tam, kde je místo neznámé nebo kde není možné je naleznout, protože konkrétně když se bavíme o 311. bombardovací peruti Royal Air Force, tam je nezbytné připomenout, že zhruba od konce roku 1941 přešla tato peruť od bombardovacího velitelství Royal Air Force k velitelství pobřežní obrany, to znamená, že měla na starosti především protiponorkový boj, a tam je skutečností, že bohužel když zahynula posádka tohoto bombardéru, tak zpravidla někde nad Atlantikem nebo Biskajským zálivem. Na druhé straně, je-li to tento konkrétní případ nebo případ československých parašutistů sestřelených při transportu k výsadku, bychom měli usilovat o to, aby bylo postupováno tím správným způsobem, na kterém se tady, domnívám se, shodneme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končíme interpelaci poslance Černého a požádám pana poslance Sedu. Jedná se o vládní reformy. Prosím, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda se tváří jako vláda zodpovědná a proreformní, dokonce vy sám tvrdíte, že tato vláda má ve vínku provedení důležitých reforem a bez těchto reforem nemá právo na existenci. Reformy navrhované vládou odmítají ekonomičtí odborníci, odbory, zaměstnanci, zaměstnavatelé. Vaše navrhované reformy odmítá 80 % občanů země, a dokonce 90 % obyvatel České republiky si přeje, aby vaše vláda skončila.

Vážený pane premiére, vámi ustavení experti Národní ekonomické rady vlády v souladu s doporučením OECD navrhuji zvýšení majetkových daní a úlevy nejchudším. Vždyť majetkové daně jsou v naší zemi nejnižší ze všech 34 zemí Organizace pro hospodářské spolupráci a rozvoj.

Dovolím si opětovně na půdě této Sněmovny citovat ze zprávy 2010 Social Watch. Cituji: Největší hrozbou pro občany České republiky je počinání jejich vlády. Pravicové strany zneužívají krize k další destrukci sociálního státu, která má za následek pokles spotřeby domácností a přispívá tak k roztáčení krizové spirály. K překonání krize mají sloužit především úspory v sociálním systému.

Můžete mi, pane premiére, říci tady a teď pravé důvody, proč vaše vláda či vy sám nepodáte demisi a neukončíte trapné působení celé vládní koalice? Opravdu si neuvědomujete, pane předsedo vlády, že zhoršujete politickou kulturu, oslabujete demokratické hodnoty v zemi a zhoršujete životní úroveň většiny občanů České republiky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já vyzvu pana premiéra, aby odpověděl na interpelaci pana poslance Sedla. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážený paní poslankyně, vážení páni poslanci, zazněl tady požadavek na zvýšení majetkových daní. Je to samozřejmě požadavek, který zní libozvučně, nicméně musím říci, že jejich poměrně razantním zvýšením by státní rozpočet, respektive jeho příjmová stránka nebyla zvýšena více než v řádech několika miliard korun. Protože každý, kdo se zabývá státním rozpočtem, a bezpochyby jím je i pan poslanec Sedla, protože hlasuje o státním rozpočtu, projednává příslušnou resortní kapitolu v příslušném garančním výboru, ví, že mluvíme-li o majetkových daních v České republice, mluvíme výhradně o dani z nemovitostí. A pak je nezbytné si tady říci, že daň z nemovitostí je u nás od roku 2007 s účinností od roku 2008 nastavena tak, že je obcím stanoven jistý koeficient, na základě kterého mohou s touto daňovou sazbou zacházet, že daň z nemovitostí není sdílenou daní, ale je čistě příjmem obcí a daných měst.

To znamená volání po zvýšení majetkových daní znamená volání po kroku, který neřeší problém státního rozpočtu. Samozřejmě řeší finanční

příjmy obcí a měst a můžeme se potom bavit, proč některé obce a některá města, z jakého důvodu, objektivního – neobjektivního, populistického – nepopulistického, využívají, či nevyužívají daného koeficientu. Nicméně je chybné sugerovat občanům České republiky, že zvýšením majetkových daní řešíme problém státního rozpočtu. Neřešíme, protože daň z nemovitostí není příjmem státního rozpočtu.

Co se týče modernizačních reforem, které jsou skutečně důvodem existence a fungování této vlády, já je považuji za nutné. Považuji je za nutné nejenom z hlediska stabilizace našich veřejných financí. Považuji je za nutné především proto, že je musíme učinit, aby naše země zůstala dlouhodobě konkurenceschopná. Celá řada zemí, které se dnes potácejí v rozpočtových problémech, tyto problémy možná ve střednědobém nebo dlouhodobém horizontu vyřeší nebo nevyřeší, ať již se zahraniční pomocí, nebo bez ní. Ale pro řadu z nich platí, že i když je teď krátkodobě nebo střednědobě vyřeší, stejně v dlouhodobém horizontu nejsou ekonomicky konkurenceschopné a dříve nebo později, pokud nezpracují na své konkurenceschopnosti, budou odsouzeny k tomu, aby se opět ocitly v rozpočtových problémech.

To znamená, že je nutné, aby Česká republika a její ekonomika, která je malou otevřenou proexportně orientovanou ekonomikou, byla schopná obstát nejenom na společném trhu Evropské unie, ale vzhledem k tomu, že jsme podrobeni globální konkurenci, aby obstála i z globálního hlediska. To je klíčový důvod, proč musíme provádět tyto reformy a modernizovat naši ekonomiku a modernizovat naši zemi.

Já musím říci, že samozřejmě je možné s řadou kroků vlády vyjadřovat nesouhlas. To je pochopitelné, jsme v demokratické zemi, jsme svobodní lidé ve svobodné zemi, máme právo vyjadřovat svůj nesouhlas. Má právo koneckonců naplno toto artikulovat i opozice. Já to považuji za přirozené. Málokdy se vláda setkává se souhlasem nebo s podporou v opozičních řadách v případě, že se jedná o ekonomicko-sociální otázky. Tam přece naprosto logicky – a nepohoršujeme se prosím nad tím – vede dělicí čára i v rámci ideového a politického spektra mezi stranami, které jsou nalevo od středu a které jsou napravo od středu.

Nicméně musím konstatovat, že i jisté postupy, to znamená například národní plán reformem, zavedení takzvaného finančního semestru a následující evaluace a hodnocení prováděné Evropskou komisí, říkají něco jiného. Říkají naopak, že vláda České republiky postupuje správným směrem. Je to teď i velmi čerstvé zhodnocení, které říká, že je správné, že Česká republika pokračuje například ve zvyšování věkové hranice odchodu do důchodu. Dokonce jsme kritizováni za to, že toto zvyšování postupuje pomalu. Ne že ho provádíme, ale že ho provádíme pomalu. Takže ten názor je určitě podstatně plastičtější, než ho tady vylíčil pan poslanec Sedla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Prosím pana poslance, aby ještě tedy doplnil svou interpelaci.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji. Já bych se shodl s panem předsedou vlády na tom, že jsou nutné reformy. Ale určitě se neshodneme jaksi na cestě těchto reforem. Vaše reformy totiž odpovídají neoliberální politice a tato politika je příčinou současné doznívající ekonomické a hospodářské krize, to je ve světě známé.

Já chápu váš legitimní ideologický pohled na budoucí vývoj společnosti. Tomu odpovídají vlastně reformy. Ale prosím, pane premiére, nebylo by již na čase si přiznat, že vaše vláda, která má vlastně nejnižší podporu veřejnosti v historii, v novodobé historii České republiky, již nemá morální mandát k prosazování reforem, které, jak jsem sdělil, odmítá více jak 80 % občanů naší země?

A jenom pár poznámek. Zvýšení majetkových daní by pomohlo obcím a městům, protože vy jim seberete tím zákonem o DPH desítky a stovky milionů korun.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano prosím. Můžeme tedy ještě doplnit interpelaci?

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, pan poslanec Sedša tady použil termín morální mandát. Já nevím, jestli Česká strana sociálně demokratická je v pozici, aby někomu přikla nebo nepřikla morální mandát. Můžeme tady vést dlouhou diskusi, dlouhou debatu o sociálních, ekonomických otázkách. V celé řadě věcí se budeme lišit, v celé řadě věcí se budeme shodovat, ale jsem rozhodně přesvědčen o tom, že nikdo z nás – ani stávající vládní koalice, ani Česká strana sociálně demokratická – není v pozici, aby mohl tomu druhému dávat nebo nedávat, posuzovat nebo neposuzovat, zda má morální mandát. A musím říci, že vzhledem k politice České strany sociálně demokratické, zaměřené jenom na další a další dluhy, tak ta rozhodně není v pozici udělování nebo posuzování morálního mandátu nebo nemandátu.

To, zda určitá reformní politika je překonaná, nebo není – já mohu opět v odpovědi konstatovat pouze fakta. O víkendu čerstvě proběhlé volby v Portugalsku znamenaly další pád další levicové vlády. Jsou to naopak levicové recepty, které se v Evropě jednoznačně vyčerpaly. Jedny volby za druhými v posledních dvou letech vedou k odchodu socialistických a sociálně demokratických vlád. Lidé v Evropě nikde nevěří socialistickým myšlenkám. Nevěří překonaným socialistickým receptům z 80. a 90. let minulého století. Kde proběhnou volby, lidé zvolí strany vpravo od středu.

Čili toto jsou fakta, toto nejsou chiméry. Takto to stojí. Jestli se někdo překonal a někdo vyčerpal, jsou to socialisté nejenom v Evropě, ale především v České republice. A je dobře, že reformy dělá středopravicová vláda. (Potlesk z lavic koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zdá se mi, že jsme vyčerpali čas určený k interpelacím, neb je, jak vidím, 15 hodin 59 minut. V tuto chvíli mi nezbývá, než ukončit interpelace na premiéra České republiky.

Myslím, že můžeme rovnou přejít do dalšího bloku, kterým jsou interpelace na členy vlády, které jsou až do 18 hodin. Máme tady seznam interpelací, které si vylosovali poslanci. První si vylosovala paní poslankyně Jana Černochová, pokud se nemýlím. Ministr Vondra je ovšem omluven, ten by měl být dle mého názoru v zahraničí. Nicméně vy stejně přečtete svoji interpelaci? Prosím, můžete se do toho pustit.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já jsem chtěla poprosit jednak o stažení interpelace, která byla vylosována pod číslem 1 ve věci personálního stavu v Armádě České republiky, jednak o stažení interpelace pod číslem 30, kariérní řád Armády České republiky, z těch důvodů, které jste tady, pane místopředsedo, řekl, to znamená, že pan Vondra je v zahraničí. Bohužel nemohu tu interpelaci v tuto chvíli přednést. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Škrtneme obě interpelace, které jsou staženy. Nyní bych požádal pana poslance Petra Hulinského, který také může buď přednést, nebo stáhnout svoji interpelaci ve věci letounů CASA. Záleží na něm. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Děkuji. Vážený pane předsedající, to je vždycky nemilá věc, když nám chybí vláda. Dneska nám chybí ve velmi hojném počtu. Svoji interpelaci přednesu, ale požádal bych o stažení dalších interpelací, a to na pana ministra Jankovského pod číslem 29, zkusím losování příští čtvrtek, a pod číslem 38 na pana ministra Vondru.

Co se týká mé interpelace vylosované pod číslem 2, chtěl bych jenom říci toto. Na 16. schůzi Sněmovny 28. dubna jsem pana ministra interpeloval ve věci nespolehlivosti letounů CASA a odstranění závad, které byly u nich zjištěny. Ve své ústní odpovědi mi pan ministr řekl – dovolte, abych nepřítomného pana ministra citoval: „Náčelník Generálního štábu dal lhůtu do konce dubna k odstranění těchto nedostatků. Za ty nedostatky odpovídá firma, která je dodavatelem oněch letounů i systémů s tím souvisejících pro Armádu České republiky, tedy a. s. Omnipol. A protože je dnes 28. dubna, tak já samozřejmě ještě nejsem

s to dát vám podrobnou informaci, co se ke konci dubna přesně změnilo, resp. zda ty závady se podařilo odstranit. Ale samozřejmě připravujeme různé varianty postupů pro případ, že do konce dubna všechny tyto nedostatky odstraněny nebudou. Budeme vás o těchto variantách postupů informovat.“ To jsou slova nepřítomného pana ministra Vondry.

Proto jsem poměrně s překvapením zaregistroval, že firma Omnipol požádala o odstranění závad a nedostatků u letounů CASA z konce dubna do 15. června. Následně jsme se dozvěděli, že náčelník Generálního štábu rozhodl o tom, že letouny nejsou připraveny k nasazení v misi v Afghánistánu, a tudíž nebudou v tomto roce nasazeny.

Takže bych se rád nepřítomného pana ministra zeptal v uvedených skutečnostech na dvě otázky: Nedělá si Ministerstvo obrany z českých daňových poplatníků legraci? Pokud ano, vám to nevadí? Druhá otázka, kterou bych rád položil nepřítomnému panu ministru Vondrovi: Máme funkční vojenské dopravní letectvo, nebo drahé nové muzejní exponáty pro Vojenské letecké muzeum ve Kbelích? Na tyto dvě otázky předpokládám písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za přednesení interpelace, doufám, že bude písemně zodpovězena. Ukončíme tuto interpelaci s tím, že máme další. Pan poslanec Ivan Ohlídal bude interpelovat ministra Josefa Dobeše ve věci výsledků státních maturit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, státní maturity skončily, výsledky ještě nejsou kompletně známy, ale už se na průběh těchto maturit snesla význačná kritika především z řad studentů a učitelů. Studenti si především stěžují na nejednoznačnost a nesmyslnost některých otázek, spojených např. s českým jazykem, s literaturou atd. Výrazně kritizují také skutečnost, že v průběhu maturit byla upřednostněna forma před kvalitou obsahu. Já vím, že tyto názory sdílí i mnoho lidí z řad české veřejnosti.

Mě by zajímala jedna věc. Je jasné, že průběh těchto maturit musí být hloubkově a kriticky zhodnocen. Zhodnocení by nemělo být necháno jenom na CERMATu. Moje otázka zní: Jakým způsobem necháte provést hodnocení průběhu a výsledků státních maturit, aby bylo možno na základě tohoto vypracovaného hodnocení vyslovit závěry a případně nasměrovat státní maturity jiným směrem, případně změnit jejich obsah? Děkuji za vyjádření vašeho názoru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, přednesená interpelace

zazněla. Požádám pana ministra Dobeše. Má k dispozici maximálně pět minut na odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové, státní maturity, to je nepochybně konfliktní téma. Na státní maturity mohou být rozporuplné názory. Státní maturita, její podoba, její průběh, byla schválena v roce 2008 v Poslanecké sněmovně. Já jsem udělal jednu jedinou věc, že jako třetí ministr v pořadí jsem ji neodložil. Podstoupil jsem tu administrativně byrokratickou podobu, která byla schválena, a to proto, že jsem ve státní maturitě viděl velkou hodnotu. Viděl jsem, že je důležité nastavit poprvé od roku 1989 nějaký prvek měření kvality v uzlovém bodě.

My máme už první výsledky, které vycházejí a které dle mého soudu říkají, že jdeme správným směrem. Jestliže školy zareagovaly na podobu státní maturity tím, že nepřipustily 11 % studentů k maturitě, a v minulých letech to byla 2 až 3 %, od roku 2008 do roku 2010, tak je zde čtyřikrát přísnější laťka, kterou samy školy nastavily

Po ústních zkouškách profilových i centrálních máme vedle 11 % celkově už 16,3 % studentů, kteří neuspěli, takže je tu výrazně nastavena nějaká laťka, i když já s těmi studenty souhlasím, že není nijak výrazně ta lehčí verze nastavena. Ale kvalita některých středních škol je tak nízká, že na 100 školách z 1300 mají neúspěšnost větší než 30 %. To už dnes víme. Takže my dostáváme první parametry.

Já jsem oficiálně dopis od té studentky, kde se údajně podepisují další studenti, ještě nedostal. Já jsem si ho stáhl z webu a dnes jsem na něj zareagoval. Nejednoznačnost otázek – je tam uváděna jedna jediná, Bylo nás pět od pana Poláčka. Já vám mohu říci, že 87 % studentů na tuto nejednoznačnou otázku odpovědělo správně, kdo vypovídá v té ukázce. Samozřejmě, je možné o tom polemizovat, ale otázky prošly poměrně velkou odbornou kontrolou a sítí.

Co se týče toho, kdo bude vyhodnocovat. Vyhodnocuje CERMAT, ale vyhodnocuje ministerstvo. A já o výsledcích a vyhodnocení nejenom výsledků, ale i podobě a navrhovaných změnách budu informovat školy, učitele a žáky, ale i školský výbor v Poslanecké sněmovně.

My už dneska chystáme změnu a připravujeme změnu, a to, že to vrátíme do původní podoby. Nejdříve se bude začínat písemkou v dubnu, začátkem května máme výsledky použitelné pro vysoké školy a v květnu budou ústní zkoušky, tak jak se to všechny roky dělo a tak jak pro mě z nepochopitelných důvodů v roce 2008 se to změnilo.

Takže se vracíme k tomuto osvědčenému modelu a pokusíme se zafixovat podobu té státní maturity, těch povinných předmětů tak, jak je to dneska, protože ze zákona 561 by příští rok měla být informatika a měly

by být přidávány další předměty. Vidím to velmi nešťastné. Zafixujeme český jazyk, volba mezi matematikou a cizím jazykem s tím, že já bych rád za tři roky měl český jazyk, matematiku, cizí jazyk. Mezitím věřím, že proběhnou srovnávací zkoušky na základních školách v 5. a 9. třídách z matematiky, češtiny a angličtiny. Věřím, že to je jedna z cest, jak tu kvalitu zvednout.

Takže vyhodnocení bude, část musí být na CERMATu, revize tohoto vyhodnocení bude na ministerstvu, dostanete zprávu jak výsledcích, tak o změnách, tak i o vyhodnocení.

To, co se děje, že někteří studenti jsou nespokojeni, tak to já čekám. Já si nedovedu představit, že budou všichni spokojeni. Ale já mám jednu věc – já říkám, je možné diskutovat, je možné těm studentům toto vysvětlovat, ale není možné ustoupit. Všichni ministři přede mnou za těch 15 let, kteří ustoupili od státní maturity, studentům vymetli cestičky. Ale všude za našimi hranicemi se ty cestičky nezametají a studenti podstupují nějaký standard, který stanoví stát, něco, co stojí, je to náročnější, ale je to správné. A já i v tomto nepopulárním postoji hodlám setrvat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď požádám pana poslance, aby doplnil svou interpelaci.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, pokud bude hodnocení provádět CERMAT a následně potom Ministerstvo školství, tak mám obavy, že toto hodnocení nemusí být zcela objektivní. A to z prostého důvodu, že obě dvě tyto instituce byly vlastně aktéry té první státní maturity. To za prvé.

A za druhé. Všiml jsem si některých testů, které se týkají nižší úrovně státní maturity. Tyto testy jsou téměř triviální. A pokud neuspělo na některých školách více než 30 % studentů, tak to bohužel je fatální obraz nízké úrovně středního školství v České republice. Na tom se snad shodneme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Dobeš doplní.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Tak částečný souhlas, částečný nesouhlas. Podobu státní maturity formovali mj. politici. To je potřeba říct. A otázka, jestli nevěříme úředníkům na svých ministerstvech – proč je pak platíme? Pak se tady shodneme ve Sněmovně, že zrušíme úředníky na ministerstvech, protože jsou neobjektivní, a peníze, já nevím, dejme, nevím kam. Ale já mám vcelku jasný postup úředníků. Je

potřeba mít úměrný počet, aby pracovali efektivně. Ale pak jsou to oni, úředníci ministerstva, oni odborníci, kteří mají mít jasný postoj. A my se na ně musíme spolehnout. Na kvalitní, efektivní úředníky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to bude zřejmě konec této interpelace a můžeme pokročit. Paní poslankyně Květa Matušovská bude interpelovat také ministra Dobeše.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, v posledních měsících se intenzivně v rámci své poslancecké činnosti věnuji problematice vysokých škol a musím konstatovat, že situace na veřejných vysokých školách není zcela uspokojivá a je potřeba vnímat velký pocit rozčarování a nejistoty akademických pracovníků. Na jedné straně jsou univerzity tlačeny do náročné situace z hlediska financování a necitelných zásahů v kontextu s hodnocením vysokých škol, na druhé straně zavedený boloňský systém se nejvíce jako ideální volba, což potvrzují diskuse o zveřejnění kritiky profesora Konrada Liessmanna z Vídeňské univerzity.

Ptám se proto: Je přínosem stále snižovat příspěvek na studenta? Udělovat další akreditace novým vysokým školám bez ohledu na dbání kvality stávajících vysokých škol tak, aby vznikla znovu konkurence mezi studenty a na vysoké školy se dostávali jen studenti s dobrými výsledky a ne každý, kdo se přihlásí? Nevede stále větší rozměňování studentů vzhledem k vyššímu počtu vysokých škol a oborů ke snižování kvality celku vlivem odstranění konkurence na straně poptávky? Jak je možné, že v rámci akreditací jsou docenti a profesori na více jak jedné škole, resp. jejich úvazky jsou v součtu vyšší jak jedna? Pane ministře, děkuji za odpověď a za vysvětlení výše uvedeného.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Dobeše ještě jednou. Máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, ono to myslím plynule naváže. Já myslím, že vysoké školy nejsou v jiném stavu než naše základní školy a střední školy, tzn. je jich strašně moc. Studentů, a ta demografie ubývá – platíme na hlavu normativem a neměříme dostatečně kvalitu. Já jsem si říkal, co to je. A my do toho musíme udělat nějaký řez. Nemůžeme na jednu stranu říct, že je nejistota akademiků z toho že na ministerstvu se pokoušíme měnit model financování, kdy normativní stoprocentní poměr, kdy dáváme za studenta, se pokoušíme a pokusili jsme a vyhárali jsme s akademickou reprezentací na poměr

80/20 – my 80 % platíme normativ a 20 % platíme na kvalitu těch studentů a diktujeme si ty prvky kvality.

Mimo jiné, a souvisí to opět s akreditací, jeden prvek kvality je registr docentů a profesorů. To je něco, co zavedla novelizace zákona o vysokých školách s účinností červenec 2010 a co se během podzimu 2010 zrealizovalo, že školy měly povinnost naplnit ten registr docentů a profesorů.

Co se týče těch úvazků, tak já mám pocit, že právě tento registr dává první hranice proti tzv. létajícím profesorům a docentům, protože zákoník práce nerozlišuje vedlejší – hlavní pracovní poměr. Je to všechno na úrovni. A my říkáme – akreditace, akreditační komise, ministerstvo akceptují, že ten úvazek je minimálně 0,7, není menší v tom registru, ale nesmí být větší při součtu všech škol, než je 1,75. Je to první mantinel, který jsme nastavili a který garantuje, že nebude osm vysokých škol, které bude zaštiťovat pro ten obor jeden profesor. Takže ta cesta jde dál.

Co se týče problematiky vysokoškolské, tak víte, že v tuto chvíli se diskutuje věcný záměr o vysokých školách. Já jsem v kuloáru už panu prof. Ohlidalovi říkal, že jsme udělali jednu zásadní personální změnu. Je mi ctí, že náměstek pro vysoké školy pan prof. Wilhelm, kterého jsem k 1. 6. jmenoval, a my v tuto chvíli chystáme velké setkání rektorů, emeritních rektorů a profesorů, lidí, kteří mají co říct, politiků z této Sněmovny, co se zabývají školstvím, bude to 29. 6. A vezmeme všechny ty čtyři věcné záměry – tam, kam jsme se v tom zatím záměru dostali. Vypíchneme z nich klíčové věci, které tam mají být, a otevřeme úplně od začátku diskusi o této problematice. A akreditace je jeden ze stěžejních bodů. Budeme se bavit, jestli budeme akreditovat celé vysoké školy, nebo se budeme držet oborové akreditace a necháme opět rozproudit velkou odbornou diskusi.

Záměr vysokoškolského zákona bych chtěl dát v definitivní podobě v listopadu 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Odpověď zazněla. Prosím paní poslankyni, ona doplní svou interpelaci.

Poslankyně Květa Matušovská: Já děkuji za odpověď. Ale ještě jsem se chtěla zeptat, jakým způsobem bude přistupováno ke vzniku soukromých vysokých škol zahraničních subjektů a jak budeme chránit naše špičkové vysoké školy, které budou čelit tlaku zahraničního kapitálu plynoucího do těchto vysokých škol. Právě tento vstup popisuje, jak jste teď uvedl, pracovní návrh věcného záměru zákona o vysokých školách ze dne 23. 2. Zdá se mi, že tento nevratný proces by mohl vést k devastaci a likvidaci českého školství, což by mohlo někomu velice přijít vhod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana ministra, aby reagoval.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Tak ta síť je velká. Síť veřejných škol, soukromých škol. Je třeba říci, že Akreditační komise uděluje akreditaci studijních programů a vydáváme státní souhlas ke vzniku soukromých škol. Tady je potřeba se shodnout na tom, a já s vámi souhlasím, že je potřeba síť stabilizovat a nezvyšovat, včetně a zejména co se týká soukromých škol, to znamená udělování státního souhlasu. A pak mít přísnější – a to je ta diskuse ve věcném záměru – přísnější kritéria pro reakreditaci stávajících škol. A bavit se o tom, a to je otázka, jestli mít Akreditační komisi v této podobě, dát jí nějakou podporu, nebo vytvořit, jak říkají někteří odborníci, agenturu, která bude mít větší zázemí a bude mít větší zásah a větší možnosti k reakreditaci a k zvažování odebrání souhlasu škole. To znamená zpřísnit kritéria, ale mít i zázemí, agendu pro akreditaci. Protože dnešní Akreditační komise se schází párkrát do roka, jsou tam lidé, kteří mají své úvazky, a já vnímám, že tato podoba hlavně díky síti vysokých škol se přežila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je konec interpelace a poprosím pana poslance Václava Neubauera. Pan ministr tady je, můžete začít.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře dopravy, finanční situace v Českých drahách je všem obecně známa. Nejen na osobní dopravu, obnovení vozového parku a podobně přispívá stát, kraje, obce, ale i samotní cestující značné finanční prostředky. Co je však do nebe volající, je ustavení nové funkce podnikového ombudsmana, a řeknu přímo, trafika pro pana Petra Fejka.

Vážený pane ministře, je tomu opravdu tak, že ombudsman Českých drah má stanoven měsíční plat ve výši 270 tisíc korun a k tomu téměř dalších 100 tisíc korun navíc jako příspěvek na pojištění a jiné požitky? Je pravda, že ombudsman Českých drah Petr Fejk obdržel smlouvu na tzv. zlatý padák, který mu zaručuje pro případ, že odejde, celých 24 měsíčních platů, tedy 6 mil. 480 tis. korun?

Při dnešní dopolední, ale i odpolední interpelaci pan premiér Petr Nečas přislíbil, že stanovený plat ombudsmana prověří. V Parlamentních listech jsem si však přečetl vaše vyjádření prostřednictvím tiskového mluvčího, že do platů managementu Českých drah nehodláte zasahovat. Je tomu opravdu tak? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Šmerdu,

aby reagoval na interpelaci pana poslance Neubauera. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji, já nejdříve řeknu několik fakt. Pan doktor Petr Fejk je ředitelem odboru ombudsmana kvality Českých drah, a to od 1. března letošního roku. Jeho činnost prochází napříč celou firmou a je primárně zaměřena na péči o zákazníky. Výhledově se počítá s tím, že tento ředitel by měl mít na starosti několik desítek zaměstnanců, kteří by měli pečovat o zákazníky Českých drah. Pokud uvedu několik fakt, tak vzhledem k tomu, že České dráhy denně vypraví téměř 7000 vlaků a ročně přepraví 160 mil. cestujících, tak svým způsobem já jako ministr chápu snahu managementu získávat více informací od svých zákazníků a chápu jejich snahu směřovat k větší kvalitě.

Samozřejmě, tu funkci zřizovat nebo nezřizovat je výsostné právo představenstva Českých drah jako akciové společnosti a ministr ani předseda vlády by neměl, ani tu možnost nemá, jestli nějakou takovouto funkci zřídí, nebo nezřídí. Plat ombudsmana stejně jako jiných zaměstnanců je plně v kompetenci Českých drah. Je mi to líto se dopustit drobné podpásovky, protože toho člověka si vážím, ale pokud je pan poslanec členem poslaneckého klubu ČSSD, tak co se týká personální politiky a stanovování platů, tak by se měl obrátit na personálního náměstka generálního ředitele Českých drah Pavla Švagra, který se na tom intenzivně podílí.

Co se týká vůbec řízení Českých drah, tak zákon o dráhách stanoví to, že vlastnická práva vykonává tzv. řídicí výbor Českých drah, který je složen ze sedmi zástupců, kdy Ministerstvo dopravy má čtyři členy, jednoho člena má Ministerstvo financí, jednoho člena Ministerstvo pro místní rozvoj a jednoho člena Ministerstvo obrany. Tento řídicí výbor jako valná hromada volí dozorčí radu a dozorčí rada jmenuje a odvolává představenstvo. A představenstvo rozhoduje o organizační struktuře Českých drah včetně systému odměňování.

Přes tyto čtyři úrovně já jako ministr samozřejmě mohu svým doporučením nebo svou snahou získat informace, leccos ovlivnit. Já jsem taky na pokyn pana předsedy vlády učinil, to znamená, obrátil jsem se na svého prvního náměstka, který vykonával funkci předsedy dozorčí rady, aby mi připravil seznam všech vedoucích funkcí a úrovně jejich platů, ale v tuto chvíli, omlouvám se za to, není to motivováno tím, že bych chtěl něco utajit, já tuto informaci ještě ani přesnou nemám a zajímá mě v celém souhrnu, i co se týká platů například personálního náměstka Českých drah. A pokud ten právní názor bude takový, že jsou to informace možné ke zveřejnění, protože se tady liší dva právní názory, ať už názor Nejvyššího správního soudu, který říká, že tuto informaci je možné zveřejnit, kdežto

Úřad pro ochranu osobních údajů, a je to v řádu několika dnů, vydal stanovisko přesně opačné. Až se zorientuji i jako právník v těchto názorech, tak pak nemám problém tyto věci dále komunikovat.

Poslední věc. Musím říci, že naprosto popírám to, protože jsem i byl členem dozorčí rady Českých drah v tu chvíli, kdy se ta funkce zřizovala, že by to byla nějaká účelová trafika. Vzhledem k původnímu působení pana Fejka a jeho řekl bych výsledkům v organizaci Zoologická zahrada Praha, tak přesně takový typ člověka, vím, České dráhy poptávaly. A pokud České dráhy mají úspěš v rámci trhu, který se postupně liberalizuje, a vzhledem k tomu, že pouštíme další soukromé přepravce, kteří jsou zejména známi tím, že poskytují vysokou kvalitu těchto služeb, tak si myslím, že tato funkce v rámci Českých drah má místo. Zdali ten plat je přiměřený práci, to nechť hodnotí management a já se na to mohu pouze optat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, bude ještě chtít pan poslanec Neubauer? Nebude. Takže tím pádem můžeme ukončit tuto interpelaci, panu ministrovi děkuji.

Máme tu další interpelaci, to je paní poslankyně Ivana Levá. Ovšem váš ministr, jak jinak, je omluven. Tak prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, pane místopředsedo. V nepřítomnosti oslovuji vás, vážený pane ministře. Dovolte, abych tlumočila nesouhlas občanů a starostů mikroregionu Plánice se zrušením obvodního oddělení Plánice. Z organizačních důvodů bylo toto oddělení zrušeno již jednou, v roce 1985. Vývoj ukázal, že šlo o rozhodnutí chybné, což lze doložit nárůstem kriminality v této oblasti po zrušení. Udělat chybu jednou je lidské, opakovat ji je nerozumné. Teritorium služebního obvodu zaujímá 198 km čtverečních, je v něm přihlášeno k trvalému pobytu více než 4560 obyvatel. Nachází se tu 52 obcí spadajících pod 15 obecních úřadů a tři městské úřady. Je zde přes 400 rekreačních objektů a velké rybníky vyžadující zvýšený výkon služby proti pytlákům. Jde tedy o poměrně velký obvod.

Po roce 2009 z tabulkových 13 míst zůstalo 11 policistů, jejichž obětavé pracovní nasazení zamezilo v uplynulých letech navyšování trestné činnosti, převážně se jedná o vloupání. Převedení oddělení na policejní stanici bude znamenat nejen nárůst kriminálních činů, ale především dojde ke zhoršení možnosti preventivní činnosti policie. A preventivní činnost já považuji za velmi důležitou. Ušetří podle mého soudu nejvíce peněz. Krádeže, pytláctví, výtržnictví, to vše lidi v regionu trápí. Platí si daně stejně jako občané v jiných oblastech, tudíž mají stejné právo na bezpečí a ochranu svého majetku.

Žádám vás, pane ministře, zvažte, prosím, tento krok. Šetřit zde není opravdu na místě. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to bude, předpokládám, odpovězeno písemně. Můžeme jít dále k paní poslankyni Daně Filipi, která má v úmyslu interpelovat ministra Jiřího Bessera. Prosím, máte tedy slovo.

Poslankyně Dana Filipi: Dobrý den, vážený pane místopředsedo. Pane ministře, počátkem tohoto týdne jsem se z médií dozvěděla informaci o transformaci Státní opery Praha a Národního divadla Praha, která prakticky znamená sloučení těchto dvou institucí v jednu. Na jednání podvýboru pro kulturu jste prohlásil, že jste pro zachování obou scén a všech souborů. Současně jste informoval o vytvoření pracovní skupiny vedené panem náměstkem Zdráhalem, která se situací v obou institucích zabývá. V březnu na jednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanci z vašich úst slyšeli, že všechny zvěsti o slučování Národního divadla a Státní opery jsou pouze dohady a zmiňovaná pracovní skupina situaci stále ještě vyhodnocuje. Jednání výboru bylo přerušeno s tím, že bude pokračovat, až pracovní skupina dokončí svou činnost, což se nestalo.

Mám na vás v souvislosti s transformací dvě otázky. V čem podle vás bude spočívat umělecký přínos avizovaných změn? A je pravda, že případné personální změny se budou týkat nejdříve sezóny 2012–2013? Podle informací deníku Práva jste to pronesl na tiskové konferenci.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Besser je připraven a já mu uděluji slovo. Prosím.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, pane předsedající. Vážený přítomní, paní kolegyně, vaše otázky jsou opět položeny na základě informací z médií a jsou položeny tak, že jsou vytrženy z celého kontextu transformace. Pokud, a už jsem na to v této Sněmovně upozorňoval, chcete relevantní informace, otevřené a ověřené a veřejně přístupné, prosím, spíše než média doporučuji webové stránky Ministerstva kultury, kde je vše jasně popsáno, a vaše otázky byste si po přečtení jistě dokázala odpovědět sama.

Odpovím vám ale na to, proč byl přerušen tento bod při projednávání ve výboru pro kulturu, případně ve velkém výboru pro školství, vzdělání a kulturu, protože jsem slíbil, že ho přinesu, až bude kompletně dopracován. Kompletní dopracování je zde v celé této transformaci popsáno. Bohudík a

zároveň bohužel jsme při tom zjistili, že pro takový ambiciózní projekt, jakým je transformace těchto dvou velmi významných kulturních institucí českého státu, je potřeba vytvořit i určité legislativní změny a vytvořit pro ně ekonomické prostředky. To nejde při procesu, který jste nazývali ze dne na den řezem. To není ze dne na den řez, to je skutečná transformace, která by měla přinést skutečně to, co jste pojmenovala, že je naším cílem. A vězte, že plán je připraven na léta 2012 a 2015, čili není možné ho zpracovat během dvou tří měsíců.

Já svůj slib splním a samozřejmě, až budu pozván do podvýboru pro kulturu, případně do výboru pro kulturu, předložím vám ten dílčí materiál. Nemyslím si však, že v současné době je nutné tento materiál zveřejňovat. Vzhledem ale k tomu, že zároveň jsme byli mediálně napadáni, proč to nechceme sdělit a nechceme říci, jaký je současný stav, v pondělí tohoto týdne jsme uspořádali tiskovou konferenci na Ministerstvu kultury a seznámili jsme, věřím, že nejen odbornou veřejnost, ale celou veřejnost s postupem transformace i s cíli, které od ní očekáváme. Detaily jsem slíbil na září tohoto roku, dříve k tomu skutečně nedojde a myslím si, že nebudou ohroženy žádné plány ani Národního divadla, ani Státní opery.

Majetkové propojení pod jedním ičem Národního divadla není protizákonné, jak někde zaznívalo, vždyť k tomuto procesu už opakovaně došlo při integraci Laterny Magiky do Národního divadla. Obě instituce budou nadále tvořit samostatné účetní jednotky a značka Státní opera zůstane zachována, zůstane i to, co jsem slíbil, že budou zachovány orchestry jak Národního divadla, tak Státní opery, tak budou zachovány sbory Národního divadla a Státní opery Praha a organizačně se ani neslučují, zůstávají samostatné.

Že dojde ke spojení baletních souborů a vznikne první baletní těleso této země, je myslím nasnadě. Možná někdo nezaznamenal to, že stálých zaměstnanců baletu Státní opery Praha je v těch uměleckých složkách 13. Propojení určitě nepřinese to, že by z Prahy odešla klasika na úrovni baletních pódíí, ale bude skutečně vytvořeno jedno velké baletní těleso a všichni baletní umělci se budou moci zapojit jak do klasiky, tak do moderního tance a budou tak koncipovány obě scény.

Dojde ke sloučení sboru sólistů opery Národního divadla a Státní opery Praha. Nemyslím si, že je urážkou být sólistou Státní opery Praha a Národního divadla. Myslím si, že naopak to zvýší kredit všech těchto sólistů. Vždyť ředitelé těchto institucí vzájemně sólisty oslovovali, ať vystupují na scénách křížem. Činohra Národního divadla pokračuje bez jakýchkoliv změn.

Všechny věci, které se budou týkat mzdové politiky, personálních věcí, budou dořešeny postupně. Já bych jenom chtěl odpovědět na otázku, kde chceme ušetřit. Ušetřit chceme především na managementu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas, promiňte, pane ministře, omlouvám se. Ještě budete myslím moci zareagovat, pokud paní poslankyně ještě učiní doplňující dotaz, tak vám tedy umožní také ještě i doplnit svou odpověď. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Filipi: Pane předsedající, dámy a pánové, pane ministře, příští týden je svolán podvýbor pro kulturu, kde jistě všichni mí kolegové uvítají, pokud nám odpovíte na naše otázky. Bude na to větší časový prostor, takže rádi tuto věc probereme důkladněji.

Ale ještě k mé druhé otázce, co se týká personálních změn. Jistě chápete, že zaměstnanci obou institucí se cítí poněkud ohrožení, a proto jsem jenom chtěla slyšet z vašich úst potvrzení toho, co jste údajně řekl, že personální změny budou až nejdříve v sezóně 2012–2013. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, jestli ještě můžete reagovat.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Ano, mohu reagovat. Personální změny managementu je možné předpokládat mnohem dříve, uměleckých složek se žádné personálie v současné době, dříve než jste řekla, v žádném případě netýkají. Všichni členové orchestrů a souborů zůstávají nadále v zaměstnaneckém poměru, to je myslím dobrá zpráva. Všichni, kteří se podílejí na managementu Národního divadla a Státní opery samozřejmě budou muset potvrdit ve výběrových řízeních svoje pozice, s tím vším transformace v oblasti personální politiky počítá.

Já bych jenom chtěl říci, že finanční prostředky, které ušetříme na nesmyslném utrácení ve Státní opeře, které jdou především do soukromých firem a najímání služeb a plýtvání na počtu managementu v Národním divadle, které budou uspořeny, budou převedeny legislativní úpravou do mzdových prostředků a z vlastní kapitoly Ministerstva kultury se budu snažit vytvořit takové platové podmínky všech souborů Národního divadla a Státní opery, aby skutečně to byly jedny z prvních souborů naší země a lidé si vážili toho, že tam pracují, a měli tendenci se neustále zlepšovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bude tedy všechno k této interpelaci. Dále vystoupí pan poslanec Jan Chvojka. Má v úmyslu interpelovat ministra Kalouska ve věci čerpání fondů Evropské unie. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vaše ministerstvo vykonává v systému čerpání strukturálních fondů Evropské unie z hlediska řídicích a kontrolních systémů dvě zásadní

funkce: činnost auditního orgánu a činnost platebního a certifikačního orgánu. V současnosti je ze 17 operačních programů bez těch šesti řídicích orgánů celkově ve čtyřech z nich pozastaveno čerpání fondů EU, to jest certifikace výdajů. Velmi závažná je však situace v operačním programu Podnikání a inovace, který se nachází v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu. V březnu tohoto roku Evropská komise iniciovala zastavení čerpání peněz v tomto operačním programu a zároveň kritizovala činnost vašeho ministerstva. Dle stanoviska Evropské komise auditní orgán, který je odborem Ministerstva financí a který musí provádět nezávislé kontrolní hospodaření, nedostatečně vede a monitoruje auditorskou činnost svých delegovaných pracovišť. V praxi toto znamená, že Ministerstvo financí neplní svou povinnost a nedohlíží na to, jak zaměstnanci Ministerstva průmyslu rozdělují evropské peníze.

Pane ministře, můžete nás tedy prosím informovat o aktuálním vývoji situace v této záležitosti? Ptám se vás tedy, jak zareagovalo vaše ministerstvo na kritiku Evropské komise a jaká konkrétní opatření byla doposud učiněna. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám nyní pana ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré odpoledne. Děkuji vám za dotaz, pane poslanče. Ano, máte pravdu, Ministerstvo financí je auditní orgán na národní úrovni a někdy prostě musí zakročit v okamžiku, kdy buď správce operačního programu, nebo jeho podřízené složky nekonají tak, jak bylo certifikováno, protože v takovém případě by sankce z Evropské unie byla nevratná, zatímco kroky Ministerstva financí, které činíme jako domácí nápravná opatření, do značné míry vratné jsou. Obávám se, že se s tím budou postupně seznamovat všichni správci regionálních operačních programů, tak jak postupujeme v auditech od severozápadu na východ. Takže je mi velmi líto, že v rámci NUT Severozápad musela být certifikace pozastavena ve dvou fázích, a rád vám podám podrobnější informace. V obou dvou případech to bylo na základě důvodného podezření z nepoctivého jednání, za které opravdu nemůže nikdo z Ministerstva financí.

Ptal jste se však na operační program Podnikání a inovace. Tady mi dovoľte, abych vám sdělil, že Česká republika obdržela dopis o stavění lhůty pro proplacení žádosti, což nejsou odebrané peníze, ale je to jenom stavění lhůty. Dopis se opíral především o předběžná zjištění auditu, který byl proveden primárně na auditním orgánu. Zjištění v draftu auditní zprávy – ta identifikovala několik problémových oblastí: hodnocení a výběr projektů, zejména v oblasti udělování výjimek, veřejné zakázky, zda bylo, či nebylo povinné zveřejňování a zda byly, či nebyly výjimky,

technická pomoc ČMZRB a její záruční schéma a implementační nařízení a neauditizování ČMZRB ze strany auditního orgánu. Ano, tady má dluh i Ministerstvo financí. Přiznávám. Reakce do Evropské komise odešla 13. 4. 2011, veškerá nápravná opatření byla učiněna a součástí reakce byl i akční plán následných kroků. Ze strany Evropské komise dosud nebyla vypracována reakce, to znamená nebyla podána žádná konkrétní informace.

Já bych jenom chtěl říci, když hovoříte o nekonání, že ten dopis o proplacení, o stavění lhůty jsme dostali 14. 3. – a 13. 4., to znamená přesně za měsíc, šla reakce s akčním plánem kroků včetně dokladů, že bylo vše uvedeno do pořádku. Nedomnívám se tedy, že jsme pracovali liknavě nebo že jsme zanedbali svoji povinnost.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bude pan poslanec Chvojka reagovat nebo doplňovat?

Poslanec Jan Chvojka: Já jenom krátký doplňující dotaz: Chtěl bych vědět, co ministerstvo udělalo nebo udělá pro to, aby se něco podobného už neopakovalo. Protože vy jste teď spíše řekl, co jste udělali následně po té chybě. Takže co udělá ministerstvo pro to, aby už nedocházelo k takovýmto pochybením. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou prosím pana ministra.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: No tak především děláme všechno pro to, aby se na severu už tak moc nekradlo v těch dotačních programech. To si myslím, že je to nejzásadnější opatření.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, můžeme jít dále. Pan poslanec Petřů. Prosím.

Poslanec Jiří Petřů: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, moje dnešní interpelace je poměrně velmi vážná. K datu 1. srpna tohoto roku má dojít ke zrušení jednotky požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční dopravní cesty v Břeclavi. Drážní hasičská jednotka v Břeclavi byla před 60 lety zřízena mimo jiné z důvodu, že se zde nachází jeden z nejdůležitějších mezinárodních železničních uzlů, který leží na multimodálních koridorech, je zde depo kolejových vozidel a v neposlední řadě zde bylo v roce 2003 nákladem 30 mil. korun vybudováno pracoviště pro manipulaci s nebezpečnými látkami. Lze zde od-

stavit poškozené vlakové cisterny a přečerpávat je pod dozorem hasičské jednotky. V roce 2010 měla jednotka požární ochrany hasičské záchranné služby 271 výjezdů a v tomto roce je to již 102 výjezdů. Na únik nebezpečných látek se uskuteční okolo 30 výjezdů ročně, a to i za situace, kdy vlaky projíždějí přes hranici takzvanou důvěrou a mnohé úniky se vůbec nezjistí. Přitom měsíčně projede přes Břeclav více jak 1200 vozů se zbožím podléhajícím RID, to je kyseliny, čpavek, uhlovodíky, louhy, fosfor, různé sloučeniny, nafta, benzin apod.

Drážní hasiči jsou specialisté na chemické zásahy. Dalším specifickým oborem je schopnost zkratovat trakční vedení, bez kterého by neměl nikdo provádět hasební činnost na elektrifikované trati. Další alarmující skutečností je, že rovněž končí svou činnost hasičská jednotka firmy Gumotex Břeclav. To je chemický podnik, který pracuje s molitanem. Požární ochranu by měla převzít jednotka Hasičského záchranného sboru Břeclav a právě také jednotka požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční dopravní cesty v Břeclavi. Hasičská záchranná služba Správy železniční dopravní cesty má po celé republice rozmístěno 18 jednotek, dislokovaných v nejdůležitějších vlakových uzlech, z toho 13 v Čechách a pět na Moravě. V rámci zmiňované optimalizace se ruší dvě jednotky v Čechách a další dvě jednotky se ruší na Moravě, to je v Břeclavi a v Olomouci.

Vážený pane ministře, proč rušíte právě jednotku požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční dopravní cesty v Břeclavi, v jednom z nejvýznamnějších železničních uzlů v České republice, který leží na hranicích České republiky, Rakouska a Slovenské republiky? Jak hodlá Ministerstvo dopravy zajišťovat po zrušení jednotky požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční dopravní cesty v Břeclavi všechny funkce, které doposud tato jednotka zabezpečovala včetně likvidace úniku nebezpečných látek z vagonů? Co říkáte na odborný názor, že v případě zrušení jednotky požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční dopravní cesty v Břeclavi bude do budoucna v řadě případů hrozit nebezpečí z prodlení, neboť z neznalosti specifického prostředí režimu železničního provozu a zajištění bezpečnosti zasahujících (upozornění na čas) „státních“ hasičů bude vyžadován příjezd nejbližší speciální jednotky „drážních hasičů“ z Brna do Břeclavi?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, hodně toho stihl pan poslanec ve své interpelaci. Pane ministře, zkuste se s tím nějak vyrovnat teď.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Tak já se s tím pokusím nějak vyrovnat.

Správa železniční a dopravní cesty, státní organizace, není podřízena

Ministerstvu dopravy. Je to státní organizace, která je řízena správní radou, která je jmenována na návrh ministra dopravy vládou ČR.

Co se týká ovšem informací, které jsem zjistil, tak reorganizace organizační jednotky hasičský záchranný sbor ve stávajícím uspořádání působí více než 30 let. Od té doby došlo k podstatné změně nejen rozsahu železniční dopravy, ale zároveň i významu jednotlivých železničních tratí a stanic. Rovněž tak se významně zkrátila dojezdová doba s využitím pozemních komunikací. Součástí reorganizace je i změna působnosti jednotek hasičského záchranného sboru, neboť celá Správa železniční a dopravní cesty se reorganizuje s cílem tuto organizaci zefektivnit. Dochází ke zřízení nové jednotky v Havlíčkově Brodě, protože oblast Vysočiny dlouhodobě není téměř vůbec pokryta kapacitou hasičského záchranného sboru, a současně dochází ke zrušení, kromě Břeclavi, i jednotek v Děčíně, Hradci Králové, Kolíně a Olomouci. Kapacity ze zrušených jednotek budou částečně převedeny do nově zřizované jednotky, a dojde tak ke snížení počtu zaměstnanců a rovněž tak i provozních nákladů, což je také hlavní důvod této reorganizace.

Pokud se pan poslanec pustil do statistik, tak jednotka v Břeclavi patří bohužel tedy z dlouhodobého hlediska k jednotkám s nejmenším počtem zásahů. V roce 2010 měla 266 zásahů za celý rok, což je třetí nejnižší počet v rámci pomyslné soutěže mezi těmito jednotkami, a z dlouhodobého hlediska má počet zásahů této jednotky ještě klesající tendenci. Průměrný počet, jenom pro ilustraci, na běžnou takovouto jednotku Správy železniční a dopravní cesty je 365, což je téměř přesně o sto zásahů více, než má ta Břeclavská. Stávající odvod jednotky Břeclav bude po reorganizaci zabezpečován převážně jednotkou umístěnou v Brně a v malé části s výpomocí jednotky z Přerova. Zrušením jednotky v Břeclavi nedojde ke snížení akceschopnosti Hasičského záchranného sboru SŽDC, ani k prodloužení průměrné dojezdové doby. Reorganizace je projednávána a podléhá schválení Ministerstva vnitra, samozřejmě i Generálnímu ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď ještě jednou pan poslanec Petru, který naplní ještě jednu minutu svého vystoupení.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane ministře, já bych jenom poprosil, pokud existuje nějaká analýza dopadů této plánované optimalizace, jaké budou dojezdové časy nejbližší speciální jednotky požární ochrany Hasičské záchranné služby Správy železniční a dopravní cesty a jestli existuje analýza, která potvrdí kapacitu a technické vybavení Hasičského záchranného sboru v Břeclavi na úseku požární ochrany za zrušené hasičské jednotky požární ochrany, co se týká drážních orgánů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžete ještě tedy?

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Já to samozřejmě z hlavy nevím. Tuto informaci vám nechám poskytnout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže končíme. Prosím paní poslankyni Miroslavu Strnadlovou, která bude interpelovat pana ministra Kalouska ve věci daňového ráje v ČR. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení kolegové, kolegyně.

Pane ministře financí Kalousku, chci se vás zeptat, co chcete udělat s daňovým rájem v ČR, kterým se postupem času stala Praha? Není tajemstvím, že do Prahy převádějí svá sídla tisíce majitelů firem z celé republiky. Sdělovací prostředky přinesly informaci dokonce o desítkách tisíc firem, které ročně přesouvají adresu svého podnikání do hlavního města. Ve sdělovacích prostředcích se starostové různých částí Prahy pyšní tím, kolik procent HDP vytváří. Kolik z toho je procent těchto firem, které platí daně v Praze, přestože svou činnost ve skutečnosti provozují v jiném místě, to už se bohužel nikdo nedozví! Podotýkám, že starostové obcí a měst, odkud firmy do Prahy utíkají, nejsou schopni cokoli s touto skutečností udělat, protože si nedovedu představit, že by se domlouvali s ředitelem finančního úřadu, aby u nich v obci prováděl kontroly méně často. To byste mu asi dali! Peníze, které tímto způsobem nedotečou do obecních rozpočtů, potom v pokladnách obcí citelně chybějí. Při tomto stavu se dá současně předpokládat, že někteří podnikatelé utíkají do Prahy také proto, že na ně v Praze nemá finanční úřad tolik času a kontrola je nemusí navštívit ani jednou po celou dobu jejich činnosti. Z tohoto důvodu se dá předpokládat, že dochází k daňovým únikům, které pražské finanční úřady nedohledají. V současné době, kdy ve státní pokladně peníze chybějí, tolerujete tyto letité praktiky. Možná dokonce tolerujete úbytek zaměstnanců na finančních úřadech.

Tak se vás chci zeptat, jestli vůbec lze očekávat, že by se tímto problémem Ministerstvo financí zabývalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji vám za dotaz, paní poslankyně. Co lze očekávat? Ministerstvo financí tím přímo žije! A ministr sám kvůli tomu skoro nespí, jak usilovně připravuje legislativní změnu, která je v legislativním procesu, a až ji bude Poslanecká sněmovna pro-

jednávat, já si dovolím připomenout vaši interpelaci a požádat vás o podporu svého návrhu, který spočívá v přechodu trojstupeňového řízení finančních úřadů – ústřední správa, finanční ředitelství, finanční úřady – na dvoustupňové. Dnešní organizace finanční správy je definována zákonem až do posledního finančního úřadu a je jich celkem 192, což je mimořádně nepraktické, protože struktura, která by měla být manažerská, měla by být pružná, je definována zákonem. Řada mých předchůdců – jeden z nich sedí před vámi – se snažila celou řadu málo funkčních finančních úřadů v málo atraktivních lokalitách zrušit a posílit kapacity jinde, kde by byly více zapotřebí. Vždycky se v tom místě najde příslušný starosta, který oběhne poslance napříč politickým spektrem a vysvětlí, že dané město nebo daná obec přijde o zásadní kredit a všichni tam vyhynou, když tam skončí finanční úřad, zejména s jeho ředitelem, a skoro žádnému ministru financí se nikdy nepodařilo v Poslanecké sněmovně, byť to všichni navrhovali, prosadit skutečně dobrou optimalizaci a redukci finančních úřadů.

To, co předložím do této Sněmovny, pevně věřím, ještě v letošním roce, bude pouze 14 finančních úřadů. Čtrnáct finančních úřadů v celé ČR! Zbytek budou jejich pracoviště, což umožní manažerským rozhodováním posilovat kapacity jak kontrolní, tak správní přesně tam, kde je to zapotřebí. Jinými slovy, budou-li před námi utíkat do Prahy, my za nimi do té Prahy dojdeme. Teď nemůžeme, protože nás současný právní stav fixuje ve Valašských Kloboucích. A já budu velmi prosit o to, aby Poslanecká sněmovna souhlasila s tímto zásadním zpružněním struktury finanční správy.

Ptáte-li se na dopady na rozpočtové určení daní, tak vzhledem k tomu, že tento jev se týká především právnických osob, tak tam téměř žádné nejsou. Ale umožňuje to pražskému zastupitelstvu říkat, že tvoří 50 % hrubého domácího produktu, což není pravda. Je tam jenom 50 % těch plátcových pokladen. Ale v případě právnických osob to žádné dopady nemá, v případě fyzických osob minimální, protože tam je to procento pouze třicetiprocentní.

Už dávno není pravda to, že fyzické osoby, OSVČ, odvádějí 1 % daní ve své obci trvalého bydliště. To zařídil kdysi jeden starosta, tuším, že pak byl senátorem, dnes je poslancem. A pan poslanec, dříve senátor, dříve starosta Novotný, který si ve své obci udělal daňový ráj a říkal „nastěhujte se k nám, ať podnikáte kdekoliv, my vám půlku těch daní drcneme zpátky“, tak proto, že to takhle vymyslel, tak potom jeden z mých předchůdců musel to rozpočtové určení daní novelizovat, aby se takhle neobcházely zákony. Ale to už dneska takhle neplatí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Není třeba už nějak doplňovat, to znamená, že tím interpelace končí.

Další – jenom vám sděluji, že pan poslanec František Sivera svou interpelace stáhl. To mi sdělil už dříve.

Pak je tady paní poslankyně Jana Fischerová a ta by chtěla interpelovat přítomného ministra Ivana Fuchsu ve věci eroze půdy. Takže prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám, pane předsedající. Vážení pání ministři, vážené dámy, vážení pánové, popřeji vám všem příjemné odpoledne a nyní se obracím tedy na pana ministra Fuchsu, pana ministra zemědělství.

Pocházím z Kraje Vysočina, který je takovým typickým, musím říci, i v této době zemědělským regionem, a proto jsem si vybrala toto téma, protože s lidmi z oblasti zemědělství přicházím často do kontaktu, třebaže původním povoláním vůbec zemědělec nejsem, ale lidé se na mě obracují. Je to otázka eroze půdy, čím chci v krátkosti, rychle během minuty sdělit, co by mě zajímalo.

Pane ministře, vím, že eroze půdy bylo také přijato v programovém prohlášení vlády v roce 2010 a původně zemědělci viděli, že to pro ně bude znamenat určité ohrožení, protože pěstování brambor, ale i jiných plodin, jako třeba kukuřice, jim může narušit jejich konečné výsledky hospodaření. Proto docházelo k mnoha setkáním, odborným setkáním, konzultacím. A to poslední, co tedy je současný stav, tak vím, že patří až 45 % našeho území právě k takovým možným narušením erozí půdy z celkové plochy naší České republiky. A podle posledních analýz Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy Praha by mohla při nějakém možném scénáři eroze poničit až 21 milionů tun půdy za rok, což je možné finančně vyjádřit v hodnotě škody za 4,3 miliardy korun.

A teď k té vlastní problematice, protože od 1. 7. vím, že by měla nastoupit přísnější pravidla, takzvaná pravidla standardy dobrého zemědělství a environmentálního stavu neboli ve zkratce se tomu říká GA-EC. A toto je právě to, co mě zajímá. Nyní tedy od 1. 7. u nás v České republice toto má nastoupit v platnost. (Upozornění předsedajícího na časový limit.) Děkuji. Rychle.

Pan ministr se kdysi zmínil při návštěvě Českomoravské vysočiny a Kraje Vysočina, že je potřeba vzít rozum do hrsti a požit selský rozum. A mě zajímá – teď už přijde ta otázka – jestli právě toto je opravdu tak vážný problém, dříve o něm nebylo slyšet, ale vím, že i Evropská komise požaduje po České republice (hlas z lavic: čas) pokutu ve výši 180 milionů korun. Takže jak se to nachází, v jaké fázi je toto vše. Děkuji. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím. Pan ministr už – prosím, pane ministře, můžete se pustit do odpovědi.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, Evropská unie poskytuje už několik let našim zemědělcům dotace, ty dotace jsou vztaženy na plochu, na hektar anebo na kus zvířete, a zároveň v okamžiku, kdy poskytuje dotace, tak nám nastavila pravidla, jakým způsobem musíme bojovat proti erozi.

Půda, to je to nejcennější, co zemědělec má k dispozici, a má dbát na to, aby ta půda byla kvalitní, ale hlavně aby se neodplavovala. Tady hrozí dva druhy eroze. Jedna eroze je větrná, čímž trpí převážně jižní Morava a také Polabí, a potom samotná eroze, která je způsobena přívalovými dešti, povodněmi, což jsou samozřejmě kopcovité kraje.

Na to existuje opatření, které jste sama, paní poslankyně, zmiňovala. To jsou takzvané GAEC. GAEC hovoří o tom, že musí být stanovena technologie hospodaření na polích, která mají sklonitost vyšší než osm stupňů, a délky několika metrů. A tady v minulosti, kdy Česká republika nastavila tyto parametry, tak podle stanoviska Evropské unie my jsme byli k plnění těchto pravidel příliš benevolentní. Z toho důvodu zahájila Evropská komise šetření a prošetřovala naše období hospodaření za roky 2004 až 2009. To, že to je poměrně závažné téma, vy jste zmiňovala konkrétní čísla, kolik milionů tun ornice se může hypoteticky odplavit do potoků, rybníků a způsobit škody obcím, správcům silnic, správcům povodí, tak vyčíslovala a monitorovala potenciální škodu a opatření, která zemědělci nerealizovali.

Jaká opatření to měla být? Za prvé se na těchto sklonitých terénech nesmějí pěstovat širokořádkové plodiny, což jsou převážně kukuřice, brambory. Vy pocházíte z Českomoravské vrchoviny, což je de facto česká mekka bramborářů. Gaeky se týkají této oblasti a musí se přijmout patřičná opatření, kde právě v těch gaecích 1 se sklonem polí nad 8 % a více musí být přísná opatření. V minulosti to Ministerstvo zemědělství příliš nevyžadovalo. Podle stanoviska Evropské komise jsme byli trochu benevolentní a za toto období nám hrozila pokuta v rozmezí několika miliard. Zaplat pánbůh – říkám zaplat pánbůh – toto šetření bylo ukončeno a Komise nám udělila vlastně korekci ve výši – v uvozovkách řeknu pouze – 180 milionů korun.

My jsme v loňském roce, kdy jsem přišel na ministerstvo, o tomto šetření věděli a zároveň jsme silně intenzivně vnímali požadavek Evropské unie, abychom přijali další opatření. My jsme ta opatření přijali, to jsou takzvané GAEC 2. Ta jsou na polnosti, které jsou pod sklonem méně jak 8 %, ale mnohdy ta pole, když za socialismu se scelovalo, tak vznikly lány dlouhé i několik kilometrů, byly odstraněny meze, a když přijde povodeň nebo silný déšť, tak se na těch polích vyplaví i několikametrové rýhy.

Tedy k samotným gaekům, které samozřejmě do určité míry byly vnímány jako ohrožení pro bramboráře převážně na Českomoravské vrchovině. My jsme diskutovali o tom, že si nastavíme jakési direktivní opatření. To znamená, že zemědělcům řekneme, že na těchto mírně ohrožených oblastech, kterých je de facto dalších 10 % polností, striktně naдиктуjeme: smíte pěstovat pouze toto, toto a toto a my vás budeme kontrolovat, a když to nevysadíte, tak už vás za to budeme pokutovat. Pak jsme diskutovali model, který je britský neboli také bavorský a který naši zemědělci vyžadovali intenzivněji. Říkali: Proboha, my tady hospodaříme na poli 50 let, nikdy jsme tu erozi neměli, a teď váš počítač podle vašeho modelu vám řekl, že tu erozi budeme mít. Proč musíme respektovat nařízení, kdy pražský úředník z pražského ministerstva nám diktuje, že smím na poli pěstovat toto či ono?“

Proto jsme zvolili liberální, ale dneska říkáme konzervativní způsob řešení, a to je to, že bude záležet na zemědělci, co si rozhodne sám a bude si tam sám pěstovat. My mu samozřejmě dáme doporučení a školení, ale zemědělci převezmou veškerou plnou zodpovědnost za škody, které z toho vzniknou. To znamená, my je nebudeme pokutovat za to, jestli mají špatně zaseto, nebo správně, ale jakmile přijde škoda, tak tu zodpovědnost přijímají stoprocentně. Na mnoha jednáních, ať to byla s Asociací soukromých zemědělců nebo s Agrární komorou, zemědělci chtěli tento model, kdy převezmou větší díl zodpovědnosti. To, že tento mechanismus začne platit od 1. 7., jsme oznámili zemědělcům vloni v létě, takže byla dostatečná lhůta, de facto více jak roční, na to, aby se na tento model připravili. Ten model je přátelský, nicméně dává větší rozhodovací prostor, ale převádíme na ně větší díl zodpovědnosti.

Asi každou chvilku vnímáme velmi intenzivně, když v České republice zaprší a celá dědina je pod nánosem bahna, naposledy to bylo před čtrnácti dny (upozornění na čas) v obci Úlice, a tam vznikají velké škody. Dneska už dokonce české soudy rozhodují tak, že tu zodpovědnost na zemědělce přenášejí. (Prosím čas.) My tento systém potvrzujeme a tím chceme ochránit nejenom majetek obcí, ale i majetek státu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Jenom apeluji, abyste tedy mysleli na své kolegy a dodržovali časový limit. A paní poslankyně Fischerová, jestli ještě chce nějak reagovat?

Poslankyně Jana Fischerová: (Hovoří z lavice:) Protože jsem překročila časový limit, tak už raději ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, děkuji. Děkuji za tento přístup. Takže můžeme ukončit tuto interpelaci.

Požádám nyní dalšího interpelujícího, kterou je paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, páni ministři, stav čerpání operačních programů je kritický a už v roce 2011 bychom mohli vracet do rozpočtu Evropské unie miliardy korun. V květnu Ministerstvo pro místní rozvoj navrhlo realokace z operačního programu Ministerstva školství, které však byly Ministerstvem školství rozporovány.

Vzhledem k tomu, pane ministře, že jste se dosud nezúčastnil výboru pro evropské záležitosti, kde jsme o operačních programech měli být informováni, využívám alespoň této krátké interpelace. Pokládám tedy otázku, jaký je současný stav čerpání operačních programů v gesci Ministerstva školství.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Dobeše.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, nejdříve k mé dvojnásobné neúčasti na tomto výboru, na rozdíl od školského výboru, kde jsem osobně sděloval na jaře čísla evropských fondů dvakrát jsem se nezúčastnil. Jednou jsem se omlouval pro nemoc, jednou jsem byl na inspekční cestě ke státním maturitám a byl jsem řádně omluen. Byl nabídnut první náměstek pan Hodinář, který je zodpovědný za evropské fondy. Já jsem respektoval, že toto bylo odmítnuto. Takže touto cestou je třeba se vyjádřit k vaší otázce.

Realokace z operačního programu vzdělávání pro konkurenci nebyla ani vládou schválena. Ministerstvo pro místní rozvoj říkalo, že v září je možné o této variantě uvažovat. My máme pravidelná setkání s Evropskou komisí. Dnešní den proběhlo setkání zástupců Ministerstva školství s Evropskou komisí ohledně vzdělávání pro konkurenceschopnost a opět bylo dnes potvrzeno Evropskou komisí, že není třeba realokace.

A teď vám zkusím říct čísla. Oba operační programy, Vzdělávání pro konkurenceschopnost i VaVpl – tady na tomto místě říkám, čerpání evropských fondů není ohroženo. Teď dám ta čísla. VaVpl, to je ten velký program, ty tvrdě peníze, to jsou ta velká centra excelence, tam není žádný problém, protože nyní nám Evropská komise schválila (nesrozumitelné) za 8,5 mld., v úterý byla velká sláva v Brně, kdy byl schválen CEITEC za 5,8 mld. A leží u pana komisaře Hahna v Bruselu dva projekty: ICRC a superpočítač v Ostravě, superpočítačové centrum. Celková alokace je 21 mld. My čekáme schválení těchto projektů, těch dalších zbývajících, do konce června. VaVpl nemá problém. Naopak. Já jsem dal zprávu i na

MMR, že poptávka převyšuje nabídku, a pokud by se někde uvažovalo o realokaci, my bychom pro tyto projekty dokázali finanční prostředky využít, protože v září budeme mít 90 % prostředků zazávazkovaných, co se týče VaVpl.

Náročnější je Vzdělávání pro konkurenceschopnost, protože tam ty peníze tečou po statisících či milionech. Ale tady vám budu deklarovat, pro splnění pravidla M + 3 v roce 2011 jsme museli dle regulí certifikovat 3,1 mld. Kč. K 31. 5., což není ani půl roku, je certifikováno 2,2 mld., což je 73 %. Pokud půjdeme tímto tempem, tak na konci roku certifikujeme 4,3 mld., to znamená výrazně překročíme.

A teď čísla k tomu OP VaVpl celkově. V rámci výzev byly vyhlášeny výzvy za 40 mld. korun, což je 77 % z celkové alokace. Rozhodnutí k těmto výzvám pro tyto dotace jsou ve výši 28 mld., což je 54 %. A teď to nejdůležitější – příjemcům bylo proplaceno z toho Vzdělávání pro konkurenceschopnost 12 mld., což je 22 %. Tento program výrazně akceleroval. Můj dík patří Ministerstvu financí, které nám umožnilo mimořádné certifikace. Certifikace byly původně půlroční, my dnes máme čtvrtroční certifikace a to výrazně zrychlilo věci.

Možná je dobré říci aktuální zprávu, která je v tomto programu, to jsou šablony – možná víte – šablony pro základní školy v objemu 4,5 mld., které jsou vyčerpány z 80 % a velmi rychle se čerpají školami a my máme povoleno a schváleno čerpání pro střední školy, šablony, což je v tuto chvíli velice důležité, a tam je objem 1,5 mld.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A to je vše? Ne. Paní poslankyně doplní.

Poslankyně Dana Váhalová: Já bych chtěla jenom poděkovat za informaci. Budu ráda, když pan ministr navštíví evropský výbor, kde je poměrně více času, abychom se mohli o těch projektech trochu lépe pobavit. Já chápu, že tady je na to krátký čas. Jak jsme o tom již mluvili předtím, budu určitě ráda, když se o tom ještě pobavíme. Víím, že na podvýbor operačních programů přijde pan první náměstek, na podvýbor výboru evropských záležitostí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Končíme interpelaci. Požádám pana poslance Václava Klučku, který chce interpelovat nepřítomného Jana Kubiceho.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, nemohu říkat páni ministři. Mně se to tady líbí na těch interpelacích čím dál víc. Skvělá nálada. Dokonce dnes se zapojila i koalice velmi dobře do interpelačního

procesu, a ministr Kubice nikde. Možná to je osud, že vždycky ve čtvrtek nemá čas, nebo je v Bruselu nebo kde. Já si jenom přeji, aby příští týden na jednání této Poslanecké sněmovny už ten čas konečně našel.

Otázka je podle mě velmi jednoduchá, ale zároveň záludná. Radek John, jeho předchůdce, slíbil ve výboru pro obranu a bezpečnost, že nemusíme mít vůbec žádné obavy z rozpočtu na rok 2012, protože on zajistí a může nám to slíbit už v únoru, že rozpočet bude oproti roku 2011 o půl miliardy vyšší.

Tak já se vás chci, pane ministře Kubice, zeptat: Jste téhož názoru? Opravdu bude o půl miliardy vyšší rozpočet Ministerstva vnitra? Nebo máte stejné zprávy jako já, že budeme zápasit s dalším snížením? A pokud máte tyto stejné zprávy, tak mi řekněte, jak se připravujete na rozpravu, na prosazování požadavku vnitřní bezpečnosti do rozpočtu roku 2012 s ministrem financí. To je ta otázka, na kterou bych chtěl znát odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Předpokládám, že pan ministr vám písemně odpoví. Interpelace tím pádem končí.

Patnáctá interpelace paní poslankyně Semelové byla stažena, takže rovnou pokročíme k interpelaci šestnácté, to je Jan Čechlovský, který měl interpelovat bohužel také nepřítomného ministra Tomáše Chalupu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, ctěná Sněmovno, já budu také rychlý. Vzhledem k tomu, že se pan ministr Chalupa omluvil z jednání, stahuji svoji interpelaci nejen k číslu 16, ale i 26, a protože tady nebude ani pan ministr Kocourek, tak následně i své interpelace 42 a 47. Budu je konfrontovat, až tady budou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď sdělím, že pan poslanec Novosad také stáhl svou 17. interpelaci, takže další je pan poslanec Jan Pajer. Mohl by interpelovat v nepřítomnosti pana ministra Vondru.

Poslanec Jan Pajer: Vážený pane předsedající, já to také nebudu zdržovat a svoji interpelaci stahuji. Omluveného pana ministra budu interpelovat, až tu bude.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, v pořádku. Pan poslanec Antonín Seda stáhl svoji interpelaci na ministra Drábka. Pan poslanec Jiří Šulc stejně tak stáhl interpelaci na Martina Kocourka, takže na řadě je 21. interpelace, pana poslance Davida Kádnera, který chce interpelovat Jiřího Pospíšila, který je omluven. Ano, je omluven, je v zahraničí. Takže

pan poslanec Kádner může interpelovat, aspoň přednést svoji interpelaci.

Poslanec David Kádner: Já děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře, bývalý čelný představitel ODS v Ústeckém kraji, exsenátor a exprimátor města Chomutova Alexandr Novák, byl dne 14. 12. 2010 Okresním soudem v Chomutově uznán vinným za přijetí úplatku ve výši 43 mil. korun za prodej plynárenských a energetických akcí společnosti Severočeská plynárenská a Severočeská energetika Děčín z majetku města Chomutova německé společnosti VNG-Verbundenz Gas. Úplatek nakonec skončil přes kyperskou společnost Intercontractor na rakouském soukromém účtu Alexandra Nováka a jeho manželky Evy. Za tento čin byl Alexandr Novák odsouzen k podmíněnému dvouletému trestu odnětí svobody a pokutě 5 mil. korun. Rozsudek není pravomocný, neboť se Alexandr Novák na místě proti rozsudku odvolal.

Uvedený rozsudek vyvolal ve veřejnosti na severu Čech obeznámené jak s případem, tak i s další činností a pověstí Alexandra Nováka rozpaky a rezignaci na víru v nezávislost a objektivnost našich soudů. V této souvislosti se vás, vážený pane ministře, ptám: Za prvé, jak je možné, že Alexandr Novák byl za prokazatelný prospěch velkého rozsahu potrestán pouze podmíněným trestem a pokutou, ačkoliv trestní zákoník v § 331 přijetí úplatku, odst. 4 stanoví za takový trestný čin trest nepodmíněný v rozsahu (předsedající upozorňuje na čas) 5 až 12 let. Uložení takového trestu je v rozporu s ustanovením § 39 a 42 písm. f) zneužití postavení primátora trestního zákona. A navíc uložení neoprávněného majetkového prospěchu v celé výši (předsedající upozorňuje na čas) § 70 až 72 trestního zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas, upozorňuji, že vám vypršel.

Poslanec David Kádner: Tak jestli můžu přečíst jenom ten konec?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak konec přečtete.

Poslanec David Kádner: Vážený pane ministře, očekávám vaši námitku, že vám jako ministru spravedlnosti nepřísluší zasahovat do výkonu soudní moci a ani soudní rozhodnutí komentovat. Přesto se domnívám, že máte k dispozici nástroje, kterými můžete ze své pozice přispět k postupné obnově víry našich občanů ve spravedlnost a opravdu rovným přístupem ke všem souzeným osobám.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Jenom upozorňuji vystupující, že na tabuli vám běží čas, takže si to můžete kontrolovat.

A teď prosím, protože Jiří Pospíšil tu není, takže to bude písemně, další je pan poslanec Robin Böhnisch, který tu ale zřejmě není, si myslím. Takže pak by to znamenalo, že další je pan poslanec Jan Klán na ministra Dobeše.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, ale jak tak koukám, pan ministr tady není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom bych chtěl požádat pana ministra Dobeše, pokud je někde poblíž, aby se dostavil.

Poslanec Jan Klán: Někde tady je. Já budu číst tedy radši, bude to lepší. (Ministr přichází.) Už je tady.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím.

Poslanec Jan Klán: Vážený pane ministře, v nedávné době se ke mně dostala informace, že se bude finančně zatěžovat střední školství. Toto finanční zatížení by mělo spočívat v tom, že bude povinnost škol za každou kopii, která bude zhotovena pro studenty, zaplatit občanskému sdružení Dilia poplatek 20 haléřů. Toto mé tvrzení vyplývá z porady ředitelů středních škol ve Středočeském kraji, která se konala dne 10. dubna 2011. Cituji: „Tématem číslo jedna byly peníze. Stručně: Je jich málo a víc jich nebude. Jsme vyzýváni k maximálním úsporám. Krize dorazila i k nám. Kdo tomu nevěří, bude zaskočen. Žádné tonery, papíry, pomůcky, knihy. Aby toho nebylo dost, jsme povinni platit Diliu za každou kopii, kterou pro žáky zhotovíme, poplatek 20 haléřů. Očekávejte tedy od 1. září 2011 zdražení.“

Chci se vás tedy, pane ministře, zeptat, proč se má na jedné straně, viz výše uvedená citace, šetřit a na druhé straně finančně zatížit střední školství. Konkrétní otázka tedy spočívá v tom, proč by se mělo platit za provedené kopie a proč navíc právě tomuto občanskému sdružení Dilia.

A ještě tady mám jednu otázku – zda se budou poplatky Diliu odvádět i ze základních a vysokých škol po celé České republice. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana ministra, aby se chopil odpovědi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený

pane předsedající, pane poslanče, já jsem se zdržel, protože jsem zadal nejmenované bezpečnostní agentuře, aby mně data zjistila. To byl žert, ano. Zjišťovali to moji úředníci ministerstva. (S úsměvem.)

Já jsem zjistil – a už budu citovat, to není z mé hlavy, to jsem skutečně musel vypátrat: „Používání kopírek ve veřejných prostorách i na školách tím pádem upravuje autorský zákon.“ Je to dáno zákonem. Ministerstvo školství není autorem tohoto zákona, není ani v gesci této problematika. A teď: Výběrem částky z každé kopie bylo Ministerstvem kultury – tudíž můj soused po pravici – určeno občanské sdružení Dilia. To znamená, z pozice ministra školství v tuto chvíli nemám žádnou pravomoc ani možnost ovlivnit, proč je to Dilia, proč je to dvacet haléřů. Obecně můžu říct, že když se něco kopíruje, tak se za to musí platit. Ale bylo by dobré možná se obrátit na kolegu Bessera s tím, jak byla Dilia vybrána a jak to je.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Já vám děkuji, pane ministře, za odpověď a obrátím se na pana ministra Bessera. Ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď postoupíme k panu poslanci Jiřímu Paroubkovi. Ale jeho ministr tu také není přítomen. Prosím, můžete.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane nepřítomný ministře, vaše písemná odpověď na mou interpelaci pronesenou ve vaší nepřítomnosti ze dne 26. 5. mě naprosto neuspokojila. Vyjmu z ní část – cituji: „K vámi přednesené interpelaci sděluji, že jsem svůj podíl ve firmě SUB S.A. neprodleně po svém nástupu na Ministerstvo vnitra převedl na druhého společníka, a nevidím proto důvod, abych se k činnostem této firmy jakkoli vyjadřoval. Pokud jde o mne osobně, uvádím, že jsem žádnou smlouvu na veřejnou zakázku pro tuto firmu se státní institucí neuzavřel. Současně sděluji, že společnost SUB S.A. neprováděla a neprovádí žádnou veřejnou zakázku pro Ministerstvo vnitra.“ Konec citace.

Myslím si, pane ministře, že mám jako poslanec právo na informace, a já o koze a vy o voze. Proto pro jistotu přečtu interpelaci z minule znovu: Zajímá mě, zda budete moci dnes ústně a v krátké době podrobně a písemně ukázat, jaké zakázky jste s vaší firmou SUB S.A. získal z české státní správy od okamžiku vzniku této firmy. Státní správou myslím ministerstva, centrální instituce a orgány, podniky se státní účastí. Sdělte mi prosím, kolik z těchto zakázek vaše firma obdržela peněz a co konkrétně za ně odpracovala. Myslím, že nic z těchto otázek není nadbytečné. Věřím, pane ministře, že překonáte ostych, kterým trpíte, a začnete se od příště inter-

pelací osobně zúčastňovat. A dále, že mi a Sněmovně dokážete v rámci interpelací odpovědět na mnou položené otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tolik tedy interpelace pana poslance Paroubka. Já mám špatnou zprávu pro paní poslankyni Konečnou, protože ministr Šmerda se omluvil po té poslední interpelaci, takže vy také můžete pouze přednést. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo (s pozdechem). Já bych jenom chtěla upozornit diváky, že je půl šesté večer a přítomnost ministrů v této Sněmovně se zmenšuje poměrem času, který by zde zřejmě museli strávit. Takže můj pozměňovací návrh bude jistě přijat ve Sněmovně k jednacímu řádu, aby aspoň ta kultura z toho něco měla, když my už z toho nic nemáme. Nicméně k mé interpelaci. Mě moc mrzí, že tu pan ministr Šmerda není, protože já jsem mu tu otázku dávala i dopředu. Nicméně dovolte mi se tedy zeptat alespoň tak, aby mi bylo písemně zodpovězeno.

Já jsem interpelovala pana premiéra Nečase několikrát ohledně zpoplatnění dálnice D1 úseku kolem Ostravy. Jedná se o zhruba 20 km. My se tady neustále bavíme o čistotě ovzduší v ostravské aglomeraci a já jsem přesvědčena – a nejen já, ale dneska už i odborná veřejnost – o tom, že pokud bychom uměli zrušit zpoplatnění dálnice D1 v úseku kolem Ostravy, tak bychom opravdu byli schopni odvést dopravu z centra Ostravy, a to dopravu, která způsobuje minimálně třetinu znečištění, které v Ostravě občané musí dýchat. A protože pan premiér Nečas mi odpověděl, že má zájem na tom, aby toto bylo uskutečněno, že o tom s panem ministrem dopravy bude jednat a následně že je nutné, aby jednalo Ministerstvo životního prostředí s Ministerstvem dopravy, ráda bych se pana ministra zeptala, zda opravdu došlo k jednání mezi ním a premiérem na toto téma.

Zda došlo k jednání mezi Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem dopravy na téma zrušení zpoplatnění dálnice D1, případně s jakými výsledky. A samozřejmě na to, jaký on sám má na to názor. Myslím si, že je to totiž jeden z nejlepších a nejlevnějších nástrojů, jak zabránit dále znečišťování území moravskoslezské aglomerace, protože ve chvíli, kdy nás to nic nestojí, pouze jeden technický akt ze strany Ministerstva dopravy, mohli bychom dojít k tomu, že nám to přinese velké výsledky. Proto nevyvíjíme vymyšlené a zkusme udělat to, co je jednoduché, levné, ale občanům opravdu pomůže.

Děkuji za písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to bude písemné. Teď sdělím, že pan poslanec Čechlovský svou interpelaci stáhl, tu 26.,

stejně tak učinil i pan poslanec Antonín Seďa. Paní poslankyně Dana Filipi už zřejmě tuto interpelaci přednesla – no, není tady v každém případě, takže ji můžeme také přeskočit. Pak je tady pan poslanec Hulinský, ten stáhl svou interpelaci, stejně tak paní poslankyně Černochová. Další na řadě je pan poslanec Ivan Ohlídál. Ovšem ten tu není, takže toho taky rušíme.

Pan poslanec Jiří Paroubek může vystoupit v interpelaci znovu na Jana Kubiceho. Takže 32., prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, kdo si počká, ten se dočká.

Pane ministře, po svém nástupu do čela resortu vnitra jste odvolal všechny stávající náměstky ministra a obratem jste jmenoval jediného nového náměstka, svého bývalého parťáka z ÚOOZ Jaroslava Hrušku, s nímž jste vytvořili před volbami v roce 2006 na základě hospodských drbů, pomluv a informací mafiánů tzv. Kubiceho zprávu, z níž se ani jedno podezření neprokázalo. Existuje zde navíc závažné podezření, že celé akci předcházela mezi Hruškou a Vlasem na jedné a Tomášem Pitrem na druhé straně domluvená domácí prohlídka u tohoto zločince, tak aby se do rukou tehdy vámi řízeného útvaru dostaly právě ony „informace“, které pak sloužily těsně před volbami k dehonestaci jak mojím osoby, tak ČSSD jako celku. Fakt, že další váš bývalý parťák a parťák Vlase s Hruškou Luděk Žákovec pak začal pro zločince Pitra dokonce pracovat, to jen potvrzuje.

Uvítal jsem vaši informaci o tom, že nehodláte učinit nabídku ke spolupráci na Ministerstvu vnitra Hynku Vlasovi, vašemu parťákovi z dob, kdy jste v boji proti sociální demokracii zavírali společně nevinné lidi, jako například Věru Jurovou, a následně společníkovi v detektivní agentuře SUB S.A., jež získala za podivných okolností zakázku od Ministerstva dopravy, konkrétně od odboru Ministerstva dopravy, který má na starosti projekt Galileo, na němž se má vaše rodinná detektivní agentura podílet.

Chci se vás dotázat, kdo z vašich bývalých spolupracovníků z útvaru ÚOOZ již pracuje z vaší iniciativy ve vedoucích funkcích na Ministerstvu vnitra a kdo ještě bude v nejbližší době následovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak interpelace zazněla, její osud bude písemná odpověď. A teď pan poslanec Jan Chvojka stáhl svou interpelaci a 34. je Václav Klučka, který bude interpelovat přítomného ministra Miroslava Kalouska ve věci fotovoltiky. Prosím, pane poslanče, máte prostor.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, já jsem si včera stáhl z Aktuálně.cz zprávu, která má název

Kalousek volá do boje. Solární arbitráže ohrožují stát. Já s tím naprosto souhlasím. Chci se jenom ubezpečit, že tento názor je skutečně ten, který ministr Kalousek má prozkoumaný, má zanalyzovaný a ví, o čem mluví. Ve zprávě se taky uvádí, že se bude touto záležitostí zabývat kabinet, mělo to být včera, nevím, jestli vláda proběhla, předpokládám, že nikoliv.

Já bych jenom poprosil pana ministra, kdyby nás trochu zasvětil do své studie o tom, co Českou republiku v zahraničních arbitrážích čeká. Naprosto souhlasím s tím, že toto je výrazné riziko nejen rozpočtové, ale riziko i bezpečnostní. Prosím, jestli se může k tomu vyjádřit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, požádal bych pana ministra Kalouska, který má na to pět minut.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za otázku i za slovo.

Chtěl bych poděkovat editorům bulvárních novin, pane poslanče, že mi nevěřili do úst třeba „Do zbraně!“ nebo „Na stráž!“. Já jsem nikdy nezvolal Do boje!, já prostě jenom tak jako v desítkách jiných případů, kdy kde kdo ať už důvodně či nedůvodně chce využít mezinárodních smluv o ochraně investic a žalovat Českou republiku o náhradu za tu či onu škodu, a podobných arbitráží vede Ministerstvo financí léta, desítky ročně, není to nic nového, tak jsem přesto musel zareagovat na podání z 15. dubna dvou investorů francouzského státního občanství i národnosti, kteří poměrně výrazně nainvestovali do fotovoltaického ráje v České republice a cítí se poškozeni zákonem o srážkové dani, která vrací návratnost z fotovoltaických investic do rozumných rozměrů. Vzhledem k tomu, že to podali dva investoři, nicméně v loňském roce jich petici podepsalo asi 850, tak musím počítat s tím, že teoreticky všech těch 850 se nějakým způsobem bude snažit využít našich mezinárodních smluv o ochraně investic, o čemž, upřímně řečeno, svědčí poměrně houfná přeregistrace celé řady domácích investorů, kteří se přeregistrovávají do zahraničí, aby mohli jako zahraniční investoři zneužít, nikoli využít těchto dohod.

My jsme celkem v klidu, naše právní pozice je pevná, ale to neznamená, že situaci můžeme podceňovat. To znamená, skutečně objem předpokládaných žalob může znamenat teoreticky při prohře poměrně velké rozpočtové i bezpečnostní riziko. A abych to riziko eliminoval, navrhuji vládě poměrně mimořádný postup. Ne přesně podle zákona o veřejných zakázkách, protože ten úplně nejlevnější právník nemusí být vždycky ten nejkvalitnější právník a tady půjde o velké peníze a chci sestavit skutečně velmi kvalitní právní tým, který ochrání zájmy České republiky před těmito účelovými žalobami.

Toť vše. Prostě se jenom připravujeme na agresivní žaloby a jsme

připraveni jim čelit. A abychom jim mohli čelit, tak na to potřebuji kvalitní právníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To stačí panu poslanci Klučkoví? Vypadá to, že ano. Takže můžeme ukončit interpelaci a paní poslankyně Konečná opět osloví nepřítomného, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Vážení zbývajících ministři, kolegyně a kolegové, já jsem se chtěla pana ministra zcela reálně zeptat na to, protože věřím, že není jenom mediálním klišé, že s jeho změnou nepřišla změna na ministerstvo, protože je toto ministerstvo dále řízeno superguru, guru nebo jak mu dneska říkáme, panem kolegou Bártou, ale že má i svůj vlastní názor. A proto jsem se ho chtěla zeptat na názor na dopravní koncepci v Moravskoslezském kraji. Protože to byl právě pan ministr Bárta, který zastavil poměrně strategické stavby pro Moravskoslezský kraj, vyňal je ze své koncepce a de facto je nechal zakonzervovat. Jedná se jak o silnici I/11 vedoucí z Ostravy na Opavu, tak se jedná o tzv. prodlouženou Rudnou, která by nám mohla velmi výrazným způsobem pomoci také s odvedením dopravy z centra města Ostravy.

Proto jsem se pana ministra chtěla zeptat na to, jak vidí budoucnost těchto dvou staveb, jak ji vidí v souvislosti s novou koncepcí, která se údajně připravuje, a ráda bych ho také upozornila na to, že přestože většina staveb, které zastavil pan kolega Bárta, byly právě v Moravskoslezském kraji, že Moravskoslezský kraj potřebuje pomoc státu v této věci. Týká se to opět nejen znečištění ovzduší, ale také počtu obyvatel, který tam žije, protože jsme největším krajem, jsme krajem, který má jiné velmi vážné problémy, a velmi bychom přivítali, kdyby Ministerstvo dopravy se na nás nedívalo jako na někoho 400 km vzdáleného, ale bralo tento kraj vážně.

Já upozorňuji, že odpovědi na své dotazy bych byla ráda, aby mi byly doručeny dříve než do 30 dnů, protože se jedná o věci, které náš kraj opravdu pálí, a chtěli bychom znát názor pana ministra. A případně ho budu interpelovat i příští týden, čímž ho upozorňuji, že bych byla ráda, aby si od čtyř do šesti hodin ve čtvrtek příští týden udělal čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak se tu, doufám, setkáte. Teď požádám pana poslance Davida Kádnera, který chce interpelovat Miroslava Kalouska ve věci podniku Sazka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Ještě jednou dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, v posledních

měsících jsme svědky evropského a možná i světového unikátu z dílny České republiky – úpadku loterijní společnosti s majoritním podílem na trhu, společnosti, do které dnes a denně tekly miliony korun od našich sázejících občanů a vykazuje závazky ve výši desítek miliard korun vysoce převyšující její majetek.

Je logické, že do této situace se Sazka nedostala ze dne na den, šlo o delší a hlavně postupný proces. Proto se vás, vážený pane ministře jakožto ministra odpovědného mimo jiné za výkon dohledu nad sázkovými a loterijními společnostmi, ptám: Byl jste vy nebo jiný člen vlády, popřípadě některý z vašich spolupracovníků na Ministerstvu financí jako dozorovacího orgánu odpovědnými představiteli BIS informován o ekonomickém nebezpečí hrozícím Sazce? Pokud se tak nestalo, jaká opatření vůči řediteli BIS a dalším odpovědným příslušníkům služby jste z důvodu nedodržení ustanovení § 8 odst. 2 zákona o zpravodajských službách navrhl? O stejnou odpověď vás žádám, poskytl-li zmíněnou varující informaci BIS pozdě v době, kdy již nešlo hrozbě platební neschopnosti Sazky v takové výši zabránit. Pokud se tak stalo, jaké opatření jste, případně vaši spolupracovníci, přijal k zamezení hloubkové platební neschopnosti společnosti Sazka a jak jste dbal na jejich rychlé naplnění. Podotýkám, že vámi medializovanou kontrolu, v jejímž důsledku byla mimo jiné Sazce odňata licence, považuji za opatření opožděné, které také ekonomickému kolapsu Sazky již nezabránilo.

Vzhledem k tomu, že i média informovala o finančních problémech Sazky již na přelomu roku, chci vám, vážený pane ministře, položit ještě jednu otázku. (Předsedající upozorňuje na čas.) Jsem si vědom, že žádná ústřední instituce státní správy (opět upozornění na čas) nemůže reagovat na každý článek v tisku, nicméně se domnívám, že činnost, respektive nečinnost společnosti Sazka se dotýká milionů našich občanů. Proto se vás ptám, jak jste reagoval, jak reagoval orgán dozírající na sázkové a loterijní společnosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, abyste dodržovali časový limit. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za dotaz, pane poslanče. Jak hlubokou relevanci by měla vaše naléhavost za předpokladu, že Sazka by byla státní organizací, státní akciovou společností nebo snad rozpočtovou organizací, příspěvkovou organizací či organizační složkou státu! Ničím takovým však bohužel není. Sazka byla a je zcela privátní institucí. Stát tam nikdy neměl ani akcii. Stát neměl a neměl ani právo na jediného zástupce v orgánech společnosti, v představenstvu či v dozorčí

radě. A já si nejsem vědom jediného právního předpisu, který by mohl umožnit státu zasáhnout v ryze soukromé společnosti, ať už se jmenuje Sazka, Fortuna, Synot, či jakkoliv jinak v okamžiku, kdy se tam její vlastník chová ke svému vlastnictví ostudně. Stát prostě nemůže suplovat roli vlastníka. Hospodaření si musí hlídat vlastník sám v orgánech společnosti, tak zní obchodní zákoník, v dozorčí radě a v představenstvu.

Pravda, zákonodárce, když formuloval tuto legislativu, pravděpodobně nepředpokládal, že se najde vlastník, který bude aktivně a účinně ničit svůj vlastní majetek ze všech sil, jako že tak soudruzi z ČSTV činili, až se z nich kouřilo. Ale v tom jim stát nemohl žádným způsobem zabránit. Na to nemá žádný instrument, tak jako nemůže žádnému jinému vlastníkovi zabránit ničit jeho vlastní majetek. To si holt vyřešíme v ČSTV sami, jestli ty lidi začalujeme, budeme je stíhat za to, že nám zničili náš majetek – to teď říkám jako člen ČSTV, ne jako ministr financí. Stát neměl jediný instrument a neměl jedinou možnost, jak tomu zabránit. Stát vůči loterijní společnosti Sazka má jediné kompetence vyplývající z loterijního zákona, kdy je tedy regulátorem a kdy může posuzovat ne to, jestli si vlastník ničí, nebo neničí svůj majetek, ale jestli společnost funguje, nebo nefunguje podle podmínek, za kterých jí byla vydána licence, to znamená stát tam může zajímat jediná věc, jestli plní, nebo neplní podmínky, za kterých jí byla licence vydána. A to Sazka plnila, byť jsme věděli, že tam prostě vlastník účinně ničí svůj majetek.

Ano, ty zprávy jsme dostávali, tak jako je dostáváme o celé řadě jiných institucí. Tam, kde se to týká státních společností, můžeme zasáhnout. Tam, kde se to týká společností ryze právních, tak to prostě bereme na vědomí, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat. Stát nemá kompetenci v takovém případě zasáhnout a v okamžiku, kdy Sazka nevyplácěla výhry, nebo byly mediální informace o tom, že nevyplácí výhry, pak jsem měl právní důvod poslat orgánu dohledu zjistit ne to, jestli Sazka dobře, nebo špatně hospodaří, do toho mi nic není, ale jestli vyplácí, nebo nevyplácí výhry, protože to je jedna z podmínek udělování licence. A protože výhry nevyplácěla, tak bylo zahájeno správní řízení.

Pak jsme při této kontrole zjistili, že Sazka také měla na účtě 66 mil. korun, které patřily státu, protože to byly vybrané poplatky, které měla odvést státu, a použila je za jiným účelem. To už je daleko vážnější průšvih, protože to je stejné, jako když neodvedete jako zaměstnavatel sociální a zdravotní pojištění. To nejsou vaše peníze, vy jste jenom jejich správcem a máte je odvést státním fondům. Tak bylo zahájeno druhé správní řízení, které stále probíhá. První skončilo, protože mezitím Sazka výhru doplatila, ale druhé správní řízení vůči požadavkům státu je vážnější věc a nemůže být ukončeno jen tak, že se to doplatí.

A to je všechno. Stát je v tomhle případě regulátor. Ano, vlastník účinně

ničil svůj vlastní majetek. Zástupci ČSTV – a teď promiňte, nemám právo to říct jako ministr financí, prosím, abyste to bral jako vyjádření starého sportáka, podle mého názoru, zdůrazňuji, který se nemusí krýt s názorem vlády – podle mého názoru zástupci ČSTV podvedli všechny své členy a ničili společný majetek sportovců v Sazce, až se z nich kouřilo. Ale to musíme řešit trestněprávním, popřípadě občanskoprávním řízením. Tam nemůže zasáhnout stát svou autoritou, neboť tak zní náš právní řád.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, zeptám se poslance Kádnera – ale zdá se, že mu to stačí, takže můžeme i tuto interpelaci ukončit. Další je interpelace Václava Klučky na ministra Leoše Hegera.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, já už jsem trochu tohoto tématu nakouzl při interpelacích na premiéra. Tak to zkusím v této chvíli mírně zpřesnit. Když jsem tedy dobrovolný dárce krve bezpříspěvkový, přijdu ráno na odběr, lékaři mě prohlédnou, zjistí, že jsem zdravý a můžu odběr absolvovat, absolvuji odběr, nechám tam 550 mililitrů krve, případně tedy přes 500 mililitrů plazmy, pokud daruji plazmu, a odejdu z transfúzní stanice, tak tam vlastně nechávám něco, co chci, aby pomohlo všem dalším lidem. Já prostě nevím, jak se s tímto materiálem dále pracuje.

Nevím, opravdu nevím, kdo hradí úkony související s transfúzí krve, z kterého to účtu pojišťovny platí vlastně tyto věci, nevím, jak se z té krve nebo z té plazmy stane zboží, se kterým se obchoduje v systému zdravotní péče a řekněme v té České republice. Protože já jsem žil v domnění, že když dávám krev příslušné nemocnici, tak ji mám právě pro tu nemocnici, nebo myslím si, že by měla této nemocnici víceméně sloužit, protože chci, aby tam zůstala. To je třeba mé vědomí, já to ale ovlivnit v žádném případě nemohu.

Protože celá ta kauza kolem zpracování plazmy v Diag Human odhalila vážnost tohoto problému a já musím říci, že ta nejasnost prostě s tím, jak se nakládá s tímto materiálem, tady opravdu existuje několik let, tak se ptám: bude toto někdo řešit?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Hegera. Tak prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, v České republice jsou všechny odběry krve a plazmy prováděné ve zdravotnických zařízeních transfúzní služby bezplatné. Ministerstvo zdravotnictví v dlouhodobé

spolupráci s Českým červeným křížem podporuje bezplatné dárčovství a díky tomu je Česká republika v této oblasti plně soběstačná.

S krví jako se zbožím se obchodovat nesmí. Česká republika stejně jako ostatní země je vázána Úmluvou na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti z roku 1997 a ta stanoví, že lidská krev nesmí být zdrojem finančního prospěchu ani pro dárce, ani pro zdravotnická zařízení. Veškeré převody transfúzních přípravků vyrobených z krve mezi zdravotnickými zařízeními jsou realizovány pouze za ceny pokrývající nutné náklady, a to jsou náklady na vyšetření dárce, na odběr a na zpracování této suroviny. Za krev samotnou jako surovinu se neplatí. A pokud jde o ty náklady, tak ty nejsou malé, protože zpracování je prováděno za podmínek, které prakticky odpovídají podmínkám pro farmaceutické výrobce. A tu cenu, která takto na té krvi vzniká a za kterou se také z transfúzních stanic předává nemocnicím, které ji potřebují, za tu platí zdravotní pojištění plné úhrady v té ceně, která odpovídá reálným nákladům.

Princip dobrovolnosti je zavedený z důvodů jaksi etických, protože to je věc, která je svým způsobem charitativní. Ale je nutno férově říci, že je to věc, která se ukázala být jako velmi praktická, protože lidé, kteří krev dobrovolně dávají, tvoří zcela jinou populaci, než jak se ukázalo z dřívějších dob lidé, kteří ji dávali komerčně, kdy to bylo ještě možné, a ti lidé byli podstatně rizikovější. Ne všechna vyšetření, která se provádějí, jsou stoprocentně spolehlivá a v některých raných stádiích krev může opravdu být infikována jak viry typu hepatitidy, tak bohužel i viry AIDS a absolutní bezpečnost v této oblasti neexistuje. Z toho důvodu tedy většina států v civilizovaném světě dělá tuto politiku. Ta politika je mimo jiné regulována doporučením Rady Evropy 95/14.

Já se domnívám, že váš dotaz byl učiněn v souvislosti s kauzou Diag Human a že vlastně měl být položen způsobem, kde se tedy vzalo těch 10 mld., kteroužto cenu Diag Human požaduje. Musím k tomu říci, že ta regulace se týká dárců a zdravotnických zařízení, která krev poskytují. Existuje ještě nad tím jeden stupeň firem, které krev zpracovávají na složitější deriváty, než je běžná erytrocytární masa např. pro transfuze. Z krve se vyrábí kromě bílkovin typu albuminů a dalších celá řada preparátů, jako jsou faktory proti srážení nebo pro srážení krve. Ta výroba je extrémně náročná a tam již ceny těch preparátů regulované nejsou, čili tam už se to dostává do úrovně farmaceutického průmyslu, který je lukrativní jako jiné sféry farmaceutického průmyslu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, odpověď vlastně stačí Václavu Klučkovi. V této chvíli je 17.56 hodin. (K řečnickému pultu přichází poslankyně Konečná.) Podle jednacího řádu poslední interpelace může být podána v 17.55 hodin. Je mi to líto, není v tom nic osobního, jenom přesně

cituji jednací řád. Mám-li ho tedy dodržet, tak vlastně už vám bych neměl dát slovo. Tak se omlouvám.

Děkuji všem, kdo byli tak vytrvalí, že vydrželi až skoro do 18 hodin. Vyčerpali jsme pořad, a tím pádem mohu ukončit dnešní jednací den.

Jenom vám sdělím, že zítřejší program začne v 9 hodin ráno. Jsou tam tuším pevně zařazené body: protikomunistický odboj, veřejné zdravotní pojištění. Takže tím se začneme zabývat zítra ráno. Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

10. června 2011 v 9.00 hodin

Přítomno: 162 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Oznamte mi zároveň, kdo má kartu náhradní.

Já vás mezitím seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají Vojtěch Adam, Jan Bureš, Milada Emmerová, Jan Farský, Martin Gregora, Jan Hamáček, Pavel Hojda, Stanislav Huml, Petr Jalowiczor, Radim Jirout, Kateřina Konečná, Jaroslav Krupka, Adam Rykala, Jan Smutný, Josef Smýkal, Pavel Staněk, Igor Svoják, Ladislav Šincl, Jaroslav Škárka, Milan Štoviček, Roman Váňa, David Vodrážka, Miloslava Vostrá.

Z členů vlády se omlouvají Josef Dobeš, Martin Kocourek, Jan Kubice, Jiří Pospíšil, Karel Schwarzenberg, Radek Šmerda, Alexandr Vondra.

Pan kolega Smutný je tady, takže škrtneme jednu omluvu.

Dámy a pánové, na dnešní jednací den máme pevně zařazené body 4, je to sněmovní tisk 204, a bod 2, sněmovní tisk 325, bod 26, sněmovní tisk 211 a bod 54, sněmovní tisk 209. Poté budeme případně pokračovat dalšími body z bloku zákonů ve druhém čtení.

Ještě předtím, než přistoupíme k projednání prvního dnešního bodu, hlásí se o slovo pan poslanec Jan Vidím.

Paní kolegyně Dana Filipi se hlásila k pořadu schůze.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, dneska je tu tedy extrémní hluk.

103.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Rád bych vás seznámil s výsledkem druhého kola první volby dvou členů Rady České televize volených na šestileté volební období, která proběhla včera v odpoledních hodinách.

Bylo vydáno 129 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 128 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Michala Jankovce 95 hlasů, Daniela Nováka 24 hlasy, Jaromíra Ostrého 4 hlasy a Jiřího Závozdu 90 hlasů. Konstatuji, že ve druhém kole byli zvoleni pánové Michal Jankovec a Jiří Závozda, a tím tato volba končí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi volební komise, panu poslanci Janu Vidímovi. Nyní se budeme věnovat pořadu schůze. Paní poslankyně Dana Filipi chce vznést svůj návrh.

Oznamuji, že paní poslankyně Halíková má náhradní kartu číslo 10. Paní poslankyně Dana Filipi má slovo.

Poslankyně Dana Filipi: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych navrhla –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid v jednacím sále! Bavíme se o návrhu schůze. Myslím, že všem nám bude vhod, když budeme vědět, jaký návrh zazněl a co budeme vlastně dnes projednávat. Věnujte pozornost paní poslankyni Filipi. Děkuji.

Poslankyně Dana Filipi: Dovolte mi, abych navrhla jednu změnu programu. Prosila bych přeřadit bod číslo 19, sněmovní tisk 205, na úterý za pevně zařazené body. Důvod je ten, že jediný předkladatel, což je pan kolega Pavel Staněk, je dnes řádně omluven a tento bod by měl dnes přijít na pořad jednání. Proto vás jeho jménem prosím o přeřazení na úterý.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je prosím nějaký další návrh k pořadu schůze? Není.

Budeme tedy hlasovat o návrhu paní poslankyně Filipi, která žádá, aby Poslanecká sněmovna souhlasila s tím, že bod číslo 19, sněmovní tisk 205, druhé čtení, byl pevně zařazen na úterý příští týden, tedy 14. června, za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 75. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 75, přítomno 123, pro 92, proti 2. Návrh byl přijat, a tím jsme rozhodli o pořadu schůze.

Nyní přistoupíme k projednávání prvního dnešního bodu. Tímto bodem je

4.

Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Petr Tluchoř za ostatní navrhovatele. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, krásné dobré ráno vám přeji. Dovolte mi, abych uvedl projednávání tohoto bodu. Musím říci, že jsem velmi rád, že jsme se po té dlouhé době několika let dostali při projednání –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, nerada přerušuji kohokoli, komu bylo uděleno slovo, ale není možné tolerovat to, aby ve Sněmovně nebyla věnována pozornost mluvčímu. Opakovaně všechny žádám, aby cokoli, co se netýká projednávaného bodu, přenesli mimo jednací síň. Děkuji.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji velmi pěkně, paní předsedkyně.

Jsem velmi rád, že po tak dlouhé době několika let se dostáváme k projednávání tak vážného, byť možná jen morálně důležitého zákona pro naši společnost, pro účastníky třetího odboje. Chci vás poprosit o podporu tohoto zákona. Pevně věřím, že práce odvedená ve výboru bude slavit úspěch a případné pozměňovací návrhy, které padnou zde při tomto druhém čtení, budou ku prospěchu této normy, protože si opravdu myslím, že je to zásadní dluh, který máme vůči účastníkům třetího odboje. K jeho splacení, doufám, konečně v této chvíli dojde.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petru Tluchořovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázalo k projednání výboru pro obranu a bezpečnost a ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 204/2 a 204/3. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost, pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a

pánové, výbor pro obranu a bezpečnost se předmětnou materií zabýval 25. května letošního roku a přijal následující usnesení.

Výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji), ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Tento komplexní pozměňovací návrh je uveden v tisku 204/2, který máte k dispozici na svých lavicích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je paní poslankyně Karolína Peake. Prosím tedy o její stanovisko.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zákon o protikomunistickém odboji byl projednán v ústavněprávním výboru. Ústavně právní výbor přijal komplexní pozměňovací návrh, který máte všichni k dispozici. Prosím a doporučuji, aby návrh zákona byl schválen ve znění tohoto komplexního pozměňovacího návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji zpravodajce ústavněprávního výboru a otevíráám obecnou rozpravu. První do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Viktor Paggio. Prosím, pane kolego.

Poslanec Viktor Paggio: Vážené dámy, vážení pánové, paní předsedkyně, já vím, že jsme ve druhém čtení, ale přesto si neodpustím krátkou exkurs do, tuším, 13. schůze v únoru tohoto roku, kdy jsme se od kolegů z extrémní levice dozvěděli mnoho zajímavých věcí. Mimo jiné od paní Semelové, že místo hrdinů, kteří se postavili totalitnímu režimu, bychom měli ocenit hrdinné pohraničníky, kteří strážili frontu socialismu a míru před zlými kapitalisty a kriminálníky. Od pana Grebeníčka poté, že první a druhý odboj byly vedeny ve válečné době, zatímco třetí odboj v době míru, a proto nemůže být uznán. Já si myslím, že oba nám tak nevědomky připomněli, proč je uznání třetího odboje tak důležité.

Já jsem měl tu čest pracovat na komplexním pozměňovacím návrhu, který poté byl projednán dvěma výbory, výborem pro obranu a bezpečnost a ústavněprávním výborem, a s drobnými změnami vám přistál na stolech. Já jsem se několikrát sešel v rámci této skupiny mimo jiné i s pány Bendou,

Vidím a Kortem, kteří si prošli dobou komunismu se vztyčenou hlavou a odnesli si za to svůj bolestivý díl. A oproti původnímu návrhu jsme provedli množství změn. Jsou hodnoceny veskrze pozitivně.

Tou asi největší změnou je, že jsme sloučili odboj a odpor. My jsme pro to měli dva hlavní důvody. Za prvé to rozdělení je do jisté míry umělé, a za druhé jsme nechtěli vytvářet další dělicí čáry v disidentské komunitě. Druhá velká změna, že kromě symbolického ocenění, to znamená nějakého odznáčku a diplomu, dostanou tito hrdinové také finanční hodnocení.

Rád bych se zde vyjádřil k pozměňovacímu návrhu předsedy výboru pro obranu a bezpečnost pana Františka Bublana, který máte rozdaný na stolech. My jsme také vedli, a je to vlastně ta komise, která by rozhodovala o udělení vyznamenání, my jsme se v té pracovní skupině hodně zabývali tím, kdo by měl rozhodnout o tom, že účastník odboje a odporu bude oceněn ať už finančně, nebo symbolicky. Byly tam takové dva velké nápady. První, že by to měla být jakási komise moudrých hlav, komise historiků, a druhý, že by to mělo rozhodovat úřednictvo, úředníci ať už Ministerstva obrany nebo jiného ministerstva. Já jsem přesvědčen, že výsledný návrh, který obsahuje tu cestu úřednickou, je lepší. Domnívám se, že Ministerstvo obrany a jeho úředníci, kteří už koneckonců rozhodují o druhém odboji, jsou nejlepšími lidmi, kteří by měli rozhodovat i o tom třetím. A ten apolitický úřednický duch v tom rozhodování je myslím ku prospěchu věci. A ten pozměňovací návrh pana Bublana, který tu komisi zavádí vlastně až ve druhém kroku, to znamená v případě, že se člověk proti rozhodnutí těchto úředníků odvolá, tak myslím, že je to dobrá věc. A já osobně ten pozměňovací návrh pana Bublana podpořím. (V sále je velký hluk.)

Zkrátím své vystoupení, protože po těch dvaceti letech váhání už je škoda každé minuty, kdy zákon není schválen, a jako jeden z předkladatelů nebo jako jeden z tvůrců toho pozměňovacího komplexního návrhu prosím Sněmovnu, aby podpořila komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který je nejdočištěnější a v nejlepším stavu. Také vás prosím, abyste podpořili návrh předsedy VOB pana Bublana.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Paggiovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Klán, po něm pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vládo, dámy a pánové, dovoluji mi několik poznámek k předkládanému zákonu o údajném třetím odboji.

Návrh předkládaného zákona je přesnou kopií zákona, který ke konci

roku 2010 do Sněmovny poslal tehdy ještě pravicově ovládaný Senát. Po volbách do Senátu, kdy většinu získala levice, byl návrh zákona o takzvaném třetím odboji z projednávání stažen. Řada senátorů si uvědomila, že jsou v návrhu zákona chyby a nejasnosti. Senátoři, kteří návrh zákona kritizovali, neměli klapky na očích a uších. Dodávám, že ani já tyto klapky nemám a snažím se na celou materii dívat jako mladý člověk prizmatem různorodých náhledů nejen z pozice KSČM, ale také z možných přístupů jiných politických stran. Ve svém vystoupení čerpám z názorů politiků, jichž se návrh přímo dotýká. Jsou jimi zejména nedávno zesnulý senátor Jiří Dienstbier starší, dále se k problematice často vyjadřují Petr Uhl, Petr Pithart a další, kteří byli, jak všichni dobře víme, minulým režimem určitým způsobem postiženi na rozdíl od některých předkladatelů zákona, kteří jsou v mé věkové kategorii.

Doporučuji všem poslankyním a poslancům, kteří jsou pod návrhem podepsáni, aby se podívali do stenografických záznamů nebo si přečetli od výše jmenovaných politiků publikované texty k takzvanému třetímu odboji. Rovněž doporučuji, aby si všichni prostudovali stanoviska historiků nejnovějších dějin, kteří se vůči návrhu zákona jasně vymezují a mají k němu řadu kritických připomínek. Pregnantně se k zákonu o třetím odboji vyjadřuje Petr Uhl v článku O minulosti má rozhodnout zákon a úřad, uveřejněném v deníku Právo dne 18. ledna 2011, v němž píše: Návrh stojí na zásadě, že o minulosti má rozhodovat v daném případě Ministerstvo obrany podle posouzení Ústavu pro studium totalitních režimů. Rozdíl mezi více oceňovaným odbojem a méněcenným odporem je v násilí.

Pokládám tedy zásadní otázku: Jak může zákon a úřad rozhodovat o výkladu minulosti? Vždyť mapování historie je přece doména historiků, v žádném případě úředníků nebo politiků. Pokud bude zákon přijat v podobě, v jaké je zde předkládán, popřípadě pokud bude za základ vzat komplexní pozměňovací návrh, mám důvodnou obavu, že bude legitimizováno násilí. Názorným příkladem nám mohou být bratři Mašínové, kteří by tak byli za své činy nejen oceněni, ale dokonce i finančně odměněni. Nebo se snad mýlím?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, probíhá obecná rozprava. Opakuji i pro ty, kteří neslyšeli, potřebuji žádám Sněmovnu, aby věnovala pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za zjednání klidu.

Nastalý problém výstižně pojmenovává filozof a politolog Milan Znoj v deníku Právo ze dne 14. prosince 2010 v článku nazvaném Zase ten správný obraz, kde píše: Chystaný zákon ani tolik nehodlá pomáhat obětem,

jako hodlá vytvářet ten správný obraz o komunistické době a za tímto účelem umožňuje konstruovat protikomunistický odboj. Zákon by tak vytvářel novou podobu let 1948 až 1989. Ne však takovou, jakou skutečně ona léta byla. O výkladu doby minulé by nakonec rozhodoval Ústav pro studium totalitních režimů, Archiv bezpečnostních složek a Ministerstvo obrany na základě interpretace zde předloženého návrhu zákona.

Chci zde na tomto místě upozornit, popřípadě vznést dotazy na to, co je vlastně skutečným cílem předloženého návrhu zákona o údajném třetím odboji. Nejde v první řadě o přepisování minulosti a o zkresení let 1948 až 1989? Není dalším cílem zvýraznit postavení Ústavu pro studium totalitních režimů? Jeho důležitost, podstata a nenahraditelnost v dalším období? Případná nová vláda si totiž po legitimizování tohoto návrhu zákona nebude moci Ústav pro studium totalitních režimů dovolit zrušit, protože by to mohlo být posuzováno jako neúcta k veteránům údajného třetího odboje.

Ústav pro studium totalitních režimů společně s Archivem bezpečnostních složek a Ministerstvem obrany tak bude vytvářet nový pohled na minulost. Vznikne tak vlastně arbitr složený ze tří institucí a ten bude určovat správný obraz o letech 1948 až 1989. Není proto divu, že proti návrhu zákona o tzv. protikomunistickém odboji jsou historici, filozofové i mnozí další akademičtí a vědečtí pracovníci. Kromě toho zcela logicky tento návrh zákona rozděluje i veřejnost. V neposlední řadě jsou proti také někteří z historiků samotného Ústavu pro studium totalitních režimů, protože si uvědomují chybu zákona, jehož cílem není uznání lidí, kteří nějakým způsobem trpěli, ale jehož prvotním cílem je v uvozovkách správný výklad dějin, rozumí se v duchu Ústavu pro studium totalitních režimů.

Na závěr svého vystoupení chci požádat předkladatele návrhu zákona o údajném třetím odboji, aby stále neutíkali do minulosti a ke kritice režimu před rokem 1989. Všechny tyto spory nás odvádějí od problémů, které trápí naši republiku. Je potřebné, abychom se zaměřili na současnost, na řešení toho, co bolí a zajímá občany v jejich každodenním životě. Myslet na zabezpečení lidí, na to, aby se ne svou vinou dostávali na hranici chudoby. Řešme tedy společně tyto i další problémy a nezabírávejme opakovaně do minulosti, protože minulost již nezměníme, ale změnit můžeme zítřek.

Z výše uvedených důvodů navrhuji tento zákon, sněmovní tisk 204, na zamítnutí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jan Klán. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Stanislav Grospič, po něm paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a

kolegové, dovolte mi také pár poznámek k předloženému návrhu zákona. Možná je symbolické, že projednáváme teď v této vypjaté době návrh zákona, který nese honosný název o protiprávnosti v komunistickém odboji. Chtěl bych říci, že je symbolické, že jej projednáváme právě teď, právě to, že jej poslanci vládní koalice předložili v době a snaží se dosáhnout jeho schválení, kdy například cena běžného pečiva se zvýšila o 34,4 %, chleba o 20,4 %, mouky o třicet celých osm šest desetin procenta, těstovin o 15,5 %, mléka o 15,4 %, másla o 21,3 %, jedlých olejů o 26,5 %, rostlinných tuků o 14 %, cukru o 21,3 %, kaka o 16,4 %.

Ale ony se zvedly třeba i ceny energií, elektřiny o 4,8 %, zemního plynu od 5,8 %, vodného a stočného o 6,2 a 5,8 %, teplé a studené vody o 1,7 a jenom čisté nájemné se zvedlo o 2,6 % a z toho regulované o 6,5 %.

Možná je symbolické, že právě v době, kdy se vláda chystá a prosadila i v rámci malé důchodové reformy snížení téměř 80 % lidí, kteří budou nastupovat do starobních důchodů, výše jejich důchodových příjmů, právě v době, kdy se chystá na občany uvalit zvýšení daně z přidané hodnoty, které výrazně zvednou komodity, o kterých jsem zde hovořil, právě v době, kdy se vláda chystá danit režijní a benefiční náhrady, a právě v době, kdy téměř 80 % lidí nesouhlasí s touto vládou, a dokonce se organizace sdružené v rámci dopravy chystají vyhlásit stávkou jako výstrahu této vládě a této vládní politice, v této situaci přichází vláda, že chce glorifikovat své hrdiny, kterými by odvedla pozornost od tíživé současné sociální situace.

Ano, každý společenský režim má své hrdiny, a nemá-li je, musí si je vytvořit. Musí je vytvořit. A tato vláda a poslanci vládní koalice také říkají, musí si je zaplatit. A musí je zaplatit právě z těch zvýšených daní a z těch snížených příjmů velké části obyvatelstva. Nevím, jestli je to daň současné demokracii. Nevím, jestli preambule navrženého zákona, která hovoří slovy: jsa veden vůlí vyjádřit úctu ženám a mužům, kteří v období komunistické totalitní moci s nasazením vlastních životů, osobní svobody i majetku aktivně bránili hodnoty svobody a demokracie, jsa odhodlán trvale připomínat ideály vlastenectví či statečnosti a sebeobětování další generací, vyslovuje hlubokou lítost nad nevinnými oběťmi teroru komunistického režimu a vycházejí ze zásad, které chtěl vtělit do zákona o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu.

Chtěl bych říci, že každý vývoj a každá historická etapa má své zákonitosti. Někdy se vývoj opakuje. A hovořil jsem zde v prvním čtení tohoto zákona o paralele s norimberskými zákony. Myslím si, že způsob projednávání tohoto návrhu zákona ve výborech Poslanecké sněmovny i způsob, jakým bylo odůvodněno zařazení tohoto zákona na dnešní den jako pevného bodu, odůvodňuje, že se velká část poslanců této Poslanecké sněmovny, která si je jista tím, že sice ztrácí podporu občanů ve veřejnosti,

ale stále má oněch 118 hlasů, rozhodla jít cestou, která by alespoň napodobila ony norimberské zákony.

Sněmovní tisk číslo 204 zavádí v důvodové zprávě termín „třetí odboj“, což jednak přináší zásadní změnu v chápání samotného slova „odboj“ zahrnutím individuální činnosti, které totiž je v nesouladu s tím, jak jej vysvětluje slovník spisovné češtiny, tedy hromadný odpor, organizovaná činnost proti vládnoucímu režimu, a jednak je pojímá nesystémově z hlediska historického. Pro odboj, jak jej historicky chápeme, pro odboje prvního a druhého, bylo však příznačné, že se dotýkal samotné existence, bytí či nebytí samotného československého státu, resp. našeho českého národa. Odpor v letech 1948 a 1989, pokud existoval, směřoval pouze proti československému politickému a ústavnímu systému. To je základní rozdíl. První zahraniční národní odboj v letech 1914 až 1918 byl řízen vládou v exilu, měl vlastní vojenské legie a byl podporován státy Dohody, které válčily proti ústředním mocnostem včetně Rakouska-Uherska. Činnost prvního odboje směřovala k vytvoření samostatného Československa, a podobám, že postavení odbojáře nezískali účastníci domácího odporu, ale pouze příslušníci zahraničních vojenských legií. Rovněž druhý, protifašistický národní odboj v letech 1939 až 1945 byl řízen československou vládou v exilu, byl uznáván velmocemi bojujícími proti bloku fašistických mocností, měl vlastní armády a vyvíjel vlastní bojovou aktivitu včetně partyzánského boje a účasti ve Slovenském národním povstání. A i květnovém povstání českého lidu. Výsledkem druhého odboje bylo osvobození Československa z nacistické okupace. Podmínky pro získávání osvědčení odbojáře pak stanovil následně zákon číslo 255/1946 Sb.

První a druhý odboj, bylo pro ně příznačné, že boj o náš stát probíhal jako součást válečného konfliktu v zahraničí, ale současně i v domácím prostředí. Domácí odboj byl organizovaný, měl své centrální vedení a působil v součinnosti s centrem odboje zahraničního. To, co vy dnes chcete uznat jako odboj, nebyl ve skutečnosti odboj žádný. Bylo to pouze individuální vyjadřování nesouhlasu placené velice štědře zahraničními centrály, které měly zájem na rozvratu československého státu. (Nesouhlas a bouchání do lavic ze strany poslanců ODS.) Můžete si kolegyně a kolegové bouchat, můžete hlásně vyjadřovat svůj protest, ale já neskloním před vámi hlavu a nenechám se zastrašit. (Smích v sále.)

U zahraničního odboje pak bylo podstatné, že kromě politického vedení existovala také skutečná bojová složka Československá armáda. To vše staví odboj, protifašistický národní odboj do jiného hlediska. Spojování těchto dvou rovin, domácí a zahraniční, vytvářelo to, co označujeme jako první a druhý odboj, jejichž cílem byl vznik nebo obnova samostatného československého státu. Nikoliv pouhé svržení stávajícího režimu.

Kladu si několik otázek, proč na jednu stranu tento politický systém se snaží

očerňovat, ostrakizovat období let poválečného vývoje v Československu a poté v České republice, a na druhou stranu tolik stojí, přestože ji poplívává, o onu právní kontinuitu, z které bezostyšně tyje a výsledky práce lidí rozprodává a rozkrádala v kuponové privatizaci i v současných mocenských aférách, kterými jsou těhotné všechny vládní politické strany. Občanská demokratická strana, TOP 09 i Věci veřejné.

Vítězství prvního a druhého odboje umožnilo nahradit dosavadní státní útvar, se kterým existuje právní kontinuita. Československá republika nepřevzala právní řád Rakouska-Uherska ani protektorátu Čechy a Morava, Česká republika je právním nástupcem Československé federativní republiky a ta je právním nástupem Československé socialistické republiky a ta je právním nástupem Republiky československé.

Součástí prvního a druhého odboje, tedy jednou ze složek, byl také i onen individuální nebo skupinový odpor obyvatel proti režimu. Ten se projevoval, ano, i v letech poválečných, ale označení třetí odboj zde není na místě a ani to není pro protikomunistické hnutí 50. let možné používat. Tento odpor měl někdy formy ozbrojených akcí, ale převážně akcí, které směřovaly proti potlačování lidské důstojnosti, glorifikovaly vraždy a byly přímo upláceny zahraničními vojenskými službami.

(Stále k poloprázdnému sálu poté, co odešli poslanci ODS, TOP 09 a VV.) Je potřeba klást si otázky, zda lidé, kteří se dopouštěli této činnosti, kteří mají být tímto zákonem oslavováni, nenaplňovali skutkovou podstatu vlastizrady, a jak by proti takovýmto lidem bylo postupováno v jakékoli jiné zemi světa včetně oněch proslulých západních demokracií, na něž se dnes v návrhu zákona odvoláváte.

Třetí odboj nebyl reprezentován vládou v exilu, neměl vlastní bojující armádu ani vojenskou podporu cizích států. Skupina poslanců Federálního shromáždění, kdysi klub KDU a Ing. Lux se svým kolektivem, podala už 14. listopadu 1991 návrh na vydání zákona o protikomunistickém odboji. Návrh nebyl schválen. Jeho obsah však má význam právě pro onu podstatu pochopení antikomunistické posedlosti, kterou dnes je zachvácená znova Česká republika právě v souvislosti s neschopností zvládnout aktuální současné problémy, sociální problémy v České republice a narůstající odpor s touto vládou.

Uzákoněním odporu proti režimu jako odboje by se znevážil nejen skutečný odboj statečných vlastenců, který byl veden za existenci našeho státu a národa, ale byl by také znevážen podstatný kus historie a historické pravdy o dějinách naší České republiky.

Možná je symbolické, že demokracie dnes lidem v České republice příliš neříká a že neříká ani ono slovo demokracie řadě vládních poslanců. Kdyby tomu tak bylo, pak by se nemohlo stát, že tento týden zde na půdě Poslanecké sněmovny v úterý zazněla slova předsedkyně ústavněprávního

výboru paní Karolíny Peake, která řekla – cituji: „To jsem zase jednou omylem řekla pravdu, proč se chceme sejít jako poslanecký klub, proč chceme jako poslanecký klub pauzu. Všichni včetně členů ústavněprávního výboru za sociální demokracii věří, že nás tlačí čas v zákoně o třetím odboji. Nebudu to už rozmazávat. Beru zpět svoji žádost, беру zpět svou žádost o pauzu na kluby. Ano, podotýkám, o pauzu na kluby. Nebude tedy zasedat ústavněprávní výbor. Odešlu všechny, kteří na tento výbor byli pozváni, zpět.“ Ústavněprávní výbor se po skončení poslanecké schůze sešel, aniž o tom byli vyrozuměni poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy. Můžu si klást otázky, nakolik věrohodně o to stála paní poslankyně Karolína Peake a nakolik se hodilo, aby komunističtí poslanci nemohli být přítomni schůzi ústavněprávního výboru. Nic na tom nezmění skutečnost, že možná paní předsedkyně výboru v době, kdy už byl tento sál poloprázdný, byla dávno ukončena schůze Poslanecké sněmovny, zde od mikrofonu řekla, že by se přece jenom mohl ústavněprávní výbor sejít.

Vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona o protikomunistickém odboji se snaží vytvořit hrdiny doby minulé, glorifikovat tvář v tvář narůstajícím hospodářským problémům nové hrdiny, kteří možná ve své podstatě, jako v případě Mašinů a jiných lidí, byli sprostými vrahy. Možná, že v této souvislosti je právě symbolické, že by měl být projednán tento zákon dnes a že by jim také v té nadcházející velice tíživé situaci mělo být přilepšeno na jejich důchodech, právě tvář v tvář tomu, že je kráceno na důchodech jiných.

Možná že je vhodné zopakovat zde také jiná slova, která učinil předseda vlády na pohřbu jednoho člena ze skupiny vrahů Mašinových Milana Paunera: Za svobodu je právo bojovat jakýmikoli prostředky. Domnívám se, že vezmeme-li tato slova v potaz, tak i dnes má občan legitimně bojovat za svobodu, právo a hrdost. Lidé bránili s přesvědčením svou zem v celé poválečné historii. Někteří lidé, kteří se s tím neztotožnili, vyjadřovali proti tomu nesouhlas. Jestliže se dopouštěli někteří lidé protiprávního jednání, jestliže se dopouštěli trestných činů proti lidskosti, nedemokratických principů, nechť tyto věci posoudí justice. Obávám se, že příliš důkazů nemáte. Rychlost a bystrost dnešní justice i dvou inkvizičních úřadů ukazuje, že nemáte argumenty. Vytvořit si je přijetím nového zákona je zcela nepřijatelné.

Možná že chcete zastrašit společnost, možná že chcete vytvořit takový předpoklad, kdy skloní hlavu nejen opozice, ale zejména komunisté. Možná že se vám to zčásti může dařit. Ale Komunistická strana Čech a Moravy vždy respektovala právní řád České republiky. A přestože s řadou věcí nesouhlasíme, budeme je respektovat i nadále. Budeme hájit i základní demokratické principy. Navrhovaný zákon o

třetím odboji, o tzv. protikomunistickém odboji, je plivnutím do tváře všech poctivých lidí.

Dovolte, abych navrhl zamítnutí tohoto zákona. Komunistická strana Čech a Moravy hlavu před vámi neskloní. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Marta Semelová. Ale předtím jsou ještě tři faktické poznámky. První z nich je pan poslanec Jan Husák, poté Viktor Paggio a Marek Benda jako třetí.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, že pan Grospič neskloní hlavu... mě to tuří k tomu, abychom hlavu zvedli a ohradili se proti jeho návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Pan Grospič nás tady v úvodu zahltí jakousi statistikou účelově vybraných komodit, jejich zdražení. Mrzí mě vždycky, že k tomu nepřidá statistiku z doby vlády komunismu o délce front na banány, na pomeranče, na toaletní papír, na pračky, na televize. Bylo by to spravedlivé. Rovněž nesdělí, za kolik platů si koupil tyto běžné věci, jako je pračka, a kolik si jich může koupit dnes z jednoho nebo dvou platů. Takže vždy zavádějící slova.

Musím se ohradit proti tomu, když tady hovořil o třetím odboji jako odboji, který byl řízen západními centrály. Měl jsem pocit, že se vracíme do doby, kdy toto byly jejich hlavní argumenty.

Já si nedovedu představit, kdyby naše moderní společnost se chovala tak, jak se chovali komunisté v 50. letech, v dnešní době. Myslíte si, soudruzi, že byste seděli v této Sněmovně? Pokud by to bylo tak jak za vás, tak s každým takovým, kdo se nějakým způsobem snažil opozičně vyjádřit, jste zametli tak, že skončil ve vašich kriminálech. Nedívali jste se na to, že to byli rodiče od dětí, že to byli živitelé rodin, že to byli živnostníci, kteří zaměstnávali další zaměstnance. Okradli jste je a nechali jste je splácet půjčky za to, co jste jim ukradli. Nehovořím o řadě lidí, kteří byli vlastenci (předsedající upozorňuje na čas)... pardon, už to dokončím.... kteří byli vlastenci a vy jste je zavírali do kriminálu. Styďte se! Nezbyvá, než odejít z tohoto sálu. (Potlesk skupinky přítomných stojících poslanců z pravé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Jana Husáka. Další faktická poznámka pan poslanec Viktor Paggio. Po něm faktická poznámka Marka Bendy, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčka.

Poslanec Viktor Paggio: Já bych chtěl poděkovat panu Grospičovi za

fascinující exkurs do cen. Velmi mě zaujalo mléko 15,4 % a kakao 16,3 %. Rád bych zde zmínil právě tu kupní sílu. A faktem je, že ekonomie komunistům nikdy moc nešla. Kupní síla českého obyvatelstva se samozřejmě zvýšila. Průměrný český občan si za svůj průměrný plat v dnešní době koupí víc rohlíků, víc televizí, víc toaletních papírů, víc kakaa a víc mléka, než tak bylo před rokem 1989.

Také bych se rád vyjádřil k tomu druhému číslu, které zaznělo, a to je, že 80 % lidí nesouhlasí s touto vládou. Prosím vás, to je právě ta nádhra, že se může dělat tento průzkum, že ti lidé můžou říct, že s tou vládou nesouhlasí. Dovedete si představit tento průzkum před rokem 1989? Jak by asi dopadl? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Viktor Paggio. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové – já se nenechám zatáhnout do této diskuse s poststalinovskými poskoky komunistické strany a prosím, ať jsem klidně žalován u mandátového a imunitního výboru. Já jsem se chtěl jen ohradit ostře proti tomu, že ústavněprávní výbor nebyl svolán řádně. Byl svolán řádně, byl svolán předem, bylo to oznámeno jak v usnesení výboru, tak SMS zprávami, tak tady odsud na mikrofon.

Takže prosím, lžete si o minulosti, jak chcete, já s vámi do této diskuse nejdu, protože pro mě nejste v tomto směru partnery. Ale nelžete o tom, co se děje teď a tady!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Nyní další faktická poznámka, Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych potřeboval několik faktických poznámek, protože tady zaznělo několik vážných údajů. Kdyby předsedkyně ústavněprávního výboru tady ve Sněmovně na stenozáznam, tak jak jsem četl, neřekla, že nebude ústavní výbor, že ho odvolává, tak bych se samozřejmě nepřel. Ano, já jsem řekl, předtím byl řádně svolán. Ale výbor byl odvolán tady odtud. Následné upozornění, že se sejde znovu, už neproběhlo.

Byl bych kategorický těch soudů právě z hlediska úcty k demokracii, abych říkal: vy pro mě někdo nejste partner.

Ano, můžeme se ohrazovat proti sobě navzájem, řekl bych svému prvému předřečníkovi. Ale víte, pokud se skutečně páchalo násilí a křivdy, tak určitě by bylo odsouzenischnopné. Ale nechť tedy oba úřady, které jste

si vytvořili, je odhalí a nechť ženou viníky k odpovědnosti. Ale vy nemáte prostě argumenty. Kromě dvou tří lidí, které jste potom v tichosti museli pustit, jste vlastně nikomu nic neprokázali.

A k otázce banánů – byl jsem nedávno v jednom hypermarketu a právě jsem si chtěl koupit banány. Bylo mi řečeno: Teď nejsou, protože vlastník hypermarketu si nepřeje, aby vzhledem k nepříznivé ceně těchto banánů teď se dávaly na trh.

A jenom takovou malou doušku na konec. Ony dnes ty banány stojí možná méně, ale brambory stojí podstatně více. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak faktická poznámka nyní pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Dámy a pánové, paní předsedkyně, dobrý den. Mně v této chvíli, v této fázi debaty nezbyvá, než říci, že po tom všem, co jsem v životě prožil a dodnes prožívám, po tom všem, co se mně a mé rodině, mému okolí, mým přátelům přihodilo za posledních téměř 56 let, co jsem na světě, než říci spolu s klasikem, a tak by ta diskuse mohla vypadat: Sice nesouhlasím ani s jedním ze slov, která tu říkáte, ale udělám všechno proto, abyste je – a já dodávám bez emocí v prostředí klidném – mohl také říci.

Co se týká cen, front a platů, které tady pan kolega Paggio například zmiňoval – ano, ono průměrné číslo vždycky vypadá hezky, ale vezměme si desetitisíce rodin důchodců, desetitisíce rodin s dětmi, které zdaleka nedosahují na průměry, o kterých je tady řeč. Desetitisíce rodin, možná statisíce rodin těch, kteří čekají v té pomyslné velmi dlouhé frontě na práci a na důstojné živobytí, a v tomto srovnání to vypadá už trošičku jinak.

Chtěl bych poprosit, abychom nechali proběhnout diskusi, řekněme, i když je to diskuse vysoce ideologická, ve věcném duchu a abychom se nepokoušeli tady jakýmkoli způsobem vzájemně mistrovat jeden druhého. Na ataky typu, že nejsem partnerem, neodpovídám. Jenom řeknu, že i já mám svoje voliče, tak jako mí kolegové v klubu KSČM. Těch voličů nejsou pouhé desítky, jsou to rovnoprávní občané České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčika. Další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Marta Semelová, prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, kolegové a kolegyně, pomínu to a nebudu rozebírat, jak se poslanci vládní koalice

opět předvedli jako demokraté a jak před pravdou utíkají ze svých míst, protože se těchto názorů bojí.

Nebudu znovu sáhodlouze vysvětlovat, proč je pro mě zákon o tzv. třetím odboji naprosto nepřijatelný. Ale pár slov si přece jen neodpustím. Ono argumentovat tady totiž nemá cenu. Vy nechcete slyšet argumenty, vám jde předložením tohoto návrhu o něco úplně jiného. Jde vám o to, odvrátit pozornost od vážných problémů této země a jejích občanů. Odvrátit pozornost od toho, že chcete nízko- a středněpříjmovým lidem všemi těmi svými sociálními, zdravotními, daňovými a školskými reformami akorát tahat peníze z jejich už téměř prázdných kapes, aby zaplatili vámi zaviněný stále vyšší schodek. Namísto toho, abyste zavedli progresivní daň, abyste zrušili stropy na zdravotní a sociální pojištění či zrušili účast České republiky v drahých zahraničních vojenských misích novodobých žoldáků.

Zákon o třetím odboji má odvrátit pozornost od nekompetentnosti celé této vlády, kterou oprávněně odmítá 90 % občanů, proti níž nedávno protestovalo 50 tisíc lidí v Praze. Těch lidí, které někteří z vás nazvali lůzou.

Zákon o třetím odboji má také odvrátit pozornost těch, kteří se stále častěji ptají, kdy budou konečně voláni k zodpovědnosti ti, kdo mají na svědomí rozkradení a rozprodání značného majetku této země, kdo mají na svědomí zadlužení státu a jeho občanů.

Závěrem: Předložený návrh zákona o třetím odboji je paskvil. Zcela pomíjí všechny mezinárodní a historické souvislosti, umožňuje ocenění vrahů a násilníků, uráží normální poctivé lidi, kteří zde žili a pracovali. Mimo to považují za nehoráznost v těchto případech návrh na udělení statutu válečného veterána. Proto se připojuji k zamítnutí tohoto zákona. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je další přihlášena do rozpravy paní poslankyně Marie Nedvědová.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, pokud se týče tohoto zákona, předkladatel uvedl, že nejde o běžnou normu, že se jedná o něco, s čímž se lze téměř ztotožnit. Návrh tohoto zákona v důvodové zprávě uvádí, že byl připravován na podnět a ve spolupráci s Konfederací politických vězňů v České republice s cílem odstranit alespoň 20 let po pádu komunistického režimu údajně jeden z důležitých nedostatků v dosavadní legislativě, vypořádání se s totalitní minulostí. Přitom v předchozí části důvodová zpráva podrobně vypočítává již dříve přijaté zákony od opakovaně novelizovaného zákona o soudní rehabilitaci až po zákon č. 181/2007 Sb., jenž mimo jiné upravuje ustavení a činnost Ústavu pro studium totalitních režimů.

Nepokrytě se přitom v důvodové zprávě uvádí, že návrh zákona má za účel co nejširší odhalení praxe komunistického režimu v letech 1948 až 1989.

Vzhledem k dosavadním výsledkům tohoto ústavu, jehož snad největším úspěchem byla denunce známého spisovatele Milana Kundery na základě jakéhosi neověřeného úředního záznamu, mám za to, že cílem navrhovaného zákona je najít jinak nevyužitý ústavu nějakou náplň činnosti, a to na základě vyjádření tohoto ústavu. Podivná kritéria stanovená pro účastníka protikomunistického odboje či odporu proti komunismu, zejména pokud jde o vyloučení osob, které byly členy KSČ či KSS s výjimkou těch, kteří byli členy těchto stran pouze v období od 1. 1. 1968 do 1. 5. 1969, prakticky neumožňují přiznání tohoto statutu podstatné části signatářů Charty 77 či Obrody ani osobám vyloučeným z politických důvodů z KSČ či Komunistické strany Slovenska.

Ale i další ustanovení navrhovaného zákona jsou rozporná. Co je možné považovat za vykonání mimořádně záslužného činu podle § 3 odst. 1 písm. d) tohoto návrhu? A naopak, co je možno považovat za trestné činy spáchané z pohnutek nízkých nebo nečestných? Nejde snad o snahu definitivně legalizovat počínání bratří Mašínů a jim podobných?

My se stále chlubíme tím, že jsme konečně součástí Evropy, ale respektujeme zásady Evropského společenství? Já chci v tomto směru připomenout usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2009 o svědomí Evropy a totalitě. I když je k některým bodům tohoto usnesení možno mít určité připomínky, lze se ztotožnit s tím, že žádný politický orgán ani žádná politická strana nemá na výklad historie monopol a nemůže tvrdit, že je objektivní, přičemž historikové se podle tohoto usnesení shodují, že není možné zcela objektivně interpretovat historické skutečnosti a že neexistují objektivní historická svědectví.

Především se však v tomto usnesení zdůrazňuje, že oficiální politické interpretace historických skutečností by neměly být výsledkem většinového rozhodování v parlamentech, a to vzhledem k tomu, že parlamenty nemohou minulost uzákonit. Navíc mylný výklad historie, jak toto usnesení dále konstatuje, může podpořit exkluzivistická opatření, a tím podněcovat nenávist a rasismus. To vše podle tohoto usnesení neznámá, že o minulosti nelze vést diskusi. Tato diskuse však musí být otevřená, nepředpojatá a maximálně nestranná. Tu bohužel nelze předpokládat na půdě Parlamentu ani zmíněného Ústavu pro studium totalitních režimů.

Závěrem chci proto ještě jednou citovat z výše uvedeného usnesení Evropského parlamentu: „Konečným cílem zkoumání minulosti je pomoci osobám, jež žily pod různými bývalými autoritativními a totalitními režimy, aby překonaly vzájemné rozdíly a dosáhly usmíření.“ K tomuto cíli však návrh předloženého zákona ze shora uvedených důvodů rozhodně nesměřuje. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím dalšího přihlášeného do rozpravy pana poslance Josefa Šenfelda.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, v souvislosti s projednávaným návrhem zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu chci poukázat na jeho zásadní rozpor, a sice že odboj je možné vést proti nepříteli, nikoliv proti vlastnímu lidu. Tuto myšlenku vyslovil Karel Sedláček, který v době okupace působil ve Švýcarsku jako zpravodajský důstojník naší exilové vlády. Proto, i když byl svými přáteli varován, nezůstal po válce v zahraničí, ale vrátil se do Československa a jeho další osud byl pak skutečně tragický. Karel Sedláček svým postojem vyjádřil hlubokou pravdu a mravní krédo, které tento návrh zákona neguje, protože ozbrojený odpor proti vlastnímu lidu oceňuje a vyzvedává. Vraždy příslušníků našeho národa motivované a zdůvodňované odporem proti vládnoucí ideologii zůstanou vraždami.

Přijetím tohoto návrhu by se potvrdila zákonnost ozbrojeného odporu proti světovému názoru, zákonnost použití zbraně proti nositeli jiného politického smýšlení, zákonnost terorismu. Proto podávám návrh na zamítnutí sněmovního tisku 204. Podávám návrh na vrácení sněmovního tisku 204 výboru k novému projednání.

Pokud totiž chtějí předkladatelé, aby osvědčení veterána dostal každý příslušník ilegální organizace, každý autor petice či ten, kdo ji tiskl nebo rozšiřoval, pak by stejný princip měli uplatnit i u skutečných odbojářů z období druhé světové války. Vždyť v preambuli zákona o válečných veteránech je uvedeno, že Parlament České republiky se na něm usnesl – cituji: „Maje na zřeteli morální ocenění mužů a žen, kteří s nasazením vlastních životů bojovali za vlast, bránili hodnoty svobody a demokracie, a veden přáním připomenout ideály vlastenectví, cti a statečnosti všem občanům.“ Tuto skutečnost by měli vzít na vědomí předkladatelé sněmovního tisku 204, kteří za boj za vlast považují provádění sabotáží, spolupráci se zahraniční zpravodajskou službou, převaděčství nebo překračování státních hranic, tedy boj proti vlastnímu lidu, nikoliv proti nepříteli.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen do rozpravy poslanec Miroslav Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jsou návrhy zákonů, které lze věcně projednávat, vést k nim odbornou diskusi napříč politickým spektrem. Tak jsem to od doby, kdy jsem

v roce 1990 vstoupil poprvé do parlamentu, zaznamenal mnohokrát, pokud se v zákonodárném sboru prosazovali lidé demokratického smýšlení. Jsou ale období, jsou vlády, kdy se ústava nectí a demokratická diskuse se nepřipouští, neboť někomu vadí.

Současná vládní koalice a vláda jako taková z tohoto pohledu patří k těm, kdo ústavu nectí. Vláda a mnozí koaliční poslanci dnes nemají odvalu k demokratické diskusi, zacpávají si uši před názory opozice. V současné vládní koalici mnozí před zásadami parlamentní demokracie, zájmy republiky a potřebami a zájmy občanů, před fakty dávají přednost osobnímu prospěchu a prospěchu svých kmotrů a sponzorů. Korupční styl a heslo „účel svěť prostředky“ někteří poslanci a ministři z řad vládní koalice nadřadili nad zdravý rozum i nad platnou ústavu a nezcizitelná lidská práva spoluobčanů.

Troufám si přitom s plnou odpovědností tvrdit, že v případě některých poslanců a ministrů koalice nejde o ono biblické „nevědí, co činí“, jejich jednání je motivováno osobním prospěchem a závazky ke sponzorům a kmotrům. Také proto nás dnes předkladatelé zákona o protikomunistickém odboji chtějí přesvědčit nikoliv o realitě, o nesporných faktech minulosti a přítomnosti, ale o tom, že na historické pravdě, jaká skutečně byla, nezáleží. Také proto nás chtějí přimět bez ohledu na platnou ústavu a právní řád ke zpětnému uzákonění toho, co zákonem změnit nelze a co ani zákonem nelze vydávat za skutečnost.

Ano, mám na mysli podivnou konstrukci předkladatelů, že v letech 1948 až 1989 byla Evropa a Československá republika ve válečném stavu a že politicky motivované nebo politicky zdůvodňované vraždy, násilí a špionáž lze vydávat za válečné činy. Navzdory tomu, že evropské státy navzájem spolupracovaly a soupeřily politickými, ekonomickými a kulturními formami, navzdory tomu, že jak v Evropě, tak i na půdě Organizace Spojených národů se všechny státy navzájem respektovaly a spolu více či méně ochotně jednaly, chtějí předkladatelé uzákonit svou představu válečného stavu a vnutit občanům lež, že v Evropě probíhala do roku 1989 válka a že politické a politicky zdůvodněné vraždy, násilí a loupeže byly válečnými akty. Každý, kdo nehodlá popřít svou odbornost a čest, potvrdí předkladatelům předlohy, kterou se zabýváme, obecně známý právní fakt, a tím je skutečnost, že Česká republika nebyla s žádným státem Evropy ve válečném vztahu. Jistě potvrdí, že ani žádný stát Evropy, a dokonce ani Spojené státy nevyhlásily Československé republice válku.

I stávající ministr spravedlnosti, nebude-li chtít poskvřnit svou pověst lží, a jsem poslední, kdo by jej v tomto případě z takového záměru podezřívál, jistě potvrdí, že ČR jako nástupnický stát kontinuálně vstoupila do právních a smluvních závazků Václavem Klausem a Vladimírem Mečiarem rozdělované Československé republiky a že československý stát po roce

1989 kontinuálně převzal mezinárodní závazky a práva, včetně členství v OSN a v mezinárodních institucích, po Československé socialistické republice. Ministr spravedlnosti tak může bez vší pochyby přiznat, že po roce 1989 žádný závazek nebyl závazkem spojeným s válečným stavem nebo ukončením válečného stavu.

Ptám se tedy jmenovitě ministra spravedlnosti, zda může předkladatelům toho, co zde dnes projednáváme, sdělit, že československý stát v letech 1948-1989 nikdy nebyl ve válečném stavu s žádným ze států Evropy ani s žádným dalším státem světa, včetně Spojených států, které na území Československa vysílaly ozbrojené i neozbrojené agenty k provádění špionáže a další činnosti. Vyzývám jej, aby potvrdil, že v období let 1948 až 1989 Československo na rozdíl od současné ČR nevedlo se žádným státem Evropy a světa válku a nepodílelo se na okupaci nebo válečných akcích na území žádného státu Evropy nebo na území Spojených států. Je to důležité proto, že pokus tvrdit, že zde byl válečný stav, je založen na právní a historické negramotnosti, na neschopnosti pravdivě pojmenovat dějinné události.

Možná většině přítomných připadne to, že se obracím na ministra spravedlnosti, aby potvrdil tak samozřejmou skutečnost, nadbytečnou. Jsem ale přesvědčen, že tato výzva je plně na místě. Předkladatelé posuzovaného návrhu zákona chtějí totiž popřít, že český stát kontinuálně vstoupil do právních a smluvních závazků Československé republiky. Osoby postižené právním bezvědomím a ti, kdo studovali práva z rychlíku, snadno vyrobí ze studené války horkou a z člověka, který podřezává svázaného policistu nebo zabíjí podnikového pokladníka a kupuje si za uloupené peníze motorku nebo gauč, vojáka střilejícího na nepřítele.

Chci být správně pochopen. Ne, v žádném případě nezpochybňuji nic tragického, co se v dějinách této země skutečně odehrálo. Mám úctu a pokoru k tragickým lidským osudům, které ve složitých dějinách střední Evropy a československého státu jsou součástí dějin a jsou pro nás výzvou a poučením. S plnou odpovědností ale prohlašuji, lež o válečném stavu v letech 1948 až 1989, i kdyby stokrát byly uzákoněna, zůstane lží a podvodem na občanech i na těch, kdo v té době žili. Přívlastek válečný veterán pro lidi, kteří se zbraní v ruce v době míru podřezali svázaného policistu nebo zavraždili oloupeného pokladníka, se stane výsměchem dějinné pravdě.

A pokud jde o peníze a příplatky, lidské tragédie současnosti, kdy stávající režim není ochoten přiznat všem penzistům právo na slušný lidský život beze strachu a bez vydírání nejrůznějšími poplatky za zdravotní péči, nezmírňující zákon, který politicky vybranou úzkou skupinu má zbavit existenční nejistoty a strachu z tohoto vydírání. Spíše naopak! Pochopila to snad i předsedkyně Konfederace politických vězňů, které zřejmě tento po-

kus uplatit mlčení jejích lidí připadá vůči většině občanů nemravný. Musím se ptát, jak mají v tomto režimu žít občané, kteří nepatří k lidsky vybrané skupině, které má být vyplaceno 100 tis. Kč jednorázového příspěvku. Jak mají žít statisíce důchodců, kterým tato vláda upírá to, co chce přiznat politicky vybrané skupině, tedy příplatek k důchodu, který by kompenzoval náklady spojené se zdražováním či zdražovacími opatřeními této vlády? Co má společného s vyrovnáváním se s dějinami pokus skupiny poslanců korupční koalice a vlády zpětně změnit dějiny a paušálně ospravedlnit a odměnit pod záminkou uznání tzv. protikomunistického odboje nejen ty, komu se stala křivda a kdo kladli oprávněný odpor, ale ospravedlnit a odměnit ty, jejichž zločiny a teroristické a kriminální činy jsou odsouzené v každém civilizovaném státě?

Záměr koalice výrazně přilepšit lidem kolem Konfederace politických vězňů lze opravdu interpretovat různě. Osobně jej beru jako přiznání vlády, že důchody, které dostává většina občanů, jsou nedostatečné. Je ale také nutné připomenout, že příspěvky k důchodu, finanční kompenzace za vazbu a věznění a některé sociální výhody těm, kdo se zbraní v ruce, sabotážemi, službou v zahraničních rozvědkách, armádách a prací pro zahraniční služby nebo jinak bojovali proti Československé republice, její státní moci v letech 1948 až 1989, byly již opakovaně poskytnuty. Stalo se tak například už zákonem č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ale i nařízením vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu, a naposledy zákonem č. 108/2009 Sb., o jednorázové peněžní částce nahrazující příplatek k důchodu a zvláštní příspěvek k důchodu. Pokud chce současná vláda tuto skupinu nyní dále nadřadit příslušníkům protinacistického odboje a bojovníkům za osvobození republiky z nacistické okupace další stotisícovou odměnou a dalším příplatkem k důchodu, nebude to asi všeobecně přijímáno s porozuměním.

Nabízí se ale ještě další otázka. Současná vláda teď v Parlamentu předložila návrh na snížení většiny důchodů. Za těchto okolností působí návrh na stotisícovou kompenzaci a zvýšení důchodů pro vybranou, politicky definovanou skupinu poněkud svérázně.

Dámy a pánové, ne, předkladatelům zřejmě nejde o postižení historické reality, o pravdu, věrohodnost a serióznost toho, co navrhuji. Jde jim nejspíše o zpětné uzákonění vlastních přání, o jakousi anticipaci toho, co mělo podle jejich představ a podle představ těch, kdo o takový statut usilují, nastat. Tak trochu to připomíná, jako by si navrhovatelé neuvědomovali ani složitost dějin, ani tragické rozměry některých činů a politických cílů. Navrhovatelé, alespoň takový to budí dojem, namísto vážného a seriózního zkoumání a poznávání minulosti zaujali roli cimrmanovských osobností typu Franze Josefa a Ferdinanda d'Este. Jak jinak posuzovat jejich nápad, že občanům i dějinám lze vnutit vrchnostenským výnosem, že se se

zpětnou platností zavádí válečný stav a že se za tento zpětně zavedený a zpětně vyhlášený válečný stav budou přiznávat těm, kdo se přihlásí, osvědčení válečného veterána a příplatky za přípravu války? Pokud takový pokus vylekal, jak to nedávno prošlo médií, i předsedkyni Konfederace politických vězňů, pak to jen dokumentuje, cimrmanovsky řečeno, že předkladateli geniálně objevený válečný stav nevzbuzuje nadšení ani u racionálně uvažujících případných adeptů na statut účastníka nekonané třetí světové války.

I to je důvod, proč nemohu posuzovaný zákon podpořit. To ovšem neznamená, že se s mojí vstřícností nesetká pozměňovací návrh poslance Františka Bublana.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Daniel Korte. Prosím, pane kolego.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, přiznávám se, že když jsem ráno přicházel do této Sněmovny, v koutku duše jsem naivně doufal, že budeme ušetření toho, co nám bylo slyšet v prvním čtení, že nebudeme muset poslouchat tirády o čackých pohraničnících, kteří střelili na hranicích po těch, kteří nechtěli žít v socialistickém ráji, a jiné podobné výlevy. Bohužel jsem se mýlil. Je to tedy asi tím, že i přes relativně pokročilý věk ze mě nebyl smyt pel mladistvé naivty.

Ani já, podobně jako kolega Benda, se nenechám zatáhnout do polemiky s komunistickými poslanci. Nemá to totiž žádný smysl. Polemizovat se lží a demagogií je zbytečné, tím spíše, že jejich projevy se projednáváné materie týkají pouze jen zdánlivě. Ve skutečnosti vypovídají pouze a výhradně o nich.

Řeknu jen velmi stručně, co tento zákon je. Navrhovaný zákon je opožděným – opožděným proto, že přichází až po dvaceti letech – výrazem vděku a úcty těm statečným a odvážným mužům a ženám, pro které stály ideály mravní, ideály svobody a demokracie často výše než vlastní život. Je to ocenění těch, kteří se i s vědomím rizika exekuce, jež tím podstupují, postavili na odpor komunistické totalitě, zvůli a násilí, a to ať už se zbraní v ruce, anebo soustavnou dlouhodobou či jinak významnou protirežimní činností.

Jak víte, původní návrh sem do Poslanecké sněmovny dorazil ze Senátu a Senát po změně svého politického složení jej bezprecedentně z jednání této Sněmovny stáhl. Návrhu se chopila skupina poslanců, mezi něž mám tu čest patřit, a i s vědomím toho, že původní návrh obsahuje vady a nedostatky, jsme ho podali znovu. Vady a nedostatky jsme se pak pokusili od-

stranit v komplexním pozměňovacím návrhu, jehož jsem spoluautorem a který má v nejúplnější podobě v usnesení ústavněprávního výboru, tisk 204/3. Jsem přesvědčen, že díky tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu došlo k významnému kvalitativnímu posunu původního návrhu. Řeknu v několika bodech v čem.

Náš návrh odstraňuje právě ty vady a nedostatky, na které upozorňovala odborná veřejnost, zejména tím, že ruší dělení na odboj a odpor, které bylo značně formální, mechanické a postrádalo vnitřní logiku, a spojuje obě podoby v jednu po vzoru zákona o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu.

Náš návrh zpřesňuje definice forem odboje a odporu proti komunistickému režimu s tím, že zužuje počet osob, kterým lze přiřknout statut veterána. Já se domnívám, že to je správné. Pojmu veterán rozumíme zcela přirozeně tak, že je to osoba, která vedla boj ozbrojený či s bojem ozbrojeným srovnatelný. Rozšíření tohoto statutu i na další okruh účastníků odboje a odporu proti komunismu by nutně vedlo k hodnotové devalvaci tohoto pojmu.

Návrh lépe vymezuje překážky, které brání v udělení ocenění a přiznání postavení účastníka odboje a odporu proti komunismu a zejména vedle ocenění morálního, které je vysloveno například v preambuli návrhu, vedle ocenění formálního, jako je udělení osvědčení a propůjčení pamětního odznaku, přináší též ocenění materiální, což považuji za jeho hlavní přínos. Kromě jednorázového peněžního příspěvku bude těm účastníkům odboje a odporu proti komunismu, kteří mají podprůměrné důchody, tento důchod srovnán na úroveň průměrnou. Je to splátka našeho dluhu a odstranění jedné velké křivdy, protože tito lidé nemohli vykonávat svá povolání, často nesměli ani vystudovat a celý život se proto protloukali v různých podprůměrných špatně placených zaměstnáních, v důsledku čehož mají i nízký důchod.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto komplexního pozměňovacího návrhu a zároveň zde jménem klubu TOP 09 a Starostové oznamuji, že podpoříme pozměňovací návrh kolegy Bublana.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kortemu. Faktická poznámka – pan poslanec Miroslav Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, беру на vědomí, že jsou zde i tací, kterým se názory poslanců Komunistické strany Čech a Moravy nezamlouvají. Jim všem bych rád ovšem připomenul zásadní spis guru všech liberálů a kritika socialismu, nositele Nobelovy ceny Miltona Friedmana, Kapitalismus a svoboda. Tento

oblíbenec Reagana a Thatcherové ve své knize z roku 1962 zdůraznil, že jedním z rysů svobodné společnosti je svoboda jednotlivce otevřeně obhajovat a propagovat radikální změnu struktury společnosti a dále že známkou politické svobody kapitalistické společnosti je možnost člověka otevřeně obhajovat a pracovat pro socialismus. Ve svých pozdních pracích své názory nezměnil, nýbrž potvrdil.

A tak chci pouze konstatovat, že v případě obhájců posuzovaného zákona opět vítězí pouhopouhá výrazová ornamentálnost nad hlubším ideovým uchopením uvedené problematiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní se vracíme k řádným přihláškám. Slovo má pan poslanec Miroslav Opálka. Pardon, s přednostním právem se ještě hlásila paní místopředsedkyně Sněmovny Kateřina Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, doufala jsem podobně jako pan poslanec Korte, že si dnes ve druhém čtení ušetříme martyrium ideologických projevů komunistických poslanců, ale mylila jsem se.

O tom, že zde čtyřicet let trvala komunistická nesvoboda a že proti ní mnozí občané bojovali, nemůže být pochyb, ať nám tedy komunističtí poslanci budou říkat cokoli. Ten, kdo to popírá, uráží památku všech lidí, kteří byli popraveni a umučeni v komunistických lágrech, lidí, kteří trpěli za komunistického režimu, protože nepřijali pasivně osud mlčící nesvobodné většiny. Čekala bych, že komunistická strana se postaví čelem ke své minulosti, kterou jednoznačně odsoudí. Dnešek je pro mne opět velkým momentem, jak úzká je hranice mezi demokracií a totalitou.

To, že jsme se dvacet let po pádu komunismu stále ještě nevyrovnali se třetím odbojem, považuji za ostudu předchozích vlád. Šanci důstojně ocenit hrdiny třetího odboje jsme promarnili už v roce 1990, ale že nebudou uznáni ještě ani v roce 2011, to tehdy jistě nikdo nepovažoval za možné. Přesto se tak stalo a zaslouženého uznání se tak bohužel velká řada lidí už nedožila.

Odmítám tvrzení, že předložený návrh je paskvil. Pan poslanec Korte zřetelně popsal, jak naše pracovní skupina zákon doprecizovala. A ačkoliv jde především o morální uznání, jsem ráda, že budou bojovníci proti komunistickému režimu oceněni také finančně. Podle Ministerstva práce a sociálních věcí si realizace zákona vyžádá správní výdaje na straně plátce důchodů, správní výdaje se odhadují na dvacet milionů korun v prvním roce a pět milionů v následujících letech. Domnívám se, že to jsou částky, které si můžeme dovolit vydat i v době obecného šetření, protože to

účastníkům protikomunistického odboje naše republika dluží už více než dvacet let.

Odmítám i výtky, že tímto zákonem odměníme také bratry Mašiny. Neuznat třetí odboj kvůli Mašinům považuji za hloupý alibismus. Zákon jasně říká, že za účastníka odboje a odporu proti komunismu se nepovažuje občan, který se dopustil zvláště zavrženíhodného jednání směřujícího k popření individuálních základních lidských práv, přičemž to-muto jednání se v rámci akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu bylo možné vyhnout. Míru zásluh navíc bude vždy posuzovat Ministerstvo obrany, které může neuznat boj vedený zvláště zavrženíhodným způsobem.

Za všechny, kdo v období od 25. února 1948 až 17. listopadu 1989 bojovali za svržení komunismu a nastolení demokracie, vás kolegyně a kolegové, prosím o podporu tohoto návrhu, a to nikoliv proto, že jsem měla čest být v pracovní skupině, která zákon precizovala, ale proto, že naše republika se nesmí ke svým hrdinům z dob komunistické nesvobody otáčet zády a dál se tvářit, že neexistovali.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni Klasnové. S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Hezké dopoledne, dámy a pánové, paní předsedkyně. Myslela jsem si, že už nebudu vystupovat, protože přesahuje vystoupení komunistických poslanců jakoukoliv únosnou míru, zejména z pohledu této instituce. Nicméně jistě hodnocení si zaslouží.

To hodnocení provedu na základě citace zákona o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, ve kterém se uvádí v § 2 odstavci 1, že režim založený na komunistické ideologii, který rozhodoval o řízení státu a osudech občanů v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989, byl zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný. Podle § 2 byla Komunistická strana Československa organizací zločinnou, zavrženíhodnou, obdobně jako další organizace založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému.

Byť je Komunistická strana Čech a Moravy dnes legitimní stranou tohoto parlamentu, tak jejich vystoupení hodnotím prizmatem toho, co jsem nyní ocitovala.

Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Další faktická poznámka – paní kolegyně Lenka Kohoutová. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, lidé, kteří se podíleli na protikomunistickém odboji, si prostě zaslouží uznání. Zaslouží si náš respekt a mají právo na důstojný život. My jsme zákon o protikomunistickém odboji nebyli schopni schválit dvacet let. My jsme dokonce po dvacet let diskutovali o tom, jestli nepostavíme komunisty mimo zákon. Stále o tom diskutujeme a to se nám nepodařilo. My jsme tak slušní, že až nyní říkáme, že uznání protikomunistického odboje je jakousi malou satisfakcí. My nikdy nevrátíme život lidem, rodinám, které byly komunisty uzurpovány, perzekvovány.

Prosím vás, odhlaste se od svých jednání, přestaňte diskutovat. Neurážejte lidi, kteří stojí nahoře na galerii nebo sedí nahoře na galerii. (Zaznívají poznámky z lavic poslanců KSČM.) Zdržte se toho, co nás všechny uráží. My vás taky neurážíme. My se snažíme k vám přistupovat s jakýmsi respektem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení zástupci vlády, kolegyně, kolegové, ujišťuji vás, že jsem nepřišel nikoho urážet. Přišel jsem říci několik svých poznámek, které vidím jako problém, problém této předlohy.

Nechci hovořit o tom, zda je, či není dneska na místě se vracet k historii, ale chci říci, že uzákoňujeme znovu boj proti ideologii. To je ve světě docela neobvyklé. A navíc forma komunismu, i když včera už o tom byla řeč, v žádné formě v právních předchůdcích České republiky neexistovala. A nakonec i pan exprezident Havel přísahal věrnost Československé socialistické republice. Tento stát tehdy byl aktivní na mezinárodním poli, uzavíral řadu bilaterálních i multilaterálních smluv. Existovaly tu aktivní diplomatické vztahy v rámci různých režimů.

Objektivní hodnocení budou mít v ruce až s velkým odstupem času historici. Čas je jedině spravedlivý, protože každá nová doba se vyznačuje hledáním svých kořenů, symbolů, svým výkladem historie. Z tohoto pohledu lze tento návrh brát jako vůli současné většiny Poslanecké sněmovny, deklarovaný po doplnění i v programovém prohlášení vlády.

Možná, a teď si dovolím malou hypotézu, že se právě v těchto chvílích v České republice rodí čtvrtý ne odboj, ale odpor. Já si dovolím říct, možná že pod názvem „Za národní zájmy a proti korupčnímu vedení státu“. A

možná právě v čele tohoto odporu se budou pasovat v budoucnu dnešní členové strany Věci veřejné a budou vykládat, že právě jejich volební program byl tím spouštěcím momentem a že jejich účast a setrvávání ve vládě bylo právě proto, aby tomuto režimu mohli škodit. (Smích a potlesk z lavic poslanců KSČM.) Možná nadsázka, možná hypotéza, uvidíme.

Ale máme před sebou asi pět verzí předlohy, tak jak je zřejmě shromáždí tisk, který vyjde z tohoto druhého čtení. Původní návrh, dva téměř totožné návrhy pozměňovací jako usnesení výborů, které dle mého názoru zcela nerespektují i vyjádření vlády, které učinila ke sněmovnímu tisku 117 i 204. Předpokládám, že dnes živý komplexní pozměňovací návrh, o kterém nás informoval zpravodaj kolega Vidím a nezvykle v dvojjediné roli zároveň předkladatele i zpravodaje paní kolegyně Peake, budou tím hlavním.

Komplexní pozměňovací návrh výboru však dělá z tohoto návrhu zákona i odškodňovací zákon. A z toho pohledu se obracím na legislativce, protože mám obavu, že v těch výborech ta role nebyla zvládnutá a je to dokonce nehlasovatelné. Chybí například část státního rozpočtu, která bude zabezpečovat tyto finanční prostředky. Bude to veřejná pokladní správa? Bude to rozpočet Ministerstva obrany? Bude to Česká správa sociálního zabezpečení v rámci jiných odškodňovacích zákonů, kterým to bude refundovat veřejná pokladní správa?

Když se zamyslím nad vyrovnáním důchodů na průměr, tak i toto není legislativně zvládnuto, protože není řečeno, jestli půjde na průměr z kterého předchozího roku, protože průměrný důchod se vyčísľuje v tom daném roku vlastně zpětně, takže by to mělo být formulováno stejně jako u takzvaných zastropování, kde se říká průměrný plat dva roky zpátky. A muselo by se to taky týkat zákona č. 155/1995 Sb., protože ten řeší, jakým způsobem se vypočítávají důchody, a také zákonů, které navazují na tento zákon. A podotýkám, že je docela problém ze solidárního důchodového pojištění hradit tu část, která by, pokud se rozhodne většina této Sněmovny, měla být hrazena z daní.

Z tohoto pohledu se mi návrh, který předložila Konfederace politických vězňů a který si osvojuje zatím, zřejmě, až vystoupí v druhém čtení, uvidíme, pan kolega Hulinský, jako z jejich strany prozíravý. Zřikají se finančního plnění, protože mají historickou zkušenost. Vědí, že v současné době tento požadavek ve společnosti rozhodně nebude podporován a to by je mohlo poškodit. Ale vědí také z historie, jak se formulovali účastníci druhého odboje, jaké složité tahanice byly, třeba kdo byl, kdo nebyl partyzán, kdo se jak zúčastnil, či nezúčastnil druhého odboje, a svým způsobem ta finanční motivace vlastně motivuje řadu lidí, aby jim stálo za to kvůli těm sto tisícům možná znehodnotit i ten kolektiv vyvolených.

A tím bych v podstatě chtěl své vystoupení, které věřím, že nebylo ide-

ologické, ale faktické, skončit. Děkuji všem za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Opálka. Dále je přihlášen pan poslanec Stanislav Huml. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych i já načel odůvodnění svého pozměňovacího návrhu. Já si osobně myslím, že všechny zákony České republiky by měly být kontinuální, to znamená vražda by měla být vraždou, sabotáž by měla být sabotáží, a my máme určité trestné činy, které jsou nepromlčitelné, ať je režim takový nebo makový. A mně v té předloze chybí opravdu jednoznačné a srozumitelné vyslovení toho, že nepromlčitelné trestné činy zůstanou nepromlčitelnými, že Parlament nebude zasahovat do jednání justice, tedy soudu, a proto jsem načel velmi jednoduchou větu, která, pokud nebude načtena, tak ten zákon nebude konformní.

Já jsem se dnes seznámil s návrhem, s kterým se ztotožnil Petr Hulinský, a stejně jako můj předřečník musím říct, že skláním hlavu před Konfederací politických vězňů. Ten jejich návrh je absolutně úžasný, protože je to přesně o tom, tak jak by to mělo být v Parlamentu České republiky. Pojmenovává to, co je statečné, vzdávají se jakékoliv finanční odměny a pro mě je hlasovatelný zcela jednoznačně jejich návrh. Takže podporu mu dám úplně stoprocentně.

Já si osobně myslím, že statečnost projevovali lidé i v tom režimu minulém a musí se občas projevit statečnost i v tom režimu současném. A je to někdy i o verbálních projevech. I tady mezi poslanci jsou ještě dnes lidé, kteří ještě nenašli statečnost, ani aby promluvili na tomto fóru.

Takže tolik. Já se potom v podrobné rozpravě ke svému návrhu přihlásím. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Humlovi. Nyní je přihlášen pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně, za udělení slova. Paní a pánové, já bych se chtěl v tomto druhém čtení zaměřit trochu na změnu, která nastala mezi prvním a druhým čtením. V tom prvním čtení jsme si tady odbyli velkou diskusi, teď ta diskuse pokračuje ve stejném duchu, ale nezazněl zde ten rozdíl, který nastal v tom novém komplexním pozměňovacím návrhu, který byl projednáván a projednán a s určitými změnami i schválen na výboru pro obranu a bezpečnost a na ústavněprávním výboru.

Ta podoba komplexního a pozměňovacího návrhu je lepší. Já to

přiznávám. Není nejlepší, ale je lepší než původní návrh a možná mnohé z nás přiměje k tomu, abychom s tímto návrhem za určitých okolností vyslovili souhlas. Ta podoba byla samozřejmě konzultována s mnoha historiky, odborníky, s lidmi, kteří byli více zainteresováni v tomto minulém období a měli k tomu, co říci. Přesto, a já to chápu, tento návrh možná vyvolá mnoho kontroverzí, odlišných pohledů a také hodnocení. Tomu se nevyhneme a s tím musíme počítat.

Chtěl bych zmínit takovou kladnou změnu, která spočívá v tom, že z původního návrhu vypadla určitá časová omezení a vymezení, kdy se kdo mohl tak svatopavlovsky obrátit a kdy už se nemohl obrátit na jinou věc, to je celkem pozitivní. Daleko pozitivněji však hodnotím jinou skutečnost, a to je, že v tom konečném rozhodnutí, zda někomu bude uděleno toto ocenění, nebude tak záležet na tom, jestli patřil k nějaké skupině, nebo nepatřil k nějaké skupině, jestli signoval nějaký dokument, nebo nesignoval, dokonce jestli byl členem KSČ, nebo nebyl, ale daleko silnější důraz bude kladen na – mohu to nazvat – přidanou hodnotu. To znamená, zda ta účast v nějakých aktivitách skutečně něco hodnotného přinesla. A míra té přidané hodnoty bude asi rozhodující při tom posuzování.

Proto jsem si dovilil, mohu říct, i za sociální demokracii podat návrh, aby míru té přidané hodnoty mohla posoudit nějaká nezávislá etická komise, aby to nezůstalo pouze na nějakém bodovém hodnocení úředníků Ministerstva obrany, i když věřím tomu, že odbor, který se zabývá už několik let tzv. druhým odbojem, má v tom bohatou zkušenost a určitě tuto práci zvládne, ale bude to velmi těžké rozlišování, zda šlo o tu přidanou hodnotu, anebo nešlo o přidanou hodnotu. Tak celkem vítám předchozí vyjádření, která podporují vznik a působnost této odvolací komise, která bude působit při Ministerstvu obrany, resp. bude odvolací komisí podléhající ministru obrany.

Já se potom přihlásím v podrobné rozpravě k tomuto pozměňovacímu návrhu a tímto vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bublanovi. Oznamuji, že pan poslanec Šlégr má náhradní kartu číslo 9. Byla mi doručena omluva pan poslance Václava Kubaty, který se omlouvá z dnešního jednání mezi 9. a 12. hodinou.

Já bych chtěla poprosit teď paní místopředsedkyni, aby mi umožnila vystoupit také.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážená paní místopřed-

sedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, i s rizikem, že obecná rozprava, která se chýlí ke konci a která měla nějakou dynamiku a vývoj, a jako zkušený člověk, který zažil v parlamentních lavicích leccos, vím přesně, že teď, když vystoupím a řeknu některá silná slova, tak že tím můžu riskovat, že se ta rozprava bude znovu opakovat. Věřím, že si to málokdo přeje, ale přesto.

To, co tady zaznělo, nemůže zůstat, zejména z těch úvodních vystoupení komunistických poslanců, bez odezvy. Nejenom proto, že na galerii pro hosty sedí zástupci Konfederace politických vězňů. Nejenom proto, že Poslanecká sněmovna má zcela přirozeně odlišné názory, a to odleva směrem doprava. Nejenom proto, že také naše veřejnost tyto události vnímá odlišně. Ale zejména proto, abychom nepřipouštěli na parlamentní půdě pokrývání věcí takovou měrou, jakou se to odehrálo.

Jestliže v původním příspěvku celým malérem projednávání tohoto zákona byla cena rohlíku nebo cena mouky vypočítaná přesně na procenta, o kolik rostou tyto ceny, tak já se chci zeptat, jestli bude ochoten kterýkoli z poslanců Komunistické strany Čech a Moravy při jakémkoli příštím projednávání podobného zákona, bude-li dávat na misku vah nějaké ceny, zda bude ochoten udělat 100 kroků nebo 200 kroků směrem na Újezd, kde je památník těch, kteří byli popraveni během komunistického režimu a pronásledováni. Tam je deska, kterou si stačí ofotit. Já jsem si před lety tu desku ofotila, abych nikdy nezapomněla, co se v naší zemi dělo, a tu fotografii nosím s sebou do Poslanecké sněmovny. A tam všechno, co potřebujete o tomto režimu vědět, najdete. Prosím všechny, aby si tam došli a ofotili si ji. A až budou tady vykládat o tom, o kolik vzrostly rohlíky, tak aby nám řekli, jakou cenu mají tyto informace.

Oběti komunismu – to je ta deska – roky 1948 až 1989: 205 486 odsouzeno, 248 popraveno, 4 500 zemřelo ve věznicích, 327 zahynulo na hranicích, 170 938 občanů emigrovalo. Jakou cenu tohle všechno má? (S důrazem a rozechvělým hlasem. Následoval dlouhotrvající potlesk, při kterém všichni z pravé části Sněmovny včetně přítomných ministrů povstali.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: (Již jako předsedající.) Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Petr Tluchoř. Ale ještě jsou zde dvě faktické poznámky – pan kolega Dědič... ne. Pan kolega Stanislav Křeček, prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem chtěl vystoupit v předchozím příspěvku. Chtěl jsem říct, že

celá ta debata se prostě míjí historickou skutečností. Názor, že 25. února 1948 tady přistáli Maršani a vnutili nám nenáviděný režim, proti kterému český národ 40 let statečně bojoval, aby potom v listopadu 1989 zjistil, že stačí zazvonit klíčkem a tento režim padne, zřejmě nemá historické opodstatnění. Na druhé straně je přece zcela zřejmé, že i v tomto období se našli stateční lidé, kteří se prostě vzepřeli tomu, co se zdálo neměnitelné naprosté většině nejen našeho národa, ale celé Evropy. A tito lidé si bezpochyby zaslouží naše ocenění a naši úctu. Děkuji. (Potlesk ODS, TOP 09, VV, ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. Pokud se nikdo nehlásí již do obecné rozpravy, a nevidím – takže ještě na závěr obecné rozpravy jste žádal, pane navrhovatelí? Prosím, pan poslanec Petr Tluchoř na závěr obecné rozpravy.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, paní předsedkyně sice již řadu věcí řekla. Já jsem se hlásil, protože jsem považoval za nutné na závěr obecné rozpravy zareagovat alespoň na některá vystoupení komunistických poslanců.

Chápu jejich motivaci. Chápu, že kdyby dnes ve Spolkovém sněmu seděli zástupci NSDAP, také by nesouhlasili s oceněním protinacistického odboje. Také by se snažili zlehčovat utrpení jeho příslušníků, také by zpochybňovali jejich hrdinství, také by se snažili vypálit jim cejch zločinců, kteří se protivili platnému právu. Jenomže, dámy a pánové, zástupci NSDAP ve Spolkovém sněmu nesedí. A jestliže díky toleranci a smířlivosti po listopadového režimu tu mohou s námi v českém sněmu nebo Parlamentu být poslanci za stranu, jejíž totalitní režim české právo označilo za zločinný, čekal bych od nich trochu více pokory.

Ano, chápu vaši motivaci, poslankyně a poslanci z KSČM, ale nechápu drzost některých z vás, soudružky a soudruzi! My jsme vaši totalitní stranu nezakázali. Vy nám prosím nezakazujte ocenit ty, kteří proti ní bojovali. Třeba i se zbraní v ruce. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi. Ještě se zeptám, zda se hlásí někdo do obecné rozpravy? Pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, já bych mohl komentovat některé mimořádně podivné výroky svého předřečníka či jiných těch, kteří tady vystupovali. Nebudu a budu se držet toho, o čem jsem přesvědčen, že je potřeba v této souvislosti říct.

Když jsem si přečetl návrh, který předložil Poslanecké sněmovně pan kolega Hulinský a který je dokumentem Konfederace politických vězňů, tak jsem zjistil, že můj dědeček by byl oceněn podle tohoto navrženého zákona. V roce 1951 teprve opustil Leopoldov po politickém procesu, ve kterém nešlo vůbec o to, že byl odsouzen jakýmsi komunistickým režimem, ale byl odsouzen těmi, kteří nechtěli, aby mluvil o tom, že věděl, kdo je a kdo není partyzán. Tak to bylo. Byla to otázka jeho osobní statečnosti, že to říkal, a byla to otázka osobní nestatečnosti a nehoráznosti některých lidí, kteří se báli, když se přihlásili za partyzány v druhé světové válce, mluvit o tom právě před ním. Rehabilitační rozhodnutí podle zákona 119/1990 Sb. samozřejmě má moje maminka a já uloženo.

Co mi vadí na návrhu zákona – že na rozdíl od Ústavy České republiky a v jejím rozporu vytváří dvě kategorie lidí. Jedny ty lepší a druhé ty horší. Dokonce i ty, kteří nějakým způsobem se dostali do sporu s bývalým režimem, a v každé společnosti, v každém režimu se člověk dostane do sporu s vládní mocí, ať je ten režim takový, nebo onaký. Ale problém je přece v tom, že bychom se měli z historie poučit. A pokud si vezmeme z historie jakési poučení, tak bychom měli dbát na to, aby skutečně litera zákona, že lidé se rodí ve svých právech rovni, nebyla ohýbána obyčejnými zákony, aby ústava zůstala platit. To si myslím, že je povinností zákonodárců. Ať mají svoje uvažování nalevo, nebo napravo, ať jsou bez politické příslušnosti, ať jsou věřící, nebo nevěřící. Toho bychom měli být schopni jako zákonodárci. Neustále mít na paměti to, že lidé by si měli být ve svých právech rovni a neměli bychom dělat jedny rovnější a druhé méně rovny jenom kvůli tomu, jestli byli členy té nebo jiné organizace.

A snad k tomu, co tady bylo řečeno, nemohu nepřipojit jednu poznámku. Komunistická strana Čech a Moravy vznikla v roce 1990, a to na svém březnovém sjezdu. Registrována byla potom v listopadu roku 1990. A prosím, abyste nezaměřovali Komunistickou stranu Čech a Moravy s jinými politickými stranami. KSČM má svoji téměř 21letou historii, která je nejen plná respektu k Ústavě České republiky a nejen respektu k vlastní osobnosti, ale která je politickou stranou plně demokratickou.

Neporušila nikdy ústavu, neporušila zákony České republiky a nemáme na sobě stigma jako politická strana, naši poslanci, že bychom se něčeho trestného dopustili. Tak tomu není. A jestli chcete spojovat některé činy z roku toho nebo onoho, kdy jsem ještě ani nebyl na světě, s myšlenkou, tak prosím, odlišujeme lidskou osobnost, práva a povinnosti a lidská jednání. Jestli má být někdo potrestán, ať je potrestán za konkrétní čin. Jestli má být někdo oceněn, ať je oceněn za konkrétní čin. Ale prosím, vytvářet rozdílné kategorie lidí se opravdu v moderní společnosti 21. století nehodí. Bylo by vhodné, abychom to měli na paměti, když budeme pro tento zákon hlasovat nebo nehlasovat.

Klasik říká, že právo je vůle vládnoucí třídy povýšená na zákon. Jistě, máte většinu, můžete přijmout zákon, jaký budete chtít. Je otázka, jestli ten zákon posune českou společnost k lepšímu, nebo k horšímu. Jestli česká společnost bude více demokratická, jestli bude dbát práv jednoho nebo druhého člověka bez rozdílu jeho pohlaví, sociálního postavení víry nebo bezvěrectví, politické orientace.

Přeji vám při vašem rozhodování, abyste více dbali na ústavou zaručená práva každého občana České republiky než na svůj politický dres. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pan poslanec Petr Gazdík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, milí kolegové, já jsem velmi rád za slova, která tady pan Filip řekl. Na druhou stranu pro nás mladé, kterým v roce 1989 bylo 15 let a kteří příliš komunistický režim nezažili, není příliš jasné, jaký je rozdíl mezi Komunistickou stranou Čech a Moravy a její předchůdkyní. Pakliže ten rozdíl existuje, jak o něm mluvíte, prosím, protože máte v názvu stejné slovo, slovo označující zločinnou ideologii, prosím, pojdte k tomuto pultu a omluvte se za zločiny komunistické strany, které za těch čtyřicet let provedla. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Gazdík. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Faktická poznámka paní kolegyně Wenigerová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vyslechli jsme si z úst pana poslance Filipa, že Komunistická strana Čech a Moravy je stranou novou, nezátíženou a že vznikla v 90. letech. Tomu bych dokonce mohla i věřit, pokud by zde nebyla pronášena poslanci Komunistické strany Čech a Moravy slova, která zde zazněla minule a dnes. Takže v duchu toho, co řekl pan kolega Gazdík, tomu nelze věřit. Činy nebyly prozatím prokázány. (Potlesk z pravé strany sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan kolega Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní a pánové, já myslím, že ten, kdo chce číst omluvu nikoli Vojtěch Filipa, ale orgánů komunistické strany, a to jak Československa, tak KSČM, pronesly a napsaly její orgány, které jsou k tomu demokraticky zvoleny. Ať to byl

mimořádný sjezd v prosinci 1989, ať to byly sjezdy Komunistické strany Čech a Moravy, které následovaly poté. A dovolte mi říct, že já nepopírám právo nikoho říct svůj názor, byť by ten názor byl správný, nebo nesprávný. Každý musí unést svou argumentaci. A já se snažím, abych ji unesl nejen já, ale i mí kolegové. A jestli se vám nějaký názor nelíbí, neznamená to přeci, že nemají právo to říkat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Jeroným Tejc je přihlášen.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl všechny vyzvat, protože se nacházíme nikoli ve třetím, nikoli v prvním, ale ve druhém čtení, kdy je cílem projednávání návrhu zákona, případně předložit, zdůvodnit a představit pozměňovací návrhy k tomu tisku, abychom skutečně k podrobné rozpravě co nejdříve přistoupili.

Myslím, že žádný zákon není dokonalý. Komplexní pozměňovací návrh, který byl projednán výbory, myslím, že mnohé z nás potěšil tím, že jde alespoň lepším směrem, než šel ten návrh původní. Nicméně je potřeba ještě předložit pozměňovací návrhy, které aspoň podle mého názoru a podle názoru mnohých mých kolegů zákon, tak jak je připraven, pozmění, aby byl přijatelnější pro více poslanců v tomto sále. Rád bych skutečně požádal o to, abychom již přistoupili k podrobné rozpravě, abychom tu debatu, jestli ano, nebo ne, provedli až případně ve třetím čtení. A myslím, že to bude dobře, pokud stále nebudeme diskutovat, protože pak bychom se mohli dostat do situace, která tady byla několikrát zmíněna, že dvacet let po sametové revoluci zde tento zákon nemáme. Já bych rád, abychom skutečně už o této věci mohli hlasovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale já se přesto musím zeptat, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu, který předložil pan poslanec Josef Šenfeld. Návrh zní: vrátit návrh zákona výboru k novému projednání. Poté teprve bude následovat podrobná rozprava a přihlášky do ní vidíte na informační tabuli.

Využívám přestávky, než dorazí naši kolegové, k tomu, abych vám upřesnila, že informační tabule nerozlišuje zatím rozpravu obecnou a podrobnou, což vás možná mate, ale v červené barvě bývá obecná, oranžová podrobná, ale my to tam ještě dopřítě doplníme.

Mezitím všichni už, doufám, dorazili, takže můžeme zahájit hlasování o návrhu, který zde zazněl a s nímž jsem vás seznámila.

Zahajuji hlasování číslo 76. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh zákona byl vrácen výboru k novému projednání. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování číslo 76. Přítomno 158, pro 28, proti 98. Tento návrh přijat nebyl.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Jako první dostává slovo pan zpravodaj Jan Vidím, poté pan kolega Robin Böhnisch.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně, paní a pánové. Poprosil bych Poslaneckou sněmovnu, aby hlasováním rozhodla o tom, že za základ pro projednání podrobné rozpravy druhého čtení bylo vzato usnesení ústavněprávního výboru. Je to totiž ta jakoby nejčerstvější forma předloženého návrhu zákona. Čili chci vás poprosit, paní předsedkyně, abyste nechala hlasovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že za základ pro podrobnou rozpravu ve druhém čtení je usnesení ústavněprávního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 77. Táhá se, kdo je pro, abychom za základ podávání pozměňovacích návrhů brali usnesení ústavněprávního výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 77. Přítomno 162, pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní prosím o prvního přihlášeného do obecné rozpravy, pana poslance Robina Böhnische. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den, děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Přiznám se, že jsem taky hlasoval pro návrh vrátit návrh zpátky do výboru, a to ne z důvodu nějakého dalšího zdržování, ale z důvodu toho že se sešlo už na stolech tolik návrhů, že by si to prostě ten návrh zasloužil. Nicméně, přestože jsem považoval za verzi takřka optimální komplexní pozměňovací návrh Konfederace politických vězňů, kterého se ujal pan kolega Hulinský, dovolím si načíst pozměňovací návrhy k pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru.

Ten první pozměňovací návrh zní: V § 4 odst. 1 vypustit písmeno c). Druhý: V § 4 odst. 1 v písmenu g) vypustit slova „nebo vojenských“. Ostatní písmena by se přeznačila.

Dovolím si krátké odůvodnění. Ani komplexní pozměňovací návrh neřešuje roli těch příslušníků armády, kteří by třeba byli členy KSČ a s velkou pravděpodobností také absolventy vojenských škol, sehráli důležitou roli v odboji nebo odporu proti komunismu, například v roce 1948 nebo v době vpádu armád některých států Varšavské smlouvy v roce 1968. Ustanovení odst. 3, které by mělo otevírat cestu k řešení takové situace, se pro tento případ jeví nedostatečné a staví řadu lidí, kteří projeví velkou

míru osobní statečnosti a dnes jsou ve velmi pokročilém věku, do pozice prosebníků před vyjmenovanými institucemi, jejichž někteří pracovníci přísluší k rozhodování posuzovanou dobu ani nepamatují.

Závěrem bych chtěl požádat pana zpravodaje, aby až bude připravovat třetí čtení a definitivní hlasování, bral v patrnost mou prosbu, aby se o obou pozměňovacích návrzích hlasovalo zvlášť. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Robin Böhnisch. Nyní je přihlášen pan poslanec Petr Hulinský, poté pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec Petr Hulinský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych hrozně rád, aby to, co teď tady zazní, nebylo bráno jako jakákoliv politická proklamace, aby to bylo bráno tak jako úcta k lidem typu Naděždy Kavalírové nebo Leo Žídka, úcta k lidem, kteří si tu účtu opravdu zaslouží, a k lidem, kteří před nás přinesli komplexní pozměňovací návrh.

Já jsem si tento pozměňovací návrh osvojil, abychom mohli i o něm tady hovořit, abychom i o něm tady mohli hlasovat. Co Konfederace politických vězňů České republiky chce? Dovolte, abych vám to přečetl.

§ 1. Obsahem tohoto zákona je uznání oprávněnosti boje za svobodu a demokracii v době nesvobody.

§ 2. Dobou nesvobody se rozumí období od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989.

§ 3. Vymezení pojmu. Pojmem protikomunistický odboj se rozumí aktivní účast na činnosti směřující proti totalitnímu komunistickému režimu s cílem odstranit tuto totalitní moc a obnovit demokracii a svobodu. Tato činnost byla ze strany státní moci předmětem tvrdých represí, které vedly ke zbavení osobní svobody nebo i života mnoha účastníků této odbojové činnosti.

§ 4. Účastník protikomunistického odboje. Za účastníka protikomunistického odboje se považuje občan, který se prokáže písemným dokladem o soudní rehabilitaci podle zákona č. 119/1990 Sb. Za účastníka protikomunistického odboje se nepovažuje občan, který v době nesvobody byl členem KSČ nebo je členem KSČM, byl příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce StB, byl evidován v materiálech StB jako rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový pracovník StB, byl členem Lidových milicí, byl členem Akčního výboru Národní fronty nebo prověřkových komisí po 25. únoru 1948 nebo prověřkových a normalizačních komisí po 21. srpnu 1968, byl příslušníkem nebo spolupracovníkem cizí zpravodajské služby státu, který byl nebo se později stal smluvní stranou Varšavské smlouvy, se jinak dobrovolně, vědomě a aktivně významným způsobem podílel na budování, rozvoji a upevňování komunistické totalitní moci ČSR.

K překážce uvedené pod bodem a) se nepřihlíží, pokud byl občan do KSČ vyslán nebo se stal jejím členem za účelem protikomunistického odboje. Tuto skutečnost nutno doložit písemným dokladem.

§ 5. Statut. Tento návrh nepožaduje pro účastníky protikomunistického odboje statut válečného veterána podle zákona o válečných veteránech. Zdůrazňujeme, že dokladem o účasti na protikomunistickém odboji je soudní rozhodnutí o rehabilitaci dle zákona č. 119/1990 Sb. To nemohlo být vydáno nikomu, kdo nesplňoval požadované podmínky.

§ 6. Cíl návrhu. Konfederace politických vězňů České republiky zdůrazňuje, že tento návrh není veden snahou o získání hmotných či jiných výhod, nýbrž snahou o uchování kontinuity národní paměti o historických dobách boje za národní svobodu a zejména snahou o morální zadostiučinění s cílem, aby byl schválen zákon stručného a jasného znění.

Parlament České republiky uznává zákonem třetí odboj. Naděжда Kavalírová. Leo Židek.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh máte všichni v lavicích, každý z vás má možnost se nad tím zamyslet, ale co víc, každý z vás bude mít možnost o tomto návrhu hlasovat a to bylo předmětem načení v tomto druhém čtení zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji také za příspěvek. Dalším přihlášeným do rozpravy v této chvíli je Stanislav Huml, tak ho poprosím, aby se ujal slova.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil načíst svůj pozměňovací návrh k tomu odhlasovanému usnesení ústavněprávního výboru.

§ 4 odst. 4 se doplňuje větou: „Za účastníka odboje se nepovažuje občan, který svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu, pokud nebyl soudem plně rehabilitován.“

Děkuji, to je vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím Františka Bublanu. Prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, pane místopředsedo. Já se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic. Týká se etické komise a dovolím si zde načíst na steno malou změnu v tomto již podaném pozměňovacím návrhu.

Týká se odst. 5 druhé věty. Druhá věta zní: „V souvislosti s jejím výkonem nepřísluší členům komise odměna.“ Já navrhuji tuto větu vypustit.

Potom si dovolím načíst další dva pozměňovací návrhy. Ten druhý se týká § 4 odst. 4 předposlední věty v tomto odstavci. Vedlejší věta zní: „a tomuto jednání se v rámci akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu bylo možné vyhnout.“ Navrhuji tuto větu vypustit.

Třetí pozměňovací návrh se týká § 10 – vycházím z komplexního pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru s nadpisem Rehabilitace. Navrhuji vypustit tento paragraf celý. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Prosím Marka Bendu, aby tedy nyní přečetl své návrhy. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo, vážení páni ministři, mám jenom jeden, také drobný pozměňovací návrh, který vychází z jedné z variant, kterou jsme projednávali v průběhu projednávání komplexního pozměňovacího návrhu, a chci, aby byl k dispozici a ve hře, protože jak jsem to ještě promýšlel, tak se mi tam zdá, že tam jistý problém je.

Týká se § 6 odst. 4, kde je stanoveno, jak se postupuje, je-li, protože těch osob, které mohou žádat za osobu, která již zemřela, je více, osob více. Předložený komplexní návrh ústavněprávního výboru předpokládá, že ministerstvo žadatele vyrozumí o vydání osvědčení jinému žadateli. Já bych rád navrhl změnu, aby v odst. 4 tato slova „ministerstvo žadatele vyrozumí o vydání osvědčení jinému žadateli“ byla zaměněna za slova „ministerstvo žádost odloží a zašle žadateli stejnopis osvědčení“.

Jde mi o to, že v případech, kdy ať už rodinných vztahů nebo toho, že požádá zcela jiná osoba, například právnická, nějaký historický ústav, historická skupina, dostane osvědčení o tom, že daná osoba byla účastníkem třetího odboje a odporu, a pak se posléze přihlásí někdo z jeho dědiců, aby nemusel obíhat historické instituce a prostě dostal stejnopis osvědčení rovnou z ministerstva. Víím, že jsme o tomto návrhu dlouho diskutovali, ale stejně bych ho rád ještě před třetím čtením dostal do hry, protože si myslím, že by pozůstalým zjednodušoval situaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Ptám se, jestli do podrobné rozpravy ještě někdo chce vystoupit a přednést nějaký pozměňovací návrh. Ještě stále probíhá podrobná rozprava, ale nicméně já tedy nemám další přihlášky, takže pokud už nikdo další nemá, tak podrobnou rozpravu můžeme ukončit. Nyní bych požádal Jana Vidíma, kdyby ji nějakým způsobem ještě shrnul.

Poslanec Jan Vidím: Pane předsedající, dámy a pánové, shrnout tuto debatu je nadlidský úkol. Zůstaňme tedy pouze u té podrobné části roz-

pravy Poslanecké sněmovny k tomuto návrhu. Celý soubor pozměňovacích návrhů, které zazněly, bude samozřejmě příslušnými útvary Sněmovny zpracován do komplexního pozměňovacího návrhu, který dostanete na svá místa. Předpokládáme, že třetí čtení tohoto návrhu proběhne v průběhu příštího týdne, pravděpodobně ve středu. V tuto chvíli nic dalšího dodávat není třeba. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže skoro už to vypadá, že v této chvíli už nic nám nezbyvá. Myslím, že v tom případě poděkuji navrhovateli a ukončím druhé čtení projednávání tohoto 4. bodu.

A můžeme přejít k dalšímu, druhému bodu dnešního programu, a to je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády by nyní ve druhém čtení měl uvést opět ministr zdravotnictví Leoš Heger. Takže prosím pana ministra, který se nakonec dočkal, ke druhému bodu dnešního programu schůze. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych řekl úvodní slovo k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých dalších souvisejících zákonů.

Hlavním důvodem pro předložení tohoto návrhu zákona je provedení některých úkolů, k nimž se vláda zavázala v programovém prohlášení. Z těchto úkolů považuji za nejvýznamnější vytvoření legálního –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon! Já tady vidím, že

někteří se snaží poslouchat a moc jim to v tom hluku nejde. Já myslím, že to je docela důležitá novela, tak bych vás chtěl poprosit, kdyby se poněkud ztišila situace ve sněmovně, aby ti, co chtějí slyšet, co říká pan ministr, to skutečně měli možnost slyšet. Děkuji za pochopení, a prosím, můžete pokračovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající.

Z úkolů považuji za nejvýznamnější vytvoření legálního prostoru pro poskytování zdravotní péče, na kterou si pojištěnec může připlatit za zákonem stanovených pravidel. V předloženém vládním návrhu jde především o § 13, který v souladu s Listinou základních práv a svobod zajišťuje pojištěnci jeho nárok na zdravotní péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění a současně mu umožňuje vybrat si tzv. ekonomicky náročnější variantu zdravotní péče, kterou nebude hradit celou, ale zaplatí pouze rozdíl mezi variantou základní, která je hrazena, a variantou ekonomicky náročnější.

Toto ustanovení bylo na několika jednáních ve výboru pro zdravotnictví široce diskutováno a v důsledku této diskuse byly v tomto výboru předloženy pozměňovací návrhy, které jsou nyní obsaženy v jeho usnesení. Přestože jsem přesvědčen o tom, že ani navržená úprava obsažená ve vládním návrhu zákona není v konfliktu s Listinou základních práv a svobod, neboť pojištěnci zaručuje právo na zdravotní péči, která odpovídá jeho zdravotnímu stavu a účelu, kterého má být jejím poskytnutím dosaženo, která je v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy a u které existují důkazy o její účinnosti vzhledem k účelu jejího poskytnutí, mám za to, že pokud bude schváleno doplnění příslušných ustanovení způsobem obsaženým v usnesení výboru pro zdravotnictví, pak již nemůže být o souladu s ústavním pořádkem skutečně žádných pochyb.

Nemohu se ztotožnit s názory, které v diskusi na toto téma zaznívaly a zaznívají, a to že zavedení legální možnosti připlatit si na ekonomicky náročnější variantu péče bude pro pojištěnce znamenat zúžení rozsahu hrazené péče a rozdělení zdravotnictví na zdravotnictví pro chudé a zdravotnictví pro bohaté. V tomto směru zastávám názor zcela opačný, neboť mám za to, že navržená úprava je pro pojištěnce pozitivní, a to nejenom proto, že mu umožňuje výběr, ale především proto, že pojištěnec bude mít možnost v právních předpisech nalézt, které zdravotní výkony lze jako ekonomicky náročnější variantu vůbec nabízet a jak se stanoví částka, kterou si za takovou variantu doplatí. Pokud tento prostor v právních předpisech vymezen není, avšak poskytování zdravotní péče za přímou úhradu pojištěncem je v řadě případů již nyní bez jakýchkoliv pravidel nabízeno, tak pojištěnec nemá možnosti si tyto tzv. nabídky nikde ověřit.

Druhou významnou oblastí obsaženou ve vládním návrhu je oblast lé-

kové politiky. Smyslem úprav navrhovaných v této oblasti je zavedení opatření, která povedou k optimalizaci výdajů ze systému veřejného zdravotního pojištění, a to především tím, že se zrychlí vstup generik do systému zdravotního pojištění a naopak se zpřísní podmínky pro vstup drahých inovativních léčiv do tohoto systému, vyřadí se dále z úhrad podpůrné a doplňkové léky a zrychlí se provádění revizí maximálních cen a úhrad tak, aby úspory vznikaly dříve než doposud.

I oblast lékové politiky doznala v rámci projednávání vládního návrhu zákona ve výboru pro zdravotnictví změn, které jsou obsaženy v usnesení tohoto výboru. Pozměňovací návrh tak přichází například s výrazným vyřazením léčiv s konečnou cenou do 50 korun z úhrad, zrušením regulačního poplatku za položku na receptu a zavedením regulačního poplatku na celý recept, a to ve stejné výši 30 korun, dále s komplexní úpravou cenových soutěží formou elektronických aukcí, kde zvýšením atraktivit pro výrobce a zavedením dostatečných ochranných opatření, především ve formě sankcí, mohou přinést výraznou úsporu systému zdravotního pojištění. Další změny jsou zde rovněž přítomné. Všechny tyto změny v lékové politice, včetně upřesnění způsobu úhrady zdravotnických prostředků, by měly vést k úsporám systému ve výši dalších až 1,5 mld. Kč ročně. Proto jsem v rámci projednávání ve výboru pro zdravotnictví tento soubor pozměňovacích návrhů podpořil.

Vedle návrhu na úpravu legální spoluúčasti pacienta na ekonomicky náročnějších variantách zdravotní péče a návrhů změn v lékové politice pak vládní návrh obsahuje ještě další změny, na které zde bylo upozorňováno v prvním čtení, jako možnost slučování zdravotních pojišťoven, zvýšení regulačního poplatku při hospitalizaci, prodloužení lhůty pro vybírání a vymáhání pojistného, pokut a penále, ale mám za to, že nyní již není třeba je dále podrobně v rámci úvodního slova diskutovat.

Dovolte mi vyjádřit přesvědčení, že i přes řadu různých názorů a námitek, ať již vyjádření v rámci dosavadního projednávání tohoto návrhu v Poslanecké sněmovně, nebo které budou vyjádřeny v rámci dnešního projednávání, bude nalezen konsenzus tak, aby tento návrh zákona mohl být Poslaneckou sněmovnou schválen.

Dovolím si upozornit, že v další podrobné rozpravě předložím ještě pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal pana poslance Borise Šťastného, protože jsme prvé čtení přikázali k projednání samozřejmě výboru pro zdravotnictví. Usnesení máte jako 325/1. Prosím tedy zpravodaje, aby se k tomu vyjádřil.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi stručnou zpravodajskou zprávu.

Jak zde bylo řečeno, návrh zákona byl po prvním čtení, které proběhlo 27. dubna a 3. května na 16. schůzi, přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví. Výbor pro zdravotnictví návrh zákona projednal a 6. 6. vydal usnesení doručené poslancům jako sněmovní tisk 325/1. Jde o doporučení čili souhlasné stanovisko výboru pro zdravotnictví, včetně pozměňujících návrhů.

V této souvislosti chci současně Sněmovně sdělit, že výbor pro zdravotnictví se tímto návrhem zákona zabýval velmi podrobně, myslím si, že nebývalým způsobem. V poslední době jsme mu celkem věnovali pět zasedání výboru pro zdravotnictví, z čehož čtyři schůze výboru pro zdravotnictví byly řádné schůze, kdy probíhala obecná a podrobná rozprava k předmětnému tisku. Jedno zasedání výboru pro zdravotnictví proběhlo formou pracovního workshopu, kde byly projednávány jednotlivé pasáže předmětného zákona i jednotlivé pozměňující návrhy.

V tomto ohledu jsem přesvědčen, že byla splněna podmínka, kterou jsme si zde dali, a slib, který učinil jak předseda vlády Petr Nečas, tak ministr zdravotnictví Leoš Heger, tak i já jako zpravodaj tohoto tisku, že na půdě zdravotního výboru učiníme vše možné, aby tento návrh byl řádně projednán napříč politickým spektrem a aby i opoziční poslanci měli možnost se k tomuto návrhu vyjádřit. Diskuse byla řádně vedena i se zástupci odborné veřejnosti, která taktéž dostala obrovský prostor k diskusi a k možnosti případné návrhy předložit zástupcům zdravotního výboru, z nichž některé byly členy zdravotního výboru osvojeny a staly se základem usnesení výboru pro zdravotnictví.

Současně v rámci zpravodajské zprávy bych chtěl uvést, že v mezidobí mezi projednáním výboru pro zdravotnictví, tedy tím posledním projednáním, které vám bylo v rámci usnesení číslo 325/1 doručeno, došlo, jak anoncoval pan ministr Heger, k některým koaličním jednáním a došlo k určitým dílčím technickým změnám, které se pak následně promítnou v podrobné rozpravě tím, že ministr zdravotnictví spolu s dalšími poslanci se připojí k pozměňujícímu návrhu, který vám byl rozdán na lavice, přičemž procedura hlasování ve třetím čtení bude poměrně jednoduchá, neb tento pozměňující návrh bude moci být hlasován jako komplexní v celku proti usnesení výboru pro zdravotnictví a současně budou hlasovány jednotlivé pozměňující návrhy, které, vážené kolegyně poslankyně a vážení kolegové poslanci, můžete v podrobné rozpravě dnes načíst.

Tolik má zpravodajská zpráva. Myslím, že ministr zdravotnictví uvedl tento tisk velmi podrobně. Současně k němu probíhá už řadu týdnů velmi rozsáhlá debata, čili já bych se pouze opakoval. Jsem připraven případně pouze v diskusi reagovat na konkrétní dotazy, návrhy či připomínky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď můžeme zahájit obecnou rozpravu, do které, jak vidíte, máme už přihlášky. Takže mi dovolte, abych vyzval prvního přihlášeného do obecné rozpravy, což je pan poslanec Jiří Koskuba. Připraví se David Rath. Prosím opět o klid! Zahajujeme obecnou rozpravu. Prosím. (Předsedající zvoní.)

Poslanec Jiří Koskuba: Pane místopředsedo, dva páni ministři, slovnatá Sněmovno, pevně věřím, že moje vystoupení nebudete brát, jako tomu bylo při prvním čtení, zcela mylně jako zdržovací manévry. Není důvod cokoli zdržovat, nicméně soudím, že i pouhý opoziční podposlanec, a to se z nás v této Sněmovně stalo, má právo vyjádřit svůj názor, a já to cítím jako svoji povinnost.

Současně si dovolím říci, že je poněkud smutné, v jakém stavu tento týden a zřejmě i další bude tato Poslanecká sněmovna pracovat, protože ještě v úterý před druhou hodinou jsme nevěděli, jak bude politická situace vypadat, nevěděli jsme, jak bude vypadat jednání, a do toho, když nám Věci veřejné oznámí, že opět odložily nějaké své rozhodnutí, Sněmovna začne projednávat velmi závažné návrhy zákonů, které se týkají všech obyvatel této země.

Současně vnímám, že se mi ani dobře nehovoří poté, co jsme zde projednávali zákon o protikomunistickém odboji, který logicky vzbudil patřičný zájem jak Sněmovny, tak veřejnosti, nicméně je to 21 let poté, a pak, když přichází na pořad jednání jakýkoli další návrh zákona, chápu, že účast bude minimální a v podstatě mi nezbyvá, než se vypovídat. Vím, že stejně se nic nezmění, neboť jsem se v tisku dočetl, že Věci veřejné tuto novelu podpoří, a tím je prakticky rozhodnuto.

Dovolte mi tedy ve stručnosti poznamenat několik faktů.

Za prvé znovu zdůrazňuji – já nehovořím jako pouhý opoziční poslanec a nemíním to kritizovat proto, že jsem z opozice. Já to musím kritizovat, protože se mi to nelíbí.

Za druhé, já děkuji za úvod zpravodaji, panu předsedovi zdravotního výboru, ale jsem nucen opět zde veřejně, stejně jako ve zdravotním výboru, konstatovat, že prostoru k projednání jsme, pravda, měli moc, ale na druhé straně mi nepřipadá standardní, jestliže mi na e-mail před jednáním zdravotního výboru v 19.30 přijde další komplexní pozměňovací návrh, a pak, když si sednu do poslaneckých lavic, pan předseda zdravotního výboru byl upřímný, a dostanu další objemný pozměňovací návrh, který vzešel z koaličních jednání. Omlouvám se, nemám čas to prostudovat. Mezi námi přiznávám, že bych s tím asi stejně nesouhlasil, ale pak si řekněme otevřeně, že zde zachováváme logicky jenom zdání demokracie a ve své podstatě rozhoduje trojkoalice. Tolik k formální stránce.

Opakovaně jsem sdělil, že reformu nepovažuji za reformu, protože no-

velu zákona o veřejném zdravotním pojištění považujeme za tzv. malou reformu, ale jde o pouhé zdrazování, protože ať chceme, nebo ne, nejvíce se občanů dotkne a všimnou si zdražení poplatků za hospitalizaci. Pravda, uvítají zlevnění poplatků za recept. Jde totiž o to, že zlevnění poplatků za recept je podstatně menší, ale uznávám, občan se zaraďuje, bylo to předmětem jejich velké kritiky. Na druhé straně zdražení poplatků za hospitalizaci nepovažuji za zcela racionální, neboť už ten termín regulační poplatek ztrácí trochu smysl, protože ve zdravotním výboru jsem jednoznačně řekl, že se nedomnívám, že by drtivá většina klientů našich zdravotnických zařízení dobrovolně vyhledávala hospitalizaci v nemocnici. Přiznejme si, že vytahujeme peníze z lidí, kteří tu péči potřebují a nemohou své uzdravení jinak zařídit.

V tomto návrhu zákona, který má přinést jisté úspory, jak jsem zde již řekl, mi chybí hledání skutečných úspor. Vážení, nikdo se dosud nezabýval nadužíváním a zneužíváním zdravotní péče. Tam já vidím jednoznačné úspory, které by byly čestné, nebyly by malé, ale o tom se nehovoří.

Současně postrádám urychlené narovnání plateb mezi jednotlivými zdravotnickými zařízeními. Víte, co proběhlo v tisku. Bylo přislíbeno, že se to narovná. Zdůvodňuje se to, až bude zavedeno plné DRG, ale měli bychom si to uvědomit, že ne všechna zdravotnická zařízení za stejně poskytnutou péči dostávají stejný počet peněz. A zde odbočím. Zase je falešné si namlouvat, že dosud existující fakultní nemocnice mají náklady srovnatelné s nemocnicemi menšími, a bylo by nadlouho zde rozvádět, proč tomu tak je. Ale nicméně co se týče té péče, mělo by být všude stejně. Není. Není ani mezi fakultními nemocnicemi. A svému zdravotnímu výboru jsem patřičné podklady dal k dispozici. Adekvátní reakce jsem se nedočkal, ale to já jim nevytýkám. Jako zaměstnanec jedné z Popelek mezi fakultními nemocnicemi na to marně upozorňuji roky a dopadl jsem vždy stejně.

Mezi námi, dámy a pánové, zamyslete se sami nad sebou. Kdo z vás, ctihodných poslanců Parlamentu České republiky, v případě svého – nedej bože – onemocnění nevyhledává péči co nejkvalitnější? Já vám to jenom připomínám a uvědomuji si, že se většinou objevujete sami v těch největších nemocničních celcích, které existují. Nemluvím zde o protekci, ale je to naprosto logická lidská vlastnost a já se k tomu ještě vrátím.

Dále mi velice vadí, že zde hovoříme o standardu a nadstandardu, ale nemáme řečeno, co tím nadstandardem bude. Prosím vás, schvalujeme něco, co pak bude stanoveno. Mohl bych o tom opět hovořit dlouho, ale to je nepřijatelné. Já umím sám za sebe, a netvrdím, že jsem vševědoucí, tady s vámi diskutovat, v čem vidím nadstandard. Ale vadí mi, že se přijímá zákon a my se pak dozvíme, co tím nadstandardem bude.

A byla krásná diskuse – já za ni děkuji výboru pro zdravotnictví

Poslanecké sněmovny – když se sám výbor najednou zarazil, jak to bude s eventuálními stenty. Prosim vás, byla to diskuse. Stent, to je výstelka uvnitř tepny, která se používá při infarktech a jiných stenózách tepen. Já pevně věřím, že takhle neuvažujeme, protože to bychom se dostali hodně, hodně daleko. A i když tady vidím, že většina z vás opustila své lavice, tak je škoda, že neuslyší, co hrozí, kdy jako jednodolitá trojkoalice podobná Národní frontě pro to zvednete ruku.

Dále co postrádám, je, že se taktně nehovoří o tom, a už jste tady pro to ruku zvedli, jak se ve zdravotnictví projeví zvýšení DPH. Vážení, pan ministr – a omlouvám se, že jsem třeba nepostřehl všechna data – tady řekl: a toto uspoří 1,5 miliardy. Nejsem ekonom, nestydím se za to, nicméně zaznělo, že možná příští rok bude zdravotnictví potřebovat o 5 miliard víc, další rok o dalších 5 miliard víc, už něco stál – a z mého pohledu stále je oprávněný – protest lékařů, a my zde hovoříme o 1,5 miliardě. Vážení, jestliže to, pro co už jste ruku zvedli a ve třetím čtení hlavně zvednete, zdravotnictví zasáhne zvýšení DPH, kde se vezmou ty peníze na to aby fungovalo? No logicky se budou muset najít z poskytované péče. Pak by bylo falešné potenciálním pacientům tvrdit, že bude dostatek péče na jejich léčbu. Je to velice jednoduché. Naše republika má přibližně deset milionů obyvatel. Bude-li chybět deset miliard, je to tisíc korun na jednoho. Ne každý marodí, a můžete si to spočítat sami. Ano, byli jsme tady zmiňováni, že sociální demokraté neumějí všichni ekonomicky počítat, já to o sobě netvrdím, jsem felčar, ale tyto kupecké počty ještě zvládnou. Tolik tedy k problému DPH.

Na druhé straně při projednávání tohoto návrhu zákona jak ve výbo-rech, tak zde, zazněly dvě důležité informace, a soudím, že přímo z úst pa-na ministra.

Za prvé jsme se na zdravotním výboru upřímně dozvěděli, že stát neu-mí velká zdravotnická zařízení řídit. A беру toto vyznání pana ministra jako upřímné doznání a netvrdím, že jeho ministerstvo je jediné, které to neumělo. Nicméně já bych ty úspory právě hledal v tom, abychom to uměli, než abychom se těchto zařízení zbavovali.

A pak zde zaznělo druhé velmi vážné varování – že už nastala doba, kdy si nemůžeme, a necitují přesně, namlouvat, že pro každého je možné poskytnout zdravotní péči na stejné úrovni. Vážení, já netvrdím, že jsem ex-trémní levičák, ale zaslechnu-li toto, zbytek vlasů, co mi zbyl na hlavě, se mi naježí. My zde otevřeně přiznáváme a budeme hlasovat o tom, že ru-šíme sociální stát. Najednou si uvědomuji, na co pan profesor Keller z Moravy opakovaně upozorňuje, že zde rušíme a rozpadá se sociální stát. A já se nestydím za to, že já sociální stát považuji za to nejdůležitější, co můžeme našim obyvatelům uchovat.

Já se totiž ze své všední praxe a kontaktu s lidmi domnívám, a oni mě

o tom přesvědčili, že – a já nevím, jaké volit slovo, protože prostý občan, obyčejný občan, to všechno zní pejorativně a já občas v této Sněmovně mám dojem, že my z nich opravdu děláme ty obyčejné a prosté a myslíme si, že my jsme něco víc. Takže že prostě lid prostý touží velice po rovnocenném přístupu ke vzdělání, po naprosto rovnocenném přístupu ke spravedlnosti, po naprosto rovnocenném přístupu k bezpečnosti a k zajištění této bezpečnosti a po naprosto rovnocenném přístupu k ochraně svého zdraví. A když vidím pacienta, ať už poslance, náměstka ministra, ministra nebo posledního človíčka z ulice – a to slovo posledního znovu zní pejorativně. Projednávali jsme tady zákon o hmotné nouzi, takže hovořím i o těchto lidech. Budete se divit, většina z nich touží po tom, aby dostali péči na maximální možné úrovni.

Dokud já nebudu vědět, co bude standard a nadstandard, já nemůžu zvednout ruku pro tuto reformu. Já se bojím, že to nevíte ani vy, co z toho vzejde, natož to nevědí ani naši lidé. Proto se velice omlouvám, nemůžu prostudovat pozměňující návrhy, nemůžu změnit rozhodnutí trojkoalice, která s veškerou úctou k vám se mi začíná líbit již čím dál míň, protože já vůbec nemíním rýt tady do vyprázdněných lavic naproti mně, ale já si čím dál víc uvědomuji a návrh tohoto zákona to potvrzuje, že hlavně Věci veřejné řídí svým způsobem tuto zemi tím, co zrovna dohodnou na nějakém káčku, či nedohodnou. Ale patří k nejmocnějším lidem v zemi, jak tady slyším. Toho času jo, třeba se to časem změní.

Prostě nemám důvěru k návrhu tohoto zákona. Jsem sice vděčen za to, že snad nebudou lidé po vašem rozhodnutí a vyjednávání platit za plomby. Tím se nechci dotknout stomatologů, já si uvědomuji, že mají problémy. Nevím konkrétně jaké, protože mám informace jenom od nich. Na druhé straně jsem vděčen každému, kdo nedopustí, aby opět člověk zřejmě nižší třídy, který nebude mít na nadstandard, se jednou do televizních kamer zahraničních společností neusmíval s velice deficitním chrupem, jak to vi-díme z rozvojových zemí. A nenamlouvejme si, jestliže lidi kvůli penězům přestanou k zubařům chodit, tak skutečně ty sociálně slabší vrstvy po všech stránkách mohou takto dopadnout. Ale to snad je jediný klad, který jsem při vyjednávání zaznamenal.

Ale zdůrazňuji – reformu nepodpořím. Jak jsem se dočetl v denním tis-ku, budu vděčen, i když pan prezident zváží stanovisko, které vyřkl pan Jakl, a eventuálně pomůže zadržet kroky, které se mi zhusta nelíbí.

Vážení, kdybyste se o to zajímali hlouběji a výjimečně média už uveřejnila pár účtů, ukázala účet za ošetření zvířete, a kdybyste viděli účet, který účtuje zdravotnické zařízení zdravotní pojišťovně, pak většina z vás nebo všichni máte automobily, koukněte se na účet z autoservisu, s hrůzou zjistíte, jak po 21 let, a nyní to začíná nabývat na síle, je odměňována práce zdravotnického personálu. Dokud se nezmění i tato situace, že ta hodinová

mzda těch specialistů, které vy sami vyžadujete, bude ohodnocena alespoň jako hodina práce autoklempíře, tak zjistíte, že dokud se toto nestane, tak hovořit o jakékoliv reformě je holý nesmysl. Já vám k tomu přeju hodně štěstí, já pro ni hlasovat nikdy nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal dalšího přihlášeného do obecné rozpravy poslance Davida Ratha, aby se ujal nyní slova. Další pak bude paní poslankyně Marková. Prosím, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, máme ve druhém čtení vládní návrh zákona, kterému se zjednodušeně říká reforma zdravotnictví. Co ji charakterizuje nejvíc, jaká slova – tak bych řekl chaos a naprostý amatérismus.

Proč tato slova používám. Víte, hlavně strany vládní trojkoalice by teď měly zbystřit, protože to, co dnes projednáváme, vůbec neprošlo vaší vládou. To znamená, byť se ten bod jmenuje vládní návrh, tak s vládou má pramálo společného, protože už na zdravotním výboru přišlo Ministerstvo zdravotnictví, že k tomuto vládnímu návrhu připne spoustu dalších a dalších věcí, které nazvalo komplexním pozměňovacím návrhem. Ten zdravotní výbor dostal na stůl při posledním jednání přímo na tom jednání, při tom předchozím jednání dostal jakýsi papírek, o kterém jsme vůbec nevěděli, kdo je autorem, a to byly takové spíš pohádky, než aby to byl návrh, protože tam chyběly paragrafy, odstavce, ale byly tam jakési úmysly. Za to se pak pan ministr omluvil, že to jsou asi úmysly Ministerstva zdravotnictví, které chtějí vtělit do paragrafů, což pak skutečně udělali a přinesli to někdy asi v 11 hodin v noci na zdravotní výbor, který zasedal druhý den ráno. Já jsem na protest proti tomuto skandálnímu, zcela nezodpovědnému a amatérskému chování na ten výbor odmítl jít. Protože, dámy a pánové, to jsou příliš složité a vážné věci, abychom byli schopni o nich rozhodnout během pár minut. Jenom ty věci přečíst, promyslet, prodiskutovat s odbornou veřejností je záležitost poměrně velmi složitá a ministerstvo to vyrábí v podstatě tak jako dodělej doma. Mně to přijde, že se tam tak jako seběhnou, řeknou si, co bychom tam ještě mohli zreformovat, tak dají dohromady různé nápady, které buď pochytili, nebo pocházejí z jejich hlav, a pak začnou přemýšlet, jak rychle to tedy dají dohromady, a pošlou to do Parlamentu. A po nás se chce, abychom to tady během pár desítek minut celé projednali a pokud možno schválili. To prostě nejde. Takhle se zdravotnictvím prostě zacházet nejde. Takhle s ním dokonce nezacházeli ani Julíněk, a ten s ním zacházel hodně nestandardně a hodně drsně.

Ale pozor, ten příběh nekončí. Tento komplexní pozměňovací návrh, kterým se zabýval zdravotní výbor, kde jsem na protest nebyl, a je vidět, že

jsem udělal dobře, protože dnes ve druhém čtení bude změněn dalším pozměňovacím návrhem, který tady už pan ministr avizoval a který jsme před pár minutami dostali na stůl. Já myslím, že Ministerstvo zdravotnictví a pan ministr nás zkouší, co všechno vydržíme. Že možná ještě teď tady si rychle u stolku zpravodajů tam něco ještě předělá, dopíše a dá třetí nebo čtvrtý komplexní pozměňovací návrh svého komplexního pozměňovacího návrhu, který mění vládní komplexní pozměňovací návrh.

Vy se v tom ztrácíte? V tom se ztrácejí všichni a nejvíc se v tom budou ztrácet samozřejmě občané. To je výsměch parlamentní demokracii, to je přímo učebnicový příklad do učebnic politologie, jak veřejná správa postupovat nemá a nesmí.

Pane ministře, my nejsme po Velké francouzské revoluci, kdy se seje Konvent a na místě rozhoduje během pár minut. My bychom se měli chovat standardně, seriózně. A vy se chováte neseriózně. Neseriózně vůči této Poslanecké sněmovně a neseriózně vůči občanům České republiky.

A že nejde o nějaké maličkosti nebo nějaké technické změny, kde se změní A nebo B nebo C a udělá se nějaká drobná změna, tak to vám řeknu vzápětí alespoň v kostce. O čem to pojednává, ten nový komplexní návrh. Já to tady v rychlosti během pár minut aspoň projel. Takže se omlouvám, kdybych nepustil všechno, tak aspoň ty nejdůležitější.

Ano, zase tam nějakým způsobem doobrábíme to, že péče se bude dělit na tu méně ekonomicky náročnou a na tu náročnější. To samozřejmě pan ministr dobře ví, že podle ústavy může udělat jenom zákon. Prostě ministerstvo nemůže vyhláškou říkat: tohle se hradí, tohle se nehradí a tohle se hradí třeba z poloviny. Prostě to nejde. Na to tady existuje už rozhodnutí Ústavního soudu.

Čili já vám tady, pane ministře, znovu říkám a upozorňuji vás, že jestli toto silou té stoosmnáctky protlačíte, půjde to k Ústavnímu soudu. A s drtivou pravděpodobností, vysokou mírou pravděpodobnosti to ten Ústavní soud v duchu svých předchozích závěrů bude muset zrušit, protože jediné, co můžeme stanovit, co je hrazeno, co není hrazeno zákonem, v této Poslanecké sněmovně. Nevšiml jsem si, že by tady ministerstvo to nějakým způsobem opravilo, ale možná ještě vytáhnete teď nějaký další komplexní pozměňovací návrh, kterým to napravíte.

Další zajímavá věc, dámy a pánové. Zasahuje se tady najednou do očkování. Taky není úplně jasné, co to všechno udělá. Pane ministře, to už si vás pan Šnajdr tak obtočil kolem prstu, že mu jdete v tomhle na ruku? My jsme tady v této Poslanecké sněmovně před časem probírali roli podivné, pochybné společnosti Avenir, které ministerstvo pod vládou Marka Šnajdra převedlo v podstatě očkovací program ze státu na tuto soukromou společnost. Sídílí někde na Kypru, jestli si to dobře pamatuji, omlouvám se, možná na Maltě, ale spíš na Kypru, má ji, vlastní, kamarád pana Šnajdra, s

kterým v minulosti spolupracovali, a pan Šnajdr nějakým podivným způsobem této firmě vždycky šel na ruku a likviduje státní očkovací program a potichu ho přenáší na soukromou firmu. To už vás, pane ministře, do toho svého bratrstva zavzali? Nebo jste to nepochopil, že se tady hraje něco ne úplně čistého?

Další věc, co se zavádí a co je velmi zajímavé, je jakási cenová aukce na úhrady léků. Budiž. Je to možný způsob, i když si nedovedu představit, že ho někdo vymyslí během týdne a on bude fungovat. Čili pravděpodobně to bude mina, která zase zhorší fungování českého lékového trhu. Ale co je možná horší, tohle se pak, když se zjistí, že to nefunguje, tak se to třeba opraví, ale co je horší, pane ministře: Vy zavádíte v tomto mechanismus, kdy zase lidé, pacienti budou muset platit za lék víc a často nenajdou hrazenou alternativu. Proč? Ta cenová aukce říká, že se přihlásí, úhradová aukce, že se přihlásí výrobce, navrhne cenu, resp. úhradu, a když je nejnižší, tak takovou dostane a veškerá konkurence, která byť by se chtěla přizpůsobit na tuto úhradu, se přizpůsobit nemůže, a bude hrazena jen ze 75 %, tedy 25 % všech konkurenčních přípravků musí zaplatit pacient jako spoluúčast.

Pane ministře, báječné! Já vám teď řeknu, jak vám do toho hodíme vidle. Založíme si firmu a ta firma se vám bude hlásit do všech cenových aukcí. A podtrhnu vám všechny úhrady. Tam, kde jsme na úhradě třeba 100 korun na denní definovanou dávku, já navrhnu 30 korun. Samozřejmě navrhnu, ale ten lék vůbec na trh nedovezu. Ten lék na tom trhu nebude. Ale i kdybych nechtěl dělat takovýto podvod – ale proč bych ho nedělal? Vždyť je to legrace si takhle povodit Ministerstvo zdravotnictví, když je tak naivní a hloupé a tak hloupé návrhy vůbec vymýšlí. Ale může to být i seriózní firma, která prostě dá nějaký návrh, a když to vyhraje, tak samozřejmě nebude schopna takový objem léků na český trh dovézt, zajistit. Takže prostě vy nenajdete v českých lékárnách a na českém trhu buď vůbec žádný plně hrazený lék, který vyhraje tu vaši slavnou úhradovou aukci, a nebo ho najdete jen někdy, protože samozřejmě ty firmy jsou různé velikosti, mají různou výrobní kapacitu a nejsou schopny zasaturovat celý český trh. Sám víte, že jde často o přípravky, kde máte konkurenci třeba 5, 10, 15 výrobců. A 5, 10, 15 výrobců na českém trhu zajišťuje komplexní dodávky toho příslušného léku na celém českém trhu. A nyní, když jeden z těch 15 vyhraje celý český trh, tak s velkou mírou pravděpodobnosti to nebude schopen pokrýt. Čili opět vy tady pod rouškou, že chcete něco ušetřit, bohubíbě udělat aukce... Ono to vypadá hezky, uděláme aukce, budeme kupovat lacino. Ale nejde o nic jiného – a já bych chtěl, aby si všichni poslanci a občané uvědomili, že tato věc nezpůsobí nic jiného, než že pokud dodnes velmi obtížně našli aspoň nějaký lék, který je plně hrazen, tak po platnosti tohoto vašeho návrhu ten-

to princip padá a v drtivé většině případů nenajdete v každé lékové skupině jeden plně hrazený lék. Ale na každý lék bude prostě doplatek. Prakticky na každý lék.

Pak je tam celá řada dalších věcí, nevím, jestli některé tam už jsou, nebo nejsou, protože to je další pozměňovací návrh. Například i někteří poslanci přiběhli se svou troškou do mlýna. Například na zdravotním výboru, a asi to zazní i tady nebo nevím, jestli už si to mezitím nerozmysleli, že by rádi, aby laboratorní vyšetření platil lékař, který si je objedná. Ano, slyšíte to dobře. Dnes je to tak, že lékař indikuje laboratorní vyšetření a zaplatí ho pojišťovna. Byl tady návrh pana poslance tuším Šťastného na zdravotním výboru, který přispěchal s takovou svojí troškou do mlýna, takovou řekněme domácí tvořivostí, kutilstvím, že teď by to měl nově platit ten lékař. Čili lékař, praktický lékař, internista, chirurg, řekne pacientovi: Dobře, bylo by potřeba vám udělat laboratorní vyšetření. Pošle ho do laboratoře a bude to platit on ze svého. S jakýmsi obecným příslibem, že jemu na to pojišťovna dá nějaký jako budget. Takže my jsme tady přímo chtěli motivovat lékaře, aby pacienty neposílali na vyšetření, protože by to platili ze svých peněz. Dovedete si představit, jak by to dopadlo.

Pan poslanec Šťastný, protože o tomto jsem celkem obšírně mluvil na zdravotním výboru, že i jemu došlo, jak je to nebezpečná věc, a svoji domácí tvořivost prý stáhl a nebude to předmětem dnešního druhého čtení a nedostane se to do komplexního pozměňovacího návrhu. Takže je vidět, že mé snahy aspoň někdy!, někdy občas padnou na úrodnou půdu. Bohužel obávám se, že takto úspěšný nebudu s tímto zcela chaotickým příšerným a amatérským návrhem, který se jmenuje komplexní pozměňovací návrh dalšího komplexního pozměňovacího návrhu předchozího komplexního návrhu, který projednala vláda. Takto funguje české Ministerstvo zdravotnictví.

Čili, dámy a pánové, pokud by trojkoalice to myslela aspoň trochu vážně a nebyli jste jenom takové stádo ovcí, kterým někdo zavelí a řekne: a teď budete stoosmnáctkou hlasovat, i kdyby to byla hloupost největší – tak aspoň kdybyste ctili postupy ve vládě a v koalici, tak byste chtěli, aby tento komplexní pozměňovací návrh, který někdo sesmolil včera v noci, tak abyste ho vrátili své vládě, své Legislativní radě vlády a nechali to projít aspoň znova tímto mechanismem. Aby tady prostě nevznikalo něco, co se někde uvaří jako jakýsi Eintopf, nebo chcete-li guláš, kam se seběhnou všichni. Pan Šnajdr si tam přinesl své vakcíny, aby na tom nějaký jeho kamarádi vydělali, a tenhle si tam přinese cenový aukce, aby na tom někdo vydělal, a tady si zase přinese někdo něco jiného, teď to tam nahází jako pejsek s kočičkou, uvaří to a my to tady máme uvažené.

Dámy a pánové, pokud vládní koalice nechce být skutečně stádem tupých ovcí (s důrazem), které ani nerespektují, nerespektují pravidla, která

si sami nastavili, pravidla, že vládní návrh má projít Legislativní radou vlády, má projít předtím vnějším i vnitřním připomínkovým řízením vašich ministerstev – vždyť tam vládnete vy – vašich ministerstev, a pak má být projednáno vaší vládou a s těmito všemi stanovisky má teprv jít do Parlamentu, tak já nevím, co tedy očekáváte. Když vy nerespektujete ani pravidla, která jste si vlastně sami nastavili.

Takže já bych velmi apeloval na to, aby poslanci vládní koalice nejednali jako hloupé ovčí stádo, které bečí za jedním beranem, ale aby zapojili svůj rozum a chtěli aspoň dodržet principy, které jste si sami nastavili. Tedy aby tento návrh šel zpátky do vnitřního, vnějšího připomínkového řízení, Legislativní rady vlády, vlády, a pak teprve znovu sem do Poslanecké sněmovny. Jinak je to chaos, nepořádek, amatérismus, diletantství.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď se hlásí o slovo zpravodaj, který může vystoupit kdykoliv, takže já mu udělím slovo mimo pořadí přihlášených. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Neb jsem byl osloven, velice stručně a věcně budu reagovat na mého předřečníka pana dr. Rath.

Já rozumím tomu, že někomu vadí, asi to bude farmaceutický průmysl, že chceme v tom systému, který se postupně rok za rokem snažíme dělat transparentnější, že někomu vadí, že se najednou začne bojovat tady v této zemi a v tomto zákoně za to, aby existovala transparentní otevřená internetová soutěž o cenu. Že tedy skutečně jednotliví výrobci preparátů, stejných, totožných preparátů se stejnou účinnou látkou, už nebude možné, aby jeden měl úhradu tisíc korun, druhý pět set korun, stejný účinek, stejná látka, nikdo nevěděl proč. Že skutečně chceme, aby se tolik, když dnes všichni volají po tom, abychom se v této věci posunuli v těch transparentních procesech dopředu, tak rozumím tomu, že internetovou otevřenou aukcí budeme tlačit ceny dolů. Chápu to, chápu, vadí to průmyslu. Ale bohužel s tím nemůžeme nic dělat, peněz není dostatek a musíme v tomto šetřit. A toto je jasný nástroj, jak bez korupce otevřeným způsobem vybojovat co nejnižší cenu, a tím pádem ušetřit peníze ve zdravotním pojištění tak, aby jich bylo víc na nákladnou léčbu.

Tou druhou věcí – ano, vnímám, že někomu vadí snaha, aby laboratoře nějakým způsobem byly regulovány. Ano. Vadí to obrovským gigantům, kteří mají sítě laboratoří, do kterých každé zdravotnické zařízení může bez jakéhokoli omezení prakticky posílat materiál na vyšetření, krev, moč, jakékoli další materiály, a bez jakéhokoli omezení se účtují další a další peníze za tato

vyšetření. Ano, domníval jsem se, že je rozumné, abychom se snažili i zde hledat nějakou formu úspory. A není lepší forma úspory, než že lékař sám rozhodne o tom, co je racionální a co není racionální, neboť se bude ekonomicky na této věci podílet.

Čili omlouváme se za to, že v tomto návrhu se pokoušíme věci dělat průzračnější, transparentnější, a omlouváme se za to, že se snažíme šetřit peníze. Chápu, že to velkým gigantům v průmyslu vadí. (Potlesk několika poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec David Rath chce reagovat fakticky. Prosím, má slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, s touto vládní koalici je to přesně jako v jedné pohádce, kde si řekli, že musíte říkat pravý opak, co chcete dělat. To znamená, když vy hovoříte o boji s korupcí, což je vaše oblíbené klišé, tak to provázíte tím, že si vyměňujete obálky nabitě penězi, o kterých jedni říkají, že je to úplatek, a druzí říkají, že je to půjčka nebo že generujete peníze jako dary, které si půjčujete, a tak dále. Čili takto vy bojujete a tak bychom mohli vaše ProMoPro a další věci.

Stejně je to i s tímto, pane kolego Šťastný prostřednictvím předsedajícího. Vždyť vy jste přece nemohl zapomenout, že chaos v lékové politice tady zavedl váš ministr Julínek, který zavedl systém, že stejná látka má jiné úhrady, jiné regulace. Ten chaos, čili vy jste kouzelník. Před pár lety jste ten systém rozbourali, zchaotizovali, udělali v něm neuvěřitelný nepořádek, neuvěřitelně korupční prostředí, a teď tvrdíte, že to budete jako napravit. To vám nikdo moc neuvěří. Navíc ten návrh samozřejmě je velmi problematický, protože vzniká takto chaoticky rychle a nikdo neví, co přinese. A jenom pro vaši informaci: Samozřejmě, že i laboratoře jsou regulovány. Pan ministr by vás měl poučit, že to sám napsal do své úhradové vyhlášky, jaké mají regulace laboratoře. Takže není pravda, že laboratoře by fungovaly bez jakýchkoliv omezení a fungovaly bez jakéhokoli dohledu. Čili bylo by dobře, abyste tady říkal pravdu a nemystifikoval veřejnost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a můžeme pokračovat paní poslankyní Soňou Markovou, která je další řádně přihlášenou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezký den. Dovolte mi, abych odůvodnila, protože jsme ve druhém čtení, předložení svého pozměňovacího návrhu a také abych se vyjádřila

k některým pozměňovacím návrhům k tomuto návrhu zákona v podobě, která vyšla z jednání zdravotního výboru.

Nejprve bych ráda zdůraznila svůj zásadní nesouhlas se způsobem projednávání komplexního pozměňovacího návrhu na zdravotním výboru. Je skutečně nedůstojné a hlavně arogantní vůči opozici i odborné a laické veřejnosti, aby projednávání takto významné materie bylo projednáváno takovým způsobem. Členové a členky zdravotního výboru, a už tady o tom bylo mluveno, obdrželi komplexní pozměňovací návrh v noci z úterý na středu, přičemž zdravotní výbor začínal své jednání ve středu v 9 hodin ráno. Když jsem požádala o odložení jednání, abychom měli možnost si návrh prostudovat, nebylo mi to koaličními poslanci umožněno. Sám pan ministr následně prohlásil, že to vlastně není komplexní pozměňovací návrh z dílny Ministerstva zdravotnictví, ale poslanecký pozměňovací návrh s tím, že jedním z předkladatelů je on sám. Kdybych nevěděla, že jsem na jednání veleváženého výboru Poslanecké sněmovny, mohla bych si myslet a domnívat se, že jsem se ocitla uprostřed absurdního dramatu z dílny našeho exprezidenta.

A absurdní drama vlastně pokračuje nyní, protože k tomuto pozměňovacímu návrhu vlastně jsme dostali dalších 50 stránek a dostali jsme je před několika minutami na stůl. Navrhuji proto, abychom přerušili projednávání tohoto návrhu zákona do úterý, abychom měli dostatek času na to, abychom si mohli takto důležité věci prostudovat.

Dalším důkazem pohrdání představitelů koalice je i moje opakovaná žádost, kterou jsem přednesla na jednání zdravotního výboru, abych dostala k dispozici analýzu dopadu tzv. regulačních poplatků na jednotlivé skupiny pacientů v České republice. Přes veřejný příslib náměstka ministra zdravotnictví jsem však do této chvíle žádnou takovou analýzu neobdržela.

Nyní bych ráda zdůvodnila svůj pozměňovací návrh, jehož podstatou je zrušení ustanovení § 16a zákona, čímž se odstraňuje nedůvodné podmínění poskytnutí bezplatné lékařské péče zaplacením tzv. regulačního poplatku.

Jsem i nadále přesvědčena o tom, že toto ustanovení ignoruje výklad pojmu bezplatnosti, opakovaně podaný ústavním soudem. Také samotný termín poplatků je sporný vzhledem k tomu, že v právní terminologii se poplatkem rozumí platební povinnost fyzické nebo právnické osoby v souvislosti s činností orgánů veřejné moci uskutečňovanou při výkonu veřejné moci v jejím zájmu, přičemž plynou do veřejných rozpočtů. Je evidentní, že o tento druh platby se nejedná, a lze tedy potvrdit, že platba dle ustanovení §16a není poplatkem.

Zákon označuje regulační poplatek za příjem zdravotnického zařízení, to je soukromoprávnímu subjektu, který není kompenzován snížením plat-

by zdravotní pojišťovny zdravotnickému zařízení. Pak jde zcela nepochybně o hotovou platbu za zdravotní péči do ruku ryze soukromoprávního subjektu a v rámci ryze soukromoprávního vztahu. Při tom zavedení regulačního poplatku zákonem formou je pojištění ukládáno, aby kromě toho, že je plátcem veřejného zdravotního pojištění, platil ještě další dávku, aby se mu vůbec dostalo nějakého ošetření. Takto zavedené poplatky ve své podstatě tedy představují opatření cenové povahy, a to navzdory tomu, že náklady na úhradu zdravotní péče jsou již hrazeny z veřejného zdravotního pojištění.

Zavedení regulačních poplatků je tak v rozporu s článkem 31 Listiny základních práv a svobod. Dikce tohoto článku je jednoznačná v tom smyslu, že občan má na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek stanovených zákonem. To znamená, že tato péče je plně hrazena z veřejného zdravotního pojištění bezplatně, přičemž zákon může stanovit, která péče bude hrazena jen zčásti, nebo vůbec ne. V této souvislosti se judikatura Ústavního soudu jednoznačně vyjadřuje k výkladu pojmu bezplatná lékařská péče v tom smyslu, že se jí rozumí zdravotní péče bez přímé úhrady.

K důvodům právním je třeba připojit především ale důvody sociální. Zavedením a bezbřehým navyšováním tzv. regulačních poplatků, o jejichž regulační funkci se ale již dávno nehovoří, se velké skupiny občanů, zdravotně postižení, chronicky nemocní, nízkopříjmoví, vzdalují potřebné a kvalitní zdravotní péči. Z tohoto důvodu můj pozměňovací návrh navrhuje úplné zrušení tzv. regulačních poplatků.

Tato péče bude stále méně dostupná i díky dalším změnám, které jsou obsaženy v tomto návrhu zákona. Je nesporné, že se bude navyšovat spoluúčást pacientů, která je již nyní u výše zmiňovaných skupin občanů neúnosná. Další navyšování poplatků, doplatek za léky a přímých plateb je při neexistenci účinných sociálních kompenzací – a ty se v žádném případě nechystají – již téměř likvidační.

Další bod mého pozměňovacího návrhu se týká tolik diskutované potřeby nárůstu finančních prostředků do systému zdravotnictví. I když příjmy z tzv. regulačních poplatků nejsou příjmy systému zdravotnictví, nýbrž toho lékaře či zdravotnického zařízení, které je vybírá, navýšení solidárních příjmů v systému zdravotnictví je více než žádoucí. Zavedením stropů na zdravotní pojištění Topolánkovou vládou došlo k výraznému omezení principu solidarity a toto omezení nebylo zcela napraveno ani po přijetí tzv. Janotova balíčku. Hlavním principem mého návrhu tedy je odstranění omezení principu solidarity či stanovení výše povinného veřejného zdravotního pojištění zrušením maximálního vyměřovacího základu. Tento návrh příznivě ovlivní rozpočty zdravotních pojišťoven a rovněž příznivě zapůsobí na úroveň a zabezpečení zdravotní péče. Podle

kvalifikovaných odhadů bude předpokládáný nárůst výběru pojistného 3,5 až 4 mld. korun ročně.

Za nejzávažnější a nejnebezpečnější změnu v celém návrhu zákona považují zrušení blokačního paragrafu, kterým se znemožňuje pacientovi platit za zdravotní péči, a následně stanovení toho, na co má pacient nárok z veřejného zdravotního pojištění. Koalice k tomuto kroku přistoupila i přesto, že nemá celou věc prodiskutovanou ani mezi sebou, tím méně s opozicí, odbory a odbornou veřejností.

Dámy a pánové z vládní koalice, 90 % občanů České republiky reformy z vaší dílny odmítá. Podle vašeho návrhu bude mít pacient nárok na hrazení základní varianty péče a zároveň bude mít možnost doplatit si rozdíl mezi touto ekonomicky nejméně náročnou variantou a nadstandardem. Ceníky budou zveřejňovat jednotlivá zdravotnická zařízení, a co je ekonomicky náročnější varianta, bude označeno pouze v podzákoně normě. Z toho jednoznačně vyplývá, že si ministerstvo může kdykoliv cokoli změnit. Nebude totiž existovat jasná definice oné základní varianty v zákoně.

Je také jisté, že budou neustále narůstat platby za nadstandard, protože ty již nemají vůbec být regulovány. Takto zákonem nejasně stanovený nárok pacienta, a bohužel nemění to ani návrh, který teď přišel na lavice, povede pouze k jedinému: k vytvoření zdravotnictví pro bohatou elitu a nějaké péče pro ty ostatní, méně majetné. To je pro KSČM naprosto nepřijatelné. A s trochou smutné nadsázky lze konstatovat, že by se takovýmto způsobem postupně mohla stát nadstandardem i pouhá návštěva lékaře. Návrat k babkám kořenářkám a samoléčitelství skutečně není řešení hodné 21. století.

Za absolutně nepřijatelné považují vyřazení z úhrad léků do 50 korun, zvláště když zástupci ministerstva nedokáží odpovědět na jednoduchou otázku, proč tentýž lék s více tabletami za 60 korun již hrazen bude. K faktické úspoře vzhledem k riziku příkonu k nákladnějším variantám nemusí tak vůbec dojít. Použití ceny jako kritéria pro přiznání úhrady povede k tomu, že menším balením nebude přiznána úhrada a reakcí výrobců bude tato balení nedodávat a poskytovat pouze větší a silnější balení. To je ale v rozporu s hospodárným používáním léčiv.

Paradoxní je současné zavedení cenové soutěže, respektive elektronických aukcí. Soutěžitel nabízející nižší cenu musí dávat pozor, aby nenabídl nižší cenu než 50 korun, jinak by dosáhl vyřazení svého léku z úhrad. Není také zřejmé, jak se bude postupovat při stanovení základní úhrady v referenční skupině, pokud nalezený přípravek s nejnižší cenou za obvyklou denní terapeutickou dávku bude levnější než 50 korun. Bude základní úhrada stanovena podle nehrazeného přípravku? Levné léky mohou plnit roli plně hrazeného přípravku ve skupině příloh č. 2, jejich vyřazení z úhrad

může vést k tomu, že bude nutné zvýšit úhradu celé skupině tak, aby byla splněna podmínka plně hrazeného přípravku ve skupině.

Nelze souhlasit ani s pozměňovacím návrhem poslanců vládní koalice, kdy bude lékař zřejmě tlačěn k honbě za takzvanou hospodárností. Bude nucen si rozmyslet, zda pacientovi předepsat drahé diagnostické laboratorní výkony. Zdravotní pojišťovny by dostaly do rukou další nástroj, jak tlačit lékaře k tomu, aby předepisovali jen levná nebo žádná laboratorní vyšetření. Je třeba připomenout, že již dnes existují některá limitující opatření, ale jsou pro všechny lékaře stejná s obecnými pravidly na základě úhradové vyhlášky. Tento návrh v podstatě směřuje k takzvané řízené péči, kdy o potřebné zdravotní péči nerozhoduje lékař na základě stavu pacienta, ale zdravotní pojišťovna.

Pod průhlednou záminkou, že v České republice je nedostatek kvalifikovaných lidí, kteří by mohli působit ve statutárních orgánech zdravotních pojišťoven, zde koalice navrhuje zrušit omezení na dvě volební období. V případě, že by byl tento návrh přijat, existuje velmi reálné nebezpečí, že se ve správních a dozorčích radách zdravotních pojišťoven trvale usadí pouze určití lidé. Tím se významně omezí možnost kontroly veřejné správy. S omezením široké kontroly může ruku v ruce přijít naplnění dlouhodobé snahy pravice o privatizaci těchto veřejnoprávních institucí hospodařících s miliardami veřejných finančních prostředků. O nedostatku vhodných lidí nelze hovořit, protože například zástupci patientských organizací nemají své zastoupení v těchto orgánech, i když o to stále usilují. A kdyby skutečně chyběli lidé, navrhuji mnohem elegantnější řešení v podobě zavedené jedné zdravotní pojišťovny, tak jak to Komunistická strana Čech a Moravy dlouhodobě prosazuje.

Pozměňovací návrh, který nutí lékárny neposkytovat pacientům žádné slevy či odpouštět poplatky pod hrozbou milionové pokuty, lze na jedné straně chápat jako snahu o ochranu před případným monopolem lékárenských řetězců, který by si mohl po ovládnutí trhu diktovat své ceny. Na druhé straně je to věc poněkud absurdní. Měl by být pokutován někdo, kdo si dobrovolně sníží svůj příjem? Toto opatření by tedy mělo smysl pouze tehdy, kdyby se poplatek v lékárně stal příjmem veřejného zdravotního pojištění.

Součástí návrhu zákona jsou i opatření v lékové politice. To je jistě správné, protože zdravotní pojišťovny vydají za léky v ambulantní péči a v nemocnicích téměř 50 mld. korun. Za zhoršení současného stavu ale lze považovat opatření v podobě prodloužení lhůty pro přepočítání maximální ceny a úhrady léků z jednoho na tři roky. To, že tyto revize Státní ústav pro kontrolu léčiv nestíhá, není skutečně důvodem připravit se o možnost mnoha milionů korun ročně – o ty úspory. Ministerstvo sice zpřísňuje kritéria u velmi úzké skupiny vysoce inovativních léků, ale u ná-

kladných léků se žádné změny bohužel nechystají. (Na světelné tabuli zmizely údaje.)

Závěrem bych chtěla připomenout ještě jeden problém: Nestandardní projednávání komplexního pozměňovacího návrhu, který vlastně nebyl komplexním pozměňovacím návrhem, ale poslaneckým, přineslo i jedno nemilé překvapení v podobě změny distribuce vakcín pro očkování, které by umožnilo nákup očkovacích vakcín přímo zdravotními pojišťovnami od soukromých firem. Dnes nakupuje stát přímo od výrobce. Hrozí tak nebezpečí, že pojišťovny zaplatí nižší částky, než bude požadovat soukromý distributor, a chybějící částku si budou muset doplatit rodiče dětí. Ty však nikdo nebude moci donutit, aby za vakcíny platili, a narůstá tak riziko, že se do České republiky vrátí epidemie tetanu, záškrtu nebo černého kašle.

Dámy a pánové, vzhledem k výše uvedeným důvodům a komentářům k pozměňovacím návrhům, které jsem tady uvedla, bych znovu ráda zopakovala svůj návrh na to, abychom přerušili dnešní jednání o této novele zákona č. 48 o veřejném zdravotním pojištění do úterý příštího týdne.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdy chcete nechat hlasovat o návrhu na odročení, paní poslankyně? Takže hned. To je problém. Já vám vysvětlím, co se stalo. Ona se nám trochu v řízení zkomplikovala technika. Pravděpodobně nejsem schopen vás nechat teď hlasovat podle hlasovacího zařízení. Takže pokud je to návrh hned, tak bychom museli přivolat skrutátory a hlasovat s pomocí nich. Jedině kdybyste nechala doběhnout obecnou rozpravu a hlasovalo se to potom. To je takový návrh, který vám mohu jemně naznačit.

Poslankyně Soňa Marková: Já si myslím, že to nemusíme tolik komplikovat. Já si myslím, že by mohla doběhnout rozprava.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně! Děkuji za pochopení a dáme technikům šanci, aby se s tím vypořádali. Výborně. Ale já se omlouvám, tohle, co předvádí teď to zařízení, tak jak já to mám napsáno, tak pan poslanec Holík byl dříve přihlášen než pan poslanec Bárta. (Posl. Bárta dává přednost. posl. Holíkovi.) To je můj osobní závěr, který jsem si udělal, když jsem zjistil, že letadlo se řítí do nějakých problémů. (Pobavení.) Prosím vás, zachovejme klid! Tomu, co je na tabuli, se nevěnujte. Teď jsme přešli na řízení pilotem, autopilot je vyřazen. Prosím, důvěřujte mi! (Smích.) Prosím, pane poslanče. Já vím, že pan poslanec Benda chce vyskočit z letadla, ale to nevádí. (Smích.)

Pan poslanec Holík bude mít slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, aspoň trochu oživení v sále.

Dovolte mi, vážení kolegyně a kolegyně, abych se vyjádřil i já k diskutovaným problémům, kterými jsou zejména standardy a nadstandardy v lékařské péči. Mé vystoupení nebude dlouhé, takže myslím, že to všechno můžeme v pohodě zvládnout.

Dle mého názoru by standardy a nadstandardy měly být stanoveny na současné úrovni znalostí v oblasti zdravotní péče. Zdravotní péče by neměla pro občany poklesnout, ale měla by si zachovat svou současnou úroveň a pouze výkony a postupy, které přináší vývoj v lékařské péči, by měly být brány za nadstandardy. Udělejme tedy tzv. pomyslnou startovací čáru, na které bude zachována současná úroveň zdravotní péče, a nové postupy zařadíme do nadstandardů, za které si budou pacienti připlácet. Samozřejmě to, co bude standard a co nadstandard, by měli stanovit odborníci z jednotlivých oblastí zdravotní péče, zejména odborné společnosti, protože je fakt, že úředníci nejsou schopni posoudit, co je standard či nadstandard v daném oboru, a toho nejsou schopni ani politici, byť s lékařským vzděláním. Osobně dokáži posoudit, co by měl být standard či nadstandard v oblasti akutní medicíny či záchranné služby, ale nedokáži třeba posoudit, jaké úkony by měly být standardní například v oblasti onkologie či ORL lékařství. Zkrátka přizveme si odbornou veřejnost a dále aktualizujeme standardy a nadstandardy dle vývoje ve zdravotnictví. To, co je standard dnes, může být za 2, 3, 4, 5 let standardem! Dejme pacientům šanci, aby postupně všichni dosáhli i na nejnovější výdobytky medicíny!

Na závěr, jestli dovolíte ještě, bych chtěl upozornit, že poslední pozměňovací návrh, rozdaný na začátku projednávání tohoto závažného bodu, není možno ani pořádně prolistovat nebo přečíst a už vůbec ne porovnat s předchozími pozměňovacími návrhy. Mimo jiné i proto jsem se rozhodl, pokud dojdeme na hlasování, budu hlasovat proti této novele.

Děkuji za pozornost všem. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dalším přihlášeným je pan poslanec Vít Bárta ještě v obecné rozpravě. A on je to poslední přihlášený do obecné rozpravy v této chvíli. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, já jsem chtěl tady apelovat na to, abychom nezdržovali tuto normu, i když je zapotřebí souhlasit s tím, že není správné, že u tak zásadních koncepčních norem principiálně zkracujeme obecnou rozpravu – nemyslím tady ve Sněmovně, ale ve společnosti jako takové. Je jednoznačné, že u všech reformních kroků je správné a je potřebné vést celospolečenskou debatu k jednotlivým normám.

Na druhé straně já bych nerad demonizoval tento pozměňovací návrh a vůbec celou tuto právní úpravu, kterou nyní projednáváme, z pozice toho, že se jedná o tu klíčovou zdravotní koncepční normu, kterou tady nyní projednáváme. Je to první balíček, který v tomto směru pan ministr Heger předkládá, a nutno říct, že jestliže máme vést tady určitě správnou a zásadní debatu o tom, kdo bude a nebude tvořit nadstandard, jakým způsobem do toho budou mluvit odborné společnosti nebo Česká lékařská komora, to jsou všechno témata, o kterých je zapotřebí hovořit.

Nicméně myslím, že tady Boris Šťastný tady velmi přesně řekl, o co jde v této normě. Tady jde o – já si dovoluji pana poslance Šťastného citovat, jeho sousloví – Rathova farmaceutická lobby, která tady samozřejmě je vystresovaná z toho, že se mají začít dělat internetové aukce, samozřejmě, že jsou tady farmaceutické společnosti vystresované z toho, že K9 stanovila jasné cíle na snižování nákladů ve zdravotnictví, ale v jiných položkách, než jsou platy zdravotnického personálu. A v tomto směru je zapotřebí neotálet a nenechat zdravotnictví v následujících dnech, týdnech dál v rukou těchto parazitujících organizací a maximálně přitáhnout otěže z hlediska lékové politiky. A ani v této věci to samozřejmě není komplexní řešení. Je to první krůček, ale strašně užitečný a strašně podstatný krůček.

Co se týče lékové politiky, já bych si tady dovolil vedle internetových aukcí připomenout kupříkladu zásadní otázku toho, kdy v ČR se do zdravotního pojištění začaly plně zařazovat i léky – jako první stát v Evropě, který si dovolil určitý typ léků zařadit do úhrady zdravotního pojištění před Německem, před Rakouskem, před jinými zeměmi, a kde je zapotřebí si férově říct, že prostě ČR není ekonomickým tygrem Evropy, není první zemí Evropy a my si prostě nemůžeme dovolit jako stát mít nejdražší zdravotnictví v celé Evropě. A obzvláště z tohoto hlediska platí, že začít ten v úvazkách nadstandardní zdravotnický systém stavět na nejlepších vybraných lécích, tak to je samozřejmě to nejvíce iluzorní, a řekněme si upřímně, že je to spíše jenom to nejvíce prokorupční opatření, které v tomto směru je.

Stop farmaceutické lobby! Stop farmaceutické lobby pana Ratha, a prosím, vnímejte jeho návrhy v podstatě tak, jak tady jsou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ano, už se hlásí fakticky ještě do obecné rozpravy. Prosím. Já jsem viděl nejdřív pana poslance Ratha, pak pana poslance Tejce. Prosím tak, jak jsem vás viděl.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, hlavní vyjednávač Věcí veřejných promluvil. Slyšeli jsme slovo hlavního vyjednávače. Ano, hlavní vyjednávači a hlavní guru nebo superguru Věcí veřejných, máte plnou pravdu, že já tak vždycky podporoval farmaceutickou lobby, že za mě jako za

jediného ministra poklesly náklady na léky poprvé v historii a naposledy v historii!! Možná když budoucnost mě umožní opět do toho nějak zásadněji mluvit, tak zase se jejich růst zastaví, zpomalí, možná i poklesne.

Čili kdybyste tady neplácal, pane superguru Věcí veřejných, nějaké své halucinace, ale držel se reálně faktů a čísel a podíval se do statistiky, tak zjistíte, kde je pravda! Ale vy nepotřebujete pravdu, protože vám stačí obálky nadité penězi, které jako superguru dáváte svým ovečkám, aby vás poslouchaly. Smutné je, že ony to berou jako úplatek, což je dost tedy pro vás asi otrava, dávat úplatky a ještě být takto odhalen, ale to vám nic nebrání v tom, abyste sám sebe pasoval do role největšího bojovníka proti korupci, kterého tato planeta nosí! Už jsme si na to zvykli, pane hlavní superguru Věcí veřejných.

Ale chci vás ubezpečit, že mým cílem je skutečně zavést do lékové politiky konečně vyšší míru řádu, pořádku a transparentnosti. A když se podíváte do jakéhokoliv našeho materiálu nebo mého materiálu, tak tam najdete konkrétní návrhy, jak brzdit růst nákladů na léky – ale samozřejmě účinně brzdit. Ne jenom vašimi slovy a tlachy! Bohužel problém Věcí veřejných je, že vy si myslíte, že stačí jenom tlachat, že stačí tlachat o boji s korupcí a přitom brát a rozdávat obálky, že stačí tlachat o boji proti zadlužování státu a přitom ho zadlužovat čím dál tím víc, že stačí tlachat o tom, že bojujete s farmaceutickou lobby, ale za vašich vlád a za této vaší vlády náklady na léky jen a jen rostou! Stejně jako státní dluh, stejně jako korupce! Jste totiž jenom prázdní tlachalové!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jenom bych chtěl upozornit poslance, že když nějak oslovují ostatní poslanci, tak by to neměli dělat přímo, jakékoliv názvy prosím, aby nebyly dělány přímo, ale pouze tedy výhradně přese mne. Já to potom nějak sdělím. (Smích v sále.)

Ted' se hlásí pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Já ve faktické poznámce si dovoluji jenom faktické připomínky. Já si myslím, že vůbec, pane předsedající, i když toto sdělujete, já bych doporučoval, abyste to doplnil nějakým manuálem, protože v těch halucinacích, o kterých tady byla řeč, je patrné, že někteří po dlouhé historii a zkušenostech v této Sněmovně to stále neumějí po těch letech.

Nicméně fakticky. Za prvé, mě nesmírně zaujalo to, že za pana exministra Ratha naposled v historii klesla cena léků a pan ministr Rath má jistotu, že už se to nikdy nestane, že to bylo jen za něj, ani do budoucna už se něco takového nemůže stát. Myslím, že to je velmi odvážné tvrzení a vyjadřuje to podstatu té diagnózy, která s tím úzce souvisí. To je první věc.

Druhá poznámka je, co se týče toho vztahu k té farmaceutické lobby.

Já si myslím, že je zapotřebí zůstat u těch faktů, jako je právě návštěva Saúdské Arábie za přítomnosti významného manažera farmaceutické loby v doprovodu pana ministra Ratha, a myslím si, že to oproti půjčkám je naprosto transparentní důkaz zneužívání, zvýhodňování a vůbec toho všeho, o čem z tohoto hlediska tady pan Rath hovořil, že by v té politice nechtěl.

Koneckonců, jeho transparentnost a pořádek je i jasně patrný, když jako hejtman Středočeského kraje transparentně a demokraticky svolává zasedání zastupitelstva Středočeského kraje na sobotu od 7 hodin ráno jako typický projev demokratičnosti, řádu a pořádku, který je zapotřebí ocenit, stejně jako stav rozpočtu Středočeského kraje, který jasně ukazuje na to, jakým je pan Rath skvělým hospodářem.

Co se týče tlachání, rád bych konstatoval, že na Ministerstvu dopravy za devět měsíců došlo ke snížení cen staveb o 2,5 % na silnici, o 5,5 % na železnici, v úsporách celkově vyšších než 7 mld. korun. Jestli toto někdo považuje za tlachání, pak to je odvážné takovou věc považovat za tlachání, ale zase to relativizuje celkový pohled některých poslanců na to, o čem a jak si mohou dovolit tu věc hodnotit.

A já považuji za nesmírně zásadní v této diskusi připomenout, že závěr koalice je, že úspora ve zdravotnictví ne na personálu, ale na všem ostatním, to znamená především na lepší a efektivnější lékové politice, je přesně to, že se musí ušetřit v roce 2014 11 mld., v roce 2013 5,5 mld. a příští rok se ve zdravotnictví musí ušetřit 7 mld., to znamená, že se tady bavíme o úspoře ve zdravotnictví přes 23 mld. korun. Toto se zatím z mého pohledu nikdy nikomu nezdálo. A já mám potřebu poděkovat panu ministrovi Hegerovi za odvalu, kterou v tomto směru z hlediska ekonomických cílů zdravotní reformy se nebojí přijmout. Myslím si, že naopak toto je důkaz netlachání a konkrétních hmatatelných úsporných kroků proti tlachání ve Středočeském kraji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rath, ale teď bych to vzal jako faktickou, protože se ještě přihlásil pan ministr Heger do obecné rozpravy, takže proto faktickou pan poslanec Rath a pak ještě pan poslanec Tejc.

Poslanec David Rath: Děkuji. Zvažuji, jestli má cenu na superguru Věcí veřejných vůbec reagovat. Na druhou stranu, pokud člověk nechá ty hlouposti, které vystřeluje, bez reakce, tak by si někdo mohl možná myslet, že má i pravdu.

Zajímavý tedy byl postřeh superguru Věcí veřejných, že svolat nějaké jednání na 7 hodin ráno je nedemokratické. Já chápu, že někdo nerad vstává, já také nerad vstávám, nicméně na tom, že nerad vstávám, není nic

ani demokratického ani nedemokratického. Čili bych superguru Věcí veřejných trochu požádal, aby si zjistil, co je demokracie, co je demokratické, co není demokratické, a že to se vstáváním nemá vskutku pranic společného, byť si možná superguru Věcí veřejných pan Bárta myslí opak.

Co se týče zapojení podnikatelů z různých oblastí, tedy z farmaceutického průmyslu, není to vůbec nic špatného. Naopak, každý politik to má dělat, brát je na zahraniční cesty. Beru je i dnes, když jezdím jako hejtman, tak nabízím všem podnikatelům, ať z oblasti lázeňství, farmaceutického průmyslu, výroby aut, prostě čehokoliv, kteří jsou v naší zemi a jsou v našem kraji, aby mě doprovázeli, a sami si to samozřejmě platili, na jednotlivých zahraničních cestách. A až vás, pane superguru, přijme saúdskoarabský král, pak můžete jít protestovat, ale obávám se, že byt jste superguru Věcí veřejných, tak vás nepřijme leckde ani vrátit.

Takže, dámy a pánové, měli bychom se držet faktů a ta fakta jsou jednoznačná. Jediný ministr zdravotnictví, proti kterému demonstrovali a protestovali lékárníci a farmaceutická lobby, byl jistý David Rath. Naplnili část Staroměstského náměstí a demonstrovali proti tomu, pane superguru prostřednictvím předsedajícího, protestovali proti tomu, že jim klesají jejich zisky a že klesají náklady na léky, celkové náklady.

Prosím, abyste si doplnil jako hlavní vyjednávač Věcí veřejných prostřednictvím předsedajícího rozdíl mezi cenou léku a celkovými náklady, kolik za léky ve státě utratíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Bártu, který se také hlásí s faktickou.

Poslanec Vít Bárta: Pane předsedající, za prvé mi dovolu, abych vás požádal laskavě, abyste zjednal pořádek v tom, jakým způsobem bude oslovovat jakýkoliv poslanec napřímo, nikoliv prostřednictvím vaší osoby. Myslím si, že v tomto směru jste nedostatečně razantní. Omlouvám se.

Za druhé, připomínám, že projev demokratičnosti a nedemokratičnosti ve Středočeském kraji je projevem toho, jestli je možné z pozice opozice a občanské opozice se dostavit do Prahy z celého Středočeského kraje v sobotu v 7 hodin ráno. Já říkám, že je to projev nedemokratičnosti, že je to přesně snaha o to, aby se nebyli schopni lidé z Kutné Hory a jiných odlehlých míst středních Čech dostavit do Prahy na projednávání zásadního bodu. A svolání v 7 hodin ráno do Prahy jako místa setkání Středočeského kraje a zastupitelstva je projevem neúcty vůči těmto lidem a je projevem snahy o umlčení těchto lidí, kteří jako poctiví řadoví občané nemají na drahé superby a na drahá autíčka, aby si mohli ráno v 5 hodin vstát a dojet do Prahy na jednání zastupitelstva Středočeského kraje. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já ještě dám dvě minuty panu poslanci Rathovi, ale požádám ho, aby opravdu neoslovoval pana poslance Bárta přímo.

Poslanec David Rath: Ano, pane předsedající. Prosím, sdělte panu superguru Věcí veřejných Bártovi, že je srdečně zván na zasedání zastupitelstva Středočeského kraje, že vítám jeho zájem o problematiku Středočeského kraje. Škoda, že takový neměl, když byl ministrem dopravy, a škoda tedy, že nám nepomohl financovat opravy silnic, které jsou skutečně za desítky a desítky let ve velmi špatném stavu. Naopak, investiční aktivity zarazil, takže zhoršil situaci minimálně dálniční sítě a silnic prvních tříd v našem kraji. Nepomohl, naopak pomáhal dusit řekněme finanční toky do veřejné dopravy a do silniční sítě v kraji.

Čili srdečně ho zvu. A myslím si, že je zbytečné, aby pan superguru prostřednictvím vás zdržoval tady Poslaneckou sněmovnu problematikou zastupitelstva Středočeského kraje. Přijďte, řešme to na zastupitelstvu Středočeského kraje, naučte se vstávat, přijďte tam v 7 hodin prostřednictvím předsedajícího – ten může zůstat doma, ten vám to jen vyřídí. Prosím, řekněte když tak výhrady tam.

Jenom bych vám chtěl prostřednictvím předsedajícího, pane superguru, vzkázat, že denně do Prahy jezdí ze Středočeského kraje několik set tisíc lidí právě na sedmou šestou hodinu ráno a podstatná část těchto spojů existuje i v sobotu, v neděli. Já vím, že pro vás je to nepředstavitelné, vstávat takhle brzy, ale je to realita, mnoho milionů lidí takto musí vstávat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Boris Šťastný je další, který se přihlásil teď fakticky k probíhající...

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já jako zpravodaj se pokusím požádat Sněmovnu o to, abychom se pokusili uklidnit rozpravu, abychom ji dostali zpátky k věcnému projednávání. Kdo to nezvládá, manželé Grofovi, známí čeští psychiatři v polovině 50. let vyvinuli metodu holotropního dýchání, čili možnost zadržovat dech či hypertroficky dýchat. Myslím, že to může pomoci. Nahrazuje to i některé halucinogeny, jako LCD atd.

Prosím pěkně, pokusme se vrátit tu debatu zpátky k meritu věci, pojďme prosím hlasovat o návrzích, které byly předneseny, a neřešme záležitosti, které se netýkají vůbec Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně. Ještě poslanec Jeroným Tejc se hlásí.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a

kolegové, dovoluji, abych podpořil návrh, který zde již padl, tedy návrh na přerušení projednávání tohoto bodu. Ten totiž nápadně připomíná situaci, které jsme tady byli svědky před několika lety na půdě Poslanecké sněmovny. Tehdy se projednával neméně závažný zákon, který předkládala vláda, tzv. reformní batoh Mirka Topolánka a jeho kolegů z vlády. Ten návrh byl velmi obsáhlý, a když tady byl projednáván ve druhém čtení, tak ráno se na lavicích objevil pozměňovací návrh velmi obsáhlý k tomuto návrhu zákona a byl podepsán předsedou vlády a poslancem Mirkem Topolánkem. Velmi nestandardní postup. Ještě více nestandardní bylo, že k tomuto pozměňovacímu návrhu byl zanedlouho rozdán pozměňovací návrh předsedy poslaneckého klubu ODS Petra Tluchoře. My jsme poté hlasovali o změti pozměňovacích návrhů ve třetím čtení. A myslím si, že přesně na to poukazoval ve své rozhodovací praxi několikrát Ústavní soud, že ta procedura musí být jasná a musí být čistá.

Já bych proto chtěl požádal všechny poslankyně a poslance v této Sněmovně, aby s ohledem na to, že zde byl rozdán dnes předem neavizovaný pozměňovací návrh v rozsahu asi 50 stran, přerušili projednávání tohoto bodu, jak to bylo navrženo.

Vnímám, že se jedná o druhé čtení. Nebudeme dnes hlasovat. Ale pro to, aby mohly být podány pozměňovací návrhy i třeba v souvislosti s tímto novým návrhem ze strany opozice, bylo by fér, aby měla opozice možnost seznámit se a podrobně prostudovat tento návrh. Já nechci teď zkoumat, jestli je pravda, že jsou tam čtyři změny, šest nebo osm, jestli budeme muset číst ten návrh, srovnávat si ho s tím původním a konstatovat, jestli to je, nebo není pravda. Já myslím, že to není důstojné a není k tomu ani důvod. Jestliže se tento návrh bude projednávat příští týden, jistě se nic tak hrozného nestane.

Proto jsem vás chtěl s ohledem na čistotu legislativního procesu a na férový způsob, který by tady měl být jednoznačně dán v Poslanecké sněmovně, požádat, abyste s ohledem na to, že jsme tento návrh obdrželi až nyní, nebyl avizován, abychom o této věci rozhodovali (ne?) dnes, aby bylo možné ještě dále podávat pozměňovací návrhy, abychom podpořili návrh na přerušení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana ministra Hegera, který se přihlásil ještě dokonce v rámci obecné rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo. Teď poslední.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já bych rád shrnul pár věcí, které tady zazněly, přestože diskutovat v této atmosféře, která přešla z atmosféry, kdy se tady mluvilo o

zvířatech, ovcích, hloupých beranech, tak přešla do ryze osobní roviny a zcela odvedla pozornost od projednávané materie. Zapojit se do debaty, která je vedena způsobem tím, že to, co řečníkovi se nelíbí, je označeno za hloupý, kutilský amatérismus, a to, co v návrhu daný diskutér nenajde, je označováno jako ignorance, tak je velmi obtížné k těmto věcem diskutovat věcně.

Mnohokrát tu zaznělo, že na prodiskutování nebyl čas. Já bych jenom rád upozornil, že zdravotní výbor zasedl celkem čtyřikrát jenom ve věci tohoto zákona 48 o veřejném zdravotním pojištění. Ty základní ideje, které jsme předložili novelou toho zákona a těmi pozměňovacími návrhy, o kterých tu jde tak vzrušená rozprava, jsme je jenom velmi mírně upravili, tak ty základní ideje byly předloženy už na podzim loňského roku a celospolečenská diskuse, mediální diskuse k ní byla velmi široká.

Z toho, co tu zaznělo konkrétně, bych rád řekl na argument, že to, co předkládáme, není reforma, je to jenom zdražování, že ty naše návrhy byly velmi opatrně balancované. Často se mluví ve zdravotnictví o trojúhelníku. Pacient, poskytovatel péče, nebo chcete-li lékař, zdravotní pojišťovna, nebo chcete-li plátce. Já bych ho pro tento moment učinil čtyřúhelníkem, kde ve čtvrtém rohu jsou dodavatelé do našeho zdravotnictví. A v tomto čtyřúhelníku jsme opravdu velmi vážně probírali, koho zatížit více, koho méně, zejména s tou vizí, že máme ušetřit 10 miliard v příštím roce. A ujišťuji vás, že na pacienty jsme v tomto případě mysleli nejvíce. (Hluk v sále.)

Pokud jde o lékaře, ti jsou jisti svým způsobem memorandem, které byl podepsáno a které je vázáno na to, že reformy budou probíhat, a pak teprve bude možno ušetřit na platy poskytovatelů.

To, co tu padlo, že se jedná o tupé škrty, bylo doplněno konstatováním, že nehledáme nadužívání péče a ztrácení prostředků, tak já vás velmi ujišťuji, že to nadužívání péče hledáme, hledáme zdroje v oblasti korupčních záležitostí, v oblasti šedé ekonomiky, a v této oblasti se pohybuje i náš návrh na nadstandarty, který zde byl diskutován nejčastěji, a ten návrh byl upraven tak, aby opravdu ty nadstandarty byly definovány tak, aby to bylo –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, já prosím o klid. Chápu, že je vzrušení, protože se podařilo náš technický systém nastartovat, takže to vypadá, že budeme moci hlasovat, ale přesto prosím, abyste se uklidnili a pan ministr mohl dokončit projev.

Omlouvám se. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já ten projev rychle zkrátím. Nadstandarty jsou definovány ústavně konformně, a jestli si někdo myslí

že ne, tak potom cokoliv, co je definováno jako hrazená péče pomocí jednotlivých výkonů v seznamu výkonů, by muselo být pokládáno za věc, která není konformní s naším ústavním pořádkem. Přesto se s touto klíčovou normou, která je charakteru vyhlášky téměř dvacet let od vzniku našeho systému veřejného zdravotního pojištění, pracuje.

Pokud jde o rizika spojená s firmami farmaceutickými a aukcemi, tam je tvrzení, že vymizí léky z našeho trhu, že sem vstoupí firmy, které budou léky prodávat draho, protože nebude možné, aby kdokoliv, kdo vysoutěží, byl konkurenčně předběhnout někým, kdo se dostane pod tuto cenu, tak to možné podle našeho návrhu zcela určitě bude.

Zrovna tak přechod zdravotního očkování pod zdravotní pojišťovny a výběrová řízení zdravotními pojišťovnami, které jsou přímo zainteresovány na úsporách, je možno kdykoli zpochybňovat. Ale jestliže někdo argumentuje zde přítomným panem poslancem Šnajdrem, že převáděl očkování a výnosy z něj na soukromé firmy, tak je zcela scestné potom tvrdit, že je to potřeba odstátnit, že to odstátnění bude dělat problémy, když přitom druhým dechem se tvrdí, že naopak, když to bylo pod státem, tak to problémy dělalo. V tomto případě jdou ty argumenty proti sobě. Já je musím odmítnout a ujišťuji vás, že veškeré naše snažení je směřováno k tomu, aby standard pacienta, který je dnes běžný, byl zachován. Pokládáme ho za součást naší evropské kultury a uděláme proto vše, aby byly nalezeny úspory, které právě napadají péči zbytnou, které napadají nákupy, které nejsou optimální, které napadají systém, který není optimálně zorganizován tak, aby ten standard mohl být ve prospěch našich občanů, a to i těch nejchudších, zachován.

Děkuji vám. A zároveň se tímto dovoluji přihlásit do další speciální rozpravy s pozměňovacím návrhem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Takže pan ministr vystoupil ještě v rámci obecné rozpravy. Ale pokud není žádná přihláška, tak ji tedy definitivně ukončím. Všichni už vystoupili. Pan ministr vlastně své slovo zřejmě řekl už v obecné rozpravě. A nyní jenom si zkontroluji se zpravodajem – jestli to správně chápu, tak z rozpravy zazněl návrh vrácení návrhu zákona výboru k projednání a to je návrh, který bychom nyní měli hlasovat. Vzhledem k tomu, že se... (Zpravodaj upřesňuje návrh mimo mikrofon.) Návrh na přerušení, tedy ne vrácení... Jestli můžete, pane poslanče, bylo by asi třeba, kdyby bylo řečeno přesně, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Boris Šťastný: Já jsem zaregistroval dva návrhy. Jeden návrh na přerušení a jeden návrh na vrácení výboru k dopracování se lhůtou jednoho týdne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud vím, tak pokud zazní návrh na přerušení, tak musí být vždy řečeno, do kdy. Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Návrh na přerušení je nehlasovatelný. Navrhovatel měl patrně na mysli odročující návrh, tedy návrh, který specifikuje buď časovou, nebo věcnou podmínku, která musí být splněna. Takže moc pěkně prosím, znovu a lépe.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám to upřesněné. Paní poslankyně podala návrh na přerušení do úterý – je to tak? Tedy nám to potvrdí?

Poslankyně Soňa Marková: Ano. Přerušení – odročení do úterý jak první bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je to tedy přerušeno nebo odročeno do úterý. A potom ještě se zpravodajem – druhý návrh je návrh na vrácení návrhu zákona do výboru k novému projednání. To je ten druhý návrh. (Zpravodaj souhlasí.) Oba budeme hlasovat.

Já bych vás požádal, abyste se všichni přihlásili. Prostě to vyzkoušíme. Není úplně stoprocentní jistota, proto jsou také skrutátorky připravené. Ještě zagonguji, kdyby náhodou někdo zůstal venku. Takže zkusíme, jestli to půjde technikou.

Nejdřív tedy budeme hlasovat návrh na přerušení – odročení do úterý paní poslankyně Markové.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení – odročení do úterý, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 78. Přihlášeno je 143, pro hlasovalo 52, proti 87. Návrh na přerušení byl zamítnut. Zdá se, že to tedy fungovalo.

Takže můžeme druhý návrh, to byl návrh vrátit návrh zákona výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh vrátit návrh zákona výboru k novému projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 79. Přihlášeno je 143, pro hlasovalo 52, proti 90. Návrh na vrácení byl zamítnut také.

A tím pádem můžeme přejít k podrobné rozpravě. Do podrobné rozpravy tady máme už přihlášené. První přihlášená je paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedající, vládo. Já si dovoluji přihlásit se, vzhledem k tomu, že tu není pan poslanec Michalík, k jeho pozměňovacímu návrhu, pozměňovacímu návrhu výboru pro zdravotnictví, sněmovního tisku 325.

V pozměňovacím návrhu výbor pro zdravotnictví navrhuje provést změny: Zrušit bod 5, 14, 15, 19, 10, 46, 30 a 32 a v bodě 47 navrhuje nové znění. Ve svých materiálech na lavicích máte tento pozměňovací návrh k prostudování včetně odůvodnění. Takže já vás nyní jenom požádám o to, abyste si materiál prostudovali a vyjádřili hlasováním pro souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další přihlášený je pan poslanec Václav Votava a pak paní poslankyně Soňa Marková. Prosím pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolil bych si načíst dva pozměňovací návrhy k projednávanému tisku.

První pozměňovací návrh se týká zákona číslo 551/1991 Sb., je to zákon o VZP. Tento pozměňovací návrh zní: V § 24 se za odst. 3 doplňuje nový odst. 4, který zní: Pojišťovna je povinna podávat pojištěncům ze svého informačního systému informace o zdravotní péči, která jim byla poskytnuta praktickým lékařem nebo praktickým lékařem pro děti a dorost, u něhož byli registrováni, jakož i jinými zdravotnickými zařízeními, včetně předpisu léčivých přípravků a zdravotnických prostředků. Údaje podle věty první zašle pojišťovna pojištěncům bezplatně na adresu jejich pobytu, a to vždy zpětně za uplynulý kalendářní rok, nejpozději do 31. března následujícího po kalendářním roce, v němž pojištěnci byli účastni na pojištění. Bezplatné podávání údajů pojištěncům na jejich žádost není vyloučeno.

Druhý pozměňovací návrh se týká zákona číslo 280/1992 Sb., což je zákon o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách. Tento pozměňovací návrh zní: V § 21 se za odst. 3 doplňuje nový odst. 4, který zní: Zaměstnanecká pojišťovna je povinna podávat pojištěncům ze svého informačního systému informace o zdravotní péči, která jim byla poskytnuta praktickým lékařem nebo praktickým lékařem pro děti a dorost, u něhož byli registrováni, jakož i jinými zdravotnickými zařízeními, včetně předpisu léčivých přípravků a zdravotnických prostředků. Údaje podle věty první zašle zaměstnanecká pojišťovna zaměstnancům bezplatně na adresu jejich pobytu, a to vždy zpětně za uplynulý kalendářní rok, nejpozději do 31. března následujícího po kalendářním roce, v němž pojištěnci byli účastni na pojištění. Bezplatné podávání údajů pojištěncům na jejich žádost tím není vyloučeno.

Toliko tedy dva pozměňovací návrhy. A já bych si dovolil je nyní v krátkosti

odůvodnit. Cílem mého pozměňovacího návrhu je uzákonit povinnost Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, resp. zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, pravidelně, a to vždy jednou za rok, rozesílat svým pojištěncům informaci o zdravotní péči poskytnuté jim ve sledovaném období.

Sledovaným obdobím zde rozumím období kalendářního roku, eventuálně jeho poměrné části, v němž byl pojištěnec pojištěncem té které zdravotní pojišťovny a byl účasten na zdravotním pojištění podle zvláštních právních předpisů. Chci upozornit, že takový pozměňovací návrh jsem podával již v minulosti, bohužel nebyl Sněmovnou přijat.

Informace o zdravotní péči poskytnuté pojištěncům v uplynulém kalendářním roce by byly zasílány na náklady zdravotní pojišťovny každoročně na adresu pobytu pojištěnců, a to vždy nejpozději do 31. března následujícího po sledovaném kalendářním roce nebo jeho části. Domnívám se, že ačkoliv je již nyní povinnost zdravotním pojišťovnám podávat svým pojištěncům informace o poskytnuté zdravotní péči uložena platným právním řádem, je jen velmi málo pojištěnců, kteří je o takové informace žádají. Můj pozměňovací návrh proto každému jednotlivému pojištěnci garantuje, že vždy nejméně jednou za rok, nevyžádá-li si takovou informaci on sám, získá přehled o jemu poskytnuté zdravotní péči.

Jsem také přesvědčen, že pozměňovací návrh naplní na jedné straně právo pojištěnce na výše uvedené informace v celém svém rozsahu, aniž by musel zdravotní pojišťovnu o takové informace žádat, na druhé straně bude nepochybně představovat nástroj zabráňující falešnému vykazování zdravotní péče zdravotnickými zařízeními. O tom, že i ve zdravotnictví jsou bohužel nepoctivci, kteří pojišťovny obírají prostřednictvím nic netušících, a tedy zneužitelných pacientů, myslím, není pochyb. Svědčí o tom i řada případů z poslední doby, která byla prezentována v médiích. Myslím, že toto opatření bude tedy ve finále i ve prospěch samotných zdravotních pojišťoven.

Děkuji za pozornost a děkuji za podporu mému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další vystoupí paní poslankyně Soňa Marková, pak poslanec Krákora.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem podrobně vysvětlila v obecné rozpravě. Připomínám, že tento pozměňovací návrh se týká za prvé zrušení tzv. regulačních poplatků při zachování sociálních limitů. A druhý bod tohoto pozměňovacího návrhu se týká zrušení stropu na zdravotní pojištění s přínosem do systému zdravotnictví 3,5 až 4 mld.

korun. Předpokládám, že takovýto pozměňovací návrh bude podpořen všemi poslanci a poslankyněmi této ctihodné Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krákora. A pak paní poslankyně Andříšová. Prosím pana poslance Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení páni ministři, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já mám tři, respektive čtyři pozměňovací návrhy, protože ten čtvrtý jsem si dovolil osvojit od paní kolegyně Emmerové, která dneska z vážných důvodů nemohla přijet a podala pozměňovací návrh již minule, takže tento si osvojujím.

První pozměňovací návrh se týká regulačních poplatků 100 korun a v podstatě vypouští návrh na zvýšení regulačního poplatku ze 60 korun na 100 korun za každý den, ve kterém je poskytována ústavní péče, komplexní lázeňská péče nebo ústavní péče v dětských ozdravovnách a léčebnách.

Druhý pozměňovací návrh vypouští v podstatě ustanovení zavádějící základní variantu a ekonomicky náročnější variantu zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění. Ustanovení je v rozporu s několika nálezy Ústavního soudu.

Třetí pozměňovací návrh se týká invalidů a je to v podstatě invalidita druhého nebo třetího stupně, kdy jde o to, když dosáhnou hranice 2500 korun, aby jim byl vrácen včas příspěvek na léky nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely do 60 dnů, protože samozřejmě mají relativně invalidé druhého a třetího stupně nižší příjem, takže pro ně je každá koruna rozhodující.

A čtvrtý pozměňující návrh, původně paní poslankyně Emmerové, který byl také rozdan již v úterý, se týká bezlepkové diety, která je nutná u celiakie, a v podstatě jejího hrazení.

Jinak bych chtěl říci, že pro Českou stranu sociálně demokratickou je nepřijatelná základní varianta péče a ekonomicky náročnější varianta péče. Máme vážné obavy, že by to mohlo vést k medicíně pro chudé, bohatší a bohaté. Mohlo by nastat i to, že by se to zvrhlo samozřejmě v chudinskou medicínu. A za druhé nesouhlasí Česká strana sociálně demokratická s regulačními poplatky 100 korun bez sociální klauzule na hospitalizaci a den. Tyto dva body jsou pro Českou stranu sociálně demokratickou rozhodující a považujeme je i za protiústavní a v případě jejich schválení budeme toto předkládat Ústavnímu soudu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. A nyní dostává slovo paní poslankyně Lenka Andrýsová, prosím.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Děkuji za slovo, vážené kolegyně, kolegové, ráda bych vám přednesla pozměňovací návrh k zákonu o veřejném zdravotním pojištění, který právě projednáváme. V tomto zákoně nechci měnit koncepci části zdravotnické reformy, ale chci snížit byrokracii, které poslední roky čelí naši úředníci při pořádání voleb.

Členové volební komise totiž musí podle tohoto zákona ve znění novely z roku 2007 odvádět zdravotní pojištění z jejich odměny za práci ve volební komisi, která činí necelé 2000. To prakticky pro úředníky na městských či obecních úřadech znamená, že všechny členy volebních komisí musí přihlásit a pak odhlásit ze systému zdravotního pojištění. A to i když členové volební komise standardně odvádějí toto zdravotní pojištění ze svých platů. Naši veřejnou správu toto opatření zbytečně zatěžuje. Uvedu konkrétní příklad z Hranic z Olomouckého kraje. V Hranicích žije asi 20 000 obyvatel a členů volební komise je 150 lidí. Podle informací, které mám, jednomu úředníkovi přihlášení těchto lidí trvá asi jeden den. Do toho se nepočítají telefonáty, které musí vyřídit, pokud dochází k nějakým komplikacím. A jeden den také trvá odhlašování. Podobnou proceduru přihlašování a odhlašování samozřejmě musejí udělat i pracovníci v pojišťovnách.

Proto navrhuji tento pozměňovací návrh. Chci, aby se v části 1. v § 5 písm. a) za bod 7 vložil nový bod 8, který zní: 8. člena okresní volební komise při volbách do Parlamentu České republiky, Evropského parlamentu a zastupitelstev územních samosprávních celků. Pozměňovací návrh máte s odůvodněním všichni na svých stolcích.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Do rozpravy se dále přihlásil pan ministr Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já přednesu pravděpodobně nakonec ten pozměňovací návrh, který zde vzbudil tak velké vzrušení, za které se omlouvám, a hned vysvětlím, jak to s ním je. Jedná se o pozměňovací návrh k pozměňovacím návrhům obsaženým v usnesení výboru pro zdravotnictví, usnesení č. 39. Tento návrh předkládají poslanci, bez jmen, předkládám ho tedy já za sebe, Šťastný, Roztočil, Štětina, Šnajdr, Skalický, paní poslankyně Patricie Kotalíková, pan Gregora, Janek, Úlehla, Babák, Němeček, Florián a Bárta.

Dovolte mi kratičké vysvětlení. Ten návrh, přestože má 50 stran, je v naprosté převažující části totožný s návrhem, který provází usnesení

výboru č. 39, ve kterém byly provedeny následující změny, a upozorňuji, že dvě nejvýznamnější jsou ve prospěch pacientů a několik drobných je čistě technického charakteru. Ve prospěch pacientů je stažení návrhu na zpoplatnění stomatologických amalgámových výplní, které bylo dohodnuto až po zasedání výboru na jednání koaliční devítky. Druhý návrh se týká úpravy úhrady u sluchadel ve prospěch pacientů. Ostatní jsou jenom drobné legislativní formulační úpravy typu úprava definice nositelů výkonů.

Vzhledem k tomu, že tento návrh byl prakticky celý až na zmíněné změny projednán široce na poslaneckém výboru, dovoluji si zároveň navrhnout zkrácení legislativní lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Kdo se hlásí dále do podrobné rozpravy? Pokud nikdo, tak tuto rozpravu uzavírám a budeme hlasovat v případě, že předkladatel a zpravodaj již nevystoupí se závěrečnými slovy, právě o tomto návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení. Přivolávám naše kolegy. Ještě se ujistím, že ani pan ministr, ani pan zpravodaj nechtějí vystoupit se závěrečným slovem. Děkuji, nechtějí.

Nyní vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste se dostavili do jednacího sálu. Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení nejvýše na 48 hodin. S ohledem na počet poslanců a poslankyň v sále vás nejdříve odhlásím a prosím vás, abyste se znovu zaregistrovali. Budeme tedy hlasovat o návrhu, který byl právě podán a přednesen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 80 z přihlášených 112 poslanců pro 74, proti 38. Tento návrh byl přijat.

Já tedy mohu konstatovat, že lhůta pro třetí čtení byla zkrácena na 48 hodin, a mohu skončit druhé čtení tohoto návrhu.

Dříve než přistoupíme k dalšímu bodu, tak vás chci, kolegyně a kolegové, informovat o dalším postupu. Jak je vidno na světelné tabuli, po projednání ještě dvou pevně zařazených bodů, to jsou body 26 a 54, bychom projednali tisky 5 a 6. Takto na to upozorňuji zejména proto, aby s touto eventualitou počítali předkladatelé a zpravodajové a byli v sále připraveni.

Nyní tedy přistoupíme k projednání předposledního pevně zařazeného bodu a tím je

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb.,
o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému
majetku, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 211/ - druhé čtení**

Návrh uvede za navrhovatele pan senátor Jan Hajda, kterého zde srdečně vítám a prosím, aby se přímo ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Hajda: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolu mi, abych jenom krátce uvedl technickou novelu týkající se zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě. Tato novela řeší zablokované pozemky domnělými oprávněnými osobami, které ovšem plně nedoložily svůj nárok. Tyto pozemky jsou blokovány pro potřeby Pozemkového úřadu rozvoje obcí a měst. Tato novela ukládá domnělým oprávněným osobám obrátit se na soud dle doplněného § 4b a dělit domněle oprávněné osoby na dvě skupiny, to znamená ty, které již byly odkázány Pozemkovým úřadem obrátit se na soud pro doložení svého nároku a neučinily tak, to musí učinit od 1. července 2012 do konce roku 2012, a druhá skupina, která předloží svůj nárok po 30. 6. 2012, musí tak učinit do šesti měsíců od odkázání svého požadavku na nárok.

Pokud se týká této technické novely, byla předložena především na základě přání starostů měst a obcí, aby se uvolnily pozemky pro infrastrukturu a podobně. Návrh prošel vládou, ministerstvy, byl projednán rovněž na zemědělském výboru zde v Poslanecké sněmovně. A rovněž bych vás žádal, abyste ho propustili do třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane senátore. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 211/2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Miroslav Jeník.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, zemědělský výbor projednal tento senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, na své 9. schůzi dne 2. března 2011. Po úvodním slově pana senátora Hajdy, předsedy výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu České republiky, mé zpravodajské zprávě a po rozpravě doporučuje

Poslanecké sněmovně senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění tento zákon o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, schválit, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto seznámil váženou Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Neeviduji do ní žádnou přihlášku, jak můžete vidět na světelné tabuli, ta zatím nerozlišuje rozpravu obecnou a podrobnou. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Pokud rozlišuje, tak mohu i konstatovat, že v obecné rozpravě nikdo přihlášen není, a pokud se nikdo nepřihlásí, tak tuto rozpravu uzavírám a otevírám rozpravu podrobnou a do ní je přihláška pana poslance Jiřího Papeže.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolu mi přednést krátký stručný pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 211, který právě projednáváme.

V článku 1 se doplňují novelizační body 2 a 3, které znějí: Článek 2. V § 22 odst. 2 se ve větě, druhé části věty za středníkem včetně středníku, zrušuje.

Bod 3. V § 22 odst. 9 se za slovo „pozemky“ vkládají slova „ve vlastnictví státu“.

A dovolu mi krátké stručné odůvodnění k bodu 2. Návrh na zrušení části ustanovení v § 22 odst. 2 zákona o půdě vyplývá ze skutečnosti, že zrušené ustanovení již není aktuální.

K bodu 3. Zákon stanoví roční nájemné za pozemky náležející do zemědělského půdního fondu s výjimkou pozemků lesního půdního fondu ve výši 1 % z ceny pozemku, pokud se vlastník s nájemcem nedohodnou jinak. Zákon pozměňovacím návrhem pouze upřesňuje, že se roční nájemné pozemků náležejících do zemědělského půdního fondu stanovené zákonem týká pouze pozemků ve vlastnictví státu. Novela ponechá zejména pro vymáhání dlužného nájemného Pozemkovým fondem České republiky stanovenou roční částku nájemného pro pozemky ve vlastnictví státu a pro ostatní vlastníky ponechá možnost sjednání výše nájemného.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu uzavírám. Protože nepadl žádný návrh, o kterém by bylo třeba hlasovat, a protože mi nesignalizuje ani pan předkladatel, ani pan zpravo-

daj, že by chtěli vystoupit se závěrečným slovem, tak jim oběma děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

54.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb.,
o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním
samosprávným celkům a některým státním fondům
(zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 209/ - první čtení**

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 209/1 a z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede pan senátor Vítězslav Jonáš. Já ho srdečně vítám a prosím, aby se ujal slova.

Senátor Vítězslav Jonáš: Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si vám předložit návrh novely zákona, jehož cílem je dosáhnout v zákoně č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, ve znění pozdějších předpisů, úpravy postavení dotčených krajů a obcí, na jejichž území je umístěna významnější výroba elektřiny.

Důvodem pro zavedení daně z elektřiny v roce 2007 bylo zpoplatnit externalitu z výroby elektřiny. Z tohoto důvodu je logické a správné, aby část výnosů skončila v místech, kde se externalita nejvíce projevuje, tj. v místě její výroby. Navržená novela reaguje na opakované připomínky obcí a krajů, do jejichž rozpočtu podle současné právní úpravy nespadá příjem z výnosu daně z elektřiny. Nově zavedená daň z elektřiny, účinná od 1. ledna 2008, má zohlednit dopady výroby elektřiny, které nejsou zahrnuty v ceně elektřiny. Největší dopady z výroby elektřiny jsou v bezprostředním okolí a v kraji, kde se výroba elektřiny nachází. Cílem novely je možnost kompenzovat jisté znevýhodnění krajů a obcí plynoucí z umístění velkých výroben elektřiny na jejich území, především jaderných a uhelných elektráren. Tato území jsou omezena zejména ve svém dalším rozvoji a příjem z výnosů daně z elektřiny jim pomůže tato omezení kompenzovat.

Navrhovaná úprava přinese krajům a obcím každoročně stabilní a zákonem zaručený objem finančních prostředků, umožní jim tak lépe plánovat svůj rozvoj a nebudou závislé na nahodilých a nenáhodných příspěvcích od elektrárenských společností. Tento princip uplatňovaný v

mnoha zemích EU bude podkladem dlouhodobého dobrého sousedství velkých výroben elektřiny se svým okolím na základě vzájemně stimulovaného rozvoje a prosperity. Dnes výrobci elektřiny dávají nahodilé příspěvky jen obcím, které potřebují pro své další podnikatelské rozhodnutí. Obce jsou v nevýhodném postavení handlování o výši příspěvku jen v okamžiku rozhodování o rozšiřování či změně fungování elektrárny.

Jelikož tato novela zákona je vám předkládána ze Senátu již podruhé, nebudu vás zatěžovat, jakým způsobem jsou vypočteny jednotlivé příspěvky obcím a krajům. V novele zákona se prakticky mění jen účinnost, podle které by měly obce a kraje obdržet příjmy poprvé v roce 2012 podle údajů za rok 2010.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem ČR, navrhovaná úprava je v souladu s právem ES a s ostatními mezinárodněprávními závazky ČR. Předpokládaný dopad na státní rozpočet je přibližně 500 mil. Kč, což představuje zhruba 50 % celkového výnosu daně z elektřiny za rok. Předpokládaný dopad na ostatní veřejné rozpočty je pozitivní. Přibližně částka 0,5 mld. Kč se ze státního rozpočtu přesune do rozpočtů obcí a krajů. Dopad na podnikatelskou sféru bude pozitivní, neboť zvýšený objem finančních prostředků v dotčených regionech bude stimulovat rozvoj výstavby veřejných služeb a drobného podnikání, což přinese další pozitivní multiplikační efekty pro kvalitu života v regionech. Z navrhované právní úpravy nevyplývají žádné dopady na životní prostředí, sociální dopady ani dopady na rovnost mužů a žen.

Vážené poslankyně a poslanci, možná dnes si asi nedovedeme představit, jaký dopad bude mít havárie elektrárny Fukušima v Japonsku na rozvoj jaderné energetiky ve světě. Dobře víte, že abychom zajistili v ČR dostatek elektrické energie, a tím zaručili energetickou bezpečnost ČR, neobejdeme se bez výstavby dalších jaderných bloků v Temelíně a Dukovanech. Možná že paradoxně tragédie v Japonsku urychlí potřebu výstavby dalších, moderních a bezpečných jaderných bloků elektrárny s pasivní ochranou před prodlužováním životnosti stávajících elektráren z 80. let. Věřte, že jedním z významných aspektů pro akceptování nových jaderných a uhelných energetických zdrojů veřejností je zákonný, chcete-li pravidelný daňový příjem obcí v blízkosti takovýchto zařízení.

Proto vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, žádám o možnost tuto předlohu projednat ve vašich věcně příslušných výborech, tj. o posouzení zákona ve druhém čtení. Zde jsme připraveni společně s ostatními předkladateli zodpovědět všechny vaše dotazy a případně provést změny, které by vedly ke zkvalitnění této zákonné předlohy.

Bylo mi ctí vás seznámit s touto novelou zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu senátorovi a

prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladislav Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, senátní návrh zákona dle sněmovního tisku 209 k novele rozpočtového určení daní je totožný s obdobným senátním návrhem, který byl podán Sněmovně v minulém volebním období jako tisk 1002. Cílem tohoto návrhu je převést část finančních prostředků, jak pravil pan předkladatel, z výnosu daně z elektřiny krajům a obcím, na jejichž katastrálním území, případně sousedícím katastrálním území jsou umístěny velké výroby elektřiny s produkcí více než 100 gigawatthodin.

Obecně návrh vychází z určitého principu finanční kompenzace z umístění velkých výroben elektřiny na území obcí a krajů. Předkladatel také uvádějí v důvodové zprávě, a potvrdil to i pan předkladatel, že novela zohledňuje opakované připomínky obcí a krajů, do jejichž rozpočtu nespadá příjem z výnosu daně z elektřiny.

Vláda také opakovaně – nejen tato, ale i předchozí Fischerova vláda – s tímto návrhem nesouhlasí, a to především z důvodu technicky velmi obtížné aplikovatelnosti této předlohy. Platný zákon o rozpočtovém určení daní totiž vychází ze stanovení procentuálních podílů na tzv. sdílených daních, tj. dani z přidané hodnoty a dani z příjmů fyzických a právnických osob, a to ve vazbě na průběžné inkaso daňových výnosů. Navržený způsob určité finanční kompenzace příslušných obcí a krajů v závislosti na vyrobeném množství elektřiny v předminulém kalendářním roce nemá fakticky vazbu na inkaso výnosu daně z elektrické energie, ale v zásadě se jedná o platbu ze státního rozpočtu, jejímž finančním zdrojem je, připustíme, výnos daně z elektrické energie. Implantovat tento navržený způsob finanční kompenzace do systému rozpočtového určení daní pak vytváří skutečně těžko řešitelné technické i legislativní problémy.

Nebudu opakovat veškeré připomínky, které jsou uvedeny ve sněmovním tisku 209/1 jako připomínky vlády. Nechci zde zmiňovat ani legislativně právní vazby tohoto návrhu na energetické zákony. Chci pouze uvést, že samotnou myšlenku určité kompenzace s umístěním velkých výroben elektřiny nelze úplně pominout, jakkoliv částečně ta kompenzace je zohledněna v zákoně o dani z nemovitostí. Prosazení této myšlenky však vyžaduje určitě komplexnější analýzu a pravděpodobně zcela jiný způsob řešení, než jak je navrhováno v tisku 209.

Tento předložený návrh se zcela odchyluje od stávajícího systému rozpočtového určení daní a pravděpodobně i od budoucího systému založeného na stanoveném podílu výnosů ze sdílených daní ve vztahu k běžnému inkasu těchto daní v daném roce. Návrh by se musel tedy ve

druhém čtení výrazně přepracovat, aby odpovídal vůbec stávajícímu systému rozpočtového určení daní, pokud bychom uvažovali o takovém způsobu řešení, což za situace, kdy se vláda zavázala předložit zcela nový zákon, resp. větší novelu zákona o rozpočtovém určení daní, nepovažuji za příliš racionální.

V obecné rozpravě tedy podám návrh na zamítnutí tohoto tisku v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan zpravodaj je jediný přihlášený do této rozpravy, a pak poslanec Polčák, kterého jsem viděla až poté. Není důležité, v jakém pořadí se účastníte, hlavně že jste tady. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedařící. Já bych chtěl úvodem svého krátkého příspěvku využít této možnosti a říci, že každý systémový návrh, který změní zákon o rozpočtovém určení daní, lze přivítat a jako takový bych jej i já podpořil. Ovšem domnívám se, že tento návrh skutečně tedy systémový není. Vytrhuje určitou okolnost tíživých dopadů, které jsou samozřejmě na území katastru obcí, které mají tato zařízení na svém území, nicméně odhlíží od jiných problémů obcí, které například mají vodohospodářská díla, a tyto ponechává zcela svému osudu. To znamená, nemůžeme vůbec hovořit o systému. Vytrhává se pouze jedna jediná okolnost, která je daňově v současné době pro stát pozitivní, a na této okolnosti se staví a o ostatních negativních dopadech, které mají i jiná provozovaná díla v katastrech území obcí, se nehovoří.

Vláda s tímto návrhem nesouhlasí. Vytýká mu celou řadu konkrétních výčitek a je třeba říci, že tyto výčitky opravdu ukazují na to, že přijetím tohoto návrhu bychom vytvořili duální systém rozpočtového určení daní, tedy financování samospráv. Dokonce se domnívám, že by to mohlo vést k destrukci stávajícího systému vyplácení, a to bez ohledu na to, že vláda připravuje konečně, nebo Ministerstvo financí v tuto chvíli, návrh nového rozpočtového určení daní. Ten návrh zákona by měl vstoupit do legislativního procesu na podzim a já věřím tomu, že konečně přivede systémovost do financování samospráv, která dnes chybí.

Z tohoto důvodu, že právě tvůrci návrhu zákona žádný systémový prvek do stávajícího financování samospráv ze sdílených daní ani do uvažovaného systému financování samospráv v nové podobě nepřináší, tak já rozhodně takovýto návrh zákona nepodpořím, i když neupírám navrhovatelům dobrou vůli, proč se rozhodli určitý problém řešit. Ale návrh, který nám předkládají, podle mého názoru nesplňuje odbornou ani kvalitativní úroveň, kterou bychom měli podpořit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Vilímec.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, nemyslím si, že tento návrh by úplně přinesl destrukci stávajícího systému rozpočtového určení daní, ale souhlasím s panem poslancem Polčákem, že je značně nesystémový, a proto i s odkazem na své úvodní vystoupení dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Návrh byl podán. Ještě se hlásí z místa pan poslanec Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je pravda, že tento návrh je nesystémový, ale ne každý okres má na svém území jadernou elektrárnu. Pokud si dobře vzpomínám, tak jsem podával v minulém volebním období podobný návrh, který chtěl čerpat prostředky pro obce, které jsou v okolí do 20 km – to je ta krizová zóna – od jaderných elektráren, a chtěl jsem, aby se to platilo z atomového účtu. To bylo zamítnuto také s poukazem na to, že se připravuje nový zákon o rozpočtovém určení daní a že to bude zohledněno. Uplynulo od té doby, myslím, už několik let, a nic se nestalo. Teď je nám opět slibováno, že se to v novém zákoně upraví, ale jistota je velmi malá.

Já hájím tento senátní návrh, protože s panem senátorem Jonášem pocházíme z jednoho volebního okresu a vnímáme tu těžkou situaci, která je třeba okolo Dukovan, kde obce skutečně mají velký problém se svým rozvojem, s turistickým ruchem. Jestli si vzpomenete na známý film Postřižiny, který byl filmován v Dalešicích, to je kousek od Dukovan, tak tam se vybudovalo kulturní středisko. Bohužel mají problém s návštěvností, protože lidé z tohoto střediska se musejí dívat na chladicí věže a moc se jim tam zkrátka nelíbí. To je jenom jeden takový příklad. Je samozřejmě, že příkladů bych mohl uvést daleko více.

Já si myslím, že kdyby se chtělo, tak by se určitě našel způsob, jak těmto obcím pomoci. Navíc tento návrh zákona otevírá možnost i pro ostatní oblasti, které vyrábějí elektrickou energii, a tím není zase tak moc nesystémový.

Přimlouvám se za to, abychom ho propustili do druhého čtení, a můžeme o tom dále debatovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další přihlášený z místa je pan poslanec a předseda poslaneckého klubu pan Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, asi jsme spolu s panem senátorem Jonášem dvěma lidmi v zákonodárném sboru, kteří mají největší střet zájmů v této souvislosti. Ne že bychom na tom něco vydělávali, pane senátore prostřednictvím paní předsedající. Určitě ne, ale bydlíme nejbliž, do 5 km vzdušnou čarou od reaktoru.

A také jsme spolupracovali dlouhá léta – potvrzují slova pana kolegy Bublana – na nějakém řešení, které by pomohlo vykompenzovat takovou tu špatnou pověst, kterou tomu krásnému kraji přináší jaderná elektrárna, v tomto případě Dukovany, ale podobná situace bude i v jižních Čechách v souvislosti s jadernou elektrárnou Temelín, podobná situace samozřejmě bude i v některých dalších oblastech České republiky, vždy tam, kde se nachází, nebo případně plánuje nacházet, nějaké jaderné zařízení. Dokonce už v okamžiku, kdy se začne mluvit o tom, že se někde bude dělat průzkum pro případnou příští možnost budování nějakého jaderného zařízení, je ten region diskvalifikován z hlediska turistického ruchu, z hlediska podnikání, z hlediska pracovních míst. Je to jakoby černá ovce. I když máme nejčistší ovzduší, přesto máme problémy s turistickým ruchem. Pan kolega Bublan mluvil o tom případu zařízení v Dalešicích. A to je řada jiných a dalších zařízení, která, nebyla-li by ve stínu věží jaderné elektrárny, by zajisté tak velké problémy i navzdory krizi neměla.

Právě proto, že náprava tohoto stavu, nebo pokusy o nápravu tohoto stavu, o jakousi, pravda, nevelkou, ale přece jenom kompenzaci, probíhá už nesmírnou řadu let, těch pokusů bylo několik, ať už individuálních, nebo pokusy skupiny poslanců, nebo pokusy ze Senátu – také to není první pokus, se kterým tady pan kolega senátor Jonáš je –, bych se přimlouval, abychom tu materii ponechali v procesu projednávání, a to alespoň do doby, dokud nebudeme mít na stole slibované jakési komplexní návrhy, jakési systémové návrhy, o kterých se vždycky, když sem práce na tomto problému přijde, hovoří. Máme pocit, že se o nich hovoří právě proto, aby se řešení oddálilo, než aby se řešení přiblížilo.

Chci vás poprosit jménem občanů toho regionu, abychom nehlasovali pro zamítnutí toho návrhu, abychom jej pustili do dalšího projednávání a abychom jej třeba i ponechali jako nosič případných – možná z vašeho pohledu systémovějších, možná lépe průchozích – návrhů, které by ale, prosím pěkně, už velmi brzy, chci říci co nejdříve, konečně mohly přijít a projít celým legislativním procesem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Já již nechci zdržovat. Velmi si vážím svého předřečníka, protože to, co sděloval, mělo věcnou podstatu. Nicméně chybí tomu určitá racionalita. Jestliže tomu návrhu vytýkáme právě absenci systémovosti – a to tedy bych řekl, že snad skoro návrhu politickým spektrem to dnes tady zaznělo – tak ponechání tohoto návrhu ve hře neznamená, že by se nám do toho ten systém vracel. To znamená, že ponechat jej jako nosič by znamenalo jej komplexně přepsat ve druhém čtení, pokud by vláda takový návrh nepředložila.

Já nevím, jestli mohu dávat za vládu jakékoliv garance, ale předpokládám, že poslanecký klub TOP 09 a Starostové budou pevně trvat na tom, aby takovýto návrh zákona zde přišel již na podzim do legislativního čtení, tedy já bych spíše nepodpořil ten návrh, tak jak jej zde řekl můj předřečník, i když samozřejmě jistý argumentační potenciál v něm byl zakotven. Přesto si myslím, že nesystémovost současného návrhu nám nezaručí, kdybychom jej ponechali v tom legislativním běhu, že nám přistane nějaká jiná iniciativa než vládní, která přinese ten systém.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Kubata se hlásí s faktickou? Tak s řádnou přihláškou byl dříve pan poslanec Braný. Odcházíme z Vysočiny a přicházíme do jižních Čech. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já nebudu hovořit, jak to je u Temelína, co to udělalo s cenou nemovitostí a jiné a jiné problémy. Já jsem se přihlásil z jiného důvodu. Když pan kolega Polčák hovořil o té systémovosti, tam opravdu si rozumíme. Ale kdyby platilo, že tady budeme schvalovat a projednávat jen to, co je systémové, tak jsme hotovi v úterý večer s tím projednáváním, protože většina je nesystémových. Já jenom řeknu spotřební daně, aby to nebyly ty ideové problémy.

Spotřební daně. Podívejte se. Tam máme na jednotku váhy, na jednotku objemu, cigarety na konečnou cenu, doutníky na kus. Já to nebudu rozvádět. To je takový systém, že se z toho vytvořil systém. A když volám po tom, aby se rozdělil třeba jenom zákon o spotřebních daních, tak jak to mají na Slovensku, na tři komodity, nebo na tři oblasti aspoň, tak každý z ministrů, a už se jich vystřídalo tady, pokrčí rameny, řekne, ono je to, stojí to za úvahu, ale pak se zase jede systémově, nesystémově. Takže tady bych to neviděl jako zásadní problém.

Navíc se mi líbí, když je něco vázáno procentuálně k nějakému výnosu než jednotkově a ke kraji, k městu apod., ale i ta půlmiliarda je dobrá pro ty obce, kterých se to týká, a města, protože to, co my přijímáme, tak se

nám nepodařilo zde přijmout základní pravidlo, aby u každého návrhu zákona byl dopad vyčíslen na samosprávě, na kraje. To jsme si dali do vínku, chtěla to vláda už před Topolánkem, potom Topolánkova vláda se k tomu vrátila, že to budeme respektovat, ty dopady, a nevyčíslovali jsme to. Teď ano. Jsme v složité situaci, protože je to to zatížení. Já tady teď nechci lobbovat za Jihočeský kraj, kterého se to také významně týká, zejména když se bude rozšiřovat Temelín, ale jsou to problémy, které se mohou objevit například s těžbou uhlí, těžký průmysl, vodní zdroje a omezení obyvatel, staveb, třeba mají někde vodní zdroje a mají největší cenu vodného, stočného, protože tam jsou režimová opatření a složitosti. To je určitý precedens, ale přes to všechno budu doporučovat pro klub KSČM, abychom nezamítali tento návrh a podpořili jsme Senát v jeho legislativní iniciativě s tím, že se tam musí udělat velmi výrazné korekce. Ale komplexní pozměňovací návrhy jsme dneska měli aspoň dva a to tady nejsme ani v hlubokém podvečeru, takže já bych se neobával, že to nějakým způsobem zasáhne duševní zdraví poslankyň a poslanců, a už vůbec ne úředníků ministerstev. Ti naopak, kdybychom tu vytvořili systémové vyjádření, jak zvýhodnit ty obce, tak už vidím, pan ministr financí a pan ředitel Zikl, ten by omdlel z toho, až by se to dozvěděl v pondělí, že jsme takto systémově do toho zasáhli.

Já věřím panu Polčákovi, že to myslí dobře, ale do podzimu nic systémového nevytvoří. To si dovolím tvrdit, protože jsem tady už třetí volební období.

Děkuji vám za pozornost a spíš bych vážil vaše rozhodování tak, abychom to nechali ve hře a pracovali s tím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Václav Baštýř. Nehlásí se. Tak prosím o prostor pro řádně přihlášeného pana poslance Kubatu, který mě zrovna asi přestal vnímat. – Pane poslanče Kubato, máte slovo, pokud ho ještě chcete. Prosím, je vaše.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, velmi se omlouvám. Pan poslanec Bendl mě trochu zdržel ve věčné diskusi.

Já bych chtěl velmi poděkovat za iniciativu Senátu a prostřednictvím paní předsedající i pana senátora, protože být se tady z různých stran ožívají diskuse o reaktorech, já pocházím z Ústeckého kraje a ten problém je u nás ve všech segmentech velmi citlivý. A zcela jistě toto téma je hodno diskuse, jakým způsobem v jednotlivých lokalitách, regionech, obcích, místech kompenzovat v rámci rozpočtového určení daní dopady nezbytně nutné lidské činnosti. (V sále je velmi rušno.)

Na druhou stranu rozpočtové určení daní, jak všichni víme, je jenom jeden balík. Pokud se nerozhodneme nějakou cestou změnit indexaci, tak zcela jistě jako dalším velkým objevem diskuse bude, když povedu diskusi jako bývalý primátor stotisícového města s předsedou STAN panem Gazdíkem prostřednictvím paní předsedající, a i tam najdeme vzájemné rozpory, byť to globální, to znamená pomoci obcím, městům zůstane stejné. Z toho důvodu nemohu v tuto chvíli senátní návrh jako takový podpořit, ale jsem přesvědčen a doufám, že vládní návrh, který se bude připravovat na Ministerstvu financí a který vláda předloží, bude velmi široce diskutován nejenom ve výborech, ale i na plénu Poslanecké sněmovny tak, abychom se pokusili skoro o nemožné – uspokojit v rámci rozpočtového určení daní všechny, kteří na to čekají.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ještě jedna přihláška. Pan poslanec Šulc. Prosím.

Poslanec Jiří Šulc: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, pane senátore, já se přiznám, že mám taky určitý problém s nesystémovostí v této záležitosti. Na druhé straně mám velký problém s tím argumentem, že přijde systémové řešení. Já na to systémové řešení čekám jako politik Ústeckého kraje už jedenáct let. A jedenáct let se na ty lidi, kteří tam bydlí, nedbá. Nedbá se přesto, že to životní prostředí je tam opravdu... Pánové a dámy, prosím, já vím, že je pátek a chceme domů, ale možná dneska je to jedna z nejvýznamnějších věcí, které tu dneska probíráme. A je tam opravdu zatížené životní prostředí. Žiji tam celý život. Tam nejkratší průměrný věk dožití...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím naše kolegy i kolegyně, aby vám dali prostor, o který žádáte a právem potřebujete.

Poslanec Jiří Šulc: Lékaři by vám mohli předložit statistiky o kojenecké úmrtnosti, o rakovinách a dalších věcech. Naposled jsme se o systémové řešení pokusili s vládou premiéra Zemana a tenkrát se opravdu nesystémově vymyslelo tzv. 15 ekologických miliard na kompenzace a revitalizaci území. Tyto záležitosti jsou vyčerpány, ale ta krajina zničená a zničené zdraví, tam je obrovský dluh. Proto s vládou Mirka Topolánka se ta záležitost řešila dál, prošlo to usnesením vlády. Usnesení bohužel nebylo nikdy naplněno. Nezbyvá, než tuto záležitost řešit zákonem. A já bych chtěl jasné garance, že vláda České republiky se této věci bude věnovat, a ne slibovat, že tady přijde řešení, ale že opravdu to řešení přijde, protože ta situace je dál neudržitelná.

Takže já prosím všechny kolegy, ať to zváží, protože se to netýká jenom severních Čech. Týká se to opravdu i okolí jaderných elektráren a dalších a dalších záležitostí a nese to s sebou i obrovský sociální potenciál.

Děkuji Senátu za to, že se tomu věnuje. A doufám, že v diskusi o této záležitosti budeme pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě se někdo hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Ptám se předkladatele i zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Přejete si vystoupit? Prosím, máte slovo.

Senátor Vítězslav Jonáš: Já děkuji. Budu velice krátký. Padla tady připomínka, že jsou už zohledněny tyhle ty výroby a okolí daní z nemovitostí. Připomínám, že daň z nemovitostí je jenom příjem obce, na jejímž území tyto výroby leží, nikoliv obcí v havarijním pásmu a sousedících obcí. Pak zde byla připomínka, že jiné výroby samozřejmě také zatěžují okolí a nemají takovýto příjem, to je jasné. Protože takovouhle daň nemají, tzn. takovýhle nosič, a proto nemohou mít obce v okolí takové příjmy.

A k tomu, že to není systémové. Já si myslím, že jsme pokročili i na jednání na Ministerstvu financí. Jednáme s ním tak, aby přijetí této změny zákona bylo v konečné verzi akceptovatelnější, a to jsme právě potřebovali, dostat tohle to projednání do druhého čtení do výboru.

Takže já vás opět žádám, pokud byste vyhověli Senátu a nechali nám možnost to projednat dále. Jinak to je vše a přejí vám krásné páteční odpoledne.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan zpravodaj si přeje vystoupit? (Nepřeje.) Ne. Budeme tedy hlasovat o návrhu, který pan zpravodaj a současně poslanec pan Vladislav Vilímc podal. Je to návrh na zamítnutí. Je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Předpokládám, že všichni, kteří se chtějí hlasování zúčastnit, již do sálu doběhli a budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 z přihlášených 120 poslanců pro 76, proti 38. Návrh byl přijat. Já mohu konstatovat, že tento návrh zákona byl zamítnut, a tím jeho projednávání končí. Děkuji panu předkladateli i panu zpravodaji.

S ohledem na to, že je 13 hodin 52 minut, končím dnešní jednání naší

schůze. Pokračovat budeme v úterý. Děkuji vám a vám všem přeji hezký víkend.

(Jednání skončilo v 13.53 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. června 2011 ve 14.01 hodin
Přítomno: 183 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás v úvodu všechny nejprve přivítala.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Také vás prosím, kdo má kartu náhradní, aby mi to oznámil.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Richard Dolejš, Jana Fischerová – pracovní důvody do 16 hodin, Michal Hašek – zahraniční cesta, Stanislav Huml – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Jana Schejbalová – osobní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody, Radim Fiala – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Tomáš Chalupa – pracovní důvody, Jan Kubice do 15.30 hodin – pracovní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody. Tolik omluvy. (V sále je opravdu značný hluk.)

A nyní bych vás všechny chtěla poprosit o trochu více pozornosti, než která byla věnována omluvám, a to proto, abych vás seznámila se závěry dnešního grémia vedení Poslanecké sněmovny s předsedy poslaneckých klubů, se závěry, které z této porady vyplynuly.

Tedy závěry jsou ty, že navrhuje dnešní grémium pokračovat - a proberu jednotlivé dny tohoto týdne – takto:

Dnes, v úterý 14. 6., bychom projednali již pevně zařazené body, a to v pořadí 48, 25, 27, 55, 53, 22 a 19, případně bychom pokračovali dalšími body z prvních čtení.

Ve středu, tedy zítra, pevně zařazený bod 73 a další body z bloku třetích čtení. To jsou tedy ty, které mají splněné zákonné lhůty. Je to bod 74, 75, 80, 81 a 97. Poté již pevně zařazený bod 42. Dále bychom vyhověli žádosti ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka a zařadili body 11, 12, 13, 14, 10 a 44. Poté by následovaly dva body, o jejichž zařazení požádal pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa, tedy bod 39 a 40. A na odpolední jednání zítra jsou již pevně zařazené body 56, 66 a 58. Pokračovali bychom případně druhými čteními.

Ve čtvrtek dopoledne první dvě hodiny jsou věnovány odpovědím na písemné interpelace. Od 11. hodiny by pokračovala schůze osmnáctá a odpoledne bychom měli na programu ústní interpelace.

V pátek 17. 6. pevně zařazený bod 93, poté další body z bloku třetích čtení, tedy ty, u kterých budou splněny lhůty. Poté bychom zařadili nový

bod, a je to Návrh poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání.

Dále by byl zařazen další nový bod, Nařízení Rady o elektronickém zveřejňování Úředního věstníku EU 378-E, a poté bychom případně pokračovali neprojednanými body z bloku druhých čtení.

A upozorňuji, že v pátek, podle toho, jak budeme na tom s programem schůze, bychom mohli jednat déle, než bylo obvyklé, tedy i po 14. hodině, možná do 17 či 18 hodin. To vše teprve upřesníme dle toho, jak bude schůze probíhat. (Hluk v sále neutichá.)

Upozorňuji vás zároveň, že v úterý 21. 6. bychom projednávali nejprve zákon zamítnutý Senátem, je to tisk 269/3, a zákony vrácené Senátem. Jsou to tisky 119/3, 214/2, 216/3, 228/2, 270/3, 277/2 a 278/4. Pak by následovaly body z bloku třetích čtení a zbývající body 19. schůze.

To je vše z mé strany. Vzhledem k tomu, že tyto otázky byly projednány na dopoledním grémii, tedy vedením Sněmovny a představiteli jednotlivých politických klubů, navrhuji, abychom tyto závěry grémia odhlasovali nyní a teprve poté na základě tohoto odhlasování bychom se mohli věnovat vašim případným návrhům na pevná zařazení či změny pořadu schůze.

Takže dámy a pánové, zahajuji hlasování číslo 83, pokud tedy není námitka. Táhá se, kdo souhlasí s těmi návrhy, které jsem vám teď jako grémialní návrhy přednesla. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 82. Přítomno 156, pro 137, proti 2. Takto jsme tedy schválili modifikovaný program schůze na základě dnešního jednání grémia.

Nyní přicházejí na řadu vaše přihlášky. Já zde mám nejprve písemnou přihlášku pana poslance Waltera Bartoše, poté bude následovat pan poslanec Gazdík, poté další kolegové. Pan poslanec Walter Bartoš. Prosím o klid.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já si dovoluji navrhnout, abychom sněmovní tisk číslo 27, to je zákon upravující reklamu v České televizi, přesunuli jako první bod na příští úterý, pokud tam nejsou pevně zařazené body. – Po vrácených ze Senátu mi napovídá můj předseda klubu, takže po zákonech vrácených ze Senátu sněmovní tisk číslo 27. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to bod 25, sněmovní tisk 27, na úterý po návrzích vrácených a zamítnutých Senátem. V úterý 21. 6. po senátních.

Dále prosím o slovo pana poslance Petra Gazdika.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si navrhnout pevně zařazení bodů 15, 16 a 17, jsou to návrhy zákonů o loteriích, na zítra po pevně zařazeném bodu číslo 73. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Moment, pane poslanče, takhle to nepůjde. My jsme před chvílí odhlasovali změnu pořadu, která zahrnuje už tu středu, a na středu to máme sestavené takto: ve středu, tedy zítra, je první bod 73, dále body další z bloku třetích čtení, poté návrhy nebo požadavky pana ministra Kocourka, pana ministra Chalupy. Čili váš by byl odhadem dvanáctý, třináctý. Ale teď jsme odhlasovali ten základ, ke kterému se vracíme.

Upřesněte nám, prosím, svůj návrh, ale prosím všechny, aby se pokoušeli vnímat...

Poslanec Petr Gazdík: Dovolím si požádat, aby po pevně zařazeném bodu číslo 73 před dalšími body z bloku zákonů třetích čtení byly zařazeny body 15, 16 a 17, loterijní zákony. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Neusnadňujeme si to v žádném případě. Pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, já se pokusím usnadnit práci Sněmovny v tom smyslu, že sněmovní tisk číslo 259, bod číslo 22, který měl být dnes jako šestý bod programu, navrhuji vyřadit z programu schůze, a to z důvodu uvedení nových skutečností, které musí projednat výbor, kterému předsedám, to znamená výbor pro veřejnou správu. Opakuji tedy: sněmovní tisk číslo 259, bod schůze 22, dnešní 6. bod programu, vyřadit z dnešní schůze s tím, že druhé čtení by proběhlo v pátek namísto třetího čtení, které bylo původně schváleno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže vy vlastně nechcete vyřadit z programu schůze, vy chcete přeargovat tento bod na pátek, tento pátek... (Posl. Polčák mimo mikrofon: Pátek.) Pátek po všech třetích čteních? Tak vydržte, prosím. (Porada s pracovníci kanceláře mimo mikrofon.) Rozumím tomu tedy špatně. Vy žádáte, aby to, co bylo plánováno, tedy bod číslo 93, kdy jsme si... (Opět porada.) To bylo třetí čtení, ta devadesát trojka, to je bod 22 ve třetím čtení, rozumíme si?

Takže třetí čtení změnit na druhé čtení. Takhle tomu rozumíme, ano? (Posl. Polčák: Děkuji.)

To byl pan poslanec Polčák, nyní pan kolega Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, já vám možná zkomplikuji, neboť jsem nevěděl, na čem se usnese grémium Poslanecké sněmovny. Já ve shodě, respektive na základě žádosti Ministerstva dopravy jsem chtěl požádat vaším prostřednictvím sněmovnu, aby zařadila bod 81, tisk 300, na středu dopoledne do toho bloku třetích čtení, to znamená na konec třetích čtení, a bod 63 a 64, tisk 267 a 308, až za pevně stanovené body ve středu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže máte dva návrhy, první se týká bodu 81, sněmovní tisk 300, ten žádáte zařadit na tuto středu na dopoledne na závěr třetích čtení, tedy ještě před ty návrhy. To si prosím pak vyřídí pan ministr dopravy s panem ministrem průmyslu a obchodu, to já tady odmítám řešit, kdo se chce z vlády předbíhat na úkor toho. Takže tohle to je váš návrh, kterým modifikuje tedy už to, co jsme rozhodli na úvod této schůze jako gremiální závěry.

Já, dámy a pánové, vidím, kolik vás je ještě připravených. Chtěla bych říct, že ta grémia Sněmovny se nekonají jenom proto, že nemáme co v úterý dopoledne dělat. Konají se proto, aby se sjednotil názor poslaneckých klubů na to, jak bude další průběh schůze vypadat. Jestli vám přenášejí vaši předsedové do klubu tuto informaci, nebo nepřenášejí, to si prosím budete muset vyjednat sami. Ale abychom všichni nějak koordinovaně postupovali a nedělali ze schůze naprostý zmatek a chaos, to si prosím vyprošuji a důrazně o to žádám!

Pan kolega Bendl měl druhý návrh, ten se týkal bodů 63 a 64, sněmovní tisk 267 a sněmovní tisk 308, na středu odpoledne na závěr třetích čtení.

Poslanec Petr Bendl: Ne ne ne. 267 a 308 na konec pevně zařazených bodů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na konec pevně zařazených bodů.

Poslanec Petr Bendl: Ano, a bod 81, tisk 300, do bloku třetích čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pane poslanče, promiňte ještě. Pana poslance Bendla prosím. Pana poslance Bendla prosím! Bod 81, což je váš první návrh, je zařazen na středu dopoledne ve třetím čtení. Je tam pořadí toto: bod 73, 74, 75, 80, 81 a 97, to jsme již schválili.

Poslanec Petr Bendl: V tom případě se omlouvám, ale já jsem tu gre-

miálku neznal, nebylo možné ji zachytit tak rychle, aby to člověk... Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím. Takže tento bod vyřazují. Pan kolega Smutný byl nyní na řadě. Ne. Pan poslanec Laudát?

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Krásné odpoledne, vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo. Navrhuji do programu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid, není vůbec slyšet!

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Navrhuji do programu 19. schůze Sněmovny nový bod na základě usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj číslo 54 z 12. schůze ze dne 18. května 2011 na zkrácení doby projednávání sněmovního tisku číslo 326, vládní návrh zákona číslo 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve zbrojařském a vojenském průmyslu, ve znění pozdějších předpisů, o 30 dnů. Pokud projde tento návrh, pak navrhuji zařadit druhé čtení tohoto tisku na pátek 17. června po pevně zařazených bodech a třetí čtení na schůzi 13. července. Důvodem je transpoziční lhůta, která končí 21. srpna 2011.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Rozumím tomu, že první budeme hlasovat o návrhu na nové zařazení bodu, který se bude týkat zkrácení lhůty k projednání, a teprve poté, pokud bude přijat tento návrh, bychom hlasovali o zařazení tohoto bodu na pátek ve druhém čtení, tedy 17. 6. po pevně zařazených bodech. Děkuji. Pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dávám návrh na zařazení – na pevné zařazení projednávání bodu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, ještě jednou požádám o klid ve sněmovně!

Poslanec František Laudát: – číslo 38 sněmovní tisk 366 novela zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého a penzijního pojištění, první čtení, a bodu číslo 111, sněmovní tisk číslo 350, návrh na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013, na středu 15. 6. odpoledne po bodech ministra zahraničí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Zbyněk Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já mám návrh na vyřazení bodu číslo 46 z pořadu této schůze, je to sněmovní tisk číslo 272, první čtení, návrh zákona, kterým se mění zákon o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Takže návrh na vyřazení z pořadu této schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyřazení z pořadu schůze. Další návrhy prosím? Pokud nejsou žádné, budeme hlasovat o těch, které zde zazněly.

Oznamuji, že pan poslanec Babák má náhradní kartu číslo 8.

Prvním návrhem byl návrh pana poslance Waltra Bartoše a ten navrhuje zařadit bod číslo 25 sněmovní tisk 27 na úterý 21. 6. po senátních bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 83 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 83, přítomno 178 pro 158, proti 8. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Petr Gazdík navrhuje zařadit body 15, 16, 17 po bodu číslo 73 na středu 15. 6., tedy zítra, jako 2., 3. a 4. bod našeho dopoledního jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 84. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přítomno 180, pro 165, proti 6, návrh byl přijat.

Pan poslanec Polčák navrhuje, aby bod 22 sněmovní tisk 259 byl ve druhém čtení projednán v pátek 17. 6. jako 1. bod.

Zahajuji hlasování číslo 85 a táži se, kdo je pro tento návrh. A proti?

Hlasování číslo 85, přítomno 180, pro 154, proti 12, návrh byl přijat.

Pan poslanec Petr Bendl navrhuje zařadit body 63 a 64, je to sněmovní tisk 267 a 308, na středu dopoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 86. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 86 přítomno 180, pro 102, proti 45. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Smutný navrhuje za první zařadit nový bod, a to na základě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jedná se o zkrácení lhůty k projednání u sněmovního tisku 326.

Zahajuji hlasování číslo 87. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 87 přítomno 180, pro 105, proti 25.

Tady se dostáváme do problému, protože u tohoto nového bodu pan poslanec nenavrhuje, kam bychom ho měli přesně zařadit. Ještě předtím, než budeme jednat o tom, že bude ve druhém čtení projednáván, tak nejdříve musí být někam zařazen návrh na zkrácení. Díváme se do programu schůze. Takže dneska bych vám navrhla – je to rychlý bod, jestli by s tím Sněmovna souhlasila, že bychom tento váš bod na zkrácení lhůty dali dnes jako první bod, a pak teprve by bylo to druhé hlasování, o zařazení druhého čtení na pátek 17. 6.

Nyní bychom hlasovali o tom, aby tento nový bod byl projednáván dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 88. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování pořadové číslo 88, přítomno 180, pro 105, proti 26. Takto jsme rozhodli v případě zařazení nového bodu.

Nyní budeme rozhodovat o tom, že druhé čtení tohoto bodu by mělo přináležet na pátek 17. 6. po pevně zařazených bodech. Opakuji, že jde o tisk 326.

Zahajuji hlasování číslo 89. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 89 přítomno 181, pro 103, proti 27. Návrh byl přijat.

Pan poslanec František Laudát navrhuje zařazení – bod 38, sněmovní tisk 366 a bod 101, tisk 350, na středu 15. 6. odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 90. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 90 přítomno 181, pro 111, proti 20. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura – tedy poslední návrh, kterým se budeme zabývat – navrhuje vyřazení z pořadu schůze bodu č. 46, sněmovního tisku 272.

Zahajuji hlasování číslo 91. Kdo je pro tento návrh na vyřazení z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přítomno 181, pro 165, proti 2. Návrh byl přijat.

Tolik tedy všechny návrhy, které se týkaly změn pořadu schůze.

Nyní se budeme věnovat prvnímu bodu, který jsme schválili právě před malým okamžikem. Je to

125.

**Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání
sněmovního tisku 326 ve výborech Poslanecké sněmovny**

Prosím, aby tento návrh uvedl některý z členů vlády. Pan ministr Jankovský? Pan poslanec Smutný? Pan poslanec Smutný. Prosím o slovo.

Poslanec Jan Smutný: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, navrhuji zkrácení doby k projednání sněmovního tisku č. 326, vládní návrh zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, o 30 dnů. Tento návrh projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj dne 18. května 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento úvod. Konkrétní návrh na zkrácení o 30 dnů budete muset ještě zopakovat v podrobné rozpravě, já vás k tomu vyzvu, pane kolego. Nyní ještě otevírám všeobecnou rozpravu. Táhne se, zda se do ní někdo hlásí. Pokud se nikdo nehlásí, končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Smutný nyní zopakuje svůj návrh. Prosím.

Poslanec Jan Smutný: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, vládo, navrhuji zkrácení lhůty k projednání sněmovního tisku č. 326, vládní návrh zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, o 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Další návrhy do podrobné rozpravy prosím. Pokud nejsou, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu pana poslance Smutného.

Zahajuji hlasování číslo 92. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby lhůta pro projednání sněmovního tisku 326 ve výborech byla zkrácena o 30 dnů. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 92 přítomno 182, pro 103, proti 39. Návrh byl přijat. Tím jsme vyřešili tento první bod.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to bod

48.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném
a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 340/ - první čtení**

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové z vlády, dámy a pánové, máte před sebou návrh novely školského zákona, zákona 561/2004 Sb., předložený vládou České republiky Poslanecké sněmovně jako tisk 340. Tato novela v sobě obsahuje poměrně velkou množinu změn, které bych shrnul do tří oblastí. První oblast je snížení byrokracie v regionálním školství. Druhou oblast bychom mohli nazvat usnadnění přístupu ke vzdělávání. Třetí oblast – jsou tu dvě změny ke státní maturitě proti tomu, jak to bylo schváleno v roce 2008.

Když jsme posílali tuto novelu do vlády, tak jsme vycházeli z několikaměsíční diskuse mezi odbornou veřejností, mezi učiteli a řediteli škol. Já bych vám v krátkosti některé body z toho představil a vypíchl, tak abyste se mohli už v tomto prvním čtení rozhodovat.

První věc, kterou měníme, nebo máme ambici změnit, je změna přijímacího řízení na střední školy, nebo spíše změna informování o úspěšném zvládnutí přijímacího řízení, kdy chceme nahradit obálky s pruhem tím, že stačí, že ředitel školy pro ty přijaté – stačí vyvěšení na webu školy či na úřední desce školy. Zároveň chceme znemožnit zpětvzetí zápisového lístku, a tím pádem dát trochu garanci ředitelům škol o počtu přijatých dětí, kdy to zpětvzetí je možné jenom tehdy, pokud se student dostal na jinou školu, když si podal více přihlášek. Jinak by to nebylo možné.

Snažíme se zbavit byrokracie školy v tom, že rušíme vlastní hodnocení školy, tzv. autoevaluaci, protože to je to dokument, který se dubluje s výroční zprávou školy, školy to zatěžuje. Stejně tak v novele rušíme hodnocení žáků v pátých, sedmých a devátých třídách, které je zbytečné, nikdo je nečte a třídní učitelé to velice zatěžuje.

Snažíme se dát metodickou pomoc základním školám a středním školám v modelovém školním vzdělávacím programu. Není to povinné, je to doporučující metodické příručka, jak výrazně zdůvodňuje tato novela.

Zároveň se zabýváme funkčním obdobím ředitelů, kdy nastavujeme šestileté funkční období i možná pravidla odvolávání ředitelů.

V novele školského zákona nastavujeme pravidla pro vznik firemních školek, kdy firemní školky s velkou podporou MŠMT mohly vznikat od 1. 1. 2012, kdy by byly zařazeny do rejstříku, to znamená Ministerstvo by na ně přispívalo částku 60 % normativu za předem jasných podmínek pro chod těchto firemních školek. Zde musím předeslat, že to nezvyšuje nárok na státní rozpočet, protože ta předpokládaná částka by byla z úspor Ministerstva školství.

Myslím, že hodně velkou pomocí pro naše diplomaty a krajany žijící v zahraničí je zrušení rozdílových zkoušek, to znamená tyto rozdílové zkoušky by od schválení této novely byly jen dobrovolné. Myslím, že po tom naši krajané volají.

Možná bych se vrátil k tomu poslednímu bodu a to je úprava maturitní zkoušky. Zde v té pětsetšedesátcejedničce se snažíme zafixovat současnou podobu na dva roky, protože kdybychom to tak neudělali, tak už příští maturita by byla ještě náročnější a byrokratičtější, protože by tu byl třetí povinný předmět a ten by byl buď z informatiky, nebo ze společenských věd, či technicko-přírodních věd. A my říkáme – chceme – zvládli jsme tu státní maturitu tak tak, a nechceme přidat školám v příštím roce další byrokracii. Bez ohledu na to, že střední školy nejsou vybaveny počítači a ta podoba z roku 2008 říkala: musí tam být povinná zkouška z informatiky. Přiznám se, že pokud bychom toto neupravili, nedovedu si představit příští rok státní maturitu. Už tato podoba byla tak tak, aby ji školy administrativně a byrokraticky zvládly. Takže ta novela říká: bude to opět povinné z českého jazyka a volba mezi cizím jazykem a matematikou. Takže to jsou závěry.

Tato novela měla ambici, když jsme ji dávali dohromady, aby její účinnost byla 1. 9. 2011. V tuto chvíli díky tomu legislativnímu chodu je reálné, že začne platit od 1. 1. 2012. I přesto bych rád na vás, kolegové, apeloval, abychom urychlili projednávání této novely, abychom ji pustili do odborného výboru a do druhého čtení. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Dobešovi. Prosím nyní o slovo zpravodajku k tomuto tisku, kterou je paní poslankyně Vlasta Bohdalová.

Oznamuji, že se z dalšího jednání omlouvá pan ministr Besser.

Paní kolegyně Bohdalová má slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Poprvé za toto volební období byla do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky předložena významná novela zákona č. 561/2004 Sb., tedy zákona, který se týká základního a předškolního vzdělávání. Musím říci, že tato novela byla připravována a a-

vizována již od podzimu minulého roku, ve vládě byla projednávána letos v dubnu a nyní ji máme zde ve Sněmovně. Jak už zde zástupce předkladatelů uvedl, je tato novela velmi rozsáhlá a velmi důležitá nejenom pro samotné fungování škol, ale i pro jejich administrativu. Já bych chtěla ještě shrnout věci, které tato novela řeší.

Je to podpora mateřských škol zřizovaných zaměstnavateli pro děti zaměstnanců, zjednodušení pravidel pro zpracování vlastního hodnocení školy, umožnění poskytnout jazykovou přípravu k základnímu vzdělání i cizincům z tzv. třetích zemí, zpřesnění pravidel pro vyhlášení volných dní ředitelem školy, zavedení možnosti rozšířit vyučovací dobu až na 40 hodin týdně v případě odborného výcviku a odborné praxe střední školy, úprava plné povinné školní docházky v zahraničí a v zahraničních školách na území České republiky, zrušení povinnosti vydávat výstupní hodnocení, zavedení možnosti stanovit nařízením vlády obory vzdělávání s výučním listem i maturitní zkouškou, změnu v procesu přijímacího řízení a příznivější úpravu správního řízení o přijetí uchazečů ke vzdělání, úprava podmínek konání maturitních zkoušek, zjednodušení podmínek fungování školské právnické osoby, zjednodušení postupu zápisu některých údajů do školních rejstříků, úprava financování škol a školských zařízení zřizovaných Ministerstvem, úprava jmenování a odvolání ředitelů škol a školských zařízení zřizovaných státem, krajem, obcí a svazkem obcí, včetně zavedení institutu jejího funkčního období, zrušení povinnosti zřizovat školskou radu.

Sami vidíte jenom z toho taxativního výčtu, jak tato novela je rozsáhlá a jakou širokou oblast zahrnuje. Myslím si, že si zaslouží širokou diskuzi nejenom v odborných poslaneckých klubech, ale i především v podvýboru pro regionální školství a ve výboru, ve školském výboru parlamentu, a proto si myslím, že tady v tomto případě je důležité, abychom dodrželi všechny lhůty, všechna projednávání, možná že se scházeli i nad některými dílčími věcmi, abychom tuto novelu, až opustí – pokud opustí tuto Poslaneckou sněmovnu – mohli říci, že jsme po dlouhé době udělali něco pozitivního v oblasti školství. Ale myslím si, že než se tak stane, že nás čeká ještě obrovský kus práce.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které mám nyní devět přihlášek. První se hlásí paní poslankyně Jana Drastichová, poté paní kolegyně Jaroslava Wenigerová. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, úvodem bych se chtěla poněkud obšírněji věnovat

několika oblastem problematiky, které řeší předložená novela školského zákona MŠMT.

V nově navrhovaném § 166 odst. 3 se návrh novely zákona věnuje jmenování a odvolávání ředitelů škol a školských zařízení. Návrh předpokládá zavedení funkčního období ředitele školy a školského zařízení v délce šesti let. Před jeho ukončením se rozhodne o tom, zda ředitel zůstane ve funkci pro další funkční období, nebo zda zřizovatel vyhlásí konkurs na funkci ředitele a na další období jmenuje ředitele podle výsledku konkursu. Vyhlášení konkursu by nová právní úprava umožnila na základě rozhodnutí zřizovatele z podnětu České školní inspekce nebo školské rady příslušné školy. V případech, kdy zřizovatel, Česká školní inspekce ani školská rada nebudou iniciovat konkurs, by se funkční období ředitele ze zákona prodloužilo o dalších šest let. Dosavadní právní úprava působila v praxi problémy, protože umožňovala odvolat ředitele školy z funkce pouze v případě závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z vykonávané funkce. Zřizovatelé tak nemohli včas řešit personální problémy v některých špatně řízených školách. Navržené změny jim umožní lépe a včas reagovat na potřebu změny ředitele školy nebo školského zařízení a odvolat v odůvodněných případech ředitele školy i v situacích, kdy to doposud bylo neschůdné. Pro případy závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z vykonávané funkce by zůstala zachována možnost ředitele odvolat i v průběhu funkčního období s vyloučením důvodu dovršení věku 65 let.

Dále podle ustanovení § 65 odst. 3 školského zákona se na žáky při praktickém vyučování vztahují příslušná ustanovení zákoníku práce, mimo jiné také ustanovení upravující týdenní pracovní dobu. Cituji: „U zaměstnance mladšího než 18 let nesmí délka směny v jednotlivých dnech překročit 8 hodin a délka týdenní pracovní doby ve svém souhrnu 40 hodin týdně.“ V návrhu novely školského zákona je navrhována změna délky odborného výcviku a praxe z 35 hodin týdně na 40 hodin týdně. Tím dojde k rozšíření prostoru pro získání potřebných znalostí, zkušeností a návyků pro úspěšné začlenění do pracovního procesu.

V novele zákona se rovněž navrhuje podpořit čtyřleté obory vzdělání s maturitní zkouškou, jejichž součástí je odborný výcvik, nově také získání výučního listu. Tomuto záměru doporučuji vyslovit plnou podporu. Vychází z požadavku zaměstnavatelů na větší vzdělanostní úroveň a variabilitu pracovní síly. Tato úprava výrazně zvýší atraktivitu oborů vzdělání s maturitní zkouškou, výrazně by zvýšila šanci absolventů na nové uplatnění na trhu práce v případě ztráty zaměstnání a mohla by být určitou pojistkou v případě nesložení maturitní zkoušky, kdy by hrozilo, že neúspěšný maturant zůstane po čtyřech letech studia a odborného výcviku zcela bez kvalifikace.

Závěrem. Návrh novely zákona nezasahuje do práva na vzdělání a nezprísňuje podmínky přístupu ke vzdělání. Upravuje podmínky zřízení a provozu zaměstnaneckých mateřských škol, přispívá k efektivnímu vytváření podmínek plnění povinné školní docházky. Upravuje plnění povinné školní docházky v zahraničí a v zahraničních školách na území České republiky. Rozšiřuje možnosti odborného a středního školství. Současně platný školský zákon v mnoha ohledech se zpřesňuje a přizpůsobuje novým podmínkám. Snižuje administrativní zátěž škol, např. zprávy o vlastním hodnocení škol, výstupní hodnocení žáků po 5., 7. a 9. ročníku, povinné rozbory hospodaření atd. Upravuje financování škol zřizovaných ministerstvem atd.

Souhrnně lze konstatovat, že dílčí změny, které návrh novely školského zákona přináší, budou přínosem pro zlepšení efektivity a výkonnosti našeho základního, odborného i středního školství. Některé vady, nedostatky či nepřesnosti lze odstranit pozměňovacími návrhy ve druhém čtení. Z mého pohledu se jedná o velmi dobře zpracovanou předlohu, a proto se přimlouvám za její propuštění k projednání do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Nyní žádám o slovo paní kolegyni Jaroslavu Wenigerovou. Po ní je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, i já podporuji novelu školského zákona, i já svým hlasem bych chtěla přispět, aby byla poslána do výboru a do druhého čtení.

Musím říci, že snížení administrativní zátěže vedení našich škol je téma delšího času než doba působení pana ministra Dobeše na Ministerstvu školství. Začala to připravovat paní ministryně Kopíková. Vytvořila pro to tým, který velmi úzce spolupracoval i s managementy škol. Když se podíváme na evaluační zprávu společnosti McKinsey a Comp., tak zjistíme, že 50 % práce ředitelů škol je vlastně administrativní činnost a pouze 20 %, a to já si myslím, že je poměrně vysoké číslo, je věnováno řízení kvality škol. Takže věřme, že i tady tyto úpravy pomohou ke snížení této byrokratické zátěže.

Já bych se chtěla dotknout tématu, které není příliš vnímáno ve školské ani odborné veřejnosti jako stěžejní téma. Přesto si myslím, že je to téma velice důležité. Je to otázka zahraničních škol na území České republiky, které dostávají povolení povinné školní docházky podle § 38. Nyní je ten paragraf takřka celý předělán a je samozřejmě doplněn.

Jen pro zajímavost, v současné době máme na území České republiky patnáct těchto zahraničních a takzvaně zahraničních škol. Před rokem 2000 vzniklo pouze pět škol zhruba v roce 1999. To jsou skutečně zahraniční školy, které získaly povolení povinné školní docházky. S novým školským zákonem, který začal platit od 1. ledna 2005 se tady objevilo dalších deset škol. Protože se tomu tématu dlouhodobě věnuji, tak zde mám celou řadu otázek, které však do jisté míry řeší tato novela.

Stávající § 38 je, dá se říci, velmi vágní, takže umožnil vznik takzvaných zahraničních škol na území naší republiky, já si troufám říci, v rozporu se zákonem, protože stávající § 38 jasně říká, že povolení povinné školní docházky se dává do školy, zřízené právnickou osobou na území cizího státu anebo cizím státním příslušníkem, který žije v České republice. Stalo se to, že devět škol z těch deseti, nebo většina z nich, jsou české společnosti s ručením omezeným, kde je společníkem jednatelem cizí státní příslušník. Tady toto vůbec zákon nedovoluje, přesto se tak stalo.

A já si kladu a kladla jsem si otázku – přitom vůbec nepochybuji potřebu těchto takzvaných zahraničních škol, které se učí podle zahraničního curricula, zpravidla se učí v anglickém nebo německém jazyce, že ta potřeba zahraničních investorů, ale také českých rodičů tady je, ale na druhé straně musíme dodržovat zákon – kladu si otázku, jestliže soukromé školy mají tak přísná kritéria pro zařazení do školského rejstříku, aby pobíraly dotace, tak zde máme české společnosti s ručením omezeným, byť je tam tedy zahraniční společník, ale není tam žádná kontrola, pouze se povolí školní docházka, Česká školní inspekce tam doposud nemohla vstupovat, a povinná školní docházka se dotýká pouze dětí českých rodičů, vůbec se nedotýká dětí rodičů zahraničních. A protože jsme v souvislosti s právy Evropské unie a s vyrovnáváním se směrnici přijali novelu zákona 561, kde říkáme, že mohou být dávana pouze potvrzení Ministerstvem školství o plnění školní docházky u škol, které jsou zařazeny ve školském rejstříku, tak otázka je, kdo tedy bude dávat potvrzení dětem cizinců, které si myslí, že plní povinnou školní docházku v takovéto škole, ale ony ji samozřejmě vůbec neplní.

To jsou otázky, o kterých se samozřejmě budeme bavit. A tady bych jenom chtěla upozornit, že například ve Velké Británii byl přijat zákon v roce 2004, kde všechny školy, i takzvané nezávislé školy, což jsou v pojetí britského práva soukromé školy, musí být vedeny ve školském rejstříku, a jestliže nejsou vedeny ve školském rejstříku, je to trestný čin, čímž se poukazuje na to, že velmi záleží na tom, kde jsou děti vzdělávány.

Já se domnívám, byť třeba někteří mí kolegové s tím nesouhlasí, že zpřesnění podmínek pro povolení povinné školní docházky na území České republiky je správné, a použiji poslední větu: Zahraniční škola nevzniká udělením povinné školní docházky Ministerstvem školství, což se mnohok-

rát stávalo, že tady tyto takzvané zahraniční školy vlastně povolením školní docházky říkaly i rodičům, že mají povolení školní docházky a že jsou zahraniční školou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Jaroslavě Wenigerové. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, školství prošlo za posledních 20 let řadou změn, jejichž výsledek však není nikterak povzbudivý. Jsme svědky dlouhodobého propadu úrovně vzdělanosti, jež má řadu příčin. Chybí jasná pravidla, nastavení laťky. Základní školy učí každá jinak a v různých časových obdobích, povolilo se domácí vzdělávání, kdy rodiče mohou učit svá dítka doma sami, a k tomu ještě odchody tahounů na víceletá gymnázia. Jako houby po dešti vznikaly také soukromé školy, takže střední školy teď vzhledem k demografickému propadu přijímají každého, neboť co student, to finance. Nebývalý rozkvět, mám na mysli počtem, zaznamenala gymnázia, zato střední odborné školy a učňovské obory se ocitly na černé listině. Zelenou dostalo rozrůstání vysokých škol, takže dnes se můžeme pochlubit vysokým počtem těch, kdo mají maturitní vysvědčení, respektive vysokoškolský diplom v kapse, ale bez odpovídajících znalostí.

Že je načase s tím něco dělat, je asi jasné nám všem. Jde o to, aby návrhy obsažené v novele školského zákona, kterou projednáváme, vedly ke zlepšení. Nyní tedy k těmto návrhům.

Změnou má procházet organizace předškolního vzdělávání, kde mají být podpořeny mateřské školy zřizované zaměstnavateli pro děti zaměstnanců. Firmy si budou moci zřídit vlastní mateřskou školu nebo požádat o poskytnutí služby jinou mateřskou školu, která vytvoří odloučené pracoviště. Za dané situace, kdy chybí kapacity ve stávajících mateřských školách vzhledem k jejich překotnému rušení v 90. letech, to může pomoci rodinám s dětmi. Pochopitelně za předpokladu, že budou splněny hygienické normy a zajištěn odborně kvalifikovaný personál. Nejde totiž pouze o jakési pohlídnání dítěte, ale o jeho celkový rozvoj, o přípravu na vstup do školy základní.

V této souvislosti musím říci, že na rozdíl od firemních školek s jasně vymezenými pravidly, které mají moji podporu, se nemohu ztotožnit s návrhy Ministerstva práce a sociálních věcí na vznik jakési instituce dětských skupin, kde by ve velké skupině mohlo být až 24 dětí a přijímány by mohly být i děti mladší tří let, přičemž pečovatelky by nemusely být kvalifikované učitelky, ale například zdravotní sestry nebo sociální pracovníce. Tyto ná-

vrhy považujeme za nesystémové a amatérské, na rozdíl od předlohy ve školském zákoně, tak jak ho projednáváme.

Co se týká základních škol, navržená novela umožňuje vycházet při zpracování školního vzdělávacího programu i z obsahu vybraných vzdělávacích oblastí, které stanoví Ministerstvo školství. Nejedná se však o povinnost, pouze o doporučení. Podle mého názoru je sjednocování učiva na základních školách nutné, stejně jako ročníkové výstupy, to znamená, co má žák na konci každého ročníku umět a znát. Avšak pouhé nejasné doporučení, že školy mohou dokument zpracovaný ministerstvem využít, je ve stylu aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Na školách to povede spíš k určité bezradnosti než k nějakému pozitivnímu výsledku. Dokud nebude jasné stanoveno, co má kdy žák znát a umět a v jakém rozsahu, nehneme se z místa.

Novelou má být zrušena povinnost škol každoročně zpracovávat vlastní hodnocení jako samostatný dokument, zůstává to pouze jako východisko pro zpracování výroční zprávy o činnosti školy. Na jednu stranu je pravda, že se tím sníží administrativa, na druhou stranu však je třeba si uvědomit, že práce na sebehodnocení, tak jak je tomu v současnosti, vyžaduje zapojení všech pedagogů a zamyšlení se nad tím, co se dané škole daří, v čem má rezervy a na co je zapotřebí se zaměřit v zájmu zkvalitnění výchovně vzdělávacího procesu. Proto by bylo vhodné tento návrh při dalším projednávání ještě prodiskutovat.

Na rozdíl od návrhu na zrušení povinnosti základních škol zpracovávat výstupní hodnocení žáků. Ten myslím, že je rozumný, neboť zbytečně administrativně zatěžuje učitele základních škol a zároveň pro střední školy nemá vzhledem ke svému zpracování, mnohdy formálnímu, větší význam.

Co se týká podávání přihlášek na střední školu, nesouhlasím s tím, že má být zachována možnost podávat si tři přihlášky. Jak ukázala praxe, tento způsob se neosvědčil a komplikuje práci ředitelům středních škol. Počet přihlášek by proto měl být snížen.

Za značně problematický pak považuji návrh na zavedení možnosti stanovit nařízením vlády obory vzdělání s výučním listem a zároveň s maturitní zkouškou. Chápu snahu ministerstva pomoci učňovským oborům i studentům, kteří nezvládnou maturitu a hrozí jim, že na konci středoškolského vzdělání nebudou mít žádný výstup. Ovšem mám obavy, že předložený návrh situaci nezlepší. Spíš naopak. Ve svém důsledku může vést k degradaci učňovských oborů a ke zhoršení kvality řemeslníků a dalších pracovníků v profesích, k jejichž vykonávání je zapotřebí výuční list. Učební obory totiž mají jiné zaměření než obory maturitní a mají mnohem vyšší hodinovou dotaci pro praxi, která bude maturantům chybět. Bez doplnění si této chybějící podstatné části přípravy například

prostřednictvím zkráceného a následného studia nelze podle mě s tímto návrhem souhlasit. Navíc to může vést paradoxně ke snížení zájmu o učební obory. Proč by rodiče dávali své dítě vyučit se, když mohou zkusit rovnou maturitní obor a v případě neúspěchu, tedy nezvládnutí maturitní zkoušky, výuční list stejně dostane? A školy vzhledem k úbytku žáků berou téměř každého. No a konečně ozvat se mohou i studenti jiných středních škol a jiných oborů v případě neúspěchu u maturity. Proč by i oni neměli mít možnost získat doklad o vyučení?

Z těchto důvodů považuji za nutné znovu se k tomuto návrhu vrátit a řádně ho prodiskutovat s odbornou veřejností.

Naopak podporuji zrušení povinnosti zřizovat školskou radu. Je pravda, že leckde plní svoji úlohu velmi dobře, avšak jinde funguje pouze formálně. Problémy jsou také s jejich obsazováním ze strany zřizovatele. Proto považuji za rozumné ponechat možnost jejího zřízení, ale nevyžadovat to striktně ze zákona.

Změn v předložené novele je samozřejmě mnohem víc. Některé jsou ku prospěchu věci, jiné jsou poněkud sporné a bude nutné se jimi ještě podrobně zabývat. Proto si myslím, že předložený návrh zákona by měl projít do druhého čtení k řádné diskusi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je dále přihlášen pan poslanec Josef Novotný mladší. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný ml.: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vládo, vážené poslankyně, poslanci. Musím na úvod říci hned, že tuto novelu zákona určitě podpořím a doporučím. Podpořím v tom smyslu, aby šla do druhého čtení. Musím říci, že tak jak jsem si ji prostudoval, opravdu je přínosem pro spoustu ředitelů, ať už základních či středních škol, zejména v oblasti administrativy a byrokracie. To musím opravdu říci, že tady ta stránka věci je přínosem. Na druhou stranu musím říci, že tato novela je pro mě aspoň a pro řadu ředitelů, protože jsem dělal zhruba 25 let ve školství a z toho deset let ředitele střední školy, opravdu trošku – ne trošku, ale hodně zklamáním. Řeknu hned proč.

Za prvé přijímací řízení. Tady pokus, kdy opravdu zápisový lístek může uchazeč uplatnit jen jednou, je, myslím si, velký posun dopředu. A je to dobře, že to takto je nastaveno. Na druhou stranu si myslíme, nebo já aspoň si myslím, že zkušenosti ukazují, že přijímací řízení by se znovu mělo posunout nebo vrátit do úpravy, která byla před novelou školského zákona. To je jedna přihláška s pořadím oboru vzdělávání dvou nebo tří škol. Důvod je celkem jasný. Ředitelé škol musí nastavit v květnu, v červnu úvazky, musí udělat plán, rozvrh na příští školní rok, a jestliže nevědí, kolik žáků

a do jakých tříd nastoupí, tak je to pro ně velmi obtížné. Mluvím o středních školách.

Stejně tak si myslíme, že z hlediska stanovení minimálního počtu přijímaných uchazečů, tak tady doporučujeme, aby byla řediteli školy dána zákonem kompetence rozhodnout o změně předpokládaného počtu přijímaných uchazečů, pokud se v prvním kole přijímacího řízení ke vzdělávání nepřihlásí alespoň například 12 nebo 6 uchazečů splňujících kritéria přijímacího řízení. Současně by měl být zákonem stanoven minimální počet přijímaných uchazečů, při jehož dodržení může být třída otevřena. Zejména z hlediska ekonomického, ale i organizačního je nízký počet žáků ve třídě velkým problémem škol.

Další diskutovaná věc byla a je konkurzní řízení na ředitele školy. Tady si zase myslíme, že je to posun dopředu, ovšem co se týče návrhu, kdy může navrhnout školská rada odvolání nebo konkurz na ředitele, tak tady si myslíme, že je potřeba o tom ještě diskutovat, nebo já si to osobně myslím z toho důvodu, že ne vždycky školská rada je orgán, který by k tomu byl kompetentní. Někdy tam může dojít k tomu, že tam budou osobní vazby a já nevím co všechno. Takže tady si myslím, že je potřeba o tom ještě mluvit.

Pro mě ovšem to zásadní, a pro řadu ředitelů středních škol, zejména středních odborných škol, je vlastně problém týkající se velkého počtu žáků přijímaných do osmiletých gymnázií. Já jsem to s panem ministrem diskutoval někdy před půl rokem. Bylo mi slíbeno, že se tím ministerstvo bude zabývat. Bohužel v této novele jsem nic takového nenašel. A řeknu, proč je to problém. Už vlastně na základní škole dojde k tomu, že obrovské množství žáků, těch nejlepších žáků, odejde na osmileté gymnázium. To znamená, že třídy jsou vykradeny, když to řeknu takto, těmi nejlepšími žáky a motivace pro ostatní a pro učitele samozřejmě pokulhává. Jestliže původní záměr byl nastavit osmiletá gymnázia pro 3 % nejlepších žáků, když to řeknu takto, a dneska jich je tam 12 %, tak jsme to posunuli úplně někam jinam.

Moje životní zkušenost je taková, že žáci, kteří se před 20 lety hlásili do oboru elektrikář, dneska suverénně udělají maturitní obor. Ti, co se hlásili dřív pouze na zedníka, v uvozovkách, tím nechci snižovat tento obor, tak dneska suverénně vystudují elektrikáře. To znamená došlo k celkovému posunu úrovně. Takže tady si opravdu myslím, že je potřeba začít tento problém řešit, a nelze to řešit od prostředka, to znamená maturitní zkouškou. Já vítám státní maturitní zkoušku jako takovou, ale myslím si, že tady chybí takové věci, jako kdybychom měli prověřovat úroveň v 5. třídě, v 9. třídě, maturitní zkouška, výuční list a maturitní zkouška, pokud tedy má být k něčemu, tak na to musí navazovat vysoká škola, která řekne: ano, žáci, kteří udělali maturitní zkoušku z vyšší úrovně, tak mají

možnost nebo budou přijímáni na vysokou školu, a to tady není v této novele.

Chápu, že celá řada práce byla vykonána, ale myslím si, že je potřeba v tom pokračovat. Nechci tady teď hodnotit státní maturity jako takové, protože je brzy, na to opravdu v tuto chvíli není doba, ale myslím si, že tak jak jsem měl možnost se seznámit s testy, tak je potřeba to opravdu vyhodnotit, protože by se nám mohlo stát, že nejenom že nezvedneme úroveň středního školství, ale že nám půjde dolů, že nám maturita jako taková půjde dolů.

Takže to jsou připomínky. Jinak si myslím, co se týče administrativních věcí a podobně, že novela patří do druhého čtení. Jsem rád, že se to posouvá, protože věřím tomu, že ubude práce ředitelům škol, ta administrativní práce, kterou byli zahlceni, a že to přivítají.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému mladšímu. Nyní je přihlášena paní poslankyně Anna Putnová, po ní pan kolega Walter Bartoš. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych přičinila několik poznámek k novele, kterou máme teď před sebou.

Úvodem chci říci, že jako mnoho mých kolegů považuji tuto novelu za krok správným směrem. Je to novela, která modernizuje řadu ustanovení v našem školství a je to novela, která má skutečně snížit byrokratickou zátěž škol. Přesto bych chtěla přičinít několik poznámek, o kterých se domnívám, že tady ještě nebylo mluveno a dovolím si začít tématem, které sice zaznělo, ale je to téma, se kterým já se osobně nemohu ztotožnit, a to je rušení školských rad.

Podle předloženého návrhu by měly být školské rady fakultativní. Vydeme-li z toho, že za vzdělání našich dětí jsou primárně odpovědní rodiče, domnívám se, že naopak by mělo být naším zájmem, aby byli v co nejvyšší míře vtaženi do vzdělávacího procesu. A nabízí se otázka, zda bychom neměli školské rady naopak posílit, zda by nemělo být redefinováno jejich poslání a školské rady posíleny.

Druhou oblastí, o které už tady byla řeč, ale ke které bych se také ráda vyjádřila, je funkční období ředitelů škol. Podle současné úpravy není možno odvolat ředitele, nejsou možné personální změny v případě, že je škola špatně vedená. Současný návrh navrhuje šestileté funkční období, čímž se překrývá vlastně funkční období komunálních politiků. Ať chceme nebo nechceme, činíme tím pádem z ředitele politickou figuru. Měli bychom se nad tím vážně zamyslet a možná lépe definovat možnosti odvolání a nevázat to příliš na mandáty komunálních politiků.

Další oblast, která bude vyžadovat podrobnější rozpravu, je otázka zrušení povinného hodnocení školy. Ruší se povinné vypracování vlastního hodnocení školy jako samostatného dokumentu a vlastní hodnocení bude součástí pouze výroční zprávy. Požadavky na formu vlastního hodnocení stanovené dosud prováděcím předpisem nebudou závazné, tak zní návrh v novele. Já se naopak domnívám, že by školám prospělo, kdyby měla vycházet ze závazných ukazatelů, které by byly striktně dány požadavky na vyhodnocení ekonomických rozborů, zhodnocení kvality výstupů, naplněnosti školy plus zhodnocení nadstandardních výkonů školy v oblasti výchovy a vzdělávání.

Témat k diskusi by bylo ještě mnohem více, týkalo by se to zahraničních škol na našem území, také v zahraničí. Týkalo by se to odchylek od správního řádu nebo otázek, které jsou spojené s povinností vydávat výstupní hodnocení. Myslím si, že je to diskuse, která proběhne na školském výboru, případně na podvýboru pro regionální školství.

Za náš klub i za sebe doporučuji propustit tuto novelu do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Putnové. Prosím dalšího vystupujícího. Je jím pan poslanec Walter Bartoš. Faktická poznámka pan kolega Bém? Ne, prosím, slovo má Walter Bartoš.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, novela zákona 561/2004 jde podle mého názoru správným směrem, nicméně já bych zopakoval to, co jsem řekl panu ministrovi v minulém projednávání novely 561, že by bylo lépe začít už konečně pracovat na novém školském zákonu, neboť vládní programové prohlášení s tímto počítá. Jak pan ministr, tak paní zpravodajka, totiž ve svém úvodním vystoupení zmínili, že tato novela se týká širokého rozsahu vztahů upravujících oblast vzdělávání jak předškolního, základního, středního, tak vyššího odborného a podle mého názoru nějakým způsobem vylepšovat zákon, který už byl tolikrát novelizován, není úplně dobře. Přesto říkám tento zákon podporuji a přesto říkám, že některá ustanovení, která v zákoně jsou, podle mého názoru jdou správně.

Jsou tam ovšem také ustanovení, o kterých bychom mohli vést debatu na školském výboru. A já bych první takovou věc, kterou považuji za zcela diskutabilní, zmínil, a to je věc týkající se plnění povinné školní docházky v zahraniční škole. Chci upozornit, že budu stát na trošku jiné pozici než paní kolegyně Wenigerová, která reprezentuje tutéž stranu jako já.

Já jsem přesvědčen o tom, že to ustanovení není úplně precizní a není napsáno úplně správně. Jsem přesvědčen o tom, že zákon má být stanoven tak, aby minimalizoval libovůli rozhodování úředníků. To je podle mého názoru naprosto zásadní věc. A ustanovení § 38a týkající se plnění povinné

školní docházky v zahraniční škole není takto napsáno. V novele je vytvářen prostor pro libovůli úředníků při vydávání povolení pro takové školy. Totiž podle tohoto zákona může Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy žádosti o povolení vyhovět a nevyhovět, pokud by taková žádost byla v rozporu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v daném kraji. Ono na první pohled to vypadá strašně logicky. Je to správné, stát má nějaký záměr, kraj má nějaký záměr. Ale když se do těch záměrů podíváte, jsou to většinou taková slohová cvičení a lze velmi subjektivně vykládat, velmi subjektivně vykládat, co je v rozporu a co v rozporu není. Podle mého názoru tato subjektivní kritéria dávají velkou výkladovou volnost, takže si myslím, že by bylo možné a lépe stanovit jiná kritéria, tzn. např. vázat to na personální podmínky, na materiální podmínky, na zahraniční vzdělávací program, který je uznán v té dané zemi. Myslím si, že tato kritéria nejsou úplně správně napsána. Já rozumím tomu, že nemáme povolovat všechny školy, že musí existovat nějaký rámec. Ale myslím si, že toto dává do rukou úředníků velkou zbraň, která může být zneužita. To je první taková připomínka k plnění povinné školní docházky v zahraniční škole.

Druhá připomínka se týká § 38a odst. 3 písm. e). Tam se píše, že k žádosti je třeba doložit oprávnění žadatele poskytovat vzdělání. Já se ptám, co to je za oprávnění. Je to živnostenský list, nebo je to nějaké zahraniční osvědčení? To v tom zákoně není specifikováno a je potřeba si říct, co tím myslíme. A opět se vracím k tomu, co jsem řekl na úvodu svého vystoupení, že úředník může chápat takto nejednoznačně napsanou formulaci po svém a může samozřejmě nějakým způsobem rozhodovat velmi subjektivně.

Třetím diskutabilním bodem je maximální délka platnosti tohoto povolení. A já se nechci teď pouštět do nějakých detailních právních rozborů, kdy se říká, že změna právní úpravy by neměla zasahovat do práva na legitimní očekávání, že zkrácení platnosti délky současných povolení do 31. 8. 2014 překračuje princip tzv. nepravé retroaktivity, který podle mého názoru by v zákoně neměl být obsažen.

V novele se dále specifikuje role České školní inspekce v § 174 odst. 3. Je tam nově upravována pravomoc kontrolovat tyto školy, které mají povolení. Jde o kontrolu plnění informační povinnosti podmínek, jejich porušení podle § 38b může vést až ke zrušení povolení plnění povinné školní docházky v zahraniční škole. Z tohoto pohledu se jeví povinnost každých pět let opakovaně procházet administrativně byrokratickým procesem jako nadbytečná. Tak buď to kontroluje Česká školní inspekce, nebo to kontroluje úředník, obojí si myslím, že není nutné.

V souvislosti s tím bych možná uvedl jednu takovou poznámku, která

mi připadá trochu úsměvná z hlediska argumentace, která je ze strany ministerstva vedena, že pětileté období je dostatečné pro děti cizinců, kteří žijí v České republice přechodně, a že rodiny, které se rozhodnou trvale usadit na naše území, budou vyhledávat primárně české školy, aby své děti co nejvíce integrovaly do české společnosti. To je z malé části pravda. Pokud se jedná o rodiny z bývalého východního bloku, tak tomu skutečně tak je. Ale rodiny ze zemí rozvinutých, které dlouhodobě žijí v České republice, hledají z 99 % pro své děti mezinárodní vzdělání, aby jim umožnily v budoucnu stejnou volbu, jako měli oni.

Dámy a pánové, ještě jednu věc zmíním, protože kolegové předemnou se o tom také zmiňovali, a to je funkční období ředitelů. Já si myslím, že to neřeší problém, pokud ten ředitel si nevede dobře, řeší ho částečně. Šestileté období – a teď nechci zpochybňovat, jestli má být čtyři pět šest let, to není podstatné – ale uvedu vám takový příklad. Představte si, že dnes ředitele v podstatě z funkce nemůžete odvolat, protože závažným způsobem neporušuje zákon nebo nedosáhl 65 let. Pokud ředitel závažným způsobem neporuší zákon, a já nechci teď říkat, co to je závažným způsobem, protože to si každý můžeme představit trochu jinak, tak ten ředitel je neodvolatelný. A teď si představte situaci, a já jsem takových situací zažil dost, protože jsem také komunálním politikem, že ten ředitel má papíry, dokumentaci všechno v pořádku, škola formálně podle zákona funguje, jak má, ale s tou školou nejsou spokojeni rodiče, s tou školou není spokojen zřizovatel, s tou školou není spokojena veřejnost a vy nejste schopni to vyřešit, protože ředitel závažným způsobem neporušuje zákon a nedosáhl 65 let. My to sice trošičku zlepšujeme, ale teď si představte, že na tento problém narazíte, když vaše dítě půjde do školy, bude v prvním ročníku základní školy a vy ho budete muset řešit, až bude to dítě v šesté třídě. To si myslím, že je docela vážná věc, a měli bychom se zamyslet nad tím, jakým způsobem budeme tuto věc řešit, protože těchto případů znám z České republiky dost a prozatím současná legislativa, zákon 561/2004, si s tímto problémem neumí poradit.

Dámy a pánové, nechtěl jsem být dlouhý, chtěl jsem pár poznámek uvést jenom na téma tohoto zákona. Samozřejmě tento zákon podporuji do druhého čtení, koneckonců jako vládnímu poslanci mi také nic jiného nezbývá. (Úsměv mezi některými přítomnými v sále.) Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji poslanci Walтеру Bartošovi. Nyní prosím o slovo pana kolegu Ivana Ohlídala. Po něm je přihlášen pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídala: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, úvodem bych chtěl říci, že tuto školskou novelu považuji za potřebnou a že podle mého názoru tato novela přináší některé pozitivní legislativní změny do školského zákona. Podle mého názoru však ale nepřináší všechny potřebné legislativní změny. Které, to se pokusím stručně vyjádřit ve svém následujícím proslovu.

Všichni víme, a bylo to již zde několikrát zmíněno, že úroveň vzdělávání v základním, středním i vysokém školství v České republice v posledních několika letech hodně rychle klesá. O některých projevech v oblasti regionálního školství zde toho bylo řečeno již hodně i ústy mých předřečníků. Jedním z důvodů zavedení státní maturity byla právě tato skutečnost. Já bych však chtěl zdůraznit, že státní maturita nemůže být všespásným prostředkem pro zlepšení úrovně regionálního školství v České republice.

Těch důvodů propadu úrovně vzdělávání v České republice v rámci regionálního školství je daleko víc. Především je to nesmyslný způsob financování v regionálním školství. Financuje se tzv. na hlavu, tzn. rozhodující je počet žáků nebo studentů v dané škole a podle toho dostává škola ze státního rozpočtu prostředky ve větší, či menší míře. Čili to samozřejmě vede k tomu, že ředitelé jednotlivých škol se snaží udržet ve své škole co nejvíce žáků, a zároveň to vede ke snižování požadavků na kvalitu výuky a požadavků na studentské výkony, na výkony žáků a studentů.

Samozřejmě pokud nezavedeme nějaká kritéria kvality do tohoto financování, tak se toho příliš nezmění, i když budeme mít státní maturitu. A já si myslím, že v současné době lze již odmítnout námitky, které říkají, že není možné najít nějaká rozumná kritéria právě kvality při finančním ohodnocování výkonu jednotlivých škol. Například státní maturity k tomu jistě mohou velmi dobře posloužit. Na základních školách to mohou být různé srovnávací zkoušky, které jsou plánovány pro 5. a 9. ročník. Takže myslím si, že opravdu v budoucnosti bude nutné zavést financování jednotlivých škol právě i za pomoci kritérií, která kvalitu výuky na školách budou zdůrazňovat.

Velmi nepříjemný faktor při poklesu úrovně vzdělávání v ČR v regionálním školství je také podle mého názoru přílišná liberalizace výuky. Ta vede až k tomu, že při změně školy se žák nebo student dostává často do neřešitelné situace, protože výuka, kterou absolvoval na své bývalé škole, je, co se týče výsledků a poznatků, odlišná od té, do které nově nastoupil. Čili myslím si, že i změny legislativního charakteru týkající se této skutečnosti, by měly být do novely školského zákona rozumným způsobem zahrnuty.

Velmi nepříjemným faktorem způsobujícím pokles úrovně vzdělávání je také to, že nebyla dosud provedena nějaká radikální optimalizace v

základním i středním školství. Optimalizace by se zřejmě především rovnala redukci. Nadbytek škol, zvláště v oblasti středního školství, to je jedna – zvláště ve spojení s financováním – z hlavních příčin poklesu této úrovně. Čili očekávám, že i tato skutečnost by jakýmsi způsobem měla být do novely školského zákona zahrnuta.

Dalo by se ještě hovořit o dalších faktorech, které mají negativní vliv na úroveň českého školství, ale já bych v této chvíli již skončil. Ještě na závěr bych si všiml otázky státní maturity.

Státní maturita je jistě pozitivní. Je samozřejmě složité teď posoudit výsledky první maturitní zkoušky provedené novým způsobem. Já myslím, že hodnocení bude provedeno objektivně, ale vadí mi, že již z dnešního hlediska je jasné, že musí dojít k určitým zásadním změnám v organizaci a v realizaci státních maturit. Především je nutné rozhodnout o tom, jestli vůbec má smysl dvoustupňová státní maturita. Podle mého názoru například na gymnáziích nižší úroveň by vůbec neměla existovat! Samozřejmě je nutné zvážit, jestli úroveň maturity by neměla být nastavena podle druhu školy. Jiná by měla být na gymnáziu, jiná na odborné škole s maturitou apod. Čili tyto změny by měly být zahrnuty do novely, a proto si myslím, že schvalování této novely bylo nešťastně načasováno, protože všechny podstatné změny ve státní maturitě, které vyplnou z hodnocení, tam jistě nebudou moci být vůbec zahrnuty. Proto si myslím, že školská novela by měla být schvalována později, aby se do ní daly některé podstatné změny v oblasti státní maturity zahrnout.

V závěru bych chtěl říct, že mám samozřejmě mnoho konkrétních připomínek a konkrétních změn v této školské novelě, ty však budu realizovat až ve svých pozměňovacích návrzích v rámci druhého čtení.

V závěru bych chtěl podotknout, že i já podpořím posunutí této novely do druhého čtení, ovšem přimlouval bych se za nezkracování lhůt mezi jednotlivými čteními, protože bude ještě nutná velmi podrobná diskuse právě v oblasti pozměňovacích návrhů ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídalovi. Nyní je přihlášen pan poslanec Jan Čechlovský. Po něm pan kolega Pavel Bém. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, pane ministře, ctěná Sněmovno, já se s dovolením budu krátce věnovat nikoliv tomu, co novela neobsahuje, ale tomu, co obsahuje.

Jako bývalý starosta, a tedy zástupce zřizovatele některých škol mám radost z některých dílčích úprav, byť jsem tedy bytostně přesvědčen, že nutné potřebujeme nový školský zákon, a ne jeho novelu. Pevně doufám

také, že v tomto případě nebude platit jeden z Murphyho zákonů, že z každého řešení se rodí nové problémy.

Zcela jednoznačně vítám ustanovení na podporu mateřských škol pro děti zaměstnanců firem, protože sám jako starosta jsem spolu s kolegy činil dva pokusy o zřízení podobného zařízení a samozřejmě v souladu s platnou úpravou zcela marně. A považuji to v tuto chvíli za jeden, byť drobný, z dobrých kroků v oblasti prorodinné politiky.

Dále vítám návrh na zrušení povinnosti zřizovat školské rady. Musím říct na základě vlastní zkušenosti, že v mnoha případech se jednalo o naprosto formální záležitost, tedy v překladu zcela zbytečnou.

A do třetice, především konečně snad přichází pokus o selský rozum v podobě předloženého návrhu na stanovení omezeného funkčního období ředitelů škol a školských zařízení. V důvodové zprávě se k tomuto uvádí, že stávající právní úprava působí v praxi problémy při odvolávání ředitelů z funkce, ve skutečnosti je ovšem odvolání ředitele z funkce zcela nemožné, možná snad při dokonané a prokázané vraždě.

Chtělo by se mi tedy říci: alespoň něco, ale v této souvislosti právě s úpravou funkčního období ředitelů mám dvě poznámky. O jedné už mluvil kolega Bartoš a ta se týká toho, že sice stanovujeme pevné funkční období na šest let, ale vůbec se v návrhu novely nedotýkáme podstaty a žádným způsobem neměníme možnost odvolání ředitelů. Současnou praxí popsal kolega Bartoš i další předřečníci. Druhý problém mám s přechodnými ustanoveními, konkrétně umožněním zachování funkce ředitelů do konce července roku 2017, resp. 2019 nebo 2021. Mají-li se, pěkně prosím, konkurzy konat poprvé nejdříve až v roce 2017, tak odkládáme problém. Já říkám, že schopný ředitel, který vykonává funkci déle než šest let, nemůže mít problém svoji pozici okamžitě obhájit. Neschopné tam zřizovatelům ještě nejméně šest let necháváme bez možností jakkoliv zasáhnout. Pro další čtení proto chci vyvolat diskusi jednak o zkrácení zmiňované lhůty, i o zpřesnění možnosti odvolávání ředitelů.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Čechlovskému. Pan kolega Pavel Bém nyní dostane slovo.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, paní poslankyně, páni poslanci, každý návrh zákona, který prochází, nebo se kterým souhlasí všechny politické kluby, je svým způsobem podezřelý a to asi nejspíše bude platit i o návrhu novely zákona o vzdělávání. Já jsem původně měl v úmyslu nevystupovat. Slyšeli jsme toho hodně. Já zastávám názor, že by tento návrh zákona měl být postoupen do druhého čtení, aby mohl být do detailu diskutován na úrovni

jednotlivých výborů. Navíc se zde vystřídali u řečnického pultíku téměř všichni členové školského výboru, takže jsem si myslel, že ušetřím Poslaneckou sněmovnu, ale neudělám to. Neudělám to proto, že mě někteří mí kolegové předřečníci přece jenom vyprovokovali k reakci.

První bych si dovolil reagovat na paní kolegyni Semelovou, se kterou se dlouho známe, ještě z pražského zastupitelstva. I ona seděla v mnoha školských radách a nepochybně školskému systému rozumí, věnuje se mu dlouho. Ona řekla: dlouhodobý úpadek vzdělanosti v České republice. Česká republika prochází asi nějakou vzdělanostní krizí a my jsme konfrontováni s úpadkem vzdělanosti. Mně to přece jenom připomnělo takovou tu klasickou komunistickou rétoriku a trochu mě zamrazilo v zádech, protože jsem si tak v duchu začal představovat, jak by si asi tak paní kolegyně Semelová představovala to rostoucí a kvetoucí české školství.

Bohužel ale musím říci, že do její rétoriky vstoupil i pan kolega, kterého si velmi vážím, za sociální demokracii, pan kolega Novotný, který řekl větu, že student, který dříve vystudoval tak tak obor elektrikář, zvládl dnes maturitní zkoušku, a student, který se věnoval výučnímu oboru zedník, dnes vystuduje v pohodě elektrikáře. A upřímně řečeno, já když jsem si to tak v té sémantice, v tom významu, kterému jsem se snažil porozumět, začal překládat do toho jazyka paní kolegyně Semelové, tak jsem si vlastně uvědomil, že vlastně oni oba řekli trochu jinými slovy to samé. A nezlobte se, já si tím nejsem tak úplně jist.

Já bych si dovolil na adresu toho předkládaného návrhu zákona říci osm základních tezí, které jsem si schovával pro jednání s panem ministrem na úrovni školského výboru, ale řeknu to tedy už dnes.

Já si myslím, že české školství, jestli něco potřebuje, tak ne aby se řešilo jakýmsi salámovými metodami, že prostě se věnujeme tu jedné oblasti, tu jedné oblasti, tu jedné oblasti, vsazujeme do ní nejrůznější přílepky. Víte, vzdělání je přece obrovský potenciál. Je to obrovská hodnota. Možná že když dnes hovoříme o vzdělanostní ekonomice, pane ministře, tak je to to nejvíc, co máme. A možná že když dnes hovoříme o kompetitivitě České republiky na trhu práce, na evropských či světových globálních trzích, o naší budoucnosti, budoucnosti také ekonomické, tak nepochybně na vzdělání ji musíme – to je kategorický imperativ – postavit. Já mám strach, že novelou zákona o vzdělávání děláme to, co vlastně tady vždycky umíme, že dostaneme z našeho úřadu nějaké materiály, ty zesílážíme, sežvýkáme, nějakým způsobem do nich vsuneme trošičku našeho intelektuálního potenciálu, pan ministr je nepochybně obklopen odborníky, no a pak z toho prostě a jednoduše něco vyleze, co nemusí být tak vždy úplně chutné.

Takže já bych moc plédoval a volal, pane ministře, po tom, abychom se skutečně spoluodpovědností začali věnovat práci na novém školském

zákonu. A já nemám rád to slovo komplexní, ale který by byl aspoň trošku komplexní.

Za druhé. Já jsem přesvědčen a v tom se jistě budu lišit s názorem paní kolegyně Semelové a doufám, že se nebudu lišit s názorem pana kolegy Novotného, že chceme zachovat – jsem přesvědčen, že chceme zachovat a rozšiřovat elementární míru liberalizovaného školství v České republice. Že nechceme zase začít svírat nějakými centralizovanými administrativními nástroji a opatřeními, protože to už jsme tady historicky měli. A ono to přineslo nějaký efekt. Ale nezlobte se na mě, já jako absolvent tohoto vzdělávacího systému mohu s jistotou potvrdit, a jako člověk, který může srovnat to liberalizované školství i v některých západoevropských nebo v jiných vyspělých ekonomikách, tak musím říci, že to centralizované, takové to socialistické řízení mělo možná nějaké výhody, ale daleko více nevýhod. A samozřejmě chceme dát především a hlavně v tom liberalizovaném školství, to neznamená chaos, to neznamená úplně volná soutěž ve všem, to neznamená všichni si mohou dělat, co chtějí. To neznamená, že tady neexistují nějaké jakési elementární – teď odpusťte, já použiji to slovo, když už jsem začal s kolegyní Semelovou na začátku, školní osnovy, nějaký vnitřní řád, nějaké elementární vydefinování jakéhosi vzdělávacího standardu. To spíše znamená, že přece chceme, aby si děti, studenti a jejich rodiče s plnou odpovědností měli možnost vybrat.

Za třetí. Chceme minimalizovat úřednické zásahy nebo zásahy úřednické moci, nebo mohu říci dokonce úřednické zvůle, do toho školského systému. Nechceme, aby té úřední moci a těch centralizovaných direktiv, pane ministře, bylo více. A já si nejsem tak úplně jist, když se dívám na návrh novely zákona o vzdělávání, jestli v tuto chvíli neděláme pravý opak.

Vy jste řekl správně a mí předřečníci také, že je dobré na tomto návrhu, že snižujeme administrativní zátěž. A já jsem tak trošičku přemýšlel o tom, co potkalo české školství mimořádného v posledních měsících. A jistě asi všichni víme, tušíme, že teď hovořím o státních maturitách. Tak upřímně řečeno, dámy a pánové, jestli tedy něco přineslo ale neuvěřitelný nárůst administrativy, té administrativní zátěže pro ředitele škol, ale samozřejmě i pro pedagogické pracovníky, tak jsou státní maturity. Já tady nechci říct, že státní maturity jako srovnávací, korektivní zkoušky, které mohou odzrcadlit na jedné straně kvalitu jedné školy a na druhé straně nekvalitu druhé školy, jinými slovy, že pomohou oddělit zrna od plev, tak že jsou krokem špatným směrem. To v žádném případě. Ale nepochybně tedy míra té administrativní zátěže, ta neskutečná složitost těch státních maturit, ta jejich ekonomická, ale i časová nákladnost, no to je něco neuvěřitelného! Takže prosím pěkně srovnávací zkoušky, nebo chcete-li státní maturity, chceme, ale pokud možno v nějaké nové, rozumné, racionalizované podobě.

Za páté. Chceme nepochybně rozumný podíl na řízení školy odborně či široké veřejnosti – a dodám možná něco nepopulárního – i těch studentů. Tedy školské rady, které rušíme. Ony možná v mnoha ohledech někde nefungovaly. A my vždycky máme tendenci si vybírat ta zrnka toho, co se nám nelíbí, protože to je to, co obvykle dostáváme na stůl. Osm let jsem řídil 250 středních škol v tom přeneseném slova smyslu na úrovni hlavního města Prahy a několik tisíc základních škol, předtím jako starosta zhruba asi 28 základních škol, a i to mi dává nějaký obrázek, že to, co dostávám na stůl jako stížnost či připomínku, zmínku o dysfunkčnosti, obvykle neodpovídá nějaké statistické majoritě nebo nějakému souboru, který by se pohyboval uprostřed Gaussovy křivky rozložení pravděpodobnosti. Jinými slovy myslím, že bychom měli být opatrní, než začneme reformovat cokoliv zejména, a měli bychom si uvědomit, jaké je to reálné zrcadlo toho velkého počtu té zkušenosti jednotlivých škol. A neměli bychom asi vždycky čerpat asi z těch nejviditelnějších, nejmarkantnějších stížností nebo připomínek, které dostáváme jako třeba komunální politici či poslanci na stůl. Takže do jisté míry zrušení školských rad nebo návrh na zrušení nebo nepovinné školské rady je možná nápadem dobrým, ale nejsem si o pravdu jistý, jestli je dokonale sofistikovaně promyšlený.

Za šesté. Jestli něco chceme, tak je to garanci kvality úrovně školy. No jo, ale jestliže chceme kvalitnější školy, ať už školy základní, pane ministře, anebo střední nebo odborné, vyšší odborné, tak přece té kvality nedosáhneme tím, že dáme úředníkovi větší moc. Ani této kvality nedosáhneme tím, že umožníme odvolávání – a teď si trošičku budu protiřečit s panem kolegou Čechlovským, jeho vystoupení bych úplně podepsal a také bych řekl: ano, chceme větší, řekněme, flexibilitu v rozhodování o tom, kdo řídí tu či onu školu. Ale my přece víme, že ta kvalita se zrcadlí v úplně jiných parametrech. A to, co já postrádám nejvíc na novele zákona o vzdělávání, je, že on nejde takovým tím konstruktivním, takovým tím řekněme směrem pozitivní stimulace, kdy by nutil, nebo motivoval spíše než nutil, to je špatné slovo, školy k tomu, aby prostě kvalitu svých vzdělávacích programů zvyšovaly. Takže obávám se, že ani tady, byť cíl, který před sebe stavíme, je cílem asi správným, legitimním, cesta nebo směr je dobrý, ale ty volené prostředky dle mého názoru nejsou úplně vhodné.

Za sedmé. Už jsem se zmínil – pozitivní stimulace je vždycky lepší pro tu školu a přináší vyšší kvalitu, hodnotu, úroveň než ty centralizované úřední zásahy z nějaké moci.

Úplně na závěr osmá moje připomínka. Co mi trošičku schází v novele zákona o vzdělávání. Schází mi tam reflexe, která je v současné situaci. Zmínila se o tom tuším kolegyně Wenigerová a někteří další, že když se podíváme na oblast třeba středního školství, a ne jenom v Praze, po celé České republice, tak zjistíme, že se mění struktura zájmu o jednotlivé typy

vzdělávacích programů či škol. A vidíme, že například učňovské obory a učňovské školy zejí prázdnotou, a naopak to všeobecné vzdělávání, na jehož adresu se zde snesla vlna částečně adekvátní kritiky, vlastně začíná dominovat českému středního školství.

Když tento závěr uděláme a měli bychom asi vycházet při návrhu jakékoliv novely zákona z nějakých analytických podkladů, které bychom měli posoudit, zvážit nejrůznější možnosti, a pak zvolit tu nejlepší cestu. Tak by se asi choval racionální člověk. A mě hrozně mrzí, že vlastně v této novele zákona my tuto oblast vlastně vůbec neřešíme. My kolem ní chodíme tak trošičku jako kočka kolem horké kaše a myslím si, že ztrácíme šanci v tuto chvíli se této oblasti nějakým specifickým, zase pozitivně stimulačním nástrojem, prostředím věnovat.

To, co zde také postrádám, byť vím, že je to nekonečně složitá věc, je, že v oblasti českého, a zvláště pak základního a středního školství se dotýkáme fenoménu demografických křivek. A pak, když je hodně dětí a narodí se hodně dětí – Husákovy děti nebo děti Husákových dětí –, pak máme najednou obrovský přetlak nejdřív v mateřských školkách, nebo možná v jeslích, potom v základních školách a potom ve středním školství. Ten systém školství musí být schopen pružně, ale ve spolupráci stát – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na straně jedné, na straně druhé komunální politika nebo komunální politici, pružně reagovat na tyto demografické fenomény. My dnes přesně víme, když se podíváme na vývoj demografických sil v České republice, jak bude vypadat zájem o střední školy za pět let, za deset let. Já se přiznám, že bych hrozně uvítal jako mnohaletý komunální politik s jistou dávkou zkušenosti, kdyby i této oblasti, byť znovu říkám, vím, že to je strašně složitě – pane ministře – že na to nebude existovat žádný jednoduchý vzoreček, kdybychom se této oblasti mohli věnovat, protože by to do budoucnosti ušetřilo obrovskou energii projednávání nejrůznějších návrhů zákonů a novel, které budou tu řešit, že je málo školek, a tu zase, že je málo škol, a tu, že je málo středních škol. V budoucnosti tím ušetříme naši energii a energii budoucích poslanců. Ale především a také hlavně pomohou zřizovatelům škol, školských zařízení, to znamená obcím, případně krajům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pavlovi Bémovi. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Pavel Hojda a poté pan poslanec Pavel Kováčík. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na vystoupení svého předřečníka pana poslance Béma. Samozřejmě nepochybuji o jeho vzdělání, o jeho zkušenostech a přehledu, ale k té komunistické rétorice a

k tomu, jaké měl výhrady ke svým předřečníkům, bych jenom chtěl říct, že mu určitě musí být zcela jasné, co je jasné každému, že úroveň našeho vzdělání šla velice rapidně dolů, a jestli tomu nechce věřit, tak ať se podívá na mezinárodní srovnání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka, pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, já jsem rád, že pan kolega Bém ocenil odborné kvality kolegyně Semelové. Ony tam skutečně jsou a jsem rád, že pan kolega Bém je také vidí. Ale chci poprosit prostřednictvím předsedající, abychom přestali škaltulkovat. Ono to tak aspoň vyznělo, kdyby paní kolegyně Semelová řekla, že například modrá je dobrá, tak pan kolega Bém by tomu určitě nevěřil.

Co se týká té – tuším to byl bod 8 nebo 9 jeho projevu – ze kterého jsem alespoň pochopil, že pustíme-li ten systém liberálněji, tak se dostaví pozitivní výsledky rychleji a budou úplně úžasné. Já se chci zeptat, kdy se dostaví už konečně nějaké pozitivní výsledky, které vyvrátí tvrzení paní kolegyně Semelové o úpadku školství. Výsledkem přece je vzdělaný člověk – mladý člověk na začátku dráhy, na začátku kariéry, chcete-li, ovšem mezinárodní srovnávání, které tu a tam i my občané máme možnost nahlédnout v médiích, hovoří zcela jinak. Hovoří o pádech o desítky míst ve srovnávacích zkouškách v jednotlivých předmětech, ať už jde o matematiku, ať už jde o všeobecné znalosti, ať už jde o znalosti dějin. A já opakuji otázku, kdy se tedy dostaví ta výhoda toho liberálnějšího přístupu před tou určitou – zase z mého pohledu – výhodou jednotným přístupem, jednotnou možností srovnávat výsledky toho vzdělávání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. A zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan kolega Jirků.

Poslanec Ladislav Jirků: Dobré odpoledne. Paní předsedkyně, členové vlády, pane ministře, dámy a pánové. Já bych jenom velice krátce chtěl reagovat na jednu věc, na kterou tady moc reagováno nebylo. Jde o to, že jsme tady slyšeli, že by měla být v podstatě prodloužena taková ta náběhová volba, že by se po dva roky podoba maturity neměla měnit. To je věc, kterou jsem slyšel na školách, kde jsem se na maturity byl podívat. Ale současně s tím jsem slyšel celou řadu drobných konkrétních připomínek k tomu, co by se měnit mělo. Zazněla tady administrace jednoznačně – ta je přímo šílená. Byl jsem taky kdysi také ředitelem střední

školy. To, co jsem tam dnes u maturit viděl, to je opravdu nehorázně plýtvání především papírem a potom také samozřejmě prací všech učitelů.

Ale jedna věc, která tady nezazněla vůbec, ale která podle aspoň některých ředitelů, zvláště ve větších školách, je také zaznamenáníhodná. Jde totiž o to, že ta nová podoba maturity přináší i dost výrazné finanční nároky, zvýšení finančních nároků na chod školy. S tím se asi moc nepočítá a o tom bychom asi potom při práci na novele ve výborech měli přemýšlet a měli bychom hledat cestu k tomu, jak školám pomoci, aby i v téhle to části, v té finanční náročnosti, se našlo nějaké jednoduché řešení, které by školám pomohlo.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se ještě na další přihlášku do obecné rozpravy. Žádná taková není. Proto končím obecnou rozpravu. Jsou před námi závěrečná slova. Požádám nejprve pana ministra, poté paní zpravodajku.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové. Budu mít čtyři krátké připomínky, nebudu vás zdržovat.

Pro pana poslance – to poslední, ta státní maturita. Ministerstvo školství dává, poslalo přes kraje 12 mil. na vícenáklady státní maturity, 120 korun na žáka, to je myšlena nějaká průměrná částka, nenavyšuje náklady na rozpočet, ušetřili jsme to na ministerstvu.

Druhá věc. Máme tu novelu pětsetšedesátkyjedničky, to ovšem znamená, že jako ministr rezignuji na zadání z programového prohlášení – a to je nový školský zákon. Na tom novém komplexním školském zákoně se začalo pracovat – nebude to doba jako u pana – pan ministr Pospíšil již před – teď nám navrhl občana, to byla desetiletí – ale není to otázka měsíců. Je to otázka zhruba roku až dvou, ale pracujeme na tom. Ale ta novela pětsetšedesátkyjedničky je přesto potřeba, byť to jde trošku sálámovou metodou, abychom odbourali ty nejkritičtější věci, na které si učitelé a ředitelé stěžují.

Já velmi oceňuji, až na drobné výjimky, velmi korektní a odbornou debatu napříč Poslaneckou sněmovnou. Pro mě je to – musím vzdát úctu k vám, protože tady vystupovali učitelé, ředitelé a skutečně debata byla odborná. Nebude jednoduchá ve výboru a podvýboru, to vím, na to jsem připraven, ale vážím si korektnosti a odbornosti. To jsem vám chtěl říct. A jsem rád, že cítím všeobecnou vůli Sněmovny postoupit tuto novelu do druhého čtení a přikázat ji, a myslím, že se shodneme s paní Bohdalovou, podvýboru pro regionální školství a školskému výboru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní paní zpravodajku, paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, o závěrečné slovo k prošlé obecné rozpravě.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, právě jsme prošli obecnou rozpravou k sněmovnímu tisku 340, novela školského zákona. Vystoupilo v ní deset kolegů poslanců, ani jeden nenavrhl vrácení zákona nebo zamítnutí zákona. V této debatě, která jak už tady bylo zmíněno, byla opravdu odborná, bylo vidět, že v těch x návrzích, které tady jsou, asi nejvíce problémů budeme mít v podvýboru a ve výboru školství v oblasti funkcí ředitelů škol, přihlášek a dalších věcí, které už v minulém volebním období bouřily touto Sněmovnou.

Ale já věřím, že se s tím popasujeme velice dobře a že tento zákon půjde druhým i třetím čtením, a třetím čtením tak, jak se tady dokážeme odborně shodnout. A to, že koalice má v koaličním prohlášení nový školský zákon – no nechť nám ho předvede.

Takže děkuji a navrhuji usnesení – postoupit zákon k projednání do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Před námi je hlasování o přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Ptám se na další návrh na přikázání výborům. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, s ohledem na tematiku bych navrhovala, aby tento návrh byl projednán také ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Helena Langšádlová. Ptám se na další návrh k přikázání. Není-li žádný takový, budeme postupně hlasovat o dvou návrzích, které byly předloženy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 93. Táhá se, kdo souhlasí s přikázáním výboru pro vědu, vzdělání, kulturu a tělovýchovu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 93, přítomno 183, pro 157, proti jeden. Tento návrh jsme schválili.

Nyní je zde návrh paní poslankyně Heleny Langšádlové na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 94. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94, přítomno 183, pro 80, proti 61. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Tím končím projednávání bodu 48, sněmovního tisku 340 v prvním čtení.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Tímto bodem je bod číslo 27. Je to

27.

Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Prosím, aby tento návrh uvedl za navrhovatele pověřený člen zastupitelstva Libereckého kraje pan poslanec Václav Horáček. Prosím, pane kolego.

Omlouvám ještě při této příležitosti pana ministra dopravy Radka Šmerdu z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Nyní již má slovo pan poslanec Václav Horáček.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Praktické zkušenosti získané během povodní, které postihly Liberecký kraj v srpnu 2010, ukázaly, že za těchto tragických situací je zapotřebí rychlého a operativního rozhodování a desetidenní lhůta pro zveřejnění příslušných údajů na úřední desce se jeví jako příliš dlouhá. Navrhované řešení zkracuje tuto lhůtu na dva dny, čímž se jednak podstatně zvyšuje operativnost zastupitelstva kraje při vyhlásování krizových stavů, jednak se zachovává pravomoc zastupitelstva jakožto demokraticky voleného a nejvyššího orgánu kraje, aniž by bylo nutno v době vyhlášeného krizového stavu zákonem přenášet některé z pravomocí na některý z dalších orgánů kraje.

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s ústavou a s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a neodporuje relevantním aktům práva Evropské unie, to znamená, že je s nimi slučitelná.

Předkládaný návrh zákona nebude mít hospodářský ani finanční dosah na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Nebude mít dosah na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, ani dopady na životní prostředí.

Proto v návrhu je nově ustanovení § 42 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a krajském zřízení, ve znění pozdějších předpisů. Je tady možnost v době vyhlášení krizového stavu podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, tzv. krizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, svolat zastupitelstvo kraje s tím, že informace o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva postačí zveřejnit na úřední desce nikoliv v deseti, ale pouze dva dny předem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Horáčkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 122/2. Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já jsem v prvním čtení k tomuto materiálu měl určitou výhradu, neboť řešil pouze záležitost kraje, tedy vyhlašování zkrácené lhůty na svolání zastupitelstva v případě krizového stavu pouze u krajů. Můj argument byl, že by se tato záležitost měla týkat i obcí a hlavního města Prahy. Navíc jsem měl výhradu k tomu, aby tento institut nebyl zneužit. Mohu říci, že po dohodě s Ministerstvem vnitra se podařilo ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj k tomuto materiálu přijmout pozměňovací návrh, který tyto moje výhrady již vyřešil.

Proto mohu konstatovat, že tento tisk byl projednán na 12. schůzi výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který k němu přijal následující usnesení: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 122 projednat a schválit ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu. Tento návrh jste obdrželi jako sněmovní tisk č. 122/2.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Burešovi. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášen není nikdo. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, pouze krátce. K obsahu normy bylo panem předkladatelem a panem zpravodajem

řečeno mnohé. Já pouze doplním, že na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsme normu doplnili právě o chybějící ustanovení, která umožňují vyhlásit krizový stav stejnou procedurou i na úseku obcí a měst. To v té původní úpravě chybělo. Já chci poděkovat panu zpravodaji za vstřícnost v této věci. Jsem si vědom toho, že tato předloha není předlohou vládní, je předlohou Libereckého kraje. Nevím, jestli mám říci, že je opoziční, leč je normou vysoce praktickou a jsem rád, že jako takovou ji výbor mohl projednat a podpořit její přijetí, to znamená její další legislativní proces do třetího čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Nejsou žádné. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu. Ani do té nemám přihlášky. Vyzývám vás k tomu, abyste se přihlásili ze svého místa. Ale nikdo se nehlásí, končím tedy i podrobnou rozpravu a končím tak druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu poslanci Horáčkovi a děkuji též panu zpravodaji Burešovi. Končím tím projednávání bodu 27, sněmovního tisku 122 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo 55. Je to

55.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 283/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 283/1. Z pověření zastupitelstva tento návrh zákona uvede náměstek hejtmana Pardubického kraje pan Roman Línek.

Náměstek hejtmana Pardubického kraje Roman Línek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si vás ve stručnosti seznámit s předkládaným materiálem. Pardubický kraj zpracoval zákonodárnou iniciativu, jejímž obsahem je návrh zákona, kterým se mění zákon 150/2002 Sb., soudní řád správní, a zákon číslo 500/2004 Sb., správní řád. Původní návrh zákona byl navrhovatelům vrácen k dopracování. Nový, upravený návrh byl předložen Poslanecké sněmovně, kde byl označen jako sněmovní tisk číslo 283.

Při přípravě tohoto přepracovaného návrhu byly pečlivě zhodnoceny

připomínky uplatněné vládou, z nichž některé byly zapracovány, a vznikl tak kompromisní návrh, který by měl být přijatelný pro všechny strany. Připomínky vlády k původnímu návrhu se týkaly dvou hlavních témat, a to jednak lhůt, včetně jejich délky, stanovených pro přezkum opatření obecné povahy dle soudního řádu správního a dle správního řádu, a jednak aby nebylo explicitně řečeno, že opatření obecné povahy lze postupem dle správního řádu pouze zrušit. Tato připomínka byla akceptována. Ohledně shodné délky lhůt pro přezkum dle soudního řádu správního a dle správního řádu Pardubický kraj v rámci kompromisu i zde ustoupil a je tak nyní navrhováno, aby obě lhůty byly totožné.

Pardubický kraj se však rozhodl neakceptovat zcela připomínku vlády požadující tříletou lhůtu pro soudní přezkum opatření obecné povahy, nicméně i v tomto případě navrhovatel učinil rovněž ústupek a původně navrhovanou lhůtu šesti měsíců zdvojnásobil na dvanáct. Je třeba zdůraznit, že celý proces přípravy opatření obecné povahy je maximálně veřejný s možností uplatnit v rozsáhlé míře připomínky či námítky, které musí být vypořádány fakticky formou rozhodnutí. Krátce řečeno, kdo chce vědět, tak ví, a není tedy důvod, aby byla pro možnost napadení opatření obecné povahy u soudu stanovena tak dlouhá doba, jak navrhuje vláda, protože tím se zásadním způsobem narušuje jistota právních vztahů odvíjených od opatření obecné povahy při neexistenci tak mimořádných okolností, na které pamatuje dříve uvedená obnova řízení. Pokud se nám tímto podaří podnítit odpovědnou debatu na půdě Poslanecké sněmovny na téma právní úpravy délky lhůty pro přezkoumávání opatření obecné povahy a podaří se lhůtu zkrátit, bude základní úkol této legislativní iniciativy splněn.

Děkuji za vaši pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu náměstkovi Romanu Línkovi a prosím nyní o slovo zpravodaje. Paní poslankyně Jana Kaslová, která byla určena zpravodajkou pro prvé čtení, je omluvena z rodinných důvodů, a proto budeme hlasovat o zpravodaji, který by se mohl ujmout této role, a to jest o panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Vzhledem k tomu, že jde o prvé čtení, musí Sněmovna odsouhlasit změnu zpravodaje.

Zahajuji hlasování číslo 95. Prosím, kdo je pro změnu zpravodaje, tedy tak, aby se jím stal v prvním čtení pan poslanec Stanislav Polčák? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 95, přítomno 179, pro 111, proti 2 – a já požádám pana poslance Stanislava Polčáka o jeho vystoupení v roli zpravodaje.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážený pane náměstků, já bych si dovil přednést krátkou zpravodajskou zprávu k tomuto tisku zákona. Ostatně tímto tiskem zákona, byť v pozměněné podobě, jsme se zabývali již jednou. Byl vrácen předkladateli k zpracování, dopracování.

Já musím říci, že neupírám navrženému opatření, které předkládá Pardubický kraj, velmi významný praktický dopad. Je naprosto nesporné, že dnešní neohraničenost lhůtou pro přezkum opatření obecné povahy je chybou právního řádu a je správné, pokud se tato norma má změnit. To znamená, že je překládáno řešení, kterým by mělo být docíleno změny stávajícího právního stavu. Je jasné, že se předkladatel vyrovnal s námitkami vlády, které se týkaly výsledku přezkumu, realizovaný tedy soudem, nicméně je zde rozpor mezi vládním návrhem, který obsahuje lhůtu tříletou, a lhůtu jednoletou, kterou obsahuje navržená předloha. Ostatně pan předkladatel to tady korektně sdělil.

Chci poukázat na to, že vláda předložila novelu – zásadní novelu – soudního řádu správního, která je pod sněmovním tiskem číslo 319 již projednávána po prvním čtení, jde zítra na půdu ústavněprávního výboru, a tyto dva právní předpisy se v tomto směru tlučou, pokud jde tedy o lhůtu pro přezkum opatření obecné povahy.

Je pravdou, že je nezbytné, aby ta lhůta skutečně byla vymezena. Já osobně bych se rovněž klonil k lhůtě co nejkratší, nicméně ta tříletá lhůta, jak ji navrhuje vláda, je určitou korelací, určitou rovnováhou mezi tím, jaké jsou oprávněné zájmy těch, kterým například územní plán vyhovuje, a těch, kteří by jej chtěli v určité lhůtě napadat. Ta jednoletá lhůta je podle vlády krátká a i z jiných procesních předpisů odvětví práva, ať je to tedy trestní či občanské právo, je známá – procesní část – je známá lhůta tedy tříletá. Je tedy na dnešním jednání Sněmovny, ke kterému znění se přikloní, protože samozřejmě obě dvě znění by asi stěží mohla projít celým legislativním procesem. Je nutno poukázat, že zastupitelstvo Pardubického kraje řeší jenom určitou dílčí část soudního řádu správního, to znamená zákona číslo 150/2002 Sb., ale vláda naproti tomu řeší z komplexního pohledu novelu tohoto procesního předpisu pro postup soudů, pokud přezkoumávají rozhodnutí, neboli jinak, jiným způsobem rozhodují o veřejných právech a povinnostech nepodřízených osob.

Tudíž pokud jde o konečný návrh mě jako zpravodaje, je to samozřejmě na výostném posouzení Sněmovny, já bych se ovšem v obecné rozpravě přihlásil k návrhu tento návrh zákona zamítnout již v prvním čtení, poněvadž tedy je podle mého názoru nekompatibilní s vládním návrhem, kterým se budeme, ostatně jak jsem již tady sděloval, zabývat ve druhém a třetím čtení v příštím týdnu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otvírám, zahajuji obecnou rozpravu. Pan kolega Stanislav Polčák má slovo jako první.

Poslanec Stanislav Polčák: S ohledem na to, co jsem zde řekl, vážená paní předsedkyně, si dovoluji podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Nevidím žádnou, končím obecnou rozpravu, a je tedy před námi hlasování o návrhu, který zde zazněl. Přivolávám do jednacího sálu naše kolegy a zeptám se pana náměstka Romana Línea, zda chce se závěrečným slovem oslovit ještě poslankyně a poslance. Prosím, pane náměstku.

Náměstek hejtmana Pardubického kraje Roman Línek: Krátce jsem ve svém vystoupení hovořil o té lhůtě. Ta lhůta v rámci projednávání vládního návrhu, pokud náš návrh bude zamítnut, bude předmětem vaší debaty, a zkuste si vzít zpětné vazby z územních plánů – my máme konkrétní zkušenost s pětaticítkou a s územním plánem Pardubického kraje, která byla impulsem, proč krajské zastupitelstvo toto navrhlo. Takže jenom apeluji, abyste se při projednávání vládních návrhů nad délkou té lhůty zamysleli, pokud se rozhodnete, tak jak zpravodaj navrhoval zamítnout v prvním čtení. Jinak děkuji za možnost toto téma tady produkovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane náměstku, pan zpravodaj chce vystoupit se závěrečným slovem? Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, já skutečně snad jenom jednu větu – mně je velmi líto, že jsem musel dát ten návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, leč je skutečně v rozporu s vládním návrhem zákona, a to tedy nikoli fatálním, nicméně v rozporu v tom časovém okamžiku, takže já bych dal na zvážení Sněmovně, aby zvážila, zdali ta lhůta má být tříletá, jak navrhuje vláda a jak je obsaženo v jiných procesních předpisech, anebo zdali má být tato lhůta zkrácena pouze na jeden jediný rok s tím, že k tomuto řešení, jak jsem již předeslal, se nepřipojuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Domnívám se, že již mohu zahájit hlasování o návrhu na zamítnutí této předlohy v prvním čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 96. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 96, přítomno 180, pro 86, proti 55. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Pan kolega Vidím?

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně. Paní a pánové, velmi se omlouvám, ale hlasoval jsem proti, mám na sjetině, a chtěl jsem hlasovat pro, čili moc prosím o zpochybnění hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde námitka proti předchozímu hlasování. O té rozhodneme nyní.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 97 a táhí se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Vidíma. Kdo je proti námitce?

Hlasování pořadové číslo 97, přítomno 180, pro 123, proti 7. Námitka byla přijata.

Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni znovu přihlásili.

Zahájím hlasování, které ponese pořadové číslo 98. Táhí se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 98, přítomno 145, pro 88, proti 55. Návrh byl přijat. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna zamítla tento návrh v prvním čtení. Končí tím projednávání bodu 55, sněmovního tisku 283.

Zahajuji projednávání bodu

53.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, s dalšími dodatky. Jedná se o zákon o vzdělávání lékařů, zjednodušeně řečeno, který má své dvojče, zákon č. 96/2004, který řeší vzdělávání ostatních nelékařských zdravotnických pracovníků. Zákon č. 96 již byl měněn a nyní měníme zákon pro lékaře, jak bylo slíbeno lékařům v akci Děkujeme, odcházíme, protože stávající znění způsobilo poměrně rozsáhlé obtíže administrativního charakteru, které vedly k velkému zpomalení vzdělávacího procesu a zařazování studentů do tohoto procesu.

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je podpořit mladé lékaře, kteří ukončili studium na lékařské fakultě, v jejich dalším profesním vzdělávání. Lékaři musí toto vzdělávání absolvovat. Vzdělávání specializačního charakteru jim umožní teprve po několika letech, aby se dostali do profesního stavu, kdy smějí vykonávat povolání bez dohledu.

Navrhovaná právní úprava přináší zejména změnu úpravy dotačního programu pro rezidenční místa. To jsou místa pro adepty specializačního vzdělávání, která jsou v akreditovaných zdravotnických zařízeních. Změna stávajícího modelu dotačního programu pro rezidenční místa umožní spolufinancování specializačního vzdělávání většího počtu lékařů. V rámci dotačního programu budou akreditovaným zdravotnickým zařízením částečně hrazeny náklady spojené se vzděláváním lékařů, a to jednak studium v tzv. základním kmeni ve všech oborech specializačního vzdělávání. Ten kmen trvá maximálně 24 měsíců a u některých oborů je společný. Po tom kmeni následuje studium v délce jednoho až tří let. Toto další studium bude hrazeno pouze u vybraných oborů specializačního vzdělávání, vždy s ohledem na momentální nedostatek lékařů s příslušnou specializovanou způsobilostí na pracovním trhu.

Pro vaši orientaci, je nachystáno pro další ročník lékařů, že takto plně budou hrazeny momentálně obory praktické lékařství pro dospělé a praktické lékařství pro děti a dorost. Ještě uvádím, že dotace na rezidenční místa jsou poskytovány ze státního rozpočtu prostřednictvím rozpočtové kapitoly Ministerstva zdravotnictví.

Kromě dotačního programu a systému jeho administrace řeší návrh vypuštění povinnosti lékařů po složení atestační zkoušky vykonávat praxi lékaře v oboru, ve kterém získali specializaci, v délce pěti let na území České republiky, pokud studovali s podporou uvedeného dotačního programu. Čili ruší se takzvané stabilizační dohody, které byly velmi ostře kritizovány a v současnosti jsou stále uzavírány mezi Českou republikou a

lékaři. Obdobná změna, to je zrušení stabilizačních dohod, je provedena i v zákoně o nelékařských zdravotnických povoláních, který je paralelně v tomto detailu novelizován rovněž, aby nedošlo k neodůvodněnému znevýhodnění nelékařských pracovníků.

Z dalšího obsahu navrhované novely zmiňuji prodloužení doby možného přerušení specializačního vzdělávání z dnešních tří let na pět let, což umožní klidnější vzdělávání žen, které přerušují kvůli mateřské dovolené. Další drobné úpravy zohledňují některé nové skutečnosti a potřeby praxe. Je například převáděna část administrování vzdělávání na univerzity, potažmo lékařské fakulty, a mění se postavení akreditačních komisí, které jsou poradním orgánem pro celý vzdělávací systém Ministerstva zdravotnictví.

Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, s ohledem na výše uvedené se na vás obracím se žádostí o podporu posuzovaného zákona a jeho další legislativní projednání. Dovolím si požádat v obecné rozpravě o zkrácení doby k projednání ve výborech na 30 dní.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Marka Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, milý člene vlády, dámy a pánové, já pouze stručně navážu na úvodní zprávu předkladatele, to je pana ministra zdravotnictví. Možná upřesním, že tato novela je řekněme určitou technickou korekcí zásadní změny v oblasti organizace a financování vzdělávání, která byla v oblasti jak lékařů, tak nelékařů, přijata v roce 2008.

Rozdělme to do dvou částí. V té první se, řekněme, technicky vymezují některé činnosti jak akreditačních komisí a jejich kompetence, to je nepochybně krok správným směrem. Dále se upravuje kompetence činnosti tzv. pověřených osob, což v duchu zákona i koaliční smlouvy by v těchto činnostech měly být univerzity s lékařskými fakultami převážně. A řekněme, řeší se další technické problémy nebo technické specifikace v oblasti administrativy a organizace specializačního vzdělávání.

Dvě změny, které jsou zásadnější, se týkají financování. Pro vaši informaci upřesním, že od roku 2009 na podporu specializačního vzdělávání lékařů a nelékařů je ve státním rozpočtu vyčleněno půl miliardy korun každý rok a ty jsou dnes, pokud se bavíme o lékařích, alokovány tak, že převážná většina této částky je používána pro stimulaci a dotaci vzdělávání těch profesí, které jsou na našem zdravotnickém trhu práce nedostatečné. Neboli, abych to zjednodušil, čím více je která specializace potřeba, čím více se jí v našich nemocnicích a ambulancích nedostává,

tak tím větší je dotace na toto rezidenční místo, tím větší je dotace na tuto specializaci, aby samozřejmě docházelo na trhu práce k pozitivní motivaci. A naopak, ty specializace, kterých je nadbytek, kterých každá nemocnice má dostatek, jsou dnes podporovány málo, či vůbec.

Návrh Ministerstva zdravotnictví počítá s určitou nivelizací, to znamená v oblasti prvních dvou let tzv. společného kmene budou podporováni všichni a z toho zbytku řekneme ty profese, o kterých jsem hovořil, které jsou potřeba. Na toto opatření můžou být dva úhly pohledu. Samozřejmě srovnává to podmínky, na druhou stranu, může to v sobě obsahovat riziko, že právě pro ty nedostatkové profese finančních prostředků nebudeme mít dostatek, protože finanční rámec je limitován. Nicméně z pohledu zpravedaje se s tímto principem umím ztotožnit. Byť na tato rizika dopředu upozorňuji.

Druhá věc, která je závažnější a která podle mého názoru vyžaduje v rámci druhého čtení v rámci výboru diskusi výrazně vyšší, je změna oproti dnešnímu stavu, kdy se rezident, který od státu a daňových poplatníků získá dotaci, zavazuje, že po dobu pěti let bude vykonávat činnost lékaře na území České republiky.

Dámy a pánové, nejsou to malé částky, například pro dříve nedostatkový obor v primární péči praktického lékaře, kde jich měla Česká republika nedostatek, je dotace až 1,5 mil. korun. A je logické, pokud daňový poplatník, pokud veřejný rozpočet ve veřejném zájmu vydává prostředky k tomu, aby tento člověk se stal plně kvalifikovaným lékařem a léčil české občany a české daňové poplatníky, je navýsost logické, aby v tomto příjemce veřejných prostředků byl zavázán léčit v České republice. A použiji-li terminologii z posledních dnů, aby dnem, co získá specializaci a je kompetentní léčit nejenom v České republice, ale například v celé Evropské unii, tak aby poté neodešel někam jinam. Návrh zákona, tak jak je zde předložen, tuto zavazující povinnost pro příjemce těchto rezidentur ruší a já dopředu avizuji, že bych chtěl, aby toto bylo téma, aby toto byl bod, o kterém se budeme ještě v průběhu druhé čtení podrobně bavit. Přestože je zde návrh na zkrácení na 30 dnů, myslím si, že je to dostatečně dlouhá lhůta na to, abychom nějaký konsenzus našli.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Markovi Šnajdrovi. Otevírám obecnou rozpravu a mám do ní zatím dvě přihlášky. Jako prvního požádám o slovo pana poslance Aleše Roztočila.

Poslanec Aleš Roztočil: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, já velice vítám vznik novely tohoto zákona, protože krátce po našem vstupu do Evropské unie mnoho lidí

začalo, a bylo tomu také ve zdravotnickém vzdělávání, být evropštější než Evropané a začali být takzvaně, jak se tomu tehdy říkalo, eurohujeři.

Co se stalo v oblasti vzdělávání v lékařství? Náš systém, který byl prověřen mnoha lety praxe, dvoustupňový systém atestací s nástavbovými atestacemi, byl zlikvidován během jednoho roku, v podstatě, a adoptovali jsme systém, který je běžný v západní Evropě, přestože to nejsou všechny státy, a to je jednostupňová atestace s následnými, jak se tomu říká, certifikovanými kurzy. K čemu došlo? Došlo k tomu, že tehdejší ministerstvo vytvořilo akreditační komise, kde vlastně jediným předpokladem byla zřejmě asi habilitace, čili z jednotlivých oborů, kdo byl docent nebo profesor, se stal členem akreditační komise, kteří udělali takový zmatek v postgraduálním vzdělávání, který nejenom rozhodil celé postgraduální vzdělávání na univerzitních klinikách a byl naprosto nepřijatelný i pro malé nemocnice a nakonec neformoval vůbec lékaře tak, aby byli schopni léčit.

Tomuto se vzepřelo mnoho lékařů a situace se obrátila tak, že začali být do akreditovaných komisí kooptováni lidé, kteří byli opravdu z praxe, kteří věděli, co lékař potřebuje ve svém vzdělávání, a kteří věděli, jak toho člověka připravit. Já jsem rád, že toto reflektuje i tento zákon, a že přestože není v mnoha věcech dokonalý, že je to krok směrem kupředu ke smysluplnému vzdělávání. Myslím si, že to není zákon, který by byl politický, myslím si, že ho může akceptovat jak levice, tak pravice. A věřím tomu, že tento zákon bude námi postoupen do dalšího čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím o slovo nyní pana poslance Jiřího Skalického.

Poslanec Jiří Skalický: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Já jsem velmi rád, že po dvou letech zmatků a dohadování máme na stole novelu tohoto zákona, ať už zákona č. 95, tak i zákona 96. Jak již bylo řečeno, mnoho zejména administrativních úkonů spojených se získáváním rezidenčního místa bylo tak složitých, že komplikovaly jak práci, tak i rozhodování řady pracovníků, ať už lékařů nebo vysokoškoláků ve zdravotnictví. Tak jak je tato novela předkládána, tak jednak dojde k tomu, po čem volala veškerá zdravotnická veřejnost, že se výrazně zjednoduší veškeré administrativní procesy a zejména poskytování dotací na rezidenční místa, což bylo hlavním předmětem kritiky, dojde ke zrušení stabilizačních dohod, které byly dříve vázány na pět let, což byla doba neúměrně dlouhá, a výrazně se zjednoduší systém zařazování do certifikovaných kurzů.

Jsem přesvědčen, že pak na půdě zdravotního výboru zcela jednoznačně bude vedena odborná debata tak, aby byla předložena

kvalitní novela, jež bude vyhovovat všem vysokoškolským pracovníkům ve zdravotnictví. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Pan ministr Leoš Heger se ještě hlásí do obecné rozpravy.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych v rámci obecné rozpravy rád přednesl ještě žádost o zkrácení lhůty k projednávání před druhým čtením na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan poslanec Rom Kostřica je dalším přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím vás, pane kolego, o vaše slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Pane ministře, členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já sám velmi vítám tuto změnu zákona, o které hovoříme. Mám snad jenom jednu takovou drobnou poznámku, že při rozhodnutí, které obory jsou skutečně nedostatkové, které je zapotřebí podpořit o něco víc než ty ostatní, je tam zmínka, že toto projedná Ministerstvo zdravotnictví s lékařskou komorou a odbornými společnostmi.

Já si myslím, že mnohem větší důraz by měl být kladen na to, aby to byly spíše odborné společnosti než příslušné lékařské komory, protože podle mé zkušenosti, kdy pracuji v tomto systému postgraduálního vzdělávání lékařů už více než 18 roků, se jedná zejména o profesní odborné společnosti, které mají nepoměrně větší přehled. A myslím si, že jsou mnohem kompetentnější než příslušné lékařské komory.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a také návrhem na zkrácení lhůty k projednání. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a mezitím oznamuji, že organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání.

Není-li tomu tak, zahajuji hlasování pořadové číslo 99. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby zákon byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto přikázání?

V hlasování pořadové číslo 99 přítomno 156, pro 35, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů. Mám zde návrh na odhlášení, čili vás odhlašuji a prosím o vaši novou registraci. Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 100 a tááh se, kdo souhlasí s tím, aby lhůta pro projednání ve výboru byla zkrácena na 30 dnů. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 100 přítomno 142, pro 84, proti 51. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dní.

Končí tím bod 53, projednávání sněmovního tisku 375 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi a děkuji také panu zpravodaji. Předávám řízení schůze paní místopředsedkyni Vlastě Parkanové.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

19.

Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení

Prosím, aby se pan navrhovatel, pan poslanec Pavel Staněk, ujal slova.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ve druhém čtení je dnes předkládán návrh zákona o rodině, který se v první části zabývá institutem střídavé a společné péče a ve své druhé části řeší lhůty popření otcovství a institut popření otcovství.

Jak jsem již uvedl v prvním čtení, tedy před zhruba měsícem a půl, dvěma měsíci, cílem tohoto návrhu je posílit institut střídavé péče při řešení porozvodové situace mezi oběma rodiči. Tak jak jsem tady, avizuji znovu, velmi podrobně uváděl právě v prvním čtení, uváděl jsem i statistická data, kdy Česká republika je v tomto ohledu trochu zemí v uvozovkách pozadu, kdy je do střídavé péče svěřováno velmi malé procento dětí oproti jiným státům, kde se procenta liší v řádech někdy i desítek. Přitom je to mnohdy jenom proto, že se jedná o různé obstrukce mezi oběma rodiči, kdy fakticky jsou splněny veškeré podmínky pro svěřování dítěte do střídavé či společné péče, ale soud svým rozhodnutím takovému návrhu nevyhoví. Je tomu také proto, a proto přicházím s tímto návrhem, že stávající právní úprava v podstatě ponechává jednoznačně na soudu na zvážení, zda dítě

svěří, nebo nesvěří do střídavé péče, ačkoliv k tomu jsou třeba splněny všechny podmínky.

Tento návrh, tak jak je předkládán mnou, je, jak jste měli možnost se s ním seznámit, předkládán s tím, že pokud budou splněny podmínky, které jsou ze zákona dány, to znamená podmínky k tomu, že rodiče jsou způsobilí dítě vychovávat, nebo děti vychovávat, pokud o výchovu mají zájem, tak soud toto dítě svěří do střídavé výchovy obou rodičů. Společná péče je potom řešena zvlášť ve zvláštním odstavci, kdy já navrhuji, aby společná péče byla de facto potvrzena soudem jako rozhodnutí, jako dohoda obou rodičů na porozvodové péči.

Tak jak jsem vnímal v legislativním procesu, jak tady rozhodla i Sněmovna, tento návrh zákona prošel výborem ústavněprávním, který jej doporučil k dalšímu projednání, pak byl tento návrh svěřen k projednání i stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti, která bohužel nepřijala žádné usnesení. To je k té první části.

Ta druhá část, samozřejmě ji nelze opominout, je část, která se týká popěrných lhůt. Tam, jak jsem uváděl i v prvním čtení, je lhůta prodloužena oproti stávající lhůtě na dobu tříletou.

Takže, dámy a pánové, já bych velmi požádal a velmi bych poprosil o vaši pozornost, aby tento návrh byl podpořen i v tomto druhém čtení, a velmi bych poprosil, aby byl podpořen opravdu i klidně k nějaké věcné debatě, protože si myslím, že je o čem debatovat a je také podle mě i tento návrh v tuto chvíli na místě.

Děkuji za pozornost. Ještě, pardon, omlouvám se, v případě podrobné rozpravy bych si potom dovolil se přihlásit, jestli to je možné avizovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane navrhovatel. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a také stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 205/2. Komise předložila záznam z jednání. Já teď prosím pana poslance Marka Bendu, který má v tomto návrhu úlohu zpravodaje jak výboru ústavněprávního, tak stálé komise pro rodinu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, vážení ministři, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usneseními obou orgánů, kterým byl vaší péčí tento návrh zákona přikázán. Ústavněprávní výbor na své schůzi 6. dubna doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila beze změn. Stálá komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti dne 8. dubna nepřijala usnesení k

tomuto návrhu zákona, čili neřekla ani doporučení, ani nedoporučení. Tolik moje zpravodajská zpráva za oba tyto orgány.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do ní je jedna přihlášená, paní poslankyně Dana Filipi. Prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Dana Filipi: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych podpořila tento poslanecký návrh, neboť řeší problematiku navýsost citlivou a v dnešní době jistě aktuální. Česká republika má bohužel v přepočtu na počet obyvatel nejvyšší rozvodovost v Evropě. Na tisíc obyvatel připadají tři rozvody. Ročně je rozvedeno okolo 30 tisíc manželství. Počet rozvedených manželství s nezletilými dětmi kulminoval v roce 1996, kdy bylo rozvedeno 23 tisíc manželství, což tvoří celkem 71 % ze všech rozvodů.

Zdá se, že zájmy dětí u nás hájí a řeší hned několik zákonů. Mám na mysli zákon o rodině, zákon o sociálně-právní ochraně dětí a řadu dalších. Otázka tedy zní, jak je řeší. Z dnešního pohledu do právního řádu nic nebrání soudcům, aby ve prospěch dítěte rozhodli na právo žít byt střídavě, ale s oběma rodiči. Avšak v 90 % rozhodnutí je dítě svěřováno do péče jen jednomu z rodičů. Jsou tato rozhodnutí opodstatněná? Nejsou jen zvyklostní?

Česká republika je signatářem Úmluvy o právech dítěte, která zajišťuje dětem jejich práva. Ale každé dítě má samozřejmě i povinnosti. Například povinnost respektovat a ctít své rodiče, pomáhat svým rodičům v mezích svých schopností. Skoro každé právo souvisí s nějakou povinností. Život s oběma rodiči dává podle mě mnohem vyšší pravděpodobnost, že tato práva i povinnosti budou snadněji a přirozeněji plněna.

Jsem si vědoma toho, že kdykoliv vstupujeme na pole zákonného řešení problematiky rodiny, otevíráme Pandořinu skříňku plnou osobních zkušeností, ale bohužel i společenských klišé a předsudků. Zamítnutí této předlohy by bylo ukázkou pokrytectví, vyjádřením obavy řešit palčivá témata. Potěší mne, když se tato Sněmovna ukáže jako schopná řešit i tak obtížná témata, jako je svěřování dětí do péče rodičů po rozvodu, což můžeme dokázat právě přijetím tohoto návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také paní poslankyni. O slovo se dále hlásí poslanec Antonín Seďa. A já mu dávám slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane pre-

miere, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, v prvním čtení jsem zmiňoval své připomínky k návrhu zákona o rodině, zejména tak jako vláda jsem kritizoval nesoulad novely s Úmluvou o právech dítěte a Evropskou úmluvou o výkonu práv dětí, kdy tyto mezinárodní smlouvy vyžadují, aby byla zajištěna participace dítěte na rozhodování o všech věcech, které se ho týkají.

Návrh zákona, jak tady bylo řečeno, byl projednán v ústavněprávním výboru, kde nebyly přijaty žádné pozměňující návrhy. Dokonce ani ten, který navrhovala vláda v § 62. Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti, která se daným návrhem také zabývala, nepřijala dokonce žádné usnesení – to by mě zajímalo, z jakého důvodu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, střídavá porozvodová péče se u nás uděluje od roku 1998 a případů, kdy soud takto rozhodne, pomalu, ale jistě přibývá. V současné době se uvádějí necelá tři procenta případů z celkového počtu rozvodů. Odborníci, kteří se danou problematikou zabývají, varují, že fungující případy neznají, a zabývají se pouze případy problematickými. Případy sporů o výchovu dětí se v poslední době kriminalizují a vývoj v oblasti pečovatelských sporů je spíše negativní. Poslední dobou existují prakticky pouze pečovatelské posudky takové, kde splývá občanskoprávní problematika s problematikou trestní. Rodiče totiž podávají v rámci pečovatelských řízení paralelně trestní oznámení jeden na druhého. Děti – a o ně jde především – si odnášejí těžké a trvalé následky na zdraví tělesném i psychickém tam, kde rodiče bojují příliš dlouho, bezohledně a kde rodiče používají dítě jako zbraň proti rodiči druhému.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přestože mohu pochopit konkrétní důvody, které vedly navrhovatele k předložení této novely, jsem proti obligátnímu nařizování střídavé výchovy soudy, protože jednotlivé případy se od sebe diametrálně liší. To, že pro jeden může být střídavá péče vhodná, a to připouštím, tak pro druhý je s ohledem na zájmy dítěte absolutně nevhodná. Z tohoto pohledu nemohu podpořit předkládaný návrh zákona a v podrobné rozpravě navrhu návrh zákona na zamítnutí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane poslanče. Dále se hlásí do rozpravy paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovolu mi, abych tady vystoupila v obecné rozpravě na podporu novely zákona o rodině. Dovolte mi, abych zmínila pár aspektů, proč s novelou souhlasím.

Právo na oba rodiče má každé dítě. Právo na to s nimi vyrůstat, má

každé dítě. Je tady pouze jeden rozdíl – my nikdo nemůžeme nutit, aby rodina zůstala pohromadě, když spolu nemůže zůstat žít. Proto je tady institut rozvodu a pak dochází k řešení, kam s ním. Co bude s dítětem, u koho bude vyrůstat, kdo ho bude vychovávat, dochází samozřejmě k roztržkám. Sama jsem se kdysi rok soudila o výchovu a výživu své dcery a neexistoval institut střídavé péče.

Dámy a pánové, dovolu mi říci pár vět, které se týkají právě novely zákona. Je to jedna jediná věta a my polemizujeme, v novinách diskutujeme – a já se domnívám, že často s nepochopením některé věci vysvětlujeme. Novela zákona říká: Jsou-li oba rodiče způsobilí (s důrazem) dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem (s důrazem)... To často oba rodiče nemají. Dál v té větě je: soud svěří dítě do střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte.

Když jsme tady jednali v prvním čtení, já jsem říkala, že budu hodně podrobně diskutovat s panem poslancem Staňkem o tom, co je to zájem dítěte. To jsme vydiskutovali. On to docela dobře obsahuje zákon o rodině. A pan poslanec mě přesvědčil, že máme dobře obsaženo, co to je zájem dítěte. Navíc, kdo z nás se rozváděl, tak ví, že dítě prochází nejrůznějšími psychologickými testy, chodí do rodiny sociální pracovník a v tu chvíli se samozřejmě zkoumá, stát se zajímá o to, jaké předpoklady má jeden nebo druhý rodič pro výchovu. A tady bych ráda řekla něco ze zkušenosti. Samozřejmě tak jako vy máte mnoho zkušeností ze svého okolí. Rozváděl se můj kamarád, který měl dceru, a soudkyně se odmítla, ač psycholog říkal – dítě může vyrůstat stejně tak u jednoho i u druhého rodiče, oba rodiče byli způsobilí, bydleli kousek od sebe, dítě by neměnilo školu, nic takového – soudkyně se odmítla střídavou péčí zabývat.

Tato malá novela je hodně střídavá na to, co popisuje, čili do obsahu je malá, ale co do rozsahu, co to může způsobit, je veliká. My neumožníme nic jiného, než pokud budou oba rodiče způsobilí, pokud budou mít oba (s důrazem), a to není také často, zájem o výchovu svého dítěte ve střídavé péči, a pokud dítě k tomu bude způsobilé, pak říkáme ano, soud takové dítě svěří do výchovy a výživy, čili do střídavé péče, obou rodičů.

Kdyby v tomto státě chodilo všechno tak, jak má, a kdyby soudci se neodmítali ve jménu toho, že právo na dítě má pouze matka, ke střídavé péči vyjadřovat, dneska jsme si tady mnohé ušetřili. Já se domnívám, že momentálně jednáme skutečně v zájmu dětí. Nikomu nenařizujeme – tato novela nikomu nenařídí, že bude dítě muset být svěřeno do střídavé péče. My tady pouze říkáme: je-li to v zájmu dítěte, jsou-li oba rodiče způsobilí a je-li to tak, že oba rodiče navíc mají zájem.

Dámy a pánové, vzhledem k tomu, co proběhlo nejenom dnes, ale i v minulé době, tiskem, médií, prosím vás, pojďme se zamyslet nad tím, co uděláme dobře a co špatně, když tuto novelu zamítneme. Nejdeme náho-

dou proti možnostem dětí mít na jednu stranu mámu a tatku, i když týden či čtrnáct dní v měsíci? Každý si můžeme říkat, když si pořizujeme rodinu, když si nějakým způsobem řekneme, že si pořídíme děti, tisíckrát si můžeme říkat, že budeme odpovědnými rodiči, ale tisíckrát se může stát, že to nevyjde. Tak se pojďme zamyslet nad tím, co pak s našimi dětmi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. S faktickou poznámkou se přihlásil pan kolega Stanislav Křeček a já mu dávám slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, mému rozhodování by velmi prospělo, kdyby mi jednou bylo konečně vysvětleno, v čem se liší tato úprava od současné úpravy, která rovněž umožňuje svěřit dítě do střídavé péče, pokud s tím rodiče souhlasí a jsou k tomu způsobilí. To za prvé.

A za druhé by mi velmi pomohlo, kdyby mi někdo jmenoval jediného odborníka z lékařských kruhů na tuto problematiku, který tento návrh podpořil. Pokud vím, takový člověk neexistuje! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A s řádnou přihláškou do obecné rozpravy se hlásí paní poslankyně Ivana Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jsem tady sledovala a pozorně poslouchala debatu, která se zde odvíjela o tomto návrhu v prvním čtení. Jedná se bezesporu o velice citlivé téma, nicméně jsem nabyla dojmu, že argumentace, která tady zazněla, nevystihuje podstatu návrhu. Jednalo se spíše o debatu, zda střídavá péče ano, či ne. A já si myslím, že v tuhle chvíli už ta otázka takhle nestojí. Střídavá péče tady prostě zavedena je, takže tady se jedná opravdu o to, zda vzít soudcům libovůli při rozhodování o svěření dítěte do střídavé péče.

Nesouhlasím s argumentem, že se tímto návrhem bude diktovat soudu, jak má rozhodnout, a že neponechává dostatečný prostor pro volnou úvahu, protože v tomto návrhu zůstává korektiv zájmu dítěte, který je nejdůležitější. A pojem zájem dítěte je tak široký, že soudu bezesporu zůstává dostatečně široký prostor pro volnou úvahu. Myslím si, že je také zřejmé, že zájem dítěte bude jiný, pokud je dítěti jeden rok, nebo čtyři roky, nebo 15 let, tak v každém období je zájem dítěte jiný a podle toho samozřejmě bude muset soud zvážit, zda v konkrétním případě střídavá péče skutečně je v zájmu dítěte, či není, ale bude muset opravdu velice

pečlivě zájem dítěte zkoumat a bude muset také svoje rozhodnutí velice dobře odůvodnit.

Myslím si, že v tom duchu, jak zde říkal přede mnou pan kolega Křeček, opravdu si myslím, že nejde o tak převratnou změnu, že v praxi opravdu se nebude konat žádná revoluce ve svěřování dětí do péče, ale půjde opravdu o to, jak jsem o tom mluvila, aby se soudy, resp. soudci, kteří o svěření rozhodují, daleko více zamysleli nad zájmem dítěte a nad konkrétní rodinnou situací. Proto si myslím, že by bylo dobře tento zákon podpořit, a děkuji za pozornost. (Potlesk ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále se do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající. Já jsem tady chtěl zareagovat a chtěl jsem hlavně poděkovat všem diskutujícím za diskusi, která byla jak v prvním čtení, tak i nyní podnětná, a myslím si, že část z nás, z vás ten návrh pochopila velice dobře a velice dobře je interpretován. Část ho stále ještě ne úplně dobře pochopila.

Já si nemyslím, že tento návrh nějakým násilím cpe soudům střídavou péči, pokud to je v rozporu se zájmy dítěte. V tuto chvíli, a souhlasím i s tím, co tady bylo řečeno, že střídavá péče není vhodná pro všechny. Rozhodně nemůže být vhodná pro všechny! Nicméně je přece na soudu, aby prováděl dokazování a aby vyhodnotil situaci především s odkazem na zájem dítěte, jestli je, nebo není střídavá péče, případně společná péče, pro něj vhodným řešením.

Rozdíl, který tady chtěl slyšet pan kolega Křeček prostřednictvím paní předsedající, já myslím, že je zřetelný, že v tuto chvíli, jak tady říkala moje předřečnice kolegyně Weberová, je na soudu, kdy rozhodne, a může rozhodnout a nemusí rozhodnout, přestože jsou k tomu všechny předpoklady dány. A v tuto chvíli, pokud se rozhodneme pro takový návrh, to znamená bude řečeno, že soud nařídí střídavou péči, tak přece zcela jednoznačně bude muset, pokud tak neučiní, svoje rozhodnutí soud nebo konkrétní soudce velmi pečlivě odůvodnit. A to je přece ten zásadní rozdíl! V tuto chvíli se ve svém rozhodnutí vůbec nemusí s tímto vypořádávat.

Námítky, které tu nebyly vzneseny a které jsou časté a které se také dozvídám z médií, že bude potlačen zájem dítěte. Já si to absolutně nemyslím. Soud samozřejmě neztrácí svoji kompetenci, soud dál má svoji sílu rozhodovat a řídit – proboha, jsme u soudu – takže řídit řízení tak, aby nedocházelo ke krácení práv někoho, tím spíše dětí. Čili já se domnívám, že skutečně řada výtek k tomuto návrhu, který je opravdu velmi jednoduchý, pramení z toho, že to vyplývá z nepochopení.

To je tolik zatím v tuto chvíli, co jsem chtěl k tomu ještě dodat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí z místa. Prosím. Paní poslankyně Langšádlová poté.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, pane premiére, paní a pánové, já bych nevystupoval, ale musím říct svou zkušenost z jednoho poslaneckého dne. Mou kancelář navštívila matka dítěte a ptala se mě, jestli se postavím zásadně proti tomuto zákonu. Já jsem jí sdělil, že zákon nepodporuji, že jsem si ho přečetl a že si myslím, že současná úprava je dostatečná. Ona se poměrně rozčilovala, začala mi popisovat stav, ve kterém je. A ve skutečnosti mě přivedla na myšlenku, že bych tento zákon podpořit mohl. Proto jsem byl velmi střízlivý v prvním čtení a jaksi nevystupoval jsem. Ale víte, tak jsem si to, co mi ta maminka povídala, jak prostě brání účelně otci dítěte, aby se s ním mohl stýkat, jak se na oko přestěhovala do Zlivi, aby chodilo dítě do Zlivi, když oba dva bydleli vedle sebe a mohla střídavá péče tam být nařízena. To je přesně ono.

A pak jsem zvažoval, jestli je to na legislativní změnu, nebo jestli to je na to, aby soudci skutečně hledali prospěch dítěte a snažili se najít ten skutečný stav věci. A teď mi odpusťte, možná že to v Praze tak dobře nejde, ale v Českých Budějovicích, ale i v jiných městech, jak to znám, je to tak, že v podstatě může soudce najít skutečný stav věci a zjistit účelové chování toho nebo onoho rodiče. Teď neříkám, jestli to je matka. Tohle byla matka, která za mnou přišla, a já jsem jí své stanovisko řekl. Když jsem o něm začal pochybovat, tak ona mě přesvědčila ve skutečnosti, že bych mohl své stanovisko změnit. Ale já ho nezměním z jednoho prostého důvodu.

Podívejte se, když budeme tímto způsobem postupovat, tak ve skutečnosti budeme řešit to, co je předmětem nalézání práva. Budeme dělat, řekl bych, hotové rozhodnutí za soudce. To se mi vůbec nelíbí. Vztah mezi zákonodárnou, výkonnou a soudní mocí je přece jen trochu jiný a my nemůžeme popsat, ať chceme, nebo nechceme, všechny peripetie života. A v tomto ohledu jsem spíše toho názoru, že současný stav vyhovuje. Kdybychom udělali ten jakoby větší přímus, tak se to obrátí nám jako proti zákonodárcům, protože jistě najdeme přesně opačný případ, kdy otec dítěte si začne střídavou péčí vysvětlovat tak – zase popíšu konkrétní případ, absolutně beze jmen, kdy svou novou manželku začne posílat pro dítě, které bude ve střídavé péči, a dojde k totálnímu rozkladu těch jakž takž nastavených vztahů.

Takže já bych se nesnažil popsat každou situaci, kterou život přináší, a nesvazoval bych ruce soudcům. Zákon o rodině v části, která se týká střídavé péče, není normou starou. Střídavá péče není starým institutem v českém právním řádu a je to tak citlivá záležitost, že její zavedení do živo-

ta bude stát ještě nejméně jednu generaci. A i když chápu velmi dobré úmysly a možná i životní zkušenost předkladatele, tak v tomto ohledu jsem přesvědčen, že možná větší odpovědnost soudců za rozhodnutí je možná taky vzkazem Poslanecké sněmovny vůči soudní moci.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také. Prosím, aby se slova ujala paní poslankyně Helena Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v těch uplynulých měsících, když byla projednávána tato novela, jsem se snažila velmi pečlivě naslouchat příznivcům a odpůrcům tohoto návrhu. Slyšela jsem toho hodně o právech a povinnostech rodičů a o zájmech a právech rodičů. Ale o hodně méně jsem slyšela o právech a zájmech dětí.

Já souhlasím s tím, aby byla zachována stávající úprava, protože si myslím, že stávající úprava umožňuje nařídit střídavou péči v těch případech, kdy je to opravdu vhodné. Střídavou péči považuji jako jednu z možností, ale pořád jenom jednu z možností, která je velikou zátěží pro ty děti. Mluvila jsem opravdu s desítkami mladých lidí, kteří prošli zkušeností, kdy se jim rozvedli rodiče, a dlouho jsem s nimi diskutovala, jak oni by nahlíželi na to, aby byli svěřeni do střídavé výchovy. A 95 % z nich mi řeklo, že si nedovedou představit, že by měli dva domovy, že by se po týdnu, po čtrnácti dnech střídali.

A byť chápu ty argumenty, které zde zazněly, opravdu jsem si ten návrh mnohokrát četla, snažila jsem se na tom hledat ta pozitiva, tak se domnívám, že je to řešení, které, ano, v některých případech pro děti je přínosem v tom, že mají kontakt s oběma rodiči, ale v každém případě je obrovskou zátěží. Zátěží, kterou nesou ty děti za nezodpovědnost vlastních rodičů. A to je to, o čem bychom měli více hovořit – o odpovědnosti vlastních rodičů za své děti. Jsem přesvědčena, že v tomto směru máme možná co napravovat v tom smyslu, že bychom měli rodinám, které se dostávají do kritických krizových situací, nabídnout mediaci, nabídnout jim takové nástroje, které jim pomohou ve vzájemné komunikaci.

Nejsou v tuto chvíli opravdu relevantní studie ani o dopadech střídavé péče. Pokud byste o toto měli zájem, odkázala bych vás na článek pana doktora Pavláta z 1. lékařské fakulty, z psychiatrické kliniky, který se jmenuje Problémy studií argumentujících pro střídavou péči.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Příhlášek vidím několik. Pokud máte faktickou, tak mi to, pro-

sím, signalizujte nebo se přihlaste elektronicky. Jinak je přihlášen do rozpravy z místa pan poslanec Lobkowicz v pořadí jako první. Je některá z těchto přihlášek faktická? Není. Prosím, pan poslanec Lobkowicz.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji si též říct pár myšlenek k tomuto tématu.

A sice vím, že rozvodovost u nás je velká, že problémy s dětmi rozvedených rodičů se týkají mnoha a mnoha lidí. Není to jenom česká věc, je to i v okolí. Já jsem dlouho žil v Německu. Můj syn byl v první třídě, bylo to v roce 1986, měl kamaráda, jehož rodiče byli rozvedeni. Vzájemně se o toto dítě střídali a vše běželo velice, velice dobře. Toto dítě bylo též párkrát u nás. Ale co se stalo? Jednoho dne si matka našla nového přítele s tím, že se odstěhuje do Austrálie. A potom přišly problémy. Skončilo to tak, že otec zavraždil syna, zavraždil ho, potom se sám oběsil. Čili skončilo to velkou katastrofou, ačkoliv oba měli právo se o dítě starat.

Toto všechno funguje, jak jsem říkal, pokud rodiče bydlí blízko sebe, pokud dítě může přebíhat z jednoho domu do druhého a pak si může dokonce i vybrat, kde se vyspí. Ale jakmile se jeden z rodičů potom odstěhuje daleko, tak už to nemůže fungovat. Proto si myslím, že je to na rodičích, jak se domluví, a nedá se to nějak zákonem nařídit a usměrnit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Mám zde tři následující přihlášky z místa pánů poslanců a poslankyň – Bendl, Čechlovský, Suchá. Pokud souhlasí, že vystoupí v tomto pořadí, skutečně nevím přesně, v kterou vteřinu se kdo přihlásil.

Prosím, pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem původně vůbec nechtěl vystupovat, ale inspiroval mě pan kolega Filip svým vystoupením. Já možná patřím k nejzkušenějším v této oblasti, totiž jsem velmi v konfliktu zájmů, neboť jsem vychovával řadu dětí, kterým jsem sám na svět nepomohl. A musím říct, že se pan kolega Filip mýlí v jedné věci, a to je fakt, že tento návrh zákona nepřikazuje soudům, neomezuje soudy v tom, aby jim bránili v rozhodování, jestli střídavou péči uloží, či nikoliv. V tomto ohledu zákonné prostředí zůstává stejné.

Projde-li tento návrh zákona, tak jím tato Sněmovna, aspoň tak jak já si to vykládám, říká, že si přeje, aby se soudci více tomuto tématu věnovali. Ponechává jim absolutní svobodu v rozhodování, ale říká: více zvažujte tu možnost, protože se tak Sněmovna domnívá, že by se o tomto mělo více diskutovat. Je to tak běžné v ostatních zemích. Jistý pocit nespravedlnosti

mezi lidmi v tomto ohledu je a Sněmovna má zcela určitě právo říci soudcům, nejenom že budou naslouchat té debatě – jsem přesvědčený, že ji neslyší, ale že ji budou více vnímat, pokud v tom zákoně bude řečeno: věnujte se tomuto tématu, protože třeba je zrovna v zájmu dítěte, aby toto bylo projednáváno a posuzováno u každého. Tak já to chápu, a proto pro tento návrh zvednu ruku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní místopředsedkyně, ctěná Sněmovno, já jsem taky nechtěl diskutovat. Ale pak že si nepodiskutujeme ve druhém čtení. Budu mít jenom pár poznámek.

Já jsem nikde neslyšel a nečetl, že bychom měli někomu nařídit střídavou péči, že ji chceme výhradně nainstalovat, že snad soudy budou muset obligatorně nařizovat. Nic takového tam, prosím pěkně, není.

Já jsem chtěl jednu odpověď na otázku pana kolegy Sedi, kterou jsme zůstali dlužni – proč stálá komise nepřijala žádné usnesení. Inu proto, že to názorové rozložení je tam podobné jako tady – část členů hlasovala pro, část proti a část se zdržela. Takže to si myslím, že je poměrně jednoduché.

Já jsem na začátku byl mírný skeptik tohoto návrhu, teď jsem mírný příznivec. Trošku poslední kapkou v tom u mě bylo to, že jsem nedávno mluvil s jedním praktikem z Ministerstva spravedlnosti známým soudcovského prostředí, a on mi říkal „Víte, ono se na ty soudce musí pomalu.“ Tak s tím já se, pěkně prosím, nechci smířit a chci ten návrh zákona o rodině podpořit ve druhém čtení.

Děkuji pěkně. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má paní poslankyně Suchá. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem podporovatelkou tohoto návrhu zákona. Jsem advokátka, věnuji se rodinnému právu. Současná právní úprava je taková, že soudce může – a neřeší se, za jakých okolností může – nařídit střídavou péči. Několikrát se mi stalo, když jsem zastupovala jednoho z rodičů, že rodiče se dohodli na střídavé péči, byly splněny všechny podmínky. Než došlo k soudnímu řízení, střídavou péči praktikovali, a soudkyně rozhodla, že střídavou péči neschválí.

Domnívám se tedy, že je potřeba tímto návrhem zákona trošku omezit tu libovůli těch soudců, kdy se rozhodnou, kdy skutečně nejsou nastaveny

podmínky, jestli jsou splněny podmínky rodičů, nebo ne pro střídavou péči, prostě soudce se rozhodne a střídavou péči neschválí.

Jsem tedy podporovatelkou. Myslím si, že děti mají právo na oba rodiče a je potřeba, aby už konečně byli plnohodnotně bráni oba rodiče, nikoli jenom matky. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Rudolf Chlad.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, já budu v menšině, protože už jsem vystupoval při prvním čtení, i tady po vystoupení kolegyně Suché prostě budu v menšině. Nejsem advokát, nejsem odborník. Jenom můj pocit. Jestliže se jednou rodiče dohodnou a jsou způsobilí, tak podle mého názoru nepotřebují rozhodnutí soudu. Jestliže soud jednou rozhodne, že střídavá péče bude, vytrhne to dítě jakýmkoliv způsobem z jeho života, z jeho školy, z jeho kamarádství, protože pak to bude nařízeno a pak to bude fungovat bez ohledu na dítě.

Promiňte, ale někdy mi připadá, že za zaklínadlem ve prospěch dítěte se někdy schovávají rodiče ve prospěch rodičů. Protože způsobili tento stav a také musí tento stav vyřešit tím, že to dítě budou respektovat v tom, v čem vyrůstá, kam chodí do školy apod. Takže to je můj pocit, který mám, a bohužel se ho nemůžu zprostit, i když chápu, tady je to složité, chápu předkladatele, ale spíš se přikláním ke kolegovi Filipovi, že soudci rozhodují zvenku. Ale jestliže rodiče se dohodnou a chtějí, jsou způsobilí, tak nepotřebují rozhodnutí soudu. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, jestliže kolegyně Suchá byla pro podporu návrhu zákona, pan kolega Chlad byl proti, tak bavíme-li se o střídavé péči, v rovině tohoto postupu já musím být samozřejmě pro. Bavíme se o střídavé péči a já bych chtěl navázat na debatu, která je můj velmi plodná, a jsem rád, že mohu slyšet argumenty. Dovolím si tedy dát do pléna další argumenty, které tady ještě možná nezazněly.

Já myslím, že ta debata je o citu, o zkušenostech, jaké kdo má. Z tohoto důvodu bych já asi neměl příliš hovořit, protože s tímto problémem nemám žádné zkušenosti. Takže bych se spíše zaměřil na to, co je skutečně v té normě vtěleno, aby se o ní nešířily nedůvodné pochybnosti, které já skutečně nesdílím.

Za prvé je třeba říci, že zájem dítěte, který předloha stanovuje, je prioritní. Prostě soud bude vycházet po posouzení důkazního stavu z toho, zdali tento konkrétní důkazní stav ještě osvědčuje právě zájem dítěte a není-li to přijaté řešení, které by soud měl přijmout ve svém rozhodnutí, není-li v rozporu s tímto zájmem dítěte. Já tudíž považuji zájem dítěte za prvořadý, není do žádná druhotná záležitost. Je ovšem třeba dát za pravdu i trochu panu kolegovi poslanci Filipovi, protože je skutečností, že ta norma je poněkud instruktivní, že soudní rozhodování poněkud směřuje i do jiných úvah, než je dnes. Dnes ty úvahy jsou nastaveny tak, že to kyvadélko je výrazně vychýleno ve prospěch matek a žen. Já nechci říkat, že to je ryze, a priori špatně, ale na druhou stranu to považuji za určitý excés.

Chtěl bych rovněž poukázat na důležitý aspekt, který zde možná ještě nezazněl. Nový občanský zákoník, který zde již projednáváme po prvním čtení, v rámci druhého čtení, v rámci § 902 obsahuje velmi podobnou úpravu, jak ji navrhuje předkladatel. Obsahuje úpravu, která říká v § 902, že soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče. A v odst. 2 obsahuje pouze jediné vodítko – při rozhodování o svěření do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Je to velmi obdobné. To znamená, pokud se s tou normou, nebo s tou předlohou, jak je dneska předkládána, vypořádáme jakýmkoliv způsobem, stejně nás, zdá se, ta debata bude čekat při schvalování občanského zákoníku v rámci druhého a třetího čtení. Takže já pouze upozorňuji na to, že to, co navrhuje předkladatel, není vůbec vzdáleno novému občanskému zákoníku a ten zájem dítěte bude asi vždycky v tom soudním rozhodování převažovat. Soud bude nést odpovědnost za vynesení stavu, který bude nejvíc odpovídat zájmu dítěte a samozřejmě i zájmu rodičů, kteří oba dva požadují dítě do svěření do své výchovy, ale nedohodli se na společné výchově, protože společná výchova vyžaduje souhlas obou rodičů. To je nom na odlišení od střídavé péče. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Máme zde dvě přihlášky do obecné rozpravy, paní poslankyně Lesenská, pan poslanec Smutný. Před nimi ještě dvě faktické poznámky, pan poslanec Jiří Šulc, přihlášen jako první k faktické poznámce, po něm pan poslanec Stanislav Křeček. Pan poslanec Šulc a jeho dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Šulc: Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já se nedivím, že nad tím tak přemýšlíme a ty názory jsou velmi rozdělené. Já jsem k tomu také přistupoval trochu skeptičtěji. Nicméně zejména ženy tady hovořily a přesvědčily mě. Každý z nás skoro je tady rodič. Já jsem také rodič, dokonce jsem si opravdu své třetí dítě odrodil tady těma rukama. Ale o tom jsem nechtěl mluvit.

Tady správně padla připomínka, že děti mají právo na oba dva rodiče. A já k tomu chci připojit jednu důležitou větu. Že ty děti mají právo i na sourozence. Že většina těch rodičů, když se rozvede, si založí nové vztahy a z těch jsou také děti a většinou ty rodiny bývají pak rozděleny. Já mám tři děti ze dvou manželství a všichni jsou sourozenci. Nikdo by neřekl, že nejsou sourozenci. A jenom poprosím všechny – podívejte se v pondělí někdy na Českou televizi na poštáka, nebo jak se to jmenuje, Pošta pro tebe, když pošták Ondra pro mě naprosto nepochopitelně sblíží poprvé, po dvaceti, třiceti, čtyřiceti letech sourozence nebo rodiče s jejich dětmi. Já to vůbec nechápu, jak toto je možné. A bohužel musím říci, že právě něco v těch našich zákonech je v tomto ohledu špatné. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dvě minuty pro pana poslance Křečka. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Dámy a pánové, po tom, co vystoupil pan kolega Polčák, si kladu otázku, proč máme teď přijímat změnu, když sám pan kolega Polčák říká, že schvalujeme nový občanský zákoník, kde je to zase jinak. Proč tedy nevyčkáme nové právní úpravy, která je tedy podobná, nebo ještě vyhovující. Proč teď máme přijmout změnu platného zákona, když za půl roku bude platit jiný zákon, který to zase všechno upravuje jinak. Takovéto zmatky k ničemu nejsou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní se ujme slova paní poslankyně Lesenská. Nejedná se už o faktickou poznámku.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, projednáváme dnes novelu zákona o rodině, jejímž cílem je zvýšit vlastně počet dětí, které po rozvodu budou využívat tzv. střídavou péči obou rodičů. Na faktu, že nejdůležitějšími osobami pro dítě a jeho zdravý vývoj rodiče jsou, a hlavně funkční rodina, na tom se shodneme určitě všichni. Určitě také většina z vás uzná, že rozvod, i když probíhá tzv. v klidu a pohodě, v rámci různých dohod, je zátěží pro všechny zúčastněné a hlavně právě pro děti. Rovněž se shodneme, že i po rozvodu dítě potřebuje péči obou rodičů. O střídavé péči se v posledních letech více hovoří. Podle mého je to tak trošku módní záležitostí a je to výsledek nikoliv špatné legislativy, ale hlavně rostoucí aktivity některých nátlakových skupin. Ale je to můj subjektivní názor.

Většinou se hovoří o právu dítěte na oba rodiče a o stejných právech obou rodičů na výchovu dětí. Již méně, nebo spíše vůbec se nehovoří o tom, že i dítě má svá práva, která vyplývají z Úmluvy o právech dítěte. Dítě má právo na oba rodiče a zároveň právo na zdravý rozvoj. A ten

představuje i vztah s vrstevníky, jinými dospělými, zájmovými aktivitami a školou. Dítě ku zdárnému vývoji potřebuje zázemí, potřebuje lásku obou rodičů a hlavně potřebuje to, co nazýváme slovem domov.

Střídavá péče již dnes může být soudem nařízena a je potřeba, aby její stanovení bylo vždy individuálně posuzováno. Každé dítě je jiné. Některé je schopné snášet změnu prostředí, jiné je labilnější, úzkostlivé a změna prostředí mu může škodit. Pak se střídavá péče stává strašákem, a nikoliv tím potřebným zázemím.

Dítě není kusem nábytku, kterým můžeme šoupat z rohu do rohu či je stěhovat, jak nám dospělým se líbí. Navíc dítě není majetkem ani jednoho z rodičů, není ani státním majetkem. Ale stát by měl hájit jeho nejlepší zájem, a to i v případě rozvodu manželství.

Co by měla podle psychologů splňovat střídavá péče, aby dítěti neuškodila? Psycholožka doktorka Ilona Špaňhelová uvádí následující podmínky pro rodiče: „Schopnost obou rodičů domluvit se na střídavé péči ve prospěch dítěte, na jeho prospěchu a nejlepším zájmu. Dítě nesmí být prostředníkem v řešení konfliktů, ty musí být vyřešeny předtím, než se o střídavé péči jedná. Rodiče musí být schopni domluvit se na výchovných principech, které budou uplatňovat při výchově. Nebudou očerňovat jeden druhého před dítětem, neměli by soutěžit o lásku dítěte, měli by umět společně komunikovat o věcech, které se dítěte týkají, a měli by umět respektovat hlavně přání dítěte, zda chce žít s oběma rodiči i po rozvodu. S dítětem je důležité hovořit o tom, co by si samo přálo, a toto přání respektovat. Vysvětlit mu a ukázat klady i zápory střídavé výchovy. Důležitá je i blízkost bydliště, aby dítě nemuselo střídat školu a kamarády. Dítě by nemělo mít speciální výhody ani u jednoho z rodičů.“ Tolik citát.

Obecně nejsem proti střídavé péči, ale jsem proti jejímu direktivnímu zavádění a nařizování soudy. Střídavá péče je již dnes fungující možností, jak vychovávat děti. Ale o tom, že má v sobě určitá rizika, vypovídá následující příběh. Příběh dnes již dospělé ženy, která své dětské zkušenosti se střídavou péčí popsala na serveru www.jedendomov.cz.

Cituji: „Opravdu se musí každý případ posuzovat individuálně. Naši po rozvodu vůbec nebyli schopni komunikace. Otec za nás u rozvodu hodně bojoval, takže dosáhl právě střídavé péče. Pro mě se sestrou to bylo takové malé peklo. Neustálé výčitky, otec: ‘To byste tady nechtěly bydlet pořád? Co vám tady chybí? To vám vaše matka pěkně zařídila, zase se stěhujete. Bla, bla, bla...’ Matka zas: ‘No tak si vezměte batůžky a jděte si pěkně k tatínkovi, když vám to takhle vymyslel.’ A samozřejmě oboustranně: ‘Vyřídte otci/matce, to si řekněte otci/matce, to ať vám koupí/zaplatí otec/matka.’ A tak dále a tak dále. Někde výše píše paní Marie, jak se rodičům a jejich blbým nápadům postavila a začala se raději balit do dětského domova,

než aby si mezi nimi musela vybírat. Já jsem to bohužel nedokázala a tiše jsem u obou trpěla.“

To bylo paní, kterou cituji, sedm let. Chodila nejčastěji k babičce a k dědovi z matčiny strany. Otcova matka masírovala, dělala problémy nebo vyřizovala některé záležitosti přes dítě také. „No, psychicky zdravý jedinec ze mě nevyrostl, rozhodně nectím svého otce, matku ani babičku. Teď, když mám vlastní děti, zazlívám jim to ještě víc. Místo toho, abych jim to po těch letech odpustila. Píšu to asi jako prosbu všem rozvádějícím se, aby dokázali upozadit svoje pochroumané ego a ve vší vážnosti se zamysleli nad tím, jestli je jejich počínání opravdu to nejlepší, co můžou pro své děti udělat.“ Tolik citát z webu.

Legislativní úprava, kterou dnes posuzujeme ve druhém čtení a která se týká střídavé péče, je podle mého názoru zbytná. Neřeší zvýšení počtu ve střídavé péči, už dnes je možné schválit střídavou péči i přes nesouhlas jednoho z rodičů, který nyní nemůže bez dalšího vysvětlení být překážkou pro stanovení střídavé péče o dítě. Domnívám se, že z legislativního hlediska není dobré upřednostňovat jeden typ výchovy. Měli bychom mít na paměti nejlepší zájem dítěte, který je nadřazen i rodičovským zájmům, a mít na paměti citát Walthera von der Vogelweida, a to: „Ten, kdo pobývá všude, není doma nikde.“

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Smutný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jsou to smutné příběhy, takže trošku od Smutného. A to z pohledu toho, že sám je jeden z těch, já tvrdím, každé druhé manželství rozvedené, tak sem patří mezi ty druhé, a jsem letitý pedagog a ředitel školy, který jednal s různými rodiči. A teď předložím argumenty, které jsou... kde chci přesvědčit, proč nepodpořím tuto novelu.

Jako pedagog tvrdím, že dítě musí navštěvovat jednu školu, protože v tomto prostředí pobývá nejvíce času v týdnu od pondělí do pátku, tedy více než v rodině. Můžeme tady diskutovat o tom, jestli kvalitně, nebo nekvalitně, ale od půl osmé, tři čtvrtě na osm do jedné hodiny – kdo mi řeknete, že v šest hodin přijdete domů a do těch devíti, desíti se u těchto malých dětí věnujete naplno těmto dětem tak jako škola? Takže jestliže by byla střídavá péče a dítě by muselo chodit mezi jednou školou, druhou školou, je-li dobře, tak ve městě, tak to je první ukazatel pro mě, že to není dobře. Druhá věc je – dítě musí mít svoji postýlku, svůj pokoj, své zázemí. Jakmile ho mění, není to v pořádku. Třetí argument je, jestliže my otcové,

to si dovolím říct, protože jsem otec, se věnujeme takové práci, jako je dnes tato, to znamená zasedání Sněmovny, a jiná náročná práce, tak mi řekněte, kdo by se o to dítě v tomto termínu, který by vám určil soud, staral. Byli by to prarodiče. A poslední věc, prostřednictvím paní předsedající, přihlaste se vy, kdo byste jednou za týden nebo za čtrnáct dní, chtěl docházet do toho bytu, odkud byste potom odcházeli a předávali klíče tomu vašemu bývalému partnerovi.

Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Weberová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já jsem zde již vystupovala, ale po vyslechnutí některých předřečníků cítím potřebu reagovat na ty argumenty, které tady padaly, zejména proti tomuto návrhu.

Zaznělo tady, že není možné nařizovat střídavou péči, že některé děti jsou citlivější na změnu prostředí, že není možné nařizovat, aby střídaly školu. No to právě není možné, ale to je právě to, že to potom není v zájmu dítěte. Tady je prostě pořád ten ústřední pojem – zájem dítěte – a nevidím důvod, proč když ten zájem dítěte je naplněn, proč by tedy potom soud měl možnost libovolně na základě svého volného absolutně ničím neomezeného uvážení rozhodnout o tom, že tu střídavou péči nenařídí, když je v zájmu dítěte. Takže myslím si, že opravdu ty argumenty nesměřují vlastně k té podstatě návrhu zákona. Nemyslím si ani, že by byla pravda, že ten návrh má za cíl vlastně častější ukládání střídavé péče. Tady jde opravdu o to, aby se soudy pečlivě nad tím zamyslely, a je docela dobře možné, že i když bude návrh přijat, že se tím počet případů střídavé péče nezvýší, nebo že se zvýší pouze mírně, ale tady jde o to, že soud bude muset se rozhodovat na základě toho, zda ta kategorie zájmu dítěte je naplněna, nebo ne. Pokud by se mělo dítě stěhovat co týden a střídat školu, tak samozřejmě potom zájem dítěte asi naplněn nebude. Tak potom prostě střídavá péče uložena nebude. Pokud se bude jednat o citlivé dítě, které nerado mění prostředí, potom samozřejmě také to nebude v zájmu dítěte, aby byla uložena střídavá výchova. Takže já si myslím, že tady nejde o nějaké přikazování, co má nařizovat tu výchovu i proti zájmu dítěte, ale jde o to, zkoumat v každém stadiu tu, co bude nejlepší pro dítě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. To byla poslední přihláška do obecné rozpravy. V případě, že se nikdo další již ne-

hlásí – ještě jednou paní poslankyně Suchá. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla uvést – jak tady kolega uváděl, že v případě, že bude trávit čas v Poslanecké sněmovně, kdo se o to dítě bude starat. Já se obávám, že tady došlo k nepochopení toho zákona. Jemu nemůže být nařízena střídavá péče, pokud on s tím nebude souhlasit právě proto, že je třeba zaměstnán. To je potřeba si uvědomit. Stejně tak tady není taková situace, aby soudu se řeklo: teď musíš nařídít střídavou péči. Pořád je tam zájem dítěte. Takže pokud jsou splněny podmínky, rodiče jsou způsobilí a je to v zájmu dítěte, tak by soud nařizovat měl. Ne aby to bylo na soudu, že jsou splněny podmínky, je to v zájmu dítěte, a v současné právní úpravě ten soud nemusí a většinou střídavou péči ani neschválí.

Domnívám se, že tady skutečně došlo k nepochopení toho zákona. Není tady direktivně soudu něco nařizováno. Pořád je tam ten prostor řešit zájem dítěte. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tuto rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní jsou avizovány tři přihlášky – pání poslanci a poslankyně Staněk, Sedla, Langšádlová. Pan navrhovatel si přeje být poslední. Pokud pan poslanec Sedla chce využít svého aviza, má slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedající. Jak jsem avizoval, po odůvodnění v obecné rozpravě navrhuji zamítnutí návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má paní poslankyně Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já si dovoluji přihlásit se k pozměňovacímu návrhu, který podala skupina poslanců klubu TOP 09. Týká se jak střídavé péče, tak bodu, který vychází ze stanoviska vlády č. 205/1 k předloženému návrhu zákona, formulace navrhovaného nového znění § 62. Pozměňovací návrh jste dostali v písemné formě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní pan poslanec Staněk v podrobné rozpravě.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem

chtěl jenom připomenout, že nehlasujeme pouze o střídavé péči, ale návrh zákona je mnohem větší – střídavá péče, společná péče a zároveň popěrné lhůty otcovství. Je třeba si uvědomit, o jakém zákoně hlasujeme.

Já za sebe bych chtěl navrhnout zkrácení lhůty k projednávání na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tento návrh, který byl avizován, byl podán. Pokud již nikdo nechce vystoupit, ukončíme podrobnou rozpravu. Já se ujistím, že pan předkladatel ani pan zpravodaj nechtějí vystoupit se závěrečným slovem. Pokud tomu tak je, tedy že nechtějí vystoupit, budeme hlasovat. Přivolávám naše kolegy z předsálí již určitou dobu.

Myslím, že vás odhlásím, protože se mi nezdá, že by počet přihlášených odpovídal počtu fyzicky přítomných. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 101, z přihlášených 144 poslanců pro 67, proti také 67. Tento návrh nebyl přijat. Tím končí druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání následujícího bodu našeho programu. Tím je

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně odůvodnil tuto novelu trestního řádu.

Cílem této novely je reagovat na některé nálezy Ústavního soudu a současně též na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva, a to zvláště v oblasti takzvaného vazebního řízení. Jinými slovy, naší snahou je implementovat do právní úpravy moderní poznatky a rozhodnutí těchto dvou významných justičních institucí, které se týkají toho, jak má probíhat a jak

má být rozhodováno o samotné vazbě. Cílem je zjednodušit vazební řízení jako takové a současně lépe chránit práva toho, kdo je umístěn ve vazbě a o jehož vině a případně též trestu dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

Já zde nechci hovořit, i vzhledem k relativně výraznější hlukové hladině v sále –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, promiňte, já se pokusím zjednat vám poněkud klidnější atmosféru v sále. Prosím naše kolegy a kolegyně, aby se ztišili nebo aby šli jednat do předsálí a tady umožnili panu ministrovi, aby svá slova pronesl v atmosféře, která nám umožní jej vůbec vyslechnout. Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Nechci zde hovořit o jednotlivých institutech, které se v rámci vazebního řízení mění. To, co je důležité a co je docela výrazná změna oproti současné právní úpravě, je to, že soud bude o vazbě rozhodovat vždy za účasti povinného a vždy by mělo proběhnout takzvané osobní slyšení. Dosud bylo možno o vazbě rozhodovat, a to zvláště například pokud byl podán návrh na ukončení vazby nebo bylo rozhodováno o prodloužení vazby, bylo možno rozhodovat i bez přítomnosti obviněného. Do budoucna to nebude možné, účast obviněného bude povinná. Tato právní úprava má vést právě k lepší ochraně práv povinného.

Co je důležité a co chci zmínit dále: My chceme do trestního řádu vedle úpravy vazeb zavést též nový způsob, jak může být realizován výslech. Chceme zavést, že výslech může být realizován skrze takzvané videokonferenční zařízení, což dosud podle platného trestního řádu nebylo možné. Česká republika patří při počtu obyvatel k zemím, které mají v zásadě skoro nejvíce eskort buď odsouzených, nebo osob ve vazbách k jednotlivým soudům. Je to samozřejmě mimořádně nákladné jak technicky, tak finančně, a proto bychom do budoucna rádi prosadili do každé věznice, samozřejmě též vazební věznice, videokonferenční zařízení, skrze které by v určitých případech mohl být výslech realizován. K tomu, aby bylo možno výslech v rámci trestního či jiného soudního řízení realizovat skrze videokonferenci, je třeba, aby toto umožňoval trestní řád. Proto také ta novela, kterou dnes projednáváme, toto ustanovení obsahuje.

Novela dále obsahuje celou řadu dalších věcí. Upravuje principy nutné obhajoby. Do určité míry stanovuje racionálnější využívání nutné obhajoby tak, aby byly finanční prostředky na to poskytnuté lépe využity.

Co je ale důležité, zde třeba měníme oprávnění ministra přerušit výkon trestu odnětí svobody v případě, že ministr podává návrh, takzvanou stížnost pro porušení zákona. Praxe některých ministrů spravedlnosti uka-

zuje, že vznikají diskutabilní případy, kdy ministr, který podá stížnost pro porušení zákona, současně přeruší výkon trestu odnětí svobody. My osobně se domníváme, že toto není vhodná úprava, není ani v Evropě standardní, a domníváme se, že o přerušení výkonu trestu má případně rozhodovat Nejvyšší soud, který také posuzuje oprávněnost oné stížnosti pro porušení zákona, že přerušení trestu nemá být v rukou politiků, ale má být v rukou nezávislé soudní moci.

Další důležitou změnou, která povede k efektivnějšímu trestnímu řízení, je zvýšení významu takzvaných úředních záznamů, které jsou činěny předtím, než proběhne případně samotný výslech účastníků řízení, takzvané úřední záznamy o podání vysvětlení. Dosud tyto úřední záznamy nebylo možno použít v hlavním líčení jako důkaz.

Samozřejmě, má to své opodstatnění, nicméně v některých případech je racionální a správné, aby úřední záznam mohl být užít jako důkaz v hlavním líčení před soudem, a my zde navrhuje, že toto bude možné v případě, že s tím bude souhlasit jak státní zástupce, tak obžalovaný. To znamená, nebude úřední záznam rozporován, tedy bude možno ho užít jako důkaz, aniž by musel za každou cenu vždy probíhat nový výslech svědka v rámci hlavního líčení.

Dámy a pánové, já vás dál nechci zdržovat, sál se postupně vyliďňuje, takže řeknu ještě poslední důležitou věc, kterou v novele sledávám, a to jsou změny pravidel pro užívání odposlechů, návrat do původní úpravy před prosazením nového trestního zákoníku, to znamená snížení oné horní hranice z deseti na osm let, což povede k tomu, že odposlechy bude možno využívat u organizované, například majetkové trestné činnosti, kde vznikaly v praxi docela problémy, když nebylo možno nasadit operativní techniku, a tak zajistit důkazy pro odhalení takového závažné trestné činnosti.

Dámy a pánové, snažil jsem se vám zde při výčtu některých příkladů této novely ukázat, že jde o relativně komplexní novelu, která reaguje jak na judikaturu Nejvyššího, Ústavního soudu, tak Evropského soudu pro lidská práva, tak reaguje na praxi, která ukazuje, kde je možno případnou změnou přispět k efektivnějšímu a rychlejšímu trestnímu řízení. Ostatně celá filozofie této novely je zrychlit a zkvalitnit trestní řízení a tomu jsou též jednotlivá ustanovení této novely poddána.

Prosím vás o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění do dalšího čtení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím nyní zpravodajku pro prvé čtení, kterou je paní poslankyně Marie Nedvědová, aby se ujala své úlohy a dávám jí slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhovaná novela se týká řady oblastí včetně zvýšení ochrany práv poškozených či oblasti mezinárodní spolupráce a využití videokonferenčních zařízení v trestním řízení atd. Její hlavní těžiště je však v úpravě vazebního řízení, které upravuje zpravidla v souladu s nálezy Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva. Jde o poměrně závažné a rozsáhlé změny, kdy s některými změnami lze jistě polemizovat a budou předmětem diskuse v Poslanecké sněmovně.

Ale já vidím určité problémy v této novele. Především v prodloužení některých lhůt například v žádosti o propuštění z vazby, kde se prodlužuje lhůta, ve které je možno opětovně požádat o propuštění z vazby, ze 14 dnů na 30 dnů od právní moci posledního rozhodnutí o vazbě. Ještě vážnější důsledky má však prodloužení lhůty pro přezkoumání důvodu vazby v nově navrhovaném znění § 72 odst. 1 trestního řádu ze tří na šest měsíců, což sice usnadní práci orgánům činným v trestním řízení, ale fakticky to bude znamenat možnost mnohem větších průtahů a povede to s největší pravděpodobností k prodloužení doby vazebního řízení, neboť zde nebude takový tlak na rychlost vazebního řízení jako doposud. A to i u poměrně jednoduchých věcí. Přezkoumávání trvání vazebních důvodů v tříměsíční lhůtě a jejich omezení a zpřísnění podmínek pro případ opakovaného prodlužování trvání vazby bylo naprosto odpovídající a lépe zajišťovalo, aby vazba trvala jen skutečně nezbytnou dobu.

Pokud novela upravuje vazební řízení, pak možná měla více věnovat pozornosti postavení státního zástupce. Měla možná odebrat možnost státnímu zástupci rozhodovat o trvání či důvodech vazby, neboť státní zástupce je jednou ze stran trestního řízení. Neměl by tedy mít možnost, jak je navrhováno v § 73b a v § 175 odst. 1 písm. c) novely, rozhodovat o žádosti o propuštění z vazby, o důvodech vazby či nahrazení vazby jiným opatřením. Zde by měl zřejmě rozhodovat soud. V tomto směru poukazuji i na příslušnou evropskou judikaturu.

Tato poměrně rozsáhlá novela má platit od 1. 1. 2012, přičemž podle výhledu legislativních prací vlády na léta 2012 až 2014 vzatého na vědomí usnesením vlády č. 69 ze dne 26. ledna 2011 má být ve čtvrtém čtvrtletí roku 2013 projednáván další návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, a ve třetím čtvrtletí roku 2013 chce podle tohoto výhledu vláda předložit návrh celkové rekodifikace trestního práva procesního, tedy zcela nový trestní řád. Pokud by tak tomu hypoteticky bylo, projednáváná rozsáhlá novela by platila fakticky několik měsíců, maximálně podle uvedeného výhledu 2,5 roku. Než si tedy orgány činné v trestním řízení zvyknou a naučí se ji v praxi používat, bude zde podle nynější vlády zcela nová, jiná úprava. Bylo by

možná spíše na místě urychlit práci na rekodifikaci trestního řádu a tyto změny do něj navrhnout rovnou.

Přes všechny své výhrady s tím návrhem v podstatě souhlasím a navrhuji propustit ho do druhého čtení a přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a nevidím, že by se někdo do této rozpravy chtěl přihlásit, proto obecnou rozpravu ukončuji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Taktéž paní zpravodajka se k tomuto návrhu přidala. Má někdo ještě jiný návrh k přikázání jinému výboru? Nikoho takového nevidím, a proto budeme hlasovat o tomto přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 102. Z přihlášených 154 poslanců pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Končím projednávání tohoto tisku a přistoupíme k projednání bodu následujícího.

Tímto následujícím bodem je bod číslo

43.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, aby se teď ujal slova. Pane ministře, je to vaše.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci. Dovolte, abych nyní uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o ekologickém zemědělství a také zákon o správních poplatcích.

Cílem navrhovaného zákona je především provedení implementace nových, přímo použitelných předpisů Evropské unie v oblasti ekologické produkce a označování ekologických produktů. Dalším cílem je také přizpůsobování právní úpravy v oblasti ekologického zemědělství poznatkům dosavadní aplikace platných právních předpisů. A co přináší tato zmiňovaná novela prvořadě, je to zjednodušení procesu registrace osob, které podnikají v oblasti ekologického zemědělství. Dále také upřednostňuje podmínky pro zrušení registrace osob podnikajících v ekologickém zemědělství, odstraňuje veškeré duplicity, které vyplývaly z nařízení české legislativy a evropské legislativy. A potom upravuje procesní úpravy vydávání rozhodnutí v případech, kdy je nutné v mezích unijních předpisů slevit z požadavků na ekologickou produkci s ohledem na místní podnebí nebo zeměpisné podmínky, zvláště chovatelské postupy nebo stupeň rozvoje.

Zavádí také skutkové podstaty správních deliktů osob pověřených kontrolou ekologických zemědělců a přináší přepracované skutkové podstaty právních deliktů přizpůsobené rovněž požadavkům přímo použitelných předpisů Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, jak říkal pan ministr, hlavním cílem navrhované právní úpravy, je zajištění adaptace přímo použitelných předpisů Evropské unie v oblasti ekologického zemědělství, které byly přijaty po roce 2007 s účinností většiny jejich ustanovení od 1. ledna 2009. Tyto předpisy přinesly novou právní úpravu ekologického zemědělství, respektive ekologické produkce. Právní rámec ekologického zemědělství byl novými předpisy Evropské unie významně přepracován, hlavní část produkčních pravidel ze starého nařízení byla novými předpisy Evropské unie převzata. Nová nařízení jsou celkově přehlednější a jasnější než dosavadní nařízení č. 20/92/91/EHS. Výslovně formulují základní cíle a zásady ekologické produkce, stanovují změny týkající se označování produktů, kromě toho upravují nová nařízení také řadu přechodných pravidel a výjimek z ekologické produkce.

Navrhuje se odstranit ze zákona ustanovení, která jsou obsažena v nařízeních. Navrhovaná novela odkazuje na terminologii užitou v předpisech Evropské unie. Nově je s ohledem na nařízení Evropského společenství č. 834/2007 a nařízení Evropského společenství č. 889/2008

upravena procesní stránka povolení výjimek z pravidel ekologické produkce. Přepracována jsou ustanovení upravující správní trestání, a to s ohledem na právní předpisy Evropské unie.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský bude nově rozhodovat o žádostech o povolení rozmnožovacího materiálu nezískaného v ekologickém zemědělství. Využije přitom elektronické databáze odrůd, jejíž rozmnožovací materiál získaný z ekologického zemědělství je dostupný na území České republiky. Tuto databázi vede Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský již nyní, a to na základě § 13 odst. 4 zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů.

V zákoně se navrhuje i další úpravy vyplývající z praktických poznatků z fungování ekologického zemědělství. Jedná se například o zjednodušení procesu registrace osob podnikajících v ekologickém zemědělství či nutnost upřesnit a zpřesnit podmínky pro zrušení této registrace.

Předložený návrh také obsahuje návrh novely zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Počet ekologických zemědělců se dynamicky zvyšuje a v současné době již dosáhl, pokud mám správné číslo, 3500. V současné době vstupuje do systému ekologického zemědělství několik set nových ekologických zemědělců ročně a předpokládá se, že tento počet v dalších letech bude obdobný.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty. Z hlediska podnikatelských subjektů se naopak příznivě projeví usnadnění procesu jejich registrace jako osob podnikajících v ekologickém zemědělství. A mně nezbyvá než říci, že ji doporučuji propustit do projednávání v zemědělském výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Neeviduji žádnou přihlášku ani písemnou, ani z místa. Obecnou rozpravu proto uzavírám, přivolám naše kolegy, neboť se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému. Já se ujistím, že nikdo z vás... Prosím, pane poslanče, máte slovo, pravděpodobně chcete dát návrh k projednání tohoto tisku jinému výboru.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, ekologické zemědělství nemá jenom produkční stránku, ale pro-

blematika se týká i krajiny, biodiverzity a vlivu na jednotlivé složky životního prostředí. Proto po projednání se zemědělským výborem navrhuji, aby tento zákon byl přikázán i výboru pro životní prostředí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Máme zde tedy dva návrhy, o kterých budeme hlasovat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru zemědělskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 103 z přihlášených 163 poslanců pro 125, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme nyní hlasovat o dalším návrhu, kterým je přikázat tento tisk k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 z přihlášených 163 poslanců pro 125, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zemědělskému a výboru pro životní prostředí. Končím projednávání tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního schváleného pořadu schůze. Tím je

45.

Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - první čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se již zabývali na 16. schůzi Poslanecké sněmovny, to bylo 10. května tohoto roku, kdy jsme obecnou rozpravu přerušili. U stolku zpravodajů již zaujala místo za navrhovatelky paní poslankyně Ivana Řápková, též vyzývám pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Jeronýme Tejce, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Do této je přihlášena jako prv-

ní paní poslankyně Ivana Weberová. Já jí dávám slovo. Pardon, paní poslankyně Weberová je sice přihlášena, nicméně není přítomna. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: To bude velmi krátké. Já se omlouvám, já jsem se nehlásila, tam došlo k nějakému nedopatření.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V tom případě můžu konstatovat, že do obecné rozpravy se nikdo další nehlásí. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Dobře, pojďme na to a přihlášky, které jste dali písemně, berme, jako že byly podány. Teď už konečně vidím – paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím, máte slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, navrhovaná novela zákona o hmotné nouzi, který spolu s kolegyní Ivanou Řápkovou předkládáme, je svým způsobem pouze a jen o rovném přístupu ke všem našim občanům. Jde o možnost exektovat příspěvek na živobytí, který doposud exekuci nepodléhá. Na toto téma proběhla široká diskuse nejenom v médiích, ale samozřejmě na půdě Parlamentu. V Poslanecké sněmovně proběhl seminář, který diskutoval právě tuto novelu. K tématu novely se souhlasně vyjádřil Svaz měst a obcí a mnoho starostů a primátorů.

Z vyjádření Svazu měst a obcí cituji: „Svaz vždy vystupoval především jako zastávce prevence v otázkách sociální integrace občanů České republiky. Je však pravdou, že v situacích, kdy tato prevence selže, jsou města a obce České republiky dnes v podstatě bezmocné a nemohou daný sociální problém řádně řešit. Právě pro tyto situace by územní samospráva měla mít určité efektivní nástroje, které budou v rovnováze se snahou o sociální inkluzi. Takový nástroj může představovat návrh změny zákona o pomoci v hmotné nouzi a opatření, které omezuje přístup do místa, ve kterém jsou opakovaně a soustavně páchany přestupky. Protože současné opatření nedovolují účinně čelit společensky negativním jevům, se kterými se města a obce v praxi potýkají, vítá Svaz měst a obcí České republiky snahu nalézt účinné a efektivní nástroje k řešení uvedených problémů.“ Konec citace.

Naše novela nechce nic jiného než to, co říkáme obecně v koaliční smlouvě. Zpřísníme postoj k neplatičům nájemného a pořádkových pokut. Stejně tak jsme se zavázali k tomu, že zajistíme možnost strhávat dluhy přímo ze sociálních dávek vyplácených neplatičům.

Znovu bych ráda připomněla, že jde o novelu zákona o hmotné nouzi a v něm o příspěvek na živobytí. Nejde jakkoli o omezení existenčního minima, ale ráda bych uvedla, že dlužník neplatič má

samozřejmě před exekucí možnost domluvit si splátkový kalendář. Předpokladem je samozřejmě, že jej bude řádně plnit.

Obecně je dlouhodobě nemožné držet se na vlně všemožných sociálních dávek a neplatit své dluhy. V tom si asi budeme rozumět. Není možné dlouhodobě podporovat ty, kteří odmítají převzít plnou odpovědnost za svůj život, a tedy platit i své dluhy. Každý z nás má platit své účty. Každý z nás má být odpovědný vůči společnosti např. tím, že společnosti nic nedluží. Je zapotřebí, abychom nejenom předcházeli vůbec těmto situacím, ale abychom zrevidovali systém sociální práce. O tom jsem zde hovořila již v minulém týdnu při předložení sociální reformy I.

Je velmi důležité, opakuji, abychom zrevidovali a nastavili úplně jiný systém sociální práce jako takové. Je velmi důležité, abychom nastavili preventivní mechanismy, a je zapotřebí, abychom kladli velký důraz na sociální práci v terénu. Potřebujeme dostatek lidí v terénu, kteří v rámci sociálních služeb budou pomáhat předcházet situacím, kdy se člověk dostává do dluhové pasti. Potřebujeme osvětu v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti, potřebujeme pomáhat samotné zaměstnanosti. Není však možné, aby např. invalidní důchod podléhal exekuci a příspěvek na živobytí nikoliv. Stejně tak není možné, aby rodičovský příspěvek podléhal exekuci a příspěvek na živobytí nikoliv. Exekuce se netýká, jak jsem často dotazována, jednorázových dávek, jako je např. porodné. Stejně tak se netýká existenčního minima. Není možné, abychom měřili jedním metrem stejné dluhy a výsledek by byl pokaždé jiný. Tedy aby někdo svůj dluh musel uhradit a někdo nikoliv.

Považuji za velmi důležité iniciovat naše občany k tomu, aby byli odpovědní za své skutky a uvědomili si, že jediná správná cesta je pracovat a na své živobytí si řádně vydělávat prací.

Dámy a pánové, ráda bych vás požádala o podporu a posunutí novely zákona do druhého čtení, kde budeme mít dostatečný prostor ve výborech diskutovat nad jednotlivými problémy a nad jednotlivými nuancemi tohoto zákona. Ráda bych zde znovu připomněla, že návrh, který zde předkládáme, je plně ve shodě s koaliční smlouvou.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Nyní má slovo paní kolegyně Jitka Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu už opakovat svou řeč z minulého, počátečního prvního čtení této novely zákona o hmotné nouzi, tu máte jistě všichni k dispozici. Krátce přidám ještě nějaké poznatky, které mám po jednání semináře, který vznikl k této věci 1. června.

Předložený návrh nepodpořím zejména proto, že se zaměřuje spíše na řešení dopadů než na řešení problému samotného. Faktické dopady návrhu naopak přispějí k prohloubení problémů a v konečném důsledku zhorší stávající sociální situaci.

Příspěvek na živobytí je základní dávkou pomoci v hmotné nouzi, která pomáhá osobě či rodině při nedostatečném příjmu. Nárok na příspěvek na živobytí vzniká osobě či rodině, pokud po odečtení přiměřených nákladů na bydlení nedosahuje příjem této osoby či rodiny částky živobytí.

Zákon o pomoc v hmotné nouzi pracuje se dvěma pojmy. Životní minimum je minimální společensky uznaná hranice peněžních příjmů k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb a existenční minimum je minimální hranice peněžních příjmů, která se považuje za nezbytnou k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb na úrovni umožňující přežití. V roce 2011 je částka životního minima pro jednotlivce 3 126 korun, existenční minimum 2 020. Doposud jsou dávky pomoci v hmotné nouzi tzv. nezabavitelné, tedy nepodléhají exekuci.

Podle vyjádření na semináři 1. 6. 2011 lidé pobírající dávky pomoci v hmotné nouzi nemají přehled o svých dluzích, neuváženě si berou půjčky, které nejsou schopni splatit, vznikají jim dluhy na nájemném, neváží si toho, že se stát o ně stará, a páchají drobnou kriminalitu. V exekuci příspěvků na živobytí spatřují kolegyně nástroj, kterým bude možno nejen vymoci právo, ale který zvýší odpovědnost těchto občanů.

Návrh by řešil dopady, a ne problém samotný. Příspěvek na živobytí pomáhá osobě či rodině při nedostatečném příjmu a má zajišťovat výživu a ostatní základní osobní potřeby na úrovni životního minima. Z tohoto důvodu považuji za nesprávné, aby jakákoli dávka hmotné nouze mohla být exekučována. (Velký hluk v sále.)

Příspěvek bych mohla mít ještě velmi dlouhý, ale nechci vás již zdržovat. Malé srážky samotný problém nevyřeší a nebudou účinně snižovat vzniklé dluhy, a naopak i malá srážka z příjmů na hranici životního minima bude citelným zásahem do rodinného rozpočtu.

Vnímám skutečnost, že obce jsou často bezradné při vymáhání svých pohledávek. Souhlasím, že dluhy a další závazky je nutné platit. Oceňuji, že obce začínají hledat adekvátní nástroje pro posílení odpovědnosti. Například některé obce zavádějí opatření pro předcházení vzniku dluhu na nájemném, zřizují zvláštní příjemce, včas komunikují a spolupracují s preventivními sociálními službami, podporují osvětu mezi občany apod. A některé mají zájem i odvahu použít se do systémových řešení skutečného kořene sociálních problémů...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, já se vám pokusím sjednat trochu klidnější atmosféru. Faktem je, že poslanci se

vracejí do sálu, protože nás čeká hlasování o návrhu na zamítnutí této předlohy, a tím si můžete vysvětlit ten větší hluk. Snad nikoliv tím, že by vás nechtěli kolegové poslouchat.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji. Navrhované opatření o exekuci příspěvků na živobytí povede spíše k další stigmatizaci a prohloubení sociálních problémů, místo motivace a aktivace dosáhne spíše rezignace nebo zvýšení sociálního napětí a vzdoru jednotlivců i rodin.

Doporučení je zaměřit se primárně na inkluzivní vzdělávání a inkluzivní bydlení (velký hluk v sále, poslankyně přidává na hlase), posílení veřejných, soukromých i neziskových modelů zaměstnávání a omezování neetického podnikání a dluhových pastí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Chce ještě někdo vystoupit v obecné rozpravě? Pokud ne, tuto rozpravu končím.

V přerušené rozpravě při květnovém projednávání náš pan kolega poslanec Sklenák podal návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Proto jsem vás již svolávala. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat.

Paní navrhovatelka si přeje vystoupit se závěrečným slovem ještě před tímto hlasováním. Máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, ještě jednou si dovolím shrnout, že cílem předkládaného návrhu je odstranění nerovnosti při vymáhání pohledávek a zvýšení odpovědnosti příjemců dávek. V návrhu jsou uvedeny dvě změny, které se týkají příspěvku – pouze příspěvku na živobytí ze systému dávek v hmotné nouzi. Novela v první řadě umožní uzavřít dohodu o srážkách, což nyní nebylo možné, a teprve v případě, že dlužník nebude plnit dobrovolně, nastupuje ten druhý institut, tj. výkon rozhodnutí. Samozřejmě s tím, že zůstane zachováno existenční minimum.

Dámy a pánové, je nutné si uvědomit, že každý člověk, pokud je svéprávný, je zodpovědný, plně zodpovědný, za svůj život a všechny jeho aktivity by měly směřovat k tomu, aby zabezpečil sebe i svoji rodinu, samozřejmě za předpokladu, že bude dodržovat platné zákony ČR. Teprve v případě, že vyčerpá všechny možnosti a zůstane v těžké životní situaci, je tady stát, který je připraven se svým zavedeným sociálním systémem mu pomoci. Dnes už ale nejde o to, jestli pomáháme těm sociálně potřebným, neboť to se děje, ale o to, kdo a jak se systém naučil zneužívat. A právě dávky pomoci v hmotné nouzi jsou toho příkladem, neboť jejich příjemci jsou v současné době zcela nepostižitelní, a to právě na rozdíl od těch,

kteří pobírají důchod, invalidní důchod, rodičovský příspěvek, peněžitou pomoc v mateřství nebo nemocenskou. Prakticky, i když tito lidé dávku zneužijí, ze systému sociální pomoci vyřazení nebudou.

Ráda bych ještě reagovala na některé připomínky, které tady byly vzneseny už minule, to znamená v rámci obecné rozpravy. V souvislosti s předkládaným návrhem je nutné si uvědomit, že nemluvíme o všech, kteří pobírají dávky hmotné nouze, ale mluvíme o lidech, kteří nejenže nepracují a pobírají peníze, ale ještě dělají další dluhy, které vůbec neřeší. Nemají žádné povinnosti a nic je nemotivuje k tomu, aby svůj styl života změnili. Navíc, když tyto dávky pobírají, často je zneužívají. A co je na tom nejhorší? Tímto svým přístupem k životu negativně ovlivňují budoucnost a život svých dětí.

Někteří z vás také tvrdí, že se zvýší kriminalita, že tito lidé nebudou mít z čeho žít, anebo že se dostali do situace ne vlastní vinou. Tyto připomínky lze samozřejmě vzít v úvahu. Ale nabízí se otázka, proč se již dnes tito lidé dopouštějí drobné kriminality a proč nemají žádný zájem hradit své závazky? Odpověď je zcela jednoduchá: jsou nepostižitelní. Ovšem ne tak docela. Pokud dluží například lichváři, tak ten si své pohledávky vymůže vždy. Na rozdíl od státu nebo od obcí! Ty podle současné legislativy mají velmi omezené možnosti. Tím, co říkáte, jako byste říkali: chovejte se, jak chcete, nechodte do práce, vám se to stejně nevyplatí. Neneste žádnou odpovědnost za svůj život. Nesnažte se nic dokázat.

Také tu zaznělo, že někteří lidé nebudou nikdy pracovat. Ano, ale vy se tváříte, že to je úplně normální, a říkáte jim, že kvůli našemu návrhu budou páchat další trestnou činnost, aby se uživil. Vy v podstatě jinými slovy říkáte: Kradete? Tak to jste chudáci a je vidět, že máte nedostatek peněz. A tak vám dáme ještě víc. Samozřejmě, jak jinak než v rámci sociálních dávek. S takovým přístupem se rozhodně nelze ztotožnit!

Dámy a pánové, pojďme si říci jednoduše, komu mají dávky pomoci v hmotné nouzi sloužit. Mají sloužit opravdu těm sociálně potřebným, anebo těm, kteří systém zneužívají? Myslím, že odpověď je zcela jasná. Ti, kteří se nedopouštějí přestupků a snaží se svoji situaci řešit, těch se předkládaná novela nijak negativně nedotkne. Proto bych si vás dovolila ještě jednou požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení tak, abychom měli dostatek prostoru pro další diskusi ve výborech a na půdě Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A ještě závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych pouze zopakoval, že budeme hlasovat o návrhu na zamítnu-

tí, které podal pan poslanec Roman Sklenák. Dále pak, pokud tento návrh přijat nebude, budeme hlasovat o tom, zda ho přikážeme výborům k projednání, a to konkrétně na návrh organizačního výboru bychom hlasovali o postoupení do jednání ústavněprávního výboru a na návrh pana poslance Čechlovského potom výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně. Na žádost z pléna vás nyní odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat nejprve o návrhu, který přednesl pan poslanec Sklenák a zopakoval ho pan zpravodaj Tejc, tj. návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 105 z přihlášených 155 poslanců pro 77, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Má někdo námitky? Chce si někdo ověřit hlasování? (Ano.) Prosím, počkáme, až se ověří sjetina. A máme zde pravděpodobně přihlášení se – prosím pan poslanec Šincl má slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Já se omlouvám. Já jsem hlasoval pro, a na sjetině mám křížek. Žádám o nové hlasování. Děkuji. Zpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec zpochybňuje hlasování. Budeme nejdříve hlasovat o tom, zda souhlasíme s námitkou pana poslance. O tomto dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby námitka pana poslance byla přijata. Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 z přihlášených 158 poslanců pro 150, proti 2. Tento návrh byl přijat. Námitka byla přijata.

A budeme tedy opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 107 z přihlášených 160 pro 79, proti 72. Návrh na zamítnutí přijat nebyl.

Budeme postupovat dál. Budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh

k projednání výboru ústavněprávnímu. Prosím o klid! Dalším návrhem bylo přikázat tento tisk výboru pro sociální politiku. Ptám se, zda někdo má ještě nějaký jiný návrh. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud tomu tak není, budeme nyní hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru ústavně právnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko ne.

V hlasování číslo 108 z přihlášených 160 poslanců pro 139, proti 10. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o druhém návrhu a tím je návrh na přikázání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Prosím, stiskněte tlačítko ano a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 109 z přihlášených 160 poslanců pro 155, proti žádný. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a výboru pro sociální politiku. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání bodu následujícího. Tímto bodem je

47.

Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala a Adama Rykaly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 333/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 333/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla paní poslankyně Vlasta Bohdalová, a dávám jí tímto slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaná novela se týká zákona 563 z roku 2005, kterým je zákon o pedagogických pracovnících. Zákon o pedagogických pracovnících upravuje předpoklady pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, předpoklady pro výkon funkce ředitele školy a školského zařízení a stano-

ví systém dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků včetně obecných zásad jejich kariérního systému.

Chtěla bych říci, že jedním z důvodů námi navrhované novely zákona je to, že k 1. lednu 2011 došlo ke změně vyplácení tarifní tabulky pedagogických pracovníků. Tato změna byla zacílena především, jak už říkal pan ministr, na mladé lidi anebo na pedagogy vysokoškolsky vzdělané. Ale vzhledem k tomu, že tento návrh zákona, nebo tato změna, kdy jsme rozdělovali 2,1 miliardy pedagogickým pracovníkům, nebyla podpořena změnou o prostupnosti kvalifikace pedagogických pracovníků, nedoputovalo to pozitivní zvýšení platů mladým vysokoškolsky vzdělaným učitelům tam, kam mělo. To je jedním z důvodů, proč předkládáme tuto novelu.

Vysvětlím jednoduše, v čem spočívá. Tato předložená novela zákona o pedagogických pracovnících přináší změny v odborné kvalifikaci pedagogických pracovníků, jejichž cílem je zajištění větší prostupnosti mezi některými učitelskými profesemi, respektive prostupnosti mezi absolventy magisterských studijních programů zaměřených na přípravu učitelů různých druhů škol. Podtrhla bych to slovo magisterských. Tyto změny se ukázaly jako nezbytné v souvislosti s novou právní úpravou odměňování pedagogických pracovníků účinnou od 1. 1. 2011, kdy značné množství absolventů magisterských učitelských studijních oborů je platově zařazeno mezi nekvalifikované pedagogické pracovníky jen proto, že větší část svého pracovního úvazku týdně v rozsahu přímé pedagogické činnosti učí na jiném stupni nebo druhu školy, než na který byla zaměřena jejich vysokoškolská příprava.

Pro laiky vysvětlím. Je-li absolventem pedagogické fakulty absolvent pro druhý stupeň základní školy například čeština – dějepis nebo čeština – angličtina a pan ředitel na větší základní škole ho potřebuje jako češtináře na druhý stupeň, ale chybí mu jazykář na první stupni, a on tam jde vyučovat a učí tam víc než 12 hodin, je brán, byť je vysokoškolsky vzdělaný, jako nekvalifikovaný učitel. To znamená, že tito lidé zůstali beze změny, bez platového postupu od 1. 1. 2011.

Podobný případ nastává, když teď vidíte situaci, že přibývá míst v mateřských školách, je potřeba více učitelů mateřských škol. Mnohdy se stává, že absolventka pedagogické fakulty, která nesehnala místo na prvním stupni základní školy, šla učit na mateřskou školu. Rovněž tam je brána jako nekvalifikovaná a jí se ten plat také nezvyšoval.

To je tedy vlastně účelem naší novely a naší změny zákona. Chtěli bychom podle nového ustanovení zajistit vzájemnou prostupnost mezi učiteli prvního stupně základní školy a učiteli mateřské školy. Proto se navrhuje, aby se jako učitelé mateřské školy mohli bez nutnosti dalšího doplňování vzdělání, tedy automaticky, uplatnit absolventi magisterského studijního oboru zaměřeného na přípravu učitelů prvního stupně základní školy. Tato

možnost dosud v zákoně chyběla. Částečnou prostupnost v opačném směru zákon umožňuje, tj. absolventi magisterského studijního programu zaměřeného na předškolní pedagogiku si mohou rozšířit odbornou kvalifikaci o učitelství prvního stupně.

Dále navrhujeme automatickou prostupnost odborné kvalifikace mezi učiteli absolventy magisterských studijních programů zaměřených na přípravu učitelů prvního stupně základní školy a absolventy magisterských studijních programů zaměřených na přípravu učitelů druhého stupně základní školy.

Zákon o pedagogických pracovnících připouští, aby na druhém stupni základních škol mohli působit absolventi neučitelských magisterských studijních programů, kteří si doplní ke své již získané odborné způsobilosti ještě způsobilost pedagogickou studiem pedagogických věd, a to buď v programu celoživotního vzdělávání, nebo v bakalářském studijním programu. Stávající právní úprava připouští pouze doplňující pedagogické studium zaměřené na přípravu učitelského stupně druhého stupně základní školy.

Podrobné úpravy máte ve sněmovním tisku 333, který vám byl rozeslán.

Chtěla bych ještě konstatovat, že je soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami a s právem Evropské unie.

Věřím, že k tomuto zákonu proběhne diskuse, ale již teď vás prosím o propuštění tohoto zákona do druhého čtení, neb si myslím, že opět se s ním ve školském výboru dokážeme poradit. To, co se tam zdá ještě ne úplně učešané, že dokážeme vychytat, učešat, a přineseme do třetího čtení velmi kvalitní úpravu. Nebudeme požadovat zkrácení projednávání ve výborech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka, kterou je paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, na úvod řeknu tolik, že jako zpravodajka doporučuji, aby tento návrh opozičních poslanců byl posunut do druhého čtení a do školského výboru. Zdůvodním velmi stručně, pak se přihlásím tímto do obecné rozpravy.

Zákonu č. 561/2005 Sb. předcházela vyhláška č. 139/1997 Sb., kterou se vlastně kvalifikovala odborná a pedagogická způsobilost pedagogických pracovníků. Ani jedna norma nebyla a není vyhovující a já si troufám říci, že zákon o pedagogických pracovnících, který nám tady nyní demonstrovala paní poslankyně Bohdalová – nemyslím si, že tomu kdokoliv tady

rozuměl, jak jsme přestupovali z jednoho, druhého vzdělávání a odborně a pedagogické způsobilosti, a vlastně tento stav způsobil zákon 563 o pedagogických pracovnících.

Já jenom podotýkám, že jako představitelka krajů, v té době právě jsem byla ve funkci náměstkyně hejtmána, tak jsme tento zákon podrobili velmi přísné diskusi a tento zákon jako celek jsme odmítli. A jedním z důvodů právě bylo to, že přijatá norma velmi zakonzervovala naše školství. Takže já tuto změnu, kterou připravili opoziční poslanci, kteří vlastně podpořili i zákon 563, skutečně vítám. Nedívám se na to z toho pohledu, že – i když peníze až na prvním místě, to je pravda – že bychom se měli o tom bavit jedině z důvodu toho, že došlo ke změně financování, ale právě z pohledu kvality našeho školství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. V ní vystoupí pan ministr Dobeš jako první.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych tady přednesl stanovisko vlády a pak svoje stanovisko.

Když tento opoziční návrh zákona 563, o pedagogických pracovnících, přišel na vládu, tak vláda zaujala neutrální stanovisko. To je dobré si tady říci. Já jako ministr školství jsem tehdy na vládě vystoupil s tím, že jsem pro podpoření v podobném znění jako paní poslankyně Wenigerová z ODS. My připravujeme zákon 563, kde řešíme ještě další problematiku pedagogických pracovníků – přesčasové hodiny apod. – a prostupnost jednotlivých stupňů v tom máme tady zakotvenou. Takže já z pozice ministra školství nevidím problém podpořit tento zákon 563. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní má slovo paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, cílem předložené novely zákona o pedagogických pracovnících má být větší prostupnost mezi jednotlivými stupni a druhy škol. Víím, že praxe na školách je taková, že jsou využíváni učitelé jiného stupně pro výpomoc, resp. výuku na stupni, pro nějž nemají kvalifikaci, to znamená pro nějž nejsou vysokoškolsky připraveni.

Konkrétně je v novele navrženo, aby absolventi magisterského studijního programu zaměřeného na přípravu učitelů prvního stupně základní školy se mohli bez doplňování dalšího vzdělávání uplatnit jako učitelé mateřské školy. Dále je navržena automatická prostupnost mezi prvním a druhým stupněm základní školy, to znamená, že opět bez dalšího

rozšiřujícího vzdělání by učitel vysokoškolsky připravený pro první stupeň mohl učit na druhém stupni, a obráceně. A konečně, aby na druhém stupni základní školy mohli působit absolventi neučitelských magisterských studijních programů s doplňujícím pedagogickým studiem zaměřeným na přípravu učitelů střední školy, přičemž v současnosti se připouští pouze zaměření přípravy učitelů na druhý stupeň základní školy.

Chtěla bych v této souvislosti upozornit na to, že každý stupeň má svoje specifika, a to jak v obsahu a rozsahu učiva, tak v přístupu k dětem či k žákům, ve formách a metodách výuky a v celém výchovně vzdělávacím procesu, s ohledem na věk, psychiku, individuální schopnosti, ale i specifické poruchy učení a chování. Jiná je práce s dětmi předškolního věku, to znamená s dětmi ve věku od tří let, jiná na jednotlivých stupních základní školy. Elementaristky jsou připravovány pro výuku všech předmětů, včetně výchov dětí mladšího školního věku. Pedagogové druhého stupně zase na výuku konkrétních předmětů žáků starších, k nimž musí mít pochopitelně i zcela jiný přístup. A samozřejmě zcela jiný styl práce a naprosto rozdílná hloubka učiva je v případě výuky středoškolské mládeže. Všechny tyto faktory zohledňuje příprava pro konkrétní stupeň školy na pedagogických fakultách. Právě proto, že jsou rozdílné požadavky na pedagogy různých stupňů, jsou odděleny i příslušné studijní obory.

Nemyslím si proto, že by přijetí této novely bylo ku prospěchu vzdělávání, ku prospěchu žáků a studentů, ale i pedagogů samých, kteří by tak mohli být přesouváni z jednoho stupně či druhu školy na jiný, aniž k tomu mají z hlediska současné legislativy příslušné vzdělání a předpoklady. Proto v těchto případech – nemyslím pochopitelně krátkodobý záskok nebo suplování – by měla být podmínka doplnění si kvalifikace v rámci rozšiřujícího studia. Já osobně proto nemohu pro předloženou novelu zvednout ruku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní zpravodajka, paní poslankyně Wenigerová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si velmi dobře pamatuji, ještě to docela někde platí, že učitelé druhého stupně základní školy vytýkají prvnímu stupni, jak připravili nebo nepřipravili děti na jejich stupeň. Učitelé střední školy říkají, jak připravili nebo nepřipravili děti na střední stupeň a jak musí opakovat matematiku, aby uměly aspoň základní počty. Učitelé vysoké školy si permanentně stěžují, jak nejsou připraveni žáci ze střední školy a že musí rovněž v prvním semestru opakovat matematiku.

Já to říkám jenom proto, že vlastně tady tímto členěním jsme velmi přispěli k rigiditě našeho školství, o tom jsem hluboce přesvědčena. A já si

naopak myslím, že by bylo velmi dobré, kdyby učitel následujícího stupně mohl učit na předcházejícím stupni, a naopak. Nakonec Komenský, když budoval v Holandsku svou školu, tak po dvou letech pedagogického studia všichni povinně chodili na rok do praxe, aby si vůbec vyzkoušeli, jestli chtějí pedagogy být, nebo nebýt, a teprve pak se vrátili. Takže já tedy tuto novelu podporuji.

A ještě bych chtěla doplnit jednu věc, že některé věci ve stávající předloze se mi zdají absurdní, i když mohu říci, že opravdu pro každý stupeň existuje pedagogické studium na pedagogických fakultách či jiných fakultách. Ovšem na druhé straně víme, že pedagogové jsou u nás více připraveni po stránce odborné, nikoliv po stránce pedagogické a didaktické. A to, co já považuji za velmi důležité, je, aby především přibyla v přípravě budoucích pedagogů tady tato oblast a samozřejmě dostatečná praxe. Naši pedagogové vědí, co mají učit, ale mnohdy nevědí, jak to mají učit.

Abych uvedla konkrétní případ, o co jde tady v této novele. Například inženýr strojař, který zná matematiku a fyziku, nemůže za stávající úpravy učit na druhém stupni tyto předměty, pokud má doplňující pedagogické studium zaměřené pro učitele středních škol. Zákon totiž vyžaduje doplňující pedagogické studium pro druhý stupeň. A my bychom mu měli umožnit, aby tomu bylo i naopak.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní vystoupí paní poslankyně Putnová, po ní paní navrhovatelka Bohdalová.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon o pedagogických pracovnících v této podobě v současné podobě je skutečně velmi rigidní a znemožňuje flexibilitu pedagogických pracovníků. Domnívám se, že je vhodné, abychom se zamýšleli nad možností posunout a umožnit našim pedagogům, aby vzájemná prostupnost dávala šanci využít jejich pedagogické schopnosti v nižším nebo vyšším stupni vzdělání, tak jak pro to byli v podstatě připravováni.

Chtěla bych říci, že vládní komentář k této novele vytýkal této předloze nesystémovost, což možná můžeme připustit, systémové to příliš není, ale neznamená to, že je to nelogické. Měla pravdu paní předkladatelka, paní poslankyně Bohdalová, pokud říkala, že bude třeba ještě v rámci diskuse na výboru doplnit a doladit některé otázky. Tato předloha například neřeší finanční náročnost přijetí takové novely. A potom další otázka, o které se budeme muset zmínit a kterou budeme muset řešit, je doplňující vzdělání v jednotlivých stupních, a předpokládám, že k tomu povedeme diskusi.

Navrhuji proto, abychom tuto novelu postoupili do dalšího čtení a jednali o ní na výboru.

Chtěla bych ještě říci, že vzdělání je nepochybně politikum. Na druhé straně zákony, které se týkají vzdělávání, by měly být pokud možno nadstranické. Myslím si, že toto je případ, ve kterém ukazujeme, že jsme schopni konstruktivně jednat. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně, a protože paní navrhovatelka paní poslankyně Bohdalová bere zpět svoji přihlášku a protože nemám nikoho dalšího, kdo se do obecné rozpravy hlásí – a již mám. Pan poslanec Walter Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vlado, dámy a pánové, já bych chtěl podpořit tuto novelu zákona o pedagogických pracovnících, a to z jednoho prostého důvodu: ten směr zvýšení prostupnosti u pedagogických pracovníků je podle mého názoru správně. Já bych se s vámi podělil o jednu zkušenost, kterou mám. Bydlím v obci Strážnice a u Strážnice je taková malá obec, která se nazývá Petrov. V Petrově je škola, která má první až pátý stupeň, čili je to ta primární škola, a tam byla ředitelka, která odešla do důchodu, a dělala jí zástupkyni jedna paní učitelka, která měla vzdělání – tehdy to bylo pět až dvanáct, to bylo to od roku myslím osmdesát, osmdesát jedna se připravovaly tady tyto pedagogické směry na pět až dvanáct, to znamená, že nebyla kvalifikována pro první stupeň. Tato paní zástupkyně tu školu výborně znala, deset let na té škole učila, byla výborná, chtěli ji rodiče, chtěli ji zřizovatel, ale bohužel zákon o pedagogických pracovnících jí neumožnil, aby mohla být ředitelkou této školy. A já jsem přesvědčen o tom, že je potřeba tady tyto bariéry zbourat, je potřeba ten zákon nastavit jinak.

Co se týká dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, já bych tak striktní nebyl. Já jsem přesvědčen o tom, že člověk, který deset dvanáct let učí někde, má daleko větší praxi a má daleko větší znalosti než čerstvý absolvent pedagogické fakulty. O tom jsem stoprocentně přesvědčen.

To znamená, že bychom měli tento zákon pustit do dalšího čtení, neboť prostupnost je přesně to, co tady tento náš model potřebuje.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a to byl pravděpodobně poslední přihlášený do obecné rozpravy, protože se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu uzavírám. Ptám se paní navrhovatelky a zpravodajky, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy. Paní zpravodajka, prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedající, dámy a páne, v závěrečném slovu bych chtěla jenom vyzvednout, že v diskusi vystoupilo pět kolegů, že nikdo nenavrl vrácení tohoto materiálu k dopracování či zamítnutí. Já tedy opakuji – doporučuji pustit tento materiál, tuto novelu zákona o pedagogických pracovnících do druhého čtení a přikázání školskému výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Jednak organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru ústavněprávnímu, paní zpravodajka navrhuje ještě k projednání výboru školský. Já se ptám, zda někdo z vás navrhuje některý další výbor. Nikoho nevidím, můžeme tedy přistoupit k hlasování o přikázání návrhu k projednání.

Jako první budeme hlasovat přikázání návrhu k projednání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování a prosím, abyste stiskli tlačítko ano v případě, že tento návrh podporujete. Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, z přihlášených 160 poslanců pro 44, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat druhý návrh – tím je návrh o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru školskému.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano. Kdo je proti, stiskněte prosím tlačítko ne.

Hlasování číslo 111, z přihlášených 164 poslanců pro 142, proti žádný, tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru školskému. Děkuji paní zpravodajce, paní navrhovatelce a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

49.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. A já vás prosím, kolegyně a kolegové, abyste panu ministrovi umožnili důstojnou atmosféru, tedy abyste se ztišili a vyslechli pana ministra, kterému dávám slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych vás stručně seznámil s obsahem návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona čísla 143/1992, o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, samozřejmě ve znění pozdějších předpisů.

Při projednávání vládního návrhu zákona, ve kterém se na základě programového prohlášení vlády navrhovalo u představitelů moci zákonodárné a výkonné a u představitelů některých státních orgánů a u státních zástupců snížit platovou základnu o 5 % oproti faktické platové základně pro rok 2010 na celé volební období, to znamená do konce roku 2014, byl Poslaneckou sněmovnou přijat pozměňovací návrh, kterým byla ponechána uvedená mimořádná úprava výše platové základny pro státní zástupce pouze na rok 2011. Současně se předpokládalo, že se vláda na základě svého usnesení ze dne 6. října 2010 k problematice platů státních zástupců vrátí a posoudí ji v kontextu s úpravou platů soudců.

U soudců, u kterých je třeba přihlídnout k jejich zvýšené ústavní ochraně, vláda navrhla a Parlament schválil z hlediska proporcionality mnohem mírnější úsporné opatření, které spočívalo ve snížení platové základny o 5 % proti platové základně pro roky 2007 až 2009, a to pouze na rok 2011. Poté, v letech 2012 až 2014, se výše platové základny pro soudce vrátí na úroveň dosaženou v letech 2007 až 2009. Takovým řešením se ovšem úroveň platů soudců a platů státních zástupců od sebe vzdalují, což není z hlediska vazeb výkonu těchto funkcí žádoucí.

Předložený návrh zákona má tedy zamezit dalšímu vzdalování se úrovně platových základen stanovených pro určení platů státních zástupců a platů soudců tím, že se na základě konsenzu se zástupci Unie státních zástupců

navrhuje obnovit a udržet historicky tradiční 10% rozdíl mezi platovou základnou stanovenou pro soudce a platovou základnou stanovenou pro státní zástupce. Tento rozdíl přiměřeně vyjadřuje rozdíl v ústavním postavení a v odpovědnosti v rámci soudního řízení při výkonu těchto dvou veřejných funkcí.

Předpokládám, že takový návrh, který vzešel z diskuze i na plénu Poslanecké sněmovny, je naprosto nekonfliktní, obnovuje tu historicky již více než deset let drženou zásadu, že platy státních zástupců mají být v té úrovni o 10 % nižší než platy soudců. Z tohoto pohledu považuji ten návrh za naprosto nekonfliktní a prosím vás o podporu propuštění tohoto návrhu do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím, aby se nyní slova ujal pan zpravodaj, kterým je pan poslanec Vladislav Vilímc. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan ministr vyčerpávajícím způsobem pregnantně osvětlil smysl navrhované úpravy. Já k tomu mohu jen dodat, že pan ministr práce a sociálních věcí, pan ministr spravedlnosti na konci roku 2010, kdy se projednával zákon č. 425/2010 Sb., slíbili za vládu, že bude předložen tento návrh zákona, kterým bude obnovena fixace platů státních zástupců a platů soudců, aby se nerozevíraly nůžky mezi platovou základnou soudců a státních zástupců. Mně nezbyvá, než s potěšením konstatovat, že svůj slib vláda Petra Nečase splnila. Ten slib zde máme na stole, projednáváme tento vládní návrh zákona.

Blíží se sedmá hodina, proto nemám ambici rozebírat detailně tento vládní návrh. Je velmi jednoduchý. Myslím, že vláda odvedla dobrou práci. Koneckonců těch 90 % platové základny soudců, to je přesně ta výše, po které se volalo i při projednávání tohoto zákona na konci roku 2010.

Doporučuji, aby vládní návrh zákona prošel do druhého čtení. Pouze avizuji, že v obecné rozpravě podám návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru nebo ve výborech na 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní přihlásil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, který má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Chci pouze říci, že Ministerstvo spravedlnosti logicky podporuje tento návrh, neboť se jedná o vládní návrh.

Chci říci, že jest historickým jakýmsi územ vytvářet jakýsi vztah mezi platem soudce a platem státního zástupce a historicky nejen v České republice, ale i ve většině států Evropy se ten poměr ustálil na poměru: 90 % platu soudce má mít obdobně kvalifikovaný, řekněme obdobně dlouho sloužící státní zástupce na daném stupni státního zastupitelství. Připadá mi tedy velmi dobré, že jsme se k tomuto návrhu odhodlali, že víceméně fixujeme plat státního zástupce na plat soudce a v případě určitých změn u platu soudce bude takto měněn i plat státního zástupce.

Z pohledu resortu Ministerstva spravedlnosti je velmi vhodné a dobré ono zavěšení v uvozovkách platu státního zástupce na plat soudce, protože to, že v minulosti se díky rozhodnutí Ústavního soudu rozevíraly nůžky mezi platem soudce a platem státního zástupce, zvyšovalo napětí uvnitř resortu Ministerstva spravedlnosti a vyvolávalo to zcela důvodné otázky na straně státních zástupců, proč relativně klesá jim mzda ve vztahu k platu soudce.

Já tedy tento návrh vítám, podporuji jej za Ministerstvo spravedlnosti, a mohu konstatovat alespoň za ty státní zástupce, se kterými jsem se o tomto návrhu bavil, protože oni tento návrh připomínkovali, že i státní zástupci jako takoví tuto novelu vítají.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se dále pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, abychom mohli tento návrh projednat ještě do 19 hodin, budu mluvit velmi krátce.

Já jsem rád, že vláda v této věci akceptovala řadu připomínek, které z tohoto místa zazněly ze strany poslanců sociální demokracie. Jsem rád, že tento návrh tady v Poslanecké sněmovně nyní máme na stole a že snad budeme schopni dosáhnout konsenzu v nějakém dlouhodobějším řešení pro státní zástupce, tak aby se skutečně relativně, a to výrazným způsobem, nesnižoval plat státních zástupců, abychom mohli do budoucna jejich platy skutečně navázat na plat soudce. Jsem rád, že se vláda poučila, že alespoň částečně vzala zpět své poměrně tvrdé stanovisko ve vztahu k platům státních zástupců. Byl bych rád, kdyby podobné opatření tady v Poslanecké sněmovně bylo i ve vztahu k platům ostatních zaměstnanců veřejného sektoru, kterým se také díky rozhodnutí vlády nedaří dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Nyní má slovo zpravodaj pan poslanec Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, s odkazem na své prohlášení v zpravodajské zprávě opakují v obecné rozpravě návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji vám, pane zpravodaji. Nevidím již nikoho, kdo by se chtěl přihlásit do obecné rozpravy. Tuto rozpravu končím. Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě jiný výbor. Pokud ne, přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o přikázání návrhu k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 112, z přihlášených 161 pro 140, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který podal pan zpravodaj. Tímto návrhem je návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dní.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte prosím tlačítko ne.

Hlasování pořadové číslo 113, z přihlášených 162 poslanců pro 127, proti 4. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh jsme přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Zkrátili jsme lhůtu k projednání na 30 dní. Děkuji zpravodaji, děkuji navrhovateli.

Končím projednávání tohoto bodu a končím i jednání dnešního dne. Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin. Přeji vám všem hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. června 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 187 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Dovolte mi, abych vás seznámila s omluvami z dnešního jednání.

Z poslanců se omlouvají: Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Michal Hašek – zahraniční cesta, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Kateřina Klasnová – zdravotní důvody, Viktor Paggio – bez udání důvodu, ale vidím ho tady, omlouvá se od 11.30 do 14 hodin, Jana Schejbalová – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: do 11 hodin z pracovních důvodů předseda vlády Petr Nečas, z odpoledního jednání pro pracovní důvody Jaromír Drábek, z pracovních důvodů se omlouvá Jan Kubice.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body: 73, 15, 16, 17, 74, 75, 80, 81, 97, 42, 11, 12, 13, 14, 20, 44, 39, 40, 63 a 64. Poté bychom případně pokračovali zákony z bloku druhých čtení.

Nyní se o slovo hlásí pan ministr Heger. Prosím ale o klid!

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, dovoluji si udělat návrh ke změně programu při dnešním prvním bodu 73, který se týká sněmovního tisku 325. Jedná se o změnu zákona č. 48/1997 Sb. Žádali bychom o přeřazení tohoto bodu jako první bod v pátek ráno.

Já si dovolím uvést stručné odůvodnění. Při rozdávání pozměňovacího návrhu se dodatečně zjistilo, že u části poslanců, kterým byl tento návrh rozdán, chyběla jedna stránka. Jednalo se o technickou chybu, a proto navrhuje tento bod ještě o dva dny odsunout.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan kolega Petr Gazdík má nyní slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si zařadit jako druhý dnes pevně zařazený bod po loteriích sněmovní tisk 247, bod 3. Je to novela jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, přesné zařazení po loteriích znamená, že to jsou ty tři loterie. Nebo které myslíte přesně?

Poslanec Petr Gazdík: Za bod 17.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže 15, 16 a 17 jsou loterie. Za bod 17. Ano. Nyní pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, navrhuji přefadit již pevně zařazené body 39 a 40, sněmovní tisky 376 a 329, za bod číslo 75, což je zákon o protikomunistickém odboji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byly to body 39 a 40? (39 a 40.) Za bod 75. Ano. Jsou nějaké další návrhy? Paní poslankyně Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si navrhnout pevně zařadit na pátek 17. 6. za blok třetích čtení body 63 a 64, sněmovní tisky 267 a 308. Jedná se o smlouvy Ministerstva dopravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě někdo k návrhu schůze? Pokud nikdo, budeme hlasovat o těch návrzích, které padly.

Pan ministr Heger žádá, aby bod 73, sněmovní tisk 325, byl přeřazen na tento pátek jako první bod ráno.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 114. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přítomno 153, pro 116, proti 5. Tento návrh jsme schválili.

Pan poslanec Gazdík navrhuje zařadit jako dnešní čtvrtý bod sněmovní tisk 247, bod číslo 3. – Pane poslanče Gazdiku, prosím, abyste mě teď chvíli sledoval. My tam ten bod přesně v pořadí, jak jste jej žádal zařadit, máme. Po loteriích, po bodech 15, 16 a 17, je zařazen bod 74, třetí čtení jednacím řádu.

Pan poslanec Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, paní předsedkyně. Moc se omlouvám, nebyl jsem o tom informován. Stahuji tím svůj návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili stahujete svůj návrh. Je to vyřešeno.

Pan poslanec Stanjura navrhuje zařazení bodů 39 a 40 za bod 75.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 115. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 115, přítomno 161, pro 97, proti 12. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Langšádlová žádá Sněmovnu o pevné zařazení bodů 63 a 64 na pátek 17. 6. po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 116. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 116, přítomno 163, pro 92, proti 16. Návrh byl přijat.

To byly tedy úpravy programu schůze.

Budeme se věnovat dnes prvnímu zařazenému bodu. Zahajuji projednávání bodu

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení

Z pověření vlády by měl uvést tento bod pan ministr Kalousek, ale zastoupí jej pan ministr Heger. Prosím pana ministra Hegera, aby se tedy ujal slova. Pan ministr Kalousek je na jednání tripartity.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych z pověření ministra financí přednesl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě doporučení rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny byl na dnešní schůzi zařazen do druhého čtení návrh novely loterijního zákona, který vláda republiky schválila dne 29. září 2010. Dovolte mi proto, abych několika slovy uvedl návrh novely této právní normy. (Neustálý hluk v sále.)

Loterijní zákon je právní norma stará dvacet let. Za tuto dobu byla pouze jednou významně novelizována, a to zákonem č. 149/1998 Sb.. Loterijní

zákon proto již neodpovídá situaci na loterijním trhu a je zatížen řadou nedostatků, které způsobují nemalé aplikační problémy v praxi.

Ministerstvo si je vědomo toho, že jediným možným řešením je přijetí koncepčně –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Já žádám všechny ve sněmovně, aby věnovali pozornost projednávanému bodu. Ostatní záležitosti řešte mimo jednací síň.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně.

Jediným možným řešením je přijetí koncepčně zcela nové právní úpravy. Je to však úkol časově náročný, a z tohoto důvodu se účinnost nového zákona předpokládá k 1. lednu 2013.

Tato novela loterijního zákona je úpravou dílčí a týká se těch ustanovení a právních institutů platné právní úpravy, s jejichž řešením nelze čekat na nový zákon a vzhledem ke společenské objednávce je nutno na ně reagovat v krátkém časovém horizontu přijetím nové legislativní úpravy.

Cílem předloženého návrhu je vyřešení problémů spojených s nedostatečně řešenou úlohou samosprávy, pokud jde o regulaci provozování loterií a jiných podobných her. Podle platné právní úpravy jsou obce zmocněny regulovat na svém území pouze jeden segment loterijního trhu, a to provozování výherních hracích přístrojů. Jsou to přitom hlavně obce, které pocítují celospolečenská rizika obvykle spojená s provozováním hazardních her, jako narušování veřejného pořádku, patologické hráčství, kriminalita. Navrhovaná novela proto rozšiřuje pravomoc obcí rovněž na sázkové hry v kasinu, loterie a jiné podobné hry provozované pomocí technických zařízení obsluhovaných přímo sázejícím, a na veřejnosti zejména negativně vnímané loterie a jiné podobné hry povolované podle § 50 odst. 3 loterijního zákona, jakými jsou například interaktivní videoloterijní terminály.

Podle navržené úpravy budou mít obce možnost nejen pozitivně či negativně vymezit místa k provozování, nýbrž také výše uvedené loterie a jiné podobné hry na svém území zcela zakázat, viz § 50 odst. 4 novely loterijního zákona.

Novela navrhuje také rozšířit dosavadní zákaz provozování výherních hracích přístrojů v zákonem stanovených zařízeních a budovách o zákaz provozování dalších loterií a jiných podobných her, na něž se bude nově vztahovat regulační oprávnění obcí dle § 50 odst. 5 novely loterijního zákona. V neposlední řadě novela jednoznačně podřazuje turnaje v karetních hrách, při nichž hráči platí vklad, startovné, jehož návratnost se nezaručuje, a úspěšným hráčům jsou vypláceny výhry, pod režim sázkových her v kasinu. Výsledky turnajů v karetních hrách závisejí bezpochyby na principu

náhody, i když jistou roli zde hraje také dovednost a zkušenost hráčů. Jedná se o druh stolních či živých her, u nichž se především mohou vyskytovat určitá společenská rizika, jako možnost podvodů, praní špinavých peněz, a proto by měly být povolovány pouze do herního prostředí – kasino – s nejvyšší mírou ochrany, jako kamerové systémy snímající celý průběh hry nebo jmenná evidence návštěvníků vedená na vstupu do kasina.

Podle navrhovaného přechodného ustanovení se obecně závazné vyhlášky obce vydané podle této novely nedotknou platnosti povolení vydaných do dne nabytí účinnosti novely. Opačný postup by zakládal nepřípustnou právní retroaktivitu, která je v rozporu s principem právní jistoty zakotvené v Ústavě České republiky.

Novela loterijního zákona neklade nároky na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, to je rozpočty obcí a krajů. Navržená právní úprava nebude mít dopady na podnikatelské prostředí, neboť se nedotkne platnosti povolení k provozování loterií a jiných podobných her vydaných do dne nabytí účinnosti obecně závazných regulačních vyhlášek obcí.

Vzhledem k naléhavosti témat, o nichž pojednává tato novela, a potřebě přijetí příslušných legislativních změn je žádoucí, aby tato novela nabyla co nejdříve účinnosti.

Závěrem bych ještě rád uvedl, že předkládaná právní úprava byla dne 23. září 2010 oznámena Evropské komisi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, ve znění směrnice 98/48/ES. Tříměsíční notificační lhůta skončila dne 23. prosince 2010 a ze strany členských států ani Evropské komise nebyly k návrhu této právní normy uplatněny žádné připomínky.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Hegerovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 138/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru rozpočtového pana poslance Pavla Svobodu. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrá ráno, dámy a pánové. V průběhu prvního čtení i nyní jsme byli seznámeni předkladatelem tohoto návrhu zákona, já si myslím, že dosti vyčerpávajícím způsobem, o tom, co tento návrh zákona popisuje, co předkládá. Já můžu jenom konstatovat, že rozpočtový výbor tento vládní návrh doporučuje jako základ pro další jednání o tomto bodu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji zpravodaji. K tomuto bodu jsme obdrželi oponentní zprávu menšiny rozpočtového výboru, a to jako sněmovní tisk 138/2. Zpravodajem menšiny výboru je určen poslanec Jan Farský. Prosim pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, pod číslem sněmovního tisku 138/2 vám byla předložena oponentní zpráva menšiny k vládnímu návrhu novely zákona o loteriích. Tento návrh prošel určitou genezí. Jenom ve zkratce připomenou: V únoru letošního roku prvním čtením prošly celkem tři tisky týkající se loterií, dnes projednáváné pod body 15, 16 a 17. Jedná se o návrh vládní, návrh sociální demokracie a návrh hlavního města Prahy. Pouštěli jsme je do druhého čtení všechny tři právě proto, že v každém z nich bylo něco smysluplného, co jsme si říkali, že loterie a jejich regulace si zaslouží, a nechťeli jsme rozbít obsahovou jednotu politickými jednáními, tak jsme pustili všechny tři, abychom mohli zkvalitnit a upravit pravidla loterijního byznysu.

Následně se uskutečnily schůzky zástupců všech politických stran zastoupených ve Sněmovně a formovali jsme základní premisy, ty, které jsou obecně známé a u nichž nebylo tak složité se nad nimi shodnout. Pro mě jako parlamentního nováčka byla až překvapivá shoda napříč politickými stranami v tématech, která mnohdy spíše rozdělovala.

V květnu 2011, v polovině, potom přišel tento bod na projednání rozpočtového výboru. V rozpočtovém výboru byl přijat vládní návrh jako základ s tím, že byla předložena i oponentní zpráva menšiny. Oponentní zpráva menšiny byla takto přijata z důvodu, že se nám nepodařilo získat nadpoloviční většinu, a to o jeden hlas. V rozpočtovém výboru pro toto hlasovalo 11 z 22 přítomných.

Já bych se na tomto místě chtěl dodatečně omluvit kolegům, protože komplexní pozměňovací návrh, který je tou oponentní zprávou menšiny, byl skutečně v té finální verzi předložen na poslední chvíli, a tak chápu, že u takto složité, komplikované a svým způsobem i nebezpečné materie někteří kolegové z opatrnosti nehlasovali pro. Dovedu se vcítit do jejich kůže a na jejich místě bych asi také se bránil tomu, abych pro to zvedl ruku takto aktuálním způsobem. Doufám, že tyto obavy se podařilo rozptýlit v těch dalších jednáních.

Já bych teď chtěl představit podstatu této oponentní zprávy menšiny komplexního pozměňovacího návrhu, tak jak vám je předložen.

V první řadě je zde sjednocena výše odvodu na veřejně prospěšné účely, a to na 20 %, a u vybraných her potom je dáno, že jedna čtvrtina z odvedené částky se odvádí přímo obci na veřejně prospěšné účely. Týká se to her, které mají přímý vliv na život v obci – bingo, kurzové sázky, kasino, technická zařízení, videoloterní terminály, případně triple play.

Z vládního návrhu jsme převzali omezení karetních her ve smyslu, že karetní hry pod loterijním zákonem bude možné nadále provozovat pouze v kasinech. Doplnili jsme spodní limit tak, aby z tohoto návrhu byli vyděleni klasičtí mariášníci. O tom ale určitě ještě svedeme diskusi.

Dále jsme do tohoto návrhu vtělili podle mého názoru zásadní a důležitou věc, a to znemožnění účasti na loterijním trhu anonymním akciovým společenstvem a zároveň zahraničním. Znemožnění zahraničních už v tomto zákoně v minulosti bylo, ale ta anonymita je potlačována až tímto komplexním pozměňovacím návrhem. Plus byla přidána odpovědnost, protože loterijní společnosti, a zvláště ty, které provozují kurzové sázky, si oprávněně stěžují na to, že konkurencí jim jsou nelegálně provozované kurzové sázky ze zahraničí, kde jsou zvláště na některých ostrovech zatíženy zcela minimální daní, a tím pádem se potom naše společnosti stávají nekonkurenceschopnými. Je to nelegální provozování. A ještě je zde přidána v části páté právě ta možnost, aby provozovatel elektronických prostředků měl odpovědnost za zamezení přístupu těchto nelegálních internetových loterií, a to pod sankcí 10 mil. korun.

Dále jsme se věnovali omezení možnosti případného zneužívání povinných odvodů na veřejně prospěšné účely. V minulosti byly medializovány výstupy, kdy povinně odváděné prostředky byly využívány na ne zcela prokazatelné veřejně prospěšné účely a mnohdy se točily peníze takřka v jedné kapse skrz různé nadace a opešky, u kterých se nedohledalo, kde vlastně peníze končí. Tento návrh tomuto zamezuje a zamezuje tomu dvěma způsoby. Tím, že smlouva, kterou je výtěžek na veřejně prospěšné účely odváděn, musí být schválena povolovatelem té které loterie, a zároveň tím, že tato smlouva musí být způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejněna na dobu minimálně pěti let.

Obce se stávají účastníkem řízení při povolování loterií a jiných podobných her na svém území. Zvyšují se sankce a rozšiřují se sankční důvody podle tohoto zákona. Ministerstvu financí zůstala diskutovaná pravomoc uvedená v § 50 odst. 3, kdy jedna z úvah šla i tou cestou, že by tento odstavec byl úplně zrušen. Po diskusi jsme ale došli k závěru, že by potom musela být při každé nové možné loterii přijata novelizace tohoto zákona, a v současné době už by těchto novelizací bylo 15 a Sněmovna by se dostala do pozice správního orgánu, což jí jako zákonodárné určitě nepřísluší. Vybážíli jsme to ale tou možností, že obce mohou svými obecně závaznými vyhláškami regulovat i hry povolené podle § 50 odst. 3. Je to taková předzvěst toho, co včera proběhlo u Ústavního soudu, rozhodnutí, které bylo nepřehlédnutelné, tak tento zákon to řeší. A neřeší to už výkladově, ale přímým řečením. Obce budou mít tedy možnost vyhláškou plošně či místně i časově omezit až zakázat provozování hazardu.

V tomto komplexním pozměňovacím návrhu se navrhuje také možnost

omezení platnosti her povolených Ministerstvem financí, protože jakékoli přijímání obecně závazných vyhlášek v době, kdy by licence dobíhaly ještě sedm osm let, by působilo velice bezzubě. Je tam navrženo alternativně tři, čtyři, pět let, případně zůstat neomezené. Tento návrh by byl definován ve třetím čtení orientačním technickým hlasováním, takže to je věc, kterou předříkávám pro třetí čtení.

Poslední zásadní věcí, která se mění, je to, že diskuse, která tady rok a půl probíhá nad tím, jestli obce můžou zpoplatnit místním poplatkem i videoloterní terminály, nebo jenom výherní hrací přístroje, tak je zde také jasně řešen. A tzv. Kuberův přílepek, který toto řešil, ale který umožnil loterijním společnostem se z této povinnosti částečně, nebo aspoň jim dal šanci se z ní vymezit, tak v této fázi už je naprosto precizně napsáno, že tento poplatek se odvádí za každý koncový přístroj, a už to není o výkladu, jestli to tak může být.

Určitě jste se setkali v posledních dnech s námitkami loterijních společností, které jsou naprosto přirozené, a nezbyvá, než je respektovat. Jde o velký byznys. Varují před úprkem do zahraničí. Ale jak jsem zmínil, nikdo z ciziny nemůže na loterijním trhu legálně podnikat v České republice. Pokud k tomu dochází, je to internetové sázení, a jak jsem zmínil, je zde odpovědnost poskytovatele telekomunikační služby a je zde i ta nemožnost přímo dána zákonem. Je to tedy věcí dozorujících orgánů, a ne nekvality zákona. Dále uvádějí, že to povede k jejich krachu. Já si to nemyslím. Samozřejmě určitým způsobem to omezí to podnikání, už nebude tak bohatství, jako bylo doposud, ale určitě si nemyslím, že by vedlo ke krachu. Možná bude méně výherních hracích přístrojů, možná bude méně videoloterních terminálů, ale myslím, že to není až taková ztráta. Doufejme, že nebudeme na špičce v Evropě v těchto číslech.

Já si myslím, že vzhledem k rovnoměrnému rozložení zdrojů námitek se podařilo připravit komplexní pozměňovací návrh skutečně spravedlivý ke všem. Ona loterie je zábava, za kterou platí tisíce rodin svými osudy. Komplexní pozměňovací návrh tyto osudy určitě nezachrání, neboť vždy záleží na odpovědnosti každého jedince, ale tento komplexní pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby takto vybrané prostředky byly využívány ve prospěch společnosti za jasných a transparentních podmínek, aby obce podle konkrétní situace na svém území mohly přistoupit k regulaci, protože Česká republika je sice malá, ale každé území je velice specifické.

Já vás tedy žádám o podporu, žádám vás o schválení normy, která je přísná k loterijním společnostem a zároveň pomáhá jejich smysluplné regulaci.

Chtěl bych poděkovat všem poslancům, kteří se na přípravě tohoto pozměňovacího návrhu podíleli. Byla to práce skutečně napříč politickým spektrem, sjednocená cílem, a pro mě zajímavá a dobrá zkušenost. A na

tomto místě bych chtěl taky poděkovat lobbistům, panu Hermanovi, Čírtkovi, Bartákovi, kteří mi poskytli cenné informace k loterijnímu byznysu a zasvětili do tajů fungování hazardu a utvrdili v potřebě transparentní regulace.

Závěrem bych chtěl v podrobné rozpravě navrhnout, aby se tento komplexní pozměňovací návrh stal základem pro podrobnou rozpravu ve druhém čtení. Děkuji za pozornost a předem děkuji za podporu návrhu. Je to návrh, který skutečně řeší těžkosti, kterým jsme dlouhodobě vystaveni. (Potlesk z pravé části jednacího sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Farskému. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první v obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Rád bych uvedl několik poznámek k projednávané věci. I když jsem očekával, že se Sněmovna pokusí o spojení rozpravy ke všem třem bodům, neb podobným způsobem probíhala rozprava na půdě rozpočtového výboru, nebylo tak rozhodnuto a já v obecném slova smyslu se vyjádřím k tématu loterií v platnosti v zásadě ke všem třem bodům. Rozhodně nechci své vystoupení a svůj příspěvek opakovat ve zbývajících dvou bodech k témuž tématu znovu a platná jsou rozhodně při projednávání všech tří sněmovních tisků.

Já jsem minulý týden, nevím, které denní noviny to byly, ale nalistoval jsem si stranu Ekonomika a tam byl velký titulek Začala se hra o zdanění hazardu. Uvědomil jsem si, jak špatnou práci novináři odvádějí, a uvědomil jsem si, jak je česká veřejnost a my všichni neustále šálení a vábení slovíčky, která ve svém významu mají naprosto ustálený výklad, ale používána v jiných situacích podsouvají čtenáři podtext a dojem toho, že se tady snad opravdu jedná o zdanění hazardu. K velké lítosti konstatuji jako poslanec Parlamentu, že zde nebude podán pozměňující návrh ministra financí Miroslava Kalouska a nebude hlasováno o návrhu na řádné zdanění hazardu v České republice.

Já doufám, že všichni kolegové tohoto ctihodného sboru vědí, že povinné odvody na tzv. veřejně prospěšné účely nejsou žádná daň. Loterijní byznys v České republice má tu „výhodu“, myšleno z hlediska významu pro státní a jiné rozpočty, rozhodně psáno v uvozovkách, že odvody na veřejně prospěšné účely rozhodně tedy nejsou daní. Navíc jsou tzv. odvody na VPU stanovené v kategoriích podle obratu v jednotlivých hrách nebo v těch kategoriích her tak, jak byly stanoveny, tím absolutně nejskandálnějším projektem spojeným s loterijním byznysem.

Myslím, že všichni víme, že se až příliš často stává, že odvody na tzv. veřejně prospěšné účely jsou skrze ovládané společnosti využívány velmi

často právě pro loterijní byznys a pro podporu předem vybraných projektů. Těch projektů, které byly takto zneužity nebo v jejichž prospěch směřovaly peníze z loterijního byznysu, pseudodaně – nikoliv řádného zdanění, pseudodaně –, byly ve sdělovacích prostředcích uvedeny desítky. A je o to zvláštnější, že po době relativního klidu, ale zároveň také rostoucího napětí v oblasti loterijního tématu je tedy návrh, který směřuje k rozšíření prostoru, zvětšení objemu peněz vyplácených loterijním byznysem právě ve prospěch VPÚ.

Já jsem váhal, velmi dlouho jsem váhal, zda mohu zajít tak daleko, a bych si osvojil návrh ministra financí, ale považoval bych to za naprosto ne-kolegiální a neprofesionální, aby Sněmovna hlasovala o návrhu, který za prvé na půdě rozpočtového výboru získal, tuším, že jeden jediný hlas, možná dva – tady bych se nerad pletl. Tudiž příliš nezaujal. Ale ve své podstatě byl jediným návrhem, který směřoval k zavedení řádného zdanění loterií v České republice. Pod čarou uvedu, že tím druhým poslancem, byly-li to tedy hlasy dva, jsem byl já – ale k tomu jsem se vyjadřoval v médiích.

Ke zdanění loterijního byznysu tedy nesměřujeme a žádný z návrhů v tuto chvíli, nebude-li tedy vznesen dodatečně, ke zdanění loterijního byznysu nesměřuje. Pro soustavu veřejných rozpočtů tedy neleží na stole žádný návrh, který by výnosy z loterií a ze stovek miliard korun prosázených občany této republiky v této oblasti měl jakýkoli dopočitatelný význam pro rozpočty let 2012 a dalších. Opakuji: žádný!

Zároveň říkám se vši vážností, že naprosto rozumím volání zejména starostů obcí po zpřísnění prostředí regulujícího a umožňujícího regulaci loterií a loterijního trhu, protože v oblasti šíření loterijního byznysu, zejména některých typů her, došlo za poslední léta v rozhodování regulátora k až příliš mnoha podrazům. Je jasné, že některé typy her se v České republice šířily výhradně a jen na základě rozhodnutí centrálního regulátora, Ministerstva financí, a že tento poněkud smutný bod, bohužel ovšem nepřehlédnutelně vězící v historii rozvoje loterijního byznysu v České republice, zkalil významně vody a náhled na loterijní byznys a některé jeho nebezpečné vlivy pro společnost.

Dovoluji si vyslovit hypotézu, že vládu České republiky a neodlučitelně i Parlament České republiky čeká debata o krizi financování sportu České republiky. To, že můžeme, podle toho, jak kdo to cítíme, ale myslím, že bychom se ve většině shodli v tom, že míru krize a finanční nedostatečnost, kterou v tuto chvíli prožívají a ještě více budou prožívat sportovní společnosti, občanská sdružení podporující a rozvíjející sport v České republice, že si za to mohou samy, že si za to mohou víceméně samy jako akcionáři špatně vykonávající akcionářská práva při správě a řízení akciové společnosti Sazka, to já myslím, že je zřejmé. Na druhou stranu

téma krize a finanční nedostatečnosti v oblasti sportu je prosím na spadnutí. Proto bych považoval za správné, aby Parlament a vláda přemýšlely o tendenci, o směřování právě peněz vybíraných v současné době na veřejně prospěšné účely do této oblasti. Ovšem pouze a řádně cestou řádného zdanění, korporátní daní a odvodu, který bude napříště stanoven nikoliv podle objemu realizované tržby, ale podle typu hry tak, aby odvod byl spravedlivý pro všechny.

To bych očekával od Poslanecké sněmovny a navrhuji právě peníze v současné době vyplácené na takzvané veřejně prospěšné účely postupně vypínat a řízeným způsobem převádět jako výnos používaný napříště na financování rozvoje sportu v České republice. To bych považoval za jaksi mravné, stravitelné a přijatelné břemeno společnosti, kdyby společnost řekla: ano, my tady trpíme loterijní byznys a zároveň s vědomím toho, že loterie a podobné hry jsou spojeny s jistými sociálněpatologickými jevy a riziky především v obcích, tam, kde ten byznys, zejména tedy v malých obcích, tak jako protiváhu tohoto břemene cítíme význam spočívající v tom, že peníze vybírané jako řádné zdanění – opakují řádná korporátní daň v kombinaci s odvodem – tak používáme tyto peníze na financování a rozvoj sportu v České republice.

Proto, abych dal Sněmovně šanci rozhodovat o modelu, jakou cestou se chce vydat, jsem předložil pozměňovací návrh, který samozřejmě formálně zvednu a krátce odůvodním v podrobné rozpravě. Považuji ale za důležité říci, že právě v tomto pozměňovacím návrhu vypínám, v uvozkách, i když doslova ve svých účincích to takto je, vypínám část výnosu vázaného odvodu ve prospěch veřejně prospěšných účelů, odebírám je z peněz, které byly a jsou v tuto chvíli dávány ve prospěch těch mnohdy velmi skandálních projektů, a činím z něj napříště řádný výnos zhruba ve výši 900 mil. korun pro obce. Zdůrazňuji, pouze pro obce, které na svém území mají loterie a mají tam hazardní hry. Považoval bych za naprosto nemravné vytvářet nějaký nový typ nákladového břemene, o jehož výnos by se dělily všechny obce bez ohledu na to, jestli na svém území hry a loterie povolily, či nikoliv. Považuji za správné tento objem peněz používat výhradně ve prospěch obcí, které takové hry na svém území mají.

Další komponenty svého pozměňovacího návrhu odůvodním ve svém vystoupení. Opakuji pouze jednu věc, nebo opakuji věc, kterou jsem začal své vystoupení. Považuji za naprosto nepochopitelné, nepochopitelné, že v atmosféře, kdy jsou nám dnes a denně předkládány důkazy o tom, jakým způsobem jsou zneužívány peníze na veřejně prospěšné účely, bude tento objem peněz napříště navyšován ve jménu takzvaného boje o narovnání odvodu na zvolených 20 %. V zásadě se vůbec nejedná o narovnání odvodového břemene, protože pro každý typ hry zůstane odvod jiný, ale

za naprosto alarmující považují fakt, že naroste objem peněz, který bude možno takovýmto způsobem zneužívat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: S faktickou se přihlásil Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych si dovolil v návaznosti na vystoupení pana poslance Doktora několik upřesňujících čísel.

Padlo tady, že snad ty prostředky, které mají být vybírány na veřejně prospěšné účely a jejichž objem se má zvýšit, na čemž se pravděpodobně rýsuje shoda tady v Poslanecké sněmovně, nebudou žádným způsobem směřovány do veřejných rozpočtů. Nemusíme to nazývat daní, ale náš návrh, který předkládáme, je, aby se onen výnos sjednotil na 21 % a aby 20 % z celkové částky, která bude vybrána, přešlo automaticky na zvláštní účet Ministerstva školství, které by jej přerozdělovalo ve prospěch sportu.

Myslíme si, že to je správný návrh, návrh, který může pomoci českému sportu a který bude jednoznačně znamenat, že část těchto prostředků bude rozdělována pod dohledem státu, bude rozdělována bez nějakých zásadně větších nákladů tím, že bychom zřizovali nové fondy a podobně, a bude pod kontrolou Ministerstva školství. Jednoznačně také říkám, že sociální demokracie předložila ve svém návrhu regulační principy, které budou především znamenat větší transparentnost užívání prostředků na veřejně prospěšné účely. Protože souhlasím s panem poslancem Doktorem, že skutečně docházelo k mnoha velmi extrémním případům a ke zneužívání těchto prostředků, a my bychom rádi, aby napříště bylo jasné, kdo může inkasovat tyto prostředky, aby to nebyly například společnosti přímo propojené personálně či majetkově s tím, který příspěvky poskytuje, a zároveň aby bylo transparentní a veřejnosti známé a právě například dohledatelné na internetu, kam prostředky v minulosti směřovaly.

Pokud se týká daní, ty jsou plně v kompetenci vládní koalice. Sociální demokracie tady předkládala několikrát návrhy na změny daňového systému, na progresivní zdanění a podobně. Zatím se žádný náš návrh nepodařilo prosadit. Já tomu rozumím, koalice má většinu. Takže prosím, vyříkejte si to v koalici, my určitě návrhy na zdanění hazardu podpoříme, ale přijďte s nimi vy a prosím nediskutujte pouze tady v poslaneckých lavicích. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Josef Cogan se přihlásil s faktickou.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já bych reagoval touto faktickou poznámkou na kolegu Doktora. Já musím zásadně nesouhlasit vlastně s částí jeho argumentace, a pokud myslel tím, že nebudou nijak řekl bych doplněny veřejné rozpočty v podstatě i ve vztahu k oponentní zprávě, protože tam to nebylo zjevné, jestli to myslí samozřejmě ke všem třem, nebo i k té oponentní zprávě, tak tady je zcela zjevné, že pokud bude oponentní návrh přijat, tak samozřejmě veřejné rozpočty budou posíleny, budou posíleny i v lokacích, kde problém vzniká, protože právě jak místní poplatek za IVT, případně ten trojautomat a věhápěčko, by potom asi skončil v obcích. A asi se shodneme na tom, že obecní rozpočty jsou veřejné rozpočty. A potom vlastně i část odvodů ve výši jedné čtvrtiny by taktéž šla do veřejných rozpočtů obcí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní požádám pana poslance Alfréda Michalíka.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, mám tu smůlu, že tady jsem už trochu delší dobu a mohu konstatovat, že prakticky už v období 2002 až 2006 se konaly první pokusy o úpravy loterijního byznysu, protože se ukazuje, že opravdu tam se dějí věci, které nejsou přijatelné a nejsou pro naši společnost dobré. Bohužel kvalitní prací lobbistů a všech lidí s nimi spojených se podařilo to, že nebylo přijato nic dodneška. A mám obavu, abychom neskončili stejným způsobem i s dnešními návrhy. Proto si myslím, že bychom měli některé své ambice zúžit a hlavně dosáhnout toho, abychom dneska nebo příští týden, kdy bude třetí čtení, dosáhli toho, aby byly upraveny základní věci, které nám na loteriích vadí.

Já jsem se přihlásil do diskuse teď, protože se projednává oficiálně stotřicetosmička. Ta byla na rozpočtovém výboru vzata jako základní prvek, který byl schválen, a ke 138 je i oponentní zpráva menšiny rozpočtového výboru, kterou tady představil kolega Farský. Takže prakticky pokud budu hovořit o něčem, tak se to týká znění buď ve smyslu tisku 138, nebo ve smyslu oponentní zprávy.

Já bych zúžil důvody, které mě vedou a které vedou skupinu sociálních demokratů, kteří se do toho pokoušejí vstoupit, na tři takové základní prvky, tři příčiny a tři cíle, které chceme, aby byly v této naší budoucí přijaté novele uplatněny.

Za prvé to je zapojit do hry, do pravidel loterií a do jejich povolování, ve všech případech obce. To je prvek, který se myslím prolíná všemi připomínkami i ze Svazu obcí, z diskusí se starosty, protože tam se dějí a děly zatím věci velmi nechutné. Všichni si pamatujeme v roce 2009 Bartolomějskou noc na Ministerstvu financí – nevím, kolik tisíc povolení by-

lo podepsáno v noci, když den předtím slíbili úředníci, že neschválí nic. Takže za prvé chceme, aby obce měly právo se vyjádřit ke všem druhům loterií, od karetní až po kursově sázky, a řekly, jestli chtějí loterie na svém území, nebo nechtějí, případně časově omezit.

Další takový cíl je, abychom aspoň částečně napravili škody nebo negativa, která vznikla v tom roce 2009 a pořád ještě vznikají, že existuje několik desítek tisíc smluv, které povolují videoloterijní terminály nebo hry i tam, kde to obce nechtěly, protože Ministerstvo financí se nemuselo na nic ptát a povolovalo ostošest. Jsou tady návrhy, jak to zkrátit – 3, 5, 7 let, včera rozhodl Ústavní soud o tom, že to zakáže. Otázka je, jestli to zakáže zpětně, nebo nezakáže a jak dalece bude možno a v jakém rozsahu vstoupit do už podepsaných schválených smluv. Čili chceme, aby za prvé platnost v budoucnu nebyla, možnost tohoto povolování, a za druhé, abychom zkrátili na co možná nejvyšší míru platnost současných smluv. Nakolik to půjde, nakolik to bude právně přijatelné, to vyplyne z diskuse.

Třetí cíl, který je samozřejmě také důležitý, ale v mých očích ztrácí na důležitosti vůči těm dvěma prvním, je stanovit jednotná pravidla zpoplatnění. Jestli to bude zdanění, jestli to bude VPÚ, jestli to budou poplatky nebo správní poplatky, to je věc už potom diskuse. Ale každopádně by měla být stanovena pravidla všem pro všechny hry stejná a lehce kontrolovatelná a lehce vymahatelná.

Takže když jsem zhodnotil tyto cíle, tak jsme vyšli ze dvou základů. Protože nevíme, co bude pro podrobnou rozpravu přijato, jsou tady dva návrhy. Jednak rozpočtový výbor bere jako základ tisk 138 a jednak tady navrhl kolega Farský oponentní zprávu. Čili jsem si dovolil do podrobné rozpravy připravit dva návrhy, které jsou vlastně totožné, akorát formálně se liší podle toho, ke kterému tisku budou stavěny. Dva pozměňovací návrhy, jejichž cíl je jediný – dát možnost obcím, aby vstoupily do všech povolovaček a aby se zkrátila platnost současných smluv minimálně na tři roky.

Stanovení poplatkových pravidel si tento pozměňovací návrh neklade za cíl. Čili avizuji tady předem, že na stole máte dva návrhy, které jsou de facto totožné, které jsem označil 1 a 2. Podle toho, který základ bude přijat a schválen, tak tomu se v podrobné rozpravě přihlásím, aby byl uplatněn jako jistota, že dva základní cíle, které jsem tady avizoval, byly možné schválit ve třetím čtení. Věřím, že dojdeme ke konsenzu a cíl, který jsem tady v redukované podobě naznačil, bude naplněn. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a další pan poslanec Novotný je další přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane předsedající, vážené

kolegyně, vážení kolegové, mé vystoupení nebude teď, ve druhém čtení, nějak zásadní, to si nechám na později. Úvodem mi ale dovolu, abych vás všechny politoval. Politoval i vládu a premiéra. Je to v tom, že my se dvacet let zabýváme loteriemi, několik posledních let, asi tři roky, velmi intenzivně ve Sněmovně, a dosud nemáte žádné podklady k tomu, abyste mohli posoudit, jak tento fenomén novodobý naší dvacetileté poslední historie dopadá na naše obyvatele.

Hazardní průmysl jasně deklaroval – já s nimi vedu diskuse patnáct dvacet let – a oni řekli: Nepřipustíme takový dokument. A to, že se to podařilo u této vlády, která bojuje s korupcí, bojuje se zadlužením veřejných rozpočtů, mě velice uráží. Že dosud nebyla ani zadána socio-studie ministrem financí, aby vznikl dokument, který by řekl to podstatné – hazard nám přináší, přinese v letošním roce, všem veřejným rozpočtům, těmi náhražkami zdanění 6 mld. a odnese – neboli náklady tohoto byznysu, této hry a zábavy, jsou 40 mld. A to jsou čísla, ze kterých musíme vycházet, abychom mohli rozhodovat o tom, jak dál s hazardem.

Já navážu trochu na kolegu Doktora v tom, že řekl, tím, jak zvyšujeme sjednocením odvodů na VPÚ, tak peníze půjdou do neprůhledných struktur. My tomu chceme zabránit a budeme předkládat v podrobné rozpravě pozměňovací návrh k tomu oponentnímu, k té oponentní zprávě v tom smyslu, že chceme, aby polovina těchto vyšších prostředků šla do státního rozpočtu, a pak jestli půjdou samozřejmě na sport nebo na něco jiného, je věcí další.

Čtěl bych říci čísla, která tady zatím nezazněla. V roce vzniku republiky 1993 20 mld. vsazeno, 2 mld. byly všechny odvody do veřejných rozpočtů – budeme tomu říkat jednoduše zdanění. Čili jedna desetina daní. V loňském roce bylo 130 a něco – 131 mld. – vloženo a daně představovaly zhruba 7 mld., čili jsme už na polovině zdanění. A v letošním roce je to ještě níže, protože vlivem krachu Sazky budeme někde na 6 mld. a ten výpadek obrovský, jak už tady kolegové řekli, bude ve sportu chybět. Čili my jsme při takovémhle prudkém rozvoji vsazených částek a rozvoji hazardu dosáhli úplně opačný postup u zdanění. Takže toho je potřeba si být vědomi.

Co vyčítám návrhu, který teď po včerejším rozhodnutí Ústavního soudu bude ještě více eskalovat, je, že nedefinuje kasina. Kasinu je věnována úplně nepatrná část v zákoně o loteriích a zejména není určeno, co to vlastně kasino je. Proto budeme předkládat pozměňovací návrh, který poměrně jasně definuje a odděluje z těch 440 zhruba kasin zhruba 12, 14 kasin, která jsou ta kamenná, stojí 100 mil. a víc a provádějí hazard jiným způsobem než ta pseudokasina, herny, které budou potom v tom procesu odstraňování hazardu dělat velké potíže. A je potřeba definovat, co je kasino.

Dál bych chtěl říct, že včera nám velice ulehčilo rozhodování rozhodnutí Ústavního soudu v tom smyslu, že konečně někdo, a to nejvyšší soudní instituce, Ústavní soud, řekl, že koncové stanice centrálních systémů neboli ty bedny jsou totožné VHP a IVT. To je úplně zásadní, protože pro ty bedny je už v zákoně upravená doba jeden rok, čili myslím si, že mají vyřešenou zásadní věc, jak dlouhé bude přechodné období, protože přemístění přístroje, když vznikne vyhláška, nejdéle za jeden rok do jiného místa s tím, že my nerušíme vydané licence, neohrožujeme investice podnikatelů do hazardu a dala nám k tomu nejvyšší soudní instituce mandát. Takže to je věc, která se včera vyřešila.

K tomu, že jsme přistoupili k vyššímu zdanění, musím přidat ještě to B. My jsme postihli zejména menší firmy, které využívaly toho dělení, často účelově byly štěpeny na menší firmy, to je potřeba také říct. A budou muset z šesti procent, osmi, deseti všichni jednotně danit 20 %. Ovšem velké firmy mají výhodu, která se nazývá limitace správního poplatku. Já bych, prosím vás, varoval. Správní poplatek to není, je to náhražka daně. A když se podíváte na důvodovou zprávu z minulých novelizací, tak Ministerstvo financí jasně říká – je to daň. Správní poplatek v tomto případě je daní a jeho limitace znamená neoprávněnou výhodu pro velké firmy.

Řeknu to na příkladu. Při obratu 100 milionů firma zaplatí 10 milionů správní poplatek, čili daní deseti procenty. Ale v okamžiku – a to jsou všechny velké firmy – kdy daní miliardu a více, ten základ, ke zdanění je miliarda, tak limitace 10 milionů udělá z daně desetiprocentní jedno procento. Čili naprosto neuvěřitelná věc, kdy u nás jsou velké loterijní firmy daněny progresivně, ale obráceně, obráceně než u občanů, obráceně, než je logika věci.

A vzhledem k tomu, že my ty malé firmy trestáme zvýšením, sjednocením sazeb odvodu na VPU na 20 %, tak musíme povinně, musíme také zrušit tu limitaci správního poplatku pro velké firmy. Přinese to zhruba 0,9 miliardy korun a i to je příjem státního rozpočtu, který peníze nutně potřebuje.

Pak jsem chtěl se ještě zmínit o zásadní věci, která v současné době je na stole. Chtěl bych tohoto vystoupení využít k podnětu k zahájení šetření povolovacího procesu na Ministerstvu financí, kdy přístroje, které vykazovaly všechny známky zákonem podrobně upravených výherních hracích přístrojů, byly vyvedeny mimo zákon, nazvaly se centrální systémy, poté je tato forma, poměrně investičně náročná, upravena různými pseudosystémy, např. ty tripowery, maxpowery a různé jiné švindly. A já bych chtěl využít toho vystoupení, aby se konečně orgány činné v trestním řízení začaly zabývat tím povolovacím procesem, řekly, kdo tento proces nastartoval, kdo ho eskaloval, a vyvodily z toho odpovědnost. A doufám, že i ministr financí si tohohle všimne a zahájí kroky, které povedou k tomu, aby zjistil, kdo za tento švindl může.

Já řeknu ale číslo, které by mělo zajímat obce, zejména vás starosty. Tím, že se překategorizovaly VHP z poměrně neškodných systémů, které představovaly výherní hrací přístroje, se úplně mimo zákon zavedly přístroje, které řádově navyšují sázky, možnosti her, a výplatu prohrajete v centrálním systému za tři čtvrtě hodiny, ale u VHP díky limitaci dvě koruny v herně, pět korun v hospodě, pět korun v herně a padesát korun v kasinu, tu výplatu prohrajete na výherním herním přístroji za deset, dvanáct, patnáct hodin – to už tam sotva vydržíte. Kdežto tady u těch nových systémů jste bez výplaty za tři čtvrtě, za půl hodiny.

Takže tento proces ale měl i negativní důsledky pro obce, které byly trestány za to, že vyhláškami se pokoušejí regulovat hazard ve svých obcích. Místo výherních hracích přístrojů dostaly tyto centrální systémy, a dostaly je bez peněz. Dostaly je bez správních poplatků, a ten rozdíl za ty roky, jak se mi podařilo spočítat, dělá zhruba 11 miliard korun! O tyto peníze byl ochuzen komunál a tyto peníze zůstaly za těch 14 let, protože tento průlom nastal jakýmsi přídavkem, vmetením do zákona v roce 1998, kdy se zavedl § 50 odst. 3, který umožňuje povolovat i jiné v zákoně nevyjmenované hry, a hazard toho využil, že vlastně úředníci Ministerstva financí mohli úplně všechno na základě zmanipulovaných posudků, často přímo vzniklých na plzeňské fakultě a lidmi nechvalně spojenými s touto fakultou, Ústav státu a práva, tak tito lidé si připravili, hazard si tam připravil posudky, kterými prolomil – podvedl zejména obce, které přišly o 11 miliard korun. A já se ptám, kdo za to nese odpovědnost. A byl bych rád, aby se ta věc vyřešila.

Chtěl bych říct, že účelem pozměňovacího návrhu k tomu komplexnímu, nebo oponentní zprávě Věcí veřejných není zvýšením hazardu dosáhnout nějakých extra větších přínosů, jako nějaký vyšší jídašský groš a profitovat na tomhle podnikání. Naší snahou je snížit těch 40 miliard dopadů – a to je ten přínos pro společnost, který bychom měli zdůraznit, nikoli ten přímý daňový, který samozřejmě v současné době chybějících peněz má význam také.

Takže já v podrobné rozpravě potom popíši, co navrhujeme, a děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak je tady přihlášený pan poslanec Jan Farský, tak ho prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl pouze uvést některá upřesnění informace, která tady zazněla, týkající se oponentní zprávy menšiny.

Já bych chtěl uvést, že na veřejně prospěšné účely, tak jak je tam uváděno, sjednocení na 20 %, tak je velice podrobně hlídáno to, aby

nedocházelo k dalšímu zneužívání, a to dvěma způsoby. Jeden je ten, že je povinností smlouvu, kterou se odvádějí prostředky na veřejně prospěšné účely, mít dopředu schválenou povolovacím orgánem, který povoloval loterii. První filtr. Druhý filtr je zveřejnění smluv umožňující dálkový přístup na dobu nejméně pěti let, takže tady je i kontrola veřejnosti a případně dalších příjemců.

Podle propočtu loterijních společností, který dnes nedokážu v tuto chvíli ani ověřit, ani nějak rozporovat, takže ho přijímám, je, že by na veřejně prospěšné účely mělo tímto způsobem být nominálně přisunuto dalších 3,5 miliardy korun, z čehož 3 miliardy by měly jít do rozpočtu obcí a půl miliardy obecně na veřejně prospěšné účely by rozdělávaly společnosti.

Určitě jsou ale další peníze, které dneska mizely v systému přerozdělováním si do vlastních společností loterijních dceřinek, a tím způsobem, těmi dvěma způsoby, které jsem na začátku zmínil, by tímto mělo být zakročeno a znemožněno.

Chtěl bych předtím, než přistoupíme k podrobné rozpravě, na jejímž začátku budeme hlasovat o tom, jestli se oponentní zpráva menšiny stane tím základem pro projednání ve druhém čtení, požádat všechny zde přítomné poslance, bez ohledu na politickou příslušnost, protože téma, které dnes řešíme, je apolitické, aby se k tomuto návrhu připojili, aby pokud možno své osobní ambice utlumili, protože si myslím, že důkazem je to, že ta cesta jednotlivých, byť výborných návrhů, ale návrhů, které postupně jenom roztrhají jednotu Poslanecké sněmovny, ta vedla k tomu, že se za dvacet let v podstatě regulovat hazard nepovedlo. My teď máme výjimečnou šanci hazard zregulovat, dát mu pravidla, která lze hlídat, lze dodržovat, a já vás žádám o to, abyste tedy hlas a svoji ruku pro tento návrh zvedli. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tohle je poslední vystoupení, které jsem tu měl přihlášené do obecné rozpravy. Takže se ptám, jestli ještě někdo v obecné chce vystoupit, a nebo pokud ne, tak... Ano, prosím, pan poslanec Bém, kterého jsem přehlédl, prosím. To je moje chyba.

Poslanec Pavel Bém: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, vím, že vše, co mělo být a mohlo být řečeno na téma hazard, už tady bylo řečeno mnohokrát v prvním čtení, bylo recyklováno a bude ještě recyklováno v průběhu podrobné rozpravy při čtení třetím. Přesto já jsem tady neměl možnost vystoupit v průběhu prvního čtení a já si tu příležitost nenechám vzít.

Dovolte mi, abych vás seznámil s několika čísly, která tady zazněla, ale nejsem si tak úplně jist, jestli zde zazněla v takovém komplexu, o který já se pokusím.

Hlavní město Praha, Las Vegas, Monte Carlo, Reno – krásná města, úžasná místa na světě. To jedno, co je spojuje kromě krásy, zájmu, atraktivity pro turisty, to jedno, co je spojuje, společný jmenovatel, je hazard, hazardní hry, kasina, výherní hrací přístroje, videoloterijní terminály. Celý ten svět je světem neobyčejně perversním, je světem peněz, je světem byznysu, ale je také světem chorobného hráčství a je světem obrovských nákladů pro náš veřejný rozpočet.

V Praze v roce 2010 bylo 6 075 výherních hracích přístrojů, 7 576 videoloterijních terminálů, 354 rulet a 146 kasin. Čísla nám nic neřeknou, pokud se nepodíváme na parametrické srovnání s jinými zeměmi nebo s jinými městy. A když se podíváme na srovnání například s Rakouskem – je to náš soused, koneckonců, do jisté míry k němu máme historicky, kulturně blízko – tak v Rakousku je počet obyvatel na jeden výherní hrací přístroj 4 243. V Praze 212. V České republice 182. Jenom málo míst na světě nás může v této oblasti trumfnout. Je to například Monako. Pravda, Monako má 16 obyvatel na jeden výherní hrací přístroj. Jsou ještě lepší než my.

Když se podíváme na videoloterijní terminály, tak ani tady nás statistika příliš neoslní. Rakousko má 22 902 obyvatel na jeden videoloterijní terminál. Švédsko má 1 290 obyvatel na jeden videoloterijní terminál. Ale Praha má necelé dvě stovky – 192 obyvatel na jeden videoloterijní terminál. V Oslu není žádné kasino, přesto tam lidé jezdí, přesto se Oslu docela ekonomicky daří. Vídeň má kasino jedno, Brusel – správní a administrativní centrum nové Evropy – má kasino jedno, naši sousedé z postkomunistického středovýchodního bloku, Budapešť má kasina dvě, Bratislava má kasina tři, Varšava, ta už je na tom hůř, varšavský starosta by se měl stydět, Varšava má kasin sedm! Já to říkám v nadsázce. Varšavský starosta se vůbec nemusí stydět, prosím pěkně! Stydět se musíme my. Praha má 146 kasin! Možná vás to v tomto ohledu překvapí, ale tady figuruje hlavní město ČR na prvním místě. Las Vegas je v těsném závěru druhé se 122 kasiny. Proč o tom všem mluvím? My to samozřejmě nějak víme, my prostě víme, že v ČR se hazardu daří, my víme, že v Praze, kterou procházíme, nás hazard zdraví svými neodolatelnými marketingovými znaky, blikajícími světýlky, přitahuje nás neskutečnou gravitací na každém téměř druhém kroku.

Zajímavé a bohužel v tomto ohledu mimořádně smutné je, když se podíváme na to, co se děje v posledních pěti letech. Když se podíváme jenom na kasina, tak v roce 2007 bylo v Praze kasin 46, v roce 2008 už 60, v roce 2009 64, v roce 2010 106 a v roce 2011 – a já jenom připomenu, kdybychom nebyli orientováni prostorem, místem a časem, tak sedíme v Poslanecké sněmovně a píše se rok 2011 – v roce 2011 146 kasin! Víte, já to neříkám proto, že vás chci zdržovat. Já to říkám proto, že i v této Poslanecké sněmovně už se nějaký čas vede rozprava, nebo dokonce mo-

žná snaha, dobře míněná snaha omezit hazard nejenom v Praze, ale v celé ČR. Kdybychom to měřili délkou životnosti nebo délkou funkce – o životnosti raději nebudu hovořit – ale délkou funkce této Sněmovny, tak už minimálně téměř rok se tomuto tématu věnujeme. Přestože se mu věnujeme, tak rozdíl v počtu nárůstu kasin v Praze mezi rokem 2010 a rokem 2011, což je jakési časové zrcadlo tohoto období, je, přátelé, skoro 40 %! Nepřijde vám, že je tady něco v nepořádku? A vy můžete říct: samozřejmě, že je tady něco v nepořádku, ale za to primárně mohou obce, města, vesnice, i ta Chrastava si za to může sama, protože prostě hazardu přeje. Teď se v nadsázce, prosím pěkně, omlouvám chrastavským zastupitelům, protože si nemyslím, že by Chrastava hazardu přála. Ale někdo by to klidně mohl říci.

Tak se na to podívejme, jak je to například na území hl. m. Prahy. Hlavní město Praha mělo v roce 2007 8 358 výherních hracích přístrojů a pocho pilo, že je něco v nepořádku. V ten samý rok mělo 46 kasin. V ten samý rok nemělo jedinou ruletu, nemělo jediný videoloterijní terminál. Shodou okolností v té době já jsem byl primátorem hl. m. Prahy a musím se přiznat, že mi to lezlo na nervy úplně nevidaným způsobem. Nuže, začali jsme bojovat proti hazardu. Vytvořili jsme jakýsi panel. Věděli jsme, že to je citlivé téma, že musíme nejdřív diskutovat, najít nějaké rozumné řešení, ale především a hlavně že nám nezbyvá, než udělat nepopulární možná opatření, to znamená, někde výherní hrací přístroje zakázat, někde je prostě zrušit, říci: tady nebudou! Tak jsme to začali dělat. V roce 2009 z původních téměř 8,5 tis. už bylo jenom 7,5 tis. výherních hracích přístrojů a v roce 2010 6 tis. Tedy mezi dvěma lety se snížil rozsah hazardu, který mohla ovlivnit obec nebo město Praha, asi o 35 %. Ale podívejme se na druhou stránku téže mince. V ten samý čas se z počtu nula vyšplhal počet videoloterijních terminálů na číslo 6 687. Jinými slovy, o 2,5 tis. výherních hracích přístrojů Praha snížila rozsah hazardu na území naší metropole. Za ten samý čas se ale ztrojnásobil rozsah hazardu, protože v mezidobí Ministerstvo financí povolilo téměř 7 tis. videoloterijních terminálů. V té samé době narostl počet kasin ze 46 na 106, resp. dnes na 146.

Proč o tom zase mluvím? Protože když jeden dělá něco, resp. generuje nějakou sílu a tlačí nějakým směrem, kdy tady v Poslanecké sněmovně já jsem vlastně neslyšel z těch vystoupení nikoho, kdo by řekl: já hazardu přeji. Snad jenom pan kolega Farský se přiznal k tomu, jestli jsem to dobře pochopil, že jednal se všemi možnými provozovateli sázkových a jiných her. Co jiného mohl pan kolega Farský dělat, když chtěl předložit nějaký komplexní pozměňovací návrh, než jednat? Porozuměl, pochopil, o co vlastně jde. Nezaznamenal jsem jediný hlas, který by zde od tohoto řečnického pultu řekl: Víte, vy tady žvaníte o omezování hazardu, ale nám to vůbec nevadí, protože hazard – ono to vlastně je jako s čímkoliv jiným.

Někdo hraje v kostky, jiný hraje v karty, jiný jí čokoládu, jiný jí buček, jiný dělá něco jiného, co nepochybně nedělá a nemusí dělat dobře jeho zdraví. Ne že by hra v karty musela zrovna generovat něco špatného s vaším zdravím, to v žádném případě! Také mám rád mariáš. Ale v každém případě je realitou, že jsem tady nezaznamenal žádný hlas někoho, kdo by přišel a řekl: já hazardu fandím. Anebo: mně to je úplně jedno, protože to je osobní rozhodnutí každého jednotlivce, a my bychom měli být natolik zodpovědní, civilizovaní, kultivovaní a liberální, abychom o tom, jestli někdo chce hrát, nebo nechce hrát, nechali rozhodnout toho, kdo se rozhoduje.

Takže všichni vlastně – je nás tady 200 poslanců, poslankyň – bojujeme proti hazardu. No jo, všichni bojujeme proti hazardu, ale nějak se nám hazard navzdory tomuto boji omezovat nedaří. Hodně se tady mluví o tom, že hazard jsou peníze a že ty peníze jsou vlastně užitečné, protože z různých odvodů a správních poplatků, potažmo v budoucnosti možná z daní, provozovatelé hazardních her budou odvádět státnímu rozpočtu či obecním pokladnám nějaké peníze a ty z toho budou financovat veřejně prospěšné věci. To je fajn. Ale podívejme se na to, jak to tedy vlastně je s financováním veřejně prospěšných věcí. Výnosy z provozování hazardu v ČR v roce 2009 – 5,5 mld. – na území hlavního města Prahy. Pardon, omlouvám se, na území celé ČR, tuším, je tohle číslo. Kdyby to nebyla pravda, tak mě opravte, ale 5,5 mld. na území ČR. (Z pléna 7 mld.) Nebo 7 mld. už. – 2009, já jsem se dotýkal roku 2009.

Šest procent z této částky jsou ony finanční prostředky, kterými disponovalo hlavní město Praha v roce 2009 jako jakési semeníště zkoncentrovaného hazardu v této zemi. Jinými slovy, to není adekvátní. I kdybychom přijali tento ekonomický argument, tak se obávám, že tady prostě nemůžeme uspět. To neodpovídá rozumné parametrické realitě.

Asi bychom si mohli uvědomit – a já to tady řeknu zase jako odborník, už jsem tady několikrát mluvil o alkoholu – že gambling, hráčství, je nejenom byznys, ale je to také nemoc. A asi vás nepřekvapím, když zopakuji číslo, které tady také zaznělo, že v České republice v roce 2009 nebo v roce 2010 prosázeli lidé 128 mld. korun, z čehož více než 50 mld. byly prosázené peníze ve videoloterijních terminálech a sázení přes internet, tedy v těch nových elektronických technických hrách.

Asi vás nepřekvapím, když řeknu, že v České republice se léčilo 1435 osob z takzvaného chorobného hráčství, nicméně toto číslo představuje zhruba dvacetiprocentní nárůst v období posledních pěti let, což nemůžeme nazvat úplnou pandemií, ale rozhodně to není vývoj zdravým směrem. A odhad, kolik se v České republice nebo na území České republiky pohybuje neléčených patologických hráčů s nemocí, prosím pěkně, je zhruba 100 tisíc.

Já do třetího čtení a následně asi s velkou pravděpodobností i do po-

drobné rozpravy si nechám některé detailní komentáře na jednotlivé návrhy, které se v Poslanecké sněmovně dnes ve druhém čtení na plénum dostávají. Ale dovolím si učinit v této chvíli čtyři závěry.

Za prvé, Ministerstvo financí ve své administrativní regulační funkci selhalo, pomohlo tak expanzi hazardu v českých městech, a v tomto ohledu, neztejte se, pro mě osobně nemají názory Ministerstva financí žádnou relevanci.

Za druhé, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v historické roli zákonného regulátora hazardu selhala, a upřímně řečeno, také těžko může mít – já vím, že to říkáme na této půdě a že to zase říkám s trochou nadsázky, ale ani Poslanecká sněmovna přece nemůže mít důvěru toho, kdo chce hazard skutečně regulovat.

Za třetí, vlády, ať už to byly vlády pravicové, nebo vlády levicové, také selhaly ve snaze regulovat hazard na území České republiky a také nemohou vlastně mít naši důvěru. Důvěru nás všech, protože my všichni jsme přece tady říkali, že chceme hazard regulovat.

Co z toho tedy lze vyvodit za závěr? Je tady ještě někdo, prosím pěkně, kdo by nám mohl pomoci?

Tak se na mě neztejte, ten jediný, kdo nám může pomoci, jsme my sami. A tady zaznělo z úst mých předřečníků „mnoho psů, zajícova smrt“. Mohlo by se velmi snadno také stát, že tím, že tady máme spoustu návrhů, budeme nakonec volným hlasováním chytře, jak se to nadiriguje v jednotlivých poslaneckých klubech, tak bychom si mohli říci – je volné hlasování, ať si každý hlasuje, jak chce, a mohlo by se také stát, že ve finále neprohlasujeme vůbec nic.

Já si myslím, že to, co tady zaznělo na začátku funkčního období této Poslanecké sněmovny, totiž to, že tato Sněmovna společně s vládou předloží jeden společný návrh, pod kterým se všichni my, kteří to myslíme s regulací hazardu upřímně (směje se), a ještě jednou upřímně, že tento jeden návrh prostě schválíme 200 hlasy, nebo hlasy všech přítomných poslanců a poslankyň.

Víte, kdyby se náhodou stalo, že se nám to nepodaří – jako že se nám už nepodařilo předložit ten návrh jeden – ale že se nám nepodaří ve finále schválit alespoň nějaký návrh, tak já jsem přesvědčen, že každý, kdo se na nás dívá – ať už se na nás dívají z televizních obrazovek, nebo se na nás dívají prostřednictvím našich kamer či našich balkonů dospívající mladí lidé, sdělovací prostředky a interpretují naše konání – by se nám musel vysmát do očí.

Takže já apeluji na naši zodpovědnost, prosím pěkně. Přijmeme nějaký rozumný návrh, který omezí hazard nejen v Praze, ale v celé České republice. Já si dokonce myslím, že samozřejmě Ústavní soud včera rozhodoval určitě v dobrém timingu, tak, aby se nám možná tak trošičku zpřímila

podíval do očí a tak trochu nepřímě vysmál. Ale přece, proboha, za sebe nechceme nechat rozhodovat Ústavní soud! To už se několikrát v této zemi stalo, a upřímně řečeno, s 90 % rozhodnutí Ústavního soudu, který zasahoval do veřejných dění, do kterých dle mého názoru zasahovat neměl, tak dle mého názoru, a mohu si to tady dovolit říci jako poslanec, rozhodl špatně. O tom jsme možná měli rozhodovat my jako Poslanecká sněmovna.

Takže, proboha, nenechme za sebe rozhodovat někoho jiného, rozhodneme sami! Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo poslední vystoupení v obecné rozpravě. Můžeme obecnou rozpravu ukončit. Z rozpravy nevyplývalo žádné hlasování, které bychom nyní měli absolvovat. Doufám, že mi to zpravodaj potvrdí.

Můžeme rovnou otevřít rozpravu podrobnou. Na začátku podrobné rozpravy budeme hlasovat o návrhu, aby základem pro předkládání pozměňovacích návrhů se stala oponentní zpráva, která tady byla navržena panem poslancem Farským. Já zagonguji, aby se všichni dostavili do Sněmovny. Je tu žádost o odhlášení. Odhlašuji vás a žádám, abyste se znovu přihlásili. Chvilí počkáme, až se Sněmovna zaplní.

Vážení kolegové, abychom věděli, o čem hlasujeme: jsme na začátku podrobné rozpravy a v jejím úvodu budeme hlasovat o návrhu poslance Farského, aby se základem pro pozměňovací návrhy stala předložená oponentní zpráva. To je to, co si musíme nejdříve vyjasnit – k čemu se budou vztahovat pozměňovací návrhy. O tom nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby základem pozměňovacích návrhů byla oponentní zpráva, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 117, přihlášeno je 168, pro 142, proti 1. (Potlesk ze středu sálu.) Tento návrh byl přijat a my víme, k čemu předkládat pozměňovací návrhy.

Jako první se do podrobné rozpravy přihlásil pan poslanec Alfréd Michalík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážení pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, měl jsem připravené dva pozměňovací návrhy. Jeden byl k vládnímu tisku a druhý k tomu, co teď prošlo. Tím pádem je pro mě základem oponentní zpráva a k ní je můj pozměňovací návrh označený jako 2. Michalík, který se týká dvou principů, a to je možnost obcí vetovat prakticky veškeré hry, a pak je to samozřejmě účinnost platných smluv zkrátit na tři roky, těch, které byly povoleny

Ministerstvem financí. To je princip tohoto návrhu a já se k němu tímto způsobem hlásím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další – pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já se formálně hlásím k pozměňujícímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic s tím, že je označen mým jménem. Myslím, že pan zpravodaj zřetelně ví, že můj pozměňující návrh je formulován k vládnímu návrhu zákona. Myslím, že je správné, aby tak i setrval. Bylo by velmi těžkopádné a myslím, že velmi svízelné, pokoušet se napojovat znění tohoto pozměňujícího návrhu na návrh té opoziční skupiny, který byl v tuto chvíli přijat jako základ projednávání. Myslím, že i tak je to věc hlasovatelná, neb o tom, zda bude návrh kolegů přijat, rozhodneme v hlasování ve třetím čtení. Nebude-li tak, tak tento návrh bude rozhodně hlasovatelný právě proto, že je směřován k vládnímu návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Dámy a pánové, můj pozměňovací návrh, který máte také před sebou na stole, označený mým jménem, je pozměňovací návrh také k vládnímu zákonu. Nicméně vzhledem k tomu, že nevím, v jaké podobě bude přijat návrh, tak se k tomuto návrhu hlásím.

Jde o to, že zahraniční loterie, loterie jiných společností, podnikají na území České republiky bez licence. To znamená bez oficiálního povolení Ministerstva financí. Stát je tak zbaven možnosti jakkoli tyto firmy kontrolovat či regulovat. Lze tak obtížně nebo vůbec zabránit podvodům na českých občanech.

Za další. Zahraniční loterijní společnosti neplatí správní poplatky, odvody na státní dozor ani odvody na veřejně prospěšné účely, což v souhrnu činí asi 300 mil. Kč za rok, o které tak připravují státní rozpočet České republiky. Další 200 až 300 mil. Kč uniká českému státu na odvodech DPH a dále na odvodech na sociálním a zdravotním pojištění. A konečně nepřiměřeně nízkými či čistě formálními požadavky při registraci hráčů umožňují přístup nezletilým k sázení a ohrožují tak tuto sociální skupinu.

Proto tedy máte na stole zmíněný pozměňovací návrh, který se týká zákazu propagace, reklamy a prodeje nepovolených nebo neoznámených loterií a podobných her, dále stanovení sankcí za provozování nebo organizování loterií nebo podobných her v rozporu se zákonem nebo při porušení zákazu provozování, povinnosti banky nebo spořitelního a úvěrního

družstva odmítnout provedení příkazu k úhradě na účet příjemce v tuzemsku nebo v zahraničí, pokud je provozovatelem loterií nebo podobných her bez povolení, a zároveň ukládá povinnost ministerstva poskytnout potřebnou součinnost. A konečně, týká se povinnosti provozovatelů elektronických prostředků zajistit nemožnost připojení uživatelům k příslušným stránkám provozovatelů bez povolení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Opět pan poslanec Farský. Zmizel. Pan poslanec Farský je přihlášen do podrobné rozpravy a nevidím ho tady. Už jde, takže ho mohu požádat, aby ještě přednesl svůj pozměňovací návrh. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji a omlouvám se za zdržení. Jde pouze o technickou záležitost. V opoziční zprávě menšiny je, aby v části první článek druhý v bodě 4 před slova „nevztahuje ustanovení § 50 odst. 4 a 5“ se vložila slova „ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“. Nejde o žádnou změnu, jde pouze o upřesnění, abychom se výkladově nedostali do problémů. Takže já ho předložím ještě písemně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další je pan poslanec Novotný. Pardon, pan poslanec Florián. Přehlédl jsem se. Pan poslanec Florián, pak pan poslanec Novotný.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, po věčné diskusi nad zákonem o loteriích si vám dovoluji také předložit a tímto také načíst pozměňující návrh, který vám byl rozdán na lavice. Jedná se o kompromisní variantu, která svou podstatou není nijak v rozporu s novelou, kterou předkládá vláda. Rád bych zdůraznil, že předložený pozměňující návrh neodstraňuje instrumenty, které budou využívat obce pro kontrolu či regulaci hazardu, což je zásadní.

Návrh, který předkládám, přináší více prostředků obcím ze zdanění hazardu. Je zřejmé, že v minulosti tomu tak nebylo. Osobně jsem přesvědčen, že takto koncipovaný pozměňující návrh je určitým doplněním navrhované novely. Proto bych si vás, vážené kolegyně a kolegové, dovolil požádat o zvážení a jeho podporu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Pan poslanec Novotný nyní.

Poslanec Josef Novotný st.: Ještě jednou vystoupím. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu k opozičnímu návrhu. Předkládáme ho s kolegy Vysloužilcem a Babákem, má šest bodů.

V prvním bodě předřazujeme výtěžek VPÚ z jedné poloviny do státního rozpočtu na jeho posílení, neubíráme v tom oponentním návrhu právo obcím čtvrtinu z toho výtěžku dostávat do svých rozpočtů, a snižujeme tím množství peněz, které by šlo do těch neprůhledných nadací, Kostarická kinematografie a další.

Bod číslo dva je drobné upřesnění okruhu osob vyloučených z kurzo-vých sázek.

Bod číslo tři jsou, jak jsem už zmínil, definovaná kasina, oddělení od těch pseudokasin, a je to základ toho, že bychom se potom vyhnuli případným arbitrážím ze strany těch 12 kasin, z toho dvě vznikla před dvěma lety, je to ta stamilionová investice, tam bude třeba dodržet lhůty. Již jsem jednal se skupinou v Senátu – zájemců o hazard – protože jsme tam už připravovali normu před lety a tato kasina jsme měli vydiskutována. Je to s asociací kasin takto vydiskutováno. A v Senátu by toho využili k pozměňováku, kterým by upřesnili, pokud my oddělíme kasina od těch pseudokasin, zejména tady v Praze, tak by to byl základ ke změnám, které by tam potom provedli.

Dál je tady bod číslo čtyři, sankce za zneužití názvu kasino, logický krok navazující na bod číslo tři.

V bodě číslo pět vlastně řešíme ten problém, který v té oponentní zprávě říká, že budou variantní hlasování 3, 4, 5 let. Tím, že Ústavní soud rozhodl, že VHP rovná se IVT, tak musíme dodržovat zákon. A přechodná doba na odstranění terminálů, pokud bude vyhláška jeden rok – i tak dáváme hazardu tři roky. V době, kdy chybějí veřejné peníze, kdy reformujeme obecné a státní rozpočty, veřejné rozpočty, tak jsme dali hazardu v této bídě tři roky a hazard na tom náležitě profituje, roste, a šetříme, kde můžeme – a lidi jsou v ulicích, odboráři.

Takže tady si myslím, že to je jasné. Chci upozornit, že v roce 1998, kdy se po ohromné petiční akci podařilo obcím vymoci si regulaci hazardu v tom, že alespoň VHP mohly regulovat vyhláškami, tak se ani jedna z těch firem neodvolala proti tomu, že do roka musely vyklidit pole. A často to byly firmy, které byly v místě, v městech, neměly rozvětvenou síť, neměly to kam přemístit. V tomto případě my nerušíme centrální povolení, nerušíme ve všech městech systém centrálního videoterminálu. My jenom říkáme, že do roku z města jednoho musí odejít a mohou si je přemístit do míst jiných.

A bod číslo šest je odstranění limitace správního poplatku. Neumím si představit, že ho neuděláme tady, že neodstraníme tu limitaci, která zvýhodňuje velké firmy, a že v době, kdy odstraňujeme daňové výjimky, nebo se na to chystáme, to bohužel zatím není pravda, tak necháme výjimku pro hazard pro velké firmy. Už jenom proto, že pokud říkám, že sjednotíme zdanění malých firem, tak těm velkým nemůžeme tu úlevu nechat.

Takže to je všechno, děkuji za pozornost a děkuji podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A poslední přihlášený do podrobné je pan poslanec František Sivera.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych rád načetl drobný pozměňovací návrh ke zprávě oponentní menšiny, tisk 146.

Část první článek I: v odstavci 5 písmeno m) se vypouští věta „turnajové a hotovostní sázkové hry podle tohoto odstavce, ve kterých celková výše vsazených částek nepřevyší 10 000, nepodléhají povinnostem podle tohoto zákona“.

V části třetí článek V: v odstavci 1 písmeno g) se vypouští „herní místo lokálního herního systému“ a nahrazuje se „lokální herní systémy“.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jsme vyčerpali všechny přihlášky do podrobné rozpravy, takže pokud se už nikdo nehlásí, pravděpodobně můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Jak to chápu, jsme ve druhém čtení, takže snad ani už není co hlasovat. Jen se zeptám, jestli to zpravodaj vidí podobně. Doufám, že ano, můžeme ukončit projednávání tohoto bodu, je to v podstatě ve druhém čtení hotovo, takže můžeme. Bod 15 tisk 138 končíme.

Máme tady bod číslo 16, to je

16.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - druhé čtení

Budeme se věnovat stejnému tématu. Jen bych požádal pana poslance Sobotku, aby uvedl tento návrh. Pokud tu není on, tak někdo z dalších navrhovatelů. Viděl jsem tady poslance Tejce. Také sebe bych mohl požádat, ale to neudělám. Takže požádám pana poslance Tejce, jestli je tady někde poblíž. (Poslanec Tejc přichází do sálu.) Ano, takže je tady někdo z těch, kdo by to mohl uvést. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, ten návrh zákona jsem částečně již komentoval při projednávání předchozího návrhu zákona. Naším cílem jako sociální demokracie je, aby došlo k větší regula-

ci a k odvodu větších částek na veřejně prospěšné účely. Myslím, že cílem není to, aby tady jednotlivé strany nebo poslanci předkládali návrhy jen proto, aby se předvedli a aby nebylo dosaženo konsenzu. Proto my budeme podporovat, bude-li shoda a bude-li kompromis, třeba i jiný návrh než náš, pokud alespoň část těch návrhů obsažených v našem tisku bude zapracována.

Jedním z cílů, které máme, je především – a na tom se, myslím, shodujeme tady v Poslanecké sněmovně téměř všichni na rozdíl od minulého období – posílit pravomoc obcím tak, aby mohly regulovat, a více regulovat, nejen výherní hrací automaty, ale také videoloterijní terminály. Koneckonců této snaze dal zelenou i Ústavní soud tuším včera svým rozhodnutím, ale přesto je dobré, aby tato věc byla upravena zákonem, a tam směřuje náš návrh.

Zároveň jako sociální demokraté jsme předložili návrh tak, aby byla zkrácena ona lhůta mnohdy desetiletá na maximálně tři roky, což by na jedné straně nemělo vést k arbitrážím a na straně druhé by to mělo skutečně reálně umožnit obcím, aby dokázaly o tom, zda budou, nebo nebudou umístěny hrací automaty a loterijní terminály, rozhodovat tedy nejen zákonem za mnoho let, ale fakticky nejpozději za tři roky v těch případech, kde jsou dlouhodobé smlouvy.

Další, co je potřeba změnit podle nás, je také výše odvodů. V současné době – bylo o tom tady několikrát hovořeno mými předřečníky – často dochází k obcházení účelovým rozdělováním společností. My navrhuje, aby odvod byl 21 %, nikoli tedy 6 až 20. Jestli bude 21, nebo 20, to není myslím tak nejpodstatnější. Důležité je, aby se sjednotil a aby se sjednocoval směrem nahoru, nikoli dolů.

Podstatou částí našeho návrhu je také to, aby se nejen více ztransparentnilo rozdělování tohoto výtěžku, aby nedocházelo k propojování těch, kteří odvádějí prostředky a zároveň je dostávají. Tak se v minulosti dělo. A zároveň aby veřejnost byla informována o tom, kam ty prostředky směřují, a byli jsme schopni dohledat to např. právě na internetu, a to několik let zpětně, protože mnohdy až po letech se zjistí určité pochybnosti.

Jak jsem hovořil již v tom minulém příspěvku, chceme, aby 20 % z té celkové částky, která se na veřejně prospěšné účely vybere, byla věnována ve prospěch sportu. Myslíme si, že by mohlo jít až o několik set milionů korun ročně. Jsme přesvědčeni, že by neměl být zřizován zvláštní fond, ale že by tyto prostředky měly jít na zvláštní účet Ministerstva školství, které by poté rozhodlo o rozdělení těchto prostředků. Vzdáváme se tedy jako poslanci té možnosti ve prospěch Ministerstva školství, ale myslíme si, že tento systém by byl efektivnější, dlouhodobější a také ministerstvo s ohledem na své možnosti jako or-

gánu moci výkonné by jistě dokázalo tyto prostředky efektivně rozdělovat a samozřejmě by musely být pod kontrolou Poslanecké sněmovny. Nicméně ten návrh směřuje k tomu, aby skutečně byl zřízen zvláštní účet Ministerstva školství.

To jsou ty nejzákladnější body, které náš návrh jako návrh sociálních demokratů obsahuje. Ale opakuji, neděláme si patent na rozum, určitě jsme ochotni podpořit i jiné návrhy. Cílem dnešního projednávání a projednávání ve třetím čtení by mělo být, aby byla nalezena shoda a aby zde nestály tři návrhy podporované třetinou Sněmovny. Výsledek by byl, že by nebyl schválen ani jeden. To rozhodně nechceme a budeme se snažit o nalezení shody. Tak jak ta jednání probíhala, a myslím, že to ukázalo i hlasování o tom menšinovém stanovisku, které bylo vzato za základ projednávání, že ta shoda již částečně nalezena byla. Já věřím, že uspějeme, všichni poslanci ve Sněmovně, tak abychom ji našli ještě předtím, než budeme hlasovat ve třetím čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo slovo předkladatele. My jsme to přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Máme usnesení 47/2 a požádal bych poslance Pavla Svobodu, aby nám k tomu řekl, jak to ve výboru dopadlo.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rozpočtový výbor na své 15. schůzi zaujal toto stanovisko. Po úvodním výkladu poslance Bohuslava Sobotky, zpravodajské zprávě Svobody, jeho následné rekapitulaci a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh poslanců Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zamítla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a otevíráme obecnou rozpravu. Do ní se zřejmě nikdo nehlásí. Já aspoň nikoho nevidím, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit a zahájit rozpravu podrobnou. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se Poslanecká sněmovna v předchozím bodě při hlasování o oponentní zprávě v podstatě napříč politickým spektrem vyslovila pro tuto variantu, nebo pro tento návrh, já budu ve třetím čtení doporučovat zamítnutí tohoto návrhu zákona poslanců Sobotky a dalších.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Na hlasy z pléna) Ano, navrhnout? To navrhne, ano, teď už to může navrhnout, správně.

Poslanec Pavel Svoboda: Dobře, děkuji. Takže ještě jednou – navrhuji už nyní zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to už obsahem usnesení výboru. Myslím, že jsme učinili všechno, co jsme mohli. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Už nikdo, může ukončit a zřejmě můžeme ukončit i projednávání tohoto bodu v této chvíli. Takže končí projednávání bodu číslo 16 a máme tu bod číslo

17.

Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - druhé čtení

Vítám tady pana primátora Bohuslava Svobodu ve Sněmovně. Jsme tedy zase ve druhém čtení. Jedná se o sněmovní tisk 33. Samozřejmě tématem jsou opět loterie. Požádal bych primátora hlavního města, aby nám tady tento návrh uvedl. Prosím, pane primátore, máte slovo.

Primátor hl. m. Prahy Bohuslav Svoboda: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny na svém zasedání 19. května doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu zamítnutí návrhu zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1990 Sb. Dovolte mi konstatovat opětovně, že i vládní návrh řeší pro hlavní město Prahu uspokojivým způsobem zásadní problém současné právní úpravy, a to problém provozování videoloterijních terminálů a jiných technických herních zařízení.

S čím se však hlavní město Praha nemůže ztotožnit, je přechodné ustanovení vládního návrhu, podle něhož povolení k provozování loterií a jiných podobných her vydaná do dne nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky, která nejsou v souladu s touto vyhláškou, zůstávají v platnosti po dobu uvedenou v povolení. Přijetí tohoto ustanovení totiž popřelo základní záměr projednávaného návrhu, to je umožnit občanům účinnou regulaci provozování především videoloterijních terminálů. Do konce roku 2009 byla vydávána povolení na dobu deseti let, to znamená, že značné množství provozovaných videoloterijních terminálů je povoleno až do roku 2019.

Zachováním platnosti vydaných povolení v následujících osmi letech se situace v provozování hazardních her v obci nezmění. Pro hlavní město Prahu je takovéto řešení velmi obtížně přijatelné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme to přikázali rozpočtovému výboru, máme už usnesení 33/2. Znovu bych požádal pana poslance Pavla Svobodu, aby k tomu vystoupil. (K dotazu poslance Pavla Svobody mimo mikrofon) Ano, k tomu usnesení, kterého jste se dobrali, něco k tomu, jak to vypadalo a tak.

Poslanec Pavel Svoboda: I v tomto případě rozpočtový výbor zaujal následující stanovisko neboli usnesení s tím, že doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon o loteriích a jiných podobných hrách, zamítla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za tuhle stručnou zprávu a teď k téhle věci otevírám obecnou rozpravu. Obecnou rozpravu k návrhu zastupitelstva hlavního města Prahy. Prosím, pan poslanec Novotný se hlásí.

Poslanec Josef Novotný st.: Já bych už jenom krátce ujistil pana primátora a zastupitele Prahy, že v oponentní zprávě i v pozměňovacím návrhu k oponentní zprávě ze strany Věcí veřejných a zejména v dodatku koaliční smlouvy, kterou v těchto dnech vyjednáваме, je zkrácení přechodného období, aby hazard šel z obecních pozic účinně regulovat. Účinně rovná se přechodné období jeden rok. A znovu zopakuji, i tak jsme dali hazardu tři roky, což je poměrně velice tolerantní, řekl bych až nezodpovědné. Další prodloužení nemá smysl a po včerejším rozhodnutí Ústavního soudu máme pravomoc k tomu, abychom skutečně přechodné období jeden rok uzákonili.

Naopak si myslím, že by bylo nemožné prodlužovat tuto dobu, protože pokud soud řekl, že ty bedny, koncové stanice centrálních systémů a VHP, jsou totéž, a já vás ubezpečuji, že mám posudek z ČVUT, který vám je k dispozici, který toto říká. A už byl k dispozici BIS, vládě Mirka Topolánka, a nebral ho žádný ze státních orgánů na zřetel. A to je zrovna to, co jsem říkal, že je potřeba z toho vyvodit trestní závěry k těmto lidem, kteří kryli podvodné povolení těchto her, vyvedení mimo zákon, vyvedení hazardu z kasin do cukráren, do pizzerií, kamkoliv, a hazard, který nebyl povolen předtím ani v kasinu.

Takže určitě dojde k tomu, že to, co zastupitelstvo města, město Praha rozhodlo, bude vyslyšeno a věřím, že už ve třetím čtení příští týden. A Věci

veřejné tímto podmiňují dodatek koaliční smlouvy. A v podstatě setrvání v koalici. Děkuji. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Braný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, pane primátore, vážená vládo, nebudu na předřečníka pana Novotného reagovat, protože to postavil na ostří nože, že by se rozpadla koalice, proto jsem se nepřihlásil. Ale též podporuji zkrácení lhůt.

Ale já si myslím pro pana primátora i jeho předřečníka, bývalého primátora Prahy Pavla Béma, že Prahu tlačí ještě jiný problém. Že toho už je příliš. A tady si myslím, nepomůže ani komplexní pozměňovací návrh, ale pomůže jediné nový zákon. Já tady vždycky vzpomínám Itálii, ale to je tzv. stanovení hraničního počtu přístrojů, jeho rozdělení po regionu a dražba míst, a potom ať to regulují obce. Ale v této situaci přeji panu primátorovi Svobodovi a jeho pracovníkům vysoký stupeň statečnosti, aby uregulovali tento byznys a aby se jim podařilo při tom novém komplexním návrhu i při rozhodnutí Ústavního soudu snížit ten počet.

Takže já si myslím, ať už to dopadne, jak chce v tom třetím čtení, že je před vládou jednoznačný úkol nový loterijní zákon. Tam se možná i s panem kolegou Novotným shodneme a tam bychom měli napřít úsilí a nemělo by nás ukolébat to, co jsme teď připravili nějakým kompromisním návrhem. A proto i klub KSČM je pro, aby se udělalo, co je možné, aspoň nějaké minimum, ale určitě, aby se i připravil nový zákon, který právě udělá limity pro počty těchto přístrojů a zařízení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, jsme stále v obecné rozpravě. Ptám se, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Vidím, že už diskuse zřejmě se vyčerpala, takže snad můžeme obecnou rozpravu ukončit a možná rovnou přejít k rozpravě podrobné. Takže já otevírám rozpravu podrobnou, jestli se do ní někdo nehlásí. Ano, prosím pana poslance Svobodu, aby tady přednesl svůj návrh.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych stejně jako v předchozím bodě navrhl s ohledem na to, že skutečně nositelem celého tohoto procesu loterijního zákona byl schválen Poslaneckou sněmovnou vládní návrh, potažmo oponentní zpráva, abych navrhl, podal návrh na zamítnutí tohoto návrhu hlavního města Prahy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. To bude

zřejmě taky jediná věc, která zazní v podrobné rozpravě, takže teď už snad můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Já bych tedy zřejmě mohl poděkovat panu primátorovi i navrhovateli a ukončit i projednávání tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme pokračovat dalším bodem, ale předtím bych vás ráda seznámila s omluvou, která mi byla doručena. Pan ministr kultury Jiří Besser se omlouvá z jednání ve středu 15. června od 13 hodin.

Nyní se budeme věnovat bodu

74.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdík, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Petr Gazdík a také zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Křeček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 247/6.

Otevírám nejprve rozpravu k tomuto bodu. Zeptám se, zda se někdo hlásí k tomu, aby mohl přednést nějakou legislativně technickou či gramatickou úpravu. Pan poslanec Gazdík do rozpravy. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, sněmovní tisk 247, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, týkající se elektronické podoby sněmovních tisků, byl na půdě Poslanecké sněmovny již podrobně projednán v prvním čtení ve výborech i ve stálé komisi pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny, i v rámci druhého čtení. Chtěl bych vám poděkovat za vstřícný přístup k projednávání tohoto návrhu zákona.

Pokud jde o jednotlivé pozměňovací návrhy obsažené v tisku 247/6, mohu říci, že se zcela ztotožňuji s návrhy, které předloženou novelu zpřesňují. Jedná se o pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru uveřejněné pod písmenem A2 až A7, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod písmenem B1 až B5, jsou totožné s A2, A3, A4, A6 a A7, a návrhy poslance Marka Bendy pod písmenem C1 až C4. Pozměňovací návrh

ústavněprávního výboru uvedený pod písmenem A1 nesouvisí s elektronickou verzí sněmovních tisků a mám k němu spíše kladné stanovisko.

Pozměňovací návrh paní poslankyně Kateřiny Konečné se rovněž netýká elektronické formy sněmovních tisků, ale problematiky interpelací. Tyto návrhy nepodporuji, a to i proto, že nejsou v takovém stadiu rozpracovanosti zejména ve vztahu již k dalším ustanovením jednacího řádu, tak i k dalším předpisům, aby mohly být v rámci této novely jednacího řádu schváleny. To platí především pro bod D1.

Závěrem mi dovolu, abych vás poprosil jménem navrhovatelů o vyslovení souhlasu s tímto návrhem zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Gazdíkovi. Jsme v rozpravě ve třetím čtení. Táh se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Paní poslankyně Kateřina Konečná s faktickou poznámkou? Takže rozprava, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, dovolu mi jen krátce se vyjádřit k tomu, co tady řekl pan Gazdík, že naše návrhy nejsou v takové fázi rozpracovanosti, aby mohly být schváleny v tomto tisku.

Já si myslím, že jsou, a především si myslím, že vzhledem k tomu, jak nás vládní koalice naučila škrtnat, tak bych vás jenom ráda upozornila, že jen za minulý týden by Státnímu fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie příslušelo 50 tisíc korun vzhledem k neúčasti ministrů rozhodně z jiných než zdravotních důvodů a nebo zahraniční služební cesty.

A protože si myslím, že všichni jsme zde kulturní tvorové, tak by stálo za to, abychom pomohli státnímu fondu, a já pevně věřím, že tento návrh nemůže být napsán jinak. Já vím, že se přímo nedotýká projednávaného problému, který předkladatelé, a já to velmi vítám, napsali do tohoto návrhu zákona, ale na druhou stranu se domnívám, že by bylo fér o něm hlasovat ne s tím, že se toho netýká, ale především s úmyslem zákonodárce. Navíc bod D2 se i právě elektronizace týká, protože ve chvíli, kdy bychom ho přijali, tak bychom nemuseli znovu množit tisky a znovu dávat nová čísla sněmovních tisků.

U bodu D2 – pan kolega Gazdík už mě poslouchá. Děkuji za to po deseti minutách. Ale mohli bychom písemné interpelace, tak jak je známe ze čtvrtého dopoledne, prostě odročit a vlastně by to dále pokračovalo v projednávání, což si myslím, že je úspora času, úspora administrativy. A pevně věřím, že minimálně tento bod 2 má přímou souvislost právě s návrhem zákona o jednacího řádu tak, jak ho navrhl předkladatelé. Ještě jednou jim za to moc děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Konečná. Další přihlášku do rozpravy nevidím, rozpravu tedy končím.

Jsme před hlasováním ve třetím čtení. Požádám pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem procedury, a poté požádám také pana zpravodaje i zástupce navrhovatele, aby nám dali stanoviska k jednotlivým návrhům. Pan zpravodaj Stanislav Křeček nás seznámí s procedurou.

Poslanec Stanislav Křeček: Paní předsedkyně, dobré dopoledne. Dámy a pánové, snad se nám konečně podaří také něco schválit.

Takže jak už tady řekl navrhovatel, máme vlastně čtyři komplexní pozměňovací návrhy. Především pozměňovací návrhy pod písmenem A, to je ústavňprávního výboru. Potom B, to jsou návrhy výboru pro veřejnou správu, potom C, návrhy pana poslance Bendy, a konečně D, návrhy paní poslankyně Konečné.

Já doporučuji tuto proceduru. Začít nejprve písmenem C, to je schválit pozměňovací návrhy pana poslance Bendy, které rozšiřují a zpřesňují některé návrhy, potom hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem A, to je ústavňprávní výbor, tím se ovšem stanou nehlasovatelnými návrhy pod písmenem B, výbor pro veřejnou správu, protože jsou totožné, a konečně nakonec hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem D, to je paní poslankyně Konečná.

Pokud jde o hlasování návrhů ústavňprávního výboru, je požadavek, abychom bod 5 hlasovali zvlášť, ale o tom se zmíním, až k tomu dojdeme. Čili takovouto proceduru navrhuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je nějaká námitka proti navržené proceduře?

Poslanec Stanislav Křeček: Paní poslankyně Konečná – myslím, že chce říci, že se má hlasovat každý z jejich návrhů zvlášť. Ano, tomu rozumím, to bych určitě udělal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takto tedy budeme postupovat, tedy v bodě D budeme hlasovat oba dva návrhy zvlášť, tedy D1, D2. Ještě nějaká námitka k proceduře. Není žádná?

Zahajuji hlasování pořadové číslo 118. Táh se, kdo souhlasí s navrženou procedurou, jak jsme s ní právě byli seznámeni. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 118 přítomno 186, pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme se tedy věnovat prvnímu návrhu.

Poslanec Stanislav Křeček: Navrhují, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pana poslance Bendy uvedených pod písmenem C, a to o všech návrzích ve čtyřech bodech najednou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím stanoviska? (Zpravodaj má stanovisko kladné. Navrhovatel také souhlasí.)

Zahájí hlasování pořadové číslo 119. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 119 přítomno 186, pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat dalším návrhem.

Poslanec Stanislav Křeček: Potom budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem A s tím, že body 5 a 6 budeme hlasovat zvlášť. Rozdíl, který tady je, spočívá v tom, že ústavněprávní výbor navrhuje, aby každý, kdo bude předkládat v elektronické podobě nějaký návrh, si předem ověřil u Kanceláře Sněmovny technické požadavky na předkládání stejnopisu v listinné a elektronické podobě, aby mohl dostat požadavku podle zákona. Čili každý, kdo předkládá, musel by si u Kanceláře Sněmovny ověřit tyto technické požadavky. Proti tomu se výbor pro veřejnou správu domnívá, že by toto mělo být vypuštěno, aby Sněmovna sama posoudila, zda ten návrh je, nebo není v pořádku, bez konzultace s Kanceláři Sněmovny.

Čili budeme hlasovat o těchto návrzích pod bodem 5 a 6 písmena A zvlášť. Pokud bude přijat tento návrh, bude tohle vypuštěno, pokud nebudě, bude to potom součástí tak, jak je to v ústavněprávním výboru. Čili hlasujeme o tom, zda se tyto dva body vypustí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A teď hlasujeme o návrzích A1, 2, 3, 4 a 7, jestli tomu rozumím dobře.

Poslanec Stanislav Křeček: Teď hlasujeme o návrzích 5 a 6.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili navrhuje nejprve o těchto návrzích pod bodem 5 a 6. Oba dva zároveň, 5 a 6? (Zpravodaj souhlasí. Stanovisko má neutrální k oběma, navrhovatel souhlasí.) Body A5 a 6 hlasujeme zároveň, stanoviska jsme slyšeli.

Zahájí hlasování pořadové číslo 120. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 120. Přítomno 187, pro 137, proti 12. Tyto návrhy byly přijaty. Prosím o další návrhy.

Poslanec Stanislav Křeček: Nyní budeme hlasovat o zbývajících návrzích ústavněprávního výboru pod body 1, 2, 3, 4 a 7. Stanovisko je kladné. (Navrhovatel: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahájí hlasování číslo 121. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přítomno 187, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Stanislav Křeček: Konečně budeme hlasovat o návrzích paní poslankyně Konečné pod bodem D, a to body 1 a 2, tedy nejprve pod bodem 1. Zde je navrhováno, aby pokud se ústní interpelace neúčastní interpelovaný a není nemocen, tak je povinen zaplatit do 30 dnů částku 10 000 korun státnímu fondu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím?

Poslanec Stanislav Křeček: Jelikož různé strany se mohou stát stranami vládními, tak nesouhlas. (Smích a potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan navrhovatel? (Nesouhlasí.)

Zahájí hlasování číslo 122. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přítomno 187, pro 38, proti 124. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Stanislav Křeček: Tím je druhý bod, který říká, že pokud by byl interpelovaný (nebyl?) přítomen a interpelující o to požádá, je projednávání této interpelace odročeno. Stanovisko je neutrální. (Navrhovatel: Neutrální.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahájí hlasování číslo 123. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přítomno 187, pro 85, proti 49. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme určitě probrali všechny návrhy, které jsme měli podrobit hlasování, a můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání záko-

na, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 247, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 124 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 124. Přítomno 187, pro 172, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji jak panu navrhovateli, tak panu zpravodaji. Končím tím projednávání bodu 74, sněmovního tisku 247.

Zahajuji projednávání bodu číslo

75.

Návrh poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

Prosím tedy ke stolku zpravodajů za navrhovatele pana poslance Petra Tluchoře. Zpravodajem výboru pro obranu a bezpečnost je pan poslanec Jan Vidím. Obdrželi jste sněmovní tisk 204/4, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám nejprve rozpravu. Opakuji, že jsme ve třetím čtení a je možno přednést pouze úpravy legislativně technického charakteru či gramatické opravy. Do rozpravy se nehlásí nikdo, rozpravu končím. Přivolávám... pardon, ještě... omlouvám se všem zúčastněným. Přehlédla jsem přihlášku pana kolegy Bublan. Proto se tedy vracím do rozpravy a dostává slovo pan František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych si dovil navrhout legislativně technickou změnu, resp. je to oprava chyby při přepisu. Dostal jsem z legislativního odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny tento návrh, protože došlo při přepisu k chybě. Jedná se o můj pozměňovací návrh, který je uveden pod písmenem F1, a ten by zněl takto: V § 4 odst. 4 ve větě první se slova „a tomuto jednání se v rámci akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu

bylo možné vyhnout“ zrušují. Ta oprava je pouze v tom slově zrušují. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji za tento návrh. Dále prosím někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Bude před námi nejprve hlasování o návrhu na zamítnutí. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu, abychom se mohli tohoto hlasování všichni zúčastnit. Opakuji, že tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Tento návrh byl přednesen během druhého čtení v Poslanecké sněmovně.

Zahajuji hlasování číslo 125. Táže se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přítomno 184, pro 40, proti 113. Návrh přijat nebyl.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. A já prosím... pan kolega Bohuslav Sobotka se hlásí?

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych chtěl ještě předtím, než se začne hlasovat o jednotlivých pozměňujících návrzích, požádat o půlhodinovou přestávku na jednání poslaneckého klubu. Současně bych rád svolal poslanecký klub sociální demokracie do místnosti státních aktů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 11.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.50 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynul čas určený pro přestávku poslaneckého klubu ČSSD.

Ještě předtím, než budeme pokračovat v projednávání rozjednaného bodu, dostane slovo paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi jenom, abych nezpochybnila hlasování 125, ale hlasovala jsem pro, a na sjetině mám křížek a prosím o opravu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to informace pro stenozáznam a my se nyní budeme věnovat dalšímu postupu v projednávání bodu č. 75, sněmovního tisku 204. Je před námi hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování, a potom jej požádám také, aby přednášel jednotlivé návrhy a spolu s panem navrhovatelem se k nim vyjádřil. Prosím o návrh procedury.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji si navrhnout následující proceduru projednávání sněmovního tisku 204/4. Hlasovali bychom nejprve o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem B, což je komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Pokud by tento návrh byl přijat, staly by se pozměňující návrhy uvedené pod písmenem A a pod písmenem G nehlasovatelnými. Poté bychom přistoupili k hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem C, a to současně o bodu jedna i dva. Dále bychom hlasovali o návrhu uvedeném pod písmenem E. Posléze o návrhu uvedeném pod písmenem F, a to jednotlivě o každém ze čtyř bodů pod tímto písmenem. A na závěr bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem G.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě zde byla ta legislativně technická úprava pana poslance Bublana, tu bychom možná mohli předřadit před všechny na samotný úvod, jestli to mohu takto doplnit.

Pan kolega Hulinský k proceduře? (Ano.)

Poslanec Petr Hulinský: Já bych hrozně rád k proceduře, protože mě mrzí, že tady nemohla vystoupit paní Kavalírová. Já bych hrozně rád, abychom jako první hlasovali o návrhu pod písmenem G, to znamená o návrhu, který jsem si osvojil jako návrh Konfederace politických vězňů. Takže nejprve návrh pod písmenem G a pak by pokračovala ta procedura tak, jak uvedl pan kolega Vidím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak pan zpravodaj slyšel. Pan kolega Böhnisch k proceduře.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Jestli jsem zaznamenal, tak moje pozměňovací návrhy jsou uvedeny pod písmenem C, a já bych požádal, aby byly hlasovány zvlášť, nikoli dohromady. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže i tuto úpravu pan zpravodaj slyšel. Prosím tedy, aby ještě seznámil Sněmovnu s těmito návrhy.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji, paní předsedkyně, paní a pánové, akceptuji návrh pana kolegy Böhnische Čili o pozměňovacích uvedených pod písmenem C, které mají pořadová čísla jedna a dvě, budeme hlasovat odděleně.

Ale neakceptuji návrh pana kolegy Hulinského a doporučuji Poslanecké sněmovně, aby schválila můj návrh procedury. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak s touto úpravou, která nám byla sdělena, budeme nyní hlasovat o návrhu procedury.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 126. Táhá se, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 126, přítomno 183, pro 100, proti 24, návrh procedury jsme si schválili, a já tedy požádám pana zpravodaje o první návrh.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem B, což je –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O té legislativně technické úpravě.

Poslanec Jan Vidím: Omlouvám se, promiňte, budeme hlasovat o oné legislativně technické úpravě, kterou přednesl pan poslanec Bublan v rozpravě ve třetím čtení, která spočívá v tom, že se v jeho pozměňovacím návrhu F1 za slova „režimu v Československu bylo možno vyhnout“ doplňují slova „vypouštějí“. Jako zpravodaj doporučuji. (Navrhovatel rovněž doporučil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 127, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 127, přítomno 185, pro 150, proti jeden, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Budeme hlasovat tedy v tuto chvíli o návrhu uvedeném pod písmenem B, což je usnesení ústavněprávního výboru, komplexní pozměňovací návrh. Doporučuji. (Předkladatel rovněž doporučil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 128, ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přítomno 185, pro 144, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Vidím: Tím se staly návrhy uvedené pod písmenem A nehlasovatelné. Můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem C, pořadové číslo 1. Nedoporučuji. (Navrhovatel rovněž nedoporučil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 129. Kdo je pro tento návrh C1? Kdo je proti?
Hlasování pořadové číslo 129, přítomno 186, pro 50, proti 100, návrh přijat nebyl.

Poslanec Jan Vidím: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod bodem C, pořadové číslo dva. Nedoporučuji. (Navrhovatel rovněž nedoporučil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 130. Kdo je pro návrh C2? Kdo je proti tomuto návrhu?
Hlasování pořadové číslo 130, přítomno 185, pro 48, proti 100, návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jan Vidím: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem E. Nedoporučuji. (Předkladatel rovněž nesouhlasil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování 131. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 131, přítomno 185, pro 47, proti 98, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Následuje hlasování o pozměňovacím návrhu F pořadové číslo jedna. Nedoporučuji. (Navrhovatel rovněž nedoporučil.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 132. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?
Hlasování 132, přítomno 185, pro 47, proti 100, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Hlasujeme o pozměňovacím návrhu pod písmenem F pořadové číslo dva. Doporučuji. (Stanovisko navrhovatele bylo neutrální, lehce pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 133. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 133, přítomno 185, pro 150, proti nikdo, návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F pořadové číslo 3. Nedoporučuji. (Navrhovatel: Nedoporučuji.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 134. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?
V hlasování číslo 134 přítomno 185, pro 46, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem F pořadové číslo 4. Nedoporučuji. (Navrhovatel: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 135. Ptám se, kdo je pro návrh. A kdo je proti návrhu?
V hlasování číslo 135 přítomno 185, pro 46, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Vidím: A konečně přistoupíme k hlasování uvedenému pod bodem G. Doporučuji. (Navrhovatel: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 136. Ptám se na to, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?
V hlasování číslo 136 přítomno 185, pro 149, proti 1. Návrh přijat byl.

Poslanec Jan Vidím: Tím jsme, paní předsedkyně, vyčerpali všechny doplňující pozměňovací návrhy. Můžeme hlasovat o usnesení jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní zde mám žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili, a budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové, Marka Bendy a dalších na vydání zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji), podle sněmovního tisku 204.“

Zahajuji hlasování číslo 137. Táži se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 137 přítomno 175, pro 132, proti 33. (Potlesk.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji též panu zpravodaji. O slovo se nyní hlásí pan poslanec Lukša. Má slovo.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já nechci zpochybňovat hlasování – jen pro proceduru jsem při hlasování číslo 125 hlasoval proti a na sjetině mám, že jsem hlasoval pro. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu poslanci Lukšovi. Je to oznámení pro stenozáznam. Ještě pan ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg žádá o slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Přiznávám, že při hlasování 125 se mi to stejné stalo jako panu poslanci Lukšovi, čímž bych toto rád oznámil.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane ministře. Mám zde ještě jednu omluvu. Dovolte mi, abych vás s ní seznámila. Z dnešního jednání se od 12 hodin do 15 hodin z důvodů zdravotních omlouvá pan poslanec Škárka.

Ukončila jsem tedy projednávání bodu 75, sněmovního tisku 204.

Zahajuji projednávání bodu číslo

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb.,
o odpadech a o změně některých dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 376/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale upozorňuji Sněmovnu, že právě mi bylo sděleno veto proti tomuto postupu, a to od dvou poslaneckých klubů: KSČM a ČSSD.

Prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, dovolte, abych vám předložil návrh novely, kterou se mění zákon o odpadech. Podstatou této změny je, zjednodušeně řečeno, snaha posílit zdroje programu Zelená úsporám. Já jsem v této Poslanecké sněmovně byl mnohok-

rát v interpelacích dotazován na to, jak to vypadá s programem Zelená úsporám, do kterého se přihlásilo a do kterého je nějakým způsobem vtaženo účastí na tomto programu skoro čtvrt milionu českých domácností.

Dámy a pánové, podle dosavadní právní úpravy je výnos z poplatků, které se platí při registraci vybraných vozidel, zjednodušeně řečeno vozidel z druhé ruky nebo vozidel do ČR dovezených, nikoliv od přímých výrobců, účelově vázán pouze na podporu sběru, zpracování, využití a odstraňování autovraků. Právě tato účelová vázanost se v tuto chvíli ukazuje jako ne zcela vhodná, protože v současné době dochází pouze k minimálnímu čerpání. Pro vaši představu: Na tomto kumulovaném účtu bylo v roce 2009 vybráno 670 mil. Kč, v roce 2010 605 mil. Kč a my předpokládáme, že do konce letošního roku to bude něco pod 400 dalších milionů korun, přičemž v loňském roce byla na likvidaci autovraků vyčerpána částka 38 mil. Kč, což bylo určeno na likvidaci vraků v počtu 89 tisíc kusů. Pokud se podíváme na statistiku vozového parku registrovaných vozidel v ČR z hlediska jejich průměrného stáří a z toho logicky i vyplývajícího vlivu na životní prostředí z hlediska emisí, zjistíme, že v ideálním případě, který bychom v ideálním stavu mohli dosáhnout, prosím ideálním a kondicionálem – mohli, je potřeba v tomto ohledu řešit otázku zhruba 2 mil. vozidel, která jsou ve věku nadprůměrném či velmi vysokém. Nicméně víme, že tohoto stavu není možné, a to ani technicky, dosáhnout v jednom nebo dvou letech, nicméně my předpokládáme optimisticky, že kdyby letos došlo k rozpohybování tohoto procesu, tak bychom nepoužili 38, ale 100 mil. Kč. Každý, kdo to jednoduše spočítá, zjistí, že by se tedy nejednalo o prostředky na 89 tis. vozidel, ale zhruba na 200 tis. vozidel. My předpokládáme, že k tomu nedojde, a jednání jak se zástupci autovraků, tak se Sdružením automobilového průmyslu, tak se Svazem dovozců automobilů, ani jeden z nich toto nepředpokládá. Vyplývá to také z toho, že je potřeba tento systém nově přenastavit a nalézt nové řešení tohoto problému, který nepochybně je důležitý. Dámy a pánové, z toho vyplývá, že v tuto chvíli očekáváme do konce letošního roku bilančně volné prostředky v objemu mezi 1,48 a 1,53 mld. Kč.

A teď se dostáváme k Zelené úsporám. Jen pro rekapitulaci, protože vím, že řada poslanců a poslankyň je takto dotazována ve svých volebních obvodech, situace je taková, že program Zelená úsporám po svém uzavření vykázal deficit zhruba necelých 8 mld. Kč. Víme, že 4 mld. jsou prostředky z veřejných budov, které budou řešeny jiným způsobem, že zhruba miliarda jsou prostředky, které mají být použity z úspor při kontrolách, a zhruba 1,5 mld. bychom mohli získat tímto způsobem. Další prostředky jsou potom prostředky, které přicházejí z dodatečných prodejů jednotek AAU, přičemž mohu tuto Sněmovnu snad potěšit, že v tuto chvíli

to vypadá, že již jsme této částky dosáhli nebo dosáhneme velmi záhy, protože snad to vypadá, že japonský trh se začíná rozpohybovat, nicméně nechci tento první signál jakkoliv přeceňovat.

Dámy a pánové, vím, že v tomto ohledu tato debata a úvaha na toto téma vyvolala debatu i mezi představiteli automobilového průmyslu, a dovoluji si informovat ctěnou Sněmovnu, že Ministerstvo životního prostředí právě pro řešení této problematiky uzavřelo dne 3. června memorandum o řešení této problematiky jak s předsedou, resp. ředitelem Sdružení automobilového průmyslu, tak s tajemníkem Svazu dovozců automobilů.

Součástí toho je dohoda spočívající v tom, že tyto prostředky a tento akt by byl aktem jednorázovým, směřovaným pouze a jedině na tento jeden účel, tedy Zelenou úsporám v problému, ve kterém se teď nachází, a zároveň jsme se dohodli na tom, že součástí řešení je hledání nového systému, protože jak jsem popisoval na začátku, 38 mil. Kč, 89 tisíc automobilů, přičemž zvýšení této podpory na vyšší částku na likvidaci jednoho vraku z druhé strany sice je možné, my teď připravujeme určité zvýšení, ale nelze nijak zásadně násobkem, protože na druhé straně pak narážíme na princip de minimis.

Vážená paní předsedkyně, paní a páni poslanci, dovoluji si vás požádat o to, aby tento návrh byl projednán v režimu co nejkratším. Akceptuji veto, rozumím tomu, byť jsme doufali, že bude možné použít ustanovení jednacího řádu, § 90, nicméně prosím, aby byla zkrácena lhůta k projednání ve výborech na pět dnů, abychom mohli tuto věc projednat, protože to je jeden z významných zdrojů.

Jenom v tuto chvíli je situace taková, že ze žádostí, které dosud nebyly vyřízeny, 24 tisíc žadatelů, je dnes těch, které nemají vady, jsou projednány radou fondu a jejich žádosti v těchto dnech odcházejí se smlouvami předpodepsanými a nabídnutými k podpisu. Na ně prostředky jsou. A 24. června, to je zhruba za deset dnů, končí lhůta pro podání dodatečně opravených žádostí, v průměru kolem 24. 6., podle toho, jak běží individuálně šedesátidenní termín. My předpokládáme, že drtivá většina žadatelů své žádosti opravdu podá, a musíme být připraveni je akceptovat.

Jsem si vědom toho, že i dnes NKÚ zveřejnil výhrady k provádění a administraci systému Zelená úsporám, nicméně musím říci, že jedna věc je, jaké nepřesnosti, chyby a nesystémová opatření se v programu Zelená úsporám prováděly – vy víte, že jsem to nikdy neskrýval a vždycky jsem říkal, že je potřeba to řešit, i všem členům příslušných komisí – na druhou stranu je třeba připomenout, že to je program, do kterého opravdu svým různým způsobem, ať už individuální žádostí nebo jako členové družstva či společenství vlastníků, vstoupilo zhruba čtvrt milionu českých domácností,

což je číslo obrovské a unikátní. Proto si vás ještě jednou dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi životního prostředí Tomáši Chalupovi. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Látka. Pana zpravodaje Jana Látku prosím o slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych za náš klub chtěl jenom potvrdit to veto. (Hluk a smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, to bylo slovo zpravodaje. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, pane poslanče.

Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášena paní poslankyně Kateřina Konečná. Hlásí se také pan poslanec Tomáš Úlehla.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, páni ministři, dovolte mi velmi krátce okomentovat návrh, který se zdá být jednoduchým, jednodstavným a vlastně děsně pohodovým. Ona to ale taková pohoda není ve chvíli, kdy si uvědomíme, že převádíme více než jednu miliardu korun z jednoho podle mého názoru –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, žádám vás o klid!

Poslankyně Kateřina Konečná: Já chápu, že jsme prohlašovali některé věci, které byly zajímavější a rozumělo jim více lidí, nicméně bych opravdu byla ráda, abychom se u tohoto nepříliš obsáhlého, ale přesto velmi důležitého návrhu zákona zastavili. A je to také důvod, proč klub KSČM společně se sociální demokracií zablokoval projednávání tohoto tisku v paragrafu 90, ve zrychleném čtení, protože je tam spousta nevyjasněných věcí, které, myslím, stojí za to předložit výboru pro životní prostředí, aby o tom měl čas diskutovat. Protože se opravdu nejedná o malé peníze, které převádíme, dovolili jsme si udělat tento krok, přestože slibuji panu ministrovi, že budeme také dělat všechno pro to, abychom to stihli projednat ve zkrácené lhůtě, abychom se všichni podíleli na tom, aby výbor – protože shodou okolností zítra zasedá – to měl na svém projednání, aby mohlo proběhnout druhé čtení příští týden a ve třetím čtení jsme to mohli v červenci schválit. To znamená, že to zdržení, převedení těchto prostředků, pokud nám budou vysvětleny všechny dotazy, bude nejdéle o tři týdny. Jak sám pan ministr řekl, a je to i v důvodové zprávě, peníze, které takto převádíme údajně do programu Zelená úsporám, by měly být

potřebné zhruba v září nebo v říjnu, takže se žádná velká tragédie nestane, pouze si myslím, že každý z nás poslanců má právo na to, hlasovat až ve chvíli, kdy ví všechny skutečnosti a jsou mu vysvětleny všechny nedostatky tohoto návrhu.

Já bych některé otázky tady ráda předložila i vám, kteří mě posloucháte, k uvážení, protože ono to opravdu není jenom tak, že převádíme tyto prostředky, ale v důvodové zprávě nikde není napsáno, zda lze opravdu tyto prostředky takto převést, zda nejsou účelově vázány pouze pro zpracování a sběr autovraků, protože i tyto názory se mezi odbornou veřejností a koneckonců i lidmi z Ministerstva životního prostředí vyskytují.

Bylo tady řečeno, že došlo k dohodě – a já bych chtěla poděkovat panu ministrovi, že došlo k dohodě se SAPem. Na druhou stranu je evidentní, že zástupci sdružení autovraků mají velký problém s tím, že jim tyto peníze budou převedeny. Bylo tady řečeno, že je to jednorázové opatření. Toto opatření rozhodně není jednorázově napsáno v tomto zákoně. My budeme moci kdykoli posléze – resp. Ministerstvo životního prostředí bude moci kdykoliv posléze tyto prostředky vyvést. Já v tuto chvíli musím říci, že věřím panu ministrovi, že tohoto opatření nezneužije. Na druhou stranu při rychlosti střídání ministrů životního prostředí – nepěji vám to, pane ministře – se může stát, že přijde nějaký jiný pan ministr, který bude mít sice krásné plamenné zelené řeči, ale tyto peníze prostě vyvede na jiné účely a udělá to vlastně s posvěcením nás všech, protože my mu to v tomto zákoně umožňujeme.

Ne málo se musíme zamyslet také nad tím, že máme evropskou směrnici o vozidlech s ukončenou životností, kterou budeme muset v roce 2015 naplňovat a na kterou v tuto chvíli, ve chvíli, kdy peníze z tohoto fondu převedeme, nebudeme mít podle mého názoru úplně dostatečné prostředky.

Otázek, které tento jeden paragraf způsobuje, je mnoho. Jedná se samozřejmě také o to, jak už jsem řekla na začátku, že to není malá suma. Ne vždy se v zákoně vyvádí miliarda korun.

Já pevně věřím, že všechny tyto dotazy budou věcně zodpovězeny ve výboru pro životní prostředí. Dostávám informaci, že je třeba tento návrh zákona, tak abychom to stihli a tak jak jsme se domluvili, aby to bylo uděláno v co nejkratší době, proto dávám návrh zkrátit projednávání mezi prvním a druhým čtením na tři dny. Je to se souhlasem předkladatelů, tedy ministra životního prostředí.

Věřte tomu, že výbor pro životní prostředí je připraven o tom jednat. Já pevně věřím, že ve druhém a třetím čtení, resp. už na výboru, bude řada těchto dotazů vysvětlena tak, abychom poté našli kompromisní řešení, které nejenom že pomůže programu Zelená úsporám, ale z druhé strany

nám dá garance toho, že nebude moci docházet ke zneužití těchto peněz, že nebude moci docházet k tomu, že budou nadále vyváděny, a hlavně, že nám tam vůbec nějaké peníze na podporu a sběr autovraků zůstanou, protože k tomuto byl ten fond účelově vlastně připraven a já opravdu, a to je pro mne dost vážný argument, zatím nejsem přesvědčena o tom, že my jako zákonodárny orgán si můžeme usnesením a změnou zákona udělat to, že tyto účelově vázané prostředky vyvedeme z tohoto fondu na něco jiného.

Já vám děkuji za pozornost a věřím ve vaši vstřícnost i pochopení za krok, který jsme učinili. Jistě pochopíte, že po velmi vážných argumentech, které jsem vám přednesla, nebylo možné tento zákon projednat ve zrychleném čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen do rozpravy pan poslanec Tomáš Úlehla, poté pan kolega Václav Mencl.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, myslím si, že tu zazněla podstatná myšlenka, která říká, že budeme podporovat to navržené opatření. Já bych chtěl zareagovat především na možnou dedukci o tom, že by ty peníze, které jsou účelově vázány, nemusely doputovat tam, kam si přejeme. A také bych chtěl zodpovědět otázku, jestli to můžeme učinit.

Samozřejmě ten důvod, proč tomu tak je, že převádíme peníze, které dosud nejsou využity, má zásadní opodstatnění, a sice v tom, že vlastně my, když jsme docílili, a já jsem byl za to velmi rád, tady odvádění financí do fondu při schvalování legislativy ohledně zneškodňování autovraků, tak jsme také vlastně současně měli provedenou analýzu z hlediska zájmu provozovatelů takovýchto zařízení a jejich dostatečné kapacity. A mohli jsme konstatovat, že ta kapacita na to, abychom se vypořádali ve smyslu platné legislativy i s evropskou směrnicí, je téměř dostatečná, a proto se nám politické subjekty příliš nehrnou do nových aktivit. Proto ty peníze nejsou zřejmě vyčerpávány ani ze strany státní správy tak, jak se to má a jak se to vlastně zamýšlelo. A myslím si, že je tam také dobře v té zdůvodňovací zprávě napsáno, že ty peníze budou použity na ochranu všech složek životního prostředí. Zelená úsporám má za úkol pomáhat ochraně ovzduší, ale ono to s sebou nese samozřejmě sekundárně také pozitivní dopad na ostatní složky životního prostředí.

Čili věřím, že zítra při jednání výboru životního prostředí a následně při projednávání ve Sněmovně budeme mít velmi zjednodušenou situaci, jelikož obdržíme doporučující stanovisko, abychom odsouhlasili návrh předkladatele a učinili tím pozitivní krok k uspokojení mnohem většího počtu žadatelů o program Zelená úsporám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o slovo pana poslance Václava Mencle.

Poslanec Václav Menci: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi jako předsedovi Rady Státního fondu životního prostředí, abych podpořil, a předpokládám, že to mohu říci i za Radu Státního fondu životního prostředí, abych podpořil tuto novelu, protože skutečně vychází vstříc potřebám financování Státního fondu životního prostředí. A domnívám se, že jestliže v poměrně napjaté finanční bilanci fondu je někde nějaký přebytek, který nebude v nejbližších letech čerpán, tak je velmi rozumné tento finanční přebytek z jedné části přelít tedy do druhé části.

Jsem přesvědčen poté, co jsem se podílel i na přípravě tohoto návrhu, že skutečně tam není žádný legislativní problém. Samozřejmě předpokládám, že na jednání výboru či při druhém čtení a při třetím čtení zde o tom přesvědčíme i vážené kolegy a kolegyně, kteří s tím snad možná mají nějaký problém.

Děkuji za vstřícnost tří dnů mezi prvním a druhým čtením. Pan předseda výboru slíbil, že zítra zařadí na program výboru tento tisk a že se s tím vypořádáme v nějaké rozumné lhůtě i v této Sněmovně.

Děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Menclovi. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji oběma svým kolegům. Já bych je chtěla ujistit, že si také nemyslím, že je tam legislativní problém, jenom je to prostě napsané tak neurčitě, že z toho může kdokoliv vydedukovat cokoliv. A já, jak jsem tady řekla, věřím tomu, že to současní lidé na Ministerstvu životního prostředí neudělají. Ale ti tam také asi nebudou na věky a pak bych byla velmi nerada, aby se tato Sněmovna divila, na co všechno tyto prostředky budou využívány ve chvíli, kdy tam přijde jakýkoliv jiný ministr. Proto bych si to ráda vyjasnila.

A co se týče kolegy Úlehly prostřednictvím paní předsedající – mně nejde o to, že se to nevyužívá, to všichni víme. Mně jde o to, že nejsem přesvědčena o tom, že to nejsou účelově vázané finanční prostředky, které byly nashromážděny na tento fond, a nemáme právo je přesunout někam jinam, protože ať si myslíme cokoliv, vážené kolegyně a kolegové, tato Sněmovna prostě nemá právo na všechno. Takže jenom to je věc, kterou si potřebuji vyjasnit, protože bych nerada došla k tomu, že sice schválíme tento zákon, ale zároveň porušíme zákon jiný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Úlehla s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Samozřejmě já to akceptuji, ale nepředpokládám, že při návrhu, kde je předkladatelem ministerstvo, by legislativní odbor připustil takový návrh, který by odporoval platným zákonným normám. Takže vnímám to a říkám, já vůbec nemám problém s tím, abychom to projednali na výboru. A stejně tak, prostřednictvím paní předsedající, vím, že s paní Kateřinou Konečnou je ta spolupráce výborná v oblasti ochrany životního prostředí, takže já to budu samozřejmě podporovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Úlehlovi. Pan kolega Štoviček se hlásí nyní do rozpravy.

Poslanec Milan Štoviček: Dobrý den, vážení kolegové, vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vládo. Děkuji za slovo a musím potvrdit jako předseda výboru životního prostředí, že zítra jsme opravdu připraveni tuto záležitost projednat. Takže potvrzuji ta slova, která tady padla. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Nejsou-li, končím obecnou rozpravu. Budeme se věnovat návrhům na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji tedy hlasování číslo 138. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru pro životní prostředí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 138. Přítomno 175, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní je tady návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na tři dny.

Zahajuji hlasování číslo 139. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 139. Přítomno 174, pro 132, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na tři dny. Tím končí projednávání bodu 39, sněmovního tisku 376, v prvním čtení.

Oznamuji, že z dalšího jednání od 12.10 do 14.30 se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Lenka Andřýsová.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Tímto bodem je

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - první čtení

Prosím opět o slovo ministra životního prostředí Tomáš Chalupu, který z pověření vlády tento návrh uvede.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiéře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl bod, který jsem již avizoval při podobném bodu týkajícím se tehdy velryb. Tento návrh se netýká velryb, ale tuleňů.

Dámy a pánové, jedná se o transpozici evropských směrnic, ve kterých jsou implementována dvě evropská nařízení na obchodování s výrobky z tuleňů – z tuleňů. (Pobavení a smích v lavicích.)

Přestože dovoz i obchodování s produkty z tuleňů na území České republiky není velký, dalo by se dokonce říci, že je zcela minimální, je nezbytné do zákona o obchodování s ohroženými druhy zapracovat příslušná adaptační opatření. Například předložený návrh zákona sjednocuje terminologii zákona s oběma nařízeními spočívajícími v tom, že odlišně v zákoně od toho dosavadního se definuje pojem „tuleň“, nově se tím definuje jediný všech druhů ploutvonožců, a také pojem „produkt z tuleňů“.

Navrhovaná novela zákona zároveň stanoví sankce za porušení povinností z nařízení o obchodování s produkty z tuleňů a svěřuje jejich ukládání České inspekci životního prostředí. Podle této novely je uvádění produktů z tuleňů na trh bude povoleno pouze v případě těchto tří možností: Za prvé, jestliže budou získány při tradičních lovech pořádaných inuitskými a jinými původními společenstvy, což tedy v případě České republiky není možné, nicméně bude to muset být prokázáno, nebo jde-li o dovoz pro osobní použití, anebo pocházejí-li produkty z lovu prováděného za účelem udržitelného řízení mořských zdrojů – což je zajímavá formulace.

Dámy a pánové, zároveň se ukládá – prováděcí nařízení stanoví kom-

petenci pro Ministerstvo životního prostředí ověřovat potvrzení pro produkty z tuleňů dovezené ze tří (třetích?) zemí na žádost celních orgánů, opět v kompetenci České inspekce životního prostředí.

Vedle transpozičních ustanovení zakládá předložený návrh zákona nové zmocnění pro vydání vyhlášky Ministerstvu životního prostředí, ovšem teď už opravdu důležité, kterou se stanoví výše náhrady nákladů na péči o exempláře zadržované v záchranných centrech, za porušení zákonných pravidel pro obchodování s nimi. Účelem je stanovit pevné sazby vyúčtování péče, které dosud pouze probíhalo na smluvní rovině. V záchranných centrech je každoročně umístěno několik desítek exotických ptáků, zejména papoušků, a několik stovek plazů, zejména želv, ještěřů a hadů. Náklady na péči o tyto exempláře činí v průměru 1,7 mil. Kč ročně.

Dovolte mi rovněž doplnit, že implementace těchto požadavků dvou směrnic nebude mít zásadní dopad na státní rozpočet s ohledem na to, jak jsem již zmínil, že otázka produktů a chování tuleňů v České republice opravdu není příliš významná. A stejně tak dopad na fyzické i právnické osoby bude zanedbatelný. Stejně tak pro Ministerstvo životního prostředí – pevně věříme, že zátěž spojená s touto agendou bude víc než minimální.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Robina Böhnische o slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vypadá to, že Sněmovna by si už zasloužila nějakou cenu Františka z Assisi či podobnou – po velrybách tulení. Pan ministr mi v zásadě vybral mou zpravodajskou zprávu, já si dovoluji pouze shrnout dvě věci. První část té novely je adaptační a transpoziční, druhá část, troufnu si říci důležitější, se týká onoho zmíněného účtování za péči za zabavená zvířata ve smluvních zařízeních Ministerstva životního prostředí.

Já návrh podporuji a doporučuji ho k postoupení do výboru pro životní prostředí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevíráme obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Táhne se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 140. Táží se, kdo souhlasí s příkázáním výboru pro životní prostředí. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 140, přítomno 175, pro 135, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl příkázán k projednání výboru pro životní prostředí. Tím jsme se vyrovnali s bodem 40 a končím projednávání sněmovního tisku 329 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu č. 80. Je to

80.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím též, aby místo pana poslance Cempírka, který byl zpravodajem, zaujal místo pan poslanec Jan Husák, který se stane ve třetím čtení zpravodajem, a budeme se tomuto tisku nyní věnovat. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly, otevírám rozpravu ve třetím čtení. Táží se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 291.“

Zahajuji hlasování číslo 141. Táží se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 141, přítomno 175, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 80, sněmovního tisku 291, ve třetím čtení. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu č. 81. Je to

81.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zůstává ministr dopravy Radek Šmerda. Požádám, aby k němu zasedl též zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Petr Bendl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 300/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé návrhy.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. K proceduře bych chtěl uvést tolik, že bych navrhl hlasovat o návrhu hospodářského výboru, tudíž o bodu A jako celku, pouze bych vyřadil bod 3 a 14 a o něm hlasovat zvlášť, to je, zjednodušeně řečeno, osoba blízka. V případě, že bod 3 a 14 bude přijat, je hlasovatelný bod C a stejně tak i bod D. V případě, že by bod 3 a 14 jako celek neprošel, je bod C a D nehlasovatelný. Poté bychom hlasovali o bodu B, návrhu pana poslance Hojdy, následně o bodu C2 pana poslance Humla, C3 pana poslance Humla, bodu C1 a D – D jsem navrhoval já, C1 pan poslanec Huml. Toto je velmi zjednodušeně poměrně jednoduchá procedura, kterou navrhuji k hlasování k tomuto zákonu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda má někdo námitku proti této proceduře. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 42. Táží se, kdo souhlasí s touto procedurou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, přítomno 174, pro 132, proti 1. Proceduru jsme schválili. Prosím o přednesení prvního návrhu.

Poslanec Petr Bendl: Nyní bychom tedy rozhodli hlasováním o pozměňovacím návrhu, který podal hospodářský výbor, máte jej všichni ve sněmovním tisku 300/2 pod bodem A, vyjma bodů 3 a 14.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj: Doporučuji.) Pan ministr – souhlas.

Zahajuji hlasování číslo 143. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 143, přítomno 173, pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Petr Bendl: Nyní bychom hlasovali o bodech 3 a 14, které jsou v usnesení hospodářského výboru, které jsme předtím vyřáli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj: Doporučuji.) Souhlas také pana ministra.

Zahajuji hlasování číslo 144. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 44, přítomno 174, pro 128, proti 13. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Petr Bendl: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem B pana poslance Hojdy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj nedoporučuje.) Pan ministr nesouhlas.

Zahajuji hlasování číslo 145. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 145 přítomno 74, pro 25, proti 108. Návrh přijat nebyl. Prosím dál.

Poslanec Petr Bendl: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem C2 pana poslance Humla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím stanovisko. (Zpravodaj nedoporučuje.) Pan ministr také nesouhlas.

Zahajuji hlasování číslo 46. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 146 přítomno 174, pro 60, proti 84. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Petr Bendl: Nyní znovu pod bodem C, tentokrát bod C3, návrh pana poslance Humla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko? (Zpravodaj doporučuje.) Pan ministr nesouhlas.

Zahajuji hlasování číslo 147. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 přítomno 174, pro 83, proti 23. Návrh nebyl přijat. Prosím dál.

Poslanec Petr Bendl: Nyní bychom rozhodli o pozměňovacím návrhu pana poslance Humla pod bodem C1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj doporučuje.) Pan ministr nedoporučuje.

Zahajuji hlasování číslo 148. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 přítomno 174, pro 83, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Petr Bendl: A nyní bychom rozhodli o pozměňovacím návrhu pod bodem D, to je můj pozměňovací návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pod bodem D. Stanoviska, prosím. (Zpravodaj doporučuje.) Pan ministr nesouhlas.

Zahajuji hlasování číslo 149. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 přítomno 174, pro 57, proti 43. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme tedy vyčerpali všechny návrhy, o nichž mělo být hlasováno. Ujišťuji se u pana zpravodaje. Asi ano, bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Poslanec Petr Bendl: Omlouvám se, bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

podle sněmovního tisku 300, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Stanovisko pana zpravodaje prosím. (Doporučuje.) Pan ministr doporučuje.

Zahajuji hlasování číslo 150 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 150 přítomno 175, pro 135, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 81 sněmovního tisku 300. Děkuji panu zpravodaji a děkuji též panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu 97. Jedná se o

97.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo senátor Jan Hajda, a také pan zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Miroslav Jeník je přítomen. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 211/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ve druhém čtení byl načten pozměňovací návrh pana kolegy Papeže víceméně technického charakteru, který jste obdrželi. Jinak tam nebyly pozměňovací návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili je před námi pouze tento jeden návrh. Myslím, že není třeba, abychom hlasovali o proceduře. Žádnou námitku nevidím,

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který je uveden v tisku 211/3. Je to návrh pana poslance Jiřího Papeže. Ptám se na stanoviska pana zpravodaje. Doporučuje. Pan senátor? Také doporučuje.

Zahajuji hlasování číslo 151. Táhá se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

V hlasování číslo 151 přítomno 173, pro 121, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 211, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování číslo 152. Ptám se, kdo je pro tento návrh, tedy pro přijetí zákona. Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 přítomno 174, pro 136, proti 10. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu senátorovi. Tím končí projednávání bodu 97, sněmovního tisku 211.

Pan senátor žádá ještě o slovo.

Senátor Jan Hajda: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, děkuji vám za přijetí této technické normy, která usnadní práci při budování infrastruktury především starostům. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Janu Hajdovi.

Zahajuji projednávání bodu číslo 42. Je to

42.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, o vaše slovo. (Hluk v sále.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid v jednacím sále!

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Dovolte, abych vám jménem vlády České republiky předložil návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony. Těmito dalšími zákony jsou: zákon o některých službách informační společnosti, zákon o ochraně spotřebitele, zákon o ochraně osobních údajů a zákon, kterým se mění zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Předložený návrh zákona má za cíl implementovat do českého právního řádu revidované znění evropského regulačního rámce pro sítě a služby elektronických komunikací. Tento právní rámec zahrnuje rámcovou směrnici, přístupovou směrnici, autorizační směrnici, směrnici o univerzální službě a směrnici o soukromí a elektronických komunikacích.

Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně rozsáhlou novelu, přičemž jen část, která mění zákon o elektronických komunikacích, obsahuje 259 novelizačních bodů, zmíním se nyní jen o hlavních principech tohoto návrhu. Na podrobnější projednávání, doufám, dojde na půdě odborných výborů, jimž, jak doufám, bude tento návrh přikázán.

Podstata navrhovaných změn tedy spočívá za prvé jednak v implementaci revidovaného znění evropského regulačního rámce pro sítě a služby elektronických komunikací. V souladu s tímto revidovaným regulačním rámcem návrh zákona upravuje zejména definiční část zákona o elektronických komunikacích, cíle a základní zásady regulace, oblast správy rádiového spektra, přístup k číslům tísňového volání, přenositelnost telefonních čísel, zavedení povinností funkční separace, náležitosti smlouvy, kterou uživatel uzavírá s operátorem, zabezpečení ochrany osobních, provozních a lokalizačních údajů a důvěrnosti komunikací, bezpečnost a integritu veřejných komunikačních sítí a služeb elektronických komunikací.

Druhým okruhem, který tento návrh upravuje, je úprava problematiky správních deliktů. Při projednávání poslední tzv. technické novely zákona o elektronických komunikacích požádalo Ministerstvo vnitra jako gestor právní úpravy správního trestání o revizi ustanovení obsahujících správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob. Na základě této žádosti Ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s Ministerstvem vnitra připravilo komplexní změnu ustanovení vztahujících se ke správnímu trestání.

Třetím okruhem, který tento návrh upravuje, je zavedení udělování individuálního oprávnění pro účely experimentálního vysílání. Zákon o elektronických komunikacích v současné době neumožňuje udělit speciální individuální oprávnění pro využívání rádiových kmitočtů pro experimentální

účely, jako jsou například výzkum, vývoj a provozování ověřování nových vysílacích rádiových zařízení nebo ověřování a zjišťování fyzikálních vlastností šíření rádiových vln. Z tohoto důvodu byla připravena specifická úprava udělování individuálních oprávnění pro tyto účely, která vychází z principu nekomerčního využívání. Na přijetí této úpravy bude navazovat úprava výše poplatků za využívání rádiových kmitočtů pro experimentální využívání v příslušném nařízení vlády.

Čtvrtým okruhem, který tento návrh novely zákona upravuje, je nová úprava způsobu omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů a zavedení výběrového řízení pro přiděl rádiových kmitočtů formou aukce. Z důvodu zvýšení právní jistoty se upravuje ustanovení o omezení počtu práv využívání rádiových kmitočtů a nově se zavádí možnost provést výběrové řízení za účelem udělení práv k využívání rádiových kmitočtů kromě tzv. obálkové metody také formou aukce.

Pátým okruhem upravujícím tento návrh je změna v zákoně o některých službách informační společnosti. Změna zákona o některých službách informační společnosti obsahuje implementaci revidovaných ustanovení směrnice o soukromých a elektronických komunikacích ve vztahu ke službám informační společnosti.

Šestáým okruhem upravujícím tento návrh je zákon o ochraně spotřebitele. V současné době v oblasti ochrany spotřebitele existuje vakuum, v němž není jasně stanoven orgán kompetentní k ochraně spotřebitele v oblasti služeb elektrických komunikací. Z tohoto důvodu je součástí návrhu doplnění § 23 zákona o ochraně spotřebitele o nový odstavec, který zmocňuje Český telekomunikační úřad provádět dohled nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele na úseku elektronických komunikací.

A konečně posledním, sedmým okruhem upravujícím tuto novelu je zákon o ochraně osobních údajů. Stávající definice blokování osobních údajů obsažená v zákoně o ochraně osobních údajů neumožňuje efektivně zamezit nesprávnému zpracování osobních údajů. Proto je třeba přesněji vyjádřit tento postup, který povede k zamezení nesprávného zpracování osobních údajů a ve svém důsledku umožní realizovat nápravná opatření i v případě nově zaváděné povinnosti oznámit porušení ochrany osobních údajů. Současně implementací některých ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích bude nutné specializovat činnost Úřadu pro ochranu osobních údajů v oblasti elektronických komunikací.

Návrh byl v průběhu přípravy konzultován s Českým telekomunikačním úřadem, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem spravedlnosti, podnikatelskou veřejností v oblasti elektronických komunikací. Cílem Ministerstva průmyslu a obchodu při přípravě tohoto návrhu zákona bylo dostát cílům revidovaných směrnic, zároveň ctít oprávněné zájmy všech dotčených

subjektů, a to jak podnikatelů, tak i uživatelů v oblasti elektronických komunikací.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, stručně jsem se pokusil shrnout hlavní důvody této novely a dovoluji si vás požádat o propuštění tohoto návrhu do dalších čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Martinovi Kocourkovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jana Husáka.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o elektronických komunikacích zkráceně, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů. Je to poměrně obsáhlá materie a v převážné míře se jedná o implementační novelu zákona, která transponuje revidovaný regulační rámec v oblasti elektronických komunikací. Obsah tohoto zákona, nebo tato část zákona je zhruba cca v 97 % této novely.

Zmíním se o důležitých aspektech této novely zákona o elektronických komunikacích. Za prvé, pojednává o ochraně spotřebitele. Podstatnou částí novely zákona o elektronických komunikacích je oblast ochrany spotřebitelů. Tuto oblast akcentovala i Evropská komise při projednávání návrhu revidovaného regulačního rámce. V České republice panovalo v této oblasti jisté vakuum. Oprávněn k ochraně spotřebitelů dle zákona o ochraně spotřebitelů nebyl ani Český telekomunikační úřad, ani Česká obchodní inspekce. Vládní návrh zákona to řeší novelou zákona o ochraně spotřebitelů, a to jednoznačným stanovením kompetencí Českého telekomunikačního úřadu k výkonu ochrany spotřebitele na úseku elektronických komunikací.

÷÷S touto úpravou souvisí i zpřesnění již existujícího ustanovení § 63 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích, který upravuje možnost Českého telekomunikačního úřadu uložit jednoznačně řečeno operátorovi povinnost narovnat smlouvu, je-li v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích, jeho prováděcími předpisy nebo se zákonem obsahujícím pravidla ochrany spotřebitele, a to z taxativně vymezených důvodů. Jsou tu tak jednoznačně stanoveny mantinely rozhodování Českého telekomunikačního úřadu.

Za druhé regulace rádiového spektra. Významnou částí, nově upravenou v rámci novely zákona o elektronických komunikacích je oblast regulace rádiového spektra. Kromě řady implementačních ustanovení

upravujících například uplatňování zásady technologické neutrality a neutrality služeb v případě jejich omezení úpravy změní držitele individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů nebo vytvoření speciálního institutu individuálního oprávnění využívání rádiových kmitočtů pro experimentální účely, je velmi zajímavá nová úprava výběrových řízení na udělení přidělu rádiových kmitočtů formou akce, tak jak zde již bylo prezentováno i předkladatelem.

Usnesení vlády přijaté k materiálu Postup Českého telekomunikačního úřadu při správě vybraných částí rádiového spektra se zaměřením na podporu a poskytování služeb vysokorychlostního přístupu v období roku 2012 ukládá předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu zahájit proces výběrového řízení ve lhůtě do tří měsíců ode dne účinnosti zákona, kterým bude Českému telekomunikačnímu úřadu umožněno provádět výběrová řízení právě formou této aukce. (V sále je velký hluk.)

Zahájení výběrových řízení na udělení přidělu rádiových kmitočtů v pásmu takzvané digitální dividendy, to je v pásmu 1710 až 1785, 1805 až 1880 MHz a v pásmu 2500 až 2690 MHz –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane zpravodaji, že vás přerušuji. Já se musím zeptat vzhledem k tomu, že je 13 hodin a je také svolán organizační výbor, jestli budete mít vaši zprávu delší, tak budeme muset tento bod přerušit. Jinak bychom s laskavým svolením Sněmovny tento bod doprojednali, ale prosím o zohlednění této situace.

Poslanec Jan Husák: Zkrátím tedy svoji zpravodajskou zprávu s tím, že celá řada věcí, které se týkaly dalších legislativně technických úprav, zde byla zmíněna předkladatelem.

Považuji tuto normu za velmi důležitou a považuji i za důležité, aby jí byla věnována pozornost ve výborech, zejména tedy ve výboru hospodářském, s tím, že na příští týden 22. připravujeme odborný seminář, kde bude celá tato novela rozebrána.

Ještě jednu poznámku. V rámci přípravy zákona pro prvé čtení jsme zjištěli, že je třeba provedení celé řady legislativně technických úprav, číslování a úpravy odstavců, takže pokud jste si tohoto všimli, tak tyto všechny věci už máme konzultovány s předkladatelem a budeme je opravovat v rámci dalších čtení.

Dále, protože tato materie vyžaduje určitý čas k projednání ve výborech, budu navrhopvat kromě přikázání hospodářskému výboru prodloužení lhůty pro jednání ve výborech na 90 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Janu Husákovi. Otevírám obecnou rozpravu. Pana zpravodaje požádám, aby

zopakoval v této rozpravě svůj návrh na prodloužení lhůty. Ještě požádám pana zpravodaje, promiňte, ještě to musíte zopakovat.

Poslanec Jan Husák: Předkládám návrh na prodloužení lhůty pro jednání ve výborech na 90 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokud tedy bude samozřejmě souhlasit navrhovatel. (Ano.) Dále do obecné rozpravy? Pokud se někdo hlásí, nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 153. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 153 přítomno 168, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na prodloužení lhůty k projednání ve výborech. Musím se zeptat pana ministra, zda souhlasí s tímto návrhem, čili prodloužení na 90 dnů. (Ano.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 154. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na prodloužení lhůty k projednání ve výboru na 90 dnů. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 154 přítomno 169, pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému. Lhůta k jeho projednání byla prodloužena na 90 dnů.

Tím končí projednávání bodu 42, sněmovního tisku 347 v prvním čtení. Děkuji panu ministrově i panu zpravodaji. Vyhláшу polední přestávku. Ve 13.10 se sejde organizační výbor. Polední pauza trvá do 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hod.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vítám vás na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny.

Nejprve přečtu ještě omluvy, které se mi tady nashromáždily: paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá od 12 hodin z důvodu neodkladného jednání ve volebním kraji z dnešního jednacího dne, dále se omlouvá pan poslanec Jiří Koskuba od dnešního odpoledne až do 17. 6. z vážných rodinných důvodů.

Nyní budeme pokračovat pevně zařazenými body. Je jím nejprve bod

56.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro
/sněmovní tisk 348-E/ - první čtení**

Tento bod vám byl rozdán jako sněmovní tisk 348-E. Prosím, aby úvodní slovo přednesl místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně představil vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. Návrh tohoto rozhodnutí byl oběma komorami Parlamentu již projednáván zkraje tohoto roku, když vláda žádala o vyslovení takzvaného předchozího souhlasu s tímto návrhem. Bez tohoto souhlasu by předseda vlády nemohl na Evropské radě pro jeho přijetí hlasovat. Rozhodnutí bylo přijato Evropskou radou dne 25. března 2011, a to v nezměněné podobě. Dle jednacího řádu obou komor Parlamentu má být nicméně rozhodnutí projednáno i po přijetí Evropskou radou, a to obdobně jako mezinárodní smlouva. Proto se nyní Poslanecká sněmovně předkládá ještě jednou. Tentokrát k vyslovení souhlasu s jeho ratifikací.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí zde již bylo projednáváno, jen velmi stručně připomenu: Jeho cílem je doplnit článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie tak, aby státům, jejichž měnou je euro, umožnil zřízení stálého Evropského mechanismu stability. Tento mechanismus umožní poskytnout finanční pomoc členskému státu eurozóny, který bude mít záva-

žné problémy financování, a bude tím ohrožena stabilita eurozóny jako celek. Vlastní mechanismus bude zřízen až po vstupu rozhodnutí v platnost, a to mezinárodní smlouvou mezi státy eurozóny. Ostatní členské státy se budou moci zapojit do operací prováděných v rámci mechanismu dobrovolně na ad hoc bázi. Březnová Evropská rada taky potvrdila základní aspekty fungování mechanismu stability tak, jak byly dohodnuty ministry financí členských i nečlenských států eurozóny.

Tyto prvky jsou shrnuty v příloze závěrů Evropské rady. Uvedu jen ty nejpodstatnější: záporní kapacita mechanismu bude činit 500 miliard eur. Finanční pomoc bude mít především formu půjček a bude členskému státu poskytnuta na základě jednomyslného rozhodnutí ministrů financí států účastnících se mechanismu. Přístup k finanční pomoci bude nicméně přísně podmíněn makroekonomických ozdravným programem.

Mezinárodní smlouva o Evropském mechanismu stability mezi členy eurozóny má být připravena k podpisu na okraj Evropské rady dne 24. června. Česká republika nebude smluvní stranou této smlouvy. To nám nicméně nebude bránit v tom, abychom se v budoucnu účastnili finanční pomoci členským státům eurozóny na ad hoc bázi.

Tolik tedy stručně k aktuálnímu vývoji od doby, kdy Poslanecká sněmovna projednávala rozhodnutí Evropské rady poprvé. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře, za úvodní slovo. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení poslanec František Novosad. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Novosad: Vážené dámy a pánové, já děkuji panu ministru zahraničí, který tady doplnil ještě věci, které jsme nevěděli. Jinak souhlasím s tím, co řekl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do níž mám v tuto chvíli písemně přihlášenou paní poslankyni Danu Váhalovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vládo, dámy a pánové, dostáváme se k projednání důležitého bodu, o kterém již Poslanecká sněmovna jednala a vyslovila předchozí souhlas s některými rozhodnutími činěnými v orgánech Evropské unie.

Pro připomenutí: Jednalo se o vyslovení předchozího souhlasu s návrhem rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské

státy, jejichž měnou je euro. V článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie se doplňuje nový odstavec, který zní: „Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.“

Na základě tohoto našeho předchozího souhlasu Česká republika mohla souhlasit s touto změnou. Odpovídající rozhodnutí bylo přijato Evropskou radou na jejím zasedání, které se uskutečnilo 24. a 25. března 2011 v Bruselu. Toto rozhodnutí vstoupí v platnost po schválení všemi členskými státy Evropské unie.

V této souvislosti jsme požádáni vládou o vyslovení souhlasu s touto změnou. V podkladovém materiálu je uvedeno, že vláda v tomto specifickém případě shledává potřebu hledat širší politický konsenzus a chce, aby tento souhlas byl vyjádřen třípětinovou většinou poslanců a senátorů. – Tedy třípětinovou většinou. Je škoda, že vláda nehledá tento širší konsenzus i u jiných důležitých zákonů, třeba u sociální reformy.

Schválení tohoto rozhodnutí umožní členským státům, jejichž měnou je euro, zřídit Evropský stabilizační mechanismus formou mezinárodní dohody, který má sloužit jako nezbytný nástroj k zajištění stability eurozóny. Celková hodnota tohoto mechanismu bude 700 mld. eur a bude z něho možno čerpat maximálně 500 mld. eur, přičemž poskytnutí finanční pomoci bude podléhat přísné podmíněnosti.

Česká republika, jako i ostatní nečlenské státy eurozóny nebudou smluvní stranou této mezinárodní dohody a budou se moci zúčastnit případné pomoci ad hoc.

S ohledem na důležitost tohoto návrhu pro stabilitu eurozóny tento návrh podpořím. Na druhé straně bych se chtěla zmínit, že se vláda České republiky rozhodla neúčastnit paktu pro euro. Chtěla bych připomenout, že se díky tomuto rozhodnutí naše pozice v Evropské unii oslabuje a některé důležité informace budeme získávat pouze zprostředkovaně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, milé dámy a pánové, dovoluji mi pouze několik poznámek. Opět má snaha bude zjednodušit celý problém a na druhou stranu zjednodušovat tak, aby to nebylo na úkor objektivnosti některých informací.

My jsme se s tímto materiálem setkali v únoru letošního roku, kdy jsme vyjadřovali takzvaný předchozí souhlas s tímto materiálem, aby česká

vláda a český premiér měli mandát, jak vystupovat na jednání Evropské rady, a naše usnesení bylo pozitivní.

Chtěl bych vám jenom osvěžit paměť, že tento materiál v podstatě máme na stole hlavně z toho důvodu, že vinou dlouhodobého, podle mého názoru nezodpovědného chování některých členských států Evropské unie dochází buď ke státním bankrotům, nebo se blíží některé ekonomiky takzvaným státním bankrotům, a my se dennodenně setkáváme s informacemi typu, jestli je, nebo není ohrožené euro nebo celá eurozóna, nebo jestli se některé dluhy, které jsou neúnosné, budou restrukturalizovat, nebo nebudou.

To, proč tento materiál tady máme na stole, je skutečnost, že stávající Smlouva o fungování Evropské unie neumí řešit prostřednictvím těch stovek nebo tisíců článků problémy krachujících států. Jak jsem tady řekl přednedávnm, do této doby se zneužíval, možná i využíval, článek 122 této smlouvy, který směřuje především k přírodním katastrofám. Všichni věděli, že dlouhodobě využívání nebo zneužívání článku 122 není možné. Z toho důvodu je třeba zavádět pro případ pomoci některým krachujícím státům stálé finanční mechanismy, a to už je ten materiál, který máte před sebou, takzvané ESM.

Také všichni dobře věděli na evropské půdě, a samozřejmě i evropští státníci, že změnit takzvanou Lisabonskou smlouvu, která se velice těžce rodila, je velice složité. Z toho důvodu se tento problém začal řešit drobnou změnou, nebo drobnou úpravou článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie. Samozřejmě se v tomto případě použil mechanismus takzvaného zjednodušeného přijímání změn. V praxi to znamená, že se mění článek 136. Aby celý tento mechanismus mohl proběhnout, bylo k tomu potřeba přijmout takzvaný předchozí souhlas, což Poslanecká sněmovna svou významnou většinou v únoru letošního roku přijala, a vytvořili jsme takzvaný vázaný mandát. Následně byl tento materiál přijat Evropskou radou. A já jsem velice rád, že se opětovně vrací nejenom do pléna Poslanecké sněmovny, ale i do Senátu v rámci ratifikace na úrovni všech členských států. Věřím, že to pozitivně dopadne, přestože to může přinášet do budoucna určité problémy i na půdě obou komor českého Parlamentu.

Samozřejmě velice oceňuji, že vzhledem k nedávné novele jednacího řádu po ratifikaci Lisabonské smlouvy bude tento proces přijímání prostřednictvím mezinárodní smlouvy, kde finální hlasování by mělo proběhnout prostřednictvím ústavní většiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní nemám už nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, takže se ptám, jestli se někdo ještě hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. (Ministr zahraničí Schwarzenberg chce ještě vystoupit.)

Já vám dám závěrečné slovo, pane ministře. Teď máte prostor pro závěrečné slovo. Pane ministře, můžete, pokud chcete mít závěrečné slovo, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dovoluji si jenom snad krátkou poznámku. Zazněla tady nepřímá výtka, že jsme nevstoupili do eurozóny. Upozorňuji na to, že toto je sice chvályhodný úmysl, ke kterému jsme se také zavázali. Česká republika při vstupu do Evropské unie se zavázala zavést euro. Bohudíky, nestanovilo se přesné datum, neboť vidíme na příkladech několika evropských států, co se stane, když stát přijme euro jakožto měnu, aniž by měl rozpočet v pořádku a dostatečně silné národohospodářství. Pak to bohužel vede k velmi tragickým následkům, jak jsme viděli v Řecku, v Portugalsku atd.

Je snaha této vlády úspornými opatřeními a zákony dovést republiku k tomu, abychom koncem tohoto volebního období měli jakžtakž vyrovnaný rozpočet, abychom měli národohospodářství ve stavu, kdy bychom vůbec mohli diskutovat a začít vážně uvažovat o vstupu do eurozóny. K tomu ale bohužel musíme provést úsporná opatření, která dnes narážejí na velký odpor. Nemůžeme tedy dělat obojí – nešetřit a uvažovat o euru. Buď uvažujeme vážně o euru, pak musíme teď šetřit, nebo nebudeme šetřit a nemusíme myslet na euro.

Děkuji mnohokrát. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu zpravodaji. Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, prosím, aby byl tento materiál přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To je v souladu s tím, jak rozhodl organizační výbor. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Zopakuji – organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti. Má někdo ještě jiný návrh? Není tomu tak.

Ještě než přistoupíme k hlasování, nejprve vás odhlásím a prosím, a-byste se všichni přihlásili.

Nyní dám hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 155, z přihlášených 116 pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o tom, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 156, z přihlášených 118 pro 113, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti. Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací

Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Indonéskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 328/ - první čtení

Prosím, aby se úvodního slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé, dále jen dohoda, má za cíl vytvořit moderní rámec pro užší spolupráci smluvních stran ve všech oblastech společného zájmu s důrazem na regionální dialog a spolupráci v rámci uskupení ASEAN. Stávající úprava vztahů týkající se obchodní, ekonomické a rozvojové spolupráce mezi Evropskou unií a Indonésií vychází z původní dohody se státy ASEAN z roku 1980, která je v současnosti již překonána vývojem vzájemných vztahů. Obě strany si proto přejí sjednat dohodu novou, která bude odrážet jejich aktuální potřeby a zájmy.

Dohoda počítá s možnostmi spolupráce v mnoha oblastech, například životní prostředí a změny klimatu, energetika, věda a technika, námořní a

letecká doprava. Dohoda upravuje i otázky v oblasti nelegální migrace, praní peněz, nedovolených drog, organizovaného zločinu a korupce. Dohoda rovněž vytváří rámec pro jednání o dohodách o volném obchodu se členy ASEAN, kdy uzavření dohod o volném obchodu – v souladu s platným mandátem Rady – je podmíněno uzavřením dohod o partnerství a spolupráci s těmito zeměmi.

Dohoda umožní Evropské unii převzít větší zodpovědnost a získat větší vliv v regionu, který se tradičně orientuje na Čínu, Indii a Spojené státy a je pod jejich vlivem. Prostřednictvím této dohody může Evropská unie prosazovat evropské hodnoty a posilovat konkrétní spolupráci v řadě oblastí společného zájmu.

Dohoda je uzavírána na období pěti let s tím, že automaticky se prodlouží vždy o rok, ledaže by jedna ze smluvních stran dohodu vypověděla v šestiměsíční výpovědní lhůtě.

Uzavření dohody je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Obsah dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii i závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně závaznými zásadami mezinárodního práva. Nepředpokládá se, že by bylo nutné k následnému provádění dohody přijmout jakékoli vnitrostátní prováděcí předpisy, a rovněž se nepředpokládají finanční ani rozpočtové dopady.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro první čtení poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, páni ministři, já myslím, že pan ministr zahraničních věcí velmi podrobně odůvodnil návrh této dohody. Zbytek si bezpochyby každý z vás může přečíst v důvodové zprávě k tomuto sněmovnímu tisku. Mou úlohou je pouze navrhnout vám, aby tento tisk projednal zahraniční výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Nechám tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 157. Z přihlášených 126 pro 117, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme tedy k bodu

58.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaná dohoda mění Dohodu o partnerství uzavřenou mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, zkráceně řečeno Dohoda z Cotonou, která byla podepsána v roce 2000 v Cotonou a poprvé změněna v roce 2005. Dohoda z Cotonou je sjednána na 20 let s tím, že se předpokládá její revize každých pět let. V roce 2010 byla sjednána v pořadí druhá revidující dohoda, kterou se nyní zabýváme.

Dohoda z Cotonou vymezuje politické a hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a skupinou 79 afrických, karibských a tichomořských států, zkráceně ACP, států na druhé straně. Cílem partnerství podle Dohody z Cotonou je podpora hospodářského, sociálního a kulturního rozvoje, odstraňování chudoby, podpora regionální integrace a začlenění ekonomik těchto zemí do světového hospodářství. (Ministr se odmlčuje, protože v sále je hluk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dohoda z Cotonou vymezuje politické a hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a skupinou 79 afrických, karibských a tichomořských – zkráceně ACP – států na straně druhé. Cílem partnerství podle Dohody z Cotonou je podpora hospodářského, sociálního a kulturního rozvoje, odstraňování chudoby, podpora regionální integrace –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím vás o klid. Běžte si ty věci když tak vyřídit někam do kuloárů. Na vás nekoukám, pane poslanče Jandáku, ale vy tam taky pěkně hlučíte. (Hlasitě smích.)

Tak prosím, pane ministře, nenechte se rozhodit a doufejme, že se poslanci zklidní. (Ještě zvoní na zvonek.)

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Mám zase začít?

– podpora regionální integrace a začlenění ekonomik těchto zemí do světového hospodářství.

V Dohodě z Cotonou je zakotvena i politická dimenze, která umožňuje vést dialog o respektování demokratických zásad, právního státu a řádné veřejné správy. O Dohodu z Cotonou se zároveň opírá rozvojová spolupráce financovaná z Evropského rozvojového fondu. (Hlasitě projevy z lavic.) Dohoda z Cotonou je tak důležitým nástrojem pro všestrannou spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými státy.

Druhá revidující dohoda byla podepsána dne 22. června 2010 v Burkině Faso a přináší aktualizaci právního rámce například o následující aspekty: posílení role národních parlamentů zemí ACP v průběhu přípravy strategických vstupů těchto zemí do programování rozvojové spolupráce, lepší promítnutí aktuální role Africké unie a nové články ke změně klimatu a rozvojovým cílům tisíciletí, a v neposlední řadě i dialog o migraci.

Tolik stručně k předkládané druhé revizi Dohody z Cotonou. Děkuji za nepozornost. (Smích zleva, potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Gabrielu Peckovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 225/1. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, vážená paní předsedající, vážení páni ministři, musím říci, že žádné šumy pana ministra rozhodit nemohly, a proto vás seznámil velmi podrobně s obsahem té-

to dohody. Já jenom dodám, že dohodu tohoto typu velmi vítáme všichni, protože její politický, hospodářský obsah dává šance stabilizovat tyto regiony.

Takže v rozpravě bych přečetla potom usnesení zahraničního výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu a dávám vám slovo, paní zpravodajko. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Takže bych přečetla usnesení. Zahraniční výbor na své 10. schůzi dne 6. dubna 2011 projednal tento vládní návrh a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000, a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Já se ptám, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, já tedy končím rozpravu.

Přikročíme k hlasování o usnesení, které zde přečetla paní zpravodajka, paní poslankyně Gabriela Pecková.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, z přihlášených 135 pro 117, proti 1. Tento návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme nyní k projednávání bodu číslo 38. Je jím

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 366/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili

souhlas již v prvním čtení. Nyní prosím, aby se z pověření vlády ujal slova ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás požádal o schválení návrhu zákona, jehož praktický dopad nebude žádný.

V roce 2003 byla schválena směrnice EU o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, která ukládá členským státům transponovat některé články předmětné směrnice do svého primárního práva. Česká republika tak nikdy neučinila, neboť žádná vláda nenavrhovala zavést zaměstnanecké penzijní pojištění do našeho penzijního systému, tudíž se Česká republika domnívala, že toto se na ni nevztahuje. Evropský soudní dvůr však v roce 2008 rozhodl na základě žaloby Evropské komise, že byť jako členských států nemáme v úmyslu zavést zaměstnanecké penzijní pojištění, jsme přesto povinni příslušné články příslušné směrnice implementovat do svého právního řádu. Současně ale soud také konstatoval, že nás ovšem nic nenutí zavést zaměstnanecké penzijní pojištění, jenom musíme mít ty články implementovány. Přeloženo do češtiny, věšet se nemusíme, ale ten provaz musíme mít připraven, kdyby snad to někdy někoho napadlo.

Vzhledem k tomu, že už je to po rozsudku Evropského soudního dvora, velmi si vážím toho a chci poděkovat opozici, že nebylo vzneseno veto, a prosím o schválení v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vladislav Vilímc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, věšet se nemusíme skutečně, ale zákon bychom měli přijmout, poněvadž hrozí na základě žaloby Komise EU sankce 22 364 eur za každý den prodlení po vynesení dalšího rozsudku rozhodnutí soudního dvora.

Já bych také chtěl poděkovat opozici, že neuplatnila právo veta, poněvadž ten zákon přijmout musíme. Vzhledem k tomu, že České republice by jinak hrozila škoda, vláda tedy navrhla transpozici oné směrnice. A protože tato původní směrnice byla v mezidobí novelizována dvěma dalšími směrnicemi, tak vězte, že předložený návrh zákona obsahuje i transpozici nejen té původní směrnice, ale i té poslední novely.

Já samozřejmě doporučuji přijmout tento návrh zákona. Avizuji, že v podrobné rozpravě, tak jak umožňuje § 90 odst. 2, načtu legislativně tech-

nické opravy chyb tohoto vládního návrhu, tak jak navrhla parlamentní legislativa.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, v úvodu svého vystoupení chci poděkovat nepřítomnému panu předsedovi vlády za jeho písemnou odpověď na moji ústní interpelaci, která se vztahovala k vysokému počtu soudních řízení České republiky s EU a shodou okolností se vztahuje i k tomuto projednávanému bodu.

Vládní návrh zákona reaguje podle důvodové zprávy na rozhodnutí soudního dvora EU ze dne 14. ledna 2010, kdy soudní dvůr konstatoval, že Česká republika netransponovala články směrnice EP a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003. Komise navrhuje, aby soudní dvůr EU uložil naší zemi finanční sankci ve výši 5 644 eur za každý den tohoto období. Zároveň komise navrhla, aby České republice byla uložena povinnost zaplatit 22 364 eur za každý den prodlení v přijetí požadované právní úpravy po vynesení druhého, tj. sankčního rozsudku.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, údajným důvodem netransponování směrnice byla skutečnost, že Česká republika nemá zavedené zaměstnanecké penzijní pojištění, a tedy neexistuje ani právní úprava k povolování těchto institucí. Proto se chci zeptat pana ministra, možná pana ministra Drábka, zda jejich navrhovaná reforma by neměla umožnit vznik těchto zaměstnaneckých penzijních fondů, a to právě s pohledem na jejich uplatňování v Evropské unii.

Dne 24. listopadu 2010 byla přijata další směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU, která se opět týká zaměstnaneckého penzijního pojištění. Chci se zeptat, zda v projednávaném vládním zákoně je již i tato směrnice transponována. A pokud není, zda nehrozí naší zemi opět nějaká žaloba Evropské komise.

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Sedláčkovi. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jenom odpovím panu poslanci Sedláčkovi. Tak jak to předkládáme, předkládáme opravdu tu minimalistickou variantu, kde naplňujeme požadavek Evropského soudního

dvora, aniž bychom měli v úmyslu zaměstnanecké penzijní pojištění – aniž bychom měli v úmyslu zaměstnanecké penzijní pojištění zavést.

Kdybychom chtěli a měli v úmyslu zaměstnanecké penzijní pojištění zavést, pak by ta transpozice byla mnohem širší. Takže ne, je to ta minimalistická varianta, která splňuje podmínku, ale současně vláda říká: ne, nemáme v úmyslu zavést zaměstnanecké penzijní pojištění v České republice, a upřímně řečeno, i v tom rozsudku soudního dvora je explicitně řečeno, že nás k tomu nic nenutí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Opálka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, když se podíváte na tento zákon, tak zjistíte, že už třetí volební období přistupujeme neustále na základě podnětů Evropské komise k novelám. Já osobně mám taky problémy se zaměstnaneckým penzijním pojištěním vzhledem k tomu, že stabilita našich firem a zkušenosti z kampeliček jsou jednoznačné. Ale na druhé straně musím říci, že je to jedna z možných forem, která by mohla u velkých zaměstnavatelů, tam, kde dochází k daleko rychlejšímu opotřebením fyzických sil, to znamená v hornictví, hutnictví, chemickém průmyslu, být určitým řešením na předdůchod a mohla by vytvářet pro tyto zaměstnanecké kategorie formu, jak odejít do starobního důchodu předtím, než to stanoví zákon, v dnešní době zákon č. 155/1995 Sb.

Mě jenom zaráží, že jednotlivé vlády nedokázaly v těch legislativních úpravách nikdy promítnout tu situaci tak, aby už Evropská komise byla spokojená. Takže jsem chtěl učinit dvě poznámky. Jednu, že možná do budoucna to bude určitá platforma, jak řešit situaci v těžkých povoláních, a jednu na stranu ne této, ale i těch předchozích vlád, že se nějak pořád nedaří sladit harmonizaci českého práva s tím evropským.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní je přihlášen pan ministr Drábek, kterému předáváme slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jenom krátkou reakci na vystoupení kolegů Sedi a Opálky. Skutečně je to tak, že my se tématem penzijního zajištění, abych použil obecnější termín, u profesí, kde je vyšší stupeň opotřebení ať už z důvodu vysoké fyzické nebo psychické námahy, tak se tím velmi intenzivně zabýváme. Dokonce tuto otázku diskutujeme i na půdě tripartitního vyjednávání a postupujeme v

tom vyjednávání tak, že do konce června chceme společně se sociálními partnery identifikovat možné varianty postupu tak, abychom mohli tímto směrem pokročit dál.

Ale na druhé straně musím říci, že toto je čistě harmonizační zákon, který s tím úplně nesouvisí. Pokud my budeme volit varianty postupu v případném tzv. předdůchodu, jak o tom mluvil kolega Opálka, tak jsem přesvědčen, že tam budou i varianty, které jdou mimo rámec této harmonizační předlohy. Proto si také myslím, že je velmi vhodné, abychom ukončili tu situaci, kdy naše legislativa není úplně harmonizována v této oblasti. To tento návrh zákona zajišťuje a další kroky už potom budeme provádět s ohledem na analýzy, které jsou k dispozici. Ale také i zkušenosti ze zahraničí, ale také historické kořeny, protože penzijní připojištění – já o tom nechci dlouho mluvit – ale má nějaký historický vývoj, je opodstatněné v zemích, kde je nějaká historická kontinuita. To jsou všechno otázky, které v tuto chvíli budeme řešit především na tripartitní půdě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Teď se ptám, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak a já končím obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 366 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 159 z přihlášených 146 pro 121, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Hlásí se pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval ve své zpravodajské zprávě, dovoluji si načíst opravu legislativně technických, písemných, gramatických a tiskových chyb, tak jak ji předložil legislativní odbor Kanceláře Poslanecké sněmovny k tisku 366.

Za prvé k bodu 3 tohoto tisku. V odstavci 1 se slova „příslušný předpis Evropské unie“ nahrazují slovy „příslušné předpisy Evropské unie“.

Za druhé k bodu 4. V písmenu b) se za slovy „v bodě 1 a 2“ tečka nahrazuje čárkou.

Za třetí k bodu 8. Bod 8 zní: V § 3 odst. 1 se za slova „České republice“ vkládají slova „podle této části zákona“.

Za čtvrté k bodu 11. V větě se slovo „která“ nahrazuje slovem „které“. A za páté k bodu 11. V § 10b v písmenu a) se za slovy „její činnosti nebo“ slovo „o“ zrušuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli chce mít závěrečné slovo ještě navrhovatel nebo pan zpravodaj. Nechtějí. Můžeme tedy přikročit k hlasování o přednesených návrzích.

Nejprve tedy přikročíme k hlasování o legislativně technických úpravách, tak jak je zde přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 160 z přihlášených 147 pro 114, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky, a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 366, ve znění schválených úprav.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 161 z přihlášených 149 pro 125, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

111.

**Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců
na léta 2012 a 2013
/sněmovní tisk 350/**

Tento materiál uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, ujměte se slova, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, v dubnu tohoto roku jste schválili novelu zákona o státním rozpočtu, kde jste souvztažně navýšili příjmy i výdaje o 11,7 mld. korun, což jsou prostředky, které používáme na kompenzaci cen elektřiny v souvislosti s fotovoltaickým boomem. Vzhledem k tomu, že vláda předpokládá intervence do cen elektřiny v souvislosti s fotovoltaikou i v následujících letech, a vzhledem k tomu, že povinnou součástí státního rozpočtu jsou i střednědobé výdajové rámce, dovoluji si tímto materiálem, který teď budeme teprve projednávat, navrhnout stejnou operaci i ve střednědobých výdajových rámcích, tedy pro léta 2012 a 2013 zvýšit příjmy i výdaje o 11,7 mld. korun. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Usnesení rozpočtového výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 350/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Pavel Suchánek, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Rozpočtový výbor projednal tento tisk na své 16. schůzi a doporučil ve znění předloženém vládou tento tisk schválit. Usnesení v podstatě zní: Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 235 z 9. schůze 15. prosince 2010 a stanoví nově střednědobý výdajový rámec na rok 2012 ve výši 1 bil. 154,2 mld. korun a na rok 2013 ve výši 1 bil. 176,8 mld. korun. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji zpravodaji výboru. Zahajují všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do všeobecné rozpravy? Není tomu tak, končím všeobecnou rozpravu. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Já bych pouze poprosila pana zpravodaje, jestli by byl laskav a odkázal nás ještě jednou na příslušné usnesení, abychom potom věděli přesně, a učinili zadost proceduře, o čem budeme hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Je to usnesení rozpočtového výboru, které ještě jednou přečtu. Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 235 z 9. schůze 15. prosince 2010 a stanoví nově střednědobý výdajový rámec na rok 2012 ve výši 1 bil. 154,2 mld. korun a na rok 2013 ve výši 1 bil. 176,8 mld. korun. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Zahájím hlasování o předneseném usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 162 z přihlášených 147 pro 103, proti 7.
Tento návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodajovi.

Přistoupíme k projednávání bodu

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - druhé čtení

Tento bod vám byl rozdán jako sněmovní tisk 248 druhé čtení. Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, děkuji za slovo, dovoluji, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o rostlinolékařské péči.

Prvním důvodem této změny je implementace evropských směrnic, ale hlavně se především vypouští ze zákona o rostlinolékařské péči ta ustanovení, jejichž části jsou nově upraveny přímo použitelnými předpisy Evropské unie. Co je hlavní téma této novely, to jsou dřevěné obaly, to znamená, že se umožňuje vyrábět a označovat podle mezinárodního standardu dřevěné obaly určené pro export zboží do třetích zemí i jiným subjektům než provozovatelům technického zařízení, které je určeno k hubení škodlivých organismů, pokud tyto subjekty zajistí výrobu obalu z řádně ošetřeného dřeva.

Tím návrh odstraňuje nedůvodnou administrativní překážku podnikatelské činnosti v této činnosti a rozšiřuje spektrum pro podnikání v této oblasti. Jednoznačně snižuje administrativu, dále se zpřesňují kompetence mezi Ministerstvem zemědělství a Státní rostlinářskou správou tak, aby byly s výše uvedeným nařízením v souladu. Upravuje se také řízení v oblastech rostlinolékařské péče, kdy nelze s ohledem na specifika této problematiky obecně aplikovat správní řád.

Dále předkládaný návrh zákona nepředpokládá žádné finanční dopady na státní rozpočet. Vládní návrh zákona byl projednán zemědělským výborem na 11. schůzi 13. dubna 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovně s ním vyslovit souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 248/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec František Dědič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru z 11. schůze dne 13. dubna 2011 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326 o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství a zpravodajské zprávě poslance Františka Dědiče a po rozpravě: 1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, kdy v článku 6 se slova „dnem 14. června 2011“ nahrazují slovy „prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení“. Dále pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil Poslanecké sněmovně a mě zmocnil k tomu, abych vás s tímto usnesením seznámil.

Já věřím, že s technickou změnou v účinnosti to ve třetím čtení schválíme a umožníme tak, aby novela vstoupila v platnost. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevíráám obecnou rozpravu, do které se evidentně nikdo nehlásí, takže končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, ve které mám písemně přihlášeného prvního pana poslance Jiřího Papeže, kterému předávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi přednést krátký pozměňovací návrh k právě projednávanému sněmovnímu tisku 248. V § 51 odst. 2 písm. a) se za slova „má být aplikace provedena a“ vkládají slova „minimálně 48 hodin“.

Dovolte mi krátké odůvodnění. V tomto mém pozměňovacím návrhu jde o to, aby chovatelé včel byli podle zákona informováni s určitým alespoň minimálním časovým předstihem, který já navrhuji ve výši 48 hodin, o použití a aplikaci přípravků pro včely nebezpečných. Děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Za prvé se přihlašuji k pozměňovákovi pana poslance Papeže, protože jsem ho měl rovněž připravený, ale jsem rád, že ho přečetl přede mnou.

Mám zde ještě druhý pozměňovací návrh k tomuto vládnímu zákonu o rostlinolékařské péči. Jedná se o § 79 odst. 1 písmeno f), kde ta část „a šetření při vývozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů podle § 28 odst. 1 a 7“ se vypouští. Jedná se o podporu vývozu našich rostlinných produktů mimo český stát a Evropskou unii. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 252/ - druhé čtení**

Tento bod vám byl rozdán jako sněmovní tisk číslo 252, jsme ve druhém čtení. Prosím, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych uvedl vládní návrh zákona. Protože jsem neměl tu čest to představit v prvním čtení z organizačních důvodů, jsem rád, že můžu toto trošku podrobněji popsat dnes.

Tím hlavním důvodem je samozřejmě implementace nových nařízení Evropské unie v oblasti vinohradnictví a vinařství a dále v oblasti ochrany označení původu a zeměpisného označení. V zákoně o vinohradnictví a vinařství se zejména zrušuje kategorie označení stolních vín, která byla zrušena v rámci reformy společné organizace zemědělských trhů v EU v

oblasti vinohradnictví a vinařství. Dále, dochází k jednotnému stanovení vzorů žádostí a oznámení v oblasti vinohradnictví a vinařství, což podstatným způsobem zjednodušuje administrativu v této oblasti.

Dále, na základě nařízení Evropské unie se v rámci České republiky umožňuje v případě nepříznivých povětrnostních podmínek přikyselování produktů vyrobených z hroznů sklizených na území České republiky. Dochází rovněž i ke zvýšení horní hranice meze celkového obsahu alkoholu u červeného vína vyrobeného v České republice z hroznů zde sklizených. Z důvodu dále zajištění ochrany proti falšování jakostních vín se zavádí povinnost uvádět na etiketě jakostního vína evidenční číslo jakosti.

Dále, v rámci zákona o ochraně označování původu a zeměpisných označení se především zpřesňují kompetence Úřadu průmyslového vlastnictví při podávání přihlášek označení původu a zeměpisných označení na komunitární úrovni.

Tento vládní návrh zákona byl projednán v zemědělském výboru 26. května letošního roku a v rámci jeho projednání bylo schváleno celkem 23 pozměňovacích návrhů, které zpřesňují a doplňují některá ustanovení předloženého návrhu zákona. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele, tedy Ministerstva zemědělství. Proto s nimi vyslovuji souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 252/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Ladislav Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Zemědělský výbor se tímto tiskem zabýval na své 14. schůzi 26. května 2011. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, a zpravodajské zprávě poslance Ladislava Skopala a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 252, schválit, a to ve znění přijatých zemědělským výborem i s usnesením, které bylo přijato, tzn. že byly přijaty některé pozměňující návrhy. Toť vše, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám

obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které mám v tuto chvíli písemnou přihlášku od pana poslance Jiřího Papeže. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Papež: Ještě jednou děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych i k tomuto sněmovnímu tisku přednesl krátký pozměňovací návrh.

Přednáším tedy pozměňovací návrh k usnesení zemědělského výboru, tedy ke sněmovnímu tisku 252/1, který jste obdrželi do vašich lavic, a to k bodu 10 tohoto usnesení zemědělského výboru: V § 25 odst. 1 navrhuji nahradit číselný údaj 60 číselným údajem 75.

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Jde jen o technické doplnění číselného údaje, které zesoulaďuje příslušná ustanovení § 25 týkajícího se nízkoalkoholického a nealkoholického vína. Já vám děkuji za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání následujícího bodu číslo

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím máte slovo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, smysl této transpoziční novely jsem vám dostatečně osvětlil již v prvním čtení, takže odkazuji na své vystoupení při prvním čtení. Chci poděkovat rozpočtovému výboru za projednání a dopředu avizuji, že samozřejmě souhlasím s posunutím data účinnosti, které rozpočtový výbor navrhuje Poslanecké sněmovně schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali projednat v rozpočtovém výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 266/1. Prosím, aby se slova nyní ujal zpravodaj výboru poslanec Josef Cogan. Prosím, pane poslaneče.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, rozpočtový výbor na své 13. schůzi dne 6. dubna 2011 přijal usnesení 124. Po úvodním slově náměstka ministra financí Ladislava Minčíče, zpravodajské zprávě poslance Josefa Cogana a po rozpravě rozpočtový výbor přijal toto:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, schválila s touto připomínkou: Článek II zní: „Čl. II Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“

II. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Toť bylo vše na rozpočtovém výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se prosím někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím i podrobnou rozpravu a končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené

poslankyně, vážení poslanci, cílem vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů je zlepšení podmínek pro chovatele a zvýšení bezpečnosti potravin živočišného původu.

Co přináší tato novela? Za prvé, ruší se povinnost žádat si veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete mimo území kraje. Dále se mění ve prospěch chovatelů pravidla poskytování náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami. Dále se stanoví podmínky dodávání syrového mléka konečnému spotřebiteli prostřednictvím prodejních automatů. Dále se umožňují domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců a jelenovitých z farmového chovu. Dále se jednoznačně upravuje odborná způsobilost k označování hospodářských zvířat, která se označují podle plemenářského zákona. Dále se také stanoví uživateli honitby odpovědnost za vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a povinnost hlásit podání veterinárních léčivých přípravků volně žijící zvěři.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor v květnu letošního roku, v rámci jeho projednávání bylo schváleno 27 pozměňovacích návrhů, jejichž převážná část se týká začlenění krajských veterinárních správ do státní veterinární správy. Další pozměňovací návrh reaguje na schválené zvýšení věku skotu pro vyšetření na BSE ze 30 měsíců na 24 měsíců, u nutně porážených zvířat na 72 měsíců, resp. 48 měsíců, což přinese pozitivní finanční dopad dotčeným provozovatelům potravinářských podniků, dále státnímu rozpočtu a v konečném důsledku i spotřebitelské veřejnosti. Dostali jsme se konečně na úroveň západoevropských zemí po mnohaletém vyjednávání. Zbývající pozměňovací návrhy upřesňují některá ustanovení předloženého vládního návrhu zákona.

Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele, tedy Ministerstva zemědělství, a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu, a proto s ním souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 279/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jiří Oliva. Prosím, pane poslaneče.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych navázal svoji zpravodajskou zprávu na vystoupení pana ministra, který popsal tuto materii velmi zevrubně. Rovněž zemědělský výbor se podrobně zabýval touto předlohou na třech schůzích. Dvakrát bylo toto projednávání přerušeno, jednak z důvodu vyhlášení lhůty pro podání pozměňovacích návrhů a jednak pro

přikázání dalšího projednání do podvýboru pro lesní hospodářství a potravinářství.

Zemědělský výbor projednal doporučení podvýboru na své schůzi dne 26. května a vydal usnesení č. 57, všem vám doručené jako sněmovní tisk č. 279/1. A s tímto usnesením bych vás rád seznámil.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, a zpravodajské zprávě poslance Jiřího Olivy a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166 o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 279, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a za třetí zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což tímto činím.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Táží se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které jsem před chvílí ještě měla přihlášeného pana poslance Skopala. Nevím, jestli to platí. Platí. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Platí. Děkuji, paní předsedající. Já se jenom přihlašuji k pozměňovacím návrhům, které vám byly rozdány v pátek. Jsou to dva pozměňovací návrhy, odůvodnění je tam rovněž uvedeno.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Přistoupíme k následujícímu bodu číslo

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248 o podpoře regionálního rozvoje, je zákon, který chce zlepšit fungování administrace strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Předkládaný návrh novely o podpoře regionálního rozvoje by měl stanovit nebo upřesnit způsob a podmínky volení a odvolávání členů výboru regionální rady, povinnosti členů výboru regionální rady, působnost výboru regionální rady pro schvalování výzvy k předkládání projektů operačních programů, termín projednání závěrečného účtu a zprávy o výsledcích přezkoumání hospodaření regionální rady. Tento návrh byl projednán ve výboru pro veřejnou správu a byl projednán bez doplňujícího usnesení, bez pozměňovacího návrhu.

Takže to je za mne v tuto chvíli všechno, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 200/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, sněmovní tisk č. 200 upravující postavení regionálních rad byl opravdu projednán ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj na 10. schůzi dne 13. dubna 2011. K předloženému návrhu nebyly na zasedání výboru předloženy žádné pozměňovací návrhy a výbor přijal usnesení č. 33, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 200 projednat a schválit v předloženém znění.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám... Prosím, pan poslanec Petru, máte slovo.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já je-

nom chci avizovat, že se přihlásím k pozměňujícímu návrhu k tomuto tisku, a sice ve dvou bodech. V § 16 odst. 3 se na konci doplňuje věta, která zní: Regionální rada je oprávněna vykonávat činnosti spojené s koordinací a realizací hospodářské a sociální soudržnosti. A druhá změna je – v § 16b písmeno g se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmenem h, které zní: příjmy z projektu z programů Evropské unie a dalších mezinárodních programů. Dosavadní body 1 a 5 se označují jako body 3 až 7.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, děkuji vám, ale myslím si, že tento váš návrh by měl zaznít až v podrobné rozpravě, teď jsme ještě v obecné, tak jestli byste byl tak laskavý a seznámil nás znovu s tím v podrobné rozpravě.

Poslanec Jiří Petrů: Já se potom už v podrobné rozpravě k tomu jenom přihlásím, odůvodnění, materiál máte všichni k dispozici od pátku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, a proto končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Petrů má slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Takže pro pořádek se hlásím k tomu pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Hlásí se prosím někdo ještě další do podrobné rozpravy? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministru a děkuji paní zpravodajce.

Přejdeme k bodu

21.

Návrh poslance Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

Prosím, aby návrh uvedl navrhovatel poslanec Pavol Lukša. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavol Lukša: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji si vám krátce uvést sněmovní tisk 258 ve druhém čtení. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 St., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Předmětem navrhované právní úpravy je změna způsobu ustanovování ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu tak, aby na místo vlády rozhodoval ministr zemědělství o jmenování, popřípadě i odvolání ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu. Obdobná úprava se pak navrhuje i v případě schvalování statutu Státního zemědělského intervenčního fondu nebo jeho změn. Tento návrh je podrobně uveden v rámci prvního čtení zde v této Sněmovně a poté projednán v zemědělském výboru, kterému byl přikázán. Tímto bych vás chtěl požádat o propuštění do třetího čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy?

Aha pardon, pardon, teď jsem úplně přeskočila, takže zpátky, omlouvám se. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 258/2 a prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj poslanec Jiří Papež, a omlouvám se, že jsem ho takhle málem vynechala. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás ve své krátké zpravodajské zprávě seznámil s tím, že zemědělský výbor projednal předložený sněmovní tisk na své 14. schůzi 26. května a po rozpravě přijal toto usnesení: Zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh poslance Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 258, schválit. Tolik usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji zpravodaji a nyní tedy otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí a já můžu skončit i podrobnou rozpravu a končím tímto i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji oběma pánům.

Přistoupíme k projednávání bodu

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl ministr pro místní rozvoj pan Kamil Jankovský. (V sále je velký hluk.)

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů. Podstatnými body –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, pane ministře, dámy a pánové, já vás poprosím o klid v jednacím sále.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Podstatnými body návrhu této novely, která vlastně řeší problém trestných činů duševně nemocných dětí mladších 15 let, tak podstatným bodem této novely je, že je možné uložit dítěti mladšímu 15 let, které se dopustí tzv. činu jinak trestného, ochranné léčení, a to i ve formě ústavní, kterou lze podle posudku léčení přeměnit na ambulantní, a naopak. Tuto novelu projednal ústavněprávní výboru Poslanecké sněmovny a navrhl schválit návrh novely zákona o soudnictví ve věcech mládeže a doporučil pouze legislativně technické změny navržené legislativním odborem Poslanecké sněmovny. Navrhujeme tyto legislativně technické změny akceptovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 275/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru poslankyně Jana Kaslová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Kaslová: Ano, dobrý den, vážené dámy a vážení pánové. Jak už pan ministr i paní předsedající řekli, ústavněprávní výbor projednal tento návrh dne 25. května 2011 a vydal usnesení doručené poslancům jako tisk 275/1. Žádám o propuštění do třetího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku. Ani do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

Můžeme začít projednávat bod

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére, můžete se ujmout slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, první čtení tohoto vládního návrhu zákona proběhlo 23. března letošního roku a návrh byl přikázán k dalšímu projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Tento výbor vládní návrh projednal a vydal k němu dne 27. dubna letošního roku usnesení, které obsahuje malé množství drobných pozměňovacích návrhů. Chtěl bych touto cestou poděkovat výboru pro obranu a bezpečnost za konstruktivní přístup a musím konstatovat, že s předloženými pozměňovacími návrhy plně souhlasím. S podstatou navrhované novely jsem vás seznámil v prvním čtení, a proto není důvod to teď opakovat.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, žádám vás o propuštění tohoto vládního návrhu do třetího čtení. (Stálý hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a bezpečnost, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 280/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Zdeněk Boháč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Tak jak –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím, vydržte ještě posledních pár pikosekund, než projednáme tento sněmovní tisk.

Poslanec Zdeněk Boháč: Vidím – děkuji za uklidnění – i ty pikosekundy – to bude problém. Ale já tedy zopakuji to, co řekl pan premiér. Tento návrh zákona byl projednán dne 6. dubna 2011 na 12. schůzi výboru pro obranu a bezpečnost, který doporučuje Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 280, ve znění pozměňovacích návrhů, které vám byly rozdány do lavice.

Děkuji za pozornost či nepozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Otevírám rozpravu podrobnou. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu premiérovi, děkuji panu zpravodaji.

Na základě dohody předsedů klubů končím také dnešní jednací den. Přeji vám příjemné odpoledne.

Dámy a pánové, aby to nevypadalo, že zítra také stávkujeme, pouze připomínám, že zítra se scházíme opět v 9 hodin a budeme pokračovat v programu schůze.

(Jednání skončilo v 16.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. června 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 169 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch – ze zdravotních důvodů, Bureš Jan – z pracovních důvodů, Farský Jan – do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Florián Jan – z pracovních důvodů, Hašek Michal – z důvodu zahraniční cesty, Chalánková Jitka – ze zdravotních důvodů, Jalowiczor Petr – ze zdravotních důvodů, Kaslová Jana – z rodinných důvodů, Koskuba Jiří – z rodinných důvodů, Krátký Jiří – z důvodů zahraniční cesty, Langšádlová Helena – z osobních důvodů, Němeček Vít – bez udání důvodu, Novotný Josef st. – bez udání důvodu, Novotný Josef ml. – z pracovních důvodů, Řápková Ivana – z pracovních důvodů, Schejbalová Jana – z osobních důvodů, Sivera František – z rodinných důvodů, Šarapatka Bořivoj – do 13 hodin z pracovních důvodů, Šlégr Jiří – do 11 hodin z pracovních důvodů, z členů vlády se omlouvá pan ministr Besser Jiří – od 14.30 hodin – z pracovních důvodů, ministr Chalupa Tomáš – do 11 hodin z pracovních důvodů, ministr Kalousek Miroslav – do 11 hodin bez udání důvodu, ministr Jan Kubice – z pracovních důvodů, ministr Karel Schwarzenberg – z důvodu zahraniční cesty, ministr Radek Šmerda – z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 113, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Připomínám, že od 11 hodin budeme pokračovat v přerušené 18. schůzi Poslanecké sněmovny. Pokud její projednávání neskončí do 13.30 hodin, budeme v ní dále pokračovat 10 až 15 minut po ukončení ústních interpelací. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Nyní zde mám dvě přihlášky s návrhy na změnu schváleného programu. První přihláška je od pana poslance Jana Vidíma, poté pan ministr Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Vážená paní předsedající, paní a pánové, chtěl bych vás požádat o následující. Poslanecká sněmovna měla včera pevně zařazené body 11, 12, 13, 14, 20 a 44. Jsou to všechno body, u kterých je za vládu předkladatel ministr průmyslu a obchodu. Leč vzhledem k rozsáhlé dopolední rozpravě na ty body nedošla

řada. Chtěl bych tedy požádat Sněmovnu, aby tyto body byly pevně zařazeny na zítřek, a to bezprostředně po projednání bodu 73. Čili žádám, aby zítra po bodu 73 byly zařazeny body 11, 12, 13, 14, 20 a 44. Děkuji velmi pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným k pořadu schůze je pan ministr Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, já bych rád požádal plénum Sněmovny o přeřazení bodu číslo 73, který je pevně zařazen zítra jako první bod, jedná se o novelizaci zákona 48, o veřejném zdravotním pojištění. Z důvodu jednání s odborníky, které uskutečnil pan premiér, bylo slíbeno, že tento zákon bude ještě projednán v pondělí 20. 6. na tripartitě, a já bych žádal jeho zařazení jako pevný bod v úterý 21. 6. ráno. Jedná se bod 73, sněmovní tisk 325. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Sněmovna začíná ve 14 hodin, vnímám to tak, že by to byl první bod ve 14 hodin v úterý.

Já tedy zrekapituluji, pokud se nikdo další nehlásí k návrhům na změnu schváleného pořadu schůze, návrhy. Jako první zazněl návrh od pana poslance Vidíma na zařazení bodů 11, 12, 13, 14, 20 a 44 pevně na zítřek po bodu 73. Ale pan ministr požádal o stažení bodu 73. V tom případě by se o těchto bodech jednalo hned v pátek ráno. Já tedy nechám hlasovat o tomto návrhu pana poslance Vidíma.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 163, z přihlášených 81 pro 66, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále zde zazněl návrh od pana ministra Hegera, bod číslo 73, který byl pevně zařazen na zítřek jako první bod, přeřadit na úterý 21. 6. ve 14 hodin. Také o tomto návrhu zahájím hlasování.

Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 164, z přihlášených 87 pro 77, proti 3. Také tento návrh byl schválen.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání prvního bodu dnešního jednání dne, tedy bodu

113.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První interpelace je interpelace na předsedu vlády Petra Nečase, interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci činnosti Grantové agentury České republiky, sněmovní tisk 342. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové. Já jsem pana premiéra interpeloval v záležitostech týkajících se činnosti Grantové agentury České republiky, jak již bylo v úvodu řečeno. Pan premiér mi odpověděl, ovšem s některými jeho odpověďmi v rámci písemné interpelace jsem nebyl spokojen, proto jsem požádal předsedkyni Sněmovny o umístění této neuspokojené interpelace na plenární jednání Sněmovny. (Neustálý hluk v sále.)

Vážená paní místopředsedkyně, byla byste tak moc laskava a...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, pokusím se zde zjednat klid. Dámy a pánové, prosím, abyste si vyřizovali věci když tak v kuloárech, aby tady byl klid na tento bod. Prosím vás o pozornost.

Prosím, pane poslanče, zkuste to znovu.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji vám. Já jsem kritizoval na činnosti Grantové agentury České republiky několik konkrétních záležitostí a ty podstatné bych zde zopakoval.

Především se mi nelíbilo, a nelíbí se to i mnoha dalším lidem, to, že členové posuzujících panelů, to znamená lidí, kteří posuzují to, jestli daný projekt dostane grant, čili finanční prostředky na jeho řešení, nebo ne, tak tito členové panelů jsou stabilně úspěšnější v získávání těchto grantů než ostatní. V poslední době ta úspěšnost je větší asi 2,5krát. Dříve to bylo ještě více. Samozřejmě to indikuje různé dohady, čím to je. Je docela možné, že je to v důsledku nepřilíš spravedlivého přístupu panelů vůči posuzování jednotlivých projektů.

To, že úspěšnost členů panelů je několikrát vyšší než ostatních žadatelů na projekty, se zdůvodňuje tím, že členové panelů jsou ti nejschopnější a nejlepší odborníci v daném oboru v České republice. Myslím si, že je velmi snadné ukázat, že samozřejmě tomu tak není, že i mimo panely v daných oborech existují vynikající odborníci, kteří tu odpovídající úspěšnost jako členové panelů při získávání grantů na projekty nemají.

Dále mi vadí to, že – to bohužel nemohu přímo číselně doložit – ale z posuzování přijatých grantů, což se samozřejmě zveřejňuje na webových stránkách Grantové agentury České republiky, je možné alespoň u

některých panelů u některých oborů usuzovat, že i pracovníci z ústavů a škol panelistů, jsou úspěšnější než ostatní uchazeči. To rovněž může být vykládáno různým způsobem a jeden z nich je opět ten, který jsem vyslovil před chvílí, že panelisté nepostupují při hodnocení projektů úplně spravedlivě.

Samozřejmě je možné ještě diskutovat další takové zvláštnosti při posuzování projektů, při výběrovém řízení projektů. Například to, že se stává, že u některých projektů chybějí vůbec oponentní posudky zahraničních oponentů, i když každý projekt by měl mít minimálně dva zahraniční posudky. Tím se vytváří jakási nerovnost při posuzování jednotlivých projektů.

Čili jinými slovy řečeno mohu konstatovat, že existují jisté nejasnosti v činnosti Grantové agentury České republiky týkající se výběrových řízení na vědecké projekty. Je na uvážení, jestli je možné s touto situací něco udělat. Vzhledem k tomu, že podobný názor jako já má i řada členů akademické veřejnosti, myslím si, že by to bylo nutné. Ona totiž, abych dodal, byla provedena jakási anketa mezi vědeckými a akademickými pracovníky, která ukázala, že většina, přes 60 % tady těchto akademických pracovníků a vědeckých pracovníků, si myslí, že změna ve výběrovém řízení na tyto projekty, která byla před dvěma nebo třemi lety provedena, nevedle ke zlepšení v tomto výběrovém řízení. Nevedla k jakési optimalizaci a větší spravedlnosti. Takže je jasné, že kritické připomínky vůči Grantové agentuře nejsou jenom mou záležitostí, ale že tuto záležitost, tento názor sdílejí i ostatní pracovníci, alespoň jejich určitá část.

Já si myslím, že podle mého názoru ke zlepšení tohoto výběrového řízení by mohlo dojít tehdy, když i ty oborové panely by byly tvořeny mimo jiné také zahraničními pracovníky, to znamená nejen domácími pracovníky, domácími vědci, ale také zahraničními vědci. Myslím, že takováto jakási zahraniční kontrola by mohla situaci v tom výběrovém řízení výrazně zlepšit. (V sále je nepřijemný hluk.) Proti tomuto návrhu jsou však ze strany Grantové agentury stavěny argumenty, především ten, že by to prodražilo činnost Grantové agentury. To prodražení podle mého názoru by nebylo nijak velké, řádově snad několik milionů, což v intencích státního rozpočtu je jistě zanedbatelná částka.

Takže vážený pane premiére, já bych byl rád, kdybychom ještě jednou probrali ty moje kritické připomínky, které jsem zde ústně prezentoval, a kdybyste se také vyjádřil k tomu mému návrhu, který se týká zlepšení procesu výběrového řízení v rámci činnosti Grantové agentury České republiky.

Děkuji zatím za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl panu poslanci Ohlídaloovi poděkovat za tuto interpelaci, protože se v ní zabývá velmi věcně problémem, který by neměl být nazírán politickými nebo ideologickými brýlemi nebo ideologickou optikou, ale je to skutečně racionální záležitost, kde bychom měli společně hledat rozumné řešení.

Problém, o kterém mluvím, to znamená problém, zda rozdělování grantových peněz na projekty v oblasti vědy a výzkumu je ovlivněno například i osobními vazbami, osobní známostí apod., je podle mého názoru závažný a nemůžeme tento efekt úplně vyloučit. Koneckonců Česká republika je malou zemí, vědecká komunita tady není nijak rozsáhlá, především v oborech, ve kterých působí, vlastně každý zná každého. Já to považuji za problém, který bychom měli řešit.

Musím také říci, že samozřejmě úspěšnost podaných projektů ze strany panelistů, kteří jsou v těchto posuzovacích panelech, má i některé objektivní faktory. Určitě jeden z objektivních faktorů je, že zpravidla v těch panelech by měli sedět vědci a výzkumníci spíše nadprůměrní, kvalitní, respektovaní. To znamená, že šance dosáhnout na grant, dosáhnout úspěšného projektu je tady logicky vyšší. Samozřejmě že tam s vysokou pravděpodobností, a opět je to objektivní fakt, může sehrávat roli to, že tím, že jsou „insajdři“, jsou vlastně vevnitř té agentury, takže hromada těch různých formálních náležitostí, znalostí těch projektů jim umožňuje napsat kvalitnější projekt a podávat ho kvalitněji než ten, kdo je mimo tento panel.

Určitě se podle mého názoru nepříznivě projevilo například to, že doba na posuzování těch projektů se novelou zákona o výzkumu snížila z osmi měsíců na šest, což mimo jiné má ten efekt, o kterém tady mluvil pan poslanec Ohlídalo, to znamená, že například je možné dosáhnout pouze jednoho zahraničního posudku, místo aby byly alespoň dva. Já jsem přesvědčen, že bychom se měli vážně zamyslet nad tím, abychom opět prodloužili to období na osm měsíců.

Na druhou stranu je skuteností, že opatření, která přijala Grantová agentura, vedla k poklesu úspěšnosti podaných projektů u členů odborných panelů. V roce 2008 a 2009 se úspěšnost pohybovala okolo tří pětín, to znamená mezi 57 a 63 %, po zavedení nových opatření v loňském roce to již bylo 44 %. Jestliže si uvědomíme, že členové odborných panelů ze všech projektů, které jsou podány, podávají zhruba 4 % všech žádostí, tak pak vlastně z toho vychází, že zhruba 2 % všech žádostí jsou úspěšné projekty podané členy odborných panelů.

Naprosto souhlasím s tou tezí, že je nezbytné větší zapojení zahraničních odborníků s nižším počtem osobních vazeb. Na druhé straně u odborníků, kteří budou působit na posuzování těchto projektů v České republice, samozřejmě nemůžeme vyloučit, že tam osobní vazby například v

podobě společných týmů, stáží, doktorandských pobytů apod. budou zrovna tak jako mezi odborníky v rámci České republiky.

Na druhé straně jsem přesvědčený, že peníze investované do většího nasazení zahraničních odborníků v posuzování, přestože povedou k nárůstu nákladů Grantové agentury, jsou účelně a dobře investované prostředky právě proto, že zvýší efektivitu rozhodování a alokace těchto finančních zdrojů. Čili já jako předseda Rady vlády pro vědu, výzkum a inovace budu patřit mezi ty, kteří budou podporovat větší zapojení zahraničních odborníků do hodnocení. Určitě musí být především vyjmuty z hodnocení projekty podané panelisty. To může být jakási první fáze, že zahraniční odborníci budou důsledně používáni tak, že panelisté nebudou posuzovat vlastní projekty. A ve druhém kroku i větší zapojení přímo do práce těchto odborných posuzovacích panelů. Jsem přesvědčen, že je to jediná racionální cesta. To znamená bez ohledu na to, že to povede k částečnému zvýšení nákladů, efekt v efektivnější alokaci naprosto zaplatí tyto zvýšené náklady.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále se hlásí pan poslanec Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, děkuji za vaši odpověď. Jen bych ještě dodal jednu věc. Vy jste hovořil o tom budoucím zlepšení výběrového řízení ve dvou krocích. První krok by byl ten, že by panelistům jejich podané projekty posuzovali zahraniční panely, čili panely složené ze zahraničních odborníků. Proti tomu ovšem lze vznést námitku, že tím pádem vznikne jakási nerovnost v posuzování projektů na jedné straně panelistů a na druhé straně ostatních. Tam vznikne jakási nerovnost, jakési nestejné podmínky a to myslím může také vést ke zkreslení, případně k dalším kritikám tohoto prvního kroku.

Já si myslím, že bychom měli napodobit situaci, která je v jiných zemích, např. evropských zemích zhruba stejně velkých, se stejně velkou komunitou, např. Rakouska a jiných, kde panelisté prostě projekty po ty dva roky, co jsou v panelu, nepodávají a zřejmě to tam funguje bez jakýchkoli zádrhelů. Pokud odborníci z panelů jsou skutečně takoví špičkoví odborníci, pak pauza dva roky v podávání projektů Grantové agentuře by je neměla existenčně ani výzkumně ohrozit. Mají další možnosti např. v různých evropských programech, např. v současné době sedmirámcový program atd. Daly by se jmenovat ještě i další projekty. Takže pokud členové panelů tvrdí, že by tím byli poškozeni, pak bych hodně zpochybňoval tuto tezi vzhledem k tomu, co jsem právě říkal.

Potom ten druhý krok, který jste, pane premiére, zmínil, to znamená za-

pojení i zahraničních odborníků, zahraničních vědců do našich odborných panelů, tak to by byl opravdu krok správným směrem a myslím, že v tomto směru se jistě shodneme. Zatím se neshodneme v otázce podávání projektů panelistů, a proto vám položím ještě poslední otázku: proč si myslíte, že právě tito panelisté by byli poškozeni tím, že by dva roky nemohli podávat projekty, když v jiných zemích tato skutečnost je brána jako samozřejmost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, otázka pana poslance Ohlídala, na základě čeho usuzuji, že by tento systém nefungoval, je oprávněná a legitimní. Pohybujeme se však spíše teď na úrovni psychologických hypotéz, nebo by to měla být otázka pro odborníka na behaviorální vědy, zda by opravdu došlo k tomu, že by bylo dost kvalitních odborníků, kteří by šli do těch panelů, přestože by věděli, že dva roky nedosáhnou na žádný projekt, nebo by naopak nastal jev, že by do panelů žádný kvalitní odborník nechtěl jít, protože by nechtěl riskovat, že po ty dva roky nebude mít šanci dosáhnout na projekt. Jsou to dvě podle mého názoru legitimní hypotézy. Možná tím správným krokem bude verifikace hypotézy experimentem, to znamená pokusit se to zavést a pak případně, jestli se tento systém osvědčí, v něm pokračovat, možná u části panelů nebo u některého panelu udělat pilotní projekt. Opět se samozřejmě objeví legitimní námitka, že je nestejné posuzování třeba u jednoho panelu a u ostatních nikoliv.

Já osobně se spíš kloním k hypotéze, že podle mého názoru by kvalitní odborníci do panelů přestali chodit, protože by nechtěli riskovat, že po ty dva roky nemají šanci dosáhnout na konkrétní projekt. Cestou by mohla být možná anonymně provedená anketa mezi panelisty, kde bychom si ověřili hypotézu, zda by přesto byli ochotni působit v panelu i za situace, kdy by neměli právo žádat o grant na svůj projekt, a na základě toho postupovat. Já bych osobně upřednostňoval opravdu jít spíše důsledně cestou nasazení zahraničních expertů a zahraničních odborníků než verifikovat naše hypotézy prostřednictvím experimentů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu poslanci Ohlídaloovi.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, já jsem se zmínil o jedné anketě. V té anketě byla položena přesně tato otázka, jestli by lidé

byli ochotni fungovat v panelech i za předpokladu, že dva roky by nemohli podávat projekty. Většina, skoro 70 %, to byla ochotna provádět. Takže já si myslím, že jakási představa v rámci této ankety vznikla, že skutečně to tvrzení, že by se panely vyprázdnily ze strany vynikajících odborníků, není zcela pravdivá.

Když to vezmeme z obecného hlediska, dovedete si, pane premiére, představit, že nějaké výběrové řízení o čemkoli na úrovni obce, na úrovni kraje, které se týká veřejných peněz, že by v té výběrové komisi seděli lidé, kteří by se toho výběrového řízení jako účastníci účastnili? To je naprosto nepředstavitelná představa podle mě. Myslím, že není důvod, proč by ve vědecké oblasti, kde se takto jedná o veřejné peníze, byla prováděna jakási výjimka. A znovu upozorňuji, v jiných zemích se tato skutečnost, to, že panelisté nepodávají projekty, bere jako naprostá samozřejmost. Když řeknete, že u nás tomu tak není, tak tomu prostě nechtějí ani věřit.

Nicméně v této otázce se zřejmě neshodneme. Rád bych od vás slyšel ještě poslední větu. Mohu se tedy spolehnout na to, nebo mohu předpokládat, že se skutečně budete zasazovat o to, aby do všech odborných panelů přišli zahraniční odborníci, to znamená i za předpokladu, že se zvýší náklady na tuto činnost? To je moje teď už opravdu poslední otázka.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovolím vyslovit nesouhlas s tím, co tady řekl pan poslanec Ohlídál, že se neshodneme. Já to považuji za naprosto legitimní možnost, já se jí budu velmi vážně zabývat. Sejdu se s vedením Grantové agentury, nechám si předložit analýzu oné ankety a určitě je to věc, která je hodná zamyšlení, a já vůbec nevylučuji, že budu prosazovat, aby se Grantová agentura pohnula tímto směrem, to znamená, že by panelisté nesměli žádat o projekty. Já to považuji za jednu z možných cest jako mezikrok k tomu, až budeme mít nalezen dostatečný počet zahraničních odborníků, kteří budou moci v těchto panelech zasednout. Čili já to považuji opravdu za jednu z možných cest a budu o tom s vedením Grantové agentury jednat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec se ještě hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji, pane premiére, za vaši odpověď. A pro-

tože s touto vzájemnou rozpravou jsem celkem spokojen, nebudu navrhopvat žádné usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se nikdo další již nehlásí do rozpravy a protože nebylo navrženo žádné usnesení, končím projednávání tohoto sněmovního tisku.

Můžeme přejít k další interpelaci – na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše, k interpelaci poslance Ivana Ohlídala ve věci nekoncepčnosti kroků na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, sněmovní tisk 343. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ve své interpelaci na pana ministra Dobeše jsem zmiňoval několik podle mého názoru nekoncepčních kroků, které se týkaly činnosti jeho Ministerstva. Některé z nich bohužel už nejsou aktuální, protože tato interpelace byla několikrát odložena, a tím pádem vznikla tato skutečnost. Přesto jsou tam dvě nebo tři věci, které aktuální jsou a kterých bych si chtěl všimnout, protože v odpovědi pana ministra nebyly jasné vysvětleny, a nebyl jsem tedy s těmito odpověďmi spokojen.

Tak především je to otázka optimalizace, nebo řekl bych spíš redukce středních škol v České republice. Všichni víme, že středních škol je nadbytek, že zdaleka nejsou plně obsazeny, což má za následek ekonomické ztráty, a co horšího, způsobuje to i pokles úrovně středoškolského vzdělávání v naší republice, což lze doložit mnoha argumenty. Nejsilnější snad je ten argument, který vyplývá z hodnocení státní maturity provedené v nedávné době.

Já jsem si přečetl návrhy pana ministra, které chce doporučit krajským samosprávám, protože veřejné střední školy jsou v gesci krajských reprezentací, zřizovateli těchto škol jsou kraje. Pokud by tyto otázky a tyto návrhy byly akceptovány, myslím si, že by to byl krok dopředu, co se týče optimalizace krajských středních škol. Problém však vidím v optimalizaci – redukci – soukromých a církevních škol. V podstatě na tyto školy vlastně nemá nikdo přímý vliv. Pokud ministerstvo souhlasí se vznikem například dané soukromé školy, tak potom už de facto nemá kdo ovlivnit v dalším vývoji danou soukromou střední školu.

Jistě se shodneme, pane ministře, na tom, že i soukromých škol je více, než by mělo být. Vy píšete, že v současné době nemá ministerstvo skutečně žádné prostředky, aby optimalizaci či redukci těchto soukromých středních škol ovlivnilo. Píšete však, že součástí jakési reformy středoškolského vzdělání tady bude i jakási reforma financování soukromých středních škol, že bude hledáno jakési systematictější řešení této záležitosti, to znamená problematiky financování soukromých a církev-

ních škol. Přesněji řečeno, já jsem tomuto vašemu konstatování úplně nerozuměl, a proto bych byl rád, kdybyste zde na místě tuto záležitost vysvětlil, co tím vlastně myslíte.

Druhou věcí, které bych si chtěl všimnout, je záležitost spojená s vysokými školami. Jistě se shodneme na tom, že celkový počet veřejných i soukromých vysokých škol v České republice je neúměrně vysoký. Kdybychom srovnali počet škol s počtem obyvatel například ve Velké Británii a v České republice, tak v České republice by mělo být, pokud bychom měli být v intencích Velké Británie, zhruba 20 veřejných i soukromých škol, a ne 71, nebo 73 možná už v současné době. Takže si myslím, že je naprosto jasné, že musí dojít i k redukci počtu vysokých škol. Je samozřejmě jiná otázka, proč tak obrovský počet vysokých škol vznikl. Já to dávám za vinu akreditačním komisím, nejen té akreditační komisi, která pracuje v současném složení, ale hlavně těm dřívějším složením akreditační komise. Také to dávám za vinu Ministerstvu školství.

A teď bych chtěl slyšet odpověď na otázku, kterou uvedu tím, že dojde ke komplexní novelizaci vysokoškolského zákona jako důsledek reformy vysokých škol. A moje otázka zní takto: Jakým způsobem, pane ministře, předpokládáte, že dojde k optimalizaci vysokého školství, a to především ve směru snížení, čili redukce počtu vysokých škol v České republice? Předem děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministru Dobešovi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Dobré ráno, vážená paní předsedající, vážený pane profesore, dámy a pánové.

Já jsem si zaznamenal tři body. Optimalizace středních škol – tam nebyly otázky, ale je dobré se tím zabývat. Jaké možnosti zde má ministerstvo? Zřizovatelem jsou kraje.

Státní maturita nám ukázala – teď tady řeknu pro někoho exkluzivní čísla, kdo se díval na Hyde park, tak už je slyšel, ale čísla, která včera na tiskovce nezazněla – větší jak dvacetiprocentní neúspěšnost, což je nad to číslo, je u 400 škol z 1 280 škol. U třetiny. Větší neúspěšnost než 40 % – 40 % žáků a více neuspělo na 116 školách. Větší neúspěšnost jak 50 % je na 51 školách. Větší neúspěšnost než 70 % žáků je na 11 školách. To je možná ta státní maturita. Ač se můžeme o ní dohadovat a můžeme říkat, že byla administrativně náročná a drahá – máte pravdu – tak nám něco začíná ukazovat. Potvrzuje nám, že ta síť je velká a je v ní mnoho nekvalitních škol. A je třeba s tím něco dělat. První zrcadlo jsme dostali u státní maturity.

Já jsem vypracoval dlouhodobý záměr, kde jsem dal parametry státní

politiky, jak má být diverzifikovaná síť středních škol. A já jsem zastáncem, že to má být nejpestřejší paleta, která má jít od špičkových víceletých gymnázií přes všeobecné vzdělávání až po odborné vzdělávání a velmi kvalitní učňovské vzdělávání. Jinými slovy, já jsem zastáncem diverzifikace už před nástupem do sekundárního vzdělávání. Zde na rovinu říkám, že jsem v rozporu s NERVem, který říká – držíme všeobecný směr a teprve v terciéru diferencujeme

Tak jsme nastavili dlouhodobý záměr a parametry diverzifikace. K tomu jsme pro hejtmany, kteří jsou zřizovateli, vytvořili optimální síť středních škol dle demografie každého kraje, naplněnosti jejich jednotlivých škol a ekonomických nákladů na pedagogy, nepedagogy, provoz, a toto jsme jim dali. V těch krajích probíhá v těchto kolejích nějaká optimalizace. Jsou kraje, které od toho odstoupily, jsou kraje, které se do toho pustily naprosto odvážně, jsou kraje, které se vydaly na poloviční cestu. To je realita. To se týká veřejných škol.

Vedle toho máme soukromé školy a zde já jedním s Asociací soukromých škol, která v tuto chvíli zahrnuje asi 60 % soukromých škol. 40 % soukromých škol jsou individuální právní subjekty, které nejsou zařazeny do Asociace soukromých škol, a zde bych viděl velký problém. Já myslím, že i státní maturita ukáže, že organizovaná část soukromých škol vytváří velmi kvalitní vzdělávání, protože oni sami si vytvořili parametry, ale ty individuálně vznikající střední školy, zde pravděpodobně bude velký problém.

Já jedním s asociací o optimalizaci. Oni sami vědí, že jich je hodně, že si konkurují, že mezi sebou mají nekvalitní školy. Oni velmi stojí o výsledky státní maturity a jsou připraveni spolupracovat. S panem Jadrným jsme se bavili pro rok 2011 o pouhopouhých 5 % optimalizace soukromých škol, ale přesto je to první, možná historický krůček, kdy se snažíme optimalizovat soukromé školy, ač na to nemáme nástroje, jenom komunikaci s asociací. Tolik první otázka.

Změna financování – co udělat s financováním, protože to také může ovlivnit. Tady státní maturita, souhlasím s vámi, pane profesore, vy jste to několikrát říkal, ta nás nezachrání. Je tam potřeba udělat několik kroků a změnu financování, která mimo jiné podporuje nekvalitu. Financování musíme změnit z hlavy na nějaký jiný model, neplatit čistě jen na hlavu.

Na ministerstvu máme připravený model kombinace na hlavu a optimální naplnění třídy. Ale toto je první krok. Máme to zpracováno, máme to podloženo a první krok, který je, že půjdeme na poradě ekonomických ministrů, já mám slíbeno do měsíce, že se uskuteční, a tam se půjdeme nejdříve v koalici, což je potřeba, dohadovat, jak financovat regionální školství. Nepohybně bude na stole RUD. Já, ministr školství, nejsem příznivcem RUDu, já má připravenou alternativní strategii. Ale to je první krok. A pokud

půjdeme níž a budeme se bavit o tom optimálním naplnění či jiném modelu, tak je to krok, který je nutný, vedle státní maturity, vedle zaměření kvality v uzlových výborech, posílení pedagogů. Musíme změnit financování regionálního školství a optimalizovat síť středních škol. Je před vládou, před koalici, aby se shodla na financování regionálního školství a přednesla to do Poslanecké sněmovny, kde se o tom budeme dále dohadovat.

Vysoké školy. Je potřeba, a já vás opět zvu 29. 6., velice rád vás uvítám. Budeme se bavit v tom novém vysokoškolském zákonu, v tom dražvu těch bodů se budeme bavit o akreditaci. To je velké téma. Jestli chceme změnit akreditační komisi v nějaký orgán, jestli chceme dělat akreditaci po institucích komplexně, nebo chceme pokračovat dál po těch oborech, jak to je dneska. Jsou lidé na ministerstvu, kteří říkají, je potřeba mít profesionální aparát a nastoupit na vysokou školu jako na instituci a provést institucionální akreditaci. Možná to je cesta z toho, kdy máme tisíce oborů, ztrácíme se v nich a velmi obtížně je akreditujeme. To je téma.

Já se přiznám, že jsem rád, že jsem jakoby revitalizoval ten vysokoškolský zákon, že jsem do čela povolal pana profesora Wilhelma, 29. budeme mít rektory, děkany, odbornou veřejnost, budeme mít emeritní profesory a já si od toho velice slibuji, že se shodneme na těch pevných čtyřech bodech. Jedním z těch pevných čtyř bodů, že se shodneme na systému akreditace. Chceme agenturu, chceme instituce nebo obory, a pokud se na tom shodneme s touto silou odborníků a vážených lidí, tak pak už ministerští úředníci dostanou rozpracovat do paragrafů, které musí být ve věcném záměru předloženy v listopadu do vlády.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude reagovat ještě pan poslanec Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za vyčerpávající odpověď, pane ministře. Já bych jenom dodal jednu věc. Pokud jsem vás správně pochopil, kdyby se vytvořila nějaká akreditační agentura nebo nějak se změnila, reformovala akreditační komise, tak potom v důsledku činnosti by mohlo dojít k tomu, že by došlo k optimalizaci českého vysokého školství, tedy jinými slovy řečeno, k redukci počtu vysokých škol, a tím také k zlepšení úrovně vysokoškolského vzdělávání v České republice. Pochopil jsem to správně?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane profesore, ano. Zastánci modelu silné profesionální agentury a akre-

ditace po institucích sdělují: Budeme mít silný profesionální tým. Nic proti současné akreditační komisi, ale vezměme si, že jsou to vážené osoby, které jsou velmi intenzivně zaměstnány mimo jiné svou hlavní profesí, a ti příznivci agentury říkají, oni nemají tolik času, tolik prostředků pro toto. Vytvoříme silnou agenturu a ona bude hned akreditovat instituce. Nastoupí na to, provede kompletní akreditaci instituce a tam je reálná šance, že by mohlo dojít k redukci nekvalitních vysokých škol napříč.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Prosím, pan poslanec Bartoš.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře jako jediný z vlády zde jsou, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se omlouvám, že vstupuji do této debaty dvou školských odborníků, nicméně rád bych také něco řekl k optimalizaci škol. Teď mám na mysli síť středních škol, protože některé otázky, které zde byly vzneseny, tak se málko mýjely ty odpovědi, takže zkusím k tomu také něco říct.

Já jsem přesvědčen o tom, že optimalizace středního školství je nutná. Existují v podstatě dva přístupy, jak tuto optimalizaci provést, protože skutečně v tomto státě existuje daleko větší počet míst, než je počet uchazečů. To je myslím nezpochybnitelná věc a to je jasné. Já bych ty dva přístupy nazval takto. Ten první úřednicko-byrokraticko-politický, nebo úřednicko-byrokratický přístup, a ten druhý je přirozený. Teď je otázka, ke kterému se přikloníme. Já se obávám, že se teď přikloním spíše k tomu prvnímu. To je model, který říká, která škola zde má být, resp. úředníci a politikové, vládnoucí garnitura na krajích říká, která škola má být a která nemá být.

Často slyším takové argumenty, jako je třeba naprogramovat, resp. přizpůsobit vzdělávací soustavu potřebám trhu práce. Tak si zkusme položit otázku, co je to naprogramovat vzdělávací soustavu potřebám trhu práce. Já jsem přesvědčen o tom, že to nejde udělat, ale hypoteticky na deset vteřin připusťme, že tato hypotéza platí a že lze na trh práce naprogramovat vzdělávací soustavu. Tak se dostáváme do druhého problému, který je, a ten problém spočívá v tom, že pokud dnes je 16. června 2011 a rozhodneme se, že k dnešnímu dni naprogramujeme vzdělávací soustavu podle toho, co si žádají zaměstnavatelé, co si žádají zaměstnanci a co si myslí politikové a školští úředníci, tak ty děti z toho vzdělávacího systému začnou vycházet po třech po čtyřech letech. To je ale trh práce úplně někde jinde. Čili tento model nelze aplikovat. To je model, který samozřejmě povede k velkým problémům.

Pak je druhý model, který bychom mohli vzít jako přirozený, a to je model přes peníze. To znamená, že pokud peníze jdou přesně za žákem, tak

prostě škola, která ty žáky nemá, tak není. A tím pádem řešíme i problém, o kterém mluvil pan kolega Ohlídal, to je problém soukromých a církevních škol. Protože pokud ty peníze opravdu striktně půjdou za žákem, tak pak škola, která žáky nemá, nemůže existovat a musí být zrušena. To je velmi jednoduchý model, a proto jsem se trochu vyděsil, když pan ministr mluvil o tom, že přemýšlí o jiném modelu financování. Mimochodem, u nás se na hlavu nefinancuje. U nás se to píše v zákonu atd., a de facto se financuje trochu jinak. V zákonu je napsáno, že peníze jsou podle normativu, ale skutečnost je poněkud jiná.

Já jsem přesvědčen o tom, že jakékoliv změny tohoto modelu, který až tak moc nefunguje, protože už na krajské úrovni dochází k přerozdělování a mohou být vytvářeny tzv. krajské normativy, právě povede k tomu, že nebude provedena dobrá optimalizace, ale naopak změna systému financování povede k tomu, že si zablokujeme cesty k efektivní optimalizaci středního školství.

Mimochodem, pan ministr mluvil o tom, že chce doplnit financování na hlavu nějakým parametrem, který se týká optimální naplněnosti v třídách. To už dneska je, to chci říct. To už dneska existuje, protože pokud se normativy na ministerstvu počítají, tak se počítají vzhledem k nějaké optimální naplněnosti třídy, vzhledem k úvazku žák v hodině apod. Takže tento model už dneska funguje a já mám pocit, že není úplně špatně. Jenom je třeba se bavit o tom, jestli na úrovni krajů mají být krajské normativy, které přerozdělují a deformují tento model, protože jsou kraje, kde je rozdíl mezi, já teď nebudu jmenovat, či budu říkat kraj X a kraj Y, v jednom oboru na jednoho žáka až 70 % dotace. To je obrovský rozdíl a samozřejmě to pak je také antiopimalizační prvek.

To jenom taková poznámka. Nechtěl jsem do této debaty vstupovat, omlouvám se oběma pánům, ale debata byla takto vedena, tak jsem měl pocit, že k tomu mám co říct. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude pan ministr Josef Dobeš. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, mně se to líbí, tahle debata. Mně se líbí, že se úplně smazalo, kdo je ze které strany, a bavíme se o tom odborně, a to je dobře. Já s Walterem Bartošem v něčem nesouhlasím, v něčem souhlasím, a to je na tom krásné.

Jestli máme úřednicko-byrokratický aparát stát, nebo máme přirozený stav trh, nebo jak to nazveme, ale bylo by to dobré, ale ono je to strašně deformované. To souhlasím. Je to dneska deformované kompetencemi. Ministerstvo školství má minimum kompetencí a můžeme se bavit, je to

dobře, není to dobře, jsme někde na půli cesty. Máme tady zřizovatele kraj, obec, ministerstvo.

Já si nemyslím, že model na hlavu, já vím, že jsou tam ty parametry, ale jsou nedostatečné, je dobrý. To spíše motivuje školy přijmout co nejvíce žáků, a to se děje, a držet je tam co nejdéle bez ohledu na kvalitu. Protože do tohoto jara jsme kvalitu neměřili centrálně a nebyl jakoby bič nad těmi školami. Ony si ty jejich profily u státní maturity udělaly. Výsledky byly takové, že nepřipustily 2 % dětí, pak 12 % to neudělalo. A dneska docházíme k číslu 10 % nepřipustí, když najednou nasadíme laťku, a 19,5 % to neudělají.

A tady je ještě jedna zajímavá informace. Státním nárokům se vyrovnala jedině elitní gymnázia. Všechny ostatní školy byly výrazně neúspěšnější ve státní části proti profilové. Jediná víceletá gymnázia měla o 0,2 % větší nároky na profily než na státní část. To z těch čísel leze.

Jinými slovy, byl bych rád pro přirozený průběh, ale za ta léta se to tak zdeformovalo, že nechat to v tomto stavu a říci nechme to přirozenému průběhu, nechme to trhu, tak situaci ještě zhoršujeme. Měříme kvalitu, nastavme parametry pro kvalitu, nastavme parametry, abychom správně motivovali ředitele škol, a možná to pak nechme takhle pustit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předám ještě slovo panu poslanci Bartošovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Walter Bartoš: Já jenom velice krátce zareaguji, protože kolegové říkají, že chtějí nastoupit na další interpelaci. Samozřejmě, že tato maturita, v uvozovkách státní maturita, je určitým regulátorem této optimalizace, a pokud se prokáže, že jsou školy, ze kterých děti neudělají státní maturitu, tak tam samozřejmě nebudou rodiče děti dávat, a tím pádem pořád platí model, že peníze mohou jít za žákem, protože si rodiče budou chtít určitě vybírat školu, ze které vyjde s certifikátem státní maturity. Toť vše.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se paní poslankyně Wenigerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Paní předsedající, kolegyně, kolegové, jenom jednu poznámku. V každém případě se musíme začít bavit o jiném způsobu financování školství, protože ryze normativní financování skutečně vede k tomu, že školy nabírají, dá se říci i lepší školy, méně kvalitní žáky. Takže já vítám, že se otevře debata o novém způsobu financování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se někdo další do rozpravy nehlásí, což v tuto chvíli neregistruji – ještě se hlásí pan poslanec Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil ještě také zareagovat na své předřečníky. Jsem také vnitřně hluboce přesvědčen, že financování na žáka, kde se vlastně zvýhodňují školy, které mají velký počet žáků, je chybné. Neosvědčilo se, a to nejen v oblasti středního školství, ale i v oblasti vysokého školství. V našich českých poměrech tento způsob financování vede nutně ke snižování úrovně a lze to doložit na konkrétních případech, na které zde nemáme čas.

Takže i já vítám to, že pan ministr, jeho ministerstvo a další lidé se budou snažit změnit způsob financování středních i vysokých škol, a to tak, že do financování budou zahrnuta kritéria kvality. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že teď se opravdu zdá, že se nikdo další do rozpravy nehlásí – nebylo navrženo usnesení. Pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že i s touto rozpravou k této interpelaci jsem celkem spokojen, nebudu navrhopvat žádné usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám děkuji za upřesnění. Vzhledem k tomu, že se nikdo další do rozpravy nehlásí, končím projednávání tohoto tisku a této interpelace.

Můžeme přejít k další interpelaci. Je jí interpelace poslankyně Vlasty Bohdalové ve věci rovných příležitostí žáků z romské menšiny, sněmovní tisk 344. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mám tady před sebou tak trošku dinosaura, protože jsem tuto interpelaci posílala na Ministerstvo školství v listopadu, odpověď mi přišla v listopadu a od té doby se snažím, aby byla projednána během odpovědi na písemné interpelace. Jsem velice ráda, že dneska nemá pan ministr žádné povinnosti a že tady může být.

O co se jedná? Jedná se o známý rozsudek z listopadu 2010 týkající se romského žáka, který byl neoprávněně zařazen do tehdy zvláštní školy, které byly postupně převedeny do škol praktických. Do dnešního dne, musím říci, nebylo nic uděláno pro to, nebo téměř nic uděláno pro to, aby-chom se mohli takovýmto případným rozsudkům vyhnout. V tomto smyslu

jsem interpelovala pana ministra vzhledem k tomu, že je potřeba komplexního řešení k nediskriminaci a integraci romských dětí vyplývající ze zmíněného rozsudku Evropského soudu pro lidská práva z listopadu 2007, tak i z dalších dostupných šetření. Dokonce tematická šetření školní inspekce z loňského roku ukázala, že romské děti tvoří na bývalých zvláštních, dnes základních školách praktických, asi 35 % žáků s diagnózou lehkého mentálního postižení. V některých krajích v těchto třídách mají dokonce většinu. Dokonce i pan veřejný ochránce práv Otakar Motejl konstatoval, že neexistuje oprávněný rozlišující důvod, kterým by bylo možno odůvodnit nepřiměřené vysoké procento romských dětí doporučených do základních škol praktických. To jenom pro ilustraci, o čem byla moje písemná interpelace.

Pan ministr mi odpověděl, že Ministerstvo školství v této době intenzivně pracuje na předložení nových vyhlášek, které zamezí protiprávnímu umísťování zejména romských dětí a žáků do praktických základních škol, a bohužel v tomto směru se zatím nic moc nestalo. Potom jsem byla ujištěna, že Ministerstvo školství má připraven návrh novely ustanovení § 16 školského zákona, jehož záměrem je, aby děti a žáci se speciálními vzdělávacími potřebami nebyli zařazováni do jednotlivých kategorií podle diagnózy, ale podle skutečných vzdělávacích potřeb. Taky mám pocit, že v tomto ještě nebylo uděláno vůbec nic.

Žádám proto, aby mi pan ministr tady vysvětlil, kolika pracovníky budou tato opatření zajištěna, když v současné době vím, že z Ministerstva školství a z příslušných pracovišť i z vysokých škol na vlastní žádost odešlo 50 lidí, kteří se touto problematikou zabývali.

Nová vyhláška č. 73 říká, že v platnosti například zůstalo ustanovení 10 odst. 2 vyhlášky umožňující zařazovat do programu postižené děti, i žáky bez zdravotního postižení pouze na základě žádosti zákonného zástupce, bez doporučení kompetentních odborníků. Já si myslím, že to je jeden z těch bodů, které nám v tom dělají veliký problém. Můžeme mít na tuto problematiku názor různý, ale faktem je, že kdyby jedno jediné dítě, jakékoliv a z jakékoli skupiny, bylo zařazeno neoprávněně ke vzdělávání do základní školy praktické, tak si myslím, že je to velmi velký, troufám si říct, no, zločin ne, ale i když možná ano, protože tím to dítě stavíme na celý život do velmi špatné role.

Takže protože uplynulo strašně moc času, tak bych se pana ministra chtěla zeptat, jak byly tyto věci odstraněny nebo co v těchto krocích bylo uděláno od té odpovědi, kterou já považuji za nedostatečnou.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předám slovo ministru Josefu Dobešovi. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, tak máme dinosaury období listopad 2010, současnost červen 2011. A máme schváleny a ve Sbírce tyto vyhlášky: vyhlášku 72, vyhlášku 73 a vyhlášku 74. Já vám odcituji, co to je, příznám se, že je neznám doslova. Vyhláška 72 – pardon, budu hledat – je vyhláška o poskytování poradenských služeb ve školách a školských zařízeních. Vyhláška 73 – o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných. Vyhláška 74 – o zájmovém vzdělávání. Tam jsou ty vyrovnávací přípravné třídy, možnost družiny a kroužky.

Jinými slovy, když jsem nastupoval, tak rok byly někde zašity vyhlášky 72, 73. Já je dneska už mám ve Sbírce, jsou podepsány a platí. Přidali jsme vyhlášku 74 a nyní připravujeme 109, což jsou ústavy a diagnostická zařízení, na které se pracuje. Současně s tím se pracuje na optimalizaci těchto zařízení, protože naštěstí těchto dětí ubývá, zařízení máme hodně.

Pojďme k těm personálním věcem. Na ministerstvu je v tuto chvíli odbor speciálního školství. Odbor speciálního školství čítá 14 zaměstnanců. Historicky to byl odbor, kde bylo 12 zaměstnanců – do nástupu Strany zelených na ministerstvo, kdy se z odboru stala sekce, kdy se ze sekce stala skupina, měla svého náměstka a měla tam 55 lidí. To je pravda. Já jsem se vrátil do stavu před nástupem zelených a navýšil jsem to o 2 lidi. Myslím, že tato práce je efektivní. Jestliže zelení měli 55 lidí, za celou dobu neudělali sedmdesátkudvojkou, sedmdesátkutrojku, ač byly Štrasburkem k tomu vyzýváni, já jsem připravil tři vyhlášky, které jsou podepsány.

Co se týče NAPIV. Když jsem nastoupil, NAPIV se sešel před mým nástupem jednou. V tuto chvíli měl tři setkání pracovní a má svoje skupiny. Já vám je přečtu i s garanty. Jedna skupina se zabývá specifickými poruchami učení, v čele stojí paní Mgr. Pálová. Druhá skupina má tělesná postižení, v čele Mgr. Čadová. Etnika a Romové Mgr. Hrabaňová. Zrakové vady Mgr. Baslerová. Sluchové vady Mgr. Ryndová. Vady řeči dr. Bednář. Mentální postižení dr. Drboud. Poruchy chování, prevence rizikového chování dr. Vrbková. Problematika cizinců Mgr. Hudec.

Ano, v NAPIV bylo 102 lidí, potkali se, našli si své – přeháním to, omlouvám se – své dva podepsané chlebičky, hezky pohovořili, vlídně, rozešli se bez jakéhokoli závěru. My jsme vytvořili pracovní skupiny, mají úkoly a pracují. Místo 102 lidí v NAPIV je jich větší polovina. Skutečně ti lidé odešli, ale začaly ty skupiny pracovat. Mají svého šéfa, své úkoly, mají svůj název. Strukturovali jsme to a řídíme to. Na druhou stranu vám můžu říct, že připravuji individuální projekt s OP VK, který bude mít – a možná bych to tady neměl říct, není tady pan ministr financí, 250 mil. na inkluzi. Obávám se, že některé odborníky po této zprávě opět do NAPIV přilákáme.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vidím, že bude ještě reagovat paní poslankyně, takže jí předávám slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já vám děkuji, pane ministře, za vaše odpovědi. Vidím, že je opravdu špatné, když dojde k tomu, že mezi odpověďmi, zařazením a vyřízením ve Sněmovně uběhne téměř půl roku nebo víc než půl roku. Ale chtěla bych říci, že všechna opatření, která navrhujete a která jistě jsou bohužel, budou potřebovat finanční prostředky. A tady zase je moje obava. Dokážete je sehnat? Dokážeme je účelně na to využít? Já myslím, že tak jak jste se bavili s kolegy v debatě, do které já jsem se nezapojila, protože jsem nechtěla prodlužovat čas, o středních školách, o optimalizaci středních škol, myslím, že bychom měli otevřít i tuto debatu. Já si myslím, že jsou ještě další kolegové, kteří čekají na své odpovědi. Já pro tuto chvíli děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A ještě krátce bude reagovat pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Jenom skutečně rychle. Ano, na tuto problematiku jsou potřeba finanční prostředky. Tyto finanční prostředky jsou z dotací a z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost a zejména to IPN za 250 mil. má zajistit udržitelnost těchto věcí, zejména na asistenty, speciální pedagogy, psychology.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím pan poslanec Bém se ještě hlásí do rozpravy.

Poslanec Pavel Bém: Dobrý den, paní předsedající, já jenom velmi kratičce. Já souhlasím s paní místopředsedkyní školského výboru, že zařazení dítěte do praktické školy může být – nevím, jestli zločinem, ale problémem, který se s ním pak táhne celý život. A oceňuji kompetentnost odpovědi pana ministra, blahopřeji mu k tomu. Chci ale upozornit ještě na jinou oblast, která mě trápí daleko více, než je zařazování na základě nějakých expertních nebo neexpertních posudků dětí do praktických škol. Tou oblastí jsou žáci se specifickými potřebami vzdělávání.

Pane ministře, já se touto oblastí zabývám už poměrně dlouho a musím říci, že před vaším nástupem do funkce jsem měl mnoho jednání s nejrůznějšími představiteli Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Děti s autismem, děti s kombinovanými vadami, děti s Downovým syndromem, děti, které v sobě na jedné straně nesou nějaký genetický hendikep řekněme zdravotní, somatického poškození, na druhé straně s

tím i souvisejícího hendikepu mentálního. Nicméně děti, které mohou v běžném školním procesu v rámci nějaké rozumné, specificky zacílené integrace obstát. A obstojí-li, podobně jako kolegyně paní místopředsedkyně školského výboru říkala, že když je zařazeno, a tím pádem nějak nesprávně poškozeno dítě, které začne chodit do praktické školy, a tento krok se s ním pak nese celý jeho další život, tak podobně se celý další život může pozitivně, nikoliv v tomto případě negativně, nést s dítětem to, že prochází normální dětskou nebo sociální komunitou, která na něj klade možná menší nároky než na dítě zdravé v tom vzdělávacím procesu, ale přece jenom není vyhnáno někam do jakýchsi v uvozovkách středověkých leprosárií v tom schematickém nebo systematickém slova smyslu někde za hranicemi lidských komunit a měst či školních zařízení.

A já bych vás chtěl hrozně moc poprosit, kdybyste se mohli věnovat oblasti potřeb žáků se specifickými potřebami vzdělávání, kdybyste se mohli osobně zasadit o nějaké rozumné nastavení. A zase nejsme nikde jinde než u peněz, finančních toků, které dnes na integraci běží. Já to říkám proto, že mé asi tří- nebo čtyřleté snažení z pozice primátora hlavního města Prahy vedlo k tomu, že Praha zhruba ztřísťsetprocentnila v násobku objem finančních prostředků, které byly investovány mezi lety 2006 a 2009 do oblasti pomoci žáků se specifickými potřebami vzdělávání. Ale světe div se, ministerstvo ne že finanční prostředky do této oblasti nezvýšilo, ono je dokonce snížilo – alespoň na území hlavního města Prahy.

Udělal jsem si malou mapu v rámci regionálního školství i v ostatních krajích a zjistil jsem, že až snad na dvě výjimky některých krajů, které také se tímto problémem zabývaly, v ostatních krajích doba zamrzla na bodě nula, a myslím si, že i z pozice metodicky centrálního orgánu státní správy by bylo dobré vytvořit nějaké guidelines, nějaký návodný schematický postup, nějaké stimulační nebo motivační prostředí, aby i kraje a města, obce se zabývaly touto problematikou a samozřejmě investovaly vlastní finanční prostředky. Ale nemohou v tom zůstat samy, musí jim v tom pomoci Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k reakci panu ministru Dobešovi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji panu doktoru Bémovi, protože je dobře, že to takhle zaznělo. Na jednu stranu je potřeba, aby do škol speciálních a praktických nechodily děti, které mají mentálně na to, aby byly zařazeny do hlavního vzdělávacího proudu. Na druhou stranu je potřeba se postarat a podpořit děti se specifickými potřebami učení. A to se tu nedělo, to je potřeba říct, že bylo ob-

dobí, kdy se podpora přesunula, bylo to hodně ideologizováno a na tyto děti se zapomínalo. Takže já jsem pro vyváženou věc.

Nastavme pravidla psychologie, odborníky, aby bylo možné zařazení jen na základě diagnostiky. Na druhou stranu vážme si práce specialistů s těmito dětmi, které jsou mentálně postižené, mají specifické poruchy, a těm dejme potřebu. A to bude trend ministerstva. Nepochybně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, hlásí se někdo další do rozpravy? Prosím, paní poslankyně Levá.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych chtěla říci jenom několik vět ze své praxe. Prosím vás, pro dítě je velice důležité, aby mělo ve škole pocit radosti a aby bylo v takovém klimatu, které mu přináší pocit, že je mezi sobě rovnými, že je pochváleno, že je ohodnoceno. A kdybychom šmahem, jak tady ta snaha byla, omezili speciální školství, tak těm dětem připravíme neuvěřitelná traumata a to by si ty děti nezasloužily.

Já si velice vážím – jsem ráda, že to tady pan ministr řekl – velice si vážím pracovníků, pedagogů, kteří pracují ve speciálním školství. A chtěla bych jenom poslední větu k těm neoprávněně zařazeným dětem říci tolik, že v našem státě nemůže být do speciální školy zařazeno žádné dítě, pokud rodiče nevysloví souhlas. Takže tam nikdo to dítě nepřítáhl násilím. Tam ho rodiče dovedli a souhlasili s tím, že tam to dítě bude. Takže když se potom obrátili na Brusel nebo kde se soudili, tak jsem nepochopila – nebo pochopila jsem proč.

Nechci, aby se některému dítěti ublížilo tím, že je zařazeno tam, kam být nemá. Ale pokud dítě patří do speciální školy a diagnostika je jasná, tak nebraňme tomu, nekorigujme počet těchto škol. A navíc, vždyť je tady vždycky možnost po absolvování první třídy dítě znovu zařadit, přehodnotit diagnostiku, protože dítě se – pan poslanec Bém by to jistě odborně lépe vysvětlil než já – ale dítě se od šesti do sedmi let hodně mění a ta diagnostika se může udělat na požádání rodičů znova a dítě se může zařadit. Takže já bych byla moc ráda, aby se speciálnímu školství neublížilo, protože to by byly chyby, které by se na těch dětech velmi podepsaly.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Není tomu tak, a protože zde nebylo předneseno žádné usnesení, končím projednávání této interpelace a tohoto tisku.

Další interpelací je interpelace na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Je to interpelace poslance

Vojtěch Filipa ve věci zamítání žádostí o udělení víz do České republiky občanům Irácké republiky českými konzulárními úřady, sněmovní tisk 346. Pan ministr je omluen. Vidím, že pan poslanec Filip zde také není.

Takže přikročíme k další interpelaci a tou je interpelace na ministra dopravy Radka Šmerdu. Interpelace poslance Zdeňka Boháče ve věci situace ohledně klíčových dopravních staveb na Přerovsku, aněmovní tisk 383. Připomenu pouze, že pan ministr Radek Šmerda je z pracovních důvodů z dnešního jednání omluen. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji, paní předsedající, dámy a pánové, nepřítomný pane ministře dopravy, já jsem hrozně rád, že jsem se dostal k pořadí, já nevěřil, že dnešní den vyjde má odpověď na písemnou interpelaci.

Jenom takový krátký příběh. Záležitost, kterou já tady řeším ve věci klíčových dopravních staveb na Přerovsku, je záležitost z druhé poloviny 90. let minulého století, když jsem přišel na radnici a založil jsem spis ohledně obchvatu města Přerova či napojení města Přerova na dálniční síť. A ten spis samozřejmě bobtná, dnes už má úctyhodné rozměry a já jsem hovořil možná s šesti sedmi ministry dopravy různých vlád, ale chci říct to, že situace není vyřešena. Krátký jenom tento příběh, nechci ho rozvádět do epické šíře jako kolega Váňa minule, aby se to neprotahovalo, ale samozřejmě také jde o ty, jak říkal kolega Váňa, o ty naše dětičky, tatíčky, mamičky a dědečky, co mají nožičky a botičky, ale to já jenom trošku s humorem. Toto je vážná věc a nechci to karikovat.

Dopravní situace na Přerovsku je velice vážná. V minulých dnech došla petice, kterou podepsalo více než 15 tisíc občanů Přerova, došla na resort dopravy, na Úřad vlády, do Poslanecké sněmovny i do horní komory Parlamentu České republiky. A opravdu je nejvyšší čas, abychom tuto záležitost řešili. Znovu opakuji: Je to možná 14 let, co řeším klíčové dopravní stavby na Přerovsku. Týká se to více než sta tisíc občanů u nás v regionu.

Tedy: Nepřítomný pane ministře, bohužel jsem nucen v návaznosti na předchozí písemnou komunikaci vyjádřit hlubokou nespokojenost s dosavadním vývojem a neustálým odkládáním řešení obchvatu Přerova stavbami 0136 a 0137 dálnice D1. Podrobnější argumenty a popis historického vývoje a stavu z hlediska dopravního i environmentálního z předchozích dopisů není nutné znovu opisovat. Je opravdu nutné začít konat. A tady to akcentuji: opravdu nejvyšší čas.

Již v průběhu tohoto měsíce dojde v důsledku zprovoznění úseku D1 stavba 0135 Kroměříž–Říkovice k přivedení další tranzitní dopravy do bezprostřední blízkosti města a jejímu průjezdu městem, což bezpochyby povede k dalšímu zhoršení životního prostředí ve městě a zdravotního sta-

vu obyvatel. Tady chci vzpomenout překračované hygienické normy, polétavý prach, hluk. Opravdu normy vůbec neodpovídají, tak jak by měly, u nás ve městě Přerově. Aby tato významná a důležitá investice mohla mít efekt opačný, je nutné co nejrychleji zajistit dobudování chybějících částí D1. V tomto ohledu tedy velmi netrpělivě očekáváme dopracování koncepce do verze superstrategie a výsledky MCA analýzy pro návazné úseky D1. Znovu opakuji: stavby 0136, 0137. Pro nezasvěcené, jedná se o 25kilometrový úsek nedokončené dálnice, páteřní dálnice Praha–Ostrava a do budoucna samozřejmě i dálnice, která by měla spojoval Varšavu s Vídní, tedy sever–jih.

Jsme si vědomi rozpočtových omezení i finančních požadavků ze strany krajů a měst. Nicméně v tomto případě můžeme oprávněně hovořit o zájmu národním a celostátním na dokončení této dálnice D1.

Tímto bych vás chtěl, nepřítomný pane ministře, zároveň informovat, že statutární město Přerov v součinnosti s Olomouckým krajem ve věci nedobudované dopravní infrastruktury se v nejbližších dnech obrátí se žádostí o součinnost a podporu také na evropské instituce přispívající k financování dopravních projektů – tedy na Evropskou komisi a Evropskou investiční banku. Jsme přesvědčeni, že dobudování dálnice D1 jako klíčové – znovu opakuji klíčové – páteřní komunikace v České republice jako tranzitní země Evropské unie by mělo patřit mezi evropské priority v rámci dopravy. Zároveň je zcela zřejmé, že pouze kompletní dálnice v celé délce může dosahovat požadovaných přínosů a být tak investičně efektivní, což je základní princip spolufinancování projektů v rámci Evropské unie.

Jak jsem již uvedl v předchozí komunikaci, oceňuji snahu ministerstva alespoň částečně pomoci formou zrychlení přípravy staveb I/55 – mimoúrovňové křížení Přerov – Předmostí a I/55 – Přerov – průtah městem a jejich zařazení do strategie, nicméně zde nezbyvá, než konstatovat, že již včera bylo pozdě. Těmto stavbám musí být přiřazena nejvyšší národní priorita v rámci dopravní výstavby spolu se zajištěním financování a je nutné co nejdříve přistoupit k její realizaci, nicméně samy o sobě tyto stavby situaci nevyřeší.

Vyzývám proto Ministerstvo dopravy, aby přistoupilo k přehodnocení finančního plánu staveb na nejbližší roky a zařadilo do plánu na rok 2012 zcela připravený úsek 0137 dálnice D1 s vydaným stavebním povolením. Jak si jistě uvědomujete, v případě oddalování výstavby hrozí riziko propadnutí stavebních povolení, což by představovalo nejen velkou finanční, ale především časovou ztrátu, která by byla pro město Přerov doslova katastrofou. Zároveň je ale naprosto nezbytné získat finanční prostředky také na pokračování a urychlení přípravy stavby 0136 dálnice D1, což bude po dokončení stavby 0137 poslední chybějící, ale naprosto kritický

úsek na 377 km dlouhé dálnici D1 z Prahy do Ostravy a dále do Polska.

Pane ministře, žádám vás o zařazení uvedených staveb mezi akutní priority v rámci dopravní sítě ČR!

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Není tomu tak. Pan poslanec chce ještě vystoupit? (Ano.) Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom chci tady nechat hlasovat o usnesení: Vyjadřuji nesouhlasné stanovisko k odpovědi pana ministra dopravy ve věci klíčových dopravních staveb na Přerovsku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já tedy přivolám ještě kolegy z předsálí, abychom mohli o tomto návrhu hlasovat. Bylo zde navrženo usnesení: nesouhlas s odpovědí ministra dopravy Radka Šmerdy na interpelaci poslance Zdeňka Boháče ve věci situace ohledně klíčových dopravních staveb na Přerovsku. Já vás nejprve odhlásím. Prosím, přihlaste se.

A nyní už zahájím hlasování. Kdo je pro takto navržené usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 165 z přihlášených 77 pro 52, proti 18. Toto usnesení bylo přijato a já končím projednávání této interpelace a tohoto tisku.

Další interpelací je interpelace na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Je to interpelace poslance Vojtěcha Filipa ve věci rozhodnutí o osobě přednosta kliniky transplantační chirurgie IKEM, sněmovní tisk 384. Zdá se, že pan poslanec zde není, tedy k tomuto bodu se nebude konat žádná rozprava.

Přistoupíme k poslední z písemných interpelací a je to interpelace na ministra financí Miroslava Kalouska – interpelace poslance Zaorálka ve věci bytových domů bývalého bytového fondu OKD, a. s., sněmovní tisk 386. Připomínám, že ministr financí je do 11 hodin omluven, ale nevidím zde ani interpelujícího pana místopředsedu Zaorálka, takže i tato interpelace nebude projednávána.

Dámy a pánové, tím jsme vyčerpali první bod našeho dnešního jednání. Tím byly odpovědi na písemné interpelace. V 11 hodin bude pokračovat přerušená 18. schůze Poslanecké sněmovny a já tedy v tuto chvíli vyhlašuji přestávku do 11 hodin.

(Schůze přerušena v 10.25 hodin.)

(Schůze pokračovala ve 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vítám vás na odpoledním zasedání. Ráda vám připomenu, že se vracíme zpátky k řádné 19. schůzi.

Omluvenky se mi zde nashromáždily. Ještě další troje bych ráda přečetla. Z dnešního odpoledního jednání se omlouvá ministr financí Miroslav Kalousek a dále zde mám omluvu pana poslance Jiřího Skalického z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů. Další omluva je z dnešního dne od 15 hodin od pana poslance Škárky a ze zítřejšího celého jednacího dne z osobních důvodů.

Paní a pánové, budeme pokračovat bodem číslo 114, kterým jsou

114. Ústní interpelace

určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. My jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců. Nyní budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 hodin do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byl rozdán do lavic.

Nyní dávám slovo poslanci Bohuslavu Sobotkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase, a prosím, aby se připravil pan poslanec Ladislav Šinčl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké odpoledne. Pane premiére, nedávno proti reformám vaší vlády na Václavském náměstí demonstrovalo 40 tisíc občanů, dnes stojí vlaky, stojí metro, byla omezena doprava MHD v řadě velkých měst, stávkují odbory v dopravě proti reformám, které prosazuje vaše vláda. Je evidentní, že sociální dialog byl narušen, tripartita neplní svoji funkci. Vy sám jste se přiznal k tomu, že vám předseda nejsilnější odborové centrály už ani nebere telefon. Já myslím, že je jasné, že vaše vláda v této oblasti selhala. V naší zemi nebylo zvykem, že by tady téměř každý měsíc byla velká demonstrace proti politice vlády. V naší zemi nebylo zvykem, aby tady tři tisíce lidí s těžkým zdravotním postižením

přijely před Ministerstvo práce, aby vyjádřili nesouhlas s tím, co pro ně vaše vláda připravuje.

Chtěl bych se zeptat, zda jste se už nad tím zamyslel, zda jste si přiznal, že vaše vláda zřejmě v něčem za ten rok svého působení udělala chybu. Chci se zeptat, co konkrétně se změní. Chci se zeptat, zda stáhnete návrhy reformních zákonů z Poslanecké sněmovny, a chci se zeptat, zda obnovíte dialog se zaměstnanci, s jejich zástupci na půdě tripartity. A především, jestli je vaše vláda vůbec připravena vzít v úvahu připomínky, které zasílají odborníci, které zasílají odbory, které zasílá opozice k vašim návrhům reforem. Protože bez toho, aniž by vláda akceptovala tyto připomínky, tak je takový dialog pouze formální a dříve nebo později přestane jeho účastníky bavit, protože nepřináší vůbec žádné výsledky. Přesně k tomu došlo na půdě tripartity. Myslím si, že jako premiér máte odpovědnost také za udržení sociálního smíru, a chci se vás nyní zeptat, co pro to hodláte učinit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je standardní součástí evropské politické kultury, že při projednávání zásadních vládních, ať už exekutivních, nebo legislativních kroků, jsou konzultováni sociální partneři. V celé řadě členských zemí Evropské unie je tento mechanismus zavedený skutečně velmi důsledně. Na druhé straně pracujeme také v trošku odlišných podmínkách, protože když se například podíváme, kdo reprezentuje na půdě tripartity ekonomicky aktivní osoby, to znamená, kdo reprezentuje zaměstnance, případně osoby samostatně výdělečně činné, tak zjistíme, že jejich zástupci v Radě hospodářské a sociální dohody nejsou reprezentativními zástupci těchto skupin. Za prvé se jednoznačně ukazuje, že například odborové svazy v České republice reprezentují všeho všudy zhruba 15 % všech zaměstnanců v této zemi. Chci připomenout, že v této zemi jsou zhruba čtyři miliony zaměstnanců, takže to není reprezentativní organizace, která by reprezentovala všechny zaměstnance. Legitimně reprezentuje zástupce těchto odborových svazů a já to takto respektuji.

Zrovna tak ale, abych byl úplně férový, ani na straně zaměstnavatelů není u nás naprosto reprezentativní organizace, protože ani například Svaz průmyslu a dopravy ani zdaleka nereprezentuje všechny zaměstnavatele, především ty menší, ani další přidružené zaměstnavatelské svazy, ať již Konfederace zaměstnavatelských svazů, nebo Unie zaměstnavatelských

svazů. Další velice silná organizace, která má v sobě zahrnuto velké množství zaměstnavatelů, jako je Hospodářská komora, není součástí tripartity. Čili v tomto jsme trošku v jiném postavení než například skandinávské země, kde dodnes pokrytí odborovým členstvím u zaměstnanců se pohybuje někde mezi 50 a 70 %.

Nicméně bez ohledu na tyto výhrady vůči reprezentativnosti těchto organizací považuji sociální dialog s nimi za důležitou součást práce. Právě proto se pravidelně schází tripartita. Je-li nezbytné, schází se i mimořádně.

A já tady musím říci, že není vinou vládní strany, není to vládní strana, která by kdy odešla z jednání tripartity. Musím také férově dodat, že ani strana zaměstnavatelů nikdy jednání tripartity neopustila. Naopak například v těchto dnech to byla právě strana zaměstnavatelů, která požádala o svolání mimořádného jednání tripartity, a já jsem této žádosti vyhověl.

Takže určitě má tento sociální dialog svůj smysl. Chci ale zdůraznit jednu věc. My jsme demokratický stát založený na parlamentní zastupitelské demokracii. Nejsme korporatistický stát. To znamená orgánem, který rozhoduje, který má příslušnou pravomoc a nese příslušnou odpovědnost, je Parlament České republiky a vláda České republiky podle ústavy. Tripartita nemůže a nesmí suplovat tyto orgány, nemůže a nesmí je nahrazovat, nemůže a nesmí nějakým způsobem být nadřazena nad ně jako někdo, kdo má nějaké právo veta nebo právo obcházet standardní parlamentní demokratické procedury. Čili je to velmi užitečný zdroj zpětné vazby, je to nezbytná platforma sociálního dialogu, je to důležitý konzultační orgán, ale nesmí mít ambice kterékoliv straně toho trojúhelníku v rámci tripartity nahrazovat standardní demokratické mechanismy, standardní demokratické procedury státu založeného na zastupitelské demokracii.

Co se týče dalších důležitých společenských organizací, například tady byla zmíněna sociální reforma, já musím říci, že jsem strávil desítky a desítky hodin nejenom jednáním se zástupci odborů, ale také desítky a desítky hodin jednáním se zástupci dalších společenských organizací, jako je třeba Národní rada zdravotně postižených, a myslím si, že výsledná podoba sociální reformy, která se nakonec stala pro Národní radu zdravotně postižených akceptovatelnou a přijatelnou, je důkazem tohoto fungujícího mechanismu, který je veden příslušnými ministerstvy, ale také mnou jako předsedou vlády.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Sobotka bude chtít ještě reagovat, prosím, položit doplňující otázku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane premiére. Chci se zeptat, zda si uvědomujete, že se z tripartity vytratil obsah, zůstala jenom forma,

ale už tam není žádný obsah. Řekněte mi jeden nebo dva příklady toho, kdy vláda zohlednila připomínky ze strany odborů. Řekněte mi, proč jste obešli tripartitu u tak vážné věci, jako je reforma úřadů práce, kde v tuto chvíli nastal absolutní chaos, úplně se rozkládá celý systém aktivní politiky zaměstnanosti státu, v té neuvěřitelně nepřipravené a chybné reformě, kterou vy realizujete v oblasti úřadů práce. Tady jste tripartitu úplně obešli, poslali jste to sem formou poslaneckého návrhu a žádný sociální dialog nad takhle významným zákonem jste nevedli. Ale prosím alespoň dva příklady, kde v těch zákonech, které máme tady v Poslanecké sněmovně, byl zapracován jakýkoliv návrh odborů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přiznám se, že netuším, kde pan poslanec Sobotka bere informace o tom, že jednání tripartity jsou bez obsahu, protože se těchto jednání nezúčastňuje. Čili velmi těžko může posoudit, zda jsou, nebo nejsou bez obsahu. A vzhledem k tomu, že ta diskuse je tam velmi živá, velmi často dlouhá k jednotlivým tématům, tak pochybuji, že i když by vláda chtěla tripartitu bez obsahu, jak nám podsouváte, že by byli ochotni tam vysedávat tyto hodiny a hodiny, včetně pracovních skupin, i zástupci zaměstnavatelů a zástupci odborů. Čili bez obsahu to určitě není.

Co se týče toho, zda jsme zohlednili požadavky odborů – ano, v některých aspektech jsme zohlednili požadavky odborů. Například právě v oblasti sociální reformy došlo proti původnímu materiálu Ministerstva práce a sociálních věcí v oblasti zdravotně postižených k celé řadě úprav, které byly konzultovány jak s odbory, tak například s Národní radou zdravotně postižených. Došlo k zohlednění jednoho zásadního požadavku odborových svazů, které zásadně nesouhlasily s tím, aby druhý pilíř důchodové reformy byl povinný. Přestože původní koncepční materiály a návrhy jak MPSV, tak MF byly na povinný spořicí pilíř, vláda se rozhodla předložit do Poslanecké sněmovny návrh na dobrovolný spořicí pilíř. Čili v tomto také byly zohledněny požadavky odborů.

Co se týče dalších záležitostí, Úřad práce je věc, která je diskutována dlouhodobě. Mimochodem, první materiál na téma Úřad práce České republiky nepředložil ministr Drábek, dokonce ani jeho předchůdce ministr Šimerka nebo jeho předpředchůdce ministr Nečas, ale úplně první materiál na téma celorepublikového úřadu práce připravil ministr práce a sociálních věcí Vladimír Špidla. A to věru nebyl politik této vládní koalice.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Ladislav Šincl, který byl vylosován na druhém místě. Prosím, aby se připravil poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, s velkým překvapením jsem si minulý týden přečetl zprávu v denním tisku týkající se výše platu ombudsmana Českých drah Petra Fejka. Šokovalo mě, že v době, kdy se většinou lidí zvedají náklady na život a snižují se platy ve veřejném sektoru, například hasičům, policistům a dalším státním zaměstnancům, existují i takoví, kteří z pro mě neznámých důvodů mají to výsadní právo a jsou nadále velkoryse odměňováni částkami, o kterých se může obyčejnému člověku jenom zdát. Nechápu, jak se tak může dít v podniku, kde je jediným akcionářem stát a vláda má bezprostřední vliv na tento podnik. Vypadá to tak, že sami kážete vodu a svým chráněncům umožňujete pít víno. Přijde vám normální, aby ombudsman Českých drah bral čtvrtmilionový plat? A nejde jen o něj. Takových privilegiovaných je i přes vaše sliby ve státních podnicích plno.

Vážený pane premiére, minulý týden jste tady slíbil, že zjednáte nápravu. Avšak zdá se, že příslušný ministr dopravy údajně nemá v této věci pravomoc. Můj první dotaz zní: Jak je to možné? Co jste konkrétně v této věci za celý dlouhý týden udělal a jaké jsou konkrétní výsledky?

Můj druhý dotaz se týká situace kolem bývalého ministra vnitra Radka Johna, který se stále více zaplétá do svých tvrzení, proč v době rozpočtové odpovědnosti a nutnosti šetřit nechal vyplatit na konci loňského roku, to je v době vaší rozpočtové odpovědnosti, mimořádné odměny ve výši 2,4 milionu korun svým několika blízkým spolupracovníkům z Ministerstva vnitra, z nichž někteří nebyli ve funkci déle než pár týdnů. Doposud se mu nepodařilo věrohodně objasnit, za co tyto vysoké odměny jeho spolupracovníci obdrželi. Tuto věc nyní vyšetřuje policie, neboť Radku Johnovi hrozí obvinění ze zneužití pravomoci veřejného činitele. Ptám se tedy, myslíte i přes tato fakta vážně svou nabídku, aby tento člověk opět usedl do vlády – vaší vlády rozpočtové odpovědnosti?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec svou interpelací skutečně částečně přišel takto trošku s křížkem po funuse, protože samozřejmě tuto věc jsme poměrně živě diskutovali minulý týden na jednání Poslanecké sněmovny jak v průběhu písemných interpelací, kde ten-

to dotaz vznesl pan předseda ČSSD a poslanec Sobotka, tak v průběhu ústních interpelací. Já jsem svůj názor, poměrně jednoznačný, na to řekl, že tento plat podle mého hlubokého přesvědčení neodpovídá míře zodpovědnosti, kterou nese člověk na úrovni ředitele odboru Generálního ředitelství Českých drah. Tuto věc jsem řešil a řeším s panem ministrem dopravy. Ten přenáší tuto informaci a řeší tuto záležitost s vedením Českých drah, které jediné je oprávněno činit personální rozhodnutí v Českých drahách. To nečiní ani premiér, ani ministr dopravy. Tato věc bude vyřešena.

Za další. Co se týče pana poslance Johna, musím říci, že ta věc je šetřena orgány činnými v trestním řízení. Pan John není ministr. Já jsem přesvědčen, že jednal na základě zralé úvahy, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nemám jeden jediný důvod, abych mu při tomto jeho personálním rozhodnutí z konce minulého roku podsouval jakýkoliv negativní motiv. Čili předpokládám, že dotaz má směřovat primárně na pana kolegu Johna, nikoliv na mě. Znovu opakuji, já nemám jeden jediný důvod vidět v tomto jeho personálním kroku cokoli, co by mělo v úmyslu porušovat zákon nebo pravidla. Ale jak jste sám uvedl, tuto věc šetří policie, a proto by i výroky mě jako předsedy vlády v této věci měly být velmi uměřené, aby nemohly být vykládány jako ovlivňování tohoto nezávislého vyšetřování, ať již tím, nebo oním směrem.

Když už se ale bavíme na téma platů v těchto státních firmách a podobně, my jsme tady v tom předcházejícím bodě, což byla 18. schůze Poslanecké sněmovny, viděli takový trošku ten orloj morálních symbolů České strany sociálně demokratické, které tady vystupovaly jeden po druhém a oháněly se slovy jako morálka a etika. I tady bych váženým kolegům ze České strany sociálně demokratické připomenul, že například stanovení neuvěřitelných platů a odměn v krachujících Českých aeroliniích byla jejich práce. To, jak se jejich kolega a stranický soudruh a dlouholetý volební manažer Jaroslav Tvrdík doslova a do písmene namastil se svými kumpány v Českých aeroliniích, je prostě neuvěřitelné. Z tohoto pohledu považují za vrchol nehoráznosti kritizovat kohokoliv jiného, aniž začnu touto sebekritikou.

Mohl bych pokračovat dividendovými programy ve státních firmách. To všechno byly věci, které zavedla sociální demokracie, nikoliv tato vláda. Takže opravdu, snažte se, vážený pane kolego prostřednictvím paní předsedající, abyste pokud možno začal sebekritikou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji předsedovi vlády. Pan poslanec ještě položí doplňující otázku.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano, samozřejmě. Já tomu vůbec, pane pre-

miére, nerozumím. Už je to celý týden, kdy jste slíbil, že s tím budete něco dělat, a nyní říkáte, že to řešíte a budete řešit. Jestli to budete řešit jako v českých lesích nebo v ČEZu nebo v dalších podnicích, kde dále tito manažeři pobírají nesmírně vysoké platy, tak...

A já bych se vás ještě zeptal, jak je to možné, já tomu prostě nerozumím, jak to přenášíte na ministra potom dále. Protože České dráhy jsou obchodní společností, kde stoprocentní majetkovou účast drží Česká republika. A premiérem České republiky jste vy. Tak proč je to tak dlouho?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opravdu sem, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, nevnašejte další státní podniky, jako například Lesy České republiky. Opravdu vám tady mám začít připomínat působení v tomto podniku například za dob vašeho klíčového člena, současného moravskoslezského hejtmána a ministra zemědělství Palase, co se dělo v Lesích České republiky, co se dělo s odměnami, co tam dělal ředitel pan Koníček a podobně? Opravdu, vnešte sem další a další podniky se státní účastí a znovu a znovu tam můžete generovat opravdu hluboký zdroj pro vlastní sebekritiku a pro kritiku své vlastní politické strany.

Co se týče záležitosti ombudsmana, já považuji tuto záležitost podle informací, které jsem dostal od pana ministra dopravy, za vyřešenou a veřejnost, poté co proběhnou i určité lhůty, které plynou ze zákonů apod., bude náležitým způsobem informována. Jsem přesvědčený, že to rozhodnutí bude takové, které veřejnost přijme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Ohlídál. A prosím, aby se připravil pan poslanec Koníček.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, já bych jenom reagoval na to, co jste teď říkal, i když to není veřejná rozprava ani rozprava poslanců. Tu dobu českých lesů, kterou jste právě teď kritizoval, také charakterizuje to, že ve správní radě seděli lidé jako pan Janota, pan primátor Bém atd.

A nyní k mé vlastní interpelaci. Já vás chci interpelovat v záležitosti, která je odborná, ale která může mít za jistých okolností velmi nepříjemný politický dopad.

Chci vás totiž interpelovat v záležitosti projektu ELI, což znamená

zkratku názvu Extreme Light Infrastructure. Je to první velký projekt v rámci programu VaVpl, který byl odsouhlasen Evropskou unií. Evropská unie už 20. 4. tohoto roku vyslovila souhlas s financováním tohoto projektu. Bohužel je k tomu financování, k jeho realizaci, zapotřebí i kladného vyjádření, kladného souhlasu řídicího orgánu v České republice, a to je Ministerstva školství. A kupodivu toto kladné rozhodnutí doposud nebylo vydáno. Nebylo vydáno, protože existují jakési problémy mezi řídicím orgánem, to je tímto ministerstvem, na jedné straně, a realizátorem projektu, Fyzikálním ústavem Akademie věd České republiky. Řídicí orgán má výhrady, co se týče způsobilosti výdajů na nákup pozemků, které Fyzikální ústav musí nakoupit, aby tento projekt mohl realizovat. Je tam jakási disproporce mezi tím, co má Fyzikální ústav uzavřeno ve smlouvách o smlouvě budoucí s majiteli pozemků, a jakýmsi odhadem, který si ministerstvo nechalo udělat. Ten rozdíl je zhruba sto milionů, které nechce ministerstvo uznat.

Upozorňuji, že tímto způsobem, tímto zdržováním kladného vyjádření Ministerstvo školství zpožďuje tento projekt. Zpožďuje jeho realizaci, která má skončit v roce 2015. Tím způsobuje, že může dojít ke snížení kvality realizace tohoto projektu. Může dojít k narušení mezinárodní spolupráce, protože tento velký projekt v podobě velkého mohutného laseru bude sloužit i k mezinárodní spolupráci České republiky a zahraničí.

Prosím předem za vaši odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A prosím, předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec Ohlídál tady otevřel poměrně důležitý problém, kterému já věnuji osobní pozornost. Na toto téma jsem již opakovaně jednal s panem ministrem Dobešem, protože máme stejný pohled na věc, to znamená, že považujeme tento projekt za extrémně nikoliv lehký, ale extrémně těžký a extrémně důležitý pro naši zemi nejenom z hlediska rozvoje vědecké infrastruktury, ale i z hlediska zabezpečení finančních prostředků.

Tento projekt byl schválen ze strany Evropské komise v květnu letošního roku jako jeden ze šesti velkých projektů z programu VaVpl. Zpoždění zhruba šesti měsíců oproti původnímu harmonogramu bylo způsobeno opravdu detailním ověřováním Evropské komise, respektive jejího DG Competition, čili ředitelství pro hospodářskou soutěž, kdy se jednalo o otázky nedovolené veřejné podpory. Jinými slovy, ekonomické aktivity těchto výzkumných center nesmějí zvýhodnit nějaký konkrétní podnikatelský subjekt a naopak. To znamená nezvýhodnit.

V současné době probíhá jednání s žadatelem ohledně nastavení parametrů do národního rozhodnutí o poskytnutí dotace. Tady kvůli prodloužení harmonogramu došlo ke změně některých kritérií, konkrétních milníků apod. Tyto negociace by měly být ukončeny příští týden. Pak bude následovat vydání národního rozhodnutí.

Je skutečností ten problém, o kterém tady mluvil pan poslanec Ohlídál, a sice že je v současném období v řešení otázka způsobilosti výdajů na nákup pozemků v Dolních Břežanech, kde se má centrum realizovat. Původní posudek na cenu pozemků, zadáný ze strany žadatele v roce 2009, vycházel na cenu zhruba 3 800 korun za metr čtvereční. Následoval oponentní posudek, který byl zadán v loňském roce, který byl již na částku pouze 900 korun za metr čtvereční. Na základě dohody mezi žadatelem, tzn. Fyzikálním ústavem, a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy byl zadán rozhodující posudek, který provedl Institut pro oceňování majetku, který je součástí Vysoké školy ekonomické. Posudek vyšel na částku v průměru 2 400 korun za metr čtvereční. Tuto částku považuje Evropská komise za konečnou a lze ji přeneseně deklarovat do způsobilých výdajů programu. Tento postup je v souladu s pravidly Evropské komise a v souladu s metodikou tohoto operačního programu a byl s Evropskou komisí konzultován.

Vzhledem k tomu, že Fyzikální ústav již podepsal smlouvy o smlouvě budoucí s hlavním vlastníkem pozemků za ceny z toho prvního posudku, to znamená toho posudku, který byl na 3 800 korun za metr čtvereční, dostal se Fyzikální ústav do situace, kdy na projekt ELI potřebuje zhruba 130 milionů korun, které nebude možné hradit z evropských fondů, protože nebudou uznatelné. Pouze ta cena 2 400 korun za metr čtvereční bude uznatelná.

Řešení situace je v podstatě jediné, řekněme si otevřeně, to znamená zaplatit nadlimitní výdaje ze zdrojů žadatele, což je standardní postup i u dalších projektů VaVpl. V této věci je Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy vedeno jednání s Fyzikálním ústavem a Akademií věd jako takovou o možnostech zajištění těchto výdajů tak, aby v důsledku rozpočet Akademie věd nebyl krácen, to znamená, aby se tyto částky uhradily z dalších zdrojů. Pakliže bude národní rozhodnutí vydáno v horizontu zhruba měsíce, tak není ani ohrožen konečný termín realizace do konce roku 2015, kdy končí příslušné programové období podle pravidla N + 2.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu poslanci Ohlídálovi. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, děkuji za odpověď. Jestli jsem to správně pochopil, tak Akademie věd dostane z rozpočtu ještě

dodatečnou částku 100 mil., aby její stávající rozpočet nebyl ochuzen. Proto se vás ptám, jestli jsem tuto vaši odpověď pochopil v tomto směru správně.

A úplně na závěr bych chtěl říci, že pokud se uskuteční to, co říká pan premiér v této chvíli, tak skutečně měsíční odklad udělení pozitivního rozhodnutí ze strany řídicího orgánu, to znamená Ministerstva školství, by nemusel způsobit závažnější problémy, ale skutečně to vyžaduje dodržení tohoto proponovaného termínu jednoho měsíce. Takže ještě bych poprosil odpověď na moji otázku, kterou jsem právě v této dodatečné interpelaci předložil. Předem děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, otázka pana poslance Ohlídala byla velmi návodná. Já mohu odpovědět jednoznačně to, že při našem jednání na toto téma mě pan ministr Dobeš ubezpečil, že garantuje, že nedojde k žádnému zpoždění z hlediska realizace tohoto projektu, že problém kolem pozemků bude vyřešen tak, aby tyto pozemky byly zakoupeny a aby nedošlo ke krácení rozpočtu Akademie věd. Předpokládám, že všichni asi tušíme, co je tím řešením.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Vladimír Koníček. Interpelaci, se kterou měla vystoupit, Kateřina Konečná stáhla, takže prosím, aby se potom připravil pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane premiére, zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve svém § 30 ukládá správci kapitoly po projednání ve výborech Sněmovny zveřejnění závěrečného účtu kapitoly v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Prostě ten závěrečný účet má být zveřejněn na webu příslušného ministerstva. Nejvyšší kontrolní úřad ve svém stanovisku ke státnímu závěrečnému účtu už nejméně tři roky upozorňuje, že správci kapitoly tyto závěrečné účty nezveřejňují.

Závěrečné účty kapitol za rok 2010 byly v rozpočtovém výboru projednány souhrnně před třemi týdny, v jednotlivých výborech ještě dříve. Když se podíváte na stánky jednotlivých ministerstev, tak pouze na některých jsou závěrečné účty zveřejněny. Na Úřadu vlády nemáte zveřejněný závěrečný účet za rok 2010, byť byl už před dvěma měsíci projednán v petičním výboru. Žádám vás, vážený pane premiére, dohlédněte prosím,

aby byl zákon dodržován nejen na vládě, ale i v ostatních rezortech vlády, které jste předsedou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že pan poslanec Koníček má pravdu, protože v zákoně o rozpočtových pravidlech, konkrétně v jeho § 29 odst. 4, je opravdu uvedeno, že státní závěrečný účet uveřejní ministerstvo v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Je také skutečností, že nejsem informován o tom, že by Úřad vlády nezveřejnil tento účet, je to pro mě nová informace. Ověřím si ji. Chci jenom připomenout, že nejsem jako předseda vlády statutární hlavou odpovídající za rozpočtovou kapitolu daného úřadu, tím je vedoucí Úřadu vlády, nicméně tuto věc velmi bryskně ověřím a zjistím ty důvody.

Jinak zveřejňování státních závěrečných účtů České republiky je samozřejmě především klíčovým úkolem Ministerstva financí – protože se jedná o rozpočet jako celek –, které se v tom řídí právě ustanovením § 29 zákona o rozpočtových pravidlech. Státní závěrečný účet za rok 2010 je zařazen k projednání na právě probíhajícím zasedání Sněmovny. Poslední státní závěrečný účet, který byl vzat Poslaneckou sněmovnou na vědomí, byl tedy za rok 2009 a je zveřejněn na webu Ministerstva financí.

Vzhledem k tomu, že v minulých letech Poslanecká sněmovna vzala na vědomí státní závěrečný účet často dlouhou dobu po schválení vládou, někdy dokonce s půlletou prodlevou, resp. nebyl tento návrh v Poslanecké sněmovně projednán vůbec, stávalo se, že materiál byl zveřejňován na internetových stránkách Ministerstva financí jako poměrně neaktuální, nebo dokonce vůbec. Proto došlo k tomu, že státní závěrečný účet např. za rok 2008, který ještě nebyl Poslaneckou sněmovnou vzat na vědomí, byl i přesto nakonec zveřejněn na webu Ministerstva financí. K předčasnému zveřejnění došlo i u státního závěrečného účtu roku 2009, ten byl později skutečně Poslaneckou sněmovnou projednán se značným zpožděním. Stalo se tak z důvodu tlaku na tiskové oddělení Ministerstva financí, kdy přicházely časté dotazy veřejnosti na různá data a informace ze státního závěrečného účtu. Dalším důvodem zveřejnění byl i fakt, že již před projednáním materiálu v Poslanecké sněmovně je státní závěrečný účet zveřejňován v elektronické podobě na webových stránkách Poslanecké sněmovny. Ministerstvo financí tak v této situaci bylo v podstatě zbytečně zatěžováno dotazy, na které veřejnost mohla najít odpověď v elektronické verzi státního závěrečného účtu umístěné na stránkách Poslanecké

sněmovny. Problémem ovšem je, že laická veřejnost o tom zpravidla neví.

Ministerstvo financí si ve své době uvědomovalo, že porušuje ustanovení rozpočtových pravidel, nicméně informovanost laické i odborné veřejnosti považovalo i z výše uvedených důvodů a z pohledu zdravého rozumu za důležitou. Z tohoto důvodu navrhovalo Ministerstvo financí v novele zákona o rozpočtových pravidlech, aby státní závěrečný účet byl zveřejňován na internetu poté, co jej schválí vláda, nikoli jako dosud až po vzetí na vědomí Poslaneckou sněmovnou. Tento návrh na změnu ovšem neprošel a nyní je v Poslanecké sněmovně připravena novela rozpočtových pravidel, která dále počítá se zveřejněním materiálu po projednání v Poslanecké sněmovně. Znění odstavce v novelizované úpravě zní: „Státní závěrečný účet po projednání v Poslanecké sněmovně uveřejní ministerstvo spolu se stanoviskem Poslanecké sněmovny v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.“

Takže jak jsem už řekl, to se týká státního rozpočtu jako celku. O rozpočtové kapitole Úřadu vlády se budu informovat ještě dnes a budu vás informovat dodatečně a neformálně, pane poslanče.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit ještě doplňující otázku? Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Já vám děkuji, pane premiére, ale vy jste opravdu hovořil o zveřejňování státního závěrečného účtu jako celku. Problém je ten, že i poslanci mají problém s přístupem k tzv. kapitolním sešitům jiných kapitol, než jsou k projednání v příslušném výboru, a určitě by se rádi seznámili s kapitolními sešity, které by měly být na webech ministerstev zveřejněné. Takže bych vás poprosil, aby správci kapitol tyto závěrečné účty na svých webech zveřejňovali.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, požadavek přednesený panem poslancem Koníčkem je z poslaneckého hlediska naprosto legitimní. Já skutečně zjistím, v čem je problém, aby nebylo možné jednotlivé kapitolní sešity mít k dispozici v elektronické podobě vlastně v rámci kteréhokoli výboru, protože je skutečností, že zpravidla příslušný garanční výbor má přístup ke svým rozpočtovým kapitolám, ale protože řada z nás byla, je a bude rozpočtovými koumáky a má zájem i o rozpočtové kapitoly, které nepřísluší výboru, ve kterém máme členství, považuji za legitimní, aby na půdě Poslanecké sněmovny byly k dispozici všechny tyto kapitolní sešity.

Nicméně se domnívám, že toto je spíše dotaz na Kancelář Poslanecké sněmovny, zda v internetové aplikaci by nemohla zajistit přístupnost, pro-

tože všechny výbory dostanou elektronickou a tištěnou podobu příslušných kapitolních sešitů. Podle mého názoru není důvod, aby ve webovské aplikaci Poslanecké sněmovny nebyly všechny náraz dostupné, a tudíž tímto způsobem obhospodařené. Bylo by to podle mého názoru jednodušší, než aby si to jednotlivé ústřední orgány státní správy individuálně zajišťovaly třeba ve webovské aplikaci, ať již své vlastní, nebo tady sněmovní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji předsedovi vlády. S následujícím dotazem měla vystoupit paní poslankyně Konečná, nicméně ta svoji interpelaci stáhla. Já tedy předám slovo panu poslanci Janu Bauerovi, pakliže zde je. (Poslanec Bauer přichází z pravé strany sálu.) Hledám vás na špatné straně politického spektra. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, milé dámy a pánové, nebojte se, neodstraňuji tady pomyslné kolečko nějakých servilních interpelací, protože patřím dlouhodobě mezi ty, kteří by si přáli, aby interpelace měly větší kultivaci a samozřejmě daleko větší prestiž, než jakou máme tady u nás na půdě této Sněmovny. Za druhé, a to je určitě možná důležitější problém – já si velice vážím času pana premiéra a myslím, že ani premiér Petr Nečas nemá vzhledem ke své odbornosti zapotřebí nějaké servilní interpelace slyšet.

Moje otázka směřuje do velice zajímavého tématu, což je zaměstnanost, nezaměstnanost, míra zaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, případně opatření týkající se pozitivních jevů v rámci průžnosti na trhu. Asi nejsem jediný, který zaznamenal v poslední době podle mého názoru pozitivní informaci, a to že od ledna letošního roku klesla v České republice nezaměstnanost přibližně o jeden procentní bod, z 9,7 % na 8,6 %. Vždy když se objeví nějaké pozitivní číslo, tak se najde mnoho těch, kteří mají pocit, že to je především jejich zásluha. Bohužel, když se čas od času objeví nějaké negativní číslo vzhledem k nezaměstnanosti, tak se urychleně najde možná jediný viník.

Já bych nechtěl to pozitivní číslo ani přeceňovat, ani podceňovat, každopádně si myslím, že důvod, proč na tom jsme i vzhledem k porovnání s ostatními členskými státy Evropské unie dobře, platí to, že v nedávné době byla provedena na pracovním trhu některá pozitivní opatření. Mám na mysli především vyšší odpovědnost agentur zprostředkovávajících práci za jejich svěřence. V neposlední řadě je to nemožnost brát odstupné ve výši plného platu a zároveň k tomu i plnou podporu v nezaměstnanosti. Možná k tomu mimo jiné přispěla i skutečnost nižší podpory při výpovědi z vlastní vůle.

Chtěl bych se vás, pane premiére, zeptat na jednu věc. Já oceňuji některá opatření, která byla přijata v poslední době na trhu práce ve vztahu –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale chci vás upozornit na čas.

Poslanec Jan Bauer: Ano. Proto bych chtěl slyšet, jestli tato vláda připravuje některá další střednědobá nebo dlouhodobá opatření na tomto poli.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče nezaměstnanosti, Česká republika na tom v porovnání s ostatními zeměmi Evropské unie opravdu není zle. Chci připomenout, že dlouhodobě, v posledních zhruba třech letech, máme šestou, maximálně sedmou nejnižší nezaměstnanost v rámci Evropské unie. Tady bych chtěl jenom připomenout, že průměrné místo mezi lety 2004 a 2006 bylo sedmnácté, čili jedno z nejhorších v rámci Evropské unie. Nyní jsou údaje pozitivnější.

Je ovšem velkou otázkou, jak se naše míra nezaměstnanosti bude vyvíjet v pokrizovém a následujícím období. Ostatní země nám totiž silně konkurují buď lepším institucionálním prostředím, nebo levnější pracovní silou. Například v Dánsku musíte pracovat 18 let, abyste měli nárok na tříměsíční odstupné, kdežto u nás stačí vydržet zkušební dobu a máte nárok na tříměsíční odstupné. Z nových členských zemí mělo v roce 2009 vyšší daňové zatížení než Česká republika pouze Maďarsko a Slovinsko. Ostatní země, které pro nás představují významnější daňové konkurenty než země s vysokou daňovou kvótou, mají daňovou zátěž často výrazně nižší.

Naše snaha směřuje právě k lepšímu institucionálnímu prostředí, tak aby byla udržena a zlepšena konkurenceschopnost naší země. Pružný trh práce je přitom samotným základem konkurenceschopnosti, a tedy i nízké nezaměstnanosti. Mezinárodní komparace jednoznačně ukazují, že čím pružnější je trh práce, tím nižší je nezaměstnanost a naopak.

Opatření, která jsou v účinnosti od začátku ledna a soustředí se na trh práce, jsou předběžná. Samotná reforma trhu práce bude teprve následovat. Ministerstvo průmyslu a obchodu vypracovalo a v květnu představilo dokument Strategie konkurenceschopnosti s podtitulkem Zpět na vrchol, který řadí zpružnění trhu práce jako jeden z hlavních pilířů a obsahuje i doporučení dlouhodobého charakteru.

Ke zpružnění českého trhu práce povedou změny v různých oblastech. Jedná se například o nové a moderní pracovní právo, které odstraňuje některé přežitky a usnadňuje například i pružnější pracovní

schémata, konta pracovní doby, pracovní poměry na dobu určitou, smlouvy, které umožňují větší používání částečných pracovních úvazků apod.

Dalším důležitým prvkem bezesporu bude reforma daní, která musí ulehčit od administrativní zátěže a musí zatraktivnit naši zemi pro podnikatele.

Dalším klíčovým prvkem jsou prorodinná opatření, která umožní větší zapojení zejména matek na trhu práce díky podpoře soukromých iniciativ a podnikatelského prostředí v oblasti péče o dítě. Tady bych chtěl připomenout, že podle propočtu Národní ekonomické rady vlády, kdyby se zvýšila zaměstnanost ve statistickém vzorku žen mezi 20 a 40 lety o pouhých 10 procentních bodů díky tomu, že budeme mít aktivní prorodinná opatření, která umožňují kombinovat například částečné pracovní úvazky s péčí o dítě, tak by se deficit našeho důchodového systému díky zvýšení míry zaměstnanosti a vyšším odvodům na důchodové pojištění snížil o 10 mld. korun. Čili v této oblasti to má i velmi významný fiskální a makroekonomický dopad, toto zpružnění trhu práce prostřednictvím většího používání částečných úvazků a možnosti kombinovat péči o dítě a pracovní činnost.

Dále, velmi důležitým prvkem bezesporu bude školská reforma, která dá možnost zaměstnancům i zaměstnavatelům pružněji reagovat na požadavky na kvalifikaci v každém věku. Jinými slovy, transformace naší vzdělávací soustavy, která je zatím především v síti středních, ale také vysokých škol připravena spíše na to, že funguje klasickým způsobem, kdy připravuje na povolání a dává příslušné akreditované vzdělání zpravidla na počátku pracovní kariéry – my musíme tento systém transformovat do systému celoživotního vzdělávání, kdy kdykoliv v průběhu kariéry bude možné si zvýšit kvalifikaci a vzdělání, doplnit kvalifikaci a vzdělání, či přímo změnit typ kvalifikace a vzdělání. To bude nesmírně důležitý prvek transformace naší vzdělávací soustavy na systém celoživotního vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zeptám se pana poslance, jestli bude mít ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane premiére, já děkuji za zajímavou odpověď, nicméně máme velice krátký časový prostor, abychom toto důležité téma řádně probrali, nicméně si dovoluji krátkou doplňující otázku, jestli můžete a nebo víte nějaký časový horizont, kdy by se tato podle mého názoru pozitivní opatření mohla objevit na českém pracovním trhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, nový zákoník práce a další související zákony již prošly řádným připomínkovým řízením a nyní čekají na zařazení na pořad jednání vlády. Předpokládám, že budou schváleny ještě teď, do konce června. Ukončené připomínkové řízení má i návrh věcného záměru zákona o službách péče o děti. Ten představuje součást takzvaného prodinného balíčku a obsahuje samozřejmě i návrhy z programového prohlášení vlády, tedy návrhy, které se týkají rozšíření spektra služeb v oblasti péče o děti.

Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa, první fáze třetího pilíře daňové reformy, je v současnosti v připomínkovém řízení. Koncem letošního roku budou vládě předloženy dva návrhy věcného záměru zákona týkajícího se reformy vysokého školství, na které bude ve druhém čtvrtletí příštího roku navazovat samotný text zákonů a návrh nového školského zákona. Čili tolik jenom k těm nejdůležitějším zákonům.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a a prosím, aby se připravil pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane předsedo vlády, v září tomu bude tři roky, kdy došlo k uzavření závodu Sklo Bohemia, a. s., ve Světlé nad Sázavou a k propuštění 1230 zaměstnanců. Jako ministr tehdejší Topolánkovy vlády jste byl o dané skutečnosti informován zejména z toho důvodu, že tito zaměstnanci nedostali vyplaceny dlužné mzdy. Po téměř třech letech se očekává, že insolvenční správce bývalým zaměstnancům skláren má v dohledné době vyplatit 40 až 50 % dlužných mezd.

Pane premiére, propuštění skláři se v průběhu let obraceli na téměř všechny politiky země, ale prozatím jim nikdo nepomohl. Z tohoto pohledu chápu jejich výhrady vůči české politické reprezentaci. Dokonce to chápu i z osobní zkušenosti, protože jsem se do stejné situace dostal jako zaměstnanec při konkurzu tehdejšího podniku Let Kunovice.

Proto se na vás obracím jako na předsedu vlády, zdali by se nenašla cesta k rychlé pomoci těm, kteří se do svízelné životní situace nedostali svou vinou.

Na závěr mi, pane premiére, dovolu ocitovat část dopisu jednoho z postižených sklářů. Cituji: „Obracím se proto i dnes na vás, zda a hlavně kdy někdo z vás začne hájit zájmy všeho lidu této země a mezi ním i sklářů. Dočkají se skláři dřív své smrti než spravedlnosti v této zemi?“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, problém, který byl způsoben úpadkem společností Sklo Bohemia, CRYSTALEX a dalších sklářských společností, měl samozřejmě své velmi závažné sociální dopady.

Já bych chtěl připomenout, že právě kvůli sklářům jsem tehdy ještě jako ministr práce a sociálních věcí předložil rychlou novelu legislativy, která umožňovala vyplacení části náhrady mzdy, protože podle tehdy platného legislativního stavu toto nebylo možné. Skláři neměli podle platných zákonů nárok na výplatu této náhrady. Tehdy jsme napříč Sněmovnou přijali poměrně rychle novelu příslušných zákonů, která umožnila zpětně, ano, s jistým prvkem retroaktivity, vyplatit alespoň část těchto dlužných mezd.

Tady bych chtěl říci, že také vzhledem k mimořádné situaci vyplatil v roce 2009 část dlužných peněz ve výši tří mezd za zkrachovalou společnost úřad práce. Výplatou části dlužných mezd se tak stal úřad práce jedním z věřitelů.

Z výše uvedeného vyplývá, že kompenzace dlužných mezd spadá do gesce Ministerstva práce a sociálních věcí a je tady skutečností, že v tuto chvíli běží řízení před soudem, protože když byla jmenována insolvenční správce paní doktorka inženýrka Helena Horová, novým vlastníkem společnosti Sklo Bohemia se stala společnost Vivaria, s. r. o., která ji koupila v řádném výběrovém řízení v roce 2009. Následně druhá ve výběrovém řízení, společnost Crystal Bohemian Company, s. r. o., soudně platnost kupní smlouvy napadla. Dne 26. dubna letošního roku proběhl soud o neplatnosti této kupní smlouvy. Soud vynesl rozsudek, kterým se žaloba zamítá, ale zatím není k dispozici vyhotovení rozsudku s odůvodněním. Teprve jeho převzetím začne běžet odvolací lhůta a jednatel žalobce avizoval odvolání.

Jak jsem již řekl, i vzhledem k této mimořádné situaci byla část dlužných peněz ve výši tří měsíčních mezd vyplacena úřadem práce. Tím se stal úřad práce věřitelem. Tady musím říci, že nyní je to v rukou nezávislého soudu, aby rychle rozhodl, aby rychle připravil písemné vyhotovení rozsudku, a bohužel není možnost ani předsedy vlády, ani dalšího člena vlády, ani poslance do tohoto rozhodování soudu zasahovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předám ještě slovo panu poslanci.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane premiére, za informace. Ale já jsem se ptal, zda dojde k nějaké pomoci, protože já chápu, že nemůžeme

zasahovat do nezávislého soudního řízení, na druhou stranu tady existuje jakási zodpovědnost bývalých vlastníků, bývalých majitelů. Víme dobře, že stoupají životní náklady, a opravdu 1 230 zaměstnanců se dostalo ne vlastní vinou do svízelných situací ať už rodinných, životních. Takže pokud by se našla nějaká cesta, například opravdu ještě znovu přes úřad práce nebo přes sociální zabezpečení, tak bych to jenom přivítal a rozhodně by to přivítali i skláři, kteří to vnímají jako určitou nespravedlnost, která se na nich stala.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě předám slovo krátce panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, je skutečností a nade vši pochybnost, že pro tyto pocity a postoje propuštěných sklářů musíme mít všichni naprosté pochopení a nemůžeme jimi být překvapeni. Já bych chtěl zdůraznit, že tady samozřejmě funguje systém standardních dávkových systémů, které jsou k dispozici ať již přes úřad práce, což jsou samozřejmě podpory v nezaměstnanosti, případně dávky státní sociální podpory, anebo přes pověřený obecní úřad, kde je možné dosáhnout na dávky v rámci systému hmotné nouze, to znamená příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Vedle toho samozřejmě je nezbytné zjistit u příslušného úřadu práce, zda je možné ještě podniknout některé další kroky v právním slova smyslu.

Řeknu velmi otevřeně, že teď tyto informace nemám k dispozici, ale učiním samozřejmě dotaz na pana ministra práce a sociálních věcí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Klučka, kterému předávám slovo, a prosím, aby se připravil pan poslanec František Dědič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Mockrát děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, vážený pane premiére, já nejdříve musím malou noticku. Velmi mě zaujal příspěvek pana Jana Bauera a chtěl bych se prostřednictvím paní předsedající zeptat, kdyby mi mohl neformálně vysvětlit rozdíl mezi servilní a neservilní interpelací.

Taky si vážím času pana premiéra a vím, že to nemá ve své práci jednoduché. Takže mi dovolu, abych považoval svoji interpelaci o fotovoltaice za interpelaci neservilní, ve které hrozí arbitráž České republiky až do výše 20 mld. korun.

Já bych poprosil pana premiéra, kdyby mi odpověděl na otázku, zda chápe fotovoltaiku nejen za ekonomické riziko České republiky, ale za riziko bezpečnostní. Fotovoltaické elektrárny mají výkon více jak jednoho

Temelína v České republice. A pokud tedy nesvítí sluníčko a není dostatečná zář, tak i kapacita elektrické energie pochopitelně vzájemně kolísá. Nic nemám proti obnovitelným zdrojům, ale tato rizika jsou reálná a existují.

Na včerejším zasedání vlády měla vláda schvalovat právní tým, který bude zastupovat stát a bránit stát v ohrožení vůči solárním investorům především v zahraničí. Chci se zeptat pana premiéra, jaké jsou závěry vlády ze včerejšího zasedání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, Česká republika přijala v závěru minulého roku sérii opatření, která měla za cíl zbrzdit rapidní nárůst nových investic do fotovoltaických elektráren. Je skutečností, že instalace výkonu prakticky 1 600 MW je nakonec v podstatě ekvivalentní např. jaderné elektrárně Dukovany. To znamená, že skutečně v závislosti na přírodních podmínkách – představa, že elektrická soustava jenom tak snadno snese v závislosti na tom, zda svítí, nebo nesvítí slunce, otočením vypínače zapnutí nebo vypnutí Dukovan do elektrické sítě, je naprosto legitimní a ukazuje se, že toto šílenství obnovitelných zdrojů energie má své jisté limity. Bohužel i v rámci Evropské unie toto šílenství zatím nekončí a bohužel pokračuje. Já teď nemluví o těch trvale udržitelných obnovitelných zdrojích typu hydroelektráren apod., ale právě tyto klasické obnovitelné zdroje, jako jsou fotovoltaické elektrárny nebo větrné elektrárny, velmi často způsobují v přenosové soustavě více škod než užítu.

Co se týče ekonomických dopadů masivní výstavby fotovoltaických elektráren na národní hospodářství, tak by celkové náklady na politiku podpory výkupu elektřiny z fotovoltaických elektráren v případě nepřijetí žádných opatření ze strany České republiky dosahovaly za dobu provádění této politiky zhruba 650 mld. korun. K takovým výsledkům dospěla studie Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické. Konkrétně by to znamenalo navýšení ceny elektřiny o bezmála 13 % pro domácnosti a bezmála 20 % pro velkoobdoběratele. Dopady tak masivního zdražení na české hospodářství by byly devastující. Kvůli zisku pro hrstku majitelů solárních elektráren by došlo k fatálnímu propadu v daňových příjmech státu, protože řada podniků by v důsledku zvýšených nákladů na elektřinu skončila ve ztrátě namísto v plánovaném zisku. A řekněme si, že u nás máme nadprůměrně vysoký podíl zpracovatelského průmyslu nejenom na hrubém domácím produktu, ale i na daňových výnosech a na zaměstnanosti a u zpracovatelského průmyslu ceny vstupů včetně cen e-

lektrické energie velmi často dramaticky ovlivňují schopnost konkurovat nebo nekonkurovat.

Došlo by také k okamžitému propouštění u velkých průmyslových podniků v řádu desítek tisíc zaměstnanců s následným nárokem na podporu v nezaměstnanosti, podporu bydlení apod. a také by mohlo dojít k ukončení podnikatelských aktivit některých velkých podniků na území České republiky a přesunu výroby do jiné země, protože bychom okamžitě ztratili konkurenceschopnost.

Vláda proto přijala opatření, která nás v hodině dvanácté před tímto černým scénářem zachránila. Zejména to znamená zavedení odvodu ve výši 26 % z výkupní ceny. Všechna zavedená opatření jsou podle našeho názoru podložena řadou expertiz a jsou plně v souladu s českým, evropským i nadnárodním právem. Argumenty jsou jednoznačně na naší straně. Přesto stojíme před organizovanou vlnou solárních investorů, kteří se s touto úpravou regulí nechtějí smířit, protože přišli o Klondike, takže je to poměrně logické. Podle veřejně dostupných informací navíc investoři uvažují o podání hromadné arbitrážní žaloby zahrnující několik jurisdikcí.

Česká republika tedy stojí před nutností čelit tomuto organizovanému útoku přípravou komplexní obranné strategie podložené časným získáním příslušných dokumentů a dat k této obraně nezbytných. Pro minimalizaci nákladů a maximalizaci efektu je nezbytné, aby tato strategie byla provázána se strategií a taktikou vedení jednotlivých už zahájených sporů. Relativně velký počet sporů byl totiž už zahájen. Jedná se o pět sporů, které odstartovaly během jednoho měsíce po nabytí účinnosti těchto novel.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec bude chtít určitě ještě reagovat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji moc, paní předsedající. Já vím, že pan premiér tam měl ještě některé argumenty připravené, které nestačil v časovém limitu říct, tak mu to umožním a zeptám se, jestli opravdu je to všechno, co chtěl tady k této fotovoltaice říct.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, děkuji panu poslanci za kolegiální přístup. Chci říci, že se tedy jedná o pět sporů, které byly odstartovány během jednoho měsíce.

Pro srovnání bych rád uvedl, že Česká republika v minulém roce vedla

šest arbitrážních sporů a v několika dalších bylo vyjednáváno v rámci lhůty pro smírné řešení sporu. Česká republika proto musí v těchto sporech v každém případě podniknout neodkladné kroky k zajištění své obrany. K tomu je nezbytná spolupráce s externími specialisty v oboru práva, mezinárodních investic a ekonomickými experty. S nimi je pro zajištění kvalitní obrany nutné a dle ustálené praxe i obvyklé jednotlivé kroky konzultovat. Přípravy na obranu proti těmto sporům na úrovni státní správy již probíhají. Materiál, který včera projednala vláda, otevírá spolupráci i s externími specialisty na oblast mezinárodního práva. Ještě jednou chci opakovat, že argumenty jsou na straně České republiky. A je naší povinností ochránit českou ekonomiku před dopady přemrštěné podpory pro jeden vybraný sektor průmyslu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec František Dědič a prosím, aby se připravil pan poslanec Josef Tancoš.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére. Boj proti korupci byl jedním z hlavních témat volebního boje. Jako zásadní se toto téma projevilo i v koaliční smlouvě a programovém prohlášení vlády. Eliminace korupce může značně podpořit hospodářské oživení, o které vláda pochopitelně usiluje, ale eliminace korupce může rovněž pomoci řešit rozpočtový problém, zvýšení efektivity veřejných zakázek může ušetřit značné finanční prostředky. Boj proti korupci je rovněž vnímán mezinárodně, protože může ovlivňovat investice směřující do České republiky. Vnímání korupce se obecně projevuje i v podnikatelském prostředí, tedy i v celé ekonomice. Vnímání korupce má vliv i na ochotu lidí podřídit se daňovým zákonům a připravovaným reformám.

Proto se vás chci zeptat, pane premiére, jaké kroky zatím vláda podnikla pro omezení rozsahu korupce a jak se daří plnit předvolební sliby, co navíc vzniká ve státní správě pro zúžení prostoru bující korupce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, předávám slovo předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě jsem přesvědčen o tom, že v boji proti korupci je základem omezení přerozdělování, čímž se zužuje prostor pro korupci. Jakákoli vláda, která nezajistí snížení výdajů, nemá šanci bojovat s korupcí. Proto je jedním z protikorupčních opatření i snížení provozních výdajů státu o 10 %, což bylo doprovázeno i dalšími úspora-

mi. Omezování zbytečného přerozdělování je zakotveno i v podstatě nyní prosazovaných reforem. Je možné označit minimálně 18 protikorupčních bodů ze strategie vlády v boji proti korupci a programového prohlášení vlády, kde lze uvést, že zásadní práci vedoucí k naplnění cíle vláda již odvedla.

Mnoho opatření ze strategie či programového prohlášení sestává z několika po sobě následujících legislativních opatření či procesů, které mají v určitých případech dlouhodobější průběh. Postupné plnění dalších cílů bude průběžně pokračovat v návaznosti na legislativní proces. Zásadní je zvýšení transparentnosti a efektivnosti státní správy. Jednotlivá ministerstva postupují podle programového prohlášení, ale mají i vlastní protikorupční strategie. Například Ministerstvo zdravotnictví, kde jde o analýzování veřejných zakázek, jejich zveřejňování a tak dále.

Všechna opatření, která se dotýkají boje proti korupci, byla zahájena, jsou průběžně plněna či řešena. Ministerstva již nějaký čas i bez zákonného vynucení zveřejňují různé informace týkající se zakázek a hospodaření. Každý úředník, který musí údaje zveřejňovat, má poté ve svém chování implicitně přítomný tlak na eliminaci zpronevěr, plýtvání a korupčního chování. Vznikají různé iniciativy boje proti korupci, které se chtějí podílet na zvýšení transparentnosti. Vláda tyto iniciativy podporuje, iniciativy se pozitivně projevují i ve výstupech Národní ekonomické rady vlády.

Svůj výstup a doporučení představila i pracovní skupina Národní ekonomické rady vlády pro boj proti korupci. Součástí výstupu jsou opatření, která byla zveřejněna již v říjnu 2010, a některá z těchto opatření týkající se veřejných zakázek byla dokonce navržena do projednávaného zákona o veřejných zakázkách. Vláda tedy do svých návrhů doporučení Národní ekonomické rady vlády začleňuje. Návrhy Národní ekonomické rady vlády se týkají také posílení kontroly při zadávání. To souvisí s analýzou zvýšení standardizace kontrolních procesů ve veřejné správě, která byla předložena dle plánů strategie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit ještě doplňující otázku? Ne, děkuji.

Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci, kdy se bude ptát pan poslanec Josef Tancoš, a prosím, aby se připravila paní poslankyně Marta Semelová.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedající, pane premiére, vážení kolegové. Pane premiére, chtěl bych se vás zeptat a položit část otázek týkajících se vašeho programového prohlášení vlády na neprolomení územních limitů na lomu ČSA. Na jednání vlády jste odsunuli tuto problematiku a v současné době je velice aktuální vzhledem k vývoji na ener-

getickém trhu v Německu a v celé Evropě. Vlivem neprolomení limitů na Mostecku přijde během pěti let minimálně 2 000 lidí o práci, a to jenom na Dole ČSA, a dalších 5 000 až 7 000 lidí v dodavatelských a prodejních firmách. Jaký dosah to bude mít na tento region? Tento region má obrovské problémy v současné době, natož až nezaměstnanost výrazně stoupne a prohloubí se výrazně sociální situace na Mostecku. Ztráta v regionu se pohybuje minimálně v jedné miliardě v celkových příjmech a další dvě miliardy nás budou stát vyplacené dávky hmotné nouze.

Rozbijeme celou soustavu tepelného hospodářství, kterou dneska máme, myslím si, že dobře propracovanou. A čím ji nahradíme? Nahradíme ji plynem? Kdo to zaplatí? Stát, nebo občané? Částka pro konečného uživatele při výrobě plynem minimálně stoupne o 30 až 40 %, což myslím, že naši občané v současné době nebudou moci vůbec zvládnout. Jaká bude energetická bezpečnost pro stát? Myslím si, že minimální. Závislost na Rusku je až příliš vysoká, a přeci nebudeme něco kupovat, když to máme sami doma a můžeme to sami vytěžit. V nejbližší době budeme muset stejně řešit, nebo tímto případem budeme muset řešit, že milion domácností, které jsou napojeny na dodávku tepla, budou bez těchto dodávek a třeba možná také tyto dodávky budou extrémně drahé.

Pane premiére, bylo by dobré tento problém řešit urychleně a konečně se rozhodnout, jakou cestou půjde Česká republika, jakou si stanoví energetickou koncepci. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve je potřeba konstatovat, že diskuse o územních ekologických limitech se neobjevuje nějak samovolně. Je důsledkem zvažování spektra různých variant budoucího vývoje českého teplárenství a není možné ji vytrhávat z tohoto kontextu. Vláda se před několika týdny seznámila s materiálem, který jí připravil ministr průmyslu a obchodu a který se primárně zabývá problematikou centrálního zásobování teplem a cen tepla. Kdybychom toto téma nemuseli řešit, nebylo by nutné se zabývat ani záležitostmi kolem limitů. Tato vláda ale problém teplárenství, především pak budoucnosti centrálního zásobování teplem, řešit musí, a to urgentně. Zdědili jsme ho ne pět minut před dvanáctou, ale spíše pět minut po ní.

Na systém centralizovaného zásobování teplem je napojeno půldruhého milionu domácností, tedy zhruba jedna třetina obyvatel České republiky. Podstatná část dodavatelů tepla už od příštího roku bude

přicházet o dlouhodobé smlouvy na dodávku paliva, tedy hnědého uhlí. Vláda buď neudělá nic a důsledkem bude téměř s jistotou rozpad centrálního vytápění, nebo k této otázce přistoupí se vši odpovědností.

Ministr průmyslu a obchodu nyní hledá možné cesty, jak dodávky tepla udržet za přijatelných ekonomických nákladů a v rámci technických možností a únosných rizik z pohledu energetické bezpečnosti. Pro příklad, jak to vypadá, když se zavřou plynové kohouty, si stačí vzpomenout na plynovou krizi před dvěma lety. Musíme tedy vést odbornou a politickou diskusi o tom, jestli chceme systém centrálního zásobování zachovat, kolik je pro domácností, podniky, nemocnice a další instituce únosné za teplo platit, a probrat všechny další dopady.

Vláda také proto zřídila Radu pro energetickou a surovinovou strategii, a to permanentní a koordinační platformu pro přípravu energetických, surovinových, klimatických a ekologických koncepcí a politik. Státní energetickou koncepci má ministr průmyslu a obchodu za úkol předložit do konce letošního roku. Počítám s tím, že návrh aktualizace státní energetické koncepce samozřejmě musí zohledňovat koaliční dohodu a programové prohlášení vlády.

Je naprosto jasné, že hnědouhelné těžební limity a domácí teplárny spolu velmi úzce souvisí a z hlediska energetiky se jedná o velmi složitý problém. Z tohoto pohledu je dokonce jednoznačné, že největším budoucím problémem české energetiky nebude zajištění výroby elektřiny, ale výroby tepla. V současné době rozhodující část paliva pro oblast centrálního zásobování, jak je známo, tvoří právě hnědé uhlí, kvalitní hnědé uhlí. Jedná se o uhlí, které má vysokou výhřevnost, nízký obsah síry a vody a jehož odběrateli jsou velké teplárny, které kogeneračním způsobem vyrábějí nejenom teplo, ale také elektřinu. Na dodávkách tepla z tohoto centrálního zásobování je závislá řada velkých městských aglomerací. Já jsem už uvedl půl milionu domácností, to je 1,5 milionu obyvatel, a řada podnikatelských subjektů.

Kvalitní uhlí, které je vhodné pro tyto velké teplárny, se bohužel nachází v lokalitách lomů ČSA a Bílina, jejichž další těžba je omezena územními těžebními limity. Jednoduchým řešením by bylo nahradit výrobu elektřiny z uhelných elektráren jádrem a vzít hnědé uhlí nízké kvality z lomů Vršany a Libouš a dodat je do těchto tepláren, ale bohužel to v drtivé většině zařízení z technologických, ekologických a dalších důvodů není možné. Případná plošná náhrada kvalitního hnědého uhlí zemním plynem a biomasou v oblasti centrálního zásobování teplem se jeví jako velmi omezená a systémově a časově nerealizovatelná. K náhradě zhruba 12 milionů tun kvalitního hnědého uhlí využívaného v teplárnách by bylo třeba zhruba 17 milionů tun biomasy, resp. zhruba 5,2 miliardy kubických metrů zemního plynu, a v krátkodobém i střednědobém horizontu by mohly nastat

skutečně problémy v zajištění dostupného a kvalitního paliva a vhodných technologií právě pro české teplárny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére. Bude pan poslanec ještě reagovat? Prosím, pane poslanče, máte ještě možnost položit doplňující otázku.

Poslanec Josef Tancoš: Já jenom v krátkosti. Pan premiér odpověděl doopravdy vypovídajícím způsobem. Doufám, že zachováme při tvorbě energetické koncepce čas, který nám nějakým způsobem řekl, a věřím tomu, že splníme vlastně to, co jsme si tady mohli říct, že ta situace je velice kritická, a budeme se jí rychle věnovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan premiér už nebude reagovat. Můžeme přistoupit k další interpelaci, se kterou vystoupí paní poslankyně Marta Semelová, a prosím, aby se připravil pan poslanec Lubomír Zaorálek.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne. Vážený pane premiére, v květnu vláda odsouhlasila záměr Ministerstva zahraničí prodat barokní Lobkovický palác, v němž sídlí německá ambasáda a platí zde roční nájemné 24 milionů korun, Spolkové republiky Německo. Němci považují tento palác na Malé Straně za součást svých dějin a léta usilují o to, aby ho vlastnili. Jak vidno, teď se jim to zřejmě podaří, neboť vláda honem běžela takřikajíc v předklonu německé straně vstříc. Zároveň s prodejem chce Ministerstvo zahraničí koupit pozemek v Berlíně pro stavbu nové české ambasády, která má vyjít na 407,5 milionu korun. Přitom stávající budova, kde sídlí české velvyslanectví v Berlíně, sídlí na lukrativním místě v blízkosti ministerstev financí, sociálních věcí, zdravotnictví a spolkové rady.

Chtěla bych vyzvat vládu České republiky, aby nerozprodávala český majetek, aby zastavila prodej historické barokní budovy, která je kulturní památkou. Lobkovický palác je součástí českých dějin a měl by v českých rukou zůstat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že 11. května letošního roku schválila vláda záměr na řešení problematiky nemovitosti pro diplomatické mise České republiky a Spolkové republiky Německo. Záměr vychází z těchto předpokladů.

Za první. Česká republika disponuje v Berlíně nadrozměrnou a provozně náročnou budovou zastupitelského úřadu. Rozpočet Ministerstva zahraničních věcí je ročně zatížen zhruba 10 miliony korun, které je nutné vložit do provozu budovy, především na obrovské náklady na vytápění a klimatizaci těchto prostor. Technický stav je velmi zastaralý a velmi nákladný, přičemž rekonstrukce budovy by proběhla v řádu stovek milionů korun a výsledkem by byl opět nadrozměrný úřad.

Za druhé. Mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo existuje v současnosti vynikající úroveň vzájemných vztahů. Spolková republika Německo opakovaně projevila zájem získat do svého vlastnictví budovu Lobkovického paláce v Praze, který je sídlem zastupitelského úřadu Spolkové republiky a který má pro Spolkovou republiku historický význam spojený s rokem 1989. Z balkonu, možná si vzpomenete, této budovy oznamoval tehdejší ministr zahraničí Hans-Dietrich Genscher stovkám východoněmeckých uprchlíků, že cesta na Západ je volná. Vlastními budovami zastupitelského úřadu v Praze disponuje většina významných států, Spolková republika Německo je mezi důležitými partnery České republiky fakticky výjimkou, to znamená, že nemá vlastní budovu.

Za třetí. Spolková republika Německo nabídla České republice lukrativní pozemek v diplomatické čtvrti. Jedná se o velmi dobrou rezidenční čtvrť, kde sídlí řada ambasad. Pozemek se nachází nedaleko místa, kde sídlil zastupitelský úřad tehdejšího Československa v období první republiky. Z tohoto úhlu pohledu má pozemek i určitou symbolickou hodnotu.

Za čtvrté. Celý záměr vychází z platné legislativy. Provedou se dva nezávislé cenové posudky Lobkovického paláce a ty budou následně předloženy Ministerstvu financí. Teprve poté, co budou posudky verifikovány, bude možné zahájit jednání se Spolkovou republikou Německo o případné prodejní smlouvě. Zároveň musíme dle požadavku Ministerstva financí disponovat cenovým odhadem pozemku v Berlíně. Výsledkem by měly být prodejní a kupní smlouva v případě, že se vláda rozhodne tento krok učinit, protože chci zdůraznit, že vláda zatím schválila pouze záměr, nikoliv rozhodnutí. Předpokládá se, že k pozemku v Berlíně bude existovat patřičný doplatek ze strany Spolkové republiky Německo. Celá transakce podléhá samozřejmě nejenom schválení Ministerstva financí, ale pokud se rozhodne vláda touto cestou jít, bude toto schvalováno vládou. Pokud dojde k této směně, osud Lobkovického paláce coby kulturní památky bude ve smlouvě ošetřen na základě požadavků Ministerstva kultury. Lobkovický palác nadále zůstane kulturní památkou a ve smlouvě musí být ustanoveno předkupní právo České republiky na zpětný odkup.

Výsledkem celého záměru by mělo být vyřešení současného nevyhovujícího stavu zastupitelského úřadu v Berlíně prostřednictvím výstavby

nové budovy. Odprodej stávajícího zastupitelského úřadu, jakož i dalších nemovitostí ve Spolkové republice by měl znamenat i příjem pro státní rozpočet, který by měl být vyšší než náklady spojené s výstavbou nového zastupitelského úřadu.

Čili abych to shrnul. Objekt, který má obrovské finanční náklady na provoz a který je pro naše účely nadrozměrný, by byl nahrazen moderním objektem. Součástí této smlouvy by byla i výměna za Lobkovický palác a celkově by to znamenalo plus pro český státní rozpočet.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k doplňující otázce paní poslankyně Semelové.

Poslankyně Marta Semelová: Já si nemyslím, že budovu v Berlíně pro naše velvyslanectví je nutno měnit. Nicméně pokud ano, tak přesto bych se chtěla zeptat, jestli vláda neuvažuje o tom, že by prodávala jinou budovu. Proč takový architektonický skvost barokní musí být zaplacen za tuto cenu?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, už jsem se lekl, že paní poslankyně označila za architektonický skvost budovu naší ambasády v Berlíně. To tedy věru nikoliv. Takže jsem rád, že se nakonec vrátila k Lobkovickému paláci.

Já jenom znovu zopakuji. Pouhý provoz této budovy, pouhé vytápění, klimatizace, stojí ročně 10 milionů korun v objektu, který je jasně naddimenzován pro potřeby českého zastupitelského úřadu. Tato budova prostě funguje pouze jako vysavač peněz z veřejných rozpočtů, aniž přináší cokoliv pozitivnějšího. Každý, kdo tuto budovu navštívil, ví, že vnitřním interiérem, vybavením, to je prostě hrůza neodpovídající současnosti. To jsou prostě sedmdesátá léta se vším všudy, včetně neefektivnosti fungování této budovy. Je to racionální záměr, a znovu opakuji, záměr se této budovy zbavit, získat nový pozemek směnou za Lobkovický palác a doplatek, získat také prostředky, které by umožnily vybudování efektivní ambasády, a ještě by to celé skončilo plusem pro český státní rozpočet.

Ale to, co chci zdůraznit, je, že zatím byl schválen záměr vlády. Čili my jsme ve stadiu, které bych nazval feasibility study, to znamená vůbec studie proveditelnosti. Potřebujeme mít aktualizované odhady cen jak pozemků, tak jednotlivých budov. Pokud by to byla majetková transakce jakkoliv nevýhodná pro Českou republiku a pro její veřejné rozpočty, vláda takovou majetkovou transakci neschválí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že je 16 hodin, tedy uplynul čas, kdy je možné podat podle jednacího řádu poslední ústní interpelaci na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

První interpelující je pan poslanec Karel Šidlo, který by chtěl přednést interpelaci na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Tím zahájíme blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Prosím, aby se připravil pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, dovolu mi poukázat na skutečnost, která se děje ve Vězeňské službě České republiky a má co do činění s ne hospodárným nakládáním veřejných prostředků a možná i s korupcí.

V době, kdy vaše koaliční vláda šetří každou korunu na občanech České republiky, Vězeňská služba České republiky provádí plošné testování všech lidí, kteří nastupují do výkonu vazby nebo trestu, na aktuální přítomnost drog v organismu. Toto testování jim nařizuje vnitřní předpis vězeňské služby. Každá osoba, která nastupuje do výkonu vazby nebo trestu, je testována na aktuální přítomnost drog v organismu. Test se provádí odběrem vzorku moči, která se testuje jednorázovým testerem. Výsledek testu nemá zásadní vliv na další pobyt nebo na zacházení s vězněnou osobou. Cena jednoho testu je dle veřejného zdroje 189 korun. Vězeňská služba údajně výhodně nakoupila od firmy Elisabeth Pharmacon Brno, s. r. o., 30 tisíc kusů testů pro rok 2011. Utraceno tak bylo z veřejných peněz 5,5 milionu korun. Uvedený nákup vyvolává podezření z korupčního jednání zainteresovaných příslušníků vězeňské služby, kteří mohou účelově využívat nedokonalé vnitřní nařízení vězeňské služby. Není to také údajně pouze tento jediný případ.

Nyní mi dovolu tři otázky na vás. Za prvé: Je plošné testování vězněných osob nezbytně nutné, eventuálně za jakým účelem? Za druhé: Bude provedeno šetření, zda nedošlo ke korupčnímu jednání zainteresovaných příslušníků vězeňské služby? Za třetí: Budou vyvozena opatření vůči příslušníkům vězeňské služby v případě zjištění jejich korupčního jednání? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pokusím se stručně odpovědět. Jedná se o odborné, složité téma, tak předem říkám, že svoji v zásadě obecnější odpověď doplním písemným vyjádřením pro pana poslance.

Chci však obecně konstatovat nejprve k testování drog ve věznicích: V rámci Evropské unie je Česká republika na standardní úrovni jako jiné země Evropské unie. Naopak zde konstatuji, že jsme z hlediska množství testů, které provádíme, v jakémsi průměru. Tedy konstatovat, nebo se bavit o tom, zda není příliš testů v rámci vězeňské služby, samozřejmě je možné, ale konstatuji jako prvotní nástřel odpovědi, že z hlediska počtu testů, které se na věznicích a osobách ve vazbě provádějí, jsme v rámci průměru Evropské unie. Jen pro informaci, v roce 2010 bylo celkem provedeno 19 703 testů na takovémto počtu osob. To znamená, že během roku byly překontrolovány tři čtvrtiny vězeňské populace. Mám tím na mysli jak osob ve výkonu trestu, tak osob ve vazbách. Tolik první konstatování, že jsme zde v rámci Evropy v průměru.

Zda bychom měli s číslem jít dolů a snižovat počet osob, které mají být testované, samozřejmě o tom se můžeme bavit. Je to spíše diskuse třeba na podvýbor pro vězeňství, nakolik tato činnost má, či nemá být realizována. Vzhledem k tomu, že obecně považuji drogy za velký problém vězeňství jako takového, je to problém ve všech vyspělých zemích, tak bych s nějakým výrazným poklesem počtu testů byl opatrný, respektive bez racionálních a jasných důvodů bych k němu nepřistoupil.

K tomu, co říkal pan poslanec, při vstupu a ono plošné testování, ano, při vstupu do výkonu trestu odnětí svobody dochází k plošnému testování, pouze však při výkonu trestu, který je delší než čtyři měsíce, nebo v případě, že dotyčná osoba bude vykonávat tzv. vazbu. Většina zemí Evropské unie má takovéto plošné testování při vstupu do vězení. Připadá mi to racionální a správné. Vězeňská služba by měla vědět, koho v uvozkách ubytovává, jaký případně zdravotní problém dotyčný má. Vedle testu prochází osoba zdravotními a též dalšími prohlídkami.

Ke zbylým dotazům. Zda je nutné plošné testování. Konstatuji, má ho celá řada zemí Evropské unie, připadá mi to tedy standardní, nicméně poskytnu panu poslanci přesné odpovědi, přesnou komparatistiku.

Zda ono výběrové řízení, o kterém samozřejmě jako ministr spravedlnosti nemám přesné informace, protože ministr spravedlnosti nemá informace o výběrových řízeních, která provádí samotná vězeňská služba, nikoliv resort, zvláště když jde o takové to spíše řekněme menší výběrové řízení – zda tam došlo ke korupci, či nikoliv, já samozřejmě nevím. Já si nechám poskytnout informace o tomto výběrovém řízení. Nicméně bych byl vděčný, kdyby pan poslanec aspoň trošku naznačil, z čeho on odvozuje, že tam možná korupce je. Tady bylo konstatováno, že tam je možnost korupce, ale nějaké podezření, jako je například nestandardní cena, nestandardní průběh, zde zmíněno není. Takže prosím možná o doplnění té informace, abych při té řekněme kontrole mohl vycházet už z nějaké bližší indicie a věděl, na co se tedy máme zaměřit.

Zda budou vyvozena opatření. Prosím, nejprve se na tu věc musíme podívat, zjistit, zda opravdu došlo k nějakému pochybení, či nikoliv. Pokud k pochybení došlo, pak samozřejmě opatření vyvozena budou a já jsem připraven o dalších krocích v této věci pana poslance, nebo i ostatní členy třeba podvýboru, informovat.

Mám-li ještě chvilku, pouze konstatuji, že opravdu podmínky, kdy se má testování vykonávat, upravuje metodický pokyn ředitele odboru zdravotnické služby generálního ředitelství. Není to tedy náhodná kontrola, že by toto mohl někdo zneužívat. Ten pokyn přesně vymezuje body a) až h) – případy a situace, kdy kontrola má nastat, kdy testování má nastat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec ještě položí doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Pane ministře, zatím děkuji za vaši odpověď. Samozřejmě váš slib o podrobnostech písemných rád vítám.

Je pravda, že já nejsem odborníkem na vězeňství a vězeňskou službu. Uchopil jsem tuto interpelaci od pracovníků, kteří jsou ve vězeňské službě. Pokusím se doplnit vaše případné dotazy ohledně korupčního jednání.

Ale taková ta moje věcná, řekl bych i občanská situace, která se týkala těch testů – já bych to chápal z mého praktického života tak, že testy se dělají tehdy, když mají mít nějaký význam pro další pobyt nebo činnost nebo existenci té osoby. Tady jsou prováděny testy, které bohužel nemají žádný vztah k tomu, jakým způsobem budou ubytovány, jak se s nimi zachází. Sám jste konstatoval, že procházejí ty osoby dalším lékařským vyšetřením, kde samozřejmě si nesou svoji dokumentaci, takže tam mají – (Předsedající: Pane poslanče, vypršel váš čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě bude reagovat pan ministr. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já panu poslanci poděkuji za téma, které tady otevřel, protože to považuji za důležité věcné téma. A jak jsem řekl, poskytnu veškeré informace. Jsem připraven o téma otevřít třeba i na podvýboru pro vězeňství, abychom se na to podívali. Podívám se na to výběrové řízení. Poskytnu informace, za jakých okolností probíhalo, jaké byly nabídky atd., proč byla vybrána konkrétní firma.

Samozřejmě můžeme vést debatu o tom, nakolik informace o tom, že dotyčná osoba tedy je drogově závislá nebo že ten test, to testování dopadlo pozitivně, nakolik to vězeňská služba dál využívá, nebo ne. V

každém případě si obecně myslím, že takováto informace je pro vězeňskou službu důležitá, cenná. I když ta osoba není izolována a oddělena ve zvláštním režimu, tak minimálně dozorcí vědí, že taková osoba, tento klient, vězeň je závislý na drogách, a mohou třeba přejímat některé formy jeho chování, které by jinak byly obtížně vysvětlitelné. Stejně jako se dělá psychotest s osobou, která přichází na výkon trestu, a taky nerozlišujeme osoby podle toho, zda jsou submisivní nebo zda jsou melancholičtí nebo jiní, ale ta informace, řekněme, toho psychodiagramu, zdravotního stavu a závislosti na drogách by měla být dozorcí známá, aby podle toho s dotyčným pracoval.

Je to téma, o kterém velmi rád povedu debatu dál.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu poslanci Václavu Votavovi, který chce přednést interpelaci na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, který je ovšem z dnešního odpoledního jednání řádně omluen. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, jsem stavař, řadu let jsem prožil na stavbách a slovník stavbařů je často drsný, jadrný a i pro sprostší slova nejdou často chlapi na stavbě daleko. Proto se také říká je sprostý jako dlaždič. Ale já si těchto fachmanů vždy vážil a vážím právě pro to, co umějí.

Vy jste ale ministrem zahraničí této země a reprezentujete Českou republiku v zahraničí a podle toho byste také měl vystupovat. Výrazy, kterými někoho označujete za paka nebo magory, a to veřejně v zahraničí, to určitě do slovníku člena vlády České republiky nepatří. Své kolegy v koalici, tedy ústavní činitele, a i pana premiéra, jste při oficiální návštěvě Spojených států označil za paka, na která si prý už ani nevzpomenete. No, já bych si samozřejmě nedovolil hodnotit, zda s těmi paky máte pravdu. To musíte vědět lépe než já, když to sám také říkáte. No, když to říkáte i v zahraničí a říkáte to veřejně.

V jedné interpelaci jsem Nečasovu vládu nazval vládou národní ostudy. Nedomníváte se, že takovými výroky právě neděláte jako člen vlády ostudu nejen sobě, koaličním partnerům, ale celé vládě a České republice? Nestydíte se, jakou vizitku děláte právě České republice?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný a prosím, aby se připravil pan poslanec Václav Klučka. Jen upozorňuji, že pan ministr vnitra, na kterého se obrácíte se svou interpelací, je omluen také z dnešního jednání dne. Prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane nepřítomný ministře. Sice si už nepamatuji, jak vypadáte, ale přesto dovoluji, abych se na základě dotazů obyvatel mého poslanceckého obvodu na vás obrátil se žádostí o sdělení, jak bude ze strany Ministerstva vnitra a Policejního prezidia Policie České republiky zajištěna spolupráce mezi státní policií a obecními či městskými policiemi, a to při řízení dopravy na území České republiky. Nehodlám spekulovat, že takové měření slouží zejména k naplnění obecních a městských rozpočtů pokutami vybíranými od řidičů a že posláním obecních a městských policií je zcela jinde.

Rád bych se však zeptal, jak je ve skutečnosti zajištěn výběr úseků. Jaká jsou stanovená kritéria? Kde mohou obecní či městské policie provádět měření rychlosti? A jak se prostý občan může dozvědět, že právě na tomto úseku měří městská policie rychlost oprávněně, to znamená po dohodě s Policií České republiky?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude odpovězeno písemně.

Prosím, aby vystoupil pan poslanec Václav Klučka, který se také obrací na ministra vnitra. Dále prosím, aby se připravil pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Mockrát děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane nepřítomný ministře, vy snad nejlépe víte, co je to stávka. Dneska se tady stávkuje v dopravě, nejezdí vlaky, a vy prostě nechodíte do Sněmovny. Kdo vás tady kdy naposled viděl, abyste seděl? Vy nemáte politickou odpovědnost. Vy říkáte, že jste nezávislý, že nikdo za vámi nestojí, ani ODS, ani Věci veřejné, ani TOP 09. Tak se asi tak i chováte.

Vy jste mi odpověděl na to, co je to nekomunikace, tím, že jste naznačil, že vy komunikujete s novým ministrem, nebo s novým vedením Ministerstva vnitra. Ale já jsem se vás ptal, proč jste propustil náměstky pro nekomunikaci z bývalého vedení Ministerstva vnitra. Na to jsem se vás ptal. Na to jste mi neodpověděl. Já bych strašně rád, abyste na to odpověděl, protože tím jste si vytvořil velké vakuum. Cožpak vy nevíte, jaká je situace v Policii České republiky? Jaká je bezpečnostní situace ve vnitřní politice tohoto státu?

Pane ministře, přijďte do této Sněmovny, každý čtvrtek od 16 do 18 hodin jsou pouze interpelace. Jinak tu nemusíte sedět. Tyto dvě hodiny tu můžete strávit. Prosím, přijďte do této Sněmovny, povykládejte s námi o tom, jaká je situace ve vnitřní bezpečnosti. Rád si vás poslechnu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí s

interpelací pan poslanec Ivan Ohlídál na ministra zemědělství Ivana Fuchsu. A prosím, aby se připravila paní poslankyně Kateřina Konečná. Pana poslance Ohlídála zde nevidím... Stále ho nevidím, tudíž mu propadá pořadí.

Prosím, aby vystoupila paní poslankyně Kateřina Konečná. Také není.

Takže další s interpelací je pan poslanec Lubomír Zaorálek na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Také není.

Další je pan poslanec Robin Böhnisch, který vystoupí s interpelací na pana ministra Tomáše Chalupu. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Prosím, aby se připravil pan poslanec Jan Klán.

(Do sálu vbíhá místopředseda Zaorálek.) No, to už máte, pane kolego, smůlu. (Smích v lavicích.)

Pane poslanče, prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, když se Jan Stráský v roce 1996 navzdory doporučení tehdejšího ministra financí Ivana Kočárníka rozhodl jako ministr zdravotnictví řešit spor se společností Diag Human rozhodčím řízením místo soudní cestou a otevřel tak cestu k současným problémům České republiky v této kauze, bylo to jeho politické rozhodnutí. Za něj nesl, respektive nese svou politickou odpovědnost.

Když Jan Stráský v roce 2011 rozhodl jako ředitel Správy Národního parku a CHKO Šumava o umístění lapáků ošetřených prostředkem obsahujícím problematický pyrethroid cypermethrin v nejceněnějších lokalitách národního parku, aniž by k tomuto kroku obdržel výjimku ze zákona o ochraně přírody a krajiny, je to jeho manažerské rozhodnutí, za které koneckonců nyní čelí trestnímu oznámení, mimo jiné pro podezření ze zneužití pravomoci veřejného činitele. Politickou odpovědnost v tomto případě ovšem nesete vy. To navzdory tomu, že – jak uvedl sám Jan Stráský – ho k přijetí funkce přemluvil prezident republiky.

V Česku je dnes mnoho úředníků dbajících na zákony, a přesto se bojí o svá místa. A pak jeden, který se, jak se zdá, nemusí bát ničeho. A možná milionová pokuta od České inspekce životního prostředí za jeho nezákonné rozhodnutí ho prostě jen zamrzí.

Vážený pane ministře, nechcete přece jen vzít personální politiku svého ministerstva do vlastních rukou a ukázat, že státní úředníci zákony vědomě porušovat nemohou? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má nyní pan ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsede-

dající, dámy a pánové, děkuji za položený dotaz. Já bych si dovolil k použití chemie zmínit několik faktů a pak odpovědět na zmíněný dotaz.

Když vyšla najevo informace o tom, že pan ředitel Stráský použil chemii v rozsahu, tak jak se psalo v médiích, tak jsem uložil České inspekci životního prostředí, aby provedla šetření. Zadání toho šetření znělo následujícím způsobem.

Za prvé zkontrolujte, a to fyzicky na místě, každé z vyjmenovaných míst první zóny a těch vyjmenovaných míst tzv. druhé zóny, která mají být bez-zásahová podle stanoviska, tak jak jsem stanovil pro letošní rok svým stanoviskem oproti návrhům předloženým panem ředitelem Stráským. Dobře víte, vážení kolegové, že tehdy přišel návrh managementu, který zhruba říkal, že na zhruba 16,5 tis. hektarech v součtu první a tzv. druhé zóny vedení parku navrhovalo zasahovat zhruba na čtyřech tisících, tedy zhruba v rozsahu toho, jak se zasahovalo loni. My jsme na ministerstvu stanovili ten postup zhruba o polovinu menší, přičemž se to týká asi 500 hektarů první zóny. Tedy prověřit meritorně, zda došlo k porušení tohoto principu, protože v médiích vyšly informace, že je to v prvních zónách, nejcennějších zónách atd. A za druhé stanovit, zda v případě procesním došlo, nebo nedošlo k porušení, a na základě toho postupovat. Šetření skončilo závěrem, který říká, že nebyl v žádném z vyjmenovaných míst v první zóně a v žádném z vyjmenovaných míst v druhé zóně umístěn žádný z těchto chemických lapačů, že v tomto ohledu ta pravidla, když to tak vezmeme, byla potvrzena. A za druhé potvrdil, že se tak stalo dřív, nebo v rozporu se zákonem, protože nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí státní správy.

Na základě toho bylo zahájeno řízení Českou inspekci životního prostředí, které je řízení nezávislé a do kterého já vstupovat nemohu a ani neumím. Neumím předjímat, vážení páni poslanci a pane poslanče prostřednictvím předsedající, zda bude uložena pokuta ta či ona. Jedno ale jsem přece jen uložil – aby při řízení bylo postupováno tak, že v úvahu bude bráno, jestli a jak bylo postupováno v minulých letech, v roce 2010 a 2009, a zda v tom případě došlo řekněme k excesu či k porušení toho, co bylo v tuto chvíli. Mé dílčí informace totiž jsou pro zajímavost následující.

V roce 2010 – a prosím, berme to tak, že to není omluva toho, že došlo k evidentnímu porušení zákona, ale jen pro vnímání souvislostí – v roce 2010 bylo rozmístěno zhruba o 20 % více chemických nástržíků stejného typu, jak zde bylo zmíněno, než v roce 2011, přičemž v nižších partiích se tak stalo do 15. dubna a ve vyšších do 30. dubna. Pravomocné rozhodnutí ve věci povolení bylo vydáno v červnu, resp. nabylo účinnosti v červenci. Nikdo to neřešil.

A jen jednu poznámku. Protože informace – bohužel na Šumavě chodí tolik informací, kdy jedna vylučuje druhou, někdo řekne A a pak řekne, že to není pravda, tak se velmi těžce hledá pravda. Já jsem si pro zajímavost

nechal z účetních knih vytáhnout, kolik se nakoupilo chemie zmíněného typu, biocidů, v jednotlivých letech. Nepředpokládám a nemám důkazy, že nakoupená chemie byla použita právě v místě, nicméně nepředpokládám, že byla použita k něčemu jinému. K čemu by byla? Ve skladu asi neleží, a že by ji někdo prodal dál, pravděpodobně s ohledem na činnost parku není možné. Není to drogerie koneckonců. V roce 2007 park nakoupil podle svých účetních knih 2 596 litrů vastaku, tedy toho prostředku. V roce 2008 5 115 litrů. V roce 2009 178 litrů, v roce 2010 298 litrů a k 31. květnu bylo nakoupeno a také použito na Šumavě 115 litrů prostředku, o kterém hovoříme, tedy prostředku značky Vastak.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, uplynul čas určený pro vaši odpověď. Děkuji vám. Pan poslanec bude ještě reagovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Rozumím tomu, že pan ministr nestihl přečíst celou odpověď, a z toho důvodu jsme se vzájemně trochu míjeli v těch informacích, které mě zajímaly a on poskytoval. Každopádně pravdu měl v tom, že i porušení zákona v minulých letech rozhodně není omluvou pro porušení zákona v roce letošním. To je věc, o kterou mi šlo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu ministrovi. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Ano, já znovu říkám – v tomto ohledu nebyl dodržen postup tak, jak stanoví zákon. To je pravda, já to neomlouvám. A je teď na České inspekci životního prostředí, která má také posoudit, jaké to má důsledky a co to znamená pro park, a na základě toho stanovení sankce. To řízení je a zaplatit pánbůh má být nezávislé na vůli ministra.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vstoupí pan poslanec Jan Klán na ministra kultury Jiřího Bessera. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Milada Emmerová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, v nedávné době se ke mně dostala informace, že se bude finančně zatěžovat střední školství. Toto finanční zatížení by mělo spočívat v tom, že bude povinnost škol za každou kopii, která bude zhotovena pro studenty, zaplatit občanskému sdružení Dilia poplatek 20 haléřů. Toto mé tvrzení vyplývá z porady ředitelů středních škol, která se

konala dne 10. 4. 2011. Cituji ze zápisu: „Tématem číslo jedna byly peníze. Stručně, je jich málo a víc jich nebude. Jsme vyzýváni k maximálním úsporám. Krize dorazila i k nám. Kdo tomu nevěří, bude zaskočen. Žádné tonery, papíry, pomůcky, knihy. Topit na 18 stupňů Celsia atd. Aby toho nebylo dost, jsme povinni platit Dii za každou kopii, kterou pro žáky zhotovíme, poplatek 20 haléřů. Očekávejte tedy od 1. září 2011 zdražení.“

Chci se vás tedy, pane ministře, zeptat na následující otázky. Proč se budou odvádět poplatky právě občanskému sdružení Dilia? Z jakého důvodu to bude oněch 20 haléřů z jedné kopie? Jakým způsobem byla tato organizace vybrána? Kam vybrané poplatky touto společností od středních škol půjdou a zda poplatky budou odvádět i základní školy a vysoké školy z celé České republiky.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru kultury. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, v daném případě škola, ať už jde o střední, vysokou nebo základní školu, funguje z hlediska současného platného autorského zákona jako poskytovatel rozmnožovacích služeb, tedy tzv. copy shop. Ve smyslu výjimky upravené v § 30a odst. 1 písm. c) autorského zákona do práva autorského nezasahuje ten, kdo na objednávku pro osobní potřebu fyzické osoby zhotoví tiskovou rozmnoženinu díla a řádně a včas platí odměnu podle § 25. To znamená, že takovéto kopírování je sice bez dalšího možné, nicméně pod podmínkou zaplacení takzvaných náhradních odměn, v závislosti na pravděpodobném počtu zhotovených tiskových rozmnoženin, to jest kopií autorských děl.

Zákonná povinnost poskytovatele této služby, byť by nešlo o jeho vlastní obchodní činnost jako v případě klasických copy shopů, je stanovena v § 25 odst. 5, přičemž pravidla pro výpočet výše této odměny jsou stanovena v příloze autorského zákona, konkrétně v bodech 5, 6 a 7.

V případě školských zařízení pravděpodobný počet rozmnožovaných autorsky chráněných děl v celkovém počtu poskytovatelem zhotovených rozmnoženin činí podle tohoto ustanovení zákona 70 %. Za černobilou rozmnoženinu se odvádí 20 haléřů, za barevnou 40 haléřů. Odměny se odvádějí Diii, to znamená správci, který je k tomuto příslušným kolektivním správcem a má pověření k jejich výběru i od ostatních příslušných kolektivních správců.

My se bavíme o současně platném autorském zákoně. Ministerstvo kultury chystá v rámci připravované novelizace a v rámci úkolu, který má

Ministerstvo kultury daný programovým prohlášením vlády, novelizaci autorského zákona. Je otevřena veřejná diskuse k autorskému zákonu a nejdéle v roce 2013 by tento autorský zákon měl být předložen do Sněmovny po řádném veřejném projednání. Připravovaná novelizace tento systém zpoplatňovaných tiskových rozmnoženin může změnit tak, aby se pokud možno systémově vyloučilo možné nepatřičné zpoplatňování kopií materiálů, které evidentně nemají charakter autorských děl. To jsou například bankovní výpisy. Pokud ve veřejné diskusi přidáme i kopírování ve školách, můžeme samozřejmě tento námět podpořit, na druhou stranu to otevře obrovský diskurs možného dalšího zneužívání nejenom pro školské potřeby.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit ještě doplňující otázku? Nebude.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou přednese paní poslankyně Milana Emmerová na pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím, aby se připravil pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane ministře, vážení přítomní, překvapila mě nedávná zpráva, že na Ministerstvu práce a sociálních věcí došlo v květnu letošního roku poprvé v naší novodobé historii ke svěření dítěte s kombinovaným zdravotním postižením do pěstounské péče, a to registrované dvojici mužů homosexuálů. Dle údajů z internetu byl přitom vytipován jenom jeden z nich a jako důvod tohoto postupu je uváděno, že zákon nedovoluje osvojení či pěstounství homosexuálním či nesezdaným párům. Z pozice pěstouna byla v tiskové zprávě tlumočena žádost, aby tato kauza nebyla předmětem zpráv novinářů. Nemá se pátrat po podrobnostech.

A nyní k okolnostem, které bych ráda měla objasněné. Daná kauza na mě dělá dojem, že jde o jakési protekční řešení, proti kterému není nic platný ani váš nesouhlas, jak říkala jiná zpráva. V televizi jsem dokonce slyšela, že pan ministr o tomto počínu nic nevěděl. Tento výrok se mě dotkl i za vás, poněvadž takový údaj může cílit na vaši prestiž a mimo jiné svědčí o tom, jak vysoký individuální zájem na celé kauze může být. Protekční kauza mi připadá tím více pravděpodobnější, že je zřejmě dokonce vyhovováno informačnímu embargu, což je zdůvodňováno povinností mlčenlivosti. Výběr pěstouna byl zřejmě cílený dokonce na nejvyšší úrovni na vaše ministerstvo, ačkoliv v jiných případech se věc obligátně řeší na krajích.

Každopádně jde však o jasný precedens, co může spustit lavinu podobných počínů s lišáckým zdůvodněním, že pěstounem bude určen pouze jeden z registrovaných homosexuálů, a tím není porušován zákon, a jako

by nikdo neviděl, že jsou v této netypické rovině přece dva homosexuálové, což je logickou podmínkou jejich registrace.

Případá mi, že –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, já se vám musím omluvit, ale už asi před deseti patnácti vteřinami vypršel váš čas. Kdybyste byla tak laskavá a dokončila pokud možno jednou dvěma větami své vystoupení.

Poslankyně Milada Emmerová: Ano, děkuji. Takže já vás žádám, pane ministře, abyste se danou věcí zabýval, a kdybych mohla znát váš názor a případná chystaná opatření, která by zabránila podobné praxi na hraně zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Na interpelaci odpoví ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek.

Než přistoupí k mikrofonu, seznámím vás se třemi omluvami, které právě došly. Omlouvá se pan předseda vlády Petr Nečas od 18 hodin, paní poslankyně Dana Filipi taktéž po 18. hodině a poslední, kdo se omlouvá od 18 hodin, je pan poslanec Miroslav Jeník.

Slovo má pan ministr. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní poslankyně, Ministerstvo práce a sociálních věcí vede pro účely zprostředkování náhradní rodinné péče registr dětí, pro které hledá vhodnou formu náhradní rodinné péče. Je to registr dětí, které žijí v ústavním prostředí a na úrovni krajských úřadů se pro ně nedaří najít pěstouny nebo osvojitele. To je tedy jedna z odpovědí na otázku. Ministerstvo se zabývá pouze těmi dětmi, které se nepodaří umístit na krajské úrovni. Nevybírá si, které přiděluje ministerstvo a které kraj. Kraj má po několika měsících neúspěšné snahy zařadit to dítě do pěstounské péče povinnost dát to dítě do celostátního registru.

Je faktem, že ministerstvo v květnu 2011 provedlo výběr žadatele s homosexuální orientací jako vhodného pěstouna pro konkrétní dítě zařazené v evidenci Ministerstva práce a sociálních věcí, a já zdůrazňuji, to konkrétní dítě. Výběr byl proveden na základě komplexního odborného posouzení, jako se to dělá standardně. Chci upozornit na to, že zákon umožňuje na rozdíl od osvojení svěřením dítěte do individuální pěstounské péče homosexuálně orientované osobě, která žije v registrovaném partnerství. Nikoliv tedy svěřením dvojici, ale svěřením osobě, která žije v registrovaném

partnerství. Já musím říci, že já jako konzervativní člověk – byť je pravda to, co jsem řekl v televizi, že osobně takové případy obecně nevítám – respektuji právní řád České republiky a nezasahuji do těchto konkrétních kauz.

Uvedený žadatel byl vybrán zejména proto, že to dítě má kombinované postižení, že je velmi nízká, řekl bych téměř nulová pravděpodobnost umístění do pěstounské péče u jiného žadatele, a na základě toho bylo rozhodnuto o tom, že v takovém případě bude svěřeno v tomto konkrétním případě tomu konkrétnímu žadateli.

Podstatné je, že s ohledem na zákonem stanovenou povinnost mlčenlivosti nemůže ministerstvo zveřejnit konkrétní informace ani o žadateli, ani o dítěti. Je samozřejmé, že je to případ, který je v médiích diskutován, nicméně já tady považuji ochranu osoby a ochranu osobních údajů za důležitější než nějaké mediální diskuse. Takže jednak respektuji zákon, jednak samozřejmě respektuji přání žadatele, které bylo jednoznačně vyjádřeno, že nechce svůj případ medializovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku? Nepřeje. Děkuji.

Přistoupíme k následující interpelaci, kdy pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila ve věci osobní odpovědnosti za nakládání se svěřenými prostředky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v úvodu poděkuji za vaši odpověď na mou minulou interpelaci, v níž jste přiznal schůzky se známým plzeňským lobbistou za přítomnosti nového nejvyššího státního zástupce pana Zemana. V odpovědi to vysvětľujete tím, že jste musel získat politickou podporu pro jmenování pana Zemana. Pak ovšem nechápu, proč jste pana Zemana nepozval rovnou na výkonnou radu ODS, popřípadě na jednání orgánů ostatních vládních stran. Je to poněkud podivný politický postup.

Ale chci hovořit o něčem jiném. Má aktuální interpelace se také týká Plzně. Podle mých informací jste ještě jako děkan plzeňské právnické fakulty dal bez výběrového řízení zakázku na vedení správního řízení se studenty advokátní kanceláři, v níž je společníkem váš dlouholetý spolupracovník, nyní opět váš náměstek pan František Korbel. Ten sice pozastavil v této kanceláři činnost, neboť vykonával funkci náměstka ministra životního prostředí, avšak v médiích se tehdy i dnes vyjadřuje, že toto řízení vede.

Moje otázky jsou následující. 1. Probíhalo v této věci výběrové řízení? 2. Považujete za normální, aby náměstek ministra vykonával ještě jako vedlejší náročnou práci v podobě vedení správního řízení se studenty,

kdy podle mých informací si pan náměstek Korbel měsíčně fakturoval přibližně 170 tisíc korun? 3. Vykonává dnes již váš náměstek Korbel pro fakultu stále tuto činnost?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Na tuto interpelaci odpoví ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, toto je spíše dotaz na dobu, kdy jsem byl děkanem právnické fakulty, ale přesto, abych byl korektní, na dotaz odpovím, byť se přímo Ministerstva spravedlnosti netýká.

Nejprve ovšem jeden drobný dovětek. Pan budoucí nejvyšší státní zástupce v době, kdy měl být, se potkal také se zástupci ostatních koaličních stran, takže prosím, neměl být v uvozovkách pouze na výkonné radě ODS, to je pouze poznámka pod čarou, a tam samozřejmě také nebyl.

A teď k samotnému tématu plzeňské právnické fakulty. Já chci konstatovat, pane poslanče, že vaše informace, které máte, jsou podle mého názoru mylné. Já vám teď neumím uvést detailní nuance, nicméně co je podstatné, je to, že pan Korbel měl smluvní vztah a byl úkolován nikoliv fakultou jako takovou, nicméně univerzitou, to znamená, že pokud pan Korbel vykonával nějakou činnost pro univerzitu, která nesouvisela s jeho pedagogickou činností, kdy pracoval pro fakultu jako učitel, pak tuto činnost mu nezadával děkan, ani já jako minulý děkan, ani současný děkan, ale zadával mu ji rektor. To znamená dohoda o činnosti doktora Korbela coby advokáta pro Západočeskou univerzitu nebyla dohodou, kterou bych realizoval já, ale realizoval ji ve své době docent Průša, který se rozhodl pro doktora Korbela. Zda tehdy provedl výběrové řízení nebo jakou formou to činil, na to vám opravdu neumím odpovědět, nicméně v rámci našich dobrých vztahů se pokusím tuto informaci pro vás získat, byť nevím, zda se mi to podaří.

Odměňování doktora Korbela, respektive výši odměny, jsem nestanoval já coby děkan, nestanovuje ji ani současný děkan, ale stanovoval ji vždy rektorát. Neumím vám odpovědět, zda přímo pan rektor osobně, respektive dnes paní rektorka, nebo nějaký jiný odpovědný pracovník.

Konstatuji tedy, že na výběru doktora Korbela, respektive jeho advokátní kanceláře, z pohledu právního jsem neměl žádný vliv, byť samozřejmě nebudu zapírat, že výběr doktora Korbela jsem považoval za správný, protože je uznávaným specialistou na správní právo, přednáší nejen v Plzni, ale i na jiných významných institucích, je držitelem titulu Ph.D. v oblasti správního práva z brněnské právnické fakulty, a tedy pokud se bývalý rektor docent Průša rozhodl vybrat si doktora Korbela, pak tak pod-

le mého názoru učinil správně. Nicméně opět konstatuji, že to nebylo v mé režii. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Paroubek chce položit ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já si nemyslím, že je to věc v rámci našich dobrých vztahů, i když bych měl zájem o tyto dobré vztahy, to určitě, ale myslím si, že když se z ministra stane děkan a pak se znovu z děkana stane ministr a je současně ten člověk reprezentantem politické strany, tak by si veřejnost zasloužila, aby byla plně informována o všech dějích, které kolem něj jsou, a zejména o těch věcech, které jsou aspoň z mého hlediska trochu podezřelé. Takže proto si myslím, že to není jenom odpověď v rámci dobrých vztahů. Prosím o písemnou odpověď, jasnou v této věci, a zatím budu vycházet z toho, že výběr pana Korbela je věcí náhody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A ještě reakce pana ministra spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Mě to velmi mrzí, pane poslanče. Já jsem neřekl, že to je věcí náhody. Já jsem řekl, že to bylo rozhodnutí hlavy univerzity, nikoliv rozhodnutí hlavy fakulty. Já byl na fakultě pouze děkanem, nikoliv rektorem. Ten výběr učinil docent Průša. Já se pokusím získat bližší informace, nicméně konstatuji, že jimi nedisponuji, proto také ta věta o dobrých vztazích. Pokusím se získat informace, které sám nemám, jak přesně ten výběr právníka pro univerzitu, nikoliv pro fakultu, probíhal, a odpovím vám na to.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následující interpelace se týká pana ministra Ivana Fuksy a má ji podávat paní poslankyně Dana Filipi, která ovšem jak tuto interpelaci pod č. 12, tak také interpelaci pod č. 29 bere zpět.

Přistoupíme tedy k interpelaci č. 13. Pan poslanec Vladimír Koníček interpeluje ministra kultury Jiřího Bessera. Prosím, pana poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane ministře, dne 30. května tohoto roku jste vydal příkaz ministra č. 24/2011, kterým se upravuje závazný postup při zadávání veřejných zakázek Ministerstvem kultury a přímo řízenými organizacemi. K tomuto vašemu příkazu vydal ředitel odboru vnitřní správy a investic metodický pokyn č. 1. Podle tohoto pokynu jsou povinny přímo řízené organizace zaslat na odbor do 30. června

seznam plánovaných výdajů, a to bez ohledu na zdroj financování a výši plánovaného výdaje. Odbor tedy žádá položkový soupis veškerých výdajů od drobných nákupů, počínaje nákupem kancelářských potřeb, květin a podobně přes nákupy služeb až po pořízení stavebních prací. To jsem si nevymyslel, to je citace z metodického pokynu.

Domníváte se, vážený pane ministře, že opravdu podrobný položkový seznam o plánovaném nákupu tužky či květiny v řádu jednotek či desítek korun přispěje k transparentnosti, efektivnosti, hospodárnosti a účelnosti při vynakládání veřejných prostředků, jak žádáte ve svém příkazu ministra?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví ministr kultury Jiří Besser. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, já velice děkuji panu poslanci za otázku, protože mám aspoň na půdě Poslanecké sněmovny možnost objasnit, co se může v úřadu státní instituce, v tomto případě Ministerstva kultury, přihodit.

V současné době ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu byly ministerstvu vytýkány nedostatečné kontrolní a auditní systémy. Musím říci, že tyto nálezy byly opakované za několik posledních let v době působení několika mých předchůdců a že příkaz č. 24 z 30. května byl okamžitou reakcí na právě probíhající kontrolu NKÚ a rozpracovává nastavení kontrolních mechanismů nejen v rámci ministerstva, ale i směrem k příspěvkovým organizacím.

Víte, ze státního rozpočtu přichází prostřednictvím Ministerstva kultury 30 příspěvkovým organizacím částka větší než jedna miliarda korun. A pokud zjistím, že s těmito prostředky není nakládáno tak, jak by nakládáno být mělo, tzn. že jsou porušována rozpočtová pravidla, tak musím konat. Konal jsem tak, jak jsem zvyklý, tzn. vydal jsem příkaz ministra a metodický pokyn jsem nechal na mém podřízeném. To, že vzápětí se mi podle metodického pokynu č. 1 dostane otázek, jestli ředitel příspěvkové organizace z Rožnova pod Radhoštěm může za mnou přijet do Prahy, samozřejmě mě řekněme rozveselilo a zároveň mě to přimělo k tomu, abych své podřízené přivedl k tomu, že bude vydán metodický pokyn č. 2, kde budou nastaveny jasné parametry.

Vězte, že ta porušení byla natolik závažná, že přesto toto pochybení, které nastalo v té administrativní složce, pokládám za okrajové oproti tomu, co se v daném případě daří, a věřím, že bude dařit napravit. V současné době, kdy vláda zpracovává, dokončuje návrh zákona o veřejných zakázkách, kdy včera jsme projednávali nákupy přes e-shopy, kdy pomalu určujeme, jakým způsobem se budou nakupovat pastelky a bloky pro jednotlivé úřady, mi přijde správné chtít se podívat na to, jak používají

ředitelé příspěvkových organizací zřizovaných Ministerstvem kultury finanční prostředky jim svěřené, jak si cestují po Evropě, jak si cestují po světě, že jim to nikdo neschvaluje.

Následně kromě metodického pokynu č. 2 budou následovat změny statutů a zřizovacích listin těchto příspěvkových organizací. A vězte, že jsou tak staré, že některé sahají skutečně dvacet let zpátky, některé osm, některé devět. Ale společnost se vyvíjí a musím říci, že musíme přistoupit k radikálnímu řezu, tak aby všechny kontroly jak interního auditu, tak auditu Ministerstva financí či Nejvyššího kontrolního úřadu nefikaly, že Ministerstvo kultury ve vztahu k příspěvkovým organizacím nekoná ani metodicky, ani zřizovatelsky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, zda si přeje položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, pane ministře. Nevím, co bude obsahovat metodický pokyn č. 2, ale já jsem jenom chtěl upozornit na to, že vy jste vydal příkaz ministra o veřejných zakázkách. A opravdu se domnívám, že půl roku dopředu vědět na konkrétní organizaci, kolik a jakých tužek spotřebuju a nakoupím, to se mi zdá trochu přehnané.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr kultury dá doplňující odpověď. Prosím.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Znovu, prosím ještě jednou, se snažím vysvětlit. Příkaz ministra kultury vám samozřejmě mohu dát hned k nahlédnutí. Metodický pokyn č. 2 bude obsahovat limity, nebudou tam ty nesmysly. To znamená, bude se např. zabývat cestou do zahraničí, nikoliv cestou do Prahy. Bude se zabývat např. nákupem 3 000 kusů prken, a ne deseti kusů prken pro opravu nějaké nemovitosti v té příspěvkové organizaci. Čili toto bude napraveno.

A zároveň říkám – bylo řečeno, že toto se může stát, nebo tyto úpravy mohu udělat jenom se změnami zřizovacích listin či statutů. Ano, budeme k nim v těch potřebných případech přistupovat tak, aby nedocházelo ke zneužívání státních prostředků.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následující interpelaci položí pan poslanec Jan Pajer ministrovi obrany Alexandru Vondrovi. Interpelace se týká věci vojenského újezdu Brdy. Pan poslanec má slovo.

Poslanec Jan Pajer: Vážená paní předsedající, vážená vládo, ctěný pane ministře, letos v dubnu jste veřejně oznámil záměr do roku 2015 zrušit vojenský újezd Brdy, který je třetím největším vojenským újezdem v Česku. Toto vaše oznámení ovšem nevyvolalo pouze souhlasné reakce. Starostové i obyvatelé některých obcí v Brdech se vyslovili proti tomuto záměru. Jejich argumenty jsou vesměs takové, že úplné otevření této oblasti pro veřejnost může ohrozit tamější unikátní přírodní podmínky a cenné zásobárny podzemních zdrojů pitné vody. Zároveň se obávají případného komerčního využití tohoto prostoru u současného brdského vojenského újezdu, prodeje půdy developerům a také masivního přílivu turistů.

Vážený pane ministře, dovoluji vám položit na toto téma několik otázek. Proč se resort obrany rozhodl opustit jeden z vojenských újezdů a proč byl vybrán zrovna vojenský újezd Brdy? Jaké hodláte podniknout kroky, aby byla zachována unikátní příroda tohoto území, které slouží dlouhých 85 let jako vojenský výcvikový prostor? Vedete na toto téma debatu se zástupci státní správy, samosprávy, příp. s ministrem životního prostředí?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Na tuto interpelaci odpoví ministr obrany Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Paní předsedající, vážený pane poslanče, důvody, proč jsme se rozhodli přikročit k plánovanému rušení vojenského újezdu Brdy, jsou v zásadě dva. Jeden ten důvod je důvod, že se armáda výrazně zmenšila, zatímco se vůbec nezmenšila rozloha těchto vojenských újezdů. Jestliže na jednoho vojáka před dvaceti lety připadal asi jeden hektar vojenských újezdů, tak dnes je to číslo 5,5. My máme suverénně v celé Evropě největší rozlohu vojenských újezdů na jednoho vojáka. Já jsem si nechal předložit statistiku, vůči sousedním zemím to máme několikanásobně větší. Přičemž Česká republika není žádná velká země, která by si mohla dovolit dlouhodobě, pokud není k tomu žádný důvod, udržovat tato rozsáhlá území, aniž bychom umožnili přístup české veřejnosti.

Samozřejmě s tím souvisí i ten druhý důvod – ekonomický. My se musíme chovat ekonomicky a není žádný důvod, aby si armáda udržovala majetky, které v zásadě ke své činnosti dneska nepotřebuje. A zdůrazňuji, že jediné dva vojenské újezdy, které se zrušily, Ralsko a Mladá, byly začátkem 90. let. A byly to ty dva újezdy, kde byla dislokovaná ruská armáda.

Čili my jsme si nechali udělat analýzu využitelnosti těchto vojenských újezdů a na jejím základě v zásadě vojáci – já jsem do toho v té fázi první

ani nějakým způsobem politicky nezasahoval – předložili návrh na to jeden újezd zrušit, a pokud jde o ty zbývající čtyři, nějakým způsobem optimalizovat jejich rozlohu v zásadě způsobem tak, že se zmenší a vyčlení se z ní zejména obce, kde dneska ještě žijí obyvatelé, jejichž mimochodem některá občanská práva, včetně třeba práva volebního, jsou výrazně omezena. A z té analýzy využitelnosti vyšel újezd Brdy. On není největší. Myslím si, že Libavá a Doupov jsou větší, možná i Boletice, ale Brdy vyšly jako suverénně újezd, který je nejméně vojensky dneska využíváný.

Já v této věci samozřejmě komunikuji, mimochodem jsem oslovil dopisem starosty 30 obcí v celém tom perimetru a budeme s nimi vést samozřejmě velice intenzivní dialog. Stejně tak dáváme dohromady pracovní skupinu, dohromady s Ministerstvem životního prostředí, generálním štábem, různými zájmovými organizacemi a samozřejmě i starosty a zástupci dotčených krajů, což je kraj Plzeňský a Středočeský. A v rámci této pracovní skupiny budeme samozřejmě diskutovat optimální řešení.

Rozhodně není naším zájmem jakkoli přispět k tomu, aby byla degradována přírodní hodnota toho prostředí. Předpokládáme určitý stupeň ochrany. Nechci ho předjímat, protože to bude samozřejmě výsledkem dialogu s Ministerstvem životního prostředí.

Upozorňuji na to, že se bude jednat o proces, který bude trvat delší dobu. Koneckonců celá věc úpravy hranic vojenských újezdů včetně rušení musí být řešena zákonem, protože je zákonem upravena, čili nepochybně se to do Sněmovny ještě dostane. Ale než to dáme do té zákonné formy, tak samozřejmě nás čeká série těchto jednání. Rozhodně je nesmysl, že bychom jakkoli plánovali rozprodej toho území developerům nebo něco podobného.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přeje si pan poslanec položit doplňující otázku? Vidím, že tomu tak je. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Pajer: Pane ministře, děkuji vám za odpověď a dovoluji vám položit vám ještě doplňující otázku, a to s jakým časovým výhledem pracuje váš resort jak v případě rušení brdského vojenského újezdu, tak i případného zmenšení těch ostatních čtyř výcvikových prostorů, které vám zbudou. Případně, sám jste říkal, že si na to váš resort nechal zpracovat analýzu u toho rušení a zmenšení, tak bych rád věděl, s jakou úsporou pracujete tím, že dojde ke zrušení a zmenšení těchto výcvikových prostorů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Doplňující odpověď ministra Vondry, prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: My v Bílé knize pracujeme s nějakým horizontem dotáhnout proces do úplného konce myslím k roku 2014 nebo 2015. Znamená to v praxi, že vlastní zákonná úprava, počítám, by byla projednána někdy příští rok. Samozřejmě, že armáda přinejmenším pro některé části bude povinna zabezpečit jejich dekontaminaci a delaboraci. Zase výhodou brdského újezdu je, že tam převážně cvičilo dělostřelectvo, čili ty oblasti, kde je munice, tak je koncentrována v menší části rozlohy toho vojenského újezdu. Čili předpokládáme, že to bude levnější, než kdybychom opouštěli nějaký vojenský újezd, který byl využíván daleko více celoplošně. Tady se, myslím, jedná o nějakých 11 nebo 15 procent plochy újezdu.

Kolik tím ušetříme? Samozřejmě z dlouhodobého hlediska to jsou peníze v řádu stovek milionů korun. Z krátkodobého hlediska to samozřejmě je úspora menší, protože se k tomu budou vázat některé povinnosti. Ale zase je tam určitý majetek, kterého se budeme nepochybně v této souvislosti zbavovat. Čili předpokládám, že určitě to bude operace, která nepřinese náklady, ale přinese úspory.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další interpelaci přednese pan poslanec Jan Chvojka. Interpeluje ministra dopravy Radka Šmerdu ve věci koncepce dopravy. Upozorňuji, že pan ministr dopravy je řádně omluven. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, pocházím z Pardubického kraje a rád bych vás interpeloval ve věci rekonstrukce úseku silnice 1/37. Zmíněná komunikace, jak jistě víte, zajišťuje mimo jiné propojení významných měst hradecko-pardubické aglomerace s přímou vazbou na dálnici D11 a rychlostní komunikaci R35. Úsek, o kterém zde chci mluvit, se nachází mezi mimoúrovňovými křižovatkami Palackého a Závodištěm v Pardubicích a zajišťuje nejen propojení dvou částí města rozdělených železničním koridorem, ale zároveň je součástí významné dopravní trasy celostátního významu. V dnešním dvoupruhovém uspořádání tvoří zejména v době dopravní špičky jednu z největších dopravních závad na trase 1/37 i v samotných Pardubicích. Po dokončení zkapacitnění silnice 1/37 mezi Pardubicemi a Hradcem Králové lze očekávat výrazný nárůst zatížení, při kterém již komunikace nebude vyhovovat.

Připomínám, pane ministře, že podle výsledků sčítání dopravy se jedná již dnes o nejzatíženější úsek silnice 1. třídy v Pardubickém kraji. Považuji vyřešení této dopravní komplikace za velmi důležité pro obyvatele Pardubic i všechny řidiče, kteří tudy projíždějí. Nemluvě pak o tom, že rekonstrukce by přispěla ke zvýšení dopravní bezpečnosti na zmíněném úseku.

Žádám vás o zvážení řešení, které již bylo zařazeno mezi prioritní projekty neschválené tzv. superkoncepce. Navrhované řešení rozšiřuje stávající dvoupruhovou komunikaci na čtyřpruhovou se středním dělicím pásem a zároveň zajistí přestavbu jedné z nevyhovujících mimoúrovňových křižovatek, Závodiště. Druhá křižovatka, Palackého, ve směru na Hradec Králové je řešena jako samostatná stavba, která by měla bezprostředně navazovat na úsek silnice 1/37 Pardubice–Trojice. Součástí stavby je i samotná lávka pro pěší a cyklisty. Veškerá křížení motoristické dopravy s pěšími a cyklisty jsou řešena mimoúrovňově.

Pane ministře, žádám vás o odpověď, zda je s tímto řešením na Ministerstvu dopravy dále počítáno a zda můžeme spoléhat na jeho co nejdřívější realizaci. Věřte, že občané Pardubic a blízkého okolí by vám za realizaci tohoto projektu byli vděční. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení časového limitu. Další poslanec, který přednese svoji interpelaci, je pan poslanec Jan Látko. Interpelovaným ministrem je ministr vnitra Jan Kubice, který je též z dnešního odpoledne omluven. Interpelace se bude týkat věci rozpočtu Ministerstva vnitra. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane nepřítomný ministře, mnohokrát jsme ve své kritice upozorňovali ministra Radka Johna na to, že rozpočet Ministerstva vnitra je podhodnocený, nepravdivý a bude mít velmi negativní dopady. To se potvrzuje právě nyní, když hrozí odchody zkušených hasičů a policistů, což bude mít dlouhodobý negativní vliv na výkon a činnost bezpečnostních složek státu a zřejmě i integrovaného záchranného systému. Pravdivost mých argumentů potvrzujete i vy sám, pane ministře, když v souvislosti s hospodařením vašeho ministerstva hovoříte o přežití. Vy sám tak usvědčujete svého předchůdce Radka Johna z nekvalitního řízení resortu vnitra.

Odpovědnost však padá i na hlavu premiéra Nečase. Asociální kroky této vlády, která vytvořila rozpočet na tupých účetních škrtech, již začínají mít první závažné dopady. Snížením platů se řada hasičů a policistů dostala do dluhové pasti. Přibývá osobních bankrotů v jejich řadách, což předznamenává zvýšení bezpečnostního rizika a také rizika korupce.

Co s tímto problémem, pane ministře, hodláte udělat? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče.

Následující interpelaci přednese paní poslankyně Květa Matušovská. Interpeluje omluveného Radka Šmerdu ve věci silnice 1/37, křižovatka u Trojice. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře dopravy. Ráda bych vás požádala, stejně jako můj kolega poslanec Chvojka, zda je možné zařadit rekonstrukci křižovatky u Trojice – Paramo do priorit v letech 2011 a 2012. Jedná se o křižovatku silnic 1. třídy 37, a 2. třídy 322. Silnice 1. třídy 37 zajišťuje propojení významných měst Chrudim, Přelouč, Heřmanův Městec, Slatiňany a dalších. Pardubická aglomerace s přímou vazbou na dálnici D11 a rychlostní silnici R35 včetně napojení na sousední Královéhradecký kraj. To znamená, že tato křižovatka má jak regionální, tak národní charakter a na základě dlouhodobých měření se jedná o jednu z nejzatíženějších komunikací v Pardubickém kraji. Zmiňovaná komunikace či křižovatka byla zařazena v superstrategii Ministerstva dopravy ČR za ministra Bárty i do plánů Ministerstva dopravy za předchozích ministrů.

Žádám vás tedy, zda by Ministerstvo dopravy pod vaším vedením mohlo prozkoumat tuto záležitost a zařadit tuto komunikaci mezi priority v co nejkratším časovém úseku, tak aby bylo odstraněno velice úzké hrdlo na dopravní síti Pardubického kraje a města Pardubic v kontextu s rozšířením na čtyři jízdní pruhy mezi Pardubicemi a Hradcem Králové, a nedocházelo by tak ke kongescím a nepřiměřené zátěži životního prostředí v této oblasti.

Na stavbu byl vypracován a schválen v roce 2006 investiční záměr. Stavba má dokončenou majetkoprávní přípravu, zajištěny veškeré pozemky nutné k realizaci a je vydáno právoplatné stavební povolení. Tuto stavbu také lze případně zařadit do alternativních projektů OP Doprava, speciálně do prioritní osy 4, kde musí platit, že tento projekt musí být mimo síť TEN-T.

Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně.

Následovat bude interpelace paní poslankyně Ivany Levé na ministra Školství Josefa Dobeše ve věci vyjádření k ústavní péči. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, až příliš často slyším v médiích neodborná vyjádření kritizující oblast institucionální výchovy dětí u nás. Jako stát jsme napadáni za vysoké procento dětí umístěných v dětských domovech, v dětských domovech se školou, diagnostických zařízeních atd. Pomínám tato prohlášení, protože mnozí z těch, kteří nás v Bruselu napomínají, se neumějí o děti z ulic postarat ani zdaleka tak, jako náš stát se o děti mu svěřené do péče z rozhodnutí soudu stará. Média touží po senzacích. I to chápu. Ale co nejsem schopna pochopit, je vyjádření o úrovni péči v zařízeních z úst

zaměstnankyně Ministerstva školství, do jejíž kompetence zařízení spadají.

Dovolte mi, pane ministře, odcitovat slova ředitelky odboru speciálního vzdělávání, prevence a institucionální výchovy paní Renaty Ježkové, která 7. 6. v Učitelských novinách řekla: „Úroveň péče se zdá stagnující, někdy i klesající. Nelze zevšeobecňovat, že všude je to horší. Záleží na lidech.“ Opakuji ještě jednou: „Úroveň se zdá stagnující, někdy i klesající.“ Jak k těmto tvrzením paní ředitelka došla? Uvědomuje si, s jak vysokou profesionalitou, vzděláním, ale především nadšením zaměstnanci k péči o děti přistupují? Věřte, vážený pane ministře, že ve svém kraji dětské domovy znám a s úctou práci pedagogů sleduji. Tety individuálně se věnují každému svěřenému dítěti, znají jejich trápení, bolesti, úspěchy i neúspěchy. Nahrazují jim rodiče, domov, připravují je na vstup do světa dospělých, stráví s nimi všechnen volný čas. Žádné takové hodnocení, jaké vyslovila paní ředitelka, si nezaslouží.

Proto vás žádám, pane ministře, abyste zasáhl a nedovolil snižovat prestiž těchto zařízení. Podobná vyjádření jednak urážejí zaměstnance, ale, a to je pro mě mnohem horší, poškozují i děti jim svěřené v očích veřejnosti. Dost bylo poklonkování a přizvukování Bruselu! Péče o děti v náhradní výchově je v ČR nadstandardní a může být dávana jako vzor! Jakékoliv znevažování nebo takovéto vyjádření ze strany Ministerstva školství není na místě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím pana ministra školství Dobeše, aby odpověděl na tuto interpelaci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, na začátek, než budu reagovat na interpelaci, tak, paní poslankyně, přijměte všechno nejlepší a zejména hodně zdraví k vašemu dnešnímu jubileu! (Potlesk poslanců KSČM.)

Já jsem si našel ty Učitelské noviny a díval jsem se na ten rozhovor pana Švancary s ředitelkou odboru speciálního školství paní Ježkovou a s předsedou Asociace náhradní výchovy. Souhlasím s vámi, že v tuto chvíli, co se týče analytických informací na ministerstvu, nemáme podklady pro to, aby tvrzení, že úroveň péče se zdá stagnující, někdy i klesající, abychom měli potvrzeno. V tomto duchu s paní ředitelkou budu hovořit. Naopak – a i její zásluhou – se chystáme zavádět model standardů kvality v těchto zařízeních a bude to něco, co bude jednak pro nás zpětná vazba a jednak to i nadále pomůže zkvalitnit práci v těchto ústavech. Pro vaši informaci, chystáme novelu zákona 109, která pak přijde i sem do Poslanecké sněmovny. Souhlasím s vámi, že paní ředitelka Ježková poměrně odvádí velký kus práce a může vás na druhou stranu rozčarovat

tímto výrokem. Tak ho berte s nadsázkou a věřím, že brzy uvidíte její práci v podobě novely zákona 109.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Přeje si paní poslankyně položit doplňující otázku? Vidím, že není tomu tak.

Přistoupíme k další interpelaci. Paní poslankyně Gabriela Hubáčková interpeluje ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, paní poslankyně,

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci zdravotní péče poskytované nemocnicí v Chomutově, ale ve své podstatě se tento problém týká Ústeckého i Karlovarského kraje. Životní prostředí v těchto oblastech je výrazně zatíženo těžbou a její přeměnou na elektrickou energii, což se odráží i na zdraví lidí, kteří v těchto oblastech žijí a pracují. V minulosti, ať se vám to líbí, nebo nelíbí, stát se staral o to, aby zdravotnická zařízení v těchto oblastech byla vybavena a fungovala tak, aby mohla provádět preventivní vyšetření a v případech, kdy by selhala prevence, i odpovídající léčbu. Již zmíněná nemocnice v Chomutově se svým vybavením a poskytovanou péčí blížila úrovni krajské nemocnice. Současná éra škrťů a úspor se však dotýká zejména nemocnic v těchto oblastech. Před několika týdny vám předalo sdružení onkologických pacientů Kapka 97 a řediteli VZP petici proti omezování péče a zavírání tohoto oddělení v nemocnici Chomutov, kdy tuto petici podepsalo více než 3 300 občanů. Mimochodem, vaše ministerstvo na tuto petici pouze reagovalo potvrzením, že ji přijalo, a VZP do dnešního dne nereagovala.

Vážený pane ministře, váš kolega pan ministr průmyslu a obchodu vám jistě dosvědčí, že ČR se ani v budoucnosti neobejde bez těžby a výroby elektrické energie a bez zatěžování životního prostředí a dopadů na zdraví lidí v této oblasti. Ptám se vás proto, pane ministře, jak bude tato zvýšená zdravotní péče zajišťována nejen personálně, ale i vybavením nemocnic, a zda se lidé žijící v těchto oblastech budou muset domáhat zdravotní péče peticemi či jinými nátlakovými akcemi.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Na tuto interpelaci odpoví ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní poslankyně, mně je samozřejmě líto a mrzí mě, že jsou situace, kdy mají nemocní nebo jejich blízcí pocit, že se nemohou domoci svých práv a že péče v jejich oblasti je méně kvalitní nebo méně objemná oproti potřebám, které mají. Přesto musím konstatovat vzhledem k tomu, že vaše interpelace se týká

konkrétní záležitosti chomutovské onkologické péče, že tato interpelace podobného charakteru je zde již poněkoliakrát a souvisí s velkým tlakem proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, které bylo učiněno již před několika ministerskými obdobími a týkalo se zřízení onkologických center. Já tedy při veškerém respektu ke zdravotním potřebám severních Čech, nebo chcete-li západních Čech, Karlovarska a Ústecka, se domnívám, že Ministerstvo zdravotnictví jak současné, tak minulá ministerstva mají snahu, aby péče byla dostupná rovnoměrně, ekvitně a solidárním způsobem. To znamená tam, kde je potřeba, musí být péče více, ale nemůže jí být zase o tolik více, aby tím trpěli pacienti v jiných regionech nebo popř. v jiných oborech.

Jak je známo, onkologická péče je neobyčejně drahou záležitostí a její centralizace je v současné době moderní medicíny absolutně nezbytnou věcí a je potřeba centralizovat zejména ty nejnákladnější záležitosti. Proto byla vytvořena komplexní péče o onkologické pacienty, kdy centra vytvořila síť rozprostřenou po celé republice a do Ústeckého kraje bylo plánováno jediné centrum v Ústí nad Labem.

Dočasně fungovalo centrum i v Chomutově, ale faktem je, že prostě nesplnilo požadavky na odbornou péči nejvyššího typu, a proto tam byla zachována péče nižšího typu a ti pacienti, kteří potřebují tu nejvyšší péči, prostě ji musí konzumovat v Ústí nad Labem. Pokud Ústí nad Labem funguje, mělo by takto být všechno v pořádku. Já jsem informován, že se tam týkají nějaké přestavby, takže je možno dohodnout, aby dočasně se péče přesunula do jiných center, nebo se povýšilo centrum v Chomutově, ale v podstatě není racionální, aby nejdražší péče byla poskytována příliš rozsáhle.

Musím říct, abych byl konkrétní, že petice odeslaná na Ministerstvo zdravotnictví občanským sdružením byla projednána výborem onkologické společnosti. Členové výboru jednohlasně konstatovali, že k omezování onkologické péče nedochází. Komplexní centrum Masarykovy nemocnice v Ústí má statut na základě splnění kritérií onkologické společnosti a Ministerstva zdravotnictví, spolupracuje aktivně s centrem v Chomutově a zajišťuje pacienty pro superspecializovanou péči, a onkologická společnost konstatuje dále, že onkologická péče je v Chomutově v plném rozsahu zachována.

Jestli nebylo odpovězeno v řádném termínu, za to se omlouvám a napravíme, ale v každém případě, pokud i nadále budou vaši pacienti a spoluobčané nespokojeni, já bych prosil, abyste poslali nějaký konkrétní příklad, který může ministerstvo prozkoumat, a dá se k té věci vrátit. My sami máme zájem, aby péče byla co nejvyšší a k takovým věcem nemuselo docházet.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně položí doplňující otázku? Nepoloží. Děkuji. Končím tuto interpelaci.

Přistoupíme k interpelaci následující. Pan poslanec Jiří Šulc interpeluje ministra Martina Kocourka ve věci podpory pro podnikatele v letech 2014 až 2020. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dobré odpoledne. Pane ministře, dámy a pánové, Česká republika a Evropská unie se společně blíží ke konci prvního programového období 2007 až 2013. Pro nás tedy prvního. Já se v oblasti evropských fondů pohybuji a pracuji, a proto mě zajímá, jak se odvíjí příprava nové kohezní politiky na další programové období roku 2014 až 2020. V horizontu týdnů, maximálně měsíců by přitom Evropská unie měla zveřejnit příští finanční perspektivu Evropské unie. Zveřejnění návrhu příštího víceletého finančního rámce Evropské komise se dá očekávat pravděpodobně právě tento měsíc. V té době bychom se tedy měli dozvědět, kolik finančních prostředků plánuje Evropská komise věnovat na budoucí kohezní politiku všech členských států.

Příprava na nové programovací období, ale intenzivně probíhá už v současné době, a to jak na evropské, tak doufám i na národní úrovni. V tuto chvíli je ale zatím brzy se ptát na konkrétní výši podpory. Kvalifikovanou odpověď nám asi v tuto chvíli nemůže poskytnout vůbec nikdo. Nicméně během několika týdnů už by mohlo být všechno o dost jasnější, jakmile Evropská unie zveřejní alespoň svou představu o rozpočtu do roku 2020. Zřejmě musíme počítat s tím, že evropské dotace už k nám nebudou tak štědré jako v prvních letech našeho členství v Evropské unii. Z toho bude, jak doufám, vycházet i zaměření nových operačních programů. Ekonomika evropských zemí, které se jen těžko vzpamatovávají z recese, která je doprovázena značnými rozpočtovými schodky, by měla být stimulována novými impulsy. Nové operační programy by měly být mnohem přesněji zacíleny na podporu inovací, znalostí ekonomiky a konkurenceschopnosti, a tedy i zaměstnanosti. Jedním z takových nástrojů, na kterém se pracuje, doufám, už i v současné době, je vytvoření speciálního fondu růstového kapitálu. (Upozornění na čas.)

Ano. Položím otázku. Česká republika se blíží mílovými kroky ke konci programovacího období. To končí 2013. Zajímalo by mě, jakým způsobem se Ministerstvo průmyslu a obchodu připravuje na období poté. Mohou vůbec podnikatelé s nějakou podporou po tomto roce počítat?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr průmyslu a obchodu, ministr Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečně pravdou, že se musíme připravit na situaci, že se bude blížit velmi rychle konec programovacího období v roce 2013. O této situaci samozřejmě víme a od toho se také vyvíjí náš přístup ke kohezní politice na další programovací období, které by mělo začít v roce 2014 a trvat do roku 2020.

V tomto ohledu jsme se v mnohém poučili ze současného a předchozího programovacího období, kdy Česká republika si zvolila zbytečně mnoho programů k financování z kohezních fondů a stanovila si pro ně docela velmi přísná pravidla s vysokou administrativní zátěží.

Z pohledu Ministerstva průmyslu a obchodu, jak už zde zmínil pan poslanec, se budeme snažit zachovat programovací nástroje, které máme v současné době k dispozici, zejména v našem operačním programu Podnikání a inovace, nicméně chtěli bychom jít určitou novou cestou, a to je tou, že bychom se chtěli do budoucna zaměřit více na program inovací. V tomto ohledu též tedy se snažíme připravit speciální nástroj a tím by měl být již zde zmíněný speciální fond růstového kapitálu, který pracovně nazýváme tzv. seed fondem, přičemž výhodou tohoto fondu růstového kapitálu by měla být určitá kombinace peněz, které se budou skládat z české části, z evropských peněz, a chtěli bychom do nich zapojit i peníze soukromé, a tento fond růstového kapitálu by měl podporovat slibně začínající inovační společnosti. V tomto ohledu máme příslibeno z Evropské unie, pokud se nám podaří pilotní projekt tohoto fondu spustit, zhruba 1,5 miliardy korun a v případě, že se nám podaří zapojit i privátní kapitál alespoň v poloviční výši, mohli bychom pro tento pilotní projekt startovat zhruba se třemi miliardami korun.

Další výhodou tohoto fondu je, že tento fond bude mít charakter revolvingového fondu, to znamená, jinými slovy, peníze, které z něj budou čerpány, se potom do něj budou vracet a tyto vrácené peníze pak mohou sloužit na podporu dalších projektů. To znamená, že s jistým ziskem může takovýto fond fungovat v podstatě velmi dlouhou dobu a může případně nahrazovat výpadky, které nám budou hrozit v případě, že na kohezní politiku nebude tolik zdrojů jako v tomto programovacím období. Zároveň výhodou takového fondu růstového kapitálu je to, že nebudou v českých podnikatelích vytvářet nezdavou závislost na přímých dotacích, jak je tomu případně v současné době.

Takže tuto situaci velmi pečlivě sledujeme, konzultujeme ji s Ministerstvem pro místní rozvoj, tak aby se náš program, případně program společně s Ministerstvem školství v oblasti inovací stal jedním ze stěžejních programů následujícího programovacího období, abychom mohli naplnit své ambice v oblasti modernizace české ekonomiky, a tou je cesta inovací.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Chce pan poslanec využít svého práva na položení doplňující otázky? Vidím, že chce. Prosím.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji. Já navážu na ta poslední slova, co tady pan ministr říkal. Je jasné, já už jsem to říkal na začátku, že ty omezené prostředky budeme mít, a podle mě je třeba efektivněji s nimi nakládat.

Nápad propojit Ministerstvo průmyslu a obchodu se školstvím bych plně podporoval, protože, aspoň v současné době, ne v současné, posledních pět let máme kritický nedostatek technicky vzdělaných lidí v Ústeckém kraji. Určit to nevíme stoprocentně.

Nestálo by za zvážení, a to už je spíš nejen na vás, pane ministře, ale i na ostatní ministry, i když se jich to netýká, oni za to nemůžou, protože za to můžou předchozí vlády, nestálo by za to, zvážit některé operační programy, které dneska v současné době mají plnění kolem 5 procent a hrozí dokonce, že letošní tranše propadne, přesunout alokaci finančních prostředků ještě v tomto programovém období na rozvojové projekty a samozřejmě počítat s něčím podobným i pro příští programovací období?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr ještě doplní svoji odpověď. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za doplňující otázku. Jedna věc je otázka našeho technického školství, a v tomto ohledu úzce spolupracujeme s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, tak abychom posílili technickou základnu našeho vzdělávání. Myslím, že už v tomto programovacím období budeme schopni rozběhnout určité pilotní projekty na podporu technického vzdělávání, tak abychom byli schopni do budoucna zajišťovat potřeby českého průmyslu.

Co se týká vyhodnocování programovacího období současného a jednotlivých běžících programů, tak to je v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj, které na tomto vyhodnocování pracuje, a myslím, že do konce června letošního roku by mělo předložit hodnocení s případnými návrhy relokací mezi jednotlivými programy. Nicméně ten proces realokace je docela administrativně náročný, takže tam bude nutno vážit naše možnosti, zda jsme schopni tuto realokaci provést, či se zaměřit na to, abychom řádně dočerpali stávající běžící programy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Další interpelaci přednese paní poslankyně Marie Nedvědová. Bude interpelovat ministra Kamila Jankovského ve věci dostupnosti bydlení. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážený pane ministře, dovolte mi nej-

prve popsat situaci, za níž se přidělují městské byty v jednom nejmenovaném městě. Občan, který je žadatelem o přidělení městského bytu, je zapsán do seznamu uchazečů o přidělení městského bytu a následně pak komise zkoumá, zda má tento občan dostatečné příjmy, aby z těchto mohl hradit měsíční nájem. Pokud vyhoví i této podmínce, musí sám sledovat vyvěšení nabízených bytů na úřední desce, případně jejich zveřejnění v městských novinách. V řadě měst se uplatňuje při přidělení městského bytu i tzv. obálková metoda, kdy byt je přidělen tomu, kdo dá nejvyšší nabídku předplacených nájmů. Z uvedených skutečností je zřejmé, že občan bez zaměstnání či s podprůměrnými pracovními příjmy, který nemá našetřeny desetitisíce, nemá šanci získat nejen obecní byt, ale fakticky žádné dostupné bydlení, nemluvě již o skutečnosti, že by dosáhl na nějakou hypotéku k zakoupení vlastního bydlení, případně získal i nájemní bydlení u soukromých osob, kde jsou vyžadovány nemalé kauce a nehorázné nájem.

Dovoluji si vám, pane ministře, v této souvislosti položit několik otázek. Považuje ministerstvo popsany způsob přidělování bytů za postup v souladu s právními předpisy? Jakým způsobem může nemajetný občan s podprůměrným platem, či dokonce nezaměstnaný, získat odpovídající bydlení? Zabývá se ministerstvo otázkou dostupnosti důstojného bydlení pro osoby nemajetné či s minimálními příjmy, které se ocitly náhle v situaci, kdy nemají možnost žádným způsobem získat byt? Neměly by mít obce stanoveno určité procento obecních bytů, které by mohly poskytnout lidem, kteří se ocitli náhle v situaci, kdy nemají kde bydlet? Má ministerstvo přehled, zda mají obce a města ještě k dispozici byty, které pronajímají, případně kolik měst a obcí v České republice v současné době již žádné takovéto byty nemá?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Odpoví ministr Karel Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych začal odpovídat odzadu, těch otázek bylo několik, já jsem si je nestačil všechny zapamatovat a zapsat, takže možná při té doplňující otázce odpovím.

Situace v naší zemi je skutečně taková, že po roce 1989 se veškerá snaha a podpora napřímila do podpory vlastnického bydlení. To znamená koupě. Většina našich obcí a měst začala privatizovat svůj bytový fond. Samozřejmě jsme si vědomi toho, že to přináší úskalí, protože ten objem, nebo nějaký počet nájemních bytů brání i určité mobilitě pracovní síly při hledání zaměstnání. My samozřejmě nemáme informace o tom, kolik které

město nebo kolik která obec má nebo nemá nájemních bytů, ale já souhlasím s tím, že těch bytů není dostatek, a v oblasti sociálních bytů ten nedostatek my samozřejmě u nás na ministerstvu zaznamenáváme. To znamená, ty zdroje čistě dotační, kterými přispíváme na bytovou výstavbu, jsou velice omezené a ani v dalších letech se bohužel nedá očekávat, že by forma jakýchsi přímých dotací mohla tuto situaci zlepšit.

Nicméně Ministerstvo pro místní rozvoj začalo již na konci minulého roku pracovat na koncepci bytové politiky a součástí této koncepce bytové politiky je právě podpora nájemního bydlení. Nicméně ne s využíváním přímých dotací, ale s využíváním revolvingových nástrojů, to znamená nízkouročených úvěrů, protože zaznamenáváme skutečně zájem ze strany obcí, ale i soukromých investorů jít do systému i nájemního bydlení a podporou nájemního bydlení vlastně doplnit to, co nám dneska na trhu chybí.

Koncepci bytové politiky jsme v tuto chvíli nějakým způsobem dokončili. Koncepce bytové politiky je v tuto chvíli v meziresortním připomínkovém řízení a dvacátého, to je v pondělí, bude představena, myslím, že v Domě odborových svazů. Můžete se přijít podívat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Přeje si paní poslankyně položit doplňující otázku? Ne. Děkuji.

Další interpelací je interpelace poslance Petra Hulinského na ministra Kamila Jankovského. Interpelace se týká věci cenových map.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Pane ministře, vámi vedený resort má v kompetenci mimo jiné také oblast nájemného. Dnešní stav mnoha, možná tisíců rodin bydlících po generace v nájemním bytě je takový, že žijí díky zákonem ukončeného garantovaného navyšování nájemného ke konci tohoto roku v naprosté nejistotě. Tito lidé jsou navíc pod tlakem často organizovaných pronajimatelů, kteří si najímají advokátní kanceláře, které jim rozesílají tzv. nabídky na dohodu o zvýšení nájemného. Tyto tzv. nabídky jsou pak prakticky na hraně vydírání, neboť zvýšení nájemného je navrhováno skokově, v řádu často stovek procent, a obsahuje výhrůžku soudním sporem v případě jejího okamžitého neakceptování. Do toho, pane ministře, přichází váš náměstek Kalous, který v lidech budí planou naději na řešení v podobě tzv. cenových map místně obvyklého nájemného, aby se pak ukázalo, že soudy se tímto nemusí vůbec řídit, a co víc, několik týdnů je zveřejněno pouze deset procent měst.

Ptám se vás, pane ministře, zda tento postup vašeho pana náměstka hodnotíte jako standardní, popřípadě zda jste učinil některé kroky k nápravě. Další otázka je, zda monitorujete ve spolupráci s panem minist-

rem spravedlnosti napadání sporů o výši nájemného na soudy a zda tedy máte jako vláda vyřešenu otázku případného zahlcení soudů spory o výši nájemného, jak se někteří předsedové soudů už vyjádřili. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví pan ministr Kamil Jankovský. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane poslanče, vážení kolegové, co se týče cenové mapy nájemného, která je velmi často diskutována, já bych jenom velmi krátce zopakoval fakta. Deregulace od 1. ledna tohoto roku nebyl nápad ani Ministerstva pro místní rozvoj, ani této vlády. My se pomocí této mapy snažíme pomoci jak těm nájemníkům, tak těm majitelům domů. Já s postupem pana náměstka Kalouse v této věci souhlasím. Musím říct, že v tuto chvíli máme těmi posudky pokryto již ne deset, ale třicet procent. Předpokládáme, že bude řádově do konce roku pokryto celé území. Řádově 300 obcí – bavíme se tedy o obcích s počtem vyšším než 2 000 obyvatel – nám už poslalo svoje údaje o uzavřených nájmech v jejich obcích. Spolupracujeme velmi úzce se Sdružením na ochranu nájemníků. Já si myslím, že je to věc, která je skutečně prospěšná.

V tuto chvíli nemám aktuální čísla o tom, kolik je zahájených soudních sporů. My jsme se řádově před měsícem, měsícem a půl o tom bavili se Sdružením na ochranu nájemníků, které, jak jsem řekl, s námi velmi úzce spolupracuje, a prostřednictvím jejich poraden vlastně radíme nájemníkům, co dělat. A v té době to bylo v řádu desítek. Já samozřejmě tu informaci mohu aktualizovat a mohu vám ji rád poslat. To je k té mapě nájemného.

Co se týče toho začátku, to znamená, že někteří ti majitelé domů využívají, řekněme, velmi nestandardní metody při uzavírání nových smluv, já s tím souhlasím. My jsme se také snažili, abychom byli jakýmsi moderátorem při některých jednáních, ať se to týkalo některých bytů na severu na Moravě anebo Litvínov, Ústí, a já se domnívám, že se nám to zčásti dařilo otupit to ostří, které tam bylo. Ale samozřejmě k určitým excesům docházet může. Proto radíme, aby se obraceli buď na naši linku, nebo na Sdružení na ochranu nájemníků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Bude podána doplňující otázka? Nebude.

Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Josef Tancoš interpeluje ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila ve věci novely trestního zákoníku.

Pan poslanec, pan ministr vchází do dveří – ostatně poslancem je taky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedající, pane ministře, vážení kolegové. Pane ministře, obracím se na vás v závažné záležitosti, která vychází ze zjištění statutárních měst v Ústeckém kraji. Jde o to, že ze zkušenosti od 1. 1. 2010 došlo k přeřazení skutku řízení vozidla bez řidičského oprávnění mezi přestupky, když předtím se jednalo o trestný čin. Z analýzy pohledávek měst za rok 2010 vyplynulo, že uložené pokuty za tento přestupek v drtivé většině nejsou přestupci placeny. Uvedený trest se tedy zcela minul účinkem a lze předpokládat, že přestupci ve své nezákonné činnosti budou pokračovat i nadále se závažným dopadem na bezpečnost silničního provozu.

Proto vás, pane ministře, žádám, aby uvedená skutková podstata vzhledem k výši společenské škodlivosti začala být znovu posuzována jako přečin ve smyslu zákona č. 40/2009, trestní zákoník, tak jak tomu bylo do 31. 12. 2009 – § 180 písmeno d) trestního zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Odpoví pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedající. Pokusím se stručně odpovědět. Pan poslanec mě víceméně požádal, aby protizákonné jednání řízení vozidla bez řidičského oprávnění bylo opět trestným činem, nikoliv správním deliktem. To je samozřejmě legitimní žádost, jen se obávám, že toto nezáleží na pravomoci ministra spravedlnosti, ale jediný, kdo může takto rozhodnout, že nějaké jednání bude trestným činem, je zákonodárny sbor, to znamená Poslanecká sněmovna a Senát. Každý poslanec může předložit svoji novelu, svůj poslanecký návrh a může takovou věc vyřešit.

Já chci říci, že během minulého volebního období se na půdě Poslanecké sněmovny vedla velmi intenzivní debata, co všechno má být trestným činem a jaká jiná protiprávní jednání mají spadat do kategorie správních deliktů. Velká debata byla vedena také kolem řízení vozidla bez řidičského oprávnění a parlament tehdy svojí většinou rozhodl, že řízení vozidla bez řidičského oprávnění má být protiprávním jednáním, které bude postižitelné, ale má spadat do kategorie správního deliktu, nikoliv trestného činu.

Musím říci, že ministerstvo tento postoj podporovalo a stále podporuje, protože se domníváme, že toto jednání, které v zásadě je skutkově jednoduché, které má svoji míru společenské nebezpečnosti, ale určitě nižší než

trestné činy například proti životu a zdraví, je mnohem efektivněji a lépe postižitelné jako správní delikt než jako trestný čin. Vycházíme i z toho, že pouze ta nejvíce závažná protiprávní jednání mají mít charakter trestného činu a má o nich rozhodovat soud ve zdouhavém a finančně nákladném řízení. Nicméně Ministerstvo spravedlnosti bude respektovat, pokud parlament na základě poslaneckého návrhu přijme změnu a tento, řekněme, protiprávní skutek nebo protiprávní jednání zařadí mezi trestné činy. My se však domníváme, jak jsem řekl, a je to pohled našich expertů, že je vhodnější toto jednání postihovat jako správní delikt. Pokud správní řízení v této oblasti ne vždy funguje, pak výsledkem nemá být snaha přenést toto jednání do podoby trestného činu, ale snahou má být zlepšit správní řízení tak, aby řízení vozidla bez řidičského oprávnění jako správní delikt bylo efektivně a přiměřeně postihováno v rámci správního řízení.

Nevím, zda jsem odpověděl, pane poslanče, na váš dotaz. Případně prosím ještě o specifikaci, ale odpověď je taková, že ministerstvo nyní nezamýšlí předložit návrh novely trestního zákona, kde by se toto jednání přeneslo z roviny správního deliktu do roviny trestného činu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Tancoš nepokládá doplňující otázku.

Proto se budeme věnovat ještě jedné interpelaci, kdy pan poslanec Václav Neubauer bude interpelovat ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Prosím.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane ministře, v současné době jsou uváděny v život změny, které nepokládám, že spějí k lepšímu. Jedná se zejména o oblast veřejné správy. Veřejná správa v České republice je nyní stále, jako kdyby byla buď přímo v reformě, nebo v přípravě na reformu, či v přípravě na přípravu nějaké reformy. Navíc se tyto změny připravují a realizují, mám pocit, bez základních znalostí.

Příkladem toho je snaha Ministerstva práce a sociálních věcí odebrat agendu sociálních dávek obcím a přesunout ji státním úřadům práce. Takto nově strukturovaný systém úřadů práce má kromě své základní agendy převzít od obcí také agendu sociálních dávek jako takovou. Dávkový systém zavedený reformou veřejné správy doposud funguje velmi dobře, tudíž nebyl nejmenší důvod zásadně jej měnit. Obce jsou občanům nejbližší, a proto jsou také schopny nejlépe řešit jejich problémy a vyřizovat žádosti, a to i sociální dávky, s osobní znalostí místních poměrů a sociální potřebnosti žadatele o dávku. To přece také bylo i cílem vzniku krajů a zejména poslední reformy veřejné správy – přiblížit rozhodování úřadů co nejvíce občanům.

Málokdo si však uvědomuje, o jak rozsáhlou a procesně i fakticky složitou agendu jde. Jeden z nejdůležitějších faktů je skutečnost, že projednávají mimo jiné odvolání proti prvoinstančním rozhodnutím obecních úřadů. Za celou republiku je to cca 25 000 odvolání a ta všechna bude muset nyní řešit a vyřídit jeden nově vytvořený Úřad práce, samozřejmě kde jinde než až v Praze. To znamená, že když bude chtít účastník řízení, žadatel o dávku, nahlédnout do správního spisu, na což má zákonné právo, musí si do Prahy prostě zajet.

Navíc je rozhodování ve správním řízení o sociálních dávkách činností vysoce odbornou, kterou již stávající úředníci velmi dobře s metodickou pomocí krajů dobře znají. Kdepak se asi a zejména od koho tuto novou agendu naučí úředníci úřadů práce? A co například znalost třeba správního řádu, když zkoušky odborné způsobilosti ani odborné vzdělání ze zákona o obcích a krajích jim podle zákona není potřeba? Jsou to změny opravdu, ale opravdu smysluplné? Nehledě k tomu, že mnohde se musí v krajích, jako např. v Pardubicích, vybudovat nová budova pro nový a větší úřad práce.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpověď vám dá ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, vážený pane poslanče, děkuji za tu interpelaci, protože opět mám příležitost, tak jako už mnohokrát, vysvětlit cíl organizačních změn, které proběhly na úřadech práce od 1. dubna letošního roku, a toho dalšího kroku, který je připravován k 1. lednu následujícího roku.

Já zahájím tím, co tady už padlo při interpelacích premiéra. Tyto kroky nejsou nijak nové, ty nevymýšlí vláda pravicová nebo levicová, ty vymýšlí vláda a ministr proto, že jednoznačně analýzy ukazují, že ten systém není dostatečně efektivní. A byl to ministr Špidla, který se poprvé odvážil říct, že systém přenesené působnosti státní správy v oblasti sociálních dávek prostě efektivní není. Pokud dnes zpracovávají tuto agendu tři typy úřadů, pověřené obce, obce s rozšířenou působností a úřady práce, a paralelně tam probíhá řada agend, tak to nemůže ani z principu efektivně fungovat.

Na argument, že nejlépe je, když tyto dávky vyplácí obce, protože jsou občanům nejbližší, je potřeba se dívat skutečně očima čísel a ta čísla to bohužel naprosto jednoznačně vyvracejí. Pokud dnes např. příspěvek na péči je poskytován obcemi s rozšířenou působností, to znamená 227 obcemi, tak od 1. ledna příštího roku se předpokládá jeho poskytování na 409 obcích, to znamená přiblížení té agendy občanům. A zdůrazňuji i to, že po-

kud dnes např. zdravotně postižený – a ten je tím klientským diskomfortem postižen nejvíce – tak pokud dnes musí příspěvek na péči vyřídit na jednom obecním úřadě, dávky pro osoby se zdravotním postižením vyřídit na jiném obecním úřadě, a pokud také, což je v řadě případů skutečnost, má nárok a pobírá dávky státní sociální podpory, tak je vyřídí na třetím místě, tedy na obecním úřadě, pak i z hlediska klienta sjednocení výplaty na jedno místo je skutečně velmi důležitým prvkem pro zvýšení komfortu a zvýšení klientského přístupu.

Pokud se týká vlastního převodu agend, tak jak je navrhován v balíku zákonů, který minulý týden prošel prvním čtením v Poslanecké sněmovně, tam se předpokládá – zákonná předloha to jasně zachycuje – že dojde k delimitaci těch pracovníků, kteří dnes tu dávkovou agendu provádějí v jednotlivých typech obcí a na krajských úřadech. To znamená, že není třeba mít žádné obavy, že by po 1. lednu tu agendu vykonávali lidé, kteří s tím nemají zkušenosti, nemají na to vzdělání, nejsou na to připraveni, protože ti pracovníci, valná většina z nich, zůstanou stejní.

A já k tomu ještě dodám jednu informaci, kterou také je potřeba pořád opakovat, protože v řadě případů se objevuje zkreslená – dokonce se někde objevuje údaj, že snad se dávkovými systémy a výplatou sociálních dávek zabývá 12 tisíc pracovníků a my je chceme propustit. Tak to je, prosím, naprosto zkreslený údaj. Já jsem si připravil k tomuto přesné číslo. Dnes dávkové systémy zabezpečuje 3 642 pracovníků, ale z toho je 2 821 pracovníků, kteří jsou lidé, kteří to nemají jako jedinou agendu. To znamená jsou to kumulované agendy. Tedy těch přepočtených pracovních úvazků je někde mezi 2 a 2,5 tisíce. A to je právě ta kapacita, kterou je potřeba využít, využít jejich odborné znalosti, využít odborné zkušenosti. A v tuto chvíli není příliš podstatné, jestli budou zařazeni formálně na obecním úřadě jako v přenesené působnosti státní správy, nebo budou zařazeni ve státní organizaci, což je úřad práce. Jde o tu efektivitu balíku prací, odstranění paralelnosti agend. Jde prostě o to, aby dávkové systémy byly mnohem levněji a efektivněji zpracovávány. A tím krokem se na nákladech státu, ať už na vlastní státní agendu nebo na přenesenou působnost státní správy, ušetří – tím druhým krokem – nejméně 800 mil. korun ročně. Tedy v součtu s tou reorganizací úřadů práce, která proběhla k 1. 4. 2004, úspora bude kolem miliardy korun ročně na provozních nákladech a to si myslím, že už skutečně stojí za velmi pečlivé zvážení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Přeje si pan poslanec položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Kolegyně a kolegové, s ohledem na daný časový limit pro dnešní den končím projednávání ústních interpelací a na této schůzi se sejdeme opět zítra ráno v 9 hodin.

Nyní, po krátké přestávce, bude pokračovat mimořádná schůze ke kauze ProMoPro a já předávám řízení paní předsedkyni Němcové.

(Schůze přerušena v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

17. června 2011 v 9.02 hodin

Přítomno: 169 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny. Prosím, abyste se nejprve zaregistrovali svými identifikačními kartami, a zároveň vás žádám, abyste mi nahlásili, kdo budete dnes disponovat kartou náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Jan Bauer – rodinné důvody, Karel Černý – osobní důvody, Jan Farský – zdravotní důvody, Jan Florián – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jiří Koskuba – rodinné důvody, Jiří Krátký – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – od 10 hodin osobní důvody, Miroslav Petráň – od 14 hodin zdravotní důvody, David Rath – zahraniční cesta, Jaroslava Schejbalová – osobní důvody, Jiří Šlégr – do 12 hodin pracovní důvody, Milan Štoviček – pracovní důvody, Milan Urban – zdravotní důvody. Z členů vlády se omlouvá ministr Tomáš Chalupa, který je na zahraniční cestě, a ministr Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

Sděluji, že na dnešní jednací den máme pevně zařazené body 11, 12, 13, 14, 20, 44, 22. Poté bychom projednali bod 92 z bloku třetích čtení, je tam již splněna zákonná lhůta, a dále bychom pokračovali pevně zařazenými body 63, 64, 115, 116 a 126.

Nyní se hlásí pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Dobrý den, vážená paní předsedkyně. Já bych navrhoval, aby jako první bod dnešní schůze bylo zařazeno projednání zkrácení lhůty u sněmovního tisku 319 o 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zkrácení lhůty k projednání u tisku 319. Pan kolega Stanjura. (V sále je velký hluk a neklid.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mám celkem tři návrhy.

První návrh, abychom zařadili body 50, 51 a 52 za bod 44. To jsou tři prvá čtení.

Druhý návrh, abychom zařadili na program schůze nový bod, druhé čtení sněmovního tisku 376, vládní návrh zákona o odpadech, protože tam byla zkrácena lhůta na tři dny a výbor již tento materiál projednal.

A dále bych navrhl, pokud schválíme zařazení tohoto nového bodu, a-

bychom ho projednali v úterý 21. 6. jako druhý pevně zařazený bod před blokem zákonů vrácených Senátem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrhy, pokud jsou. Nejsou-li, budeme hlasovat o těch, které zazněly.

Pan kolega Polčák navrhuje, abychom dnes jako první bod projednali návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 319 ve výborech Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 166. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Polčáka. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 166 přítomno 128, pro 113, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní k návrhům pana poslance Stanjura. Za první navrhuje, aby body 50, 51 a 52 byly zařazeny dnes za bod 44.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 167. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 167 přítomno 132, pro 88, proti 8. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Stanjura žádá o zařazení nového bodu a bylo by to druhé čtení sněmovního tisku 376 neboli zákon o odpadech, jehož lhůtu k projednání ve výborech, jak víte, jsme zkrátili na tři dny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 168. Ptám se, kdo je pro tento návrh. A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 168 přítomno 135, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní je zde návrh na zařazení tohoto nového bodu k projednání na úterý, tedy příští úterý, jako druhý pevně zařazený bod před blokem Senát.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 169. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 169 přítomno 138, pro 124, proti 3. Návrh jsme schválili.

Tolik tedy otázky, které se týkaly programu schůze.

Budeme se zabývat prvním zařazeným bodem a to je

127.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 319 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl – kdo bude uvádět tento návrh? Pan poslanec Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor ve středu na své schůzi projednal po přerušeném jednání sněmovní tisk 319, k němuž přijal pozměňovací návrh, a tento návrh vám byl rozdán do lavic. Zde se jedná pouze o problematiku zkrácení lhůty tak, aby mohlo proběhnout druhé čtení v následujícím týdnu a třetí čtení v červenci. Novela byla schválena průřezově dohodou všech zástupců politických stran zastoupených zde ve Sněmovně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Táhá se, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím poslance Polčáka, aby odkázal v podrobné rozpravě na svůj návrh.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, navrhuji, aby bylo přijato usnesení Sněmovny, že se u sněmovního tisku 319 zkracuje lhůta k projednání o 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Není-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování o návrhu, který zní takto: „Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 319 ve výborech o 30 dní.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 170. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 170 přítomno 139, pro 118, proti 5. Návrh byl přijat. Tím jsme se tedy vypořádali s tímto prvním dnes zařazeným bodem.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Ještě předtím však oznamuji, že se z dnešního jednání omlouvá od 11.30 hodin do konce jednání z osobních důvodů pan poslanec Jan Husák.

Nyní k bodu. Zahajuji jeho projednávání. Je to

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře. (V sále je velmi rušno.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych zrekapituloval, že cílem předloženého vládního návrhu je především novela atomového zákona a důvodem pro její předložení je transpozice nově přijaté směrnice Rady 2009/71 ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení týkající se oblasti dozoru nad jadernou bezpečností.

Směrnice vyžaduje splnění několika povinností, které nejsou v platné legislativě České republiky jednoznačně doposud upraveny. Jedná se o stanovení konkrétních podmínek pro zajištění dostatečného a dlouhodobě stabilního financování národního regulátora –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře... (Hluk v sále se o stupínek ztišil.) Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: – dále zajištění odpovídající zpětné vazby formou pravidelného vnitrostátního a mezinárodního vyhodnocení kvality a efektivity výkonu státního dozoru nad mírovým využíváním jaderné energie a ionizujícího záření, povinnost držitele povolení zajistit a udržovat odpovídající zdroje potřebné k zajištění požadované úrovně jaderné bezpečnosti a dále princip nepřevoditelnosti týkající se odpovědnosti za jadernou bezpečnost. Nová právní úprava nepřináší žádné zásadní změny oproti stávajícímu stavu. Velmi omezený počet subjektů bude podle této novely přispívat formou poplatků na financování vysoce odborných a nákladných činností prováděných v rámci výkonu státního dozoru.

V návaznosti na tuto změnu se navrhuje změna zákona o správních poplatcích, který zatím nedostatečně supluje úhradu nákladů, jejichž pokrytí sledují poplatky zaváděné podle předkládaného návrhu. Správní poplatky v dané položce budou proto sníženy.

V návrhu zákona je nad rámec výše uvedené směrnice zapracována

změna týkající se splnění podmínky způsobilosti nutné pro získání povolení k nakládání se zdroji ionizujícího záření zubními lékaři, jež podle stávající úpravy činí v praxi problémy.

Návrh si nevyžádá nároky na státní rozpočet, naopak se projeví zvýšením jeho příjmů výběrem neuvedených poplatků do státního rozpočtu.

Předkládaný návrh byl projednán ve Sněmovně a propuštěn do druhého čtení dne 29. dubna 2011. Návrh tohoto právního předpisu byl přikázán k projednání hospodářskému výboru Poslanecké sněmovny. Hospodářský výbor doporučil schválení návrhu Poslaneckou sněmovnou při současném schválení drobné legislativně technické změny týkající se nabytí účinnosti. Tento pozměňovací návrh doporučuji k přijetí.

Takže dovoluji, abych požádal Sněmovnu o propuštění tohoto sněmovního tisku do třetího, závěrečného čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 305/1. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, hospodářský výbor tento materiál projednal 25. května, přijal usnesení, ve kterém doporučuje Sněmovně schválit tento návrh zákona s jediným pozměňovacím návrhem, který se týká dne účinnosti. Místo pevného data 1. července hospodářský výbor doporučuje nahradit to dnem vyhlášení tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Proto se vás tážím, zda se někdo z vás hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se na přihlášky do podrobné rozpravy. Nejsou-li přihlášky, končím i podrobnou rozpravu, a tím končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím tím projednávání bodu 11 sněmovního tisku 305 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo 12. Je to

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb.,
o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření
(atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 271/ - druhé čtení**

Prosím opět pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka o úvodní slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, důvodem pro předložení této další novely atomového zákona je potřeba řešit konečnou fázi palivového cyklu a naplnit koncepci nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v České republice, jež byla schválena usnesením vlády dne 15. května 2002.

Novela atomového zákona zavádí možnost poskytovat příspěvky z jaderného účtu i obcím, na jejichž katastrálním území se provádějí průzkumné práce nebo je stanoveno chráněné území za účelem nalezení nejvhodnější lokality pro vybudování hlubinného úložiště jaderných radioaktivních odpadů. To může dát pozitivní signál obcím nacházejícím se na územích předběžně vytipovaných k vybudování hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva a může též napomoci k nalezení cesty vedoucí ke konsenzu mezi zájmy státu a zájmy obcí v procesu výběru vhodné lokality pro vybudování hlubinného úložiště jaderných radioaktivních odpadů. Cílem novely atomového zákona je pouze a jen, aby obce, na jejichž katastrálním území se průzkumné nebo chráněné území nacházejí, dostávaly příspěvky. Konkrétní výši příspěvků a pravidla pro poskytování bude upravovat podzákonný právní předpis.

Dne 25. května 2011 byly na 13. schůzi hospodářského výboru Poslanecké sněmovny schváleny dva pozměňovací návrhy. Jeden pozměňovací návrh upřesňuje vládou navrhovanou zákonnou úpravu, aby bylo zcela jasné, že se příspěvek z jaderného účtu poskytuje pouze na katastrální území obce, druhý pozměňovací návrh zvyšuje maximální výši příspěvku z jaderného účtu pro dotčené obce, což umožní finanční rezervu pro konkretizaci výše příspěvku v podzákonném právním předpisu. Oba pozměňovací návrhy jsou Ministerstvem průmyslu a obchodu akceptovány bez výhrad.

Opět tedy poprosím o propuštění tohoto sněmovního tisku do závěrečného třetího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 271/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým bude ve druhém čtení místo pana kolegy Milana Urbana pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jak řekl pan ministr, hospodářský výbor projednal tento návrh zákona 25. května. Doporučuje Sněmovně schválit tento návrh zákona s dvěma pozměňovacími návrhy, o kterých rovněž mluvil pan ministr. Místo území se zpřesňuje katastrální území obce a maximální příspěvek z jaderného účtu pro dotčenou obec se navrhuje zvýšit ze tří na čtyři miliony korun.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Otvírám obecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás žádám o přihlášky. Nehlásí se nikdo. Podrobnou rozpravu končím. Končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končí tím projednávání bodu 12, sněmovního tisku 271. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 13. Je to

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb.,
o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona
č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní
zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 317/ - druhé čtení**

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl hlavní důvody, jež vedou k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. První důvod spočívá v potřebě implementovat směrnici Evropského parlamentu o zjednodušení podmínek transferu produktů pro obranné účely uvnitř Společenství. Druhý důvod souvisí s naplněním programového prohlášení vlády v části, která předpokládá nově upravit v zákoně postavení minis-

terstev obrany a vnitra, aby tato dvě ministerstva mohla přímo realizovat nákupy vojenského materiálu.

Návrh byl projednán výborem pro obranu a bezpečnost, kde byly přijaty pozměňovací návrhy, jež jsou předloženy ve sněmovním tisku 317/1, a s těmito pozměňovacími návrhy předkladatel souhlasí.

Opět požádám o propuštění tohoto návrhu do třetího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 317/1. Zpravodajem tohoto výboru je pan poslanec Viktor Paggio. Prosím pana poslance o jeho zpravodajský úvod.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, výbor pro obranu a bezpečnost projednal návrh zákona na své 13. schůzi 25. května 2011 a vydal usnesení, které, jak již bylo řečeno, vám bylo rozdáno jako tisk 317/1. Nejde o nic velkého, jsou to spíše technické připomínky, mnoho z nich z dílny samotného Ministerstva průmyslu a obchodu. Jediná věcná změna, která tam je, řeší případy, kdy je zbraň, například šavle nebo střelná zbraň, vyvezena českými zástupci jako dar představitelům cizího státu. Zbytek jsou čistě technické úpravy a výbor doporučuje tyto úpravy přijmout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen jako první pan poslanec Antonín Sedľa. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, v průběhu prvního čtení návrhu zákona jsem zdůvodnil veto sociální demokracie proti projednávání návrhu zákona podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Ukazuje se, že toto veto mělo své opodstatnění, protože garanční výbor přijal pozměňující návrhy, které zpřesňují vládní návrh.

Nicméně chtěl bych slyšet veřejné ujištění od pana ministra a od členů vlády, že předkládaná novela zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem je v souladu s projednávanou novelou zákona o veřejných zakázkách.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nově předložený § 12a má být naplněním programového prohlášení vlády ze dne 4. 8. 2010, kterým se vláda zavázala k větší míře transparentnosti a k umožnění realizovat Ministerstvu obrany a Ministerstvu vnitra přímé nákupy bez

zprostředkovatelů. Osobně podporuji tento návrh, který původně vyšel z dílny sociální demokracie. Zároveň však musím upozornit, že přímé obchody ještě neodstraní možné korupční chování zadavatelů. Podle mého názoru jedinou obranou proti korupci a klientelismu je účinné prosazování vojenských nákupů podle zákona o veřejných zakázkách a v souladu s dlouhodobým a středním plánováním akvizic resortů Ministerstva obrany a vnitra.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedlovi. Ptám se ještě na přihlášku další do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím o slovo pana poslance Václava Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Já se prosím chci jenom přihlásit ke svému pozměňujícímu návrhu, který jste dostali na stůl. Týká se určité slovní a technické úpravy § 24. Musím říci, že tento návrh jsem konzultoval s Ministerstvem průmyslu a obchodu, souhlasí s tímto návrhem, abychom upřesnili tuto záležitost. Je to jenom technická věc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona, tedy končím projednávání bodu 13, sněmovního tisku 317 ve druhém čtení. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 14. Jde o

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - druhé čtení

Pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek uvede z pověření vlády tento návrh.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená

paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já si dovolím pouze zrekapitulovat, že návrh této novely zákona vyplývá ze závazku České republiky transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku a směrnici Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie.

Při projednávání této novely o hospodaření energií v hospodářském výboru bylo odsouhlaseno několik pozměňovacích návrhů a já se k těmto návrhům vyjádřím až v rámci třetího čtení. Přesto poprosím Sněmovnu, aby propustila i tento návrh do třetího, závěrečného čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali hospodářskému výboru a obdrželi jsme usnesení tohoto výboru, sněmovní tisk 327/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Cyrila Zapletala, který dnes nahradí pana poslance Milana Urbana. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, vážená paní předsedkyně, za slovo. Hospodářský výbor projednal tento materiál, nebo tisk 327, dne 25. května a doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit tento tisk ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, tak jak vám byly rozdány na stůl. Zmocňuje mě, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Pověřuje mě, abych na schůzi seznámil s touto zprávou, a pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost a doporučuji propustit do dalšího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Cyrilovi Zapletalovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní přihlášky, nevidím, že by se někdo hlásil, končím tedy tuto rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí. Končím též podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo 20. Jde o

20.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb.,
o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 253/ - druhé čtení**

Pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych to pouze zrekapituloval, že návrh této novely vychází z potřeb praxe a dotýká se jak výkonu státního dozoru, tak vlastního provozu komoditních burz. Vše jsem již popsal v rámci představení tohoto návrhu v prvním čtení.

S pozměňovacími návrhy, které byly přijaty garančními výbory, souhlasím, a proto si dovoluji požádat Sněmovnu, aby propustila i tento návrh do závěrečného, třetího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru a zemědělskému výboru. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 253/1 a 2. Prosím nyní o slovo zpravodajku hospodářského výboru paní poslankyni Květu Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením hospodářského výboru č. 89 v tom smyslu, jak bylo schváleno 25. května. Pan ministr vás dostatečně podrobně seznámil a vyčerpávajícím způsobem zdůvodnil předlohu i včetně pozměňujících návrhů, které byly přijaty.

Takže Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 253 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, tak jak vám byly rozdány, a zmocňuje zpravodajku výboru a pověřuje zpravodajku výboru, aby přednesla zprávu o výsledcích projednávání návrhu zákona v hospodářském výboru, a pověřuje předsedu, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Prosím nyní zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Jaroslava Martinů, aby nás seznámil s usnesením tohoto výboru.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký, dobrý den, dámy a pánové.

Zemědělský výbor tento zákon projednal a doporučuje ho Sněmovně ke schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji zemědělského výboru. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádné přihlášky, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní se opět nikdo nehlásí. Končím též podrobnou rozpravu, a tím končí druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím projednávání bodu č. 20, sněmovního tisku 253 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

44.

Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - první čtení

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaná právní úprava implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Cílem návrhu zákona je kromě nutné harmonizace s evropskou legislativou také dosažení optimalizace k podpoře obnovitelných zdrojů energie v budoucím období, která povede především ke snížení nákladů na podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů a snížení nákladů na provozování elektrizační soustavy v důsledku nárůstu podílu obnovitelných zdrojů v této soustavě, avšak za podmínky splnění našeho závazného požadavku na využití obnovitelných zdrojů energie pro Českou republiku daného příslušnou směrnicí k roku 2020.

Nový zákon soustředí do jednoho právního předpisu podporu pro obnovitelné zdroje, druhotné zdroje a vysokoúčinnou kombinovanou výrobu elektřiny a tepla. Z toho také vychází celkový návrh názvu zákona o podporovaných zdrojích energie. V této souvislosti se novelizuje též energetický zákon a vypouští se z něho podpora elektřiny z druhotných zdrojů energie a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla. Podpora elektřiny vyrobené ze zmíněných zdrojů je stanovena jako provozní podpora a bude poskytována podle současně zavedeného systému, a to

formou pevně stanovených výkupních cen nebo zelených bonusů. Podpora však bude podmíněna splněním řady podmínek, které povedou k energeticky i ekonomicky efektivnímu využívání těchto zdrojů.

V navrženém zákoně je také stanovena podpora výroby tepla z obnovitelných zdrojů a druhotných zdrojů, a to formou investiční podpory vázané na splnění obdobných podmínek pro efektivní využívání energetických zdrojů jako u podpory elektřiny.

Součástí návrhu jsou také části novel stávajícího zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, které byly schváleny v listopadu a prosinci loňského roku. Konkrétně se převádí ustanovení zabývající se financováním podpory a poskytováním dotace spojené s podporou využívání obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla za část nákladů nezahrnutých do ceny elektřiny pro odběratele. Dále se převádí ustanovení týkající se zavedení povinného odvodu z elektřiny ze slunečního záření, které kompenzuje zvýšené náklady související s touto dotací.

V návrhu zákona je také uvedena část týkající se tvorby a aktualizace Národního akčního plánu České republiky pro obnovitelné zdroje, který vláda schválila v srpnu loňského roku, a především potom ustanovení, která využívají tento plán k regulaci podpory obnovitelných zdrojů energie.

Součástí předloženého zákona je novela zákona o hospodaření energií, která stanovuje určitá pravidla pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách, a novela zákona o odpadech, která zajišťuje budoucí nakládání s odpadními solárními panely ze solárních elektráren, a to včetně vytvoření dostatečného objemu finančních prostředků na likvidaci nebezpečného odpadu z těchto panelů po skončení doby jejich životnosti nebo ukončení provozu solární elektrárny.

Vzhledem k tomu, že se jedná o návrh, kterým se transponuje předmětná směrnice, a jde o právní předpis, kterým bude umožněn rozvoj a regulace obnovitelných zdrojů podle potřeby a možností České republiky a jejího hospodářství, dovoluji si požádat ctěnou Sněmovnu o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu Martinu Kocourkovi. Prosím o slovo zpravodaje, kterého místo omluveného pana poslance Milana Urbana zastoupí pan kolega Cyril Zapletal. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážení kolegové, tento tisk je velice složitý a nebude jednoduchý k projednávání. Myslím, že pan ministr to řekl všechno, jen upozorňuji na to, že hospodářský výbor připravil na středu 22. 6. na 13 hodin v místnosti 205

seminář na toto téma. Kdo bude mít k tomu své odborné výhrady, bylo by dobré, aby se tohohle semináře zúčastnil.

Jinak doporučuji propustit do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím pět přihlášek. Prvním z přihlášených je pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím pana kolegu o slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, předložený návrh zákona o podporovaných zdrojích energie už několik týdnů vyvolává ohlasy a zřejmě se zařadí k návrhům, které nám plní e-mailové schránky a zvyšuje množství lobbistů ve sněmovních kuloárech než jiné normy. Konečně, střetnou se zde oprávněné podnikatelské zájmy provozovatelů zařízení vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů a zájmy provozovatelů konvenčních zařízení, která navíc umožňují spalování biomasy.

Obdržel jsem stejně jako vy Výzvu Parlamentu ČR k zamítnutí návrhu zákona o podporovaných zdrojích energie od Platformy pro obnovitelné zdroje energie podepsanou 531 společností, třemi profesními organizacemi, některými obcemi a nevládními organizacemi i fyzickými osobami. Četl jsem i související materiál se čtrnácti body odůvodňujícími návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Přečetl jsem si rovněž tiskovou zprávu Ministerstva průmyslu a obchodu, která na výtky vůči návrhu zákona reagovala. Těžko se, zejména po přečtení této tiskové zprávy, zbavit dojmu, že se plně otvírají dveře k obcházení žádoucího rozvoje výroby energie z obnovitelných zdrojů a splnění závazku dosáhnout 13% podílu výroby energie z obnovitelných zdrojů, především spalováním biomasy.

Dovolte mi věnovat se ale dvěma jiným momentům předloženého návrhu zákona. V první řadě jde o paragrafy 16 až 24, kde se opět objevuje retroaktivní úprava solárního odvodu, jež je nyní předmětem posuzování Ústavního soudu a kterou se kriticky zabývá dopis evropských komisařů Connie Hedegaardové a Güntera Oettingera ministři průmyslu a obchodu z 1. listopadu 2010.

V druhé řadě se chci zmínit o § 38 odstavcích 9 a 10, které zrušují smlouvy o dodávce elektřiny uzavřené podle dosavadních právních předpisů mezi provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem regionální distribuční soustavy a výrobcem k 31. prosinci 2011. Další ustanovení, tedy že nárok smluvních stran vznikl za trvání takové smlouvy zůstává zachován a posuzuje se podle dosavadních právních předpisů, promiňte mi, nedává v českých poměrech záruku na nic.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, německé zahraniční obchodní komory vydaly nedávno již pošesté přehled o podmínkách podnikání v patnácti státech střední a východní Evropy a v Kosovu. Dovolím si krátce citovat z některých statistik. Ve vědě a výzkumu je na tom hůř než Česko pouze Bulharsko, Albánie, Makedonie a Kosovo. V kategorii právní stát je horší než Česko jen Lotyšsko, Rumunsko, Makedonie, Albánie, Bosna, Chorvatsko, Srbsko a Kosovo. V případě transparentnosti veřejných zakázek je Česká republika spolehlivě poslední.

A ještě mi dovoluji zmínit jednu anketní otázku v onom zmíněném materiálu, která zní: Investoval byste znovu do České republiky? Rezolutní ne odpovědělo v roce 2007 16,8 % investorů. V roce 2008 to bylo 19,3 %, v roce 2009 18,3 % a v roce 2010 20,9 % investorů. Letos by si další investování do Česka rozmyslelo 30,3 % německých investorů. Větší sešup zaznamenalo již pouze Slovinsko, Albánie, Makedonie a Kosovo. Dodávám, že německé investice v ČR dosahují 22 mld. eur, podobně jako německé investice v Číně.

Ani navržený zákon k atraktivitě pro investory domácí i zahraniční rozhodně nepřispívá, a naopak prohlubuje problém České republiky jako prostoru s legislativou nepřátelskou investicím, včetně investic do technologií využívání obnovitelných zdrojů energie. Navrhuji proto vrácení návrhu zákona navrhovateli k přepracování. Nebude-li toto přijato, pak navrhuji zamítnutí návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Böhnischovi.

Já jsem ještě v úvodu měla nechat odhlasovat to, že je změna zpravodaje, protože jsme v prvním čtení. Takže dámy a pánové, poprosím vás o souhlas s tím, že místo omluveného pana poslance Milana Urbana bude zpravodajem v prvním čtení pan poslanec Cyril Zapletal.

Zahajuji hlasování číslo 171. Prosím, kdo souhlasí se změnou zpravodaje v prvním čtení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přítomno 162, pro 104, proti nikdo. Děkuji vám.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Je přihlášen jako další pan poslanec Jan Látka.

Poslanec Jan Látka: Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji seznámit vás s výzvou platformy obnovitelných zdrojů energie, která se jistě dostala i k mnohým z vás:

„Vážení členové vlády a Parlamentu České republiky, dne 11. 5. 2011 sch-

válila vláda návrh zákona o podporovaných zdrojích energie, který má zrušit stávající zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Podle tohoto návrhu má být pro ekologické elektrárny zrušen přednostní přístup a záruka připojení k elektrizační soustavě. Nový zákon má zrušit i dosavadní systém peněžitě podpory garantující návratnost investic a stabilní výši výnosů pro ekologické elektrárny.

V rozporu s celosvětovým trendem rozvoje obnovitelných zdrojů má nový zákon zavést komplikovaný, netransparentní a diskriminační systém podpory, který znemožní plánování, financování a výstavbu decentrálních elektráren šetrných k životnímu prostředí. Jeho prostřednictvím mají být přednostně podporovány uhelné elektrárny a spalovny. Na nový, nefunkční systém podpory mají přejít i všechny stávající ekologické elektrárny. To představuje nepřipustnou retroaktivní změnu pravidel, která způsobí definitivní diskreditaci České republiky mezi zahraničními investory. Na základě nového zákona má dále dojít k neodůvodněnému navýšení cen elektřiny pro konečné spotřebitele.

Návrh zákona o podporovaných zdrojích je zcela zbytečný. Hrubě porušuje právo Evropské unie a ohrožuje dobré jméno České republiky jako vyspělé země se stabilním právním prostředím. Byl připraven bez jakékoli účasti výrobců elektřiny z obnovitelných zdrojů a jeho vyhodnocení ze strany Legislativní rady vlády vzbuzuje pochybnosti. Návrh zákona obsahuje právní instituty, za které byla Česká republika intenzivně kritizována Evropskou komisí. Jeho schválení by znamenalo konec pro stávající i budoucí decentrální ekologické elektrárny u nás.

Je alarmující, že stát odpočátku roku 2010 systematicky zhoršuje podmínky pro výstavbu a provoz výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, poškozujících jejich vnímání ze strany veřejnosti a účelově vytváří prostor pro zastavení jejich podpory.

Stávající úspěšný zákon o obnovitelných zdrojích vychází z celosvětově uznávaného a přebíraného německého modelu. Od roku 2005 funguje jako účinný nástroj pro plnění našeho evropského závazku ke zvyšování podílu ekologické elektřiny. Napomáhá žádoucí diverzifikaci a decentralizaci energetických zdrojů a zvýšení soběstačnosti naší energetiky. Obnovitelné zdroje energie vedly k oživení ekonomiky v období hospodářské krize, zvýšily HDP a daňové příjmy státu. Zákon dal vzniknout stovkám nových podnikatelských subjektů, které vytvořily na deset tisíc nových pracovních míst. Podnikání v ekologické energetice přispívá k rozvoji obcí a regionů postižených útlumem tradiční průmyslové výroby.

My, níže podepsaní, žádáme, aby Česká republika svůj úspěšný zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 180/2005 Sb. nezrušila, ale pouze aktualizovala s ohledem na vývoj odvětví a světové trendy. Vzorem by nám měl být novelizovaný německý model podpory

obnovitelných zdrojů. Nový zákon o podporovaných zdrojích energie z něj nevychází. Znamená naopak likvidaci celého odvětví zelené energetiky, a proto jej rozhodně v plném rozsahu odmítáme.

Důrazně vás proto žádáme: Stáhněte, resp. zamítněte návrh zákona o podporovaných zdrojích energie! Vyžádejte si podrobné a věrohodné podklady ke stavu podpory obnovitelných zdrojů v České republice a jejímu skutečnému vlivu na ceny elektřiny pro konečné spotřebitele! Upravte úspěšný zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, podle kvalitního německého modelu!“

Závěrem mi dovoluji seznámit vás se signatáři této výzvy ke 14. 6. 2011. Bylo to 535 podnikatelských subjektů, 3 profesní organizace, 7 měst a obcí, 8 nevládních organizací či sdružení občanů a 155 fyzických osob.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Látkovi a prosím o slovo pana poslance Karla Šidla.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, návrh zákona nahrazuje a ruší zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a zákony 137/2010 Sb. a 330/2010 Sb., které byly přijaty Poslaneckou sněmovnou v závěru roku 2010 jako obrana proti nekontrolovanému rozvoji fotovoltaických zdrojů energie.

Návrh zákona ve sněmovním tisku 369 mění pravidla pro podporu elektřiny a tepla z obnovitelných zdrojů energie, druhotných energetických zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla. Zavádí povinnost vytvoření a aktualizace národního akčního plánu České republiky pro objem a podíl energií z obnovitelných zdrojů na celkovém mixu energetických zdrojů pro výrobu elektrické energie a tepla, po kterém je trvale voláno zejména odbornou veřejností, ale i některými politiky.

Česká republika potřebuje stabilní, standardní, dlouhodobě předvídatelné podmínky pro podnikání na energetickém trhu. Návrh zákona nastavuje podmínky pro vydávání, evidenci a uznávání rizik a záruk původu energie z obnovitelných zdrojů, financování podpory na úhradu nákladů spojených s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů, poskytování dotací operátorovi trhu na úhradu těchto nákladů a odvod z elektřiny ze slunečního záření. Zpracovává příslušné předpisy Evropské unie. Jako cíl si klade zajištění podílu obnovitelných zdrojů na spotřebě primárních energetických zdrojů ve výši 13 % do roku 2020.

Soustředění podpory pro obnovitelné zdroje, druhotné zdroje a kombinovanou výrobu elektřiny a tepla do jednoho právního předpisu vyvolává celou řadu názorů a zejména emocí. Mění se stávající model podpory ener-

gie pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů. Je nově nastaveno financování podpory výroby elektřiny využívající regulované složky ceny elektřiny a dotaci ze státního rozpočtu. Nově vzniká podpora výroby tepla z obnovitelných zdrojů a druhotných zdrojů.

Zmíněnými změnami v návrhu zákona vzniká celá řada připomínek a dotazů, které si zasluhují přímé odpovědi předkladatelů. Provozovatelé malých vodních elektráren s instalovaným výkonem do 100 kW reagují na nově zaváděný princip vázání práva na podporu vyrobené elektřiny se souhlasením nabídky s poptávkou na trhu s elektřinou organizovaném operátorem trhu s elektřinou a na vliv záporných cen elektřiny na tomtéž trhu. Jsou jejich obavy oprávněné, pokud jde o nesesouhlasení nabídky s poptávkou, že výrobci elektřiny nebude proplacena elektřina dodávaná do energetické soustavy a oni vlastně vyráběli zadarmo? Nebo v případě dosažení záporné ceny na trhu s elektřinou organizovaném operátorem trhu by výrobci museli tuto zápornou cenu povinně vykupujícímu uhradit? V tomto případě výrobce vlastně vyráběl zadarmo. Nelze pominout ani argumentaci oponentů návrhu zákona, že se mění garantovaná návratnost investičních nákladů dle původního zákona č. 180/2005 Sb. Nebo existence nového vykupujícího ruší povinnost výkupu vyrobené elektřiny z obnovitelných zdrojů? Jak se nově navrhované podmínky podpory promítnou do ceny elektřiny pro konečného spotřebitele? Nebudou zhoršeny podmínky konkurenceschopnosti pro české podnikatele? Jakým způsobem bude projednáno s výrobcí elektrické energie a tepla zastavení výplaty podpory po dosažení stanovených limitů pro obnovitelné zdroje, druhotné zdroje a kombinovanou výrobu elektřiny a tepla podle národního akčního plánu?

Zde jsem zcela určitě nevyčerpal všechny dotazy k návrhu zákona. Ani nejsem takovým odborníkem na podnikatelské prostředí v energetice České republiky, abych dokázal posoudit, zda text zákona nabízí prostor pro jeho úpravy v průběhu legislativního procesu. Přesto jsem připraven k diskusi nejen s předkladateli, ale i s odbornou veřejností, kterou si tato strategická právní úprava pro energetiku České republiky zasluhuje. (Potlesk poslanců KSČM)

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl nyní pan poslanec Šidlo. Prosím nyní dalšího z přihlášených pana poslance Václava Zemka.

Poslanec Václav Zemek: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Předkládaný zákon o podpoře energie z obnovitelných zdrojů by se spíš měl jmenovat zákon o nepodpoře. Protože po jeho přečtení mi to tak připadne. Ten zákon je primárně napsán proto, aby tuto oblast podpořil, ale fakticky může vést k tomu, že podpora této

oblasti bude zastavena, a to i u zdrojů, které už jsou v činnosti. Víte, ono trochu pro náš přístup jako České republiky je příznačné to, že tuto agendu předkládá – a teď prostřednictvím paní předsedající mi pan ministr promine, i členové hospodářského výboru, to není nic proti nim – ale předkládá to Ministerstvo průmyslu a obchodu. Kdežto třeba na Západě už šli tím směrem, že tato agenda spadá do resortu Ministerstva životního prostředí. A to trochu odráží i náš přístup. My tu oblast vnímáme trochu jako takové nutné zlo, které musíme v rámci Evropské unie udělat, ale už nevidíme další potenciální plusy. Na Západě už na to přišli, protože tato oblast poskytuje velký potenciál rozvoje do investic a i pro drobné firmy. Přišla na to už i Čína. A my se v tuto chvíli ocitáme tak trochu mimo mísu.

Já bych byl velice nerad, abychom se stali takovým energetickým skanzenem. Teď to ve mně trochu evokuje vzpomínku na Troškovu trilogii o jezeďácích z Hoštic, jak je ve třetím díle koupili Italové, aby si zachovali skanzen. Nerad bych se dostal do této pozice, a proto se připojuji k návrhu kolegy Böhnische na vrácení zákona k dopracování. Protože v takovéto formě, jak je předkládán, nemůže přinést nic dobrého.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci a prosím o slovo dalšího z přihlášených. Pan poslanec Josef Novotný z Věci veřejných, prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré dopoledne, paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové. Úvodem opět ohlásím střet zájmu. Jedná se o energetický zákon, energetikou jsem se živil před nástupem do Sněmovny a vyprávěl jsem starostům, přemlouval jsem je, aby si zařídili fotovoltaiky na svých školách a jiných zařízeních, protože je to stabilní podnikání vhodné pro obce. Musím uznat, že jsem se mýlil, že v České republice je tomu naopak.

Zákonem nic neuspoříme ani nás nic netlačí. Směrnici, kterou jsme měli implementovat, stejně implementujeme, a už je půl roku po termínu, pouze řešíme zase nějaké problémy, které si myslím, že se vám budu snažit objasnit.

V současné době nás tlačí arbitráže. Vzniká jakýsi krizový tým, právníci, specialisté na arbitráže, bez výběrového řízení to probíhá, a je skutečně za minutu dvanáct, abychom se bránili tomu, co jsme spáchali, co nás donutil spáchat ČEZ svým nekonáním a co Sněmovna udělala zejména před volbami, kdy měla jiné starosti a neposlechla pokyn k zabrzdění stavu lavinovitého nárůstu nových obnovitelných zdrojů. A v současné době tento tým vzniká, bude bránit republiku před arbitrážemi a my těch několik procent naděje, které máme, zabijeme. Zabijeme tímto zákonem, protože

jsou tam pasáže, které vyloženě nahrávají tady těm kmotrům, kteří zde mají postavené elektrárny, sídlí na Kypru a nebudou čekat dvacet let na budoucí výnosy podle toho, jak to bylo nastaveno, ale oni ty peníze otočí hned. Dostanou je z České republiky, z našeho rozpočtu formou mezinárodních arbitráží a tento zákon se jim velice hodí.

K vlastní materii zákona. Regulace a znejištění podnikatelského prostředí, která se tam zavádí, znamená absolutní likvidaci malých investorů, protože s takovýmto zákonem nemůže nikdo přijít do banky a chtít, aby zafinancovala energetický projekt s tím, že není vůbec známo, jak bude vypadat cena v čase, který investici má navrátit. Zákon je v rozporu s legislativními pravidly vlády, protože vyhlášky, které zákon navozuje, nejsou vůbec předloženy, nikdo netuší, jak budou vypadat.

OZE, obnovitelné zdroje energie, přestávají být privilegovaným zdrojem. Dostávají se na stejnou úroveň jako druhotné zdroje. To je v rozporu s pravidly Evropské unie. Návrh neimplementuje směrnici zejména v části zjednodušení povolenáckého řízení. Vůbec se nezmiňuje o společných projektech států, protože směrnice měla za cíl provádět jakousi integraci Evropské unie, sjednotit, posílit síť, zavést předzvěst jednotné evropské energetiky. To v zákonu vůbec není. Je tam velký problém, že se podporují tzv. druhotné zdroje, které povedou k tomu, že se nebude třídit, nebo dokonce po vyřídění se bude opět míchat komunální biomasa s odpady tak, aby se získala podpora, která je v tomto zákoně umožněna.

Národní akční plán se stává významným aktem regulace. Já se ptám: Víte, jak vznikl? Vznikl v srpnových dnech po ustavení vlády, tuším 25. srpna byl přijat. Naprosto bez odborné diskuse. A je to zásadní dokument, který my zde v podstatě legalizujeme a který zastavil obnovitelné zdroje, určil jakési kvóty, a tady mu dáváme jakoby zákonný význam, protože na něj se tento zákon obrací. Dá se z toho odvodit v podstatě, že tady tu komunální biomasu a další druhotné zdroje zavádíme do zákona, že jsou naopak NAPem diskriminovány obnovitelné zdroje. Je to proto, že ty jsou zastropovány, v podstatě na deset let je vymedováno (?), nebude se nic stavět. A tyto druhotné zdroje, které jsou postaveny na roveň, žádné limity v NAPu nemají.

Ruší se podpora pro ostrovní provozy, které nezatěžují síť, nemají s těmi přenosovými problémy vůbec žádnou souvislost a de facto jsou definitivně rušeny, vlastně vypárány ze zákona 180, který přechází vlastně do tohoto zákona o podporovaných zdrojích.

Ruší se právo přednostního připojení. Velice komplikovaně a naprosto nejednoznačně se znejišťuje podpora stávajících elektráren v režimu pevné výkupní ceny a zeleným bonusem, který bude mít, jak už tady kolegové předřečníci řekli, naprosto nejasné kontury, protože v případě nulové nebo záporné ceny elektřiny na trhu tak může být tento výrobce sankcionován,

takže z toho vznikne nějaký mix ceny, která bude nižší než ta, která byla garantována investorům na 20 let, 15 + 5. To je potřeba si uvědomit, že takto výbušnou normu, která je úplně zbytečná, nikam nás netlačí, nic nehoří, protože obnovitelné zdroje jsou stejně u nás zastaveny, tak my ji dáváme v době, kdy se blíží arbitráže a hrozí nám velké sankce.

Pak jsem se chtěl zmínit o tom, že stanovení tady toho neznámého mechanismu, stanovení ceny, která vznikne, je to jakási pomsta ČEZu za to, že jsme v energetickém zákoně stanovili regulaci za náhradu. Ta pomsta spočívá v tom, že oni, kdyby měli platit nějakou náhradu za to, že vypnou obnovitelné zdroje, toho mechanismu nebudou využívat, kromě snad stavu nouze, kdy skutečně bude hrozit blackout. Nebudou ho zneužívat. Toho jsme dosáhli tady změnami, které jsme provedli v tom zákoně. Ale oni se nám vysmívají v tomto návrhu, který předložili. Protože my teď tu regulaci a efekt, který bude prováděn, nebo schválíme, pokud k tomu dojde, vlastně opět stav, kdy nastavením výkupních cen v režimu zeleného bonusu bude vlastně dosaženo téhož.

Je to další zdanění obnovitelných zdrojů, které byly postaveny. Tím je ale zpochybněna 15letá zákonná návratnost a opět je to argument pro arbitráže, které hrozí. Zastropování výkupní ceny na 6 korun za kilowatthodinu, které je tam dáno, v podstatě zabrzdí rozvoj zejména malých investorů, zabrzdí rozvoj tohoto odvětví a projeví se to jak v technologickém zaostávání ČR v obnovitelných zdrojích, tak ve velkém propouštění v tomto odvětví průmyslu. A je potřeba jasně v této chvíli říct občanům, že si nějakou svou střechu nepostaví.

K biomase. O tomto tématu jsem se zde už zmiňoval v minulosti. Chystá se velký biomasový tunel. Tunel v malém probíhal už v minulých letech, kdy bylo umožněno směsné spalování, a vlastně celý byznys vznikl překategorizováním O1, O2, O3, kdy buldozer hrnul biomasu do kotlů, na vstupní rošty, nebo ji míchal s uhlím. A v té chvíli, když tam nestál finanční úředník, který by zkontroloval, jaká je to kategorie biomasy, tak to tím skončilo. To, že dodavatel rád napsal kategorii, která byla nejvýhodnější pro odběratele, je samozřejmě! Vždyť to byli obchodní partneři! A tento tunel, který jsme se snažili jakýmsi způsobem brzdit, proto jsem pro zákon 180 nehlasoval, snažil jsem se zachránit biomasové kotelny v obecních vlastnictvích, aby se jim neztratilo palivo, tak teď nabývá gigantických rozměrů. Říkám to proto, že je tady smlouva, kterou na 15 let má jeden dodavatel. Víím, že spádová oblast českých lesů, což je 60 % lesů ČR, je rozdělena na dvě takovéto skupiny, a tito odběratelé štěpky bez výběrových řízení získali lukrativní smlouvy, které budou znamenat – a jsou navázány, už ve smlouvách je napsáno, že výkupní cena bude taková, je mimochodem nižší, než je cena na trhu, a její růst nebo pokles se bude vyvíjet od tohoto zákona. Oni už tehdy věděli, před rokem, že si takovýto

zákon napíše, předloží a my jim ho schválíme. A biomasa z českých lesů je na 15 let v podstatě určena pro spalování ve velkých zdrojích.

Vůbec celý systém je připraven na to, že za nás teď ČEZ splní kvótu, která je, a jak nám řekl generální ředitel Roman na semináři ve středu, skutečně se připravuje útlum malých zdrojů, připravuje se obecně útlum obnovitelných zdrojů, a to, že závazek, ke kterému jsme se zavázali, je jenom deklaratorní, to se všichni snaží zdůrazňovat, a budeme ho plnit velkými zdroji, biomasou. NAP to koneckonců předepisuje, a teprve když by nám něco hrozilo v roce 2020, tak to nějakým způsobem povolíme. Do té doby to bude probíhat v režii ČEZu, v režii těchto velkých kmotrů, kteří si rozeberou biomasu. A tunel spočívá v tom, že biomasa je dána. Žádná záměrná biomasa, záměrně pěstovaná třeba štěpka se u nás nepěstuje – kromě Bystřice, která má slabých, já nevím, 80 hektarů, a několika jiných starostů, kde vím, že mají pár hektarů na zkoušku, tak tyto dřeviny nejsou nikde k dispozici. Dokonce stát nemá ani pěstitelskou příručku. Tu bude dělat Výzkumný ústav Průhonice snad do konce roku. Takže my máme několik let skluz v tom, abychom připravili biomasu na nové úkoly, které tady jsou. Na druhé straně tady máme zákon, který biomasu předurčuje, umožňuje tento tunel, a my jsme toho součástí a já na to upozorňuji marně. Čili se snažím vás, prosím vás, probudit, tak jak jsme se neprobudili na podzim, když jsme schválili zastavení obnovitelných zdrojů retroaktivním způsobem a bude nás to mrzet.

Další velmi vražedné, a znovu to zdůrazním, je napojení tohoto zákona na národní akční plán. My říkáme něco zákonem a národní akční plán stanovuje vláda v podstatě bez diskuse, bez široké diskuse, prostě řekne, jaké budou limity. Takto nemá vypadat legislativa! Legislativa má říkat jasně všechno a nemá to regulovat NAP. A jak nám NAP už působil v tomto zákoně velký problém, protože v NAPu se říká, že v roce 2020 bude 1695 megawattů instalovaných v obnovitelných zdrojích ve fotovoltaice. A my už máme v letošním roce 1958, čili my už to máme přešvihnuté! Čili je potřeba jasně říct, pan ministr by měl jasně říct a oznámit národu: už si nikdy, babičko, své 2, 3, 5 kilowattů neuděláte, aspoň v následujících deseti letech, protože zákon, který tady máme, vám to v podstatě neumožňuje. Je potřeba říct, že máme v tomto vyhlášen stop stav, a přitom je to jasné selhání ČEZu i Poslanecké sněmovny, které tento stav zavinili. A přitom ti malí – ty střechy, které by měly být podporovány, a mělo by na každé vhodné střeše být nějaké zařízení, buď solárko, nebo fotovoltaika – představují jenom 4,4 % problému, který zde tímto se snažíme hasit.

Závěrem chci říct, že zákon je neopravitelný v Poslanecké sněmovně. Nevznikal v ní ani na MPO. Musí ho opravit ČEZ. Musí vzniknout širší diskuse, která k tomu bude. A co je podstatné: já požaduji, aby nová arbitrážní

skupina, která vznikla při vládě nebo při Ministerstvu financí, se jasně vyjádřila, jestli tento zákon jí nekomplikuje obranu našeho státu před průšvihem, do kterého se v současné době dostáváme.

Takže já se připojuji k návrhu vrátit tento zákon k dopracování. Na druhou stranu ještě bych chtěl navrhnout, že kdyby to neprošlo, tak bychom ten zákon měli dostat do výboru pro životní prostředí. Ale, znovu opakuji, je zde neopravitelný!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Josef Novotný z Věcí veřejných. Zeptám se ještě na další přihlášky. Pan poslanec Jiří Papež, poté pan poslanec František Laudát.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Já bych pouze s ohledem na to, že projednáváný materiál se částečně týká také zemědělské oblasti, chtěl požádat o přikázání tohoto návrhu zákona zemědělskému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pokud to tady nezaznělo, navrhuji, aby podobně jako u energetického zákona se tím zabýval výbor životního prostředí. To si myslím, že je legitimní.

A jenom k panu Novotnému. Já se domnívám, že reálná a správná cesta je pustit to do druhého čtení. Nepochybně tam zákon dozná jistých změn. Na druhou stranu to, co tady zaznělo, prosím, technologie se řádově mění obrovským tempem a zvykejme si na to, že obnovitelné zdroje budou normální cesta k podnikání, nikoliv nadstandardní. Jestli někdo něco prošvihl, tak to byla Fischerova vláda, která sem nepřišla včas s brzdou.

Na levou část bych jenom znovu připomněl to, co už jsem tady říkal několikrát. Uvědomme si, že přehnaná podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů je jeden z nejsilnějších prvků na postižení a zatížení nejslabších sociálních vrstev obyvatelstva. Znova bych připomněl, že – nevím, zda všichni, ale předpokládám, že většina poslanců zde dostala analýzu toho, že pokud půjde všechno stejnou cestou jako doposud, že z kapes daňových poplatníků do roku 2030 by odputovalo na podporu, to znamená do kapes podnikatelů s obnovitelnými zdroji, přes 600 miliard korun, hodnota vyrobené energie z obnovitelných zdrojů je přes 40 miliard korun. A domnívám se rovněž, že pokud tady pan Novotný mluví o ČEZu, já se domnívám, že i on má obrovské zdroje, které vyrábějí z obnovitelných zdrojů

energie, takže prostě kopat tady do něj tímto způsobem – mám pocit, že mně to připomíná trochu chování v jedné fázi hlavního města Prahy, kdy když už nikdo nevěděl, tak se opřel do Dopravního podniku, který je nejdůležitější, ale zároveň také průběžným otloukánek. S ČEZem se tady odehrává v podstatě obdobně totéž.

Takže já naopak doporučuji, abychom propustili zákon do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní se hlásí ještě pan poslanec Zemek. Jsme stále v obecné rozpravě.

Poslanec Václav Zemek: Pan kolega Novotný mě předběhl v přikázání výboru pro životní prostředí. Já bych s dovolením ještě navrhl přikázání výboru ústavněprávnímu, protože zákon se dotýká i stávajících smluv a mohlo by tam dojít ke konfliktu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Jsou před námi závěrečná slova. Nejprve požádám pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, poté bude mít možnost také pan zpravodaj Cyril Zapletal. Pan ministr Martin Kocourek má slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl poděkovat za proběhlou rozpravu. A jako její určité centrum cítím jakousi výzvu, která nám všem byla zaslána. Já bych si na tuto výzvu kromě toho, že máme podrobnější rozbor celé výzvy, zkusil zareagovat velmi stručně k některým jejím hlavním stěžejním a zde zmiňovaným bodům.

Za prvé bych chtěl říci, že záruka připojení bude pořád zachována v dosavadním rozsahu, to je za předpokladu, že budou splněny podmínky připojení. Sice se zavádí nový systém podpory, ale systém nadále garantuje patnáctiletou dobu prosté návratnosti investice a zachování výnosů za jednotku vyrobené elektřiny, což vytváří ekonomickou stabilitu pro investory, jež je v ostatních sektorech nebyvalá. Dále se zavádí mechanismus zastavení podpory pro nové zdroje, které svým výkonem přesáhnou hodnotu požadovanou národním akčním plánem, což je zdůvodněno potřebností a ekonomickými dopady. Na závěr k této výzvě bych chtěl říci, že ekonomická analýza projektu fotovoltaických elektráren je reálně proveditelná, a to na základě stejných možností jako u nepodporovaných zdrojů.

Jinak bych chtěl obecně říci k proběhlé rozpravě, že tento návrh v

žádném případě neporušuje evropské právo, a prokázalo to nejenom připomínkové řízení, ale zejména stanovisko odboru kompatibility Úřadu vlády a též projednání návrhu v Legislativní radě vlády. Tato jednání potvrdila soulad s právem Evropské unie, jakož i se zmiňovanou směrnicí 2009/28. Změnu místa výplat podpory při zachování stávajících práv výrobců a výše podpory nelze považovat za destruktivní změny systému podpory.

Dále bych chtěl říci, že návrh zákona implementuje zmíněnou směrnici, a proto nemůže být zbytečný. Podpora tepla z obnovitelných zdrojů byla doposud realizována prostřednictvím investiční podpory z různých podpůrných programů, avšak doposud záleželo pouze na vyhlásovateli podpory, zařadí-li takovouto podporu do výzvy. Nyní je tato povinnost dána tímto návrhem zákona.

Dále bych chtěl jenom zrekapitulovat, že smyslem tohoto návrhu zákona je transparentní podpora, kdy výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů bude mít oddělené faktury za hodinovou cenu elektrické energie a za podporovanou složku. Dalším důvodem změny toku financí je odejmutí povinnosti dané státem soukromým společnostem odkupovat, fakturovat a vyplácet podporu. Takováto povinnost nebyla v souladu s liberalizací trhu s elektřinou.

Závěrem bych ještě zareagoval na některé podněty, které zde zazněly.

Co se týká německých investorů, já bych chtěl říci, že se s německými investory, které považuji za velmi významné v České republice, pravidelně setkávám, jsem v pravidelném kontaktu s Česko-německou obchodní a průmyslovou komorou a podobné hodnocení a signály, jaké zde zazněly o neatraktivitě České republiky pro německé investory, jsem nezaznamenal. Skoro bych si kladl otázku, jak jsou na tom teď investice v Německu, protože po nedávném rozhodnutí německé vlády zredukovat a v podstatě ukončit jaderný program myslím, že tento krok způsobil naopak naprostou nejistotu investorů v Německu, protože došlo k naprostému porušení očekávatelných podmínek pro podnikání v tomto sektoru v rámci Německa.

Dále zde padla otázka, proč vlastně tento návrh zákona předkládá Ministerstvo průmyslu a obchodu a nikoliv Ministerstvo životního prostředí. Ministerstvo průmyslu a obchodu předkládá tento návrh proto, protože se týká oblasti energetiky a energetika je naprosto klíčovou oblastí pro chod celé české ekonomiky, a to je výlučně v kompetenci Ministerstva průmyslu a obchodu. Nicméně bych chtěl zdůraznit, že tento návrh byl důkladně diskutován s Ministerstvem životního prostředí, s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem dopravy tak, aby tato ministerstva v souladu se svými kompetencemi mohla konsenzuálně tento návrh podpořit. Takže se nejedná čistě o návrh

Ministerstva průmyslu a obchodu, ale o společný prodiskutovaný návrh meziresortní.

Závěrem jenom dovoluť říci, že, jak jsem zmínil, tento návrh sjednocuje, zjednodušuje a zpřehledňuje danou problematiku, ale základní rozdíl mezi tímto návrhem a současnou legislativou je v nákladech, které Českou republiku budou čekat v oblasti dosažení cíle pro obnovitelné zdroje. A ten rozdíl je 21 mld. do roku 2020. Já bych chtěl říci, že ten, kdo podporuje současný stav, a ten, kdo je ochoten diskutovat o tomto novém návrhu, tak mezi nimi je rozdíl zmíněných 21 mld. korun do roku 2020 a o ty se zde asi bude hrát. A myslím, že to může být vodítko pro rozhodování, jak s tímto návrhem naložit.

Znovu tedy opakuji, že si dovoluji Sněmovnu požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Bylo to jeho závěrečné slovo. Nyní se závěrečným slovem také vystoupí pan zpravodaj Cyril Zapletal. Prosím, pane kolego.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Mně zbývá tedy jenom oznámit, že diskutovalo sedm kolegů, někteří dvakrát, s tím, že třikrát zazněla žádost, aby se hlasovalo vrácení materiálu k dopracování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, a myslím také návrh na zamítnutí, že zazněl podmíněný. Dámy a pánové, to byla závěrečná slova. Budeme nyní nejprve hlasovat o těchto dvou návrzích. Byl přednesen návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování. Pan kolega Böhnisch podmínil tento návrh tím, že nebude-li přijat, žádá o hlasování o návrhu na zamítnutí. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na vrácení navrhovateli k dopracování. Přivolávám ještě všechny, kteří jsou mimo jednací sál, aby se mohli dostavit, abychom rozhodli o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 172. Táh se, kdo souhlasí s návrhem na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 172 přítomno 167, pro 42, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Nyní rozhodneme o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 173. Táh se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 173 přítomno 167, pro 38, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Pan poslanec Josef Novotný z Věcí veřejných navrhl přikázání životnímu prostředí, pan poslanec Jiří Papež zemědělskému výboru, pan poslanec Zemek ústavněprávnímu výboru. Má ještě někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1714. Táh se, kdo souhlasí s přikázáním výboru hospodářskému. Kdo je pro? A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 174 přítomno 169, pro 154, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Nyní návrh na přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Táh se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 175 přítomno 169, pro 147, proti 7. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na zemědělský výbor.

Zahajuji hlasování číslo 176. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 176 přítomno 169, pro 102, proti 32. Také tento návrh byl přijat.

Nyní hlasujeme o přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Táh se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 177 přítomno 169, pro 30, proti 70. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému, výboru pro životní prostředí a výboru zemědělskému. Tím končí projednávání tohoto bodu, bodu 44, sněmovního tisku 369 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 50. Je to

50.
Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění
ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 351/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, o vaše slovo. (Stálý hluk v sále.)

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl novelu ústavy, která se týká v zásadě jediného bodu, a to změny působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.

Vláda ve svém vládním prohlášení jasně konstatuje, že jedním bodem, který má posílit kontrolu nakládání s veřejnými prostředky, je i změna působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, a to v té rovině, že má dojít k rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. Dnes Nejvyšší kontrolní úřad podle ústavy a podle speciálního zákona nemůže kontrolovat hospodaření územních samosprávných celků ani jiných právnických osob, které mají veřejnoprávní charakter a které nakládají s veřejnými prostředky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Já požádám všechny kolegyně a kolegy, aby věnovali pozornost vám, anebo opustili jednací sál. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Je třeba konstatovat, že takto nastavená působnost Nejvyššího kontrolního úřadu ve srovnání s obdobnými institucemi například v jiných státech Evropské unie je opravdu spíše ojedinělá. Většina zemí má nastavenou působnost takového orgánu širěji, než je tomu v České republice. Proto také vláda předkládá tento návrh, který, pokud ho mám stručně charakterizovat, zpřesňuje dosavadní působnost NKÚ v oblasti při kontrole hospodaření se státním majetkem, a to například tak, že může NKÚ také kontrolovat hospodaření státních fondů nebo může kontrolovat hospodaření s prostředky poskytnutými státu ze zahraničí. Nicméně co je důležité, jak již jsem naznačil, zcela nově je do ústavy inkorporováno to, že NKÚ může provádět kontrolu hospodaření územních samosprávných celků, a to z pohledu zákonnosti, a dále pak hospodaření vybraných právnických osob veřejnoprávní povahy, a to ve formě, jak to upraví zákon.

Je třeba říci, že zde byla vedena výrazná kontrola, naopak působnost NKÚ má být vztahována i na další právnické osoby, které mají co do činění s veřejnými prostředky. Bylo zvoleno toto kompromisní ustanovení, kdy ú-

stava fakticky umožňuje NKÚ kontrolovat hospodaření právnických osob veřejnoprávní povahy s tím, že výčet těchto právnických osob již bude jaksi dán zákonodárci, aby je upravil na zákonné úrovni, nikoliv na úrovni ústavy. To znamená, zákon o NKÚ bude taxativně vyjmenovávat jednotlivé právnické osoby, které by měly této působnosti NKÚ do budoucna podléhat. Co je k tomu ještě vhodné říci, že právě součástí změn je i zákon, který za chvíli budeme projednávat, který na toto navazuje.

Je třeba také přiznat, že v rámci připomínkového řízení byly k tomuto zákonu vneseny mnohé připomínky zvláště z úrovně samospráv, a to jak z úrovně obecních samospráv, tak z úrovně krajských. Předkladatel tyto připomínky akceptoval pouze v rovině formulační, nikoliv v rovině ideové, že by se působnost NKÚ vůbec neměla rozšiřovat na oblast územní samosprávy, a to právě z toho důvodu, že se jedná o evropský trend. Rozdíl mezi kontrolou státního majetku a kontrolou působnosti samosprávy, územní samosprávy, je dán tím, že zatímco u kontroly státního majetku nebo státu jako takového má NKÚ možnost kontrolovat vedle zákonnosti také věcnou správnost, hospodárnost atd., u územní samosprávy bude možno kontrolovat pouze zákonnost. Je tak respektována jistá autonomie územní samosprávy a právo územní samosprávy na své rozhodování, kde se předpokládá, že efektivitu jednotlivých kroků zhodnotí voliči v komunálních volbách nikoliv NKÚ.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost a žádám vás o propuštění tohoto materiálu do dalšího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Stanislava Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, po této obšírné zprávě pana ministra už mám ulehčenou úlohu, tudíž bych se zaměřil pouze na zásadní momenty navržené novely ústavy a upozorním, že samozřejmě na to navazuje i nadcházející bod, který provádí navrženou novelu ústavy do zákonné podoby.

Je třeba říci, že navržená novela ústavy vychází z respektu Limské deklarace, která je mezinárodním standardem, mezinárodní úmluvou, podle níž mají vlastně veškeré veřejné prostředky, které jsou předmětem veřejné správy, býti, podléhati kontrole, kontrolním mechanismům daného státu.

Navržená úprava představuje zásadní změnu přístupu kontroly nakládání s veřejnými prostředky. Ten významný posun představuje z hlediska kvalitativního nejen kontrola územních samospráv, ale také veřejnoprávních institucí, a to dokonce tedy i médií, zdravotních pojišťoven, regionálních rad soudržnosti. Dalším významným posunem je, že nově bu-

de Nejvyšší kontrolní úřad oprávněn kontrolovat využívání prostředků přijatých ze zahraničí povinnými osobami, které podléhají této kontrole. Jedná se zejména o aspekt kontroly nakládání s fondy EU. Kontrola územně samosprávných celků by ovšem neměla znamenat právě ten zásah do ústavně zaručeného práva na samosprávu, to znamená, jak zde řekl pan ministr, a já to skutečně podtrhuji, nejedná se o věcnou správnost, nejedná se o to, zda by NKÚ mohl kontrolovat, zda obec či město si správně naplánovaly výdaj, efektivně zhodnotily, že je právě na tento konkrétní účel má být tento výdaj použit, ale jde pouze o hledisko zákonnosti, jde o hledisko dodržení formálně procesních předpokladů, které stanovují zákony.

Chci ovšem upozornit na určité riziko nebo nebezpečí, aby se právě následně nepřímou novelizací jiného zákona nedošlo k tomu, že se toto hledisko formální zákonnosti nebude dále rozšiřovat, protože si myslím, že takovéto případné další rozšíření by vyžadovalo i změnu ústavy právě v části osmé, která upravuje práva územně samosprávných celků.

Chtěl bych říci, že tím, že se významně rozšíří působnost kontrolních pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu proti stávajícímu rozsahu, kdy bylo pouze kontrolováno hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu, se bezesporu poskytuje lepší služba daňovým poplatníkům.

Já tento návrh vlády, tak jak zde byl představen, velmi vítám. Myslím si, že je způsobilý, aby prošel do dalšího čtení, ale zároveň chci sdělit, že jeho přijetí musí být umožněno na základě politické debaty napříč politickým spektrem. Jedná se o novelu ústavy. Toto není věc, která by byla řekněme pouze koaliční mantrou, ale je to věc, která musí být projednána i s dalšími politickými stranami, a já se na tuto debatu nad tímto zákonem, který má zajistit lepší službu občanům a lepší kontrolu nakládání s veřejnými prostředky, těším. Takže děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Stanislavu Polčákovi. Otevírám obecnou rozpravu, přihlášky do ní nemám. Pan poslanec Vojtěch Filip, poté paní poslankyně Karolína Peake.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já jsem přesvědčen, že novela článku 97 je už dlouhou dobu nutná. První takový pokus vznikl předtím, než vznikly samostatné kraje v roce 1998 a 1999. Žel, tenkrát nedošlo k naplnění tohoto článku a to se odrazilo na řekl bych některých nešťastných finančních operacích na úrovni krajů po roce 2000, po vzniku krajů. Jsem tedy rád, že vláda našla odvahu a novelu článku 97 předložila. Jsem přesvědčen o tom, že je to pozdě, ale přece. Jsem také přesvědčen o tom, že tato novela má najít podporu jak u Poslanecké sněmovny, tak v Senátu.

Samozřejmě největší debata pravděpodobně nebude nad samotným ústavním textem, ale nad konkrétním zákonem o Nejvyšším kontrolním úřadu. Tak jak řekl pan ministr, budeme se dohadovat o tom, jaké vlastně pravomoci v té kontrole budou, kam zasáhne Nejvyšší kontrolní úřad.

Co říci na podporu toho širšího pojetí, které potom bude následovat? Je to jednak zkušenost právě z hospodaření krajské samosprávy či místní samosprávy, zejména poté, kdy zkolabovaly některé výzvy rad soudržnosti, ať už jde o Jihozápad nebo Sever apod., kde v podstatě narážíme na to, že bychom měli případné prostředky, které byly čerpány způsobem, jenž neodpovídá evropskému standardu, vracet. V tomto ohledu je kontrolní systém České republiky skutečně nedostatečný, tak jak jsme upozorňovali, a proto je potřeba takovou novelu přijmout.

Nebudu dlouze hovořit, ale musím říci, že po tolika letech jsem opravdu rád, že k této změně ústavy dojde. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní paní poslankyně Karolína Peake má slovo. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, vážený pane ministře, velmi vítáme rozšíření pravomocí NKÚ v souladu s koaliční smlouvou na hospodaření obcí a krajů, nicméně nemohu neupozornit na diskrepanci mezi koaliční smlouvou a vládním prohlášením, kde zmizel závazek z koaliční smlouvy rozšířit pravomoci NKÚ také na kontrolu hospodaření státních podniků. Já bych byla velmi ráda, kdybychom se i tomu tématu věnovali při diskusi nejen v rámci koalice, ale i s opozicí v ústavněprávním výboru, který se tímto zákonem bude zabývat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá. (Námítka.) Pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: My jsme jenom rychle prodiskutovali, že pokud se týká hospodaření územně samosprávných celků, tak by se tímto návrhem zákona měl zabývat i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě další návrhy, pokud jsou, na přikázání? Nejsou-li, jednáme o dvou návrzích.

Nejprve ústavněprávní výbor.

Zahajuji hlasování číslo 178. Kdo souhlasí s přikázáním ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 178, přítomno 165, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 179. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 179, přítomno 165, pro 126, proti 4. Také tento návrh byl přijat.

Proto mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tím jsme projednali bod 50, sněmovní tisk 351 v prvním čtení. Děkuji panu ministrowi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu 51. Je to

51.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - první čtení

Opět o úvodní slovo požádám ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, který z pověření vlády tento návrh uvede.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já už jsem víceméně tu novelu prezentoval u předchozího bodu. Toto je změna v úrovni zákona, kam se promítá změna ústavního pořádku. To znamená to, co my přijmeme v ústavě, promítáme s dalším doplněním do samotného zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu z roku 1993. V zásadě jsou tam přeformulována ta první ustanovení, § 3, který vymezuje působnost Nejvyššího kontrolního úřadu, je tedy doplněn a specifikován podle toho, jak se ta působnost mění v ústavě. Je tam právě ono rozšíření o právnické osoby veřejnoprávní povahy a dále pak o územní samosprávné celky.

Já k tomu pouze dodám, že předpokládám velmi seriózní a hlubokou debatu na úrovni ústavněprávního výboru a obecně politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně o tom, zda zachovat působnost, jak ji navrhuje vláda, anebo uvažovat ještě o variantách typu další právnické osoby s určitou třeba majetkovou účastí státu. Tam říkám, že jsme vzali tu užší variantu mimo jiné i z důvodu, že se nepředpokládá výrazná organizační změna Nejvyššího kontrolního úřadu, to znamená nárůst

dalších úředníků či změna struktury a počet kontrolorů atd. Tedy to rozšíření musí být také nastaveno tak, aby NKÚ byl schopen, byť se jedná o namátkovou kontrolu, aby ji byl schopen vůbec reálně vykonávat. Takže předpokládám, že o tom povedeme politickou debatu, a tím reagují na to, co říkála paní předsedkyně ústavněprávního výboru.

Nicméně teď ještě zpět k samotnému návrhu zákona. Jak jsem říkal, rozšiřujeme tam tu působnost v § 3 a reagujeme na to, že by tam nově měly být právnické osoby veřejnoprávní povahy s tím, že jejich výčet by neměl být dán v ústavě jako v normě výrazné právní rigidity, ale měl by být právě obsažen v zákoně. Tedy je taxativní výčet v zákoně, kde se říká, že by nově pod NKÚ, pod jeho kontrolu, měly spadat zdravotní pojišťovny, veřejné výzkumné instituce, dobrovolné svazky obcí, příspěvkové organizace územních samosprávných celků, regionální rady regionů soudržnosti, Česká televize, Český rozhlas, veřejné vysoké školy a Česká národní banka. Předpokládám, že i takto vládou navržený taxativní seznam veřejných institucí, které by nově měly být kontrolovány NKÚ, bude debatován na úrovni výboru a je možné, že seznam nabude změn jak v oblasti případného zúžení, tak rozšíření. Opět je to návrh, který má vyvolat onu debatu.

Dodávám k tomu – je to obsaženo také v zákoně o NKÚ – že vedle zúžení kontroly u územní samosprávy, která už je obsažena, to zúžení, přímo v ústavě, v zákoně je také zúžena kontrola České národní banky a veřejných vysokých škol, a to tak, aby se nezasahovalo do jejich zákonem zaručené nezávislosti. Protože jak víme, jak Česká národní banka ve své působnosti, tak vysoké školy mají jistou formu nezávislosti, kdy zkrátka zvláště u vysokých škol musí být zaručena akademická práva a svobody vysokých škol. Je tam jistá forma profesní samosprávy, byť jiného charakteru, než je územní samospráva, a tedy i zákon přímo říká, jak má být činnost NKÚ zde realizována.

Tolik asi z mé strany v tuto chvíli vše. Nechci dále debatu ze strany navrhovatele extendovat. Jak jsem řekl, je to víceméně zákonné doplnění toho, co navrhuje v rámci novely ústavy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrowi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Stanislava Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, vážená paní předsedkyně ještě jednou. Já již pouze ve stručnosti částečně budu reagovat i na vystoupení, které zde zaznělo.

Velmi děkuji za vystoupení pana předsedy kontrolního výboru. Věřím, že na té novele zákona, resp. ústavy, se pracovalo již v minulých obdobích, kdy my jsme se toho neměli možnost zúčastnit, takže je samozřejmě

napřed v této debatě, nicméně ten výčet, o kterém zde hovořil pan ministr, je jednoznačné, že může doznat určité změny. Například už jenom prostým pohledem do zákona je jasné, že vypadla např. Česká tisková kancelář, která má také určitou veřejnoprávní povahu, takže Česká tisková kancelář by zde mohla být doplněna.

Podle mého názoru má pravdu i paní předsedkyně Peake. Minimálně právnické osoby, v nichž drží stát nadpoloviční většinu, nebavíme se o většině, která je menšinová, tam si to musí ohlídat ten soukromý vlastník v tu chvíli sám, ale u těch podniků, a dokonce bych si myslel, že i u podniků, které jsou ve vlastnictví obcí a měst, v nichž tyto samosprávné celky drží nadpoloviční většinu, by mělo oprávnění Nejvyššího kontrolního úřadu býti zachováno, resp. býti rozšířeno proti stávající úpravě. Já si samozřejmě nemyslím, že by Nejvyšší kontrolní úřad při svém personálním vybavení v současné době byl schopen razantně tuto činnost kontrolní realizovat, nicméně i ta namátkovitost bude představovat určitou pojistku, určitou brzdu jevům, které v těch společnostech asi nejsou zcela transparentní a pod veřejným dohledem.

Tudíž si myslím, že ten zákon v návaznosti na ústavu, na ústavní změnu, je možné propustit do dalšího čtení s tím, že v tom dalším čtení budeme vést napříč politickým spektrem diskusi nad rozsahem kontrolovaných subjektů. Je jasné, že tento rozsah může, podle mého názoru, minimálně v některých ohledech, jak zde již bylo mými předřečníky řečeno, doznat určitých změn.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec František Laudát.

Omlouvám od 10.40 do 12.30 předsedu vlády z dnešního jednání.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, tato novela je výrazně důležitější, než možná kdo zaznamenal, za prvé.

Za druhé, to co říkal můj předřečník pan kolega Polčák, já se domnívám, že by mělo být to, že by se to legislativně krylo i s tím, kde zákon nařizuje veřejné obchodní soutěže, to znamená i obchodní společnosti, protože řada aktivit jak krajských, tak obecních je přesunuta do obchodních společností, zpravidla akciových společností, nejenom s. r. o., spíše více jsou tady zaběhnuté akciové společnosti.

Za další, vidím, ten zákon přichází pozdě, ale přece jen v rámci Evropské unie dojde ke změně, že i vyšší územně správní celky budou muset, bude sledováno v průběžném roce jejich hospodaření, což si myslím,

že bude velice ostrý bič na to, protože v Evropské unii, např. ve Španělsku, už to některé samosprávy vyšších celků dotáhly tak, že také zatnuly příliš velkou finanční sekeru, s kterou se nedokáží srovnat. Jsou to veřejné peníze. Jiná věc je, že skutečně, nikoliv teď, ale na základě toho, a já doufám, že tady nebude příliš mnoho lidí, kteří budou protestovat, možná pod praporem nějaké nezávislosti samospráv vyšších celků a obcí, tak že to projde v nějaké podobě. Pak bych se přece jen přimlouval za to, že bychom se měli zabývat Nejvyšším kontrolním úřadem, alespoň částečně rozšířit jeho možnosti, aby přece jen ta hrozba kontroly a občasná realizace mohla nastat. Protože už dneska to, co chceme po NKÚ, je poměrně velice rozsáhlá agenda, tohle vlastně naskakuje o několik, řekl bych snad i řádově. Takže přece jenom říci, že to bude jen teoretická hrozba, by bylo přece jen trochu málo. Doufám, pokud kontroly budou účinné, tak rozhodně by se této zemi vyplatilo NKÚ o něco posílit, protože korupce na úrovni krajů a obcí je možná ještě výrazně horší než na úrovni státního sektoru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec František Laudát. Nyní pan poslanec Stanislav Polčák. Jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Stanislav Polčák: Já bych snad ještě upozornil na jednu důležitou okolnost. V případě kontroly nakládání s veřejnými prostředky územně samosprávných celků se jedná o částku cca 170 mld. korun. U těch právnických osob, které jsou ovládány nadpoloviční účastí státu, resp. nadpoloviční účastí územně samosprávných celků, se jedná jenom podle odhadu o částku cca 600 mld. korun. Je tady vidět ten zásadní rozdíl, kde se mohou odehrávat ty procesy, které by kontrolu zasluhovaly. Já si proto myslím, že je vhodné, abychom skutečně ve výborech vedli nad tímto vymezením, tak jak je předloženo vládou, a nad možností jeho rozšíření zásadní politickou debatu. Tolik jenom pro upřesnění.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo dále se hlásí do obecné rozpravy? Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Tak jak jsem řekl, samozřejmě debata, která bude vedena v jednotlivých výborech, bude poměrně složitější než u samotného ústavního textu. Dodávám k tomu ústavnímu textu – snad v ústavněprávním výboru budou diskutovat zejména k postavením kolegia, protože to asi bude také důležité vzhledem k tomu, jak se rozšíří právě kompetence.

Pokud jde o samotný zákon, pro někoho razantní zvýšení objemu kontroly znamená zjednodušení té kontroly samotné. Protože ve skutečnosti při kontrole např. státní dotace mohl Nejvyšší kontrolní úřad kontrolovat i obce, problematické bylo, že odděloval striktně financování z té státní dotace, a potom nemohl kontrolovat to, co bylo z prostředků samosprávy, ač ty také pocházely z toho podílu daní, které vybírá stát, pokud samozřejmě nepocházely ty prostředky z místních poplatků, případně z daně z nemovitosti, která je stoprocentním příjmem obce.

V tomto ohledu je potřeba, abychom se soustředili zejména na to, jakým způsobem budou kontrolovány veřejnoprávní korporace. Pan zpravodaj tady upozornil na ČTK. Měli bychom tady samozřejmě hovořit o mnohem větších objemech, které probíhají v jiných veřejnoprávních korporacích. V tomto ohledu se budu hlásit a budu navrhovat, navrhu to teď, abych sem nemusel ještě jednou, aby byl tento tisk přidělen také kontrolnímu výboru Poslanecké sněmovny vzhledem k tomu, že přece jen v tomto ohledu má kontrolní výbor určitým způsobem už zkušenost z některých věcí, když realizuje i jednání o kontrolních závěrech Nejvyššího kontrolního úřadu, ať už jde např. o kontrolu, kterou jsme teď probírali, která se týkala Krajské zdravotní apod. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že kontrolní výbor Poslanecké sněmovny bude mít i sám, samozřejmě s ostatními výbory Poslanecké sněmovny, co dodat k tomuto tisku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Není-li žádná, končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru, pan poslanec Vojtěch Filip navrhl přikázání kontrolnímu výboru. Ještě se hlásí pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Ve smyslu logiky, že předchází tisk byl přikázán i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, bych prosil o zařazení tohoto bodu rovněž do tohoto výboru. Týká se to opět obcí a měst, a to velmi zásadně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je ještě nějaký další návrh na přikázání? Není tomu tak.

Budeme hlasovat nejprve o přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování číslo 180. Ptám se, kdo je pro tento návrh na přikázání. Kdo je proti?

Hlasování číslo 180, přítomno 166, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní přikázání výboru kontrolnímu.

Zahajuji hlasování číslo 181. Kdo je pro tento návrh? Kontrolní výbor prosím. Kdo je proti?

Hlasování číslo 181, přítomno 166, pro 105, proti 15. Návrh byl přijat.

Nyní výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 182. Kdo je pro tento návrh? A proti?

Hlasování číslo 182, přítomno 166, pro 112, proti 6. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu, výboru kontrolnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tím končí projednávání bodu 51, sněmovního tisku 352, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení

Prosím ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Velmi stručně uvedu tuto novelu zákona o rozhodčím řízení. Obecně budu konstatovat, že se jedná v zásadě o celkovou novelu tohoto zákona, která měla v úmyslu reagovat na praktické problémy, které při rozhodčím řízení vznikají. Naším cílem bylo zpřesnit pravidla tak, aby na jedné straně bylo zachováno rozhodčí řízení jako takové, protože je to podle našeho názoru významná alternativa vůči soudnímu rozhodování, která samozřejmě vede k tomu, že část kauz je řešena takto mimosoudně, což vede k částečnému odbřemenění českých soudů. Na druhé straně však je třeba mít taková pravidla, aby rozhodčí řízení jako takové nebylo zneužíváno, aby nebylo zneužíváno ve vztahu k jeho účastníkům, resp. alespoň ve vztahu k jednomu z účastníků. Toto bohužel potenciálně hrozí u určitých typů kauz, u určitých typů sporů. A asi

nejvíce jsou takovéto problémy diagnostikovány u tzv. spotřebitelských sporů.

Ministerstvo se snažilo s odborníky řešit otázku, jak tedy tyto kauzy řešit, resp. jak nastavit taková pravidla, abychom do budoucna nebyli svědky zneužívání rozhodčího řízení právě např. u spotřebitelských sporů. Vedli jsme debatu o tom, jak tedy zvednout důvěryhodnost rozhodčího řízení jako takového, a řešili jsme otázku, za prvé, zda např. u spotřebitelských sporů rozhodčí řízení jako takové vyloučit. Došli jsme k závěru, že mnohem efektivnější je nastavit jasná pravidla než určitý typ sporů, které dosud bylo možné řešit v rámci rozhodčího řízení, z rozhodčího řízení úplně vyloučit. Jdeme tedy tzv. německou cestou, tzn. jdeme cestou, kdy nezužujeme působnost rozhodčího řízení, pouze řešíme otázky řekneme pravidel.

A teď prosím ke konkrétním ustanovením. Jeden z klíčových parametrů, který v návrhu řešíme, se týká samotných rozhodčích doložek, chcete-li, rozhodčích smluv. Zákon má nově stanovit pravidla, jak má takováto rozhodčí smlouva vypadat, jakou má mít řekneme formální podobu, tzn. že má být samostatná, nikoliv součástí spotřebitelské smlouvy kdesi pod čarou. A také je v zákoně řešeno, jaké obligatorní náležitosti takováto rozhodčí smlouva má mít. Cílem je zabránit tomu, kdy ten, kdo podepisuje spotřebitelskou smlouvu, v zásadě omylem, nedopatřením přehlédne nenápadnou rozhodčí doložku, a podepíše tedy něco, s čím by fakticky nesouhlasil, tzn. jeho vůle je v rozporu s tím, jaký text smlouvy podepisuje. Tím, že zde bude samostatná rozhodčí smlouva na samostatném papíru s jasným, ze zákona nastaveným obsahem, domníváme se, že se tak výrazně sníží nebezpečí omylu, které u občanů bohužel nastávalo.

Další důležitá věc, kterou chci zmínit, je nová úprava kvalifikačních předpokladů u osob, které chtějí vykonávat rozhodcovskou činnost. Počítáme s tím, že Ministerstvo spravedlnosti by vedlo seznam rozhodců a bylo by odpovědné za to, zda jsou splněny zákonné podmínky pro výkon této činnosti. Vedle bezúhonnosti považují já osobně za klíčové, že rozhodce bude muset obligatorně mít vysokoškolské vzdělání v oboru právo, tzn. předpokládá se u něj právní erudice, odbornost. Tím zužujeme, řekneme, nebezpečí, že tuto činnost budou vykonávat laici.

Klíčové a asi nejdůležitější, a předpokládám, že to bude také tématem debaty na ústavněprávním výboru a možná také debaty zde na plénu, je téma soudní přezkoumatelnosti rozhodčích nálezů. Já osobně jsem přesvědčen, že dilema, zda v určitých typech sporů, např. u spotřebitelských smluv, zachovat, či nezachovat rozhodčí řízení, elegantně řeší to, že rozhodčí nálezy u takovýchto inkriminovaných a citlivých právních odvětví budou přezkoumatelné soudem. Tím bude zaručeno, že

právní excesy, které mohou nastat, budou takto vychytány. Na druhou stranu však u majority rozhodčích nálezů, kde účastníci jsou srozuměni s výsledkem a nevyjadřují nespokojenost s výsledkem, bude tato věc řešena mimosoudně, a tedy nepůjde o zahlcení české justice.

Debatu jsme vedli na Legislativní radě vlády a pak následně na vládě, jak tedy nastavit onen soudní přezkum rozhodčích nálezů. Původní úprava počítala s tím, že bude v zákoně přímo zmíněn a zajištěn kompletní věcný přezkum rozhodčích nálezů s celým hmotným právem, pokud jde právě o ty spotřebitelské případy. Legislativní rada vlády doporučila jisté zúžení tohoto velmi vágního a obecného vymezení a doporučila, aby soud v případech sporů ze spotřebitelských smluv byl omezen při přezkumu na zkoumání rozporu rozhodčích nálezů s právními předpisy na ochranu spotřebitele nebo rozporu s dobrými mravy či veřejným pořádkem. Vláda se přiklonila k tomuto odbornému stanovisku Legislativní rady vlády, ale já zde korektně říkám, že původní návrh ministerstva byl trošku jiný a sám jsem tedy respektoval názor odborníků z Legislativní rady vlády. Předpokládám, že toto téma bude dále debatováno zde i na výboru, a jsme připraveni opravdu najít všeobecnou shodu tak, abychom zajistili maximální ochranu účastníků ze spotřebitelských smluv. Naším cílem není to nějak účelově zužovat, a tím pádem třeba určitý typ případu vylučovat soudní ochraně. Takže jsem připraven se o tomto zúžení bavit, nakolik tedy pokrývá všechny ty případy, které mohou při přezkumu rozhodčích nálezů u spotřebitelských smluv nastat.

Dámy a pánové, tolik asi představení hlavních změn, které považuji za nejdůležitější právě proto, že jsme svědky často různých kauz, někdy jsou i zmiňovány v médiích. K nám chodí na ministerstvo stížnosti. Proto jsem přesvědčen, že je nutno přijmout tuto právní úpravu. Jak jsem řekl, efektivním a kvalitním řešením není zúžení rozhodčích řízení, protože pak dojde k jedinému – že desítky tisíc kauz přejdou na českou justici, a tím to povede buď ke zvýšení nákladů na českou justici, k nárůstu počtu soudců a zaměstnanců, nebo obecně ke zpomalení soudního řízení jako takového. Efektivním řešením je podle mě to, co navrhuje ministerstvo – kombinace rozhodčích řízení s možným následným soudním přezkumem.

Dámy a pánové, já vás prosím, abyste v každém případě tento návrh propustili do dalšího čtení, abychom mohli na ústavněprávním výboru velmi seriózně a věcně jednotlivé aspekty této novely projednat. Jsme připraveni bavit se i o jiných částech tohoto zákona, které třeba ministerstvo primárně nenavrhuje novelizovat. Naším cílem je opravdu se shodnout na kvalitní komplexní novele, která odstraní veškeré problémy, které jsou dnes s rozhodčím řízením spojovány.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Karolína Peake. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, předkládaný zákon je předkládán v souladu s programovým prohlášením vlády a koaliční smlouvou, která si dala za cíl znovelizovat zákon o rozhodčím řízení, a to zejména v oblasti pravidel pro využívání rozhodčích doložek a v požadavcích na osoby rozhodců, včetně jejich odpovědnosti a minimální správy.

Návrh omezuje možnost zneužívání rozhodčích doložek v neprospěch spotřebitele. Všichni víme, že ve zneužívaných případech doložky fungovaly jako továrny na exekuční tituly, a s těmito případy jsme byli mnohdy seznámeni nejen prostřednictvím médií.

Zavádí se mimo jiné tato nová pravidla: Rozhodčí doložka bude na zvláštní listině s konkrétními náležitostmi, s poučením o vzdání se soudní ochrany, o lhůtách, místě, osobě rozhodce atd. Nově budou na rozhodce ve spotřebitelských sporech kladeny větší požadavky jak co do odbornosti, tak nestrannosti. Proti rozhodčímu nálezu se bude možné odvolat k soudu i kvůli hmotněprávnímu posouzení sporu.

Velmi vítáme tento předložený návrh zákona a doporučuji jej propustit do druhého čtení a přikázat ústavněprávnímu výboru k projednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Karolíně Peake. Otvírám obecnou rozpravu a jsou do ní dvě přihlášky. První pan poslanec Viktor Paggio, poté pan poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se na úvod poněkud vrátil do prosince 2010, kdy jsme zde diskutovali nad návrhem sociální demokracie, která předložila novelu zákona o spotřebitelském úvěru a rozhodčím řízení. Já jsem řekl tenkrát, a opakuji to teď, že považuji oblast zvláště rozhodčích doložek za velmi problematickou. Pan ministr Pospíšil se zde poněkud eufemisticky vyjádřil, že hrozí potenciálně jakési problémy – nehrozí potenciálně, hrozí reálně. A na základě rozhodčích doložek se podvádí dnes a denně.

My musíme reagovat na námitky Evropského soudního dvora, Úřadu veřejného ochránce práv a dalších institucí, které nám vytýkají stav rozhodčího práva v České republice. Já, Karolína Peake, pan Polčák z TOP 09, další poslanci a zástupci neziskových organizací sdružujících oběti rozhodčích podvodů jsme diskutovali s Ministerstvem spravedlnosti o změnách v rozhodčím řízení. Zde musím říct, že Ministerstvo spravedlnosti a sám pan ministr byl velmi vstřícný vůči našim poznámkám. A já věřím,

že výsledná norma, která se dostává teď k vašemu schválení, je kvalitní. I proto, že se nachází v jakémsi rovnovážném bodě mezi dvěma extrémy, co se týče rozhodčích doložek. Jeden extrém, ten extrémně formalistický přístup říká: Ano, stal ses obětí právní pasti, ano, jsi podveden, ale je pod tím tvůj podpis, takže máš smůlu. A ten druhý extrém je zrušení rozhodčích doložek pro všechny spotřebitelské smlouvy. Já se přiznám, že jsem spíše tíhl k tomu druhému extrému, ale výsledná novela, která tady dnes je, obsahuje takové množství pojištění proti zneužívání rozhodčích doložek, že jsem s ní spokojen. Některé z nich tu byly jmenovány. Já si dovoluji je zapakovat znovu:

Ta nejdůležitější je, že rozhodčí doložka bude muset být na zvláštním papíře. Také bude obsahovat informace o způsobu určení rozhodce, zahájení rozhodčího řízení, odměně rozhodce a další informace. Když se nespokojený spotřebitel odvolá k soudu, tak ten už nebude zkoumat jenom případné formální chyby, ale v závažných případech i samotnou podstatu sporu. Podnikatel musí spotřebiteli s dostatečným předstihem náležitě vysvětlit, co je to rozhodčí doložka a co pro něj znamená. A také zákon významně posiluje námitku podjatosti. Například, že o sporu nemůže rozhodovat rozhodce, který je příbuzným jedné ze stran nebo s ní má nadstandardní vztahy dané například tím, že pro ni rozhoduje stovky sporů, což je v současné době v případě podvodníků jako PROLUX a další firmy smutnou realitou.

Já bych se zde zastavil u jednoho bodu a to je jediná má kritika vůči tomuto návrhu. Legislativní rada vlády vyřadila ze zákona bod, že rozhodci budou nově vedeni v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti, který bude veřejně přístupný na internetu, a pokud poruší tento zákon, tak logicky z tohoto seznamu budou vyškrtnuti. Já bych velmi plédoval za to, aby se tento bod vrátil ve výboru do tohoto zákona. Mluvil jsem o tom jak s panem ministrem, tak se zástupci ústavněprávního výboru. Byl jsem ujištěn, že se tam tento bod vrátí už proto, že je to součást koaliční dohody, kterou jsme uzavřeli.

Celkově ale hodnotím tento zákon velmi kladně a prosím vás všechny abyste podpořili tuto novelu a propustili ji do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Viktorovi Paggio. Nyní je přihlášen pan kolega Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Já mám z předložení této normy poněkud rozporuplné pocity. Nebudu nadšeně hovořit o této normě, tak jak to dělají koaliční kolegové. Jsem rád na jedné straně, že pan ministr spravedlnosti po několika letech, kdy z tohoto místa sociální demokracie upozorňuje na nutnost upravit

rozhodčí řízení, případně zabývat se zneužíváním rozhodčích doložek ve spotřebitelských sporech, předkládá alespoň nějakou novelu. Určitě můžeme uvažovat o její podpoře a také za sociální demokracii říkám, že budeme pro to, aby postoupila do druhého čtení, protože, tak jak to v řadě případů bývá, lepší něco než nic. Na druhé straně myslím, že ta novela je málo razantní. Myslím, že je nedostatečná. V mnoha oblastech bychom skutečně mohli uvažovat o systémové změně. A musím říci, že jsem zklaman tím, že ministr spravedlnosti, byť měl na tuto novelu mnoho měsíců a řekněme i let, protože se tato věc projednávala už v minulém období v Poslanecké sněmovně, tak mi návrh přijde skutečně velmi zúžený. Tím neříkám, že v něm nejsou pozitivní věci, o těch hovořili kolegové. Já bych si dovolil zdůraznit i ta, podle mého názoru, negativa.

To, co je podle mého názoru velmi problematické, je vůbec definice rozhodce, respektive možnost toho, aby rozhodcem ve spotřebitelských smlouvách – teď nezpochybňuji rozhodování například o stavebních pracích a jiných. Já myslím, že je logické, že rozhodci mohou být lidé, kteří mají jinou odbornost, ale budu se věnovat spíše spotřebitelským smlouvám. Tak podle mého názoru bezúhonnost a vysokoškolské právnické vzdělání je sice dobré, ale nedostatečné. Myslím, že to, že někdo má vysokou školu v oblasti práva, ještě není žádnou garancí, že bude vykonávat toto povolání tak, aby nezneužíval svého postavení v neprospěch toho konkrétního dlužníka.

Chápu, že ministerstvo se snažilo stanovit obecné mantinely pro rozhodování rozhodců, nicméně pokud zde nebude žádný dozorující orgán, pokud zde například nebude registr rozhodců, ze kterého by bylo možné toho daného rozhodce vyškrtnout v případě, že by například porušil své povinnosti, pak podle mého názoru ten bič v uvozovkách na rozhodce bude velmi malý a bude docházet stále k dalším excesům, byť jich možná bude méně než nyní.

Pochopil bych, kdyby Ministerstvo spravedlnosti například navrhlo nějakou speciální zkoušku pro rozhodce, kteří by se zabývali tímto typem řízení, museli by prokázat nejen znalosti, ale také by zde byla ona sankce vyškrtnutí z registrů rozhodců. Pochopil bych, kdyby v této věci například mohli rozhodovat pouze advokáti a tito rozhodci, kteří jsou odsouhlaseni Ministerstvem spravedlnosti, protože nad každým advokátem visí hrozba v podobě vyloučení z advokátní komory, což je sankce jistě citelná, a advokátní zkouška patří k těm nejnáročnějším v právnických povoláních, pokud není vůbec tou nejvíce náročnou.

Pokud se týká oněch požadavků, jak jsem říkal, podle mého názoru skutečně tato úprava sice zužuje okruh možných problémů v případě rozhodování rozhodců, rozhodně však je zcela nevymytí.

Pokud se týká otázky podjatosti, ta je myslím docela dobře nastavena.

Uvidíme, jak bude fungovat v praxi. Rozhodně ale nesouhlasím s tím, jak se několikrát v důvodové zprávě Ministerstvo spravedlnosti snaží naznačit, že v té chvíli v zásadě postavení obou stran bude rovné. Ano, tato novela umožní, aby lidé více si všímali toho, jaké rozhodnutí činí. Budou vědět, že vstupují do rozhodčího řízení, budou vědět, že se vyhýbají pravomoci soudu. Obávám se ale, že na základě zkušeností, které máme, ani to nebude znamenat, že mají svobodné postavení při onom rozhodování.

My jsme jako sociální demokraté proto navrhovali v minulosti už dvakrát, aby v rámci spotřebitelských úvěrů nebylo možné uzavírat rozhodčí doložky vůbec, a jsem přesvědčen, že by se nenaplnila hrozba, že by tady byly statisíce žalob ročně, které by zablokovaly soudy, právě proto, že řada oněch věřitelů, nebankovních poskytovatelů úvěrů, by zcela jistě ani nežalovala tyto částky, protože by věděla velmi dobře, že jsou v rozporu s dobrými mravy.

Rozšíření možností napadnout rozhodnutí rozhodce, které zvolilo ministerstvo, je v zásadě vyvážené. Tam myslím, že naopak s tímto můžeme souhlasit a je to snaha o rozšíření možností, kdy může být toto rozhodnutí napadeno právě v případě, že by bylo zcela jednoznačně v rozporu s dobrými mravy.

Na závěr tedy lze konstatovat, že sociální demokracie podpoří tento návrh zákona, byť si myslíme, že je nedostatečný. Budeme se snažit přesvědčit ministerstvo a další poslance a poslankyně na jednání ústavněprávního výboru, že by bylo dobré některé pasáže zákona změnit, ale jak říkám, jsem rád, že Ministerstvo spravedlnosti snad i díky tlaku v koalici, snad i díky tomu, jaká debata probíhala na půdě Poslanecké sněmovny při projednávání našeho návrhu o spotřebitelských úvěrech, vykročilo podle mého názoru správnou cestou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. Nyní je přihlášena paní kolegyně Ivana Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já na rozdíl od svého předchůdce jsem s tímto návrhem novely zákona o rozhodčím řízení velice spokojena a jsem ráda, že vláda dodržela své slovo a pan ministr spravedlnosti svůj slib v tom směru, že když jsme tady debatovali v prosinci minulého roku nad zákonem o spotřebitelském úvěru, který navrhovala právě sociální demokracie, sliboval, že novela zákona o rozhodčím řízení se již opravdu připravuje a bude zde na jaře letošního roku. Takže tady vidíme, že slib byl dodržen.

Musím říct, že z mého pohledu vidím, že pojistky, které jsou v novele dány spotřebitelům, jsou více než dostatečné pro to, aby zde nedocházelo již k dalšímu zneužívání, jako jsme toho byli svědky v nedávné minulosti. A myslím si, že i to, že osoba rozhodce v případě spotřebitelského sporu musí mít vysokoškolské právnické vzdělání, v souladu s dalšími pojistkami, které jsou v zákoně uvedeny, tak si myslím, že to bude určitě dostatečné pro to, aby nedocházelo k poškozování práv spotřebitelů. Z mého pohledu opravdu ochrana je více než dostatečná.

Myslím si, že bychom měli klást také důraz na prevenci, na nějakou osvětu, finanční gramotnost a na to, aby spotřebitelé nebyli bráni za osoby bez vlastního rozumu a bez nějaké odpovědnosti. Musí všichni dbát o svá práva a nepodepisovat smlouvy bez jakékoliv rozvahy.

Takže já zcela se připojuji k názoru podpořit tento návrh do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Weberové a zeptám se, zda někdo dále se chce přihlásit do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím tedy obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

I přes mračení pana poslance Marka Bendy zahajují hlasování číslo 183 a táži se, kdo souhlasí s přikázáním ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 183, přítomno 162, pro 112, proti nikdo. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím končí projednávání bodu 52, sněmovního tisku 371 v prvním čtení.

Než zahájíme další bod, seznámím vás se dvěma omluvami, které mi byly doručeny. Omlouvá se místopředsedkyně Sněmovny Kateřina Klasnová, a to od 12 hodin z pracovních důvodů a od 14 hodin z pracovních důvodů též se omlouvá pan poslanec Paroubek.

Zahajují nyní projednávání dalšího bodu. Je to

22.

Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - druhé čtení

Prosím, aby za navrhovatele vystoupil jako první pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi jenom, abych stručně uvedl v druhém čtení materiál, který nyní projednáváme. Novelu zákona o informačních systémech veřejné správy a dalších zákonů jsme předjednávali před nějakou dobou. Já jsem názorně vysvětloval, co nás vedlo jako skupinu poslanců k tomu, že jsme tento návrh podali. Chci zdůraznit, že tento návrh byl konzultován s Ministerstvem vnitra jako s gesčním ministerstvem. Z toho také vyplynulo, že poměrně široká škála možností, kdy na začátku bylo stanoveno, že by CzechPointy mohly být zřízeny i v jiných místech než v konečné fázi v bankách, nakonec se to zredukovalo pouze na tuto instituci s důrazem právě na zvýšenou kontrolu práce s daty, která v mnohých případech bývají citlivá a osobní.

Na základě tohoto materiál byl projednáván ve výboru pro veřejnou správu, jehož zprávu a usnesení určitě přednese zpravodaj. Na druhé straně jenom chci zdůraznit, že v rámci prvního projednávání jsem tady vyzval Poslaneckou sněmovnu, pokud bude zájem předložit určité pozměňovací návrhy, aby byly předloženy. Je pravdou, že jsme dostali poměrně širokou škálu pozměňovacích návrhů, nicméně ty byly většinou projednávány a vznikly na úrovni resortních ministerstev, resp. vznikly po projednání v radě vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost, ale přesto tato škála byla námi předložena Ministerstvu vnitra, aby nám doporučilo jako gesční ministerstvo, kterými těmito návrhy se máme zabývat. Z toho důvodu i věci týkající se – to jenom pro upřesnění – sociální karty, případného rozšiřování poskytování výpisů ze zdravotních pojišťoven byly ze strany ministerstva v dané chvíli nedoporučeny, a proto ani nejsou zahrnuty v usnesení tohoto výboru a nebyly ani dále projednávány. Přestože jsme tyto věci důkladně projednali, vyskytly se některé připomínky a potom po dohodě celého výboru došlo k mimořádnému a opakovanému zasedání, kde jsme některé věci znovu projednali. Přijala se výstižnější

vyjádření legislativní. A jediná věc, která tam byla doplněna – a zase to zcela jistě zdůvodní a řekne pan zpravodaj – že jsme tam doplnili věc týkající se zřízení seznamu datových schránek, protože se ukázalo z praxe, že někdy činí potíže při doručování taková ta zjednodušená snaha vyhledávat adresáta bez toho, aniž bych si našel úplné detaily, a proto toto bereme jako vhodnou pomůcku, kterou nám doporučilo Ministerstvo vnitra.

Jenom chci ve svém úvodním slově avizovat, že se ještě přihlásím do podrobné rozpravy, protože tam vznikl i dotaz na výklad propojení portálu veřejné správy s informačním systémem datových schránek. Proto si dovolím navrhnout, abychom měli prostor mezi druhým a třetím čtením ještě o této věci jednat, že bude alternativa k usnesení výboru, a s tím bych vás seznámil v podrobné rozpravě.

Z mé strany jako úvodní slovo беру, že by mohlo být postačující, a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krupkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisky 259/2 a 3. Prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, vážený zbytek vlády, kolegyně a kolegové, vystoupit po panu předkladateli je velmi obtížné, protože ta šíře jeho záběru, kterou tady prezentoval, dosahovala až téměř epických rozměrů, takže k tomu se velmi těžko něco dodává.

Já mohu pouze dodat takovou klasickou věc, tedy oddeklamuji tady připravený materiál, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tento tisk projednal na své 12. schůzi, nejprve tedy 18. května 2011, a přijal usnesení, které však na své schůzi 13., která se sešla 15. června, tedy ve středu, revokoval a přijal konečné usnesení k tomuto tisku, které zní: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 259 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Text návrhu jste obdrželi jako sněmovní tisk 259/3. Velmi podrobně vás s ním seznámil zástupce předkladatele.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl pouze poukázat na to, že výbor pro veřejnou

správu návrh projednal skutečně podruhé a jistá interpretační slabá místa původní předlohy změněné pozměňovacím návrhem, který byl ve výboru předtím schválen, byla nahrazena podle mého názoru dostatečným způsobem možnost, že by někdo do datových schránek na takzvaně účet volaného, to znamená, že vy byste platili za příjem datových zpráv, aniž byste o tom tedy museli zcela vědět, že by to skutečně byl vědomý souhlas příjemce datových zpráv za dodávání datových zpráv, je tím novým pozměňovacím usnesením, kterým bylo revokováno usnesení výboru ze 12. schůze, tak tato možnost je vyloženě vyloučena. Dnes po změně předlohy, jak vám byla představena navrhovatelem a odůvodněna i zpravodajem, se k této změně potřebuje úředně ověřeného podpisu dané osoby. I další jakési slabší místo, které v původní předloze bylo ve změně pozměňovacího návrhu, bylo rovněž z § 6f odst. 4 odstraněno.

Takže já si myslím, že základní slabá místa, která v pozměňovacím návrhu původním byla, byla revokačním usnesením našeho výboru odstraněna. Proto se přimlouvám za to, aby ten návrh byl tedy způsobilý projít do dalšího třetího čtení v rámci legislativního procesu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Je někdo, kdo se chce přihlásit do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážená paní předsedkyně, ministři vlády, dámy a pánové, já se obracím s prosbou především na předkladatele o zamyšlení. Možnost rozšířit jimi navrhované ambice tak, aby byly po mém soudu více v souladu s rovným zacházením především tedy před zákonem, ale především s rovnou soutěží.

Pan předkladatel, pan kolega Krupka, naprosto správně popsal onen bod té cesty přijímání institutu CzechPOINTu a tohoto informačního kanálu organizovaného státem, kdy zněl jednoznačný požadavek, aby při splnění kvalifikačních předpokladů mohl provozovat tento systém v uvozovkách každý. Neberte mě, prosím, za slovo. Na základě usnesení výboru budou moci napříště, bude-li toto usnesení přijato, provozovat takové kontaktní místo banky. Já mám za to, že tím kontaktním místem má být v souladu se zákonem o bankách a také v souladu s dohledovou praxí České národní banky více peněžních nebo finančních institucí, takto je to správné. A navrhuji, aby v zákoně za slovo „banka“ byla vložena slova „nebo platební instituce“.

Víte, já myslím, že má-li stát organizovat z peněz daňových poplatníků systém, který nenarušuje trh a zachovává rovný přístup k službě, pak musí říci, co ten, který má právo k přístupu k používání nějakého systému splnit,

a pakliže tyto atributy, tyto kvalifikační předpoklady splní, že má mít právo provozovat ten systém. Považuji za poněkud nešťastné, i když chápu, že ambice s ohledem na bezpečí dat a s ohledem na některá úskalí systému, který je postupně budován a zvyšován ve své kapacitě, prostě má své limity, přes které zatím není možné jít, ale říci cestou pozitivního výčtu, že z finančních institucí to budou právě a jenom banky a nebudou to už ostatní instituce splňující určité kvalifikační předpoklady, a já nevím, jak bylo nalezeno dělítko mezi bankami a těmi ostatními, jen z textu chápu, že napříště budou moci CzechPOINTy poskytovat a provozovat banky, ale už to nebudou ostatní hráči na trhu. Já bych byl rád, aby když už je ten systém organizován a placen daňovými poplatníky, aby byl také používán k férové soutěži, aby všichni, kteří splní předpoklady, měli možnost takový systém provozovat.

Ono to má své praktické stránky spočívající především v limitu bariér vytvářených tím, že ten, kdo takový systém provozovat nemůže, má zjevně horší možnost kvalifikovaným způsobem komunikovat, ale také zkontrolovat osoby přicházející například v tomhle případě do banky, v tom jiném dejme tomu do nějaké úvěrové instituce a žádající o úvěr, protože když nebude pracoviště vybaveno systémy, které předpokládají zpracování dat, která procházejí tím unikátním systémem, tak prostě nebude možné takového člověka zkontrolovat, bude to zjevně překážka na trhu, kterou si myslím, že je zbytečné, abychom organizovali zněním zákona.

Pozměňovací návrh nebudu číst, neb jsem jej rozdal písemnou formou, a tudíž jej máte všichni k dispozici. Mé vystoupení je v zásadě důvodovou zprávou a prosbou k vám všem, abyste se zamysleli, zda je možné, aby stát za peníze daňových poplatníků organizoval systém, který bude přístupný pouze někomu, a to formou pozitivního výčtu v zákonu, nebo stát řekne: toto jsou mé kvalifikační předpoklady a každý z vás, kdo je splní, má možnost takový systém používat. Že musí být samozřejmě v té schopnosti dostát závazku zkoušen, podrobován testu, zda systém, do kterého vstoupil, neporušuje, neporušuje pravidla, neporušuje samozřejmě práva a povinnost obezřetnosti, schopnost chránit data, ke kterým má přístup, to je zjevné. Ale myslím, že stát má říct: toto jsou rovná pravidla platná pro všechny, a pak všichni, kdo je splní, mají přístup, a neměl by říkat: banky mohou, ti ostatní nemohou.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Jsme v podrobné rozpravě. Prosím do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Krupka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, tak jak jsem a-

vizoval ve svém úvodním slovu, dovilil bych si načíst pozměňovací návrh, který vychází z usnesení výboru pro veřejnou správu, který vám byl prezentován jako sněmovní tisk s indexem 3. Je to usnesení 408/A ze 13. schůze výboru pro veřejnou správu, kde v podstatě můj pozměňovací návrh bude spočívat v tom, že je totožný s celým textem usnesení výboru, až na to, že se vypouštějí dvě věty.

Vypouští se první věta z § 6f Portál veřejné správy. Prosím, cituji větu, která se vypouští: „Portál veřejné správy je součástí informačního systému datových schránek.“

A potom se vypouští další věta, která se nachází na straně číslo 3, cituji prosím: V § 14 na konci odstavce 1 se doplňuje věta: „Součástí informačního systému datových schránek je portál veřejné správy.“ Ostatní text usnesení zůstává v plném rozsahu.

Krátké odůvodnění jsem sdělil počátkem svého vystoupení, takže nyní už nebudu k tomu nic dalšího v dané chvíli dodávat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krupkovi. Prosím o další návrhy do podrobné rozpravy. Nejsou žádné, končím podrobnou rozpravu. Jsme u závěrečných slov. Za navrhovatele se závěrečným slovem vystoupí pan poslanec Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych jenom krátce reagoval na to, co tady bylo řečeno, i na pozměňovací návrh, který tady přednesl pan kolega poslanec Michal Doktor.

Naprosto rozumím jeho dikci i jeho odůvodnění, které tady sdělil. Chci vám jen říct, kolegyně a kolegové, že jsme se dostali do tzv. mlýnských kamenů jen z prostého důvodu, že na jedné straně tady byla vůle a žádost, aby tato činnost CzechPOINTů byla v maximální míře rozšířena rozšířena všude, kde budou, tak jak říkal shodou okolností pan Michal Doktor, kde budou splněny všechny podmínky, a na druhé straně jsme byli pod palbou ochránců práv a svobod, ochránců osobních údajů a dalších, že v maximální míře rozšiřujeme tuto síť a neustále zvyšujeme pravděpodobnost zneužití těchto informací. A samozřejmě v tomto okamžiku je nezbytné učinit určité rozhodnutí. My jsme to rozhodnutí nečinili sami, projednali jsme tuto věc s Ministerstvem vnitra jako gesčním ministerstvem, kde po delším jednání jsme se dohodli, že ano, podmínky by na jedné straně mohly být k dispozici nastavitelné tak, aby byly pro všechny, kdo je splní. Já jenom chci upozornit, že je to nepřesná formulace za peníze daňových poplatníků, protože ten, kdo ve smyslu této novely zákona získá licenci, za tuto licenci zaplatí a na své náklady bude zřizovat CzechPOINT a

provozovat jej. Čili nedá se to formulovat tak, jak tady možná nepříliš správně bylo konstatováno.

Na straně druhé jsme se dostali do situace, že jsme nechťeli, aby ten počet byl extrémně rozšířený, a proto, jak jsem řekl ve svém úvodním slově, jsme ani neakceptovali některé pozměňovací návrhy, které by byly jistě ku prospěchu věci, že by např. CzechPOINTy byly na správě sociálního zabezpečení, na všech zdravotních pojišťovnách a dalších institucích, které jsou spojené s veřejnou správou. Nesmím opomenout, že shodou okolností v prvním čtení pan kolega Šeich přišel s tím, že za malé a střední podnikání by i oni uvítali tuto činnost.

Možná poslední poznámka, proč ten návrh – a k tomu směřuji – bych potom jako předkladatel nedoporučoval k přijetí, je i to, že platební instituce, samozřejmě v tom významovém slova smyslu, zahrnují i instituce typu poskytovatelů úvěrů, což je poměrně široká síť, a poskytovatelů taktéž směnářských činností. A příznám se, že my, jak jsme hledali maximální snahu omezit a zvýšit ostrahu práce s těmito daty, toto rozšíření už by bylo opravdu nad rámec toho, co byla ta úvodní vůle předkladatelů tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krupkovi. Pan zpravodaj se závěrečným slovem nehodlá vystoupit. Proto jsme se vypořádali se vším, co mělo zaznít v rámci druhého čtení. Končím tedy projednávání bodu 22, sněmovního tisku 259 ve druhém čtení. Děkuji panu navrhovateli, děkuji též panu zpravodaji.

Oznamuji omluvu pana poslance Aleše Rádla, který se ze zdravotních důvodů omlouvá z dnešního dne, a žádám Sněmovnu o souhlas s tím, co bylo již s předsedy klubů před chvílí předjednáno, totiž s tím, že bychom bod, který měl následovat, bod 92, sněmovní tisk 258, tedy Státní zemědělský intervenční fond, nyní neprojednávali, protože ještě je potřeba něco na něm vyladit. Pokud nebude námitka ze strany Sněmovny, tak bych nyní tento bod přeskočila a věnovali bychom se bodu dalšímu, tedy bodu 63 a všem dalším bodům, tak jak byly pevně zařazeny. Námitku žádnou nevidím, proto odsouvám projednávání bodu 92.

Zahajuji projednávání bodu 63. Je to

63.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách
/sněmovní tisk 267/ - druhé čtení**

Slova se ujme ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, tato předložená dohoda je velmi liberální, odpovídající současnému vývoji v oblasti civilního letectví. Je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, včetně samozřejmě závazků, které vyplývají z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání této dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude ani mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Pravidelnou leteckou dopravu mezi oběma zeměmi zajišťuje v současnosti letecký dopravce České aerolinie na lince Praha–Tbilisi na základě pouze prozatímního provozního oprávnění. Sjednání dohody bude proto velmi přínosné z hlediska stanovení jasného právního rámce pro takový provoz.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Hamáčka, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 267/1.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vládo, dámy a pánové, zahraniční výbor tento tisk projednal na své 10.schůzi dne 6. dubna 2011 a přijal následující usnesení. Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Vykydala, zpravodajské zprávě poslance Novosada a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hamáčkovi. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pan poslanec Hamáček by mohl jenom formálně odkázat na návrh toho usnesení v rozpravě, abychom splnili všechny náležitosti.

Poslanec Jan Hamáček: Ano, děkuji a odkazuji na návrh usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Do rozpravy se již nehlásí nikdo. Rozpravu tedy končím a přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách.“

Zahajuji hlasování číslo 184. Ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 184 přítomno 158, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím jsme projednali bod 63, sněmovní tisk 267.

Zahajuji projednávání bodu

64.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - druhé čtení

I tentokrát požádám o slovo ministra dopravy Radka Šmerdu, aby uvedl tuto materii.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, tento text dohody byl připraven na základě dohody Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů ve spolupráci s Ústřední komisí pro plavbu na Rýně. Cílem regulace obsažené v této dohodě je sjednocení právní úpravy přepravy nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách v rámci celého evropského kontinentu, zajištění v souladu s předpisy používanými v ostatníchruzích dopravy a umožnění bezproblémového přechodu nebezpečných věcí z jednoho druhu dopravy na druh jiný. Z tohoto pohledu bude mít dohoda kladný dopad na podnikatelské prostředí.

Úprava přepravy nebezpečných věcí obsažená v této dohodě je v souladu s mezinárodním právem, závazky z mezinárodních smluv, jimiž je

Česká republika vázána, i s příslušnými unijními předpisy. Text dohody má úzký vztah k dalším úmluvám v oblasti přepravy nebezpečných věcí, a to například k Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí nebo například k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě a rovněž tak evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, jejíž smluvní stranou Česká republika již je.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec Jaroslav Foldyna, je omluven. Zastoupí jej ve druhém čtení pan poslanec Jan Hamáček. Prosím tedy, aby nás seznámil s usnesením výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 308/1.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Paní a pánové, zahraniční výbor tento tisk projednal na 11. schůzi 18. května a přijal následující usnesení, které říká, že po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Tomana, zpravodajské zprávě poslance Foldyny a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení, ve kterém Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Evropské dohody o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách a jejích předpisů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám rozpravu. Prosím pana poslance Hamáčka, aby v rozpravě ještě odkázal na toto usnesení.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji a odkazuji na usnesení, které jsem přečetl a které vám bylo rovněž rozdáno jako sněmovní tisk.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto ji končím.

Budeme hlasovat o usnesení navrženém zahraničním výborem, tedy: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Evropské dohody o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách a jejích Předpisů.“

Zahajuji hlasování číslo 185. Táže se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 přítomno 159, pro 108, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 64, sněmovní tisk 308. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji a budeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu 115, což je

115.

Návrh Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

K tomuto bodu nám bylo rozdáno usnesení organizačního výboru číslo 147 ze dne 15. června tohoto roku. Prosím místopředsedkyni Poslanecké sněmovny Vlastu Parkanovou, aby z pověření organizačního výboru tento návrh uvedla.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, podvýbor pro udělování nebo propůjčování státních vyznamenání se scházel od podzimu v pravidelných setkáních. Tento podvýbor je složen ze všech zástupců všech poslaneckých klubů a takto vždy jednal. Průběžně se zabýval návrhy, které přicházejí ať už od občanů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní místopředsedkyně. Já žádám o klid v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Průběžně se tedy zabýval jak návrhy, které přicházely od občanů, tak návrhů, které poslanci předkládali sami. Na svém závěrečném zasedání před podáním usnesení do organizačního výboru se výbor jednomyslně shodl na návrhu, který máte uvedený v tisku 147.

Musím říci, že jednání tohoto podvýboru probíhalo velmi konsenzuálně, zcela výjimečně se o návrzích hlasovalo a v těch případech, kdy bylo hlasováno, hlasování bylo jednomyslné. V tomto smyslu bych tedy chtěla všem kolegům z tohoto podvýboru poděkovat. Následně návrh podvýboru projednal organizační výbor a výsledkem je návrh, který máte na svých lavicích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni Parkanové. Zahajuji všeobecnou rozpravu a konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se tedy, zda se někdo, některá z kolegyně či některý z kolegů hlásí. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Opět vás vyzývám, abyste se přihlásili, pokud máte

nějaký návrh. Není tomu tak, končím také podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Paní kolegyně Parkanová ještě jednou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní předsedkyně, já bych doporučovala, pokud Sněmovna nebude chtít jinak, abychom hlasovali po blocích, po části 1, 2 a 3, každou část samostatně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vzhledem k tomu, že nebyly žádné návrhy, já bych si myslela, že bychom mohli i hlasovat kompletně o tom celém návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, ale bude to nový postup, ale pokud s ním Sněmovna bude souhlasit...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokud není námitka, navrhuji, abychom hlasovali o celém návrhu usnesení jedním hlasováním. Námitku žádnou proti tomuto postupu nevidím

Zahajuji tedy hlasování číslo 186 a táži se, kdo souhlasí s navrženým usnesením, tak jak jej máme k dispozici v písemné podobě. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 186 přítomno 160, pro 94, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 115. Děkuji paní místopředsedkyni Parkanové a můžeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu 116. Je to

116.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Nařízení Rady o elektronickém zveřejňování Úředního věstníku Evropské unie /sněmovní tisk 385-E/

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez

zbytečného odkladu, aby umožnila jeho včasné projednání. Tento návrh uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na programu dnešní schůze byl zařazen návrh Nařízení rady o elektronickém zveřejňování Úředního věstníku Evropské unie a žádost vlády o vyslovení předchozího souhlasu s návrhem Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky. Návrh předkládá vláda České republiky, která mě pověřila jeho projednáním v Parlamentu České republiky.

Evropská unie tímto návrhem reaguje na neustále se zvyšující složitost práva Evropské unie a jeho časté změny. Tato situace vyžaduje, aby se občané mohli s právem Evropské unie seznamovat neustále bezplatně a v systému, který zprostředkuje související informace a usnadní pochopení obsahu právních předpisů. Stávající listinná podoba Úředního věstníku Evropské unie, ve kterém jsou právní předpisy EU v současnosti vyhlášovány, tyto požadavky nesplňuje. Evropská unie proto navrhuje přechod k vyhlášování Úředního věstníku Evropské unie v právně závazné elektronické podobě a prostřednictvím moderního právního informačního systému Evropské unie EUR-Lex. Nahlížení do elektronické podoby i používání systému EUR-Lex bude bezplatné a elektronická podoba bude přístupná i pro osoby se zdravotním postižením. Autentičnost elektronických dokumentů obsahujících elektronickou podobu Úředního věstníku Evropské unie bude chránit zaručený elektronický podpis, díky kterému si bude každý občan na stránkách systému EUR-Lex moci ověřit, že dokument je skutečně závaznou elektronickou verzí věstníku a že nebyl nějak pozměněn.

Úřední věstník Evropské unie nebude nadále vyhlášován v právně závazné listinné podobě, která bude dostupná pouze jako informativní text zasílaný na objednávku od publikačního úřadu. Důvodem je minimální zájem o listinnou podobu ze strany občanů a administrativní a ekologické náklady s její přípravou a distribucí spojené, dvojí závazná podoba Úředního věstníku Evropské unie. Elektronická listina by navíc přinesla riziko vzniku textových odchylek mezi oběma verzemi a snižovala by tak jistotu občana ohledně toho, co je v daném okamžiku platným právem. Jedinou výjimku, pro kterou bude moci být listinná podoba Úředního věstníku Evropské unie právně závazná, představuje závažný výpadek v systému EUR-Lex. V takovém případě umožňuje nařízení přechodně vyhlášovat Úřední věstník Evropské unie v právně závazné listinné podobě.

Začátek platnosti navrhované právní úpravy je stanoven na 1. leden 2012.

Předložený návrh lze celkově hodnotit kladně. Nepřetržitá a bezplatná dostupnost právních předpisů Evropské unie a všech souvisejících informací přispěje ke zvýšení právní jistoty občanů České republiky. Zároveň se nijak neomezí možnost bezplatného přístupu k Úřednímu věstníku Evropské unie pro osoby, které nedisponují výpočetní technikou nebo přístupem k síti internet. Po schválení navrhované úpravy budou moci nahlížet do systému EUR-Lex v sídle krajských úřadů či na Magistrátu hlavního města Prahy, které jim v případě potřeby mohou poskytnout s vyhledáváním požadované právní úpravy pomoc.

Zrušení závazné listinné verze přinese úsporu nákladů veřejnosti na přístup k platnému právu, sníží se i finanční a administrativní zátěž krajů a hlavního města Prahy, které jsou v současnosti povinny poskytovat přístup k listinné podobě Úředního věstníku Evropské unie, a musí jej proto od publikačního úřadu za vysoké předplatné odebírat a archivovat. V případě nouzového listinného vyhlášování Úředního věstníku Evropské unie Česká republika zajistí distribuci listinných částek na krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy.

Rád bych zároveň zdůraznil, že návrh nařízení je v souladu s úsilím vlády České republiky o vyšší dostupnost, přehlednost a srozumitelnost práva České republiky a Evropské unie. Připravované systémy eSbírka a eLegislativa budou se systémem EUR-Lex a souvisejícím systémem Evropské unie pro přístup k právu členských zemí Evropské unie ENLEX úzce propojeny a umožní společnou, kvalitnější a efektivnější tvorbu práva a moderní, uživatelsky příznivý přístup k právu České republiky a Evropské unie.

Navrhovaná úprava nevyžaduje změny právního řádu České republiky, neboť stávající znění zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, lze bez dalšího aplikovat i na přístup k závazné elektronické podobě Úředního věstníku Evropské unie.

Návrh je předkládán na základě klauzule flexibility, která v Evropské unii umožňuje vydat právní předpis v případě, že je některá činnost v rámci politik Evropské unie nezbytná, avšak základní smlouvy Unii nesvěřují nezbytné pravomoci k jejich právní úpravě. Nad textem návrhu, který byl na pracovní úrovni opakovaně projednáván a upřesňován, panuje jednomyslná shoda členských států. V současné době další postup projednávání návrhu čeká na dokončení vnitrostátního projednávání návrhu nařízení Německem, Velkou Británií a Českou republikou, ve kterých je vyslovení souhlasu s návrhem v Radě podmíněno předběžným souhlasem národních parlamentů.

Závěrem bych si vás ještě dovolil informovat, že návrh nařízení byl dnem 10. června 2011 zařazen na program Rady pro spravedlnost a vnitřní věci, kde byla Rada informována o stavu projednávání tohoto návrhu

nařízení. Vzhledem k trvajícím parlamentním výhradám tří členských států, jedná se o Českou republiku, Velkou Británii a Německo, maďarské předsednictví ustoupilo z původní ambice dosáhnout politické dohody, která Českou republiku vedla k urychlenému projednávání předloženého návrhu. Rada pouze vzala na vědomí, že zde existuje dohoda nad obsahem textu.

S ohledem na význam a nesporný přínos navrhovaného řešení si vás dovoluji jménem vlády České republiky požádat o vyslovení předběžného souhlasu s předloženým návrhem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Svým rozhodnutím č. 17 jsem přikázala tento návrh k projednání – ze dne 6. června 2011 bylo to rozhodnutí – jsem přikázala tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovila mu lhůtu do 15. června 2011 k projednání. Výbor tedy projednal tento návrh a přijal usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 385-E/1.

Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Františka Novosada, aby nás informoval o jednání výboru a také aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, jak už tady bylo řečeno, měli jsme přikázáno projednat tento materiál ve výboru pro evropské záležitosti. Samozřejmě jsme ho projednali podrobně, podrobně jsme se tím zabývali, a já teď přednesu usnesení, které přijal náš výbor pro evropské záležitosti.

Usnesení výboru pro evropské záležitosti ze 17. schůze konané dne 14. 6. 2011. Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace pověřeného náměstka ministra vnitra pro veřejnou správu, legislativu a archivnictví Mgr. Ondřeje Veselského, po rozpravě a vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Jana Bauera a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady pro elektronické zveřejňování Úředního věstníku Evropské unie.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novosadovi. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, proto se zeptám, zda se chce někdo zúčastnit této rozpravy. Pan poslanec Novosad odkáže, prosím, v rozpravě na usnesení, abychom nyní mohli hla-

sovat. Prosím, teď jenom stačí odkaz na usnesení, které máme k dispozici.

Poslanec František Novosad: Prosím, doporučuji hlasovat a doporučuji pro. (Ohlas v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tím rozumíme, že byl upřesněn návrh na usnesení, které jsme slyšeli před malou chvílí. Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, končím rozpravu a budeme moci hlasovat o návrhu usnesení, které máme všichni k dispozici a s jehož textem nás pan zpravodaj seznámil. Já vás pro jistotu odhlásím, protože mám dojem, že se změnil významně poměr ve Sněmovně. Přivolávám naše kolegy. Prosím, abyste se znovu všichni zaregistrovali.

Budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 187. Táhá se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 187, přítomno 109, pro 105, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 116, sněmovní tisk 385-E. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu 126. Je to

126.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Dobré dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já bych nejdříve chtěl poděkovat za zařazení projednávání této novely zákona o veřejných zakázkách na pořad 19. schůze Poslanecké sněmovny. My doufáme v rychlé projednání tohoto návrhu z důvodu transpoziční lhůty, která končí 21. srpna 2011, a především z důvodu možnosti poskytnutí časového prostoru pro sladění takzvané velké novely zákona o veřejných zakázkách s touto transpoziční novelou v jejím konečném znění.

Já bych jenom krátce zopakoval pár slov k předloženému vládnímu ná-

vrhu zákona. Účelem návrhu zákona je nově upravit veřejné investování v České republice v oblastech obrany a bezpečnosti. Jeho předložení je reakcí na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2009 upravující zadávání veřejných zakázek v těchto oblastech. Na základě implementace dojde k úpravě zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti, které mají specifické požadavky na průběh zadávacího řízení. Návrh zákona v reakci na tuto obrannou směrnici rovněž upravuje mírnější postupy oproti klasickému zadávání veřejných zakázek. Jako příklad určitého zjednodušení lze uvést možnost využívat jakékoli veřejné zakázky, jednací řízení s uveřejněním či rozšířením možnosti pro použití jednacího řízení bez uveřejnění. Dále je řešena také ochrana utajovaných informací při zadávání veřejných zakázek a institut zabezpečení dodávek.

Druhým cílem tohoto návrhu zákona je úprava takzvané citlivé činnosti, kdy dochází k rozšíření její definice na další činnosti při zadávání veřejných zakázek a snížení předpokládané hodnoty veřejných zakázek, kterých se tato úprava citlivé činnosti dotýká.

V rámci projednávání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj došlo k dalšímu pozměňovacímu návrhu, proti kterému z věcného hlediska naše ministerstvo nemá žádné připomínky.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 326/1. Prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Smutného.

Poslanec Jan Smutný: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vládo, pane ministře, návrh změn k tisku 326 předložený na vaše lavice 14. 6. jednak zpřesňuje některé dikce návrhu zákona. Jednak doplňuje určitá ustanovení v souladu s evropskou směrnicí 2009/81 a výkladem Evropské komise a v neposlední řadě odstranil některé formální technické chyby tak, aby předložená právní úprava byla v naprostém souladu s výše uvedenou směrnicí. V podstatě se jedná především o formulační upřesnění, nikoliv o podstatné věcné změny původně předloženého návrhu.

K významnějším změnám došlo v úpravě subdodávek, ovšem opětovně převážně k formulačním změnám.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj přijal usnesení, ve kterém doporučuje změnu bodu 65, kde navrhuje doplnit za slova „veřejným zadavatelem“ slova „podle § 2 odst. 1 písm. a) a b)“. Úmyslem je vyloučit z úpravy citlivé činnosti zadavatele územní samosprávné celky a takzvané

jiné právnické osoby. Načten byl ale špatný zákoník, kdy správně má být uveden odkaz na § 2 odst. 2 písm. a) a b).

Ve vztahu k původně navrhované účinnosti návrhu zákona k 15. srpnu 2011 by byla legisvakanční lhůta příliš krátká vzhledem k průběhu legislativního procesu. Proto je navrhováno upravit účinnost s měsíční legisvakanční lhůtou, aby byl dán alespoň nějaký prostor pro zadavatele upravit své zadávací postupy v souladu s novou právní úpravou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Přihlášku do ní nemám. Nikdo se nehlásí. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Cyril Zapletal se hlásí do podrobné rozpravy.

Poslanec Cyril Zapletal: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Protože se dnes hlásil kolega Milan Urban jako nemocný, tak se formálně přihlašuji a zvedám jeho pozměňovací návrh k tomuto vládnímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám. Ještě někdo dále do podrobné rozpravy? Kolega Smutný.

Poslanec Jan Smutný: Znovu předkládám pozměňovací návrhy, které jsem uvedl a byly předloženy na lavice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Ještě se zeptám do třetice, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a tím končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, končím projednávání bodu 126, sněmovního tisku 326 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu

59.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010 /sněmovní tisk 241/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl zmíněný vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé. Sjednaná dohoda je tzv. dohodou nové generace, na jejímž základě dojde nejen k eliminaci cel na naprostou většinu výrobků, ale i k odstranění netarifních překážek obchodu, otevření trhu služeb, zvýšení ochrany práv k duševnímu vlastnictví a zlepšení přístupu na trh veřejných zakázek. Z dopadové studie, kterou zadalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, vyplývá, že by dohoda mohla přispět ke zvýšení českého exportu do Koreje až o 26 %.

Předmětná dohoda je smlouvou prezidentského typu a k její ratifikaci je potřeba souhlasu obou komor Parlamentu České republiky.

Zahraniční výbor Poslanecké sněmovny dohodu projednal dne 6. dubna a souhlas doporučil.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že tato dohoda přispěje k usnadnění vstupu českých firem na jihokorejský trh, jehož význam ve světové ekonomice stále narůstá. Proto si vás dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s její ratifikací. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Renátu Witoszovou, aby zdůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 241/1.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den, děkuji. Dovolte mi, paní předsedkyně poděkovat, panu ministrovi za seznámení s touto smlouvou a zároveň mi dovoluji přečíst usnesení zahraničního výboru ze dne 6. dubna, kdy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsané dne 6. října 2010.“ Zároveň pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky a také nevidím, že by se někdo hlásil. Proto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Zahajuji hlasování pořadové číslo 188. Táže se, kdo souhlasí s usnesením, které nám bylo rozdáno a s nímž jsme byli seznámeni. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 188, přítomno 125, pro 105, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 59, sněmovní tisk 241. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

60.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení

Opět požádám o úvodní slovo ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda předkládá Poslanecké sněmovně návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací základních dokumentů Mezinárodní telekomunikační unie, kterými jsou ústava a úmluva a všechny její změny do roku 2006, které byly přijaty konferencemi vládních zmocněnců Mezinárodní telekomunikační unie.

Po změně Ústavy České republiky v roce 2002 mají tyto dokumenty charakter prezidentské smlouvy, a proto je třeba, aby Parlament České republiky vyslovil souhlas s její ratifikací jako celkem.

Ústava a úmluva jsou základními dokumenty této organizace, které byly schváleny v roce 1992 v Ženevě. Ústava obsahuje základní ustanovení týkající se organizační struktury a nejdůležitější principy telekomunikačních služeb. V úmluvě jsou uvedena pravidla procedurální povahy.

Tento sněmovní tisk projednal dne 13. dubna t. r. zahraniční výbor a doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací jmenovaných smluv. O totéž bych si dovilil požádat Sněmovnu i já. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Kateřina Konečná. Požádám ji, aby nás seznámila s usnesením výboru, které jsme dostali jako sněmovní tisk 242/1.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, dovoluji vám, abych vás seznámila s usnesením výboru, které je dlouhé, a tudíž ho nebudu celé číst.

Nicméně zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas k ratifikaci, a nyní je tam vyjmenováno těch deset listin a úmluv, které se mění. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje mne, abych vás s ním seznámila. Doufám, že oceníte, že vás tady nebudu zdržovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce a prosím ji, aby teď v obecné rozpravě, kterou právě zahajují, odkázala na toto usnesení. Děkuji.

Poslankyně Kateřina Konečná: Takže ještě jednou, odkazuji na 91. usnesení zahraničního výboru z 10. schůze dne 6. dubna 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se, zda je nějaká další přihláška do rozpravy. Není žádná, rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Toto usnesení máte v písemné podobě předloženo a odkázala na něj paní zpravodajka.

Zahajují hlasování číslo 189. Táhne se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 189, přítomno 128, pro 114, proti nikdo. S návrhem usnesení Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas. Tím jsme projednali bod 60, sněmovní tisk 242.

Budeme se věnovat bodu číslo

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky
Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině
(Managua, 9. června 1993)
/sněmovní tisk 257/ - druhé čtení**

Tento vládní návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím vás, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně.

Vzhledem k tomu, že se nejedná o první čtení, ale o druhé čtení a tento bod byl dostatečně představen v rámci prvního čtení, resp. byla představena tato mezinárodní úmluva, tak já pouze zopakuji velmi stručně, že se jedná o mezinárodní úmluvu o výkonu trestních rozsudků v cizině, která v zásadě má meziamerický charakter a byla podepsána v roce 1993. Česká republika k této mezinárodní úmluvě přistupuje.

Význam pro nás má v té rovině, že se nám díky tomu podaří řešit případy, kdy jsou naši občané odsouzeni k výkonu trestu odnětí svobody v latinskoamerických státech, které jsou signatáři této úmluvy. Dosud možnost převézt např. vězně odsouzeného k výkonu trestu z latinskoamerických zemí byla velmi omezená, byl to vždy velký problém. Šlo většinou o bilaterální jednání bez smluvního základu. Nyní nám to tato smlouva umožní bezproblémově řešit, tedy je zde zjevný pozitivní efekt pro naše občany, kteří se dostanou do rozporu se zákonem v Latinské Americe a jsou tam odsouzeni k výkonu trestu odnětí svobody.

Prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec David Vodrážka. Prosím, aby nás seznámil s usnesením výboru. Bylo nám rozdáno jako sněmovní tisk 257/1.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal 6. dubna tento materiál a přijal následující usnesení:

Zahraníční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna souhlasí s přístupem České republiky k Meziamerické úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině s tím, že při uložení listiny o přístupu bude učiněna následující výhrada:

V souladu s článkem Meziamerické úmluvy o výkonu trestních rozsudků v cizině si Česká republika vyhrazuje právo jako přijímající stát přebírat a jako odsuzující stát předávat výkon rozhodnutí ukládajících podmíněné tresty a rozhodnutí o podmíněném propuštění, pouze pokud spočívá jen v převzetí dohledu a kontroly nad odsouzenou osobou, která je na svobodě, aniž by Česká republika současně přebírala nebo předávala závazek zajistit výkon uloženého trestu nebo jeho zbytku.

Dále pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal tuto zprávu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji.

Otevírám rozpravu. Požádám pana zpravodaje pouze o to, aby odkázal ještě na toto usnesení v rozpravě.

Poslanec David Vodrážka: Odkazuji na toto usnesení, které bylo rozdáno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. A zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Máme jej k dispozici v písemné podobě, seznámil nás s ním právě pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování číslo 190. Táží se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 190, přítomno 131, pro 111, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Projednali jsme bod 61, sněmovní tisk 257. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení

Tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Dovolte mi, dámy a pánové, abych velmi stručně uvedl bod 62. Jedná se o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, vzhledem k tomu, že v poslední době narůstá spolupráce mezi Českou republikou a Švýcarskem na mezinárodní úrovni, a to jak v rámci různých misí, které organizuje např. NATO – i když Švýcarsko není člen NATO, tak s ním spolupracuje – tak i v rámci např. mezinárodní pracovní skupiny pro průmyslovou bezpečnost je vhodné přijmout takovou smlouvu, která by stanovila pravidla pro výměnu utajovaných informací. Sjednání smlouvy o

ochraně utajovaných informací se tak jeví jako vhodné a výhodné pro oba státy.

Smlouva upravuje standardní instituty v oblasti ochrany utajovaných informací, jako je rovnocennost stupňů utajení, podmínky přístupu k utajovaným informacím a nakládání s nimi, předávání utajovaných informací, uznávání bezpečnostních opatření, spolupráci mezi bezpečnostními úřady obou zemí, režim utajovaných smluv, režim návštěv vyžadujících přístup k utajovaným informacím.

Smlouva byla podepsána dne 26. ledna 2011 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušanem Navrátilem a ředitelem Ředitelství pro bezpečnost informací a ochranu objektů Ministerstva obrany, civilní ochrany a sportu Švýcarské konfederace.

Tolik tedy informace z mé strany. Já vás prosím o podporu této smlouvy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Květu Matušovskou, aby nás seznámila s návrhem usnesení. Bylo nám rozdáno jako sněmovní tisk 263/1.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych přednesla usnesení zahraničního výboru z 11. schůze dne 18. května 2011.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Paní zpravodajku požádám, aby odkázala jenom na usnesení.

Poslankyně Květa Matušovská: Ještě jednou odkazuji na 99. usnesení zahraničního výboru z 11. schůze dne 18. května.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se někdo dále hlásí do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem, s nímž jsme byli seznámeni, máme je také k dispozici v písemné podobě.

Zahajuji hlasování číslo 191. Ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 191, přítomno 132, pro 109, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Tím jsme projednali bod 62, sněmovní tisk 263. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

A zahajuji projednávání bodu číslo

65.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního
energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saúdské Arábie
dne 22. února 2011
/sněmovní tisk 316/ - první čtení**

Úvodní slovo přednese ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na pozvání saúdskoarabského ministra ropného průmyslu se v únoru tohoto roku v hlavním městě Království Saúdské Arábie Rijádu, místě sídla stávajícího Mezinárodního energetického fóra, uskutečnilo mimořádné zasedání ministrů této dosud existující politické iniciativy. Cílem zasedání bylo přijetí ujednání o základní organizační struktuře a principech fungování fóra a financování fóra, kterými zainteresované země hodlají efektivně podporovat vedení dialogu mezi klíčovými světovými producenty a spotřebiteli ropy, resp. plynu. Konference se zúčastnili resortní představitelé z téměř 90 zemí světa počínaje zeměmi sdruženými v cenovém kartelu OPEC, zemí členů OECD a stejně tak i z řady rozvojových zemí zainteresovaných na vedení dialogu o klíčových aspektech cenové a investiční ropné politiky včetně její energetickobezpečnostní dimenze.

Na této mimořádné únorové konferenci ministrů fóra přijatý text charty vymezuje institucionální strukturu klíčových orgánů umožňujících zapojení nejen českých exekutivních představitelů, ale také obchodních a průmyslových partnerů. Nominace zástupců a navázání kooperace s českými podnikatelskými představiteli stojí v popředí pozornosti Ministerstva průmyslu a obchodu.

Z hlediska českého ústavního pořádku Charta Mezinárodního energetického fóra náleží do kategorie prezidentských smluv ve smyslu článku 49 písm. c) ústavy a vznik členství vyžaduje před ratifikací prezidentem republiky souhlas obou komor Parlamentu.

V této souvislosti si vás dovoluji požádat o propuštění tohoto tisku k dalšímu projednávání v Poslanecké sněmovně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi průmyslu. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Davida Vodrážku.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně, kolegové, účast České republiky v diskusích v rámci Mezinárodního energetického fóra je vzhledem k našim zájmům v oblasti energetické bezpečnosti velice vítaným krokem. Jak již pan ministr poznamenal, tato organizace se výhledově může stát vedoucím fórem pro zásadní jednání v oblasti fungování mezinárodního energetického sektoru a mít značný vliv na chod světového trhu s energetickými surovinami. Navrhuji tedy přikázat k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Příhlášky do ní nemám. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 192. Táži se, kdo souhlasí s přikázáním zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 192. Přítomno 136, pro 114, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme v prvním čtení projednali sněmovní tisk 316. Končím tedy projednávání bodu 65.

Zahajuji projednávání bodu číslo

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - první čtení

Požádám o úvod pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jedná se o vzorovou dohodu podle modelu OECD včetně harmonizačních klauzulí s Evropskou unií. Dohodu, která posílí právní jistoty investorů jak České republiky, tak Srílánky. Podepsána byla 28. března a já si dovoluji poprosit o projednání a schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Václava Kubatu.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych pouze opakoval, co řekl pan ministr Kalousek, takže doporučuji, aby chom propustili k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám přihlášky, proto se vás tážím, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Tážím se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 193. Tážím se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 193. Přítomno 138, pro 113, proti jeden. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končí v prvním čtení projednání sněmovního tisku 330, končím projednávání bodu 67.

Zahajuji projednávání bodu číslo

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011 /sněmovní tisk 336/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že Lucembursko je jak členem NATO, tak Evropské unie, lze usuzovat, že bilaterální spolupráce bude vyžadovat výměnu utajovaných informací. Sjednání příslušné smlouvy se v tomto kontextu tedy jeví jako výhodné pro obě strany. Smlouva upravuje standardní instituty v oblasti ochrany utajovaných informací.

Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním této smlouvy svým usnesením ze dne 18. ledna 2010 číslo 67. Smlouva byla podepsána v Praze dne 11. dubna 2011 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu a velvyslancem Lucemburského velkovévodství v Praze.

Dovoluji si požádat Sněmovnu o propuštění této smlouvy do dalšího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Davida Vodrážku.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pan ministr zde vše řekl, čili navrhuji přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otvírám rozpravu obecnou. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 194. Tážím se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 194. Přítomno 144, pro 117, proti jeden.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím jsme se vypořádali se sněmovním tiskem 336 v prvním čtení. Končím projednávání bodu 68.

Zahajuji projednávání bodu číslo

105.

Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2011 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením zdravotně pojistných plánů, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2011 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 304/

Tento návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím vás, pane ministře, o slovo. Předávám řízení paní místopředsedkyni Vlastě Parkanové.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, předkládám k vašemu projednání materiál hodnocení zdravotně pojistných plánů devíti zdravotních pojišťoven na rok 2011.

Dne 28. března 2011 došlo k výmazu zdravotní pojišťovny Média z obchodního rejstříku, která se sloučila se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, a proto ve smyslu zákona o resortních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, byla zdravotní pojišťovna Média ke dni 28. 3. 2011 zrušena bez likvidace.

Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven vycházejí z očekávaných výsledků hospodaření za rok 2010 a zohledňují vliv nových právních předpisů platných od 1. ledna 2011. V důsledku probíhající hospodářské krize celková bilance systému v roce 2011 dosahuje záporné hodnoty, a to ve výši 4,7 mld. korun. Celkové příjmy v systému se odhadují ve výši 219,75 mld. korun s meziročním nárůstem o 4,86 mld. Celkové výdaje v systému se plánují ve výši 224,48 mld. korun, což je pokles o 0,8 mld. korun oproti minulému roku. Hodnota záporného salda je kryta u všech zdravotních pojišťoven finančními zůstatky na bankovních účtech.

S ohledem na aktuální změny hospodářské a finanční situace ve světě, která ovlivní makroekonomické predikce České republiky, je zřejmé, že v roce 2011 budou muset zdravotní pojišťovny pružně reagovat na skutečný vývoj, řídit dopady případně vzniklých rizik operativními korekcemi

plánovaných rámců, které vycházejí především z aktuálních odhadů příjmů po přerozdělování a výdajů na zdravotní péči, tak, aby dosáhly v roce 2011 vyrovnaného hospodaření. Významnou roli v tomto směru sehrají úhradové mechanismy zapracované do cenových dodatků a možnost čerpání finančních rezerv na bankovních účtech jednotlivých fondů, které bude třeba využít při případném vzniku významnější odchylky ve smyslu poklesu objemu plánovaných příjmů nebo navýšení výdajů.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda ČR na své schůzi dne 9. 3. 2011 přijala k předkládanému materiálu usnesení číslo 174, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně PČR návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2011 k projednání s návrhem na jejich schválení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Tento tisk projednal výbor pro zdravotnictví a usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 304/1. A já nyní prosím pana zpravodaje výboru Marka Šnajdra, aby nás o jednání výboru informoval a aby nám také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, kolegové, pane ministře, má zpráva bude velmi stručná. Po úvodním stanovisku si dovolím vás seznámit se stanoviskem zdravotního výboru, který výroční zprávy zdravotních pojišťoven na rok 2011 projednal na svém zasedání 9. března a doporučuje v souladu s usnesením vlády Poslanecké sněmovně PČR jejich znění schválit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a nevidím nikoho, že by se do této rozpravy hlásil, a proto tuto rozpravu ukončuji. A přistoupíme k rozpravě podrobné. Je zde avízo pana zpravodaje. Prosím, aby v podrobné rozpravě – pane zpravodaji, pane poslanče Šnajdre, buďte tak laskav a v podrobné rozpravě zopakujte návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Marek Šnajdr: Dobře, děkuji. Tedy návrh usnesení bude znít: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schvaluje návrh zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, i tuto rozpravu ukončuji. Nepředpokládám závěrečná slova pana navrhovatele ani zpravodaje, a budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení tak, jak byl přednesen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?
V hlasování číslo 195 z přihlášených 142 poslanců pro 62, proti 41 poslanců. Tento návrh nebyl přijat.

Počkáme chvíli, až bude zkontrolována sjetina o hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Hlásí se pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní místopředsedkyně, já bych si dovolil zpochybnit hlasování, protože jsem se zdržel, a přitom jsem měl ano.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan ministr a poslanec zpochybňuje hlasování. Já vás odhlásím v tuto chvíli. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o námitce, kterou podal pan ministr a poslanec Drábek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přijetí této námítky. Kdo je proti?

V hlasování číslo 196 z přihlášených 119 poslanců pro 104 poslanci, proti 4 poslanci. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej zde přednesl zpravodaj pan poslanec Šnajdr.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 197 z přihlášených 120 poslanců pro 68, proti 41 poslanců. Návrh usnesení byl schválen a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

106.
Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010
/sněmovní tisk 306/

Volební výbor nepředložil žádné usnesení a já prosím pana poslance a předsedu výboru pana Václava Mencla, aby nás informoval o jednání.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Volební výbor po velmi pečlivém pro-

jednání této zprávy tuto zprávu vrátil k dopracování Radě České televize, a já bych vás tedy požádal, abychom tento bod přerušili do doby, než tuto zprávu obdržíte a projednáme ji v našem volebním výboru. Děkuji. Myslím, že hlasování ve volebním výboru bylo jednomyslné napříč politickým spektrem, takže si dovoluji požádat vážené kolegyně a kolegy, aby v tomto vyhověli volebnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. I k takto přednesenému bodu zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo.

Registrovali jsme shodu, konsenzus členů volebního výboru o tom, aby tento bod byl v této chvíli přerušen. O tomto dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 198 z přihlášených 118 poslanců pro 110, proti žádný. Tento návrh byl přijat a my můžeme konstatovat, že tento bod je přerušen.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

107.
Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu
o činnosti Českého rozhlasu za rok 2010
/sněmovní tisk 309/

Tuto zprávu projednal volební výbor. Usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 309/1 a já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Kubata, aby nás informoval o jednání výboru a taktéž poté přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, volební výbor na své 10. schůzi 26. května projednal Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu, konstatoval všechny náležitosti v pořádku a doporučuje přijmout následující usnesení. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2010, dle sněmovního tisku 309. Děkuji, to je vše.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já také děkuji. Zahajuji

všeobecnou rozpravu. Do té se nikdo nehlásí, tuto rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Pan zpravodaj ve svém úvodním slovu přednesl návrh usnesení, nicméně z důvodu korektnosti procedury prosím, aby na něj pouze stručně odkázal.

Poslanec Václav Kubata: Takže ještě jednou odkazuji na usnesení volebního výboru a doporučení Sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pokud se již nikdo nehlásí, tak končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak zde byl přednesen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 199 z přihlášených 121 poslance pro 88, proti 2. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu a tím je

108.

Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 /sněmovní tisk 331/

Tento materiál uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, roční účetní závěrka je předkládána tradičně společně s výroční zprávou o činnosti fondu. Oba materiály byly prověřeny nezávislým auditorem, který v poskytovaných informacích neshledal žádné významné pochybení.

Příjmy fondu byly v roce 2010 tvořeny zejména splátkami z poskytnutých úvěrů a splátkami z bezúročných půjček do fondu rozvoje obcí. Ze státního ani jiných veřejných rozpočtů fond žádnou dotaci neobdržel. Ve výdajích jsou nejvýznamnější položkou dotace na rekonstrukci panelových i nepanelových bytových domů, jejichž dlouhodobý vývoj prokazuje jednoznačný úspěch programu Nový panel jako efektivního nástroje bytové politiky.

V roce 2010 byla na nově uzavírané smlouvy poskytnutím podpory

rozpočtem určena položka ve výši 1 mld. Prakticky byla plně vyčerpána a v důsledku toho musel fond v průběhu srpna zastavit příjem dalších žádostí v programu Nový Panel. Celkem byla poskytnuta podpora 953 projektům a v jejich rámci rekonstruováno 22 600 bytových jednotek.

Druhým významným programem bylo poskytování nízkoúročných úvěrů na pořízení bytu mladým domácnostem. V tomto programu bylo poskytnuto více než 3 tisíce zvýhodněných úvěrů v celkovém objemu 900 mil. korun.

V loňském roce po dvouleté přestávce fond poskytoval i úvěry obcím na opravy a modernizace bytového fondu. Vzhledem k tomu, že po dvouletém přerušení programu obce s obnovenou nabídkou nepočítaly, byly rozpočtované prostředky využity prakticky jen z jedné třetiny. Poměrně malý zájem se projevil také při pomoci obcím a občanům postiženým povodněmi.

Lze konstatovat, že fond splnil své úkoly dané zákonem, nařízením vlády a rozpočtem schváleným Poslaneckou sněmovnou. Proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna oba tyto materiály schválila.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsme obdrželi jako sněmovní tisk 331/1. Já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jan Babor, aby nás informoval o jednání výboru a poté přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážená vládo, pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který tento sněmovní tisk, Roční účetní závěrku a Výroční zprávu Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010, projednal na své 12. schůzi 18. 5. 2011 a přijal následující usnesení pod bodem 52: Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 331 projednat a schválit a zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

V obecné rozpravě si dovoluji krátký komentář.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně, pane zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nevidím, že by se do této rozpravy někdo chtěl hlásit, tuto rozpravu proto končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné a pan zpravodaj nám přednese návrh usnesení nebo na něj odkáže.

Poslanec Jan Babor: Jak vidím, tak už asi nevystoupím v obecné, když je podrobná.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To mě velmi mrzí, pokud byste na tom trval, můžeme požádat některého člena vlády o znovuotevření rozpravy, ale neevidovala jsem vaši přihlášku do obecné rozpravy a bohužel jsem ji přeslechla.

Poslanec Jan Babor: Takže vás seznámím s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny k Roční účetní závěrce Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a k Výroční zprávě o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010. Usnesení zní: Poslanecká sněmovna schvaluje Roční účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a Výroční zprávu o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2010.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. Ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak, tuto rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak zde byl přednesen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 200 z přihlášených 125 poslanců pro 112, proti žádný. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu následujícího a tím je

109.

Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 /sněmovní tisk 332/

Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo rozdáno jako sněmovní tisk 332/2. Tento materiál uvede ministr financí pan Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, státní závěrečný účet za kterýkoliv rok je velmi rozsáhlá materie, která vám byla včas rozdána, a mně, budete-li souhlasit, nepřipadá páteční odpoledne příliš vhodné k tomu, abych dlouze opakoval celou dlouhou řadu údajů, které v této materii máte obsaženy.

Dovolte tedy jenom, abychom připomněl, že během roku 2010 byl rozpočet upravován, a to tak, že příjmy byly zvýšeny celkem o 33 mld. korun úpravou příslušné daňové legislativy a výdaje o 33,2 mld. korun. Plánovaný schodek, který Poslanecká sněmovna schválila v roce 2009, byl 162,7 mld. Díky konsolidačnímu úsilí vlády se podařilo snížit tento plánovaný schodek o 6,5 mld. na 156,4 mld. korun.

Za zmínku možná stojí také naše pozice vůči Evropské unii. V roce 2010 jsme získali prostředky ve výši 84,4 mld. korun a do rozpočtu unie jsme odvedli 37,1 mld. korun, to znamená máme aktivní bilanci 47,3 mld. korun. Naše celkové kladné saldo vůči Evropské unii, pro vaši informaci, je k prosinci 2010 145 mld. korun.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost, když tak doplním jakékoliv údaje, které si budete přát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výboru k tomuto materiálu a přijal usnesení, které jste obdrželi jako sněmovní tisk 332/1. Kontrolní výbor projednal stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu a přijal usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 332/2a. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek, aby nás informoval o jednání výboru a poté přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jak jste již avizovala, rozpočtový výbor projednal se zpravodaji tento tisk na 16. schůzi 26. května 2011. Kromě usnesení kontrolního výboru projednal všechny kapitoly se zpravodaji a doporučuje Sněmovně, tak jak je v tisku 147, o kterém jste mluvila, aby vzala na vědomí státní závěrečný účet. V mezidobí i kontrolní výbor projednal tento tisk a doporučil též, aby Sněmovna vzala tento státní závěrečný účet na vědomí. Takže můžeme hlasovat vlastně o usnesení rozpočtového výboru, že Sněmovna bere tento tisk, státní závěrečný účet za rok 2010, na vědomí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru kontrolního pan poslanec Vladimír Koníček a aby nás o jednání kontrolního výboru informoval.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor projednal návrh státního závěrečného účtu, kapitoly 381, dodatečně po jednání rozpočtového výboru a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby státní

závěrečný účet, kapitola 381, vzala na vědomí, a také potvrzují, že projednal stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu a vzal toto stanovisko na vědomí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Pan poslanec Koníček se hlásí do všeobecné rozpravy a já mu dávám slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, při jednání kontrolního výboru a při projednávání stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu k státnímu závěrečnému účtu se každoročně ukazuje, že s tímto stanoviskem vláda České republiky vůbec nepracuje, protože ve stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu se opakovaně konstatuje porušování zákonů České republiky a vláda s tím nic nedělá.

Já jsem tu včera interpeloval pana premiéra v souvislosti s jednou drobností, a to je jenom zveřejňování kapitol státního závěrečného účtu. Chtěl bych poděkovat panu premiérovi, protože kapitola Úřadu vlády se objevila na webu a Úřad vlády tedy dodržuje zákon o rozpočtových pravidlech, ale není tomu tak u jednotlivých správců kapitol. Třeba ve stanovisku v roce 2009 bylo napsáno, že toto nedodrželo 20 správců kapitol, ve stanovisku za rok 2009 (2010?) je tam napsáno, že to 25 správců kapitol nedodržuje. Jestli to tak bude pokračovat dál, tak za chvíli nebude státní závěrečný účet zveřejňovat žádná kapitola.

Já bych chtěl požádat zodpovědného, to je pan ministr financí, se kterým vlastně všechny kapitoly komunikují státní závěrečný účet, aby dohlédl na to, aby i obsahově ty jednotlivé kapitoly i potom následně zveřejňování státního závěrečného účtu probíhalo v souladu se zákonem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Kdo dál se hlásí do všeobecné rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné a já požádám pana zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení, nebo na něj alespoň odkázal.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já na ně jen odkážu, a-bych nemusel opakovat všechna čísla. Takže doporučené usnesení zní:

Poslanecká sněmovna bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky – a teď pokračují cifry, o kterých bylo mluveno, že jsou v tisku 147, který obdrželi všichni poslanci; 2. výsledky rozpočtového hospodaření; 3. stav státních finančních aktiv; 4. závěrečné účty státních fondů; informaci o stavu a vývoji státních záruk, informaci o stavech fondů organizačních složek státu a informaci o postupu privatizace a o stavu použití prostředků.

Za druhé, souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2010 financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy ve výši 149 422 123 000, přijatými dlouhodobými úvěry ve výši 10 001 019 000 korun a změnou stavu na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 3 006 758 000 korun.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě si někdo přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl přednesen. Já vás předtím ještě odhlásím, opět vás prosím, abyste se přihlásili hlasovacími kartami. Prosím, abyste se přihlásili k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 201 z přihlášených 131 poslanců pro 75, proti 45. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Končím projednávání tohoto bodu.

Hlásí se pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já chci poděkovat Poslanecké sněmovně za schválení této materie. Jen tak pro historii bych rád připomněl, že to hlasování mělo jistou pikantnost. Já jsem předkládal státní závěrečný účet za rozpočet, pro který jsem nehlasoval. A sociální demokracie hlasovala proti státnímu závěrečnému účtu za rozpočet, který podpořila a hlasovala pro něj. Ale tak už to na tom světě chodí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To jsou paradoxy.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

110.

**Zpráva o činnosti a hospodaření
Energetického regulačního úřadu za rok 2010
/sněmovní tisk 334/**

Předloženou zprávu projednal hospodářský výbor, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 334/1. Prosím zpravodaje, a to za omluveného zpravodaje pana poslance Urbana nyní pana poslance Cyrila

Zapletala, aby nás informoval o jednání výboru a poté také v podrobné rozpravě přednesl návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Dámy a pánové, hospodářský výbor projednal zprávu o činnosti Energetického regulačního úřadu za rok 2010 za své schůzi dne 25. května. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí zprávu o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2010. Současně mě pověřila, abych seznámil s tímto usnesením parlament, a pověřuje mě, abych předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Jakkoli jste již ve svém úvodním vystoupení přednesl návrh usnesení, tak vás požádám poté v podrobné rozpravě, abyste na toto usnesení odkázal.

Nyní otevírám rozpravu všeobecnou a ptám se, kdo v ní chce vystoupit. Nevidím nikoho, končím tuto rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné a jak jsem avizovala, pan zpravodaj odkáže na návrh usnesení, tak jak jej již přednesl.

Poslanec Cyril Zapletal: Já se jen hlásím k tomu, co jsem přednesl v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně. Ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej pan zpravodaj přednesl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 202 z přihlášených 132 poslanců pro 112, proti 4. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Končí tím projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, protože všechny zbývající body této naší schůze mají buď pevně zařazený termín, kterým není dnešní den, anebo jsou to body, které nemají do této chvíle lhůtu k projednání, přerušuji jednání naší schůze do úterý 14 hodin a všem vám přeji hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 12.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

21. června 2011 ve 14.00 hodin

Přítomno: 182 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás nejprve všechny přivítala. Zároveň vás požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, nahlásili mi, kdo bude používat dnes kartu náhradní.

Sděluji omluvy z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Jan Bauer – rodinné důvody do 17 hodin, František Dědič – zdravotní důvody, Radim Fiala – zdravotní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Kateřina Klasnová – pracovní důvody, Václav Klučka – zahraniční cesta, Lenka Kohoutová – zdravotní důvody, Kateřina Konečná – zahraniční cesta, Gabriela Pecková – osobní důvody, Miroslav Petrář – zdravotní důvody, Ivana Řápková – od 18 hodin, osobní důvody, Ladislav Skopal – zahraniční cesta, Bořivoj Šarapatka – osobní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, Dana Váhalová – zahraniční cesta. Z členů vlády se omlouvají: ministr Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta. Tolik k omluvám.

Dnes jsme se sešli, tedy grémium Poslanecké sněmovny, a chceme vám navrhnout následující postup našeho jednání. Nejprve bychom hlasovali o tom, že Poslanecká sněmovna dnes může hlasovat o návrzích zákonů a jednat o nich ve třetím čtení, tedy dnes v úterý, poté bychom hlasovali o tom, že budeme jednat i hlasovat o návrzích zákonů a pozměňovacích návrzích k nim, a to věcně, obsahově i procedurálně po 19. a 21. a případně i 24. hodině. Dále grémium navrhuje bod 91, sněmovní tisk 253 schváleného pořadu schůze, zařadit pevně za bod 85, sněmovní tisk 327. Vyhovíme tak žádosti pana ministra Kocourka, jehož všechny zákony budou tedy projednávány v jednom bloku. Poslední návrh z grémia zní – volební bod 101 schváleného pořadu projednáme dnes v 18.30 hodin.

O těchto návrzích bychom hlasovali nyní, teprve poté by dostali slovo ti z vás, kteří budou chtít ještě zařadit nebo uplatnit nějaké další návrhy. Nejprve bude hlasováno o návrzích z grémia.

Nejprve bych vás žádala o to, aby se Poslanecká sněmovna vyslovila k tomu, že budeme hlasovat dnes, tedy v úterý, o návrzích zákonů ve třetím čtení.

Zahajuji hlasování číslo 203. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 203, přítomno 138, pro 80, proti 30. Návrh byl přijat.

Další hlasování. Návrh grémia zní takto: Dnes budeme jednat a hlasovat o návrzích zákonů, pozměňovacích návrzích k nim, věcně, obsahově i procedurálně po 19. a 21., případně i po 24. hodině.

Zahajuji hlasování číslo 204. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 204, přítomno 147, pro 80, proti 49. Návrh byl přijat.

Dále – zařazení bodu 91, sněmovního tisku 253, za bod 85, za sněmovní tisk 327. Žádost pana ministra Kocourka.

Zahajuji hlasování číslo 205. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 205, přítomno 151, pro 90, proti 22. Návrh byl přijat.

Poslední návrh z grémia – volební bod 101 zařadit dnes na 18.30 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 206. Kdo souhlasí s tímto zařazením volebního bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 206, přítomno 155, pro 91, proti 21. Tento návrh byl přijat.

Sdělují ještě jednu omluvu, která mi byla doručena. Pan poslanec Bohuslav Sobotka se omlouvá dnes od 14 do 15.30 hodin z důvodu dlouhodobě plánovaného pracovního jednání.

Nyní návrh vás, poslanců. Pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já navrhuji zařazení nového bodu za pevně zařazené body jako první bod. Je to sněmovní tisk č. 319, vládní návrh změny zákona o soudním řádu správním, s tím, že tato novela byla projednána v ústavněprávním výboru napříč politickým spektrem s kladným stanoviskem všech klubů, tudíž předpokládám dvouminutové, třiminutové zdržení Sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili jedná se o druhé čtení, pane poslanče?

Poslanec Stanislav Polčák: Jedná se o druhé čtení, první bod za pevně zařazené body, to znamená po senátních návrzích. (Neustálý hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Další návrhy k pořadu schůze? Nejsou-li, budeme hlasovat o návrhu pana poslance Polčáka. Prosím o klid. Všechny žádám, aby zasedli do svých lavic a věnovali pozornost schvalování pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 207. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby byl zařazen za pevně zařazené body dnes nový bod, to je projednávání sněmovního tisku 319 ve druhém čtení. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 207, přítomno 158, pro 116, proti 8. Návrh byl schválen.

Tolik všechny návrhy, které směřovaly k pořadu schůze, a my se budeme moci věnovat návrhům vráceným Senátem. Ale ty přijdou na řadu až za chvíli. Předtím budeme projednávat nejprve bod číslo

73.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr zdravotnictví Leoš Heger a též zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Boris Šťastný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 325/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Oznamuji, že nemám žádnou přihlášku, a nevidím, že by se někdo – pan poslanec Koskuba, pan poslanec Rath.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, nadchází třetí čtení –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Já ještě jednou požádám všechny poslankyně a poslance, aby

věnovali pozornost právě projednávanému bodu. Doufám, že jste dostali na své poslanecké kluby informaci o tom, že pokud by se nám podařilo jednat dnes racionálně, může také dnes schůze, byť třeba v pozdních hodinách, skončit. Záleží tedy na vás, jak se k tomu postavíte.

Slovo má pan poslanec Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně. Přesně v tomto duchu jsem chtěl i hovořit. Očividně nemá cenu dále zdržovat projednávání této zákonné normy, neboť s veškerou úctou, dámy a pánové, já nestojím o čestný titul hrdiny kapitalistické práce, ke které zřejmě vaše opakované návrhy na noční jednání směřují, a budu osobně rád, až tady tuto instituci ustanovíte, a už tuším, koho navrhnu na jejího předsedu.

Nicméně já bych chtěl poprosit o jednu věc. Až tímto parlamentem, a doufejme, že během dneška, projdou poměrně zásadní tzv. reformy, a ony projdou, a až zde si bude moct naše většinová trojkoalice zaplácat, nic proti tomu. Je to signál veřejnosti. Jenom bych se velice nerad zítra v médiích, v rozhlase, v televizi opět doslechl, že poslanci schválili. Já vím, že vy za to, kolegyně a kolegové, nemůžete, ale budu vděčný našim novinářům, když řeknou kdo a kdy co schválil. A jestliže toto nejsou ochotni tolerovat, nechť tam laskavě alespoň uvedou mé jméno, protože já jsem opravdu rozhodnut z důvodů, které jsem zde říkal, pro tento zákon a i pro některé další nehlasovat.

To je z mé strany vše a přeju vám příjemné noční jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Rath, poté paní poslankyně Soňa Marková a pan poslanec Antonín Sedla. Pan poslanec Rath je nyní přihlášen. (K řečnickému pultu přistoupila posl. Marková.) Paní poslankyně promiňte, pan poslanec Rath, byť vy jste se přihlásila řádně písemnou formou. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, v podstatě všechno podstatné bylo řečeno v prvním a v druhém čtení. Tudíž dnes to závěrečné čtení před schválením tohoto zákona si zaslouží jakési shrnutí toho, co v té novele je. Jen bych připomenul tu techniku, jak ji Ministerstvo zdravotnictví připravovalo.

Nejprve do vlády poslalo nějaký návrh, vláda ho poslala do Poslanecké sněmovny, aby tady vlastně ve druhém čtení Ministerstvo zdravotnictví ten původní návrh totálně a kompletně předělalo. Bez toho, aniž by to znova projednala vláda, bez toho, aniž by to znova prošla Legislativní radou vlády, bez toho, aniž by to bylo dáno k připomínkování ostatním ministerstvům a organizacím. Čili tady dostala demokratická procedura

pořádne na frak. Prostě takto se zodpovědné ministerstvo, zodpovědný ministr a zodpovědná vláda nechová.

To je k té technice. Teď k té vlastní podstatě té materie, tohoto návrhu. Někdy se zjednodušeně říká, že lidé mají to, co si zvolili. Tady to bohužel platí dvojnásobně. Lidé si v posledních volbách, zhruba před rokem, zvolili tuto vládní trojkoalici tvořenou ODS, TOP 09 a Věci veřejných. Teď tyto tři strany v závěrečném hlasování schválí následující věci.

Za prvé. Zdražení pobytu v nemocnici ze 60 korun na 100 korun. Ptám se všech tří stran, zda toto slibovaly voličům před volbami. Zvláště se chce podotknout, že Věci veřejné měly v těch svých bublinách na těch úžasných plakátech, že žádné poplatky nechtějí. Pravděpodobně to vypadá tak, že když žádný poplatek nechci, tak pak zvednu ruku pro to, že ho zvednu ze 60 na 100 korun. Je to logické, normální a myslím, že to už vůbec nikoho nepřekvapuje.

Druhá věc, kterou dnes vládní trojkoalice pravděpodobně jednotně schválí, je rozdělení zdravotní péče na tu lacinou a ekonomicky náročnější. Tak to navrhuje Ministerstvo zdravotnictví. Opět jsem si nevšiml, že by strany před volbami slibovaly, že rozdělí zdravotní péči na tu, kteří na to mají a mohou si některou dovolit, a na tu, na kterou ostatní lidé nemají. Podle mého soudu se zdravotní péče dá dělit jenom na dvě kritéria. Na tu, která prokazatelně podle vědeckých poznatků a důkazů pomáhá, zachraňuje zdraví a životy, a ty důkazy na to existují, pak taková péče musí být všeobecně dostupná a v podstatě bezplatná, resp. plně hrazená zdravotním pojištěním. A pak samozřejmě máme spoustu okrajových metod a částí, kde neexistují vědecké důkazy, nebo nejsou jednoznačné, nebo nejsou ve prospěch těchto metod, a pak samozřejmě je tam možná debata o tom, jak s tím naložit.

Bohužel, tuto definici v předloženém návrhu prostě nenajdete. Ta hovoří o zdravotní péči nákladnější a méně nákladné. Čili tím dělítkem není to, zda zde existují vědecké důkazy o její prospěšnosti a užitečnosti, ale tím dělítkem je ekonomická náročnost. To je v jakékoliv civilizované zemi naprosto, ale naprosto nepřijatelné, vůbec si něco takového troufnout napsat do zákona, a vůbec mě fascinuje ten váš cynismus, že pro to jste ochotni hlasovat. Hlasovat pro to, že zdravotní péče se dělí na tu méně ekonomicky náročnou a na tu ekonomicky náročnější. Čili vy ji nedělíte podle toho, jak pomáhá pacientům, jak zachraňuje životy, jak zachraňuje zdraví, ale podle toho, kolik stojí. Zásadní a hrubá chyba v textu, který novela, resp. návrh obsahuje.

Zjednodušeně řečeno, výklad toho textu povede k tomu, že ta drahá péče nebude pacientům často hrazena a naopak ta laciná péče, tu mají dostat zdarma. Ale současně stejné ministerstvo říká, že ty laciné věci si vlastně lidé mohou kupovat sami, protože jsou laciné a má na ně

každý. Čili tam je samozřejmě velmi hrubá chyba v popisu té situace.

Já jsem tady v minulosti to říkal na některých příkladech, že když sledujete ministra zdravotnictví, na čem to demonstuje, aby to lidem vysvětlil, co si budou hradit a co jim zůstane hrazeno, tak často se hovoří třeba o endoprotézách. To je takové klišé. Je to už klišé asi 15 let, kdy se říká, ty dražší, lepší endoprotézy by si ten pacient měl zaplatit sám. A na tomto příkladu to krásně můžeme demonstrovat. Buď u těch endoprotéz existují jasné vědecké důkazy, že ty dražší mají vyšší přidanou hodnotu pro pacienta, což skutečně mnohdy tyto důkazy existují, to znamená, umožňují např. lepší pohyblivost, umožňují například větší zátěž, tedy sportovat, atd. Proto je ortopedi, ale hlavně, když se bavíte s profesory, docenty, primáři ortopedických klinik a oddělení, tak ti vám jasné řeknou, že mnohé z nich právě indikují u mladších lidí, sportovců, to znamená, když si někdo způsobí nějaký vážný úraz v autě nebo kdekoli jinde, musí dostat ten lepší, tedy dražší kolenní kloub, kyčelní kloub, tak pokud je to osoba aktivní, mladá, tak samozřejmě oni sahají po těch výrazněji dražších. Ten cenový rozdíl je mezi nějakými zhruba deseti patnácti tisíci za ten tzv. standard a částkou třeba statisícovou u těch, které jsou lepší.

Ano, můžeme odborně polemizovat, zda třeba desetinásobný rozdíl v ceně je vykompenzován desetinásobnou větší kvalitou. Ano, v té medicíně je velmi obtížné to násobit, jestli ten rozdíl je skutečně desetinásobný, nebo třeba jen poloviční, nebo dvojnásobný. Nicméně platí, že pro ty mladé, aktivní je samozřejmě daleko lepší pro jejich další život, když dostanou něco takto nákladného. A teď jsme v situaci, když projde tento návrh, tak se dříve nebo později dočkáme situace, že nějaký osmnáctiletý mladý muž nebo slečna po autonehodě nebo po jiném vážném úrazu skončí na tom operačním sále a bude mu řečeno: Buď dostaneš tu zadarmo, za těch 15 tisíc, nebo si nějakých těch 80 tisíc doplatíš ze svého. Jsem zvědav, jak pak na to budou reagovat rodiny, jsem zvědav, jak na to budou reagovat ti mladí lidé. Takže pravděpodobně se dočkáme nového fenoménu, to znamená, že se lidé budou zadlužovat, brát si hypotéky ne na byt, ale na to, aby dostali lepší koleno nebo lepší kyčel. A komu tu hypotéku nedají, čili ty peníze mít nebude, dostane něco horšího, o čem lékaři jednoznačně vědí, že to pro něho není tak dobré, tak vhodné.

Dámy a pánové, tohle skutečně chcete? Pane ministře, to je skutečně váš cíl a váš plán? Chcete odcházet do politického důchodu a být navždy zapsán jako ten, který toto způsobil? Kdyby se to mělo týkat jediného mladého člověka, jediného pacienta, tak je to špatně. Vy jste lékař, především, víc než ministr, a přísahal jste, přísahal jste na to, že vaším hlavním cílem je pomáhat lidem, neškodit jim. Tímto mnohým budete zásadně škodit. Já se divím, že vůbec připustíte, že budete odcházet do politického důchodu s nálepkou toho, který rozvrátil české zdravotnictví a spouště li-

dem neumožnil, protože na to neměli, přístup k něčemu výrazně lepšímu, co přitom jejich lékaři doporučili a jejich lékaři by to indikovali.

Takových příkladů bychom možná našli celou řadu. Možná ne takto, řekneme, jednoduše vyhraněných, ale pokud dáme právo zdravotním pojišťovnám a úředníkům Ministerstva zdravotnictví rozhodovat, co je a není takzvaně standardem, co tedy je ekonomicky náročnější péče a co je naopak ta péče laciná, tak je to cesta do pekel. Navíc s největší pravděpodobností protiústavní, protože to, nač lidé mají nárok dostat bezplatně, musí stanovit zákon, nikolivěk ministr nějakou vyhláškou na podkladě debaty s úředníky z pojišťoven. Samozřejmě, co je cílem úředníků pojišťoven? Ušetřit co nejvíc. Já myslím, že snad už většině občanů České republiky dochází, že jejich zdraví a jejich životy skutečně úředníky pojišťoven nedomínají. Stejně tak jako nedomínají jejich osudy i členy správních a dozorčích rad těchto pojišťoven, managementy. Ty řeší jiné problémy. Ty zajímají peníze, dámy a pánové, pojišťovny zajímají jen peníze, ne vaše zdraví, ne vaše životy. Taková je realita. A kdo to nechce vidět, ten nevím, v jakém světě žije.

Čili toto je velmi nebezpečná a velmi zákeřná záležitost, která se začne plíživě projevat v příštích letech, kde nás plíživě začnou úředníci pojišťoven a úředníci ministerstva připravovat o jednu metodu, o jeden postup za druhým. Potichoučku, krůček po krůčku, salámovou metodou prostě budou odkrajovali z toho, co je dnes plně hrazené, a bude to padat do toho balíčku v podstatě nehrazené nebo částečně hrazené péče. A ten balíček se bude v čase prostě zvyšovat. Bude se zvyšovat v čase objem výkonů, péče a zdravotnických prostředků a pomůcek, které si lidi budou muset prostě zaplatit sami. To je jediný cíl této takzvané reformy. Prostě lidem dát méně za stejné peníze.

Třetí věc, kterou lze označit bezesporu za velmi problematickou, je zásah do lékové politiky, který je možná veden dobrými úmysly ušetřit něco na léčích, ty úmysly tam vidím, ale bohužel, jak často bývá cesta do pekla právě dlážděna dobrými úmysly. Čili tady díky tomu, že Ministerstvo to vyrobilo během pár dnů, tak přichází s návrhem, který podle mého soudu nemůže fungovat a bude opět znamenat pro pacienty vyšší náklady na léky. Nemá cenu zabíhat do podrobností, ale ten systém, jak budou napříště stanoveny úhrady léků, způsobí to, že podstatná část pacientů – možná všichni – nenajdou v lékárnách v České republice plně hrazený lék své kategorie, to znamená, prakticky způsobíme, že drtivá většina léků bude mít doplatek. Ono ty léky už tak na tom jsou konečně dnes, z větší části, ale teď to, pane ministře, jen dokončíte. To znamená, to bude poslední zásek do peněženek a rozpočtů pacientů, především chronicky nemocných, vážně nemocných, na které převalíte toto břemeno, opět komplikovaným, nepřehledným, neprůhledným, chaotickým systémem způsobíte to, že po-

kud ti lidé dneska byli aspoň někdy schopni najít plně hrazený lék, tak jak tento moloch spustíte, tak nenajdou už žádný placený, plně hrazený lék. A jestli mně nevěříte, tak pojďme se zde před zraky celé společnosti vsadit, vsadíme se o něco pro vás podstatného a uvidíme, kdo z nás dvou bude mít pravdu. Zda vy, který chlácholíte společnost a říkáte, že toto nezpůsobí, že doplatky na léky vzrostou, že to nezpůsobí, že se bude těžko hledat plně hrazený lék. Jestli jste o tom skutečně přesvědčen, pane ministře, vsadte na to třeba svoji funkci. A můžeme se půl roku po platnosti zákona sejít, až vám začnou fungovat ty úžasné aukce, a řekneme si, jestli jste vymysleli funkční systém, který zajistil, že léky dostupné jsou a že léky jsou bez doplatku. Nebudte zbabělý a vsadte se, dejte svoji hlavu na špalek, nebo když ne svoji hlavu, aspoň svoji politickou funkci, zaručte se v této chvíli pacientům, že novinky v lékové politice nezpůsobí další nárůst doplateků a nezpůsobí absenci plně hrazených léků v mnoha kategoriích. Totiž experti, kteří měli šanci to v rychlosti přechyst, tak před vším tímto varuji.

Takže, dámy a pánové, máme před sebou materiál – návrh zákona, který se tváří a říká, že jde o reformu. Nejde o reformu. Jde jen o to, vytáhnout z peněz lidí, tedy z kapes lidí, z jejich peněženek, podstatně více peněz než dnes. To je jediná podstata té reformy. Čili jestli vy říkáte reforma tomu, že lidé mají a budou muset zaplatit zase víc, a za to jim nedáte ale ani setinu promile nic lepšího, tak pak říkáte pravdu. Pak řeknete pravdu, že v podstatě od lidí vytáhnete několik miliard a řeknete jim: to jste zaplatili, a smůla, nic víc, nic lepšího za to nedostanete. Prostě za totéž, nebo za méně dokonce, musíte zaplatit podstatně víc.

Končí tím era v podstatě všeobecně dostupné zdravotní péče. Péče, kdy o potřebnosti toho výkonu pro pacienta rozhodoval jeho ošetřující lékař. Leckdy to rozhodování bylo velmi obtížné a lékaři ho kritizovali. Říkali často: proč my máme říkat pacientům, na to je a na to není? A nahrazujeme to něčím ještě horším – že o tom, na co je a není, tedy co je hrazené, co není hrazené, o tom nebude spolurozhodovat odborník, lékař, ale budou o tom rozhodovat jacísi anonymní úředníci zdravotních pojišťoven a Ministerstva zdravotnictví. Tedy lidé, kterým jsou osudy pacientů ale úplně jedno. To je reforma z dílny této vládní trojkoalice.

Dámy a pánové, pro to nelze zvednout ruku. S tím nelze souhlasit. Tohle není cesta směrem k vyspělé Evropě. To je cesta k dalšímu chudnutí české společnosti a k vytváření obrovských soukromých dilemat. Dilemat, která jsme nechtěli nikdy v naší zemi zažívat. Dilemat o tom, jestli svému dítěti zaplatíte výrazně lepší péči za desítky či stovky tisíc a kvůli tomu se třeba budete muset zadlužit a vzít si hypotéku na svůj byt, nebo ho dokonce prodat. K takovému modelu společnosti totiž nás pravice pomaličku, krůček po krůčku, milimetr po milimetru sune.

Dámy a pánové, to, s čím současné Ministerstvo zdravotnictví přichází,

je skutečně věc velice, velice nebezpečná! Víte, tady se vedly debaty o tom, zda ta jednodenní stávka poškodila či mohla poškodit českou společnost. Daleko víc naši společnost, naše občany, nás všechny, poškozují takzvané reformy této vlády. Kdyby všichni občané stávkovali snad rok, tak by nenapáchali takovou paseku, jakou vy napácháte při svém vládnutí.

Toto nejsou změny, které prospějou a zvýší úroveň českého zdravotnictví a uleví nemocným lidem. Toto jsou opatření a změny, které zhorší české zdravotnictví a velmi tvrdě dopadnou na většinu našich spoluobčanů. Divím se vám, že chcete být pod něčím takovým podepsáni.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Soňa Marková, po ní je přihlášen pan poslanec Antonín Seda. Prosim.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych se jménem poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy vyjádřila k návrhu zákona a také k důvodům, proč je třeba stáhnout tento zákon z projednávání. Pokud byste nenašli dostatek důvodů pro stažení tohoto zákona, vážení předkladatelé a předkladatelky, tak alespoň proč navrhuji opakování druhého čtení.

Ty důvody jsou v zásadě tři. První důvod spočívá v tom, že skutečně arogance vlády, která chaoticky a bez řádného projednávání v připomínkovém řízení pouze prostřednictvím komplexních pozměňovacích návrhů z dílny Ministerstva zdravotnictví a pod který se bez uzardění a bez řádného prostudování podepsali poslanci vládní koalice a pasovali se tak do rolí kývajících ovcí, tak tuto novelu prosazuje vláda i přesto, že ji odmítá 80 až 90 % občanů. Nezastaví je ani stávka organizovaná odbory, nezastaví je ani nesouhlas a odpor odborné a laické veřejnosti. A v neposlední řadě ani nesouhlas opozice a KSČM zvlášť. To je tedy první důvod.

Druhý důvod. Druhý důvod je určitě v nesouhlasu s tím, že by miliardové ztráty, protože to je hlavní motiv, miliardové ztráty měly být napraveny změnami v tomto zákoně, a to zrušením paragrafu o možnosti si připlácet na zdravotní péči, navýšením poplatku za den v nemocnici, vyřazením léků do 50 korun z úhrad, snížením úhrad léků a zdravotních pomůcek. Takže tyto změny by měly nahradit miliardové výpadky ve zdravotním pojištění a měly by být nahrazeny a zaplacený z kapes pacientů. A my to odmítáme tím více proto, že velkou část těchto ztrát způsobila Topolánkova vláda. Způsobila tím, že zastropovala zdravotní pojištění. Způsobila tím, že zmrazila pojistné

na státní pojištěnce. Způsobila tím, že nedělala nic proti korupci, proti předraženým zakázkám, neudělala nic proti špatné lékové politice. Druhou část těchto ztrát, miliardových, o kterých se hovoří jako o důvodu, proč je třeba tento zákon přijmout, pak způsobí navýšení DPH za léky. To je druhý důvod, proč je potřeba stáhnout tento návrh zákona a popř. opakovat druhé čtení.

Třetí důvod spočívá v tom, že tato novela je vlastně jakýmsi paskvilem, slepencem na hranici ústavnosti, především v tom, jak je definován ten tzv. standard, tzn. nárok pacienta na to, co mu bude hrazeno z veřejného zdravotního pojištění. Je třeba jasně říct – a je to třeba říct všem občanům České republiky – ne tu lež, že si bude občan platit za lepší péči, ale to, že si bude platit za něco, co mu bylo dosud hrazeno z veřejného zdravotního pojištění. To je přeci popření toho základního, že zdravotnictví je veřejnou službou a je placeno z veřejného zdravotního pojištění. Pro mnohé občany České republiky, pro mnohé pacienty to bude znamenat výrazné zhoršení přístupu k té potřebné kvalitní zdravotní péči.

Kolegyně a kolegové, zvláště vy, kteří máte nyní v rukou těch 115 rozhodujících hlasů. Byli jste sem zvoleni proto, abyste lidem sloužili. Abyste sloučili občanům České republiky. Ne (s důrazem), abyste jim škodili a ohrožovali je na zdraví a životech. Prosím, neukazujte občanům České republiky svůj prostředníček a stáhněte tuto novelu zákona z dnešního projednávání, popř. pojdme vrátit tento návrh zákona k opakovanému druhému čtení a pojdme opravit alespoň ty nejšílenější chyby, kterých se Ministerstvo zdravotnictví při předkládání tohoto zákona dopustilo.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Marková. Zeptám se pana poslance Skokana, zda je přihlášen k faktické poznámce? (Ano.) Prosím, tedy.

Poslanec Petr Skokan: Já jsem chtěl jenom prostřednictvím paní předsedající pozdravit pana kolegu Ratha a říci mu, že s ním v ničem nesouhlasím a že nám neříká pravdu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážení ministři, vážené poslankyně a poslanci. V prvním čtení jsem zde na plénu Sněmovny varoval před plíživou snahou navrhovatelů zavést do našeho zdravotnictví prvky řízené zdravotní péče. Péče, která je nejen finančně nákladnější, ale která především není zain-

teresovaná na kvalitě zdravotní péče. Lékař přece nemůže být existenčně závislý na tom, kolik ušklíbne na svých pacientech. Rozhodování o způsobu léčby musí mít v rukou lékař, který plně zodpovídá za léčbu pacienta.

Druhým problémem je zvýšení spoluúčasti pacientů v průběhu tří let o šest procent. Ale cílem reformy nemůže být zvyšování spoluúčasti pacientů, nehledě na skutečnost, že další zvyšování spoluúčasti pacientů nepřináší zvýšenou efektivitu ani pro lékaře, ani pro samotné pacienty. Rozhodující přece musí být zdravotní stav pacienta, a ne množství peněz v jeho peněženke či na jeho kontě. Stejně chybný je předpoklad vlády, že navrhovaná reforma nepřinese žádné negativní sociální dopady. Tomu přece nemohou uvěřit ani sami vládní koaliční poslanci a poslankyně. Vždyť pouhé zvýšení spoluúčasti vytáhne z kapes zejména rodin s dětmi a důchodců 15 až 18 mld. korun ročně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je kritizována nejen opozicí, odbory, zaměstnavateli, ale zejména samotnými lékaři a zdravotnickými organizacemi, kteří se oprávněně obávají nespravedlností, které tato zdravotní reforma zavádí. A pokud vláda nestojí o podporu a spolupráci zdravotníků či opozice, pak se obávám, že to nemůže skončit jinak než špatně. Pouze chci připomenout, že tři čtvrtiny výdajů na zdravotnictví hradí systém veřejného zdravotního pojištění a tyto náklady táhnou zejména zaměstnanci, kteří do systému přispívají více než dvojnásobně oproti drobným podnikatelům.

Další nespravedlností jsou stropy zdravotního pojištění či velmi nízké platby za státní pojištěnce. Vždyť jen plánované zvýšení daně z přidané hodnoty bude pro zdravotnictví v roce 2012 znamenat propad 5 mld. korun a o rok později dokonce 8 mld. korun. Další snížení peněz ve zdravotním systému, a to o 3 mld., je plánováno v rámci navrhované daňové reformy. Vláda tak na pacienty přenáší nejen plnou úhradu současného deficitu zdravotního pojištění, ale též budoucí deficity plynoucí z reforem současné vládní koalice.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je v řadě ustanovení v rozporu s platnou Ústavou České republiky a zejména s Listinou základních práv a svobod zejména v zavedení nerovnosti v přístupu ke zdravotní péči hrazené z veřejného zdravotního pojištění. Vládní koalice balamutí veřejnost tvrzením, že současný rozsah zdravotní péče plně hrazené ze zdravotního pojištění bude zachován. Tomuto klamu již nemohou věřit ani sami předkladatelé návrhu zákona. A protože komplexní pozměňující návrh nebyl dostatečně projednán s odbornou zdravotnickou veřejností a zejména neprošel standardním připomínkovým řízením, pokud neprojde zamítnutí návrhu zákona, navrhuji vrátit návrh do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Seďa. Nyní je přihlášen pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím ještě jednou vystoupit, i když je mi jasné, že již asi nic neovlivním.

V současné době projednáváme novelu zákona, jehož součástí je i změna ve výši poplatků za pobyt v léčebnách dlouhodobě nemocných, tzv. LDN. Uvažovaný poplatek má být stanoven ve výši 300 korun za den. Rád bych se zde k této záležitosti vyjádřil.

Osobně se domnívám, že stanovení poplatku v této výši se stane pro mnohé pacienty objektivně vyžadující dlouhodobou odbornou péči nedosažitelným. Částka 300 korun za den představuje měsíční poplatek zhruba 9 000 korun. Vzhledem k tomu, že se v léčebnách dlouhodobě nemocných léčí pacienti těžce nemocní, a tudíž bez možnosti zajistit si prostředky na pobyt vlastní prací, je tato částka vysoká. Pacienti takto upoutaní na lůžko jsou převážně lidé starší, pobírající důchod, a jak víte, výše tohoto důchodu mnohdy nedosahuje částky 9 000. Kdo jim tedy doplatí tuto částku? Rodinní příslušníci? Nebude tento přístup znamenat, že se péče pro pacienty v LDN stane nedostupným nadstandardem? Jakou tedy bude schopné zdravotnictví lidem potřebujícím péči LDN a nemajícím dostatek prostředků nabídnout jinou alternativu? Nebo snad budou v LDN hospitalizováni pouze do výše, kterou budou moci zaplatit? A co pak s nimi bude dál? Otázek je mnoho, bohužel odpovědi dosud nejsou známy. Jak se na péči budou podílet zdravotní pojišťovny, do kterých pacienti v současné době v LDN přispívali, dokud byli pracovně činní?

V navrhované novele je celá řada nepřijatelných skutečností. Většina již byla podrobena kritice. Přesto ještě jedna otázka, a to úhrada vakcín pro očkování dětí. Sdružení praktických lékařů pro děti a dorost spolu s Odbornou společností praktických dětských lékařů jsou velmi znepokojeni nad možnou úpravou zákona č. 48 týkající se změny úhrady vakcín pro pravidelná očkování. V připravované novele je průlomově měněn systém získávání a úhrady vakcín právě pro pravidelná očkování. Navržený systém ve svém důsledku povede ke kolapsu dosud dobře fungujícího systému očkování dětí v České republice. Zvolený postup proto pokládám za velmi nešťastný.

To je také jeden z důvodů, proč nemohu v žádném případě hlasovat pro navrhovanou reformu zákona č. 48. A opravdu, zvažme ještě jednou, jestli opravdu dneska třetí čtení dokončíme, nebo jestli není ještě nějaká šance vrátit to zpět do druhého čtení a nějaké úpravy ještě provést.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Jiří Zemánek.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, v souvislosti s tímto projednávaným zákonem ve svém příspěvku se pokusím upozornit ještě jednou pana ministra Hegera a zároveň spolutvůrce zákona na možný důsledek připravovaného posílení úlohy pojišťoven. Vycházím z připomínek praktiků, řady lékařů Olomouckého kraje, kteří upozorňují na úpravu podmínek smluv lékařů s jednotlivými zdravotnickými pojišťovnami, kdy se připravuje alternativa výpovědní lhůty tři roky pro ambulantní zařízení a resp. pět let pro lůžková zařízení. A to bez udání důvodu. Domnívám se, že toto opatření může vytvořit podhoubí pro korupci úředníků, managementu jednotlivých pojišťoven.

I když tento záměr, jak pan ministr již několikrát zdůraznil, není součástí aktuálního legislativního návrhu, je dle vyjádření pracovníků Ministerstva zdravotnictví v časopise Lékařské komory Tempus Medicorum č. 6 z roku 2011 – cituji – „musí pojišťovny disponovat možností vypovědět smlouvu zařízení nebo lékaři, které v dané oblasti není třeba“. A dále cituji: „Pojišťovna přihlédne jak k odbornému zázemí, tak k ceně za poskytovanou péči a vybere pro své pacienty to nejlepší zařízení.“ A dále uvádí: „Není žádný důvod, proč by měla ve své síti udržovat lékaře nepřizpůsobivé a neefektivní.“ Z uvedeného vyplývá, že kdo je efektivní a kdo je nepřizpůsobivý, to rozhodne management zdravotní pojišťovny, jinými slovy geniální a poctivý úředník.

Vláda, která se zaštiťuje heslem o konkurenceschopnosti ekonomiky v konkurenčním prostředí, zde nastavuje systém elitářského výběru. Zdravotnictví přece nesmí být hodnoceno pouze ekonomicky. Podle Ministerstva zdravotnictví by měli doktoři soutěžit transparentně. Z výše uvedeného je jasné, že nebude soutěž o pacienta, ale o náklonnost a shovívavost úředníka pojišťovny.

Ještě bych se chtěl krátce zmínit o problému, se kterým se na mě opět obrátili lékaři nemocnic Olomouckého kraje. Tímto problémem je dle jejich názoru takzvaná generická preskripce, tedy předpis léku ne podle firemního názvu, ale podle účinné látky. Dle názoru odborníků se tímto opatřením výběr léků přesune na lékárníky. Bude-li lékař na svém trvat a na receptu bude muset být vyznačeno „nezaměňovat“, bude se stoprocentní jistotou mít problém se svým „chlebodárcem“, tedy pojišťovnou, a to znamená mimořádné revize. A budeme opět řešit konflikt lékař – pacient.

Může mi někdo z Ministerstva zdravotnictví říci, kdo ponese případný forenzní následek uplatněný pacientem při poškození nebo zhoršení jeho

zdravotního stavu? Dle mého názoru je jediným odpovědným stále lékař. Bojím se, že nám vzroste intenzita soudních sporů, a obávám se, že míra korupce se v tomto prostředí nesníží.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nejenom v mém příspěvku navrhuji vrátit tento zákon do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec František Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se také vyslovil k návrhu tohoto zákona, protože zde zaznělo, že je to zásadní novela. Já tu zásadní změnu ani tak nevidím v poplatcích a různých přesunech placených a neplacených léků, i když to je určitě něco, co má velký dopad pro nemocné lidi, ale tu zásadní změnu vidím v tom, že se zdravotní péče dělí na standardní a nadstandardní. Je to skutečně rozhodující krok a bude to mít velký vliv především na naše myšlení a na směřování naší společnosti.

My jsme si zvykli na to, že nadstandardem je soukromý pokoj s televizí a s internetem a může k tomu přibýt ošetřovatelka nebo speciální jídlo. Když na to někdo má, tak ať si to zaplatí, ať to má. Já nejsem utopista, který si myslí, že rovnost lidí musí být v otázce majetku a peněz a úplně ve všem. Peníze a majetek jsou věci pomíjivé a ve srovnání se zdravím a s životem naprosto nesouměřitelné. A proto se nemohu a nechci smířit s myšlenkou nerovnosti přístupu ke zdraví.

Nemoc je stav nouze a není možné připustit myšlenku, že v této nouzi bude někdo ošetřován standardně a někdo nadstandardně. V nouzi se chce každý zachránit, a kdo se nezachrání standardní léčbou, bude možná až do smrti sžírán myšlenkou, nebo jeho přibuzní, že kdyby měl nadstandard, tak by se zachránil. I když to třeba nemusí být pravda, ale tato myšlenka zde zůstává.

Já jsem v předchozí diskusi zaznamenal vyjádření pana ministra, že se v současné době stejně léčí rozdílně, že se využívá známostí a peněz, že je to nestandardní, a proto z toho uděláme nadstandard. Při udělování různých provizí a úplatků také můžeme říkat, že je to nestandardní zase v jiné oblasti, a nazýváme to korupcí. A chceme z toho udělat nadstandard?

Já vnímám rychlý vývoj ve zdravotnických metodách a technologiích a zdá se, že při větších možnostech financování tohoto oboru dojde ještě k většímu rozvoji medicíny. A právě v tom vidím určité nebezpečí. Protože tam, kde budou peníze na tento rozvoj, bude rozvoj čím dál rychlejší a čím

dál větší. A tam, kde peníze nebudou, tam to bude stagnovat. Obávám se, že standard bude stagnovat. Kdyby nastalo to, že by peníze, které se získají na nadstandardu, mohly být využity na standardní léčbu, tak by po čase došlo asi k určitému vyrovnání, že by nadstandard zmizel. Ale to nikdy nenastane. Ono se stane to, že peníze z nadstandardu budou využívány ještě pro daleko lepší a vyspělejší léčbu a zase tam zůstane ten velký rozdíl.

Já si vzpomínám, před 25 lety, možná někteří, co pracovali ve zdravotnictví, mi to potvrdí, byl takovým hitem počítačový tomograf. Na vyšetření mozku nebo míchy se někdy čekalo velmi dlouho a využívalo se možná i známostí na toto vyšetření, ale pokud nastal případ, že hrozilo skutečně ohrožení života, nebo velké ohrožení zdraví, tak jakékoliv pořadníky, jakékoliv známosti, všechno šlo stranou a tito pacienti měli přednost. Dneska je CT pomalu v každé ordinaci nebo v každé nemocnici, tehdy to byla otázka dvou přístrojů možná pro celý kraj. Pokud by skutečně nastalo to, že něco, jako je CT, bude dnes hodnoceno jako nadstandard a za pět let to bude standardní pro všechny, tak s tím problémem nemám, ale obávám se, že za těch pět let zase bude nějaké CT na druhou a to bude zase jenom pouze pro ty, kteří si to zaplatí, kteří na to budou mít. Takže ta nerovnost tam stále zůstane a nikdy se jí nezbavíme.

Já jsem si vědom toho, že není lehké sladit rozvoj medicíny, jeho finanční náročnost, zájmy zdravotních pojišťoven a firem, a to vše ve prospěch a rovnost přístupu k pacientovi. Není lehké najít řešení, ale není možné hledat východisko v tržním přístupu. Ubezpečování zastánců nadstandardu o tom, že půjde jenom o nepodstatné úkony a náhrady, tomu já nevěřím. Možná v první fázi to tak bude, ale nikoliv ve fázích dalších. Potom by mě napadla jenom jediná myšlenka, že pokud to budou nepodstatné úkony a náhrady, že si vlastně ti bohatí pacienti budou platit nějaké placebo, které nebude mít zásadní vliv na jejich léčbu, na jejich uzdravení, ale tak tomu asi nebude.

Také by mě zajímalo, jak to bude třeba s elektronickou protézou. Byl jsem svědkem nedávno jednoho případu, kdy šestnáctiletý mladík přišel o předloktí. Požadovali elektronickou protézu a pojišťovna ji zkrátka nechtěla zaplatit, že je to něco nadstandardního, že si to musí zaplatit sami. Stojí to několik set tisíc. Rodiče na to neměli. Přitom pro vývoj toho chlapce, pro jeho další životní uplatnění je to skutečně věc zásadní. Takže pokud se dostaneme k těmto případům, je to další důvod k tomu, abychom tento přístup odmítli.

Jak jsem řekl, dámy a pánové, na začátku, nejsem utopista, ale s myšlenkou nerovného přístupu ke zdraví a k životu se nikdy nemohu smířit. Apeluji na váš humanismus, možná i na křesťanství některých z vás. Zamysleme se nad tím. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane premiére, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, jsme ve třetím čtení tohoto zákona, takzvané malé novely zákona č. 48 o veřejném zdravotním pojištění, kterou některé nazýváme prvním krokem k reformě českého zdravotnictví. Současně s tím já říkám, že je to první krok, ale krok velmi důležitý. Současně říkám, že musí následovat kroky další, a z tohoto místa také mohu říci, že kroky další následovat budou, neboť komplexní reforma českého zdravotnictví potřebuje řadu systémových změn v oblasti zdravotního pojištění, zdravotních pojišťoven, potřebujeme nové zákony o zdravotních službách, potřebujeme lépe definovat práva a povinnosti pacientů zdravotnických zařízení, potřebujeme přijmout řadu změn, které budou následovat nepochybně v dalších měsících, nicméně jsem přesvědčen, že beze změn, které jsou navrženy v tomto zákoně, bychom se dopředu nepohnuli. Nepohnuli bychom se dopředu z jednoho prostého důvodu, a to proto, že vedle základních změn týkajících se úsporných opatření například v lékové politice, změn týkajících se ztransparentnění procesů v českém zdravotnictví, řady technických změn přináší tento zákon jednu změnu, která byla očekávána nepochybně od počátku devadesátých let, kdy došlo ve vládě Václava Klause vlastně k poslední systémové reformě českého zdravotnictví, které se tak změnilo od zdravotnictví socialistického na zdravotnictví sice přeregulované, ale víceméně postupnými krůčky zavádějící určitou míru soutěže mezi zdravotnickými zařízeními, určitou míru, byť malou, soutěže mezi zdravotními pojišťovnami a také racionálnější využívání veřejných prostředků.

Já bych chtěl říci, že v průběhu tohoto projednávání zaznělo mnoho mýtů. Ty mýty přicházejí z levicových lavic, přicházejí z úst odborářů. Já bych je obecně rozdělil do dvou hlavních skupin.

První skupina mýtů je vedena názorem, že tato novela nebyla dostatečně a demokraticky projednána na půdě této Sněmovny. To musím zásadně odmítnout. Chci říci, že tomuto návrhu zákona jsme věnovali celkem pět výborů, pět zasedání výboru pro zdravotnictví, z čehož čtyři zasedání byla řádná a jedno z těchto zasedání bylo zaměřeno čistě na odbornou debatu o každé jednotlivosti. Připouštím, že v průběhu ať už připomínkového řízení na úrovni vlády nebo projednávání na půdě sněmovního zdravotního výboru či ve druhém čtení byly předloženy pozměňující návrhy. Připouštím, že došlo k předložení rozsáhlého pozměňujícího návrhu samotného ministerstva na půdě výboru pro zdravotnictví, ale i tento návrh byl řádně výborem projednán a za přítomnosti odborné i laické veřejnosti diskutován. Skutečnost, že tento pozměňující

návrh byl v několika jednotlivostech, které byly tolik mediálně diskutovány, jako jsou třeba amalgámové plomby, ve druhém čtení nahrazen pozměňujícím návrhem třetím, nic nemění na skutečnosti, že tento návrh zákona byl touto Sněmovnou řádně projednán a řádným způsobem projednán na půdě výboru pro zdravotnictví.

Druhou skupinou mýtů je, že tento návrh obsahuje protiústavní paragrafy či protiústavní návrhy, které v budoucnu budou rozporovány. Já chci říci, že i výbor pro zdravotnictví ve své počáteční fázi shledával určité nejasnosti v oblasti definice nároku pacienta. Musím však říci, že po poměrně rozsáhlé diskusi, která probíhala nejen na půdě Poslanecké sněmovny, ale i na půdě K9, na půdě vlády, na půdě Ministerstva zdravotnictví, byly tyto věci takovým způsobem vycizelovány, že já v tuto chvíli nevidím jedinou protiústavní věc, která by mohla být napadena rozhodnutím Ústavního soudu.

Říkám to se vši vážností, přestože já jsem byl jedním z těch, kteří upozorňovali v případě jednoho konkrétního paragrafu na toto nebezpečí, tak v tomto ohledu jsem dnes klidnější a v tomto ohledu si myslím, že můžete být klidnější i vy.

Druhou velkou skupinou mýtů jsou mýty týkající se takzvaného standardu či nadstandardu – neboli, jak my definujeme, nároku pacienta. Já teď nevím, jestli je to způsobeno více nepozorností zákonodárců jako takových, nebo neznalostí problému, nebo neschopností či nevědí, neochotou si jednotlivé navrhované paragrafy velmi podrobně přečíst, anebo jestli jde o cílenou politickou hru. Asi je to souhrn všeho možného, protože já se i na jednotlivých seminářích, odborných akcích, setkávám s velmi fundovanými odborníky, u kterých bych nikdy nepředpokládal, že dané věci nebudou rozumět, kteří si nedokáží dostatečně přečíst tento návrh zákona, a proto některá jeho ustanovení nechápou.

Já pokládám z této pozice za povinnost zcela jasně přečíst klíčový paragraf, který se týká definice nároku pacienta. Chci říci, že poprvé v historii České republiky bude mít český pacient přesnou a jasnou definici toho, v jakém rozsahu za pojištění, které každý z nás platíme, obdržíme zdravotní péči. Doteď všichni víme, že tato věc možná byla soudně vymahatelná, nicméně vágní ustanovení § 13, které se právě zabývá nárokem pacienta, bylo natolik nedostatečné, že všichni jsme měli péči na všechno a fakticky na nic.

Současně tento zákon nedefinuje jenom rozsah nároku péče, ale definuje nově i časovou a místní dostupnost péče. Je to pro české pacienty poprvé klíčová věc. Kolik stížností jsme slyšeli na to, jak dlouho čekají lidé na operace! Kolik stížností na to jsme řešili, jak mnoho nás tato věc trápila, a tato věc definitivně tímto návrhem bude vyřešena, protože český pacient bude mít poprvé v historii jasně stanoven v zákoně a následně v

podzákoně normě, tedy vyhlášce, jak dlouho bude čekat na konkrétní zdravotní výkon, tedy například na operaci. Tato časová lhůta bude nepřekročitelná, bude vymahatelná, a to právně, a tato jistota bude vymahatelná u vlastní zdravotní pojišťovny. A zdravotní pojišťovny budou mít jasnou povinnost pod obrovskými sankcemi tuto povinnost dodržovat.

Třetí věcí je takzvaná místní dostupnost péče. Je to opět revoluční změna, která se dostává do našeho právního řádu, tedy to, jak daleko, resp. dlouho pojedeme za poskytnutím zdravotní péče, nebo zdravotní péče za námi. Neplatí to jenom o záchranné službě, která bude definována v samostatném zákoně, ale platí to také o tom, jak daleko máme nárok jet např. za porodem, jak daleko musí být náš praktický lékař, jak daleko musí být ambulantní specialista, a opět tato věc bude zcela taxativně vymezena v českém řádu a každý z nás bude vědět, jaké je maximum vzdálenosti, kterou bude muset za poskytnutím zdravotní péče překonat.

Chci říci, že v původním znění § 13 bylo napsáno: Ze zdravotního pojištění se hradí zdravotní péče poskytnutá pojištěnci s cílem zachovat nebo zlepšit jeho zdravotní stav a dále zdravotní péče uvedená v odst. 3. V odstavci 3 je uvedena zdravotní péče v souvislosti s porodem. Nové ustanovení říká toto: Ze zdravotního pojištění se hradí zdravotní péče poskytnutá pojištěnci s cílem zlepšit nebo zachovat jeho zdravotní stav nebo zmírnit jeho utrpení, pokud odpovídá zdravotnímu stavu pojištěnce a účelu, jehož má být poskytnutím dosaženo, je pro pojištěnce přiměřeně bezpečná, je v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy a existují důkazy o její účinnosti vzhledem k účelu jejího poskytování.

V tomto ohledu ministerstvo bude mít možnost, nikoliv povinnost, bude-li existovat více variant, které budou splňovat to, co jsem nyní přečetl, definovat, že některé z těch variant mohou být nastaveny jako takzvané ekonomicky náročnější varianty. Z tohoto jasně vyplývá, že je zcela vyloučeno, aby byla rozdělena péče v ČR na péči pro bohaté a chudé. České zdravotnictví i nadále nebude znát chudého nebo bohatého pacienta, bude i nadále znát jenom pacienta. Základem pro rozsah péče bude stávající rozsah péče. Nebude tomu naopak.

Třetí důležitou věcí je, že každé zdravotnické zařízení, které bude mít smlouvu se zdravotní pojišťovnou, bude mít jasnou povinnost nabízet vždy plný zákonný rozsah péče. Chci upozornit, že v případě typu péče, která je pouze v jedné jediné variantě, a hovoříme o jednom možném terapeutickém účinku, bude muset být, pokud by takováto péče se měla stát ekonomicky náročnější, tak by musela být vyjmenována v tomto zákoně, resp. v jeho příloze. Uvedu proto na závěr dva nebo tři jednoduché příklady.

Jestliže uvažovala tato vláda o úspoře a vyřazení amalgámových plomb ze systému úhrad, muselo by tak být bývalo učiněno v příloze tohoto zákona, protože neexistuje žádná jiná varianta k amalgámové plombě, která by byla základnější. Naopak, již dnes si připlácíme zcela legálně za plomby bílé. Tyto plomby jsou vyjmenovány v příloze tohoto zákona a na této věci se nic nemění a situace zůstává totožná.

Druhý jednoduchý příklad je sádra. Už dnes má pacient možnost získat v případě zlomeniny ruky například levnější sádru. Ta sádra je z kompozitových materiálů oproti klasické bílé sádrové. Má možnost si připlatit. To jsou dvě varianty totožné záležitosti směřující ke stejnému terapeutickému účinku, čili snaze vyléčení zlomeniny ruky.

Jako třetí příklad, který naprosto nabourává teorii a mýty zde prezentované mými předřečníky, že bude rozdělena péče pro chudé a bohaté, je porod. Všichni dobře víme, že existuje forma porodu, která se jmenuje císařský řez. Tato forma porodu se nejčastěji využívá v případě, že dítě v těle rodičky je v nějaké nestandardní poloze a hrozilo by klasickým porodem poškození plodu při porodu nebo poškození zdraví pacienta, v tomto případě rodičky. Ale dobře víme, že existuje určitá skupina žen, které se dobrovolně nadstandardně rozhodnou z důvodů ať už osobních, estetických či jiných pro porod císařským řezem, i když není tento zdravotně indikován. I v takovémto případě je možné říci: rodičky si budou moci nadále připlatit rozdíl mezi standardním porodem a porodem císařským řezem, pokud nebude existovat zdravotní indikace. Pokud zdravotní indikace bude existovat, tato věc bude plně hrazena ze systému zdravotního pojištění. Je evidentní, že tuto věc nemůžeme definovat zákonem tady ve Sněmovně. Je evidentní, že tuto věc musí definovat odborné společnosti, pojišťovny, musí ji definovat komory, musí ji definovat v dohodovacím řízení ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví.

Já jsem se na tomto příkladu pokusil nejenom vám, ale i veřejnosti poplaticky vysvětlit, že všechny obavy, které z tohoto pramení, jsou liché, stejně tak jako v minulosti, když jsme zaváděli regulační poplatky do systému českého zdravotnictví, říkal jsem, že nejde o reformu českého zdravotnictví, ale jde o první krok směrem kupředu, k tomu, aby české zdravotnictví vůbec bylo schopné existovat. A já říkám, že toto je zásadní krok k budoucí reformě českého zdravotního systému, a já děkuji všem, kteří tento krok podporují. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Ivan Ohlídál, ale ještě před ním s faktickou poznámkou paní kolegyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsed-

kyně. Kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych reagovala na to, co tady bylo řečeno mým předřečníkem. Chce se mi říci, že nám přibyl do zlatého fondu další pohádkář. To za prvé. Tento zákon není krokem vpřed, jak tady bylo řečeno, ale je to krok zpět do předminulého a minulého století. A pět jednání zdravotního výboru skutečně nepomůže a nenahradí celonárodní diskusi, diskusi s odborníky, diskusi s odbory a se všemi zainteresovanými o tomto zákoně, která prostě nebyla! A navíc stylem, že psi štěkají a karavana jde dál! Tak to totiž probíhalo na jednání zdravotního výboru. Diskutovala pouze opozice, koaliční poslanci prakticky buď mlčeli, anebo se dokonce přeli se zástupci Ministerstva zdravotnictví tak silně, až nám bylo zakazováno, abychom dále diskutovali. A toto nehorázné jednání pokračuje i tady na půdě pléna Poslanecké sněmovny! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka – pan poslanec Tomáš Úlehla.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já budu velmi ukázněný. Já se proti tomu musím ohradit. Já jsem na těch výborech byl a myslím si, že diskuse byla vedena naprosto korektně a že střet zájmů a názorů patří k tomu, abychom na této poslanecké půdě diskutovali. Udržme si důstojnost a neosočujme se! Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní řádná přihláška – pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem svůj odmítavý postoj k této novele vyjádřil v rámci rozpravy v prvním čtení. Nejvíce mi na této novele vadila a stále ještě vadí skutečnost, že zdravotní péče bude v ČR po případném přijetí této novely rozdělena do dvou skupin: na péči standardní a nadstandardní, a tím dojde k rozdělení české společnosti na dvě kategorie. Pan kolega Šťastný ani další lidé z koalice mě nepřesvědčili o tom, že bude jeden pacient, jedna péče, že nebude rozdíl mezi standardní a nadstandardní péčí v oblasti kvality.

Měl jsem ještě i další kritické připomínky, podobně jako moji kolegové z opozice. Všechny tyto připomínky se snažil pan ministr i ostatní jeho kolegové vyvrátit, ovšem vyvrátit nepřesvědčivým způsobem. Jedině přesvědčivě znělo tvrzení pana ministra i jeho kolegů v tom, že touto novelou ušetříme veřejné prostředky. Veřejné prostředky týkající se veřejného zdravotního pojištění. Jaké bylo však moje překvapení, když se ke mně donesly signály, které svědčí o pravém opaku! A jsou to signály i z

odborné veřejnosti, z lékařské obce. Přečtu vám jeden dopis, který se tohoto tématu, tohoto mého tvrzení týká.

Cituji: Vážený pane poslanče, do rukou Urogynekologické společnosti se dostalo usnesení č. 39 Poslanecké sněmovny, kterým se mění zákon 48/1997 Sb. i zákony další, které se přímo týkají péče o inkontinentní pacienty. Výbor této společnosti je znepokojen současným vývojem předpisů o preskripci absorpčních pomůcek a změnách v současné metodice. Tyto změny nebyly odbornými společnostmi nikterak diskutovány a mění současnou platnou metodiku ve změň preskripčních omezení a doporučení, která nemají žádnou odbornou oporu, a není nám známo, z jakých podkladů vycházejí. Nová metodika zavádí například kromě již dlouhodobě existujícího maximálního limitu také minimální limit preskripce absorpčních ZP na 90 kusů na měsíc. Zavedení minimálního limitu je ne-logické, protože řadě pacientů stačí menší množství než 90 kusů. Zavedení by vedlo ke zbytečnému nárůstu finanční zátěže pro zdravotní systém, zbytečnému překračování limitů na preskripci předepisujícími lékaři a zbytečně vysokým povinným doplatkem pacientů. Takto nesystémový krok odmítáme a žádáme o jeho nové projednání s odbornou společností, ke kterému jsme kdykoli připraveni. S pozdravem – podepsán je předseda této společnosti.

Podobné signály, podobné námitky jsem dostal od jiných společností z lékařské obce. Je jich několik, takže bych si vás, vážený pane ministře, do-volil požádat, abyste tyto námitky vysvětlil. Protože vy jste se při obhajobě této novely v minulých čteních také zmínil, že všechna opatření související se změnou tohoto zákona o zdravotním pojištění jste projednali s odbornou lékařskou veřejností. Zde je tvrzení o naprostém opaku. Čili poprosil bych ještě jednou o to vysvětlení, ale i přes toto vysvětlení si dovoluji navrhnout jednu věc, a to vrácení této novely na projednání do druhého čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v řadách ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Aleš Roztočil. Prosím.

Poslanec Aleš Roztočil: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně poslanci a kolegové – poslanci a poslankyně. (Smích.) Prosím vás, jsem lékař a bavíme se zde o zdravotním pojištění. Problém nastává to, že někdy se mi zdá, že kolegové vskutku nevědí, o čem mluví, anebo nevědí v podstatě, co se má hradiť, co je nadstandard a co je standard.

Padly tady dvě záležitosti z mého oboru. Je to otázka císařského řezu a je to otázka inkontinenčních pomůcek. Už jsem na zdravotním výboru vysvětloval, že standard a nadstandard, co se týče císařského řezu, je

rozdělen a v praxi to ani tak není a nejde to rozdělit, že někdo, kdo si přeje císařský řez, má vždy k tomu nějaký důvod. Je to třeba psychologická indikace. Nikdo nebude podle tohoto zákona si na císařský řez přispívat a nikomu nebude tato operace odmítnuta. Přestože jsme svědky epidemie císařských řezů a v České republice se v podstatě každé čtvrté dítě rodí císařským řezem. Čili prosím vás, kolegové z opozice, nemějte péči a nemějte starost, že vy nebo vaši rodinní příslušníci nebudou mít udělaný císařský řez, pokud si ho nepříplátí.

A druhá věc jsou inkontinenční pomůcky. Ano, bude se doplácet na vložky, které nosí ženy mezi nohama, když se počurávají, protože porodily několik velkých dětí, ale na druhé straně nikdo nikdy neřekl, a zbudou na to peníze, když tyto prostředky se nebudou vyhazovat okny, aby se mohly tyto ženy odoperovat, dostaly pásky, které stojí 8,5 nebo 16 tisíc, a nebudou tyto pomůcky potřebovat. Čili řeší se tady příčina a neřeší se následky.

Takže prosím vás, pokud k těmto otázkám diskutujete, tak si přečtěte vůbec, o čem diskutujete. Děkuji. (Potlesk z řad ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická poznámka pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Chtěl bych reagovat na pana předřečníka. Mně může říkat, že problematice nerozumím. Já nejsem lékař, já jsem fyzik. Ale vy chcete, pane kolego, říci, že ten, kdo psal tento dopis, který jsem citoval, je laik? Je amatér? Podepsán je totiž MUDr. Lukáš Horčíčka, předseda Urogynekologické společnosti. A jsou podepsáni i další. To jsou podle vás také amatéři? Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Ptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do rozpravy ve třetím čtení. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Jsme u závěrečných slov. Pan ministr Leoš Heger má možnost vystoupit nyní se závěrečným slovem.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych řekl pár všeobecných slov k tomu, co tu zaznělo, protože řadu konkrétních věcí a řadu principů toho, co navrhujeme, těch změn, které navrhujeme v našem zdravotnickém systému, tady vysvětlil pan předseda zdravotního výboru, a já se velmi ohrazuji proti tomu, aby byl označován slovy „další pohádkář“. To je věc, která k diskusi o zdravotnictví opravdu nepřispívá, a myslím si, že všechny ty věci, nešťastné, které tu zazněly ohledně medicíny pro chudé a bohaté, a zněly tady jak dnes, tak při minulých projed-

náváních, opravdu ukazují na to, že se tady jedná nejenom o odbornou diskusi a o diskusi, kam směřovat naše zdravotnictví, ale že se to nešťastně zdravotnictví, které je zkoušeným oborem ve všech zemích, používá k tomu, aby se tu ideologicky rozdělovaly a škatulkovaly názory.

Zdravotnictví je problémem ve všech zemích, protože přestože roste bohatství společnosti obecně a roste možnost všech lidí si pořizovat nové věci, nové zkušenosti, nové zážitky si kupovat, tak to zdravotnictví je v něčem odlišné, a je odlišné jak v chudých zemích, tak v bohatých zemích od ostatních prostředků pro životy a pro růst člověka. Je odlišné v tom, že je to eticky mimořádně choulostivá záležitost a že jakékoli ohrožení života nebo zdraví je extrémně zatěžující pro všechny, a to jak pacienty, kteří jsou ohroženi, tak jejich blízké, kteří vidí ohrožené své blízké lidi.

V této situaci je samozřejmě napětí mezi možnostmi, které dneska medicína poskytuje, objemem peněz, které do té medicíny jdou, a etickými principy, že nelze odmítat péči člověku, který tuto péči potřebuje. To tvoří mimořádně výbušné prostředí, které nikde, v žádné zemi, ani v těch nejbohatších zemích na světě, není vyřešeno.

To, co jsme předložili jako počínající novelu zdravotnictví, kterou nechceme dělat najednou metodou sopečného výbuchu, ale chceme se podílet na postupné kultivaci našeho zdravotnictví bez otřesů, jaké zažívalo v řadě posledních let, tak tyto věci mají za prvé udržet to, čím je naše zdravotnictví charakterizováno. Je to zdravotnictví podle nejvyšších etických a evropských principů, zdravotnictví, kde je vysoká míra solidarity mezi chudými a bohatými, zdravými a nemocnými, a vysoká míra ekvity, což znamená to, že každý má dostat a musí dostat péči, která odpovídá jeho zdravotnímu stavu, ať je to člověk chudý, bohatý, nebo člověk z velkého města, nebo někde z periferního podhůří. Tyto principy hodláme zachovat a já jsem rád, že řada z nich tady byla mými předřečníky vysvětlena.

Vše nejkontroverznější se točí kolem definice náročné péče a definice standardu. To, co mým předřečníkům z oblasti opozice uniká, anebo to nechťejí přiznat, je, že péče není definována jenom tím, že některá péče je dražší a některá levnější. Ta péče má jasnou hranici své efektivity, která říká, že základní prostředek je ten, který efektivně léčí příslušný stav, nebo diagnostikuje, to je celkem jedno. Ale tento postup bude považován jako za základní, a jestliže jsou alternativní postupy, tak bude hodnoceno, které postupy jsou dražší a které jsou levnější, a předpokládá se, že jejich výsledek bude stejný. A jestliže je tedy potom jako standardní hrazený postup pokládán za postup ten, který je levnější, to není prosím proto, aby ušetřily pojišťovny, aby tady bylo více peněz na platy úředníků a aby se šetřilo jen tak zbůhdarma. To je proto, aby v systému veřejného zdravotního pojištění, ve kterém nikdy nebude peněz dost, zbylo dostatek peněz právě pro ty, kteří tu péči potřebují jako standardní a nemohou si ji

buď zaplatit, tu nadstandardní, anebo si ji zaplatit nechťejí, protože mají jiné priority. Všichni tito lidé, kteří ten nadstandard čerpat nebudou, budou u-spokojeni tou nejkvalitnější péčí, tak jak to bylo dosud, a ta péče, která byla proplácena zbytečně, ta by měla veřejnému zdravotnímu pojištění ušetřit.

Já tu řeknu jeden příklad, který zde ještě nezazněl, a to jsou operační roboty. Jestliže v naprosté většině použití operačních robotů je ekvivalentem této metodiky běžná laparoskopická chirurgie, která kromě zcela mimořádných a výjimečných případů poskytuje stejné možnosti léčení pacientů, stejně kvalitní, bez jizev, se stejnou rychlostí hojení, se stejnou přesností operace, tak je zbytečné poskytovat prostředky z všeobecného zdravotního pojištění na operace, které jsou čtyřikrát až pětkrát dražší.

Všichni ti, kdo se tady ozvali proti takovému nadstandardu, nechťejí šetřit prostředky pro ty skutečně chudé a pro ty, kteří tu péči nepotřebují. A že operační roboty tady byly zaváděné od roku 2004 a řada sociálně demokratických ministrů přes ně přešla a nevdalo jim, že ty úhrady jdou ze všeobecného zdravotního pojištění, já nechci nikomu vyčítat. Vést zdravotnictví je velmi těžké a mít pod kontrolou úplně všechny věci, není vždy jednoduché. Ale využívat argumentaci k tomu, aby se strašili lidé tím, že budou mít péči chudinskou a ta péče bude klesat, to prosím není úplně fér.

Pokud jde o lékovou politiku, která zde byla také zmíněna jakožto cesta, která je dlážděná zlatem a vede do pekla, tak prosím, musím se ohradit. Aukce není žádnou zázračnou fikcí. Je to věc, která nahradí alespoň pro začátek generickou preskripci, kterou jste si možná nevšimli, ale do toho zákona my jsme po všech diskusích nedali, protože my jsme prostě řadu těch diskusních kroků respektovali. Ale aukce je věc, která tam, kde generika jsou k dispozici, v zemích, kde se používá, vedla k vysokým úsporám, a o tyto úspory my nebudeme nadále přicházet.

Pokud jde o zdravotní prostředky, tam se objevila celá řada nedorozumění. My jsme neudělali prakticky žádné změny než ty, že jsme upravili ceny podle cen, které jsou momentálně na trhu, aby zdravotní pojišťovny nehradily zbytečně vysoko tam, kde to není potřeba. A to, co se tady objevilo okolo inkontinenčních pomůcek nebo z jiných zdrojů pomůcek, které se týkají například stomických záležitostí, tak tam garantuji, že se oproti stávajícímu stavu nic nemění, ale my jako další krok reformy celou tuto přílohu zákona zrevidujeme, protože se na ní již dlouhou řadu let nešlo.

Podobná fikce se tu objevila okolo očkování. Musím přiznat, že jsme ji způsobili možná my, protože jsme o ní začali mluvit ve fázi, kdy ještě nebyla definitivně dodiskutována. Ty diskuse ukázaly, že očkování a jeho převod na pojišťovny je potřeba zajistit velmi pečlivě, logisticky, a proto do zákona bylo pozměňovacím návrhem doplněno, že budou vypisovány kon-

kurzní soutěže nejenom na dodávky vlastních očkovacích látek, ale také na distributory, kteří budou tyto látky dodávat praktickým lékařům, a ti za ně nebudou muset platit, takže se nemusí obávat toho, že by se systém očkování rozpadal.

My nechceme vyťahovat peníze pacientům z kapes, ale přiznejme si, že medicína se zdražuje. Za posledních deset let se objem prostředků, který jde do zdravotnictví, zvýšil o 100 % a ty peníze je potřeba dostat od občanů tohoto státu. Ty se prostě nenatisknou pro zdravotnictví. Diskuse může být samozřejmě o tom, jestli ty peníze budou prostřednictvím zvyšováním daní, prostřednictvím zvyšováním zdravotního pojištění, nebo prostřednictvím spoluplateb. Tento zákon o spoluplatebách hovoří pouze minimálně, a to v oblasti ošetrovacího dne.

Není pravdou ovšem, že ošetrovací den v LDN bude stát 300 korun. Tato diskuse se povede v oblasti zákona o dlouhodobé péči a bude připadat v úvahu, pokud pacienti budou v režimu domovů pro seniory, tak jak jsou dnes. Tam platí už dnes tuto částku a platí již drahá léta a není to zásluhou tohoto zákona ani žádné zlovol Ministerstva zdravotnictví.

Říkáme tedy ne 300 korunám za ošetrovací den, ne generické preskripci, říkám ne vypovídání smluv mezi zdravotními pojišťovnami a lékaři. Nic takového v zákoně nemáme. Naopak říkáme ano vrácení peněz za nadstandardy zpět do úspor veřejného zdravotního pojištění a zlepšení podmínek zdravotní péče pro chudé lidi.

Říkáme ano nároku pacienta, který bude přesněji definován, než tomu bylo dosud. Říkáme ano férovým pravidlům na to, aby se nedostatky prostředků, které vždy ve zdravotnictví budou, řešily otevřeným způsobem, aby každý věděl, na co má nárok, a nebude-li mít nárok úplně na všechno, tak aby v tom byla mezi lidmi rovnost a aby lékaři tyto prostředky rozdělovali naprosto transparentně. Říkáme ano šetření veřejných prostředků, ale pro pacienty, kteří je potřebují.

Vážené dámy, vážení pánové, je pro mě těžké prosazovat tento zákon, když k němu není stoprocentní shoda. Já bych si představoval daleko širší názorový průnik, než který v dosud velmi divokých, nekultivovaných diskusích o zdravotnictví existuje, a pokud bude mít Ministerstvo zdravotnictví možnost dále zdravotnictví kultivovat, budeme se snažit kultivovat i tyto diskuse tak, aby byly opravdu věcné a méně politické a ideologické.

Děkuji vám a prosím vás o podpoření tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní je prostor pro závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím o shrnutí rozpravy a o zopakování návrhů, jimž se budeme nyní věnovat.

Poslanec Boris Šťastný: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych

shrnul celkové projednávání tohoto zákona, a pokud mohu, vás seznámil s návrhem procedury hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, prosím.

Poslanec Boris Šťastný: První, co je potřeba uvést, že padlo dnes několik návrhů na vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Současně jsem nezaznamenal ve druhém čtení návrh na zamítnutí.

Dále bych vás rád seznámil s procedurou, kterou bych si dovolil navrhnout takto:

Jako první bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem B a čísla 1 až 5. Jde o návrh poslankyně Dany Váhalové, původní návrh poslance Alfréda Michálíka. – Vždy si dovolím během hlasování stručně vás seznámit s tím, o čem hlasujeme.

Dále bych navrhoval, abychom hlasovali i písmenu C1 a 2 poslance Václava Votavy, dále o písmenu D arabská čísla 1 až 11, které navrhla poslankyně Soňa Marková, dále pod písmenem E1 až 3 poslance Jaroslava Krákory, samostatný návrh je na hlasování pod písmenem E4, což byl pozměňovací návrh poslankyně Milady Emmerové načtený taktéž poslancem Jaroslavem Krákorou, dále bychom hlasovali o návrhu písmeno F poslankyně Lenky Andrýsové a následně bychom hlasovali o písmenu G, což je skupinový soubor pozměňovacích návrhů k usnesení výboru pro zdravotnictví. Pokud by tento návrh byl přijat, tak usnesení výboru pro zdravotnictví by bylo nehlasovatelné, pokud by přijat nebyl, museli bychom ještě hlasovat samostatně usnesení výboru pro zdravotnictví pod písmenem A.

Tolik návrh procedury, já bych poprosil paní předsedkyni, zda by případně vyzvala kolegyně poslankyně a kolegy poslance, kteří mají nějaký jiný návrh, aby ho předložili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu zpravodaji. Slyšeli jsme návrh procedury s tím, že první hlasování se bude týkat návrhu na vrácení do druhého čtení, nebo na opakování druhého čtení. Nyní ještě k proceduře – pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych měl návrh, aby bod E, vlastně je to bod, který jsem podal já, byl rozdělen na čtyři části, a sice na E1 – to je rušení poplatků 100 Kč, E2 – to je ekonomicky náročnější péče – také jejich rušení, E3 se týká invalidů a E4 je bezlepková dieta u potravin pro zvláštní lékařské účely. To znamená, že každý ten bod se týká úplně něčeho jiného, proto bych to nerad směšoval a chtěl bych požádat

ctihodnou Sněmovnu, aby bylo umožněno hlasování E1, E2, E3 a E4. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pan zpravodaj si zaznamenal. Paní poslankyně Marková ještě k proceduře.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych v podobném duchu požádala o hlasování zvlášť bodu 8 a 9 z mého pozměňovacího návrhu pod bodem D, a to proto, že právě pod těmito dvěma body se skrývá návrh na zrušení maximálního vyměřovacího základu u pojistného na všeobecné zdravotní pojištění. Je to návrh, který přináší do systému potřebné miliardy – ne všechny, ale pár ano. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dál prosím k proceduře? Pan zpravodaj se vyjádří k návrhům, které zazněly.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, čili máme dva pozměňovací návrhy k proceduře, čili já se domnívám, že budeme nejprve hlasovat o vrácení do druhého čtení, potom pokud by toto neprošlo, hlasovali bychom o protinávru poslance Krákory o samostatném hlasování jednotlivých bodů E1 až 3 a poté bychom hlasovali o protinávru poslankyně Markové o samostatném hlasování D8 a D9. Potom bychom hlasovali o proceduře jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Krákora ještě k tomu něco chce? (Poslanec Krákora mimo mikrofon – že chce hlasovat ještě o bodu E4.)

Poslanec Boris Šťastný: Já upozorňuji, že v mém návrhu procedury se E4 hlasuje již samostatně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, je nějaká námitka proti postupu, který nám navrhuje pan zpravodaj? Pokud není, budeme hlasovat nejprve o návrhu na vrácení tohoto návrhu na opakování druhého čtení. Doufám, že jsou všichni přítomni, snažila jsem se všechny povolat do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování číslo 208. Táhá se kdo souhlasí s návrhem na opakování druhého čtení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 208. Přítomno 182, pro 77, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o změně, kterou navrhuje pan poslanec Krákora směrem k proceduře, to znamená, abychom hlasovali zvlášť o bodech E1, E2 a E3, protože E4 už pan zpravodaj měl jako zvlášť zařazené hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo souhlasí s tímto protinávrhem pana poslance Krákory směrem k proceduře? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 209. Přítomno 182, pro 79, proti 77. Nebyl přijat tento návrh změny procedury.

Paní poslankyně Marková navrhuje změnu procedury v písmeně D, pokud se nemýlím, a hlasování by tedy vypadalo D1 až 7, potom zvlášť D8, zvlášť D9 (zpravodaj souhlasně kývá) a potom D10 a 11. (Zpravodaj říká mimo mikrofon, že ne.) Tak prosím, paní poslankyně Marková. Já jsem si to poznamenala tak, jak vy jste to říkala.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji, já jsem to možná špatně vysvětlila – zvlášť 8 a 9, ale to 8 a 9 dohromady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Aha, dobře, takže o této změně – to znamená, že písmeno D by bylo hlasováno D1 až 7, D8 a 9, D10 a 11, tak o tomto protinávrhu k proceduře rozhodneme nyní.

Zahajuji hlasování 210. Kdo je pro návrh paní poslankyně Markové, jímž bychom se vyrovnali s hlasováním o písmenu D? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 210. Přítomno 182, pro 78, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o proceduře tak, jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování číslo 211. Táži se, kdo souhlasí s tím, abychom se řídili ve třetím čtení touto procedurou. Kdo je pro? A proti?

Hlasování pořadové číslo 211. Přítomno 180, pro 103, proti 49. Procedura byla schválena.

Požádám pana zpravodaje o první návrh, zároveň vás požádám, pane zpravodaji, abyste říkal stanovisko k tomuto návrhu, o totéž požádám pana ministra. Prosím první návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji, paní předsedkyně. Takže podle schválené procedury první budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod číslem B1 až 5 poslankyně Dany Váhalové. Jde o návrh na vypuštění ustanovení, která vyřazují léčivé přípravky do 50 korun z úhrad, zavádějí úhradovou soutěž na léčivé přípravky a která přesunují povinnost zajištění

očkovacích látek pro své pojištěnce na zdravotní pojišťovny. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas s celým písmenem B1 až 5.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 212. Táži se, kdo souhlasí s návrhem B 1 až 5. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 212. Přítomno 180. Pro 75, proti 103. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Hlasujeme o písmenu C 1 a 2 poslance Votavy. Jde o návrh na zavedení povinnosti pro zdravotní pojišťovny, aby rozesílaly bez vyžádání a bezplatně svým pojištěncům informace o zdravotní péči, která jim byla ve sledovaném období poskytnuta. (Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. Stanovisko ministra: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 213. Táži se, kdo je pro tento návrh. A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 213. Přítomno 180. Pro 74, proti 96. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Nyní budeme hlasovat o pozměňujících návrzích poslankyně Markové pod písmenem D číslo 1 až 11. Jde o komplex pozměňujících návrhů, mimo jiné o zrušení regulačních poplatků a zrušení maximálního vyměřovacího základu u pojistného na všeobecné zdravotní pojištění. (Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. Stanovisko ministra: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 214. Kdo je pro návrh D1 až 11? A kdo je proti?

Hlasování číslo 214. Přítomno 180. Pro 74, proti 102. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Boris Šťastný: Hlasujeme o souboru pozměňujících návrhů pod písmenem E1 až 3 poslance Krákory. Zejména jde o návrh na vypuštění, které zvyšuje regulační poplatek z 60 na 100 korun za každý den, a některé další záležitosti, zejména návrh na zařazení pojištěnců, kteří pobírají invalidní důchod pro invaliditu druhého nebo třetího stupně. (Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. Stanovisko ministra: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 215. Kdo je pro návrh E1 až 3? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 215. Přítomno 180. Pro 75, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Boris Šťastný: Nyní hlasujeme o pozměňujícím návrhu E4 poslance Jaroslava Krákory, který přednesl za nepřítomnou poslankyni Emmerovou. Jde o návrh na rozšíření významu pojmu potravina pro zvláštní lékařské účely i na bezlepkové potraviny. (Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. Stanovisko ministra: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 216. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 216. Přítomno 180. Pro 77, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Boris Šťastný: Nyní můžeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pod písmenem F poslankyně Lenky Andryšové. Obsahem pozměňujícího návrhu je návrh na vynětí odměn členů volebních komisí při volbách z odvodu pojistného na zdravotní pojištění, a to z důvodu mimořádné administrativní zátěže. (Stanovisko zpravodaje: Souhlas. Stanovisko ministra: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 217. Táží se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 217. Přítomno 180. Pro 134, proti 34. Návrh byl přijat.

Poslanec Boris Šťastný: Nyní můžeme hlasovat o souboru pozměňujících návrhů pod písmenem G. Jde o rozsáhlý soubor pozměňujících návrhů poslanců Hegera, Šťastného, Roztočila, Štětiny, Šnajdra, Skalického, Kotalíkové, Gregora, Janka, Úlehly, Babáka, Němečka, Floriána a Bártý. (Stanovisko zpravodaje: Souhlas. Stanovisko ministra: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 218. Kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 218. Přítomno 180. Pro 104, proti 75. Návrh byl přijat.

Poslanec Boris Šťastný: Konstatuji, že díky schválení pozměňujícího návrhu pod písmenem G je nehlasovatelné usnesení pod písmenem A. Domnívám se, že jsme hlasovali veškeré pozměňující návrhy, a zbývá proto hlasování o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O všech návrzích bylo

hlasováno. Ptám se ještě legislativy, zda je vše v pořádku. Ano. Přikročíme tedy k návrhu celého zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb., podle sněmovního tisku 325, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 219. Táží se, kdo je pro tento návrh zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 219. Přítomno 180. Pro 105, proti 73. (Potlesk poslanců vládní koalice.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji a končím projednávání bodu číslo 73, sněmovního tisku 325.

Dámy a pánové, sděluji vám omluvu, která mi byla nyní doručena. Pan ministr dopravy Radek Šmerda se omlouvá z dnešního jednání a případně i ze zítřejšího, pokud bude jednání pokračovat, a to z pracovních důvodů.

Nyní před námi bude blok zákonů vrácených Senátem. Přistoupíme k projednání. Než k němu přistoupíme, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení těmto senátorům – Jiřímu Dienstbierovi, Miloši Malému, Tomáši Kladívkovi, Janu Žaloudíkovi a Karlu Šebkovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty. Nejprve tedy umožnění vystoupení jmenovaných senátorů.

Zahajuji hlasování číslo 220. Táží se, kdo je pro, aby tito senátoři se mohli zúčastnit našeho dnešního jednání. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 220. Přítomno 175. Pro 98, proti nikdo. S vystoupením senátorů Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Nyní se hlásí o slovo paní poslankyně Hubáčková. Prosím.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Já bych chtěla jenom upozornit, při

minulém hlasování jsem hlasovala proti, a ve stenozáznamu (na sjetině) je pro.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, promiňte.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Při hlasování o veřejném zdravotnictví jsem hlasovala proti a ve stenozáznamu (na sjetině) je pro.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to pro stenozáznam.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám.

Dámy a pánové, před projednáváním bloku senátních je před námi projednávání bodu

128.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr Ivan Fuksa, který zastoupí ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si v rámci druhého čtení krátce uvést vládní návrh zákona o odpadech.

Cílem předkládané novely je rozšíření možnosti využití finančních prostředků pocházejících z poplatků, které se platí při registraci vybraných vozidel a které jsou účelově určené pouze na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Na tento účel je však každoročně čerpán pouze zlomek alokovaných finančních prostředků a jejich valná část tak v současné době zůstává nevyužita. Novela proto mění příslušné ustanovení zákona, čímž umožní využít tyto finanční prostředky nejen na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků, ale také na ochranu jiných složek životního prostředí, např. na ochranu ovzduší nebo na podporu programu Zelená úsporám. Pokud bude navrhovaná změna schválena, přinese možnost využití až 1,5 mld. korun.

Předložený návrh byl dne 16. června projednán ve výboru pro životní prostředí. Tento výbor doporučil schválit zákon ve znění pozměňovacího

návrhu, podle kterého se na konci článku I doplní slova „a jejích částí“. S touto úpravou Ministerstvo životního prostředí souhlasí.

Děkuji za pozornost. (Hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Ivanovi Fuksovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 376/1. Prosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Jana Látku.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí z jeho 13. schůze ze dne 16. června 2011.

Vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 376. Po odůvodnění ministra životního prostředí Mgr. Tomáše Chalupy, zpravodajské zprávě poslance Jana Látky a po rozpravě výbor pro životní prostředí

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila ve znění přijatého pozměňovacího návrhu: v čl. I § 37e odst. 6 na konci textu čl. I se doplňují slova „a jejích částí“,

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny,

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemné přihlášky nemám. Táhne se, zda se někdo hlásí ve druhém čtení do obecné rozpravy k tomuto sněmovnímu tisku. Nikdo se nehlásí. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se na přihlášku do podrobné rozpravy. Končím podrobnou rozpravu, neb se nikdo nehlásí, a končím tím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím projednávání bodu 128, sněmovního tisku 376 ve druhém čtení.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji nyní už projednávání bodů Senátem vrácených či zamítnutých. Budeme se věnovat nejprve bodu číslo

117.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb.,
o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 269/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 269/4. Doufám, že je zde přítomen pan senátor Dienstbier. Prosím tedy, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. A prosím, aby se vyjádřil jako první k usnesení Senátu. Pan senátor Dienstbier, prosím.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní předsedající, vážení paní poslankyně, páni poslanci, pokusím se stručně shrnout důvody, proč Senát zamítl návrh zákona o soudních poplatcích a dalších souvisejících zákonech.

Hlavním důvodem je ústavně garantované právo na projednání věci před soudem a s tím související právo na právní pomoc. Podle názoru Senátu zvyšování soudních poplatků do jisté míry omezuje přístupnost těchto práv garantovaných jak mezinárodními smlouvami, tak Listinou základních práv a svobod. (V sále je silný hluk.)

My jsme měli v Senátu před několika – vidím, že to je stejně jedno, co tady říkám – my jsme měli v Senátu před několika týdny konferenci o zajištění právní pomoci. Na této konferenci mj. zaznělo, že už dnes je poměrně značná sociální bariéra v dostupnosti práva na právní pomoc a na spravedlivý proces. Tato novela zákona bariéru ještě zvyšuje. Je samozřejmě pravda, že nejde pouze o soudní poplatky. Ty zjevně netvoří největší část nákladů na právní pomoc a účast na řízení před soudem, ale je to samozřejmě významná složka – zvýšením této položky ke zvyšování bariéry dochází. A z těchto podle nás poměrně zásadních důvodů jsme se rozhodli návrh zákona zamítnout.

Děkuji vám za – „důkladnou“ pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Dienstbierovi. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jen stručně budu konstatovat za navrhovatele, že my se domníváme, že tento návrh zákona má být schválen. Jsme přesvědčeni o tom, že nárůst poplatků, tak jak jej navrhuje vládní návrh zákona, v zásadě není faktickým nárůstem, ale vzhledem k tomu, že téměř deset let se soudní poplatky nezvyšovaly a rostla průměrná mzda v České republice, tak se jedná

o faktické dorovnání soudních poplatků, jejich výše, ve vztahu k průměrné mzdě v České republice. To je argument číslo jedna.

Argument číslo dva je takový, že Česká republika by měla mít přibližně stejně velké poplatky jako jiné země Evropské unie, a to zvláště země sousední, ve vztahu k průměrné mzdě. A ono navýšení –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, to není atmosféra, ve které se dají projednávat zákony. Prosím vás opakovaně, abyste všichni věnovali pozornost pouze tomu, je-li muž bylo uděleno slovo. Ostatní jednání přeneste mimo tuto síň.

Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Navýšení, které vláda navrhla, je v zásadě v takové rovině, že soudní poplatky, pokud návrh bude přijat, budou stejně veliké, jako jsou na Slovensku, v Polsku, v Německu či Rakousku, tedy občan bude v uvozovkách justice z hlediska soudních poplatků stát stejně, jako stojí jiné občany Evropské unie. (Stálý hluk v sále.) Jsme přesvědčeni, že návrh není jenom o zvyšování soudních poplatků, ale je též o spravedlivějším přerozdělení výše poplatků. Návrh např. zcela vyjímá určité typy řízení a zcela je osvobozuje od soudních poplatků, např. v případě, pokud jde o domácí násilí, nebo v případě, kdy jde o oběť trestného činu, která žádá odškodnění. To jsou myslím pozitivní změny, které je nutno vnímat, a tento návrh je přínáš.

Poslední poznámka. Osobně se domnívám, že je i spravedlivé a správné, aby ti občané, kteří využívají služby justice, která je velmi nákladná, ročně stojí celý český stát česká justice přes 10 mld. korun, tak lidé, kteří využívají tyto služby, by se podle mého názoru měli alespoň symbolicky podílet na nákladech na českou justici oproti občanům, kteří platí daně, tedy platí českou justici, ale její služby nevyužívají.

Ostatně je zřejmé, a to je výhoda soudního poplatku oproti jiným poplatkům, že ten, kdo nedává bezdůvodný návrh a kdo se svou soudní příspěje, tak mu je následně soudní poplatek vrácen v rámci řekněme toho, co platí protistrana, která soudní spor prohraje. Tedy ten, kdo je v právu a u soudu uspěje, fakticky na konci celého procesu soudní poplatek neplatí.

Toto jsou argumenty, dámy a pánové, proč jsem přesvědčen, že je vhodné přijmout návrh zákona, který zde projednáváme, a že je dobré upravit soudní poplatky tak, aby jejich výše odpovídala aktuální průměrné mzdě v České republice. Děkuji za pozornost a prosím vás o podporu tohoto návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka

ústavněprávního výboru paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já zde shrnu, že se jedná o usnesení Senátu, které bylo Sněmovně postoupeno pod číslem tisku 269/4, a Senát svým usnesením zamítl návrh zákona dne 8. června 2011. Poslanecká sněmovna s tímto návrhem zákona vyslovila souhlas dne 11. května 2011.

Myslím, že důvody, proč by měl být tento návrh zákona přijat, zde byly vysvětleny podrobně panem ministrem. Osobně jako člověk z praxe, protože jsem původní profesí advokátka, se domnívám, že skutečně novela přináší kromě zvýšení poplatků, které je logické, tak přináší celou řadu pozitivních a praktických změn, které se dotýkají zákona o soudních poplatcích. Mohla bych zde například uvést to, že v případě uzavření smíru před soudem bude vrácen soudní poplatek, že se vlastně zavádí přerušení desetileté lhůty pro vrácení soudního poplatku, pokud probíhá jiné řízení podle zvláštního zákona, typicky tedy řízení insolvenční podle insolvenčního zákona, kdy mnohdy docházelo k tomu, že tato desetiletá lhůta uplynula marně, protože došlo k přerušení řízení a řízení o konkursu, který trval mnohdy celou tuto desetiletou promlčecí dobu.

Dalším praktickým přínosem tohoto návrhu je zavedení lhůty pro vrácení poplatků, to si myslím, že je hodně podstatná pozitivní změna, že dosud nebyla stanovena žádná lhůta pro vrácení poplatku soudem, a docházelo tedy namnoze k tomu, že tento poplatek byl vrácen někdy i třeba po roce od té doby, co bylo rozhodnuto soudem o jeho vrácení. Nyní se tedy zavádí lhůta 30 dnů pro vrácení, a dokonce se zavádí i úrok z prodlení při pozdním vrácení, při vrácení poplatku po této 30denní lhůtě.

Jako další velice pozitivní hodnotím tu změnu, že se zavádí osvobození od soudního poplatku u výmazů právnických osob z obchodního rejstříku. Tam si myslím, že dojde k velké praktické změně v tom, že do současné doby tyto poplatky nebyly v praxi stejně hrazeny, protože vymazávané právníky osoby neměly již dostatek majetku k tomu, aby tento poplatek hradily, a soudy potom měly práci navíc s vymáháním těchto poplatků, které byly tak jako tak nedobytné. Dojde tedy zároveň k aktualizaci obchodního rejstříku, protože tam do současné doby zůstávaly zapsány společnosti, které by měly být dávno vymazány.

To jsou tedy hlavní důvody, proč se domnívám, že tato novela, tento návrh by měl být Poslaneckou sněmovnou přijat v tom znění, v jakém jsme ho již jednou zde odhlasovali.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Prosím, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Přivolávám do jednacího sálu naše kolegy. (Velký hluk v sále.)

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 269/3.“

Zahajuji hlasování číslo 221. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 221. Přítomno 180, pro 34, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Prosím, je zájem o kontrolu hlasování? (Probíhá kontrola hlasování. Rozruch v sále. Ženský hlas: To bylo o tom senátním, jo? Tak to jsem tedy hlasovala blbě. Další dohady mimo mikrofon.)

Je prosím námitka proti hlasování? Pan premiér Petr Nečas má slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, hlasoval jsem pro, na sjetině mám proti, takže zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 222. Prosím, aby neodcházel nikdo z jednacího sálu! Zůstaňte tady, protože hlasování jdou za sebou rychle.

Zahajuji hlasování číslo 222 o námitce proti hlasování. Kdo je pro námitku? Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 222. Přítomno 180, pro 142, proti 10. Námitka byla přijata.

Nyní budeme opakovat hlasování o návrhu Senátu na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

O tomto návrhu na zamítnutí hlasujeme v hlasování s pořadovým číslem dvě stě...

(Hlasy mimo mikrofon. Potlesk z levé části sálu. Hluk a neklid.)

Takže návrh usnesení bude znít takto: „Poslanecká sněmovna schvalu-

je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 269/3“.

Zahajují hlasování pořadové číslo 223. Táhá se, kdo je pro tento návrh. A proti?

V hlasování pořadové číslo 223 přítomno 181, pro 105, proti 69. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk zprava.)

Děkuji panu senátorovi Dienstbierovi, děkuji též paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 117, sněmovního tisku 269/3. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Je to bod

118.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 119/4. Vítám mezi námi pana senátora Miloše Malého.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Dámy a pánové, prosím o klid.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si jenom připomenout to, co jsem tady již několikrát opakoval, že se jedná za prvé o zjednodušení, za druhé o soulad s platnou jurisdikcí. Tato novela se týká daní z nemovitostí, kde se upravuje výklad, co je či není stavba bez svislé zdi. Navrhujeme, aby to bylo jednoznačně vykládáno jako zpevněná plocha se dvěma sazbami – 1 koruna a 5 korun. Jedna koruna je pro zemědělské podnikatelské subjekty, ta pětikoruna pro všechny ostatní.

Já chci jenom zdůraznit, že se to vztahuje výlučně na podnikatelské subjekty, které mají tyhle zpevněné plochy evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku ostatní plocha nebo zastavěná plocha a nádvoří. Nevztahuje se to na zemědělské pozemky, nevztahuje se to na veřejné cesty, jak jsem slyšel v některých diskusích. Je to opravdu zjednodušení a je to úleva pro daňového poplatníka i pro správce daně. Senát navrhl ne 1 korunu a 5 korun, ale navrhl 2 koruny a 6 korun. Z pozice ministra financí

bych k tomu měl mít v zásadě neutrální stanovisko, z pozice vládního politika, zvláště za stranu, kterou zastupuji, jsem proti. Nemám pocit, že bychom měli v tomto případě výrazně zvyšovat daňovou zátěž, a proto si dovolím požádat o schválení verze tak, jak ji schválila Poslanecká sněmovna.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se chce k tomuto pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Alfréd Michalík. Prosím. (V sále je stále velký hluk!)

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, o tom, co sledoval tento návrh, tato novela, tady hovořil pan ministr financí. V Senátu se naši kolegové rozhodli, že některé části, které patří k tomuto druhu pozemku, zdraží, a zvedli o korunu sazbu u těch pozemků, které jsou využívány pro zemědělskou půdu, na 2 koruny a u těch, které jsou používány pro stavebnictví, průmysl a dopravu, na 6 korun, čili o korunu obě dvě položky zvedli. Tento rozdíl proti našemu návrhu je zřejmě dán tím, že složení v Senátu je zemědělci kontra starostové zřejmě rovnovážný. V této fázi zvítězily starostovské pohledy, které zvyšují odvody za tento majetek. Zemědělci, kteří byli proti, neuspěli.

Já si myslím, že oba dva návrhy, jak ten senátní, tak ten sněmovní, nejsou natolik závažné finančně, aby byly důvodem pro nějaké velké rozpory, proto si myslím, že ani senátní, ani poslanecký návrh nejsou zavrženíhodné, a tudíž my budeme podporovat oba dva v pořadí, že podpoříme senátní, a když ne, tak podpoříme sněmovní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže to byl pan zpravodaj. Otevírá rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Miloš Malý. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Malý: Paní předsedkyně, pane předsedo vlády, pane ministře, páni ministři, dámy a pánové, co říkal pan ministr financí, první polovina, je samozřejmě v pořádku, protože dochází k tomu, že dojde pouze k vyjasnění pro soudy a daňové poplatníky, co je zpevněná plocha pozemku. Tato formulace je jasná a zabrání soudním sporům.

Druhá věc, která samozřejmě je v tom trošičku malinko nejasná, je to, že dojde k převedení některých staveb, které jsou plošné, jako jsou například parkoviště, jsou to stavby charakteru zpevněných ploch, které nejsou lehce rozebiratelné jako panelové, z pozice daně stavba zdaněná desetikorunou do pozice daně pozemek, tak jak byl návrh, tak tou vyšší sazbou 5 korun, kde je úspora 5 korun pro daňového poplatníka a u

ostatních těchto typů staveb, které jsou určeny pro prvotní zemědělskou výrobu, lesnictví a rybníkářství, tak tam je koruna.

Vycházíme z toho, že tato daň je základní daní, která slouží jako příjem obcím. To znamená, že přesunutím těchto staveb do nižších sazeb vezme obcím z jejich jediného zaručeného daňového příjmu, který jim stoprocentně patří, minimálně 400 mil. korun. V materiálu, který jsem vám tam dal jako starosta třicetitisícového města, tak za 400 mil. by toto město žilo celý rok. Takže je to velmi mohutný zásah do daňových příjmů. Když se to plošně rozpočítá, tak samozřejmě to vypadá optimálně daleko lépe. Ale otázka je v tom, že nikdo z nás není schopen spočítat, jestli opravdu dojde ke snížení o 400 mil., ale taky může přijít snížení daleko větší, protože podklady, ze kterých zákon byl čerpán, byl tvořen, nebyly stoprocentně přesné a nikdo přesně neví, kolik metrů čtverečních staveb se tímto způsobem překulí do nižší daňové sazby za pozemky. Pak tam může být daňová nevýtežnost větší než 400 mil.

My jsme doporučovali samozřejmě jako Senát, aby legislativní úprava, která slouží vyjasnění postupu daňového úřadu, byla přijata tak, jak byla navržena Ministerstvem financí, ale aby se propad daňové výtěžnosti pro obce snížil, to znamená, aby nebyl tak razantní, a koruna navíc byla i v materiálu, s kterým pracovalo Ministerstvo financí. Takže to není nic, co by bylo předem neprojednané a co by bylo nepřiměřené pro naše daňové poplatníky. V každém případě jim to přinese úsporu na platbě daní a obcím to přinese menší výtěžnost této daně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byl pan senátor Miloš Malý. Zeptám se na přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Je zde žádost o odhlášení. Odhláší vás všechny a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Mezitím přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 119/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 119/4.“ Doufám, že jsou všichni přítomni. Hlasujeme tedy o senátním znění.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 224 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 224, přítomno 168, pro 43, proti 119. Návrh nebyl přijat.

Budeme nyní hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Kvorum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 119/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 225 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 225, přítomno 169, pro 157, proti 5. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Tím končím projednávání bodu 118, sněmovního tisku 119/3.

Zahajuji projednávání bodu

119.

Návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/2/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 214/3.

Vítám mezi námi senátora Tomáše Kladívka. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým návrhům vyjádřil ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře. (Z levé strany sálu se ozývá bušení do lavic.)

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, k vládnímu návrhu na vydání zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení, který byl vrácen Senátem Parlamentu České republiky Poslanecké sněmovně s pozměňujícími návrhy, uvádím následující.

Pozměňovací návrhy Senátu, spočívající v úpravě a doplnění ustanovení § 2 a vložení nového § 9, řešícího ohlašovací povinnost majitelů patentů pro výrobu kazetové munice či jejích součástí, včetně stanovení lhůt s tím spojených, přibližují text předmětného návrhu zákona k již platnému zákonu č. 305/1999 Sb., o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min, který zmiňuje i součásti protipěchotních min a obsahuje obdobná ustanovení týkající se patentů souvisejících s těmito minami.

Z hlediska Ministerstva obrany jsou navrhované pozměňující návrhy přijatelné. Ministerstvo obrany již v průběhu přípravy návrhu zákona o kazetové munici samo navrhovalo zakotvit v jeho textu zákaz používání i převádění patentů vztahujících se ke kazetové munici, jakož i ohlašovací povinnost pro majitele těchto patentů. Tato ustanovení však byla při projednávání návrhu zákona vládou na návrh Legislativní rady vlády vypuštěna.

Na základě výše uvedeného vás proto žádám o vyslovení souhlasu s návrhem zákona ve znění Senátem předložených pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost, pana poslance Alexandra Černého, zda se chce k usnesení Senátu a k pozměňovacím návrhům vyjádřit. Nehodlá tak učinit.

Otevíráám rozpravu. Slovo dostane jako první pan senátor Tomáš Kladívko. Prosím.

Senátor Tomáš Kladívko: Paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s důvody, které vedly Senát k vrácení návrhu zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení, zákon o zákazu kazetové munice. Pozměňující návrhy, které Senát přijal, rozšiřují působnost navrhovaného zákona též na součástky kazetové munice. Senát zvolil architekturu v návaznosti na zákon České republiky vyplývající z úmluvy o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a jejich zničení do vnitrostátního práva zákonem č. 305/1999 Sb., jak už tady zmínil pan ministr obrany. Bylo zvoleno komplexnější řešení v podobě pokrytí zákonnou úpravou též součástí protipěchotních min, neboť tyto jsou funkčně bezprostředně a výlučně spjaty s daným druhem vojenské techniky a ve svém důsledku tak slouží těmto škodlivému účinku. Řešení pamatující též na součástky zakazované vojenské techniky je v takovém případě věcně správné a dostáváme se do stejného režimu jako u zákona 305/1999 Sb.

Senát se rovněž zabýval pozměňovacím návrhem v té části zákona a doplnil tam úpravu zákazu kazetové munice o zákaz používání a převodu patentových práv na výrobu kazetové munice a na výrobní postupy určené pro tuto výrobu.

Český zákonodárce může ve své svrchovanosti určitou činnost zakázat, jak mu říká vnitrozemské právo. Z hlediska provedení úmluvy o kazetové munici je toto v případě použití a převodu patentových práv vztahujících se k munici a jejím součástkám potřebné, neboť podle článku 9 úmluvy o kazetové munici je každý stát, smluvní strana, povinen učinit veškerá

potřebná opatření právní, administrativní a další povahy, včetně uvalení trestních sankcí s cílem zabránit a potlačit jakoukoliv činnost, která je smluvní straně zakázána na základě této smlouvy.

Senát doplnil bod, ve kterém navrhuje upravit pořádkovou ohlašovací povinnost pro majitele patentů stávajících a v budoucnu případně udělených.

Děkuji vám za podporu senátního návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, rozpravu tedy končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Mám zde opět žádost o odhlášení. Prosím vás tedy všechny, abyste se přihlásili.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice), podle sněmovního tisku 214/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 214/3.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 226 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 226, přítomno 158, pro 156, proti 1. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi i panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 119, sněmovního tisku 214/2.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

120.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb.,
o advokacii, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 216/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 216/4. Vítám ještě jednou pana senátora Jiřího Dienstbiera.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému

pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, budu velmi stručný. Senát víceméně vypustil tu část schváleného návrhu zákona, která byla inkorporována do vládního návrhu na základě usnesení ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny, kdy do § 17a zákona o advokacii byla doplněna úprava, která se týká stavovského oděvu advokátů, a podle této doplněné úpravy Česká advokátní komora by měla být oprávněna na základě provedeného výběrového řízení určit jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu. Tuto část Senát z návrhu novely zákona o advokacii vypustil.

Já mohu konstatovat za Ministerstvo spravedlnosti, že Ministerstvo spravedlnosti, resp. vláda souhlasila s tímto pozměňovacím návrhem přijatým ústavněprávním výborem. Domníváme se, že je dobré, aby zde byla jasná pravidla pro to, jakou formou má být realizováno právo advokátů užívat stavovský oděv. To je tedy důvod, proč za navrhovatele konstatuji, že my podporujeme, resp. preferujeme variantu novely ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se pana zpravodaje Stanislava Polčáka, zda se chce vyjádřit. Nehodlá se vyjádřit. Otvírám rozpravu. Jako první v ní vystoupí pan senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, jak už tady zaznělo od pana ministra Pospíšila, pozměňovací návrh Senátu vrací návrh zákona do znění původního vládního návrhu, jinými slovy, vypouští článek římská jedna bod pět, který byl doplněn zde v Poslanecké sněmovně na základě pozměňovacího návrhu předloženého ústavněprávním výborem, který se týkal právě oprávnění advokátní komory vybrat jednoho nebo více dodavatelů talárů na základě výběrového řízení. Kauza taláry je poměrně kontroverzní od samého začátku. Komora, aniž by měla jakékoliv zmocnění v dosavadním znění zákona o advokacii, už vybrala jak vzor taláru, který zaregistrovala v podobě průmyslového vzoru, tak i následně provedla výběrové řízení na jednoho jediného dodavatele talárů, který doposud taláry výhradně dodává. Jak je vidět, advokátní komora doposud žádné zmocnění v zákoně nepotřebovala.

Jak způsob stanovení vzoru advokátní talárů, tak i následné výběrové řízení bylo některými advokáty napadáno, domáhali se toho, aby celá úprava talárů, která zatím je provedena na úrovni stavovských předpisů

advokátní komory, byla konkurenční, to znamená, aby libovolné množství nebo více dodavatelů talárů mohlo tyto taláry šít a dodávat. Stanovisko, že soutěž by v této oblasti měla být zachována, zaujal i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Myslím si, že není proto důvod, aby tímto způsobem se umožnilo advokátní komoře omezit okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu zde ve Sněmovně doplněné ustanovení navrhl Senát opět vypustit a vrátit se k původní, víceméně technické vládní novele.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 216/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 216/4.“ Žádost o odhlášení. Prosím znovu o vaše přihlášení.

Zahajuji hlasování číslo 227. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 227, přítomno 164, pro 49, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Budeme hlasovat tedy znovu a tentokrát podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum máme nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 216/3.

Zahajuji hlasování číslo 228. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 228, přítomno 167, pro 164, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem 120, sněmovním tiskem 216/3. Děkuji panu senátorovi i všem dalším, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu následujícího. Je to bod

121.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb.,
o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží
porušujícího některá práva duševního vlastnictví
a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 228/2/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 228/3. Senátoři, kteří se měli zúčastnit, se z dnešního jednání omlouvají. Proto požádám, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je to velmi nekonfliktní novela týkající se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží, které porušuje zásady duševního vlastnictví. V Senátu byly předneseny některé pozměňovací návrhy, které jsem podpořil, neboť je tím dosaženo větší právní čistoty a většího souladu i se zákonem o České obchodní inspekci. Tím, že návrh byl vrácen, tak byla rovněž na moji prosbu načtena i změna účinnosti, neboť bylo zřejmé, že se to nemůže stihnout k 1. 7., tedy účinnost bude nabyta prvním dnem kalendářního měsíce následujícím po dni vyhlášení.

Doporučuji tedy přijmout tuto novelu ve znění schváleném Senátem, nikoliv Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Chce se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj? Nehodlá pan poslanec Jan Bureš nyní vystoupit, proto otvírám rozpravu. Zeptám se, zda se hlásí někdo do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přistoupíme tedy k hlasování. Nejprve podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 228/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 228/3.“

Zahajuji hlasování číslo 229. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 229, přítomno 170, pro 164, proti 1. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Tím končím projednávání bodu 121, sněmovního tisku 228/2.

Mám zde další omluvy. Od 17 hodin se omlouvá z našeho jednání pan poslanec Michal Hašek. Od 17 hodin se omlouvá pan ministr Jiří Pospíšil. Od 19 hodin se omlouvá pan poslanec Daniel Korte.

Zahajuji projednávání bodu číslo 122. Je to

122.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb.,
o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů
a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 270/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 270/4. Senátoři – paní senátorka Rippelová i pan senátor Antl – se omlouvají, a proto poprosím, aby se nejprve za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, opět Senát vynechal tu část návrhu zákona, která byla načtena na půdě ústavněprávního výboru a dotýká se v zásadě zcela jiného tématu, než které je v samotném návrhu zákona upravováno. Týká se to možnost vstupovat do budovy soudu bez osobní prohlídky, kterou dnes podle zákona musí absolvovat státní zástupci, advokáti, notáři, exekutoři. Poslanecká sněmovna došla k závěru, že takováto povinná prohlídka být nemusí a že bude záležet na předsedovi soudu, aby upravil vlastním interním předpisem možnosti prohlídek na jednotlivých soudech.

Já mohu říci, že názor Ministerstva spravedlnosti, potažmo navrhovatele zde není jednoznačný. Vnímáme jak výhody současné úpravy, tak určité nevýhody, a proto naše stanovisko je neutrální a necháme na posouzení každého poslance, zda podpoří variantu senátní, nebo variantu Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi.

Zeptám se, zda se chce k předloženému návrh vyjádřit zpravodaj pan poslanec Marek Benda, zpravodaj ústavněprávního výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, já budu opravdu velmi stručný. V tomto případě pokládám vrácení Senátu za čistý naschvál a moc mě mrzí, že sem představitelé Senátu nepřišli, protože věc, kvůli které nám to vrací, je tak banální, že to je opravdu jenom otočení důrazu, jestli předseda soudu rozhoduje o tom, jestli tam právnické profese nesmějí, nebo naopak, jestli předseda soudu rozhoduje o tom, že tam vždy smějí. Kvůli tomu zdržovat jejich instituci i naši instituci hlasováním mi fakt připadá úplně zbytečné. Přehlasujme je, prosím, jenom z principiálních důvodů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže to byl pan poslanec Marek Benda. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 270/3, ve znění schváleném Senátem, podle tisku 270/4.

Zahajuji hlasování číslo 230. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 230, přítomno 171, pro 11, proti 107. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat podle § 97 odst. 5 jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je tentokrát zapotřebí usnesení nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 270/3.“

Zahajuji hlasování číslo 231. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, přítomno 171, pro 143, proti 1. Konstatuji, že

jsem návrh zákona přijali. Tím končím bod 122, sněmovní tisk 270/3.

Budeme se věnovat dalšímu bodu, je to bod číslo

123.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 277/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 277/4. Místo avizovaného pana senátora Jana Žaloudíka přichází pan senátor Zdeněk Škromach. Musíme nejprve odsouhlasit, že může provázet toto jednání.

Zahajuji hlasování číslo 232. Táhá se, kdo souhlasí s tím, že pan senátor Škromach může dnes zastupovat Senát v tomto bodě. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 232, přítomno 171, pro 141, proti 4. Takže vítám mezi námi pana senátora Zdeňka Škromacha.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil nejprve ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený návrh zákona jsem velmi podrobně odůvodňoval v předchozích čteních, proto mi dovoluji jenom stručně shrnout pozměňovací návrh, který předkládá Senát.

Pozměňovací návrh Senátu v podstatě znamená vypuštění velmi výrazné většiny celého toho návrhu. To znamená vypuštění opatření, které znamená prodlužování rozhodného období na celoživotní při výpočtu nároku na důchod, to znamená opuštění toho, že každá koruna příspěvku do důchodového systému by měla být nějakým způsobem ohodnocena. Vypouští pokračování ve zvyšování důchodového věku po roce 2030, to znamená, říká dnešní mladé generaci nepravdivou zprávu, říká jí zprávu: nebojte se, budete odcházet do důchodu v 65 letech. Není to pravda, jde jenom o to, kdy a kdo bude schopen říci mladé generaci pravdu do očí. O to se snaží vládní návrh.

Senátní návrh navrhuje zvýšit úroveň základní výměry důchodu na 10 % průměrné mzdy. To má dva základní aspekty. Za prvé to výrazně zvyšuje fiskální náročnost důchodového systému, to znamená, ta navržená změna

se posouvá z fiskálně neutrální na fiskálně poměrně velmi náročnou. Zároveň toto zvýšení základní výměry důchodů jde jednoznačně proti nálezu Ústavního soudu, který požadoval zvýšení zásluhovosti v tom důchodovém systému, a to posílení základní výměry důchodu naopak znamená posílení solidární složky důchodu.

Dále senátní návrh znamená, že by i nadále valorizaci, výši všeobecného vyměřovacího základu a přepočítacího koeficientu stanovovala vláda, nikoliv jak se navrhuje pro budoucnost, že by se tyto položky stanovovaly odvozením ze statistických veličin, to znamená jednoznačně dané zákonem bez možnosti zásahu exekutivy do třetiny státního rozpočtu, to znamená bez toho dnešního zasahování exekutivní moci do oblasti, která je svěřena moci zákonodárné.

Poslední, na co bych chtěl upozornit. Senátní návrh znamená, že by se maximální vyměřovací základ zvýšil ze čtyřnásobku na pětinasobek průměrné mzdy, nicméně zachovává maximální částku pro výpočet nároku z důchodového zabezpečení na čtyřnásobku. To znamená navrhuje tam disproporci, kdy strop odvodů na důchodové pojištění by byl ve výši pětinasobku průměrné mzdy, kdežto strop pro výpočet důchodu by byl ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy. Kromě té disproporce, která je naprosto neracionální, tak by se část příjmu, z kterého jsou potom předepsány odvody na důchodové pojištění, nezohledňoval tento příjem do nároku na důchod, což by bylo podle mého názoru v přímém rozporu s nálezem Ústavního soudu.

Na závěr mi dovolu konstatovat, že úprava, která byla schválena Poslaneckou sněmovnou, je vyvážená. Ty prvky, které jsou v ní obsaženy, jsou navzájem provázané, a pokud bychom přistoupili na návrh, který předložil Senát, tak bychom vytrhli jednu záležitost z celého kontextu. A z hlediska dlouhodobé stability důchodového systému a odpovědnosti vůči následující generaci by to bylo nezodpovědné. Proto vás prosím o to, abyste podpořili původní vládní návrh schválený Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Drábkovi. Zeptám se paní poslankyně Chalánkové, která je zpravodajkou výboru pro sociální politiku, zda se chce vyjádřit k návrhům Senátu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, slyšeli jsme již velmi podrobné a pregnantní vysvětlení, proč budeme schvalovat znění schválené Poslaneckou sněmovnou. Když dovolíte, tak bych jen krátce vás chtěla upozornit na tabulku na straně 7 ve sněmovním tisku, kdy všichni si mohou najít velice

přesně, kdy budou odcházet do důchodu. Protože v poslední době jsme velice často slyšeli, že důchodový věk bude i 70 let a více a takto nás budou vozit řidiči a strojvůdci, tak je možné se podívat, že současní řidiči, strojvůdci a podobní lidé narození například v roce 1955 půjdou do důchodu v 63 letech a 4 měsících a podobně řidiči narození a jiní podobní narození v roce 1956 půjdou do důchodu v 63 letech a 6 měsících. Říkám to proto, že naše tabulka ukazuje odchod věku do důchodu pro ročníky narozené 1977 na 67 roků. Dále je predikce již samozřejmě velmi vzdálená.

Máme možnost tyto důchody dobrovolně a volně upravit tak, že si můžeme stanovit věk pro odchod do důchodu třeba na 50 roků, ale ty důchody by byly ve výši třeba 2 000. Takže buď se budeme chovat zodpovědně k budoucnosti a řekneme pravdu a připravíme takovou úpravu důchodového pojištění, které umožní spořit, event. se připravíme na jiné varianty ohrožení budoucích generací a budeme o tom hovořit, anebo nemáme řešení žádné.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Zeptám se pana senátora Zdeňka Škromacha, zda chce vystoupit jako první v této rozpravě. Prosím, pane senátore.

Senátor Zdeněk Škromach: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, dovolu, abych krátce uvedl změny, které naprosto konzistentně s návrhem vlády provedl Senát a hledal určitý kompromis mezi vládním návrhem a pohledem opozice. Myslím, že se nám to celkem dobře povedlo. V zásadě jsme vycházeli z principů, že tento návrh má řešit nález Ústavního soudu. Z toho důvodu byly vypuštěny všechny změny, které vlastně přímo s nálezem Ústavního soudu nesouvisely, jako například otázka prodlužování důchodového věku na 67 let a další pokračování navyšování důchodového věku i nad tuto hranici a některé další věci, které vlastně se týkají změn v důchodovém systému.

Vycházeli jsme taky z hlediska toho, že každá taková změna je dlouhodobá a znamená i z minulosti mnohé nespravedlnosti, které se už vlastně objevily a projevují. Nový zákon o důchodovém pojištění z roku 1995 vytvořil tzv. staro- a novodůchodce, ten problém, kdy při stejném základu se vypočítávají i různé důchody, stejně tak jako existují určité nespravedlnosti např. v pracovních pojmech, jako je mladé a staré vdovy z hlediska toho, že jsou jinak vypočítávány vdovské důchody u vdov před a po opatřeních v zákoně.

Stejně tak tento zákon by v zásadě znamenal, pokud by byl přijat

v té původní podobě, to, že reflektuje nález Ústavního soudu, a jsme přesvědčeni o tom, že takový zákon musí být schválen, a zároveň tedy na to reaguje tím způsobem, že zvyšuje 10 % lidí s nejvyššími důchody tyto jejich důchody a 20 % s nejnižšími důchody důchody zachovává, ovšem těch 10 % navýšení se musí na to 70 % důchodců složit. Problém je, že tento návrh souvisí se stanovením důchodu do budoucna a velmi těžko půjde zpětně upravit výpočet důchodu, čili tato nespravedlnost prakticky od 1. 10. by tady vznikala. Proto Senát navrhl dvě věci, a to jednak tedy úpravu výpočtu nového způsobu základní výměry důchodu, a sice tím způsobem, že zachovává celý ten vládní návrh, pouze se navrhuje, aby základní výměra nečinila vládou navrhovaných 9, ale 10 % průměrné mzdy. To by ve svém důsledku znamenalo, že u lidí, u těch 10 % s nejvyššími výdělky, dojde k vyššímu nárůstu vlastně nároku na důchod, u 20 % s nejnižšími důchody dojde k mírnému nárůstu a u těch 70 % by v zásadě měly zůstat, jak se říká, na svém, čili nemělo by dojít k poklesu při stanovení výše jejich důchodu.

Je tam dále zakotven nový způsob mechanismu zvyšování důchodů ve vazbě na nově stanovený způsob určení základní výměry, což respektujeme, ovšem z hlediska toho, kdo to má určovat, tak tady se Senát domnívá, že by to nemělo být pouze ministerstvo svojí vyhláškou, ale že by to měla být transparentně vláda vládním nařízením.

Poslední úprava se týkala toho, aby tento návrh byl i finančně vyrovnaný, to znamená, že bylo navrženo, aby se maximální vyměřovací základ zaměstnanci, osobě samostatně výdělečně činné, proplacení pojistného za kalendářní rok ve výši šedesátinásobku průměrné mzdy, to je měsíčně ve výši pětinasobku průměrné mzdy. Oproti současnému návrhu, kdy se má snížit ze šesti- na čtyřnásobek k 1. lednu, to snížení by bylo mírnější, pouze ze šesti- na pětinasobek průměrného výdělku. To samozřejmě je věc, která by znamenala, že tento návrh je i finančně vybalancovaný a neměl by znamenat žádný deficitní dopad do státního rozpočtu, spíše naopak.

Věřím, vážené poslankyně a vážení poslanci, že tento senátní návrh oceníte jako výrazný vstřícný krok Senátu k tomu, aby se našel široký konsenzus, který přetrvá i další a další volební období a bude svým způsobem nezakládat další nespravedlnosti v důchodovém systému.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Zdeňku Škromachovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Milada Emmerová? Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení přítomní, jenom stručně zrekapituluji to, co bylo předřečníky

konstatováno. Návrh novely zákona o důchodovém pojištění byl předložen jako vládní návrh zákona, který Poslanecká sněmovna schválila hlasy poslanců vládní koalice ve znění, ve kterém byl předložen vládou. Hlavním účelem návrhu zákona bylo reagovat na nález Ústavního soudu pod číslem 135/2010 Sb., jímž byl ke dni 30. září 2011 zrušen § 15 zákona o důchodovém pojištění upravující způsob stanovení výpočtového základu pro důchody.

Znění návrhu zákona předložené vládou a schválené Poslaneckou sněmovnou však současně také přináší řadu dalších, s tímto nálezem Ústavního soudu nesouvisejících zásadních změn systému důchodového pojištění, zejména další výrazné zvyšování důchodového věku, znevýhodnění odchodu do předčasného starobního důchodu, zkrácení doby pro opětovný vznik nároku na vdovský, vdovecký důchod, změnu stanovení výše základní výměry důchodů, změnu mechanismu zvyšování vyplácených důchodů atd. Dopady těchto změn přitom dalece přesahují volební období současné Poslanecké sněmovny, respektive funkční období současné vlády, aniž by ohledně zavedení těchto opatření panoval širší politický a společenský konsenzus.

Z těchto důvodů se Poslanecké sněmovně doporučuje schválit návrh zákona ve znění schváleném Senátem a já se za to přimlouvám. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a zeptám se, zda se hlásí někdo další do rozpravy? Pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, poslanecký klub KSČM vládní návrh nepodpořil. Pokud se jedná o verzi, která přišla ze Senátu, musím konstatovat, že ani ta nás zcela neuspokojuje, ale přece jenom je sociálně citlivější. Proto budeme pro tuto verzi hlasovat. Chci však učinit několik poznámek.

Co se týká vypořádání se s nálezem Ústavního soudu, musím říci, že těch řešení bylo samozřejmě více. To, které si zvolila koalice, je prospěšné především pro vysokopříjmové skupiny. Co se týká neustálého zvyšování hranice odchodu do důchodu, přiznám se, že tady trošku koalici nerozumím. Ale přeji jí to, protože to je parametr, který může příště změnit každá jiná koalice, ale je vidět, že vnímaná je veřejností, a to i tou mladou veřejností, velmi citlivě. Je však vnímána velmi citlivě i lékaři, kteří se zabývají možnostmi, i v té daleké budoucnosti, jaké budou psychické a fyzické síly člověka k práci. Nechápu, proč se vlámáváme do tak daleké historie, když dneska nevíme, jak to bude za deset let s ropou, s pitnou vodou, ale budeme vědět, v kolika půjdeme do důchodu. Prostě tomu nerozumím.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, zeptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování. Podle § 97, odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Odhlašuji vás, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 277/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 277/4. O tomto návrhu rozhodneme za malý okamžik.

Zahajuji hlasování číslo 233, táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 233. Přítomno 174, pro 70, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 277/4.“ Korum je nastaveno.

Zahajuji hlasování číslo 234. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 234. Přítomno 176, pro 105, proti 71. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve sněmovním znění přijali. (Potlesk z pravé a střední části sálu.)

Končím tím projednávání bodu 123, sněmovního tisku 277/3.

Zahajuji projednávání bodu

124.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 278/4/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 278/5. Vítám mezi námi pana senátora Karla Šebka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, který dnes zastupuje pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu v této věci. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych se v zastoupení pana ministra Chalupy stručně vyjádřil k pozměňovacímu návrhu, který Senát přijal k vládnímu návrhu novely zákona o ochraně ovzduší.

Samotný vládní návrh se týká primárně environmentálních kritérií udržitelnosti u biopaliv používaných v dopravě a jeho součástí je z důvodu nutné transpozice evropského předpisu také změna zákona o spotřebních daních.

Při projednávání tohoto návrhu v Poslanecké sněmovně byl přijat pozměňovací návrh pana poslance Skopala, kterým se mění zákon o spotřebních daních v tom smyslu, že rozšiřuje stávající daňové zvýhodnění na všechny metylestery masných kyselin obsažené ve směsné naftě. Uvedený návrh z Poslanecké sněmovny tedy je mimo rámec samotného předmětu novelizace. Při projednávání v Senátu však zazněl argument, že změna spotřebních daní bude fakticky působit proti dosavadnímu zvýhodňování českých zemědělců, kteří dodávají vstupní surovinu, řepku olejnou, a naopak podpoří dovozové komodity. Zároveň pan zpravodaj v Senátu – senátor Šebek – upozornil na to, že změna by způsobila též snížení příjmů ze spotřební daně. Senát proto svým hlasováním pozměňovací návrh z Poslanecké sněmovny eliminoval a navrhuje návrh zákona ponechat v původním znění předloženém vládou.

Návrh novely zákona schválený ve znění Senátem tak tedy jménem předkladatelů podporuji i já, neboť v podstatě senátní návrh je vlastně původním vládním návrhem, a proto se přimlouvám za schválení znění Senátem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Martinovi Kocourkovi. Zeptám se zpravodajů. Nejprve zpravodaje výboru pro životní prostředí. Pana poslance Tomáše Úlehlu vyzvu ke slovu. Zastupuje paní poslankyni Kateřinu Konečnou. Prosím.

Poslanec Tomáš Úleha: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych jenom stručně navázal na to, co tady řekl pan ministr zastupující ministra životního prostředí, pan Kocourek.

Od března se zabýváme návrhem této novely. A smyslem je to, abychom dnes odsouhlasili a podpořili senátní verzi, která nám vrátila návrh ve znění, které se zabývá podporou příměsí řepkového oleje do paliv, které splňují udržitelnost pro biopaliva. Proto jako zpravodaj v § 45 odst. 2 písm. c) článku 3 bod 2 bych také doporučil, abychom potom podpořili verzi, která byla tady načtena panem zastupujícím kolegou ministrem průmyslu a obchodu Martinem Kocourkem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Zpravodajem zemědělského výboru je pan poslanec Ladislav Velebný. Zeptám se, zda chce nyní vystoupit. Není tomu tak. Otevírám tedy rozpravu. Pan senátor Karel Šebek dostane slovo jako první. Prosím.

Senátor Karel Šebek: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vše podstatné bylo mými předřečníky již řečeno. Já bych jenom si dovolil citovat jeden charakteristický výrok, který zazněl v obecné rozpravě v Senátu.

Přijmeme-li novelu v předložené podobě, dojde s velkou pravděpodobností k významnému dovozu metylesterů vyrobených ze zahraničních surovin, ať už to bude palmový olej nebo jiné produkce. Zemědělci v Čechách nedokáží umístit na trhu olej z řepky, protože je výrobně dražší. Známe tuto situaci z přimíchávání biolihu do benzínu, kdy dovážený biolih zejména z Jižní Ameriky také cenově vytlačil biolih z české produkce.

Obecně lze říci, že přimíchávání biolihu a metylesteru do paliv je energeticky velmi problematické. Jako podpora zemědělců v možnosti dosahovat příjmů zabezpečujících chod farem, udržování krajiny a snižování závislosti na producentech ropy je podpora přimíchávání těchto biosložek do paliv řešením problému alespoň zčásti.

Já nepochybuji o tom, že po vyhodnocení této fáze evropských direktiv se v nějaké formě tato problematika opět vrátí i do jednání našich sborů, ale pro tuto chvíli vás prosím o podporu usnesení Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Karlovi Šebkovi. Zeptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná. Končím rozpravu a budeme hlasovat, nejprve podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 278/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 278/5.“

Zahajuji hlasování číslo 235. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 235. Přítomno 174. Pro 159, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi Šebkovi, děkuji zpravodajům. Končím projednávání bodu 124, sněmovního tisku 278/4.

Zahajuji projednávání bodu číslo

25.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 27/ - druhé čtení**

Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan senátor Jiří Oberfalzer, kterého mezi námi srdečně vítám. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji, paní předsedkyně. Drahé paní poslankyně a páni poslanci, já budu velice stručný, neboť jsem zaznamenal, že jste dosáhli mimořádné akcelerace ve svých pracovních výkonech v této fázi schůze.

Návrh, který vám předkládáme, má jeden jediný hlavní smysl a to je zajistit financování Státního fondu podpory České kinematografie a Státního fondu kultury. Děkuji za vaši pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Jiřímu Oberfalzerovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání volebnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 27/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Waltera Bartoše.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já budu také velmi stručný, byť jsem měl připraven asi dvacetiminutový projev, ale nepřednesu jej.

Takže bych chtěl jenom říci, že výbor se zabýval několikrát touto materií a poslední zasedání výboru proběhlo ve čtvrtek 16. června 2011. Na tomto výboru bylo přijato usnesení ve smyslu komplexního pozměňovacího návrhu ke sněmovnímu tisku číslo 27, tedy 27/2. A já bych chtěl na začátku podrobné rozpravy, až bude otevřena, navrhnout, aby tento komplexní pozměňovací návrh byl vzat jako podklad pro další jednání, ke kterému by byly vznášeny pozměňovací návrhy. Tolik moje zpravodajská zpráva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Walteru Bartošovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní... Mám do ní jednu přihlášku. Paní poslankyně Ivana Levá má slovo jako první. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych se několika slovy vrátila k vývoji problematiky reklamy v České televizi.

Když jsem přišla před léty do Sněmovny, objevila se otázka ponechat, či neponechat reklamu v České televizi v souvislosti se zvyšováním koncesionářských poplatků. Tehdy bylo stanoveno, že úměrně zvyšování poplatků se bude reklama v České televizi snižovat až na nulu. Nesouhlasila jsem nejen proto, že občan, i když reklamě nefandí, jí dá přednost před vyšším poplatkem, ale také proto, že cenu reklamy na trhu ovlivňuje konkurence a Česká televize by měla být tím, kdo cenu do značné míry ovlivní. Zvítězilo hledisko reklamu postupně zrušit. Domnívám se, že tehdejší reakce největších investorů nebo inzerentů byla velmi, velmi rozporuplná. Byli rozladěni.

Pak přišlo rozhodnutí, které ovlivnilo celou Evropu. Bude se digitalizovat. Nová legislativa předurčila Českou televizi jako lídra digitalizace, ponechala jí část reklamy na realizaci přechodu i na digitalizaci vlastního archivu a na podporu Státního fondu kinematografie. Česká televize však nemohla digitalizaci provést sama a všichni si toho byli vědomi. Začalo se vyjednávat s Primou i Novou, které měly platnou licenci ještě skoro na deset let. Licenci jim nikdo nemohl vzít ani zrušit, a pokud jsme jako Česká republika měli dodržet mezinárodní závazky, bylo třeba najít dohodu.

Vyzněla jednoznačně. Soukromé televize se svých frekvencí vzdají, pokud to bude stát potřebovat, za to dostanou kompenzační licence a po vypnutí analogu Česká televize žádnou reklamu mít nebude, čímž vznikne prostor na reklamním trhu pro Novu, Primu, ale i pro nové programy, které vzniknou.

Z takové dohody jsem nebyla nadšená. Důvody jsem před chvílkou uvedla. Cítila jsem ale její nezbytnost.

Digitalizace úspěšně proběhla. Blížíme se ke zdárnému pokrytí celé republiky. A nyní přichází Senát se svou novelou. Navrhuje, aby České televizi část reklamy nadále zůstala a z výnosů reklamy se financoval Státní fond kultury a Státní fond na podporu kinematografie.

Opět se roztočilo kolo vyjednávání. Dané sliby byly zapomenuty, potřeba získat finance převážila. K mému údivu přibyl nový fenomén – poplatky.

Se zaváděním nových poplatků mám zlé zkušenosti. Kdysi jsem na schůzi kritizovala zavedení jednokorunového poplatku za recept v lékárně. Argumentovala jsem, že z jedné koruny může být za pár let pět korun a pět korun, to už je půlka másla. Byla jsem napomenuta, že jsem hubatá a že diskutuji o rozhodnutí vyššího orgánu. Dnes také nikoho nepotěším, přesto říkám – zavést poplatek pro soukromé televize a penězi vyplnit fond kinematografie je jednoduché. Ke zrušení však nebude ochota. Naopak, zvyšování tohoto poplatku se bude zdát všem velmi snadné.

Proto nesouhlasím s takovým řešením. A pokud jsem vzbudila v některých z vás dojem, že bráním podnikatelské zisky majitelů velkých televizí, podotýkám, že mnohem větší problémy přinese komplexní pozměňovací návrh malým televizím a nově vznikajícím. A když ještě dodám, že jsem pro zachování reklamy v ČT, především pro sportovní kanál, rozzlobím i zbývající posluchače. Zde jsem ale dost neobjektivní, protože ráda sleduji sport a do budoucna bych si moc přála, aby si Česká televize mohla vydělat vždycky na ty nejlukrativnější přenosy, jako jsou např. olympijské hry.

Teď několik slov ke státním fondům. Vždy jsem hlasovala pro zachování Státního fondu kultury, protože byl velkým pomocníkem pro drobnou, mnohdy neprofesionální kulturu. V malých, mnohdy 10- až 50tisícových částkách mohly být podpořeny ochotnické soubory, výstavy a mnoho dalších akcí. Jenomže přestala pracovat rada fondu a nová nebyla Sněmovnou zvolena. I sama sobě přičítám díl viny. Dnes má fond přibližně 45 mil. korun, což by mohlo vystačit na několik let. Nehrozí akutní nedostatek peněz. Jenomže ministerstvo zdědilo velké dluhy a rozumím snaze pana ministra nějak se dluhů zbavit.

Druhým fondem, který má novela zákona podpořit, je fond kinematografie. Nepodpořit tento fond znamená připravit mnoho lidí o práci. Mnohdy jde

o špičkové odborníky, kteří by byli v případě odchodu do ciziny těžko nahraditelní. A tak pokládám otázku: Jsme tak nekulturní národ, že raději kupujeme pandury či co místo toho, abychom přidali 150 mil. korun, které odváděla do fondu z reklamy Česká televize, a dali je tedy ze státního rozpočtu? Nehledě k tomu, že 150 mil. není takovou částkou, která by mohla státní rozpočet přetížít.

Nebouřím tady. Dobře jsem si vědoma toho, jaký prostor má každý z vás při rozhodování. Přesto mi dovoluji na závěr konstatovat: Novelu nepovažuji za šťastnou a klub komunistické strany ji nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Levé. Jsme v rozpravě obecné. Ptám se, zda se do ní někdo další hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou, ale zde má slovo pan zpravodaj a připomene nám odhlasování volebního návrhu. Prosím pana zpravodaje Waltera Bartoše.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout, aby komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 27, tedy 27/2, což je usnesení volebního výboru, bylo vzato jako základ pro další projednávání, k němuž by pak byly vznášeny pozměňovací návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 236. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby sněmovní tisk 27/2 byl vzat jako základ pro předkládání dalších pozměňovacích návrhů. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 236, přítomno 171, pro 104, proti 1. Návrh byl schválen.

Jsme tedy v podrobné rozpravě. Prosím o vaše návrhy v podrobné rozpravě. Pan poslanec Walter Bartoš.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl odkázat na sadu pozměňovacích návrhů, kterých je přesně deset a které už jsou vznášeny přímo ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu volebního výboru. Všichni jste je obdrželi, jen se k nim hlásím, že byly načteny v podrobné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, jsou předloženy v písemné podobě, byly nám rozdány. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu a končím

také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Poděkuji panu senátorovi Jiřímu Oberfalzerovi, poděkuji též panu zpravodaji Walteru Bartošovi a končím projednávání bodu číslo 25, sněmovního tisku 27 v druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu

129.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb.,
soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 319/ - druhé čtení**

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš, který zastoupí omluveného ministra Jiřího Pospíšila. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Hezký den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, teď cítím historickou šanci. Věci veřejné mají asi 10, možná 15 minut na starost Ministerstva spravedlnosti. (S úsměvem, úsměv i v sále, zejména mezi poslanci Věci veřejných.)

Ale teď vážně. Jak uvedla paní předsedkyně, kolega Pospíšil mě poprosil, abych v tomto druhém čtení uvedl tento materiál. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 319.

Od nabytí účinnosti zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního jakožto klíčového procesního právního předpisu vytvořeného bez potřeby řízení před správními soudy, uplynulo již více než osm let. Předkládaný návrh zákona obsahuje jeho první komplexnější změnu, která reaguje na potřeby aplikační praxe. Návrh zákona je veden čtyřmi hlavními motivy, kterými jsou rychlost, efektivita a hospodárnost justice a zároveň zvýšení ochrany subjektivních práv občanů. Všechna navrhovaná opatření mají za cíl rozšířit uplatňování těchto zásad v řízení před správními soudy.

Z nejpodstatnějších bodů návrhu lze uvést následující: Změny v řízení o kasační stížnosti. Změna obecného kritéria pro určení místní příslušnosti krajských soudů. Zvýšení ochrany proti nezákonným zásahům správních orgánů. Změna koncepce řízení o zrušení opatření obecné povahy. Urychlení soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu, jehož důsledkem je omezení osobní svobody cizince. Celkové zrychlení řízení před správními soudy.

Předkladatel, pan ministr spravedlnosti, s usnesením ústavního výboru vyjadřuje souhlas. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Dobešovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 319/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím vás o vaši zprávu, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Po tomto vystoupení pana ministra je zřejmé, že panu ministru spravedlnosti roste výrazná konkurence. (S úsměvem.)

Každopádně k samotnému návrhu usnesení, které ústavněprávní výbor přijal a o kterém bych měl referovat.

Jedná se o další zpřesnění a řekněme i procesní vylepšení stávajícího předlohy novely zákona o soudním řádu správním. Tento návrh ústavněprávního výboru, resp. toto usnesení vám bylo rozdáno do lavic, je poměrně obsáhlé, nicméně chci upozornit na to, že bylo přijato napříč politickým spektrem, všemi parlamentními kluby, tudíž nepředpokládám, že by s ním byla v rámci dalšího legislativního procesu jakákoli potíž.

Pouze snad podotýkám, že se ještě dále zvýrazňují práva občanů při projednávání jejich návrhu v soudním řízení správním a zavádí se určitá novinka spočívající v tom, že u rozšířených senátů Nejvyššího správního soudu, pokud bude mít soudce opačný názor než ten, který vyhrál ve většinovém hlasování soudců Nejvyššího správního soudu toho rozšířeného senátu, bude mít takto přehlasovaný člen senátu možnost vyjádřit své menšinové stanovisko s tím, že toto menšinové stanovisko bude zachyceno jako separátní vótum v tištěné podobě a bude takto zveřejněno. To, myslím, může významným způsobem zkvalitnit soudní rozhodování a přispět k diskusi o závažných právních otázkách. Proto tady tato okolnost je vyhrazena rozšířenému senátu.

Tolik snad ve stručnosti k usnesení ústavněprávního výboru č. 55. ze dne 15. června 2011. Děkuji, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se do obecné rozpravy nikdo? Pan kolega Lukša do podrobné. Obecnou rozpravu končím, zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Pavol Lukša.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, kolegové a kolegyně, pane ministře, dovoluji si přednést pozměňovací návrh k vládnímu návr-

hu zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Jedná se o sněmovní tisk 319.

V návrhu zákona se v první části v prvním článku I v dosavadním novelizačním bodu 51 v odstavci v prvé větě první slova 3 let nahrazuje slovy jednoho roku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Lukšovi. Hlásí se někdo dále do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu, končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím tedy projednávání bodu 129, sněmovního tisku 319 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

76.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb.,
o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 248/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr zemědělství Ivan Fuksa. Zpravodajem zemědělského výboru je pan poslanec František Dědič, je však omluven a zastoupí jej pan poslanec Jiří Papež. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 248/2.

Otvírám rozpravu. Jsme ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, končím tuto rozpravu a požádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé návrhy a také se k nim vyjádřil. O vyjádření požádám také pana ministra.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Má role je poměrně jednoduchá. Pozměňovací návrhy k tomuto tisku jste obdrželi ve sněmovním tisku 248/2. Jsou tam obsaženy tři pozměňovací návrhy, tedy pozměňovací návrh obsažený v usnesení zemědělského výboru označený písmenem A, pak pozměňovací návrh označený písmenem B, který jsem přednesl ve druhém čtení já, a pozměňovací návrh označený písmenem C, který přednesl pan poslanec Skopal. Hlasovali bychom tedy v rámci procedury o jednotlivých pozměňovacích návrzích tak, jak jsou uvedeny v tisku, a potom bychom v závěrečném hlasování hlasovali o návrhu zákonů jako o celku.

Pouze připomínám, že návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Procedura je velmi jednoduchá, přesto se zeptám, zda je nějaká námitka proti proceduře. Není žádná taková.

Zahajuji hlasování 237. Kdo souhlasí s tím, abychom dle této procedury postupovali? Kdo je proti?

Hlasování číslo 237. Přítomno 170, pro 128, proti 2. Proceduru jsme schválili.

Já vás odhlašuji. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili, protože poměry ve sněmovně jsou zcela jistě jiné. A zahájíme hlasování. Nejprve, pane zpravodaji, uveďte první návrh.

Poslanec Jiří Papež: Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu označeném písmenem A, tedy o usnesení zemědělského výboru. Stanovisko zpravodaje k tomuto návrhu je kladné. (Stanovisko ministra také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 238. Táhá se, kdo je pro návrh pod písmenem A. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 238. Přítomno 133, pro 132, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Papež: Můžeme hlasovat o pozměňovacím návrhu označeném písmenem B. Stanovisko zpravodaje je také kladné. (Ministr také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 239. Kdo je pro návrh pod písmenem B? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 239. Přítomno 137, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Papež: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu označeném písmenem C. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Ministr také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 240. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 240. Přítomno 139, pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu jako celku. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona,

kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 248, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování 241. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 241. Přítomno 141, pro 139, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministroví, panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 76, sněmovního tisku 248.

Zahajuji projednávání bodu

77.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 252/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zůstal ministr zemědělství Ivan Fuksa. Zpravodajem zemědělského výboru je pan poslanec Ladislav Skopal. Je omluven, zastoupí jej pan poslanec Jiří Papež. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 252/2.

Otvírám rozpravu. Není do ní nikdo přihlášen. Jsme ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo má zpravodaj pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Ještě jednou děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Také tentokrát moje role bude poměrně jednoduchá. Pozměňovací návrhy k tomuto tisku byly rozdány pod číslem sněmovního tisku 252/2. Tento sněmovní tisk neobsahuje žádný návrh na zamítnutí a obsahuje pouze dva návrhy usnesení. Pod písmenem A je to usnesení zemědělského výboru a pod písmenem B je to můj pozměňovací návrh, který je vztažen k usnesení zemědělského výboru. Navrhuji tedy, abychom hlasovali nejdříve o pozměňovacím návrhu označeném písmenem B, protože se vztahuje k usnesení zemědělského výboru. Potom tedy pozměňovací návrh označený pod písmenem A, tedy usnesení

zemědělského výboru s případným zapracováním pozměňovacího návrhu označeného jako písmeno B. A ve třetím hlasování bychom mohli hlasovat zákon jako celek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti této proceduře? Není-li, prosím o první návrh. Myslím, že ji nemusíme schvalovat. Je opravdu jednoduchá. Prosím, první návrh.

Poslanec Jiří Papež: Dobře, děkuji. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu, který jsem přednesl já a je označen písmenem B a je vztažen k usnesení zemědělského výboru. Já samozřejmě jako zpravodaj doporučuji. (Ministr souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 242. Kdo je pro tento návrh pod písmenem B? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 242 přítomno 143, pro 127, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Papež: Druhým hlasováním budeme hlasovat o usnesení zemědělského výboru, které je obsaženo v pozměňovacím návrhu označeném písmenem A, včetně přijatého pozměňovacího návrhu, který jsme právě schválili. Já samozřejmě doporučuji a stanovisko zpravodaje je tedy kladné. (Ministr souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 243. Kdo je pro návrh pod písmenem A? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 243 přítomno 144, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Bylo hlasováno o obou návrzích. Teď je před námi hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 252, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 244. Táži se, kdo je pro tento návrh usnesení. A proti?

V hlasování pořadové číslo 244 přítomno 144, pro 133, proti nikdo.

Konstatuji, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 77, sněmovního tisku 252 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

78.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů ministra financí Miroslava Kalouska, zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Josefa Cogana. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 266/2.

Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, odpusťte mi, prosím, že vás z vinohradů a vinných sklípků vedu zpět do surové reality represivních orgánů, v tomto případě Celní správy. Děkuji rozpočtovému výboru za projednání. Souhlasím s pozměňovacím návrhem, který se týká účinnosti, a prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Hlásí se někdo dále do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím pana zpravodaje, aby jej přednesl. Je pouze jediný, čili procedura je velmi jednoduchá.

Poslanec Josef Cogan: Takže k zákonu o Celní správě byl předložen pouze jeden pozměňovací návrh. Je to pozměňovací návrh obsažený v usnesení rozpočtového výboru č. 124 ze 13. schůze ze dne 6. 4. 2011, a to je, že článek 2 Účinnost zní: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. K návrhu zákona nebyly ve druhém čtení předneseny žádné jiné pozměňovací návrhy. Zároveň nebyl podán žádný návrh na zamítnutí návrhu zákona. Procedura, kterou navrhuji, je nejdříve hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru a potom o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Rozhodneme nejprve tedy o usnesení, které nám bylo předloženo. Je to usnesení rozpočtového výboru. V něm je obsažen pozměňovací návrh.

Zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 245. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 245 přítomno 146, pro 114, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 266, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 246. Kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 246 přítomno 147, pro 129, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Skončili jsme projednávání bodu 78, sněmovního tisku 266 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - třetí čtení

Pan ministr Fuksa je přítomen, též pan zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Jiří Oliva. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 279/2.

Otevíráím rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Z místa se nehlásí nikdo, čili rozpravu končím. Pardon, nekončím, pan poslanec Jiří Oliva se hlásí. Prosím.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážená vládě, kolegyně a kolegové, já v této chvíli musím upozornit na nutnost legislativně technické úpravy, protože v případě, že bude schválen pozměňovací návrh zemědělského výboru, a to konkrétně bod A46, je tuto skutečnost nutno promítnout do názvu zákona, a to tak, že na konci názvu se ruší tečka a doplňují slova „a zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů“. Tato úprava je v souladu se zákonem o

jednácím řádu Poslanecké sněmovny a přímo souvisí s pozměňovacím návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci a zároveň zpravodaji. Jedná se tedy o legislativně technickou úpravu, kterou načelí nyní. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí, končím tedy rozpravu.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám pana zpravodaje o návrh procedury. Prosím.

Poslanec Jiří Oliva: Paní předsedkyně, vládě, kolegyně a kolegové, k zákonu byly předloženy fakticky tři pozměňovací návrhy – jeden návrh zemědělského výboru, který jste obdrželi jako sněmovní tisk 279/2, který obsahuje 47 dílčích návrhů schválených zemědělským výborem a označených jako A1 až 47. Potom dva návrhy pana poslance Skopala, které předložil Poslanecké sněmovně ve druhém čtení. První pod označením B1 a 2, protože tyto body spolu nedílně souvisí, a druhý pod označením B3.

Proceduru navrhuji následující. Jako první navrhuji hlasovat o návrzích kolegy Skopala, a to v pořadí návrh pod bodem B1 a 2. V případě jeho schválení by byl návrh B3 nehlasovatelný a v případě neschválení hlasovat o návrhu pod bodem B3. Dále pak hlasovat o návrhu zemědělského výboru. Vzhledem k tomu, že se všemi body tohoto návrhu, které jsou v naprosté většině pouze technickou úpravou změny názvu Státní veterinární správy, vyslovil souhlas jak zemědělský výbor, tak předkladatel, navrhuji o těchto návrzích obsažených v usnesení zemědělského výboru č. 57 hlasovat jako o jednom celku. Nakonec pak budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A ta legislativně technická úprava, kterou jste teď načelí ve třetím čtení, ta by měla být hlasována hned v úvodu. Je tomu tak? Dobře.

Je nějaká námitka proti proceduře? Prosím, pan kolega Sedla.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem se chtěl jenom zeptat pana zpravodaje, jestli nezapomněl na pozměňovací návrh B4.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan zpravodaj nám to upřesní.

Mezitím oznamuji, že se omlouvá od 18 hodin ze zdravotních důvodů paní poslankyně Jana Kaslová.

Pan poslanec Jiří Oliva má slovo.

Poslanec Jiří Oliva: Já se velmi omlouvám. Když jsem uváděl návrhy pana kolegy Skopala, tak nám tam vypadl ještě jeden návrh pod označením B4, který se týká zákona o správních poplatcích. Rovněž je součástí usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili bychom hlasovali nejprve návrh pana poslance Skopala B1, B2 a B4. Je tomu tak, nebo zvlášť B4? (Zpravodaj: Zvlášť.) Takže B1 a B2 dohromady, pak B4, potom A1 až A47 a podle odhlasování B1 a B2 uvidíme, zda se bude hlasovat o B3. Je to tak?

Poslanec Jiří Oliva: Když dovolíte, já bych to zrekapituloval. Nejdříve budeme hlasovat návrhy pana kolegy Skopala, každý zvlášť – (Předsedající: Nejdřív legislativně technickou.) – pod bodem 1 a 2, dále návrh pod bodem B3 a návrh pod bodem B4.

Takže jako první budeme hlasovat návrh uvedený pod bodem B1 a B2. Jako zpravodaj vyslovuji nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane zpravodaji, ještě nejprve vás požádám, abychom odhlasovali legislativně technickou úpravu. Bývá to zvykem.

Stanoviska k legislativně technické úpravě? (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 247. Táži se, kdo souhlasí s legislativně technickou úpravou. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 247, přítomno 146, pro 133, proti nikdo. Návrh byl schválen. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Oliva: Teď budeme hlasovat o návrhu kolegy Skopala uvedeném pod bodem B1 a 2. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 248. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 248, přítomno 146, pro 54, proti 79. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Oliva: Dále budeme hlasovat o návrhu kolegy Skopala uvedeném pod bodem B3. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 249. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 249, přítomno 147, pro 51, proti 81. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Oliva: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu kolegy Skopala uvedeném pod označením B4. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 250. Ptám se, kdo je pro návrh B4. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 250, přítomno 148, pro 55, proti 80. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Oliva: Dále budeme hlasovat o návrhu zemědělského výboru, který je uveden pod označením A1 až 47. (Stanovisko zpravodaje i ministra je souhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 251. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 251, přítomno 150, pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Myslím, že jsme hlasovali o všech návrzích? Legislativa souhlasí. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 279.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 252. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 252, přítomno 150, pro 136, proti nikdo.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 79, sněmovního tisku 279, ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

82.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb.,
o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření
(atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 305/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů místo předsedy vlády, který je momentálně omluven, zaujal místo ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Zpravodajem hospodářského výboru je pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 305/2.

Otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku nemám. Ptám se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Prosím zpravodaje, aby nás provedl hlasováním, které je před námi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Procedura je poměrně jednoduchá. Je jeden pozměňovací návrh hospodářského výboru. O tom bychom hlasovali nejprve a pak o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Proceduru nemusíme v tom případě schvalovat.

Takže budeme hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu, který je uveden v usnesení 305/2. Já vás prosím o stanoviska. (Zpravodaj i ministr mají souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 253. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 253, přítomno 147, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 305, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 254. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 254, přítomno 147, pro 130, proti 1.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím projednávání bodu 82, sněmovního tisku 305.

Zahajuji projednávání bodu

83.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb.,
o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření
(atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 271/ - třetí čtení**

Přítomen je ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, též zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 271/2.

Otevírám rozpravu. Prosím, kdo se do ní hlásí? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím zpravodaje o jeho slovo k proceduře.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, procedura bude jednoduchá jako u předchozího bodu. Budeme hlasovat pouze o dvou pozměňovacích návrzích obsažených v usnesení hospodářského výboru číslo 91.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Němcová a potom o celku. Takže máme před sebou dvě hlasování. Není námitka? Nevidím žádnou takovou, takže k prvnímu návrhu prosím stanoviska. (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 255. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 255 přítomno 148, pro 122, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: Poslanecká sněmovna vyslovuje... (Námítky ze sálu.) Ne, pardon. Promiňte, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Já se omlouvám, paní předsedkyně. Ještě bychom hlasovali o bodu „K čl. I bodu 7“. To je druhý pozměňovací návrh obsažený v usnesení hospodářského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, máte pravdu. Čili druhý návrh hospodářského výboru. Stanoviska prosím? (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 256. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 256, přítomno 149, pro 126, proti 2. Návrh byl přijat.

A teď už můžeme o celku? (Ano.) Teď už jsme v tom správném místě.

Čili návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 271, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování číslo 257. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 257, přítomno 149, pro 127, proti. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání bodu 83, sněmovního tisku 271.

Zahajuji projednávání bodu 84. Jde o

84.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - třetí čtení

Pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek je přítomen, též pan zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost pan poslanec Viktor Paggio. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 317/2.

Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Slovo má zpravodaj pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, byly předneseny dva pozměňovací návrhy, které byly, jak již bylo řečeno, rozdány jako tisk

317/2. Je to pozměňovací návrh označený jako A výboru pro obranu a bezpečnost a pozměňovací návrh označený jako B pana poslance Klučky. Vzhledem k jejich technickému rázu navrhuji, aby byly hlasovány dohromady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti tomuto postupu? Není. Budeme tedy hlasovat nejprve o návrzích, které jsou uvedeny v tisku 317/2 pod písmenem A a B, a to jako o celku.

Zahajuji hlasování číslo 258. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 258 přítomno 149, pro 125, proti nikdo. Tyto návrhy byly přijaty.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 317, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování číslo 259. Kdo je pro přijetí zákona? Kdo je proti?

V hlasování číslo 259 přítomno 149, pro 126, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji. Tím jsme projednali bod 84, sněmovní tisk 317.

Zahajuji projednávání bodu

85.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb. o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - třetí čtení

Opět je zde dvojice ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, zpravodaj hospodářského výboru Milan Urban. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 327/2.

Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo do této rozpravy hlásí.

Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Po rozpravě chce ještě promluvit ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych se u této materie vyjádřil k pozměňovacím návrhům hospodářského výboru, které se týkají změny zákona o hospodaření energií.

Co se týká samotné změny zákona o hospodaření energií, tak s návrhy hospodářského výboru souhlasím, nicméně k pozměňovacím návrhům týkajícím se změny energetického zákona si dovoluji poznamenat, že uvedené návrhy hospodářského výboru – kromě bodu 6, který je transpoziční k novele zákona o hospodaření energií – číslo 5 a 7 již byly jednou diskutovány v hospodářském výboru v rámci projednávání návrhu tzv. velké novely energetického zákona předložené do Poslanecké sněmovny v lednu 2011 a uvedené návrhy nebyly jak v hospodářském výboru, tak Poslaneckou sněmovnou přijaty.

Zároveň bych chtěl říci, že situaci, kterou řeší pozměňovací návrhy přijaté hospodářským výborem v této novele pod body 5 a 7, je schopno Ministerstvo průmyslu a obchodu řešit na základě zmocnění k vydání prováděcího předpisu k tzv. velké novele energetického zákona. A zároveň tedy sděluji, že stanovisko vyjádřím v průběhu hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane ministře. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím o slovo zpravodaje pana poslance Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Nyní bychom tedy opravdu hlasovali o pozměňovacích návrzích, které jsou obsaženy v usnesení hospodářského výboru číslo 92. Byla by to usnesení pod číslem 1 až 7. Každý pozměňovací návrh bychom hlasovali zvlášť. A potom bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti této proceduře? Není-li, mám zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás a prosím všechny o nové přihlášení. Budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Prosím o první návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu číslo 1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr Kocourek i poslanec Urban – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 260. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Hlasování číslo 260, přítomno 138, pro 135, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh číslo 2.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr Kocourek i poslanec Urban – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 261. Kdo je pro návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 261, přítomno 139, pro 129, proti 3. Návrh byl přijat. Můžeme další návrh, prosím.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh číslo 3.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr Kocourek i poslanec Urban – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 262. Kdo je pro návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 262, přítomno 142, pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh hospodářského výboru pod číslem 4.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Ministr Kocourek i poslanec Urban – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 263. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování číslo 263, přítomno 142, pro 137, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh hospodářského výboru k části druhé číslo 5.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr Kocourek – neutrální, poslanec Urban – neutrální, respektive mírně pozitivní.)

Zahajuji hlasování číslo 264. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? Hlasování číslo 264, přítomno 143, pro 91, proti 31. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh hospodářského výboru číslo 6.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Ministr Kocourek i poslanec Urban – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 265. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti návrhu? Hlasování číslo 265, přítomno 146, pro 113, proti 6. Návrh byl přijat. Prosím, další.

Poslanec Milan Urban: Poslední pozměňovací návrh, číslo 7, který je přechodným ustanovením. Je to návrh hospodářského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr Kocourek – neutrální, poslanec Urban – neutrální, mírně souhlasné.)

Zahajuji hlasování číslo 266. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? Hlasování číslo 266, přítomno 147, pro 105, proti 32. Návrh byl přijat.

Tím jsme o všech návrzích hlasovali, zbývá nám hlasovat o zákoně jako celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 327, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 267. Ptám se, kdo je pro návrh zákona. Proti?

Hlasování číslo 267, přítomno 148, pro 119, proti 3. Návrh byl přijat. Konstatuji, že se návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končí projednávání bodu 85, sněmovního tisku 327.

Myslím, že stihneme do voleb ještě jeden bod. Zahajuji tedy projednávání bodu 91. Je to

91.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení

Pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek je přítomen, zpravidkou hospodářského výboru je paní poslankyně Květa Matušovská. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 253/3.

Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Prosím paní zpravodajku, aby nám oznámila návrh procedury. (Po chvíli:) Paní zpravodajku prosím o návrh procedury.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, jak bylo řečeno, pozměňovací návrhy vám byly rozdány ve sněmovním tisku 253/3. Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán. Pozměňovací návrhy jsou obsaženy v usnesení hospodářského výboru č. 89 ze dne 25. května. Ve druhém čtení dne 17. června nebyly předneseny žádné pozměňovací návrhy, proto nám zbývá poměrně jednoduchá procedura. Za prvé bychom hlasovali o usnesení hospodářského výboru, které je pod bodem A, jako o celku. Poté o celé novele zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti takovéto proceduře? Neení. Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu, tak jak je obsažen v usnesení hospodářského výboru, tedy pod písmenem A, jako o celku. Stanoviska, prosím? (Ministr Kocourek i poslankyně Matušovská – souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 268. Kdo je pro návrh pod písmenem A jako celek? Kdo je proti?

Hlasování číslo 268, přítomno 146, pro 135, proti 1. Tyto návrhy byly schváleny.

Je před námi hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 253, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 269. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 269, přítomno 145, pro 134, proti 1. Konstatuji, že s návr-

hem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas. Tím končí projednávání bodu 91, sněmovního tisku 253.

Zahajuji projednávání bodu č. 101. Je to

101.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Prosím o slovo předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni je v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání neobsazeno jedno místo. Poslanecké kluby ve stanovené lhůtě předložily návrh kandidátů: Václav Jehlička, TOP 09 s podporou Starostů, a Daniel Novák, KSČM. Oba tyto návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje, jak je zde tradicí, volbu tajnou.

Zvolenému členu započne jeho šestileté volební období dnem jmenování. To je prosím rozdíl – nikoli dnem zvolení, neboť my nevolíme, ale pouze jmenujeme, respektive navrhujeme předsedovi vlády, koho má jmenovat do této komise. Nejedná se tedy o dvoukolovou volbu, ale je to jedno-
rázový akt, ve kterém premiérovi navrhujeme osobu, kterou má jmenovat.

Já bych vás poprosil, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji tedy rozpravu. Nehlásí se do ní nikdo ani písemně nebyl přihlášen, rozpravu tedy končím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste nechala hlasovat Poslaneckou sněmovnu o návrhu na tajnou volbu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 270. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na volbu tajnou. Kdo je pro? Kdo je proti? V hlasování číslo 270 přítomno 147, pro 115, proti 4. Návrh byl přijat.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bych vás poprosil, vážená

paní předsedkyně, abyste přerušila jednání Poslanecké sněmovny do 18.45 hodin. Do tohoto času budou vydávány hlasovací lístky. Protože volební komise je složená poměrně podle jednotlivých poslaneckých klubů, je možné, aby Poslanecká sněmovna jednala i v době, kdy volební komise bude sčítat hlasovací lístky. Čili vyhlašuji tímto lhůtu, po kterou budou vydávány hlasovací lístky, do 18.45 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Vyhlašuji tedy přestávku, desetiminutovou, do 18.45 hodin. Poté budeme pokračovat dalšími body pořadu schůze.

(Jednání přerušeno v 18.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.41 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím vás, abyste přišli a zasedli do svých lavic, abychom mohli pokračovat v jednání schůze. Výsledky voleb se dozvíme za malou chvíli a můžeme se věnovat bodu číslo

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra Miroslava Kalouska, zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Svobodu. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 138/3.

Nejprve otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo... pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, politicky je to nesmírně citlivá novela, kterou vláda předložila hned v srpnu, poté co pan prezident ještě v minulém volebním období se rozhodl nepodepsat poslanecký návrh, který dával obcím větší pravomoci nejenom ve smyslu, v které ulici může či nemůže být provozován takzvaný hazard – já říkám takzvaný, protože ne všechno je hazard, když u kurzových sázek, když si starší pán dvakrát do měsíce vyplní tiket, tak bychom asi neměli mluvit o hazardu. Ale jsou to prostě všechno lo-

terijní hry a vláda již 18. srpna předložila tuto novelu, která se logicky stala předmětem vášnivých politických diskuzí. Já bych chtěl své vystoupení strukturovat na tři části.

Tou první částí je definitivní představa o odvodech z loterijních her, tedy chcete-li z hazardu. Ministerstvo financí ji má připravenou v novém zákoně o dani z příjmu, jedná se o zavedení takzvané loterijní daně, a součástí toho je i naprostý průlom, který způsobí, že loterijní společnosti se stanou řádnými subjekty daňového práva. Což teď nejsou, a upřímně řečeno, ať bude přijat jakýkoliv pozměňovací návrh, který dnes máme na lavici, ani poté nebudou subjekty daňového práva, neboť stále hovoříme o povinných odvodech pro dobročinné účely. Definitivní model, který připravuji v novém zákoně o dani z příjmu, je, že již nebudou osvobozeny od korporátní daně, budou platit korporátní daň 19 %, či jakákoliv procenta, o kterých rozhodnou budoucí politické reprezentace, a vedle toho ještě budou platit loterijní daň, pamětníci si tuto loterijní daň můžou představit jako daň o obratu, a objem této loterijní daně bude odečitatelný od základu korporátní daně. Tím se stanou subjekty daňového práva, budou podléhat daňovým kontrolám, budou řádně spravovatelné, koneckonců je to obvyklý model v drtivé většině zemí Evropské unie.

Odstraní se tímhle definitivním modelem i významný korupční potenciál, protože dokud to budou být povinné odvody, ale odvody na základě rozhodnutí vlastníka společnosti, tak každý z vás je z nějakého regionu a víte, jakou představuje sílu, když ta či ona společnost se může dobrovolně rozhodnout, že věnuje tolik a tolik milionů do tohoto sportovního zařízení či do tohoto kulturního zařízení či do tohoto zařízení charitativního. O tom má rozhodovat politická reprezentace, o tom by neměli rozhodovat povinní plátcí. To je tedy ten konečný model. Nicméně účinnost tohoto modelu evidentně nebude dřív než od 1. 1. 2013, a jsme-li v polovině roku 2011, je na místě chtít vyšší zdanění loterijních her již v roce 2012.

Proto dovolu, abych návrh pana poslance Farského, neboť je to nosič našeho hlasování – je to komplexní pozměňovací návrh – rozdělil na dvě části. Ta první část je vyšší zdanění hazardu, které jednoznačně z pozice Ministerstva financí podporuji.

Druhá část je – promiňte mi ten pracovní název – cenzura internetu, kterou nemohu podpořit už jenom proto, že si do nedokázu technicky představit. Kdyby to technicky šlo, tak jsem nikdy nedovolil kurzové sázky na internetu. Já je dovolil jenom proto, že bylo naprosto absurdní, aby tady tyto hry provozovaly všechny společnosti se sídlem v zahraničí, jenom ty se sídlem doma je provozovat nesměly. A internet nemá hranic. Kdybych uměl, kdybychom dokázali najít způsob, jak zakázat zahraničním společnostem, aby tady nabízely ten produkt, tak jsme jim to prostě zakázali a těm domácím jsme to nedovolili. Ale protože jsme to těm

zahraničním nedokázali zamezit, tak alespoň v té nejméně škodlivé komoditě, tedy v kurzových sázkách, jsme to domácím povolili, aby z toho veřejné rozpočty měly alespoň nějaké příjmy, a současně jsme to podrobili nějaké regulaci, která zamezuje, aby mohli sázet nezletilí.

Návrh, týkající se internetových sázek, který předložil pan poslanec Farský, je veden ctihodnými úmysly a je hoden úcty. Jenom to nikdo nemí technicky, proto ho nemohu podpořit.

Děkuji za pozornost.

Pan poslanec Jan Vidím – dokončení volebního bodu

101.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, velmi stručně vás seznámím s výsledkem volby člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Vydáno bylo 155 hlasovacích lístků, odevzdány pak byly 153 platné i neplatné hlasovací lístky. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Daniela Nováka 30 hlasů, pro Václava Jehličku 101 hlas. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna předloží ke jmenování předsedovi vlády pana Václava Jehličku jako člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi. Tím jsme tedy uzavřeli bod 101.

Vracíme se zpět do bodu

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

V obecné rozpravě zatím vystoupil pan ministr financí Miroslav Kalousek. Mám zde další přihlášky do rozpravy. Pan poslanec Josef Novotný z Věcí veřejných dostává slovo jako první, po něm je přihlášena paní poslankyně Hana Organíková.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážená vládo, já se hazardem zabývám již více než 15 let (smích v sále). Pracuji s hráči, navštěvuji je, přednáším na školách. Tuhle problematiku jsem se vám snažil tady ve svých vystoupeních přiblížit.

Chci se zmínit o historii vzniku úlev a problémů, který s hazardním zákonem loterijním zde dnes řešíme, protože připomenutí historie je o tom, že napravujeme neustále chyby, které zde někdo do zákona dostal.

Jedna z těch historických lumpáren, které se sjednocují v jedné osobě – a je to zrovna zde přítomný ministr financí – jsou nezdaněné manipulační poplatky. Způsob, jakým byl do zákona dostán, je popisován ve stenu Poslanecké sněmovny. Popisuje se tam přesně, jak se do zákona o praní špinavých peněz dostala do doprovodné normy tady k tomu tato věc. Můžu vám citovat poslance Hrnčíře, který naplňuje prosbu ministra financí o předkládání nezbytně nutných pozměňovacích návrhů. Čili to je jedna z lumpáren, kterou musíme napravit.

Druhá, kterou řeknu. Byly v minulosti vyvedeny kasinové hry, dokonce horší než kasinové, mimo kasina. Vede to k arbitrážím, které v současné době na stávající podobu zákona už jsou připravovány, a pan ministr o nich jistě ví. Kasina dokončují tyto žaloby po nálezů Ústavního soudu. Proto je potřeba reagovat a mluvit ještě obsáhleji o hazardu ve třetím čtení právě proto, že se některé věci změnily a předložené návrhy na to nereagují.

Problémem vyvedení kasinového hazardu bylo v podstatě zneužití § 50 odst. 3 v tom, že kurzové sázení bylo... nebo takhle, já se k tomu dostanu za chvíli. Kasinový hazard zneužil benevolence povolovacího procesu v § 50 odst. 3 a škody, které způsobil, byly zmnohonásobeny nebo podstatně zvýšeny a obce byly poškozeny o částku řádově 10 mld.tím, že přišly o poplatky z těchto nových technických her, které nebyly příjmem obce a zůstávaly v kapsách hazardního průmyslu. V současné době čelíme arbitrážím Sazky, arbitráže kasin na vyvedení pokeru, který je připravil o byznys, a ztráta zisku způsobená právě internetovým hazardem a těmi terminály, novými technickými hrami.

Já jsem na tento stav upozornil. Upozornil jsem ministra financí již před lety. Došlo policií k obvinění náměstka Prouzy za tyto věci a samozřejmě proběhlo to, jak to u nás chodí. Policista byl odvolán, posléze odešel od policie a státní zastupitelstvo to odložilo.

A třetí porušení zákona, o kterém se musím zmínit a má souvislost s projednávanou normou, je povolení internetového hraní. Internetové hraní, zejména tak, jak bylo v zákoně upraveno v § 2h. Internet se tímto vůbec nemusí řídit. Může si hrát své hry mimo § 21 až 31, čili došlo opět k hrubému porušení zákona. Je velice zajímavé, že společnosti, aniž měly nějakou jistotu, že jim bude internet povolen, tak nainvestovaly stovky milionů do těch systémů a před Vánoci roku 2008 bylo ministrem Kalouskem

podepsáno pět povolení pro pět firem. A v tomto okamžiku okamžitě firmy začaly tyto systémy uvádět do provozu. Argument, že šlo o získání daní pro stát, je falešný. Šlo pouze o peníze.

Reakce ministra na mé upozornění byla vždycky stejná jako při mém upozornění na úvěrový podvod – arogance, jistota, že mu to projde. A doufám, že se teď ukáže, jestli máme justici v rukách, nebo nemáme, protože všechny tyto věci jsou předmětem trestního oznámení, které se vyšetřuje. A byl bych rád, aby konečně se ty věci jasně napravily, protože Ústavní soud nám dal jasný impuls. Řekl, že nové technické hry jsou totéž co výherní hrací přístroje. A s tímto se musíme vypořádat i v té novele, kterou v současné době schvalujeme.

K současnému legislativnímu procesu. Ministr Kalousek tají stav hazardu a dodneška nedovolil ani zadání sociostudie, která by vám byla k dispozici, aby se ukázalo, v jakém stavu je hazard a jak dopadá na naši společnost, jak je to finančně vyjádřitelné.

Co je alarmující – myslím, že by se tím mělo zabývat vedení Sněmovny. Dosud se nesešel nad loteriemi, i když zde leží tři zákony celý rok, podvýbor pro loterie. Já nechápu, jak je to možné, když by se v podvýboru mohly tyto věci, které zde teď řešíme ve třetím čtení, v klidu projednávat a dohodnout. Projednává se zde tzv. lex Suchánek, který teď se spravil trošku tím, že ho vzal kolega Farský. Nicméně je to norma, která se zde povalovala někde, vypracovaná byla loterijními společnostmi a obsahuje určité problémy, na které chci upozornit.

K opravě panem Farským došlo na poslední chvíli. Na to jsme stačili reagovat jenom pozměňovacími návrhy k této normě. Jinak jsme předložili samozřejmě, Věci veřejné, svou představu nového loterijního zákona, která reagovala na vládní návrh, ale ta nebyla přijata. Stejně tak jako nebyla přijata poslancem Kalouskem předložená jeho daňová úprava, která ale fixovala současné snížení zdanění. To zdanění je z jedné desetiny před 15 lety vsazených částek sníženo na jednu dvacetinu vsazených částek, čili došlo k zásadnímu zlevnění provozování, snížení zdanění těmi úlevami, o kterých jsem mluvil, i některými dalšími, o kterých teď nemám už prostor mluvit. Takže tento snížený stav odvodový daňový je fixován. A právě pan Kalousek ukázal, jak to myslí s těmi daňovými obraty atd., jak zde vzletně o tom mluvil před chvílkou. Nemyslí to nijak. Nechce hazard zdanit. Jsou to jenom řeči. Protože jeho norma předložená jako poslanecká Kalouskem v podstatě říká, že to nízké zdanění, které je kolem 6 mld., letos zůstane. Na to měl napasované koeficienty, které v jeho návrhu byly.

Velice mě zklamala porada o hazardu, která proběhla minulý pátek po zasedání Sněmovny, kde mělo dojít k nějaké dohodě napříč. Zjistil jsem, že dohoda v podstatě směřuje k tomu, že je tady ten lex Farský nebo komplexní pozměňovák široce přijímaný, že vůbec Věci veřejné a jejich po-

žadavky, aby bylo průhledněji nakládáno se zvýšenými odvody na veřejně prospěšné účely, nejsou respektovány, že nebude odstopován poplatek, který má charakter daně. Bylo zde dokonce řečeno, že je to další zdaňování hazardu, které je nepřipustné. Ze strany ČSSD na schůzce bylo deklarováno, že tři roky přechodná doba, že je v pořádku. A KSČM se staví, že se zdrží úplně všeho a nechá nás v tom všechny vykoupat. Já jsem přesvědčen, že tyto věci se bohužel domlouvají všude jinde, jenom ne při řádném jednání Sněmovny, při řádném jednání podvýboru pro loterie, ale různě v Toskánsku na golfu, na různých narozeninách atd.

K oponentní zprávě. Hazard se snaží legalizovat podvodné vyvedení kasinových her a pokrýt pochybení, která byla při povolení internetu, a právě ty nové hry mají v § 2 zavedena nová písmena, ale nemají už vypracování svou speciální část v zákoně. Dále se zavádí poker na internetu, což je taky velmi ošidné. V budoucnu se snad umožní obcím, to patří ke kladům této normy, právě úpravou pana Farského, že bude moci hazard regulovat, ale sjednocení odvodů na VPÚ postihuje pouze malé a ty velké, kteří jsou zastropováni poplatkem správním nepostihuje.

Neřeší se problematika odvodů na VPÚ přes netransparentní společnosti. Při 76 tisících kontrolách 12 lidí na odboru loterií – mají výsledek nula. Nejsou schopni systém hazardu kontrolovat. A k tomu ještě mají kontrolovat 2 400 smluv, odvodů na veřejně prospěšné účely. A jak se vyjádřil v rozhlasu zde přítomný ředitel loterií současný pan Korynta, připustil, že tato možnost není možná, čili ty odvody na VPÚ budou zneužívány.

Tak už se blíží k závěru, a sice k pozměňovacímu návrhu Věci veřejných. Chceme 50 % odvodů na veřejně prospěšné účely věnovat státu, odvést do státního rozpočtu. Tím neubíráme 25 % obcím, ale snižujeme možnost manipulování s poplatky, které slouží zejména k tomu, že se s nimi uplácí, a různě ty peníze mizí často ve spřátelených firmách.

Chceme definovat kasina. Tím vytváříme základ úprav, které by se měly na této normě – proto je tam řada chyb – upravit v Senátu. Ale co je podstatné a k tomu nebyla zatím shoda od našich koaličních partnerů, chceme odstranit limitace správního poplatku, který znamená, že velké firmy, které si prosadily tuto úpravu, budou místo zákonem stanovených 10 % daněny pouze jedním až dvěma procenty. To je nepřipustné v době, kdy se snažíme něco dělat s veřejnými rozpočty. Tím, že dáme malým firmám 20 %, tak vytváříme i nerovnováhu. Vytváříme základy pro arbitráže. Protože malé firmy jsou postižené, velké firmy se smějí.

V podstatě v této chvíli bych řekl, že jde i o sebezáchovnou tvář nejen koalice, ale i Poslanecké sněmovny, protože takto se zákony dělat nemůžou. My se tady naprosto neuvěřitelným způsobem někde pokoutně snažíme opravit zákon, který by měl být vlajkovou lodí koalice, která boju-

je s korupcí, bojuje s negativními jevy. A ve skutečnosti ministr Kalousek vyzval ke koaliční nejednotě, vyzval k hlasování napříč stranami. Čili Věci veřejné i tím, že zde vystupují, tak plní jenom jeho příkaz. Jeho přání najít si k našim návrhům nějaké spojení. Tak máme jít zřejmě za opozicí. (Smích v sále.)

Hazard si koleduje o to, co mi řekli při projednávání v Senátu. Já jsem jednání vedl řadu a někteří kapitáni hazardu mi řekli: Snažte se pohnout s hazardem. Jediné, co můžete udělat pro to, abyste s ním skutečně pohnuli – nechat ho být. Nechat ho na živnosták. Tak jak to ve skutečnosti tady je. Pak se to snad sečte s tou nevolí společnosti, která říká: reformy jdou proti nám. Už se stávkuje a hazard by mohl přilít oleje do ohně a mohlo by dojít i u našeho holubičího českého národa k trvalému tlaku na změny a potlačení hazardu ve větší míře. Protože jsme skutečně národ, který je hazardem velice prosycen.

Já bych řekl pár věcí, ale myslím si, že už o tom zde asi řeč nebude. O tom, co zde bude, kdo zde bude obhajovat. Internet považuji za zástupný problém v té části reklamy a skutečně bavit se o tom, že veřejně prospěšné účely, kdyby byly těch 100 mil., které jdou skutečně na zdravotní, sociální a ty právě důvody, ty by při zvýšených příjmech získal lehce státní rozpočet. Takže tady není třeba ronit slzy. Ale to, že nám hrozí arbitráže, když neposlechneme Ústavní soud, zavedeme tříletou přechodnou dobu pro nové technické hry a zároveň automatům a menším firmám zavedeme zvýšený odvod na VPÚ z šesti na 20 %, tak říkáme, že je postihneme zvýšeným zdaněním. Mají nerovné podmínky v odstraňování svých přístrojů v případě, že dojde k přijetí vyhlášky obcí, a ještě říkáme, že zároveň z nějakých neznámých důvodů, z důvodů zjevné korupce, ušetříme velké firmy odstranění limitace správního poplatku, neboli jim snižujeme daně. My těm velkým loterijním společnostem v této normě udržujeme jejich výhodu, která by měla být první v tom odstranění, které musí nastat, jinak nám lidi nebudou věřit ty drakonické reformy, které děláme!

Takže já už jenom poslední větu. Ohánět se stabilitou investic, to jsme už ukázali se stavebním spořením a s dalšími podobnými normami. Já řeknu jednu kacířskou věc. Kdyby všechny obce teď hned, když to přijmeme od příštího roku, přijaly vyhlášky a stal se případ, že do jednoho roku budou muset ze všech měst zmizet všechny ty technické přístroje, které zde dosud působily, a obrátily se s arbitrážemi na soudy, tak bychom tuto sankci rádi zaplatili, protože roční dopady jsou mezi 30 až 40 mld. korun a arbitráže by byly podstatně levnější.

Já si myslím, že pokud bychom přijali pozměňovací návrhy Věci veřejných, tak beru na sebe případné sankce, a zároveň bych ale chtěl, abyste vy vzali na sebe ty sankce, které budou uplatněny v těchto dnech od firem, které už si stěžují na stávající zákon. Takže pokud, jak mně bylo

řečeno koaličními partnery, pokud to vezmeš na sebe, tak my to odhlasujem, tak já to na sebe беру, ale vemte vy také na sebe, co už teďka probíhá.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. Pan poslanec Čechlovský, poté paní poslankyně Černochová.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně. Vládo, ctěná Sněmovno, i po roce svého působení tady občas zůstávám v němém úžasu. Můj kolega Novotný nás tady ve svých příspěvcích k této problematice střídavě tu litoval a tu zase častoval různými obviněními, kdo že tady z nás brání regulaci hazardu a ráčí z toho mít nějaké profity.

Chtěl bych na tomto místě prostřednictvím paní předsedkyně ubezpečit pana poslance Novotného, že není jediným starostou v této zemi, který se kdy snažil v rámci svých možností a kompetencí s hazardem ve svém městě bojovat. I když argumenty koneckonců poslouchá jenom ten, kdo chce.

Podepsal bych slova kolegy Honzy Farského z minulého čtení. I já jsem se zúčastnil celé řady jednání zástupců napříč politickým spektrem k novele zákona o loteriích. I já jsem se zúčastnil jednání, kdy šlo o dohodu, která je velkým kompromisem, o dohodu novely zákona, který by měl skutečně omezit hazard a který má, pěkně prosím, hlavně šanci projít touto Sněmovnou. A i já byl nadšen, že by bylo možné najít shodu. Nevím, jestli je to zajímavé, spíš není, protože je to logické, ale každá ze zúčastněných stran měla na začátku jiné představy, jiné návrhy a jiné požadavky. Co ale zajímavé je, že každý z účastníků měl vůli jednat. Tedy, omlouvám se, téměř každý. Asi tady nemusím explicitně zdůrazňovat, kdo přicházel s ultimativními požadavky a kdo své názory místo na těchto jednáních říkal do médií. A kdo také evidentně dělá maximum pro to, aby zůstal stávající stav zakonzervován.

Chtěl bych prostřednictvím předsedající svému předřečníkovi vzkázat zhruba následující: Má-li dojem, že jediný z nás má nejlepší recept na regulaci hazardu a že se ho domůže pohaněním vůle ostatních, tak mu přeji hodně štěstí. V každém případě tedy veřejně říkám, že mám pro jeho přístup porozumění. Mám doma totiž téměř čtyřletého syna a ten se chová naprosto stejně.

Děkuji pěkně. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní paní poslankyně Jana Černochová, též s faktickou poznámkou. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Já se omlouvám, budu velmi stručná vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Ale bohužel musím říci asi i vzhledem ke zdravotnímu stavu pana kolegy Novotného, protože sice mám 39,2, ale nevím, v jakém psychickém rozpoložení je on po tom, co k nám tady 15 minut hovořil to, co hovořil.

Já bych prostřednictvím paní předsedající chtěla potvrdit slova Honzy Čechlovského, který stejně jako já, stejně jako ostatní kolegové starostové intenzivně pracovali právě ve stejné skupině jako pan kolega Farský, který předkládá návrh, který je předmětem dnešního jednání. Já chci důrazně, ale velmi důrazně odmítnout to, z čeho jsme tady byli panem Novotným obviněni, že to je návrh, který psala nějaká loterijní lobby.

Prostřednictvím paní předsedající pane kolego, vaše chování tady na tomto plénu na této půdě Poslanecké sněmovny nedělá nic jiného, než právě loterijním lobby nahrává. A mě velmi mrzí, já jsem pana kolegu Novotného na začátku svého působení v Poslanecké sněmovně považovala za člověka, který chce bojovat s hazardem stejně jako já i jako ostatní starostové, ale bohužel postupem času jsem zjistila, že jeho návrhy jsou pouze destruktivní, nikoliv konstruktivní.

Takže já bych velmi prosila všechny členy tohoto zákonodárského sboru, aby podpořili ten návrh, který tady dnes je. Skutečně se nejedná o žádné politikum. Je jedno, jestli to prohlašuje tato Sněmovna hlasy sociálních demokratů, hlasy občanských demokratů nebo TOP 09. Podstatné je, že jsme se shodli, nebo že se snad shodneme v tom, jak jsme tuto rétoriku používali před volbami, že s hazardem je nutné něco dělat. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já děkuji za to, že jsme teď došli do této fáze, a věřím tomu, že ten návrh podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou paní poslankyně Hana Orgoníková. Poté je přihlášen pan poslanec Viktor Paggio. Paní poslankyně Orgoníková má slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás informovala, že jsem dnes převzala petici Internet bez cenzury, kterou během tří dnů podepsalo 13 010 signatářů v elektronické podobě. Signatáři požadují, aby byly z návrhu novelizace loterijních zákonů vyjmuty paragrafy, které tuto cenzuru zavádějí, a aby stát reguloval loterijní průmysl jinými způsoby než zaváděním cenzury. Poněvadž jsme ve třetím čtení a nebyl by čas na jiné projednání, tak jsem si dovolila vás s touto peticí seznámit.

A jinak si myslím, že pan Novotný má zrovna tak právo vystoupit jako kdokoliv jiný. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Orgoníkové. Pan poslanec Viktor Paggio je dalším přihlášeným do rozpravy. Poté pan poslanec Jan Farský.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se z těch rozbouraných vod zase vrátím zpátky do klidné technické debaty. Jedná se o § 2a v části páté zákona – je to odpovědnost provozovatelů elektronických prostředků, která zde byla již zmíněna v předchozích příspěvcích. Tento odstavec má tři hlavní problémy. A kdo dělal někdy e-marketing, a já jsem ho dělal, tak ví, že je to prostě technicky neproveditelné ze tří důvodů.

Za prvé vyhledávače. My tvrdíme, že ti provozovatelé elektronických prostředků budou povinni zajišťovat nemožnost připojení uživatelů de facto k hazardu. To bychom ale mohli pokutovat těmi 10 mil. i Google nebo Seznam, protože oni nezajišťují nemožnost připojení, naopak pomohou mi to internetové kasino najít a je to jejich byznys a je to tak v pořádku.

Druhý problém je reklama. Reklama na internetu funguje trochu jinak než ta klasická. Vy prostě na své webové stránce pronajímáte prostor a tam vám v iframu, prostě ve vložených stránkách, vkládají reklamu a vy neovlivníte jakou.

Třetí problém je odpovědnost. Kdo vlastně bude zodpovědný za nemožnost připojení uživatele k hazardu? Ten poskytovatel připojení, to znamená firma UPC, majitel serverů, ten, kdo dělá hostingovou službu, nebo provozovatel webových stránek?

Takže ty tři technické problémy tam jsou. Kromě toho si dovoluji odkázat na zprávu Rady pro lidská práva OSN o ochraně svobody názorů a jejího vyjadřování z května 2011, kde je uváděno – cituji: „Požadavky na cenzuru by nikdy neměly být delegovány na soukromou entitu a nikdo by neměl být na internetu odpovědný za obsah, který nevytvořil.“

Bohužel tento odstavec předpokládá obojí. Takže já doporučuji kolegům, předpokládám, že pan Farský navrhne rozdělení zákona, abychom pro něj nehlasovali a nechali to zrušené. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Viktorovi Paggio. A nyní pan poslanec Jan Farský. Po něm je přihlášen pan kolega Jiří Šlégr. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, ono ve vystoupeních, která tady předcházela, myslím, že trošku zaniklo to, proč vlastně ten pozměňovací návrh ve své

absolutní většině, a to pozměňovací návrh na změnu zákona o loteriích, byl předložen.

Jsou tam řekl bych tři základní body, které se změní oproti současnosti, když na závěr dosáhneme shody a po vyjasnění jednotlivých hlasování a úpravě jednotlivých částí tak, jak jsou zde navrženy, kdy dosáhneme shody a k oponentní zprávě menšiny najdeme dostatek hlasů na to, aby byla schválena.

Bude sjednocena výše odvodu na veřejně prospěšné účely pro loterijní společnosti na 20 %. On je totiž další úhel pohledu. Ony se některé společnosti lehce vyhýbají tomuto odvodu 20 % tím, že se rozdělují do více menších společností, a ačkoliv je to majetkově ta samá společnost, tak tím dosáhne toho, že její odvody klesnou na 5 nebo 10 %. Nabádáme tedy tímto způsobem k účelovým jednáním, která snižují částku na odvod na veřejně prospěšné účely.

My dáváme obcím zásadní pravomoc, aby v obecně závazných vyhláškách mohly stanovit, kde v území a kdy v území je možné provozovat loterijní hry. Je to pravomoc, po které obce volají dlouhodobě a která v obcích chybí, protože zvláště tam dochází k základním negativním vlivům hazardu.

Podstatným jevem je také zvýšení transparentnosti, protože to není tak, jak tady v předchozích příspěvcích zaznělo, že by snad mohly veřejně prospěšné účely být odváděny na účet netransparentních společností netransparentním způsobem. Je to tak, že musí být odvedeny na veřejně prospěšné účely, že smlouvy o odvodu těchto prostředků podléhají schválení povolovatele, ať už je to Ministerstvo financí, případně obec, a že loterijní společnost musí mít přehlednou vlastnickou strukturu a sídlo v České republice.

To jsou důležité momenty, které dávají smysl pro to, aby tento zákon byl schválen. Je tam dalších mnoho pozitivních ustanovení, ale ta už jsem zmínil v rámci druhého čtení, tak vás jimi nebudu unavovat a předpokládám, že jste si návrhy podrobně nastudovali.

My máme možnost volby přístupu k tomuto zákonu. Buď skutečně chceme účinně regulovat hazard, a pak máme dnes možnost, nebo jsou to spíše osobní ambice, a pak máme tady možnost ale tak jako v předchozích mnoha pokusech shodit tento návrh pod stůl, byť to bude ověřeno dobrými úmysly a snahou o regulaci hazardu. Ale právě proto jsme se scházeli, právě proto se scházeli ti, kteří dostali ve svých klubech, nebo jejich dlouhodobou snahu hazard regulovat, abychom našli řešení, které je smysluplné a zároveň schvalitelné.

Já bych vás tedy chtěl požádat, abyste přesto, že to v tuto chvíli tak nevypadá, že by to vůbec bylo možné, zvažili skutečnou potřebnost tohoto zákona a hlasovali ve finále tak, aby dnešní Sněmovnu opustil slušný zákon.

Chci na závěr navrhnout, aby v rámci pozměňovacího návrhu, a je to nejen vzhledem k vystoupením mých předřečníků, ale je to zároveň vzhledem k tomu, co zde i zaznělo z úst pana ministra Kalouska, máme v části 4. a 5. ustanovení, které je jen obtížně vymahatelné, které by spíše přineslo komplikace a které, byť obsahově je potřebné, tak toto technické řešení není tím ideálním, tím šťastným, a proto já budu navrhopvat, aby v rámci pozměňovacího návrhu pod písmenem A proběhlo samostatné hlasování o částech 4 a 5 tohoto návrhu týkajícího se internetového sázení a bank.

Děkuji za slovo. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Farskému. Pan kolega Jiří Šlégr je přihlášen jako další do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jiří Šlégr: Vážená paní předsedající, páni ministři, poslankyně, poslanci, zazněla tady spousta odborných záležitostí. Já zde chci vystoupit pouze krátce jako sportovec, protože zde hovoříme o loteriích a i loterijní společnosti vydělávají prostředky díky sportu.

Byl bych rád, aby do budoucna, jak to zde zaznělo z úst ministra financí pana Kalouska, se dodrželo to, že zdaníme loterijní společnosti a budeme myslet na sport. Rozumím tomu, že loterie jsou problémem pro obce, města a že se to musí řešit, a to okamžitě. Myslím si, že osobně nemám problém s tím, jak je vládní návrh postaven, a rád ho podpořím, ale jak říkám, musím zde připomenout, že nesmíme zapomenout na sportovce. Víme, v jaké situaci je dnes Sazka, společnost, která měla svými výdělky podporovat sport. Nyní tak nečiní a nám ve sportu chybí minimálně miliarda korun.

Proto bych byl rád, abychom do budoucna opravdu nezapomněli na to, že sportovce dělají čest naší zemi. Myslím si, že když jedete do zahraničí, všichni stejně tak jako já vnímáte, že Českou republiku dobře jako sportovci reprezentujeme a jsme díky tomu známí po celém světě. Proto ještě jednou apeluji na to, až přijde novela zákona o tom, že můžeme zdanit loterijní společnosti, abyste ji podpořili.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já budu poměrně stručný ve svém vyjádření. Dovolte mi prosím, kolegyně a kolegové, tři poznámky, resp. reakce, mající strukturu zhruba tří podtémat.

Vyslechl jsem si se zájmem vystoupení pana kolegy Farského, a

přestože i vystoupení jiného z kolegů, pana poslance Novotného, bylo dejme tomu zlehčováno či posměšky komentováno, rád bych řekl, že si vážím každého, kdo prezentuje dlouhodobě konzistentní názory, nemění je podle toho, jak se otáčí korouhvička ve větru, a za svými názory si nejen stojí, ale dává jim průchod a ve snaze je prosadit i svoji osobní energii a riskuje také, že ne vždy se svými názory zvítězí.

Rád bych využil přítomnosti pana ministra financí k tomu, abych jej upozornil na místo z jeho vystoupení, kde se vyjadřoval k části návrhu pana kolegy Farského a označil toto místo nebo tyto účinky komplexního pozměňovacího návrhu jako způsob, kterým bude napříště zavedeno vyšší zdanění hazardu. Já jsem už minule říkal, že při čtení novin jsem si uvědomil, jak moc jsme šálení a jak moc podléháme matení pojmů a významů slov, které jsou nám potom v důsledku podsouvány a fungují úplně jinak. I vystoupení pana ministra svědčí o tom, že i on – byť většinou ze sta procent je elementárně perfektní v tom, že dodržuje pojmosloví a velmi dobře ví, co která slova znamenají – se dopustí toho, jak snadno lze zaměnit slovíčko řádná daň, zdanění a pseudodaň, protože zdanění – v uvozovkách zdanění – hazardu prostě žádnou daní není. Budu to znovu a znovu opakovat: to není žádná řádná daň, to jsou odvody loterijního trhu odváděné ve prospěch veřejně prospěšných účelů.

A návrh pana kolegy Farského vede k tomu, že tato pseudodaň má být navýšena ve svém objemu, ale v důsledku zůstane pseudodaní a bude s jejími výnosy nadále nakládáno, i když v tom technicky a v regulačním slova smyslu přísněji, ale bude s ní zacházeno stejně, jako je s výnosy zacházeno doteď.

Vedu vás k tomuto bodu naší debaty a našeho rozhodování zcela záměrně, a k tomu se přiznám.

I ve vystoupení předřečníků tady zaznělo, že dvacetiprocentní odvod byl v minulosti stanoven pouze některým loterijním společností. Já bych vám rád připomněl, proč tomu tak bylo. Onen odlišný mechanismus, resp. efektivní pseudodaň nebo odvod jednotlivým loterijním činnostem, nebyl takto stanoven náhodou. A nikoliv náhodou v době, kdy bylo 20 % zavedeno, se to týkalo jedné jediné společnosti. To byl Parlamentem, resp. regulátorem záměrně stanovený hendikep jedné jediné společnosti na českém loterijním trhu, to byl privatizovaný bývalý státní monopol, jemuž byl uložen, nasazen tento hendikep dvacetiprocentního odvodu, protože byl jediný na loterijním trhu České republiky, který splňoval parametry za prvé podniku, subjektu loterijního trhu, který je schopen něco takového unést – to za prvé. Za druhé proto, aby byl vytvořen efektivní prostor, kdy má-li vzniknout v České republice loterijní trh, musí být dána možnost těm řekněme lehkonožým gazelám, nově vznikajícím loterijním subjektům, aby vůbec dokázaly zaujmout a měly

vůbec nějakou drobnou výhodu vedle toho obrovského bývalého monopolu Sazky, teď tedy Sazky, a. s., privatizované způsobem, kterým privatizována byla.

Opakuji – byl to záměrný hendikep. Takto to zákonodárci i regulátor chtěli, protože ten podnik byl tak příliš veliký. Aby ostatní nezadusil a mohl vedle něj vůbec vyrůst nové společnosti, byl rozdělen povinný odvod do čtyř částí – připouštím, že poměrně nešťastně podle objemu realizovaných tržeb, resp. výnosu loterijního byznysu. To bohužel vede k tomu efektu, který zde byl zmíněn, a sice k tomu, že někdy subjekty záměrně atomizují své činnosti, resp. zřizují další a další firmy, v nichž skrývají skutečné tržby a vyhýbají se tak přechodu do vyššího režimu zdanění.

Přestože mnohým z vás, a panu ministru financí snad ne, mohou znít má slova jako kritika, tak bych rád připomněl, že jsem byl pohříchu jediný poslanec rozpočtového výboru, který podpořil v tu chvíli konkurenční návrh svého kolegy pana ministra financí, a shledávám, že tady kdekdo podporuje a žádá pana ministra financí, aby už předložil Poslanecké sněmovně návrh na zavedení korporátní daně ve výši 20 %, plus speciální odvody, tentokrát tedy kvalifikovaně stanovené podle typu hry, ale málokdo je ochoten takový koncept podporovat.

Prosím, přemýšlejte o tom, že součet efektů, tak jak budou naskládány ty věci dohromady, vyvolává efektivní riziko toho, že některé subjekty, a já nechci vůbec hájit loterijní trh, rizika spojená a negativní náklady spojené s hazardem jsou přinejmenším tak velké, jak zmiňuje ve svých vystoupeních pan poslanec Novotný. Vůbec je nechci hájit. Na druhou stranu, rozhodne-li se český parlament brutálně jednorázově, naráz, neodhadnutelným, resp. těžko definovatelným, těžko odhadnutelným způsobem zatížit dalšími vícenáklady loterijní trh, ten se významně otřepe a pohříchu tento otřes a tato změna bude sloužit a prospěje spíše těm velkým nežli těm malým.

Prosím vás o zvážení mých argumentů. Nepochybně je možné odpovědět na dnešní dilema i tím, že dříve nežli navrhované efekty toho, čemu se začalo říkat lex Farský, vstoupí v účinnost, resp. budou tlačit na reálný trh, bude tady daleko dříve návrh ministra financí a toto riziko bude překonáno. To je pro některé z vás jistým odlehčením. Já vás jen prosím, abyste přemýšleli o tom, že hlasujeme o věcech – v každém případě, kdykoliv, i v tomto –, které mají své reálné důsledky, a že jsme českým parlamentem hlasujícím o proměně právního prostředí týkajícího se českých subjektů.

Žádost o to, aby bylo s některými subjekty působícími na českém trhu, ovšem přicházejícími zvenčí, zacházeno jinak, já prostě neumím pochopit, neumím tolerovat a velmi mě to trápí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Michal Doktor. Zeptám se, zda se někdo ještě hlásí. Prosím, pan poslanec Braný se hlásí o slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, víte, poslouchal jsem diskusi. Opět jsme si oživil známá nebo méně známá fakta, své pozice v této věci, ale víte, jsme v situaci, kde jsme být nechtěli. Totiž stalo se to, že vláda připravila novelu, která reagovala na základní potřebu, a to aby byly zohledněny pravomoci obcí. To i klub KSČM plně podporuje, bere to jako jenom jedno z opatření, které bylo nejaktuálnější a nejvíce diskutované a které vlastně mělo absenci v aktivitách minulých, kdy jsme připravovali některé změny loterijního zákona, a vedlo ve svém důsledku i k spadnutí celé novely pod stůl a nebylo přijato nic.

Vláda propásla základní možnost předložit jasný, komplexně nový loterijní zákon. Základní problém, který tady je vedle těch, které se už vzpomínaly, a nebudu je rozvádět: zvyšující se závislosti lidí a škody, pan kolega Novotný to vyčíslil asi 40 miliardami, které to přináší této společnosti, nechci o tom polemizovat. Ovšem základní problém je, že musíme omezit růst tohoto průmyslu, říci, jestli chceme, nebo nechceme nastavit nějaké mantinely, kde to dále již nebude možné rozšiřovat. To, ať přijmeme dnes cokoliv, tak se nestane. Jenom se přesouvá tlak, a buď to bude Ministerstvo financí, anebo to budou města a obce, které budou muset čelit požadavkům, a teď je nechci hodnotit plusem nebo minusem, na další rozvoj tohoto byznysu.

A tady do toho vstupuje Ministerstvo financí zase s informací, že má už něco připraveno, že bude nějaká loterijní daň pro průmysl apod. Už jenom z principu bychom měli dnes přijmout aspoň to minimální, co podporuje i Svaz měst a obcí, tj. novelu, kterou předložila vláda. Další pan ministr již zpochybnil tím, že v prvním čtení řekl: žádám vás, žádná čísla neřešte, my jsme takto k tomu přistupovali, protože to je to nejlepší, co může být, my již na tom pracujeme a přijdeme s komplexními daňovými a jinými odvody, které čeká tento průmysl. A my v této situaci možná něco dneska přijmeme. Můžu vás uklidnit, i pana kolegu Novotného, že vás v tom nenecháme vymáchat, ať už se dohodneme na čemkoliv, tak klub KSČM to nakonec podpoří. O to se nemusí, prostřednictvím paní předsedající, pan Novotný bát. To jsem sdělil jemu i každému, kdo se mě ptal. Ale odmítáme se účastnit různé lidové tvorby. Za chvíli budeme svědky toho, jak budeme vytažovat velmi promyšlený jeden pozměňovací návrh z celého toho komplexu a budeme řešit i otázky, tady myslím o tom hovořil pan Novotný a někdo další, co Ústavní soud a jak to dopadá na to, co přijímáme.

Zároveň bych chtěl i paní poslankyni Černocké říct, že ona vyzývala k

jednotě. Ano, jednota tady bude... (Posl. Černochová se ohrazuje, že není Černocká.) Pardon, Černochová. Promiňte! Promiňte, měl jsem brýle, četl jsem a nesoustředil jsem se. Omlouvám se vám, paní kolegyně. Vyzývá k jednotě, tak samozřejmě bude-li zde předložen návrh, kde uděláme jasný pořádek i v odvodech, tak samozřejmě se může počítat i s klubem KSČM.

A pan kolega Farský uvedl, že komunisté nejsou pro regulaci. To je úplně nesmysl. Už jsem o tom hovořil před chvílí, ale jenom i pro pana kolegu: Samozřejmě pro regulaci jsme, ale regulaci, která bude mít nějaký trvalý charakter. Jestli teď něco přijmeme a za čtyři měsíce přijmeme něco nového, tak děláme byznys jiným ještě, rozkýváme celou tuhle sféru, a myslím si, že to jenom vytvoří zase další precedens, aby se ti, kteří se v tom umění pohybovat, v tom pohybovali umně, a my zase splácíme nad výdělkem a budeme platit. Chtěli jsme, aby to dopadlo co nejlépe, a dopadlo to jako vždycky!

Takže za klub KSČM můžu říct jenom, že věřím panu ministrovi financí, i když tu teď není, nebo ho nevidím (sedí za jeho zády), že bude intenzivně pracovat na novém loterijním zákoně a zejména na daňových odvodech, že jasně předestře, jak to bude dále, a že se s tímto setkáme v nejbližší době a nebude to jenom něco slibovaného, co se pořád zde neobjevuje.

Já jsem měl možnost navštívit nedávno Španělsko a tam ta regulace je. Výsledek jsem viděl i z hlediska pravomocí municipalit. Najdete prodejny potravin, kde jsou aspoň dva automaty, všude možně nějaký přístroj. Pravdou je, že Španělsko je nejvíce z hlediska počtu přístrojů – pořád vyzývám k tomu, abychom si za vzor vzali minimálně zákon, který platí v Itálii.

Tolik asi z mé strany. A jinak nemějte péči, že KSČM v této věci bude pasivní a je jí to jedno.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan kolega Tejc Jeroným Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych si dovilil krátce shrnout stanovisko sociální demokracie k tomuto, ale i k ostatním návrhům zákonů, které se dnes v oblasti loterií projednávají.

My jsme jako sociální demokraté podali návrh dvakrát na konci minulého období. Tento návrh byl úspěšně schválen Poslaneckou sněmovnou, Senátem a nakonec zamítnut prezidentem republiky a nebylo již možné toto veto přehlasovat na úrovni Poslanecké sněmovny, neboť se konaly volby. Právě proto jsme podali další návrh. Já jsem rád, že v tomto volebním období jsme nebyli sami, a jako sociální demokraté vítáme to, že zde,

aspoň doufám, a ukáže to snad i hlasování, bylo dosaženo konsenzu na základních a klíčových parametrech zákona o loteriích.

My jako sociální demokraté jsme zdůrazňovali a zdůrazňujeme, za prvé, nutnost více posílit pravomoc obcí při rozhodování nejen o výherních hracích automatech, ale také o videoloterijních terminálech. To je myslím už shoda všeobecná a měl by to obsahovat i návrh tohoto zákona ve znění pozměňovacího návrhu pana poslance Farského. Stejně tak jsme chtěli, aby bylo více možné zkoumat to, jak jsou ony odvody na veřejně prospěšné účely využívány, zda nejsou zneužívány, a bylo možné je kontrolovat veřejně, například zveřejňováním na internetu několik let zpětně.

Možná máme trošku jinou představu, než jak byla formulována v návrhu pana poslance Farského, nicméně cíl je stejný a myslím, že nemusíme lpět na jednotlivostech. Důležité je, že transparentnost bude vyšší. A i druhý bod, který jsme navrhovali v našem návrhu, který bude projednáván za chvíli, by mohl být naplněn.

Několikrát jsme zde apelovali na kolegy v Poslanecké sněmovně, že je nutné zvýšit výši oněch odvodů ze 6 na 20 %, sjednotit ji. My jsme navrhovali 21 %. Není asi důležité procento nahoru nebo dolů, důležité je, aby nebylo možné obcházet onu hranici 20 % účelovým rozdělováním, tak jak o tom již předřečníci hovořili, a proto tedy i tento bod podpoříme, protože je také shodný s naším návrhem.

Pokud se týká dalších návrhů, které zde byly v oblasti regulace internetu, resp. sázení na internetu a omezení a uložení povinností bankám tak, aby tyto platby neprováděly, příp. je kontrolovaly, já rozumím tomu cíli, nicméně všichni se shodujeme, že tohle může být komplikace, která může přinést více rizika při schválení tohoto návrhu zákona. Bylo by asi vhodné, aby tato věc byla nejdříve posouzena a předložena ve formě vládního návrhu, například ještě tak, aby byla schválena před účinností zákona, který dnes projednáváme.

Za sociální demokracii tedy chci říct, že se shodujeme s tímto návrhem a budeme vás také žádat o podporu našeho pozměňovacího návrhu, který bude znamenat, že maximální lhůta, kdy bude rozhodováno o znovuoobnovení povolení, by byla tři roky. Já věřím, že podporu i pro tento pozměňovací návrh tady nalezneme. Jak říkám, my jsme připraveni podpořit návrh, který pan poslanec Farský přednesl, protože obsahuje velkou část návrhů, které jsme předkládali v minulosti. Pro nás není důležité, kdo návrh předkládá, ale co je v něm obsaženo, a proto také budeme podporovat návrh zákona jako celek. Myslím, že je to daleko vhodnější, byť mnohdy můžeme mít výhrady k jednotlivostem. Můžeme mít výhrady k tomu, že bychom někde byli tvrdší, některé věci bychom řešili jinak, ale postavit si hlavu a říkat „já jsem ten nejlepší, já jsem ten,

který to chce omezit nejvíce“, a přitom nedosáhnout žádného kompromisu a nezměnit nic také není řešení. Proto jsme se snažili ten kompromis najít a doufám, že to prokáže i ono hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ptám se na další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Pan poslanec Pavel Bém.

Poslanec Pavel Bém: Paní předsedající budu tentokrát mimořádně stručný. Novela zákona o loteriích nás zavedla do neskutečného časoprostoru, politického časoprostoru, ve kterém poslankyně Komunistické strany Čech a Moravy bojuje proti cenzuře internetu. Poslanec Věcí veřejných, (nesrozumitelné) liberální strany, předkládá drakonický návrh zákona regulace trhu. Ministr vlády sice chápe, ale nesouhlasí, ale předpokládám, že ani nebude hlasovat pro komplexní pozměňovací návrh poslance za svoji vlastní stranu.

Já si dovolím závěrem – protože těch interpretací, komentářů, kritik, nápadů a návrhů tady zaznělo za ty měsíce neskutečné množství, tak si dovolím dvě poslední poznámky.

Za prvé, měli jsme šanci, vláda jako vládní koalice, předložit jeden návrh a ten prohlasovat. Tuto šanci jsme ztratili, prohospodařili.

Druhý komentář. V tuto chvíli budeme hlasovat o mnoha pozměňovacích návrzích, některé budou komplexní, jiné méně, a to má velkou nevýhodu. Já jsem tady hodně dlouho a hodně často slyšel věty typu: nakonec touto Sněmovnou nemusí také projít nic, nebo: na tom se Sněmovna nedohodne, na to Sněmovna nemá hlasy. Víte, to, co nás teď čeká v té hlasovací mašinérii, má sice jednu nevýhodu, a tedy to, že budeme hlasovat o všem možném a kdoví, jak to dopadne, ale má to také jednu výhodu. Ono totiž bude strašně moc vidět na to, jak kdo z poslankyň nebo poslanců pro ten či onen návrh hlasuje. Jinými slovy, jak moc to myslí s tou regulací, omezením hazardu v České republice, v českých městech, jak moc to myslí vážně.

Tak já vám dám jeden návrh, nebo nápad, nebo myšlenku, inspiraci. Můžeme hlasovat pro všechno. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, rozpravu končím. Je před námi hlasování o pozměňovacích návrzích. (Připomínka z okolí.) Pan ministr Kalousek – závěrečné slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za možnost závěrečného slova. Chtěl bych připomenout, že tento vládní návrh novely nebyl

skutečně ničím jiným než reflexí na rozhodnutí pana prezidenta neschválit poslanecký návrh zákona, který předával větší pravomoci obcím. Proto jsme pokládali za nutné co nejrychleji dát novelu, která tu základní poptávku – dát větší pravomoci obcím – naplní. Neměli jsme v tu chvíli – znovu opakuji, vláda schvalovala tuto vládní předlohu 18. srpna 2010 a nedomnívám se, že je vinou vlády, že třetí čtení je až teď, téměř rok poté, co to vláda schválila. Nebylo naší ambicí dát nový způsob zdanění hazardu, neboť ten bude obsažen v novém zákonu o dani z příjmů. Rozumím tomu, že v okamžiku, kdy se to začalo v Poslanecké sněmovně projednávat, že poptávka i onoho vyššího zdanění loterijských her vyvolala celou řadu pozměňujících návrhů, kterým se nebráním. Ty z dílny pana poslance Farského dokonce podporuji, neboť účinnost takzvané loterijské daně, kterou chce vláda předložit, nelze předpokládat dříve, než k 1. 1. 2013 a ten rok 2012 je zbytečný rok, kdy by veřejné rozpočty byly ochuze-ny o to, co je obsahem toho pozměňujícího návrhu. To znamená, to podporuji, ale podporuji to jako překlenovací období do definitivního řešení zavedení loterijské daně.

Také zdůrazňuji, že to je nesmírně citlivá věc, protože na jednu stranu všichni cítíme, že veřejné rozpočty – občané mají nárok na víc peněz z loterijských společností. Na druhé straně víme, že zeměkoule je velmi malá, a že když ti velcí hráči „takhle ty společnosti vemou“ a přestěhují je na Maltu, tak tady nebudou platit ani korunu, ale své produkty budou nabízet dál, bude se tady dál sázet, akorát že se tady nezaplátí ani koruna do veřejných rozpočtů. Na to upozorňuji i jako na naprosto logický fakt toho, abychom si nenechali spadnout mluhu narůžovělého rozhořčení přes bělma a nevyhnali úplně všechny ze země. Což by za důsledek nemělo, že by se tady sázelo méně, ale za důsledek by mělo, že by se tady neodvedla ani koruna. Tak na to si dovolím také upozornit.

Útoky pana poslance Novotného v jeho vystoupení na moji osobu byly do té míry usilovné a zásadní, že si zaslouží širší politický kontext. Možná že by Sněmovna v rámci palby jeho vět, neboť to není jediné téma, kde ministr Kalousek je ten hlavní zloduch v ústech pana poslance Novotného, možná že by Sněmovna měla být informována o tom, že v roce 2009, když jsem založil TOP 09, tak pan poslanec Novotný, dříve starosta za ODS, později senátor za SNK-ED a Nezávislé a já nevím koho ještě, on toho vystřídal hodně, v tom roce 2009 projevil žhavou touhu kandidovat za TOP 09. Protože si toho pamatují už hodně na této politické scéně, řekl jsem tenkrát jedinou větu: Jenom přes moji mrtvolu. Protože jsem neumřel, tak to také tak dopadlo. (Poslanec Novotný st. gestikuluje z místa, poté své místo opouští.) Což samozřejmě skončilo tak, že pan poslanec Novotný se stal lídrem za Věci veřejné. (Ohlas v sále.) Kdyby Věci veřejné byly stranou opoziční, tak bych jim řekl, že jim to přeji. (Poznámky ze sálu, např.: K

věci!) Protože jsou stranou koaliční, tak jim říkám, že jim to nepřeji. Nicméně, veškeré útoky pana poslance Novotného jsou jenom malinkou, o pravdu malinkou daní za to, že jsem tenkrát řekl tu větu, že jenom přes moji mrtvolu. Myslím si, že v tomto kontextu bychom měli umět zvažovat všechny jeho útoky na ty či ony členy vlády. (Poslanec Novotný st. se vrací na své místo.)

V každém případě ještě jednou děkuji za všechny připomínky, pozměňující návrhy. Budou-li přijaty pozměňující návrhy, které v roce 2012 zvýší odvodovou část z loteriijních her a zvýší pravomoci obcím, budu rád a vláda dosáhla toho cíle, který si 18. srpna 2010 předsevzala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto závěrečné slovo. Přistoupíme nyní k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Svobodu, aby oznámil postup při hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a spolu s panem ministrem se k nim vyjádřil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Svoboda: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, myslím, že zde bylo řečeno všechno důležité, možná i všechno méně důležité. Já navrhuji, abychom se věnovali meritu věci.

Vládní návrh, sněmovní tisk 138, který předložila vláda, k tomuto návrhu byly předloženy následující pozměňovací návrhy. Pro rekapitulaci, byla to oponentní zpráva menšiny poslanců rozpočtového výboru, kterou máme na stole pod označením písm. A, dále to byl komplexní pozměňovací návrh poslance Doktora, který máme na stole pod označením písm. C, dále to byl pozměňovací návrh kolegyně Semelové pod písm. D a nakonec pozměňovací návrh kolegy Floriána, který máme na stole pod písm. F.

Minulý týden ve druhém čtení, a to jak tady konstatoval na úvod pan ministr Kalousek, Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že základem dalšího jednání o tomto vládním návrhu bude oponentní zpráva menšiny poslanců, tedy pod písm. A. K této oponentní zprávě byly předloženy následující pozměňovací návrhy. Byl to pozměňovací návrh kolegy Michalíka, který máme označen pod písm. B, dále to byl pozměňovací návrh kolegy Farského pod písm. E, pozměňovací návrh kolegy Novotného pod písm. G a nakonec pozměňovací návrh kolegy Sivery pod písm. H.

Navrhuji, aby se technika hlasování řídila tímto postupem. Nejdříve budeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích k oponentní zprávě, tedy nejdříve budeme hlasovat o návrhu kolegy Michalíka. Já navrhuji, abychom o tomto návrhu hlasovali jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je písmeno které, pane kolego. Návrh pod písmenem...

Poslanec Pavel Svoboda: Návrh pod písmenem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: B jako celek.

Poslanec Pavel Svoboda: B jako celek. Dále navrhuji, abychom o návrhu kolegy Farského hlasovali také jako o celku, i když obsahuje pouze jeden odstavec E1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je písmeno které?

Poslanec Pavel Svoboda: To je písmeno E.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Písmeno E jako celek.

Poslanec Pavel Svoboda: Jako celek. Dále navrhuji, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu kolegy Novotného, který je označen písm. G, abychom o něm hlasovali jako o celku. (Ano.)

A na závěr navrhuji, abychom o pozměňovacím návrhu kolegy Sivery, který je označen písm. H, hlasovali zvlášť odstavec H1 a zvlášť odstavec H2. Poté, pokud budou odhlasovány tyto pozměňovací návrhy, navrhuji, abychom hlasovali o oponentní zprávě jako celku s tím, že nejdříve budeme orientačně hlasovat o článku 2 odst. 4, což je o variantách, které v tomto přechodném ustanovení navrhuji, aby licence, které jsou doposud schváleny, aby tyto licence měly časový test tři roky, čtyři, pět nebo původních deset. V okamžiku, kdy zjistíme v rámci orientačního hlasování, která varianta má největší počet hlasů, o této variantě bychom měli hlasovat jako o variantě první. Pokud nebude odsouhlasena, budeme postupovat k další variantě, která má počet hlasů největší, jako druhá atd.

Dále v rámci oponentní zprávy budeme hlasovat o návrhu kolegy Farského, který navrhl, abychom o článku 4 a 5 hlasovali samostatně. Já navrhuji, abychom takto hlasovali, ale o obou, o části 4 i 5 naráz jako celek. V okamžiku, pokud bude v případě pozitivního hlasování o oponentní zprávě, jestliže tato oponentní zpráva bude potom jako celek odhlasovaná, schválená, potom pozměňovací návrh C, D a F bude nehlasovatelný, takže tím pádem nebude vládní návrh v podobě oponentní zprávy schválen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tolik návrh procedury. Závěrečné hlasování bude finále. Má někdo něco k proceduře? Námitka pan kolega Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Je nezpochybňuji proceduru, ale pan zpravodaj říkal článek a myslel část určitě. Pane zpravodaji, tam bylo řečeno článek. Myslíte část. (Zpravodaj souhlasí.) Články jsou ve všech možných.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Došlo k vyjasnění. Nějaký další návrh směřující k proceduře? Není-li, budeme hlasovat nejprve o návrhu procedury, s kterou jsme byli seznámeni.

Zahajuji hlasování 271. Kdo souhlasí s tím, abychom se touto procedurou řídili? Kdo je proti?

V hlasování číslo 271 přítomno 168, pro 158, proti 2. Proceduru jsme schválili.

Prosím, abychom tedy probírali jednotlivé návrhy. Požádám pana zpravodaje, požádám pana ministra o stanovisko k nim. Prosím první návrh. Pane zpravodaji, prosím o první návrh.

Poslanec Pavel Svoboda: K pozměňovacímu návrhu pod písm. B – nedoporučuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: B jako celek. Stanovisko záporné. Pan ministr prosím. (Ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 272. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 272 přítomno 169, pro 42, proti 96. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Svoboda: K pozměňovacímu návrhu pod písm. E jako celek – nedoporučuji. – Doporučuji. Pardon.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Kladné stanovisko. Pan ministr prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se moc omlouvám, to je na mě strašně rychle.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Písmeno E jako celek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si to musím najít. Farský – souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Souhlas. Zahajuji hlasování číslo 273. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 273 přítomno 169, pro 83, proti 24. Návrh nebyl přijat.

Kontrola hlasování. Prosím o trpělivost. (Probíhá kontrola hlasování.)

Je námitka prosím? Je tady žádost na odhlášení. Já vás tedy odhlásím. Přihlaste se prosím a sdělte mi, zda je námitka proti hlasování. Pan kolega Skokan?

Poslanec Petr Skokan: (mimo mikrofon) Zlomila se nám karta. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Námitka ale nebyla, rozumím tomu dobře? Námitka nebyla, hlasování platí. Teď zde máme technický problém, protože jeden náš pan kolega má zlomenou kartu ve svém hlasovacím zařízení. Možná ale bychom to vyřešili, kdyby dostal kartu náhradní a mohl hlasovat někde jinde. Pan kolega Rusnok má náhradní kartu číslo 12. A my můžeme pokračovat. Prosím pana zpravodaje o další návrh.

Ještě pardon, pan poslanec Skokan se hlásí, nebo nehlásí? Nehlásí. Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Pokračujeme dál. Je tady další pozměňující návrh. (Námitka z pléna: Někdo se hlásí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Michalík se hlásí? Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, omlouvám se vám všem, že až teď jsem zjistil stav na sestavě. Chtěl jsem hlasovat ano, a na sestavě mám ne. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 274. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s touto námitkou, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 274, přítomno 161, pro 149, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o písmenu E jako celku. Stanoviska zopakovat prosím. Pana zpravodaje nejprve – stanovisko E jako celek. (Souhlas.) Pana ministra prosím ještě jednou o stanovisko. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 275. Táhá se, kdo je pro návrh E jako celek. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 275, přítomno 163, pro 116, proti 18. Návrh byl přijat.

Můžeme pokračovat dalším návrhem. (Hluk v sále.) Prosím klid ale ve sále.

Poslanec Pavel Svoboda: Dále tady máme pozměňující návrh poslance Novotného pod písmenem G. Navrhují, abychom o něm hlasovali jako o celku. Moje stanovisko je nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pana ministra žádám o stanovisko.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já nechci být opětovně obviněn z arogance. Tudíž se zdráhám říct Sněmovně, co si o tomhle návrhu myslím. Nechť Sněmovna rozhodne sama.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování 276. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 276, přítomno 163, pro 19, proti 95. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Svoboda: Další pozměňující návrh je návrh kolegy poslance Sivery pod písmenem H. Navrhují, abychom nejdříve hlasovali o jeho části H1. Moje stanovisko v tomto případě je souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr? (Ministr: H1 souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 277. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 277, přítomno 163, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Svoboda: Dále je tady část tohoto pozměňujícího návrhu pod písmenem H2. Moje stanovisko – neutrální.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pana ministra stanovisko prosím. (Ministr: Mírně negativní.) Mírně negativní.

Zahajuji hlasování 278. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Hlasování číslo 278, přítomno 164, pro 19, proti 54. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: V tom případě můžeme hlasovat o pozměňujícím návrhu kolegy Sivery jako o celku. (Námítky z pléna.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je prosím návrh který?

Poslanec Pavel Svoboda: Pokud je tento pozměňující návrh již hlasováním vyřešen, navrhují, abychom se nyní zabývali oponentní zprávou jako celkem s tím, že chci, abychom hlasovali orientačně o variantách A, B, C a D, tedy o variantě A – trvání licence, kdy v tomto případě navrhují, abychom hlasovali o tom, jestli licence budou mít tu dobu trvání, na kterou byly nastaveny při povolovacím procesu. Takže varianta A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale prosím ještě bližší číslo.

Poslanec Pavel Svoboda: Původní trvání doby licencí, tzn. neomezeně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne, prosím ještě legislativu, ať s panem zpravodajem konzultuje přesný návrh toho, o čem nyní budeme hlasovat.

Poslanec Pavel Svoboda: Je to na straně 14. Týká se to přechodných ustanovení článku II odst. 4. Tam je varianta A, o které nyní navrhují hlasovat. Budou to čtyři orientační hlasování – A, B, C, D.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže varianta A. Zahajuji orientační hlasování číslo 279. Kdo je pro variantu A, se ptám. – Pardon. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné, promiňte, nezeptala jsem se na stanoviska. Čili poprosím k variantě A stanovisko pana zpravodaje, stanovisko pana ministra.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nebudu hlasovat pro variantu A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování číslo 280. Ptám se, kdo podporuje variantu A. Kdo je pro?

Hlasování číslo 280, přítomno 164, pro jeden.

Nyní budeme hlasovat o variantě B. Prosím o stanoviska. (Ministr: Taký ne. Zpravodaj: Neutrální.)

Zahajují hlasování číslo 281. Táhá se, kdo podporuje variantu B. Hlasování číslo 281. Přítomno 164, pro jeden.

Jsme u varianty C. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Varianta C – 4 roky. Doporučuji neboli souhlas. (Ministr: Ano.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 282. Kdo podporuje variantu C? Kdo je proti? Hlasování číslo 282. Přítomno 164, pro 22.

A jsme u varianty D. Prosím tedy vaše stanoviska.

Poslanec Pavel Svoboda: Jsme u varianty D – 3 roky. Stanovisko neutrální. (Ministr: Ano.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 283. Ptám se, kdo podporuje variantu D. Hlasování číslo 283. Přítomno 164, pro 135. Čili to je vítězná varianta, o které bychom nyní měli hlasovat jako o první.

Prosím pana zpravodaje, aby upřesnil, jak bude znít návrh, o němž budeme hlasovat nyní.

Poslanec Pavel Svoboda: Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna hlasovala o variantě D neboli 3 roky. Moje stanovisko: Souhlas. (Ministr: Ano.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování 284. Táhá se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu? Hlasování číslo 284. Přítomno 164, pro 144, proti 17. Návrh byl schválen. Můžeme pokračovat, prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Nyní nám zbývá hlasovat odděleně o částí 4 a 5. Navrhuji, abychom hlasovali společně o těchto obou variantách.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V návrhu procedury bylo, že budeme hlasovat zvlášť. Takto jsme schválili proceduru, pane poslanče.

Poslanec Pavel Svoboda: V tom případě souhlasím. Hlasujme nejdřív o částí 4, kterou navrhl kolega poslanec Farský.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy A4 – rozumím tomu dobře?

Poslanec Pavel Svoboda: A otázka zní, kdo je pro vyřazení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Farský ještě chce upřesnit? Ne. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Svoboda: Upřesnili jsme si proceduru, takže budeme hlasovat. Kdo je pro vyřazení, bude hlasovat ano. Kdo je... Takže ještě jednou, kdo je pro to, aby to tam zůstalo, hlasuje ano, kdo je proti, hlasuje ne. (Smích a oživení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Farský chce ještě k tomu návrhu? Jedná se o váš návrh, prosím, pane kolego, upřesněte Sněmovně svůj úmysl.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Nebudu upřesňovat úmysl, ale promluvil bych k proceduře, protože se domnívám, že jsme v rámci procedury schválili hlasování v jednom bodě o částí čtvrté i páté v jednom hlasování, ne oddělená hlasování. A takto byla schválena procedura. (Hlasy ze sálu, že není slyšet.) Část 4 a 5, o ní budeme hlasovat v jednom hlasování, protože tak byla schválena procedura. Tak abychom neměnili schválenou proceduru a neznejasnili hlasování. To je jen upozornění na proceduru, ne na obsah.

Poslanec Pavel Svoboda: Takže měli jsme pravdu na začátku, když jsme navrhovali hlasování o obou částech zaráz. Takže jestli můžu zopakovat, budeme hlasovat, kdo je pro, aby obě částí v tomto pozměňovacím návrhu zůstaly, bude hlasovat ano. Kdo je proti, bude hlasovat ne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže hlasujeme zároveň o bodech A4, A5. (Stanovisko zpravodaje je neutrální. Ministr: Mně je to moc líto, ale Farskému to tam zůstat nemůže. Já se zdržuji hlasování.)

Zahajují hlasování 285. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 285. Přítomno 164, pro 19, proti 63. Návrh nebyl přijat. Prosím, můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Svoboda: Nyní bychom měli hlasovat o oponentní zprávě jako pozměňujícím návrhu jako celku. Moje stanovisko je souhlas. Samozřejmě s přihlédnutím ke všem pozměňujícím návrhům, které byly zde hlasovány.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlasujeme tedy o bodu A, nikoli A4, A5, ale o zbývajících bodech A jako celek. Je to tak? Prosím stanoviska. (Ministr: Bez bodů 4 a 5, jak už bylo odhlasováno, souhlas. Zpravodaj: Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 286. Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti? Hlasování číslo 286. Přítomno 164, pro 118, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Svoboda: V tomto případě, kdy Poslanecká sněmovna schválila oponentní zprávu, je podle mého názoru další pozměňující návrh, který známe pod písmenem C Michala Doktora, pod písmenem D kolegyně Semelové a pod písmenem F kolegy Floriána nehlasovatelný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, legislativa přitaká, že tomu tak je. Námitku nevidím, takže už je před námi hlasování pouze o návrhu jako celku. Je to tak? Bylo hlasováno o všech návrzích. Přikročíme tedy k návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 138, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“ Stanoviska prosím. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Zajisté souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 287. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 287. Přítomno 164, pro 138, proti 18. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk z pravé části sálu.)

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 86, sněmovního tisku 138.

Zahajuji projednávání bodu číslo

87.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo pan poslanec Jeroným Tejc, zpravodaj rozpočtového výboru Pavel Svoboda. Obdrželi jsme sněmovní tisk 47/3, který obsahuje návrh na zamítnutí.

Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, já jsem již o tomto návrhu několikrát hovořil, proto není teď důležité, abych znovu opákoval ony návrhy. My jsme návrh předložili ještě předtím, než zde bylo dosaženo konsenzu na návrhu, který jsme právě odhlasovali. Z pochopitelných důvodů jako předkladatelé nebudeme hlasovat pro zamítnutí návrhu, na druhé straně budu chápat po tom úspěšném hlasování, které se nám společně povedlo, že tento návrh má malou šanci na přežití a na schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo dále do rozpravy? Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Myslím si, že jako předkladatel vládní novely, která byla před chvílí úspěšně schválena, mám povinnost poděkovat opozici za konstruktivní přístup k této vládní novele a za hlasování k ní. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášku do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Je před námi nejprve hlasování o návrhu na zamítnutí. Přivolávám naše kolegy. Prosím, abyste setrvali v jednacím sále a neopouštěli jej.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 288. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 288 přítomno 156, pro 81, proti 25. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh zamítl.

Tím skončilo projednávání bodu 87, sněmovního tisku 47. Nyní bychom měli projednávat bod 88. Oznamuji Poslanecké sněmovně, že pan primátor

Bohuslav Svoboda se omlouvá, bod tedy nelze projednat a na konci schůze budeme hlasovat o jeho vyřazení z programu schůze.

Zahajuji projednávání bodu

89.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb.,
o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 200/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr Josef Dobeš, který tentokrát zastoupí pana ministra Kamila Jankovského. Zpravodajkou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je paní poslankyně Helena Langšádlová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 200/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Žádám o vaše přihlášky z místa. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím paní zpravodajku o to, aby nám oznámila další postup v hlasování.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, byl projednán ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj na 10. schůzi dne 13. dubna 2011, kde nebyl přijat žádný pozměňovací návrh. Ve druhém čtení nebylo navrženo zamítnutí zákona a byl načten pouze jeden pozměňovací návrh pana poslance Jiřího Petrů.

Hlasovací procedura bude velmi jednoduchá. Nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana kolegy Petrů a následně o návrhu zákona jako celku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Budeme tedy hlasovat v tom pořadí, jaké oznámila, protože nevidím žádnou námitku.

Budeme tedy nejprve rozhodovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Jiřího Petrů, který je obsažen ve sněmovním tisku 200/2. Prosím o stanoviska, paní zpravodajku i pana ministra. (Zpravodajka i ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 289. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 289 přítomno 154, pro 41, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Odhlašuji vás. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 200.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 290. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 290 přítomno 121, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 89, sněmovního tisku 200.

Zahajuji projednávání bodu

90.

**Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů je již pan poslanec Pavel Staněk. Prosím také zpravodaje, kterým je pan poslanec Marek Benda. Obdrželi jste sněmovní tisk 205/3, který obsahuje návrh na zamítnutí a také pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové, vážená vládo, já jsem tu potřetí se svým návrhem zákona o rodině, kterým se má upravit střídavá péče a mají se upravit popěrné lhůty při popírání otcovství. Je pravdou, že po napínavém hlasování o loterijních zákonech přichází znovu další napínavé hlasování, doufám, že bude ve prospěch věci a že tuto šanci nepromarníme.

Já bych chtěl připomenout, protože nemá cenu dlouho obhajovat návrh, který podle mého názoru byl už v prvním i druhém čtení poměrně slušně diskutován, byl diskutován na ústavněprávním výboru, byl diskutován i na stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti, chtěl bych pouze shrnout, že v tuto chvíli, pokud podpoříme tento návrh, tak máme

jedinečnou možnost změnit zažitou, podle mého názoru nezdravou soudní praxi při bezhlavém svěřování dětí jednomu z rodičů, kdy soudy opravdu jsou vázány jenom svou úvahou a nemusí ani odůvodňovat, proč takovému návrhu nevyhověly.

Jednoznačně máme i šanci potvrdit právo dětí na oba rodiče, kdy posílíme úsudek, který podle mého je správný, že dítě není majetkem ani jednoho, ani druhého rodiče. Určitě si myslím, že tímto návrhem podpoříme simulaci úplné rodiny i v případě jejího rozpadu, kdy péče obou rodičů tímto návrhem, pokud projde, bude spravedlivá, oba rodiče se budou moci podílet na výchově přibližně stejně, možná úplně rovnoměrně. A za čtvrté, a to je také klíčové, se domnívám, že se posílí význam otců, respektive jejich přirozeného vzoru chování v rozvedených rodinách, kdy v tuto chvíli opravdu, jak jsem uváděl v předchozích čteních, situace je trošku alarmující.

Pro ty, kteří se ještě úplně s návrhem neztotožnili, bych chtěl připomenout, že slovíčka může nařídít znamená nemusí, to znamená, že v tuhle chvíli, když soud opravdu může nařídít podle stávající úpravy, tak to znamená, že nemusí. Stejně tak, když nová úprava, kterou navrhuji já, je tam slovíčko nařídí, neznamená to bezpodmínečně musí. Soud nadále bude opravdu věnovat, předpokládám, pečlivě pozornost jak posudkům znalce, vyjádření samotného dítěte, pokud bude rozumově i věkově vyspělé, a bude určitě dávat i na názory obou rodičů.

Velmi tedy prosím o to, aby tento návrh byl vámi podpořen, aby skutečně byl institut střídavé péče posílen a uveden více do života v českém právním řádu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Staňkovi. Jsme v rozpravě ve třetím čtení. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí. Paní kolegyně Langšádlová, poté pan poslanec Polčák.

Poslankyně Helena Langšádlová: Krásný večer. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedkyně, já bych se jenom chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem zde uvedla v rámci druhého čtení.

Já jsem pro práva obou rodičů. Určitě jsem pro práva obou rodičů, na stranu druhou – střídavá péče, kdy děti každý týden, každých čtrnáct dní střídají prostředí, podle mého názoru tato forma péče není v zájmu dětí, protože je pro ně velkou zátěží. Takže já jsem pouze pro střídavou péči, kdy děti mají svůj stabilní domov a například se střídají rodiče. Proto navrhuji, aby zůstal zachován stávající stav úpravy, jak je v zákoně o rodině.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, při všem respektu a úctě k mé předřečníci musím říci, že mám názor opačný. Chtěl bych pouze sdělit, že v okamžiku, kdy dva rodiče mají zájem o výchovu dítěte, a je-li vysloven souhlas soudu, je nařízena společná výchova. V okamžiku, kdy má zájem pouze jeden z rodičů, tak samozřejmě je svěřeno dítě do jediné péče jednoho z rodičů, s tím, že jsou nařízeny pravidelné návštěvy, pokud o to ten druhý rodič stojí.

Ale my řešíme situaci, kdy oba rodiče mají zájem o výchovu dítěte, jsou vytvořeny podmínky, a nyní, bohužel, jak řekl pan předkladatel, zažitou soudní praxí dochází k tomu, že je dítě svěřováno většinou v tuto chvíli matce.

Já si myslím, že soud musí zkoumat, zdali jsou vytvořeny podmínky pro to, že dítě může být svěřeno do střídavé péče, že to nebude žádný cirkus na kolečkách, že bude jezdit z jednoho místa do druhého, že skutečně zájem dítěte bude vždy prvořadý. Ale řešíme situaci, kdy oba dva rodiče mají zájem o výchovu dítěte a jsou vytvořeny podmínky pro tuto střídavou péči. Kyvadélko by se mělo vychýlit opět trošičku z té naprosto vychýlené pozice směrem k matkám i vůči otcům. Nepůjde o žádné desítky procent, o tom jsem přesvědčen, ale měly by podmínky být trošičku více spravedlivé. A já bych byl rád, kdyby Sněmovna tento návrh podpořila tak, jak je předložen navrhovatelem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Já bych chtěla připomenout, dámy a pánové, že pro argumentaci, kdo je pro a kdo proti, slouží první a druhé čtení. Třetí čtení, rozprava, slouží zejména k návrhům, které se týkají gramatických úprav, legislativně technických úprav. Už to základní sdělování, kdo má jaké postoje, ve třetím čtení nemusíme opakovat. Nikomu v tom samozřejmě nebráním, ale prosím vás, abyste tři čtení takto odlišovali.

Paní poslankyně Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Bude stručná. Já bych ráda pouze upozornila na fakt, že v navrhované novele zákona se neřeší pouze posílení střídavé péče, ale také prodloužení lhůty pro popření otcovství. Zamítnutím této novely bychom tedy zamítli i tuto část. Proto prosím, abychom upřeli svou pozornost znovu k pozměňovacímu návrhu, na který zde upozornila paní poslankyně Langšádlová. Je to její pozměňovací návrh. Ten nebo ta z vás, kdo je rozhodnut hlasovat proti posílení střídavé péče – zdůrazňuji, že vím, že napříč politickým spektrem, je to rozděleno i v rámci poslaneckých klubů – ti, kteří

nechtějí posílit střídavou péči, ale chtějí prodloužit lhůtu pro popírání otcovství, měli by podpořit pozměňovací návrh paní poslankyně Langšádlové. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se dále někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Budeme nejprve hlasovat – pan zpravodaj Marek Benda nás seznámí s postupem.

Je zde žádost o odhlášení. Samozřejmě vyhovím této žádosti. Prosím o přihlášení.

První návrh, pokud se nemýlím, pane zpravodaji, je na zamítnutí.

Poslanec Marek Benda: Ano, nejprve musíme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ve druhém čtení byl vznesen tento návrh. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Prosím o malou chvíli trpělivosti, než se budou moci všichni dostavit. Hned poté zahájím hlasování o návrhu na zamítnutí...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 291. Táží se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto zákona. Kdo je pro zamítnutí? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 291, přítomno 128, pro 23, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Prosím tedy pana zpravodaje, aby nás seznámil s dalším postupem.

Poslanec Marek Benda: Máme zde v tisku 205/3 čtyři pozměňovací návrhy paní kolegyně Langšádlové. Myslím, že by správné a férové bylo hlasovat společně body 1 a 2, které se týkají vypuštění institutu, úpravy institutu střídavé péče z tohoto návrhu zákona. Poté bod 3, který se týká upřesnění popření lhůty otcovství, a poté bod 4, který se týká účinnosti zákona.

Tím prvním fakticky rozhodneme o dalším osudu. Čili nejprve bychom hlasovali o bodech 1 a 2, což je návrh paní kolegyně Langšádlové vypustit úpravu střídavé péče z tohoto návrhu zákona. Zbude nám tam jen otcovství.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je, prosím, námitka proti tomuto postupu, proti této proceduře? Námitka není. Myslím, že tato procedura je tak zřetelná, že ji nemusíme podrobit hlasování. Proto prosím o první návrh a stanoviska.

Poslanec Marek Benda: Body 1 a 2 paní kolegyně Langšádlové – zpravodaj nesouhlasí. (Předkladatel také nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 292. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 292, přítomno 135, pro 70, proti 56. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, prosím.

Poslanec Marek Benda: V tom případě můžeme hlasovat o bodu 3, který se týká úpravy popírání otcovství.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanoviska.

Poslanec Marek Benda: Mně je to v tuto chvíli jedno. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan navrhovatel? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 293. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 293, přítomno 135, pro 82, proti 3. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat. Prosím o další návrh.

Bude kontrola tohoto hlasování?

Poslanec Marek Benda: Ne, já myslím, že se jedná o kontrolu předchozího hlasování. Ještě vteřinku, jestli můžeme počkat, paní předsedkyně. (Probíhá kontrola hlasování.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka? Není. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Poslední je návrh pod bodem 4, legislativně technická úprava dne vyhlášení. (Stanovisko zpravodaje i předkladatele je souhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 294. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 294, přítomno 138, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance

Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 205, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Prosím o klid!

Ještě před tímto závěrečným hlasováním se hlásí pan poslanec Svoboda.

Poslanec Miroslav Svoboda: Já se vám všem velice omlouvám. Já jsem se teprve v tuto chvíli dozvěděl o hlasování, které je pod označením 292, že mám na sjetině ano, ale samozřejmě jsem hlasoval proti tomuto návrhu. Proto se vám opět omlouvám, ale musím zpochybnit toto hlasování. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je pan poslanec Miroslav Svoboda a je to to hlasování o návrzích 1 a 2. Je to tak? (Ano.) Čili nejprve námitka.

Zahajuji hlasování číslo 295. Táži se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 295, přítomno 140, pro 107, proti 13. Námitka byla přijata.

Odhlašuji vás na vaši žádost. Prosím o novou registraci a budeme tedy opakovat hlasování o návrhu paní poslankyně Heleny Langšádlové, o návrhu 1 a 2. Je to tak? (Ano.) Myslím, že už mohu zahájit toto hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 296. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 296, přítomno 136, pro 67, proti 57. Návrh přijat nebyl.

Není-li nějaká další námitka, je před námi závěrečné hlasování.

Přečtu tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 205, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 297. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 297, přítomno 141, pro 77, proti 35. Návrh byl přijat. (Potlesk napříč sálem.)

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání bodu 90, sněmovního tisku 205.

Zahajuji projednávání bodu číslo

92.

Návrh poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení

(V sále je velký hluk, v průběhu čtení názvu bodu:) Dámy a pánové, já vás důrazně všechny žádám, abyste věnovali pozornost dalšímu průběhu schůze. Prosím – u stolku zpravodajů už vidím pana poslance Pavla Lukšu, též je zde zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Jiří Papež. Návrh na zamítnutí... (V sále stále veliký hluk.) Paní poslankyně Orgoníkovou také poprosím, aby... (Nereaguje.) Prosím ještě jednou o klid! Pana poslance Staňka prosím, aby věnoval pozornost dalšímu průběhu schůze. Všechny žádám, abyste usedli do svých lavic! Pokračuje schůze v jednání!

Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 258.“

Zahajuji hlasování číslo 296. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem zákona. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 298, přítomno 142, pro 106, proti 13. S návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Děkuji oběma pánům poslancům a končím projednávání bodu 92, sněmovního tisku 258.

Zahajuji projednávání bodu

**Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 259/ - třetí čtení**

Prosím tedy, u stolku zpravodajů je již pan poslanec Krupka, zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan poslanec Jan Bureš. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 259/4.

Otevírám rozpravu. Nehlásí se nikdo. Ptám, zda se hlásí někdo do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu proto končím a prosím pana zpravodaje o jeho slovo. (V sále je opět velký hluk.) Ale ještě předtím: Dámy a pánové, mám dvě možnosti – buďto teď přeruším schůzi a budeme v ní pokračovat zítra nebo někdy jindy, anebo dokončíme to, co máme před sebou k dokončení. Záleží na vás, jak se k tomu postavíte, protože já budu dbát na to, aby každý, komu bylo uděleno slovo, mohl vystoupit tak, jak se sluší a patří v Poslanecké sněmovně. Neznamená to, že když byla věnována pozornost jednomu, že potom on sám nedopřeje sluchu tomu druhému! To prostě nepřipustím! Jediný, komu bylo uděleno slovo, je pan poslanec Jan Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, já vám děkuji za zjednání klidu.

Chtěl bych k tomuto bodu říci tolik, že pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny pod číslem 259/4, byly celkem tři. Jeden pod písmenem A jsou pozměňovací návrhy vzešlé z jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který o této materii jednal dvakrát. Tento pozměňovací návrh mj. definuje portál veřejné správy, definuje, za jakých podmínek lze do systému vstupovat, zavádí veřejný seznam datových schránek a upřesňuje, za jakých možností je přípustné přijímat datové zprávy, za které platí příjemce. Dále zde máme pozměňovací návrh, který předložil pan kolega Doktor pod písmenem B. Ten původní předlohu rozšiřuje nejen na banky, ale i na ostatní platební instituce. A dále zde máme pozměňovací návrhy pod písmenem C, které jsou kolegy Krupky, které pozměňují usnesení výboru a ruší v podstatě na dvou místech větu hovořící o tom, že portál veřejné správy je součástí systému datových schránek.

Já se omlouvám, že jsem ke každému bodu řekl, co obsahuje, ale po-

važuji za svoji zpravodajskou povinnost vás seznámit s tím, o čem vlastně budeme hlasovat.

Navrhuji o jednotlivých písmenech hlasovat o každém zvlášť, tedy začít písmenem A, což je pozměňovací návrh, který vzešel z půdy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poté hlasovat o písmenu B, což jsou pozměňovací návrhy pana kolegy Doktora, a potom o návrhu pod písmenem C, což jsou pozměňovací návrhy pana kolegy Krupky, a na závěr o předloženém zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Znamená to, že chcete všechna písmena jako celek, A jako celek, B jako celek, C jako celek. (Souhlas.) Pan poslanec Doktor k návrhu procedury.

Poslanec Michal Doktor: Já se velmi omlouvám, poprosím pana zpravodaje, aby mi naslouchal. Vzhledem k tomu, že návrh pana poslance Krupky je formulován jako pozměňující návrh k usnesení výboru, neb on žádá, aby některé části usnesení výboru byly vypuštěny, mělo by správně být hlasováno nejdříve o jeho návrhu, tím bude upraven ten základní text usnesení výboru, pak o pozměňujícím návrhu mém a pak o usnesení výboru jako celkovém textu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji panu kolegovi. I tento postup je přípustný, a já tedy opravím svůj návrh. Nejprve bychom hlasovali o písmenu C jako celku, poté bychom hlasovali o písmenu B, což je pozměňovací návrh pana kolegy Doktora, a na závěr o písmenu A také jako celku, což je návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Osobně si myslím, že je přípustný i ten můj postup, ale ten, který navrhl pan kolega Doktor je jasnější a bude v něm asi méně zmatku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nějaká námitka proti této proceduře? Pro jistotu ji schválíme.

Zahájíme hlasování číslo 299. Kdo souhlasí s navrženou procedurou? Kdo je proti?

Hlasování číslo 299, přítomno 141, pro 112, proti 1. Proceduru jsme si schválili.

Prosím o první návrh a prosím též o stanoviska.

Poslanec Jan Bureš: Takže nejprve bychom hlasovali o návrhu, kte-

ry je pod písmenem C. Je to pozměňující návrh kolegy Jaroslava Krupky k usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Poslanec Krupka – souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 300. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 300, přítomno 141, pro 96, proti 1. Návrh byl přijat.

Já vás odhlašuji, protože je nás tady určitě méně. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme pokračovat dalším návrhem. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana kolegy Doktora, který je uveden pod písmenem B. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana poslance Krupky. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 301. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? Hlasování číslo 301, přítomno 112, pro 5, proti 84. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu, který je uveden pod písmenem A, který byl již pozměněn pozměňovacím návrhem pana kolegy Krupky. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Poslanec Krupka – doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 302. Kdo je pro návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 302, přítomno 120, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petrů na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 259, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 303. Ptám se, kdo je pro návrh zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 303, přítomno 122, pro 97, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Děkuji panu navrhovateli, panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 93, sněmovního tisku 259.

Zahajuji projednávání bodu číslo

94.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení

Za navrhovatele zaujme stanovisko pan ministr zemědělství Ivan Fuksa, který zastoupil pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Je omluvena taktéž zpravodajka paní poslankyně Jana Kaslová, místo ní se ujme této role pan poslanec Stanislav Polčák. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 275/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní písemné přihlášky. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Prosím o slovo pana zpravodaje.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, pokud jde o tento návrh zákona, zde jsou pozměňovací návrhy rozdány, tak jak jste uvedla, ve sněmovním tisku 275/2. Jedná se pouze o drobné legislativně technické úpravy. Tudíž navrhuji proceduru takovou, že bychom je přijali jako celek, jsou pod písmeny A1 až A4, a následně bychom schválili návrh zákona ve znění tady těchto pozměňovacích návrhů legislativně technických úprav.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, je námitka proti takovému postupu? Není.

Budeme tedy hlasovat o návrzích A1 až A4, tedy o návrzích pod písmenem A jako celku. Požádám o stanoviska pana zpravodaje i pana ministra. (Obě stanoviska kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 304. Prosím o souhlas. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 304, přítomno 128, pro 107, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní tedy hlasování o zákonu jako celku: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 275, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 305. Ptám se, kdo je pro návrh zákona. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 305, přítomno 130, pro 118, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání bodu 94, sněmovního tisku 275.

Zahajuji projednávání bodu číslo 95. Jde o

95.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujal místo předseda vlády Petr Nečas a též zpravodaj výboru pro obranu pan poslanec Zdeněk Boháč. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 280/2.

Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Slovo má zpravodaj pan poslanec Zdeněk Boháč.

Poslanec Zdeněk Boháč: Pěkný večer. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, procedura hlasování bude velice jednoduchá. Bod A, pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro obranu a bezpečnost číslo 57 ze dne 6. dubna 2011, byly vám rozdány do lavic jako tisk 280/1. To bude první hlasování. Druhé hlasování k návrhu zákona jako celku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti tomu-

to návrhu? Není. Budeme tedy hlasovat o prvním návrhu, tedy o návrhu, který je uveden pod písm. A jako o celku. Stanoviska prosím. (Předseda vlády i zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 306. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 306 přítomno 130, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu zákona: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 280, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 307. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 307 přítomno 130, pro 119, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu předsedovi vlády, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 95 sněmovního tisku 280.

Zahajuji projednávání bodu 98. Je to

98.

Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákonč. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - třetí čtení

Prosím u stolku zpravodajů, aby zasedl pan poslanec Václav Horáček. Již vidím, že jste přítomen. Zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan poslanec Jan Bureš. Komplexní pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 122/3.

Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme nejprve k hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu. Prosím pana zpravodaje o slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jenom v krátkosti. Tato materie neumožňuje, pokud

bude tedy schválena, svolat zastupitelstvo v kratším termínu, než je obvyklá zákonná lhůta, a to v případě, že bude vyhlášen krizový stav. K tomuto návrhu Libereckého kraje, který se týkal pouze krajů a krajských zastupitelstev, byl podán komplexní pozměňovací návrh na půdě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který tuto pravomoc rozšiřuje i na obce i na hlavní město Prahu. Bude tedy možné v případě vyhlášení krizového stavu svolat zastupitelstvo do dvou dnů s tím, že se bude moci na tomto zastupitelstvu výhradě projednávat otázka tohoto krizového stavu a body, které jsou s tím spojené.

Je to komplexní pozměňovací návrh, který je pod písm. A, který máte ve svých materiálech. Jiný pozměňovací návrh k tomuto bodu nebyl přijat. Proto tedy navrhuji, abychom hlasovali nejprve o tomto pozměňovacím návrhu a poté o zákoně jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je námitka? Není. Budeme tedy hlasovat nejprve o komplexním pozměňovacím návrhu, tak jak jsme s ním byli seznámeni. Prosím o stanoviska. (Poslanec Horáček i poslanec Bureš vyslovují souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 308. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto komplexního pozměňovacího návrhu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 308 přítomno 131, pro 125, proti 1. Komplexní pozměňovací návrh byl přijat.

Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 122, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 309. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 309 přítomno 132, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem zákona Sněmovna vyslovila souhlas. Končím projednávání bodu 98 sněmovního tisku 122.

Zahajuji projednávání bodu 112. Je to

112.

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2010 /sněmovní tisk 354/

Předloženou zprávu projednal hospodářský výbor, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 354/1. Prosím zpravodaje pana poslance Jana Husáka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Husák: Dobrý pozdní večer. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor projednal tuto zprávu na své 14. zasedání 15. června a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2010.“ Doporučuji takto schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevíráám všeobecnou rozpravu, nemám do ní přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím pana poslance Husáka, aby v podrobné rozpravě odkázal na usnesení, které máme k dispozici.

Poslanec Jan Husák: Odkazuji na usnesení, které máte ve svých tiscích, tak jak jsem ho zde přečetl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni a jak je máme předloženo v písemné podobě.

Zahajuji hlasování číslo 310. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 310 přítomno 132, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat.

Prosím, zůstaňte ještě. Ještě neskončila schůze.

Návrh byl přijat. Končí tím projednávání bodu 112 sněmovního tisku 354.

Dámy a pánové, nebyly projednány dva body schváleného pořadu schůze. Bod číslo 88, o tom jsem vás již informovala, bod číslo 96, což mělo být třetí čtení, zjednodušeně řečeno zákona o České televizi. Kvůli

Ihůtě nebylo možno tento návrh projednat. Čili tyto dva body musíme vyřadit z pořadu schůze, abychom ji mohli ukončit.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 311. Ptám se, kdo souhlasí, aby bod 88 a bod 96 byly vyřazeny z pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 311 přítomno 130, pro 110, proti 10. Tyto dva body jsme vyřadili z pořadu schůze.

Dámy a pánové, tímto posledním hlasováním, za které vám děkuji tak jako za celou účast, jsme se vyrovnali s pořadem 19. schůze Poslanecké sněmovny. Končím tuto schůzi. Děkuji vám všem, kteří jste v jejím průběhu aktivně vystupovali, a tím jsme skončili celou 19. schůzi Poslanecké sněmovny.

Příjemný večer.

(Schůze skončila ve 21.09 hodin.)